

L. rel. 69# 1588. (2
Richter

L. rel. 1588-2

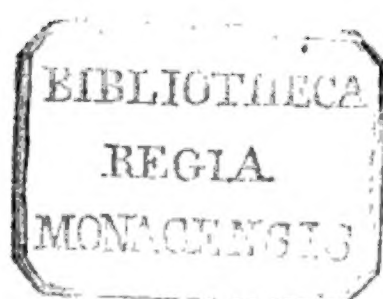
Leyser Fridrik Károly, Lajos.
1854.

<36636787850018

<36636787850018

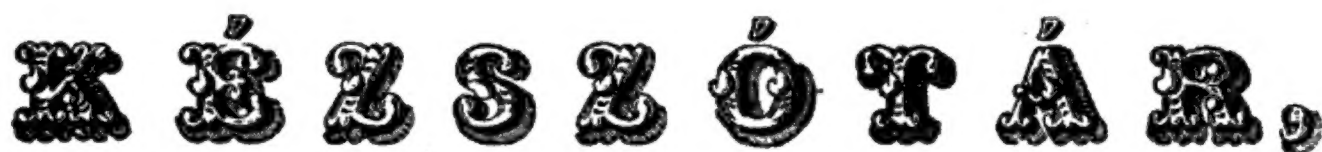
Bayer. Staatsbibliothek

N É M E T - M A G Y A R

É S

M A G Y A R - N É M E T

MELYET A' TÖBBEK KÖZÖTT:

MÁRTON, PÁRIZ - PÁPAI, A' MAGYAR TUDÓS TÁRSASÁG,
HOLCZMANN, SCHELLER ÉS KRAFT

UTÁN KIDOLGOZVA,

'S A' LEGÚJABB MAGYAR HELYESÍRÁSMÓD
SZERÉNT

MINDEN ÚJ MAGYAR SZÓKKAL ÉS KIFEJEZÉSEKKEL
GYARAPÍTVA, MIND A' KÉT NEMZET HASZNÁRA
KIADÁK

RICHTER Á. F. és SCHUSTER T. J.

MÁSODIK

VAGY

NÉMET-MAGYAR RÉSZ.

Második eredeti és egy utánazattal Mártontól bővített kiadás.

BÉCSBEN, 1847.

LECHNER EGYETEM-KÖNYVKERESKEDÉSÉBEN.

POZSONYBAN.

WIGAND K. F.

Deutsch - Ungarisches
u n d
Ungarisch - Deutsches
Handwörterbuch,

nach v. Márton, Páriz - Pápai, der kónigl. Academie
der Wissenschaften zu Pesth, Holzmann, Scheller
und Kraft bearbeitet,

und sowohl

mit Anwendung der neuesten ungarischen Orthographie, als auch mit
Ausnahme aller in der ungarischen Sprache

bereits eingeführten

neuen Wörter und Ausdrücke vermehrt,

zum Gebrauche beider Nationen

herausgegeben

v o n

A. J. Richter und J. C. Schuster.

Zweiter

oder

Deutsch = Ungarischer Theil.

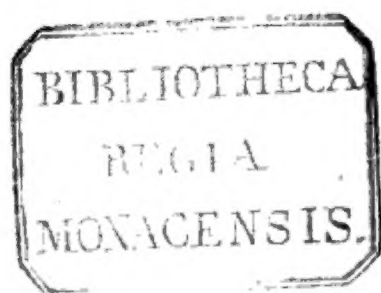
Neue unveränderte wolfeile Ausgabe mit einem Nachtrage von Márton.

WIEN, 1847.

Verlag von Lechner's Universitäts-Buchhandlung.

PRESSBURG.

Bei C. F. Wigand.

A

Aachen, das, Achen (város).
Al, der, angolna.
Alartig, adj., angolna nemű.
Albaum, der, (Hedenfirsche) kutya
 cseresnye, veres ükörke.
Albeere, die, fekete ribiszke, tengeri
 szőlő.
Albeerstrauch, der, fekete ribiszke-
 cserje.
Ale, die, ár.
Aleidechse, die, angolnagysík.
Alen, angolnát fogni, angolnászni.
Alfang, der, angolnafogas, angol-
 nafogó hely.
Alfänger, der, angolnász.
Alförmig, adj., angolnaformájú.
Algabel, Alkriche, die, Alstecher,
 der, angolnaszigony, angolnadöfő.
Alhälter, der, angolnatartó.
Alhaut, die, angolnabőr.
Alfirsche, siehe Bogelfirsche.
Alege, die, siehe Alwehr.
Alpuppe, die, angolnacsalo szigony.
Alquappe, Aalraupe, die, menyhal,
 menyhal gadócz.
Alschlange, die, bajsos angolna, fe-
 jér kígyó.
Alstein, der, angolnakő.
Alstreif, Alstrich, der, fekete csik az
 angolna' hátán, s' lovak' gerintzein.
Alsuppe, die, angolnaleves.
Alteich, der, angolnató.
Althierchen, das, eviczka (az eczet-
 ben).
Alwehr, das, angolnarekesz.
Alar, der, keselyű; sas, turul.
Alaron, der, kontyvirág.
Al, das, dög, döglött test, holt-
 test.
Alsen, horgászni (hússal); legelni.
Alstlege, die, döglég.
Alstfressig, Alstfressend, adj., dögevő,
 dögfaló.
Alstgestank, der, dögszag, dögbűz.
 Deutsch-ungarisch. Wörterb.

Alstgater, der, döghánya, dögevő,
 kánya, egyiptomi keselyű.
Alstgrube, Alstkuhle, siehe Schind-
 grube.
Alsthaft, Alstig, adj., dögs, dögleke-
 tes.
Alstläser, der, temetőbogár.
Alstkopf, der, dögfő.
Alstkrähe, die, fekete varjú.
Alstpflanze, die, dögfű.
Alstseite, die, bőr' belsője, bőrnek hú-
 sos oldala.
Alst, das, csalétek (p. o. halaknak a
 horgon).
Alsen, Alsen, étekkel csalogatni; le-
 gelni, lelegelni, leenni.
Alstung, Alstung, die, étekkel csalo-
 gatas; legelés.
Ab, praepos. le, el, távol, távozz;
 einen Thaler auf oder ab, egy tal-
 lérrel több vagy kevesebb; ab und
 zugehen, jöni menni.
Abasen, bőr' belső oldalát leva-
 karni.
Abackern, elszántani (a' más földjéből).
Abackerung, die, elszántás.
Abächeln, sopánkodással magát elemész-
 teni v. elepeszteni.
Abänderlich, adj., változtatható, vál-
 tozókéony.
Abändern, változtatni, meg-, el-, ál-
 talváltoztatni; ejtegetni (a' szót).
Abänderung, die, változtatás, meg-,
 el-, általváltoztatás; ejtegetés.
Abängsten, Abängstigen, aggasztani, gyö-
 tröni, szorongattatásban tartani,
 ijesztgetni, ijesztgetve kicsikarni ki-
 facsarni (vallomást's a' t.); sich ab-
 ängstigen, aggodni, gyötrödni, szo-
 rongattatásban lenni, elaggani v.
 elegyötreni magát.
Abängstigung, die, gyötres, ijesztge-
 tés; aggodás.

- Abārgern**, *sich*, elemészteni v. elepszteni magát (bosszankodással).
- Abārnten**, learatni, aratást bevégezni.
- Abāschern**, hamuval tisztítani valamit; einen *Fisch* abāschern, halat meleg hamuval dörzsölve megtisztítani; *sich* abāschern, fārasztani, lankasztani.
- Abāsen**, leenni; lelegelni.
- Abāsten**, lenyesni; megnyesni; legallyazni; lebotolni.
- Abāsten**, *das*, **Abāstung**, *die*, nyesés; gallyazás; botolás.
- Abātmen**, megtüzesíteni, tűznél megveresíteni.
- Abātmenung**, *die*, megtüzesítés.
- Abāsen**, leéltetni választó vízzel v. más maró nedvvel; ellegeltetni.
- Abāußern**, birtokból kivetni (örökös jobbágyot).
- Abāußernung**, *die*, birtokból kivetés.
- Abarbeiten**, ledolgozni, munkával leszolgálni; munkában, dologban elhasználni valamit; előre felvettbérért dolgozni; *das* grōßte abarbeiten, kinagyolni, nagyából kidolgozni; ein *Schiff* vom *Strande* abarbeiten, hajót a' partról eltolni; *sich* abarbeiten, elerőtleníteni, lejárni, rongálni magát sok munkával; eine *Schuld* abarbeiten, adósságot ledolgozni.
- Abarbeiten**, *das*, **Abarbeitung**, *die*, ledolgozás.
- Abart**, *die*, korcs, elfajzat, korcsfaj, válfajta.
- Abarten**, elfajzani, elkorcsosodni, elfajulni.
- Abartig**, *adj.*, elfajzó, elfajzott.
- Abartung**, *die*, elfajzás, elfajulás, elkorcsodás.
- Abbacken**, sütést végezni, kisütni; abgebackenes *Brod*, elvált héju kenyér, megaszalni.
- Abbaden**, megfürösztetni; lemosni.
- Abbalgen**, megnyúzni, bőrét lehúzni; *sich* abbalgen, birkozni, küzdeni, kibirkozni magát.
- Abbamsen**, kiporozni (bört, vagy szőrös ruhát).
- Abbängen**, kicsikarni, kizsarolni.
- Abbarbieren**, leberetválni, leborotválni.
- Abbauen**, lebontani, lerontani, elhordani (épületet); le-, alá építeni; építést végezni; bányajövedelemből kifizetni; *die* *Zeche* abbauen, a' bányát kiásni, v. kívágni.
- Abbaumen**, a' fáról leröpülni, leszállani.
- Abbaumen**, levenni, letekergetni (zugolyfáról).
- Abbeeren**, lebogyózni, bogyóit leszedni.
- Abbeißen**, elharapni; leharapni.
- Abbeigen**, leéltetni, lemaratni (választó vízzel, v. más maró nedvvel).
- Abbersten**, lepattogni, lepattogzani, lerepedezni, (méz, festék ée).
- Abberufen**, visszahívni, elhívni.
- Abberufung**, *die*, visszahívás.
- Abberufungsschreiben**, *das*, visszahívó levél, irás.
- Abbestellen**, rendelést megmásolni, lemondani a' megrendeésről.
- Abbestellung**, *die*, rendeletmásolás.
- Abbeten**, el-, leimádkozni, imádsággal eltávoztatni; seine *Sünden* abbeten, bűneit leimádkozni, bűneiért imádsággal eleget tenni.
- Abbetteln**, elkoldulni; einem etwas abbetteln, valakitől valamit elkoldulni.
- Abbetten**, el-, félre feküdni.
- Abbeugen**, *siehe* *Beugen*.
- Abbeugen**, abbiegen, elhajtani, félrehajtani, el-, meggörbíteni; elhajolni tőle, félrehajlani.
- Abbieten**, *siehe* *Heberbieten*.
- Abbild**, *das*, képmás, képmásolat, lemásolt kép.
- Abbilden**, képmásolni, leformálni, leábrázolni, lerájszolni.
- Abbildung**, *die*, képmásolás, leformálás, ábrázolás, leábrázolás; képfestés, ábrázolat.
- Abbinden**, eloldani, megoldani; eine *Barge* abbinden, szömölcsöt elkötteni; ein *Kalb* abbinden, borjút a' esecstől elválasztani, anyjától elkötteni; ein *Faß* abbinden, hordót megabrancsolni; ein *Zimmerwerk* abbinden, ácsmunkát összeállítani.
- Abbindung**, *die*, eloldozás, megoldás.
- Abbiß**, *der*, elharapás; leharapás.
- Abbitte**, *die*, megkövetés, engedelemkérés, engesztelés, bocsánatkérés; öffentliche *Abbitte*, nyilvános megkövetés; *Abbitte* thun, engedelmet kérni valakitől, megkövetni valakit.
- Abbitten**, megkövetni, engesztelni, engedelmet v. bocsánatot kérni; öffentlich abbitten, nyilván megkövetni, bocsánatot kérni.
- Abbuter**, *der*, engedelemkérő.
- Abbitlich**, *adj.*, megbocsátható.
- Abbitweise**, *adv.*, követőleg.
- Abblasen**, elfújni; lefújni.
- Abblatten**, abblättern, lelevelezni, leveleit lefosztani, leharasztolni (a'

káposztát, fákot); sich abblättern, leveleit lehullatni.
 Abblatten, Ablättern, das, Abblätterung die, lelevelezés, levélfosztás, levélhullatás.
 Abblättern, a' himlőzést végezni, kiállani.
 Abbläuen, megkékíteni; jól megverni.
 Abbleichen, elhalaványodni.
 Abblühen, elvirágozni, virágát elhullatni.
 Abblühen, das, elvirágzás.
 Abblüthen, virágát leszedni, lefosztani, virágától megfosztani (a' növényt).
 Abbohren, fúrni, megfúrni.
 Abborgen, kölcsönözni, költsön adni; költsön kérni.
 Abborgung, die, kölcsönözés, költsönkérés.
 Abboffeln, kiformálni (p. o. viaszból valamit).
 Abbrand, der?, leégés.
 Abbrändler, der, tűz által elégett szegény keregető.
 Abbrassen, vitorlát összehúzni, behúzni, bevonni.
 Abbraten, eléggé v. egészen megsütni; nyáron sütni meg.
 Abbrauchen, elnyöni.
 Abbrauen, serfőzést bevégezni, meg-, v. kifőni.
 Abdraunen, elbarnítani, elpirítani.
 Abdrausen, kiforrani, forrással felhagyni.
 Abbrechen, letörni; eine Brücke abbrechen, hidat bontani, fölszedni; einen Ast abbrechen, letörni az ágat; eine Blume, Obst, virágot v. gyümölcsöt leszakítani; ein Lager, bontani tábor; einen Zahn, fogat kiesorbítani; die Spitze von einem Messer abbrechen, kés' hegyét eltörni; den Hals, die Schnauze von einer Flasche abbrechen, palaczk' nyakát elütni, eltörni; die Hufeisen abbrechen, patkókat leszedni a' ló lábáról; ein Zelt abbrechen, sátot fölszedni; ein Schloss abbrechen, lakatot leütni, leverni; einem etwas vom Lohne abbrechen, valaki béréből elhúzni, levonni; etwas vom Preise abbrechen, lealkudni valamit; eine Arbeit abbrechen, munkát félbe szakasztani, abban hagyni, félben hagyni; die Unterredung, das Gespräch abbrechen, beszélgetést, beszédet félbe szakasztani; die Freundschaft abbrechen, a' barátsággal felhagyni; die Unterhandlungen abbrechen, alku-

dózást félbe szakasztani; sich etwas abbrechen, magától megvonni; sich nichts abbrechen, jól élni, magától semmit meg nem vonni; es an seinem Munde abbrechen, szájától megvonni; sich eine Stunde an oder vom Schlafe abbrechen, egy órával kevesebbet alunni; abgedrochene Seuffer, elfojtott, töredezett sohajtások; Kurz abbrechen, hirtelen félbe szakasztani; wir wollen davon abbrechen, hagyjuk el, abban, félben, v. hagyjunk fel vele; die Spitze ist abgedrochen, a' hegye letört.
 Abbrechen, das, die Abbrechung, leszakasztás, letörés; lerontás, ledöntés.
 Abbreiten, kiszélesíteni, kilapítani, kiegyengetni; egyenesre vékonyraverni.
 Abbrennen, megégetni, elégetni, fölégetni, (várost ec.); elégni, megégni, leégni, összeégni; eine Kanone abbrennen, ágyút elsütni; ein Feuerwerk abbrennen, tűzművet, tűzi játékot meggyújtani.
 Abbrennen, das, die Abbrennung, megégetés, elégetés, fölégetés; eléges, megégés, leéges, összeéges.
 Abbréviatur, die, (Abkürzung) kurtítás.
 Abbreveren, rövidíteni; kurtítani.
 Abbringen, elrontani, eltörteni, p. o. törvényt; elhagyni, p. o. szokást; einen von etwas abbringen, valakit valamiről lebeszélni, leszólni, leverni, leszoktatni; einen vom rechten Wege abbringen, elcsábítani, félrevinni, az igaz útról eltéríteni; einen von einer irigen Meinung abbringen, valakit halvélekedéséből kivenni.
 Abbringen, das, die Abbringung, elrontás, eltörlés; lebeszélés, leverés, leszoktatás.
 Abbröckeln, lemorzszálni; sich abbröckeln, elmorzszálódni, letördelőzni.
 Abbruch, der, lerontás, ledöntés, töredék; csonkulás, rövidség, kár; Abbruch vom Lohne, le-, v. elhúzás béréből; Abbruch an seinem Stande, seiner Würde, megkisebbsülés, rágalmaztatás; einem, oder einer Sache Abbruch thun, valakinek rövidséget, kárt okozni, valamit megcsorbítani; einem an seinen Privilegien, seinen Rechten Abbruch thun, valaki szabadságait, igazait sérteni, csorbítani; sich Abbruch thun, magától valamit elvonni, elhúzni, megtagadni.
 Abbrüchig, adj. letörhető.
 Abbrühen, leforrázni megforrázni megkappozni, forró vízzel leönteni.

Abbrühen, *daß*, leforrázás, megforrázás.
Abbrunsten, üzekedést, folytatást végezni.

Abbrüthen, kiköltetni, a' költést végezni.
Abbügeln, kivásalni téglázóval.

Abbühlen, elszerelmeskedni, szerelmeskedés által megnyerni (valakitől valamit); *sich* abbühlen, szerelmeskedés által elerőtlenedni.

Abbürden, terhet letenni, lerakni.

Abbüren, meg-, le-, kikefélteni.

Abbüßen, meglakolni, megszenvedni, (valamiért).

Abbüßung, *die*, meglakolás, megszenvedés.

Abc, *daß*, ábécze, (a' nyelvben előforduló betűk' összesége).

Abctuch, *daß*, Abetafel, *die*, ábéczés könyv, tábla.

Abcounterfeyen, másolni arcot, képet, képirást lemásolni, *siehe* Abmalen.

Abcopiren, lemásolni, másról leírni; lerajzolni, lefesteni, *s. Abzeichnen*.

Abcschüler, Abcschüler, *der*, ábéczétanuló, ábéczés gyermek.

Abdach, *daß*, eres, ereszfödél, csepegő, *s. Traufdach*.

Abdachen, lefödelezni, levetni, elhordani valamelly épület' födelét; lapulni, lejtősödni.

Abdachung, *die*, lejtősség; Abdachung *der Brustwehr*, bástya' lejtőssége.

Abdämmen, elgátolni, elrekesztetni; vizet gáttal más felé vezetni.

Abdampfen, elgőzölni, elgőzölögni; abdampfen lassen, elgőzölögtetni.

Abdampfung, *die*, elgőzölges; elpárolgás.

Abdanken, eleresztetni, elbocsátani, elküldeni (tisztéből, szolgálatjából valakit); ein Schiff (alterthalber) abdanken, avúlt hajót elhagyni, szétszedni, szétbontani; sein Amt abdanken, hivataláról lemondani, tisztét letenni; bei einer Leiche abdanken, bucsúztatni, rövid halotti beszédet tartani; der Nachtwächter dankt ab, a' virasztó az éjjeli őr végsőt kiált, végsőt énekel; der Schauspieler dankt ab, a' színjátékos bucsút mond.

Abdankung, *die*, leköszönés, lemondás, (hivatalról, szolgálatról); eleresztés, elbocsátás, elküldés, (szolgálatból).

Abdankungsrede, *die*, lemondó, leköszönő beszéd; rövid halotti beszéd.

Abdankungsschein, *der*, elbocsátó levél, bocsátvány.

Abdarben, *sich*, oder seinem Munde et-

was abdarben, magától, szájától megvonni megszugorgatni.

Abdecken, leszedni, lerontani a' házfödelet; elszedni az asztalt; állat' bőrét lehúzni, lenyúzni, megnyúzni az állatot.

Abdecker, *der*, nyúzó.

Abdeckerel, *die*, nyúzóhely.

Abdeckerleder, *daß*, lenyúzott bőr.

Abdecken, elgátolni, elzártani, eltölteni, töltéssel korlátolni, körülvenni, a' vizet elfogni.

Abdielen, eldeszkázni, elpallózni, kipallózni, deszkával elrekesztetni.

Abdielen, leszolgálni, ledolgozni.

Abdingen, lealkusni, lealkudni.

Abdingung, *die*, lealkudozás.

Abdisputiren, elbeszélleni tőle, elvitatni.

Abdoppeln, kétrétű czérnával varrni p. o. csizmat.

Abdorren, elaszani elfonnyadni, elszáradni.

Abdorrung, *die*, elaszás, elfonnyadás, elszáradás.

Abdörren, aszalni, megaszalni, megfonnyasztani.

Abdörnung, *die*, aszalás, megaszalás; megfonnyasztás.

Abdraht, *der*, reszeltpor, hulladék.

Abdreheln, esztergázni, esztergározni, le-, kiesztergározni.

Abdrehen, lecsavarni, letekerni, elcsavarni, eltekerni; elfordítani, félrefordítani. *s. Abdreheln*.

Abdrehung, *die*, letekerés, lecsavarás.

Abdreschen, elcsépelni, kicsépelni; eine Schuld abdreschen, csépléssel adósságot leszolgálni; einen abdreschen, megcsépelni, valakit jól elverni (heimlich verabreden) titkon' összeszólalkozni, összeszövetkezni, együtt koholni valamit.

Abdringen, kicsikarni, kiszarolni, (valamit valakitől); kényszeríteni (valamire valakit).

Abdringung, *die*, kicsikarás, kiszarolás.

Abdrohen, fenyegetőzéssel kicsikarni.

Abdruck, *der*, lenyomat, nyomtatvány; képmás; elsütése, elcsattantása a' löfegyvernek; puska' ravasza.

Abdrucken, elsütni, elcsattantani, (fegyvert); lenyomtatni (dalt é.); auf frischem Kalfe abdrucken, mézbe, sejtérítő mázba kinyomni.

Abdrucken, *daß*, kinyomás.

Abdrücken, elnyomni, eltolani, elválasztani nyomás által; elsütni; elcsalni, elszarolni; ein Gewehr abdrücken, fegy-

vort elcsútni, elcsattantani; einen Pfeil abdrücken, nyilat ellőni; ein Schloß abdrücken, zárt reá csattantani; einem etwas abdrücken, kicsikarni, kicsalni, valakitől valamit; am Pohne etwas abdrücken, bérből elvonni, elhúzni; daß drückt mir das Herz ab, igen nyomja, terheli szívemet; vom Lande abdrücken, szárazról vízre bocsátani, parttól elszabadítani.

Abdunkeln, sötétebbre v. homályosb színre festeni, (bagaziát, vásznat).

Abdunsten, elgőzölegni, elgőzölögni, elpárologni.

Abdünsten, elgőzöltetni, elgőzölögtetni, elpárologtatni; megpároolni.

Abdünstung, die, elgőzöltetés, elpárologtatás; elgőzölgés, elpárolgás.

Abeben, elegyenesíteni, egyengetni, megegyengetni, egyenessé tenni. f. ebenen.

Abebenung, die, elegyenesítés, egyengetés.

Abfeuern, buzgálkodni, egész ügyekozettel rajta lenni.

Abelmosch, der, f. Bisamkörner.

Abend, der, est, estve, nyugad; es wird Abend, estelédik, alkonyodik, a' nap lenyugszik, lemegy; gegen Abend, este felé, alkonyodás előtt; es ist noch nicht aller Tage Abend, holnap is nap lesz, nem ment utójjára a' nap, nem vég nap még ez; der heilige Abend, innep szombatja.

Abendacht, die, esti ajtatosság, elmélkedés, imádság.

Abendarbeit, die, esti munka, foglalatosság.

Abendbesuch, der, esti látogatás.

Abendbrod, daß, ozsonna, vacsora.

Abenddämmerung, die, alkonyodás, estveli szürkület, esthajnal.

Abendessen, daß, vacsora; die Zeit nach dem Abendessen, vacsora utáni idő.

Abendfalter, Abendvogel, der, esti lepke.

Abendgast, der, esti vendég.

Abendgebet, daß, Abendsegen, der, esti könyörgés, imádság, fohászkodás; estveli áldás.

Abendgegend, die, nyugati, napnyugati táj.

Abendgeläut, daß, esti harangozás.

Abendgesellschaft, die, esti társaság.

Abendglocke, die, esti harang, esti harangszó.

Abendgagd, f. Fackelgagd.

Abendkost, rendszeréni vacsora, vacsorálás.

Abendland, daß, nyugat, nyugati föld, ország, tartomány.

Abendländer, der, nyugati, nyugathoni lakos.

Abendländisch, adj., nyugati.

Abendlich, adj., esti, nyugati.

Abendlicht, daß, esthajnal.

Abendlied, daß, esti, alkonyi dal.

Abendluft, die, esti szellő, esti levegő.

Abendlust, die, esti mulatság.

Abendmahl, daß, vacsora; daß heilige Abendmahl, szent vacsora, úr' vacsorája, szentség, oltári szentség; zum Abendmahl geben, úr' vacsorájához járulni, áldozni; daß Abendmahl reichen, empfangen, áldoztatni, úr' vacsoráját osztani, szentséget feladni, áldozni.

Abendmahlzeit, die, vacsoraidő.

Abendmarkt, der, esti vásár.

Abendmusik, die; Abendständchen, daß, esti muzsika, esti zene.

Abendopfer, daß, esti áldozat; esti imádság.

Abendpunkt, der, estpont, (mellyen a' nap lenyugodni látszik).

Abendregen, der, estveli eső.

Abendroth, daß, Abendröthe, die, esthajnal, estpir.

Abends, adv., estve.

Abendschein, der, estfény, estvilág.

Abendschicht, die, esti munka (bányászoknál).

Abendschmauß, der, esti lakoma, tor, vendégség; pompás vacsora.

Abendseite, die, nyugati rész, táj, oldal.

Abendsonne, die, lenyugvó nap, napalkony.

Abendstern, der, esthajnal csillag.

Abendstunde, die, alkonyodás, alkony, estveli óra.

Abendthau, der, estharmat, estveli harmat.

Abendtisch, der, vacsora; einen Abendtisch geben, vacsorával tartani valakit.

Abenduhr, die, nyugati napóra.

Abendunterhaltung, die, estveli mulatság, foglalatosság.

Abendvogel, der, lepke, esti lepke.

Abendvolk, daß, nyugati, napnyugati nép.

Abendvölker, die, pl., nyugati, napnyugati népek.

Abendwärts, adv., nyugatra, napnyugatra, nyugat felé, napnyugat felé.

Abendwind, der, esti szél; nyugati szél.

Abendwolf, der, hiéna.

Abendzeit, die, alkonyat, estidő.

Abendseilvertreib, der, estveli időtöltés, mulatság.
Abenteuer, das, kaland, különös-csodás viszontagság; véletlenség, tűnényes eset, rémség, szörnyeteg, csoda eset; ein Abenteuer bestehen, veszélybe, kalandba forogni, veszélyt, kalandot állani ki; auf Abenteuer ausgehen, kalandorkodni, kalandra menni, szerencsélkedni, rémséget, szörnyeteket vadászni.
Abenteuerlich, adj., kalandos, kalandori, rémséges, szörnyeteges, szörnyű, csodás.
Abenteuerlichkeit, die, kalandosság.
Abenteurer, der, kalandor, szerencsevadász, rémség vadászó, szörnyetegűző, szerencsevitész, csodafi, levente.
Aber, adv., (wieder) ismét, újra; conj. de; nun aber, hát, pedig, úgy de; nun doch aber, dennoch aber, még is; oder aber, vagy pedig; es ist ein Aber dabei, de is van hozzá, mellette; er hat immer ein Wenn und Aber, a' ha és de mindig készen van nála.
Aberacht, die, országos száműzés, számkivetés, megújított számkivetés.
Aberglaube, der, babona, babonás hit.
Aberglaubig, adj., babonás, babonásítu.
Abergläubig, adv., babonásan.
Aberkennen, elítélni, ítélet által megtagadni, (valakitől valamit).
Abermal, abermals, adv., újlag, ismét.
Abermalig, adj., ismétli, újlagi, újlagvaló, megújított.
Abernten, learatni, aratást bevégezni.
Abernten, das, learatás.
Aberrante, die, s. Stabweig.
Aberwitz, der, esztelenség, eszelősség, dőreség, eszeveszettség, s. Wahnwitz.
Aberwitsig, adj., esztelen, eszeveszett.
Aberwitsig, adv., esztelenül.
Abschern, fásasztani, lankasztani.
Absessen, leenni, lerágni; einen Knochen abessen, húst a' csonttól leenni; ebédel, vacsorát végezni, evést végezni.
Abfahren, elindulni, kocsin v. hajón elmenni; elkocsizni, elhajózni; fuvarozással, szekerezéssel elrontani p. o. útat; eine Gasse abfahren, házszégleket kocsival elhordatni; die Schienen von den Rädern abfahren, kerék' sinjét, keréktálpvasat elkoplatni; ein Pferd abfahren, lovat lejárni, agyon hajtani; vom Lande (Ufer) abfahren, vízre bocsátkozni,

csónakkal, hajóval a' parttól víznek ereszkedni, parttól távozni; abfahren (sterben), meghalni.
Abfahrt, die, indulás, elindulás, elmenetel, elmenés; eljövés kocsin v. hajón; elevezés; elköltözés az életből, meghalás.
Abfahrtsflagge, die, indulási zászló (hajón).
Abfahrtschuß, der, bucsúlövés, hajóinduláskori lövés.
Abfall, der, leesés, eset, lejtősség; (Abgang) hulladék; (Stutt), omladék; (Epreu) polyva; (Abfall von geschlachteten Thieren), aprolék; elpártolás, elszakadás; Abfall von der Religion, hithagyás, hittől szakadás; Abfall einer Farbe, színhagyás, színváltoztatás; Abfall des Weines, bór' megtörődése; in Abfall kommen, becsét, tekintetét veszteni; das ist ein großer Abfall, nagy a' különbség.
Abfallen, leesni, lehullani, elpártolni, elszakadni; megsoványodni; von einem abfallen, valakitől elpártolni, elszakadni, valakit elhagyni; von der Religion abfallen, vallást változtatni, az anyaszentegyháztól elszakadni; abfallen der Aeeren vom Weinstock, szőlőszem' hullása.
Abfällig, adj., leeső, lehulló; elpártoló, elszakadó.
Abfallröhre, die, háritó cső, (vízépitésben).
Abfassen, összeeresztetni, egymásba eresztetni, (asztalások' munkája).
Abfangen, elfogni, elkapni; vizet elfogni, elrekesztetni.
Abfärben, megfesteni (szövetet és.); szint eresztetni, fogni (a' szintől).
Abfassen, írásba foglalni, föltenni, kidolgozni, szerkesztetni, szerkesztetni.
Abfassung, die, írásbafoglalás, írásbavetés, össze szerkesztetés.
Abfasten, leböjtölni, böjtölés által bűnhődni; sich abfasten, eléhezni magát, böjtölés által elerőtleníteni magát, egészségét elrontani.
Abfaulen, elrothadni, lerothadni.
Abfäumen, a' tajtékát leszedni, letajtékozni, habját leszedni, lehabozni. s. Abschaumen.
Abfedern, kivíni, viaskodással megnyerni; sich abfedern, viaskodással kifásasztani magát.
Abfedern, megfosztani, megmellesztetni, megkopasztani; vedleni, tollait hullatni, kükleni.

Abfegen, le-, meg-, kisépérni, megsepergetni, megtisztítani.

Abfegung, die, das **Abfegen**, le-, v. kiséprés, megtisztítás.

Abfeilen, lereszteni; el-, v. kireszteni.

Abfeilicht, f. Feilicht.

Abfertigen, eligazítani, elbocsátani, elereszteni, elküldeni; einen **abfertigen**, valakit elküldeni, eligazítani; man hat ihn mit einer Kracht **Abfäae** **abgefertigt**, elverték őt, veréssel igazították, üzték el; jemanden kurz **abfertigen**, egy két szóval kifizetni.

Abfertigung, die, elbocsátás, elküldés, elutasítás, eligazítás, kiadás (valakin).

Abfeffeln, f. Entfeffeln.

Abfeuchten, nedvet ereszteni.

Abfeuern, elsütni, ellőni, (ággút etc.); tüzelést végezni.

Abfeuerung, die, elsütése, ellövése a' fegyvernek.

Abfiden, dörzsölve elkoptatni, f. **Abreiben**.

Abfiedeln, el-, leczinczogni (valamit a' hegedűn), rosszúl hegedűlni.

Abfiedern, körülnyeseni, csorbítani; korlátolni; tollat hullatni.

Abfinden, kielégíteni, kifizetni; megalkudni, megegyezni; sich mit einem **abfinden**, egyességre lépni valakivel; bei einer Erbschaft **abfinden**, örökrészt kiadni; ich werde mich deswegen bei Ihnen **abfinden**, megfogom hálálni, p. o. ajándékkal.

Abfindung, die, elégtétel, kifizetés; egyességre lépés, megalkudás; kielégítés, részkiadás.

Abfischen, elhalászni; das Beste **abfischen**, javát elszedni, elvenni.

Abfischen, dörzsöléssel elkoptatni.

Abfischen, simítani (salat).

Abflachen, f. **Abdrehen**.

Abflattern, elröpdösni, elröpösni, (mint a' lepkép); ellobogni, (mint a' tűz, a' zászlók).

Abflauen, kimosni (összetört érczet).

Abflaucher, der, érczmosó deszkázat, érczmosó válu.

Abfledern, lesepérni; leporozni; f. **Abstauben**.

Abfleischen, húst leszedni, levagdálni, levakarni (bőrről, szalonnáról etc.).

Abfleischmesser, das, konyhakés, hús-vakarókés.

Abfliegen, elröpülni, elszállani, elgözülni, elpárologni.

Abfließen, ellólyni; lefolyani.

Abflößen, bolháznai, kibolháznai.

Abflößen, leusztatni (p. o. fát a vízben).

Abflöpfung, die, fausztatás.

Abflügeln, megszárnyalni.

Abfluß, der, lefolyás, lefelélefolyás; **Ab- und Zufluß des Meeres**, ár és apály, tengernek apadása és dagadása.

Abfolgen lassen, kezébe szolgáltatni, elvitelre átadni, megengedni elvinni.

Abfolgung, die, átaladás, készbeszolgáltatás.

Abfordern, einem etwas **abfordern**, megkivánni, követelni valakitől valamit; einen **abfordern**, elhíni, elszólítani, visszahíni valakit; Gott hat ihn von der Welt (aus diesem Leben) **abgefordert**, kiszólította Isten o' világból.

Abforderer, der, beszedő, átaladását kívánó valaminek.

Abforderung, die, elhívás, elszólítás, elkérés, visszakívánása az adomány-nak, követelés.

Abformen, leképezni, alakját venni, lenyomni (viaszba, gipszbe etc.).

Abformen, das, **Abformung**, die, képnymat; formanyomat. leképezés, formanyomás, leformálás.

Abfragen, kikérdezni, kitudakozni, kitanúlni, elkérdeni, (valakitől valamit).

Abfressen, leenni, lerágni, leharapdálni, lelegelni, megcémézteni (mint a' rák fene).

Abfrieren, elfagyni, hidegvetten lehullani.

Abfröbnen, lerobotolni, úr' dolgát le-szolgálni; robottal, v. szakmánnnyal leüzetni.

Abfuhr, die, elvitel, elhordás.

Abfuhrarbeit, die, kibárdolás kinagyolás, nagyából kidolgozás.

Abfußbreifen, das, drótnyújtó, sodrónynyújtó.

Abführen, elvinni, elhordani; tisztítani, üríteni (testet); maghajtani (valakit); einen vom rechten Wege **abführen**, valakit elcsábítani, jó útról eltéríteni, elvonni; eine Schuld **abführen**, adósságot lefizetni; (abnußen), elhasználni, elkoptatni; einen **abführen**, valakit lehordani; sich **abführen**, magát elhordani, elébb állani, ellódulni, eltakarodni.

Abführend, adj., hashajtó; ein **abführendes Mittel**, hashajtószer; f. **Abführungsmittel**.

Abführer, der, kinagyoló, nagyából kidolgozó; elvivő.

Abführung, die, elvitel, elhordás; ki-
nagyolás; hashajtás.

Abführungsmittel, das, hashajtó.

Abführungswege, die, pl. ürítő utak,
(a' testben).

Abfüllen, letöltögetni, kitöltögetni,
lehúzni, (bort hordóból palacz-
kokba).

Abfüllung, die, kitöltögetés, lehúzás.

Abfüllern, megéltetni, jól tartani (lo-
vat, barmot ée.)

Abgabe, die, átaladás, odaadás; adó,
adóbeli tartozás; von Abgaben frei
seyn, az adó fizetés alól kivetetve
lenni.

Abgähren, kiforrani, forrni megszü-
ni (mint a' bor, ser ée.)

Abgang, der, elmenetel elindulás; ke-
lendőség, kelet; fogyatkozás; hiány,
szükség valamiben; veszteség; fo-
gyaté; (vom Gewichte, an flüssigen
Sachen), apadék, csepegő, csurgó;
Abgang aus diesem Leben, ez életből
kiköltözés, meghalás; nach Abgang
der männlichen Linie, a' férfi ág
magvaszakadtával, magvaszakadta
után; **Abgang der Leibesfrucht**, idét-
len szülés; (bei Thieren), elvetelés;
in Abgang kommen, elaljasodni, te-
kintetét v. becsét veszteni, semmi-
vé lenni, hanyatlani.

Abgänglich, adj., hibázó, nem lévő.

Abgänglich, adv., hiányosan, fogyaté-
kosan.

Abgärben, f. gärben, jól elpáholni,
jól elverni, meglasnakolni.

Abgeben, átaladni, kézhez szolgáltat-
ni, részt adni, részt megadni; ei-
nen Boten abgeben, követnek lenni,
követségi tisztet viselni; sich mit etw.
abgeben, bánni, foglalatoskodni va-
lamivel; sich mit einem abgeben, tár-
salkodni, egyet érteni, vele tartani,
szoros egyetértésben lenni, vala-
kivel, gondoskodni valakiról; baj-
lódni valakivel; einen Wechsel auf
einen abgeben, váltólevelet megadni;
einem etwas abgeben, valakinek vala-
mit átadni; magá' jogaiból elen-
gedni.

Abgeben, das, átaladás, kézhezadás,
kézhez szolgáltatás.

Abgebrannt, adj., leégett, elégett.

Abgebogen, partic. ol-, v. félregörbített;
elgörbült.

Abgebrochen, adj., letört; félbesza-
kaszott (p. o. beszéd).

Abgebrochen, adv., félbeszakasztva.

Abgedroschen, adj., elcsépett; kopott,

ütött - kopott, zsibváséri, minden-
napi; jól elvert, megvert.

Abgesäumt, adj., letajtékolt, tajtékjától
v. habjától megtisztult; ravasz, álnok.

Abgeformt, adj., leformált formába
lenyomott.

Abgefunden, adj., kielégített; abgefun-
dene Kinder, megosztott, v. osz-
toztatott, osztály által kielégített
gyermek.

Abgehen, elmenni, elindulni, eltavoz-
ni, elutazni (valamelly helyről);
hibázni, híjával lenni; végződni,
kimenetele lenni, kiütni; kelni, el-
kelni, kelete lenni; mit Tode abge-
hen, meghalni; von einem Amte ab-
gehen, hivatalról lemondani; von
seiner Forderung abgehen, követo-
lésétől elállani, kéresetéről lemon-
dani; von seiner Meinung abgeben,
vélekedésétől elállani; vélekedésé-
vel felhagyni, vélekedését megvál-
toztatni; hier geht die Straße ab, und
führt ic., itt eltér az út, és vezet
ée.; die Farbe geht ab, színe vál-
tozik, elváltozik, a' szín meghagyja
magát; abgehen lassen, elküldeni (le-
velet ée.); elhagyni (valamelly szo-
kást); etwas vom Preise abgehen,
árából valamit engedni; es geht ihm
nichts ab, semmi baja, semmije sem
hibázik, fogyatkozást nem szenved;
es geht ihm dadurch nichts ab; azzal
semmit nem vesz, nem szenved
csontkulást; es wird ohne Streit nicht
abgehen, czivakodás, versengés nél-
kül el nem mulik; (abnußen), el-
koptatni, elnyüni sok járással; lé-
péssel megmérni, meglépni az utat;
die Absätze, Sohlen abgehen, lábbeli
sarkát, talpát elnyüni, elkoptatni;
einen Platz abgehen, valamelly helyet,
tért meglépni, lépéssel megmérni.

Abgehen, das, eltávozás, kicsapongás
(p. o. beszédben).

Abgehend, adj., elmenő; fogyatkozó,
hibázó; gut, schlecht abgehende Wa-
ren, jól, rosszul kelő árúk, portékák.

Abgeissen, seinem Munde etwas abgeissen,
őn szájától sajnálni, megvonni, el-
húzni, (fösvénységből valamit); sich
abgeissen, fösvénység miatt venni v.
ölni magát.

Abgefragte, das, levakart.

Abgefürzt, adj., megrövidített, kurtított.

Abgefürzt, adv., megrövidítve, kur-
titva.

Abgelebt, adj., agg, aggott, éltos, el-
vénült, előregedett, koros, öreg, vén.

Abgelebtheit, die, aggottság, éltesség, olvánultság, korosság.

Abgelegen, adj., távol lévő, messzelévő; ó, avúlt, régi, állott; **abgelegener Wein**, ó bor, magát megette bor; **abgelegener Ort**, félre lévő hely, zugoly.

Abgelegenheit, die, távolság, messzeség.

Abgemattet, adj., ellankadt kifáradt, elbádjatt.

Abgemattet, adv., ellankadva, bádjattan.

Abgemergelt, adj., elcsigázott, elsanyargatott (p. o. betegség által); elepedt (p. o. éhség, szomjúság miatt); **ein abgemergelter Körper**, elerőltlenített test, kiaszott test.

Abgemergelt, adv., elcsigázva.

Abgeneigt, adj., idegenkedő, idegen (tőle v. hozzá), idegenséggel, ellenséges indulattal viseltető (valaki iránt).

Abgeneigtheit, die, idegenség, idegenkedés.

Abgenüßt, adj., elkoptatott, elkopott; elnyött, viseltes p. o. ruha.

Abgeordnete, der, követ, küldött.

Abgeordneten, die, pl. követek, küldöttek, követség, küldöttség, választmány.

Abgeredet, adj., összebeszölt, szóbeli értekezés után megállapított, kicsinált; **abgeredeter Waagen**, egyezés szerint, kicsinált, egyezéssel megállapított módon.

Abgerichtet, adj., kitanított, megtanított, jól utasított, idomított.

Abgefagt, adj., ein abgefagter Feind, halálos ellenség.

Abgesandte, der, követ, küldött (az uralkodástól).

Abgeschieden, adj., olvált, különvált; **abgeschiedene Seelen**, a' megholtak lelkei; **die Abgeschiedenen**, az elhunytak.

Abgeschiedenheit, die, magány, magányosság, magányos élet.

Abgeschliffen, adj., kisimított, ki-, megköszörült; pallérozott, kipallerozott, csinosult.

Abgeschliffenheit, die, kisimítottság, kipallérozotttság.

Abgeschmactt, adj., izetlen; illelten, disztelen; képtelen; **abgeschmactte Reden, Poßen**, illelten; ostoba; képtelen, hebehurgya beszédek; disztelen tréfák.

Abgeschmactt, adv., illeltenül, képtelenül.

Abgeschmacttheit, die, izetlenség; dímtelenség, illelenség; képtelenség; ostobaság.

Abgestorben, adj., kiveszett, kiholt.

Abgestumpft, adj., eltompult.

Abgewinnen, einem etwas, elnyerni, valakitől valamit; **einem sein Geld abgewinnen**, valaki pénzét elnyerni; **dem Feinde eine Schlacht abgewinnen**, megnyerni az ütközetet, egy ütközetben győzni.

Abgewöhnen, einem etwas abgewöhnen, elszoktatni, (tól, től), leszoktatni (ról, röl), elkaptani valamiről; **sich abgewöhnen**, elszokni (tól, től), leszokni (ról, röl), el-, leszoktatni magát.

Abgewöhnung, die, elszokás, leszokás; elszoktatás, leszoktatás.

Abgezehrt, adj., kiaszott, megsoványodott, testében megfogyott.

Abgezogen, adj., elvont.

Abgezogen, adv., elvonva.

Abgezogenheit, die, magányosságba való félrevonultság.

Abgießen, letölteni; önteni; **in eine Form abgießen**, mintába önteni; **in Erz abgießen**, érczből, rézből önteni (képet ée.).

Abgießung, die, letöltés; öntés.

Abglanz, der, viszfény, visszagárzat, visszaverődött fény; példány; **von Gott**, fénylő kép.

Abglätten, kisimítani; kicsiszolni, kicsikarolni; kicsinosítani, pallérozni.

Abglätter, der, sikárló.

Abglättung, die, kisikarlás, kisimítás.

Abgleichen, egyenlítani, egyenlővé tenni, elegyenesíteni, egyeníteni.

Abgleichstange, die, egyenlítő, (órásoknál).

Abgleichung, die, egyenlítés.

Abgleiten, lecsúszni; elcsúszni; megcsusszanni, megcsuszamlani, elsiklani, megsiklani, megsikamlani; **von rechten Wege abgleiten**, a' jó útról eltévedni; eltérni.

Abgleiten, das, megcsuszamlás, megsiklás, megsikamlás.

Abglimmen, ellobbanni kialudni a' parázsból, lassanként megszűnni égni.

Abglitichen, s. **Abgleiten**.

Abglühen, megtüzesíteni; forralni (valamit); meghűni, megszűnni tüzes lenni.

Abglühung, die, megtüzesítés.

Abgott, der, bálvány, bálványisten, álisten, költött Isten.

Abgötter, die, bálványimádó, bálványozó.

Abgötterei, die, bálványimádás, bálványozás.

Abgöttisch, adj., bálványos, bálványozó, babonás; einen abgöttisch verehren, valakit bálványként, bálványülímádni, tisztelni.

Abgottschlange, die, bálvány-, v. fojtó-kigyó.

Abgraben, leásni; leásással elegyengetni; felásni és elhordani; elárkolni; das Wasser abgraben, a' vizet leárkolni, lecsapolni, másfelé venni; einen Teich abgraben, tót, v. tavat kiszárítani, lecsapolni.

Abgrämen, sich, elepedni, elepesztetni magát búval.

Abgrasen, el-, föl-, lelegelni (mezőt ec.); föl-, leenni (füvet); lekaszálni, lesarlózni (rétet ec.).

Abgreifen, fogdosva elkoptatni, (kalapot, könyvlevelet ec.); sich abgreifen, elkoptatni elvászni (fogdosás által).

Abgreifen, das, elkoptatás (fogdosás által).

Abgrund, der, mélység, feneketlen mélység, örvény; (große Gefahr), veszedelem árja, örvénye, nyilvánvaló veszedelem; am Rande des Abgrundes sich befinden, nyilvánvaló veszedelemben forogni; jemanden in den Abgrund verführen, átkozni valakit; sich in den Abgrund stürzen, örvénybe rohanni v. bukni.

Abgunst, die, rosszakarát, irigység

Abgünstig, adj., rosszakaró.

Abgürten, leövezni leoldani, (kardot ec.).

Abguß, der, letöltés, más edénybe töltés; öntvény; einen Abguß machen, mintába önteni.

Abhaaren, szőrét kitépni, leszedni, megkopasztani; sich abhaaren, megkopaszodni; vedleni; megvedleni; szőrét elhullatni.

Abhacken, levágni, elvágni (sejszével, baltával ec.); elmetszeni (valamit).

Abhaderen, einem etwas, elporolni, veszekedéssel valakitől valamit megnyerni, kiesikarni, kifacsarni.

Abhasten, ki-, lekapcsolni.

Abhängen, eltüntetni, tilalmazni (erdőt, rétet ec.); sövénnyel elkeríteni.

Abhängeln, lekapcsolni, kikapcsolni.

Abhängeln, das, lekapcsolat, kikapcsolat.

Abhängeln, s. Abhängeln.

Abhasten, lefékezni, kötőféket levenni (a' lóról).

Abhalten, eltartóztatni, visszatartóztatni, távol tartani (magától); einen von etwas abhalten, visszatartóztatni, elvonni valakit valamitől.

Abhaltung, die, feltartóztatás, visszatartóztatás, elvonás; elhárítása valamelly rossznak valakitől.

Abhandeln, megalkudni; mevenni; a' dolgot megrostálni, munkába venni; etwas (vom Preise) abhandeln, árából valamit lealkudni; etwas abhandeln, valamit írásban előadni, valamiről írásban értekezni; szó vagy írásbeli előadással valamelly dolgot kimeríteni.

Abhanden, adj., abhanden seyn, elhányódva lenni, kéznél nem lenni; abhanden kommen, elveszni, elhányódni, eltévelyedni.

Abhandlung, die, szó- v. írásbeli előadás, értekezés; munka, könyv.

Abhang, der, függelék; lejtősség, hajlósság, hanyatlás; lejtő, ereszkedő.

Abhängen, függeni; liltetni, ereszkedni; von einem oder von etw. abhängen, valakitől v. valamitől függeni; es hängt davon ab, attól függ.

Abhängen, lekasztani, levenni (valamit, a' mi fel van akasztva, függesztve).

Abhängig, adj., függő; lejtős, mentéles, hajlós; abhängig machen, magához kapcsolni, hatalma alá keríteni magától függőve tenni.

Abhängigkeit, die, függés; lejtősség.

Abhären, s. Abhaaren.

Abhärmen, sich, elepesztetni magát; búval, gonddal epesztetni magát, epekedni.

Abhärten, megkeményíteni, keménynyomni; megedezni; die Soldaten abhärten, a' katonákat elkeményíteni, minden sanyarúság, viszontagság elviselésére, eltűrésére szoktatni; sich abhärten, mindenhez hozzá törődni, magát, testét mindenhez szoktatni, megkeményíteni.

Abhärtung, die, megkeményítés, hozzászoktatás; megedzés.

Abhaspeln, lemotólalni, logombolyítani (ezernát ec.).

Abhauben, valaki fejkötőjét v. kalapját, sapkáját levenni, leütni.

Abhauen, elmetszeni, elvágni; levágni; lekaszálni.

Abhauen, das, die Abhauung, levágás; lekaszalás.

Abhäuten, lenyúzni, megnyúzni, bő-

rét lebüzni; sich abbäuten, megved-
leni, elvetni a' bört.

Abbeben, levenni, leemelni; megemel-
ni; félre tenni; die Karten abbeben,
kártyát emelni, megemelni; eine Ra-
none von der Taffette abbeben, úgyú
a' talpáról leemelni.

Abheben, daß, leemelés, levevés.

Abbesteln, s. Abhasten.

Abbesten, szétfejteni, szétférczelni,
elfejteni (össztűzöttet, v. férczeltet).

Abbeilen, meggyógyítani, megorvosol-
ni; meggyógyulni, egészségét visz-
szanyerni.

Abhelfen, lesegíteni; segíteni valakin v.
valamin; einer Sache abhelfen, vala-
mi dolgon segíteni; der Schwierigkeit
abhelfen; bajt, nehézséget elhárítani.

Abhefflich, adj., helyrehozható, meg-
fondítható, megváltoztatható; einer
Sache abheffliche Mafe geben, vala-
mi dolognak jó kimenetelét eszköz-
leni.

Abheffung, die, segítség; s. Abhülfe.

Abheffen, s. Abheften.

Abheften, s. Abhängen.

Abheizen, összecsókolni, ölelgetni;
nyájaskodni, enyelegni (valakivel).

Abheizen, üzéssel fásztani; fáradásig
üzni; üzés által valamit elkapni;
valakit megforgatni.

Abheucheln, elcsalni, elcsapodárkodni
(valamit), képmutatással, szines-
kedéssel, tettetéssel kicsalni, meg-
nyerni.

Abheuern, s. Abmieten.

Abheulen, ordítással, ordító sivas-
rívással elöadni valamit, magát el-
fásztani, ellankasztani ordítással.

Abheulen, le-, ki-, meggyalulni; kimi-
velni, kipallérozni, csinosítani (ein-
bert, erkölcsöt ée.).

Abhold, s. Abgeneigt.

Abholen, elhozni; elvezetni; abholen
lassen, elhozatni; olhivatni, elvitet-
ni, elvezettetni.

Abholz, daß, széltörte fa, gally.

Abholzen, den Wald, kivágni, levágni
az erdőt; daß Busch und Schlagholz
abholzen, bokrot v. barasztot, és
megjelelt erdőt kivágdalni, levágni.

Abholzung, die, kivágása, levágása az
erdőnek.

Abhorden, hallgatózni, halgatózás ál-
tal kitanulni valamit.

Abhören, kihallgatni; kikérdezni (ta-
nút etc.), eltanulni hallásból; eine
Rechnung abhören, számadást meg-
hallgatni megvizsgálni.

Abhörung, die, kihallgatás.

Abhub, der, emelt, emelvény.

Abhülfe, die, segítség, segedelem, se-
gély, orvoslat.

Abhüllen, kihüvelgezni, hüvelgéből
kifosztani, fejteni (babot, bor-
sót ée.)

Abhungern, elehezdetni, megkoplaltat-
ni; sich abhungern, agyon éhezdetni,
éhséggel ölni meg magát.

Abburen, sich, elkurválkodni magát,
bujaság, feslettség által egészségét
vesztetni.

Abhüten, ellegeltetni, meglegeltetni
p. o. a' harmot.

Abirren, eltévedni, eltévelyedni.

Abirrung, die, eltévelyedés.

Abjagen, hajtás, kergetés által kifá-
rasztani; elkergetni; véget vètni a'
hajtásnak, vadászatnak; einem etw.
abjagen, üzve nyerni, addig üzni,
kergetni valakit, míg a' kívántat
tőle elnyerle; sich abjagen, magát
elcsigázni, magát vadászat v. futás
által kifárasztani; einem einen Schre-
cken abjagen, s. Einjagen; végezni
vadászatot, hajtást.

Abjammern, sich, elepedni, tartós si-
ránkozás által magát elemesztetni,
elsorvasztani; siránkozással kinyerni.

Abjochen, kijármolni, járomból kifog-
ni (ökröt ée.)

Abkalben, megborjazni.

Abkammen, megfésülni (haját ée.)

Abkämpfen, kivíni, viaskodva valamit
megnyerni.

Abkanten, szögletétől, hegyeitől vala-
mit megfosztani.

Abkanzeln, szónokszékből hirdetni,
józan észre hozni, pirongatni va-
lakit.

Abkappen, kalapját, sapkáját valaki-
nek fejéről levenni, leütni; elvágni
a' hajónak, horgonynek kötelét);
lecsónkázni, lebotozni (a' fát); einen
abkappen, valakinek oda felelni, oda
vágni.

Abkargen, elfukarkodni, elzobrálkod-
ni tőle; sich etwas, magától kémél-
leni, fősvényül magától megvonni
valamit.

Abkarten, koholni, alattomban kicsi-
nálni valamit; titkon egyesülni v.
megegyezni.

Abkartung, die, alattomos koholás,
titkos egyesség, titkos végzés.

Abkaufen, lerágni, lerágcsalni.

Abkauf, der, Abkaufung, die, meg-
vásárlás, megvétel.

Ablaufen, einem etwas, valakitől valamit megvásárolni, megvenni; einen Zins ablaufen, a' bért megvásárolni; eine Strafe ablaufen, büntetést pénzzel megváltani.

Abkäufer, der, vevő, megvevő vásároló.

Abkäuflich, adj., megvásárolható, megvehető, eladó; megvesztegethető.

Abkehlen, fojtogatni, torkát megmeteszni.

Abkehren, ki-, le-, megkefelni, elseperni, eltenni, elfordítani eltávozni, elhárítani, eltávoztatni, elfordítani; sich abwenden, elfordulni.

Abkehrung, Abkehr, die, elfordulás; (Abkehrung von der Sünde), megtérés, (bűnnek elhagyása).

Abkeltern, kisajtolni, kisotolni, kipréselni; elsajtolni, elsotolni, elpréselni.

Abklimmen, ein Faß, a' donga' rovátkait levágni.

Abkippen, lehegyezni, hegyét levágni; tompítani; megcsuszamodva elesni, elbillenni.

Abkissen, elákani, (az ajtót ée.), elállani, nem megfeküdni (mint a' ruha); kovogni (a' diót ée.)

Abklären, megszünni, tisztálni, megtisztálni; leülepíteni; sich, kitisztálni.

Abklärung, die, meghiggasztás; megszűrés, megtisztítás.

Abklauschen, eltapcsolni.

Abklauben, leszedni, leszedegetni; einen Knochen abklauben, csontot lerágcsálni.

Abklauben, daß, leszedegetés, leszemelgetés.

Abkleiden, levetkeztetni.

Abkleidung, die, levetkeztetés.

Abklemmen, ellapítani, lapossá verni, zúzni.

Abklettern, lemászni, kézzel fogódzkodva lebocsátkozni.

Abklopfen, megverni; kiporozni, kiverni (port a' ruhából); einen derb abklopfen, valakit jól elverni, megvakni, jól megütögetni.

Abknallen, elesattanni; eldurranai, elpattanni, elpukkani.

Abknallen, daß, elesattanás, eldurranás, elpottanas, elpukkanás.

Abknappen, s. Abkneifen, Abklippen.

Abkneifen, Abkneipen, lecsipni, lecsipkedni, leszakítani; s. Abkneifen.

Abknicken, lereccsenteni, pattantva le-

törni; einen Hasen abknicken, nyulat torkón törni.

Abknistern, kisustorogni, kibugyborékolni.

Abknöpfen, kigombolni, legombolni.

Abknöten, lebötyközni a' szőlővesszöt.

Abknüpfen, megoldani, feloldani (csomót, göböt ée.)

Abkochen, főzni, megfőzni; felforralni, főzést végezni.

Abkommen, eltávozni, eltérni (utjából, szándékától), szokásból kimeni; abkommen fönne, eljöhetni, akadály, feltartóztatás nélkül jöhetni v. mehetni; nicht abkommen fönne, el nem jöhetni v. mehetni.

Abkommen, daß, eltávozás, eltérés, szokásból kimenetel; ein gültliches

Abkommen, barátságos alkuegyezés, megegyezés; ein Abkommen mit einem treffen, egyességre lépni, megegyezni valakivel.

Abkömmling, der, magzat, maradék, ivadék, sarjadék, származék.

Abköpfen, lesejezni; lebugázni; lecsonkázni; letetőzni; fejet v. kalaszát levérni.

Abköpfung, die, lesejezés; lebugázás; lecsonkázás.

Abkoppeln, lecsatolni, vadász ebeket egymástól eloldani, vadászaton az ebeket elbocsátani.

Abkrämpen, letúrni; leereszteni kalapkarimát.

Abkränken, s. Abhärmen.

Abkrägen, levakarni.

Abkrauten, lelevelezni, (leveleit leszedni, letördelni); gyomlálni.

Abkreischen, s. Abkneifen.

Abkriegen, harczozel nyerni (valamit); lekapni, levenni (fogasról ée.)

Abkriegen, lefirkálni.

Abkrümmeln, elmorzsálni, lemorzsálni; elmorzsalódni, lemorzsalódni.

Abkrümmen, legörbedni, meggörbülni.

Abkrusten, daß Brod, meghámozni, meghéjázni a' kenyeret.

Abkühlen, meghűteni, meghivesíteni; sich abkühlen, hűtözni; meghűlni.

Abkühlend, adj., hűtő, hűsítő, hivesítő.

Abkühlfaß, daß, hűtőedény, dézsa.

Abkühlung, die, meghűlés; meghivesítés, meghűtés.

Abkummern, sich, elaggódni, magát gonddal emészteni, elepedni.

Abkündigen, kihirdetni, közhírré tenni.

Abkündigung, die, kihirdetés.

- Abkunft**, die, eredet, származás; egyezés; **Abkunft treffen**, megegyezni.
- Abklüpfen**, lehegyezni, hegyét levágni, letörni valaminek.
- Abkürzen**, megkurtítani, megrövidíteni, rövidebbíteni; einem etwas am Robe oder einem den Robe abkürzen, béréből elhúzni, elvonni, bérét megkissebbitni.
- Abkürzung**, die, megkurtítás, megrövidítés, rövidebbítés, elhúzás, elvonás.
- Abklüffen**, öszo meg öszo esőkolni.
- Abklachen**, sich, kinevetni magát; halálra nevetni magát.
- Abladen**, lerakni a' terhet, lerakodni.
- Abladung**, die, lerakás, lerakodás.
- Ablage**, die, rakhely.
- Ablager**, der, hálózallás, éjjeli nyughely.
- Abblenden**, parttól szabadkozni, távozni, b. ntakozni.
- Abblang**, s. blänglich.
- Abblangen**, elérni (kezével), utólérni (valakit).
- Abblängen**, elnyújtani; kinyújtani, megnyújtani, meghosszabbítani.
- Abblaf**, der, kieresztés, leeresztés, lecsapolása a' tónak, viznek; csatorna, kifolyásnak útja, árka; lehúzása a' bornak; bucsú, bünbocsánat, szünöt; **Abblaf bekommen**, bucsút nyerni, bünbocsánatot nyerni; ohne **Abblaf**, szünöt nélkül.
- Abblafsbrief**, der, bucsúhirdetvény, bünbocsánatot hirdető levél, bünbocsánathirdetvény.
- Abblaffen**, elengedni; eleresztetni; leeresztetni, lebocsátani; lecsapolni; útnak eresztetni, elküldeni (levelet etc.); etwas vom Preise ablassen, árából valamit elengedni; einen Reichthum ablassen, a' tót kiszáritani; den Wein ablassen, a' bort lehúzni; megszünni; elállani tőle, felhagyni; von einer Sache ablassen, valamivel felhagyni.
- Abblafsjahr**, das, bucsúév.
- Abblafskram**, der, bucsúvásár, bünbocsánati kereskedés.
- Abblafskrämer**, der, bucsúáros, bünbocsánatot áruló, bünbocsánattal kereskedő.
- Abblafspredigt**, die, egyházi beszéd a' bünbocsánatról.
- Abblaffung**, die, leeresztés, lecsapolás (a' tónál); lehúzás (a' bornál); elküldés (a' levélnél); szünés, elhagyás, felhagyás valamivel.
- Abblafsmoche**, die, bucsúhet.
- Abblatio**, der, hatodik sjtés, v. eset a' szóejtegetésben.
- Abblatten**, beléczezni, léczekkel beverni, a' léczeket leverni.
- Abblauben**, legallyazni, leágazni, lelevezetni (fát, szőlőtökét), lefosztani a' leveleket; lekacsozni (dohányt).
- Abblaubung**, die, levélfosztás; kacsozás, legallyazás, leágazás.
- Abblauern**, kikémlelni, kilesni.
- Abblauf**, der, lefolyás; eltelés; elmúlás; nach **Abblauf** des Monats, des Termins, a' hónap, a' hotáridőnek elmúlt, eltölte, elenyészte, lefolyta után; **Abblauf** des Meeres, visszafolyása a' tengernek, tengerapály.
- Abblausen**, elfolyni, lefolyni; eltetni, elmúlani; lefutni, leszaladni; das Licht **abblauft**, a' gyertya foly; die Spulen sind **abgelaufen**, a' cseyés orsók, csévek, takácscsévek lejártak, lefutottak, lefogytak; die Uhr ist **abgelaufen**, az óra lejárt, az óra elállott; gut **abblausen**, jól végződni, jól végbe menni; einen Brief **abblausen** lassen, a' levelet elküldeni, útnak eresztetni; ein Schiff **abblausen** lassen, új hajót vízre, tengerre eresztetni; seinen Gegner **abblausen** lassen, ellenét megfutamtatni, bajtársa kardját félre csapni; einen **abblausen** lassen, valakit elszöktetni, megszöktetni; (abnutzen), elkoptatni, elszaggatni, elnyúni (csizmatalpat), das Erz **abblausen**, az ásványt, érczet megolvasztani, leolvasztani; einem den Preis **abblausen**, futásdíj elnyerni; einem den Rang **abblausen**, valakit tiszttségben, hivatalban megelőzni; sich **abblausen**, kiszaladgálni magát, kifutni magát; járással, futással, szaladgálással magát kifárasztani; sich die Hörner **abblausen**, fejét falba ütni, önviseletével megjárni.
- Abblaufrinne**, die, folyáscsatorna.
- Abblaufschleuse**, die, zsilip.
- Abblaugen**, lugozni, kiszapulni (sonalat ec.)
- Abblaugen**, das, lugzás, szapulás.
- Abbläugnen**, eltagadni tagadni.
- Abbläugnung**, die, eltagadás; tagadás.
- Abblauschen**, ellesni, leskelődve v. rejtözve kihallgatni, megtudni valamit.
- Abblausen**, kivetvezeni; einem etwas **abblausen**, kicsalni, ravaszsággal megnyerni valakitől valamit.

Abbläutern, megtisztítani, salakjától, meghiggyasztani, megszűrni.
Abbläuterung, die, meghiggyasztás, megszűrés; megtisztítás.
Abbleben, meghalni.
Abbleben, das, meghalás, halál.
Abblecken, lenyalni, megnyalni.
Abbleeren, leüríteni; den Tisch abbleeren, az asztalt leszedni, fölszedni.
Abblegen, letenni; homlitni, bujtani, seine Kleider, seinen Degen, die Trauer, levetkezni, ruháit levetni, kardját leoldani; a' gyászt letenni; ein Kleid abblegen, valamelly köntöst elvetni, többé nem viselni; der Bediente bekommt gemeinlich die abgelegenen Kleider seines Herrn, az inas kapja közönségesen urának viseltes, megúnt ruháit, köntőseit; eine Form abblegen, nyomó betűket széthányani (a' könyvnyomtatásnál); Kissen abblegen, szegőket homlitani, bujtani; einen Besuch abblegen, látogatást tenni; Rechnung abblegen, számolni, számot adni; ein Zeugnis abblegen, bizonyosságot, tanúságot tenni; einen Eid abblegen, megeskünni, hitet tenni; ein Gelübde abblegen, fogadalmat tenni; ein Glaubensbekenntnis abblegen, hitvallást tenni; die Schuldigung abblegen, meghódolni, hódolást tenni; eine Schuld abblegen, adósságot lefizetni; die Kinderschuhe abblegen, kikelni a' gyermekkorból; etwas mit einem abblegen, értekezni valakivel, valakivel valamit megvitatni; abblegen, alattomban szülni, fattyut vetni; megborjazni; das Gesicht, Gedächtnis, die Kräfte legen ihm ab, látása, emlékezete, ereje tompul, v. látása tompul, szeme gyengül, emlékezete, ereje fogy; sie hat sehr abgelegt, igen megsoványult; mit dem Schiffe abblegen, a' hajót parttól eloldani, hajóval parttól távozni.
Abbleger, der, porhajás, sarjúág, homlitható vessző, bujtóág.
Abblegung, die, letevés; levetés; elvégzés; számadás; hitletétel; homlítás, bujtás, döntés; Abblegung einer Schuld, lefizetése az adósságnak; Abblegung einer Form, széthányatása a' betűknek; Abblegung seines Glaubensbekenntnisses, nyilvános hitvallás; Abblegung der Gelübde, fogadástétel, (a' szerzeteseknél beesküvés).
Abblehnen, od. Abbleiben, kölcsönözni, kikölcsönözni, kölcsön venni.

Abblehnen, eltámasztani; elhárítani; el nem fogadni; Einwürfe abblehnen, ellenvetéseket megczáfolni; etwas von ihm abblehnen, valamit magától elhárítani; eine Berichtbarkeit von ihm abblegen, valamelly törvényhatóságot magától távoztatni, elmellőzni, elhárítani.
Abblehnung, die, kölcsönözés; elhárítás, elmellőzés; megczáfolás; el nem fogadás.
Abbleiten, elfordítani, eltéríteni, elárkolni, másfelé venni, (vizet); származtatni, (szót); einen Abkunft abbleiten von ..., valakit leszármaztatni, valaki' származását kimutatni, előadni.
Abbleitend, adj., elfolyató; elhárító; eltérítő.
Abbleiter, s. Blizableiter.
Abbleitung, die, eltérítés; elhárítás; elárkolás, lecsapolás; csatorna; szószármaztatás; származtatás; (das abgeleitete Wort), származékszó, származtatott szó.
Abbleitungsgraben, der, vízárok, térítő csatorna, meder.
Abbleitungsrinne, die, térítő válú, csatorna, ereszcatorna.
Abbleiften, eltéríteni, kitéríteni; elhárítani; einen von etwas abbleiften, valakit valamiről leverni; lebeszélni, valaki' szándékát, gondolatját elfordítani, másra venni; von der Wahrheit abbleiften, elvonni az igazságtól; einen Verdacht von ihm abbleiften, gyanúból magát kitisztítani, gyanút magától elhárítani.
Abbleifung, die, eltérítés, elfordítás, elhárítás, eltérés, eltávozás.
Abblehnen, einem etwas, eltanulni, (valamit valakitől).
Abblefen, elolvasni; felolvasni; die Raupen von den Bäumen abblefen, fákról a' hernyókat leszedni; die Weintrauben abblefen, szőlőt szedni; einen Acker abblefen, szántóföldet megtisztítani a' kövektől.
Abblefung, die, felolvasás; leszedés.
Abblefern, átaladni; jövedelmeket beadni; kézhez szolgáltatni.
Abbleferer, der, átaladó; jövedelembeadó; kézhez szolgáltató.
Abbleferung, die, átaladás; jövedelembeadás; kézhezszolgáltatás.
Abblegen, megérni állásban, megívni, megávasodni; távol esni (valakitől v. valahonnan); elfeküdni (valahonnan); sich abblegen, elavúlni, állásá-

- ban, v. nem használat által megromlani.
- Abblisten**, elcsalni, kicsalni, elravaszkodni, ravaszsggal megnyerni (valamit).
- Abblöden**, elcsalni, elcsalogatni; elidesgetni, elhizelkedni, hízelkedés által megnyerni valamit; *einem die Tauben abblöden*, valaki' galambjait elcsalogatni, magához szoktatni; *einem sein Geheimniß abblöden*, valaki' titkát kicsalni, kivenni; *einem Thronen abblöden*, valakiből könnyeket csalni ki, valakit könnyekre fakasztani, valakivel könnyeket hullatni.
- Abblöfung**, die, szépszóvalvaló kicsalása, p. o. a' titoknak.
- Abblöhen**, einen, valakit bérfizetve, jutalmazva elereszteni.
- Abblöhung**, die, bérkifizetés; szolgálatból eleresztés.
- Abblöfchen**, megoltani (tüzes vasat), eloltani (tüzet, szomjat ée.); *letörölni* (írást).
- Abblöfung**, die, megoltás; eloltás; *letörlés*.
- Abblösen**, eloldani, leoldozni; felszabadítani; elválasztani; pénzben megváltani, felváltani; *ein Pfand, ein Urtheil abblösen*, zálogot kiváltani, ítéletet megváltani; *einen Zins abblösen*, valamelly bért, haszonbért megváltani, v. megvenni; *einen abblösen*, valakit felváltani, valaki' helyét elfoglalni; *eine Schildwache, einen Soldaten von der Wache abblösen*, őrt váltani, őrálló katonát helyéből felváltani; *sich abblösen*, magát felszabadítani, megszabadítani (p. o. bilincsek-től); *sich einander abblösen*, egymást felváltani (p. v. a' munkában); *den Schleim von der Brust abblösen*, nyálkát a' mellről feloldozni, elosztatni; *die Kanonen abblösen*, az ágyúkat el-sűtni.
- Abblösend**, adj., feloldozó, felváltó, leáz-tató.
- Abblöslích**, adj., feloldozható, felváltha-tó, megváltható, elválasztható.
- Abblöfung**, die, megoldás, leoldozás; el-vágás, elfürészelés, elmetszés (a' ta-goknál); felváltás (az öröknél), ör-váltás; elválasztás, megváltás, elol-dás; **Abblöfung der Kanonen**, elsűtés, ellövés.
- Abblöthen**, kifejteni, v. kiolvasztani for-rasztást.
- Abblügen**, elhazudni; hazugsággal el-csalni, megnyerni valamit, elcsalfál-kodni.
- Abblugfen**, elcsalni, elravaszkodni, ra-vaszsggal elnyerni.
- Abbluchen**, el-, leoldani, levenni (sza-lagot ée.); elvégezni; elintézni, el-csinálni; el-, megkészíteni (egy vég-vásznat, ételt ée.).
- Abblächen**, learatni, lekaszálni.
- Abblählen**, leörölni, megörölni, örlést végezni.
- Abblähnen**, elinteni, elkészteni; lever-ni valakit valami' cselekvéséről, ój-ni, óvni.
- Abblähner**, der, intő, nemjavasló.
- Abblähnung**, die, intés, óvás.
- Abblähung**, die, das **Abblächen**, lekaszá-lás.
- Abbläher**, der, kaszáló, kaszás.
- Abblälen**, lefesteni, lerajzolni, leábrá-zolni; leirni (valakit).
- Abblälen**, das, lefestés.
- Abblärgeln**, elcsigázni; nagyon megsa-nyargatni; *ein Pferd abblärgeln*, lo-vat elcsigázni, kicsigázni, lejárni; (*entfräften*), kiaszani, egészségében megfogyatkozni, felettebb elgyen-gűlni, elerőtleníteni.
- Abblärken**, határt szabni, v. vonni, me-gállapítani, kijelelni.
- Abblärkung**, die, határozás; határszabás, megállapítás, kijelelés.
- Abblärch**, der, elmenetel, elutazás.
- Abblärchiren**, elmenni, elutazni, elmar-solni.
- Abblärtern**, elgyötreni, elkínzani; *sich abblärtern*, vesződni, magát elgyö-treni, elkínzani.
- Abblätten**, elbágyasztani; elfárasztani; ellankasztani; eltikkasztani.
- Abblättung**, die, elbágyadás; elfáradás, ellankadás; eltikkadás; elbágyasztás, elfárasztás, ellankasztás, eltikkasz-tás.
- Abblauern**, birtukából, majórjából kihaj-tani, kitudni, kitiltani (p. o. jobbá-gyot az úr).
- Abbläueln**, lemetszeni, levésni, lefa-ragni.
- Abbläueln**, f. **abblärgeln**.
- Abbläuen**, eltanulni; *einem etwas abbläuen*, valamit valakitől reá figyel-mezve eltanulni; *einem etwas aus den Augen abbläuen*, valaki' szeméből kiolvasni valamit.
- Abbläuen**, fölmérni, megmérni, mérni; *etwas nach etwas abbläuen*, egybeha-sonlítás után elítélni, elhatározni;

ſie können leicht abmessen, könnyen elítélheti, átláthatja kegyed.

Abmessung, die, fölmérés, megmérés.

Abmessen, vámot venni (molnároknál mondatik).

Abmieten, kibérleni, kifogadni, bérbevenni (szállást ée.).

Abmieter, der, Abmieterin, die, kibérlő, bérbevevő.

Abmietung, die, kibérlés.

Abmisten, szemetet, v. trágyát, v. gaját elhordani, eltisztítani, megtrágyázni, megganajozni.

Abmolden, lepdézni, leformázni, formát venni valamiről, lemintázni.

Abmoosen, lemohozni, mohot leszedni.

Abmüden, f. ermüden.

Abmüſſigen, ſich, halogatni, elhalasztani magát; magának időt engedni; felhagyni valamivel.

Abmüſſigung, die, halogató, elhalasztás; időzés.

Abnagen, lerágni, elrágni, leharapdálni; marni, marczongolni.

Abnähen, levarrni; varrással leszolgálni, lefizetni; himezni, himet varrni.

Abnahme, die, fogyás, fogyatkozás, gyengülés; kelet (a' portékánál); in Abnahme gerathen (kommen), hanyatlani, alább szállani, elaljasodni, semmivé lenni, értékét, v. tekintetét veszteni; Abnahme einer Rechnung, számoltatás, számvétel.

Abnarben, szörét leszedni a' bőrnek p. o. timár.

Abnarbung, die, szörtől megtisztítás.

Abnarren, elbohóskodni, bohóskodással, tréfás mulatással nyerni valamit.

Abnaschen, nyalakodni, nyalánykoskodni.

Abnehmen, levenni; leszakasztani; elvágni, elfürészeln; megvenni, elvenni erővel, fogyasztani; meghagyni; den Hut vor jemanden abnehmen, kalapját valaki előtt levenni, valaki előtt kalapot omelni; Früchte abnehmen, gyümölcsöt leszakasztani, leszedni; eine Tapete abnehmen, szőnyeget levenni v. lebontani; einem die Larve abnehmen, valaki' álarczát levenni; den Rahm von der Milch abnehmen, tejet lefölözni, tejnek fölét leszedni; das Fett von der Brühe abnehmen, zsírt a' lévről leszedni; etwas von einer Mauer abnehmen, a' falból valamit lebontani; den Verband abnehmen, a' kötést leoldani; das Siegel abnehmen, pecsétet feltörni, leszakasztani; das Tischuch

abnehmen, abroszt levenni; ein Schloß abnehmen, zárt, lakatot levenni; den Tisch, die Speisen abnehmen, az asztalt leszedni, az étkeket elhordani; den Bart abnehmen, a' szakált leberetvélni; ein Kalb abnehmen, borjút elválasztani (a' csecstől); eine Rechnung abnehmen, számot venni, számadást kívánni; den Eid abnehmen, esküvést, hiteltételt elfogadni, megesketni, meghiteltetni; einem etwas abnehmen, valakitől valamit elvenni; megvenni, megvásárolni; (muthmaßen, schließen), gyanítani, következtetni; abnehmen, fogyni, elfogyni, soványodni, kevesebbedni, kissebbedni; die Tage nehmen ab, a' napok kissebbednek, rövidülnek; der Mond nimmt ab, a' hold fogy, fogytán van.

Abnehmen, daß, Abnehmung, die, levétel; fogyaték; kissebbedés, kevesebbedés; fogyás; elvágás, elfürészelés (valemelly tagnál); daß Fieber ist im Abnehmen, a' hideglelés alább hagy, elmaradó, elmúló félben van; ihre Schönheit ist im Abnehmen (nimmt ab), szépsége enyészik, fogy, múlik.

Abnehmer, der, Abnehmerin, die, vevő, vásárló.

Abneigen, ſich, elhajolni; elidegenedni.

Abnehmung, die, elhajlás; elidegenedés, idegenség, irtózás.

Abnieten, felszögzöttet levenni, fel-, leszakasztani.

Abnöthigen, jemanden etwas, kicsikarni valakitől valamit.

Abnützen, elnyöni, elkoptatni.

Abonnement, daß, részvétel, biléthelyváltás.

Abonniren, bérjóró-bilétet váltani t. i. a' játékszinbe, ée.

Abpachten, kiarendálni.

Abpachtung, die, kiarendálás.

Abpacken, lerakni, (p. o. a' terhet, portékát), lerakodni.

Abpassen, elvárni, p. o. az alkalmas-ságot.

Abpfählen, karókkal elkeríteni.

Abpfänden, megzálogolni valakit.

Abpflücken, leszakasztani, leszedni p. o. virágot; gyümölcsöt.

Abpicken, levagdálni t. i. az orokkal.

Abplagen, ſich, megfárasztani.

Abpolieren, lepallérozni.

Abprallen, visszapattanni.

Abpressen, visszarúgni.

Abprügeln, megverni.

Abpuffen, el-, megöklözni, el-, megdö-

gönyözni, el-, megpufolni.

Abpußen, le-, megtisztítani; das Licht abpußen, a' gyertyát megkoppantani, gyertyának hamvát venni; eine Mauer, ein Haus abpußen, falat megvakolni, házat kivakolni; die Schuhe abpußen, a' cipőt, sarut letisztítani; die Bäume abpußen, a' fákat megtisztogatni, megnyesegetni; einen abpußen, valakit megpirongatni, megszidni, lehordani.

Abquerlen, felhabarni, felsodorni; eine Brühe mit Eiern abquerlen, tojással habarni a' levest.

Abquetschen, el-lezúzni; einen Finger abquetschen, odacsipetni az ujjat.

Abrechnen, legombolyítani, letekergetni; elmetélni, elvágni, (téstát cifra-vassal).

Abraffen, lekapni, levenni.

Abrahamsbaum, f. Reuschbaum.

Abrahmen, fölözni, lefölözni, tejet szedni.

Abraimen, f. Abmarfen.

Abbranden, kikarimázni.

Abraufen, lereszelni.

Abrauten, ellenzeni, nem javalni, nem tanácsolni.

Abrautung, die, ellenzés, nem javulás.

Abrauchen, elfüstölgöni, elgőzölgöni, elpárologni, elszállni; abrauchen lassen, elfüstölgötetni, elgőzölgötetni.

Abrauchung, die, elfüstölgés, elgőzölgés, elpárolgás; elfüstölgötetés, elgőzölgötetés, elpárolgötetés.

Abraufen, kitépni; sich abraufen, veszedni.

Abraum, der, ágbog; forgács, hulladék.

Abräumen, eltisztogatni, elszedni; elhordani láb alól; den Tisch abräumen, az asztalt leszedni.

Abraumung, die, eltisztogatás, elszedés, elhordás.

Abrauen, hernyászni, le-, meghernyászni, lehernyózni (fát).

Abrechnen, leszámolni, lehuzpi, levonni, kivenni (számból v. sommából); kiszámlálni; mit jemanden, számot vetni valakivel.

Abrechnung, die, leszámolás, lehúzás, levonás a' számból, számvetés.

Abrechner, der, számvető, számoló, le-számoló.

Abrechten, elperelni, eltörvénykezni.

Abrede, die, egyezés, végzés; tagadás; Abrede mit einem nehmen, értekezni, beszéd után megegyezni valakivel; der genommenen Abrede gemäß, érte-

Deutsch-ungarisch. Wörterb.

kezés, szóbeli megegyezés szerint; nicht in Abrede seyn, nem tagadni.

Abreden, etmaß mit einem, értekezni (valakivel valamiről); megegyezni, végezni, lebeszélni, levetni (valamiről valakit).

Abregnen, elállni, elmúlni (az esőtől); lemosni, levetni (virágot, himport ée. az eső).

Abreiben, ledörgölni, ledörzsölni; megdörögölni, megdörzsölni, dörzsölve megtisztogatni; eldörögölni, eldörzsölni; mit Bimsstein abreiben, tátkkövel megdörzsölni, csiszolni; sich abreiben, eldörögölni, eldörzsölni.

Abreibung, die, el-, le-, megdörögöles; el-, le-, megdörzsölés; dörögölni, dörzsölni.

Abreichen, elérni (kézzel); leadni, lenyújtani.

Abreißen, karimát v. szélt levetni, leszakítani (valamiről); megérni.

Abreiben, lefűzni, leszedni, (gyöngyöt ée.).

Abreise, die, elutazás, elmenetel.

Abreisen, elutazni, elmenni, útra menni, v. indulni.

Abreißen, leszakasztani, leszakítani; letépni; elnyűni, elszaggatni; eltépni; lerajzolni; ein Schloß abreißen, zárt, lakatot levetni; einem Pferde die Eisen abreißen, lóról a' patkókat leszedni; levetni; ein Gebäude abreißen, épületet elbontani, széthányi; ein abgerissener Mensch, rongyos ember, elszakadni, leszakadni.

Abreißung, die, leszakasztás, leszakítás, eltépés, lerajzolás, elszakadás.

Abreiten, ellovagolni, lovon elmenni; das Pferd abreiten, meglovagolni, rajta-ülve tanítani a' lovat; lovat kifárasztani (lovaglással).

Abrennen, futva nyerni; einem den Weg abrennen, útjában megelőzni valakit; útját elvágni valakinek; el-futni, elszaladni.

Abrichten, kitanítani, kiidomítani; megszeliidíteni, megtanítani; einen zu et-maß abrichten, valakit valamire megtanítani; einen zum Kriege abrichten, harczoláshoz elkészíteni, szoktatni valakit.

Abriechhammer, der, rudaló kalapács v. pöröly.

Abriechstab, **Abriechstock**, der, ülővas (vasrudalásnál).

Abriechung, die, kitanítás, megtanítás, tanítás, szelidítés.

Abbringen, bereteszni, bezárolni.

Abbriffeln, s. Abfiffeln.

Abbrisse, die, tengeri barack.

Abbrissenbaum, der, tengeri barackfa.

Abbrissenkern, der, tengeri barackmag.

Abbrinden, le-, meghántani; le-, meghéjazni; le-, meghámozni.

Abbrinden, daß, le-, meghántás; le-, meghéjazás; le-, meghámozás.

Abbrindig, adj., le-, meghántható; le-, meghéjazható; le-, meghámozható.

Abbrinnen, elfolyani, lefolyni.

Abriß, der, rajz, rajzolat, lerajzolás; ein kurzer Abriß, rövid előadás, előterjesztés, rövid rajza valamely dolognak, esetnek, történetnek.

Abritt, der, ellovaglás.

Abrollen, letekeríteni, letekergetni; legurítani, legördíteni, legörgetni, lehergeríteni; el-, megmangollani; legurúlni, legördülni, legörögni, lehengeredni.

Abrollen, daß, letekerítés, letekergetés; legurítás, legördítés, legörgetés, lehengerítés; legördülés, legörgés, lehengeredés; daß Abrollen des Schnees, hóörgés.

Abrollen, rozsa által elválni.

Abrollen, elmozdítani; eltaszítani.

Abrollern, elevezni.

Abrufen, der, kihirdetés, visszahívás.

Abrufen, elhívni; visszahívni; kihirdetni, kikiáltani; die Stunden abrufen, az órákat kikiáltani.

Ab-rufen, die, elhívás; visszahívás; kihirdetés.

Ab-rufungs-schreiben, daß, visszahívó levél v. parancsolat v. rendelés.

Ab-rühren, megkeverni, összekeverni, havarni; keverés által elválasztani.

Ab-runden, Ab-ründen, ki-, megkerekíteni, kereké tenni.

Ab-rundung, Ab-ründung, die, kerekítés, ki-, megkerekítés.

Ab-rufen, kitépni; megtépni; kiszagatni; megkopasztani.

Ab-rufen, elszedni az állást (épület körül).

Ab-rufen, lerázni, lerázogatni.

Ab-rufen, lecsúszni, elcsúszamlani; elvakarodni, eltakarodni; elpatkolni, meghalni.

Ab-fahren, levágni karddal, lekaszabolni.

Ab-fahren, lezsákolni, zsákokat leszedni; einen Esel ab-fahren, szamarat letérhelni.

Ab-fage, Ab-fagung, die, lemondás, visszahúzása a' kiadott rendelésnek.

Ab-fagen, lemondani (valamiről), visszavenni, visszahúzni; einen Besuch jemanden ab-fagen, valakinek ígért látogatást visszavenni; einem das Leben ab-fagen, valaki' életéről lemondani; ab-fagter Feind, halálós ellenség; elhagyni (valamit), felhagyni (valamivel), letenni, lemondani (valamiről).

Ab-fagen, elfűrészelni, lefűrészelni.

Ab-fallen, lenyergelni.

Ab-fall, der, szünet, megszünet, kezdete a' sornak, írásnak; czikkelye a' fejezetnek; verse a' dalnak, éneknek; sarka a' csizmának; kelete az árúnak, portékának; fordulása a' lépcsőknek; hajlása a' hegynek; böttye, ize a' nádnak.

Ab-fallweise, adv., szünetenként, közel-közzel; ohne Ab-fall, megszűnés, szünet nélkül; egy lélekzettel.

Ab-fallweise, die, sarkszeg (vargáknál).

Ab-fäubern, s. fäubern.

Ab-faufen, leinni; eine Schuld ab-faufen, adósságot leinni; sich ab-faufen, magát leinni, itallal megölteni, agyoninni magát.

Ab-faugeln, megszoptatgatni.

Ab-faugen, kiszopni, elszopni.

Ab-faugen, megszoptatni.

Ab-fachen, levakarni; sich ab-fachen, elkopni; ein ab-fachtes Kleid, kopott, elnyűtt köntös.

Ab-fachsel, daß, vakarék.

Ab-fachern, einem etwas, megejteni, megvenni, megvásárolni (valamit valakitől), elcsereberélni.

Ab-fachteln, sikarolni, le-, megsikarolni.

Ab-faffen, eltörölni, felbontani, megerteleníteni; eltiltani; kiadni rajta, szolgálatból eleresztteni.

Ab-faffung, die, eltörlés; felbontás; elküldés, eleresztés szolgálatból.

Ab-fählen, meghántani, meghámozni; meghéjazni.

Ab-fählung, die, hámozás; hántás.

Ab-fähren, élesíteni, megélesíteni, ki-, megfenni.

Ab-fahren, levakarni.

Ab-fatten, leárnyazni, árnyék után lenyenni v. lerajzolni.

Ab-faufeln, ellapátolni, lapáttal elhányni v. eltisztítani.

Ab-faum, der, leszedett hab v. tajték; sepreje valaminek.

Ab-fäumen, lehabozni, letajtékozni, habját v. tajtékát leszedni.

Abſchäumung, die, lehabozás, letajtékozás, habnak v. tajtéknak leszedése.
Abſcheiden, elkülönözni, elválasztani; meghalni; megválni.
Abſcheiden, daß, meghalás, élethől kiköltözés.
Abſcheidung, die, elválasztás; megválás.
Abſcheren, elnyírni; lenyírni; megnyírni; elvágni (haját); megberetválni (szakált).
Abſcherung, die, lenyírás; megberetválás.
Abſcheu, der, irtózás, iszonyodás, irtózat, iszonyat, utálat; einen **Abſcheu** haben vor etwas, irtózni, iszonyodni valamitől; vor einem **Abſcheu** haben, irtózni, iszonyodni valakitől; er iſt allen Menſchen ein **Abſcheu**, minden ember' utálatosa.
Abſcheuern, tisztára kidörgölni (vas v. rézedényt).
Abſcheulich, adj., fertelmes, rút; irtóztató, iszonyú; undok, utálatos.
Abſcheulich, adv., fertelmesül; undokul; iszonyuan.
Abſcheulichkeit, die, fertelmesség; undokság, utálatosság.
Abſchicken, ſ **Abſchicken**.
Abſchicken, elküldeni.
Abſchickung, die, elküldés.
Abſchieben, eltaszítani, eltolani, odábbtaszítani, tolni; eine Schuld von ſich abſchieben, valaminek okát magáról elhárítani; elhanyi v. elhullatni tejfogot.
Abſchied, der, bucsúvétel, elbucsúzás, végbúcsú; elmenetel; elválás, megválás; bucsúlevél (a' katonáknál); elküldés, elbocsátás (szolgálatból); tanácsai végzemény; einem den **Abſchied** geben, valakit útnak eresztetni, eltávozní hagyni; **Abſchied** von einem nehmen, elbucsúzni valakitől.
Abſchiedsaudienz, die, bucsúzó udvarlás.
Abſchiedsbrief, der, bucsúlevél, bucsúzólevél.
Abſchiedsſchmauß, der, bucsúlakoma, bucsútor.
Abſchiedsſtrauß, der, bucsúpohár.
Abſchiefern, le-, szétfoszlatni; el-, le-, szétfoszlatni.
Abſchieferung, die, elfoszlás.
Abſchienen, megvasalni (kereket); megoldani (az eltört tagnak kötelekit); eltört tagot csontküllő v. deszka közé szorítani.
Abſchießen, el-, kilőni; lelőni; die **Bögel** (von der Stange) abſchießen, ma-

darat a' karóról lelőni; einen abſchießen, czélt jobban találni, jobban lőni másnál; elfolyani, lefolyani, sebesen lefolyani; színét hagyni, meghagyni magát; eine abgeſchoffene Farbe, hagyott szín.
Abſchießung, die, ellövés, külövés; színhagyás.
Abſchiffen, elevezni, elhajókázni; elviterlázni, hajón elküldeni.
Abſchildern, lefesteni, leírni, előadni.
Abſchilderung, die, előadás, lefestés, leírás.
Abſchinden, lenyúzni, bőrét lehúzni v. levonni; lehorzsolni; elcsigázni (valakit).
Abſchirren, lezerszámozni.
Abſchirrung, die, lezerszámozás.
Abſchlagen, vágni, levágni, ölni, leölni (marhat).
Abſchlag, der, lehuzás, levonás, leszállás; auf **Abſchlag**, előpénzül, foglalóul; daß iſt ein großer **Abſchlag**, nagy a' különbség.
Abſchlageiſen, daß, vert vas.
Abſchlagen, leütni; leverni; elütni; elvágni; elverni, visszaverni, (ellentée.); fölverni (tésztát); kiverni, verve kialakítani; einen Stoß abſchlagen, ütést, dőfést feltartóztatni, visszaütni; ein Zelt abſchlagen, sátot elszedni; ein Schloß abſchlagen, lakatott leverni; eine Brücke abſchlagen, hidat felszedni, elrontani; einen abſchlagen, valakit megverni; ſein Waſſer abſchlagen, vizelleni, pöszölni; einem etwas abſchlagen, megtagadni valakitől valamit; daß Brod abſchlagen, a' kenyeret leszállítani; olesódni, leszállani (a' portéka' ára); zürteni, apadni (a' tehentől ée.); engedni, lágyulni (a' hidegtől).
Abſchlagen, daß, olesódás, leesése v. csökkenése a' portéka' árának.
Abſchlägig, adj., abſchlägige Antwort, megtagadó válasz, eligazító felelet.
Abſchläglich, adj., kifogni való, kifogható.
Abſchläglich, adv., ára' fejében, előfizetve.
Abſchlagtiſch, ſ. **Klapptiſch**.
Abſchlagung, die, megtagadás, levágás.
Abſchlammern, iszaptól meg-, v. kitisztítani.
Abſchlammung, die, iszaptól kitisztítás.
Abſchleifen, elszánkázni; szánon elhordani, elvinni; elirongálni, elcsuszkálni (cipőtalpat ée.); csusztatva v. hurezolva elkoptatni (palástot).

Abſchleifen, elköszörülni, leköszörülni; ki-, megköszörülni; kipallerozni, kicesizolni; csinosítani, pallérozni; ein Spiegelglas, ein Stück Marmor abſchleifen, tükör üveget, darab márványt kipallérozni; einen jungen Menſchen abſchleifen, fiatal embert módosítani, erkölcsösebbe, csinosabb magaviseletűvé tenni.

Abſchleifel, daß, senpor.

Abſchleimen, nyálkától megtisztítani; Fiſche abſchleimen, halakat levakargatni; den Zucker abſchleimen, a' nádmézet lehabozni, habjától megtisztítani.

Abſchlenkern, elhányni, elhagyigálni.

Abſchleppen, elhurczolni.

Abſchleudern, elparittyázni, parittyából elhagyítani.

Abſchlichten, ſ. ſchlichten.

Abſchließen, bezárni, becsukni; ein Schloß abſchließen, zárt leeresztetni; die Thür abſchließen, az ajtót becsukni, bezárni; eine Rechnung abſchließen, számadást befejezni, bevégezni, bezárni; die Handlungsbücher abſchließen, kereskedőkönyveket rendbeszedni; eine Sache, einen Handel abſchließen, valamelly dolgot, alkut bevégezni, befejezni.

Abſchlürfern, lehörpölni, leszörpölni, leszürcsölni.

Abſchluß, der, befejezés, elvégezés.

Abſchmaufen, kiélni (valakit); lakomát végezni.

Abſchmaſen, összecsókolgatni.

Abſchmeicheln, elcsapodárkodni, elhizelgeni, elhizelkedni, hizelkedéssel kicsalni.

Abſchmeißen, ſ. Abwerfen.

Abſchmelzen, el-, ki-, leolvasztani; el-, ki-, leolvadni.

Abſchmieren, megkenni; lefirkálni, lemázolni; einen abſchmieren, valakit megverni, megkenni; befenni, mocskolni, fogni (színével).

Abſchmugen, elmocskolni, elpiszkolni.

Abſchnallen, lecsatolni.

Abſchnappen, lecsattantani (mint a' zár rugója); visszapattanni, visszacsuklani, visszacsukkanni (mint a' lakat).

Abſchnähen, gyertya' hamvát venni, megkoppantni a' gyertyát.

Abſchneiden, elmetzeni, elvágni; die Kehle, den Hals abſchneiden, torkát, nyakát metzeni; einem Hunde die Ohren abſchneiden, kutya' füleit elvagdálni; ein Muſter abſchneiden, példázatot, muſtrát kimetzeni; einem etwas abſchneiden, valakinek va-

lamelly tagját elvenni v. elvágni; einem die Ehre abſchneiden, valakit rágalmazni, becsuteleníteni; einem alle Hoffnung abſchneiden, minden reménységet elvenni, reménységétől megfosztani; einer Armee die Zufuhr der Lebensmittel abſchneiden, valamelly seregtől, tábortól az élelemszállítást elvágni, elzárni v. valamelly sereget, tábort az élelemszállítástól elzárni; den Feind abſchneiden, az ellenséget megszakasztani, egymástól elválasztani.

Abſchneiden, daß, Abſchneidung, die, elmetzés, elvágás; lemetzés, levágás.

Abſchneſſen, elpattantni (nyilat); eldobni, elhagítani (erővel); lepat-tanni.

Abſchnitt, der, szelet; elmetezett v. elvágott v. levágott rész, cikkely, szakasz (könyvben, izásban).

Abſchnittel, daß, esölék, hulladék, nyiredék, lemetezett darabocska.

Abſchnigen, elnyesni; körülnyírni, körülvágni.

Abſchnüren, lefűzni, megoldani, megoldozni, zsineggel elválasztani, elkötni (szömölesöt); einen Platz abſchnüren, valamelly helyet zsinór után igazítani; daß Zimmerholz abſchnüren, épületsfát zsinorra venni.

Abſchnüren, daß, lefűzés, megoldozás.

Abſchöpfen, lemerni, lemeríteni, leszedni (habot, zsirt, tejfelt ée.).

Abſchrauben, lesröfolni, lecsavarolni.

Abſchrecken, elijeszteni, elrémitni; ijesztve kicsikarni v. kiszarolni; einen Fiſch abſchrecken, halat eczetbe mártani, v. eczettel leönteni, hogy megfővén, kékszinű legyen.

Abſchrecken, daß, megfélemlés, megrémülés, elrettenés.

Abſchreckung, die, elijesztés, megijesztés, elrettentés.

Abſchreiben, leírni, lemásolni; einen Poſten in ſeinem Buche abſchreiben, egy tételt számadókönyvébe beírni; ſich ſaſt die Finger abſchreiben, írásban ujjait csak nem elkoptatni.

Abſchreiber, der, leíró; lemásoló.

Abſchreibung, die, leírás; lemásolás.

Abſchreiten, torok szakadva elrekedésig kiabálni.

Abſchreiten, meglépni, lépéssel kimenni, eltávozni, eltérni.

Abſchrift, die, más, másolat, pár; Abſchrift einer Urkunde, oklevél másza.
 Abſchriftlich, adj., leirt, másolatos.
 Abſchriftlich, adv., leirva, lemásolva.
 Abſchröpfen, ſ. Schröpfen.
 Abſchroten, leereszteni (pinczébe hordót korcsolyán); felaprítani; feldarabolni, darabokra vagdalni, megdánálni.
 Abſchuppen, le-, megvakarni (halat); ſich abſchuppen, hámlani (mint a' bőr ée.).
 Abſchärſen, lekarmolni, levakarni, levarazni.
 Abſchürzen, leövedzeni.
 Abſchuß, der, vizrohanás; lejtősség, meredekség.
 Abſchüſſig, adj., lejtős; meredek.
 Abſchüſſig, adv., lejtősen, meredeken.
 Abſchütteln, lerázni; erősen megrázni.
 Abſchütten, elönteni, kiönteni, leönteni, letölteni.
 Abſchütten, das Waſſer, elszilipelni, feltartani (a' vizet elébe tett deszkával, tiltóval).
 Abſchwären, leevesedni, elevesedni, legenyedni; evülve megérni.
 Abſchwärmen, rajozva elszállani, elrajzani; ſich abſchwärmen, eldombérozni, eldözsölni magát.
 Abſchwarten, lemetszeni, levagni (szalonnabőrt).
 Abſchwärzen, elfeketíteni, elszennyezni, megfeketíteni; elárulni (valakit); színit, feketéjét hagyni v. eresztetni.
 Abſchwätzen, elcsacsogni; elcsalni (valamit valakitől).
 Abſchwefeln, megkénkövezni; megkénézni.
 Abſchweifen, öblíteni, öblögetni (sonalat ée.); kikanyarítani (széklábat ée.); csapongni, eltérni (feltett czéljától, a' fölvetett tárgytól).
 Abſchweifung, die, eltérés; kiöblítés.
 Abſchwemmen, lemosni, megmosni, kimosni; Holz abſchwemmen, fát leúsztatni.
 Abſchwemmung, die, megmosás; lemosás; kimosás.
 Abſchwenden, hamvasztani, perazsolni (tarlót, rétet ée.); fölégetni, felgyújtva elpusztítani (erdőt ée.).
 Abſchwimmen, elúszni; ſich abſchwimmen, magát úszással kifárasztani.
 Abſchwingen, ſ. Schwingen.
 Abſchwiſen, lepállítani, lepállasztani (szórt); megizzadni valamiért; ſich elizzadni magát, tikkadásig izzadni.
 Abſchwören, elesküdni, esküvéssel erő-

sítva megtagadni; eine Schuld abſchwören, tartozást elesküdni; einen Diebstahl abſchwören, tolvajságtól hittel menekedni, tolvajság' gyanujától esküvéssel magát menteni, megtisztítani.
 Abſchwörung, die, elesküvés, esküvéscs megtagadás.
 Abſeigen, elevezni, elvitorlázni.
 Abſeigung, die, elevezés, elvitorlázás, tengeri hajón elutazás.
 Abſehen, lenézni, elnézni; ellátni, átalátni, megérteni (valamit); eine Allee, deren Länge nicht abſehen iſt, beláthatatlan végű faſor; ſich die Gelegenheit abſehen, a' jó alkalmat, alkalmas időpontot bevégni, kilátni; von einem etwas abſehen, valakitől valamit látással eltanulni; einem etwas aus den Augen abſehen, valaki' szeméből kilátni, kiolvasni valamit; abſehen davon, nem tekintvén azt; es iſt auf dich abgeſehen, read van a' czél, v. czélzás.
 Abſehen, das, föltétel, szándék, czél.
 Abſeide, ſ. Floretſeide.
 Abſeifen, megszappanozni, leszappanozni.
 Abſeigern, függélyesen mérni (bányászoknál); elvégezni (olvasztást, érczválasztást).
 Abſeihen, megszünni; leszünni.
 Abſeite, die, épület' szárnya, háttlap (a' pénznel); hátoldal, hátszárny (az épületeknél).
 Abſeits, adv., oldaltt; félre, másfelé, lefelé.
 Abſenden, küldeni, elküldeni, követségbe küldeni.
 Abſendung, die, küldés, elküldés, követség.
 Abſengen, leperzszelni, elperzszelni.
 Abſenken, bujtani, homlítani; lesüllyeszteni.
 Abſenker, der, bujtó ág, homlítani való ág, ültetni való csemeto.
 Abſeybar, adj., letétethető; elmozditható.
 Abſehen, letenni, lerakni; ein Gewehr abſehen, fegyvert letenni, magát megadni; das Pferd hat ſeinen Reiter abgeſetzt, a' ló lovetette lovagját; einen Roſſer oder ſonſt etwas bei einem abſehen, bórós ládát v. más valamit valakinél letenni, valaki' gondviselése alá adni; (im Schreiben) abſehen, új sort, czikket kezdni; (im Reden oder Singen) abſehen, beszédben v. énekben megállapodni; eine Seite u. ſ. w. abſehen,

egy lapot ée. kiszedni; ein Stück von einer Stufe absehn, valamelly érezögből egy darabkát letörni; der Gang seht ab, az ércz menetele (ere) elhajlik, másfelé fordul; ein Glied absehn, tagot elmetszeni, elvágni; die Farben absehn, színeket váltani, változtatni, világosról sötétre, v. sötétről világosra váltani; die Farben sehn ab, a' színek váltogatnak, sötétről világosra, v. világosról sötétre változnak; Rälber, Lämmer ic. absehn, borjúkat, bárányokat ée. elválasztani (csaecstől); vom Lande absehn, a' parttól eltávolozni; einen absehn, valakit szolgálatjából kitenni, letenni, elmozdítani; einen König absehn, királyt letenni, méltóságától megfosztani; Waaren absehn, árut, portékát eladni; eine Münze absehn, leszállítani a' pénz' értékét, becsét; ein Schiff absehn, hajót vízre bocsátani; Kleider absehn, köntöst elvetni, viselt ruhákat félre vetni, letenni; es wird Schläge absehn, verést kapsz, verés lesz a' vége; ohne abzusehn, folyvást, folytában, szünet nélkül.

Absehung, die, letevés, lerakás, letétel a' (hivatalból); kitétel, elmozdítás; (tagnak) elvágása; (betűknek) kiszedése; (pénz' becsének) leszállítása e megállapodás, szünet.

Absehn, távol elválasztva külön lenni.

Abzicht, die, tekintet; szándék; föltétel; végozél; **Abzichten haben auf etwas**, oder auf einen, szándékozni valamire, célba venni valakit; mit einem, valaki iránt; etwas zur **Abzicht** haben, szándékozni valamit tenni, föltett céljának lenni valamiben; in **Abzicht**, e' végből, e' célból; in **Abzicht** meiner, érettem, miattam, reám nézve v. tekintve, kedvemért.

Abzichtlich, adj., célzatos, készülakartos, szántszándékos, önkénytes.

Abzichtlich, adv., készülakarva, szántszándékkal, önkényt.

Abziehen, megszállni.

Abziehen, elfőzni; lefőzni; megfőzni; megforralni, felforralni.

Abzingen, elénekálni.

Abzingen, leülni; leszállni (a' lóról); távol ülni, sok ülással elkoptatni, elnyüni; eine Schuld, Strafe abzingen, fogsággal tenni olegot az adósságért, lakolni, tömlőözöt ülni tetteért; sich abzingen, ülésben el-, megfáradni.

Abzulösen, feloldozni, felszabadítani,

fölmenteni, f. Lossprechen und Endigen.

Absonderlich, adv., külön, különösen, f. Besonders.

Absondern, elkülönözni, elválasztani, külön választni; sich von andern absondern, elválni, külön válni másoktól.

Absonderung, die, elkülönözés, elválasztás.

Absonderungsgefäße, die, pl., elválasztó edények.

Abspalten, elhasítani; lehasítani.

Abspannen, kifogni (lovakat); megereszteni (húrt, kötelet ée.), araszsal elérni.

Abspannung, die, kifogas; megeresztés.

Abspänstig, adj., idegen, elidegenedett; abspänstig machen, elidegeníteni; einem abspänstig werden, elidegenedni valakitől, elhagyni valakit.

Absparen, megfogni v. megvonni v. megszugorgatni (magától, szájától).

Abspeisen, étetni, jól tartani, étellel megelégitni, táplálni (valakit), enni adni; einen Kranken abspeisen, betegét áldóztatni; einen mit leeren Worten, eiteln Hoffnungen abspeisen, üres szavakkal, hiu reményekkel, biztatásokkal tartani, pusztaszóval kielégíteni valakit; — evésteni, ebédot v. vacsorát elvégezni.

Abspielen, lejátszani (adósságot ée.), eljátszani, lejátszani (hangművet ée.); játékot végezni; einen Ball von der Bande abspielen, labdat a' raktásból eljátszani, elütni.

Abspinnen, lefonni; eine Schuld abspinnen, lefonni az adósságot, fonással lefizetni a' tartozást.

Abspitzen, kihegyezni, meghegyezni.

Abspluttern, elszálkásítani, elforgácsolni; elszálkásodni, elforgácsolódni.

Absprache, die, f. Abrede.

Absprechen, elítélni (tőle), törvényes ítélettel megtagadni; einem das Leben absprechen, kalálra kárhoztatni — ítélni valakit, valaki' életéről lemondani; einem alle Hoffnungen absprechen, valakinek minden reménységet elvenni, valakit reménységetől is megfosztani; einem sein Glück absprechen, valaki' szerencsését elrontani; über etwas absprechen, valakivel tanácskozni v. értekezni valami iránt.

Abspreizen, kifizetni, kipeczkelni.

Absprengen, elrepezteni; leszakasztani; lepattantni (puskaporról), lefeszíteni (ékkel).

Abprießen, f. Entsaprießen, Abstammen.
Abprüfing, der, faj; ivadék, sarjadék, származék, származat.
Abprung, der, elállás, eltávozás; elugrás, leugrás, lepattogzás; daß ist ein großer Abprung, ez nagy különbség; nagy ugrás, igen különböző dolog.
Abpülen, legombolyítani.
Abspülen, megöblíteni, kiöblíteni; megmosni; elmosni (a' viz portot).
Abspuler, der, Abspulerin, die, legombolyító.
Abstammen, származni, leszármazni; eredni.
Abstammen, levésni; einen Baum abstammen, fát törzsekben levágni.
Abstammung, die, fajzás, származás, leszármazás; születés, eredet, fajzat.
Abtampeln, megbélyegezni.
Abtampfen, összetörni, összezúzni, szétzúzni.
Abstand, der, távolság, messzeség, köz, elállás valamitől, lemondás valamiről, különbség.
Abständig, adj., különböző.
Abstatten, teljesíteni; megtenni, véghez vinni, végre hajtani; Dank abstat-ten, köszönetet mondani, megköszönni, einen Besuch abstat-ten, meglátogatni, látogatására lenni v. menni valakinek; einem seinen Glückwunsch abstat-ten, valaki szerencséjén, örövendeni, örömet kijelenteni, szerencsét kívánni; Bericht abstat-ten, tudtára adni, megjelenteni, tudósítani, hírül adni.
Abstattung, die, végrehajtás, véghezvitel, megtétel, telyesítés, megköszönés; látogatás; előterjesztés, bejelentés.
Abstäuben, leporozni, kiporozni.
Abstäuben, daß, Abstäubung, die, leporozás, kiporozás.
Abstäuben, f. Stäuben.
Abstecken, daß, jelezni.
Abstecken, leszúrni, ledöfni, lebökeni; leölteni megölni (marhát ée.); kiszelni, kivágni, kimetszeni (hantot); ein Muster abstecken, himmustrát v. himpéldányt kibökdözni v. kiszurdalni; ein Lager abstecken, táborhelyet meghatározni, kijelelni; daß Wasser abstecken, a' vizet másfelé venni v. árkolni; einen Teich abstecken, tavat lecsapolni, kiszarasz-tni; einen Canal abstecken, csatornát átalásni, megásni; den Wein abstecken, a' bort lehúzni; einen

abstecken, elűtni, v. megűtni vala-ki' kártyáját; den Wind abstecken, a' szelet elfogni, elnyerni (hajókázásban); — különbözni, elűtni; die rotte u. weiße Farbe stecken sehr ab, a' veres 's fehér szín igen elűtnék egymástól.
Absteckung, die, megölés, különbözés.
Abstecken, daß, jelezni.
Abstecken, kitűnni, kijelelni; einen Platz, kijelelni valami helyet; ein Lager, táborhelyet kimérni, kijelelni.
Absteckleine, **Absteckseil**, die, jelező zsinor.
Absteckstuhl, der, jelező csővek, karó.
Abstecken, távol állani, elállani tőle, távol esni, távol lenni; abba ha-gyni, felhagyni vele; kiszáradni, élni megszűnni (a' barom); megromlani, selfordúlni, megtörödni (a' bortól); von einem Vorhaben abstecken, szándékról letenni; átbocsá-tani, átengedni, átöröszteni (vala-kinak valamit).
Absteckung, die, távolság; elveszés, vég, általengedés.
Abstecken, ellopní, elorozni.
Absteigen, lehágni, lejöni, lelépni, leszállani, beszállani, megszállani.
Absteigend, adj., lehágó, lelépő, le-szálló, lejövő, beszálló, megszálló.
Absteigquartier, daß, szállás, meg-szállás helye.
Absteigung, die, lehágás, lejövés, le-szállás.
Abstecken, eltenni, távol tenni, eltörölni.
Abstellung, die, megszüntetés, eltör-lés.
Absteppen, letűzeni, megtűzeni.
Absterben, hihalni, meghalni, elhalni; megfásulni, elszibbadni, érzékeny-séget veszteni; der Welt, den Sün-den absterben, meghalni a' világra, bűnökre nézve lemondani a' világ-ról, bűnökről.
Absterben, daß, meghalás elhalás; halál.
Abstauern, f. Abländen.
Abstich, der, különbözés, külön-b-ség.
Abstimmen, összehangoztatni, fel-, megszavalni, felhúzni (hegedűt, zongorát ée.), hangját alább venni, húrjait leereszteni (a' hegedűnek ée.); ki-, leszavazni (valakit);

szavazni, különbözni, nem egyezni (hangokban).

Abſtimig, adj., visszashangu, nem egyező hangu.

Abſtoppeln, letarlózni, tarlót szedni, böngézní (diót, szőlőt ée.)

Abſtoſen, ellokeni, eltaszítani, lelökenni, letaszítani, leütni, leverní; die Hörner, Steine, Eden abſtoſen, a' szarvait, a' köveket, a' szegleteket ledörzsölni lesúrolni; die ſcharfen Kan-ten abſtoſen, a' lépcső éles párkányait megtördelni; etwas Kaubeſ abſtoſen, valami darabost, durvát meg-simitani; Holz abſtoſen, a' fát kina-gyolni; ein Bret abſtoſen, deszkát meggyalulni; ſich abſtoſen, etkopni; einen Baum abſtoſen, fát kivágni, levágni; Kälber, Lämmer abſtoſen, borjúkat bárányokat elválastani (csecstől); die Milchzähne abſtoſen, tejfogait elvetni, elhullatni, elvesze-teni; einen Miſſethäter das Genick abſtoſen, gonosztévőt nyakon törni, kivégezni; die Angst wollte ihm das Herz abſtoſen, a' félelem, szorongás majd összezúzta szívét; majd meg-halt félelmében; einen Ball von der Bande abſtoſen, egy labdát a' ra-kásból elütni; eine Schuld abſtoſen, lefizetni az adósságot; eine Note für abſtoſen, valamelly jegyzéket rövideden elintézni; vom Lande abſtoſen, elvezni a' parttól.

Abſtoſung, die, levagdalás, leboto-lás, lecsonkázás (a' fánál); lerováſ, lefizetés (az adósságnál); letaszítás, eltaszítás.

Abſtract, adj., elvont, elkülönözött.

Abſtract, adv., elvonva, elkülönözve.

Abſtraction, die, elvonás, elkülönö-zés.

Abſtraſen, megbüntetni, megfenyít-
ni.

Abſtraſung, die, megbüntetés, meg-fenyítés.

Abſtrahiren, elvonva gondolni, magá-ban venni v. gondolni (rényt, göm-bölyűséget ée); elhagyni, elmel-lőzni (valamit), hallgatni (valami-ről).

Abſtreichen, letörölni, le-, megcsapni (vékát ée); megvesszőzni, elvaka-karodni, iveni (a' haltól).

Abſtreifen, lefosztani, lehúzni, le-horzsolni, lesúrolni; die Blätter abſtreifen, leveleket lefosztani; die Handschuhe, Strümpfe abſtreifen, keztyűt, harisnyát lehúzni; eine Feder abſtreifen, tollat lefosztani.

Abſtreifung, die, lefosztás, lesúrolás, lehorzsolás.

Abſtreiten, elperelni; einem etwas abſtreiten, valakitől valamit elperelni.

Abſtreichen, leköt-
ni (a' tőről); eine Schuld abſtreichen, adósságot kötéssel lefizetni.

Abſtriegeln, ſ. Striegeln.

Abſtrömen, lefolyni, elfolyni, lefol-gatni.

Abſtufen, darabonként letördelni (ér-czet); lépcsőnként, fokonként ne-velni v. kisebbitni.

Abſtufung, die, lépcsőzet, fokozat.

Abſtupfen, leereszteni (felkötött kala-pot)

Abſtumpfen, megcsonkítani, el-, meg-tompítani.

Abſturz, der, meredekség; omlás.

Abſtürzen, lebuktatni, letaszítani; ſich den Hals abſtürzen, esésben nyakát törni.

Abſtügen, kurtítani, rövidre vágni; először megnyírni (a' posztót); csonkítani, elnyesni.

Abſtügung, die, csonkáravágás, meg-kurtítás.

Abſuchen, kikeresni, kikeresgél-
ni, ki-kutatni.

Abſud, der, főttle, főzet, kifőzés.

Abſüſſen, édesíteni, megédesíteni.

Abſüſſung, die, édesítés, megédesi-tés.

Abt, der, apát, apátur.

Abtaſeln, ſ. Abſpreiſen.

Abtäſeln, ſ. Täſeln.

Abteſeln, leszerszámozni (hajót), ha-jó' köteleit leszedni, hajót köte-leitől, s egyéb szereitől megfosz-tani.

Abtanzen, eltánczolni, tánczolásban, elnyüni, elszaggatni; ſich abtanzen, fáradásig tánczolni.

Abtaupſchen, ſ. Tauschen.

Abtei, die, apátság, apáturság.

Abteulich, adj., apátsági, apáturi.

Abteufen, mélyre kiásni.

Abtheilen, osztani, elosztani, felosz-tani; in Claſſen abtheilen, osztályoz-ni, el-, felosztályozni; ein Zimmer durch einen Verſchlag abtheilen, szo-bát eldeszkázni, deszkázattal elvá-lasztani, elrekeszteni; regelmäſig in Feider, Beete abtheilen, rendes sza-kaszokra, ágyakra valamelly földet, kertet felosztani; ſeine Kinder ab-theilen, gyermekeit megosztani; einen Prinzen abtheilen, valamelly harczegnek övpénzét v. éri tartását

- kiszabni; mit einander abtheilen, egymással megosztzkodni.
- Abtheilung, die, osztás, elosztás, felosztás; osztályozás, elkülönözés, rész, szakasz osztály.
- Abtheilungszeichen, das, osztójel.
- Abtöbun, leölteni, letenni, levetni (kabátat ée.); letenni, (hazugságról ée.); eltörölni, megszüntetni, végezni, elvégezni; ölni, kivégezni; eine Hölle abtöbun, einen Missethäter abtöbun, tyúkot ölni, gonosztévőt kivégezni.
- Abtöbun, die, apátasszony, fejdelemasszony.
- Abtöbun, f. Töbun.
- Abtöbun, f. Rastien.
- Abtrag, der, elégtétel, lefizetés, lerovás; einen Abtrag tbun, valakikárát megtéríteni, megpótolni, valakit kármentessé tenni.
- Abtragen, lerontani, elhordani (falat, épületet); elszedni (hidat); leszedni (asztalt); lefizetni, megfizetni (tartozást); elnyüni, elviselni, elkoptatni (köntöst); sich abtragen, természetben magát megerőtetni.
- Abtragung, die, elrontás; elviselés; lefizetés.
- Abtrauern, gyászt, gyászruhát letenni, leölteni v. levetni.
- Abträufeln, f. Abtriefen, Abtröpfeln.
- Abtreibemittel, das, magzathajtó, méhajtó.
- Abtreiben, elhajtani; elkergetni, elűzni; meghajtani, (ökröt ée.); ki-, meghajtani, (erdőt); ein Kind abtreiben, méh' gyümölcsét elűzni, idéttlen születést szerezni; die Würmer abtreiben, gilisztákat, bélsérgeket kihajtani; das Zugvieh abtreiben, vonó marhát elcsigázni, kifárasztani, meghajtani; das Gestein abtreiben, elvált sziklát, követ lerepezteni (a' bányában); ein Gehölz abtreiben, erdőt kivágni, levágni; das Gold, Silber abtreiben, aranyat, ezüstöt megtisztítani; das Glegma abtreiben, nyálkát, turhát elosztani; das Papier abtreiben, papírost körül nyírni, körül vágni (malomban); einen abtreiben, kiűzni, kivetni valakit (birtokból).
- Abtreibend, adj., el-, kihajtó, el-, kiűző, (szer ée.).
- Abtreibung, die, elhajtás, meghajtás; elkergetés, elűzés; megtisztítás, (aranynál, ezüstnél); kivágás, (erdőnél).
- Abtrennen, elsejteni, lesejteni; olvasztani.
- Abtrennung, die, elsejtés, lesejtés; elválasztás.
- Abtreten, eltapodni, letapodni; eljárni, elkoptatni (sok járással); utat, ösvényt csinálni (lábnyomokkal); den Thron abtreten, az agyagot meggyúrni, megtaposni; die Hölle abtreten, a' börtört megvágnálni; einem etw. abtreten, valakinek valamit oda v. átalengedni; —, elmenni, eltávozni; bei einem abtreten, beszállani valakihez, megszállani valakinél; von etwas abtreten, elállni valamitől, lemondani valamiről; von einem abtreten, elállni, elpártolni valakitől, elhagyni valakit.
- Abtretung, die, átalengedés; elállás; elhagyás; eltávozás; f. Abtritt.
- Abtrieb, der, ki-, levágás, (erdőnél).
- Abtriefen, lecsepegni; es wird etwas für ihn dabei abtriefen, neki is csep-pen v. jut majd belőle.
- Abtritt, der, kilépés, kimenés, eltávozás, átalengedmény, elállás, elhagyás, lelépés (a' játékszínről); árnyékszék; seinen Abtritt nehmen, eltávozni, magát visszahúzni.
- Abtrocknen, megszáraztani; megtörölni; megszáradni.
- Abtrommeln, eldobolni; dobolást elvégezni; einen Bierensock abtrommeln, a' méheket kiűzni, kasokon dobolván, egyik kasból másikba átalhajtani.
- Abtropfen, Abtröpfeln, lecsepegni, lecese-peregni; abtropfen lassen, lecese-pegtetni.
- Abtrophen, eldaczolni, makacskodással kicsikarni valakitől valamit.
- Abtrumpfen, tromffal elűtni; einen abtrumpfen, megtromfolni, letorkolni, elnémitni valakit.
- Abtrünnig, adj., elpártolt, elszakadt; abtrünnig werden, elszakodni, elpártolni valakitől; von der Religion abtrünnig werden, hitét elhagyni, hittől elszakadni; abtrünnig machen, elpártolásra készíteni, pártossá tenni; elesábitni.
- Abtrünnige, der, elpártolt, elszakadt.
- Abtrünnigkeit, die, elpártolás, elszakadás.
- Ab- und zugeben, siehe Ab.
- Aburtheilen, elítélni (valamit valakitől); végítéletet hozni.
- Abverdienen, keresni, szerezni, szol-

- gálattal nyerni; megszolgálni; le-
dolgozni, leszolgálni (tartozást).
- Abwieren**, négyszegíteni, négyszegüvé
vágni v. csinálni.
- Abwierung**, die, négyszegítés, négy-
szegüvé vágás v. csinálás.
- Abwägen**, megmérni, megmázsalni.
- Abwägung**, die, megmérés, megfon-
tolás.
- Abwägungskunst**, die, megmérés tudo-
mánya, mestersége.
- Abwälzen**, legördíteni, lehengeríteni,
lehengergetni; etwas von sich abwäl-
zen, magától valamit elhárítani.
- Abwandelbar**, adj., hajtogatható (ige).
- Abwandeln**, hajtogatni (igét).
- Abwandlung**, die, igehajtogatás.
- Abwandern**, elvándorolni; vándorlás-
ban elfáradni.
- Abwärmen**, megmelegíteni.
- Abwarnen**, intve visszatartóztatni (va-
lamitől).
- Abwarten**, bevárni, elvárni, megvár-
ni (valakit v. valamit); eine Sache
abwarten, utána látni valamelly do-
lognak, eljárni valamiben, gon-
doskodni valamiről.
- Abwartung**, die, ápolgatás, gondvise-
lés; várakozás.
- Abwärts**, adv., lefelé.
- Abwaschen**, le-, megmosni, moso-
gatni.
- Abwaschsaß**, **Abwaschwasser**, s. **Wasch-
becken**, **Waschwasser**.
- Abwaschung**, die, le-, megmosogatás.
- Abwässern**, s. **Wässern**.
- Abwehen**, le-, megszöni.
- Abwechseln**, el-, felváltani, fölcserél-
ni; változtatni; változni; im Dienste
mit einander abwechseln, szolgálatban
egymást felváltani.
- Abwechselnd**, adj., fölcserélő, változó;
felbehagyó.
- Abwechselnd**, adv., váltogatva, egy-
mást felváltva.
- Abwechselung**, die, fölcserélés; felvált-
ás; változat; változandóság, vi-
szontagság.
- Abweg**, der, félrént, csalút, csalós-
vony; auf Abwege gerathen, eltérni
az igaz útról, eltévedni tévelyegni.
- Abwegsam**, adj., úttól messze fekvő.
- Abwehen**, el-, lefűni.
- Abwehren**, elfordítani, elhárítani; el-
hajtani, elűzni, (márhat ée. vetés-
ről ée.); feltartóztatni, megakadá-
lyozni.
- Abweichen**, leolvasztani, leáztatni; le-
gáztatni, leázni, leolvadni; le-
válni.
- Abweichen**, elállni, elhajlani, eltávoz-
ni, eltérni, (től, től); különbözni,
eltávozni, eltérni.
- Abweichung**, die, elhajlás; elállás, el-
távozás, eltérés, különbözés, leá-
zás, leáztatás.
- Abweichungsinstrument**, das, eltérési
eszköz.
- Abweichungsjirfel**, der, eltérési czir-
kalom.
- Abweiden**, leenni, lelegelni.
- Abweisen**, solmotólalni; legombolyítani.
- Abweinen**, lesírni (p. o. bűnt); elsír-
ni; sich abweinen, magát sirással
fogyasztani.
- Abweilen**, eligazítani, elutasítani; kiad-
ni rajta; visszaűzni, visszaverni
(ellenséget); einen mit seiner Klage
abweisen, a' panaszost elutasítani,
meg nem hallgatni.
- Abweisung**, die, elutasítás, eligazítás;
visszaűzés, visszaverés; kudarcz.
- Abweisen**, elhagyni fejeér színét; fo-
jéríteni.
- Abwelsen**, el-, lehervadni, el-, le-
kókkadni.
- Abwenden**, elfordítani, elhárítani, el-
távoztatni; megakadályozni; einen
Stoß abwenden, ütést félre v. el-
csapni.
- Abwendig**, adj., idegen; elpártolt;
abwendig machen, elidegeníteni.
- Abwendung**, die, elfordítás; elhárítás;
el-, v. félre csapás.
- Abwerfen**, lehungyítani, levetni; le-,
elrontani, elbontani (hidat); le-
dönteni, leteríteni (fát); jövedel-
mezni; einen abwerfen, (játék köz-
ben), ütéssel legyőzni; (tekézésnél)
többet leütni másnál; das Joch ab-
werfen, lerázni az igát, a' jármot;
die Halfter abwerfen, kötőféket le-
vetni.
- Abwesenden**, adj., távollévő, jelen
nem levő.
- Abwesenheit**, die, távollét távollétel.
- Abwehen**, el-, leköszörölteni; elkoptat-
ni; s. **Wehen**.
- Abwickeln**, legombolyítani; letekerni.
- Abwiegen**, s. **Abwägen**.
- Abwinden**, legombolyítani; csigával
letekerni.
- Abwirken**, leszöni; jól megdagasztani.
- Abwischen**, le-, megtörölni; le-, meg-
törölgetni; megtisztítani.
- Abwittern**, mennydörgéssel elmúlni.

Abwuchern, eluzsorázni, uzsoráskodással magáévá tenni.
 Abwürdigen, leszállítani (pénzértéket); lealacsonyítani.
 Abwürdigung, die, leszállítás; lealacsonyítás.
 Abwürfeln, einen, koczkában megnyerni valakit, koczkával több szemet vetni másnál.
 Abwürgen, megfojtani; fojtogatni.
 Abwürzen, megfűszerezni.
 Abysfinien, das, Abisszinia, (tartomány).
 Abysfinier, der, abissziniai.
 Abysfinisch, adj., abissziniai.
 Abzahlen, ki-, le-, megfizetni; eleget tenni, kielégíteni; einen abzahlen, valakit jól kifizetni, megfeddeni, megszidni, valaki fejét jól megmosni.
 Abzahlung, die, ki-, lefizetés; kielégítés.
 Abzählen, megszámlálni.
 Abzählung, die, megszámlálás.
 Abzählen, elfogzani, a' cseccsfogainak kihullani; noch nicht abgezählt haben, még el nem fogzottnak lenni, minden fogainak még meg nem lenni.
 Abzanken, elperelni, veszekedéssel, czivakodással elnyerni.
 Abzapfen, le-, meg-, kicsapolni; einem das Wasser abzapfen, vízkórost megcsapolni.
 Abzapfung, die, le-, megcsapolás.
 Abzaubern, elbűvölni, elvarázsolni.
 Abzäumen, kizabolázni (lovat).
 Abzäumung, die, kizabolázás.
 Abzäumen, elkertelni, bekeríteni, sövényvel elkeríteni.
 Abzaufen, megtépni.
 Abzehren, ilsoványítani, fogyasztani, fonnyasztani, fogyni, elfogyni, elszáradni, elaszni, magát emésztetni.
 Abzehrend, adj., fogyasztó, emésztő, epező.
 Abzebrung, die, elsoványodás, sorvadás, hervadozás, aszkór.
 Abzeichnen, kijelelni; leábrázolni, lerajzolni.
 Abzeichnung, die, kijelelés; lerajzolás, ábrázolat, rajzolat.
 Abzieblase, die, lombik.
 Abziehen, das, gereben, ecsele, héhel.
 Abziehen, lehúzni, levonni (bőrt, ruhát), lenyúzni; lecsepegtetni, leszivárogtatni, lecsapolni; elfogni, elhúzni (a' pénzből); kivonni, kiven-

ni (egy számat a' másikkól); leszámolni, levonni; den Hut abziehen, kalapot levenni; die Saiten von einem Instrumente abziehen, lehúrozni valamely hangszert, a' hurokat róla leszedni; lehúzni a' színhort, leszivárogtatni (destilliren); megfenni, megélesíteni (berévtát); elvonni, elvonva gondolni t. i. a' dolog tulajdonságát a' dologtól; elköltözni; elmenni, eltakarodni.
 Abziehmuskel, die, távoztató izom.
 Abziehung, die, lehúzás, levonás, nyúzás, lecsepegtetés.
 Abzielen, czélozni, irángozni valamire.
 Abzielend, adj., czélzó, irányzó; szándékozó.
 Abzirkeln, kiczirkalmazni.
 Abzirkelung, die, kicsirkalmazás.
 Abzug, der, lehúzás, levonás; leszámolás, eltávozás, elköltözés, vízárok, csatorna.
 Abzugsflage, die, indulási zászló.
 Abzugsgeld, das, költözéspénz.
 Abzugspredigt, die, bucsúzó egyházi beszéd.
 Abzugsrecht, das, költözésjog.
 Abzugschmauß, der, bucsútór, bucsúlakoma.
 Abzußen, ki-, el-, letépni.
 Abzwecken, lecsípni; kicsikarni; einem etwas abzwecken, elcsípni, erővel elvenni valakitől valamit.
 Abzwecken, czélozni irányozni (valamire).
 Abzweiden, el-, lecsípni.
 Abzwingen, kicsikarui, kizsarolni.
 Abzwirnen, letekergetni (fonalat).
 Acacie, f. Schotendorn.
 Academie, die, főiskola, akadémia, tudományok fő iskolája.
 Academisch, adj., akadémiai.
 Academisch, adv., akadémiai módon.
 Accent, der, ék, hangjel, hangojtás, f. Ton.
 Accentuiren, ékezni, hangjeleket felrakni.
 Access, der, hozzá járulhatás, hozzájárulás, hozzá menetel.
 Accessit, der, járnok tisztba-járó.
 Accidencien, die, pl. mellékjövétel.
 Accissbar, adj., eleségvámos, eleségvám-alatti.
 Accissbediente, der, eleségvámi szolga.
 Accise, die, eleségvám.
 Acciseinnahme, die, eleségvámjövétel.
 Acciseinnehrer, der, eleségvamos.
 Accisexpedition, die, eleségvám-tisztviség.

Accisfrei, adj., eleségvámmentes.
Accisfreiheit, die, eleségvámmentes-
ség.

Accisschreiber, der, eleségvámi írnok.

Acciszettel, der, eleségvámlevél.

Accomodiren, alkalmazni; egyengetni.

Accord, der, öszhangzat; alku, egye-
zés.

Accordiren, öszhangzani; megegyezni,
megalkudni; s. Uebereinstimmen, Be-
willigen.

Accurat, adj., szorgalmas; pontos.

Accurat, adv., szorgalmasan; ponto-
san, épen.

Accurateſſe, die, pontosság, szorgal-
masság.

Ach! inter. óh! áh! óhja! ejnye!
ach ja! óh igen! ach! daß ... óh!
bárcsak... óh! hogy ...; Ach Weh
schreien, jajgatni, ohigatni.

Achat, Achatstein, der, agát, agátkő.

Achill, der, Akhilles.

Achillesfläſſe, die, Akhilles' ins.

Achromatiſch, adj., s. farbenlos.

Achſe, die, tengely.

Achſel, die, hónal v. hónalj, hón, váll;
etwas auf die leichte Achſel nehmen,
könnyen venni fel valamelly dolgot;
einen über die Achſel anſehen, kevés-
be v. föl sem venni, megvetni va-
lakit; auf beiden Achſeln tragen, két
felé szítani, két sántikálni; die Achſel
juden, vállat vonítani.

Achſelader, die, hónalér v. hónalvér-
ér.

Achſelband, daß, vállbojt.

Achſelbein, daß, vállperecz, vállkucs.

Achſelbrüſte, die, hónalmirigy.

Achſelflechte, die, hónalin.

Achſelböhle, die, hónalüreg.

Achſelkleid, daß, vállruha, (papoknál).

Achſelnabt, die, vállvarrás (a ruhán).

Achſelnerve, die, hónalideg.

Achſelpulſader, die, hónalútér.

Achſelſtück, daß, vállrész válldarab
(ruhánál).

Achſelträger, der, ravasz, csapodár.

Achſeljuden, daß, vállvonítás.

Achſenblech, daß, Achſenſchlene, die, ten-
gelyvas.

Achſennaſel, der, tengelyszeg, ten-
gelyvégszeg.

Achſenriegel, der, tengelyzávár (ágyú-
kon).

Achſenring, der, tengelykarika, pen-
gőkarika.

Achſſtrich, der, tengelyvonal.

Acht, adj., nyolcz; acht Tage, nyolcz

napi idő, egy hét; es! ſchlágt acht,
nyolczat üt (az óra).

Acht, die, nyolcz szám.

Acht, (Achtſerflärung), die számkivetés,
számüzés; in die Acht erflären, szám-
kivetni, számüzni.

Acht, Achtung, die, figyelem, figyel-
messég; gondoskodás, gondviselés;
vigyázás; Acht geben, figyelmezni,
vigyázni; auf einen Acht geben, va-
lakire felvigyázni, gondot viselni;
aus der Acht laſſen, nem vigyázni
reá, nem gondolni vele; etwas in
Acht nehmen, gondoskodás, gondvi-
solás alá venni valamit; ügyelni,
figyelmezni valamire, valamit szem-
ügyre venni; ſich in Acht nehmen,
magára vigyázni, őrizkedni (valaki-
től v. valamitől).

Achtbar, adj., becsületes, tisztes,
tiszteletes, figyelemre méltó.

Achtbarlichſeit, die, tekintet, tisztelet.

Achtbeinig, Achtfüßig, adj., nyolczlábú.

Achte, (der, die, daß), adj., nyolcza-
dik.

Achted, daß, nyolczszeglet, nyolcz-
szeg.

Achtedig, adj., nyolczszegletű; nyolcz-
szegű.

Achtel, daß, nyolczadrész, nyolczad.

Achten, becsülni, nagyra becsülni,
tisztelni; vélni, gondolni; geringe
achten, kevésbe venni, kevésre be-
csülni; für gut achten, jónak talál-
ni, etélni; auf etwas achten, figyel-
mezni, ügyelni, vigyázni valamire;
ſich nach etwas achten, valamihez al-
kalmazni, szabni, tartani magát;
wornach ihr euch zu achten, a' mihez
magatokat tartanotok kell.

Achtens, adv., nyolczadszor.

Achter, der, nyolczas.

Achterlei, adj., nyolzféle.

Achterlei, adv., nyolczféleképen.

Achtfach, Achtfällig, adj., nyolczszo-
ros.

Achtfach, Achtfällig, adv., nyolczszo-
rosan.

Achtgroſchenſtück, daß, nyolczgarasos.

Achthalb, adj., nyolczadfel.

Achtlährig, adj., nyolczéves v. esztén-
dős; nyolczévi v. esztendei.

Achtlos, adj., gondatlan, vigyázatlan,
tiszteletlen.

Achtlos, adv., gondatlanul, vigyázat-
lanul; tiszteletlenül.

Achtloſigkeit, die, gondatlanság, vi-
gyázatlanság, figyelmetlenség.

Achtmal, adv., nyolcszor.
 Achtmonatlich, adj., nyolczhónapos;
 nyolczhónapi.
 Achtsam, adj., figyelmes, gondos,
 szemes, vigyázó.
 Achtsam, adv., figyelmesen, gondo-
 san, szemesen.
 Achtsamkeit, die, figyelem, gondosság,
 szemesség.
 Achtsäulig, adj., nyolczoszlopu.
 Achtsfeitig, adj., nyolczoldalú.
 Achtsklärung, die, száműzés szám-
 kivetés; száműző irat; f. Acht.
 Achtsfünnig, adj., nyolczfogatu; nyol-
 czigás; nyolczlovas.
 Achtsfündig, adj., nyolczórai, nyolczó-
 rányi, nyolczóraig tartó.
 Achtsfügig, adj., nyolcznap, egyheti,
 nyolcznapos, egyhetes.
 Achtung, die, becsület; figyelem;
 tisztelet; vigyázat; f. Acht.
 Achtungsmangel, der, tiszteletlenség,
 nem tisztelés.
 Achtwinkelig, adj., nyolczszegletű,
 nyolczszegű.
 Achtsieben, adj., tizennyolcz.
 Achtsiebente, (der, die, das), adj., tizen-
 nyolczadik.
 Achtszig, adj., nyolczvan.
 Achtsziger, der, nyolczvanas, nyolczvan-
 esztendő v. éves.
 Achtszigste, (der, die, das), adj., nyolcz-
 vanadik.
 Acker, der, föld, szántóföld.
 Ackerarbeit, die, mezői munka; szán-
 tásvetés.
 Ackerbau, der, földmivelés, szántás-
 vetés.
 Ackerdistel, die, aszottas zsoltina, zah-
 tövis, fodortövis.
 Ackerfeld, das, szántóföld.
 Ackerfurche, die, barázda; f. Furche.
 Ackergeräth, das, szántásvetéshez való
 eszköz v. szerszám.
 Ackergesetz, das, földmivelési törvény.
 Ackerbaubehel, die, tövises iglicze,
 ökörguzs.
 Ackerholder, Ackerholunder, der, gya-
 log v. földi bodza.
 Ackerholz, das, bokor, cserje.
 Ackerpflanze, die, borzon.
 Ackerpflanz, der, parasztszolga, béres.
 Ackerpflanz, der, czérnaágú válupikk,
 vetési repcze.
 Ackerkraut, das, derécze.
 Ackerland, das, szántóföld.
 Ackerleute, die, pl. földmivelők, pa-
 rasztok.

Ackerlohn, der, szántásbér.
 Ackermann, der, földmivelő, szántó-
 vető.
 Ackermannchen, das, szöszeke billegény,
 (barázdabillegető).
 Ackermaß, das, mezőmérték; mérő
 láncz.
 Ackerminze, die, tarló menta; hegyi
 méhfű.
 Acker, szántani.
 Acker, das, szántás.
 Ackerpferd, das, szántó ló.
 Ackerpflanze, die, füstiko.
 Ackerrecht, das, földmiveleti jog.
 Ackerrettig, der, mezői retek.
 Ackerreibe, die, mezői peremér.
 Ackerrolle, f. Erdscholle.
 Ackerrosen, der, mezői kö-
 mény.
 Ackerrosen, der, mezői kömag
 (növény).
 Ackerrosen, die, mezői rozsnok.
 Ackerrosen, der, ugari mügo.
 Ackerrosen, f. Walze.
 Ackerweg, der, dűllőút, szántóföldi
 út.
 Ackerrosen, f. Kuhrosen.
 Ackerrosen, f. Ackerbau.
 Ackerwinde, die, kis szulák, iszapfü.
 Ackerwinde, der, sárma, madértej.
 Act, der, cselekedet, tett, tét.
 Acten, Actenstücke, die, pl. oklevelek,
 ügyirások.
 Actenschreiber, der, oklevélíró, lemá-
 soló.
 Actie, die, részes sors, részvény.
 Actienhändler, Actionär, der, részvé-
 nyáros részvényes.
 Actienschuld, die, hitelezmény, kinn lé-
 vő adósság.
 Actuar, der, íróaszt, jegyző.
 Adamsapfel, der, Adám' almája v.
 csutkaja, (csitromfaj).
 Adamsapfel, die, Adamsapfelbaum,
 der, egyiptomi füge; egyiptomi fü-
 gefa.
 Addiren, összeadni, összeszámolni.
 Addition, die, összeadás.
 Adresse, die, fölrás (ünnepélyes,
 országos), ajánló levél; cím,
 utasító cím; ügyesség.
 Adresse, das, utasító hivatal; zá-
 logház.
 Adel, der, nemesség, a' nemes em-
 berok; nemesség, nemesi rang.
 Adelheid, die, Etelka (nőnév).
 Adelschloß, die, fő rendi uralko-
 dás; nemesi kormány.
 Adelschloß, f. Edelhof.

Adelig, adj., nemes, nemes születésű v. rangu, nemesi.
 Adelig, adv., nemesileg, nemesi módon.
 Adelige, der, nemes, nemes ember.
 Adeln, nemesíteni, megnemesíteni, nemessé tenni.
 Adeln, daß, megnemesítés; nemessé tétel.
 Adelsbrief, der, nemeslevél, czímeres levél.
 Adelsbuch, daß, nemesi lajstrom.
 Adelsstand, der, Adelschaft, die, nemesség; nemesi rang.
 Ader, die, ér, véredény; ér, (fában, kőben, víznél); vér, ér, (költői éo.); die goldene Ader, aranyér; Ader lassen od. schlagen, éret vágni; sich zur Ader lassen, oder sich zur Ader lassen, éret vágatni; er hat keine Ader dazu, nem arra való, nincs vérre hozzá; er hat keine gute Ader an ihm, egy csep jó vér v. egy porszemnyi jóság, v. egy jó ponczika sincs benne.
 Aderbruch, der, érszakadás, érsérv.
 Aderchen, daß, erecske.
 Adergeflecht, daß, érfonat.
 Adergeschwulst, die, érdag.
 Aderhäutchen, daß, érhártya, eres hártya.
 Aderig, Aderig, adj., eres.
 Aderkropf, der, vérérdag, érduz.
 Aderlaß, der, érvágás, érmetszés.
 Aderlaßbecken, daß, vérmedencze.
 Aderlaßbinde, die, érpólya, érkötő.
 Aderlaßseifen, daß, érvágó.
 Aderlaßzeug, daß, érvágószer.
 Adermennig, s. Odermennig.
 Adern, erezni, (lát ée.).
 Aderpresse, die, érnnyomasz, érszorító.
 Aderschlag, der, erütés.
 Aderwasser, s. Blutwasser.
 Adjunct, der, segéd, tisztsegéd.
 Adjungirn, s. Befördern, Zuordnen.
 Adjutant, der, segédtsízt, adjutans.
 Adler, der, sas.
 Adlerholz, daß, sasfa.
 Adlerklaue, die, sasköröm.
 Adlerkraut, daß, páprágy.
 Adlernase, die, sasorr.
 Adlerstein, der, saskő.
 Administrator, der, s. Verweser.
 Admiral, der, admirál.
 Admiralität, Admiralschaft, die, admirálság.
 Admiralitätspflege, die, admirállobogó.
 Admiralsgaleere, die, admirálgálya.
 Admiralschiff, daß, admirálhajó.

Adonisblume, die, Adonisröschen, daß, hérics.
 Adrian, der, Adorján, Adrián, Odor, (finév).
 Adriane, die, Adriána (nőnév).
 Adriatische Meer, daß, ádriai tenger.
 Advent, der, advent.
 Adventsprediger, der, adventi predikátor.
 Adventszeit, die, advent.
 Advocat, der, ügyész, ügyvéd.
 Advocatengebühr, die, ügyészdi, ügyvédíj.
 Advocatur, die, ügyészség, ügyvedség.
 Advociren, ügyészkedni, ügyvédkedni.
 Aecht, adj., igazi, valódi, jóféle.
 Aechten, számüzni, számkivetni, levelesíteni.
 Aechtheit, die, igazság, valódiság, jóféleség.
 Aechzen, nyögni, zokogni.
 Aechzen, daß, nyögés, zokogás.
 Aeffchen, daß, majmocska.
 Aeffe, der, majom.
 Affect, der, s. Leidenschaft.
 Affectiren, színelni, tettetni (valamit); követni, (erőtetve); kényeskedni.
 Affectirt, adj., erőtetett, mesterkelt, színlett, tettetett.
 Aeffen, csúfat v. tréfát üzni, (valakiből); megcsalni, rászedni; majmolni, majmozni.
 Affengesicht, daß, majomkép, majomképü, (ember).
 Affenkönig, der, kiráymajom.
 Affennase, die, majomorr; fűsorrú, majomorrú, (ember).
 Affenliebe, die, majomszeretet.
 Affenpossen, die, pl. majmoskodás, majomtréfák.
 Affenstein, der, majomkő.
 Affenspiel, daß, majmoskodás, majomi játék.
 Affenweibchen, daß, nőmajom, nőtény majom.
 Afferei, Aeffung, die, majmolás, majmozás; utánozás; csúfolás.
 Afficiren, s. rüßren.
 Affodille, s. Asphodille.
 Afrika, daß, Afrika.
 Afrikaner, der, afrikai.
 Afrikanisch, adj., afrikai.
 After, der, segg, alsfel, far.
 After, daß, ércsalak; zsiger, márhabelek; alj, (gabonái, ocsú; maradékgabona, (a' molnároknál).
 After, (egykoronigehatározó, ma márcsak összetételkre használtatik); ál, fél, fattyual, másod; utó, vég éo.

Afteralabaster, der, félalabastrom.
 Afteranwalt, der, helyettes ügyvéd.
 Afterbelehnter, der, alhübéres.
 Afterbelehnung, die, alhübérlés, al-
 alhübérbe-adás.
 Afterberedsamkeit, die, álszónokság.
 Afterblatt, das, fattyulevél, állevél.
 Afterbürde, Aftergeburt, die, szülep.
 Afterbürge, der, alkezes altúsz.
 Afterbürgschaft, die, alkezeség, al-
 túszság.
 Afterdarm, der, végbél.
 Aftereinsagung, die, alörökítés.
 Aftererbe, der, alörökös.
 Aftererz, das, salakércz.
 Afterflügel, der, álszárny.
 Aftergefälle, das, salakszuszék v. szek-
 rény.
 Aftergraben, der, salakárok, salak-
 csatorna.
 Afterheu, s. Grummet.
 Afterholz, das, hulladékfa.
 Afterhorn, das, fattyuszarv.
 Afterkameel, der, áltevo.
 Afterkegel, der, álkúp.
 Afterkind, das, utogyermek, gyász-
 gyermek, zabgyermek.
 Afterklaue, die, fattyuköröm.
 Afterkönig, der, álkirály.
 Afterkorn, das, gabonaalj.
 Afterkugel, die, algolyó, algömb, ál-
 teke.
 Afterleder, das, hulladékbőr.
 Afterleben, das, alhübér, utóhübér.
 Afterlebensmann, der, alhübéres.
 Aftermehl, das, végliszt, utóliszt.
 Aftermensch, der, álember.
 Aftermoos, das, álmoh, fattyumoh.
 Afterniederschlag, der, álüledék.
 Afterpapst, der, álpápa.
 Afterrede, die, rágalom, megszólás.
 Afterreden, rágalmazni, megszóllani.
 Afterredner, der, álszónok.
 Aftersilber, das, kéverékezüst, tisztát-
 lan ezüst (a' kohokban).
 Asterspinne, die, kaszás pók.
 Astersüß, das, nyeregfar.
 Astertopas, der, áltopáz; cseh topáz.
 Asterthräne, die, álhere.
 Asterwelt, s. Nachwelt.
 Asterwiß, der, álelmésség.
 Aegäische Meer, das, aegaeumi tenger.
 Agat, s. Achat.
 Agidius, der, Egyed, (finév).
 Aegypten, das, Egyiptom.
 Aegypter, der, egyiptomi.
 Aegyptisch, adj., egyiptomi.
 Agende, die, szertartókönyv, agenda.
 Agent, der, ügyvivő, ügybiztos.

Agentschaft, die, ügyvivőség, ügy-
 biztosság.
 Agregat, das, halmozat, egybehalmo-
 zása valaminek
 Agio, das, s. Aufgeld.
 Agley, s. Akeley.
 Agiren, s. Handeln; Spielen.
 Agnes, Agnesta, die, Agnes, (nőnév).
 Agregiren, s. Aufnehmen.
 Agrest, der, egreslé
 Agrimonie, s. Adermennig.
 Agstein, s. Bernstein.
 Ah! interj., ah! ó!
 Ahebern, adj., bronz, róz, rézből
 való.
 Ahle, die, ár.
 Ahlenschmied, Ahlenmacher, der, ár-
 müves.
 Ahm, Ahmen, s. Ohm.
 Ahnden, megbosszulni, megtorolni;
 sejtteni, sejdíteni.
 Ahndung, die, megbosszulás, megtor-
 lás; sejtés, sejdítés, sejdelem.
 Ahehnen, hasonlítani, (hoz, hez).
 Ahnen, sejtteni, sejdíteni, előérezni;
 rémleni (előtte v. pekie).
 Ahnen, die, pl. eldökök, ősök.
 Ahnenprobe, die, őspróba, ősszám-
 próba.
 Ahnenrecht, das, ősjog.
 Ahnentafel, die, nemzetségtábla.
 Ahnfrau, die, ősanya, nagyanya.
 Ahnherr, der, ős; nagyatya.
 Ahehnlich, adj., hasonló.
 Ahehnlichkeit, die, hasonlat, hasonla-
 tosság.
 Ahnung, die, sejtés, sejdítés; előérzet,
 sejdelem.
 Ahorn, der, iher, jávor, juhar.
 Ahornen, adj., ihar, jávor, juhar.
 Ahehre, die, kalász; in Ahehren stehen,
 kalászosodni, fejét hányni v. vetni;
 Ahehren lesen, kalászt böngészni, v.
 szedegetni.
 Ahehrenlese, die, Ahehrenlesen, das, ka-
 lászszedés; kalászat, bönge.
 Ahehrenleser, der, kalászszedő, bön-
 gész.
 Ahehrenspitze, die, kalászhegy.
 Aichen, s. Eichen.
 AAdemie, die, akademia.
 AAdemilet, der, akademikus.
 AAdemisch, adj., akadémiai.
 AAdemist, der, akadémista.
 Akeley, die, körömméreg; czámoly;
 (növény).
 Akeley, der, sejér keszeg.
 Alabaster, der, alahastrom.
 Alabasterbruch, der, alabastromsejtés.

- Alabastern, adj., alabastrom.
 Alabasterer, der, alabastromász, alabastromszobrász.
 Alant, der, örvénysertecsék, (növény); lezecz ponty.
 Alantbeere, f. Albeere.
 Alaun, der, timsó.
 Alaunartig, adj., timsónemű.
 Alaunbergwerk, das, timsóbánya.
 Alaunbruch, der, Alaungrube, die, timsósejtés.
 Alaunen, timsózni, timsóval gyártani.
 Alaunerde, die, timsóföld, timföld.
 Alaunerg, das, timsóércz, timércz.
 Alaungar, adj., timgyártott, timsógyártott.
 Alaunhütte, die, Alaunwerk, das, timsóhuta.
 Alaunig, adj., timsós.
 Alaunquelle, die, timsókút, timsóforrás.
 Alaunschiefer, der, timsópala, timpala.
 Alaunsieden, das, timsófőzés.
 Alaunsieder, der, timsófőző.
 Alaunstein, der, timkő, timsókő.
 Alaunwasser, das, timsóvíz.
 Alaunzucker, der, timsóczukor.
 Albanien, das, Albánia.
 Albaner, der, albániai.
 Albanisch, adj., albániai.
 Alber, die, Alberbaum, der, nyárfá.
 Alberich, der, Alberik (finév).
 Albern, adj., balga, botor, dőre, ostoba.
 Albern, adv., balgán, botorúl, dörén.
 Albern, balgálkodni, botorkodni, dörékedni.
 Albernheit, die, balgaság, botorság, dőreség.
 Albertiner, Albertsthaler, der, (hollandi pénz).
 Albin, der, Albin (finév).
 Albrecht, der, Albert, Béla (finév).
 Alchemie, die, bokál, (növény).
 Alchymie, die, alchymia, aranycsinálás.
 Alchymist, der, alchymista; aranycsináló.
 Alfanzeri, die, balgaság, dőreség.
 Allet, der, f. Alant.
 Alexander, der, Sándor, (finév).
 Alexandrien, das, Alexándria, (varos).
 Alexandrinisch, adj., alexandrin, (versnem).
 Algarbien, das, Algarbia, (tartomány).
 Algebra, die, algebra, betűvetés.
 Algebrisch, adj., algebrai, betűvetési.
 Algebrist, der, algebrista, betűvető.
 Algier, das, Algir, (tartomány).
 Algierer, der, algiri.
 Alimentation, die, f. Ernährung, Unterhalt.
 Alimente, die, pl., f. Unterhalt.
 Alkali, das, égvény, lúgsó.
 Alkalisch, adj., égvényes, lúgsós.
 Alkalisieren, égvényíteni.
 Alkalisation, die, égvényítés.
 Alkoran, der, alkorán.
 Alkoven, der, vakszoba, ágyszoba.
 Al, das, minden, mindenség.
 Al, alle, adv., vége; egészen, épen, már; mindenütt; das Holz ist schon al, vége már a' fának, v. elfogyott már a' fer; alle machen, elkölteni, elfogyasztani (valamit), kifogyni (valamiből); alle sein, elfogyni; bei alle dem, mind e' mellett is; die Speisen sind noch nicht alle, még nincs vége az ételeknek.
 Albereit, f. bereit, (schon).
 Allda, f. da.
 Alldieweil, f. weil.
 Allee, die, fasor, sétasor.
 Allegorie, die, allegoria.
 Allegorisch, adj., allegorai.
 Allegro, das, allegro.
 Allegro, adv., allegro.
 Allein, adv., egyedül, csak, csupán; conj. de, nemcsak.
 Alleingesang, der, Alleinspiel, das, solo (a' hangászoknál).
 Alleinhandel, Alleinverkauf, der, egyedárus, monopolium.
 Alleinhändler, Alleinkäufer, der, egyedáros, monopolista.
 Alleinherr, Alleinherrscher, der, egyedüluralkodó, önuralkodó, manarcha.
 Alleinherrschaft, die, önuralkodás, egyedüluralkodás, manarchia.
 Alleinig, adj., egyed, egyedüli, egyedüles.
 Allemal, adv., mindig, mindenha, mindenkor.
 Allenfalls, adv., minden esetre; talán.
 Allenthalben, adv., mindenütt, mindenfelé, mindenfelől.
 Aller, alle, alles, adj., mind, minden; alle; pl. minden, mindenk, mindnyájan; alle drei Tage, minden harmad nap.
 Aller, (összetételekben), leg, legesleg; der allerbeste, legjobb, legeslegjobb; der allerglücklichste, legeslegszerencsésb.
 Allerchristlich, adj., legkeresztényebb.
 Allerdings, adv., vagyigen, igenis, úgyvan.
 Alldurchlauchtigst, adj., fölséges (czím).

Alererst, adv., immost, csakmost, legmost.

Alergetreuest, adj., leghűségeseb.

Alernädigst, adj., legkegyelmesb.

Alerhand, adj., mindenféle.

Alerheiligen, das Fest — Mindenszentek' ünnepe v. napja.

Alerheiligt, adj., szentséges; das **Alerheiligte**, szentség.

Alerböchst, adj., fölséges.

Alerlei, s. **Alerhand**.

Alerleigewürz, das, kardamóm.

Alerliebst, adj., legkedvesb, szerelme-tes; gyönyörű, igen szép; igen jó

Alerliebst, adv., gyönyörűen, igen szépen; igen jól; legszivesebben.

Alermannsharnisch, der, ziliz.

Alermaßen, adv. u. Conj., egészen, mindenkép, teljesen; mivel, mint-hogy.

Alermeist, adv., főkép, kiváltkép, leginkább.

Alermeisten, adj. pl., legtöbben.

Alernächst, adj., legközelebbi.

Alernächst, adv., legközelebb.

Alerseits, adv., mindenfelől; mindnyájan.

Alerwärts, **Alerwegen**, s. **Alenthalsben**.

Alles, das, minden; mindenki, az egész világ; Alles in Allem sein, mindenben minden lenni; in Allem, mind-együtt, összevéve.

Allesammt, adv., mindnyájan.

Allewege, adv., mindenütt, mindenhol.

Alleweil, adv., immost, legmost, épenmost.

Allezeit, adv., mindig, mindenha, mindenkor.

Algegenwart, die, mindenüttlét.

Algegenwärtig, adj., mindenüttlevő.

Algemach, adv., halkan, halkkal, lassan lassan.

Algemein, adj., köz, közönséges, egyetemi.

Algemein, adv., közönségesen, általánosan; egyetemenleg.

Algemeinheit, s. **Gemeindegut**.

Algemeinmachung, die, egyetemitás, közönségesítés.

Algewalt, die, mindenhatóság.

Algewaltig, adj., mindenható.

Algut, das, paréj libatopp (növény).

Alhier, s. **Hier**.

Alianz, die, s. **Bündniß**.

Aliren, s. **Verbinden**.

Alirte, der, s. **Bundesgenosß**.

Almacht, die, mindenhatóság.

Almächtig, adj., mindenható.

Almäßig, adj., halk, lassu.

Almäßig, adv., halkan, lassan lassan.

Almünde, **Almeinde**, s. **Gemeindegut**.

Alsehende, adj., mindenlátó.

Alstägig, adj., mindennapi, mindennapos; das **alstägige Fieber**, mindennapi láz v. hideglelés.

Alstiglich, adj., mindennapi, közönséges.

Alstäggesicht, das, közönséges v. mindennapi arcz.

Alstagskleid, das, **Alstagsrock**, der, hétköznapi ruha.

Alstagsbut, der, hétköznapi kalap.

Alstagspoet, der, mindennapi költő.

Alstagswitz, der, mindennapi elmésség.

Alwaltend, adj., mindenkormányzó, mindenintéző.

Alweise, adj., főböles, mindentudó.

Alwissend, adj., mindentudó.

Alwissenheit, die, mindentudás; mindentudóság.

Alwo, s. **Wo**.

Alzu, **alzuviel**, **Alzusehr**, adv., fölötte igen, igen nagyon.

Alzugleich, **alzumal**, adv., mindnyájan, összesen.

Almanach, der, almanach; kalendáriom.

Almandin, der, almandin, (rubinfaj).

Almosen, das, alamizsna.

Almosenamt, das, **Almosenpflege**, die; alamizsnatisztás.

Almosenbrod, das, alamizsnakenyér.

Almosenbüchse, die, alamizsnamillye.

Almosenkasten, **Almosenstoß**, der, alamizsnaszekrény; alamizsnatőke.

Almosengeld, das, alamizsnapénz.

Almosensammler, der, alamizsnaszedő.

Almosensammlung, die, alamizsnaszedés.

Alloe, die, áloe.

Alloebolz, das, áloefa.

Alloelatwerge, die, áloenyelet.

Alloemittel, das, áloeszer.

Allose, die, garda, (hal).

Allopfuß, der, Alajos, Alojz, (finév).

Alp, der, boszorkány, lidércz.

Alp, s. **Alpen**.

Alpen, die, pl., **Alpengebirg**, das, havasok.

Alpenbeifuß, der, havasi üröm.

Alpenbewohner, **Alpler**, der, havasi lakos.

Alpenbirke, die, törpe nyírfa, gyalognyír.

Alpentiefer, die, henyő fenyő.

Alpenflee, der, bércei lóher.

Alpenkraut, das, havasi fű; pakócza.

Alpenmoß, der, havasi mák.

Alpenrauch, s. **Erdrauch**.

Alphabet, *das*, ábécze; betűrend.
 Alphabetisch, *adj.*, betűrendes.
 Alphabetisch, *adv.*, betűrendben.
 Alprage, *die*, *f.* Murmelthier.
 Alprapf, *f.* Weichselprapf.
 Alraun, *die*, altató nadragulya.
 Als, *conj.*, midőn, mikor; mind, . .
 nál, . . . nél; mintsem, hogysen;
 úgymint.
 Alsobald, *adv.*, egyszeriben, mindjárt,
 tüstént.
 Alsodann, *adv.*, azután.
 Also, *adv.*, így, úgy; *Conj.*, azért, te-
 hát.
 Alster, *f.* Elster.
 Alt, *adj.*, ó, régi; idős, koros, öreg,
 vén.
 Alt, *der*, felhang.
 Altan, *der*, erkély.
 Altar, *der*, oltár.
 Altarblatt, *das*, oltárkép.
 Altardecke, *die*, oltárterítő.
 Altargemälde, Altarstück, *das*, oltárkép.
 Altarbimmel, *der*, oltármennyezet.
 Altarleuchter, *der*, oltárgyertyatartó.
 Altarmann, Altarist, *der*, oltári, oltár-
 nok.
 Altarplatte, *die*, Altarstein, *der*, oltár-
 kö.
 Altartuch, *das*, oltárterítő.
 Altbacken, régisütésű, régensült.
 Altbart, *der*, vénszakállas.
 Altdeutsch, *adj.*, ónémet.
 Alte, *der und die*, öreg, vén.
 Alten, *f.* Aeltern.
 Alter, *das*, kor; életidő, idő; *das* hohe
 Alter, vénség, öregkor; vor Alterd,
 hajdon, régente.
 Aelter, *adj.*, idősb, korosb, öregebb,
 vénebb.
 Aelterlich, *adj.*, ősi.
 Aeltermann, *der*, öregmester; veterán;
 templomatyja.
 Aeltermutter, *die*, őanya.
 Aeltern, öregszeni, vénülni.
 Aeltern, *die*, pl., szülék.
 Aeltern, ältern, öregszeni, vénülni;
 ávulni.
 Alterthum, *das*, óság, régiség.
 Alterthumskunde, *die*, régiségtudo-
 mány.
 Alterthumskundige, Alterthumsforscher,
der, régiségbuvár.
 Altvater, *der*, ősatya.
 Altflücker, Altreißer, *der*, foltozó varga.
 Altflöte, *die*, felsuvola.
 Altfränkisch, *adj.*, ófrank; ódivatos,
 régiszabásu; elkopott, elnyűt, (szo-
 kás ée.).

Altfürstlich, *adj.*, régi fejedelmi-nemzet-
 ségű.
 Altgeige, *die*, *f.* Bratsche.
 Altgesell, *der*, öreglegény.
 Altgläubig, *adj.*, óhitű.
 Althee, *die*, ziliz.
 Altist, Altsänger, *der*, altista, főléno-
 kész.
 Altflug, *adj.*, koraeszű.
 Altnecht, *der*, öregbéres, öregszolga.
 Altlich, *adj.*, öreges, vénes.
 Altmeister, *der*, *f.* Altermann.
 Altmeisterin, *die*, öregmesterné.
 Altmodisch, *adj.*, ódivatos, régiszabásu,
 régi módi.
 Altmodisch, *adv.*, ódivatosan, régi mó-
 dra.
 Altschlüssel, *der*, felkulcs, (a' hangászok-
 nál).
 Altstadt, *die*, óváros.
 Altstimme, *die*, *f.* Alt.
 Altvater, *der*, öregatya; ősatya; atya-
 mester.
 Altväterich, *adj.*, ódon, ódivatos, ósza-
 básu.
 Altwasser, *das*, holtviz, holtér.
 Altweibisch, *adj.*, vénasszonyos; elpu-
 hult.
 Am, (an dem), *interj.*, -n, -on, -en,
 -ön; -ban, -ben; -nál, -nél, mel-
 let; (a' 3-ik fok előtt, *adv.*); am be-
 sten, legjobban; am schönsten, legszeb-
 ben.
 Amadaus, *der*, Amadé, (finév).
 Amalgamiren, *f.* Berquicken.
 Amalia, *die*, Amalia (nőnév).
 Amarant, *der*, Amarantblume, *die*, ama-
 rant, bárling. bársonyvirág.
 Amarantfarbe, *die*, amarantszin.
 Amarantfarbig, *adj.*, amarantszinii.
 Amarelle, Ammer, *die*, kajszi barack;
 borizü cseresnye.
 Amarellenbaum, *der*, kajszi barackfa;
 borizii cseresnyefa.
 Amazone, *die*, amazon.
 Amazonenkleid, *das*, amazonköntös.
 Amber, *der*, ambra.
 Amberbaum, *der*, ambrafá.
 Amberkraut, *das*, életillat tarorja, en-
 gemszagolj.
 Ambersalz, *das*, ambrasó.
 Amberstrauch, *der*, ambracserje.
 Amboss, *der*, ülő, ülővas.
 Ambosschmid, *der*, kovács.
 Ambossstock, *der*, ülőtöke.
 Ambra, *f.* Amber.
 Ambraugel, *die*, ambragolyó, pézama-
 teke.

Ambrosia, die, **Ambrosienkraut**, das, ambrosia; mirha libatopp; mezei üröm.
Ambrosisch, adj., ambrosiás, illatos.
Ambrosius, der, Ambrus, (finév).
Ameise, die, hangya.
Ameisenbär, der, hangyász medve.
Ameisenei das, hangyatozás.
Ameisenstrasser, der, hangyász.
Ameisenbaufen, der, hangyaboly, hangyafészek.
Ameisenlöwe, der, hangyászbogár.
Ameisenstein, der, hangyakő.
Ammebl, das, s. **Kraftmehl**, **Stärke**.
Amen! amen!
Amerika, das, Amerika.
Amerikaner, der, amerikai.
Amerikanisch, adj., amerikai.
Amethyst, der, ametiszt, violakő.
Amethystfluß, der, ametisztfolyag.
Amiant, der, s. **Bergflachs**, **Steinflachs**.
Amman, der, s. **Amtmann**.
Amme, die, dajka.
Ammenmährchen, das, agyregge, dajkarege.
Ammenvermietberin, die, dajkaszerző.
Ammer, die, sármány; borizú cseresznye.
Ammerci, der, ammi (növény).
Ammoniak, s. **Galmia?**
Ammoniter, der, ammonita.
Amone, die, **Amönlein**, das, zizon, (növény).
Amor, s. **Liebesgott**.
Amoriter, der, amorita.
Ampel, die, s. **Lampe**.
Ampfer, der, s. **Sauerampfer**.
Amsel, die, rigó.
Amstig, s. **Emfig**.
Amt, das, hivatal, tiszt, szisztség; isteni szolgólat, mise; czéh; (törvénytisztító 's a' fejedelmi jövedelmekre ügyelő helybeli, vagy vidéki hivatal).
Amtchen, das, hivatalka, tisztecske.
Amtfrau, die, s. **Amtmännin**.
Amtbaus, das, **Amtai**, die, hivatalház tiszt, ság' háza.
Amtloß, adj. u. adv., hivatalatlan v. hivatalatlan, tisztetlen, privát, szabad; hivatal v. tiszt nélkül.
Amtmann, der, tisztartó; tisztviselő.
Amtmännin, **Amtsfrau**, die, tisztartóné; tisztviselőné.
Amtmeister, s. **Obermeister**.
Amtarbeit, **Amtgeschäfte**, die, pl., hivatalos v. tiszt dolog, munka, ügy.
Amtaufseher, der, tiszt ügyelő.
Amtbruder, **Amtgenosß**, der, tisztárs.
Amtbediener, der, hivatal szolgája.

Amtseid, der, tiszt eskü, tiszt eskü.
Amtseifer, der, hivatalbeli buzgalom, hévszorgalom.
Amtsfrohne, **Amtsfuhre**, die, hivatalnak járó szakmány.
Amtsgesälle, die, pl., hivatali jövedelmek.
Amtsgelübde, die, hivatali járadék, v. illetmény, sportula; tiszt kötelesség.
Amtsgelülfe, der, tisztsegéd, hivatalsegéd.
Amtsgesicht, das, hivatalos arc, komor tekintet.
Amtskleid, das, hivatalruha, tiszt ruha; misemondó ruha.
Amtsknecht, der, hivatal' szolgája.
Amtskosten, die, pl., hivatal' költsége.
Amtsname, der, tiszt név, tiszt cím.
Amtspflege, die, hivatal gyakorlás, eljárás a' hivatalban.
Amtspflicht, die, hivatalos v. tiszt kötelesség.
Amtspflichtig, adj., hivatali, hivatalos, tiszt.
Amtsache, die, hivatalos dolog.
Amtsaß, **Amtsschritsaß**, der, hivatal' törvénytisztelő alá tartozó.
Amtschaffer, der, hivatal' sáfára, gondviselője.
Amtschildchen, das, hivatali czimer.
Amtschreiber, der, hivatali írnok.
Amtsiegel, das, tiszt pecsét.
Amtstube, die, hivatalszoba, tiszt szoba.
Amtstag, der, hivatalnap, tiszt nap.
Amtsverrichtung, die, tiszt foglalatosság.
Amtsverwalter, der, helyettes.
Amtsverweser, der, hivatalhelytartó, képviselő a' hivatalban.
Amulet, das, mentő szer.
An, interj., -n, -on, -en, -ön; -ban, -ben; -hoz, -hez, -höz; mellé; mellett; körül; -ra, -re; -rol, -röl; -tól fogva, -től fogva, óta; an das Feuer setzen, tűzhöz, v. tűz mellé tenni; es ist jemand an der Thür, valaki van az ajtón; an meinem Hause, a' házam mellett; es waren an zweitausend Mann, két ezer ember körül voltak; die Tugend an sich, az erény magában; er kommt an Bettelstab, koldusbotra jut; es ist an mir, rajtam a' sor; so viel an mir ist, a' mennyi rajtam áll v. tőlem függ; von meiner Kindheit an, gyermekkorom óta v. gyermekkoromtól fogva.
Anagramm, das, anagramma.

- Anagrammenmacher**, der, anagrammis-
ta, anagrammakészítő.
- Analogie**, die, hasonlat, hasonlatosság,
hasonszabály, analogia.
- Analogisch**, adj, hason, hasonló, ana-
lóg.
- Analyse**, f. Zergliederung.
- Analysiren**, f. Auflösen, Zergliedern.
- Analytisch**, adj, fejtő, fejtegető, része-
lő, tagoló.
- Ananas**, die, ananász.
- Anankern**, f. Ankern.
- Anarchie**, die, f. Gesetzlosigkeit.
- Anatomie**, die, f. Zergliederung.
- Anatomiker**, der, bonczoló, boncztudós.
- Anatomiren**, f. Zergliedern.
- Anatomisch**, adj., boncztudományos.
- Anatomisch**, adv., boncztudományosan.
- Anbacken**, sülni, száradni, (hoz, hez;
ra, re); ragasztani, (ra, re).
- Anbannen**, megbűvölni, megigézni, meg-
varázsolni.
- Anbau**, der, művelés, (földé); vetés,
(búzáé); pallérozás, művelés (nyel-
vé); hozzá építés
- Anbauen**, művelni, (földet); vétni (bú-
zát ée.); művelni, csinosítani, pallé-
rozni (nyelvet); építeni (hozzá);
sich anbauen, megtelepülni, megszá-
lani.
- Anbauer**, der, gyarmatos.
- Anbefehlen**, meghagyni, megparancsol-
ni; ajánlani.
- Anbefehlung**, die, parancs, ajánlat.
- Anbeginn**, der, kezdet.
- Anbehalten**, magán tartani, (mellényt
éé.).
- Anbei**, adv., egyszersmind, e' mellett.
- Anbeissen**, harapni, enni, megkezdeni;
kapni, harapni (hozzá, belé).
- Anbelangen**, f. Anlangen, Betreffen.
- Anbellen**, ugatni (ra, re); megugatni.
- Anberamen**, Anberaumen, határozni v.
szabni napot.
- Anberaumung**, die, határozás, rende-
lés, (napé).
- Anbeten**, imádni.
- Anbeter**, der, imádó.
- Anbetreffen**, f. Betreffen.
- Anbetteln**, koldulva jöni v. menni, (hoz,
hez); sich anbetteln, koldulva folya-
modni, (hoz, hez).
- Anbetung**, die, imádás.
- Anbetungswürdig**, adj., imádandó.
- Anbiegen**, hajtani, görbíteni (hoz, hez);
mellékelni, kapcsolni (oklevelet ée.).
- Anbieten**, kínálni, megkínálni, (val,
vel), ajánlani; sich anbieten, ajánl-
- kozni, kínálkozni; ígérni, (árveré-
sen).
- Anbietung**, f. Anerbietung.
- Anbinden**, kötni, megkötni, (hoz, hez);
megajándékozni, (névnapon); lesog-
lalni, (előpénzzel); összekapni, (va-
lakivel); furz angebunden seyn, kön-
nyen fölindulni.
- Anbiß**, der, harapás; reggeli falatok;
csalétek.
- Anblasen**, fújni, (ra, re); selfújni, meg-
fújni, (tűzet); selfújni (hólyogat);
füva jelenteni, (vadászatot ée.).
- Anblatt**, das, konya vicsor, (növény).
- Anblecken**, vicsorogni; fogat vicsorítani
(ra, re).
- Anbleiben**, hű maradni, mellette ma-
radni.
- Anblick**, der, rátekintés; tekintet.
- Anblicken**, nézni, pillantani, tekinteni
(ra, re).
- Anblinzen**, anblinzeln, hunyorítani, hu-
nyorogni, pillogni, (ra, re); fény-
leni, sütni (ra, re).
- Anblöcken**, bögni (ra, re).
- Anbohren**, megfúrni.
- Anborgen**, fölvenni, kölcsön venni.
- Anbrassen**, kötéllel felhúzni vitorlát.
- Anbrechen**, megtörni; megkezdeni (hor-
dó sert); szürkülni, viradni; alko-
nyodni, esteledni, törödni (a' gyü-
möles), poshadni (a' bor); mit anbre-
chendem Tage, viradatkor; mit an-
brechender Nacht, alkonyatkor.
- Anbrennen**, gyújtani, meggyújtani, (ta-
plót ée.); rásütni, (bélyeget); meg-
égetni, megkozmásítani; gyúladni,
meggyúlni; megkozmásúlni; meg-
perzselődni.
- Anbringen**, elhozni; felhúzni, (kez-
tyűt); csinálni, építeni; be-, elsze-
rezni, (valakit); ejteni, okozni, (se-
bet); kiadni, költeni, (pénzt); elad-
ni, (árut); eladni, férjhez adni; el-
mondani, alkalmazni, (kérelmet, tré-
fát); feladni, bejelenteni (panaszt).
- Anbringer**, der, be-, elszerző; feladó,
bejelentő.
- Anbringung**, die, el-, beszerzés; kihá-
zasítás; feladás; bejelentés.
- Anbruch**, der, kezdet; rothadás, törő-
dés; bei Anbruch des Tages, pitymal-
latkor, nap' viradtkor.
- Anbrüchig**, adj., törődött; poshadt.
- Anbrüben**, forrázni, megforrázni.
- Anbrüllen**, bődülni, ordítani (ra, re).
- Anbrummen**, megmorogni, megmor-
molni.
- Anbrüten**, költeni kezdeni; kotlani, (to-

- jást); ein angebrütetes Ei, kotlott pete v. tojás.
- Andacht, die, áhítatosság, ajtatosság; imádság; figyelem.
- Andächtelei, die, álbuzgalom, álbuzgóság, kegyeskedés.
- Andächtein, buzgókodni, kegyeskedni.
- Andächtig, adj., áhítatos, ajtatos; figyelmes.
- Andächtig, adv., áhítatosan, ajtatosan; figyelmesen.
- Andächtiger, der u. die, áhítatos, ajtatos.
- Andächter, der, buzgókodo.
- Andalusien, das, Andalúzia.
- Andalusier, der, andalúziai.
- Andante, das, subst. u. adv., halk, hal-
kan, (a' hangászkodnál).
- Anden od. Cordillera, die, pl., Ande-
sek, Cordillerák, (hegyek).
- Andenken, emlékezni (ra, re).
- Andenken, das, emlékezet; emlék; mein
Mann seligen Andenkens, boldogult
v. boldog emlékezetű férjem.
- Ander, adj., más, egyéb; másik.
- Andern, változtatni, megváltoztatni;
megjobbítani; sich ändern, változni;
megjobbulni.
- Andersfalls, f. Const, Wo nicht.
- Andernteils, adv., más részről.
- Anders, adv., egyébkép, máskép, kü-
lönben; wann anders, wo anders, ha
egyébiránt.
- Andersseits, adv., másfelől, más oldal-
ról v. részről.
- Anderswo, Anderwärts, adv., egyébütt,
másfelé, máshol, másutt.
- Anderswodurch, adv., egyébként, más-
képen.
- Anderswoher, adv., egyébünnen, más-
honnan.
- Anderswohin, adv., egyébüve, más-
hova.
- Andershalb, adj., másfél.
- Andershalb, adj., másfeles.
- Aenderung, die, változás; változtatás.
- Anderwärts, Anderweitig, adj., más,
egyéb.
- Anderwärts, f. Anderswo.
- Andeuten, jelenteni, megjelenteni, tud-
tára v. értésére adni.
- Andeutend, adj., jelentő, jelentés.
- Andeutung, die, megjelentés, tudtára-
adás; parancs.
- Andichten, fogni, költeni, koholni (va-
lamit valakire).
- Andichtung, die, ráfogás, ráköltés; ko-
holmány, költött hír; vád.
- Andonnern, dörögni, dörgetni, zörögni,
zörgetni (az ajtón); dörögni, zörög-
ni, (ra, re), ledörögni, (valakit).
- Andorn, der, pemet, (növény).
- Andrängen, szorítani, tolni, (hoz, hez;
nak, nek); sich andrängen, tolakod-
ni, (hoz, hez); tolni magát (vala-
kire).
- Andreas, der, Andor, András, Endre.
- Andreaskreuz, -das, andorkereszt, (a'
czimertudományban).
- Andreiben, czavarni, tekerni, (ra, re);
einem eine Nase drehen, valakit rá-
szedni, elcsábítani, elámítani.
- Andringen, hatani, nyomulni, tódulni,
törni (mint az ellen); tolakozni,
tolulni (mint a' vér).
- Andringlich, adj., tolakodó.
- Andrehen, fenyégetni, ijeszteni, (val,
vel).
- Andrucken, nyomtatni, (ra, re), rá-
nyomni.
- Andrücken, nyomni, szorítani (hoz, hez);
szorítani (hoz, hez).
- Andurch, f. Dadurch.
- Aneignen, f. Zueignen u. Verähnlichen.
- Aneinander, adv., egymáshoz, egymás-
mellé.
- Aneinanderfügung, die, összefoglalás,
összeragasztás.
- Aneinanderbangend, adj., összefoglalt,
összeragasztott.
- Anekdote, die, anekdota.
- Anekeln, érmelyegni, undorodni (től,
től), undorítani (valakit valami).
- Anemone, die, kőkörcsin.
- Anempfehlen, f. Empfehlen.
- Anerben, örökölni, örökül nyerni v. kap-
ni (pénzt); vele születni, elragadni
(rá); elkapni, (nyavalyát); angeerbte
Güter, öröklött v. örökül nyert jó-
szágok; angeerbte Vorurtheile, vele
született előítéletek.
- Anerbieten, f. Anbieten.
- Anerkennen, elösmerni, megösmerni.
- Anerkenntniß, die, megösmérés.
- Anerkennung, die, elösmérés, megösm-
mérés.
- Anerschaffen, vele teremteni.
- Anerschaffen, adj., vele született, benn-
termett.
- Anermogen, conj., minthogy, tekint-
vén, azon tekintetből, beléoltott.
- Anfachen, felfűjni, fűtatni (tűzet); é-
lesztetni, gerjesztetni (haragot).
- Anfacheln, felfűjni, föléllesztetni (tűzet),
fölgerjesztetni.
- Anfädeln, f. Einfädeln u. Anreihen.
- Anfahren, elhozni, (kocsin); megtá-
madni, neki esni, (szóval); neki men-

- ni, (kocsin); érkezni, jöni, (kocsin); munkára menni, (mint a' bányász); pórul járni, megjárni.
- Anfabrt, die, megérkezés, (kocsin); kievezés; munkakezdet, (a' bányászoknál).
- Anfaß, der, ráesés; rászállás; örökség, szállomány; megrohanás; megtámadás, (ellené); megszökés, roham, (nyavalyáé).
- Anfallen, ráesni, (a' fa); rászállani, (pénz); megrohanni, megszökni, megtámadni, neki esni.
- Anfallsgeld, daß, szállománypénz.
- Anfallrecht, daß, szállományjog.
- Anfang, der, kezdet; eredet; elő (erdőéé.).
- Anfangen, kezdeni, elkezdeni (valamit), fogni (hoz, hez); sich anfangen, kezdődni, elkezdődni.
- Anfänger, der, kezdő; tanuló.
- Anfänglich, adj., kezdeti.
- Anfänglich, adv., eleinte, kezdetben.
- Anfangs, adv., eleinte, először.
- Anfangsbuchstab, der, kezdőbetű.
- Anfangsgrund, der, Anfangsgründe, pl., alapzat, elemek (művészetéé.), alapelmek.
- Anfangsschule, die, kezdőiskola.
- Anfangszeile, die, kezdősor.
- Anfärben, befesteni, megfesteni.
- Anfassen, megfogni; fogódzani, kapaszkodni, (ba, be).
- Anfaulen, rothadni, törődni.
- Anfechten, megtámadni; kísérteni; aggódni; ich lasse mich daß nicht anfechten, azon nem aggódom, azzal nem törődöm; was sich ihn denn an? mi lelte őt?
- Anfechtung, die, megtámadás; vita; kísértet.
- Anfeilen, reszelni, megreszelni.
- Anfeinden, ellenkedni, (val, vel), fenekedni (ra, re); fölingerelni, felbujtani (valakit valakire).
- Anfeindung, die, ellenkedés; felbujtás.
- Anfertigen, f. Zufertigen.
- Anfesseln, megbilincselni, bilincsre tenni, vasra verni.
- Anfeuchten, megnedvítetni, megnedvesíteni, vízzel meghinteni.
- Anfeuchtgrube, die, rongyteknő, locsteknő, (a' papirosalmokban).
- Anfeuchtung, die, megnedvezés, megnedvesítés.
- Anfeuern, be-, megfűteni, (kohot); feltüzelni, neki tüzelni (valakit); tüzet gyújtani, kigyújtani.
- Anfenerung, die, feltüzelés.
- Anflammen, meglángolni, megpirítani; fellángítani, felgyújtani (valakit); sich anflammen, föllángolni, felgyúlni, fölgerjedni, felpattanni.
- Anflechten, fonni, (hoz, hez).
- Anflehen, esedezni, könyörögni, rimánykodni, (nak, nek) kérni.
- Anflehen, daß, Anflehung, die, esedezés, kérelem, könyörgés.
- Anfletschen, f. Anblethen.
- Anflicden, toldani, varrni, (ra, re); megfoltozni.
- Anfliegen, előrepülni, előszállani; röpülni, szállani, (nak, nek).
- Anfließen, folyni, (nak, nek, mellette); tele folyni.
- Anflößen, tutajozni, tutajon szállítani; hozni, vinni (a' víz); daß angeflößte Stück Land, vízhozta darab föld, úszadékföld.
- Anflößung, die, tutajozás; úszovány, úszadék.
- Anflößungsrecht, daß, úszoványjog, úszadékjog.
- Anfluchen, megátkozni (valakit valammal).
- Anflug, der, röpülés, szállás.
- Anfluß, der, folyás; úszovány, úszadék, úszadékföld.
- Anfordern, f. Fordern.
- Anforderung, die, követelés; kereset (valakin), követelmény.
- Anfrage, die, kérdés, tudakozás.
- Anfragen, kérdezni, tudakozni, (valakit valami felől v. iránt).
- Anfressen, megharapdálni, megkezdeni, megrágni; elenni, elrágni, (a' rozsdá); sich anfressen, tele v. torkig enni magát; meghízani.
- Anfressend, adj., étető, maró, rágó, (kő, szer).
- Anfressung, die, el-, kievés, el-, kirágás.
- Anfrieren, fagyni, (hoz, hez).
- Anfrischen, felújítani, fölfrisíteni; megenyhíteni, megfrisíteni, fölvidíteni.
- Anfrischung, die, felújítás, fölfrisítés; megenyhítés, fölvidítés; neki buzdítás.
- Anfüge, die, melléklet, ragaszték.
- Anfügen, csatolni, mellékelni, ragasztani, (oklevelet); összefogasztani, összefoglalni.
- Anfügung, die, mellékelés; összefoglalás.
- Anfühlen, tapintani, megtapintani, (selymet éé.); tapintva megérzeni.
- Anführen, vezetni, (hoz, hez); vezérelni, vezetni (sereget); vezetni, ve-

szélni (ra, re); felhozni, idézni, emléteni, (könyvből); hozni, (kocsin ée.); megcsalni, rászedni.
Anführer, der, vezér; vezető.
Anführung, die, vezetés; vezérlés.
Anführungszeichen, das, folhozójel.
Anfüllen, megtölteni.
Anfüllung, die, megtöltés.
Angabe, die, feladás, ráadás; előpénz, fölpénz; be-, feladás, bevádolás; előrajz, terv; bevallás (vagyone); közlemény, előadás, tudosítás, adat.
Angaffen, ámúlni, bámúlni, (ra, re).
Angaffer, der, bámész.
Angähnen, ásítani (ra, re); tátogni, tátongni (ra, re).
Angaben, előre adni; feladni, ráadni; beadni, beárulni, bevádolni; ajánlani, javalni, (tervet ée.); bejelenteni, bevallani, (vagyont); kiadni, kijátszani (kártyánál).
Angeber, der, ajánló, kezdő, javaló, (tervé ée.); be-, feladó, bevádoló.
Angebilde, das, ajándék (név-, v. születésnap).
Angeblich, adj., úgy-mondatott, valakinek kiadott.
Angeboren, adj., öröklött, vele született, természeti.
Angebot, das, ajánlás, kínálás; ajánlat, kínálat; ígérés, (első, árverésen).
Angebung, die, fel-, ráadás; be-, feladás, bevádolás; javalás, kezdés, (tervé ée.).
Angebeihen (lassen), részesíteni, részeltetni, (ban, ben).
Angedenken, s. Andenken.
Angehänge, das, akaszték, függeszték, amulét, nyakszer.
Angehängt, adj., függelék, mellék, toldalék, (íromány ée.).
Angeben, menni, (hoz, hez); illetni, (valakit), tartozni, (ra, re); érni, (mint a' szél); kezdődni, elkezdődni; diszteni, fogamszani; romlani, rothadni; meglehető, tūrhető lenni.
Angebend, adj., kezdő, ifju, uj. — conj. tekintvén, nézve.
Angehören, jemandes Eigenthum seyn, valakié lenni, hozzátartozni mint tulajdona valakinek; alles dieses gehört mir an, ez mind az enyim; niemanden angehören, senkié sem lenni; verwandt seyn, atyafiságban lenni valakivel.
Angehörig, adj., valakié, tartozó valakihez; mir, dir, ihm, uns angehören,

az enyém, a' tiéd, az övé, a' miénk, s. a. t. verwandt, rokon, atyafi.
Angeifern, összenyálodni, elnyálozni.
Angel, die, sark, p. o. ajtosark, ablaksark; zum Fischen, horog; szigony; Stacheln der Wespen, sulánk.
Angelband, das, i. B. an Thüren und Fenstern, sarkvas, sarkpánt.
Angeld, das, oder Drangeld, foglaló, felpénz.
Angelegen seyn, gondjának lenni rea, gondoskodni fele, gondolni vele, szíven hordozni valamit; sich angelegen seyn lassen, ráadni magát valamire, rajta lenni, igyekezni valamin.
Angelegenheit, die, ügy, dolog; wichtige Angelegenheit, fontos dolog; geringfügige Angelegenheit, csekélység; auswärtige Angelegenheit, külföldi dolog; öffentliche Angelegenheit, közönséges dolog.
Angelegentlich, adj., szives, szíven fekvő, fontos; adv., szívesen, nagyon, gondosan, szorgosan; auf das angelegentlichste ermahnen, bidden, hatkatoosan inteni, kérve kérni.
Angelfischerei, die, szigonnyal való halászás.
Angeln, Fische, szigonnyal halászni v. halat fogni; feindlich nach etwas streben, olálkodni valami után.
Angeloben, ígérni, megígérni, fogadni, felfogadni valakinek valamit.
Angelobung, die, megígérés, fogadás, felfogadás.
Angelruthe, die, szigonyvessző.
Angelweit, (sperweit, adv., tárva.
Angemessen, adj., hozzá illő, alkalmas, vele megegyező, hozzá való, hozzáalkalmaztatott; adv., alkalmaztatva, megegyezőleg; angemessen reden, illendő módon beszélni; meinen Kräften angemessen, erőmhez képest.
Angemessenheit, die, megegyezés, megegyezéség.
Angenehm, adj., kellemes, kellemetes, kedves, gyönyörködtető, gyönyörű, gyönyörűség; adv., kedvesen, kellemetesen, gyönyörűen.
Anger, der, gyep, pázsit, gyepes hely, pázsitos hely.
Angesehen, adj., tekintetes, tekintetben lévő, tisztos; nagy tekintetű.
Angesicht, das, abrázot, arc, arczulat kép; von Angesicht kennen, szemben, látásból esmerni; vor Gottes Angesicht, az Isten előtt; im Angesicht der Stadt, a' város szemelátására; von

Angeſicht zu Angeſicht jemanden ſehen, szemtől szembelátni valakit.
Angeſichts, adv., augenblicklich, azonnul; augenscheinlich, nyilván.
Angeſtammt, partic., angeerbt, örökös, örökségül hagyott; angeboren, vele született.
Angewöhnen, einem etwas, hozzó szoktatni valakit valamihez, szoktatni, rászoktatni valamire; ſich angewöhnen, rászokni, valamihez hozzászokni, hozzászoktatni magát.
Angewöhnung, die, szokás, rászokás.
Angießen, rátölteni, ráönteni.
Angießung, die, rátöltés, ráöntés.
Anglänzen, ráfényleni.
Anglüben, megtüzesetni.
Angreifen, valamit a' kézzel megfogni; feindlich angreifen, valakit megtámadni, valakinek neki menni, rajta menni az ellenség; die Stadt angreifen, ostromolni v. megtámodni e' várost; einen mit Worten angreifen, rátámodni valakire; an ſeiner Ehre angreifen, a' becsületét sértegetni, bántani; ſtatt beſtreiten, j. B. eine Meinung, kikelni ellene, ellene szegezni magát, p. o. valaki állításának; von einer Krankheit angegriffen werden, betegségtől meglepetni, betegségbe esni; die Arbeit angreifen, elkezdni valamit, hozzáfogni valamihez; angreifen, um zu gebrauchen, j. B. ein Kapital, a' tőkepénzt megkezdeni, elkölteni belőle; ſtatt entkräften, ſchwächen, j. B. durch Krankheit, gyengíteni, erőtleníteni, fogyasztani az erejét; die Augen angreifen, a' szemét tömpetni, ſich angreifen, megerőltetni magát.
Angreifer, der, megtámodó.
Angreifung, die, megfogás, hozzányúlás; megtámadás.
Angrenzen, határos lenni vele, határba esni; ſeine Güter grenzen alle an die Theis an, a' jószágai mind a' Tiszáig nyulnak.
Angrenzend, adj., határos.
Angrenzung, die, határbaesés, szomszédság.
Angrenzer, der, Grenznachbar, határos szomszéd.
Angriff, der, fogás; des Feindes, megtámadás; mit der Keiterei, bévágás az ellenség közé; einen beſtigen Angriff machen, rárohanni az ellenségre; der Anfang einer Arbeit, hozzáfogás, hozzákezdés a' munkához.

Angriffsbündniß, das, megtámodó szövetség.
Angriffsweiße, adv., megtámodólag.
Angrunzen, rárofogni.
Angst, die, félelmes szorongattatás, félelem, aggódás, törődés, rettegés; Angst einjagen, ráijeszteni valakire, megijeszteni valakit; voller Angst, aggódásban, félelmes szorongattatásban lévő.
Angst, adv., j. B. mir iſt angst, félek, rettegek.
Anſtaucherei, das, jajgatás, kiabálás a' félelem miatt.
Angſtvol, adj., félelmes, félelemmel teljes; adj., félelmes szorongattatásban.
Angürten, felkötni, felövedzeni; den Degen, kardját felkötni, kardot kötni.
Anguß, der, hozzáöntés.
Anhaben, j. B. Kleider, rajtalenni, viselni, hordani p. o. ruhát; einem etwas anhaben, kifogni valakin, feljül halladni, meggyözni; ſtatt ſchaden, ártani valakinek; ſt. widerlegen, megczáfolni.
Anhängeln, hozzákapcsolni, beléakasztani; ſich anhängeln, beléakadni; wie die Roßen mit den Klauen, belékapaszkodni, beléragadni a' körmeivel.
Anhängen, an etwas, ráakasztani, felakasztani p. o. a' fára; hinzufügen, hozzáadni, mellétenni, kapcsolni; zufügen etwas Böſes, okozni, tenni a' rosszat; einem ewigen Schimpf anhängen, valakit örökös gyalázathoz keverni; ſich anhängen, beléragadni, beléragaszkodni; ſich an jemanden anhängen, valakihez csatolni magát.
Anhänger, der, einer Meinung, valakinek követője, felekezete; die Anhänger des Catilina, a' Catilina pártján levők.
Anhängerin, die, pártján levő t. i. asszony, leány.
Anhängig, adj., hozzákapcsolt, hozzátartozó, -való, -jaroó; was vor Gericht zur Unterſuchung gebracht wird, j. B. ein Proceß, folyó per; eine Sache anhängig machen, törvény eleibe v. útjára vinni valamelly dolgot.
Anhänglich, adj., feſt anhängend, j. B. einer Perſon, hozzáragaszkodó, buzgó indulattal viseltető.
Anhänglichkeit, die, ragaszkodás valakihez, buzgó indulat valaki iránt.
Anhäufen, j. B. Erde, felhalmozni, felhányi halom formára; Schätze anhäufen, kincset rakásra gyűjteni;

sich anhäufen, vermehren, szaporodni, rakásra gyűlni.
Anhäufung, die, rakásra gyűlés, felhalmozás, tetézés; des Gebütes, összetolulás.
Anhaften, an etwas hangen, hozzá ragaszkodni.
Anhauen, als Schall an etwas anstoßen, hozzá ütödni, a' hangnak valamihhez.
Anhalt, die, das Innehalten, szünet; etwas, woran man sich hält, fogódzó.
Anhalten, an etwas halten, odatartani, rá tartani; trop; zu etwas ermahnen, rázorítani valamire, kényszeríteni, ráfogni; zurückhalten, bemen, feltartóztatni, megfogni, hogy tovább ne menjen, megállítani; den Athem anhalten, visszatartani a' lélekzetet; st. um etwas ansuchen, bitten, kérni valamit, esedezni valamért; um Hilfe anhalten, segítséget kérni; um ein Mädchen anhalten, valamelly leányt megkérteni; st. stille halten, z. B. auf der Reise, megállapodni, megállani; im Reden anhalten, megszűnni a' beszédben; ununterbrochen fortfahren, z. B. im Lesen, meg nem szűnni p. o. olvasni.
Anhaltend, adj., tartós; ein Anhalten, des Fiebers, szüntelenvaló hideglelés; anhaltender Fleiß, huzomos szorgalmatosság; adv., tartósan, szüntelen, szünet nélkül, folyvást.
Anhaltung, die, das Anhalten, odatartás; st. das Antreiben, rázorítás, kényszerítés; st. Zurückhaltung, visszatartás; beléfogadás; kérés, megállás; tartás.
Anhang, der, hozzáadás, toldalék, ragaszték; st. Partei, felekezet valakinek pártolója, pártján lévő.
Anhängen, hozzáragadni, beléragadni, beléakadni; zugethan seyn, jemanden, valakihez ragaszkodni, valakivel tartani, valakinek pártján lenni; der Tugend anhängen, a' virtust követni, gyakorolni.
Anhängen, das, hozzáragadás.
Anhangsweise, adv., toldalékal.
Anhauch, der, rálehellés, ráfuvallás.
Anhauchen, rálehelleni, ráfuvallani; st. begeistern, illetni.
Anhauen, z. B. die Pferde, megcsapkodni p. o. ostorral a' lovakat; einen Baum, belévágni a' fába.
Anhauen, das, die Anhauung, belévágás; belékezdés.

Anbeben, anfangen, kezdeni, elkezdni p. o. szólni, beszélni.
Anheften, befestigen, z. B. mit Nägeln, hozzá v. odaszegezni; durch Binden, hozzákötni; durch Nähen, hozzá v. öda varrni; einen an's Kreuz anheften, keresztfára feszíteni.
Anheim, adv.; für heim, d. i. nach Hause, z. B. gehen, haza menni; trop.; anheim fallen, reámaradni mint örökösre; anheim geben oder stellen, valamit valakire hagyni, bizni, p. o. ítéletére.
Anheischig machen, sich, valamit magára venni, vállalni, ígérni, valaminek teljesítését kötelezni magát.
Anher, adv., ide; bis anher, oder anhero, eddig eddig, az ideig.
Anhegen, z. B. ein Wild, üzni, hajtani kezdeni p. o. a' vadat; an etwas beßen, uszítani, ráuszítani; st. anreizen, ingerelni, ingerleni, ösztönözni, lovalni.
Anheher, der, készítő, lovaló, háboruság támasztó.
Anheherin, die, készítő, ösztönöző t. i. asszony, leány.
Anhehung, die, ingerlés, készítés, ösztönözés.
Anhinken, heranbinken, oda sántikálni.
Anhöhe, die, tető, domb, halom; eine Gegend, wo viele Anhöhen sind, halmos tájjék, halnokkal rakott környék; die Anhöhen beßen, a' tetőket v. halmodokat magrakni, előre elfoglalni.
Anhören, meghallgatni valakit; hallgatni valaki beszédét; er will niemanden anhören, senkit sem akar maga elejibe b. sátni és meghallgatni.
Anhörung, die, meghallgatás.
Anholen, d. i. scharf anziehen, z. B. die Taue, erősen huzni p. o. a' hajó köteleit.
Anis, der, ánis, bécsi kömény.
Anjagen, anfangen zu jagen, vadászni kezdeni; das Wild anjagen, felhajtani a' vadat; sich schnell nähern, neki menni, futtatni.
Anjochen, in das Joch spannen, z. B. die Ochsen, befogni a' járomba, p. o. az ökröt.
Ankauf, der, vétel, vevés, megvétel, vett dolog.
Ankaufen, megvenni, megszerezni, venni; sich ankaufen, z. B. liegende Güter, fekvő jószágot venni, jószágot szerezni.

Anlaufrecht, daß, vovés jussa.

Ankaufung, die, vovés, vétel, megvétél.

Anker, der, horgony vasmacska; Anker werfen, kivetni a' vasmacskát; vor Anker gehen, vasmacskára vetni a' hajót, vasmacskára hányni; vor Anker liegen, vasmacskán állani t. i. a' hajónak; den Anker lichten, felszedni a' vasmacskát; den Anker kappen, elvágni a' vasmacska kötelét. 2. (Baukunst), ein eiserner Haken zur Befestigung einer Mauer, vaskopocs; ein halber Eimer, félceber, félveder, lécseber.

Ankerarm, der, a' vasmacska ága.

Ankerfest, adj., vasmacskafogó p. o. fenék.

Ankerflott, daß, ein Holz, den Ort anzeigend, wo der Anker liegt, vasmacska jelelő fa.

Ankerförmig, adj., vasmacska formájú, v. szabásu.

Ankergeld, daß, álláspénz, állásbér.

Ankergrund, der, vasmacska megtartó v. megfogó fenék.

Ankerholz, daß, oder der Ankerstod, vasmacskaloncz.

Ankerlos, adj., vasmacskátlan.

Ankern, Anker werfen, kivetni a' vasmacskát, vasmacskára vetni a' hajót; die Mauer zusammenankern, vaskopocsokkal össze foglalni.

Ankerplatz, der, alkalmatos hely a' vasmacskák kihányására.

Ankerring, der, vasmacska perez.

Ankerschaukel, die, vasmacska foga.

Ankerschmied, der, vasmacska kovács.

Ankerseil, daß, oder das Ankertau, vasmacska kötél.

Ankertau, daß, vasmacska kötél; das Ankertau kappen, vasmacska kötelét elvágni.

Ankerwinde, die, vasmacskát feltekező csiga.

Anketten, meglánczolni, lánczra tenni.

Ankiren, anlocken, odacsalni p. o. étekkel.

Ankitten, czeimentel összefoglalni.

Anklagbar, adj., vádolható.

Anklage, die, vád, panasz, vádolás, bévádolás; st. Beschuldigung, vétekel vádolás; falsche Anklage, rágalmazás, hamis vád; die Schrift, in welcher eine Anklage abgefaßt ist, irásba foglalt vád, vádló irás.

Anklagen, bévádolni valakit, p. o. a' törvényszék előtt; törvényszék eleibe idézni valakit; auf Leib und Le-

ben anklagen, főbenjáró v. halálos vétekel vádolni valakit; wegen Verätherei anklagen, hazaárulással vádolni valakit; wegen Beleidigter Majestät anklagen, felségsértéssel vádolni.

Anklageschrift, die, vádló irás.

Ankläger, der, vádló, bévádoló; falscher Ankläger, rágalmazó; st. Kläger, selperes.

Anklägererei, die, vádoskodás.

Anklägerin, die, vádló v. bévádoló t. i. asszony, v. leány.

Anklägerisch, adj., vádló; adv., vádolólag.

Anklammern, vaskapocsal hozzá foglalni; sich anklammern, hozzákapaszkodni, beléragaszkodni.

Anklang, der, der Anfang eines Klanges, hangadás; ein übereinstimmender Klang, Accord, hangegyezés.

Ankleben, hozzáragadni; dem das Püngen von Jugend auf anklebt, a' ki ifjúságától fogva megszokta a' hazugságot; st. anleimen, hozzá-, v. ráragasztani; etwas an die Wand ankleben, valamit a' falra felragasztani.

Anklebend, adj., beléoltatott, hozzáragadt.

Anklebung, die, das Ankleben, hozzáragadás; ráragasztás.

Ankleiden, jemanden, felöltöztetni valakit; sich ankleiden, felöltözni.

Ankleidung, die, felöltözés.

Ankleistern, ráragasztani, hozzáragasztani.

Ankletten, sich, beléragadni.

Anklopfen, z. B. an die Thür, koczogtatni, koczogtatni, kopogtatni az ajton, trop.; bei jemanden anklopfen, d. i. seine Meinung zu erfahren suchen, valakinek a' vélekedését, szándékát szép módon ki akarni tanulni.

Anklopfung, die, koczogtatás, kopogtatás.

Anknüpfen, hozzá v. oda kötni; eines an das andere anknüpfen, egymásba v. összekötözni, összefűzni, p. o. a' beszédet, szavait, barátságot.

Anknüpfung, die, hozzákötés.

Anklobern, anlocken, z. B. Vögel, étikkel odacsalni; trop.; von Menschen, anlocken, magához csalogatni.

Ankollern, odagörgetni, odahengergetni; sich kollernd nähern, odagördülni, odahengeredni.

Ankommen, jöni, jönni, érkezni, megérkezni, odaérni; st. vorgelassen wer-

ben, bébocsáttatni, béereszteti; es kommt darauf an, attól sügy; darauf ankommen lassen, attól függeszteti fel a' dolgot, azt várni; schlimm, übel ankommen, rosszul fogadtatni; es ist gut angekommen, jól járt; megnyer- to a' mit kért p. o. hivatal, 's a' t., es auf's äußerste ankommen lassen, végre hallogatni, az utolsó szem- pillantást elvárni; st. befallen, ein- nehmen, meglepni, felébredni benne; támadni benne; z. B. es kam ihm eine Begierde an, felébredt benne az a' kívánság; mir kommt der Schlaf an, meglep az álom, elá- mosodom.

Ankommen, daß, eljövetel, megjöv- tel.

Ankömmling, der, idegen, jövevény.

Ankopeln, z. B. Pferde, Hunde, egy- máshoz kötni, egymásután kötni, p. o. lovakat, vadászkutyákat.

Ankornen, csalogató, étekkel odacsál- ni; betrugén, verléiten, megcsalni; megszédni, rászédni; st. sättigen, füttern, jól tartani t. i. étellel meg- töltetni.

Ankrallen, körmeivel megragadni; sich, körmeivel beleragadni.

Ankriechen, odamászni, előmászni.

Ankrümmen, hozzá görbitni.

Ankündigen, jelenteni, kihirdetni, va- lamit, p. o. tudósítást valami felől; etwas angenehmes ankündigen, ked- ves hirt hozni valakinek; den Krieg ankündigen, hadat izenni; ein Buch in öffentlichen Blättern ankündigen, valamelly könyvet a' közönséges uj- ságlevelekben kihirdetni; zukünftige Dinge ankündigen, jövődö dolgokat beszélleni.

Ankündigung, die, hirdetés, hiradás, jelentés, tudósítás; Ankündigung ei- nes Krieges; hadizenes.

Ankündiger, der, jelentő, hirdető, tu- dosító.

Ankunft, die, érkezés, megérkezés; einer unerwartete Ankunft, váratlan megérkezés.

Anlachen, ránevetni, rákaczagni; sich günstig zeigen, kedvezni; das Glück lacht mich an, kedvez a' szerencse v. mosolyog reám a' szerencse.

Anlachen, daß, ránevetés, rámosoly- gás.

Anlächeln, felő v. reá mosolyogni; st. günstig seyn, kedvezni.

Anlächeln, daß, mosolygás, rámosoly- gás.

Anlächelnd, adj., mosolygó.

Anläuten, csengetni, csenditni.

Anlage, die, der Entwurf, der erste Anfang einer Sache, rajzolatja vala- melly munkának, rajzolatbeli előa- dás, első kezdete valaminek, talp- köve; Anlage des Geistes, adomány, talentom, lelki tehetség; körperliche Anlage, a' testnek alkalmas volta, testi alkat valamire, természeti haj- landóság; der Ort, wo etwas ange- legt wird, ujjalkotás, p. o. kertnek, kertalkat s. a' t.

Anlandbar, adj., a' hol kilehet kötni a' hajót.

Anlande, die, révpart.

Anlanden, anlanden, z. B. mit dem Schiffe, kiállni a' parthoz, kikötni.

Anlandung, die, kikötés, kiállítás a' parthoz.

Anlangen, ankommen, el-, megérkezni, odaérni; st. betreffen, illetni; was mich anlangt, részemről.

Anlangen, daß, el-, megérkezés.

Anlaß, der, z. B. des Wassers, meg- eresztése a' víznek; die Veranlassung, ok valamire, indító ok, alkalmas- ság; Anlaß geben, okot v. alkalma- tosságot adni valamire, indítani va- lamire; Anlaß zum Lachen geben, ne- vetséget okozni.

Anlassen, z. B. das Wasser, die Hunde, ráereszteti a' vizet a' malomra, a' kutyákat valakire; mit harten Wor- ten, dongálni valakit; einen übel, hart anlassen, pirongatni valakit; megpirongatni; sich anlassen zu et- was, oda, v. arra mutatni; es läßt sich zum Regen an, essőre mutat v. van az idő; der Knabe läßt sich gut an, az a' gyermek jól boldogul, jó reménységet nyújt maga felől.

Anlauf, der, rátódulás, oda sereglés, rámenés, rárohanás; der Anlauf des Wassers, d. i. das Anwachsen, a' víznek áradása; des Meeres; a' ten- ger árgadása; in der Baukunst das Zirkelschiff, welches ein unteres vor- springendes Glied mit dem obern ver- bindet, kanyarék, a' szegletek alatt lévő holtajtás alsó része.

Anlaufen, anfangen zu laufen, neki iramodni, megiramodni; z. B. auf jemanden, neki szaladni, menni és beléütdödni; d. i. den Glanz verlie- ren, wie z. B. beim Spiegel, megiz- zadni, a' párától meg homályosod- ni; blau anlaufen lassen, z. B. eine Degenbinde, kék színnel vagy za-

mánozal befuttatni; blindlings anlaufen, vaktában v. mint a' vaklégy neki menni; ich bin angelaufen. én megjártam; vom Wasser, st. anschwellen, dagadni, nőni, megáradni; die Schulden, nevekedni, nőni (az adós-ságot); bei einer Geschwulst, fel-dagadni megdagadni, felkelni; mit häufigen beschwerlichen Bitten jeman-den antaufen, rájárni valakire, al-kalmatlankodni valakin, p. o. ké-réseivel.

Anlecken, megnyalni.

Anlegen, hozzá-, rá-, mellé tenni, tá-masztani, rátámasztani, p. o. lajtorját a' falhoz; Feuer anlegen, meggyuj-tani p. o. házat; einem Menschen Fesseln anlegen, lánczra tenni vala-kút; das Gewehr anlegen, poszájához v. állához kapni a' fegyvert és cze-lozni; rá fogni a' puskát; dem Pfer-de einen Zaum anlegen, bészabolázní a' lovat, zabolát vetni a' ló szájába; dem Zorne Zügel anlegen, zabolázní haragját; den Fässern Reife anlegen, megabroncsozni a' hordot; die Schif-fe anlegen, a' parthoz kiállani a' hajókat; eine Farbe anlegen, a' festé-ket rákenni; ein Kleid oder sich an-legen, ruhát felvenni, felöltözni; Eschismen anlegen, felhuzni a' esiz-mát; Hand anlegen an etwas, um es zu verrichten, hozzáfogni, hozzá-kezdeni valamihez; Hand an jeman-den legen, reávetni kezeit valakire t. i. erőszak-tétellel végett; st. zu etwas bestimmen, anwenden, fordítani vala-mi végre; adni, hasznát venni; st. den Anfang zu etwas machen, olin-tézni, elrendelni valaminek a' kez-detét, kezdeni valamire; Weinberge anlegen, szőlőt ültetni v. plántálni; eine Stadt anlegen, várost építeni; Bergwerke anlegen, bányát kezdeni; Magazine anlegen, csűröket, élelem tára-kat, magazinokat állítani, építeni; es darauf anlegen, valamire czélozni v. nézni cselekedetével; st. verabre-den, kicsinálni; Geld anlegen, kiad-ni, fordítani, költeni reá.

Anlegen, das, die Anlegung, z. B. ei-nes Hauses u. dgl., építés, felállít-ás; des Geldes, reafordítás, haszon-ra fordítás, haszonvétel.

Anlegeschloß, das, oder Vorlegeschloß, lakat.

Anleben, das, kölcsönvétel.

Anlehnem an etwas, támasztani vala-mihez; sich anlehnen, hozzá támasz-

tani valamihez, rátámaszkodni va-lamire; sich an eine Säule anlehnen, egy oszlopnak dűlni, vetni a' hátát; das Heer lehnte sich an einen Wal, Sumpf an, a' tábort egy felül (há-tulról, oldalról) az erdő v. posvány fedezte.

Anlehnepunkt, der, támaszpont.

Anleihe, die, kölcsönözés, kölcsönké-rés; Geld, welches man von jeman-den leihet, kölcsönpénz; eine Anlei-he machen, pénzt kölcsönözni, köl-csön venni fel, kölcsön kérni; eine gezwungene Anleihe ausschreiben, kén-szeríteni a' kölcsönadásra, p. o. a' lakosokat.

Anleihen, Geld, als Darlehn empfan-gen, kölcsön venni fel, pénzt.

Anleiber, der, kölcsönöző.

Anleimen, reáenyvezni, hozzá ragasztla-ni enyvvel, meg-, összeenyvezni

Anleiten, vezetni; unterrichten, tanít-ni, oktatni; in die Güter des Beslaga-ten einsehen, az alperes birtokába bétenni a' felperest.

Anleitend, adj., vezérő, tanító, ok-tató.

Anleitensbrief, der, birtokba oktató, tör-vényes levél.

Anleitung, die, tanítás, utmutatás, oktatás.

Anliegen, an etwas liegen, mellette lenni, fekűdni, rajta fekűdni; das Kleid liegt an, a' ruha hozzá áll a' testhez, megfekszi a' testet.

Anliegen, das, Sorge, gond, agyódás, agyodalom; st. Verlangen, kívánság, kérés; am Herzen liegen, szivén fe-kűdni; sich eine Sache angelegen seyn lassen, nagy gondjának lenni valamire, szivén viselni v. hordozni valamit; sich auf's angelegenste erkundigen, gon-dosan tudakozódni valami felől; sehr bitten, esedezni, esedezve kérni.

Anliegend, adj., határos szomszéd.

Anliepeln, rásuvalni.

Anloben, dicsérni, ajánlani valakinek valamit.

Anlocken, édesgetni, magához csalo-gatni; st. zu etwas reizen, valamire ingerleni, készíteni.

Anlocken, das, die Anlockung, csalo-gatás, édesgetés.

Anlockend, csalogató, édesgető, bá-joló.

Anlocker, der, csalogató, édesgető.

Anlöthen, oda-, hozzá-, v. össze for-rasztani.

Anlügen, ráköltetni.

Anmachen, rácsinálni; Feuer anmachen, tüzet csinálni, gerjesztetni; Farben anmachen, festéket csinálni, készíteni, valamihez; den Wein anmachen, i. B. mit Bermuth, bort csinálni p. o. ürmösbort; angemachter Wein, csinált bor, nem természeti; st. vermischen, elegyézni, keverni.

Anmahnen, inteni valakit valamire, nogatni.

Anmahnend, adj., intő, megintő.

Anmahner, der, intő, megintő.

Anmahnung, die, intés.

Anmahnungsschreiben, daß, sürgető levél, nogató irás, kényszerítő irás.

Anmalen, ráfesteni.

Anmarsch, der, közelgetés, jövetel; der Feind ist im Anmarsch, az ellenség közel van.

Anmarschiren, közelgetni, közelíteni, jönni, menni; sie kommen anmarschirt, közelgetnek.

Anmaßen, sich etwas zu eignen, magának tulajdonítani valamit, főként, igazságtalanul; bitangolni valamit; sich etwas zuschreiben, rávágyni valamire; fremdes Lob sich anmaßen, a' más dicséretét magára ruházni.

Anmaßend, adj., rávagyó.

Anmaßlich, adj., mérészelt, bitangolt. rávagyó, fenhejjazó.

Anmaßlich, adv., erővel, hamisan.

Anmaßung, die, rávagyás, mérészség.

Anmaßungsvoß, adj., i. B. Rede, fenhejjazó.

Anmauern, hozzá ragasztani fallat, összeragasztani p. o. két falat.

Anmelden, megjelenteni, bejelenteni.

Anmeldung, die, megjelentés, bejelentés.

Anmerkbuch, daß, jegyzőkönyv.

Anmerken, megjegyezni valamire valamit, jegyzést tenni valahová; seljegyezni; einem etwas anmerken, észre venni valakin valamit; ich merke dir an, látom a' mozdulásodból is szemedből.

Anmerkenswert, würdig, adj., megjegyzésre méltó.

Anmerker, der, seljegyző.

Anmerkung, die, észrevétel, megjegyzés, jegyzés.

Anmessen, mértéket venni p. o. ruhához valakiről; st. sich nach einer Sache einrichten, alkalmaztatni, szabni valamihez; s. angemessen.

Anmischen, hozzá-, v. közékeverni, elegyézni.

Anmuth, die, Lieblichkeit, kellem, kellemetesség, kedvesség, gyönyör; mit Anmuth reden, ékessen és kellematosan előadni valamit; bewunderungswürdige Anmuth im Reden, csudállásra méltó kellemetesség az előadásban; mit Anmuth tanzen, jelesen v. szépen tánczolni.

Anmuthen, s. anmuthen.

Anmuthig, adj., angenehm, lieblich, kellemes, kellemetes, kedves; eine anmuthige Stimme, kedves szó, hang; ein anmuthiger Ort, kies v. gyönyörű hely; adv., kellemesen, kellemetesen, kedvesen; anmuthig reden, kedveltető beszédű lenni.

Anmuthlos, ohne Anmuth, adj., kellemetlen, gyönyörtelen; adv., kellemetlenül, kedvetlenül.

Anmuthsvoll, adj., kellemel teljes, kellemetes, gyönyörűséges.

Annähen, hozzá-, v. odavarnni; unten annähen, alávarrni.

Annäbern, sich, közelgetni, közelíteni.

Annäherung, die, közelgetés, közelités.

Annageln, rászegezni, hozzá-, v. leszegezni, fel-, vagy megszegezni.

Annagen, megharapdálni, megkezdeni rágni.

Annahme, die, i. B. des Geschenkes, elfogadás, elvétel, fel-, v. általvétel; an Kindes Statt, fijavá fogadás, gyermekének való fogadás.

Annalen, die, plur. krónika, korjegyzőkönyv.

Annehmbar, adj., elfogadható.

Annehmen, elvenni, fogadni; freundlich, gern annehmen, valamit szívesen, barátságosan venni, fogadni; eine Erbschaft annehmen, általvenni az örökséget; Farbe annehmen, bévenni a' festéket; der Magen nimmt die Speise nicht an, a' gyomor nem veszi be, nem szenved meg az ételt. Daher: 1. auf sich nehmen, magára vállalni, felvállalni, felvenni; ein Amt, hivatal, szolgálatot, munkát felvállalni; in Verbindung mit sich setzen, elfogadni, felvenni; an Kindes Statt annehmen, valakit fijának fogadni; 2. aufnehmen, auslegen, magyarázni valamire; etwas für Smerz annehmen, valamit tréfának venni; 3. billigen, gut heißen, elfogadni, helyben hagyni, ráállani; guten Rath annehmen, a' jó tanácsot elfogadni, engedni a' jó tanácsnak; wir wollen einmal an-

annehmen, vegyüklél, tegyüklél; 4. sich eigen machen, ráállani, elfogadni, valamit magáéva tenni; die christliche Religion annehmen, keresztyénné lenni, a' keresztyén vallásra allani; fremde Sitten annehmen, idegen szokást öltözni magára; 5. sich einer Sache annehmen, gondjának lenni reá, gondot viselni, gondviselése alá venni; sich einer Rede annehmen, magára venni a' beszédet, magára érteni v. magyarázni. **Annehmenswerth**, adj., elfogadásra méltó.

Annehmer, der, elfogadó, elvevő, **Annehmlich**, adj., elfogadható, elfogadásra méltó; st. angenehm, kedves, kellemetes.

Annehmlichkeit, die, elfogadhatóság; 2. kedvesség, kellemetesség; einer Gegend, kiesség.

Annehmen, megmedvesíteni, megnyirkosítani.

Annieten, rászegezni.

Anonym, adj., nevetlen.

Anordnen, rendelni, parancsolni, megparancsolni, rendelést tenni; ein Gastmahl anordnen, vendégséget készíttetni; eine Schlacht anordnen, elrendelni az ütközetet.

Anordner, der, rendelő, elrendelő.

Anordnung, die, rendelés, parancsolat; Anordnung des Senats, a' tanácsvégezése; das Ordnen, elrendelés, rendbe hozás, összeszerkértetés.

Anpacken, megkapni, megfogni, megragadni; anfallen, megtámadni, rárohanni, rátámadni.

Anpacken, das, megkapás, megragadás, megtámadás.

Anpappen, ráragasztani, összeragasztani, hozzácsipézni.

Anpappung, die, hozzáragasztás.

Anpassen, hozzáilleni, összeilleni vele; anpassen machen, rá-, v. hozzáalkalmaztatni.

Anpassen, das, alkalmaztatás.

Anpassend, adj., hozzáillő, alkalmazható.

Anpflanzen, ültetni, beültetni.

Anpflanzer, der, földmivelő lakos.

Anpflanzung, die, ültetés, beültetés.

Anpflöden, hozzá karózni.

Anpflügen, megkezdeni szántani, hozzá szántani. p. o. más földjét a' magáéhoz.

Anpichen, mit Pech anstreichen, beszurkozni, bévonni v. kenni szurokkal;

mit Pech befestigen an etwas, hozzá szurkolni.

Anpicken, megvagdalni, megkezdeni t. i. az orrával, mint a' madár a' gyümölcsöt.

Anpiffen, rávizelleni, meghugyozni.

Anplärren, ráordítani.

Anpochen, koczogatni, békoczogatni, kopogtatni, az ajton.

Anpochen, das, die Anpochung, békoczogatás, kopogtatás.

Anpoltern, dörömbölni, zörgetni.

Anprallen, belé-, v. hozzácsapódni, trop; sich ungestümm nähern, nekimeni, nekihajítani, ráütni.

Anprallen, das, die Anprallung, hozzá csapódás; nekimenés, ráütés.

Anpreisen, magasztalni valamit valakinek, dicsérve ajánlani.

Anpreisen, das, die Anpreisung, magasztalás, dicsérés.

Anpressen, belé-, v. hozzácsapni.

Anpressung, die, hozzácsapás.

Anpressen, hozzányomni, v. szorítani.

Anquellen, wie das Wasser, kiforni a' földből; wie Erbsen, Einsen, feldagadni mint a' borsó, lencse ée.

Anräuchern, megfüstölteni valamit.

Anranken, z. B. wie der Weinstock, a' szőlővessző kaczával, beléfogodzik p. o. a' karoba.

Anrathen, javasolni, tanácsolni, tanácsolani.

Anrathen, das, die Anrathung, javasolás, tanács; auf sein Anrathen, az ő tanácsából, az ő javasolásán.

Anrather, der, javasló.

Anrauchen, megfogni t. i. a' füstnek; angeraucht, füstös; die Speise ist angeraucht, az étel megfüstölődött; anfangen zu rauchen, z. B. die Pfeife, megfuttatni az új pipát, kesdeni belőle dohányozni; den Tobaksdampf an jemand blasen, valakire bocsátani a' füstöt, t. i. a' pipából.

Anrechnen, felszámolni, belétudni a' számvetésben, a' számadásba feltenni, bétenni, bejegyezni; zuschreiben, z. B. den Fehler, tulajdonítani; den Preis bestimmen, árrát szabni v. feltenni; auslegen, tulajdonítani; einen hohen Werth auf etwas setzen, valaminek a' becsét sokra tenni, valamit sokra becsülni.

Anrede, die, megszólítás, beszéd kezdete; megszólító beszéd, rövid beszéd valakihez.

Anreden, megszólítani, hozzászólni, valakit megszólítani, p. o. beszéddel;

einen hart anreden, kemény szokkal illetni valakit.
 Anregen, megmozdítani, mozgatni; ermeden, j. B. Mitleiden, indítani, felélesztetni p. o. szánokozást, a' fájalmat.
 Anregung, die, emlékezői, szó valamiről; etwas in Anregung bringen, rehasgítani, felhozni, megemlíteni valaint; st. Anreizung, felindítás.
 Anreiben, j. B. eine Farbe, dörögöléssel törni, megtörni a' festéket.
 Anreibung, die, megdörzsölés.
 Anreihen, j. B. Perlen, füzni, felfüzni; mit weiten Stichen annähen, ráférczelni; sich anreiben, sorba állani, a' sorba beállani.
 Anreissen, behasítani; st. anbrechen, davon nehmen, megkezdeni a' rakást, venni belőle.
 Anreiten, előlovagolni, lavon közelíteni; an etwas stoßen, nekimenni lovagolva, beléütödni.
 Anreiß, der, izgatás, ingerlés, felingerlés.
 Anreizen, ingerleni, felingerleni; zu einem Verbrechen anreizen, gonoszságra izgatni valakit; durch Belohnungen zum Lernen anreizen, valakit jutalommal serkenteni a' tanulásra.
 Anreißer, der, ingerlő, felingerlő, izgató, felbujtó.
 Anreißerin, die, ingerlő t. i. asszony, v. léány.
 Anreizung, die, izgatás, felbujtás, ösztönözés.
 Anreizungsmittel, das, inger, ösztön.
 Anrennen, j. B. an den Feind, rohani, rárohanni; an einen Baum, nekimenni, beléütödni.
 Anrennen, das, nekimenés, beléütődés, rohanás.
 Anrichten, ein Gastmahl, készíteni, vendégséget ütni; eine Speise, tálalni, kitálalni; Schaden anrichten, tenni, okozni, p. o. kárt.
 Anrichtung, die, tálalás, kitálalás; des Schadens, okozás, tétel, p. o. kártétel.
 Anrichtetisch, der, tálaló asztal.
 Anriechen, j. B. eine Blume, szagolni, megszagolni; durch Geruch erkennen, megérzeni, rajta a' szagán.
 Anrißen, megkarczolni, felhasítani egy kevéssé.
 Anrollen, oda-, v. hozzágörgetni, hengergetni.
 Anrollen, rároszdásodni.

Anrühren, hozzávevni.
 Anrücken, közelíteni, közelgetni, jönni, menni; der Feind rückt an, az ellenség közelget; nyomul előre; näher an die Stadt anrücken; közelebb menni a' városhoz; näher bringen, j. B. einen Stuhl, közelebb tenni p. o. a' széket az asztalhoz.
 Anrücken, das, die Anrückung, közelítés, közelgetés, nekimenés, nekihajtás; közelebb tevés.
 Anrühren, s. Anpreisen.
 Anrühren, hozzányulni, hozzáérni valamihez, illetni; etwas mit unreinen Händen anrühren, valamiben mocskos kézzel nyulni; rühre es nicht an, hozzá ne nyulj, ne bántsd.
 Anrühren, das, hozzáérés, hozzányulás.
 Anrufen, rákiáltani valakire; bittend rufen, esedezve kérni, hívni; die Götter anrufen, az isteneket kérni v. segítségül hívni; Gott zum Zeugen anrufen, az Istent tanubizonyosságul hívni.
 Anrufen, das, rákiáltás; die Götter um — esekedés; zum Zeugen, tanubizonyosságul hívás.
 Anrumpeln, zörgéssel közelíteni v. menni valaminak.
 Anrutschen, oda csuszni.
 An's, an das, hozzá, rá, ra, re.
 Ansäen, bévetni p. o. a' földet.
 Ansägen, befűrészelné p. o. a' fát.
 Ansässig, adj., megtelepedett, telekes, birtokos.
 Ansässigkeit, die, állandó lakás, birtok, telekek.
 Ansage, die, hiradás; die Ansage auf dem Reichstage, béjelentés a' felveendő dolgoknak; in die Ansage bringen, béjelenteni a' dolog leendő felvételét.
 Ansagen, hirdetni, szóval jelenteni, hirul adni; eine Steuer ansagen, kihirdetni parancsolat képpen; angeden, j. B. sein Vermögen, bévalani, beiratni, p. o. vagyonát.
 Ansagen, das, jelentés, kihirdetés szóval; bevallás, beadása p. o. vagyonának mennyiségének.
 Ansager, der, kihirdető, t. i. szóval.
 Ansagezett, der, hirdetmény, hiradás, hirdetés.
 Ansatz, der, bei Blase-Instrumenten an den Mund, tartás, szájhozartás, a' fuvo muzsikaszor szájhoz tartásnak

módja, alkalmaztatás; statt Fähigkeit, Empfänglichkeit, hajlandóság, alkat; alkalmas volt valamire; st. Angabe des Werthes, becs, kiszabott becsé valamirek; st. feindlicher Anfall, megtámadás, rárohanás; der Wachstum junger Gewächse, hajtás; ujnövés, ideji hajtás; was angelegt wird, toldalék, pótlék; der dicke Theil der Kanone, az agyufeje.

Ansaugen, szivni kezdeni; sich ansaugen, sziva, szopva beléragadni.

Ansausen, ráfuni, zugni, mint a' szél.

Anschaffen, szerezni, megszerezni, megvenni, beszerezni; Speisen, j. B. im Gasthose, parancsolni, rendelni p. o. ételt a' vendég fogadóban; in der Schöpfung mittheilen, belé oltani, adni a' teremtés által.

Anschaffen, daß, megszerzés, beszerzés; für Geld, megvevés.

Anschaffer, der, beszerző.

Anschauen, nézni, megnézni, ránézni, rátekinteni, szemlelni; durch den innern Sinn wahrnehmen, érzékelni, érzékeivel belsőképpen nézlni, v. nézlelni.

Anschauen, daß, die Anschauung, nézés, megnézés, megsemlélés; jede Vorstellung durch Hilfe eines äußern oder innern Sinnes, képzet a' belső v. külső érzékekkel vigasztalása valaminek, érzéklet; vizsgálódás, eszében forgatása valaminek.

Anschauend, adj., szemlélő.

Anschauer, der, néző, szemlélő.

Anschaulich, adj., látható, szemlélhető; adv., er stellt alles anschaulich dar, mindent világosan szem elejbe terjeszt.

Anschauungsbegriff, der, nézlett megfogás, érzéki megfogás.

Anschauungsvermögen, daß, nézlelő tehetség, érzéklet erő, képzettség.

Anschein, der, tekintet; dem Anscheine nach, első tekintettel ránézve; es hat den Anschein, úgy látszik, arra mutat; der erste Anschein trügt, csalhat az első pillantat.

Anscheinen, rásüttni, rávilágítani; den äußern Schein haben, úgy látszani, úgy tetszeni.

Anscheinend, adj., hihető; látszó, tetsző.

Anscheinlich, adj., annak látszó, úgy látszó.

Anschellen, csengetni.

Anschicken, sich, készülni valamihez.

Anschickung, die, készülés.

Anschieben, oda-, v. hozzátaszítani; im Kegelspiele, kezdeni a kuglizást, előszer hajtani, hajtani.

Anschieben, daß, odataszítás.

Anschießen, görbe v. koncsal, szemmel nézni.

Anschießen, j. B. ein Wild, lövés által megsebesíteni, p. o. a' vadat; trop. angeschossen seyn, j. B. von Verliebten, általjárni megsebesíteni szívet t. i. a' szerelemről; von Betrunknen, elázni t. i. a' boritattól; ein Gewehr anprobieren, megfuttatni a' segyvert, előszer löni vele; ein Brod anschießen, úgy vetni bé a' kenyeret a' kemenczébe hogy egymást érje; statt angränzen, j. B. Ueder, die an den Weg angränzen, az utra dülő szántóföldek.

Anschiffen, oda hajokázni, hozza v. mellé; hajan szállítani valahova.

Anschiffen, daß, kiállítás a' parthoz.

Anschirren, j. B. die Pferde, fel szerszémzni a' lovakat.

Anschlägig, adj., voller List und Trug, ravasz, fursangos.

Anschlag, der, j. B. einer Glocke, félre- verése a' haragnak; auf einem Tasteninstrument, j. B. das Klavier hat einen leichten Anschlag, könnyű ezen a' klaviron v. fortopiánon játszani; bei öffentlicher Feilbietung, j. B. eines Hauses, kiragasztása eladásvégett p. o. a' háznak; ein Gut nach dem Anschlag annehmen, valamely jószágot becsü szerént által venni; dasjenige, was angeschlagen wird, j. B. eine Schrift, kiragasztott irás, hirdetés, fügyesztés; statt Ratbschlag, tanácskozás, végzés, eltökélt szándék és arravaló tanácsadás, igyekezet; ein böser Anschlag, rossz szándék; einen Anschlag fassen, eltökéltetni magában.

Anschlagen, an etwas, beléütni, belécsapni; an die Thür anschlagen, az ajtót verni, az ajton zörgetni; an die Tasten des Klaviers anschlagen, verni p. o. az orgonát, klavirt, játszani rajta; eine Verordnung anschlagen, felragasztani, kitenni p. o. hirdetést, parancsolatot; sein Haus anschlagen lassen, a' házat eladásvégett kifügyesztetni; Feuer anschlagen, kiütni, t. i. tüzet; den Preis angeben, megbecsülni, felvetni mit ér, árát szabni; nügen, wie j. B. die Arznei, használni (mint az orvosság); ich wünsche, daß es gut anschlägt, kívá-

nom hogy használjon, hasznára vál-
jék.

Anschlagen, daß, die Anschlagung, i. B.
Kosten, felszámlálás, megbecsülés;
eines Hauses zum Verkaufe, kiragasz-
tás eladás végett; der Glocke, i. B.
bei einer Feuerbrunst, a' harang félre
verése; an die Thür, zörgetés az aj-
tón; zweier Körper aneinander, ösz-
szeütödés.

Anschlagzettet, der, kiragasztott hirdé-
tés, felragasztott czédula.

Anschleichen, alattomban oda mászni,
oda lopódni.

Anschleifen, hegyesre kiköszörölni.

Anschleppen, oda hordani, mint a' viz
az iszapot, behordani iszappal.

Anschleppen, oda hurezalni.

Anschleudern, ráhajítani, mint e' parittyá-
ból.

Anschlichten, rendbe mellérakni.

Anschließen, an Ketten, meglánczolni,
lánczra tenni; hozzálakatolni; be-
fügen, i. B. einen Brief, mellézéni,
hozzákapcsolni p. o. levelet; sich an
jemand anschließen, hozzácsatolni ma-
gát valakihez, hozzácsatlodni, tömöt-
ten mellé állani; sich anschließen, wie
die Soldaten, tömött sorba állani,
egymáshoz csatlódni; daß Fußvolk
sich anschließen lassen, a' gyalogságot
tömött sorba állítani; sich hinten an-
schließen, (in der Schlacht), bezárni
a' csatarendet, hátulállani; auf dem
Marſche, hátulmenni; an eine Par-
thei anschließen, valamelyik félhez
csatolni magát; genau paſſen, szoro-
san hozzá állani megfeküdni; die
Thür schließt fest an, az ajtó megfek-
szí a' küszöböl, hozzááll egymáshoz,
megfekszí egymást; schließt nicht an,
nem áll hozzá, nem fekszi meg; ein an-
schließendes Kleid, a' testhez hozzá
álló köntös, melly fekszi a' testet.

Anschließen, daß, die Anschließung, meg-
lánczolás; Verbindung mit jemand,
hozzá-, v. melléállás, hozzá csatlódás.

Anschluß, der, hozzátevés, mellézárás;
eines Briefes, mellézárt levél.

Anschmeicheln, beszínleni magát vala-
kinél.

Anschmeichelnd, magát beszínlő, csapo-
dár.

Anschmeiſſen, hozzáfórrasztani.

Anschmettern, an etwas, hozzácsapni,
hozzácsapódni.

Anschmieden, hozzákalapácsolni; einen
Verbrecher mit Ketten anschmieden,
oda-, v. hozzálánczolni.

Deutsch-ungarisch. Wörterb.

Anschmiegen, hozzászabni, alkalmaztat-
ni; sich an jemand anschmiegen, hoz-
zásimulni.

Anschmiegen, daß hozzá alkalmaztatás.

Anschmieren, hozzá-, v. rákapni; schlecht
mit Farbe anstreichen, bémázolni,
rossz festékekkel befesteni; trop. hin-
tergeben, megcsalni, rászedni valami-
vel, i. B. mit schlechten Waaren, va-
lakit portékával szednirá, annak
megvételeire csalárdul rábeszélgni.

Anschmieren, daß, rákenés, békenés
vele.

Anschmollen, görbe v. haragos szemmel
nézni valakit.

Anschnallen, hozzácsatolni, rácsatolni;
den Degen anschnallen, a' kardot fel-
kötni.

Anschneiden, i. B. einen Baum, belé-
vágni; ein Brod, megkezdenni a' kenyé-
ret, megszegni a' sajtot.

Anschneiden, daß, belévágás, megszegés,
megkezdés; zur Bezeichnung einer
Stiche, felvágás, feljegyzés.

Anschneiden, rácsaptatni, rácsapódni.

Anschnitt, der, belévágás; daß erste
Stück, elsőszélet, szegély, pillo.

Anschnüren, hozzáfűzni.

Anschrammen, leicht verwunden, meg-
karczolni, egyke vessé megsebesíteni.

Anschrauben, hozzá-, v. rászöfolni.

Anschreiben, hozzáírni, melléírni; an-
merken, feljegyezni, felírni; schreiben
es mir an, az én nevemre irdſel;
mit doppelter Kreide anschreiben, va-
lamit kétszeressen is beírni; wie bin
ich bei ihm angeschrieben? mit tart
felölem? vagyoké jó emlékezetben
nála?

Anschreiber, der, feljegyző.

Anschreien, rákiáltani valakire; einen
um Hülfe anschreien, segítségért kia-
bálni v. kiáltozni.

Anschreiten, lépésenként közelíteni.

Anschrotten, heranwählen, odahenger-
getni.

Anschub, der, i. B. im Regelspiele, kez-
dés, első hajtás; kitoldás.

Anschuben, megfejelni a' lábbelit, csiz-
mát; sich anschuben, felhuzni a' láb-
belit, csizmát.

Anschüren, i. B. daß Feuer, tüzet ger-
jesztetni, összepiszkalással, felhész-
teni a' tüzet v. szítani; trop. erregen,
i. B. Zant selgerjesztetni, felingerleni.

Anschütten, rátölteni, hozzáátölteni, oda-
önteni, teletölteni.

Anschuldigen, vádolni valamivel.

Anschuldigung, die, vádolás.

Anschuß, der, első lövés; Anschuß des Wassers, a' vízfolyam ereje.

Anschwärzen, béfeketíteni; trop. verleumden, elvádolni valakit, megszóllani máselőtt.

Anschwärzer, der, rágalmazó, emberszólló.

Anschwärzung, die, béfeketítés; elvádolás, megszóllás, emberszóllás.

Anschwäzen, rábeszélleni valamire.

Anschweifen, hozzá-, v. össze forrasztani.

Anschwellen, j. B. der Hals, dagadni, meg-, v. feldagadni, felduzzadni; das Wasser, nőni, megnőni, áradni, megáradni; ausdehnen, j. B. der Wind die Segel, a' szél felfújja, felduzzatja a' vitorlákat.

Anschwemmen, j. B. Holz, usztatni p. o. fát. s. a. t.

Anschwimmen, oda-, v. hozzáúszni.

Ansegeln, oda-, v. hozzá hajókázni; an die Küste, a' parthoz evezni; neki menni.

Ansehen, nézni, megnézni valamit, megtekinteni; in der Nähe ansehen, valamit közelről szemlélni; etwas genau ansehen, megvizsgálni, megnézgetni; beständig ansehen, elnem venni v. fordítani szemeit valakiről; über die Achsel ansehen, valakit fél vállról nézni, fél se venni; Rückſicht nehmen, tekinteni ráfigyelmezni; erdulden, nézni, elnézni, tűrni, eltűrni; für etwas ansehen, valaminek tartani, nézni, gondolni; einem es ansehen, kinézni, kilátni belőle; auf etwas zielen, rácélozni, ráérányozni; worauf ist es hiermit angesehen? mire céloznak ezzel? es ist darauf angesehen, arra céloz ez; strafen, einen hart ansehen, valakit keményen megfenyitni.

Ansehen, daß, ránézét, rátekintet; Rückſicht, tekintet, tekintetbevétel; Urtheil aus dem Aeußerlichen, hozzávétel a' külsőjéből; die äußere Gestalt, a' külső formája valaminek, tekintet, ábrázat, állás; der Anschein, a' külső színe; das äußere hohe Ansehen im Verhältniß gegen andere, tekintet, méltóság.

Ansehnlich, adj., jeles, derék; ansehnlich, j. B. eine Stadt, nagy, sok, szélesen kiterjedő, p. o. város, jószág; den Würden nach, nagytekintetű, becsületű; adv., jelesen, szépen, nagyon, szembetűnő módon.

Ansehnlichkeit, die, jelesség, nagyság.

Ansehung, die, tekintet; in Ansehung, rá-, renézvo, tekintvén, a' mi illeti.

Ansengen, megperzsélni.

Ansehen, mellétenni, hozzá-, v. odatenni; trop. nahe bringen, j. B. Becher, a' poharat a' szájához tenni; eine Glöte ansehen, a' flótát az ajakához tenni; das Messer ansehen, a' kést neki fogni; einen Armel ansehen, d. i. annähen, hozzávarrni; den Essig ansehen, eczetet csinálni, p. o. borból, serböl; schähen, árrát szabni, a' becsét tenni, feltenni, meghatározni; anrechnen, a' számadásba feltenni; festsetzen, j. B. einen Tag, valakinek napot határozni; sich anhängen, j. B. wie Staut, ragadni, hozzáragadni, meglepni mint a' por valamit; von Geschwären, támadni, venni magát valahová; sich zu etwas in Stand setzen, j. B. zum Springen, nekifogni valaminek, félben lenni p. o. ugró v. emelő félben lenni; gedeihen, j. B. die Bäume haben schön angeſetzt, a' fák virágai szépen kötnek, jól indulnak; das Obst ſetzt an, a' gyümölcs köt; das Thier ſetzt gut an, d. i. wird fett, a' marha telik, husba indult; statt empfangen, j. B. die Stutte hat angeſetzt, megkapta, t. i. a' terhet a' kancza, v. megvemheredett.

Ansetzen, daß, mellététel, hozzáadás.

Ansetzung, die, Bestimmung, kiszabás, meghatározás; an den Feind, rárohbanás; zum Sprunge, nekifogás, nekikezdés.

Anſicht, die, látás, meg-, v. ránézés; vizsgálás mód; trop. Urtheil, Meinung, értelem, ítélet, gondolkozás valami felől; ſt. Ausſicht, tekintet, a' mint valami szembe tűnik.

Anſichtig werden, d. i. erblicken, meglátni, szembe tűnni.

Anſiedelei, die, újulás, gyarmat.

Anſiedeln, ſich, megtelepedni valahol, mint lakos.

Anſiedler, der, újuló, újlakos.

Anſiedlung, die, megtelepedés, újulás.

Anſiegeln, megpecsételni.

Anſingen, mit Geſang empfangen, énekkel fogadni v. köszönteni.

Anſinnen, einem etwas, kívánni, kérni.

Anſinnung, die, kívánság.

Anſehen, j. B. an der Wand, rajta lenni, ráragadva lenni, rátapodni, hozzáragadni.

Anſpalten, meghasadozni, megrepedezni, meg-, v. béhasítani.

Anspannen, *z. B.* ein Seil, kifeszíteni, feszesen meghuzni, *p. o.* a' kötelet feszesen kihuzni; *trop.* Kräfte, minden erejét összeszedni; *Pferde*, befogni *t. i.* a' lovakat a' kocsiba, szekérbe; einen Menschen zur Arbeit anspannen, az embert munkára fogni.

Anspanner, *der*, (Anspanner), befogó; ein Bauer, der Zugvieh hält, igás paraszt.

Anspannung, *die*, kihuzás, kifeszítés; *der Pferde*, befogás.

Anspeien, einen, valakit leköpni, ráköpni valakire.

Anspielen, anfangen zu spielen, kezdeni, elkezdeni a' játékot *v.* játszást; auf etwas zielen, céllozni valamire szóval; im Kartenspiele, eine Farbe, kijátszani, játszani *p. o.* valamelly szint a' kártyázásban hívni, kihívni valamelly szint; ertönen machen, *z. B.* ein Instrument, próbálgatni *p. o.* muzsikát.

Anspielung, *die*, játékkezdés; auf etwas, szurás, céllozás, valamire, *t. i.* szóval; plur. alattomos célzások.

Anspießen, felhuzni, felszurni *p. o.* nyársra, felnyársalni; einen Braten, nyársra huzni a' sültet.

Anspinnen, *z. B.* einen Faden, hozzáfogni, hozzáragasztani fonva; Aufruhr anspinnen, alattomban forralni, főzni; sich anspinnen, mozgásban lenni, támadni kezdeni, készülni.

Anspornen, sarkantyuzni, megsarkantyuzni *p. o.* a' lovat, sarkantyuba venni; *trop.* ösztönözni, negatni, serkenteni, sarkalni, serkengetni.

Ansprache, *die*, kérés, megszólítás, *t. i.* kérés képpen, megkérés, kérelem, kívánság; eine gerichtliche, kereset.

Ansprechen, megszólítani, hozzá szólani valakihez; bitten, kérni, *z. B.* um Geld, megszólítani valakit valami eránt *t. i.* kérésképpen, hogy adjon; in die Augen fallen, megindítani behatni *t. i.* valaki szívébe; bei einem ansprechen, ihn im Vorbeigehen besuchen, beszóllani valakihez utjában, meglátogatni; einen Ton von sich geben, wie eine Orgelpfeife, hangot adni, hangzani.

Ansprechen, daß, die Ansprechung, megszólítás; kérés; vor Gericht, kereset.

Ansprecher, *der*, kéregető; Kläger, selperes, kinek keresete van máson.

Anspreizen, kiterjeszteni mellette, neki

fektetni, mint *p. o.* a' fa az ágait a' falnak.

Ansprengen, letörni belőle; neki pat-tani *v.* ugratni valaminek; besprengen, befecskendezni, belocsolni; zu Pferde ansprengen, nyargalni, vágatni, vágatva közelíteni, ugratni.

Ansprengen, daß, die Ansprengung, Besprengung, meghintés vízzel, befecskendezés; mit dem Pferde, neki vágatás, neki nyargalás.

Anspringen, ráugrani, rápattanni; sich springend nähern, oda ugrani, hozzá ugrani.

Anspringen, ráfecskendezni valakire *v.* valamire, befecskendezni valakit, valamit.

Anspruch, *der*, die Behauptung des Rechtes auf oder an eine Sache, juss, juss-tartás valamihez, kereset valamin; Anspruch auf etwas haben, jussának lenni valamihez; Anspruch auf etwas machen, közzé tartani valamihez *p. o.* az örökséghez; Anspruch auf Verdienst, érdemet tulajdonítani magának, számot tart az érdemre.

Anspruchlos, *adj.*, magamérséklő, keresetlenség, vágytalan.

Anspruchlosigkeit, *die*, magamérséklés, rá nem vágyás.

Anspruchmacher, *der*, számottartó; auf ein Amt, valami hivatalra váró.

Anspruchreich, *adj.*, rá-, *v.* sokra vágyó, keresettel teljes.

Ansprung, *der*, nekiugrás, nekiugratás.

Anspucken, ráköpni, megköpni valamit.

Anspülen, addig érni *v.* folyni.

Anstacheln, ösztönönnel szurni, *v.* szurkálni, ösztönözni.

Anstalt, *die*, rendelés, készület, intézet; Anstalt machen, készülni valamihez, készületeket tenni; gewisse bereits gemachte Einrichtungen, *z. B.* eine Erziehungsanstalt, nevelő intézet.

Anstampfen, die Erde, leverni valamivel, letapodni *p. o.* földet.

Anstand, *der*, *z. B.* auf der Jagd, állás; les; Verzögerung, haladék, időhaladék, időhalasztás, késedelem, halogatás; ohne Anstand, minden halogatás nélkül; die Sache leidet keinen Anstand, nem lehet a' dolgot halasztani; statt: Bedenken, Zweifel, nehézség, közbevetés, kétségeskedés; daß äußere Benehmen, illő magatartás, illendőség, illő viselet, mód; den

Anstand beobachten, vigyázni az illendőségre, megtartani az illendőséget; ein edler Anstand, nemes magatartás; der feine Anstand, udvariság; mit Anstand, illő módon, illendőséggel.

Anstandsvoß, adj., illendőséggel teljes.

Anständig, adj., illő, illendő, tisztességes; schicklich, hozzá illő, alkalmazható; nach dem Wunsche, kedve szerént való, tetsző; adv., illendően, tisztességesen; helyesen, jól.

Anständigkeit, die, illendőség.

Anstauben, porral behinteni, beporozni.

Anstarren, merőn ránézni, rábámulni

Anstatt, praep., helyett, a' helyett; anstatt meiner, helyettem; anstatt daß du..., holott...

Anstaunen, bámulni valamit, álmélni, nézni.

Anstaunenswürdig, adj., álmélnokásra méltó.

Anstauner, der, álmélnokó, rábámuló.

Anstechen, megszurni, belészurni; trop. mit spitzen Worten auf jemanden zielen, szóval sérteni, sértegetni; anfangen von etwas zu nehmen, davon zu gebrauchen, megkezdeni, venni belőle; ein Faß anstechen, a' hordót megkezdeni; angestochen seyn, einen Ratsch haben, a' fejébe menni, mint a' bor; angestochen kommen, z. B. da kommt er angestochen, a' hol hordja magát erre felé; du kommst immer mit denselben Sachen angestochen, mindig egy hurt pengetsz.

Anstedbohrer, der, csapfuró.

Anstechen, rádugni, ráhuzni; anzünden, gyújtani meg-gyújtani; mittheilen, z. B. Krankheiten, el ragasztani rá, p. o. valakire a' nyavalyát; ein räudiges Schaf stecht die ganze Herde an, egy rühes juh az egész nyáját megvesztegeti; mit Irrthümern angestecht werden, tévelgésekes szivni bé másoktól.

Anstecken, daß, die Ansteckung, z. B. der Stadt, felgyújtás; der Kerzen, meggyújtás; der Krankheit, elragadása p. e. a' nyavalyának.

Ansteckend, adj., ragadó; eine ansteckende Krankheit, ragadó nyavalya, járvány nyavalya.

Ansteckungsgift, daß, der Ansteckungsstoff, ragadvány, nyavalyát elragasztó nedv.

Anstehen, mellé állani, mellette állani; illeni hozzá v. neki, állani neki, v.

hozzá; gut anstehen, ékességére lenni, szépíteni; es steht ihm nicht an, nem illik v. nem jól áll neki; statt gefallen, tetszeni; nicht anstehen, nem tetszeni; etwas anstehen lassen, d. i. aufschieben, elhallasztani, elhallogatni; unterlassen, abbahagyni, elhagyni valamit; statt Bedenken tragen, kétségeskedni; mit einem anstehen, d. i. in Gesellschaft treten, összeállni valakivel t. i. a' társaságba, társaságba lépni.

Anstehend, adj., mellette álló v. levő.

Ansteigen, felmenni; trop. von Anhöhen, z. B. der Berg steigt gegen den Himmel an, a' hegy egig emelkedik; angestiegen kommen, d. i. mit langsamen Schritten sich nähern, nagy lépésekkel közelíteni, jönni.

Anstellen, mellé állítani, mellé tenni, hozzá tenni, állítani v. támasztatni; im Amte anstellen, hivatalba tenni; anstiften, készíteni, rávenni; anordnen, elintézni, elrendelni valamit; megtenni a' készüléteket valamire, hozzákészülni valamihez; ein Gastmahl anstellen, vendégséget készíteni, v. adni; etwas Böses anstellen, valami rosszat követni el, valami csint tenni; sich anstellen, lesben állani t. i. a' vadra, sich betragen, magát viselni, alkalmaztatni, tettetni magát; der stellt sich ungeschickt dazu an, ügyetlenül bán a' dologgal.

Ansteller, der, elintéző, elrendelő; készítő.

Anstellung, die, készület valamihez, elrendelése valaminek; intézet; rendelés; statt Amt, hivatal, hivatalra való elő mozditás; Anstellung suchen, hivatal után járni.

Anstemmen, die Füße an etwas, neki vetni p. o. a' lábait valaminek; sich anstemmen, neki dűlni, támaszkodni valaminek; trop. sich bemühen, megvetni magát, rajtalenni.

Anstimmung, die, der Füße, megvetés, neki vetés; maga megvetés, rajtalevés.

Ansteuern, z. B. ein Schiff, a' parthoz evezni, kievezni a' parthoz.

Ansticheln, mit anzüglichen Worten, valakit szóval vagdalni, megvagdalni.

Anstieren, merőn ránézni, rámeresztetni a' szemeit.

Anstiften, z. B. etwas Böses, indítani, tenni, elkövetni t. i. valami rosszat; Zwistigkeiten anstiften, háborúságot gerjeszteni; was hast du ange-

stiftet? mit követtel el? st. anreizen, ingerleni, valamit felbujtani, felkészíteni.

Anstift-en, daß, die Anstiftung, ingerlés, bujtás, felbujtás; fellovalás, készítés.

Anstifter, der, Urheber, kezdő, indító, szerző; Anreizer, ingerlő, bujtó, felbujtó, fellovaló.

Anstimmen, anfangen zu singen, kezdeni az éneket, elkezdni énekelni; eine Geige anstimmen, igazgatni, feligazgatni s' pengetni a' hegedűt.

Anstimmer, der, ének-vagy muzsikakezdő.

Anstimmung, die, énekkezdés, muzsika kezdés.

Anstinden, bábudósítani; bábudósnek tartani, undorodni tőle.

Anstören, anreizen, z. B. das Pferd mit Sporn, sarkantyuzni a' lovat; das Feuer, a' tüzet szitni hogy égjen.

Anstößig, adj., botlós, illetlen, sértő, bántó, botránkoztató; ein anstößiger Mensch, sajátságosan maga viseletű ember; anstößig sein, botránkozást okozni, p. o. rossz maga viselete, v. példa adása által; adv. illetlenül, botránkoztató módon.

Anstößigkeit, die, z. B. des Ausdrucks, illetlenség sértőség; botránkozás, botránkoztató dolog.

Anstolpern, megbotlani benne, beléütni a' lábát.

Anstopfen, megtölteni, megtömni, teltömni.

Anstoß, der, megütközés, beléütközés valamibe; mit dem Fuße, belébotlás, megbotlás benne; im Reden, akadozás, akadé, akadály, nehézség, botránkozás; toldalék, hozzáadás.

Anstoßen, beleütni, megütni benne, belécsapni; die Gläser anstoßen, összeütni a' poharakat; verbinden, hozzátenni, hozzátaszítani p. o. egy asztalt a' másikhoz; ein angestoßenes Obst, megütődött, v. törődött gyümölcs; feben, hibázni, hibát ejteni valamiben; bedenklich sein, megakadni, fennakadni valamin; angrenzen, határos lenni vele.

Anstößend, adj., határos, szomszéd, ami egymással összeragad.

Anstoßung, die, hozzáütődés, beléütődés; akadozás; határbacsás, töszomszédság.

Anstrahlen, rásugározni.

Anstreichen, megsimogatni, czirolgatni.

Anstreichen, rákenni valamire, békeni t. i. festékekkel; bestreichen, bémázolni; das Zimmer, a' szobát valami szinnel bémenteni; anmerken, z. B. ein Wort im Buche, megjegyezni v. nással; an etwas anstreichen, d. i. berühren, hozzáérni, surolni; an das Ufer anstreichen, a' partot korholni, v. surolni.

Anstreicher, der, bémentő, a' ki az asztalos munkát szinnel bémenti; statt Zimmermaler, szobafestő.

Anstreichung, die, békenés, bémázolás, bémentés.

Anstreifen, surolni, dörzsölni.

Anstrengen, z. B. den Körper, erőltetni p. o. a' testét, szavát; sich anstrengen, magát erőlködni, törekedni; er strengt sich gegen den Strom an, viz ellenébe törekedszik; sich aus allen Kräften anstrengen, minden erejét megvetni; jemanden anstrengen, ráhajtani.

Anstrengung, die, der Kräfte, erőltetés, erőlködés; beim Arbeiten, iparkodás, igyekezet; mit Anstrengung, angestrengt; adv. erőlködve, iparkodva.

Anstrich, der, rámentés; statt Farbe, festék; st. Schminke, arcfestő; trop. szin, máz; um der Sache einen Anstrich zu geben, hogy a' dolog nutsága eltakastassek; die äußern Merkmale eines innern Zustandes, jele, jelensege, p. o. valamely belső tulajdonságnak, tekintet; der einen Anstrich von Gelehrsamkeit hat, a' kin látszik mintha tudós volna.

Anstricken, hozzákötni, p. o. kötőtővel.

Anströmen, óda-, hozzá-, v. ráfolyni; strömen ansetzen, z. B. Land, magából hordani, mint p. o. a' víz a' homokot valahová.

Anstücken, hozzátoldani; hozzávarrni.

Anstügen, hozzátámasztani; sich anstügen, hozzá-, v. rátámaszkodni.

Ansturz, der, des Wassers, rárohanás.

Anstügen, stugig ansetzen, rábámulni.

Ansuchen, bitten, kérni valami eránt, valakit; um ein Amt ansuchen, hivatalt kérni.

Ansuchen, daß, die Ansuchung, kérés; ein schriftliches Ansuchen, esedezőírás, kérelem.

Ansucher, der, kérő, esedező.

Antal, der, ein ungrisches Weingemäß von 80 — 84 Halben, átalag v. általában.

Antasten, hozzányulni; mit Worten, meg-, v. rátámadni; eines Ehre an-

- taffen, valakinek becsületében gazolni, becsületében meg sérteni valakit.
- Antastung**, die, hozzányulás rátamadás; becsületsértés.
- Antheil**, der, rész, tulajdon rész; alles was uns von der Natur zu Theile ward, ajándék, adomány; **Antheil nehmen**, részt venni, részesülni.
- Antheilmäßig**, adv., részemhez, részedhez, részéhez képest.
- Anthun**, anziehen, j. B. ein Kleid, magára venni, felvenni p. o. ruhát, erweisen, tenni, szerezni, adni, einem Ehre anthun, tiszteletet adni valakinek; Schande anthun, szégyent tenni valakin, megszégyeníteni valakit; einem Unrecht anthun, igazságtalanul bánni valakivel, törvényteleniséget követni el valakin; sich Gewalt anthun, erőltetni magát, erőszakot tenni magán, magát meggyőzni; sich den Tod anthun, halált okozni magának; st. bezaubern, megigézni valakit.
- Antichrist**, der, krisztus ellensége.
- Anticipation**, die, megelőzése a' felvételben p. o. az adó felvételében, az időnek; musikalische Figur, elővétel.
- Anticipiren**, im voraus nehmen, előre elfoglalni, felvenni megelőzni a' felvétel által; p. o. a' fizetést.
- Antik**, adj., alt, régi, hajdani.
- Antike**, die, d. i. ein alterthümliches Kunstwerk, régi időbeli mestermiv, régiség mive.
- Antipathie**, die, természeti ellonkezés, ellenérzés.
- Antlig**, daß, arcz, orcza, arczulat.
- Antoben**, dühösködve neki menni.
- Antonsfeuer**, daß, der Rothlauf, Sz. Antal tüze, orbáncz.
- Antraben**, habókolva neki menni, neki vágtatni.
- Anträufeln**, rácsepegni, rácsepegtetni.
- Antrag**, der, ajánlás; st. Vorschlag, feltétel, ajánlott feltétel p. o. az elfogadásra, javallat; einen Antrag thun, javallani valamit; st. Anfrage, kérdéstétel; einen Antrag an das Volk thun, megkérdezni a' nép előtt; Anforderung, j. B. der Obrigkeit bei den Unterthanen, koreset, kívánság.
- Antragen**, javallani, ajánlani az elfogadásra; auf den Frieden antragen, a' békekesség elfogadását javallani; anbieten, ajánlani, megkínálni velő: ich trage dir an, was ich vermag, a' mi tölem kitelik, minden-
nel szolgállok.
- Antrauen**, összeesketni.
- Antreffen**, találni; einen unter Wege antreffen, valakivel útjában össze-
találkozni, valakit elől találni; es ist gut, daß ich dich antreffe, jó hogy rád találok; ein Stein, den man sehr selten antrifft, ritkán talál v. akad az ember ilyen köre.
- Antreiben**, j. B. ein Schiff an die Küste, odahajtani, p. o. a' hajót a' part-
hoz; einen Reif an das Faß, ráver-
ni; st. ermuntern, ráhajtani, rá-
szorítani, ösztönözni; berangetrieben werden, hajtani, úszni.
- Antreiber**, der, hajtó, ösztönöző.
- Antreibung**, die, daß Antreiben, rá-
hajtás, rászorítás, ösztönözés vala-
mire.
- Antreten**, fest treten, jól letapodni, megtapodni; einen antreten, d. i. zu ihm geben, um ihn zu bitten, valaki-
hez folyamodni kérésével, kérve megszólítani valakit; st. anfangen, j. B. die Reise antreten, útnak in-
dúlni, elindúlni az útra; ein Amt antreten, hivatalához kezdeni, el-
kezdeni hivatalát, belépni a' hiva-
talba; die Regierung antreten, az országlást általvenni; das fünfte Jahr antreten, az ötödik esztendejébe lépni.
- Antreten**, daß, die Antretung, j. B. der Reise, elindulás, útra indulás; des Amtes, hivatalba lépés; der Erbschaft, az örökségnek általvétele.
- Antrieb**, der, ráhajtás, ösztönözés; der innere Trieb zu etwas, indítás, belső ösztön; ein thierischer Antrieb (Instinkt), állati ösztön; was zu etwas antreibt, inger, ösztön.
- Antritt**, der, lépés, járás; der Anfang, kezdet, kezdés, hozzakezdés; An-
tritt der Reise, útnak indulás; des Amtes, belépés a' hivatalba; beim Antritt der Regierung, uralkodásá-
nak kezdetében; st. Vorsaatz, külső szóba; st. Schämel, zsámoly, lábtó.
- Antritts-Audienz**, die, első meghallgat-
tatás t. i. a' fejedelem által.
- Antrittsgeld**, bémenetel dijja.
- Antrittspredigt**, die, békőszöntő pre-
dikáció.
- Antrittschmauß**, der, beavató vendég-
ség t. i. a' hivatalba.
- Antrittsschrift**, die, békőszöntő irás
t. i. a' hivatalba.
- Antrodnen**, rászarádni.

Antwort, die, felelet; **Antwort auf** einen Brief, válasz valamelly levélre; **Antwort bekommen**, választ venni, v. kapni; **keine Antwort ist auch eine Antwort**, a' nemfelelés ráhagyás; **von etwas Rede und Antwort geben**, felelni és okát adni cselekedetének.

Antworten, felelni, feleletet adni, megfelelni; **einem schriftlich antworten**, írásban felelni, válaszolni p. o. a' levélre.

Antwortschreiben, daß, válasz, válaszolólevél.

Anversuchen, anprobieren, i. B. ein Kleid, felpróbálni a' ruhát, v. köntöst.

Anvertrauen, rábizni valakire valamit; **sein Geheimniß jemanden anvertrauen**, minden titkát felfedezni valaki előtt.

Anvertraut, adj.; rábízott.

Anvertraung, die, rábízás, bizodalomból való közlése valaminek valakivel.

Anwachs, der, nevedés, növés, öregedés; **Anwachs der Bässer**, a' vizek áradása; **des Vermögens**, a' vagyonnak nevedése, szaporodása.

Anwachsen, wie die Rinde am Baume, rá-, v. hozzá nőni, hozzá ragadni; **st. zunehmen**, nőni, felnőni, nevedezni; **in die Höhe anwachsen**, vastagodni; **die Kinder wachsen an**, a' gyermekek felserdülnek; **trop-**; vom Wasser, nőni, áradni.

Anwätzen, oda-v. hozzágörgetni, hengergetni.

Anwässern, i. B. Wein, vízzel elegyíteni, vizezni.

Anwasen, wasend anschlagen, mosni mint a' víz a' partot.

Anwalt, der, ügyész, ügyviselő, ügyvéd.

Anwaltschaft, die, ügyészség, ügyviselés.

Anwandeln, sich nähern, közelíteni; **zustoßen**, i. B. eine Krankheit, meglepni, rájönni, elővenni, körülgetni.

Anwandern, közelíteni, előjönni.

Anwandlung, die, i. B. des Fiebers, előfordulás, eljövés; **eine plötzliche Gemüthsveränderung**, hirtelenvaló megindulás; felháborodás.

Anwarten, auf etwas warten, várni, reményleni valamit.

Anwartschaft, die, jövedelemnyerés; reménylése p. o. valamelly hivatal v. jószág általvétele után, mellyre valaki várakozik; várodalom.

Anwartschafter, der, várodalmas, hivatalváró; örökségváró.

Anwehen, hozzászöni.

Anwedeln, die Luft, logyezni valakit, wie die Hunde, farkasóvalva hízeltetni.

Anwehen, ráfújni mint a' szellő, szél; **wehend herbeiführen**, oda-, v. hozzá fújni valamit, fúvással hozni, hordani.

Anwehung, die, des Windes, fúvás, ráfúvás.

Anweisung, daß, valaki számára útasított pénz.

Anweisen, útasítani valakit; **einem Geld anweisen**, pénz felvételére adni valakinek útasító írást; **st. zuerkennen**, elhatározni, tulajdonítani; **st. befehlen**, parancsolni; **st. unterrichten**, tanítani, oktatni.

Anweiser, der, vezető, útmutató; **des Geldes**, útasító t. i. pénz felvételére.

Anweisung, die, des Geldes, útasítás, útasítóírás p. o. pénznek felvételére; **st. Vorschrift**, meghagyás, parancsolat, rendelés; **st. Unterricht**, tanítás, útmutatás, oktatás.

Anwendbar, adj., használható, hasznavehető, haszonra fordítható; **die Arznei ist dann nicht anwendbar**, wenn ..., nincs akkor helye az orvosságnak, v. nem lehet hasznát venni az orvosi szernek, ha ...

Anwendbarkeit, die, haszon, hasznavehetőség, használhatóság.

Anwenden, alkalmaztatni, fordítani valamire, hasznát venni; **Geld anwenden**, költséget, pénzt fordítani valamire; **alle Kräfte der Seele anwenden**, lelkének teljes erejét ráfordítani valamire; **ein angewandtes Heil- oder Hülfsmittel**, elővett, megpróbált, haszonra fordított, használt eszköz, segítség, orvosi szer; **auf etwas beziehen**, alkalmaztatni, **eine Fabel auf etwas anwenden**, a' mesét valamire alkalmaztatni.

Anwendung, die, haszonra fordítás, haszonvétel, ráfordítás valami végre; **Anwendung der Mühe**, fáradság; **st. Beziehung**, alkalmaztatás.

Anwerben, i. B. Soldaten, szodni, fogadni t. i. katonákat; **sich anwerben lassen**, beállani a' katonák közé; **katonának menni**; **jemanden bewegen**, einer Sache beizutreten, valakit részére húzni v. vonni; **um ein Mädchen**, kéretni.

Anwerber, der, katonaszedő, táborzó; um ein Mädchen, leánykérő; für einen Anderen, kérő, leánykérő.
Anwertung, die, katonaszedés, táborzás; um ein Mädchen, megkérése v. megkérése p. o. a' leánynak feleségül.
Anwerfen, z. B. mit Steinen, hajgálni valamire, valamit meghajgálni; eine Sache an die andere werfen, ráhányani; Erde anwerfen, földet hányani rakásra; eine Mauer anwerfen, bévakolni a' kőfalat
Anwesend, adj., jelenlévő, ott lévő; anwesend seyn, jelenlenni; nicht anwesend seyn, távol lenni.
Anwesenheit, die, jelenlét, ott létel.
Anweken, kiköszörülni.
Anwiebern, rányeritni.
Anwohnen, szomszédságában lakni.
Anwobner, der, szomszédságában lakó; szomszéd..
Anwuchs, der, daß Anwachsen, nevedés, öregbedés, száporodás; was an- und heranwächst, sarjadzás p. o. a' fákön, gyökérből.
Anwünschen, kívánni neki v. reá, p. o. áldást, átkot; alles Gute anwünschen, minden áldást v. jót kívánni valakinek; einem den Tod anwünschen, azt kívánni valakinek, hogy haljon meg.
Anwünschung, die, kívánság, kívánás.
Anwurf, der, hajítás felé v. reá; beim Würfelspiele, az első hajítás; Anwurf an der Wand, vákolat.
Anwurzeln, meggyökerezni, gyökeret hajtani.
Anzahl, die, szám, száma, sokaság; in großer Anzahl, számosan, igen sokan.
Anzapfen, csapra vetni, megcsapolni a' hordót; mit anzüglichen Worten angreifen, sértegetni, vagdalni valakit szóval.
Anzeichen, daß, Merkmal, jel, jele valaminek; st. Vorbedeutung, előre való jel a' jelenség.
Anzeichnen, megjelelni; schriftlich, feljegyezni
Anzeige, die, Anzeigung, jelentés, kijelentés, hírüladás; öffentliche Anzeige, kihirdetés; eines Menschen bei der Obrigkeit, bévádolás, beadás a' felsőség előtt; seines Vermögens, vagyonának bévallása; st. Nachricht, hír, tudósítás, jelentés; Anzeige überbringen, hírt vinni v. hozni, megvinni v. meghozni a' tudósítást;

st. Merkmal, Zeichen, jel, jelenség.
Anzeigen, hírüladni, jelenteni, megírni, kihirdetni; sein Vermögen, bévallani vagyonát v. birtokát; st. Merkmal seyn, jelenteni valamit, jelen lenni valaminek; alles zeigt an, daß..., minden azt jelenti, v. arra mutat, hogy...; die Farbe zeigt diese Krankheit an, a' színe mutatja, hogy a' nyavalyája v. betegsége.
Anzeiger, der, jelentő, hirdető, híradó v. mondó, tudósító; bévádoló; st. Verräther, áruló; ein Zeitungsblatt; újságlevél, hirmondó.
Anzetteln, z. B. ein Gewebe, bébor-dázni a' fonalat, bényüstözni; etwas Böses anstiften, rosszban törni a' fejét, rosszra törekedni; eine Empörung anzetteln, lázzadás támasztásán mesterkedni.
Anzettlung, die, rosszra mesterkedés.
Anzettler, der, rosszra törekedő, mesterkedő; szerzője, indítója valam-rossznak.
Anziehen, z. B. eine Glocke, einen Wagen, húzni, meghúzni p. o. a' harangot, szekeret; anlegen, ein Kleid, felöltözni, magára venni; angezogen, angekleidet, felöltözött; an sich ziehen, magához v. odahúzni; die anziehende Kraft; magához vonó erő, húzóerő; den Atem anziehen, felszívni a' lehelletét; durch gute Eigenschaften anziehen, magához vonni, v. édesgetni, részére vonni; anspannen, z. B. Saiten, felhúzni, feltekerni a' húrokat; anfangen zu ziehen, z. B. bei Loosen, először húzni, az első húzást tenni; herankommen, seleközeli, menni; daher; angezogen kommen, d. i. Erwähnung thun, z. B. damit komm mir nicht angezogen, azzal elő ne állj, azt ne is említse, st. zusammenhalten, z. B. der Leim zieht an, összehúzni, összefoglalni, megfogni, mint az enyv; feucht werden, magához szívní a' nedvességet.
Anziehen, daß, die Anziehung, z. B. der Glocke, húzása p. o. a' harangnak; des Kleides, felöltözés, magára vétel; der Schube, felhúzása a' lábelinek; der Körper, magához vonás, magához vonó erő; der Bäume, tenyésztetés, nevelés; des Seiles, meghúzás, kifeszítés; eines Heeres, jövetel, közelgetés.
Anziehend, adj., magához vonzó,

édesgető, gyönyörködtető; die Geschichte ist an und für sich anziehend, a' históriában önnön magában van az, a' mi az embert magához vonja.

Anziehungskraft, die, vonzó erő.

Anzischen, rá-, v. felésziszegni.

Anzucht, die, das Aufziehen, i. B. der Thiere, feltartás, felnevelés; der Bäume, tenyésztetés; das An- oder Aufgezogene selbst; i. B. von Bäumen, nevendék termesztés; jene Bäume sind meine eigene Anzucht, ezeket a' fákat magam neveltem, v. ültettem; ein Ort, der die Feuchtheiten anzieht und ableitet, árnyékszécsatorna, undokfolyás, kanális.

Anzüglich, adj., reizend, édesgető, ingerlő; beißend, beleidigend, csipős, sértő, vagdaló, marczongó; Worte, szúrós v. sértő szavak; anzüglich seyn, sértegetni; sérteni, marczongani; adv., empfindlich, beißend, sértegetvo, vagdalva.

Anzüglichkeit, die, durch Worte, sértőség, csipősség; ein anzüglicher Ausdruck, sértő kifejezés, sértés, vagdalás.

Anzünden, ein Licht, meggyújtani a' gyertyát; ein Feuer, tüzet gerjesztetni v. rakni; eine Stadt, felgyújtani a' várost.

Anzünder, der, gyújtó, meggyújtó.

Anzündung, die, der Kerzen, gyújtás, meggyújtás, gyertyagyújtás.

Anzug, der, das Herankommen, jövetel, menetel közelgetés; im Anzug seyn, közelíteni, közelgetni, jönni; der Kleider; felöltözés; mit dem Anzug beschäftigt seyn, öltözni; die Kleidungsstücke, öltözet; köntös, öltöző ruha.

Anzupfen, rángatni, megrántani.

Apanage, die, (olv. Apanázse) a' nem uralkodó herczegek' esztendőnként való jövedelmek.

Apfel, der, alma; wilde od. sogenannte Holzapfel, vadalma; in einen sauren Apfel beißen, kéntelenségből tenni valamit.

Apfelbäumen, adj., almafából való, almafa.

Apfelbaum, der, almafa.

Apfelbirne, die, almakörtvély.

Apfelbohner, der, (Käfer), almasúró.

Apfelbrei, der, almakása.

Apfeleßig, der, almaeczet.

Apfelgarten, der, almakert.

Apfelgrau, adj., i. B. Pferd, almásszürke p. o. ló.

Apfelgrün, adj., zöld, almaszinú.

Apfeln, der, almamag.

Apfelfuchen, der, almás lepény.

Apfelmost, der, almamüst.

Apfelquitte, die, birsalma.

Apfelsaft, der, almalév.

Apfelscheibe, die, almaszelet kerekre vágva.

Apfelschimmel, der, almás szürke ló.

Apfelschnitt, der, Apfelspalte, die, almaszelet, egy gerezd alma.

Apfelsine, die, narancs.

Apfelwein, der, (Eyder), almabor.

Apostel, der, apostol.

Apostelamt, das, apostoli hivatal.

Apostelgeschichte, die, az apostolok cselekedetei.

Aposteltheilung, die, (ein Fest), apostolok osztása.

Apostem, das, Eitergeschwür, fekély, kelevény.

Apostolisch, adj., apostoli; apostolischer König, Titel des Königs von Ungarn, apostoli király; adv., apostoli módon.

Apothek, die, patika, orvosi szerbólt.

Apotheker, der, patikárius, orvosi szores.

Apothekerbuch, das, patikaszerkönyv, szerek díjja.

Apothekergesell, der, patikárius legény.

Apothekergewicht, das, patika font.

Apothekerkunde, der, patikárius inas.

Apothekerkunst, die, patikatudomány, patikáriusság.

Apothekertaxe, die, szerek díjja.

Appell, der, Ruf der Soldaten, Wasfenruf, segyverro hívó jel; Appell schlagen, blasen, segyverro hívót verni, fújni; das namentliche Aufrufen, das Herlesen der Namen der Soldaten, néven szóllongatása a' katonáknak, felszollongatás.

Appellation, die, Anrufung eines höhern Gerichts, ügyes folyamodás, főbb ítélőszékhez folyamodás p. o. alsóbb törvényszékről.

Appellationsfrist, die, a' felljebb folyamodásra kiszabott idő.

Appellationsgericht, das, a' felljebb folyamodás ítélőszéke.

Appellationsrath, der, a' felljebb folyamodás ítélőszékénél tanácsos.

Appelliren, valamelly ítélőszékhez felljebb folyamodni; an das Volk, ügyet a' nép eleibe vinni.

Appetit, der, Begierde nach etw., ki-

- vánat, megkívánása valaminok, kívánság valamiro; Lust zum Essen, éh, ételkivánság, étkivánat, étvágy; haben, kívánni az ételt; nicht haben, nem kívánni; machen, étkivánatot szerezni, jó szájízt adni; stillen, enyhíteni az éhét.
- Appetitlich**, adj., wie die Speisen, kívánatos, a' mi az étkivánatot ingerli, kívánatos ételek; adv., jóízűen; die Speisen appetitlich zubereiten, jóízűre készíteni az ételeket.
- Aprikose**, die, sárgabaraczk, kajszibaraczk.
- Aprikosenbaum**, der, sárga v. kajszibaraczkfa.
- April**, der, Aprilis, Sz. György hava.
- Aprilglück**, das, változó szerencse.
- Aprilnarr**, der, a' kit könnyű lehet elbolondítani.
- Aprilschein**, d. i. der Neumond im April, Sz. György hava újsága.
- Apriltag**, der, Aprilisi nap; ein Tag, wie im April, Aprilisi nap, az az változó.
- Aprilwetter**, das, Aprilisi idő; st. unbeständiges Wetter, állhatatlan, változó idő.
- Apropos**, zu gelegener Zeit, z. B. kommen, jókor, éppen jókor jönni; als Uebergangswort, z. B. was ich sagen wollte, eben weil wir davon reden, igaz, hogy el ne felejtsem, mit is akartam mondani.
- Aequator**, der, középpabroncs.
- Arad**, der, rispályinka.
- Arbeit**, die, munka, dolog, munkálódás; wie viel Arbeit hat dieses Geschäft! mennyi munkába nem került ez! ich bin der Arbeit nicht gewachsen, elégtelen vagyok ennek a' munkának véghezvitelére; seine Arbeit verrichten, foglalatosságát v. dolgát végezni; ein fertiges, beendiges Werke, z. B. eines Malers, munka, mellyet valaki készít, miv dolgozás; die Arbeit endigen, elvégezni a' munkát.
- Arbeiten**, dolgozni, munkálódni, eifrig arbeiten, hozzálatni a' munkához; st. sich bemühen, valamivel foglalatostkodni; vergeblich arbeiten, hiába fáradozni v. munkálódni; st. in heftiger Bewegung seyn, z. B. der Wein arbeitet, a' bor a' ser forr, pezseg, dolgozik; st. bearbeiten, valamit készíteni, csinálni, dolgozni; etwas ins Feine arbeiten, valamit kipallérozni.
- Arbeiter**, der, dolgozó, munkás.
- Arbeiterin**, die, dolgozó asszony v. leány; munkás.
- Arbeitslos**, adj., dologtalan, munkátlan; adv., ohne Mühe, dologtalanul, dolog v. munka nélkül.
- Arbeitslosigkeit**, die, dologtalanság, munkátlanság.
- Arbeitsmüde**, adj., a' munkában v. dologban elfáradt, dologból kifáradt.
- Arbeitsam**, adj., dolgoz, munkás, szorgalmatos; adv., munkásan, szorgalmatossan, dolgozva.
- Arbeitsamkeit**, die, munkásság, dolgozóság, serénység a' dolgozásban.
- Arbeitselig**, adj., dolgozszerető.
- Arbeitsbiene**, die, mézhordó méh.
- Arbeitsfähig**, adj., a' munkára alkalmas, dologtehető.
- Arbeitsfreund**, der, munkaszerető.
- Arbeitshaus**, das, auch Buchthaus, dolgozó fenyitékház.
- Arbeitslohn**, der, munkabér, fizetés a' munkáért, díjja a' munkának.
- Arbeitsleute**, die, plur., munkások.
- Arbeitsmann**, der, munkás, napszámos.
- Arbeitsort**, der, műhely.
- Arbeitscheu**, adj.; munkakerülő, dologkerülő, rest, tunya.
- Arbeitscheu**, die, munkakerülés, dologkerülés.
- Arbeitsstube**, die, dolgozó szoba.
- Arbeitstag**, der, dolgozó nap, hétköznapi, munkanap.
- Arbeitsvoll**, adj., sok munkával, járó, mukás.
- Arche**, die, láda, bárka, hajó.
- Architekt**, der, építő mester.
- Architektur**, die, építés mesterség.
- Archiv**, das, levéltár, oklevéltár; die gesammelten Urkunden selbst, oklevelek.
- Archivarius**, der, levéltár gondviselő.
- Arg**, adj., rossz, gonosz hazzontalan; die arge Welt, a' rossz világ, a' gonosz emberek; seine Krankheit wird alle Tag ärger, minden nap rosszabbul van, a' nyavalyája napról napra terhesedik; st. heftig, gonosz, kegyetlen, felettébbvaló; das ist zu arg, már az szörnyűség; um nichts ärger zu sagen, hogy még szörnyűbb dolgot ne mondjak; je ärger der Schelm, je größer das Glück; minél nagyobb a' ravazz, annál nagyobb a' szerencséje; adv., rosszul, gonoszul; heftig, szörnyen, iszonyúan, felette rosszul.
- Arg gefällt**, adj., rossz indulatú.
- Argheit**, die, rosszság, gonoszság.

Arglist, die, gonosz ravaszság, csalárdtság.

Arglistig, adj., kaján, ravasz család, adv., kajánul, ravaszul; csalárdul, álnokul.

Arglistigkeit, die, kajánság, ravaszság, csalárdtság, álnokság.

Arglos, adj., ohne falch, jámbor, egyenes szívű.

Arglosigkeit, die, jámborság, egyenesség.

Argwillig, adj., geneigt zu schaden, álnok, félszeg.

Argwilligkeit, die, álnokság, félszég.

Argwöhnisch, adj., gyanakodo; adv., gyanakodva.

Argwohn, der, gyanakodás, gyanús-kodás; ich habe einen Argwohn, gyanakszom; der Argwohn fällt auf dich, te rád gyanakodnag, te rád van a' gyanú.

Argwöhnen, gyanakodni.

Arie, die, ária, énekdal.

Aristokrat, der, főrendek kormányozásának v. uralkodásának pártfogója.

Aristokraten, uralkodó főrendek.

Aristokratie, die, főrendek uralkodása, országlása.

Aristokratisch, adj., főrendek uralkodásabeli.

Arithmetik, die, számmesterség, számvetés, számvetés mestersége.

Arm, ármer, ármer, adj., szegény, nyomorult; arm an der Sprache, szűk v. zsavakbanszűkölködő nyelv; st. unglücklich, nyomorult, boldogtalan; adv., szegényül, szegény módon, szegénységben; nyomorúságosan.

Arm, der, kar; tróp. Macht, Stärke, erő, hatalom, hatalmas kar; der Theil eines Ganzen, z. B. der Arm eines Flusses, ág, p. o. a' folyó vizága; ein Stuhl mit Armen, karos szék, karszék.

Armader, die, karér, főér a' karban.

Armband, das, karkötő.

Armbein, das, karcsont.

Armbinde, die, karfelkötő.

Armbruch, der, kartörés.

Armee, die, had, hadisereg, sereg.

Armenanstalt, die, szegények tartására való intézet, kórház.

Armenanwalt, der, Advokat, szegények ügyvédje, ügyvédje.

Armenbüchse, die, szegények perselye.

Armen-Casse, die, a' szegények' kasszája.

Armengeld, das, alamizsnapénz.

Armenbauß, oder Spital, das, kórház, szegények' ispotálya.

Armenpflege, die, a' szegények' tartása.

Armenpfleger, der, szegények' gondviselője.

Armenpflege, Versorgung, die, szegények' tartása intézete, in tizet a' szegények' tartására.

Armenstod, der, persely a' szegények' számára.

Armenvorsteher, der, szegények' fő-gondviselője.

Armesstärke, die, karnak ereje.

Armgeige, die, Altgeige, karhegedű.

Armgeschmeide, das, karékesség.

Armhandschuh, der, karkesztyű.

Armkette, die, karláncz

Armleihen, das, könyöklő vánkös.

Armlehne, die, székkar.

Armleuchter, der, karos gyertyatartó.

Armlos, adj., karatlan, kartalan.

Armmäuslein, das, Armmuskel, der, egerecske.

Armring, der, karperecz aranyperecz.

Armsäule, d. i. eine Säule mit Armen an Kreuz- und Scheidewegen, útmutató oszlop.

Armschienen, die, ein eisernes Blech zur Bedeckung des Armes, karküllő vasból t. i. a' régi bajnokoknál.

Armschlagader, die, karéleter, a' karnak életere.

Armsbid, adj., karvastagságú.

Armsdicke, die, karvastagsága.

Armselig, adj., szegény, ügyefogyott, nyomorult; st. unglücklich, elend, z. B.

Mensch, boldogtalan, nyomorult, szerencsétlen; st. nichtswürdig, rossz, alávaló, semmirevaló; adv., szegényül, szegény állapotban; nyomorultul, rosszul.

Armseligkeit, die, szegénység, nyomorúság; alá valóság.

Armsessel, der, oder Armstuhl, karos szék.

Armumschlungen, adj.; általölelkezve.

Armuth, die, szegénység, fogyatkozás, szükség, szűkölködés; die armen Leute, a' szegénység.

Aromatisch, adj., fűszerszámos.

Arquebusiren, (olv. arkebuzíren), agyonlőni, meglövöldözni, meglőni t. i. a' bűnöst.

Arrest, der, fogház.

Arrestant, der, fogoly, rab.

Arretiren, megfogni, fogházba vinni.

Ariere-Garde, die, tartalék sereg.

Arsch, der, segg, alfel, hátulj.

Arshacke, die, seggpofa.

Arshloch, das, segglyúk.

Arschwisch, der, seggtörő.

Arienal, Zeughaus, das, fegyveresház.

• **Arsenik**, der, egérkő, maszlag.

Arsenikhaltig, adj., maszlagos, egérköves.

Arsenik-König, der, egérkőércz, maszlagércz.

Arsenik-Leder, die, maszlagos lúgsó.

Arsenik-Dehl, das, maszlagolaj.

Arsenik-Butriol, das, maszlagos gáliczsavany.

Art, die, Gattung, Classe, im allgemeinen, nem, féle; insbesondere, faj, fajta; die natürliche Beschaffenheit, sowohl von Menschen als Dingen, természet, szokás; eine eigene Art, die Art, die einem eigen ist, tulajdona v. szokása valakinek; von dieser Art, ilyen, olyan; von welcher Art? milyen? micsodás? von allerlei Art, mindenféle; es ist so seine Art, ez már neki szokása, ez a természet; aus der Art schlagen, elfajzani, elkorcsosodni; die Manier, etwas zu machen, mód, útmód; auf diese Art, ilyen módon, ilyen formán, így; auf keine Art, semmiképpen nem; auf verschiedene Art, sokféleképpen, külömbféle módon; gute Art, Artigkeit, Anstand, jó mód, illendőség.

Arten, eine natürliche Beschaffenheit haben, j. B. nach jemanden, valakire ütni, valakihez hasonlítani t. i. tenészetiben; er artet mehr nach der Mutter, als nach dem Vater, inkább ütött az anyára, mint az atyára; fortkommen, gedeihen, tenyészni; hier wächst Getreide, da artet der Weinstock besser, itt diszlik az élet, ott jobban terem a' szőlő; ich bin so geartet, ez nekem természetem; gut geartet, jó erkölcsű.

Artig, adj., in Zusammenfügungen, j. B. Kieselartig, tüzskönemű; thonartig, agyagnemű; was gefällt, ékes, jeles, szép, kellemetes; ein artiges Kind, magakedveltető v. furcsa kis gyermek; anaenehm im Umgange, szép módú, jeles, jeles magaszabású, omberséges; st. sonderbar, különös, csudálatos, rendes, adv., jelesen; ékesen, szépen, módosan; im Han-

deln, d. i. gefällig, omberségesen, nyájasan; st. sonderbar, különösen, rendesen.

Artigkeit, die, magakedveltetés, jeles magaviselet, módosság, jeles magaszabása, nyájasság.

Artikel, der, Theil, Glied eines Ganzen, czikkely, rész, részecske; eine Art, j. B. von Baaren, neme p. o. a' portékának, portéka; in der Sprachlehre, das Deutewort, der, die, das, ein, eine, ein, nemszócška.

Artillerie, die, das schwere Geschütz, ágyúk, pattantyúk; die schwere Artillerie, nagy ágyúk, várvívó ágyúk; das Geschützwesen, ágyúkészületek.

Artillerie-Feuer, das, ágyúból való lövöldözés, ágyúzás.

Artillerie-Park, der, der Ort, wo das Geschütz aufgestellt ist, ágyúsáncz; das grobe Geschütz, nagy ágyúk.

Artillerie-Pferd, das, ágyúvonoló.

Artillerie-Wesen, das, pattantyússág.

Artillerist, der, pattantyús.

Artilleristen-Corps, das, pattantyús sereg.

Artitschoke, die, árticsóka, olaszlapú.

Artoffel, s. Erdapfel.

Arzenei, die, orvosság, orvosi szer.

Arzneibereitung, die, orvosság készítés.

Arzneien, oder Arznei gebrauchen, orvossággal élni.

Arzneiflasche, die, orvosságos üveg.

Arzneigelehrtheit, od. Gelehrsamkeit, die, orvosi tudomány.

Arzneigeschmack, der, orvosságiz.

Arzneigöttin, die, orvosistenasszony.

Arzneigott, der, orvosisten.

Arzneikunde, die, orvosságtudomány; s. Heilkunst.

Arzneikunst, die, orvosságkészítés' tudománya; s. Heilkunst.

Arzneilade, s. Apothek.

Arzneilehre, s. Arzneimittellehre, orvosi szerck tudomány.

Arzneiostanze, die, orvosi v. orvosló plánta.

Arzneistoff, der, orvosló szer.

Arzneitrank, der, orvosság, orvosi ital.

Arzneiverschreibekunst, die, oder Rezeptirkunst, orvosság rendelés mester-sége.

Arzneiwissenschaft, s. Arzneikunde.

Arzt, der, orvos; ein praktischer Arzt seyn, gyógyító orvos lenni.

Asbest, der, Steinflach, asbeszt, kőlen.

Aschblei, daß, d. i. Wismuth, vizmút, vizmútércz.

Asche, die, hamú, hamv; eine Stadt in die Asche legen, porrá égetni valamelly várost; es glimmt ein Feuer unter der Asche, parázo lappang a' hamú alatt; die Ueberreste der Verstorbenen, a' megholtak' hamvai v. porai; Friede seiner Asche, nyugodjanak hamvai békével.

Aschenbrenner, der, hamúégető.

Aschenbrod, daß, d. i. in heißer Asche gebackenes Brod, parázsban sült pogácsa v. kenyér.

Aschenbrödel, der, die, d. i. eine Person, die viel in der Asche herumwühlt, hamupipőke, hamupepejke.

Aschenfarbe, die, hamúszin.

Aschenfarbig, adj., hamuszinű.

Aschengrau, adj., idem.

Aschenkraut, daß, berzedt üszögör.

Aschenkrug, der, Urne, hamvedény.

Aschenkuchen, der, tepsiben sült lepény, pogácsa, malé.

Aschenlauch, oder Aschlauch, der, d. i. gemeiner Lauch, póréhagyma; Schnittlauch, metélőhagyma; Schallotten, mogyoró hagyma.

Aschenlauge, die, lúg.

Aschenpflanze, die, dugasor.

Aschensalz, daß, hamusó.

Aschermittwoch, der, hamvazó szerda.

Aschicht, adj., der Asche ähnlich, hamvas; aschig, oder Asche an sich habend, hamus.

Asiatisch, adj., Ázsiai.

Asien, Azsia.

Aspekten, die, csillagzat, osillagok' állása; Anzeige künftiger Dinge, jelek, jelenségek; gute Aspekten, jó kinézés t. i. a' jövődökre.

As, daß, oder Asß, die Eins auf den Würfeln und Karten, egy szem, p. o. a' kockán, kártyán, kleines Goldgewicht, ein vier u. sechzigster Theil des Ducaten, egy hatvannegyed része egy aranyak; das Apothekerpfund von 24 Loth, patikafont.

Affekurant, die, d. i. der sich für Feuer- u. Gefabr verbindet, tűz-, vízkármentő, tűz víz által okozott kárért kezes.

Affekurang, die, kárért való kezesség, tűz-, vízkármentés, p. o. házakra nézve.

Affekurang-Compagnie, die, tűz-, vízkármentő társaság.

Affekuriren, kezességet vállalni a' törtenhető kárért; ein Schiff affekuri-

ren, valamelly hajónak szerencsés helyrejutásáért kezességet vállalni.

Affel, die, Kellermurm, százlábú pinzebogár.

Affanation, die, útasítóírás; általadás.

Affigniren, útasítani valakit, p. o. valaminek általvételére.

Affistent, der, közbíró, tanú; st. Gr. bülf, segéd.

Affistiren, segítő v. segéd lenni.

Ast, der, eines Baumes, ág; ein kleiner Ast, galy v. gaj; voller Aeste, ágasbogas; voll kleiner Aeste, galyas; ein Ast mit Laub, lomb, leveles galy; Aeste der Aedern, az erek' elágazásai; Seitenlinien eines Stammhauses, a' nemzetség' ágai; Theile einer Wissenschaft, ágai, részei p. o. a' tudományoknak; Aeste, z. B. im Brete, göres, göcs, bötyk.

Astblatt, daß, áglevél.

Astnorren, ágbötyk.

Astloch, daß, göcs v. göreslyuk.

Astmoos, daß, hipon, hipon móh.

Atmen, der, lélekzet, lehellet; die ausgestoßene Luft, pára; Athemholen, schöpfen, lélekzetet venni, lélekzeni, lehelleni, lélekzetet szívni magába; tief Athem holen, sóhajtani; außer Athem kommen, lélekszakadva lenni.

Athemholen, daß, lélekzet.

Athemlos, adv., lélekszadzadva.

Athemlosigkeit, die, rövid lehellés, fulladozás.

Athemzug, der, lehellet, lehellés.

Atmen, lélekzeni lehelleni, lehellet v. lélekzetet szívni magába; trop.; leben, élni, lélekzeni; so lang ich atmen werde, mig csak lehellek v. élek, utolsó lehelletemig; st. in sich ziehen, einatmen, beszívni; eine reine Luft atmen, egészes levegőt szívni; vermittelt des Athems mittheilen, z. B. Liebe in jemand's Brust, belélehelleni, p. o. szeretetet valakibe; trop.; für aufdünsten, párázni, gőzölgeni; Wohlgerüche atmen, jó illatot terjesztetni.

Atlas, der, átlás, mappák' v. földképek' gyűjteménye.

Atlas, der, ein seidener Zeug, atlasz, atlaz.

Atlassen, adj., z. B. Kleid, atlaszbólvaló.

Atmosphäre, die, der Dunstkreis, gőzkör, gőzkörnyék.

Atom, d. i. ein untheilbares Körperchen, parány.

Ahol, die, szarka, f. Elster.

Au! interj., jaj! oh! aueh! ohjaj! jaj nekem!

Auch, conj., is; es gefällt mir und den Uebrigen auch, nekem tetszik és a többieknek is; Confünstler waren ehe- dem auch Dichter, a' muzsikások haj- dan egyszersmind poeták is voltak; nicht nur..., sondern auch; sowohl..., als auch, nemesak..., hanem... is; mind ... mind; wie auch, valamint; auch nicht, sem; auch dann, még akkor is.

Audienz, die, meghallgatás, t. i. a' seje- delemtől, v. a' sejelelem előtt; einem Audienz geben, valakit maga eleibe bocsátni és meghallgatni; Audienz erhalten, megnyerni a' személlyes meghallgattatást t. i. a' sejelelem előtt.

Audienz-Zimmer, das, meghallgató pa- lota v. szoba.

Auditor, der, katonabíró.

Aue, die, parlag, folyóviz' mellyéke, jó termő v. kövér föld; ein Weide- land, legelő mező; ein mit Gras be- wachsener Platz, gyep, pázsit.

Auerhahn, der, fajdtyúk.

Auerhenne, die, jércze fajdtyúk.

Auerochs, der, Urochs, der, belény, bö- léng.

Auf, praepos. mit Dativ., n-on, en- ön-án; felöl-felé-; röl-röl-; ban- ben, mit Abl., ra-re; mit Accusat., auf einmal, egyszerre; von... auf, von... am, től fogva, től fogva; auf daß, hogy; auf und ab, fel 'a alá; aufß neue, újra; aufß höchste, legfel- jebb; beim Ermuntern, auf! steh' auf! kelj-fel! keljete-kel! steig auf! ülj- fel! üljete-kel! statt, mach auf z. B. die Thür, nyisd-ki, meg- v. sol.

Aufackern, kiszántani belőle, felszán- tani, újra felszántani.

Aufarbeiten, feldolgozni.

Aufbacken, rásülni, felsütni p. a. a' lisztet.

Aufbäumen, wie Hasen, felágoskodni, a' hátulsó lábaira állani.

Aufbäumen, sich, ágaskodni, felágas- kodni.

Aufballen, z. B. Waaren, egymásra rak- ni a' bálakat v. csomókat.

Aufbauen, fel-, v. megépíteni.

Aufbauen, daß, fel-, v. megépítés.

Aufbauer, der, építő, felépítő.

Aufbehalten, z. B. den Hut, sonntarta- ni, le nem venni; z. B. Früchte, el-

tenni, megtartani, elrakni, p. o. té- lire a' gyümölcsöt.

Aufbeißen, auf etwas beißen, belé harap- ni, megharapni valamit; z. B. Müße, felharapni, fogaival feltörni p. a. a' diót; eine harte Muß aufzubeißen ha- ben, kemény feltételekkel küzködni.

Aufbeißen, felétetni, selmarni, selma- ratni.

Aufbersten, felrepedni, kirepedni, fel- pukkanni.

Aufbetten, magasra felvetni az ágyat.

Aufbewahren, eltenni, megtartani, el- rakni, tartogatni; Weine, die sich lan- ge aufbewahren lassen, olyan bor, a' mellyet sokáig lehet tartani, a' melly sokáig eláll.

Aufbewahrung, die, eltartás, eltevés.

Aufbiegen oder aufbeugen, felgörbitni.

Aufbieten, z. B. zum Kriegsdienste auf- rufen, összehívni, felkivánni v. pa- rancsolni hogy fegyvért fogjanak; alle Kräfte aufbieten, minden erejét elővenni; die Verlobten von der Kan- zel, kihirdetni a' házasulandókat.

Aufbieten, daß, der Soldaten, fegyverro hívása v. idézése a' katonáknak; der Verlobten, kihirdetés.

Aufbinden, felkötni, rákötni; statt zu- sammenbinden, z. B. Getreide, kévek- be kötni; auflösen, megoldani, fel- v. megoldozni; einem etwas aufbin- den, elhitetni valakit, elámítani.

Aufblähen, felfújni, felpöfeszteni; auf- gebläht, felfúvódott; trop. stolz ma- chen, felfúvalkodtatni; aufgebläht, felfúvalkodott; sich aufblähen, fel- fúvalkodni.

Aufblähung, die, des Leibes, felfúvó- dás, felpöfödés.

Aufblasen, eine Blase, felfújni; trop. mit Stolz erfüllen, felfúvalkodottá tenni; Feuer aufblasen, felfújni a' tü- zet; sich aufblasen, felfúvalkodni.

Aufbleiben, selmaradni, le nem seküd- ni, éjtszakázni; statt offen bleiben, nyitva maradni.

Aufbleiben, daß, éjtszakai selmaradás, éjtszakázás.

Aufblick, der, feltekéntés, felnézés.

Aufblicken, feltekénteni, felnézni.

Aufblähen, nyilni, kinyilni, fakadni, mint a' virágbimbó, kivirágzani, vi- rágozni kezdeni, fejlteni.

Aufbrausen, pezsegni felfelé, selpezs- dülpi, buzogva forrni; in heftige Leidenschaft ausbrechen, selindúl- ni, in- dúlatoskodni, selhevül- ni, heveskedni.

Aufbrausung, die, des Weines, forrás,

- büzgás; des Gemüthes, hoveskedés, indulatoskodás.
- Aufbrechen**, von innen sich öffnen, kihasadni, mint a' virágbimbó; von einem Orte abgehen, z. B. wie die Armee, elindulni, megindulni p. o. elindul a' sereg, a' tábor; von andern Menschen, elmenni, útnak indulni; durch Brechen öffnen, z. B. die Thür, betörni az ajtót; einen Brief aufbrechen, feltörni, felszakasztani a' levelet.
- Aufbringen**, z. B. den Hut auf den Kopf bringen, fel-, v. reátenni; zur gehörigen Größe bringen, z. B. einen Baum, felnevelni p. o. a' fát; einen Kranken aufbringen, a' beteget helyre állítani; statt herbeischaffen, szerezni, összeszerzeni; mit Mühe Geld aufbringen, pénzt kuporni össze; Truppen aufbringen, sereget gyűjteni; Zeugen aufbringen, tanúkat állítani elő; in den Hafen bringen, z. B. ein erobertes Schiff, elfogni a' hajót és mint prédát a' kikötőbe bévinni; auffinden, z. B. Entschuldigungen, előhordani, előhozni, kigondolni p. o. mentseget, ellenvetést; in Aufnahme bringen, z. B. eine Gewohnheit, felhozni szokásba, v. a' szokást béhozni; erzürnen jemanden, felboszontani valakit, felingerleni t. i. haragra, megharagítani; daher: aufgebracht, felindult, haragos.
- Aufbruch**, der, Deynung durch Aufbrechen, kiszakadás; des Heeres, meg-, v. elindulás, elmenetel.
- Aufbrudeln**, wie das siedende Wasser, felbuzogni, buzogni.
- Aufbrühen**, leforrázni.
- Aufbrüsten**, sich, selfúvalkodni.
- Aufbürden**, terhelni valamivel, terhet rárakni.
- Aufbürsten**, z. B. den Hut, újra kefélni.
- Aufdämmern**, anfangen zu dämmern, hajnallani, világosodni, szürkülni; der aufdämmernde Tag, hajnali szürkület, hajnalhasadás.
- Aufdampfen**, füstölögni.
- Aufdecken**, die Decke über etwas breiten, ráteríteni, felteríteni reá p. o. a' takarót, bétéritni valamit; das Tischtuch aufdecken, oder den Tisch, megteríteni az asztalt; statt die Decke wegnehmen, leszedni a' fedelét; ein Dach aufdecken, d. i. die Ziegel herabnehmen, leszedni a' házfedelet; trop. offenbaren, felfedezni, p. o. a' titkot; sich aufde-
- cken, kitakaródní, a' takarót magáról levetni.
- Aufdingen**, z. B. einen Knaben bei einem Meister, beszegődtetni p. o. az inas mesterségre; in die Lehre nehmen, inasnak felfogadni.
- Ausdrängen**, z. B. die Thür, felfeszíteni p. o. az ajtót; sich ausdrängen, rákötni v. rátolni magát valakire; diese Gedanken drängen sich mir auf, ezek a' gondolatok ötlődnek az eszembe.
- Aufdrehen**, anfügen, rásrófolni; durch's Drehen öffnen, kisorófolni, kicsavarni.
- Aufdringen** etwas, erővel várkötni, rátkülmálni, rátolni; sich aufdringen, rátolni magát valakire.
- Ausdringlich**, Ausdringlichkeit, f. Zudringlich, Zudringlichkeit.
- Ausdrucken**, rányomni, ráütni p. o. a' pecsétet, rányomtatni; auf ein Schreiben sein Siegel ausdrucken, irását megpecsételni; das Siegel auf einen Brief ausdrucken, bé- v. lepecsételni a' levelet.
- Ausdrücken**, hozzányemni, rányomni p. o. a' pennát a' papirosra; befestigen, z. B. ein Pflaster auf die Wunde, rátenni, rányomni; durch Drücken öffnen, z. B. ein Geschwür, megfakasztani nyomás által.
- Ausdrucken**, felbukni, felbukkanni.
- Ausdünnen**, felgőzölögtetni.
- Ausdunzen**, aufschwellen, felpöffedni; daher: aufgedunzen, felpöffedt, selfúvódott; st. hochmüthig, selfúvalkodett.
- Ausdunsten**, felgőzölögni.
- Auseinander**, adv., eins auf das andere, egymásután; gegen einander, zu einander, egymásra; viele Briefe auf einander, egymást éri a' sok levél; etwas auf einander haben, egymásra haragúdni.
- Auseisen**, felvágni a' jeget, meglikelni a' jeget.
- Ausenthalt**, der, irgendwo, mulatás, tartózkodás, ottmaradás; der Ort, wo ..., tartózkodó v. mulató hely; lakás; der Thiere, tanya, lakhely; st. Verzögerung, késleltetés, hátramaradás.
- Auserlegen**, rátolni, rárakni.
- Auserstanden**, part. u. adj., feltámadt.
- Auserstehen**, feltámadni.
- Auserstehung**, die, feltámadás.
- Auserwecken**, feltámasztani, t. i. a' halálból; auserweckt, feltámasztott, feltánadott.
- Auserwecker**, der, feltámasztó.
- Auserweckung**, die, feltámasztás.

Aufziehen, *z. B.* Kinder, felnevelni; durch Nahrung aufziehen, táplálni, tartani; Thiere aufziehen, állatokat tartani, tenyésztetni; durch Unterricht aufziehen, nevelni, felnevelni; anständig aufziehen, illendömódon nevelni.

Aufzieher, *der*, nevelő, felnevelő.

Aufzieherin, *die*, nevelő asszony v. leány.

Aufziehung, *die*, *der* Kinder, Thiere, tartás, feltartás, felnevelés; durch sittliche Bildung, nevelés.

Aufsetzen, felenni, mind megenni, megemészteni.

Auffädeln und Auffädnen, *z. B.* Perlen, felsűzni; bei Schneidern, ránczolni, összeránczolni.

Auffänger, *der*, elfogó t. i. valamit, valakit.

Auffahren, *in die Höhe fahren*, *z. B.* mit einem Wagen, felmenni, felselé menni, előállni; *auffahren in die Luft*, wie ein Luftballon, felemelkedni, felmereni, felszállni; *aufspringen*, *z. B.* von seinem Sitze, felugrani p. o. a' helyéből; *auffahren vor Wreden*, felszökni p. o. ijedtében; *auffahren vor Zorn*, fellobbanni haragjában, felesattanni, felpattanni; *auffahren mit dem Schiffe auf eine Klippe*, neki menni és beleütödni, hozzácsapódni, p. o. közsiklához; plötzlich geöffnet werden, kinyitni hirtelen, kicsapódni.

Auffahrt, *die*, Christi in den Himmel, felmenetel, menybe menetel; *der Ort, wo man mit einem Wagen hinauffahrt*, feljárás kocsival p. o. a' palota v. kastély eleibe.

Auffallen, *auf etwas fallen*, ráesni valamire; *trop. befremden*, különösnek tetszeni, szembetűnni, megütközni valamin; *statt beleidigen*, verdrießen, kedvetlen érzést okozni, bántani.

Auffallend, *adj.*, szembetűnő, különös, *adv.*, szembetűnőleg; *illegitim*, bántó, sértő.

Auffangen, megkapni, elfogni t. i. estében, futtában valamit; *Worte auffangen*, hallgatózni a' szóra v. kilesni valamelly szót valaki szájából; *eine Krankheit auffangen*, d. i. von derselben angesteckt werden, elkapni a' nyavalyát mástól, elragadni reá.

Auffassen, ergreifen und aufheben, felfogni, felvenni; *das Blut, edénybe venni* p. o. a' vért; *in seinen Ver-*

stand aufnehmen, megfogni eszével, felfogni, megérteni.

Auffassung, *die*, felfogás, megfogás t. i. eszével, megértés.

Auffassungsvermögen, *das*, értelem, felfogó tehetség.

Auffegen, össze-, v. felsepreni.

Auffeuchten, újva megnedvesíteni.

Auffinden, feltalálni, fellelni.

Auffischen, hálóval kifogni.

Aufflammen, lángal égni, lángolni, égni kezdeni.

Aufflattern, felrepkedni.

Aufflicken, ráfoltozni.

Auffliegen, felrepülni, felszállni, sebesen felmenni; *mit Gewalt wie ein Pulverturm auffliegen*, felvetődni p. o. puskapor által; *in Feuer auffliegen*, elégni; *schnell auffliegen*, wie die Thüren, az ajtók sebesen felnyitak v. megnyitak.

Aufflug, *der*, felrepülés, felmenés.

Auffordern, *zu etwas*, hívni, meghívni, kihívni; *auffordern jemanden*, *das etwas geschehe*, kívánni valamit valakitől v. hogy valamit tegyen; *eine Forderung auffordern*, felkérni a' várat; *die Pflicht fordert mich auf*, kötelességem kívánja tőlem, kötelességemben áll.

Aufforderung, *die*, kihívás p. o. viadalra; *zum Spiele*, meghívás; *des Schuldners*, megintés, emlékeztetés.

Auffressen, felfalni, fel-, v. megenni, megemészteni; *auffressen durch ägende Sachen*, felmarni, felenni; *sich auffressen*, d. i. sich erholen, evés által ismét erőre kapni, felvenni magát.

Auffrischen, erneuern, *z. B.* eine Farbe, feleleveníteni, p. o. a' színét valaminek; *den Wein durch Aufgießen auffrischen*, megfrissíteni; *das Andenken einer Sache auffrischen*, valamelly dolognak az emlékeztetést megújítani, feleleveníteni.

Auffrischung, *die*, felelevenítés, felélesztés.

Aufführen, *in die Höhe führen*, felvinni p. o. magasra valamit; *aufbauen*, *z. B.* ein Gebäude, építeni, felépíteni p. o. épületet; *Mauern aufführen*, falakat rakni; *öffentlich vorstellen*, *z. B.* im Schauspiel etwas aufführen, nézőjátékot adni v. játszani a' játékszínben; *Tänze aufführen*, táncokat mutatni; *einen bei jemanden aufführen*, valamelly idegent valakinél bemutatni, megismerkedtetni; *etwas in einer Rechnung aufführen*, a' szám-

- adásba bétenni; sich gut aufführen, magát jól viselni.
- Aufführung**, die, eines Gebäudes, építés, felépítés; der Zeugen, előhozás, felhozás; statt Betragen, magaviselet, erkölcsi magaviselet.
- Auffüllen**, voll füllen, megtölteni, tele-tölteni; statt nachfüllen, z. B. den Wein, megtöltögetni p. o. a' hordót.
- Auffüttern**, groß füttern, feltartani, felnevelni; statt verfüttern, megéttetni, feléttetni p. o. az abrakot mind.
- Aufgabe**, die, das Aufgeben, z. B. eines Amtes, letevése p. o. a' hivatalnak; einer Festung, feladása p. o. a' várnak; einer Frage, feltevése, feladása p. o. a' találós kérdésnek; statt Befehl, kiadott rendelés, parancsolat; was aufgegeben wird, z. B. Arbeit, kiszabott munka, tétel; eine vorgelegte Frage, feladott kérdés.
- Aufgang**, der, z. B. der Sonne, felkelése, feljövetele, feljött a' napnak, feltetszése, feljött a' csillagoknak; bei dem Aufgang der Morgenröthe, hajnalhasadáskor; hajnalban; der Ort, wo man aufwärts geht, feljárás, a' feljáráshelye; trop. statt Morgen, Osten, napkelet.
- Aufgeben**, in die Höhe geben, z. B. die Speisen, feladni az ételeket az asztalra; freiwillig fahren lassen, felhagyni valamivel, abbahagyni valamit; den Geist aufgeben, lelkét kiadni; sein Vorhaben aufgeben, szándékáról lemondani v. attól elállani; zu thun befehlen, meghagyni, megparancsolni valakinek valamit, ráparancsolni; eine Frage aufgeben, kérdést tenni fel, feltenni kérdést.
- Aufgeben**, das, die Aufgebung, des Amtes, hivatalletétel; der Freundschaft, felhagyás a' barátsággal.
- Aufgeblasen**, part. und adj., stolz, felsúvalkadott, kevély, dölýfös; schwülffig in der Rede, dagályos.
- Aufgeblasenheit**, die, felsúvalkodottság, dölýfösség; dagályosság.
- Aufgebot**, das, des Landesherrn, Aufforderung zu etwas, népselkívánás, felkelésre v. segyverre kelésre adatott parancsolat a' néphez; Aufgebot der Verlobten, kihirdetése a' házassálandóknak; die aufgegebenen Unterthanen selbst, a' segyverre keltek.
- Aufgedinge**, das, oder Aufdingen eines Lehrlings, beszegödtetése az inasnak mesterségre.
- Aufgehen**, selmenni, selemelkedni; wie Rauch, Nebel, fellelé menni, felszállani; in Feuer aufgeben, d. i. verbrennen, elégni, lángok' prédájává lenni; von der Sonne, dem Monde, felkelni, feljönni, feltámadni, mint a' nap; seljönni mint a' csillagok; von Pflanzen, kikelni, kicsirázni; vom Teige, megkelni mint a' tészta; sich öffnen, wie Thüren, nyílani, ki- v. megnyílani; wie Knoten, megoldani, feloldani, mind p. o. a' csomó v. hurok megoldik, feloldik, v. felbomlik; wie ein Geschwür, megfakadni, kifakadni; wie das Eis, olvadni, felolvadni; wie Blüthen, kifakadni, ki-nyílani, mint a' virág bimbó; statt verbrauchen, wie Geld, elfogyni; aufgehen, von Zahlen, semminek sem maradni; auf einen Körper passen, rá-menni, rá- v. beléilleni; sich die Füße aufgeben, d. i. mund aehen, a' járásban kisebesíteni a' lábait.
- Aufgehen**, das, des Eises, felolvadás, selengedés.
- Aufgeklärt**, partic., z. B. ein Mann, selvilágosodott p. o. ember.
- Aufgeklärtheit**, die, megvilágosodottság.
- Aufgeld**, das, Agio beim Geldwechseln, uzsora, ráadás, t. i. a' pénzváltásért; beim geschlossenen Handel, foglaló, sel-pénz.
- Aufgelegt**, partic., von auflegen, aufgelegt seyn, kész valamire; ich bin aufgelegt zu ic. kedvem van rá v. hozzá.
- Aufgelegttheit**, die, készség, kedv valamire.
- Aufgeräumt**, partic. von aufräumen, mit seyn, jókedvű, vig; eine aufgeräumte Gesellschaft, vidám társaság.
- Aufgeräumttheit**, die, vidámság, vigság.
- Aufgewedt**, partic., lustig, eleven, vig.
- Aufgewedtheit**, die, elovenség, vigság.
- Aufgießen**, rátölteni, ráönteni.
- Aufgießung**, die, rátöltés.
- Aufglätten**, újrakisikarlani, kisimitni.
- Aufglimmen**, wie das Feuer, a' tűz újra feléled; trop. der Zorn glimmt auf, a' harag újra selgerjed.
- Aufglühen**, megtüzésedni.
- Aufgraben**, den Boden, selásni p. o. a' földet.
- Aufgrabung**, die, selásás.
- Aufgrasen**, alles wegfressen, lelegelni, ellegelni a' füvet.
- Aufgreifen**, festhalten, elfogni p. o. a' szökevényt; auf etwas greifen, megfogni, hozzá nyúlani.
- Aufgürten**, das Kleid, selövedzeni, sel-türközni; durch einen Gurt befesti-

gen, rávédeni; sich aufgürten, megoldozkodni, kioldozni a' ruháit.
 Aufguß, der, töltés; fött lév.
 Aufhaben, den Hut, a' fején v. a' fejében lenni, mint p. o. a' kalap, főkötő; zu thun, zu lernen haben, dolgának, tanulni valójának lenni; als eine Pflicht; kötelességében állani; es hat viel auf sich, sok függ attól, nagy dolog az; es hat nichts auf sich, semmit se tesz.
 Aufhaden, felvágni p. o. kapával, fejszével; mit dem Schnabel, felkapni az orrával.
 Aufhängen, felakasztani p. o. valamit a' fára, szegre; trop. einem etwas aufhängen, j. B. eine Waare, rákötni valakire valamit, rátukmálni; etwas weiß machen, elhitetni valamit valakivel, elámitni valakit.
 Aufhäufeln, j. B. die Erde, felhányni, feltölteni.
 Aufhäufelung, die, felhányás, feltöltés.
 Aufhäufen, felhalmozni, rakásrahányni, felhányni; sich aufhäufen, d. i. sich vermehren, rakásra gyűlni, összegyűlni, bokrosodni; die Geschäfte häufen sich immer mehr auf, megszaprodik a' munka.
 Aufhäufung, die, felhalmozás, rakásrahányás, megszaporodás.
 Aufhalten, nyakába vetni, p. o. a' terhet.
 Aufhalten, j. B. im Laufe, feltartóztatni, késleltetni; Pferde aufhalten, megállítani a' lovakat; halten den Dieb auf, fogjátok-el a' tolvajt; den Mund aufhalten, d. i. offen halten, nyitva tartani a' száját; sich aufhalten, tartózkodni, mulatni; statt sich mit etwas beschäftigen, sok időt tölteni valamivel, v. fordítani valamire; sich über etwas aufhalten, megütközni valamiben, nem hagyni helyben valamit.
 Aufhaltung, die, Verzögerung, feltartóztatás, késleltetés; Zurückhaltung, visszatartóztatás, megtartóztatás.
 Aufbauen, j. B. das Eis, die Thüre, felvágni p. o. a' jeget, kívágni, bévágni p. o. az ajtót.
 Aufheben, in die Höhe heben, felemelni, felvenni p. o. a' földről valamit; den Finger aufheben, feltartani az ujját; die Augen aufheben, a' szemeit felvetni; statt: verwahren für die Zukunft, eltenni valamit p. o. a' mi eltartani való; statt gefangen nehmen, wie Diebe, elfogni, bezárni; im Krie-

ge ein Piquet, a' szágúldókat, szélső vigyázaton lévőket elfogni, elcsipni; wegnehmen, széllyelszedni, elcsipni, tovább vinni; die Tafel aufheben, az asztalt elszedni; die Belagerung aufheben, a' vár megszállását félbe szakasztani; ein Gesetz aufheben, a' törvényt eltörölni; statt vermindern, j. B. Brüche im Rechnen, a' törtt számokat leszállítani, kisebb számokkal felváltani; sich aufheben, felkelni, felegyenesedni.
 Aufhebung, die, felemelés; trop. das Aufheben, d. i. das Rühmen, kérkedés, magavetés; Verwahrung, eltevés, elrakás; Gefangennehmung, elfogás, megfogás; Abschaffung eines Gesetzes, eltörlés p. o. a' törvénynek eltörlése; Unterlassung, félbeszakasztás, abbahagyás.
 Aufheften, kikapcsolni.
 Aufheften, ráférczelni, rátűzni, rávarrni; trop. einem etwas aufheften, d. i. weiß machen, elámitni valakit valamivel.
 Aufheuern, j. B. der Himmel, ki- v. felderíteni; trop. vergnügt machen, fel- v. megvidámitni, felvidíteni; sich aufheuern, j. B. das Wetter heuert sich auf, kiderül, kitisztul, t. i. az ég, az idő; vom Gemüth, megvidámodni, felvidülni.
 Aufheuerung, die, des Himmels, kiderülés, kitisztulása az időnek; des Gemüthes, megvidámodás, felvidülés.
 Aufhelfen, einem Gefallenen, felemelni, felsegíteni p. o. a' ki elesett; trop. jemandes Umstände bessern, segíteni valakin, felsegélteni valakit.
 Aufhellen, erleuchten, meg- v. kivilágosítani; trop. den Verstand, megvilágosítani az értelmet; sich aufhellen, d. i. hell werden, kiderülni; statt deutlich werden, kivilágosodni, világosságra jönni.
 Aufheizen, das Wild, felhajtani a' vadat, statt aufjagen. trop. zu etwas reizen, ingerleni, felingerleni valamire, felbújtani.
 Aufheizer, der, ingerlő, felingerlő, felbújtó.
 Aufhebung, die, felingerlés, felbújtás.
 Aufhocken, aufhocken, etwas auf den Rücken nehmen, a' hátára venni és vinni; einem aufhocken, um sich von ihm tragen zu lassen, hátára ülni és magát vitetni.
 Aufhören, ablassen, megszűnni valami-

vel, valamitől; véget vetni valaminek; ein Ende nehmen, elvégződni, végének lenni; das schöne Wetter hört auf, elmúlt a' szép idő; mit der Zeit hört alles auf, az idő mindent megemészt.

Aufhören, das, vég, megszűnés, szünet; ohne Aufhören, vég nélkül, szüntelenül.

Aufhören, figyelmezni valamire, figyelemmel hallgatni.

Aufhülfe, die, segítség, selemelés, segítségelés.

Aufhüpfen, vor Freude, ugrálni, szökösni p. o. örömeiben.

Aufjagen, das Wild, felkergetni, p. o. a' vadat, felhajtani; mühsam auffinden, felhajtászni valamit.

Auffläufer, der, bévásárló.

Auffauf, der, összevásárlás, megvétel, bévásárlás.

Auffaufen, összeszedni, bévásárlani p. o. valamit előre, nyereségre.

Auffebren, fel- v. összesepreni.

Auffeimen, kicsirázni, kihajtani, kisarjadzani.

Auffeimend, adj, sarjadzó, nevekeds.

Auffeimung, die, kicsirázás, kisarjadzás, tenyészés.

Auffitten, auffütten, ráragasztani foglalo vakalattal, ráczémentezni.

Aufflären, beiter machen, z. B. den Himmel, kideríteni; trop. erbeitern, das Gesicht, fel- v. kividámitni; erklären, megvilágosítani, megmagyarázni valamit; den Geist aufklären, felvilágosítani t. i. az értelmet; sich aufklären, z. B. der Himmel klärt sich auf, az ég kiderül, kitisztul; statt deutlich werden, es wird sich aufklären, majd világosságra jő a' dolog.

Aufflörer, der, világosságterjesztő v. tanító.

Aufflärerei, die, d. i. falsche Aufklärung, hamis megvilágosodás és annak terjesztése.

Aufklärung, die, des Himmels, kiderítés; des Gemüths, felvidámulás, felvidulás; des Verstandes, felvilágosítás, oktatás; statt Erklärung, megvilágosítás, megmagyarázás.

Aufklärungssucht, die, szüntelen vágyás a' mások' felvilágosítására.

Aufflauben, felszedni, felszedegetni, összekerosgálni.

Auffleben, ráragasztani, felragasztani valamire; ráragadni.

Auffklettern, felmászni; der Weinstock klettert auf, a' szőlő felfut.

Auffklopfen, kopogni valamin; wie das Herz, dobogni, verni, mint a' szív; wie Rüsse, feltörni p. o. a' diót.

Auffknäcken, fogaival feltörni, megtörni, p. o. a' diót.

Auffknien, rátérdelni.

Auffknöpfen, kigombolni.

Auffknüpfen, felkötni, felakasztani; st. losknüpfen, fel-, v. megoldozni.

Auffknüpfung, die, felkötés, felakasztás.

Auffkochen, forrni, felforrni, buzogni; zum künftigen Gebrauche abkochen, felforralni, megforralni.

Aufkommen, seljönni; st. aufwachsen, wie Pflanzen zc. felnöni, felnevekedni; st. gesund werden, felgyógyulni, felkelni a' betegségből; seine Umstände verbessern, felvenni magát, boldogulni; einen nicht aufkommen lassen, valakit nyomni, akadályoztatni, hogy fel ne vehesse magát; gewöhnlich werden, szokássá válni, közönségessé lenni.

Aufkommen, das, der Gewächse, növés, felnevekedés; der Menschen nach Umständen, boldogulás, előmenetel; nach überstandener Krankheit, felgyógyulás; der Ursprung einer Sache, kezdet, eredet.

Auffrämpen, z. B. den Hut, felkötni a' kalapot.

Auffräuseln, z. B. das Haar, felfodorítani a' haját.

Auffragen, felvakarni, kivakarni p. o. a' sebet; st. rauh machen, felborzazni.

Auffrieden, felmászni.

Auffrümmen, felgörbitni, felfelé görbitni.

Auffrümmung, die, felgörbítés.

Auffünden, auffündigen, z. B. die Freundschaft, lemondani valamiről p. o. barátságról; das Quartier, felmondani a' béres szállást és kiköltözni; das Capital, felmondani a' tőkepénzt.

Auffündigung, die, le-, v. felmondás.

Aufladen, auf den Wagen, felrakni, p. o. a' terhet a' szekérre, megrakni, rakodni, rárakni; sich jemandes Haß aufladen, valakinek a' gyűlölségét magára venni.

Aufladen, das, die Aufladung, fel-, v. rárakás, felrakodás.

Auflader, der, terehrakó, rakodó.

Auflage, die, das Auflegen, z. B. einer Geldstrafe, birság; Auflage eines Buches, nyomtatás, kinyomtatás; st. Abgabe, z. B. auf den Wein zc., borra v. szerre vetett adó 's a' t. vám.

Auflangen, *z. B.* Ziegeln, felnyújtani, feladogatni, *p. o.* a' téglát.
Auflassen, felereszteni; offen lassen, nyitva hagyni.
Auflasten, rárakni, mint terhet, terhelni valamivel.
Auflauern, lesni valamit; einem auflauern, *d. i.* nachstellen, leselkedni valaki után.
Auflauf, *der*, összesereglés, összetolakodás, zenebonás, tolongás.
Auflaufen, wie das Wasser, nagyra nevedni, megszaporodni; ein aufgelaufener Strom, megáradt víz; aufschwellen, feldagadni, felfúvódni; auf etwas laufen, und darauf fest bleiben, rámennni és rajta megfenekleni, mint a' hajó; wund laufen, wie die Füße, feltörni a' lábát a' sok járásban.
Auflaufen, das, des Wassers, nagyra v. sokra nevedés; das Aufschwellen, feldagadás, felfúvódás.
Auflaurer, *der*, valamit leső; leselkedő.
Auflauschen, hallgatózni valamire, *p. o.* az ajtón.
Aufleben, feléledni, felelevenedni, új életre jönni; trop. wieder hervorkommen, felelevenülni, feltámadni; sich erholen, megújulni, újjászületni, feléledni.
Aufleben, felnyalni.
Auflegen, rátenni, rárakni; Strafe auflegen, megbüntetni valakit; einen Eid auflegen, kényszeríteni valakit az esküvésre; Steuer auflegen, adót vetni rá; ein Buch, kiadni, kinyomtatni a' könyvet maga költségén; sich auflegen, *z. B.* auf den Tisch, ráfeküdni; sich mit dem Ellenbogen auflegen, rákönyökölni; gut aufgelegt seyn, jó kedvének lenni.
Auflegen, das, die Auflegung, auf etwas, rátevés, rátétel.
Auflehnen, támasztani, rátámasztani valamire; sich auflehnen, rákönyökölni *p. o.* az asztalra, ránehezkedni; trop. st. sich widersehen, ellenszegezni magát, *p. o.* előljáróinak, újjat húzni valakivel.
Auflehnung, *die*, rátámasztás; gegen Vorgesetzte, magának ellenszegezése, *p. o.* előljárói ellen.
Aufleimen, ráenyvezni.
Auflesen, *z. B.* Rüsse, felszedni.
Auflesung, *die*, felszedés.
Aufliegen, rajta feküdni; st. wund liegen, a' hosszas fekvésben kisebe-

síteni, kipállítani; sich auflegen, kipállani a' fekvésben.

Auflockern, felporhanyózni.

Auflösen, etwas, feloldani, feloldozni, megoldani, megoldozni; was geleimt war, auflösen, a' mi le volt enyvezve, felválasztani; Metalle auflösen, felosztatni; Begriffe auflösen, kifejtteni, kifejtegetni, daher: auflösend, felosztató, kifejtő, sejtegető; aufgelöstet werden, *d. i.* sterben, meghalni; süßig machen, wie Wachs, fel-, v. megolvasztani; aufgelöstet, *adv.*, *z. B.* in Bonne, örömben merülve; eine Aufgabe auflösen, a' tételt, feladást v. feltett kérdést megfejteni; die Ehe auflösen, a' házassági köteleket felbontani; sich auflösen, el-, v. felolvadni; deutlich werden, kitetszeni, kivilágosodni, kifejtődni.

Auflöslisch, *adj.*, megfejthető, felolvasztható.

Auflösung, *die*, feloldozás, megoldás; einer Sache in ihre Theile, felosztás, felolvasztás; einer dunkeln Sache, megfejtés; des Menschen, *d. i.* Tod, feloldoztatás, halál.

Auflösungsmittel, das, chem., olvasztószer; medic. felolvasztó, *t. i.* szer, orvosság.

Auflöthen, ráforrasztani.

Aufmachen, ki-, v. felnyitni, megnyitni; einen Brief aufmachen, felbontani a' levelet; in die Höhe machen, *d. i.* aufhängen, *z. B.* ein Schild, felfüggeszteti, kiakasztani, *p. o.* a' czéger, czimert; sich aufmachen aus dem Bette, felkelni, *p. o.* az ágyból; auf den Weg, felkerekedni, meg-, v. elindulni, útnak eredni.

Aufmahnen, ermahnen, ermuntern, inteni, meginteni, sürgetni valamire.

Aufmalen, durch Malen verbrauchen, *z. B.* Farben, mind felfesteni, *p. o.* a' festéket; auffrischen, die Farben, feleleveníteni a' festést új festés által.

Aufmarsch, *der*, táborjárás, tábori menés v. menetel.

Aufmarschieren, tábort járni.

Aufmauern, felrakni *p. o.* a' kőfalat.

Aufmerken, figyelmezni, ráfigyelmezni, rávigyázni valamire; aufzeichnen, feljegyezni.

Aufmerker, *der*, figyelmező; jegyző, feljegyző.

Aufmerksam, *adj.*, figyelmes, figyelmetes, figyelmező; aufmerksam seyn, figyelmezni valamire; als Zuhörer,

figyelemmel hallgatni; adv., figyelmesen, figyelmetesen, figyelemmel.
Aufmerksamkeit, die, figyelem, figyelemesség; hier ist viele Aufmerksamkeit nöthig, kettőztetni kell a' figyelemességet; aufmerksam Betragen gegen Andere, magaviselőtében való figyelem valaki eránt, ügyelés valakire.
Aufmessen, felmérni p. o. a' gabonát.
Aufmunterer, der, serkentő.
Aufmuntern, einen aus dem Schlafe költöni p. o. az álomból; aufheitern, fel-, v. megvidámitni, fel-, v. megvidítani, feleleveníteni; anreijen, antreiben, serkenteni valamire, serkengetni, inteni, nógatni; sich selbst aufmuntern, felserkenni, magának kedvet csinálni valamire.
Aufmunternd, serkentő; serkengető.
Aufmunterung, die, aus dem Schlafe felköltés, felserkentés; Anreizung, serkentés; Aufheiterung, felvidámitás; wodurch man Andere aufmuntern sucht, serkentő eszköz, serkentés.
Aufnähen, rávarrni; durch Nähen verbrauchen, mind felvarrni.
Aufnageln, felszegezni.
Aufnagen, kirágni.
Aufnahme, die, befogadás; der Empfang, z. B. eines Freundes, fogadás; eine Aufnahme gewähren, befogadni szálásra; eine Aufnahme finden, szálást találni, befogadtatni; gute Aufnahme, kedvesség, jó néven vétel; schlechte Aufnahme, rossz néven vétel, megvetés; Aufnahme an Kindes Statt, fiává fogadás, gyermekévé való fogadás; Aufnahme in ein Collegium, bé-, v. felvétel; einer Geldsumme, kölcsönözés; st. Verbesserung des äußern Zustandes, gyarapodás; einen in Aufnahme bringen, valakit elősegíteni, gyarapítani; etwas in Aufnahme bringen, valamit gyarapítani, előmozdítani; in Aufnahme kommen, d. i. beliebt werden, kedvre kapni; zunehmen, gyarapodni, diszlöni.
Aufnehmen, felvenni; aufnehmen, eine Stadt aufnehmen, felmérni, v. felvenni, a' vórost; eine Gegend, lerazeln valamelly tájtéket; als Darlehen empfangen, kölcsönözni, kölcsönvenni fel; eine Rechnung aufnehmen, d. i. sich ablegen lassen, számot venni, számoltatni; in Gesellschaft aufnehmen, felvenni valakit p. o. társnak; einen gülig, freundlich aufnehmen, ba-

rátságosan, nyájasan, jó szívvvel látni, jól fogadni; trop. wohl aufgenommen werden, d. i. Beifall erhalten, kedvességet nyerni; es mit einem aufnehmen, szembeszállni, megmörközni valakivel, kiállani és megfelelni valakinek.
Aufnehmer, der, befogadó, magához fogadó.
Aufopfern, feláldozni; weihen, widmen, feláldozni, adni, szentelni; sich aufopfern, magát kitenni p. o. veszedelemre.
Aufopferung, die, feláldozás; eines Menschen, megöletés, áldozat.
Aufpacken, felrakni; das Gepackte öffnen, felbontani, kibontani; es ist alles aufgepackt, mind fel van rakva.
Auspappen, fel-, v. ráragasztani, rá-, v. felesirizolni.
Auspassen, rávigyázni, szemlélődni, leskelődni valakire; auf oder zu einer Sache passen, ráalkalmaztatni, hozzászabni.
Auspasser, der, vigyázó, valamit szemmel tartó; leskelődő.
Auspflanzen, állítani; eine Pflanze aufpflanzen, felszurni a' zaszlót, kitenni; die Kanone aufpflanzen, kiszgezni az ágyúkat; mit aufgepflanztem Bajonnette anrücken, felrakott gyilokkal támadni meg az ellenséget.
Ausplätzen, felpukkani.
Ausprallen, felpattanni v. ugrani.
Auspumpen, felszivattyúzni, t. i. a' vizet.
Auspug, der, das Auspuhen, csinosság, czifraság, felcsinosítás, felékesítés; der Bauren, portéka ékesség; der weibliche Auspug, asszonyi ékesség.
Auspugen, felcsinosgatni; fel-, v. kicsinosítani; Kleider, felczifrázni p. o. a' köntöst; von neuem pugen, ujra kitisztogatni; sich aufpugen, neki csinosgatni, czifrázkodni; bis die Weiber sich aufpugen, vergeht ein Jahr, míg az asszonyok felcsinosgatják magokat 's elkészülnek, esztendő kell annak.
Auspuger, der, csinosító.
Ausquellen, vom Wasser, kibuzogni, kiforrni a' földből; von Erbsen, feldagadni, mint a' borsó; ausquellend machen, z. B. den Stockfisch, megáztatni, hogy feldagadjon.
Ausquetschen, feltörni p. o. a' magot.
Aufräumen, fel-, v. megfűstölteni.
Aufräumen, feltisztogatni, v. takarítani.

- ni, rendbeszedni; aufgeräumt, vig, jó kedvű.
- Aufräumen, daß, die Aufräumung, rendbeszedés, feltakarítás.
- Aufraffen, felszedni, összeszedni; sich aufraffen, felugrani, felkelni gyorsan.
- Aufrauchen, füstölögni; den Tabak aufrauchen, mind felszívni, feldohányozni.
- Aufrechnen, összesummázni v. számolni; herrechnen, előszámlálni.
- Aufrecht, adj., egyenes, egyenesen felálló, felegyenesedett; aufrecht erhalten, egyenesen fenntartani, felegyenesedre megtartani; er kann sich kaum aufrecht erhalten, a' ki álhat fel egyenesen; den sinkenden Staat aufrecht erhalten, a' hanyatló köztársaságot támogatni; sich aufrecht erhalten, magát fenntartani, állapotjában megtartani.
- Aufrechterhaltung, die, Aufrechterhaltung, fenntartás, fennmaradás.
- Aufregen, j. B. den Zorn, felindítani, felingerelni v. háborítani; anreizen, j. B. zur Empörung, ingerleni, lázzasztani.
- Aufreiben, fel-, v. kidörgölni; eine Salbe, rákenni, bé-, v. rádörgölni; vertilgen, semmivé tenni, összetörni, összerontani; die Feinde aufreiben, az ellenséget mind fel koncizolni; sich selbst aufreiben, egymásnak végére járni, özön magokat elpusztítani.
- Aufreibung, die, földörgölés, felreszelés; elpusztítás.
- Aufreichen, felfelé-, v. felnyújtani.
- Aufreißen, felhasadni, felszakadni, fel-, v. megrepedni; ein Kleid aufreißen, felhasítani; die Thüre, az ajtót hirtelen és rántva kinyitni.
- Aufreiten, felovagolni p. o. a' hegyre; die Cavallerie ist aufgeritten, a' lovasság előállott; sich aufreiten, d. i. mund reiten, feltörni a' lovasságban p. o. a' farát.
- Aufreizen, eine Begierde, felingerleni p. o. a' kívánságát valakinek; zum Zorne aufreizen, haragra ingerelni, felboszontani.
- Aufrennen, j. B. ein Schiff auf eine Sandbank, rámenni, belécsapodni, fennakadni rajta.
- Aufrichten, felállítani, felemelni, felegyenesíteni; st. Muth einsprechen, élesztetni, vigasztalni, bátorítani, bátorságát élesztetni; sich aufrichten, felegyenesedni, felállani.
- Aufrichtig, adj., ohne Verstellung, igaz, igaz szívű, tiszta v. egyenes szívű; adv. igazán, tetetés nélkül; egyenes v. tiszta szívvel; aufrichtig handeln, igasság szerint bánni v. cselekedni.
- Aufrichtigkeit, die, des Gemüths, jószívűség, egyenesség, egyenesszívűség, igazság.
- Aufrichtung, die, felállítás; állítás; st. Tröstung, vigasztalás.
- Aufriegeln, kinyitni a' tolózárt v. hátrahuzni.
- Aufriss, der, j. B. eines Gebäudes, képrajz, arczulat rajza p. o. az épületnek.
- Aufrißen, felkarcolni, felhasítani v. repeszteni.
- Aufrollen, feltekergetni, v. göngyöltetni.
- Aufrühren, felkeverni v. zavarni, trop. Leidenschaften in Bewegung bringen, felhevíteni v. háborítani.
- Aufrührer, der, lázzasztó, fellázzasztó.
- Aufrührisch, adj., lázzasztó, lázzadásra ingerlő; ein aufrührisches Volk, pártutó nép.
- Aufrütteln, felrázni; aus dem Schlaf aufrütteln, feltaszigálni az álmóból.
- Aufrubr, der, zenebona, támadás, lázzadás, fellázzadás; einen Aufrubr erregen, fellázzadni, feltámadni, felzendülni.
- Aufrührer, der, háborúság szerző, lázzasztó, néplázzasztó.
- Auffäßig, adj., feindselig gesinnt, fenekedő, ellenséges, ellenséges indulattal viseltető; einem auffäßig seyn, fenekedni valakire; adv., fenekedve, ellenséges indulattal.
- Auffäßigkeit, die, fenekedés.
- Aussagen, j. B. die Section, el-, v. felmondani, fenszóval p. o. a' leczkét; auffündigen, felmondani t. i. a' szálást; lemondani.
- Aussagen, daß, die Aussagung, el-, v. felmondás; Auffündigung, lemondás valamiről, felmondása valaminek.
- Aussammeln, felszedni.
- Aussatteln, felnyergelni, megnyergelni.
- Aussatz, der, was aufgesetzt wird bei Wasserständen, die Aussätze, szüvegeső szokellő cső; in der Baukunst, a' fő párkányzat v. ereszal párkányzat trirádóji; bei Kanonen, erányószer az ágyu hátulján; weiblicher Kopfschmerz, asszonyi főkéesség, fejrevaló; ein Aussatz Porzellan, egyszeri feladásra meg kívántató p. o. 6, 12.

- v. 24 személyre való porcellánedény, egy fogás v. feladás porcellán; **Aussatz** auf Tischen u. dgl. asztali ékesség, helysedő ékesség p. o. terített nagy asztalokra, almáriomokra 's a' többi; schriftlicher **Aussatz**, dolgozás, kidolgozás, dolgozott munka, írásba foglalt gondolat.
- Aufkaufen**, kiinni, mind meginni.
- Aufsaugen**, magába szívni, beinni, elinni.
- Aufschänzen**, felsánczolni, felgátolni.
- Aufscharren**, kikaparni, felkaparni, felvájni, trop; Reichtum **ausscharren**, rakásra halmozni a' kincset, gazdagságot.
- Aufschauern**, felborzadni.
- Aufschauern**, felnézni, feltekinteni, vigyázni, figyelmezni.
- Aufschauung**, die, felnézés.
- Aufschneiden**, z. B. das Wild, felrezzenteni, feljesztteni.
- Aufschichten**, z. B. Steine, rakásba rakni.
- Aufschieben**, rátolni, feltolni, feltolva felnyitni; halasztani, elhalasztani, halogatni.
- Aufschieber**, der, halogató.
- Aufschiebung**, die, kinyitás, felnyitás feltaszítás, feltolás, elhalasztás.
- Aufschießen**, hirtelen felnőni; wie Pflanzen, kihajtani, felhajtani; daher: aufgeschossen, von Menschen, Pflanzen, felnötte, felderült; schnell empor steigen, hirtelen feljönni; felmenni, felszaladni; aufschießen mit einem Gewehr, fellőni, felfelé löni.
- Aufschinden**, die Haut, lehordatni a' bőrét p. o. a' kezéről.
- Aufschlag**, der, in der Musik, kéz- v. lábemelés a' taktus jelentésére, kéz- emelés; der Aufschlag beim Kartenspieler, tromfjel; bei Kleidern, hajtóka; bei Abgaben von Waaren, vám, portéka kivitelére vetett vám; die Erhöhung des Preises, z. B. der Waaren, felvit v. felemelt arra a' portékának.
- Aufschlagen**, felütni, felfelé ütni; ein Zelt, felállítani a' sátozt; ein Bett aufschlagen, a' nyoszolyót összeállítani, tenni valamelly helyre; die Augen aufschlagen, in die Höhe richten, a' szemeket felvetni, felemelni; Feuer aufschlagen, kiütni; st. zurückschlagen, z. B. ein Kleid, hátra vetni p. o. a' ruha szárnyát; Hufeisen aufschlagen, felverni a' patkót, felszögezni; durch Schlagen öffnen, felverni ütéssel, verés-
- sel felnyitni; ein Schloß aufschlagen, leverni a' lakatot; eine Aue aufschlagen, meg-, v. feltörni a' diót; ein Buch aufschlagen, kinyitni a' könyvet, forgatni, kikeresni a' könyvből, v. felkeresni benne valamit; Karten aufschlagen, kártyából jövedőlni, szerencsét mondani, kártyát vetni; die Flamme schlägt auf, a' láng felcsapodik; das Getreide schlägt auf, felmegy az élet arra.
- Aufschließen**, felnyitni, ki-, v. megnyitni p. o. kulcsal; sein Herz aufschließen, szívét v. szívének érzését felfedezni, kinyilatkoztatni; Geheimnisse aufschließen, a' titkokat felfedezni; erklären, megmagyarázni, kinyilatkoztatni, kibeszélni; sich aufschließen, d. i. sich öffnen, kinyitni, nyitni mint a' virág, kifejleni, kihasadni, fakadni, kivirágozni.
- Aufschließung**, die, kinyitás, felnyitás; felfedezés, kinyilatkoztatás; megmagyarázás.
- Aufschlingen**, feloldani, kibontani, a' csomot, hurkot; sich aufschlingen, d. i. sich in die Höhe schlingen, feljutni, mint a' borsó, komló.
- Aufschlitzen**, felhasítani.
- Aufschlürfen**, felhörpönteni, felhörbölteni.
- Aufschluß**, der, felnyitás, megnyitás; Erklärung, megmagyarázás, magyarázat, megfejtés.
- Aufschmausen**, feldorbézozni.
- Aufschmeißen**, rávetni, ráhajtani, felhányi.
- Aufschmieben**, rákovácsolni, összefoglalni vele, rákalapálni.
- Aufschmieren**, rákenni; mind felkenni; schlecht aufschreiben, felfirkálni v. mázolni.
- Aufschnallen**, rácsatolni, csatos szíjjal rákötni.
- Aufschnappen**, elkapni szájával valamit mint a' kutya.
- Aufschneiden**, rámetezni, felvágni; Brod aufschneiden, kivágni, felmetezni, megszelni; mit Veräröberung von etwas sprechen, nagyítani a' dolgot, mód nélkül nagyítani valamit, hazudni.
- Aufschneider**, der, Zerschneider, bonczoló, felvágó; Prahlter, kérkedő, nagyító, hazudozva magát hánytató, dicsekedő.
- Aufschneiderci**, die, nagyítás, fillentés; magahánytatás, hiu kérkedés.
- Aufschneiderisch**, adj., hazudozó, hiu

- kérkedő, magahánytato kérkedé-
keny.
- Aufschneidung, die, rámetzés valami-
re; felvágás, kimetszés, felbonczó-
lás; Prableri, kérkedés, magahány-
tatás t. i. hazugságokkal, költött
lettekkel.
- Aufschnitt, der, felmetzés, felmetzés
helye.
- Aufschneideln, rámetzeni, p. o. betű-
ket fára; in Schiffe zerschneiden,
szelvényekre metszeni, felszelvényezni.
- Aufschneffeln, j. B. wie Hunde, fel-
szaglálni, szaglálódva felkeresni.
- Aufschneuren, ráfűzni, rákötözni, ki-
fűzni, p. o. a' vállat.
- Aufschneupfen, felszivni az orrába.
- Aufschobern, kazalba rakni.
- Aufschöpfen, felmeríteni, felmerni.
- Aufschößling, der, von Gewächsen,
sarjuszág, fattyuág; ein aufgewachse-
ner junger Mensch, siheder, sahancz,
felserdült ifju.
- Aufschrauben, rá-, v. felsarófolni; ki-
sarófolni.
- Aufschreiben, felijeszteni, felijedni.
- Aufschrei, der, sikoltás, felsikoltás.
- Aufschreiben, le-, v. felírni valamit,
feljegyezni; Einnahme und Ausgabe
aufschreiben, felírni v. béírni a' jö-
vődelmet és a' költséget.
- Aufschreiber, der, felíró, feljegyző.
- Aufschreiben, daß, die Aufschreibung,
felírás, feljegyzés.
- Aufschreien, kiabálni, kiáltozni, sikol-
tani, felkiáltani, fellármázni p. o. az
alvót.
- Aufschrift, die, felülírás, ráírás, felyül-
írás; die Aufschrift eines Briefes an
jemanden machen, a' levelet valaki-
hez utasítani, ráírni az utasítást, ki-
nek szöll a' levél.
- Aufschub, der, halasztás, elhalasztás;
haladék, halogatás.
- Aufschürzen, j. B. daß Kleid, feltüzni,
felgyűrni; sich aufschürzen, feltűrözni.
- Aufschüffeln, felrakni a' tálakat, fel-
hordani az ételeket.
- Aufschütteln, felrázni, felrázogatni.
- Aufschüttelung, die, felrázás.
- Aufschütten, feltölteni, rakásra hán-
yni, felhalmozni, rátölteni.
- Aufschütten, daß, die Aufschüttung,
feltöltés, felhányás; in der Mühle,
felöntés, feltöltögetés.
- Aufschultern, j. B. eine Last, vállára
tenni v. rakni.
- Aufschuß, der, schnelle Bewegung in die
Höhe, felselé tolakodás, felszökel-
lés; Aufschuß des Blutes nach dem
Kopfe, a' vérnek a' főre való tolú-
lása, felszaladása; der Gewächse,
sarjadzás.
- Aufschwagen, elhítni valakivel vala-
mit; rábeszélteni.
- Aufschwellen, fel-, v. megdagadni; vom
Wind, wie ein Segel, felsuvodni,
dagadni, felduzzadni; vom Wasser,
áradni, megáradni, megnőni, mint
a' folyóvíz; vor Stolz aufschwellen,
kevélységében felsuvalkodni, felpuf-
asztani.
- Aufschwellung, die, feldagadás, felsú-
vodás.
- Aufschwemmen, j. B. daß Flößbrett, az
usztatott fát a' partra kihuzni; rá-
hordani p. o. a' fővenyet, behor-
dani a' fővennyel.
- Aufschwimmen, ráuszni valamire.
- Aufschwingen, csóválva felemelni; sich
aufschwingen, felemelkedni t. i. a' szár-
nyainál fogva.
- Aufschwung, der, felemelkedés, fel-
repülés.
- Aufsehen, felnézni, vigyázni, rávi-
gyázni, gondot viselni velakire.
- Aufsehen, daß, felnézés; Aufmerksam-
keit erregen, magára vonni a' figyel-
metességet, szemet szurni, nagyon
szembe tűnni; Aufmerksamkeit, Vor-
sorge, ráfigyelmezés, gond, gond-
viselés.
- Aufseher, der, vigyázó, gondviselő.
- Aufseheramt, daß, felvigyázó tiztség,
gondviselőség.
- Aufseyn, fenn lenni, nem feküdni, fönn
maradni; wohl auf seyn, jól v. egés-
séges lenni; offen stehen, j. B. die
Thüre ist Tag und Nacht auf, az ajtó
éjjel nappal táva nyitva van.
- Aufsenden, felküldeni.
- Aufsehen, den Hut, feltenni; einen
Preis aufsetzen, jutalmat tenni fel;
die Regel, felrakni, felállogatni;
schriftlich aufsetzen, írásba tenni, v.
foglalni. felírni; trop.; seinen Kopf
aufsetzen, fejezkedni, megnaka csitni
magát, megkötni magát; sich auf-
setzen, d. i. sich aufrichten, j. B. im
Bette, felülni p. o. az ágyban; sich
auf etwas setzen, felülni p. o. a' lóra,
kocsira; der Hirsch setzt auf, d. i.
bekommt neue Geweihe, bugázik a'
szarvas, új szarva nő.
- Aufseufzen, felsohajtani.
- Aufsicht, die, gondviselés, vigyázás
valamire; unter meiner Aufsicht, az
én felvigyázásom v. ráügyellésem

- alatt; daß steht unter deiner Aufsicht, a' rád van birva.
- Aufkochen, forrni, felforrni, felforralni; aufkochen lassen, z. B. Milch, felforralni.
- Aufsich, der, felülés.
- Anfsühen, felülni, (ra, re), fennülni rajta.
- Aufsigen, daß, felülés a' lóra, lóra ülés.
- Aufspalten, felhasitni; sich aufspalten, felhasadni, felrepedni.
- Aufspaltung, die, felhasittás, felrepedés.
- Aufspannen, ein Seil, kifeszíteni, kihuzni p. o. a' köteleket; ein Zelt aufspannen, a' sátozt felvonni; Netze aufspannen, hálót vetni; Segel aufspannen, kiterjesztetni; v. szélnek eresztetni a' vitorlákat; trop.; gelindere Saiten aufspannen, d. i. nachgeben, elábbhagyni valamivel.
- Aufspannung, die, kifeszítés, kihuzás.
- Aufsparen, eltenni, jövődöro megtartogatni, megtartani.
- Aufspeisen, megenni.
- Aufsperrern, ki-, v. felnyitni, kitárni; das Maul aufsperrern, a' száját eltárni; die Augen aufsperrern, mereszteni szemeit.
- Aufsperrung, die, kitárás, felnyitás.
- Aufspießen, felnyársolni, általszurni.
- Aufspinnen, fel-, v. lefonni.
- Aufspreizen, kiterjesztetni, kifeszíteni; weit öffnen, nagyon kitárni.
- Aufsprengen, bétörni, feltörni erőszakal, bészakasztani, kivetni a' sarkából p. o. az ajtót; das Wild aufsprengen, felugratni, felverni, felhajtani a' vadat; mit Pulver aufsprengen, felvettetni t. i. puska porral.
- Aufsprießen, kibimbozni.
- Aufspringen, vom Stuble, felugrani, felszökni t. o. a' székről, a' földről; schnell sich öffnen, wie ein Thürschloß, felpattanni, hirtelen kinyitni; wie die Haut, felcserepesedni, repedezni.
- Aufspringen, daß, felugrás, felszökés; felpattanás.
- Aufspritzen, wie die Wasserschnecke, fellövelni, fellecskendeni; auf etwas spritzen, ráfecskendezni; spritzend in die Höhe fahren, fellecsenni.
- Aufspröckling, der, sattyúág.
- Aufsprossen, Aufsprießen, d. i. in die Höhe wachsen, felnöni, felsarjadzani.
- Aufsprudeln, wie kochendes Wasser, kibuzogni, kiforrni, felbuzogni.
- Aufspulen, z. B. Garn, felgombolyítani, felcsövelni a' fonalat.
- Aufsuchen, fel-, v. megkeresni.
- Aufstammen, rátámaszkodni.
- Aufstampfen, z. B. auf die Erde, tomholni lábaival.
- Aufstand, der, vom Sitz, felkelés; Aufstand gegen die Obrigkeit, zenebona, lázzadás, fellázzadás, támadás, felzendülés; eines besiegten Volkes, pártütés; Lärm, Aufruhr, láрма; zendülés.
- Aufstauchen, z. B. die Feder, belébökní; den Flachs aufstauchen, d. i. zum Trocknen aufstellen, felállongatni az áztatott lent szárogatás végéig; daß Wasser aufstauchen, d. i. zurückhalten, elfogni a' vizet, elgátolni.
- Aufstechen, mit etwas Spitzigem, felszúrni; durch Stechen öffnen, felnyitni szurás által, felbökní, felszurni p. o. a' kelést; durch Stechen auf etwas befestigen, rászúrni, rátűzni.
- Aufstecken, feltűzni, felaggatni tövel; a' tetejébe huzni, rászurni; eine Fahne aufstecken, felszurni v. kitenni a' zászlót.
- Aufstecknadel, die, tűző tű.
- Aufstehen, auf etwas stehen, rajta állani; vom Stuble aufstehen, felkelni a' székről; felállani az úléből; aus dem Bette aufstehen, felkelni az ágyból; st. offen stehen, nyitva lenni v. állani, kinyitva lenni; trop.; erbeben, támadni; vom Krankenlager aufstehen, d. i. genesen, felgyógyulni; sich widersetzen, z. B. der Obrigkeit, felkelni, feltámadni valaki ellen.
- Aufsteifen, felmerevíteti; den Hut, felkötni a' kalapot.
- Aufsteigen, in die Höhe steigen, felmenni, felhágni, felmászni; auf Pferd aufsteigen, felülni, a' lóra; auf den Berg aufsteigen, felmászni a' hegyre; von unten aufsteigen, zu einer höhern Ehrenstufe gelangen, d. i. alsó tisztségből v. hivatalról mindenkör feljebb menni v. lépni; st. sich erheben, felemelkedni, fellelemenni mint a' füst; es steigt ein Gewitter auf, égi háború v. menydörgés támad; es steigen Wolken auf, felhők emelkednek; aufsteigen, wie eine Gestalt, látszani, megjelenni; wie die Sonne etc., felkelni, mint a' nap, hold, csillagok;

entstehen, sich nach und nach zeigen, származni, támadni, z. B. mir steigt ein Gedanke auf, valami ötlődik v. jut eszembe.

Aufsteigung, die, z. B. aufs Pferd, felmenés, felhágás; des Rauchs, felemelkedés, felmenés, felszállás; Entstehung, támadás, feltetszés.

Aufstellen, stellend machen, felállitni, felállogatni; ein Heer aufstellen; a sereget rendbe állitni; daher etwas öffentlich aufstellen, kitenni valamit; p. o. közönséges helyre, mutatni; Waaren aufstellen, kirakni az eladó portékát; st. darstellen, anführen, z. B. einen Zeugen aufstellen, állitni, hozni p. o. tanút; Beweise aufstellen, bizonyságokat, erősségeket, példákat, hozni v. említni: Nehe aufstellen, hálót vetni.

Aufstellung, die, felállitás; der Beispiele, felhozás, említés.

Aufstemmen, z. B. den Arm auf den Tisch, támasztani, rátámasztani; sich aufstemmen, rátámaszkodni; auf den Ellenbogen sich aufstemmen, felkönyökölni, könyökére támaszkodni.

Aufstieben, felszállani, por formában.

Aufstimmen, z. B. Saiten, felhúzni, feltekerni, a' húrokat.

Aufstöbern, felkutatni, felkurkászni.

Aufstören, felpizskálni; Feuer aufstören, szitni a' tüzet, v. pizskálni, hogy égjen, felbizgatni.

Aufstößig, adj., verdorben, z. B. der Wein, romlott, megsavanyodott, megeczetessedett p. o. bor; st. krank beleges, egészségtelen, p. o. marha.

Aufstoßen, durch Stoßen öffnen, taszítva kinyitni, bé-, v. kitaszítani, taszítással kinyitni, felütni, st. auf etwas getrieben werden, reámenni és felakadni valamire, neki menni és beléütödni, belécsapodni, mint p. o. a' hajó kösziklának; von ungefähr beaggen, rábukkanni, véletlenül találni valakit; in die Höhe gestoßen werden, felvetödni; die Speise stoßt mir auf, felbőfög az étel.

Aufstoßen, daß, die Aufstoßung, betaszítás, felrugás, feltaszítás, fölbőffenés, rámenés.

Aufstrahlen, sugározni.

Aufstreben, felfelé igyekezni; in die Höhe ragen, felfelé repulni.

Aufstrecken, kiterjeszteni felfelé; den Armel aufstrecken, ujját kiterjeszteni.

Aufstreichen, felkenni p. o. a' mastro-

mot; aufwärts streichen, z. B. Haare, hátra simítani.

Aufstreifen, felfelé zsurolni; die Armele aufstreifen, feltüzözni, felhuzni; felszurolni, felkorholni; durch Streifen öffnen, fejteni, fosztani p. o. panulyt; sich die Haut aufstreifen, felkarcolni p. o. a' bőrt.

Aufstreuen, ráhinteni; Salz auf das Fleisch, sóval behinteni a' húst.

Aufstülpen, den Hut, felkötni a' kalapot.

Aufstürmen, z. B. wie das Meer, felháborodni mint a' tenger.

Aufstürzen, z. B. den Deckel, ráborítani, rátenni p. o. a' födelet.

Aufstügen, rátámasztani; sich aufstügen, rátámaszkodni.

Aufstügen, den verkürzten Theil aufwärts biegen, felkunkorítani, trop.; aufstügen, z. B. ein Kleid, felpiperézni, csinosgatni; verwundert oder betroffen in die Höhe schauen, elcsudálkozni, elbámulni valamin.

Aufsuchen, fel-, v. megkeresni p. o. valakit, valamit keresni p. o. az igazságot; die Ursachen der Dinge aufsuchen, a' dolgoknak okát vizsgálni, keresgélni; Schwierigkeiten aufsuchen, wo keine sind, a' kákn is görcsöt keresni.

Aufsuchen, daß, die Aufsuchung, fel-, v. megkeresés, felkeresgélés.

Aufsucher, der, felkereső.

Auftakt, der, s. Aufschlag.

Auftauchen, a' vízből felbukni.

Auftaummeln, feltántorogni.

Aufthauen, wie das Eis, felolvadni; vom Eise befreit werden, die Erde tbauet bei der Morgensonne auf, a' föld a' reggeli melegtől kienged; einen gefrorenen Körper wieder flüßig machen, elolvasztani, felolvasztani.

Aufthauung, die, des Eises, felolvadás, kiengedés, felolvasztás.

Aufthürmen, hoch machen, feltornyozni, magasra felépíteni, felrakni; hoch über einander setzen, halmozni, felhalmozni, rakásra halmozni; sich aufthürmen, wie die Wellen, tornyosodni, fetornyosodni, felemelkedni.

Aufthürmung, die, felhalmozás, felrakás.

Aufthun, z. B. die Thüre, fel-, ki-, megnyitni, kitárni; sie getraueten sich nicht den Mund aufzuthun, a' szájokat sem merték feltárni v. kukkanani sem merték; den Beutel aufthun, megnyitni az erszényt, az az fi-

zetni; sich aufthun, megnyilni, kinyilni; wie die Blume, fejlteni mint a' virág.

Auftischen, feltenni, feladni az ételt az asztalra; bekannte Sachen vorbringen, elbeszélni az esmeretes dolgot.

Auftrag, der, daß Auftragen, j. B. der Farbe, rákenés, rámozolás, festéknek felkenése a' képre; festés-re; ein aufgetragenes Geschäft, meghagyás, réa bízott dolog valakire, parancsolat, meghagyott dolog.

Auftragen, j. B. Speisen feladni, felhordani az ételeket; eine Farbe auftragen, a' festéket ráfesteni, rákenni, rámozolni t. i. a' képre, befesteni a' képet; zur Besorgung übertragen, rábízni valakire valamit, meghagyni, megparancsolni, eleibe szabni hogy tellyesesse.

Auftreiben, j. B. ein Wild, felhajtani v. kergetni; s. aufjagen; bei den Schloßern mit dem Hammer auftreiben, dombororú kiverni, feldomborítani; mit Mühe ausfindig machen, felhajtászni, keríteni, felkeresni; eine Sache auf die andere treiben, j. B. einen Reif auf das Rad, ráverni p. o. abroncsot kerékre, hordóra.

Auftreibung, die, der Gelder, pénzkerítés; felverés, ráhajtás.

Auftrennen, el-, fel-, kifejteni p. o. a' varrást; sich, el-, v. kifeszteni.

Auftrennung, die, fel-, v. kifejtés.

Auftreten, lépni, hágni, ráhágni; lépni; stark auftreten, erősen járni; leise auftreten, lábujj hegyen járni; öffentlich hirtreten, kiállni, kilépni a' közönség eleibe p. o. mint a' színjátész; als Zeuge auftreten, tanúnak állni; durch Treten öffnen, ráhágva kinyitni, ráhágással felnyitni p. o. az ajtót.

Austritt, der, lépés, rálépés, ráhágás, t. i. földre; eines Sängers, felállás p. o. beszéd v. ének tartás végett; der Austritt eines Schauspiels, megjelenés, jelenés p. o. a' néző játék jelenései; jeder merkwürdige Vorgang, baj, eset, történet, jelenés.

Austrocknen, szárítani, szárogatni, törölni, feltörölni, eltörölni; zum künftigen Gebrauch trocknen, j. B. Obst, megszáritni, megszárogatni; trocken werden, megszáradni.

Auströpfeln, rácesepegni; auströpfeln lassen, rácesepegtetni.

Aufwachen, felébredni.

Aufwachsen, felnöni felnevekedni; daher: aufgewachsen, felnöt, felderült; trop.; aufwachsen, j. B. wie Schulden, megnöni, megszaporoetni, mint p. o. az adósság.

Aufwägen, megmérni t. i. fontal, megfontolni, megmázsolni.

Aufwägung, die, megmérés.

Aufwälzen, j. B. Steine, fölgörgetni, felhengeríteni; auf etwas wälzen, j. B. einen Stein auf das Gras, rágördíteni; ráhengeríteni.

Aufwärmen, j. B. eine Speise, felmelegíteni, újra megmelegíteni, trop.; etwas Veraltetes hervorbringen, újra elővenni a' régen ellejejtett dolgot.

Aufwärter, der, szolgáló személy.

Aufwärterin, die, szolgáló, asszony személy.

Aufwärts, adv., felfelé.

Aufwäscherin, die, mosogató asszony v. leány.

Aufwallen, wie siedendes Wasser, felbuzogni, buzogva forrni; wie das Meer, hallamlani, habzani, hánykodni; das Blut wallt auf, pezseg a' vér; aufwallen lassen, selforralni; trop.; von bestigen Leidenschaften ergriffen werden, als Zorn, felhevülni felbuzdulni.

Aufwallung, die, das Aufwallen des siedenden Wassers, buzgás, forrás, des Meeres, hánykodás; des Gemüths, felhevülés; des Blutes, pezsgése a' vérnek, vértolongás.

Aufwand, der, költség.

Aufwarten, bedienen, szolgálai szolgálójára lenni valakinek, szolgálatot tenni valakinél; bei jemanden erscheinen, szolgálójára megjelenni; wie die Kammerherren, beim Könige, udvarolni, udvari szolgálatot tenni, seine Aufwartung machen, tiszteletére v. udvarlására lenni.

Aufwartsam, adj., bereit aufzuwarten, kész szolgálatú; szolgálatra termelt.

Aufwartung, die, Bedienung, szolgálat; der Besuch, den man macht, tisztelet, udvarlás, látogatás.

Aufwaschen, fel-, v. megmosni, mosogatni; durch Waschen waschen, j. B. Blut vom Boden, felmosni, feltörölni; durch Waschen verbrauchen, mind felmosni p. o. a' szappant; mund waschen, j. B. die Hände, mosás által feldörgölni p. o. a' kezét.

Aufwaschung, die, elmosogatás, elmosás.

Aufwaschlübel, der, mosogató edény.

Aufwaschwasser, das, mosogtó víz.

Aufweben, felszőni.

Aufwechsel, der, pótlópénz, ráadás t. i. a' jó pénzre.

Aufwechseln, felváltani.

Aufwecken, einen Schlafenden, felkölteni; einen Todten aufwecken, feltámasztani a' holtat; lebbaft machen, j. B. einen Trägen, serkenten, serkengetni, ösztönözni, nógatni.

Aufweckung, die, felköltés; Ermunterung, sérkentés.

Aufwecker, der, felköltő, serkentő.

Aufweben, felsujni a' földről, fúvással felemelni; das Feuer aufweben, felsujni a' tüzet, fúvással felélesztetni.

Aufweichen, j. B. mit Wasser, megáztatni t. i. vizzel, hogy puha legyen; weich werden, megpuhulni.

Aufweisen, j. B. Briefe, előmutatni, felmutatni, előadni.

Aufwenden, j. B. Geld, fordítani valamire.

Aufwerfen, felvetni, felfelé vetni, felhajítani, (feldobni, feltökni); die Nase aufwerfen, d. i. 'ste rümpfen, az orrát fintorgatni; auf etwas werfen, j. B. Erde, vetni v. hányni reá; trop.; eine Frage aufwerfen, kérdést tenni; eine aufgeworfene Frage, megfejtésre feltett kérdés; durch Hinaufwerfen erhöhen, felhányni egy rakásra, felhalmozni, feltölteni; einen Damm aufwerfen, gátot huzni; einen Graben aufwerfen, árkot ásni; sich aufwerfen, d. i. in die Höhe werfen, wie j. B. ein Brett, megvetemedni, felgömbülni, mint a' deszka; sich zum Anführer aufwerfen, vezérré magát tenni, mintegy erővel; sich aufwerfen, d. i. widersehen, ellene szegezni magát, ellene támadni valakinek.

Aufwischen, j. B. den Schnurbart, felsodorni, felpederni, p. o. a' bajuszát.

Aufwickeln, j. B. Seide, Garn auf etwas wickeln, rátekergetni, rágombolyítani, felgombolyítani; auseinander wickeln, kibontogatni, kitekergetni; ein Kind aufwickeln, feloldozni a' bépolyák kisdedet.

Aufwicklung, die, Zusammenwicklung, felgombolyítás, feltökerés; Loswicklung, letekerés.

Aufwiegelei, die, fellázzítás.

Aufwiegen, fellázzítani, lázzadásra készíteni, fellázzasztani p. o. a' népet pártütésre.

Aufwiegelung, die, fellázzasztás.

Aufwiegen, nehezebb lenni; an Werth übertreffen, felyülmúlni, felyülhaladni, többet érni, elébbvaló lenni másnál.

Aufwiegler, der, lázzasztó, békesség-háborító.

Aufwieglerisch, adj., lázzasztó, lázzadásra célzó; adv., lázzasztó módon.

Aufwinden, j. B. Garn, f. Aufwickeln, 2) in die Höhe winden, j. B. eine Last, csigán feltekerni.

Aufwindung, die, felgombolyítás.

Aufwischen, feltörteni.

Aufwittern, szaga után rátalálni.

Aufwühlen, feltúrni p. o. a' földet; um etwas zu suchen, felkutatni.

Aufwurf, der, felvetés, rávetés; die aufgeworfene Erde, rakásra hányt föld, hányás, rakás.

Aufzählen, felszámlálni, ki-, v. megszámolni p. o. pénzt; Streiche aufzählen, ütni reá p. o. pálczát; trop.; nach der Reihe anführen, előszámlálni, rendre elmondani.

Aufzählung, die, ki-, v. felszámlálás.

Aufzäumen, j. B. ein Pferd, felkantározni a' lóvat.

Aufzehren, megemészteni, felenni; der Gram zehrt mich auf, a' bánat megemészt v. elepészt.

Aufzebrung, die, megemésztés.

Aufzeichnen, feljegyezni, felírni.

Aufzeichnung, die, feljegyzés, felírás.

Aufzeichnungsbuch, das, béjegyzőkönyv.

Aufzeigen, fel-, v. megmutatni.

Aufzeigung, die, felmutatás.

Aufzerren, czibálni, rángatni.

Aufziehbrücke, die, felvonóhid.

Aufziehen, felvonni, felhúzni; die Uhr aufziehen, felhúzni az órát; trop.; groß ziehen, j. B. Kinder, felnevelni, nagyra felnevelni, feltartani; einen aufziehen, d. i. zum Besten haben, valakiből tréfát üzni, valakivel komázni, megtréfálni; sich an einen Ort begeben, j. B. auf die Wache ziehen, rendben menni valahová p. o. mint a' katonák őrizetre; einhergehen, in Ansehung der Kleidung, járni p. o. öltözködve v. ruházatban; mit etwas angezogen kommen, j. B. mit einer Lüge, valamivel általni elő, p. o. mentséggel, hazugsággal; über den Gesichtskreis in die

- Höhe steigen, foljónni, támadni, z. B. es zieht ein Gewitter auf, égi háború támad v. húzódik össze.
- Aufziehung die, Deffnung, megoldás; das Aufziehen einer Saite, felhuzás; in die Höhe, felfeléhuzás, felvonás; das Großziehen, feltartás, felnevelés; Verspottung, kicsúfolás.
- Aufzug, der, das Aufziehen, z. B. einer Procession, pompás menetel p. o. sorban, búcsúra; in Ansehung der Kleider, öltözet; in einem Schauspiel, ein Akt, felvonás t. i. a' játékszíni darabokba.
- Aufwängen, die Thür, bényomni, betaszítani p. o. az ajtót.
- Aufwicden, felszegezni.
- Aufzwingen, erővel rányomni, ráta-
málni.
- Augapfel, der, szemgolyó; der Augen-
stern, szemfény; trop.; st. Liebling.
szeme fénye, szeme világ, szeme
világa, valakinek az az legkedves-
se kincse.
- Augapfelhäutchen, das, szemgolyó-
hártya.
- Augapfelzündung, die, szemgolyórán-
gódás.
- Auge, das, szem, plur.; die Augen,
szemek; hellblaue, dunkelblaue, graue,
scharfe, schwache oder blöde Augen,
világoskék, setetkék, barna, éles,
gyenge, tompa látású szemek; die
Augen sprühen Feuer, szikráznak
szemei; geb mir aus den Augen,
mennj a' szemem elől; in die Augen
fallen, szemébe tünni; unter die
Augen gehen, szeme eleibe kerülni;
große Augen machen, csudálni, el-
csudálkozni rajta, bámulni; aus
dem Auge, aus dem Sinn, ha közel
nem sejttem, könnyen elfelejttem;
das Raub in die Augen schlagen, d. i.
sehr beleidigen, valakit nagyon meg-
bántani; in die Augen fassen, jól
megnézni; ein Auge auf etwas ha-
ben, szemmel tartani valamit; das
sicht ihm in die Augen, szeretne
szet leni rá; mit einem blauen Auge
davon kommen, meg járni vele, ben-
ne vesztetni; 2) was einem Auge ähn-
lich ist, z. B. Pfauenauge (in den
Schwanzfedern) szeme; Augen in den
Würfeln, pont; an den Bäumen,
szem, bimbó, jövés, fajövés; beim
Stricken eine Masche, szem, hurok,
p. o. a' harisnya kötésben; Nase,
der Augen hat, lyukacsos sajt.
- Augenachse, der, oder Augenstein, sze-
mesagát.
- Augenader, die, szemér, személetér.
- Augenähnlich, adj., szemformájú.
- Augenarzt, der, szemorvós.
- Augenbad, das, szemferesztés.
- Augenbalsam, der, szembalzsam.
- Augenblick, der, szempillantás, pilloga-
tás, pillantás; bleibe einen Augen-
blick, maradj még egy kevéssé; je-
den Augenblick, minden pillantásban
v. perczben; Freundschaften für den
Augenblick, ideig óráig való ba-
rátság.
- Augenblicklich, adj., egy szempillan-
tásig tartó, hirtelen való, jelen-
való, adv., azonnal, mindjárt, eb-
ben a' pillantásban.
- Augenblinzen, das, d. i. das Zittern
des Augensternes, szemfény rángo-
tódása.
- Augenblitz, der, ein scharfer Blick, vil-
lám nézés, villám módra nézés.
- Augenblutader, die, szemvérér, a' szem-
nek vérerei.
- Augenbogen, der, szem szivárvány.
- Augenbraue, Augenbraue, Augenbrau-
me, die, szemöldök.
- Augenbutter, die, szemtájték.
- Augen-Cur, die, szemorvoslás, szem-
gyógyítás.
- Augendeckel, der, szemfödél.
- Augendienst, der, Scheindienst, telte-
tett készeség a' szolgálatra.
- Augendrüse, die, szemikra.
- Augenentzündung, die, szemgyulladás,
szemnek tüzessége.
- Augenfehler, der, szembeli hiba.
- Augenfell, das, eine Augenkrankheit,
hajog a' szemem.
- Augenfißel, die, könyecsap.
- Augenflecken, der, hajog folt a' sze-
mem.
- Augenfluß, der, eine Krankheit, szem-
csusz, szem nátha.
- Augenformig, adj., szemfőrmájú.
- Augengeißwür, das, szemkelés, árpa
a' szemem.
- Augenglas, das, szemüveg, ókular,
pápaszem.
- Augenhäutchen, das, szemhártya.
- Augenhöhle, die, szemüreg.
- Augenkrampf, der, szemgörcs.
- Augenkrankheit, die, szemnyavalya,
szemfájás.
- Augenkraut, das, czinadónia, gódircz,
kézfecskefü.
- Augenlehre, die, szemtudomány, a'
szemnek tudománya.

- Augenlicht, das, a' szemvilága, látás szem.
 Augenlied, das, plur.; Augenlieder, szemhejj.
 Augenliederentzündung, die, szemhejj gyulladás.
 Augenliederkrähe, die, szemhejj viszkettség.
 Augenliederkrampf, der, szemhejj görcs.
 Augenliederrose, die, szemhejj csusz.
 Augenliedervorfall, der, szemhejj leesés.
 Augenlos, adj.; szemetlen.
 Augenlust, die, szemgyönyör, szemlegeltetés.
 Augenmaß, szemmérték.
 Augenmahl, f. Augensleden.
 Augenmerk, das, ein Merkmahl für die Augen, jel melyről meg láthatni, választott jel; das Ziel, die Absicht, cél, igyekezet célja, szándék feltevél, figyelmetesség.
 Augenmittel, das, szemorvósság.
 Augenpflege, die, a' szemnek gondviselése.
 Augenpulver, das, szempor.
 Augenpunkt, der, szempont, néző pontja.
 Augenrinnen, das, f. Augenfluß.
 Augensalbe, die, szemkenőcs, szembalzsam.
 Augenschein, der, szemlelés, megnézés; in Augenschein nehmen, megnézni, megszemlélni, megvizsgálni; der Augenschein lehrt es, a' szemmel látás bizonyátja.
 Augenscheinlich, adj., nyilván való, nyilvános, szemlátomástvaló, világos, adv., nyilván, szemlátomást.
 Augenschirm, der, szemfödőző, árnyéktartó.
 Augenschleim, der, szemtajték.
 Augenschmerz, der, szemfájás.
 Augenschwäche, die, des Auges, szemgyengeség; des Gesichtes, gyenge v. tompa látás.
 Augensperre, die, szemhejj merevedés.
 Augenspiel, das, értegetés a' szemekkel, kacsongatás, kacintás.
 Augenstechen, das, szemszurás, szúró fájdalom szemben.
 Augenstern, der, szemfény, szemvilág, szemcsillag; die Regenbogenhaut, szemszivárvány.
 Augensternerweiterung, die, szemfénykitágulás.
 Augensternverengerung, die, szemfénybéhuzódás.
 Augensternverschließung, die, szemfénybézáródás.
 Augensternverstopfung, die, szemfénybédugolás.
 Augentauschung, die, der Augenbetrug, szemfényvesztés.
 Augentriefen, das, a' szemnek szüntelen könnyekése.
 Augentriefig, adj.; könnyező, gyenge szemés.
 Augentrost, der, szemlegeltetés, szemvidítás.
 Augenverblander, der, szemfényvesztő.
 Augenverblendung, die, szemfényvesztés, szemfényvesztő mesterség.
 Augenvorfall, der, szemkidudorodás, szemkidülledés.
 Augenwasser, das, szemvíz.
 Augenwassersucht, die, szemvízi betegség, szemvízkórság.
 Augenweh, das, szemfájás; Augenweh haben, szemfájásba szenvedni, szemének fájni; ich habe Augenweh, faj a' szemem, a' szemeim.
 Augenweide, die, szemlegeltetés.
 Augenweiß, das, a' szemfejére.
 Augenweite, die, a' látás határa.
 Augenwimper, oder Augenwimper, szempilla; szemször.
 Augenwink, der, szemmel intés, hunyorítás.
 Augenwinkel, der, szemzug.
 Augenwinkelentzündung, die, szemzuggyulladás, v. tüzeség.
 Augenwinkelgeschwür, das, szemzugmeggyülés.
 Augenwinken, das, hunyorítás, hunyorgatás.
 Augenwölken, das, szemhomály.
 Augenwonne, die, f. Augenlust.
 Augenzahn, der, auch Spitz- oder Hundszahn, szemfog.
 Augenzeuge, der, szemmel látott tanu; ein Augenzeuge gilt mehr als zehn Ohrenzeugen, egy szemmel látott tanu többet bizonyít mint tíz hallomásos.
 Augenzier, die, eine Pflanze, Ochsenzunge, mezzoi atracél; ökörnyelvű fű.
 Augenzuden, das, szemrángolódás.
 Augig, adj., szemes, szemű.
 Auglein, das, szemecske.
 August, der, Augustmonath, Augustus, Kisasszony hava; Name, Agostom (finév).
 Aus, praepos., auf die Frage woher? bol-ból; z. B. aus der Quelle schöpfen, a' forrásból meríteni; aus Athen

Kommen, Athénéből jönni; die Ma-
terie, woraus etwas gemacht wird, hol-
való — ből való; z. B. eine Sta-
tue aus Marmor, márványból való
kép; aus nichts wird nichts, semmi-
ből semmi se lesz; die Ursache andeu-
tend, warum? z. B. aus Zorn, ha-
ragból; aus Verzeihung, kétségbe-
esésből; ein Mittel andeutend, z. B.
aus allen Kräften, teljes, minden
erejéből; das Ende einer Sache an-
zuzeigen, z. B. mit dir ist es aus, te
oda vagy.

Ausackern, z. B. Steine, kiszántani, be-
lölle felszántani.

Ausarbeiten, vertiefte Arbeit machen,
z. B. mit dem Grabstichel, kivésni, ki-
metszeni; aus der Erde herausschaf-
fen, z. B. Steine, kiásni; eine Schrift
ausarbeiten, kidolgozni t. i. írást;
trop. der Wein hat ausgearbeitet, az
a' bor ki forrta magát.

Ausarbeitung, die, kidolgozás; kidolgo-
zott munka.

Ausart, die, fajzat, elfajzás.

Ausarten, elfajzani, mint a' plánta, el-
fajulni, mint az ember, elkorcsosod-
ni, mint az állat.

Ausartung, die, elfajzás, elfajulás, el-
korcsosodás, elváltozás, t. i. rosszab-
ra.

Ausatmen, kilehelleni, kifújni.

Ausbaden, jól megsütni p. o. a' kenyé-
ret, jól kiszűlni, jól megsülni.

Ausbau, der, kiépítés, megépítés.

Ausbauen, belől megépíteni, félepíteni.

Ausbauung, die, fel-, v. megépítés,
egészenvaló elkészítése az építés-
nek.

Ausbedingen, kikötni magának az alku-
ba valamit.

Ausbedingung, die, magának tartott jus,
kikötés alku.

Ausbedungen, adj., megalkudt.

Ausbeissen, kiharapni, kimarni, el-
marni.

Ausbeigen, kiétni p. o. maró nedvel,
kienni, mint a' választó víz.

Ausbellen, ugatni megszűnni.

Ausbesserer, der, kijobbitó.

Ausbessern, megjobbítani, kijobbitni,
megigazítani; újra csinálni, megúj-
jítani.

Ausbesserung, die, megjobbítás, meg-
igazítás, megújítás.

Ausbeten, végezni az imádkozást.

Ausbetteln, elkoldulni valamit valaki-
től.

Ausbeugen, kifelé hajtani, görbíteni;
kitérni előle.

Ausbeugung, die, kifelé görbítés; ki-
térés.

Ausbeute, die, nyereség, kereset.

Ausbeuteln, kirázni, p. o. lisztet a' zacs-
kóbol; trop. einen um's Geld brin-
gen, kiüríteni valakinek az erszé-
nyét.

Ausbeutelnung, die, kirázás.

Ausbezahlen, kifizetni.

Ausbiegen, kigörbíteni, kifelé hajtani.

Ausbiehen, feil biethen, z. B. Waaren,
árulni, eladásra tenni.

Ausbiehung, die, árulás.

Ausbilden, kiformálni, kipallérozni,
formálni, kimivelni, tökéletesíteni;
ein ausgebildeter Geist, pallérozott
eszű ember, nagy v. széles tudományú
férfiu, kimívelt lelkű ember.

Ausbilder, der, oder Ausbildner des
Stoffes, kiformáló; des Verstandes,
formáló, kipallérozó, oktató.

Ausbildung, die, kiformálás, kipalléro-
zás, kimivelés.

Ausbitten, kikérni, kérni.

Ausblasen, kifújni, kiadni; die Seele
ausblasen, kiadni a' lelkét; ein Licht,
elfújni, fúvással eloltani; trop. über-
all bekannt machen, kihirdetni; die
Flöte ist ausgeblasen, a' flöte már
meg van jártatva, ki van fúva.

Ausblasung, die, kifúvás, kihirdetés.

Ausbleiben, kinn maradni, oda marad-
ni; elmaradni, nem jönni.

Ausbleiben, das, ki-, v. elmaradás.

Ausbleichen, megfejeíteni, t. i. a' vász-
nat; meg fejeledni.

Ausblick, der, kitekintés; trop. ein fro-
her Ausblick in die Zukunft, jó re-
ményesség a' jövőökre nézve.

Ausblühen, elvirágzani, megszűnni vi-
rágzani.

Ausbluten, vérét elfolyatni; er hat aus-
geblutet, megszűnt vérzeni.

Ausböhlen, mit Böhlen bekleiden, z. B.
einen Fußboden, kipallózni, kidesz-
kázni.

Ausböhren, kifúrni, általfúrni; durch's
Böhren herausbringen, kifúrni be-
lőle.

Ausböhrung, die, kifúrás.

Ausborgen, kölcsönözni.

Ausborgung, die, kölcsönözés.

Ausbraten, jól megsütni, kiszűtni be-
lőle, p. o. a' zsirját; jól megsülni,
kiszűlni belőle.

Ausbrauen, gehörig brauen, jól kifőzni
p. o. a' sert.

Ausbrausen, als: der Wein, Bier, kiforrni magát; mint a' bor, must, ser; vom Sturme, kidühösködni magát, megszünni dühösködni; trop. die Heftigkeit verlieren, kifújni magát, kiadni a' mérget, lecsendesedni, mint a' harag, indulatosság.

Ausbrechen, kitörni p. o. a' fogát; im Erbrechen von sich geben, kihányni, kiokádni; sich befreien, z. B. wie ein Verbrecher aus dem Gefängnisse, kiron-tani a' tömlöczből, kitörni a' tömlöczöt; vom heftigen Gemüth, es ausbrechen lassen, kifakadni p. o. panas-zra; in lautes Gelächter ausbre-chen, hahotára szakadni; in Drohun-gen ausbrechen, fenyegetődni; von Dingen, schnell sichtbar werden, kiüt-ni, kiron-tani, z. B. das Feuer war an mehreren Orten ausgebrochen, a' tűz több helyeken kiütött v. kiron-tott; trop. ein Zustand ist ausgebrochen, lázzadás támadt, tamadás ütött ki.

Ausbreiten, kiterjeszteni, p. o. a' szárnyát; erweitern, nevelni, öregbíteni; ausgebreitete Kenntnisse, nagy tudomá-ny, szélesen kiterjedett esméret; vielen mittheilen, elterjeszteni; be-kannt machen, közönségesse tenni, elhírelteni; sich ausbreiten, el-, v. ki-terjedni; ein Baum, der sich ausbrei-tet, terepélyfa; trop. die Krankheit breitet sich aus, a' nyavalya terjed; das Gerücht breitet sich aus, az a' hír terjed el, mindenfelé az hírellek.

Ausbreiter, der, kiterjesztő, hirdető.

Ausbreitung, die, kiterjedés, elterje-dés.

Ausbrennen, belől kiégetni; einen Zahn ausbrennen, kisütögetni az odvas fogat; ein von der Sonne ausgebranntes Feld, a' hévségtől kiégett mező, rét, vetés; inwendig verbrennen, z. B. das Haus brannte aus, a' ház be-lől megégett; aufhören zu brennen, egészen elégni.

Ausbringen, Junge ausbringen, d. i. aus-brüten, kikölteni a' fiait v. a' tojása-it; Flecke aus Kleidern ausbringen, kivenni a' ruhából a' mocskot, pecsé-tet; etwas bekannt machen, elhírelle-ni, kihívni, p. o. a' hirt, a' szót a' háztól; eine Gesundheit ausbringen, elköszönni a' poharat, valaki egész-sé-geért inni.

Ausbringung, die, kihozás, kiverés, ki-tisztítás.

Ausbruch, der, das Ausbrechen, z. B.

des Feuers, kiontás, kiütés, p. o. a' tűznek, az ellenségnek kiütése, támadás, gerjedés; der Ausbruch-wein, asszuszőlőbor.

Ausbrühen, kiforrázní.

Ausbrüten, Junge, költeni, kikölteni; etwas Böses ausbrüten, koholni, p. o. valami rosszat; aufhören zu Brüten, a' költést elvégezni.

Ausbrütung, die, kiköltés.

Ausbügeln, Wäsche, kivasalni, kitégláz-ni.

Ausbügelung, die, kivasalás.

Ausbund, der, das Vorzüglichste von Menschen und Dingen, virága — auch ékesség, disze; der Ausbund von gottlosen Leuten, gazember; mustrá-ja a' szemtelenségnek.

Ausbündig, adj., d. i. in seiner Art vor-züglich, z. B. Schönheit, Tugend, ki-váltképpen való, különös, jeles; adv. különösen, kiváltképpen.

Ausbürsten, kikefélni, megkifeélni.

Ausbürstung, die, kikefélés.

Ausdämpfen, z. B. die Feuchtigkeit, ki-gőzölögtetni; auslöschen, z. B. Koh-len, kioltani; vermittelt des Dampfes her-ausstreiben, z. B. Bienen, kifüstöl-ni.

Ausdampfen, elgőzölögni.

Ausdampfung, die, kigőzölgés; kigő-zölögtetés.

Ausdauern, tartani, végig kitartani, kiállani; aushalten, ertragen, z. B. Hitze, kiállani, elszenvedni, eltűrni.

Ausdehnbar, adj., kinyújtható, kiter-jeszthető.

Ausdehnbarkeit, die, kinyújthatóság, ki-terjeszthetőség, lapíthatóság.

Ausdehnen, kinyújtani t. i. hosszú-ra, kiterjeszteni, t. i. szélesre, kilapít-ni p. o. az érzeket, kinyújtani; sich ausdehnen, kiterjeszteni magát, ki-nyújtózni, kiterjeszkedni, kiterjedni, kinyúlni, nagy helyet elfoglalni.

Ausdehnung, die, das Ausdehnen, ki-terjesztés, elnyújtás; kiterjedés, tér-ség, térhely, nagyság.

Ausdehnungskraft, die, kiterjeszke-dőerő.

Ausdehnungsvermögen, das, kiterjesz-kedhetés.

Ausdenken, gondolni, kigondolni.

Ausdeuten, kimagyarázni, megfejteni; z. B. übel oder gut ausdeuten, rossz-ra v. jóra magyarázni.

Ausdeutung, die, magyarázat, kima-gyarázás, megfejtés.

Ausdichten, kigondolni, költeni.

Ausdichtung, die, kigondolás, költés
találmány.

Ausdienen, kideszkázni, t. i. szobát,
kipalloszni.

Ausdielung, die, kideszkázás, kipal-
lózás.

Ausdienen, kiszolgálni, végig szolgál-
ni, szolgálatját végezni.

Ausdienen, kikötni magának, t. i. az
alkuban v. egyezésben.

Ausdonnern, megszűnni menydörögni.

Ausdorren, wie Gewächse, kiszáradni,
mint a' plánták, a' föld.

Ausdorren, daß, die Ausderrung, szá-
razság, kiszáradás, elszáradás.

Ausdörren, kiszáraztani, kiszárogatni,
kiszikkasztani.

Ausdörnung, die, kiszáraztás.

Ausdrängen, kinyomni, kiszorítani.

Ausdreschen, kiesztorgázni; ausgedrech-
felt, d. i. gefünfelt; kimesterkélt,
mesterséggel készített.

Ausdrehen, kitekerni, kifacsarni, p. o.
kezeből valamit, kusrófolni, kifelé
srófolni, lesrófolni.

Ausdreschen, kicsépelni; ausbören zu
dreschen, elcsépelni, végezni a' csé-
plést.

Ausdreschung, die, kicséplés.

Ausdringen, kinyomulni belőle.

Ausdruck, der, kifejezés, jelentés, a'
jelentésnek ereje, hathatósága; je-
des Wort, welches unsere Vorstellun-
gen bezeichnet, szó, kifejezés, kité-
tel; die Art und Weise des Ausdruc-
kes; előadás, az előadásnak vagy
kifejezésnek módja, kitétel.

Ausdrucken, kinyomni, lenyomni va-
lamibe; trop. Vorstellungen durch
sichtbare oder hörbare Zeichen dar-
stellen, kifejezni p. o. magát, gon-
dolatit szóval kitenni, előadni;
Wort für Wort ausdrucken, d. i. über-
setzen, szóról szóra v. szó szerint
fordítani valamit; fertig drucken,
z. B. ein Werk, kinyomtatni, végez-
ni a' nyomtatását valamely könyv-
nek; sich ausdrucken, d. i. seine Vor-
stellungen und Empfindungen mitthei-
len, magát v. gondolatját kifejezni,
szóllani; er druckte sich folgenderma-
ßen aus, így szóllott, ekként fejezte
ki magát.

Ausdrucklos, ausdruckslos, adj., z. B.
Gesicht, Stimme, lankadt, erötolen.

Ausdrucksvoll, adj., velős; ein aus-
drucksvoller Redner, velős beszédű
orátor; adv., velösen.

Ausdrücken, kinyomni.

Ausdrückung, kinyomás.

Ausdrücklich, adj., világos, nyilván-
való, világosan, kifejezett; adv.,
nyilván, világosan, magyarán.

Ausdunsten oder ausdüften; illatozni.

Ausdüftung, die, illatozás, illatadás.

Ausdunsten, végigtűrni, kiállani.

Ausdünsten, kigőzölgemi, kipárázni,
kigőzölögni magából, kigőzölög-
tetni.

Ausdünstung, die, kigőzölgés; die aus-
gedünstete Feuchtigkeit, gőz, pára.

Ausdunsten, kigőzölögni, kipárálni;
als Dunst verfliegen, elgőzölögni,
gőz formában elszállani; einen Dunst
von sich geben, gőzölni, gőzölögni.

Ausdunstung, die, kigőzölgés.

Ausdecken, kiszegletezni.

Aushegen, kiboronálni belőle, a' bo-
ronával kifordítani, p. o. a' föld-
ből.

Auseinander, aus einander, egymásból,
egymástól.

Auseinanderbringen, z. B. Zankende,
egymástól, elválasztani.

Auseinanderfliegen, széllyel repülni.

Auseinanderfliehen, széllyel szaladni,
szerteszéllyel futni.

Auseinanderfließen, széllyel folyni.

Auseinandergehen, sich trennen, elválni
egymástól és kétfelé elmenni; ein
auseinander gegangenes Heer, széllyel
oszlott tábor v. sereg; den Senat
auseinander lassen, eloszlatni, ele-
reszteni a' tanácsot; von Sachen,
die nicht fest zusammenhalten, elválni,
elrepedni, egymástól elmenni.

Auseinanderlagen, széllyelkergetni.

Auseinanderlassen, z. B. die Armee,
elereszteni t. i. hogy széllyel oszla-
janak.

Auseinanderlaufen, széllyelfutni v. sza-
ladni.

Auseinanderlegen, egymástól széllyel-
szedni, elszedni egymástól.

Auseinanderlegung, die, széllyelszedés,
egymástól való elszedés.

Auseinanderlesen, széllyel válogatni,
egymásközül kiválogatni.

Auseinanderreißen, kettészakasztani,
széllyel szakasztani.

Auseinander schlagen, széllyelverni.

Auseinanderschneiden, kettévágni.

Auseinandersehen, egymástól eltérni,
v. távoltonni egymástól; trop. deut-
lich machen, megmagyarázni, meg-
fejtegetni; sich auseinandersehen, d. i.
sich verständigen, valakivel egyességro

lépni, megegyezni valami dolog
eránt.

Auseinandersehung, die, fejtegetés, meg-
fejtegetés, megmagyarázás.

Auseinander sperren, j. B. die Beine,
széllyelvetni egymástól, kétfelé vet-
ni p. o. a' lábait.

Auseinander stehen, távalállani egymás-
tól.

Auseinander stellen, széllyel v. távol-
állani egymástól.

Auseinander theilen, kétfelé osztani,
széllyel osztani.

Auseinander treiben, széllyelűzni, szerte-
széllyel kergetni.

Auseinander zerren, széllyel ránczigálni
v. huzgálni.

Auseinander ziehen, egymástól széllyel-
huzni.

Auserkennen, kiesmerni, egészen meg-
esmerni.

Auserkiesen, kiválasztani.

Auserkiesung, die, kiválasztás.

Auserkoren, kiválasztani; daher außer-
foren, választott, kiválasztott.

Auserlesen, kiválogatni, kikeresni több
közül; daher st. ausgelesen, kiválasz-
tott; st. vorzüglich, válogatott, jeles,
derék.

Auserlesung, die, kiválasztás.

Ausersehen, kiszemlélni, kiválasztani,
kinézni, valamely végre elhatároz-
ni, elszánni, szánni valamire.

Auserwählen, kiválasztani; daher, der
Auserwählte, d. i. der Innigstgeliebte,
a' szerelmes, az egyetlen egy; ein
Frommer, kegyes.

Auserwählt, adj., legkedvesebb, el-
választott.

Auserwählung, die, kiválasztás.

Auserzählen, végig elbeszélni.

Ausseren, kienni belőle p. o. tálból;
kiüríteni, kiüresíteni.

Ausfachen, fiókra felosztani.

Ausfädeln, szálát húzni, szálanként ki-
rostozni; st. ausfädeln, szálanként
eltépni, kirostolódni.

Ausfahren, j. B. einen Weg, kijárni
az utat szekérrel, elvágni t. i. a'
kerék vágást; ausführen, j. B. Ge-
treide, kihordani szekéren, kivinni;
auswärtsfahren, kocsin kimenni, ki-
kocsizni, kiszekerezni, el-, v. kimen-
ni; st. ausgleiten, elesuszni; der Fuß
fuhr ihm aus, megcsuszamodott,
elesett; st. hervorbrechen, kimentani,
kitörni, kiütni, p. o. mint a' himlő.

Ausfahrt, die, das Ausfahren, aus ei-
nem Orte, kimenetel kocsin, ki-
kocsizás, kiszekerezés; ein Thorweg
zum Ausfahren, kijáró hely, kapu,
kijárás.

Ausfall, der, j. B. der Haare, kihul-
lás, elhullás; beim Fechten, megtá-
madás, elhullás; die Belagerten, ki-
rontás, kiütés p. o. várból; ein bei-
stehender Angriff mit Worten, szóval
való megtámadása valakinek; ein
heimliches Thor in einer Fesslung zu
Ausfällen bestimmt, kimentó titkos
kapu.

Ausfallen, kiesni, kihullani, mint a'
búza a' kalászból; elmenni, kihullani
mint a' haj; einen Ausfall thun, kiütni
a' várból az ellenségre; trop.; derb
ausfallen, j. B. mit Worten, erős-
sen kikelni valaki ellen, nyersen rá-
támadni valakire; einen Ausgang
gewinnen, j. B. es ist gut, es ist glück-
lich ausgefallen, jól v. szerencsésen
ütött ki, jó v. szerencsés kimenetele
lett; die Ernte ist schlecht ausgefallen,
szűk aratás lett az idén, rosszúl kie-
sett az élet; das Obst fällt gut aus,
gyümölcs elég terem v. bőven lesz;
sich die Zähne ausfallen, kiütni a' fo-
gát p. o. esés által; sich den Arm
ausfallen, d. i. verrenken, kificza-
módni a' karját p. o. esés által.

Ausfallen, a' ránczot kihuzogatni, ki-
simítani.

Ausfangen, kihalászni, kifogni p. o. a'
tóból a' halat.

Ausfassen, kirostozni, kirostolódni.

Ausfaulen, kirothadni, kivészni és
kiesni mint a' fog.

Ausfegen, kisépni, kitisztítani, ki-
tisztogatni; den Beutel ausfegen,
kiüríteni valakinek az erszényét.

Ausfeger, der, kiséprő, kitisztító.

Ausfeilen, ki-, v. megreszelni, resze-
lővel kipallérozni; trop. kicsikós-
gatni.

Ausfertigung, die, kireszelés; kipalléro-
zás; kicsinosgatás.

Ausfertigen, elkészíteni, kidolgozni,
megérni, készen tenni a' dolgozás-
sal.

Ausfertiger, der, j. B. eines Vases, el-
készítő.

Ausfertigung, die, elkészítés, meg-
érés.

Ausfilzen, kitönni szőrrel.

Ausfindbar, adj., ki-, v. feltalálható,
kigondolható.

Ausfinden, ki-, v. feltalálni a' többek
között; kiesmerni a' többek közül;
ausfindig machen, feltalálni, rátalál-

- ni, keresgetés által; einen Weg zur Flucht ausfinden, utat találni a' szaladásra.
- Ausfischen, kihalászni, mind kifogni a' halat belőle; erforschen, kikurkászni, kicsalogatni belőle.
- Ausflechten, durchflechten, befenni p. o. veszővel, kifenni a' mi be volt sonva; sich ausflechten, magát kifejteni valamiből, kibontani.
- Ausfließen, megfoltozni, megfoltoztatni.
- Ausfliegen, die, megfoltozás.
- Ausfliegen, kirepülni, elrepülni valahonnan kilodulni.
- Ausfließen, kifolyani, elfolyani valamiből.
- Ausflößen, kibolházni.
- Ausflucht, die, ki-, v. elrepülés; st. Bormand, kifogás, mentség, szinlettek a' mentségre; Ausflüchte, magamentegetés, magavonogatás; fahle Ausflüchte, kopasz mentségek.
- Ausflug, der, kirepülés; trop.; eine Reise aufs Land, kivandorlás, rövid időre való kimenetel p. o. a' pusz-tára, falúra, a' jóságára.
- Ausfluß, der, pl. Ausflüsse, kifolyás, a' kifolyás helye; Ausfluß eines Stromes ins Meer, torkolat kifolyás, bérugás p. o. a' tengerbe; dasjenige, was ausfließt, kifolyó nedves-ség, viz 's a' t. a' mi kifoly.
- Ausfluthen, kiöntödni, kicsepní.
- Ausforderer, der, j. B. zum Zweikampfe, bajvívásra hívó v. kihívó, viadalra hívó, kikívánó.
- Ausfordern, kihívni p. o. viadalra; zum Spiele, valakit játékra hívni v. készíteni; kikérni játéka.
- Ausforderung, die, kihívás, készítés p. o. a' viadalra, kikívánás.
- Ausformen, kiformálni, kiábrázolni.
- Ausforschen, kitanulni, kitudakozni; kivetni ballőle, micsoda gondolat-tal v. szándékkal legyen 's a' t.
- Ausforscher, der, kitudakozó, kitanuló.
- Ausforschung, die, j. B. der Wahrheit, kitanulása valaminek; kitudakozás.
- Ausfragen, kikérdezni, kérdezősködés által kitanulni; einen Zeugen ausfragen, a' tanut kihalgatni.
- Ausfragen, das, die Ausfragung, ki-kérdezés.
- Ausfressen, kienni belőle mint p. o. az állat az edényből, valamit meg-enni; megemeszteti, felsalni, kiüritni, kiüresíteni; kirágni p. o. mint
- az egér a' kenyéret; wie Säure und reizende Sachen, kienni, kienni; ausgefressene Zähne, odvas fog; sich ausfressen, d. i. sich fett fressen, fel-venni magát a' sok evés v. jól élés által, meghizni.
- Ausfrieren, egészen megfagyni.
- Ausfuchteln, megverni.
- Ausführbar, adj, véghezvihető, vég-rehajtható.
- Ausführen, jem. j. B. aus der Stadt, kivinni, kivezetni p. o. a' városból valakit; Getreide ausführen, kivin-ni szekéren, kihordani eladás vé-gett; Unreinigkeiten ausführen, aus dem Leibe, kihajtani a' testből p. o. a' tisztátlanságot; ein Werk ausfüh-ren; valami munkát végre hajtani, véghez vinni; erklären, j. B. eine Materie, valamit bőven, környül-állasossan előadni, mégmagyaráz-ni; gerichtlich darthun, j. B. durch Beweise, az ügyet törvényestén előadni, békonyítani.
- Ausführer, der, eines Geschäftes, végre hajtó.
- Ausführlich, adj., tellyes, környül-állatos, bő, adv., tellyesen, kör-nyülállatossan, hosszasan, hosszan.
- Ausführlichkeit, die, hosszóság, hosszas v. környülállatos előadás.
- Ausführung, die, kivezetés, kivivés; der Waaren, kihordás, kivitel; eines Werkes Vollendung, végrehajtás az elkezdett munkának; zur Ausfüh-rung kommen, végre hajtódni, vég-hez menni.
- Ausfüllen, megtölteni, teletölteni a' hezagját v. ürességet kipótolni, bé-tölteni; einen Graben ausfüllen, az árkot bétölteni; die Lücken ausfüllen, a' hiánosságát kipótolni, a' heza-gakot bétölteni; trop.; die Zeit mit Lesen ausfüllen; üres idejét v. órá-ját olvasásra, tanulásra fordítani.
- Ausfüllung, die, des Grabens, teletöl-tés, bétöltés, behányás; töltelék, töltelékre való.
- Ausfüttern, jól megetetni, jól tartani; ein Kleid ausfüttern mit Pelz, megbélelni.
- Ausfütterung, die, tartás kitartás; eines Kleides; megbélelés.
- Ausfuhr, die, kivitel, kihordás p. o. a' gabonának kivitele más országra.
- Ausfuhrhandel, der, a' kivitel v. a' kihordással való kereskedés.
- Ausfuhrwaare, die, kivitelre való per-téka.

Ausführzoll, der, kivitelvám.

Ausgabe, die, eines Buches, kiadás p. o. valamelly könyvnek kiadása, kinyomtatása; des Geldes, a' pénznek kiadása, kiköltése; was ausgegeben wird, j. B. das Geld; költség; die Ausgaben, költségek auch költség; die Abdrücke einer Schrift, kiadás, nyomtatás.

Ausgabebuch, das, költségjegyző t. i. könyv.

Ausgähren, kiforrni, megforrni, kipezsegni magát, mint a' bor, ser, ée.

Ausgang, der, menés, kimenetel p. o. a' városból; kimenetel, vég; der Ausgang einer Sache, a' dolog kimenetele; der Ausgang des Jahres, az esztendő vége; végezet, p. o. a' szó végezete; kijáró út, kimenetel.

Ausgären, f. Ausgähren.

Ausgäten, kigyomláni.

Ausgärtung, die, kigyomtálás.

Ausgeben, j. B. ein Buch, kiadni, kinyomtattatni; költeni, pénzt kiadni; kihirdetni, kijelenteni, kiadni; j. B. sich für einen Arzt ausgeben, doktornak adni ki magát, v. azt mondani magáról, hogy doktor v. orvos; jól fizetni, mint a' búza v. élet; szaporának lenni, mint a' lencse, kasa.

Ausgeber, der, könyvkiadó, kiadó; kulcsár.

Ausgebung, die, kiadás, költség.

Ausgeburt, f. Geburt.

Ausgehen, kimenni, hisétálni, elmenni; p. o. onnan hazul, ée; st. ausfallen, wie die Haare, elhullani, mint a' haj; ausgehen auf etwas, etwas zur Absicht haben, valami szándékkal lenni, valamire igyekezni; aus einem Orte oder Lande gebracht, j. B. Waaren, kimenni, kihordatni, kivitetni, mint a' portéka más országba; nach außen zu gerichtet seyn, j. B. wie ein Winkel, kifelé menni, kiállani; st. sein Ende erreichen, elfogyani; das Geld ist ihm ausgegangen, elfogyott a' pénze; daher; vertrocknen, absterben, wie Bäume, kiveszni; sich verlieren, wie Farben, kimenni, mint p. o. a' színe valaminek, a' pecsét a' ruhából; erlöschen, wie ein Feuer, elaludni; ausfallen, wie die Haare, elhullani, kihullani, elmenni mint a' haj; gram. sich endigen, végződni, kimenni valamibe; in Erfüllung gehen, j. B. wie ein

Traum, bételyesedni, mint az álom; durch Geben aussuchen, j. B. auf Wild ausgehen, felkeresni, addig járni, mig feltalálja p. o. a' vadász a' vadat; durch Geben ausmessen, léppessel megmérni.

Ausgelassen, partic.; von auslassen, f. dasselbe, trop., adj.; von Menschen, csintalan, pajkos, pajzán, zabolátlan; mérsékellen, mód nélkül való; adv. csintalanul, pajzánul, mód nélkül, szerfelett.

Ausgelassenheit, die, pajkosság, csintalanság, zabolátlanság.

Ausgenommen, adv., kivén, kivén azt, ha 's a' t.

Ausgezeichnet, partic.; von auszeichnen, f. dasselbe, trop., adv., igen jeles, megkülömböztetett; adv., igen jelesen, megkülömböztetve.

Ausgießen, kiönteni, kitölteni; trop.; von sich strömen, geben, kitölteni, kiárasztani; seinen Zorn über jem. ausgießen, haragját v. bosszúját valakin kitölteni; ganz eröffnen, j. B. sein Herz ausgießen, szívének minden érzését, indulatját v. titkát valaki előtt felfedezni, kiönteni szívét valaki előtt; mit etwas Flüssigem ausfüllen, j. B. mit Wachs, beönteni, tele tölteni v. önteni; auslöschen, j. B. mit Wasser das Feuer, elönteni, ráöntéssel eloltani p. o. a' tüzet; sich ausgießen, j. B. ich habe mich ausgegossen, felfedeztem v. kiöntöttem előttetek, szívemnek indulatit; st. sich verbreiten, j. B. Rösche goß sich über sein Gesicht, elpirult, elveresedett.

Ausgießung, die, kiöntés, kitöltés, telő öntés elöntés; eloltás.

Ausglätten, kisimitni, kisikárlani.

Ausgleichen, egyenlővé tenni; die Rechnungen ausgleichen, a' számadást eligazítani; ersetzen, j. B. den Schaden, kipótolni, v. helyre hozni a' kárt.

Ausgleichung, die, elegyenetés; der Rechnungen, a' számadás eligazítása.

Ausgleiten, elcsúszni, elesni; trop.; unversehens abweichen, j. B. von der Bahn der Tugend, eltávolozni, eltévelyedni tőle.

Ausglischen, idem.

Ausgraben, kiásni, felásni p. o. a' földből, kivésni, megásni, kivájni.

Ausgrabung, die, kiásás, felásás; eines Baumes, kitérés.

Ausgräten, einen Fisch, a' szálkait kiszedni.

Ausgrüßeln, kiközlésani, kitanúlni,

Ausgründen, vizsgálni, kitalálni.

Ausgurgeln, kigurgulyázni.

Ausguss, der, das Ausgießen des Wassers, kiöntés, kitöltés, kiöntő.

Aushaaren, elhullatni a' haját v. szőrét, vodleni

Aushaften, kikapálni, kívágni, kiásni; die Augen aushaften, a' szemeit kivájni, kívágni.

Aushändigen, a' kezei közül kiadni.

Ausbändigung, die, kezéből kiadás.

Ausbangebogen, der, próbaárkus, zsengeárkus, előre kiszáraztott mustra árkus a' nyomtatásból.

Aushängen, kiakasztani, kifüggeszteni.

Ausbhängung, die, kifüggesztés.

Aushäuten, a' bőrét lehúzni; sich aushäuten, wie Schlangen, a' bőrét levetkezni, letenni, a' bőreből kihújni.

Aushaften, vom Haden lösen, kiakasztani a' horogból.

Ausbalftern, kikantározni, lekantározni.

Aushalten, in der Musik, nyújtani, kitartani p. o. a' hangot; seine Stunden aushalten, végig kitartani az óraját; félbe nem szakasztani; kitartani, folytatni mind; st. ertragen, überstehen, kiállani eltűrni, elszenvedni; st. ausdauern, bis an das Ende aushalten, végig kitartani, megmaradni, kiállani, nem törni.

Ausbaltung, die, szenvedés, eltérés, kiállás, kitartás végig.

Aushämmern, kikalapálni.

Ausbaaren, kiállani, végig kitartani.

Ausbärten, megkeményíteni.

Ausbärtung, die, megkeményítés.

Ausbau, der, kivagdalás közüle.

Ausbauch, der, lehellés, lehellet, ki-lehellés, lélekzet.

Ausbauchen, kilehelleni, lélekzeni; den Geist ausbauchen, lelkét kiadni.

Ausbauen, kívágni p. o. fát; einen Wald ausbauen, kiritkítani az erdőt; Steine aus der Erde, kívágni a' követ a' földből; st. ausböhlen, z. B. einen Felsen in einer Höhle ausbauen, a' kősziklába üreget v. barlangot vágni be; durch den Meißel bilden, véssóval kívágni, kifaragni p. o. a' követ, a' kőből valamit; bei Fleischern, z. B. Ochsen ausbauen, kinérni a' levágott marhát.

Ausbauen, daß, die Ausbäuung, kivágás, kimetszés.

Ausheben, kivenni, kiemelni, p. o. az ajtót sarkából; Soldaten ausheben,

katonákat szedni, fogni; Wein mit dem Heber ausheben, szivni, venni a' bort lopón v. szivón; húzni; verrenken, z. B. den Arm, kirándítani az emelésben karját, emelés által kificzamítani.

Aushebung, die, kiemelés; der Soldaten, fogdosás; des Weines, borszivás.

Aushebeln, z. B. den Flachs, kigerebelni, meggerebelni.

Ausheften, Junge, kiköltöni tojásból fiait mint a' madár; trop. ki-, v. feltalálni.

Ausheilen, Wunden, ki-, v. meggyógyítani; völlig heil werden, egészen meggyógyulni.

Ausheilung, die, kigyógyítás.

Ausheitern, den Himmel, kideríteni; sich ausheitern, kitisztulni, derülni; sich ausheitern, megvidülni.

Ausbreitung, die, kiderülés; megvidülés.

Ausheizen, befűtni, bémelegíteni a' szobát.

Aushelfen, segíteni, kisegíteni, kihúzni valamiből, segítségre lenni.

Aushelfung, die, kisegítés, segítség.

Aushellen, sich, kitisztulni, kiderülni.

Ausheulen, aushängen, kiakasztani.

Ausheulen, kiordítani, kisírni magát, megszűnni ordítani.

Aushohlen, z. B. Steine, kiöblösíteni, kiüregíteni, kivájni, kioldvasítani, kivölgyelni.

Ausböhlen, kigúnyolni, kicsúfolni valakit.

Ausböhrer, der, kigúnyoló, gúnyoló-dó, csúfoló.

Ausböhnung, die, kigúnyolás, kicsúfolás.

Aushöfen, z. B. Obst, Eier, árulgatni, eladogatni.

Aushören, einen, kihallgatni; st. végig hallgatni.

Ausholen, einen, kitanúlni valakitől valamit, kivenni belőle; den Arm zum Werfen ausholen, neki fogni a' kezét, neki húzálni p. o. az ütésnek, hajításnak; neki szaladni p. o. az ugrásnak.

Ausbus, der, disze, virága valaminek.

Ausbülfe, die, kisegítés, segedelem, segítség

Ausbülfsen, hüvelyezni, kifejteni, p. o. a' borsót, paszulyt.

Ausbungern, éhséggel elgyötreni, kényszeríteni; eine Stadt ausbungern, éhség által venni meg.

Ausbuschen, kiszuhanni.
Ausbusen, j. B. Blut, kiköhögni, kivetni p. o. nyálkát.
Ausbungen, megpirongatni.
Ausjagen, kihajtani, kiűzni; schnell ausreiten, kinyargalni.
Ausjagung, die, kihajtás, kiűzés.
Ausjäten, f. Ausgäten.
Ausjochen, kifogni a' jóromból.
Auskaiben, kielleni a' borjút.
Auskämmen, kifésülni, megfésülni a' haját.
Auskämmung, die, kifésülés.
Auskauen, den Gast, kirágni belőle.
Auskaufen, einen, mindentől megvenni valakit, v. valaki jószágát, portékáját.
Auskoblen, kivölgyelni.
Auskehren, kisépenni, v. sepreni.
Auskehrer, der, kiséprő.
Auskebrig, daß, sepredék, szemét.
Auskehrung, die, kiséprés.
Auskeifen, lepirongatni.
Auskeimen, kicsirázni.
Auskeimung, die, kicsirázás.
Auskelttern, kiszajtolni, kipréselni.
Auskennen, kiesmérni, rácsmérni, megismérni több közül valamit; sich auskennen, j. B. ich kann mich nicht auskennen, nem tudom hányadán vagyok.
Auskerben, kirovátkolni, béróvni, bérovátkolni, kicsipkézni.
Auskern, kivenni a' bélést p. o. a' diónak, kiválogatni.
Ausklastern, felmérni öllel.
Ausklären, megtisztítani, leüllesztetni, felderíteni; sich ausklären, kitisztítani, kiderülni.
Ausklagen, einen, törvény eleibe idézni.
Ausklatschen, j. B. einen Schauspieler, kitapsolni t. i. a' csúfságból; ausplaudern, kifecsegni, kicsacsogni p. o. titkot.
Ausklatschung, die, kitapsolás, kifecse-gés.
Ausklauben, kiirtani, kiválogatni, kitisztítani, kiszedegetni, kiszedni, p. o. borsót, lencsét; die Erze ausklauben, d. i. auslesen, különválogatni, egymástól külön szedni; ausgeklaut, szemenszedett, irtott, válogatott.
Ausklauben, daß, die Ausklaubung, kiválogatás.
Auskleiden, einen, levetkeztetni; sich auskleiden, levetkezni, levetkezödni.
Auskleidung, die, levetkezés.
Ausklopfen, den Staub aus dem Kleide, kiporozni a' ruhát kiverni a' port

a' ruhából, kiverni a' köntöst; einen derb schlagen, nagyon megverni valakit.
Ausklopfung, die, kiverés, kiporozás.
Ausklügeln, kieszmélni valamit.
Auskneten, jól megdagasztani, t. i. a' tésztát.
Ausklöchen, kifőzni, megfőzni; st. überlaufen, futni, kifutni, mint a' nagyon forró étel; gehörig gekocht werden, jól megfőni, kifőni.
Ausklöschung, die, kifőzés.
Auskommen, von einem Orte kommen, kijönni, kimenni; ausgebrütet werden, kikelni t. i. a' tojásból; unter die Leute kommen, elterjedni, mint a' hír; entstehen, wie Feuer, támadni mint a' tűz, kiülni magát; bin-reichend sein; beérni valamivel, elég lenni; zurecht kommen mit etwas, boldogulni valamivel, elérni célját vele, p. o. mentséggel; mit Eimen auskommen, valakivel megegyezni, egymással egyességben lenni, össze-férni.
Auskommen, daß, élelem, élelemre való költség, egyetértés, egyességben élés, társalkodás, egyezés; mód, útmód valamire,
Auskönnen, kimehetni, kijöhetni.
Auskönnen, szemenként kiszedni, szemenszedni.
Auskosten, j. B. Wein, megkóstolni, mint felkóstolgatni.
Auskrämen, krazen, kirakni a' portékát, kirakodni, árulni; trop.; seine Gelehrsamkeit auskrämen, mutogatni, kérkedni valamivel, fitogtatni valamit.
Auskrähen, kivakarni, kívájni, kikaparni.
Auskrähung, die, kívájás.
Auskröchen, kimászni, kibújni.
Auskühen, meghüssíteni, meghivesíteni; sich auskühen, meghűteni magát; kühl werden, meghivesedni.
Auskühlung, die, hivesítés.
Auskünden, auskündigen, kihirdetni.
Auskünsteln, mesterségesen kicsinalni, kimesterkélni; ausgekünstelt, kimesterkélt, mesterségesen.
Auskundschaften, kitudakozni, kitudni, kikémlelni, kikurkászni, végire járni, kitanúlni.
Auskundschafter, der, kémlelő, tudakozó.
Auskundschaftung, die, kikémlelés, kitanulás.

Auskunft, die, der Unterhalt. élelem; Mittel zum Zwecke, út, mód valamire, eszköz; Nachricht. útasítás, útba igazítás, beléigazítás valamibe; einem Auskunft geben, útba igazítani valakit, útasítást adni valakinek, eligazítani valakit; ich wünsche hierüber Auskunft zu haben, szeretnék ezen dologban felvilágosíttatni.

Auskunftsbuch, das, útasítókönyv, útba igazítókönyv.

Auslachen, kinevetni, kikaczagni valakit v. valamit; sich auslachen lassen, magát kinevettetni, nevetségessé tenni; aufhören zu lachen, eleget nevetni, megszűnni kaczagni.

Auslachung, die, másnak kinevetése, kikaczagása.

Auslachenswerth, oder würdig, adj., nevetséges, nevetségre méltó.

Ausladen, lerakni, kirakni p. o. portékát a' hajóból; ein Schiff ausladen, kiüríteni p. o. a' hajót; sich ausladen, d. i. des Unraths entledigen, magát kiüríteni, természeti szükségét tenni.

Ausladen, das, die Ausladung der Baaren, a' portékának kirakása, kirakás; Ausladen des Schiffes, kiürítése a' hajónak.

Auslader, der, portéka kirakó.

Ausladungsplatz, der, kirakóhely.

Ausländer, der, külföldi, idegen.

Ausländerin, die, külföldi t. i. fejszemély, asszony v. leány.

Ausland, das, külföld, külsőország.

Ausländisch, adj., külföldi, külsőországi, idegenországi; adv., külföldi módon.

Ausläuten, kiharangozni; aufhören zu läuten, elharangozni.

Auslage, die, költes, költseg; Auslage bei Kaufleuten, mustramutató.

Auslagern, z. B. ausgelagertes Bier, álott ó ser.

Auslangen, mit etwas, beérni vele v. valamivel.

Auslassen, z. B. aus einem Orte, kieresztetni, eleresztetni, el-, v. kibocsátni; trop. seinen Zorn auslassen, kimutatni haragját valaki ellen; weglassen, fehlen lassen, ki-, v. elhagyni, p. o. szokat; auseinander lassen, z. B. ein Kleid, kieresztetni, bővebbre csinálni p. o. a' ruhát, a' köntöst; aufschmelzen, z. B. Fett, kiolvasztani, kieresztetni, p. o. a' vaját, zsirt; ausgehen lassen, z. B. Feuer, elhagyni aludni p. o. a' tüzet; sich auslassen

über etwas, kimondani, kinyilatkoztatni gondolkozását valami felől.

Auslassung, die, kieresztés, kibocsátás, elhagyás, kihagyás, kiolvasztás; kimutatás p. o. a' haragnak kimutatása.

Auslauf, der, des Wassers, kifolyás; der Schiffe, kivezés, kimennés, kiszaladás; kiállás, p. o. a' parkánynak kiállása.

Auslaufen, z. B. aus dem Hause, kifutni, kiszaladni, kimenni a' házból; aus den Hafen, kivezni, kiindulni p. o. a' kikötőből; auslaufen, wie ein Fluß ins Meer, kifolyani, berúgni, ömleni, p. o. tengerbe, mint a' folyóvíz; st. sich ausbreiten, kiterjedni; sich auslaufen, kiszaladgálni v. kifutkosni magát; sich von Kräften laufen, a' futkosásban elfáradni.

Auslaugen, z. B. ein Faß, kilúgozni, lúggal kimosni.

Ausleben, elélni, élni; aufhören zu leben, megszűnni élni, meghalni.

Auslecken, kinyalni, kinyalogatni.

Ausledern, bőrrel megbélelni.

Ausleeren, kiüríteni, kiüresíteni; ausgießen, kitölteni; einen Becher ausleeren, kiinni, kiüríteni a poharat, felhajtani; sich ausleeren, a' hasat kiüríteni.

Ausleerung, kiüresítés, kiürítés.

Auslegen, kitenni, kirakni p. o. a' portékát eladás végett; Geld für jemanden auslegen, másért fizetni, költeni v. költséget tenni t. i. visszafizetés fejébe; von Tischlerarbeiten, kirakni, p. o. az asztalt más színű fával, mint az asztalos; mit Gold, Silber auslegen, arannyal, ezüsttel kivölgyelni, kirakni, kihimezni; st. erklären, kimagyarázni, megmagyarázni, megfejteti; übel auslegen, rosszul magyarázni, elesavarni az értelmét valaminek; st. gut oder übel aufnehmen, venni valamit p. o. jól v. jó neven, rosszul v. rossz neven.

Ausleger, der, magyarázó.

Auslegung, die, der Baaren, kitevése, kirakása a' portékának; eines Wortes, magyarázat, megmagyarázás, megfejtés; eine erklärende Schrift, magyarázó írás.

Auslegungsfunde, die, magyarázás tudománya.

Auslegungsfunst, die, magyarázás mestersége.

Auslehren, egészen megtanítani valakit valamire.

- Ausleiden**, *z. B.* die Strafe, kiállani p. o. a' büntetést.
- Ausleihen**, *z. B.* Geld, kölcsönözni, kölcsön adni, hitelezni, hitelbe adni.
- Ausleiber**, *der*, hitelező; kölcsönöző.
- Ausleihung**, *die*, hitelezés, kölcsönözés, kölcsönadás.
- Ausleiten**, kivezetni.
- Auslenken**, kitérni az útból.
- Auslernen**, valamit egészen megtanulni, kitanulni; kiesmérni.
- Auslesen**, auswählen, kiválasztani, kiválogatni; ein Buch auslesen, végig olvasni, elolvasni p. o. könyvet, levelet egészen.
- Ausleser**, *der*, kiválogató.
- Auslesung**, *die*, kiválasztás, kiválogatás; elolvasás, végigolvasás.
- Auslieben**, zu lieben aufhören, felhagyni a' szeretettel, megszűnni szeretni.
- Auslichten**, *z. B.* den Wald, kiirtani.
- Auslieferer**, *der*, kiadó, általadó.
- Ausliefern**, általadni, kiadni a' kezei közül, kézhez szolgáltatni, kézbe adni; dem Feinde ausliefern, az ellenségnek adni; als Verräther ausliefern, *z. B.* eine Flotte, elárulni mint áruló.
- Auslieferung**, *die*, kiadás, kézbeadás; einer Stadt, általadás.
- Auslieferungsvertrag**, *der*, a' szököttek kiadásáról tett alku.
- Ausliegen**, lange liegen, wie *z. B.* der Wein, állani, mint a' bor, hogy jobb legyen; ausgelegener Wein, állott ó bor, régi ó bor.
- Auslocken**, *z. B.* den Feind, kicsalni, valahonnan; zu erfahren suchen, *z. B.* Geheimnisse, kivenni, kicsalogatni p. o. hízkelvedve a' titkot.
- Auslockung**, *die*, kicsalogatás.
- Auslöchern**, kilyukatni, kifúrni.
- Auslöschen**, Feuer, Licht, eloltani, kioltani; eine Feuerbrunst auslöschen, megoltani a' tüzet v. égést; trop. vertilgen, le-, v. eltörlni, kitörlni p. o. az írást; mit seyn: das Licht ist ausgelöschen, a' gyertya elaludt; was man nicht auslöschen kann, eltörölhetetlen.
- Auslöscher**, *der*, el-, v. megoltó; ein Werkzeug zum Auslöschen, gyertyaoltó.
- Auslöschung**, *die*, el-, kimegoltás; trop. Vernichtung, eltörlés.
- Auslösen**, meg-, v. kiszabadítani; Bōgel auslösen, d. i. befreien, *z. B.* aus Schlingen, a' törből v. hurokból kivenni; die Gefangenen auslösen, a' foglyokat kiváltani; sich auslösen. (ranzioniren), magát pénzen megváltani.
- Auslösung**, *die*, kiváltás; ft. Lösegeld, kiváltásbér, váltság.
- Auslösungsvertrag**, *der*, alku a' foglyok kiváltásáról.
- Auslügen**, kiszellőztetni.
- Ausmachen**, kivenni belőle, kiszedni; zu Ende bringen, végezni, elvégezni, végre hajtani, véghez vinni, elintezni; entscheiden, meghatározni; es ist bei mir ausgemacht, feltettem, elvégeztem v. meghatároztam magamban; daher: ausgemacht, d. i. entschieden, gewiß, bizonyos, nyilvánvaló dolog; es ist eine ausgemachte Sache, kétségenkívül való, bizonyos, valóságos dolog; ausschelten, valakit megdorgálni, megpirongatni, lemocskolni, lehordani; aus etwas bestehen, lenni, abból állani; Leib und Seel machen den Menschen aus, az ember testből és lélekből áll; voll, vollständig machen, tenni, menni, annyira menni; wie viel macht das aus? mennyit tesz az? mennyire megy az? das macht nichts aus, semmit sem tesz.
- Ausmachen**, daß, *z. B.* der Erbsen aus den Schotten, kifejtés, kiszedés; einer Streitsache, eligazítás.
- Ausmārgeln**, az erejéből kivenni, elcsigázni; daher ausgemārgelt, elcsigázott, elerőtlenített; ein ausgemārgelter Boden, elsoványított föld.
- Ausmārgen**, a' rosszat kihányani, kiválogatni a' selejtessét, kiselejtezni, kiallyazni.
- Ausmārgung**, *die*, kiselejtezés, kiallyazás.
- Ausmāsten**, meghizlalni, hizlalni; daher ausgemāstet, hizlalt.
- Ausmāstung**, *die*, hizlalás, meghizlalás.
- Ausmahlen**, in der Mühle, meg-, v. leörlni p. o. a' búzát; aufhören zu mahlen, végezni az őrlést.
- Ausmalen**, mit Farben, kifesteni, végezni a' festést; illuminiren, *z. B.* einen Kupferstich, kifesteni színnel, kiszínelni; trop. mit Worten ausmalen, lefesteni szóval; ein Zimmer ausmalen, befesteni a' szobát.
- Ausmarsch**, *der*, kimenetel, elutazás t. i. a' katonáknál.
- Ausmarschiren**, elmenni, kimenni, mint a' katonák.
- Ausmauern**, kövel kirakni.
- Ausmeiseln**, kívésni.

Ausmellen, kifejteni.

Ausmessen, kimérni, megmérni, felmérni, méregetni.

Ausmesser, der, méregető; der Gelder, felmérő.

Ausmessung, die, meg-, ki-, felmérés.

Ausmieten, bérbe kiadni.

Ausmisten, kihányani a' ganéjt, a' ganéjtól kitisztítani.

Ausmitteln, f. auffindig machen.

Ausmöbeln, kibútorozni a' szobát, házat.

Ausmontiren, felhurázni.

Ausmünzen, Geld, pénzt verni.

Ausmünzung, die, pénzverés.

Ausmustern, kivenni, kihányani a' rossz-
szat; Soldaten ausmustern, eleresz-
teni a' katonák közül.

Ausmusterung, die, kihányás, kimustrá-
lás, kivetés a' többi közül.

Ausnähen, kivarrni, kihimelni; ein auf-
genähtes Kleid, kivarrott ruha v.
köntös.

Ausnagen, kirágni, mint az egér a'
kenyeret.

Ausnahme, die, kivétel, kifogás.

Ausnehmen, kivenni valahonnan; auf-
genommen, kivévén azt, hanemha;
Vogel aus dem Neste ausnehmen, el-
szedni a' madár fiakat; einen Zahn
ausnehmen, kihúzni v. kivenni a' fo-
gát; sich ausnehmen, d. i. auf eine be-
sondere Art in die Augen fallen, lát-
szani, tetszeni a' szemek; daher: aus-
nehmend, d. i. vorzüglich, adj., jeles,
derék, különös, kiváltképpen való;
adv, jelesen, különösen, kiváltkép-
pén, felettebb; ausnehmend schön,
felette szép, legszebb, igen szépen.

Ausnehmung, die, kivézés, kifogás, ki-
vétel.

Auspacken, kirakni, kiszedni; eine Kiste
auspacken, a' ládából a' portékát ki-
rakni, a' ládát kiüríteni.

Auspacken, daß, die Auspackung, kira-
kás, kiszedés.

Auspariren, félrecsapni, elcsapni p. o.
a' vágást.

Auspatschen, kitapsolni.

Auspauken, kidobalni.

Auspeitschen, kikorbácsolni, megkor-
bácsolni, megvesszőzni; trop. auf-
gepeitscht, út félen esmeretes; ein
aufgepeitschtes Pöbelchen, közönséges
nóta v. dal; aus der Stadt hinaus-
peitschen, a' városból kiverni, kikor-
bácsolni.

Auspfehlen, karókkal, czövekkel bé-
verni.

Auspfinden, megzalogolni, zalogba al-
venni p. o. az adosnak vagyonát.

Auspfindung, die, megzaloglás.

Auspfeifen, kifűtyölni, kicsűfolni p. o.
a' rossz játszót a' játékszínen.

Auspfestern, kövel kirakni.

Auspflüden, kitépni, kiszaggatni, p. o.
tollat; dazwischen wegpflüden, j. B.
Blüten, közülr kiszaggatni p. o. a'
virágait v. gyümölcseit.

Auspflügen, kiszántani.

Auspflügung, die, kiszántás.

Auspicken, béönteni szurokkal.

Auspicken, kivagdálni az orrával.

Ausplappern, kifecsegni.

Ausplagen, kirepedni, kihasadni, meg-
pukkani; trop. in lautes Gelächter
ausplagen, hahottára fakadni.

Ausplaudern, kifecsegni; Geheimnisse
ausplaudern, titkot kibeszélni; auf-
hören zu plaudern, kibeszélni magát,
véget vetni a' fecsegésnek.

Ausplauderung, die, kifecsegés.

Ausplündern, kirabolni, felindulni, meg-
fosztani valakit; jemanden rein aus-
plündern, valakit egészen kirabolni,
mindenétől megfosztani.

Ausplünderung, die, kirablás, meg-
fosztás.

Auspolieren, kipallérozni.

Auspolierung, die, kipallérozás.

Auspolstern, einen Stuhl, kitömni.

Auspochen, kiverni belőle.

Ausprägen, Geld, verni pénzt; ki-
nyomni a' formáját.

Auspredigen, végezni a' predikállást.

Auspressen, kinyomni, kinyomolni, kisaj-
tódni; einem Geld auspressen, kicsi-
karni valakitől pénzt, elesalni.

Auspressung, die, kinyomás; kicsikarás.

Ausprügeln, kikorbácsolni, kiverni.

Auspumpen, kihúzni, kihúzgálni, kiszí-
vattyúzni.

Auspugen, ki-, v. megtisztítani; trop.
einen auspugen, d. i. einen Verweis
geben; megdorgálni, megpirongatni
valakit; eine Arbeit reinigen, kifénye-
sitni, kipallérozni; st. schmücken,
zieren, kicsinosgatni; im Pugen aus-
löschen, j. B. das Licht, a' koppantás-
ban v. hamva elvétele közben elol-
tani, t. i. a' gyertyát.

Auspüßer, der, tisztító, tisztogató; csi-
nosgató; ein Scheltwort, Beschämung,
pironszó, megpirongatás.

Auspüfung, die, kitisztítás.

Ausquetschen, den Saft, kinyomni t. i.
erőszakkal.

Ausradiren, kivakarni (írást).

Ausrändeln, a' szélét kicsipkézni; daher: ausgerändelt, kicsipkézett.
Ausrauchern, kifüstölni (szobát); durch und durch rauchern, j. B. Fleisch, fel-, v. megfüstölni a' füstre akasztani.
Ausräumen, Tische, kihordani p. o. a' szobából; leer machen, j. B. ein Haus kiüresíteni, kiüríteni p. o. a' házat; reinigen, kitisztítani, kitisztogatni.
Ausräumung, die, kihordás; kiürítés, kitisztogatás.
Ausräumer, der, tisztogató; **Ausräumer der Abzichten**, árnyékszék tisztogató.
Ausraußern, kihálogni.
Ausranden, a' szélét kicsipkézni.
Ausrasen, megszűnni dühösködni.
Austrasten, kipihenni, kinyúgodni.
Ausrauchen, j. B. Rüche, kifüstölni p. o. a' rókát lyukából; eine Pfeife Taback ausrauchen, kiszívni p. o. egy pipa dohányt; aufbören zu rauchen, megszűnni füstölni.
Ausraufen, kitépni, kiszaggatni.
Ausrechnen, kigereblyélni.
Ausrechnen, kiszámlálni, felvetni t. i. számmal.
Ausrechnung, die, számvetés, összeszámolás.
Ausreden, kinyújtani, kiterjeszteni p. o. a' karjait.
Ausredung, die, kinyújtás.
Ausrede, die, die Aussprache, kimondás szókimondás ejtése a' szónak; Entschuldigung, kifogás, kopasz mentesség, fogás, szinlett ok p. o. maga mentsegére.
Ausreden, aussprechen, beszélni, ejteni p. o. a' szót; bekennen, j. B. vor Gericht, kimondani, vallani valamit, t. i. törvényszék előtt; von etwas abbringen suchen, kivenni valamit valaki fejéből, leverni valakit valamiről; einen Zweifel ausreden, elozlatni valaki kételkedését v. kétségét; aufbören zu reden, végezni a' beszédet; laß mich doch erst ausreden, hadd mondjam el legalább, a' mint akarok; sich ausreden, d. i. entschuldigen, magát mentegetni, szabadkozni.
Ausregieren, véget vetni az uralkodásnak.
Ausregnen, j. B. es hat ausgereget, megállót az eső, kiesto magát az eső.
Ausreiben, j. B. Flecken aus einem Kleide, kidörögölni a' pecsétet a' ruhából; den Fußboden ausreiben, kidörögölni, kitörögni a' szoba pallóját.

Ausreichen, genug seyn, elég, v. elegendő lenni; genug haben, beérni valamivel, elégnek lenni reá.
Ausreisen, jól megérni.
Ausreinigen, kitisztítani.
Ausreinigung, die, kitisztítás.
Ausreise, die, el-, v. kiutazás.
Ausreisen, elutazni, elmenni p. o. valami helyből.
Ausreißen, kiszakasztani, kiszaggatni, kitépni; die Zunge ausreißen, a' nyelvét kihúzni; die grauen Haare ausreißen, az ősz hajait kiszedni, kiszaggatni; st. durchreißen, mit Gewalt durchbrechen, elszakasztani, kettészakasztani, keresztültörni rajta; mit seyn: schnell davon laufen, elszaladni, elszökni; bößlich seine Fahne verlassen, elhagyni a' százlóját; von Pferden, wenn sie ausreißen, elvándulni, megszilajódni és elfutni.
Ausreißen, daß, eines Zahnes, kihúzása p. o. a' fognak, foghúzás; die Flucht, elszaladás; daß Verlassen der Fahne, elszökés; daß Ueberlaufen zum Feinde, általszökés az ellenséghez.
Ausreißer, der, der die Fahne verläßt, szökevény; wenn er zum Feinde übergeht, általszökött.
Ausreiten, kilovagolni, kilovazni, lovagolni menni.
Ausreiten, daß, kilovaglás.
Ausreitern, kiostálni.
Ausrenken, kificzamítani valamelly tagját; sich ausrenken, kificzamodni, kimenülni.
Ausrenkung, die, kificzamítás.
Ausrennen, kiszaladni, kifutni, kinyargalni.
Ausreuten, j. B. Unkraut, kigyomlálni, kitépni p. o. a' dudvát, a' konkolyt.
Ausreutung, die, kigyomlálás.
Ausrichten, auswärtß richten, kifelé irányítani; bewirken, telyesíteni, betölteni, eljárni benne; jemandes Befehl ausrichten, valaki parancsolatját betölteni, telyesíteni; einen Gruß ausrichten, valaki tiszteletét v. köszöntését általadni, megvinni valakinek, köszönteni, tisztelni mást valaki nevében; ein Geschäft ausrichten, a' reábizott dolgot elvégezni; daher: Nutzen schaffen, viel, wenig, használni, tehetni valamit; nichts ausrichten, semmit se tehetni; Berweise geben, megdorgálni, valakit, megpirongatni, megmocskolni; Bößes nachreden, rosszat beszélni valaki felől.

Ausrichter, der, elintéző, véghezvivő.
Ausrichtung, die, des Geschättes, telyesítés, végre hajtás, bétélyesítés.
Ausrichten, kierzni a' szagáról, megérzeni.
Ausringen, durch Ringen endigen, ki-küzdeni küzdéssel végre hajtani; aufhören zu ringen, megszűnni küzdeni, a' küzködést elvégezni.
Ausrinnen, kifolyni belőle.
Ausritt, der, kilovaglás.
Ausrösten, z. B. einen Baum, gyökere-restől kiirtani; ein Stück Land ausrösten, irtani, kiirtani a' földöt p. o. szántás alá.
Ausrösten, rostélyon jól megsűtni.
Ausrösten, z. B. den Teig, kinyújtani a' tésztát.
Ausröten, z. B. Bäume, kiirtani, ki-gyömlálni kitépni gyökere-stől, kiszaggatni, kiveszteti st. vertilgen, elveszteti, kipusztítani, kiveszteti; Ratten ausröten, patkanyokat kiölteni.
Ausrötung, die, des Unkrauts, kiirtás; Vertilgung, kivesztés, kipusztítás.
Ausrötungskrieg, der, kiirtó háború.
Ausrücken, von Soldaten, kimenni, kiállani, p. o. ütközetre; die Truppen ausrücken lassen, kiállítani a' seregeket p. o. ütközet rendbe.
Ausrückung, die, kiállítás, kimenés.
Ausrunden, ausrunden, kikerekíteni.
Ausrüsten, z. B. Soldaten, felfegyverkeztetni, felkészíteni; mit etwas versehen, felkészíteni, készen kiállítani.
Ausrüstung, die, felkészítés t. i. minden szükséges dologgal, felfegyverkeztetés.
Ausruf, der, fel-, v. kikiáltás; Versteigerung, kótyavetyélés.
Ausrufen, felkiáltani p. o. csudálkozva, örömeben; aufhören zu rufen, elkiáltani, végezni a' kiáltást; öffentlich bekannt machen, kikiáltani, kihirdetni valamit; eine Versteigerung ausrufen, kótyavetyét hirdetni; etwas ausrufen lassen, valamit kihirdettetni, kikiáltatni.
Ausrufer, der, kikiáltó, kiáltó.
Ausrufungswort, das, (gram.), felkiáltószó.
Ausrufungszeichen, das, felkiáltásjel.
Ausrufen, nyugodni, kinyugodni magát, megnyugodni.
Ausrufen, das, kinyugvás, megnyugvás.
Ausrufen, z. B. Federn, kiszaggatni, kitépni.

Ausrufung, die, kiszaggatás, kitéppés.
Ausrütteln, kirázni, kiverni belőle.
Aussaat, die, vetés, elvetés, a' magnak elvetése; das Getreide, das ausgesät wird, vetnivalómag.
Aussäen, aussäen, a' zsákból kitölteni; jemanden aussäen, d. i. daß er sein Geld hergeben muß, kiűritni valakinek az erszényét; sich aussäen, d. i. vom Geld entblößen, minden költségéből kifogyni.
Aussäen, vetni, elvetni, a' vetést végezni, bévetni a' földet; trop. Zwietracht aussäen, háborúságot támasztani.
Aussägen, kifürészelni.
Aussäsig, adj., sekélyes, belpoklos.
Aussäubern, kitisztogatni; mit dem Besen, kisépregetni; mit Wasser, kimosni, kiöblíteni.
Aussage, die, kibeszéllés, kimondás, vallástétel; mondás, előadás; daher: die Aussage vor Gericht, vallás, a' mit valaki vall; eines Zeugen, a' tanú állítása, bizonyágtétele; eines angeesehenen Mannes, állítás, tanúbizonyosság, előadás; jemandes von sich selbst, vallástétel.
Aussagen, kimondani, szóval kifejezni; st. anzeigen, vallani, kivallani, elbeszélni.
Aussagewort, das, ige.
Aussatz, der, z. B. im Spiele, seltevés, kitétel p. o. a' játékra; eine Krankheit, sekély, belpoklosság, rüh.
Aussäusen, kiinni, mint p. o. az állatok; eine Flasche, felhajtani 's kiinni, kiűritni.
Aussäugen, kiszopni, kiszívni; trop. einen das Blut aussäugen, d. i. um das Seinige bringen, valakinek a' zsirját kivenni; durch vieles Säugen entkräften, z. B. die Amme, elszívni, p. o. a' dajkát sok szopással; elsoványítani.
Aussäugung, die, kiszívás, kiszopás.
Aussäuben, kivakarni.
Aussäubung, die, kivakarás.
Aussäulen, z. B. Rüsse, a' héjját lehántani, meghántani, a' kopáncsából kivenni, meghámozni.
Aussäulung, die, meghámozás.
Aussäunden, lemocskolni, gyalázva lepirongatni.
Aussäugen, elbecsülni valakinek a' jószágát.
Aussäumen, habozva v. hullámozva kiverni; trop. seine Wuth aussäumen, dühösségét kifűjni kiönteni;

Ausäumend herauströmen, kihakzani belőle.
Aus schaffen, el-, v. kiküldeni, kivinni t. i. kocsin valamit, kiszállítani; innen aus der Stadt ausschaffen, valakit a' városból kihajtani kipurancsolni.
Aus schank, der, bormérő, mérőhely, csapszék.
Aus scharren, kiásni, kivájni, kikaparni p. o. a' földből.
Aus scharrung, die, kikaparás.
Aus schattiren, kiárnyékozni, árnyékvonásokkal bérángatni, bérongálni.
Aus schattirung, bérángatás árnyékvonásokkal.
Aus schauen, kinézni p. o. az ablakból; st. ausseben, olyan lenni.
Aus schaukeln, z. B. den Schnee, kilapátalni, lepáttal kihányani.
Aus scheiden, sich von jemanden trennen, elválni; wie die Erze, elválasztani.
Aus schelten, einen, lepirongatni, lemocskolni megmocskolni.
Aus schenken, z. B. Wein, kimérni p. o. a' bort.
Aus scheeren, lenyírni, utoljára megnyírni, mint a' posztósok a' posztót.
Aus scheuern, z. B. ein Gefäß, kimosni p. o. az edényt.
Aus schicken, kiküldeni, elküldeni, valahová küldeni.
Aus scheidung, die, küldés, elküldés.
Aus schieben, z. B. die Kugel, kezdeni a' kuglizást.
Aus schießen, kilöni; als untauglich aussondern, kivetni közül, kihányani p. o. rosszat; aufhören zu schießen, megszűnni jövedőzni; hervormachsen, kihajtani, mint a' növény, felnőni.
Aus schießung, die, kihányás, kivetés t. i. a' rosszának kihányása; kihajtás, kinövés.
Aus schiffen, kihajókázni, kivezni, kirakni a' hajóból, kiűritni a' hajót t. i. a' szárazra.
Aus schiffung, die, kihajókázás, kivezés; kirakás t. i. hajóból.
Aus schimpfen, megmocskolni.
Aus schirren, z. B. Pferde, lahámózni, leszerszámozni a' lovakat, kifogni.
Aus schlafen, kialudni magát, eleget aludni; den Rausch ausschlafen, kialudni a' mármot.
Aus schlafung, die, kialvás.
Aus schlag, der, die Ausschläge, der erste Schlag, első ütés; der Ausschlag

aus der Wurzel, kicsirázás, kihajtás a' gyökérről; die Neigung des Wagens nach einer Seite, a' mérőserpenyőnyelvének elbillenése; was über das Gewicht ist, nyomteték; der Ausgang einer Sache, kimenetel, vég, befejezés; s. Ausgang, Erfolg, was einer Sache den Ausschlag gibt, a' mi a' dolgot eldönti, a' dolognak eldöntője, elváltó; als Krankheit, z. B. Flecken auf der Haut, kiütés, pattanás, pattogzás, kihányás a' testen.
Aus schlagen, kiütni, kicsapni p. o. a' szemét, a' fogát; inwendig bekleiden, z. B. ein Zimmer mit Tapeten, behúzni p. o. a' azoba falát falszőnyeggel, a' hintót posztóval; einen Armel ausschlagen, kihajtani, hajtókáját csinálni; von sich wegschlagen, z. B. einen Stoß, elütni, félreecsapni p. o. a' szúrást, trop. et. was Angebotenes ausschlagen, el nem fogadni; mit Stolz ausschlagen, sel se venni; ein Amt ausschlagen, magát mentve el nem fogadni; einen Freier ausschlagen, a' leánykérőhöz v. férjshöz hozzá nem menni; mit den Füßen ausschlagen wie das Pferd, rugni, rugdosni, kirugni, mint a' ló; aufhören zu schlagen, z. B. wie die Nachtigall, megszűnni füttyörészni v. énekelni, mint a' filemile; wie der Geiger, mint elverni, mint elütni, p. o. az óraütő kalapács az órát; sich aus der senkrechten Stellung neigen. z. B. wie die Zunge der Wage, elbillenni, félrebillenni, mint a' mérőfont nyelve; von Gewächsen, z. B. die Knospen schlagen aus, a' bimbók fakadnak; die Bäume, a' fák ismét leveleznek; bei Krankheiten, z. B. die Krähe schlägt bei ihm aus, a' rüh kiütött rajta v. kihányta a' a' testét; daher: ausschlagen im Gesicht, d. i. einen Ausschlag bekommen, kiütni rajta, kihányani a' testét; die Wände schlagen aus, veréjtékezni, izadni mint a' fal; einen Ausgang gewinnen, kiütni, kimenetelének lenni; gut, glücklich ausschlagen, jól ütni ki, szerencsés kimenetelének lenni; die Sache ist übel ausgeschlagen, rosszul ütött ki a' dolog.
Aus schlagung, die, kiütés, kiverés; kibimbózás, kihajtás; kimenetel, kiütése a' dolognak.
Aus schleifen, kiköszörülni; hohl schlei-

fen, z. B. ein Glas, kivölgyelni t. i. köszörülés által.
 Auschlemmen, kitisztítani az iszáptól.
 Auschleppen, kihurczolni, kivonni.
 Auschleudern, z. B. Steine, kihajítani.
 Auschließen, kibújni.
 Auschließen, kizárni, kicsukni, kirekesztetni; aus seinem Hause ausschließen, a' házából eltiltani; trop.; einen von der Erbschaft ausschließen, kirekesztetni valakit az örökségből; ein ausschließendes Vorrecht, kirekesztő jus, szabadság v. engedelem valamire; eine Ausnahme machen, kivenni a' többi közül; mich ausgeschlossen, engem kivéve; aus den Banden lösen, valakiről a' vasat, a' békót levenni.
 Ausschließlich, adj., kirekesztő, kizáró; adv., kirekesztőleg, kizárólag, egyedül, csupán csak.
 Ausschließung, die, vom Amte, kirekesztés; kivétel.
 Ausschlingen, kibontogatni, kifejtgetni, kibonyolni.
 Auschluden, felhabsolni, v. hirtelen kiinni, kihörpönteni.
 Auschlüpfen, kibújni; aus den Eiern auschlüpfen, kikelni a' tojásból; st. schnell herausfahren, kisuhanai.
 Auschlürfen, kihörpölni, kihörpölni.
 Auschuß, der, kirekesztés.
 Auschmähnen, megmocskolni.
 Auschmälen, megpirongatni.
 Auschmauchen, ausrauchen, z. B. einen Fuchs; kifüstölni, p. o. rókát; eine Pfeife auschmauchen, kiszívni p. o. egy pipa dohányt; aufhören zu schmauchen, megszűnni dohányozni.
 Auschmausen, kidorbézolni.
 Auschmeißen, kivetni, kihajítani, kirúgni.
 Auschmelzen, z. B. das Fett, kiolvasztani; Erze, megolvasztani; mit seyn, ki-, v. megolvadni.
 Auschmelzung, die, ki-, v. megolvasztás; ki-, v. megolvadás.
 Auschmieden, kikovácsolni, kikalapálni.
 Auschmieren, bemázolni, bekenni; verächtlich, für ausschreiben, kiírni p. o. más könyvből.
 Auschmierer, der, kiíró, mások munkáiból kiírogató.
 Auschmüden, kicsinosítani, felékesíteni, felczifrázni; trop.; seine Fehler auschmüden, szépíteni a' hibáit.
 Auschmückung, die, kicsinosítás; der angebrachte Schmuck, ék, ékesség.
 Auschnäuben, kifújni az orrát.
 Auschnallen, kicsatolni.

Auschnattern, kifecsegni, kibeszélni.
 Auschnauben, kifújni; aufhören zu schnauben, und sich erholen, kifújni magát, kipihenni.
 Auschnaufen, idem.
 Auschnaidemeißer, daß, kimetélőkés, Auschneiden, kivágni, kimetszeni; wie bei Thieren, z. B. die Hoden ausschneiden, ki-, v. megherélni; wie Bäume ausschneiden, megnyesni a' gyümölcs fát; eine Figur, ein Bild ausschneiden, kivágni, kimetszeni; Einchnitt in etwas machen, kivágnivalni p. o. valaminek a' szélét, kicsipkezeni.
 Auschnitt, der, kivágás, kimetszés; ein ausgeschchnittenes Stück, lemetszett darab, szelet.
 Auschnitzen, auschnitzen, kifaragni, kifaracsgálni (fából).
 Auschniffeln, kiszaglálni.
 Auschnüren, kifűzni.
 Auschnupfen, z. B. den Tabak, mint felszívni p. o. a' tobákot; feltobákolni, kitobákolni p. o. a' pilszist, kiűritni.
 Auschöpfen, z. B. Wasser, kimeríteni; einen Brunnen, kiűritni p. o. a' kútat.
 Auschrauben, kisorfolni és kivenni.
 Auschraubung, die, kisorfolás.
 Auschreiben, aus einem Buche, kiírni p. o. a' könyvből; einen Schriftsteller ausschreiben, kilopni p. o. más munkájából valamit; bis zu Ende schreiben, z. B. eine Rechnung, leírni egészen valamit; ankündigen, anbefehlen, kihirdetni, rendelni, megrendelni írásban tett rendelés által; einen Termin ausschreiben, időt határozni; einen Landtag ausschreiben, országgyűlést hirdetni v. rendelni; sich ausschreiben, kiírni magát; kifogyni az írásból.
 Auschreiber, der, kiíró, leíró.
 Auschreibung, die, kiírás; hirdetés; rendelés.
 Auschreien, kikiáltani, kihirdetni; einen ausschreien, d. i. ihm Böses nachreden, valakit rossz hirbe keverni, elhírelni.
 Auschreiten, kilépni, kimenni; lépésael megmérni.
 Auschreitung, die, kikiáltás.
 Auschrotten, herauswätzen, z. B. ein Fass aus dem Keller, kigörgetni; kirágni mint az egér.
 Auschütteln, z. B. den Staub, ki-, v. lerázni p. o. a' ruhát v. a' port a' ruháról.

Ausfütterung, die, kirázás.

Ausfütten, *j. B.* Getreide, Wasser, ki-tölteni, kiönteni; *Sprichw.*, das Kind mit dem Bade ausfütten, savát javát kiönteni; sich vor Lachen ausfütten, majd megszakadni nevéttében; ausfüllen, *j. B.* einen Graben, betölteni, telehordani *p. o.* az árkot, gödröt; von Tieren, Junge werfen, fiadzani, kölykezni.

Ausfütterung, die, kiöntés, kitöltés.

Ausshuben, jemanden, lehúzni valakinek a' saruját v. csizmáját, lábbelijét; sich ausshuben, levegni a' lábbelijét, csizmáját.

Ausschuld, die, eine ausstehende Schuld, kinn lévő adósság.

Ausschub, der, kiválasztás, kiválogatás; ist's Verwerfung, kimustrálás, kivetés; einen Ausschub machen, kiválasztani, ki-, v. megválogatni; ist's verwerfen, kimustrálni az allyassát v. rosszat kihányni; ist's von Personen, die zu etwas ausgewählt sind, kiválasztott, kiszemelt férjfiak; *j. B.* Ausschub der Bürgerschaft, előkelő polgárok, választott polgárok.

Ausschwämmen, kimosni, elmosni *p. o.* mint a' viz az utat.

Ausschwämmung, die, kifecseges.

Ausschweifen, eine bogenförmige Gestalt geben, kikanyarítani; durch Schwefen reinigen, *j. B.* ein Glas, kiöblíteni, kiöblögetni; das Maß überschreiten, kicsapongani, félreesapni az útból, túl menni a' határán valaminek, mértéket nem tartani valamiben; in der Liebe ausschweifen, bujálkodni, buja életet élni; im Spiele, im Trinken ausschweifen, a' játéknak, italnak adni magát kikapni; im Reden ausschweifen, kerengeni a' beszédben, eltávozni a' dologtól.

Ausschweifend, adj., kikapó, kicsapongó, mértékletlen, féketlen, zabolátlan; in der Lebensweise, feslett, zabolátlan — mértékletlen életű; in der Liebe, buja, bujálkodó, fajtalan; in der Rede, eltávozó, kerengő *p. o.* beszéd; adv., mértékletlenül, kicsapongva; bujálkodva, buján, fajtalanul.

Ausschweifung, die, *j. B.* eines Hemdes, kikanyarítás; von der Bahn, kicsapongás; in der Lebensweise, mértékeltlenség, féketlenség, kikapás; in der Liebe, bujaság, feslett élet; im

Reden, kerengés, kicsapongás a' beszédben.

Ausschweifen, das Eisen, kipörölyözni a' vasat, megtüzesíteni és kiverni.

Ausschweigen, kidorbézolni magát.

Ausschwemmen, *j. B.* ein Ufer, elmosni, kimosni *p. o.* a' partot, mint a' viz; durch Schwemmen reinigen, kimosni, kitisztálni a' folyóvízben.

Ausschwemmung, die, kimosás.

Ausschwenken, kiöblíteni, kiöblíteni.

Ausschwenkung, die, kiöblítés.

Ausschwimmen, kiúszni valahonnan.

Ausschwingen, schwingend aus der Hand werfen, *j. B.* den Speer, csóválva kihajítani a' kezéből; reinigen, *j. B.* das Getreide, szórni, megszórni a' búzát.

Ausschwingung, die, megszórás.

Ausschwitzen, izzadni, kiizzadni; schwindend von sich geben, *j. B.* Gummi, kiveréjtezni, kiizzadni.

Aussehen, kinézni *p. o.* az ablakon, v. ablakból; eine äußere Gestalt haben, szinnü lenni, színben lenni, úgy látszani; weiß, róthz. aussehn, feje, piros v. veres, lenni v. feje — piros 's a' t. színü lenni; besser aussehn, jobb színbe lenni; er sieht fränklich aus, beteg színben van; wie sieht er aus? milyen? milyen színü, milyen a' színe? — wie ein Wein aussehn, olyan lenni, hasonló lenni mint a' bór; beschaffen seyn, állapotban lenni; es sieht gut oder schlecht aus, jól v. rosszul van a' dolog; wie sieht es mit ihm aus (in Rücksicht der Gesundheit)? hogy van? egészséges? es sieht gut mit ihm aus, jól van, egészséges; es sieht schön aus, szép; st. bis zu Ende sehn, végig ellátni, meglátni, végig látni rajta; st. besehn und aussehn, kinézni, kiválasztani magának.

Aussehen, das, kinézés, *p. o.* az ablakon; die äußere Gestalt, tekintet, ábrázat, forma; die Beschaffenheit einer Sache, mivolta a' dolognak; die Sache hat ein ganz anders Ansehen gewonnen, egészen megváltozott a' dolog, más színt öltözött magára.

Ausseihen, *j. B.* die Milch, ki-, v. megszűrni *p. o.* a' tejet.

Ausseimen, *j. B.* den Honig, a' szímmézet kiszivároztatni.

Ausseyn, abwesend seyn, kinn lenni, nem lenni otthon; ausgelert seyn, wie das Glas, kiürült a' pohár a' tál; zu Ende seyn, végének lenni,

elvégezödni; der Sommer ist aus, vége a' nyárnak, elmúlt a' nyár; die Versammlung ist aus, eloszlott a' gyűlés; der Waffenstillstand ist aus, kitelt a' segyvernyugvás ideje; mit meiner Hoffnung ist es aus, vége az én reménységemnek.

Außen, adv.; kívül; von außen, kívülről; die Thür geht nach außen auf, az ajtó kifelé nyílik.

Aussenden, ki-, v. elküldeni.

Aussendung, die, ki-, v. elküldés.

Ausending, das, kívülünk v. kívülötünk lévő dolog, kívülség.

Außenlinie, die, körület, körületlinea.

Außenschein, der, külső szín, tekintet.

Außenseite, die, külső oldal, v. rész.

Außenwelt, die, Ausendinge, kívülségek, a' kívülünk lévő dolgok.

Außenwerk, das, (eine Festung), külső erősség v. bástya.

Außer, praepos. e. Dat. n — en — on kívül; außer dem Thore, a' kapun kívül; trop.; außer sich seyn, magán kívül lenni, nem lenni eszén; aufgenommen, kivévén, — n kívül; conj. ausgenommen, csak, kivévén; außer wenn, hanem ha; außerdem, azon kívül.

Außerehelich, adj., házasság kívüli, házasságon kívül való.

Außergesetzlich, adj., §. B. Vertrag, törvény eleibe nem ment, nem törvényesen esett, adv.; nem törvény előtt, nem törvényesen.

Außerhalb, adv., e. Gen. — n kívül.

Außernatürlich, adj., természetkívüli.

Außerordentlich, adj., rendkívülvaló, rendkívüli.

Außerordentlichkeit, die, rendkívülvalóság, különösség.

Außersinnlich, adj., érzékteletti.

Aussetzen, kitenni, kirakni; Truppen aussetzen, aerogot szállítani ki v. rakni ki a' szárazra; Waaren aussetzen, kirakni az eladó portékát; Bäume aussetzen, fákat ültetni; eine Belobnung aussetzen, jutalmat tenni fel; Fehler aussetzen, hibát találni valamiben; den Hof mit Steinen aussetzen, kirakni kövel; fertig setzen, §. B. einen Bogen in der Buchdruckerei, kirakni, kiszedni p. o. egy ívet a' könyvnyomtató műhelyben.

Aussetzung, die, §. B. eines Kindes, gyermekkitétel, kitevés, kirakás.

Aussetzung der Bäume, ültetés; Aussetzung der Amtsgeschäfte, félbesza-

kasztása hivatalos munkáinak; Aussetzung eines Fehlers, hibatalálás.

Aussicht, die, kinézés, kilátás; eine Gegend, tájjék, környék; trop.; reménység, bizakodás, kinézés, biztató remény.

Aussieben, kiszitálni; kiostálni.

Aussieden, kifőzni.

Aussingen, végig elénekelni.

Aussinnen, ligondolni, kieszmeálni; etwas Neues aussinnen, valami újat találni fel.

Aussinnung, die, ligondolás, feltalálás.

Aussitzen, kiülni.

Aussöhnbar, adj., megengesztelhető.

Aussöhnbarkeit, die, megengesztelhetőség.

Aussöhnen, megengesztelni, megkérlelni; Feinde mit einander aussöhnen, két ellenséget egymással összebékéltetni; sich aussöhnen, megbékélni, összebékélni valakivel.

Aussöhner, der, megengesztelő, összebékéltető, békességszerző.

Aussöhnung, die, megengesztelés, megkérlelés; des Einen mit den Andern, megengesztelődés; mit seinen Feinden, megbékélés; összebékélés.

Aussondern, kiválasztani, kiválogatni.

Ausspähen, kikémlelni, kémlelve kitanúlni.

Ausspäher, der, kitanuló, kémlelő, kikémlelő.

Ausspähung, die, kikémlelés.

Ausspannen, die Finger, kiterjeszteni p. o. az ujjait araszt fogni; ein Seil ausspannen, kihúzni a' kötelet, die Segel ausspannen, szélnek eresztetni a' vitorlákat; Pferde ausspannen, kifogni a' lovakat a' kocsiból v. szekérből.

Ausspannung, die, kiterjesztés, lafogás, a' lovak kifogása.

Ausspanner, der, köfeszítő in.

Aussparen, die Figuren, bei Mahlern, gazdálkodni a' helyet.

Ausspazieren, kísértetni, kimenni.

Ausspeien, hányni, kihányni, kivetni p. o. vért trop.; aufwerfen, wie ein feuerspeiender Berg, okádni, kiokádni, mint a' tűzokádó hegy a' tüzet; Väterungen ausspeien, káromlásokra fakadni valaki ellen, szórni a' káromlást valakire; den Speichel aufwerfen, köpni, kiköpni v. pökni, kipökni.

Ausspeien, das, verpökés, vérhányás.

Ausspenden, adakozva kiosztani.

Ausspender, der, kiosztó, adakozó.
Auspendung, die, kiosztás.
Ausperren, elterpeszteni; die Beine ausperren, kétfelé vetni, p. o. a' lábát; szárát; ausschließen, kizárni, kicsukni kirekeszteni.
Ausperrung, die, kirekesztés.
Auspielen, j. B. im Spiele, kezdeni a' játékot; kijátszani, kiadni a' kártyajátékban; ein Pferd, eine Uhr auspielen, kijátszani p. o. órát, lovat, a' játékra feltenni; durch Spielen vollkommenet machen, j. B. eine Orgel, Geige, kijátszani, sok játéssal jobba tenni p. o. az orgonát, hegedűt; bis ans Ende spielen, j. B. ein Spiel, végig játszani a' játékot.
Auspielung, die, kártya meg- v. kihívás, kijátszás.
Ausspinnen, kifonni.
Auspioniren, kikémlelni.
Ausspotten, kicsúfolni, kigúnyolni valakit.
Ausspottung, die, kicsúfolás, kigúnyolás.
Aussprache, die, kimondás, szőejtés, szőkimondás; szó, hang.
Aussprechen, kimondani, ejteni, kiejteni p. o. a' szót; kifejezni; aufhören zu sprechen, végezni a' beszédet.
Aussprechung, die, kimondás.
Auspreiten, kiterjeszteni.
Aussprengen, kiugratni; hirtelen, elterjeszteni; ein Pferd aussprengen, vágatni a' lovat.
Aussprengung, die, kipattantás, kiugratás; eines Geräusches, elhírlés.
Ausspreuen, szőlyelszórni, elszórni.
Aussprießen, kihajtani, nőni, kisarjadjani.
Ausspringen, kiugrani p. o. az ablakból; elugrani belőle; das Messer sprang mir aus der Hand, kiszaladni, kiugrani a' kezéből, mint a' kés; sich ausspringen, d. i. durch Springen stärken, ugrással erősíteni a' testét.
Aussprigen, kifecskendezni, p. o. vizet; wie die Wallfische, felfelé lövelleni a' vizet; durch Sprigen auslöschen, j. B. das Feuer, fecskendővel eloltani a' tüzet, elfecskendezni; eine Wunde aussprigen, d. i. reinigen, befecskendezni p. o. a' sebet; mit seyn wie Blut, kifecskendezni, kifecstenni.
Aussprüßling, der, fattyúág.
Ausspruch, der, d. i. Meinung, Urtheil, mondás, szózat, ige, mondott, t. i. ítélet; Ausspruch der Weissager, szózat, felelet; des Orakels, jövendőölő

szózat, felelet; eines Rechtsgelehrten, felelet, válasz; eines Richters, ítélet, ítélettétel; eines Sachverständigen, közbirői értelem v. vélekedés; eines Weisen, mondás, szó.
Aussprudeln, kibuzogni, buzogni, forrani.
Aussprüben, ontani, önteni, tölteni, okádni, szórni.
Aussprung, der, kiugrás.
Ausspußen, kipökni, kiköpni.
Ausspülen, kimosni, kiöblíteni, kiöblögetni, p. o. edényt; durch Spülen aushöhlen, ráfolyna kimosni, kinyalni mint a' folyóvíz a' partot.
Ausspülung, die, kimosás, kiöblítés.
Ausspünden, j. B. einen Brunnen, a' kútát kikávázni, megkávázni, kidongázni.
Ausspüren, j. B. ein Wild, kiszaglálni, szaglálva felkeresni, felkutatni, felnyomozni; Geheimnisse ausspüren, a' titkokat nyomozni.
Ausspürer, der, felkutató, fel-, v. ki-nyomozó.
Ausspürung, die, felkutatás, fel-, v. ki-nyomozás.
Ausstaffiren, ein Kleid, megbélelni, felruházni; kicsinosgatni.
Ausstaffirung, die, megbélelés, felkészítés, kicsinosgatás.
Ausstänkern, mit Gestank anfüllen, j. B. das Haus, elbűdösíteni, tele bűdösíteni, p. o. a' házat.
Ausstauben, ein Kleid, kiporozni, kiverni a' port p. o. a' ruhából.
Ausstäuben, vasszővel megverni, megvesszőzni; aus der Stadt weissen, meg- v. kiséprőzni p. o. a' városból a' gonosztévőt.
Ausstallen, az istállóból kivezetni.
Ausstampfen, kitapodni, kinyomtatni a' gabonát, kiszűkolni.
Ausstand, der, kinn lévő adósság.
Ausstatten, kiházásítani, p. o. a' fiát, a' leányát; st. verheurathen, férjhez adni; trop. mit etwas versehen, felkészíteni, felruházni megajándékozni, felékesíteni valamivel; daher ausgestattet, felkészített, felkészítve, felruházott, felruházva, felékesítve, s a' t.
Ausstattung, die, einer Tochter, kiházásítás, férjhez adás; st. Heurathsgut, menyasszonyi ajándék t. i. a' szülők részéről.
Ausstechen, j. B. Erde, kapával v. ásóval kivágni, felválni, kiásni p. o. gyepet; ein Bild austechen, kiszur-

kálni, képet, mustrát p. o. tövel; *Figuren in Metall ausstechen*, kimetszeni p. o. a' képet rézre mint a' rézmetsző — kimetszeni aczélra pecsétnyomót; *einen Edelstein ausstechen*, kiköszörölni, kimetszeni a' drága követ; *st. austrinken einen Besucher*, kihajtani, kiinni, kiüríteni; *trop. jemanden bei Einem ausstechen*, eleibe vágni valakinek valakinél; *bei einem Amte jemanden ausstechen*, kívágni a' hivatalból, más előtt elkapni a' hivaltalt.

Ausstechung, die, kiszúrás, kiásás, kimetszés.

Ausstechen, *z. B. eine Fahne*, kitenni, kidugni, kifüggeszteni, felszúrni p. o. a' zászlót; *durch etwas bezeichnen*, kiharózni, kipécézni, kimérni.

Ausstechung, die, kifüggesztés, kipécézés.

Ausstehen, kinállani; *ausstehende Schulden*, kinn lévő adósságok; *Lebriahre ausstehen*, inasi esztendeit kitölteni; *st. leiden*, szenvedni, kiállani; *Gefahren ausstehen*, veszedelmekkel küszködni, v. küzdeni; *eine Krankheit ausstehen*, betegségben szenvedni.

Ausstehlen, *z. B. das Haus*, kirablani p. o. a' házat.

Aussteigen, kiszállani, kimenni, kijönni p. o. a' hajóból; *aus dem Wagen aussteigen*, leszállani, kiszállani, a' kocsiból v. kihágni.

Aussteigung, die, kiszállás, leszállás.

Ausstellen, kitenni p. o. valamit másak eleibe nézésre 's a' t; *Wachen ausstellen*, oltalom őrizeteket és őrköt kiállítani, elhelyezni; *Preis geben*, *z. B. der Beschimpfung*, kitenni p. o. gyalázatra, nevetségre valakit; *tadeln*, hibát v. kivetni valót találni valakiben, nem hagyni helyben, kárhóztatni valamit valakiben; *einen Wechsel ausstellen*, adni váltót v. váltólevelet magára, a' maga nevére; *aufschieben*, elhalasztani.

Ausstellung, die, der Waaren kirakása az eladó portékának; *eines Fehlers*, hibának felfetezése, hibakivető, hivetni való; *der Posten*, kiállítása az oltalom őrizetnek 's a' t; *eines Wechsels*, váltóadás; *st. Aufschiebung*, elhalasztás.

Aussteller, der, *z. B. eines Wechsels*, váltóadó.

Aussterben, kihalni; *durch den Tod aufhören*, *z. B. wie eine Familie*, elhalni, meghalni.

Aussteuer, die, menyasszonyi ajándék, kiházasítás, kiházasításra tett költség.

Aussteuern, kiházasítani.

Aussteuerung, die, kiházasítás.

Aussticken, kivarni, kihimezni.

Ausstochen, die Zähne, kipiszkálni, a' fogait p. o. fogvájóval.

Ausstöbern, felkutatni, felkeresgélteni.

Ausstören, felkutatni, felhajhászni.

Ausstopfen, mit Federn, megtölteni; *Tögel ausstopfen*, kitömní a' madarat v. a' madárbőrt; *daher ausgestopft*, kitömött; *sich ausstopfen*, *z. B. mit Speisen*, teletömní v. teleenni magát.

Ausstopfung, die, kitömés.

Ausstossen, szűrni, kitaszítani; *aus der Gesellschaft austossen*, kivetni a' társaságból v. kirekeszteni; *ein Auge austossen*, kiütni valakinek a' szemét; *Geufzer austossen*, kiszalasztani, sohajítani; *ein Geschrei austossen*, felsikoltani, elkiáltani magát; *Drohungen*, fenyegetőzni.

Ausstößung, die, kiűzés.

Austrahlen, sugározni.

Austrichten, kinyújtani, kiterjeszteni; *sich austrichten*, d. i. au'dehnen, nyújtózni, kinyújtózni; *sich im Grase austrichten*, a' fűbe leheveredni.

Austrichtung, die, kinyújtás, kiterjesztés.

Austrichten, kóborolni, széllyelkóborolni; *glatt streichen*, *z. B. Wäsche*, kisimogatni, kihúzogatni; *Furchen gut austrichten*, jól kihordani a' barázdát; *etwas Geschriebenes*, ki-, v. letörlni, ki-, v. lehúzni p. o. az irott sort 's a' t.; *loben*; nagyon dicserni, magasztalni; *die Fugen in der Mauer austrichten*, békenni, bémázolni.

Austrichtung, die, kóborlás; kitörles, ki-, v. lehúzás; magasztalás, feldicsérés.

Austrichten, széllyel jární, portijászni; *Bohnen austrichten*, fosztani, fejteni, kifejteni a' hüvelyéből.

Austrichtung, die, portijászás.

Austreuen, den Saamen, kiszórni, elszórni, elhinteni, elterjeszteni.

Austricken, végezni a' kötést, megszűnni kötni p. o. harisnyát.

Auströmen, kifolyni, kiönteni; *austromen machen*, d. i. reichlich verbreiten, elárasztani.

Austudieren, kigondolni, kieszmélni, gondolkozás által kitalálni; *völlig*

- erlernen, ki-, v. megtanulni; jemanden ausstudiren, kiesmerni valakit; sein Studiren endigen, végezni tanulását, kitanulni az iskolát.
- Ausstüpfeln, feldarabolni.
- Ausstürmen, kidühösködni magát, lecsillapodni.
- Ausstürzen, aus einem Orte, valahonnan kirohanni; ein Wasser ausschütten, kiborítani, kiönteni; austreten, z. B. ein Glas, felhajtani és kiüríteni p. o. a' poharat.
- Aussturz, der, des Feindes, kiütés, kirohanás, kirontás p. o. az ellenség kirohanása.
- Aussuchen, kikeresni, kiválasztani, kiválogatni p. o. a' javát; daher ausgesucht, kiválasztott, kikeresett; st. durchsuchen, z. B. das ganze Haus, kikutatni, megmotozni, mindenütt összekeresni.
- Ausündigen, kibünhödni magát.
- Austäfel, z. B. ein Zimmer, kideszkázni p. o. a' szoba' falait belől, megdeszkázni.
- Auständeln, megszűnni gyermekeskedni.
- Austagen, alkonyodni.
- Austanzen, végig tánczolni, elvégezni a' tánczót.
- Austapezieren, ein Zimmer mit Tapeten, a' szoba falait falbéllel bévonni, szönyeggel bévonni a' házföldjét.
- Austapezierung, die, falbéllel v. szönyeggel bévonás.
- Austasten, mindenütt megtapogatni.
- Austaumeln, kitántorogni, tántorogva kimenni.
- Austauschen, cserélni, kicserélni, elcserélni, egymással felcserélni.
- Austauschen, das, der Austausch, el-, fel- v. kicserélés.
- Australien, Ausztrália.
- Auster, die, Eremuschel, osztrea, osztrea-csiga, ennivaló csiga.
- Austerbank, die, Austergrund, der, osztreatanya.
- Austerdieb, der, csigász vérlábú.
- Austernfang, der, osztreafogás.
- Austerreich, adj., böcsigatermő, osztreatermő.
- Austerschale, die, osztreahéjj.
- Austerstein, der, csigakő.
- Austheilen, el-, v. kiosztani; z. B. als Geschenk, elosztogatni, ajándékba kiosztani; Verweise austheilen, dorgálózni, pirongatozni; das heilige Abendmahl austheilen, Úr vacsoráját osztani.
- Austheiler, der, osztó, kiosztó, kiosztogató.
- Austheilung, die, el-, v. kiosztás, osztogatás.
- Austhun, herausnehmen, kivenni valamiből; oder herauschütten, kitölteni, kiönteni; st. herausziehen, levetni a' ruhát; sich austhun, levetkezni; auslöschen, eloltani p. o. a' gyertyát; leröni, az adósságot.
- Austiefen, mélyre ásni, kiásni.
- Austilgen, etwas, kiirtani, eltörölni, kiveszteni; etwas Geschriebenes, kitörölni.
- Austilgung, die, kiirtás.
- Austoben, kidühösködni magát, megcsillapodni, megszűnni.
- Austräger, der, szóhordó, szókihordó.
- Auftrag, der, valamely dolognak törvényes elvégződése, eldűlése.
- Austragen, kivinni, kihordani; trop. ausschlagen, kivinni a' szót, kibeszélni valamit, elhírlelni; einen ausschlagen, d. i. nachtheilige Reden von ihm verbreiten; valakit rossz hírbe keverni; betragen, an Was, Zahl, tenni mind össze, p. o. számára, v. nehézségére nézve; wie viel trägt es aus? mennyire megy mind össze? es trägt nur einige Gulden aus, csak egynéhány forintra megy; es trägt nicht viel aus, nem sokat tesz, nem sokra megy; ausgleichen, z. B. eine Sache, végre hajtani, elintézni, eldűlni a' dolgot.
- Austragung, die, kivívés; szókihordás.
- Austräglich, adj, jól fizető, zsiros, velős p. o. hivatal, szolgálat.
- Austrauer, die, gyászlevetés.
- Austrauern, végig gyászolni, végezni a' gyászolást, letenni a' gyászt, kivetkezni a' gyászból.
- Austreiben, kihajtani, kiűzni; den Schweiß austreiben, erővel izzasztani; austreibende Mittel, kihajtó szerek.
- Austreiber, der, kihajtó, pásztor.
- Austreibung, die, kiűzés, kihajtás.
- Austrennen, etwas, kifejteni, felfejteni; sich austrennen, kifeszteni.
- Austreten, kitapodni, kinyomtatni p. o. a' gabonát; Trauben, a' szőlőt kinyomni, kitaposni; Schuhe austreten, félrenyomni p. o. a' csizma v. csipellő sarkát, kijárni, bennejárással kibővitni a' sarukat; die Kinderschuhe austreten, a' gyermeki korból kikelni; den Speichel austreten, eltaposni, eltapodni; ein

brennendes Papier austreten, ráta-
podva eloltani; den Fuß zum Ge-
ben aufheben, lépni, emelni a' lá-
bát a' járásra; von Soldaten, ki-
állani, kilépni p. o. a' sorból; flüch-
tig werden, elszökni, odahagyni, el-
hagyni a' katonaságot; aus seinen
Grenzen treten, j. B. wie das Wasser,
kiönteni, kiáradni mint a' folyóvíz;
der Mastdarm tritt aus, a' végbél
kijő, kidudorodik, lejjő, a' béle; die
Galle tritt aus, az epe kiönt.
Austretung, die, flucht, elszökés; der
Frucht, kitapodás, kinyomtatás; der
Schuhe, félre nyomás; des Spei-
chels, eltapodás; des Wassers, kiön-
tés, kiáradás; des Mastdarms, ki-
dudorodás.
Austriefen; kiszivárogni, kicsepegni.
Austrinken, kiinni, kiüríteni.
Austritt, der, kilépés kimenés; trop.
der Austritt aus dem Leben, elköltö-
zés az életből, meghalás.
Austrocknen, ki-, v. megszárítani; Mo-
raste austrocknen, a' mocsárokat ki-
szárasztani; ein Glas austrocknen
mit einem Tuche, kitörlni; völlig
trocken werden, kiszáradni, kiapad-
ni; daher ausgetrocknet, kiszáradt,
elszáradt, ki-, v. elaszott.
Austrocknung, die, kiszáraztás, kiszá-
ritás, megszárasztás; das Trocken-
werden, ki-, v. elszáradás.
Auströpfeln, kicsepegni, kicsepegni;
auströpfeln lassen, kicsepegetni.
Austrommeln, kidobolni.
Austrompeten, kitrombitálni.
Austünchen, kifejéritni, kimeszelni.
Austunken, kimártogatni.
Austuschen, tussal kifesteni a' rajzot.
Ausüben, gyakorlani p. o. a' megta-
nult mesterséget; die Heilkunst aus-
üben, gyógyítani; st. verrichten, ten-
ni, cselekedni, tellyesíteni; Rache
ausüben, bosszút állani.
Ausübung, die, gyakorlás; des Geset-
zes, tellyesítés, véghezvitel, bétöl-
tés; in Ausübung bringen, gyakor-
lani, tellyesíteni, bétölteni.
Auswachsen, kinőni a' formájából; zur
völligen Größe wachsen, egészen meg-
nőni; daher: ausgewachsen, j. B. der
Mensch, megnőtt, meglett p. o. em-
ber; aufhören zu wachsen, megszün-
ni a' növéstől, nem nőni többé.
Auswägen, kimérni font számba, meg-
mérni.
Auswägung, die, ki-, v. megmérés t. i.
fontal.

Auswahl, die, választás, kiválasztás;
eine Auswahl treffen, kiválasztani;
kiválogatott, jó, p. o. a' könyvek;
ohne Auswahl, elegyest.
Auswählen, választani, válogatni, ki-
válogatni; du kannst auswählen, vá-
laszthatsz, válogathatsz benne.
Auswandern, kiköltözni.
Auswanderung, die, kiköltözés.
Auswärmen, j. B. das Bett, jól meg-
melegíteni; sich auswärmen, jól meg-
melegedni.
Auswarten, végig várni.
Auswärtig, adj., külső, külsőországi,
külföldi; adv., kinn, külső.
Auswärts, adv., kifelé; auswärts feh-
ren, kifelé fordítani; st. an einem an-
dern Orte, másutt, kinn; auswärts
speisen, másutt ebédelni v. vacso-
rálni.
Auswässern, j. B. den Stockfisch, a' só-
ból kiáztatni.
Auswaffen, kallózni, gyártatni, vá-
nyolni.
Auswalzen, hengerrel kizúzni.
Auswaschen, ki-, v. megmosni; aufhö-
ren zu waschen, végezni a' mosást;
kimosni.
Auswaschung, die, kimosás.
Auswechseln, el-, v. felcserélni, kivál-
tani a' foglyokat; felváltani a' pénzt.
Auswechselung, die, elcserélés, fel- v.
kicserélés; el- v. felváltás.
Auswechselungsvertrag, der, foglyok ki-
cserélése eránt tett alku v. egyezés.
Ausweg, der, nyílás, kimenetel, kijá-
rás, út mód, eszköz a' kimenekedés-
re, rés; einen Ausweg finden, kime-
nekedő útra v. módra találni, rést
lelni.
Auswehen, elfújni; durchwehen, keresz-
tül járni mint a' szél valamit.
Ausweichen, kitérni az útból, eltérni;
dem Feinde ausweichen, kikerülni az
ellenséget; einem Hiebe ausweichen,
elhajlani, elkapni magát a' szúrás;
vágás elől, félre kapni magát; trop.
vermeiden, kerülni, elkerülni, kike-
rülni, p. o. az ütközet; Ausfluchte
suchen, kerülgetni, elmellőzni vala-
mit t. i. készakartva; nachgeben,
engedni, félrevonulni, félrehajlani,
mint a' homok.
Ausweichung, die, ki-, v. eltérés p. o.
az útból; Vermeidung, elkerülés, ki-
kerülés.
Ausweiden, die Eingeweide herausneh-
men, a' bélit kivetni; eine Wiese aus-

weiden, d. i. vom Viehe abweiden lassen, ellegeltetni.

Ausweinen, kiasirni; sich ausweinen, kiasirni magát, eleget sirni.

Ausweisen, aus einem Orte weisen, kigazitni valahonnan; zeigen, meg-, v. kimutatni; sich ausweisen, ki-, v. megtetszeni; statt sich legitimiren, személyét v. ki létét meghitelesíteni, megbizonyítani.

Ausweisung, die, das Darthun, ki-, v. megmutatás, megbizonyítás; das Zeugnis, bizonyosság; Ausweisen der Briefe, a' mint a' levelek bizonyítják.

Ausweisen, kimeszelní, bé-, v. megmeszelní, kifejéritni.

Ausweisung, die, bé-, v. kimeszelés; kifejérités.

Ausweiten, kitágítani, kibővíteni.

Auswendig, adj., külső, külseje v. külső része valaminek, színe; adv., von außen, kívül, kívülről; trop. einen ins und auswendig kennen, valakit tejetétől fogva talpig esmerni v. kívül belől esmerni; aus dem Gedächtnisse, könyv nélkül; auswendig her-sagen, könyv nélkül elmondani.

Auswendiglernen, das, könyv nélkül tanulás.

Auswerden, végének lenni, végződni, elvégződni.

Auswerfen, nach außen werfen, z. B. wie Pferde, kihányani p. o. a' lábait, mint a' ló; im Spiele, Würfel auswerfen, elől vetni, előbb vetni, kezdeni a' vetést, p. o. a' kockajátékban; ein Auge auswerfen, kiűtni, kihajítani a' szemét; Geld auswerfen unter das Volk, pénzt hányani a' nép közé; Nege auswerfen, hálót vetni; st. aushusten, kivetni, kiköpni; trop. Feuer auswerfen, wie ein feuerspeiender Berg, okádni, p. o. tüzet, tüzeshamut, mint a' tüzokádó hegy; die Arme auswerfen, hányani, vetni p. o. a' karjait; aussehn, z. B. einen Gehalt, rendelni p. o. a' fizetést valakinek, meghatározni a' fizetését.

Auswehen, küköszörülni.

Auswickeln, kifejteni, kigöngyölgetni, kibontani; ein Kind auswickeln, a' kis gyermeket kipótlálni; sich auswickeln, magát kifejtegetni, kiszabadítani.

Auswicklung, die, kifejtés.

Auswiegen, s. Auswägen.

Auswindeln, z. B. ein Kind, kipótlálni a' kisdedit.

winden, Wäsche, kifacsarni, p. o.

a' vizes ruhét; ein Gewehr aus den Händen auswinden, kitekerni valaki kezéből a' puskát.

Auswintern, kiteleltetni.

Auswinterung, die, kiteleltés.

Auswirken, durch Bemübungen erlangen, kinyerni, kidolgozni, kimunkálni, kieszközleni; trop. den Teig auswirken, d. i. durcharbeiten, jól ki-, v. megdagasztani; wie bei Webern ein Gewebe auswirken, kiszöni, egészen megszöni; seine Kraft völlig äußern, wie bei Arzneien, kimutatni v. kiadni erejét; die Arznei hat ausgewirkt, jól dolgozott az orvosság, egészen kiadta az erejét.

Auswirkung, die, kimunkálás, ki-, v. megnyerés; megdagasztás.

Auswischen, eltörlni, letörlni valamit; durch Wischen reinigen, megtörlni valamit; Gefäße mit dem Schwamme auswischen, az edényeket, spongyiával megtörölgetni; das Geschriebene auswischen, ki-, v. letörlni az írást; schnell entkommen, elillantani, elszökni.

Auswittern, durch den Geruch entdecken, felszaglálni; durch Witterung aufgelöst werden, z. B. wie Erze, elmárlani, mint az érczek, megemésztödni; wenn sie von vorzüglichen Theilen beraubt werden, elmárlasztani, megemészteni, elmállani, elporhulni.

Auswölben, kibolthajtásolni, béboltozni.

Auswuchs, der, kinövés, növes, púp, gömő, fattyúág.

Auswürfen, kitúrni.

Auswürfeln, kockán kijátszani, el-kockázni.

Auswüthen, megszünni dühösködni.

Auswurf, der, kihányás, kivetés; des Speichels, kiköpés; des Blutes, vérköpés; was aufgeworfen ist, z. B. der Speichel, a' mit valaki kiköp, kivat, pök, köp, nyál, turha; was als schlecht und unbrauchbar verworfen wird, sepredék, salak, allyassa valaminek, ally; ein Auswurf der Menschheit, sepreje az emberi nemzetnek.

Auswurzel, z. B. Bäume, gyökerestől kiszakasztani, kiszaggatni, kifordítani, kitekerni; trop. Uebel, Laster auswurzel, kiirtani.

Ausjaden, z. B. den Taffet, kicsipkezni a' szélét.

Ausjablen, kifizetni.

Ausjabler, der, fizető.

Auszahlung, die, kifizetés.

Auszählen, kiszámlálni, számlálva v. olvasva adni el.

Auszählung, die, kiszámlálás.

Auszahneln, in Gestalt kleiner Zähne ausschneiden, kicsipkézni a' szélét, csipkésen kivagdalni.

Auszabnen, z. B. das Kind hat schon ausgezehnt, minden foga kinőtt már.

Auszäunen, békeríteni sövénnyel, kerítéssel elrekeszteni.

Auszanken, valakit keményen megpirogatni, lemocskolni.

Auszapfen, z. B. Wein, csapolni, kicsapolni p. o. bort, sort, a' hordóból.

Auszaufen, z. B. die Haare, kitépni p. o. a' haját valakinek.

Auszehen, austrinken, kiinni; aufhören zu zehen, véget vetni a' sok ivásnak.

Auszehnten, oder auszehenten, z. B. die Feder, megtizedelni, megdézsmálni, kivenni a' tizedet.

Auszehren, einen, kiélni valakit mindenéből; der Kräfte berauben, kiszívni az erejét; durch Hunger, elerötleníteni; durch Gram, elepeszteni; durch Krankheit, elsoványítani; auszehrende Krankheit, hervasztó nyavalya száraz betegség; daher: ausgezehrt werden, z. B. von Krankheit, elhervadni, elszáradni, elaszni; von Gram, elepedni, p. o. a' bú miatt; er zehrt aus, elhervad, elszárad, elfogy; er härt sich ab, epeшти magát.

Auszehrung, die, Entkräftung, elerötlenedés; Schwindsucht, hervadozás, száraz nyavalya v. betegség.

Auszehrend, adj., emésztő, fogyasztó.

Auszzeichnen, megkülömböztetni t. i. mások felett; kijegyezni, megjegyezni; vollständig auszeichnen, elvégezni a' rajzot, egészen kirajzolni; sich auszeichnen, megkülömböztetni magát, kimutatni magát.

Auszzeichnung, die, ki- v. megjegyzés; einer Person, megkülömböztetés, megkülömböztető tisztelet.

Auszjerren, kitépni, kiszaggatni, szel-lyelhúzni.

Auszziehen, kihúzni, kivonni; Pflanzen aus der Erde, kiszaggatni, kitépni a' dudvát a' földből; etwas mit der Wurzel ausziehen, valamit gyökerestől kiszakasztani; einen Zahn, De-gen ausziehen, valaki fogát, a' kardját kihúzni; den Rock, die Schuhe ausziehen, levetni a' köntösét, csiz-

máját; sich, levetkezni, levetkeződni, einem Andern, lehúzni a' más saruját, csizmáját; Kräfte aus Pflanzen ausziehen, a' füvek, v. plánták erejét v. nedvét kivonni, kihúzni; ein Buch, eine Schrift ausziehen, valamelly irásnak, könyvnek a' foglalatját röviden kivonni, summába foglalni, summásan előadni; st. ausdebnen, kinyújtani, nyújtani t. i. hosszúra; sich etwas ausziehen, d. i. eine Ausnahme machen, kikötni magának valamit, p. o. az alkuban; st. aushöhlen, kivölgyelni p. o. a' donga csinját; mit jeyn: d. i. einen Ort verlassen, el-, v. kiköltözni, máshová menni lakni; aus dem Hause ausziehen, kiköltözni a' házból; wie die Soldaten aus der Stadt, pompával kimenni, mint a' katonák a' városból.

Auszziehen, das, Ausziehung, der Pflanzen, kihúzás, kivonás; der Kleider, levetés, levetkezés; aus einem Orte, kiköltözés, kimenés.

Auszieren, felékesíteni, felcífrázni.

Auszimmern, kibárdolni, kifaragni.

Auszirkeln, kiczirkalmazni, czirkalommal kimérni; trop. genau abmessen, erwägen, jól megmérni, kiméretegetni, megfontolni.

Auszischen, kipisszegetni, pisszegetve kicsüfolni.

Auszischung, die, kipisszegetés.

Auszürnen, megszünni haragudni; er hat ausgezürnt, kiharagudta magát, nem haragszik már.

Auszug, der, aus einem Orte, kimenés, kimenetel, elmenetel valahonnan; um anderswo zu wohnen, kiköltözés, elköltözés máshová, kitakarodás; in der Lotterie, húzás; einer Rechnung, summás előadása valaminek, kivonása, a' számvetés summás kiírása; aus einem Buche, rövid kivonás, p. o. valamelly könyvből; summar- zat, valaminek kivont summája; aus Pflanzen, (Extract), kivont, v. kinyomott leve a' plántának; trop. das Vorzüglichste seiner Art, java, veleje, lelke valaminek.

Auszugsweise, adv., in Auszügen, summar-va, kivonásonként, summánként.

Auszupfen, kitépni, kiszaggatni.

Ausventilität, die, s. Achtelt.

Automat, der, Selbstbeweger, mozgómiv, önmozgató.

Autonomie, die, Selbstgesetzgebung, ön-

weiden, d. i. vom Viehe abweiden lassen, ellegeltetni.

Ausweinen, kisírni; sich ausweinen, kisírni magát, eleget sirni.

Ausweisen, aus einem Orte weisen, kigazitni valahonnan; zeigen, meg-, v. kimutatni; sich ausweisen, ki-, v. megtetszeni; statt sich legitimiren, személyét v. ki létét meghitelesíteni, megbizonyítani.

Ausweisung, die, das Darthun, ki-, v. megmutatás, megbizonyítás; das Zeugniß, bizonyság; Ausweisen der Briefe, a' mint a' levelek bizonyítják.

Ausweisen, kimeszelní, bé-, v. megmeszelní, kifejéríteni.

Ausweisung, die, bé-, v. kimeszelés; kifejérítés.

Ausweiten, kitágítani, kibővíteni.

Auswendig, adj., külső, külseje v. külső része valaminek, színe; adv., von außen, kívül, kívülről; trop. einen in- und auswendig kennen, valakit tejetől fogva talpig esmerni v. kívül belől esmerni; aus dem Gedächtnisse, könyv nélkül; auswendig her-sagen, könyv nélkül elmondani.

Auswendiglernen, daß, könyv nélkül tanulás.

Auswerden, végének lenni, végződni, elvégződni.

Auswerfen, nach außen werfen, z. B. wie Pferde, kihányani p. o. a' lábait, mint a' ló; im Spiele, Würfel auswerfen, elől vetni, előbb vetni, kezdeni a' vetést, p. o. a' kockajátékban; ein Auge auswerfen, kiűtni, kihajítani a' szemét; Geld auswerfen unter das Volk, pénzt hányani a' nép közé; Nege auswerfen, hálót vetni; st. ausbusten, kivetni, kiköpni; trop. Feuer auswerfen, wie ein feuerspeiender Berg, okádni, p. o. tüzet, tüzes hamut, mint a' tüzokádó hegy; die Arme auswerfen, hányani, vetni p. o. a' karjait; aufsehen, z. B. einen Gehalt, rendelni p. o. a' fizetést valakinek, meghatározni a' fizetését.

Auswehen, küköszörölni.

Auswickeln, kifejteni, kigöngyölgetni, kibontani; ein Kind auswickeln, a' kis gyermeket kipótlálni; sich auswickeln, magát kifejtegetni, kiszabadítani.

Auswicklung, die, kifejtés.

Auswiegen, s. Auswägen.

Auswindeln, z. B. ein Kind, kipótlálni a' kisedet.

Auswinden, Wäsche, kifacsarni, p. o.

a' vizes ruhét; ein Gewehr aus den Händen auswinden, kitekerni valaki kezéből a' puskát.

Auswintern, kiteleltetni.

Auswinterung, die, kiteleltés.

Auswirken, durch Bemübungen erlangen, kinyerni, kidolgozni, kimunkálni, kieszközleni; trop. den Teig auswirken, d. i. durcharbeiten, jól ki-, v. megdagasztani; wie bei Webern ein Gewebe auswirken, kiszöni, egészen megszöni; seine Kraft völlig äußern, wie bei Arzneien, kimutatni v. kiadni erejét; die Arznei hat ausgewirkt, jól dolgozott az orvosság, egészen kiadta az erejét.

Auswirkung, die, kimunkálás, ki-, v. megnyerés; megdagasztás.

Auswischen, eltörlni, letörlni valamit; durch Wischen reinigen, megtörlni valamit; Gefäße mit dem Schwamme auswischen, az edényeket, spongyiával megtörölgetni; das Geschriebene auswischen, ki-, v. letörlni az írást; schnell entkommen, elillantani, elszökni.

Auswittern, durch den Geruch entdecken, felszaglálni; durch Witterung aufgesüßet werden, z. B. wie Erze, elmárlani, mint az érczek, megemésztödni; wenn sie von vorzüglichen Theilen beraubt werden, elmárlasztani, megemésztetni, elmállani, elporhúlni.

Auswölben, kibolthajtásolni, béboltozni.

Auswuchs, der, kinövés, növes, púp, gömő, fattyúág.

Auswühlen, kitúrni.

Auswürfeln, kockán kijátszani, el-kockázni.

Auswüthen, megszünni dühösködni.

Auswurf, der, kihányás, kivetés; des Ereichels, kiköpés; des Blutes, vérköpés; was ausgeworfen ist, z. B. der Ereichel, a' mit valaki kiköp, kivat, pök, köp, nyál, turha; was als schlecht und unbrauchbar verworfen wird, sepredék, salak, allyassa valaminek, ally; ein Auswurf der Menschheit, sepreje az emberi nemzetnek.

Auswurzeln, z. B. Bäume, gyökerestől kiszakasztani, kiszaggatni, kifordítani; kitekerni; trop. Uebel, Laster auswurzeln, kiirtani.

Auszahlen, z. B. den Taffet, kicsipkezni a' szélét.

Auszahlen, kifizetni.

Auszahler, der, fizető.

Auszahlung, die, kifizetés.

Auszählen, kiszámlálni, számlálva v. olvasva adni el.

Auszählung, die, kiszámlálás.

Auszahneln, in Gestalt kleiner Zähne ausschneiden, kicsipkézni a' szélét, csipkésen kivagdalni.

Auszabnen, z. B. das Kind hat schon ausgezehnt, minden foga kinőtt már.

Auszäunen, békeríteni sövénnyel, kerítéssel elrekeszteni.

Auszanken, valakit keményen megpirogatni, lemocskolni.

Auszapfen, z. B. Wein, csapolni, kicsapolni p. o. bort, sort, a' hordóból.

Auslaufen, z. B. die Haart, kitépni p. o. a' haját valakinek.

Ausjehen, austrinken, kiinni; aufhören zu jehen, véget vetni a' sok ivásnak.

Ausjehnten, oder ausjehnten, z. B. die Feder, megtizedelni, megdézsmálni, kivenni a' tizedet.

Ausjebren, einen, kiélni valakit mindenéből; der Kräfte berauben, kiszívni az erejét; durch Hunger, elerötleníteni; durch Gram, elepeszteni; durch Krankheit, elsoványítani; auszehrende Krankheit, hervasztó nyavalya száraz betegség; daher: ausgezehrt werden, z. B. von Krankheit, elhervadni, elszáradni, elaszni; von Gram, elepedni, p. o. a' bú miatt; er zehrt aus, elhervad, elszárad, elfogy; er härrmt sich ab, epezsi magát.

Ausjebnung, die, Entfrästung, elerötlenedés; Schwindsucht, hervadozás, száraz nyavalya v. betegség.

Ausjehend, adj., emésztő, fogyasztó.

Auszeichnen, megkülömböztetni t. i. mások felett; kijegyezni, megjegyezni; vollständig auszeichnen, elvégezni a' rajzot, egészen kirajzolni; sich auszeichnen, megkülömböztetni magát, kimutatni magát.

Auszeichnung, die, ki- v. megjegyzés; einer Person, megkülömböztetés, megkülömböztető tisztelet.

Auszerren, kitépni, kiszaggatni, széllyel húzni.

Ausziehen, kihúzni, kivonni; Pflanzen aus der Erde, kiszaggatni, kitépni a' dudvát a' földből; etwas mit der Wurzel ausziehen, valamit gyökerestől kiszakasztani; einen Zahn, De. gen ausziehen, valaki fogát, a' kardját kihúzni; den Rock, die Schube ausziehen, levegni a' köntösét, csiz-

máját; sich, levetkezni, levetkeződni, einem Andern, lehúzni a' más saruját, csizmáját; Kräfte aus Pflanzen ausziehen, a' füvek, v. plánták erejét v. nedvét kivonni, kihúzni; ein Buch, eine Schrift ausziehen, valamelly írásnak, könyvnek a' foglalatját röviden kivonni, summába foglalni, summásan előadni; st. ausdebnen, kinyújtani, nyújtani t. i. hosszúra; sich etwas ausziehen, d. i. eine Ausnahme machen, kikötni magának valamit, p. o. az alkuban; st. aushöhlen, kivölgyelni p. o. a' donga csinját; mit jeyn: d. i. einen Ort verlassen, el-, v. kiköltözni, máshová menni lakni; aus dem Hause ausziehen, kiköltözni a' házból; wie die Soldaten aus der Stadt, pompával kimenni, mint a' katonák a' városból.

Ausziehen, das, Ausziehung, der Pflanzen, kihúzás, kivonás; der Kleider, levetés, levetkezés; aus einem Orte, kiköltözés, kimenés.

Auszieren, felékesíteni, felcizfrázni.

Auszimmern, kibárdolni, kifaragni.

Auszirkeln, kiczirkalmazni, ozirkalommal kimérni; trop. genau abmessen, erwägen, jól megmérni, kiméretegetni, megfontolni.

Auszischen, kipisszegetni, pisszegetve kicsüfolni.

Auszischung, die, kipisszegetés.

Auszürnen, megszünni haragudni; er hat ausgezürnt, kiharagudta magát, nem haragszik már.

Auszug, der, aus einem Orte, kimenés, kimenetel, elmenetel valahonnan; um anderswo zu wohnen, kiköltözés, elköltözés máshová, kitakarodás; in der Lotterie, húzás; einer Rechnung, summás előadása valaminek, kivonása, a' számvetés summás kiírása; aus einem Buche, rövid kivonás, p. o. valamelly könyvből; summar, valaminek kivont summája; aus Pflanzen, (Extract), kivont, v. kinyomott leve a' plántának; trop. das Vorzüglichste seiner Art, java, veleje, lelke valaminek.

Auszugsweise, adv., in Auszügen, summar, kivonásonként, summánként.

Auszupfen, kitépni, kiszaggatni.

Autheutivität, die, s. Aechtheit.

Automat, der, Selbstbeweger, mozgómiv, önmozgató.

Autonomie, die, Selbstgesetzgebung, ön-

weiden, d. i. vom Viehe abweiden lassen, ellegeltetni.

Ausweinen, kisirni; sich ausweinen, kisirni magát, eleget sirni.

Ausweisen, aus einem Orte weisen, kigazitni valahonnan; zeigen, meg-, v. kimutatni; sich ausweisen, ki-, v. megtetszeni; statt sich legitimiren, személyét v. ki létét meghitelesíteni, megbizonyítani.

Ausweisung, die, das Darthun, ki-, v. megmutatás, megbizonyítás; das Zeugniß, bizonyság; Ausweisen der Briefe, a' mint a' levelek bizonyítják.

Ausweisen, kimeszelní, bé-, v. megmeszelní, kifejéríteni.

Ausweisung, die, bé-, v. kimeszelés; kifejérítés.

Ausweiten, kitágítani, kibővíteni.

Auswendig, adj., külső, külseje v. külső része valaminek, színe; adv., von außen, kívül, kívülről; trop. einen in- und auswendig kennen, valakit tejetől fogva talpig esmerni v. kívül belől esmerni; aus dem Gedächtnisse, könyvnélkül; auswendig her-sagen, könyvnélkül elmondani.

Auswendiglernen, daß, könyvnélkül tanulás.

Auswerden, végének lenni, végződni, elvégződni.

Auswerfen, nach außen werfen, z. B. wie Pferde, kihányani p. o. a' lábait, mint a' ló; im Spiele, Würfeln auswerfen, elől vetni, elébb vetni, kezdeni a' vetést, p. o. a' kockajátékban; ein Auge auswerfen, kiűtni, kihajítani a' szemét; Geld auswerfen unter das Volk, pénzt hányani a' nép közé; Nege auswerfen, hálót vetni; st. aushusten, kivetni, kiköpni; trop. Feuer auswerfen, wie ein feuerspeiender Berg, okádni, p. o. tüzet, tüzeshamut, mint a' tüzokádó hegy; die Arme auswerfen, hányani, vetni p. o. a' karjait; aufsehen, z. B. einen Gehalt, rendelni p. o. a' fizetést valakinek, meghatározni a' fizetését.

Auswegen, kiköszörölni.

Auswickeln, kifejteni, kigöngyölgetni, kibontani; ein Kind auswickeln, a' kis gyermeket kipótlálni; sich auswickeln, magát kifejtegetni, kiszabadítani.

Auswicklung, die, kifejtés.

Auswiegen, s. Auswägen.

Auswindeln, z. B. ein Kind, kipótlálni a' kisdedit.

Auswinden, Wäsche, kifacsarni, p. o.

a' vizes ruhét; ein Gewehr aus den Händen auswinden, kitekerni valaki kezéből a' puskát.

Auswintern, kiteleltetni.

Auswinterung, die, kiteleltés.

Auswirken, durch Bemübungen erlangen, kinyerni, kidolgozni, kimunkálni, kieszközleni; trop. den Teig auswirken, d. i. durcharbeiten, jól ki-, v. megdagasztani; wie bei Webern ein Gewebe auswirken, kiszöni, egészen megszöni; seine Kraft völlig äußern, wie bei Arzneien, kimutatni v. kiadni erejét; die Arznei hat ausgewirkt, jól dolgozott az orvosság, egészen kiadta az erejét.

Auswirkung, die, kimunkálás, ki-, v. megnyerés; megdagasztás.

Auswischen, eltörlni, letörlni valamit; durch Wischen reinigen, megtörlni valamit; Gefäße mit dem Schwamme auswischen, az edényeket, spongyiával megtörölgetni; das Geschriebene auswischen, ki-, v. letörlni az írást; schnell entkommen, elillantani, elszökni.

Auswittern, durch den Geruch entdecken, felszaglálni; durch Witterung aufgelöst werden, z. B. wie Erze, elmárlani, mint az érczek, megemésztödni; wenn sie von vorzüglichen Theilen beraubt werden, elmárlasztani, megemésztetni, elmállani, elporhúlni.

Auswölben, kibolthajtásolni, béboltozni.

Auswuchs, der, kinövés, növes, púp, gömő, fattyúag.

Auswürfen, kitúrni.

Auswürfeln, kockán kijátszani, el-kockázni.

Auswüthen, megszünni dühösködni.

Auswurf, der, kihányás, kivetés; des Speichels, kiköpés; des Blutes, vérköpés; was ausgeworfen ist, z. B. der Speichel, a' mit valaki kiköp, kivat, pök, köp, nyál, turha; was als schlecht und unbrauchbar verwerfen wird, sepredék, salak, allyassa valaminek, ally; ein Auswurf der Menschheit, sepreje az emberi nemzetnek.

Auswurzeln, z. B. Bäume, gyökerestől kiszakasztani, kiszaggatni, kifordítani, kitekerni; trop. Uebel, Laster auswurzeln, kiirtani.

Auszacken, z. B. den Taffet, kicsipkezni a' szélét.

Auszahlen, kifizetni.

Auszahler, der, fizető.

Auszahlung, die, kifizetés.

Außzählen, kiszámlálni, számlálva v. olvasva adni el.

Außzählung, die, kiszámlálás.

Außzabneln, in Gestalt kleiner Zähne ausschneiden, kicsipkézni a' szélét, csipkésen kivagdalni.

Außzabnen, z. B. das Kind hat schon ausgezahlt, minden foga kinőtt már.

Außäunen, békeríteni sövénnyel, kerítéssel elrekeszteni.

Außanken, valakit keményen megpirogatni, lemocskolni.

Außapfen, z. B. Wein, csapolni, kicsapolni p. o. bort, sert, a' hordóból.

Außausen, z. B. die Haare, kitépni p. o. a' haját valakinek.

Außzehen, austrinken, kiinni; aufhören zu zehen, véget vetni a' sok ivásnak.

Außzehen, oder auszehenten, z. B. die Feder, megtizedelni, megdézsmálni, kivenni a' tizedet.

Außzehren, einen, kiélni valakit mindenéből; der Kräfte berauben, kiszívni az erejét; durch Hunger, elerőtleníteni; durch Gram, elepesztetni; durch Krankheit, elsoványítani; auszehrende Krankheit, hervasztó nyavalya száraz betegség; daher: ausgezehrt werden, z. B. von Krankheit, elhervadni, elszáradni, elaszni; von Gram, elepedni, p. o. a' bú miatt; er zehrt aus, elhervad, elszárad, elfogy; er härt sich ab, epezsti magát.

Außzehrung, die, Entkräftung, elerötlenedés; Schwindsucht, hervadozás, száraz nyavalya v. betegség.

Außzehend, adj., emésztő, fogyasztó.

Außzeichnen, megkülömböztetni t. i. mások felett; kijegyezni, megjegyezni; vollständig auszeichnen, elvégezni a' rajzot, egészen kirajzolni; sich auszeichnen, megkülömböztetni magát, kimutatni magát.

Außzeichnung, die, ki- v. megjegyzés; einer Person, megkülömböztetés, megkülömböztető tisztelet.

Außzerren, kitépni, kiszaggatni, széllyelhúzni.

Außziehen, kihúzni, kivonni; Pflanzen aus der Erde, kiszaggatni, kitépni a' dudvát a' földből; etwas mit der Wurzel ausziehen, valamit gyökerestől kiszakasztani; einen Zahn, Deagen ausziehen, valaki fogát, a' kardját kihúzni; den Rock, die Schuhe ausziehen, levetni a' köntösét, csiz-

máját; sich, levetkezni, levetkeződni, einem Andern, lehúzni a' más saruját, csizmáját; Kräfte aus Pflanzen ausziehen, a' füvek, v. plánták erejét v. nedvét kivonni, kihúzni; ein Buch, eine Schrift ausziehen, valamelly irásnak, könyvnek a' foglalatját röviden kivonni, summába foglalni, summásan előadni; st. ausdebnen, kinyújtani, nyújtani t. i. hosszúra; sich etwas ausziehen, d. i. eine Ausnahme machen, kikötni magának valamit, p. o. az alkuban; st. aushöhlen, kivölgyelni p. o. a' donga csinját; mit sich: d. i. einen Ort verlassen, el-, v. kiköltözni, máshová menni lakni; aus dem Hause ausziehen, kiköltözni a' házból; wie die Soldaten aus der Stadt, pompával kimenni, mint a' katonák a' városból.

Außziehen, das, Ausziehung, der Pflanzen, kihúzás, kivonás; der Kleider, levetés, levetkezés; aus einem Orte, kiköltözés, kimenés.

Außzieren, felékesíteni, felczifrázni.

Außjimmern, kibárdolni, kifaragni.

Außjirkeln, kiczirkalmazni, czirkalommal kimérni; trop. genau abmessen, erwägen, jól megmérni, kiméretegetni, megfontolni.

Außjischen, kipisszegetni, pisszegetve kicsüfolni.

Außjischung, die, kipisszegetés.

Außjürnen, megszünni haragudni; er hat ausgejurnt, kiharagudta magát, nem haragszik már.

Außzug, der, aus einem Orte, kimenés, kimenetel, elmenetel valahonnan; um anderswo zu wohnen, kiköltözés, elköltözés máshová, kitakarodás; in der Lotterie, húzás; einer Rechnung, summás előadása valaminek, kivonása, a' számvetés summás kiírása; aus einem Buche, rövid kivonás, p. o. valamelly könyvből, summázat, valaminek kivont summája; aus Pflanzen, (Extract), kivont, v. kinyomott leve a' plántának; trop. das Vorzüglichste seiner Art, java, veleje, lelke valaminek.

Außzugsweise, adv., in Auszügen, summázva, kivonásonként, summánként.

Außzupfen, kitépni, kiszaggatni.

Außzueignung, die, f. Achtung.

Automat, der, Selbstbeweger, mozgómiv, önmozgató.

Autonomie, die, Selbstgesetzgebung, ön-

weiden, d. i. vom Viehe abweiden lassen, ellegeltetni.

Ausweinen, kisirni; sich ausweinen, kisirni magát, eleget sirni.

Ausweisen, aus einem Orte weisen, kigazitni valahonnan; zeigen, meg-, v. kimutatni; sich ausweisen, ki-, v. megtetszeni; statt sich legitimiren, személyét v. ki létét meghitelesíteni, megbizonyítani.

Ausweisung, die, das Darthun, ki-, v. megmutatás, megbizonyítás; das Zeugniß, bizonyság; Ausweisen der Briefe, a' mint a' levelek bizonyítják.

Ausweisen, kimeszelní, bé-, v. megmeszelní, kifejéríteni.

Ausweisung, die, bé-, v. kimeszelés; kifejérites.

Ausweiten, kitágítani, kibővíteni.

Auswendig, adj., külső, külseje v. külső része valaminek, színe; adv., von außen, kívül, kívülről; trop. einen in- und auswendig kennen, valakit tejetől fogva talpig esmerni v. kívül belől esmerni; aus dem Gedächtnisse, könyv nélkül; auswendig her-sagen, könyv nélkül elmondani.

Auswendiglernen, daß, könyv nélkül tanulás.

Auswerden, végének lenni, végződni, elvégződni.

Auswerfen, nach außen werfen, z. B. wie Pferde, kihányani p. o. a' lábait, mint a' ló; im Spiele, Würfel auswerfen, elől vetni, elébb vetni, kezdeni a' vetést, p. o. a' kockajátékban; ein Auge auswerfen, kiűtni, kihajítani a' szemét; Geld auswerfen unter das Volk, pénzt hányani a' nép közé; Nege auswerfen, hálót vetni; st. aushusten, kivetni, kiköpni; trop. Feuer auswerfen, wie ein feuerspeiender Berg, okádni, p. o. tüzet, tüzeshamut, mint a' tüzokádó hegy; die Arme auswerfen, hányani, vetni p. o. a' karjait; aufsehen, z. B. einen Gehalt, rendelni p. o. a' fizetést valakinek, meghatározni a' fizetését.

Auswehen, küköszörölni.

Auswickeln, kifejteni, kigöngyölgetni, kibontani; ein Kind auswickeln, a' kis gyermeket kipólni; sich auswickeln, magát kifejtegetni, kiszabadítani.

Auswicklung, die, kifejtés.

Auswiegen, s. Auswägen.

Auswindeln, z. B. ein Kind, kipólni a' kisdedit.

Auswinden, Wäsche, kifacsarni, p. o.

a' vizes ruhét; ein Gewehr aus den Händen auswinden, kitekerni valaki kezéből a' puskát.

Auswintern, kiteleltetni.

Auswinterung, die, kiteleltés.

Auswirken, durch Bemübungen erlangen, kinyerni, kidolgozni, kimunkálni, kieszközleni; trop. den Teig auswirken, d. i. durcharbeiten, jól ki-, v. megdagasztani; wie bei Webern ein Gewebe auswirken, kiszöni, egészen megszöni; seine Kraft völlig äußern, wie bei Arzneien, kimutatni v. kiadni erejét; die Arznei hat ausgewirkt, jól dolgozott az orvosság, egészen kiadta az erejét.

Auswirkung, die, kimunkálás, ki-, v. megnyerés; megdagasztás.

Auswischen, eltörlni, letörlni valamit; durch Wischen reinigen, megtörlni valamit; Gefäße mit dem Schwamme auswischen, az edényeket, spongyiával megtörölgetni; das Geschriebene auswischen, ki-, v. letörlni az írást; schnell entkommen, elillantani, elszökni.

Auswittern, durch den Geruch entdecken, felszaglálni; durch Bitterung aufgelöst werden, z. B. wie Erze, elmárlani, mint az érczek, megemésztödni; wenn sie von vorzüglichen Theilen beraubt werden, elmárlasztani, megemésztetni, elmállani, elporhulni.

Auswölben, kibolthajtásolni, béboltozni.

Auswuchs, der, kinövés, növes, púp, gömő, fattyúág.

Auswühlen, kitúrni.

Auswürfeln, kockán kijátszani, el-kockázni.

Auswüthen, megszünni dühösködni.

Auswurf, der, kihányás, kivetés; des Speichels, kiköpés; des Blutes, vérköpés; was aufgeworfen ist, z. B. der Speichel, a' mit valaki kiköp, kivet, pök, köp, nyál, turha; was als schlecht und unbrauchbar verworfen wird, sepredék, salak, allyassa valaminek, ally; ein Auswurf der Menschheit, sepreje az emberi nemzetnek.

Auswurzeln, z. B. Bäume, gyökerestől kiszakasztani, kiszaggatni, kifordítani, kitekerni; trop. Uebel, Laster auswurzeln, kiirtani.

Auszacken, z. B. den Taffet, kicsipkezni a' szélét.

Auszahlen, kifizetni.

Auszahler, der, fizető.

Auszahlung, die, kifizetés.

Auszählen, kiszámlálni, számlálva v. olvasva adni el.

Auszählung, die, kiszámlálás.

Auszahneln, in Gestalt kleiner Zäbne ausschneiden, kiesipkézni a' szélét, csipkésen kivagdalni.

Auszabnen, z. B. das Kind hat schon ausgezehnt, minden foga kinőtt már.

Auszäunen, békeríteni sövénnyel, kerítéssel elrekeszteni.

Auszanken, valakit keményen megpirogatni, lemoskolni.

Auszapfen, z. B. Wein, csapolni, kicsapolni p. o. bort, sert, a' hordóból.

Auszaufen, z. B. die Haare, kitépni p. o. a' haját valakinek.

Auszehen, austrinken, kiinni; aufhören zu zehen, véget vetni a' sok ivásnak.

Auszehnten, oder auszehenten, z. B. die Feder, megtizedelni, megdézsmálni, kivenni a' tizedet.

Auszehren, einen, kiélni valakit mindenéből; der Kräfte berauben, kiszívni az erejét; durch Hunger, elerötleníteni; durch Gram, elepeszteni; durch Krankheit, elsoványítani; auszehrende Krankheit, hervasztó nyavalya száraz betegség; daher: ausgezehrt werden, z. B. von Krankheit, elhervadni, elszáradni, elaszni; von Gram, elepedni, p. o. a' bú miatt; er zehrt aus, elhervad, elszárad, elfogy; er härt sich ab, epešti magát.

Auszehrung, die, Entkräftung, elerötlenedés; Schwindsucht, hervadozás, száraz nyavalya v. betegség.

Auszehend, adj., emésztő, fogyasztó.

Auszeichnen, megkülömböztetni t. i. mások felett; kijegyezni, megjegyezni; vollständig auszeichnen, elvégezni a' rajzot, egészen kirajzolni; sich auszeichnen, megkülömböztetni magát, kimutatni magát.

Auszeichnung, die, ki- v. megjegyzés; einer Person, megkülömböztetés, megkülömböztető tisztelet.

Auszerrén, kitépni, kiszaggatni, szel-lyelhúzni.

Ausziehen, kihúzni, kivonni; Pflanzen aus der Erde, kiszaggatni, kitépni a' dudvát a' földből; etwas mit der Wurzel ausziehen, valamit gyökere- stől kiszakasztani; einen Zahn, De- gen ausziehen, valaki fogát, a' kard- ját kihúzni; den Rock, die Schuhe ausziehen, levetni a' köntösét, csiz-

máját; sich, levetkezni, levetkező- ni, einem Andern, lehúzni a' más sa- ruját, csizmáját; Kräfte aus Pflan- zen ausziehen, a' fűvek, v. plánták erejét v. nedvét kivonni, kihúzni; ein Buch, eine Schrift ausziehen, va- lamelley írásnak, könyvnek a' fogla- latját röviden kivonni, summába foglalni, summásan előadni; st. aus- debnen, kinyújtani, nyújtani t. i. hosz- szúra; sich etwas ausziehen, d. i. eine Ausnahme machen, kikötni magának valamit, p. o. az alkuban; st. aus- höhlen, kivölgyelni p. o. a' donga csinját; mit jeyn: d. i. einen Ort verlassen, el-, v. kiköltözni, máshová menni lakni; aus dem Hause auszie- hen, kiköltözni a' házból; wie die Soldaten aus der Stadt, pompával kimenni, mint a' katonák a' város- ból.

Ausziehen, das, Ausziehung, der Pflan- zen, kihúzás, kivonás; der Kleider, levetés, levetkezés; aus einem Orte, kiköltözés, kimenés.

Auszieren, felékesíteni, felcífrázni.

Auszimmern, kibárdolni, kifaragni.

Auszirkeln, kiczirkalmazni, czirkalom- mal kimérni; trop. genau abmessen, erwägen, jól megmérni, kimérete- ni, megfontolni.

Auszischen, kipisszegetni, pisszegetve kicsúfolni.

Auszischung, die, kipisszegetés.

Auszürnen, megszünni haragudni; er hat ausgezürnt, kiharagudta magát, nem haragszik már.

Auszug, der, aus einem Orte, kimenés, kimenetel, elmenetel valahonnan; um anderswo zu wohnen, kiköltözés, elköltözés máshová, kitakarodás; in der Lotterie, húzás; einer Rechnung, summás előadása valaminek, kivon- nása, a' számvetés summás kiírása; aus einem Buche, rövid kivonás, p. o. valamely könyvből, summá- zat, valaminek kivont summája; aus Pflanzen, (Extract), kivont, v. kinyomott leve a' plántának; trop. das Vorzüglichste seiner Art, java, ve- leje, lelke valaminek.

Auszugsweise, adv., in Auszügen, sum- mázva, kivonásonként, summánként.

Auszupfen, kitépni, kiszaggatni.

Authentivität, die, s. Richtigkeit.

Automat, der, Selbstbeweger, mozgó- miv, önmozgató.

Autonomie, die, Selbstgesetzgebung, ön-

meiden, d. i. vom Viehe abweiden lassen, ellegeltetni.

Ausweinen, kisirni; sich ausweinen, kisirni magát, eleget sirni.

Ausweisen, aus einem Orte weisen, kigazitni valahonnan; zeigen, meg-, v. kimutatni; sich ausweisen, ki-, v. megtetszeni; statt sich legitimiren, személyét v. ki létét meghitelesíteni, megbizonyítani.

Ausweisung, die, das Darthun, ki-, v. megmutatás, megbizonyítás; das Zeugnis, bizonyosság; Ausweisen der Briefe, a' mint a' levelek bizonyítják.

Ausweisen, kimeszelni, bé-, v. megmeszelni, kifejéríteni.

Ausweisung, die, bé-, v. kimeszelés; kifejérítés.

Ausweiten, kitágítani, kibővíteni.

Auswendig, adj., külső, külseje v. külső része valaminek, szine; adv., von außen, kívül, kívülről; trop. einen in- und auswendig kennen, valakit tetjétől fogva talpig esmerni v. kívül belől esmerni; aus dem Gedächtnisse, könyvnélkül; auswendig her-sagen, könyvnélkül elmondani.

Auswendiglernen, das, könyvnélkül tanulás.

Auswerden, végének lenni, végződni, elvégződni.

Auswerfen, nach außen werfen, z. B. wie Pferde, kihányani p. o. a' lábait, mint a' ló; im Spiele, Würfel auswerfen, elől vetni, elébb vetni, kezdeni a' vetést, p. o. a' kockajátékban; ein Auge auswerfen, kiütni, kihajítani a' szemét; Geld auswerfen unter das Volk, pénzt hányani a' nép közé; Neze auswerfen, hálót vetni; st. ausbusten, kivetni, kiköpni; trop. Feuer auswerfen, wie ein feuerspeiender Berg, okádni, p. o. tüzet, tüzeshamut, mint a' tüzokádó hegy; die Arme auswerfen, hányani, vetni p. o. a' karjait; aufsehen, z. B. einen Gehalt, rendelni p. o. a' fizetést valakinek, meghatározni a' fizetését.

Auswehen, küköszörülni.

Auswickeln, kifejteni, kigöngyölgetni, kibontani; ein Kind auswickeln, a' kis gyermeket kipótlálni; sich auswickeln, magát kifejtegetni, kiszabadítani.

Auswicklung, die, kifejtés.

Auswiegen, s. Auswägen.

Auswindeln, z. B. ein Kind, kipótlálni a' kisedet.

Auswinden, Wäsche, kifacsarni, p. o.

a' vizes ruhét; ein Gewehr aus den Händen auswinden, kitekerni valaki kezéből a' puskát.

Auswintern, kiteleltetni.

Auswinterung, die, kiteleltés.

Auswirken, durch Bemübungen erlangen, kinyerni, kidolgozni, kimunkálni, kieszközleni; trop. den Teig auswirken, d. i. durcharbeiten, jól ki-, v. megdagasztani; wie bei Webern ein Gewebe auswirken, kiszöni, egészen megszöni; seine Kraft völlig äußern, wie bei Arzneien, kimutatni v. kiadni erejét; die Arznei hat ausgewirkt, jól dolgozott az orvosság, egészen kiadta az erejét.

Auswirkung, die, kimunkálás, ki-, v. megnyerés; megdagasztás.

Auswischen, eltörlni, letörlni valamit; durch Wischen reinigen, megtörlni valamit; Gefäße mit dem Schwamme auswischen, az edényeket, spongyiával megtörölgetni; das Geschriebene auswischen, ki-, v. letörlni az írást; schnell entkommen, elillantani, elszökni.

Auswittern, durch den Geruch entdecken, felszaglálni; durch Witterung aufgelöst werden, z. B. wie Erze, elmárlani, mint az érczek, megemésztödni; wenn sie von vorzüglichen Theilen beraubt werden, elmárlasztani, megemésztetni, elmállani, elporhúlni.

Auswölben, kibolthajtásolni, béboltozni.

Auswuchs, der, kinövés, növes, púp, gömő, fattyúag.

Auswühlen, kitúrni.

Auswürfeln, kockán kijátszani, el-kockázni.

Auswüthen, megszünni dühösködni.

Auswurf, der, kihányás, kivetés; des Speichels, kiköpés; des Blutes, vérköpés; was aufgeworfen ist, z. B. der Eichel, a' mit valaki kiköp, kivet, pök, köp, nyál, turha; was als schlecht und unbrauchbar verworfen wird, sepredék, salak, allyassa valaminek, ally; ein Auswurf der Menschheit, sepreje az emberi nemzetnek.

Auswurzeln, z. B. Bäume, gyökerestől kiszakasztani, kiszaggatni, kifordítani; kitekerni; trop. Uebel, Laster auswurzeln, kiirtani.

Auszahlen, z. B. den Taffet, kicsipkezni a' szélét.

Auszahlen, kifizetni.

Auszahler, der, fizető.

Auszahlung, die, kifizetés.

Auszählen, kiszámlálni, számlálva v. olvasva adni el.

Auszählung, die, kiszámlálás.

Auszahneln, in Gestalt kleiner Zähne ausschneiden, kicsipkézni a' szélét, csipkésen kivagdalni.

Auszabnen, j. B. das Kind hat schon ausgezehnt, minden foga kinőtt már.

Auszäunen, békeríteni sövénnyel, kerítéssel elrekeszteni.

Auszanken, valakit keményen megpirogatni, lemocskolni.

Auszapfen, j. B. Wein, csapolni, kicsapolni p. o. bort, sert, a' hordóból.

Auslaufen, j. B. die Haare, kitépni p. o. a' haját valakinek.

Auszehen, austrinken, kiinni; aufhören zu sehen, véget vetni a' sok ivásnak.

Auszehnten, oder auszehnten, j. B. die Feder, megtizedelni, megdézsmálni, kivenni a' tizedet.

Auszehren, einen, kiélni valakit mindenéből; der Kräfte berauben, kiszívni az erejét; durch Hunger, elerötleníteni; durch Gram, elepezteni; durch Krankheit, elsoványítani; auszehrende Krankheit, hervasztó nyavalya száraz betegség; daher: ausgezehrt werden, j. B. von Krankheit, elhervadni, elszáradni, elaszni; von Gram, elepedni, p. o. a' bú miatt; er zehrt aus, elhervad, elszárad, elfogy; er härt sich ab, epezti magát.

Auszehrung, die, Entkräftung, elerötlenedés; Schwindsucht, hervadozás, száraz nyavalya v. betegség.

Auszehend, adj., emésztő, fogyasztó.

Auszzeichnen, megkülönböztetni t. i. mások felett; kijegyezni, megjegyezni; vollständig auszeichnen, elvégezni a' rajzot, egészen kirajzolni; sich auszeichnen, megkülönböztetni magát, kimutatni magát.

Auszzeichnung, die, ki- v. megjegyzés; einer Person, megkülönböztetés, megkülönböztető tisztelet.

Auszzerren, kitépni, kiszaggatni, szel-lyelhúzni.

Auszziehen, kihúzni, kivonni; Pflanzen aus der Erde, kiszaggatni, kitépni a' dudvát a' földből; etwas mit der Wurzel ausziehen, valamit gyökereztől kiszakasztani; einen Zahn, De-cken ausziehen, valaki fogát, a' kardját kihúzni; den Rock, die Schuhe ausziehen, levetni a' köntösét, csiz-

máját; sich, levetkezni, levetkeződni, einem Andern, lehúzni a' más saruját, csizmáját; Kräfte aus Pflanzen ausziehen, a' füvek, v. plánták erejét v. nedvét kivonni, kihúzni; ein Buch, eine Schrift ausziehen, valamelly irásnak, könyvnek a' foglalatját röviden kivonni, summába foglalni, summásan előadni; st. auszehren, kinyújtani, nyújtani t. i. hosszúra; sich etwas ausziehen, d. i. eine Ausnahme machen, kikötni magának valamit, p. o. az alkuban; st. auszöhlen, kivölgyelni p. o. a' donga csinját; mit sich: d. i. einen Ort verlassen, el-, v. kiköltözni, máshová menni lakni; aus dem Hause ausziehen, kiköltözni a' házból; wie die Soldaten aus der Stadt, pompával kimenni, mint a' katonák a' városból.

Auszziehen, das, Ausziehung, der Pflanzen, kihúzás, kivonás; der Kleider, levetés, levetkezés; aus einem Orte, kiköltözés, kimenés.

Auszieren, felékesíteni, felcífrázni.

Auszimmern, kibárdolni, kifaragni.

Auszirkeln, kiczirkalmazni, czirkalommal kimérni; trop. genau abmessen, erwägen, jól megmérni, kiméretegni, megfontolni.

Auszischen, kipisszegetni, pisszegetve kicsúfolni.

Auszischung, die, kipisszegetés.

Auszürnen, megszűnni haragudni; er hat ausgeürnt, kiharagudta magát, nem haragszik már.

Auszug, der, aus einem Orte, kimenés, kimenetel, elmenetel valahonnan; um anderswo zu wohnen, kiköltözés, elköltözés máshová, kitakarodás; in der Lotterie, húzás; einer Rechnung, summás előadása valaminek, kivonása, a' számvetés summás kiírása; aus einem Buche, rövid kivonás, p. o. valamelly könyvből; summar-
at, valaminek kivont summája; aus Pflanzen, (Extract), kivont, v. kinyomott leve a' plántának; trop. das Vorzüglichste seiner Art, java, veleje, lelke valaminek.

Auszugsweise, adv., in Auszügen, summar-
at, kivonásonként, summánként.

Auszupfen, kitépni, kiszaggatni.

Ausventilität, die, s. Wechtheit.

Automat, der, Selbstbeweger, mozgómiv, önmozgató.

Autonomie, die, Selbstgesetzgebung, ön-

törvénytörvénytartás; Autonomie des Willens, önnöntörvénytevé.

Autor, der, szerző, könyvszerző.

Autorität, die, tekintet.

Auweh! interj., óh jaj, jaj, jaj!

Avantage, die, (olv. ávantázs) haszon, előmenetel.

Avantgarde, die, d. i. Vortrag, elősereg, előjáró sereg.

Avanturier, der, (olv. ávantürié) csudaló, rémség hajhászó; minden viszontagságokat próbált ember.

Avanziren oder Avanfiren, mit seyn, előmenni, feljebb menni p. o. a' tisztségben.

Ave Maria, angyali köszöntés, idvezlet.

Avetissement, das, (olv. ávertiszmán) tudósítás, hirdás.

Avis, Aviso, tudósítás.

Avisbrief, Avisobrief, der, tudósító levél.

Avisiren, tudósítani t. i. levél által.

Avisa, (a' kereskedőknél) mindjárt első előmutatására, t. i. a' váltólevélnek; a' muzsikában; Avisaspie-len, singen, első látásra játszani v. énekelni a' kotából.

Axe, f. Achse.

Arion, das, nyilvánosság, nyilvánvalóság, szembe tűnő igazság.

Art, die, fejsze, szekercze, bárd, ácsbárd.

Artblatt, das, d. i. der breite Theil mit der Schneide, a' fejsze lapja.

Artbalm, der, d. i. der hintere Theil, fejszefok.

Artstiel, der, fejszenyel, szekerczenyel.

Ar (Akung), die, Lockpfeife, csalóétek.

Azur, Azurstein, der, lazúrkő.

B.

Baar oder Bar, j. B. Geld, kész pénz; baar bezahlen, kész pénzzel fizetni; gegen baare Bezahlung, kész pénzért; baar hinterlassen, kész pénzben hagyni maga után; baar empfangen, kész pénzben venni fel; trop.; alles für baare Münze nehmen, d. i. unbesonnen glauben, holondjába mindent elhinni vagy mindennek hitelt adni.

Baarschaft, die, kész pénz.

Babbeln, schwäzen, petyegni, csacsogni.

Babbelfast, adj., geschwäßig, petyegő, csacsagó.

Bachanal, das, ivónap.

Bachantinn, die, d. i. eine Frauensperson, die das Bacchusfest feiert, bakoskodó asszony v. leány.

Bachus, der Gott des Weines, Bacchus, Bakos.

Bachusfest, das, Bakos innépe.

Bachus-Knecht, der, boriszák.

Bach, der, pl., die Bäche, patak, ein Bächlein; patakocska.

Bache, die, das Weibchen der wilden Schweine, vad disznó, emse.

Bacher, der, d. i. Keiler, vad kan, kan vad disznó.

Bachfisch, der, patakkal, patakbeli v. folyóvízi hal.

Bachforelle, die, pisztráng.

Bachtreib, der, patakbeli rák.

Bachreich, adj., reich an Bächen, a-takkal bővelkedő.

Bachstelze, die, ein Vogel, sejer billegető, barázda billegető.

Bachwasser, das, patakvíz, folyóvíz.

Bachweide, die, szívós fűz, rekettye v. kenderfűz, korczvessző.

Bach, das, der vordere inwendige Theil eines Schiffes, a' hajó elejének belső része.

Bachbord, der, d. i. die linke Seite des Schiffes, a' hajónak sele.

Backe, die, oder der Backen, orcza, arcz, posa.

Backen, j. B. Brod im Ofen, sütni, p. o. kenyeret, lepényt; etwas im Fett backen, j. B. Fische, rántani, megrántani, v. kisütni zsírban, vajban; gebackene Kalbsfüße, rántott borjúláb; durch Feuer trocknen, j. B. Steine, téglát égetni; f. brennen; Obst backen, d. i. dörren, gyümölcsöt aszalni; in der Reine backen, j. B. Hühnchen, lábában sütni p. o. csirkét.

Backenbart, der, hunczfutkaszakáll.

Backenbein, das, orcza v. posacsont.

Backengrube, die, f. Backengrübchen.

Badengrübchen, das, arczhorpadás, bélyukadás az orczán p. o. nevetéskor.

Badenschlag, oder Badestreich, der, posoncsapás, arczúcsapás; einen Badestreich geben, posoncsapni, posonvágni valakit.

Badenjahn, der, zápfog.

Badfisch, der, sütni v. írántani való hal.

Badform, die, verschiedenes Badwerk darin zu baden, sütőforma, p. o. tepszi.

Badgeld, das, sütés díjja.

Badgeräth, das, sütő szerek v. eszközök.

Badhaus, das, sütőház, kenyérsütő házsütő.

Badmehl, das, sütnivaló liszt.

Badofen, der, kenyérsütő kemencze, sütőkemencze.

Badpfanne, die, vastepszi.

Badschäufel, die, bévető lapát.

Badstein, der, Ziegelstein, téglá, égett téglá; Badsteine machen, téglát vetni.

Badstube, die, sülőház.

Badtroq, der, sütőteknő, dagasztóteknő.

Badtrogscharre, die, teknővakaró.

Badwerk, das, sütemény.

Bäder, der, kenyérsütő, pék.

Bäderbrod, das, pékkenyér.

Bäderbursch, der, Bädergesell oder Junge, péklegény.

Bäderei, die, sütő, t. i. hely, ház, sütőkemencze; d. i. das Handwerk selbst; kenyérsütés, kenyérsütő mesterség.

Badgwerk, das, d. i. die Innung der sämtlichen Meister eines Ortes, kenyérsütő czéh.

Bäderbandwerk, das, pék mesterség.

Bäderkorb, der, pék kosár.

Bäderinn, die, kenyérsütőné, kenyérsütő asszony.

Bäderjunge, der, pék inas, kenyérsütő inas.

Bädergunst, die, s. Bädergewerk.

Bad, das. pl., Bäder, ferdő, fürdő, feredő; ein heißes Bad, heves v. forró, meleg ferdő; das Bad wärmen, melegíteni a' ferdőt; trop. einem ein schimmes Bad zurichten, forrót önteni valaki alá, valakinek veazedelmére igyokezni; das Bad austragen müssen, d. i. für Andere büßen müssen, más vétkéért szénvedni v. lakolni; das Bad, d. i. das mineralische warme Wasser, melegferdő, termé-

zeti ferdő, ferdőhely; der Gebrauch des Bades, das Baden selbst, ferdés, fürdés; das Zimmer, wo gebadet wird, ferdőház; das Schwibbad, izasztó meleg ferdő; das laumarme Bad, lágymeleg ferdő; das kalte Bad, hideg ferdő; ins Bad gehen, fürdenni menni, feredni, megferedni, megfürödni; ins Bad reisen, ferdőbe utazni v. menni.

Badeanstalt, die, ferdőhely, fürdőintézet.

Bade-Cur, die, fürdővel való élés; Bade-Cur brauchen, fürdővel élni t. i. orvosság gyanánt.

Badefrau, die, fürdős asszony; st. Hebamme, bába.

Badegast, der, ferdő vendég.

Badegeld, das, ferdés díjja.

Badegeschirr, das, ferdő edény, ferdőkád.

Badehaus, das, ferdőház.

Badehemd, das, ferdőing.

Badekessel, der, ferdőforraló üst.

Badekleid, das, ferdőruha.

Badeknecht, der, ferdős inas.

Bademagd, die, ferdős szolgáló.

Bademantel, der, fürdő köpönyeg.

Bademeister, der, ferdős.

Baden, megfüröszteni, fereszteni, megfereszteni; die Heerde im Flusse baden, a' nyáját a' folyóvízben megúztatni; sich baden, fürödni, feredni, fürdeni.

Baden, das, ferdés.

Badeort, der, in einem Flusse, ferdőhely a' folyóvízben v. tóban; ein Dorf, eine Stadt, ferdő, melegferdő.

Bader, der, ferdőkészítő.

Baderinn, die, ferdőkészítő t. i. asszony,

Badeschwamm, der, spongyia.

Badestube, die, siehe Badezimmer.

Badewanne, die, ferdő v. fürdő kád.

Badewarm, adj., lágy meleg, ferdő melegségű.

Badewasser, das, ferdővíz.

Badezeit, die, ferdés ideje.

Badezimmer, das, ferdő szoba.

Bäffen, die, bei den Predigern, papi nyakravaló.

Bäffen, bäffen, wie Hunde, ugatni, csaholni.

Bähen, d. i. erwärmen, z. B. durch Umschläge, melegíteni, p. o. a' beteges és fájdalmas tagot, borogatni, p. o. meleg kötéssel; eine Brotschnitte am Feuer rösten, pirítani p. o. a' kenyeret.

- Bähmittel**, daß, melengető eszköz p. o. borogató kötés.
- Bähung**, die, melengetés, borogatás, p. o. meleg kötéssel; ein Bähmittel, borogató eszköz.
- Bälgen**, sich, die Haut fabren lassen, elvetni a' bőrét, kibújni a' bőréből; die Schlangen bälgen sich, a' kigyók elvetik a' bőroket a' bőroket; Erbsen, die sich bälgen, könnyen hámló borsó.
- Bälchen**, daß, laptácska; ein kleiner Ballen, z. B. Leinwand, kis csomó, kötetecke.
- Bändchen**, daß, pántlikácska; eines Buches, kötetecke, kis kötet.
- Bändereich**, adj., viele Bände enthaltend, sok kötetből álló, p. o. könyv.
- Bänderfrämer**, der, siehe Bandfrämer.
- Bändig**, adj., was sich zähmen läßt, z. B. Thier, szelidíthető; bändig machen, megszelidíteni.
- Bändigem**, zähmen, szelidíteni, megszelidíteni; Begierden bändigem, d. i. mäßigen, kívánságait, indulatoskodásait zabolázni, mérsékelni.
- Bändiger**, der, megzabolázó, megszelidítő.
- Bändigung**, die, der Thiere, megszelidítés; der Begierden, megzabolázás.
- Bänkchen**, daß, padocska.
- Bär**, der, ein Raubthier, medve; trop.; einen Bären anhängen, valakit elámitni, elhíttetni, elbolondítani; der Bär am Himmel, ein Sternbild gönczöl szekere, gönczölseker, csillagzat.
- Bärbeißig**, adj., zänkisch, mürrisch, mord, marakodó; adv., mordul, marakodva.
- Bärenbeißer**, der, eine Art Hunde, medvész kutya.
- Bärenfang**, der, medvesogás; medvesogó hely v. árok.
- Bärenfett**, daß, medvehájj.
- Bärenfuß**, der, medvelábsz.
- Bärenhäuter**, der, Faulenzer, henye, henyető, heverő; ein feiger Mensch, félénk, bátortalan; ein nichtswürdiger Mensch, haszontalan ember.
- Bärenhaut**, die, medvebőr; auf der Bärenhaut liegen, d. i. faulenzem, heverni, henyélni.
- Bärenjagd**, die, medvészés, medve vadászat.
- Bärenklau**, die, Pflanze, die wälsche Bä-re, akánt.
- Bärenflee**, der, Steinflee, somkóró löherre.
- Bärenfotb**, der, medveganéj.
- Bärenhörlein**, daß, czifra; kankalin, medvesül.
- Bärentappe**, die, medvenyom.
- Bärentage**, die, medvetalp.
- Bäentraube**, die, fanyal kukojcza.
- Bärinn**, die, nöstény medve.
- Bärlapp**, der, korpafü.
- Bärme**, die, die Hefen, seprő; der Schaum des Biers, hab, tajték.
- Bärmüß**, die, medvesüveg.
- Bärmuff**, die, medvebőr felöltő t. i. kesztyű.
- Bärmutter**, die, Gebärmutter, anyaméh, méh.
- Bärmutterentzündung**, die, anyaméhgyulladás, méhgyulladás.
- Bärtchen**, daß, szakálocska.
- Bärtig**, adj., szakállas.
- Bärwurz**, die, Bartsch, medve csapsír, medvetalp.
- Bäuerinn**, die, paraszt asszony; eine unböfliche Weibsperson, paraszto asszony.
- Bäurisch**, adj., ländlich, mezei, paraszto; unböflich, grob, paraszt, paraszto, paraszthoz illó, adv., parasztosan, paraszt módon.
- Bäuerlich**, adj., einem Bauer angemessen, paraszti, paraszthoz illó; adv., paraszt módon.
- Bäumchen**, daß, fácska.
- Bäumen**, baumen, gerade, wie ein Baum in die Höhe stehen, egyenesen v. merőn felfelé állani; sich bäumen wie Pferde, ágaskodni.
- Bagage**, die, motyó, bútior, podgyász; schlechtes Gefindel, a' nép sepreje, allya.
- Bagagepferd**, daß, Bagagewagen, der, siehe Packpferd, Packwagen.
- Bagatelle**, daß, siehe Kleinigkeit, Possen.
- Bahn**, die, út, tört út, járt út, gyalog út, ösvény; die Richtung, die man im Denken und Handeln nimmt, út, mód, menetel, pálya; daher z. B. Reibahn, Rennbahn, pálya, p. o. lovagló pálya, futtató pálya.
- Bahnen**, z. B. den Weg, utat törni v. nyitni, egyengetni, készíteni, csinálni.
- Bahre**, die, Todtenbahre, testhordó, Szt Mihály lova.
- Bahrtuch**, daß, halotti szőnyeg.
- Bai**, die, Bay, tengeröböl.
- Bajonett**, daß, (richtiger Bayonett, von der Stadt Bayonne). d. i. Gewehrdolch, pagnét, péterkés, gyilok a' puská végén.

Bale, die, hajóútjel, révpartjel, intőjel t. i. a' tengeren v. mutató, melly a' hajónak a' hajónak a' ki-köthetésre utat mutat, v. a' veszedelmes helyet kijeleli.

Balanz, die, fonterány.

Balanziere, fonterányra lebegni.

Balanzier-Stange, die, bille.

Bald, Comp., balder, Superl., baldigst, adv., majd, rövididő múlva, nemsokára, csak hamar, mindjárt; bald darauf, csak hamar azután; so bald als, mihelyt; frühe bei Zeiten, jókor, korán, idején; leicht, schnell, könnyen, hamar; fast, beinahe, csaknem, szinte, májd; bald — bald, most — majd, v. majd — majd; bald glücklich, bald unglücklich seyn, most szerencsés, majd ismét szerencsétlen lenni; bald dieß, bald daß, majd ezt, majd azt; bald hierhin, bald dahin, hol erre, hol arra; bald da, bald dort, hol itt, hol amott; bald so, bald so, hol így, hol amúgy, — majd így, majd úgy.

Baldachin, der, menyezet.

Baldig, adj., minél előbb való, hamar való; eine baldige Wiederkunft, minél előbb való visszajövetel; ich wünsche dir eine baldige Besserung, kívánom, hogy minél előbb, v. mennél hamarabb meggyógyulj.

Baldigst, Superl., adj., hirtelenvaló; adv., minél előbb, mennél hamarabb, hirtelen, menten.

Baldrian, der, gyökönke, terjékfü.

Balg, der, der Thiere, z. B. des Hasen, bőr, lehúzott v. lenyúzott bőr p. o. nyúl v. rókabőr; die Haut oder Hülle des Getreides, tok, tüző, léha, héj.

Balgen, sich, birkózni, küzdeni, küszködni.

Balgen, daß, birkózás, küzdés.

Balger, der, birkózó.

Balgerei, die, birkózás.

Balken, der, gerenda; trop,; der Balken im Auge, d. i. ein großer Fehler, nagy hiba.

Balkenkopf, der, (Bauf.) a' gerenda kiálló vége p. o. az eresz alatt.

Balkennagel, der, gerendába való nagy szeg.

Balkenwerk, daß, gerendázat.

Ball, der, Spielball, lapta; mit Luft gefüllter Ball, széllapta; der Ball auf dem Billard, golyóbis; der Ball der Erde, a' föld golyóbisa; trop,; Ball des Schicksals, a' szerencse játéka a'

sors játszó laptája; ein Tanzfest, pl. die Bälle, bál, pompás tánczos mulatság, pompatáncz.

Ballade, die, vitézi dal, regedal.

Ballast, der, d. i. die unterste aus Sand bestehende Last in einem Schiffe, um dasselbe im Gleichgewicht zu erhalten, die Unterladung, terhelő fővény, fővénytereh.

Ballen, der, jeder rundliche Körper, akármelley lapta formájú test; bei den Buchdruckern zum Auftragen der Schwärze, festéklapta; der Ballen an Hand und Füßen, vánkoshús a' hüvelykujj harmadik ize alatt; ein Pack, Paket, öszveköttöt csomó, kötés, kötet, bál; z. B. ein Ball Waaren, egy csomó v. bál portéka; ein Ball Papier, egy bál papiros, mellyben nálunk 4800 iv van, német országban pedig 5000 iv.

Ballen, z. B. die Faust ballen, öszveszorítani az öklét; mit geballter Faust, ököllel; st. einwickeln, z. B. Waaren, becsomózni, csomóba v. bálba kötni a' portékát, behálozni; sich ballen, wie der Schnee, öszvegöngyölyödni p. o. mint a' hó öszvegombolyodni.

Ballenweise, adv., in Ballen, bálonként, csomónként.

Ballet, daß, nézőtáncz a' játékszínen.

Balletmeister, der, nézőtáncz mester.

Ballettänzer, der, rézőtánczos játékszínen.

Ballförmig, adj., gömbölyeg, gömbölyag formájú, laptaforma; adv., gömbölyegen, laptaformába.

Ballhaus, daß, laptázóház; bálház, tánczház.

Ballkönig, der, bál disze; so auch Ballkönigin.

Ballnetz, daß, laptaverő recze.

Ballon, der, zum Spielen, széllapta.

Ballspiel, daß, Ballspielen, laptázás, laptajáték.

Ballspielen, laptázni.

Ballspieler, der, laptás, laptázó.

Balsam, der, balzsam, balzsamolaj; was angenehm düftet, balzsamillat, jó illat; die Blumen duften Balsam aus, a' virágok jó illatot lehellnek v. illatoznak; Trost in Leiden, balzsam, vigasztalás, enyhülés.

Balsamapfel, der, magrugó.

Balsambaum, der, balzsam termő.

Balsambüchse, die, jóillattartó.

Balsamduft, der, balzsamillat.

Balsamduftend, adj., jóillatú, balzsamillatú.

- Balsamgeruch, der, jóillat, balzsamillat.
 Balsambarz, der, balzsamnedv.
 Balsamkraut, das, die Balsamine, papucsvirág, kertifájvirág.
 Balsamisch, adj., balzsamos; nach Balsam riechend, jó-, v. balzsamillatú; stärkend, erquickend, z. B. Schlaf, megújító, meglelevenítő.
 Balsamöl, das, balzsamolaj.
 Balsampappel, die, auch Papeláspe, balzsamnyárfa.
 Balsamreich, adj., bőbalzsamú.
 Balsamstaude, die, balzsamtermő csemete v. cserje.
 Balsamtanne, die, balzsam fenyőfa.
 Balthasar, der, n. pr. Boldizsár.
 Baltische Meer, das, balti v. napkeleti tenger.
 Balz, der, párzás, párasodás, a' nagyobb madarak párzása.
 Balzen, párzani, párasodni.
 Balzzeit oder Balzzeit, f., párzás ideje.
 Bambus, Bambusrohr, das, bábushánád.
 Bannen, die, piritos, karéj kenyér.
 Banat, Bánát.
 Banco, siehe Bank.
 Bancozettel, der, bankóczédula, papíros pénz.
 Band, das, pl. die Bänder, womit man bindet, kötelék, kötő; ein Band von Seide, pántlika t. i. selyemből, galand t. i. pamutból és selyemből; bei Schiffen, habláb: plur.; die Bande, fesseln im Gefängnisse, békó, rab-szij, rabláncz, fogság; einen in Bande legen, valakit vasra verni, rablánczra tenni; trop.; das Band der Freundschaft, a' barátság kötele; der Verwandtschaft, az atyafiság kötele v. atyafiságos összevonttatás; der Ehe, a' házasság kötelei.
 Band, der, pl. die Bände, kötés, a' mibe és a' mint a' könyvet kötik; ein Theil eines Buches, kötet, darab, rész.
 Bande, die, mehrere zu einem bösen Endzweck verbundene Personen, im verächtlichen Sinne, czimborások, csimborás, társaság; d. i. Straßenräuber, haramia csoport v. banda.
 Bändchen, das, vom kleinen Buche, kis kötet, könyvdarabocska; ein Bändchen von Seide; pántlikácska, kötöcske.
 Bandeisen, das, abroncsvas.
 Bandelier, das, d. i. Schultergehénk, vállhevedar, pantelér.
 Bandenlos, adj., zabolátlan.
 Bandförmig, adj., z. B. gestreift, galandformájú.
 Bandholz, das, abroncsfa.
 Bandit, der, orozó gyilkos.
 Bandkrämer, der, Bandkrämerinn, f., galandáros.
 Bandkram, der, galandároosság.
 Bandloß, adj., össze nem kötött, össze-független.
 Bandmacher, der, pántlikaszövő.
 Bandmotte, die, galandos mérőpille.
 Bandschleife, die, hurokra kötött, pántlika.
 Bandstuhl, der, pántlikaszövő szék.
 Bandweber, Bandwirker, der, pántlikaszövő.
 Bandweberei, die, pántlikaszövés, pántlikaszövő műhely v. intézet.
 Bandweide, die, d. i. Rothweide, csigolya fűz; Rorbweide, kötő fűz.
 Bandwurm, der, galandféreg lapos galiszta.
 Bange, adj., aggódó, aggodalmas, szorongató, félelmes, ijedős; Angst verursachend, z. B. Nacht, Flucht, nyughatatlan, félelmes, gyötrelmes, tűnődő; die bange Einsamkeit, félelmes magánosság; in banger Erwartung seyn; nyughatatlanul és félre várni valamit; adv.; ängstlich, agódva, félve, szorongattatva, ijedten; mir ist bange, félek, aggódom erránta; laß dir nicht bange seyn, ne aggódj; es wurde Allen bange, mindnyájan megfélemlének.
 Bangen, félelmes nyughatatlanságban lenni; woran bangt dir? min aggódol? mitöl félsz?
 Bangigkeit, die, félelem, félelmes szorongatás, rettegés, félelmes aggodás.
 Bank, die, plur., die Bänke, pad, lóczy; eine Bank im Theater, in Gewichten, hosszú szék, hosszú háttas szék; in Form eines Halbzirkels, karéjpad, v. szék; die Bänke, Siege, ülő székek v. padok; eine Bank von Rasen, gyepágy; etwas auf die Bank schieben, d. i. aufschieben, valamit elhalasztani, elhalogatni; durch die Bank genommen, d. i. ohne Unterschied, általánfogva, általában; ein Tisch; bei einigen Handwerkern und Verkäufern, műhely, dolgozó asztal v. pad; Drehbank, esztergály; Fleischbank, mézárszék, vágószék; Bank eines Wechslers oder Wechselbank, pénzváltó asztal; Bank der Kaufleute, vulgo Banco, közönséges pénzváltó tár, bankótár; Bankamt, bankó-

hivatal, pénzváltó hivatal; Geld in die Bank geben, pénzt adni bá a' bankótárba t. i. haszonhajtás végett; Bank der Spieler, sorstár, sorskassza; Bank halten, sorskasszát tartani v. állítani; die Bank sprengen, kiüríteni v. egészen elnyerni a' sorskasszát v. sorstárt.

Bankbein, daß, padláb, székláb.

Bankbörer, der, oder Weinbörer bei Tischlern, széklábfúró, székláblyukfúró.

Bankfeisen, daß, padpánt.

Bankerot, der, megbukás, kipusztulás, nem fizethetés; er ist bankerot, elégtelen az adósságai kifizetésére, mindenből kipusztult.

Bankerotmachen, megbukni t. i. a' kereskedésben, és az által kipusztulni, nem fizethetni.

Bankrotirer, daß, kipusztult, megbukott, nem fizethető.

Bankert, der, fattyúgyermek.

Bankett, daß, vendégség.

Bankier, der, pénzváltó, pénzváltással kereskedő.

Banknote, die, Bankozettel, bankópénz v. nóta, újbankó, papiros pénz, mellyet a' bankótárban ezüst pénzel felváltanak, bankóczédula.

Bann, der, oder Kirchenbann, kirekesztés az anyaszentegyházból, egyházi átok; in den Bann thun, az anyaszentegyházból kirekeszteni, egyházi átok alá vetni; Bann aus dem Staate, Verbannung, számkivetés.

Bannbrief, der, egyházi átoklevél.

Bannen, in bestimmte Grenzen einschließen, bérekeszteni; vertreiben, i. B. böse Geister, kiűzni, kihajtani, igézéssel kihajtani p. o. a' gonosz lelkeket; bannen, d. i. ausschließen, i. B. aus der Versammlung, kirekeszteni a' gyülekezetből, községből.

Banner, der, d. i. die Fahne, Heersahne; zászló.

Bannerbeer, der, zászlós úr.

Bannfluch, der, átok, szent átok, kirekesztés az anyaszentegyházból.

Bannspruch, der, d. i. der Zauberspruch, kihajtó szó, igéző szózat.

Banse, die, auch Banze, Banse, kévertartó a' csürben, a' csür két oldala a' hová a' csépelniyaló kévéket rakják.

Bansen, der, der erste Magen der niederläuenden Thiere, a' kérődző állatok első gyomra; böndő.

Bansen, i. B. daß Getreide, bérakni a' kévéket egymásra a' csürbe.

Banus, Ban von Croatien, Horvátországi Bán.

Baracke, die, Feld- oder Lagerhütte der Soldaten, katonasátor.

Barbar, der, einst bei den Altgriechen, jeder Nichtgriecher, idegen, idegen nemzetbeli; ein wilder roher Mensch, vad, durva ember; ein grausamer Mensch, kegyetlen, kegyetlen ember.

Barbarei, die, Barbária, az az; a' Rómaiak értelme szerint Görög és Oloszországon kívül minden ország, most Afrikában többféle tartományok, t. i. Argir Túnis, Tripolis tartományokban; Wildheit, Grausamkeit, vadság, durvaság, kegyetlenség; Unwissenheit, tudatlanság, ostobaság.

Barbarisch, adj., ausländisch, idegen, pallérozatlan nemzetbeli; roh, wild, durva, vad, kegyetlen, vad nemzetbeli; adv., durván, vadon, vadúl, vad módon, kegyetlenül; sehr i. B. trinken, rendkívül.

Barbe, die, ein Fisch, die Flußbarbe, márna, márna ponty; See- oder Meerbarbe, bajuszos rózsahal.

Barbier, der, Barbierer, borbély.

Barbierbecken, der, borotválkozó tál.

Barbieren, heretválni, megborotválgni; sich barbieren, megborotválkozni; sich barbieren lassen, megborotválatni.

Barbierrmesser, daß, borotva, heretva.

Barbierrgeseß, der, borbély legény.

Barbierstube, die, borbély műhely.

Barde, daß, Dichter und Sänger altdeutscher Völkerstämme, bárdköltő.

Barfuß, adj., mezítláb.

Barfüßer-Mönch, der, Szt. Ferencz szerzetese v. szerzetebeli barát.

Barhaupt, adv., mit bloßem Haupte, hajadon fővel süvegvéve.

Barke, die, eine Art kleiner Schiffe, ladi, bárkahajó.

Barmherzig, adj., mitleidig gegen Nothleidende, könyörületes, könyörülő; barmherzig seyn, mások eránt könyörületességgel viseltetni v. lenni; mitleidenswerth, elend, nyomorult, szegény; adv.; mitleidig, könyörülve, könyörületes módon; erbärmlich, nyomorult módon.

Barmherzige Brüder, oder gerade weg die Barmherzigen, eine Art Mönche, gyógyító szerzet v. szerzetesek, gyógyító barátok.

- Barmbergschen Schwestern**, gyógyító apácák.
- Barmbergskeit**, die, könyörületesség, könyörülés.
- Barn**, der, die Krippe, jászol.
- Barometer**, der, das Wetterglas, levegőmérő.
- Baron**, der, siehe Freiherr u.
- Barre**, die, oder der Barren, alles, was vorgemacht wird, um etwas aufzubauen oder zu versperren, korlát, sorompó, retesz; ein Stück edlen Metalls, in Zusammensetzungen, z. B. Silber, Goldbarren, rúd, rúdha öntött p. o. ezüst, arany.
- Barret**, das, eine Art Kopfbedeckung, süveg, négysegű papi süveg.
- Barsch**, adj., raub, hart, darabos, tapintású, éles; unfreundlich, z. B. Mensch, darabos, durczás, komor, nyers; adv., darabosan, durczásan, komorúl, nyersen.
- Barsch**, der, (Fisch), sigér, sügér.
- Barschaft**, die, kész pénz.
- Barschheit**, die, darabosság, komorság, nyerseség.
- Bart**, der, bei Menschen, szakáll; der Milchbart, pehej, szőrszakáll; trop.; in den Bart murmeln, magában morogni; um des Kaisers Bart streiten, dióhajon koczódni, csekélységen perlekedni; bei Thieren, szakáll; der Ziegenbart, kecskeszakáll; trop; was Ähnlichkeit mit einem Bart hat, z. B. die rothen Läppchen am Halse eines Hahnes, toka, szakáll, álltaréj; die weiche äußere Hülle an den Haselnüssen, kopáncsa a' mogyorónak; der Strahlenschein der Kometen, ütöske az ütökös csillagnak; an einem Schlüssel, külestoll.
- Bärtchen**, das, szakállacska.
- Barte**, die, hornartige Körper bei Wallfischen, die statt der Zähne dienen, halhéjj, czetínycsont, czetihalfog.
- Barte**, die, ein breites Beil, hárð, (sejsze.)
- Barteln**, z. B. das Tuch, először megnyírni a' posztót.
- Barisaden**, der, bei Fischen, halbajusz.
- Bartisch**, der, bajszos tasza, taszahal.
- Bartfliege**, die, bajszos légy.
- Bartgerste**, die, német árpa, mezítelen árpa.
- Bartgras**, das, tevekáka, fenyér.
- Barthaar**, das, d. i. Bart, szakáll; langes Barthaar, lenyúló v. lefüggő hosszúszakáll.
- Barthafer**, der, seketezab.
- Bartig**, adj., szakállas; adv., szakállasan.
- Bartlos**, adj., szakállatlan.
- Bartmännchen**, das, eine Art Schlangenfisch, bajszos orsóhal.
- Bartmeise**, die, szakállas czinke, barát czinke.
- Bartmoos**, das, zápagy.
- Bartnelke**, die, csillag, szegfű.
- Bartnuß**, die, als Strauch, csöves mogyorófa; als Frucht, csöves mogyoró.
- Bartscherer**, der, borbély.
- Bartschwamm**, der, gerben.
- Bartwisch**, der, borostaseprő.
- Bartzange**, die, szakálltépő.
- Basalt**, das, bazaltkő.
- Base**, die, Grundlage, fonék.
- Base**, die, des Vaters Schwester, atya néne; der Mutter Schwester, anya néne; so auch andere Blutsverwandte, nagynéne, nénike; die Basen, d. i. a) zweier Brüder Töchter, atyúl testvérek, unokatestvérek t. i. leányok, atyúl unokák; b) zweier Schwestern Töchter, anyúl testvérek v. unokák, unokatestvérek, t. i. leányok.
- Basilientraut**, das, (Basilicum) kerti bazsalyikom, szelíd bazsilikom, bisziók.
- Basiliß**, der, hazziliskus gyék, király gyék.
- Bas**, (veraltet), adv., sehr, solette, nagyon.
- Bas**, der, tiefste Stimme, mély hang, vastag v. baszsuszhang.
- Basgeige**, die, bőgő, bőgőhegedű.
- Basgeiger**, der, bőgőhegedűs.
- Basist**, oder Basfänger, der, mélyhang éneklő, mélyénekes.
- Bassa**, der, bei den Türken, basa, török basa, kormányzó.
- Bast**, der, die Haut unter der Rinde der Bäume, sikhéjj, hárshéjj, háršos héjja a' fának; halbscidener Zeug, Bastzeug genannt, selyemhárš matéria; daher basten, adj., von Bast, z. B. Decke, hárshéjjból való.
- Bastreil**, das, hárškötél.
- Bastard**, der, von Menschen, ein Banfert, fattyúgyermek; von Thieren, korcs, korcsfajta.
- Bastardart**, die, korcsfajta.
- Bastardmohn**, der, csekély mák.
- Bastei**, die, Bastion, bástya, várszeg.
- Bastonade**, die, d. i. Stockschläge, bottalverés, megverés.
- Bataille**, die, ütközet.
- Bataillon**, das, zászlóally, seregcsapat.

Batist, der, patyolat, potyolatgyolcs, batiz, batizgyolcs.

Batterie, die, die aufgeworfene Erde, wo die Kanonen aufgestellt werden, ágyú sáncz, ágyú fészek; eine bestimmte Anzahl Kanonen, egy sánczra való ágyúk.

Bagen, der, batka, négy kraiczáros pénz neme.

Bau, der, des Hauses, építés, felépítés, felrakás; die Bearbeitung des Feldes, mivelés, munkálás, miveltes, munkáltatás; die Art, wie etwas gebaut wird, alkatás, csinálmány, öszveszerkesztetés; der Bau des menschlichen Körpers, az emberi test alkatása; st. Gebäude, épület, körakás; ein massiver Bau, erős izmos épület; bei den Tägern, Löcher verschiedener Thiere, z. B. des Fuchses, u. dgl., lyuk, p. o. róka- ürgeborzlyuk a' föld alatt.

Bauamt, das, építő hivatal v. tisztség.
Bauanschlag, der, az építésköltség felvetése.

Bauart, die, építés mód, az építés módja.

Bauaufseher, der, építésre felvigyázó.

Baubar, adj., z. B. Land, mivelhető p. o. föld.

Bauch, der, has; der einen dicken Bauch hat, potrohos; auf dem Bauche liegen, hasalni; einen Bauch bekommen, hasasodni; den Bauch füllen, megterhelni magát, telo enni magát; dem Bauch dienen, den Bauch pflegen, csak a' hasát hizlalni; jede bauchförmige Rundung, z. B. eines Fasses, Schiffes, has.

Bauchartig, adj., hasas.

Bauchbruch, der, hassérülés.

Bauchband, das, hasfelszorító.

Bauchdiener, der, eszemiszom ember.

Bauchflosse, (Bauchfinne), die, bei den Fischen, hasszárny t. i. halakon.

Bauchflosser, Fische, welche Bauchflossen am Bauche haben, hasszárnyúk.

Bauchflüßig, adj., d. i. der den Bauchflüß hat, hasmenős.

Bauchfluß, der, eine Krankheit, wo die Speisen unverdaut abgehen, hasmenés; ist es Durchfall, hasmenés, folyó vérhas.

Bauchförmig, adj., hasas.

Bauchgrimmen, das, Bauchweh, kolik, hasrágás, hascsikarás, kólyika.

Bauchgurt, der, heveder, hasövedző, hasszorító heveder.

Bauchhöhle, die, hasüreg.

Bauchig oder **bäuchig**, adj., hasas, nagy hasú.

Bauchkneipen, das, hascsikarás.

Bauchredner, der, hasból v. hassal beszéllő

Bauchriemen, der, hasszorító szíj; bei Pferden, heveder.

Bauchung, die, d. i. die gewölbte Rundung einer Sache, domborúság.

Bauchwassersucht, die, hasbeli vízi betegség,

Bauchweh, das, hasfájás.

Bauchwurm, der, bélgiliszta.

Bauen, bearbeiten, z. B. den Acker, földet mivelni, szántani; den Weinberg bauen, a' szőlőt munkálni, v. mivelni; ein Bergwerk bauen, bányászni, bányát mivelni, ásni; aufführen, z. B. ein Haus, építeni, felépíteni, rakni, p. o. házat, tornyot, fészket; Schiffe bauen, készíteni, csinálni, építeni hajót; Lustschlösser bauen, várakat építeni a' levegőbe; Zelte bauen, sátozt állítani v. húzni fel; trop.; bauen, d. i. bilden, - z. B. wohlgebaut, jó formájú, jó testalkutású, derék termetű; auf etwas bauen, d. i. sich verlassen, valamire építeni, valakibe v. valamibe bízni; auf jemandes Worte bauen, hinni v. hitelt adni valaki szavának; auf Sand bauen, jégre építeni.

Bauen, das, építés, miveltes; das Vertrauen, bizakodás, bizás valamibe.

Bauer, der, pl., die Bauern, földmivelő, mezei paraszt, szántóvető; insbesondere der Dorfbewohner, paraszt, paraszt ember, falusi paraszt, pór; ein grober Mensch, durva, paraszt ember, pimasz, pallérozatlan szokású és erkölcsű ember.

Bauernarbeit, die, paraszt v. mezei munka; st. saure Arbeit, nehéz v. kemény paraszt munka.

Bauernart, die, parasztság, paraszt mód, pórság.

Bauernbengel, der, pimasz.

Bauerngericht, das, das Bauernessen, paparaszttétel.

Bauerngütchen, das, paraszt majorság.

Bauerngut, das, paraszt birtok.

Bauernhaft, d. i. unhöflich, adj., parasztos, adv., parasztosan.

Bauernhaus, das, parasztház.

Bauernhof, der, paraszt major.

Bauernhütte, die, paraszt kunyhó v. hajlék.

Bauernhund, der, házőrző falusi kutya.

Bauernjunge, der, paraszt gyermek, siheder.

- Bauernferl**, der, paraszt legény, kamasz.
Bauernkleid, das, parasztruha v. öltözet.
Bauernknecht, der, paraszt szolga, béres.
Bauernkrieg, der, paraszthad.
Bauernleben, das, parasztélet.
Bauernlied, das, oder Bauerngesang, das, parasztdal.
Bauernmädchen, das, paraszt leány.
Bauernmagd, die, paraszt szolgáló leány.
Bauernschaft, die, parasztok, a' paraszt emberek, a' parasztság.
Bauerngeschenke, die, csapszék csárda.
Bauernscherz, der, paraszttiréfa.
Bauernschinder, der, parasztnyúzós.
Bauernseuf, der, parlagi tarsolyfű, nyűfű.
Bauernstille, die, parasztszokas.
Bauernsprache, die, parasztnyelv. pórnyelv.
Bauernstand, der, parasztok állapota; die Bauern des Landes, als ein Ganzes betrachtet, a' parasztok, parasztság, paraszt rend.
Bauernstolz, der, paraszt kevélység.
Bauernstolz, adj., ostoba, gögös.
Bauernvolk, das, földmivelő nép, parasztok, parasztság.
Bauernwagen, der, paraszt kocsi v. szekér.
Bauernweib, das, Bauersfrau, die, paraszt asszony.
Bauernwirtschaft, die, paraszt gazdaság, mezei majorkodás.
Bauersleute, die, pl., földmivelők, parasztok.
Bauersmann, der, földmivelő, paraszt ember.
Baufällig, adj., dessen Bau den Einfall drohet, dőlőfélben lenni; dőlő készülő, düledező, roskadt, dőlőfélbeli t. i. épület; trop.; von Menschen in Ansehung der Gesundheit, roskadt erejű, egésségű, hanyatló, gyenge - egésség.
Baufälligkeit, die, z. B. des Hauses, roskadtság, düledező állapot.
Baufeld, das, szántóföld.
Baugeld, das, építésre szánt pénz.
Baugeräth, das, építő műszerek.
Baugerüst, das, építő állás.
Bauberr, der, építtető, a' ki épített.
Bauerhof, der, ácsudvar.
Baubolz, das, épületfa, építőfa, szálfák.
Baufosten, die, pl., építésre való költség.
Baufunft, die, építőmesterség; bürgerliche Baukunst, polgári építés; Kriegsbaukunst, hadi építés; Wasserbaukunst, vízi építés; Schiffsbaukunst, hajó építés.
Bauland, das, szántóföld.
Bauleute, die, pl., építőmívesek, v. munkások.
Baulich, adj., wohnbar, lakható, ein Haus im Bau-Stande erhalten, a' házat ép lakható állapotban tartani.
Baulohn, der, építés bére.
Baulust, die, kedv az építésre.
Baulustig, adj., építtetni szerető, a' kinek kedve van építtetni.
Baum, der, fa, élőfa; ein Baum mit ausgebreiteten Zweigen, terepély fa, ein fruchtbarer Baum, termékeny, gyümölcsöző v. gyümölcsstermő fa; ein wilder Baum, vad fa, erdei v. mezei fa; Bäume pflanzen oder setzen, fákat ültetni; ein Baum fällt nicht auf den ersten Hieb, nem egy vágásra dől le a' fa.
Baumähnlich, adj., faformájú.
Baumartig, adj., fanemű.
Baumbast, der, hárshéjj.
Baumeister, der, építőmester.
Baumfrucht, die, fái gyümölcs, fagyümölcs.
Baumgärtner, der, fakertész, gyümölcskertész.
Baumflechte, die, fáitarjag, tüdőtarjag.
Baumgarten, der, gyümölcskert.
Baumholder, der, bodzafa.
Baumharz, das, bogas agát.
Baumhebe, die, der Baumheber, emelő-rúd, emelő.
Baumkletter, Baumläufer, der, közönséges fakúsz.
Baumlang, Baumhoch, adj., élőfa magosságú hosszúságú.
Baumlaub, Blattlaub, die, levelész, korpaféreg.
Baumlerche, die, erdei pacsirta.
Baumlos, adj., fátlan, élőfa nélkül való.
Baummarde, Edelmarder, Feldmarder, der, nyuszt menyét.
Baummast, die, makkonvaló hízlalása a' disznónak, makkolás.
Baummesser, das, Gartenmesser, kerti kés, metszőkés.
Baummoos, das, famoh, famoha.
Baumnachtigall, die, csalogány.
Baumnuss, die, dió.
Baumöhl, das, faolaj.
Baumpappel, die, Stodrose, rózsza ziliz, mályva rózsza.

- Baumpelikan**, der, ein Vogel, Nimmerfett, telhetetlen tantal.
- Baumpfahl**, der, faistáp, sakaró.
- Baumpflanzung**, die, fákkal beültetett hely.
- Baumpfeifer**, der, Baumbießer, harkály.
- Baumpilz**, der, Baumbilz, fáigomba, fáitapló.
- Baumreich**, adj., fával bővelkedő, fás.
- Baumrinde**, die, fakéreg, fahéj.
- Baumrose**, die, rózsza bangita.
- Baumsäge**, die, félkész fűrész, agfűrész.
- Baumschnecke**, die, Waldschnecke, bereki csigabiga.
- Baumschröter**, der, Hirschläufer, szarvasbogár.
- Baumschule**, die, faiskola, csemetés.
- Baumspricht**, der, harkály.
- Baumsperling**, der, hegyi pinta.
- Baumstamm**, der, faderék, a' fa dereka.
- Baumstark**, adj., izmos erős.
- Baumstock**, der, fatörzsök.
- Baumstübe**, die, fatámasz, ágas, p. o. a' nagyon termet ág alá.
- Baumwachs**, das, fallastrom, faviasz.
- Baumwinde**, die, futó borostyán.
- Baumwolle**, die, pamut, gyapott.
- Baumwollensaude**, die, parmutsa.
- Baumzucht**, die, fatenyésztetés.
- Bauordnung**, die, építésrend.
- Bauplan**, der, építés rajza.
- Bauris**, der, idem.
- Bauplatz**, der, építőhely.
- Baubädig**, adj., posás, posók.
- Bausch**, der, j. B. am Kleide, dombrúság, kidudorodás; zusammengelegte Leinwand, Compresse, száraz pamacs, p. o. sebre; in Bausch und Bogen, d. i. im Ganzen gerechnet, j. B. kaufen, verkaufen, általában, mind egybe tudva, mindenestől.
- Bauschen**, kidudorodni, seldomborodni.
- Bauschkauf**, der, általában való megvétel, összevétel.
- Bausstein**, der, építőkö.
- Baustoff**, der, d. i. Baumaterialien, minden építésre való eszközök, építésre megkívántató dolog.
- Bauverständig**, adj., építéshez értő.
- Bauwerk**, das, épület, épített miv, építmény.
- Bauwesen**, das, építés.
- Beabsichtigen**, j. B. etwas, valamire igyekezni, szándékozni, csélni, céljának lenni valamiben.
- Beachten**, (etwas), meggondolni, gondolóra venni valamit, vigyázni valamire, tekintetbe venni.
- Beachtenswerth oder beachtungswürdig**, adj., gondolóra méltó, tekintetot érdemlő.
- Beängsten**, beängstigen jemanden, aggodást szerezni valakinek, szorongatni valakit.
- Beängstigung**, die, nyughatatlanítás; nyughatatlankodás, aggodás, szorongatás.
- Beäugeln**, vizsgáltni; kacsongatni reá.
- Beamte**, der, pl., die Beamten, hivatalviselő, hivatalban lévő, tisztviselő, hivatalbeli.
- Beantworten**, felelni, megfelelni reá.
- Beantworter**, der, felelő, megfelelő.
- Beantwortung**, die, j. B. des Briefes, felelés, megfelelés; Beantwortung der Frage, megfejtése a' kérdésnek, megfelelés; des Einwurfs, visszonozás; ft. Antwort, felelet.
- Bearbeiten**, j. B. Holz mit der Zimmerart, bárdolni a' fát; Steine bearbeiten, követ vágni; Felle bearbeiten, bőrt készíteni, kikészíteni; den Verstand bearbeiten, az észet kimivelni, kipallérozni; etwas behandeln, j. B. eine Materie bearbeiten, kidolgozni valamit, munkálódni valamin, foglalatostkodni valamivel; sich bearbeiten, d. i. sich bemühen, dolgozni, v. igyekezni valamin, rajta lenni.
- Bearbeitung**, die, munkálódás, kidolgozás, rajta dolgozás.
- Beargwöhnen**, gyanítani valamit.
- Beaugenscheinigen**, megvizsgálni.
- Bebauen**, einen Ort, beépíteni, építeni reá; das Feld bebauen, bevetni, beültetni p. o. a' földet.
- Beben**, reszketni, remegni, rengeni; vor Kälte beben, dideregni, a' fázás miatt reszketni.
- Bebend**, adj., remegő, reszkető.
- Bebeten**, (bebeten), megónozni.
- Beblümen**, mit Blumen schmücken, virágokkal felékesíteni, felvirágozni.
- Beblumt**, adj., virágos.
- Bebrämen**, megprémezni.
- Bebrüten**, j. B. Eier, ülni, rajta kotlani, költeni a' tojást.
- Bebung**, die, remegés, reszketés.
- Becher**, der, pohár, ivópohár, kehely; Würfelbecher, sapohár; ein Gestirn, kehely, tíz csillagból álló csillagzat.
- Becherchen**, das, pohárka, poharacska; kis pohár, kehelyke.
- Becherblume**, die, vérsejű csábair.
- Becherglas**, das, üvegpohár.
- Becherkraut**, das, pozsga, kősony.

Bederschwamm, der, szitalap, gomba neme.

Beden, das, medence; zum Waschen der Hände. mosdóedény, mosdótál; bei Springbrunnen, víztartó, vízkáva.

Bedenförmig, adv., medenczés.

Bedachen, j. B. ein Haus, bēfedni p. o. a' házat.

Bedacht, adj., mit Vorsorge, ügyelő, elméjét valamire fordító v. valamin forgató; auf etwas bedacht seyn, d. i. für etwas sorgen, valami felől, v. valamiről gondoskodni; sich Mühe geben, rajta lenni, igyekezni valamin.

Bedacht, der, d. i. Ueberlegung, Versicht, meggondolás, gondolóra vétel, figyelem; mit Bedacht, meggondolva; ohne Bedacht, gondolatlanul, meggondolás nélkül, vaktában; mit Bedacht, d. i. mit Fleiß, készakartva, szántszándékkal.

Bedachtlos, adj., meggondolatlan, vigyázatlan; adv., meggondolatlanul.

Bedachtlosigkeit, die, meggondolatlanság.

Bedachtsam, adj., valamit meggondoló; adv., meggondolva.

Bedachtsamkeit, die, vigyázóság, maga meggondolás.

Bedachung, die, befedés; das Dach selbst, fedél, tető.

Bedächtig, adj., vigyázó, előre vigyázó, valamit meggondoló, okos; bedächtig in Worten, meggondolt, p. o. szó; adv., vigyázva, meggondolva, figyelemmel.

Bedächtlich, adj., gondolkozó, lassú és valamit előre meggondoló; adv., gondolkozólag.

Bedächtlichkeit, die, meggondolásbeli lassúság.

Bedanken, köszönni, megköszönni, valakinek valamit; du brauchst dich nicht zu bedanken, nincs mit köszönnöd; ich bedanke mich, köszönöm; ironisch: j. B. er wird sich dafür schon bedanken, megköszönni ő azt, az az, nem kell az neki.

Bedanken, das, megköszönés.

Bedarf, der, szükség, fogyatkozás, megkívántató dolog.

Bedauern, sajnálni, szánni, sajnálkozni valakin; ich bedaure dich, sajnálalak, szánlak; st. betrübt seyn, sajnálni, fájlalni valamit, szomorkodni rajta.

Bedauernswert, bedauernswürdig, adj., sajnálható, lehet sajnálni v. szán-

ni; auf eine bedauernswertige Art, szánakodásra méltó, sajnálásra méltó módon.

Bedecken, bēfedni valamit selyűl, fedéllel, bétakarni takaróval; st. verhüllen, j. B. das Haupt, bēfedni a' fejét, feltenni a' kalapját v. süvegjét; mit bedecktem Haupte, bēfedett fővel, feltett kalappal v. süveggel; mit Staub bedeckt, porral bélepett; st. bestreuen mit etwas, behinteni, bēteríteni, p. o. a' földet virágokkal; trop. bekleiden, schmücken, felruházni; den Tisch mit Speisen bedecken, az asztalt válogatott étkekkel megrakni; mit Wunden bedeckt, borítva v. rakva sebekkel; mit Ruhm bedeckt, égis magasztalva, v. rakva dicsere-tekkel; mit Schimpf und Schande bedeckt, földig legyalázva, rakva gyalázattal; trop. verhehlen, demänteln, j. B. Fehler, elfedezni, eltitkolni.

Bedeckung, die, des Hauptes, a' főnek bēfedése, a' kalap v. süveg feltevése; st. Decke, fédezet, fedél, boríték; eine Bedeckung von Soldaten, őrizet, őriző késérők, védő katonák, védőr; zur Bedeckung dienen, őrizetül lenni; ein Schiff, das zur Bedeckung dienet, védőr hajó.

Bedenken, meggondolni, gondolóra venni, gondolkozni valami felől, megfontolni valamit, elméjében forgatni; sich bedenken, gondolkozni felőle, gondolóra venni; sich anders bedenken, megváltoztatni szándékát.

Bedenken, das, meggondolás, gondoló-ravevés, megfontolás; Sorge, Rücksicht, gond, gondoskodás valami felől; Zweifel, kétségeskedés, gondolkodóba esés valami eránt; Bedenken tragen, kétségeskedni, gondolkodóba esni, kételkedni felőle, nem akarni v. félni valamit megtenni 's a' t., tartani valamitől; lange Bedenken tragen, sokáig tusakodni magával, ha vallyon 's a' t

Bedenklich, adj., zweifelhaft, kétségeskedő, aggodalmas; von Sachen, was Ueberlegung fordert, kétséges, bizonytalan, megfontolni v. gondolkodásra való; daher: verdächtig, gyanús p. o. beszéd; gefährlich, bajos, fenyegető, veszedelmes, kedvetlen; adv., kétségeskedve; gyanakodva, gyanúsan; es kam mir bedenklich vor, szeget ütött a' fejembe, megütözttem rajta.

Bedenklichkeit, die, kétségeskedés, habo-

zás; Zweifel, kétség, nehézség; Hinderniß, akadály.
 Bedenkzeit, die, gondolkozásra való idő
 Bedeuten, (zurecht weisen), megtanítani valamire, útba igazítani; sich bedeuten lassen, a' tanításnak engedni, elfogadni az oktatást, útba igazítást; seine Willensmeinung äußern, d. i. tudtára v. értésére adni valakinek, hogy mit csináljon v. mihez tartsa magát; anzeigen, jelenteni, tenni; daher von Wörtern, jelenteni, z. B. was bedeutet dieses Wort? mit tesz, mit jelent ez a' szó? eine Andeutung über die Zukunft, das bedeutet nichts Gutes, ez nem jót jelent, nem jóra mutat; von Menschen, viel vermögen tehetni; wenig bedeuten, keveset tehetni, kevés tehetetéknek lenni; er glaubet etwas zu bedeuten, azt gondolja, hogy valami s; ein bedeutender Mann, jeles, derék, nagy tekintetű, előkelő, p. o. ember; von Sachen, was viel zu bedeuten hat, fontos, a' mitől sok függ; das hat nichts zu bedeuten, semmit sem tesz, csekélység a' dolog.
 Bedeutsam, adj., sokat v. nagyot mutató, jelentő, fontos.
 Bedeutsamkeit, die, erő, fontosság, nagyot mutató.
 Bedeutung, die, Zurechtweisung, megintés, jó útba igazítás; Bekanntmachung, tudtáraadás, értéséreadás, p. o. valakinek, hogy mihez tartsa magát; für Andeutung über die Zukunft, jelenség, jelentése p. o. a' jövő esetnek; Deutung auf den Sinn eines Wortes, jelentés, erő, értelem, p. o. a' szónak az ereje, értelme; Worte, die einerlei Bedeutung haben, egyértelmű szók (Synonyma); die Wichtigkeit, fontosság, tekintet.
 Bedielen, (den Fußboden), be- v. kideszkázni, kipallózni.
 Bedienen, szolgálni, szolgálatjára lenni valakinek; ein Amt bedienen, szolgálni, folytatni valamelly hivaltalt, hivatalban lenni; sich einer Sache bedienen, élni valamivel, hasznát venni, hasznára fordítani.
 Bediente, die, d. i. Aufwärterin, szolgálóleány.
 Bediente, der, ein Bedienter, inas, a' ki szolgál, szolgál.
 Bedientenkleidung, die, inas v. cseléd ruha.
 Bedientenzimmer, das, die Bedientenstube, cseléd szoba, inas szobája.
 Deutsch-ungarisch. Wörterb.

Bedienung, die, das Bedienen, szolgálat; die dienenden Personen zusammengekommen, a' cselédek, az inasok.
 Bedienstung, die, hivatal.
 Bedingen, über etwas einig werden, meg-egyeszni, kötni, végezni, egyességre lépni valami eránt; sich etwas bedingen, d. i. vorbehalten, kikötni magának valamit az egyezésben; über den Preis einig werden, megal- kudni, kialkudni valamit, alkudni rá, megfogadni.
 Bedingen, das, Bedingniß, die Bedin- gung, egyezés, alku; das, was be- dingt wird, feltétel.
 Bedingt, adj., feltételes; adv., feltétel alatt, feltételesen.
 Bedingungsweise, adv., feltételesen, feltétel alatt.
 Bedrängen, gyötreni; szorongatni, sürgetni valakit.
 Bedrängniß, die, szorult állapot, szo- rongattatás.
 Bedrängt, adj., szorult, nyomorusá- gos állapot; adv., megszorúlva, nyo- morgatva.
 Bedrohen, einen, fenyegetni.
 Bedrohung, die, fenyegetés.
 Bedrücken, nyomni, szorongatni, nyo- morgatni.
 Bedrückung, die, das Bedrücken, nyomás, szorongatás, nyomorgatás; ft. Drang- sal, Noth, nyomoruság, szükség, nyomtattatás.
 Bedürngen, megtrágyázni.
 Bedürken, scheinen, tetszeni, látszani; mich bedünkt, nekem úgy látszik v. tetszik, hogy s' a' t.
 Bedürken, das, d. i. die Meinung, véle- kedés, általlatás, gondolat; meines Bedünkens, az én vélekedésem sze- rént.
 Bedürfen, jemandes, oder einer Sache, szükségködni valami nélkül, szüksé- gének lenni reá, rászorúlni; erfor- derlich seyn, szükséges lenni, megkí- vántatni, kelleni.
 Bedürfnis, das, der Mangel, szükség, megkívántató dolog, fogatkozás; die Bedürfnisse des Lebens, élelembeli szükség, megkívántató dolgok az élet fenntartására.
 Bedürftig, adj., szükségködő, szegény.
 Beehren, einen mit etwas, megtisztelni; beehren Sie mich mit einem Besuche, szerencsémnek tartom, ha az Úr lá- togatásával engemet megtisztel; ft.

beschenken, megajándékozni, ajándékkal megtisztelni.
 Beerbrun, die, megtisztelés, tiszteletmutatás, megtiszteltetés.
 Beeciden, beecidigen, Jemanden, valakit megeskütni, esküvéssel lekötelezni valamire, a' hitet letéetni valakivel; etwas beeciden, ráesküdni, megesküdni reá, esküvéssel bizonyítani; daher beecidiget, z. B. Richter, esküdt, megesküdt, hites, esküvéssel köteleztetett.
 Beecidigung, Beecidung, die, megesküvés, megesketés.
 Beecifern, sich, igyekezni, iparkodni rajta, serénykedni valaminek véghezvitelen.
 Beeciferung, die, iparkodás, igyekezet, serénykedés.
 Beecilen, siettetni.
 Beecinträchtigen, Eingriffe in eines Andern Rechte thun, sérelmitni, jussaiban sérteni valakit, sérelmet okozni valakinek.
 Beecinträchtigt, adj., megsérelmitett, jussaiban megsértett.
 Beecinträchtigung, die, daß Beecinträchtigen, sérelmités, jussaiban megsértés; ein zugesügteß Unrecht, sérelem.
 Beecisen, mit Eiß bedecken, z. B. Fleisch, jéggel béborítani.
 Beecifer, mit Eißn belegen, megvasalni.
 Beeciden, beecidigen, végezni, elvégezni, a' dolgot, végre hajtani valamit.
 Beecidigung, die, elvégzés.
 Beecingen, összeszorítani, szoros határok közzé venni.
 Beerben, örökségül nyerni.
 Beerchen, daß, bogyócska.
 Beeridigen, eltemetni.
 Beeridigung, die, eltemetés.
 Beere, die, bogyó, bojó; Weinbeere, szőlőszem.
 Beerhafte, die, a' szőlőnek harmadszori v. utolsó kapállása.
 Beest, daß, vad, veszett állat.
 Beet, daß, ágy, veteményes v. virágos ágy, t. i. a' kertekben.
 Beete, die, czékla.
 Beeten, in Beete abtheilen, felosztani ágyakra t. i. a' kertet.
 Befahren, st. befürchten, félni, tartani tőle; einen Weg befahren, jární rajta t. i. kocsival, hajóval; eine befahrene Straße, járt út, tört út; das Meer befahren, a' tengeren hajókázni, v. hajózni, behajókázni a' tengerre; einen Acker mit Dünger befahren, trágyával béhordani a' földet.

Befassen. elborítani, béborítani, mint p. o. a' hó a' földet; angreifen, meglépni, megnyomni, rájönni, ráesni, mint p. o. a' betegség; der Frost befällt ihn, a' fázás jön reá; eine Furcht befel ihn, elfogta a' félelem.
 Befangen seyn, umgeben, körül venni, körülfogni; trop. in einem Prozesse befangen seyn, perbe keverkedni v. keveredve lenni; st. gefangen nehmen, daher partic. befangen, für ein genommen, bestochen, z. B. ein befangener Richter, megvesztegetett bíró.
 Befassen, in sich fassen, magába foglalni; sich befassen mit etwas, d. i. sich damit beschäftigen, valamivel foglalatostkodni, valamire adni magát; es über sich nehmen, magára vállalni valamit; sich darein mischen, beléelegyni magát.
 Befassung, die, bánás, foglalatostkodás.
 Befehden, hadat izenni valakinek, hadat megtámadni valakit, hadat indítani valaki ellen; trop. bestreiten, z. B. eine Feinde, kikelni ellene, harczolni, megtámadni.
 Befehdung, die, hadizenés, hadindítás, megtámadás.
 Befehl, der, parancsolat; daß Recht, Befehl zu erteilen, hatalom; in der bösslichen Umgangssprache, Belieben, kívánság, tetszés, parancsolat; was steht zu Ihrem Befehle? mit parancsol az Úr? mit tetszik parancsolni? ich stehe ganz zu Ihrem Befehle, tessék velem parancsolni, parancsoljon velem az Úr.
 Befehlen, parancsolni; st. auftragen, megparancsolni, parancsolatban kiadni; zu befehlen haben, parancsolni, uralkodni rajta; sich von jemanden befehlen lassen, valaki hatalma alatt lenni, engedelmeskedni; in der bösslichen Umgangssprache: belieben, parancsolni tetszeni; belieben Sie etwas, tetszik valamit parancsolni.
 Befehligen, megparancsolni; st. commandiren, vezérteni, p. o. a' hadi sereget, parancsolni mint vezér.
 Befehlshaber, der, kormányzó; in der Provinz Befehlshaber seyn, a' tartományt kormányozni; Befehlshaber des Heeres, vezér, hadivezér; oberster Befehlshaber bei der Armee, fő hadivezér.
 Befehlshaberisch, adj., parancsoló; adv., parancsolólag.
 Befehlshaberschaft, die, kormányozóság, fővezérség.

Befehlsweise, adv., parancsolólag, parancsolásképpen.

Befellen, megreszelni, kireszelni.

Befestigen, erőssé tenni, megerősíteni, tartóssá v. állandóvá tenni; durch **Binden** befestigen, megkötni, megkötni; durch **Einschlagen** befestigen, leverni, hogy erősen álljon; durch **Nagel** befestigen, megszegezni; trop. den **Frieden** befestigen, a' békességet megerősíteni; eine **Stadt** befestigen, valamely várost kösfallal bekeríteni.

Befestiger, der, megerősítő.

Befestigung, die, megerősítés; erősség.

Befestigungskunst, die, hadi építés mestersége.

Befestigungswerk, das, d. i. Wall oder Graben, erősség, p. o. sáncz, árok.

Befeuchten, beharmatozni, megnedvesedni, megázni.

Befeuchtet, adj., nedves, megnedvesített.

Befeuchtung, die, megnedvesítés.

Befeuern, felgyúlasztani.

Befiedern, feltollazni; sich befiedern wie ein Vogel, tollasodni.

Befiedert, adj., tollas.

Befinden, erkennen, úgy találni; etwas für gut befinden, valamit jónak találni, helyben hagyni, jónak gondolni; sich befinden, j. B. an einem Orte, lenni, tartózkodni valahol; in Rücksicht der Gesundheit, lenni, érezni magát; wie befinden Sie sich? hogy van az Úr? die Sache befindet sich so, a' dolog így van v. éppen van.

Befinden, das, die Befindung, úgy találás, megtalálás; Beschaffenheit, állapot; Gesundheitszustand, egészség.

Befindlich, adj., található, találtató.

Beflecken, bémocskolni, pecsétet ejteni (a' rubába); trop. sich mit Lasten beflecken, magát valamely gonosz-sággal megfertéztetni, bémocskolni.

Befleckung, die, elmocskolás.

Befleiß, befleißigen, sich, igyekezni valamin, rajta lenni, munkálódni, iparkodni.

Befleißigung, die, szorgalmatosság, igyekezet, iparkodás.

Beflissen, adj., von befleiß, gyakorló, tanuló.

Beflissenheit, die, iparkodás, igyekezet, szorgalmatosság, fáradozás.

Beflissen seyn, igyekezni, iparkodni rajta.

Beflügel, felszárnyazni; trop. schnell befördern, siettetni, gyorsaságot adni neki.

Beflügelt, adj., szárnyas; gyors, sebes.

Beförderer, der, segítő, elősegítő, előmozdító; eines Menschen, pártfogó.

Beförderlich, adj., hasznos, előmenetel; beförderlich seyn, használni; von Menschen, segítségül lenni.

Befördern, (Briefe), elküldeni; dem Ziele näher bringen, elősegíteni, elősegélni, előmozdítani; ft. fortführen, j. B. zu einem Amte befördern, valakit valamely hivatalra emelni v. hivatalba tenni.

Beförderung, die, elküldés, az elküldés felől való gondoskodás; Beschleunigung, siettetés; Unterstützung, előmozdítás, segítség, elősegítés; Beförderung zum Amte, emelés, elővitel, előmozdítás, t. i. hivatalra.

Beförderungsmittel, das, előmozdító eszköz, eszköz az előmenetelre.

Befolgen (nachahmen), j. B. jem. Beispiel, követni p. o. valaki példáját; Folge leisten, j. B. jemandes Rath, követni, engedelmeskedni, bevénni, p. o. valaki tanácsát, megfogadni és a' szerént cselekedni.

Befolgung, die, Nachahmung, követés; Gehorsam, engedelmeskedés.

Befolger, der, der Befehl, teljesítő.

Befrachten, einen Wagen, megtorholni, teréhvel megrakni.

Befrachtung, die, megtorholás, terehrakás.

Befragen, megkérdezni, p. o. valamit valakitől v. valakit valami oránt; zu Rathe ziehen, tanácsot kérni; sich befragen, etwas auszufundighen, tudakozódni másoktól, másokat kitudakozni valami oránt; sich Rathe erbolen, tanácsot kérni valakitől.

Befrager, der, kérdezősködő, tudakozódó.

Befranzen, ein Kleid, rojtott varrni reá p. o. a' ruhára.

Befremden, unerwartet seyn, csudálatosnak, váratlannak tetszeni valakinek, megütközni valamin.

Befremden, das, die Befremdung, csadalkozás, megütközés; mit Befremdung, csudálkozva, megütközve.

Befreunden, barátság által egyesíteni, öszvebarátkoztatni; mit einem befreundet seyn, d. i. in freundschaftlichem Verhältnisse stehen, barátságban v. barátságos öszveköttetésben lenni valakivel; mit einem verwandt seyn, atyafiságban v. rokonságban lenni

valakivel; sich befreunden, öszvebarátkozni, atyafiságba lépni.
Befreundete, der, barátságban lévő (barátom, barátod); Verwandter, atyafi, rokon, rokonságban lévő, atyámfia.
Befreundung, die, öszvebarátkozás; öszveatyafisodás, atyafiság.
Befreuen, (befreien). frei machen, megszabadítani, kiszabadítani, p. o. a' fogásghól, adósságaiból; befreuet werden, meg-, v. kiszabadulni, kimenekedni; von Abgaben befreuen, adótól ment; sich befreuen, kiszabadítani magát, kiszabadulni, kimenekedni.
Befreyer, der, kiszabadító, szabadító.
Befreyung, die, meg-, v. kiszabadítás; vom Kummer, megszabadulás, megmenekedés.
Befriedigen, zufrieden stellen, eleget tenni valakinek, kielégíteni valakit.
Befriedigend, adj., kielégítő, megnyugtató; adv., eléggé, kielégítőleg.
Befriedigung, die, kielégítés, elégtétel.
Befriedigungsmittel, das, megengesztelő eszköz.
Befrohnen, befröhnen, robotot vetni valakire v. kívánni valakitől.
Befruchten, z. B. das Land, termékenyíteni, termékennyé tenni; unfruchtbare Bäume befruchten, a' terméketlen fákat gyümölcsözőkké, tenyészőkké tenni; ein Thier befruchten, tenyészővé tenni.
Befühlen, megtapogatni.
Befühlung, die, megtapogatás.
Befürchten, félni, tartani tőle.
Befugen, (berechtigen), just v. hatalmat adni.
Befugt, adj., törvényes szabadsággal bíró, szabad, szabados.
Befugnis, die, juss, hatalom.
Befürchten, z. B. die Erde, barázdát hasítani, felbarázdázni.
Begaben, megajándékozni, felékesíteni.
Begabt, adj., megajándékoztatott, felékesített, felruházott, adományzott; mit großen Talenten begabt, nagy talentomú v. lelki tehetségű; mit großer Gelehrsamkeit begabt, nagy tudományú.
Begaffen, rábámúlni, szájtátva nézni, rátátni a' szóját.
Begatten, sich, von Thieren, párzani, mint p. o. a' madarak, bakzani, mint az apróbb négylábúk, nőszeni, nemzeni.
Begattung, die, párzás, bakzás, nőszés, nemzés.

Begattungstrieb, der, nővág, nőszésre vágyás.
Begattungszeit, die, nőszés ideje, párzás v. bakzás ideje.
Begeben, sich, menni valahová, utazni valahová; sich auf den Weg begeben, útnak indulni, útra menni; sich zur Ruhe begeben, um ohne Amt zu leben, nyugodalomra lépni a' hivatalból; sich zur Ruhe oder zu Bette begeben, lenyugodni, lefeküdni; sich in Lebensgefahr begeben, magát élete veszedelmére kitenni; st. gestehen, sich erkennen, esni, megadni, történni; sich einer Sache begeben, d. i. sie aufgeben, elállani, valamitől.
Begebenheit, die, történet, eset.
Begebung, die, menetel.
Begegnen, einem, öszvetalálkozni, szembetalálkozni vele, elötalálni; er ist mir begegnet, elötalált, öszvetalálkozott velem; ich bin ihm begegnet, öszvetalálkoztam vele; widersahren, esni, történni rája; es ist mir ein Unglück begegnet, szerencsétlenség ért v. esett rajtam; jemanden bebandeln, bánni vele, viseltetni eránta v. hozzá; einem freundlich begegnen, barátsággal viseltetni valaki eránt; einem hart begegnen, keményen v. kémélletlenül bánni valakivel; st. vorbeugen, z. B. einer Krankheit, elötentállani, eleitvenni, p. o. a' nyavalyának; sich begegnen, z. B. auf dem Wege, öszvetalálkozni; st. sich widersetzen, ellene állani, ellene szegzeni magát.
Begegnung, die, öszvetalálkozás; Behandlung, velebánás; Zufall, történet; Widerstand, ellent állás.
Begehen, um etwas zu besichtigen, be-, v. megjárni, össze-, v. körüljárni; feiern, z. B. ein Fest begeben, megülni, megtartani az innepet, meginnepelni valamelly napot; thun, ausüben, tenni; elkövetni, főként valami rosszat; einen Diebstahl begeben, tolvajságba esni; einen Fehler begeben, hibázni, hibát tenni; sich begeben, élni v. lenni egymással.
Begehren, verlangen, kívánni, megkívánni valamit, vágyani valamire, vágyódni rá; eine Person zur Ehe begehren, valamelly személyt feleségül megkérni, megkéretni.
Begehrenswerth, oder begehrenswürdig, adj., kívánásra méltó, kívánható.
Begehrlich, adj., kívánható.
Begehrung, die, kívánás.

Begehrungsvermögen, das, (Philos.), kívánsó tehetség.

Begehung, die, fejtetés, j. B. der Spiele, játéktartás; Ausübung, j. B. eines Verbrechens, gonosztétel; eines Festes, meginneplés.

Begeistern, elnyálozni.

Begeistern, feleleveníteni, felélesztetni, feltüzelní, gyúlasztani; mit göttlicher Eingebung erfüllt, j. B. Weissager, ihletni, új lelket fúvállani belé.

Begeistert, adj., élesztő, lelkesítő.

Begeistert, adj., ihletett, ihlettetett; elragadtatott képzelkedő.

Begeisterung, die, lelkesítés, ihletés, felbuzdítás, elevenítés, feltüzelés; wie bei Weissagern, lelkesedés, lelkesülés, felbuzdulás.

Beier, Beierde, die, kívánság, vágyódás, vágyás valamire; sinnliche Begier, testi v. buja kívánság; die Begier befriedigen, testi kívánságainak engedni, kedve szerint élni; die Begier jähmen, kívánságait zabolázni.

Beierig, adv., kívánsó, vágyó, vágyódó valamire; adv., kívánva, vágyva, vágyódva.

Begießen, megönteni, megöntözni, meglocsolni.

Begießung, die, megöntés, megöntözés.

Beginn, der, kezdet.

Beginnen, kezdeni, elkezdni.

Begittern, bérostélyozni.

Begittert, adj., rostélyos; j. B. ein begittertes Fenster, rostélyos ablak.

Beglänzen, fényével megvilágosítani, ragyogni rajta.

Begleichen, üveggel bevonni, üveget tenni belé.

Beglauben, beglaubigen, hitelesíteni, megbizonyítani; eine Sache mit einem Eide beglauben, hittel megerősíteni valamit; sich beglauben, d. i. legitimieren, meghitelező levelet előmutatni, v. általadni.

Beglaubigung, die, bécizonyítás.

Beglaubigungsschein, der, (Certificat), bizonyítóírás v. levél.

Beglaubigungsscheiben, das, (Creditiv), meghitelezőlevél, melly a' meghatalmazott követeknek adatik.

Beglaubt, adj., hiteles, hitelt érdemlő

Begleiten, kísérni, elkísérni, kikísérni valakit; den Gesang begleiten, (accompagniren), az éneklést muzsikával, a' muzsikát énekléssel egyesíteni, segíteni; mit etwas verbunden seyn oder werden, kísérni, kísérője

lenni, körülvenni, hozzáadni, mellé-tenni.

Beleiter, der, kísérő; auf der Reise, úti társ.

Begleitung, die, kísérés, elkísérés; die begleitenden Personen, kísérők; von Soldaten, őrizet; in der Musik, mellék hang v. muzsika segéd hang v. muzsika; st. Zusatz, hozzáadás.

Beglücken, szerencsételtetni, szerencsésé tenni, szerencsésíteni; einen Menschen beglücken, d. i. glücklich machen, boldogítani, szerencsésé tenni, megáldani valamivel.

Beglücker, der, boldogító, jóltévő, jótévő, szerencse előmozdító.

Beglückt, adj., szerencsés, boldog; adv., szerencsésen.

Beglückung, die, boldogítás, megáldás, szerencsésé tétel.

Begnadigen, kegyelmezni, megkegyelmezni; einen Verbrecher begnadigen, ihm die Strafe erlassen, megkegyelmezni a' bűnösnek, elengedni a' büntetését; ihm das Leben schenken, megkegyelmezni a' gonosztévőnek v. a' gonosztévő életének; einen mit etwas begnadigen, d. i. aus Gnade zu Theil werden lassen, kegyességet mutatni valaki eránt, kegyelemből megajándékozni valakit.

Begnadigung, die, megkegyelmezés.

Begnadigungsbuch, das, megkegyelmező juss.

Begnügen, sich, megelégedni, megelégedve lenni valamivel.

Begnügsam adj., kevéssel megelégedő, mértékletes; adv., mértékletesen.

Begnügsamkeit, die, kevéssel megelégedés, mértékletesség.

Begraben, eltemetni, a' halottat, eltakarítani; einen lebendig begraben, valakit élovennen eltemetni.

Begrabung, die, eltemetés.

Begräbnis, das, temetés; in so fern es feierlich geschieht, temetési v. halotti pompa.

Begräbnisgebrauch, der, temetési szokás.

Begräbniskosten, die, pl., temetési költség.

Begräbnislied, das, halotti ének.

Begräbnismahl, das, sírfa, sírkő, síremlék.

Begräbnisort, der, sír, temető hely.

Begräbnisrede, die, halotti beszéd.

Begräbnistag, der, a' temetés napja.

Begräbnistuch, das, halotti szőnyeg, korporsóterítő.

Begränzen, etwas, határt szabni, ha-

tárt rendelni valaminek, határral békeríteni vagy körülkeríteni, körülvenni; trop. begränzen, határok közé szorítani valamit, határt vetni valaminek; ein begränzter Geist. szűk körű, határú v. középszerű elme.

Begränzung, die, határszabás, határtétel.

Begrasen, fűvel v. pázsittal benőni; das Gras abfressen, a' fűvet leenni, ellegelni; sich begrasen, sich mit Gras befeiden. befűvesedni, bepázsitosodni, virulni, zöldülni; vom Triebe: sich die fressen, felvenni magát a' fűvön, meghízni.

Begraset, adj., fűves, pázsitos.

Begraut, adj., megőszült.

Begreifen, megfogni a' kezével, a' kézbe fogni, megmarkolni; umfassen, von Menschen, befoglalni; viel mit wenigen Worten begreifen, kevés szóval sokat mondani, kitenni, kifejezni; in sich enthalten, von Sachen, magába foglalni, befoglalni; mit dem Verstande begreifen, umfassen, megfogni (az eszével), megérteni, el látni eszével v. általlátni; sich begreifen, magához térni, v. jönni, p. o. haragjából.

Begreiflich, adj., megfogható, megérthető; adv., megérthetőleg.

Begriff, der, Bereitschaft zu etwas, készülöben lételem valamihez; im Begriffe seyn, készülni, készülöben lenni, azon lenni, hogy, 's a' t. akarni, félben lenni; ich bin im Begriff abzureisen, éppen induló félben vagyok v. indulni akarok; der Inbegriff, foglalat, tartalom, summa, summás előadás, rövid foglalat; Vorstellung einer Sache in der Seele, megfogás, képzelet, megértés; der Begriff, der in einem Worte liegt, d. i. Sinn, értelem, valamely szónak értelme, ereje, jelentése; Fassungsvermögen, Einsicht, megfogás, értelem, megértés, gondolkozás.

Begriffen seyn, darin, foglalatostkodni benne; darunter, közbe lenni, közbe számláltatni.

Begründen, fundamentomot vetni valaminek, megalapítani valamit; felállítani; in der Wahrheit begründet seyn, igazságon épülni.

Begründer, der, megállapító, felállító, szerző; előmozdító.

Begründet, adj., fundamentomos, helyes.

Begründung, die, megállapítás, felállít

tás; Beweis, megmutatás, békibizonyítás.

Begrünen, daher begrünt, partic. zöldellő.

Begrüßen, köszönteni valakit, megköszönteni, köszönni valakinek; aus Höflichkeit um etwas bitten, szépen kérni valamit valakitől; er will darum begrüßt seyn, megvárja, hogy az ember szépen kérje.

Begrüßer, der, köszöntő, köszönő.

Begrüßung, die, köszöntés, köszönés valakinek; das Bitten um etwas, kérés.

Begucken, megnézni.

Begünstigen, Gunst bezeigen, kedvezni valakinek, hajlandósággal viseltetni valaki eránt, pártolni valakit; durch Gunst befördern, pártját fogni valakinek, előmozdítani a' szerencsét.

Begünstiger, der, kedvező, pártfogó, pártoló.

Begünstigt, adj., kedves, pártolt.

Begünstigung, die, kedvezés, pártfogás, segítség, előmozdítás.

Begürten, övedzeni, felövedzeni, körülövedzeni.

Begütern, Güter verleihen, schenken, jószágot megajándékozni.

Begütert, adj., jószágos, birtokos, vagyonos, jószággal bíró.

Behaaren, j. B. den Geigenbogen, a' vonora lőszört felhúzni.

Behaart, adj., auf dem Kopfe, hajas; am Leibe, szőrös; mit struppigen Haaren, borzas.

Behacken, j. B. Bäume mit dem Beile, megnyesni, körülnyesni; mit der Hacke die Erde um die Weinstöcke herum behacken, d. i. auslockern, megkapálni a' szőlőt.

Behackung, die, megnyesés, megkapálás.

Behältniß, das, tartó tok; für Schriften, tok; für Kleider, Geld, láda, fiók; ist es Fach, fiók, oder Schrank, almáriom.

Behängen, behängen, beaggatni, aggatni rá; die Leine mit Wäsche behängen, a' kötelet kimosott ruhával bétteregetni, feltteregetni a' ruhát kötélre; mit Lumpen behängen, rongyba öltözött.

Behaftet, adj., belékeveredett, benne lélekző, benne lévő; mit Lasten behaftet, vétekekkel bemocskolt; mit Schulden behaftet, adosságba keveredett, adós.

Behagen, jól esni, tetszeni, kedvére lenni, kedve szerént lenni.

Behaglich, adj., jól eső, tetsző, kedves, kellemes; st. gefällig, nyájas, maga alkalmaztató; adv., kellemesen, kellemő módon.

Behaglichkeit, die, kellőség, kellemesség; st. Bequemlichkeit, könnyebbség, alkalmazatos volta valaminek; Gefälligkeit, (im Betragen), magaalkalmaztatás.

Behalten, megtartani, magánál tartani, megmarasztani (a' vendéget); beibehalten, megtartani, el nem hagyni; im Gedächtniß behalten, elméjében v. emlékezetében megtartani, el nem felejtteni; bei sich behalten, d. i. verschweigen, magában tartani, ki nem mondani.

Behaltbarkeit, die, magában tarthatóság.

Behaltung, die, das Behalten, megtartás, magánál tartás; Behalten im Gedächtnisse, elméjében v. emlékezetben tartása valaminek.

Behandeln, mit Händen bearbeiten, bánni valamivel, munkálni valamit, a' kezeivel dolgozni rajta; besorgen, gondot viselni; einen Handel schließen, megalkudni valamit, alkura lépni valami eránt.

Behandlung, die, mit Händen, velo bánás; eines Kranken, gyógyítás; das Betragen, valakivel való bánás, bánás módja.

Behangen, adj., béaggatott.

Beharren, standhaft bleiben bei etwas, állhatatosan megmaradni; beharren, d. i. aushalten, állhatatos lenni; beharren bis ans Ende, légy állhatatos mind halálig.

Beharrlich, adj., von Personen, standhaft bleiben, állhatatos, megmaradó; von Sachen, anhaltend, állandó, tartós; adv. állhatatosan, állandóan.

Beharrlichkeit, die, z. B. des Glückes, állandóság; einer Person, állhatatosság, megmaradás; Beharren im Bösen, makacsság, makacsállhatatosság, hívség.

Beharrung, die, állhatatos megmaradás, hűség.

Beharren, bécsipázni facsipával, beszurkozni.

Behauen, etwas, rálehelleni.

Behauen, z. B. Bauholz, megfaragni, megbárdolni p. o. az épületre való fát; einen Baum behauen, d. i. die Rinde, megnyesni a' fát, az ágait levagdálni.

Behaupten, z. B. eine Aussage, állítani, bizonyítani, erősíteni; man will behaupten, azt állítják; sich behaupten, megtartani, oltalmazni, megoltalmazni, birtokában megtartani; fenntartani.

Behauptung, die, eines Sages, állítás, bizonyítás; eines Plages, megoltalmazás; seiner Würde, fenntartás; die Meinung, die behauptet wird, állítás, a' mit valaki állít, ítélet.

Behausen, beherbergen einen, befogadni szállásra, szállást adni valakinek; sich behausen, d. i. ansäßig machen, megtelepedni valahol.

Behausung, die, befogadás, t. i. a' háza; das Haus, die Wohnung, ház, lakás, hajlék.

Behauung, die, des Bauholzes, megfaragás; der Bäume, megnyesés.

Beheizen, befűteni.

Beheizung, die, befűtés.

Behelf, der, mentség, kopasz mentség, szín.

Behelfen, sich, segíteni magán, valamivel; mit etwas zufrieden sein, megelégedni, beérni valamivel.

Behelflich, behülflich, adj., másokon örömet segítő.

Behelligen, beschwerlich fassen, terhelérenni v. osni valakinek; einen mit Bitten behelligen, valakit kéréseivel terhelni.

Behelligung, die, terhelés.

Behend, adj., serény, serényen és könnyen forgolódó, gyors, eleven, fürge, comp. fürgebb; adv., fürgen, serényen, gyorsan.

Behendigkeit, die, gyorsaság, elevenység, könnyűség, serenység, fürgeség.

Beherbergen, szállást adni, szállásra befogadni.

Beherbergung, die, szállásadás, befogadás szállásra.

Beherrschen, z. B. ein Land, ein Volk, kormányozni, igazgatni, p. o. valamely várost, uralkodni, országolni valamely országban v. országon, népen; sich beherrschen, seine Leidenschaften beherrschen, uralkodni magán, zabolázni indulatosságait.

Beherrscher, der, eines Landes, uralkodó, országló; seiner Begierden, magán uralkodni tudó, magát zabolázó.

Beherrscherin, die, uralkodó, t. i. aszszony.

Beherrschung, die, eines Landes, uralkodás, országlás, p. o. az országon; der Leidenschaften, indulatosságainak

v. testi kívánságainak zabolázása, azokon uralkodás.

Beherzigen, szívére venni, meggondolni, gondolóra venni valamit, szívére kötni, figyelmetességet fordítani valamire.

Beherzigendwerth, vder beherzigendwürdig, adj., figyelmetességre méltó, meggondolásra méltó, fontos, nevezetes.

Beherzigung, die, szívére- v. gondolóra vevés, meggondolás, megvizsgálás.

Beherzt, adj., bátor, bátor szívű, mérész, emberkedő; adv., bátran, mérészen, bátor szívvel, emberkedve.

Beherztheit, die, bátorszívűség, emberkedés.

Beheren, etwas, megigézni, megrontani.

Beherung, die, megigézés.

Behobeln, meggyalulni.

Behörde, die, illendőség; st. Gericht oder Gerichtsort, törvényszék, bíró, törvénytevő hely.

Behorchen, jemanden, hallgatózni valaki után, titkon kihallgatni valakit.

Behorchung, die, hallgatózás.

Behorcher, der, hallgatózó, alattomos fülelő.

Behülflich, adj., segítő, segítségül lévő, a' ki segít, segítségül van; gern helfend, örömet segítő, segítségre termett, segedelmes.

Behüten, einen Ort mit dem Viehe, um es darauf weiden zu lassen, ellegeltetni p. o. valami helyet; bewahren, beschützen, őrizni, oltalmazni, védni, védelmezni, ójni, megójni, megóvni; daher bei Ausrufungen: behüte Gott! az Istenért! bei Verneinungen: Gott behüte! Isten őrizzen! Isten mentsen meg, de hogy! koránt sem!

Behütung, die, Abweidung einer Wiese, ellegeltetés; Beschütung, megörzés, védés, megóvás.

Behüter, der, Beschützer, őrző, meg-őrző, oltalmazó.

Behuf, der, Vortheil, Nutzen, haszon, előmenetel, jó, java valaminek; zu diesem Behufe, e' végre, az okra nézve.

Behutsam, adj., vorsichtig, vigyázó, szemes, figyelmes, meggondolt; adv., vigyázva, szemesen, meggondolva.

Behutsamkeit, die, vigyázás, szemes-ség, magára vigyázás, vigyázóság.

Bei, praep. 1) -nál, -nél, mellett; bei uns, nálunk; bei wem? kinél? bei Tage, nappal; bei Nacht, éjjel;

2) bei Bethenerungen, -ra, -ro; bei meiner Treu, bei meiner Seele, hitemre, lelkemre, t. i. mondom; 3) eine gewisse Verbindung ausdrücken, -val- vel, -nál, -nél; 4. B. bei einem wohnen, valakinél v. valakivel lakni; 4) kor, bei seiner Ankunft, megérkezésekor; bei seiner Abreise, megindulásakor v. mikor elindult; 5) für ungeachtet, 4. B. bei aller seiner Gelehrsamkeit, minden tudománya mellett is; bei dem Allem, mind a' mellett is, mindazáltal; 6) bei, Comparat. und Superl. sokkal; 4. B. bei weitem besser, sokkal jobb; bei weitem nicht, éppen nem, koránt sem; 7) einen Beweggrund andeutend, 4. B. bei Strafe, büntetés alatt; bei Leibe nicht! teljességgel nem! 8) st. unter, während, alatt, nál, nél, felett; 4. B. beim Essen, ebéd alatt.

Beibehalten, megtartani p. o. magánál.

Beibehaltung, die, megtartás.

Beibearn, melléteni, ragasztani.

Beibringen, 4. B. Zeugen, állítani, hozni, előállítani p. o. a' tanukat, felhozni; Beweise, Gründe beibringen, bizonytságot, okakat hozni fel; etwas beibringen, 4. B. Wunden beibringen, valakin sebet ejteni; Gift beibringen, mérget adni bé valakinek; bekannt machen, tudtára adni, kijelenteni; Furcht beibringen, félelmet okozni, beléönteni, beléverni valakibe; verständlich machen, megtanítani valakit valamire, tanítani, oktatni.

Beibringung, die, 4. B. der Zeugen, előállítás, állítás, felhozás, tanúállítás; adás, beadás; 4. des Giftes, méregbeadás; tudtára adás; okozás; oktatás, tanítás.

Beichte, die, Bekenntniß der Schuld, megvallás, vallástétel; Beichte vor dem Prediger, gyónás, meggyónás.

Beichten, bekennen, megvallani valamit, vallást tenni valamiről; vor dem Prediger, meggyónni.

Beichtgeld, das, der Beichtgroschen oder Pfennig, gyónáspénz, gyónás díja.

Beichtkind, das, gyónó, bűnvalló.

Beichtstuhl, der, gyónószék.

Beichtvater, der, gyóntató atya, gyóntató pap.

Beichtzettel, der, gyónás bizonytsága.

Beide, pronom., mind a' kettő, mindkettő, mindketten v. mindkettőnk; ihr beide, ti mindketten v. mindkettőtök; beide, statt zwei, két; welcher

von beiden? mellyik a' kettő közül?
Keiner von beiden, egyik sem, egyikő-
jük sem.

Beiderlei, adj., mind a' kétféle, mind
a' két, mind a' két; beiderlei Ge-
schlecht, mind a' két nemű, mind a'
két nemen lévő.

Beiderseitig, adj., mind a' két részről
való.

Beiderseits, adv., mindkét részről.

Beidseitig, (Amphibien), adj., im Was-
ser und auf dem Lande lebend, kétél-
tű, úszómászó; beidseitige Thiere,
Geschöpfe, úszómászó állatok.

Beidrücken, hozzányomtatni.

Beidrücken, hozzászorítani.

Beieffen, daß, közbe enni való.

Beifällig, adj., erinnerlich, eszébe jutó;
Beifall gebend, megegyező valami-
ben, valamit helybehagyó; adv.,
mit Beifall, helybehagyással; zufäl-
lig, történetből, mentemben, men-
tedban, mentében.

Beifall, der, helybehagyás, tetszés, jó-
vánhagyás; Beifall geben, helybe-
hagyni; Beifall finden, tetszeni.

Beifallen, einfallen, eszébe jutni v. öt-
leni; st. billigen, helybehagyni, jó-
vánhagyni valamit; melléállani.

Beifechten, hozzá v. mellésonni, belé-
sonni.

Beifolgen, z. B. beifolgender Brief, vele
együtt lenni, mellé zárva lenni p. o.
az ide zárt levél.

Beifrau, die, die einer Wehmutter an
die Hand geht, segítőasszony.

Beifuge, die, Anhang, Zugabe, tolda-
lék, mellététel.

Beifügen, hozzá v. mellétenni, hozzá-
kapcsolni, valamihez mellékelni;
noch darüber beifügen, még azt is
hozzáragasztani.

Beifügung, die, hozzátétel, hozzá v.
melléadás, toldalék, mellététel.

Beifuß, der, öröm, mezei öröm; ge-
meiner Beifuß, sekete öröm.

Beigeben, hozzáadni, még hozzátenni.

Beigeben, beigefügt, beigelegt seyn, mel-
lé tenni, mellétéve lenni, odazárva
v. téve lenni; beigegehendes Schreiben,
az idezárt v. mellékelte levél; st. bei-
fallen, in Gedanken kommen, eszébe
jutni, eszébe ötleni; sich beifallen
lassen, d. i. sich vorstellen, valamelly
gondolatra jönni; sich in den Kopf
setzen, valamelly gondolatra vete-
medni.

Beigefellen, társul melléadni, vele egye-

síteni; sich jemanden beigefellen, vala-
kihez hozzáállni p. o. társul egye-
sülni vele, hozzáadni magát.

Beigefellung, die, melléállás, egyesülés
valakivel.

Beigefallen, adv., mellette, mellesleg.

Beihülfe, die, segítség, felségítés.

Beikommen, an jemand herankommen,
hozzámenni, v. férni, közelíteni; je-
manden beikommen, d. i. zu ihm kom-
men, hozzámenni, valakihez; oder
Eindruck machen, hozzá fereni, vele
valamire menni; einfallen, eszébe
jutni.

Beil, daß, z. B. des Fleischer's, Hentler's,
szekercze, bárd; der Zimmerleute,
ács bárd; was mit dem Beil behauen
ist, kifaragott, kibárdolt.

Beilaufig, adj., mellesleges, mellesleg
v. közbenvaló.

Beilaufig, adv., mellesleg, közben, be-
szédközben; st. ungefähr, körülbe-
löl, mintegy.

Beilage, die, toldalék, hozzáadás, hoz-
zátétel.

Beilager, daß, menyegző; öszvekelés;
lakodalom.

Beilaufen, mellette futni.

Beilegen, hozzáadni, mellétenni, mel-
léragasztani; zutragen, z. B. einen
Namen, adni, tulajdonítani, p. o. ne-
vet valakinek; bei Seite legen, félre-
tenni, eltenni; endigen, schlichten,
elvégezni, elintézni, eligazítani, vé-
get szakasztani p. o. a' pernek; einem
beilegen, melléállani, részére állani,
helyben hagyni valaki szavát.

Beilegung, die, hozzáadás, mellététel;
tulajdonítás, elvégzés.

Beileid, daß, szánakozás, fájdalom más
kárán.

Beileidsbezeugung, die, fájlalás jelen-
tése.

Beileidschreiben, daß, idem.

Beiliegen, mellette feküdni, v. lenni.

Beiliegend, adj., mellette lévő, mellet-
tesekvő, idezárt p. o. irás, bizony-
ság irás, levél.

Beimengen, beimischen, hozzá v. köz-
keverni, vele elegyíteni, p. o. a' bort
vizzel.

Beimessen, einem, z. B. den guten Aus-
gang beimessen, valakinek tulajdo-
nítani a' dolog jó kimenetelét; die
Schuld beimessen, tulajdonítani a' hi-
bát, valamit okozni; Glauben bei-
messen, hitelt adni, hinni valakinek.

Beimischung, die, hozzáelegyítés.

Bein, das, Knochén, der, csont; **Schien-bein**, das Bein vom Knie bis zur Ferse, lábszár; das Bein brechen, eltörni a' lábát v. lábszárát; der einwärts gekrümmte Beine hat, gaczos; der ganze Fuß, az egész láb; sich auf die Beine machen, útnak indulni, elindulni, elmenni, útnak eredni; einem auf die Beine helfen, d. i. ihn gesund machen, lábra állítani, ki-, v. meggyógyítani valakit; auf die Beine bringen, z. B. Soldaten, felállítani, lábra állítani p. o. sereget; einem ein Bein stellen, d. i. unterschlagen, valakit leverni a' lábáról, megbuktatni; auf den Beinen haben oder halten, z. B. eine Armee, hadi sereget tartani, t. i. készen; von Kindesbeinen an, gyermekeségtől fogva.

Beinähnlich, adj., csontformájú, csontszabású.

Beinabe, adv., csaknem, szinte, közel.

Beiname, der, mellék név, különböztető név, felvett név, nevű, nevezett.

Beinarbeiter, der, (ein Künstler), csontból dolgozó mives.

Beinartig, adj., csontnemű.

Beinbruch, der, csonttörés, csontnak v. lábszárnak eltörése.

Beinrühig, adj., tört csontú v. lábú.

Beinchen, **Beinlein**, das, csontocska.

Beindrechler, der, Beindreher, esztergályos, csontesztergáros.

Beineben, adv., a' mellett, e' mellett.

Beinern, adj., csontból való.

Beinraß, der. Beinfäule, Beinfäulniß, die, csontveszés, csontfene.

Beinfuge, die, csontválaszték, össze-foglalás helye.

Beingeripp, das, Beingestell, csontváz.

Beingeschwulst, die, lábdaganat.

Beingraß, das, csontlágylítósű, csonttörő hőlő.

Beingürtel, der, die Kage, tűsző, gyűsző.

Beinhart, akj., csontkemény, csontkeménységű, kemény mint a' csont.

Beinhaut, das, tetemház.

Beinhaut, die, csonthártya.

Beinicht, adj., Beinen ähnlich, mint a' csont, csonthoz hasonló.

Beinig, adj., voller Beine, csontos.

Beinkleid, das, die Hosen, nadrág.

Beinkrebs, der, csontfűró fene.

Beinkrümme, die, eine englische Krankheit, csontpuhulás, és meggörbülés, nyavalya neme.

Beinloß, adj., csontatlan; csant nélkül való.

Beinmark, das, velő.

Beinöl, das, csontolaj.

Beinröhre, die, im Arme, könyökélcson; im Beine, die vordere größere, lábszárcson, lábélcsont; die hintere kleinere, lábikracsont.

Beinschiene, die, Beinbarnisch, Beinrührung, die Beine zu bedecken, lábpán-czel; dünne Hölzer, gebrochene Beine einzumängen, csontküllő, lábküllő, tört lábra v. csontra; Beinschienen anlegen, felkötözni.

Beinweh, das, Beinschmerz, der, csontfájás, fájdalom a' csontokban.

Beinwuchß, der, csontosodás, csont-növes.

Beispferd, das, lógós, vezetéklő.

Beispielen, beistimmen, einem, meg-egyezni valakivel, helybehagyni t. i. mondását.

Beispieler, der, egyetértő valakivel, megegyező a' gondolatban.

Beispieltung, die, helybehagyás, meg-egyezés, egyetértés.

Beirathig, adj., tanácsadó.

Beiratb, der, tanácsadás, tanács.

Beisammen, adv., együtt; beisammen wohnen, együtt v. egymással lakni.

Beisaß, der, ein Stadtbewohner, der kein Bürger ist, lakos, idegen lakos, zsellér.

Beisaß, der, hozzátétel, melléadás, hozzáadás, mellététel, melléklet.

Beischläfer, der, hálótárs.

Beischläferin, die, ágyas.

Beischlaf, der, elhálás.

Beischlafen, valakivel vele hálai, va-lakit elhálai.

Beischließen, beifügen, mellérekeszteti, mellézárni, mellétenni v. foglalni.

Beischließung, die, mellérekesztés, mel-lététel, mellétéves.

Beischlüssel, der, tolvajkulcs.

Beischluß, der, mellététel, toldalék.

Beischmaß, der, idegen íz.

Beischmelzen, hozzá v. közé olvasztani; Silber dem Golde beischmelzen, ezüstet elegyíteni az aranyat.

Beischreiben, hozzá v. mellé írni.

Beischreiben, das, mellék levél,

Beischütten, hozzá v. mellé tölteni.

Beiseite, Beiseits, adv., bei Seite, félre, mellesleg, külön, oldalaslag; Scherz beiseite, tréfa nélkül, tréfán kívül; beiseite gehen, félre menni.

Beisehen, mellé v. hozzátenni; eine Leiche beisehen, sírba tenni; a' holt

testet a' kriptába v. sírboltba tenni, eltemetni.
 Beisehung, die, hozzá v. mellététel; eltemetés.
 Beisehn, daß, jelenlét.
 Beisehen, mellette ülni; beisehen, bei Gerichte, mint táblabíró jelen lenni, ott ülni.
 Beisehen, daß, die Beisehung, ott ülés
 Beiseher, der, j. B. am Tische, ott ülő, mellette ülő p. o. asztal mellett; bei Gerichte, táblabíró.
 Beispiel, daß, példa; zum Beispiel, példának okáért, például; ein Beispiel geben, példát adni, jó példával előmenni.
 Beispiellos, adj., hallatlan, példa nélkül való.
 Beispiellos, adv., hallatlanul, példátlanul.
 Beispringen, einem, segíteni valakin, segítségre sietni, menni v. lenni.
 Beistand, der, segítség; Beistand nöthig haben, segítség nélkül szükölködni.
 Beisteden, mellédugni; Geld beisteden, pénzt venni magához.
 Beistehen, dabei stehen, mellette állani; einem Hilfe leisten, segíteni valakinek v. valamin, segítségül lenni; so wahr mir Gott beistehe! Isten engem úgy segélyen! einem vor Gerichte beistehen, valakinek ügyét a' törvény előtt felsogni.
 Beistehet, der, Helfer, védő, segéd, ügyvéd.
 Beistellen, mellétenni; bei Seite stellen, félre tenni.
 Beisteuer, die, fillérezés, öszvetétel, öszveadás valaki felsegítésére, pénzbeli segítség.
 Beisteuern, adózni, adakozni valami végre, fillérezni, pénzel segíteni.
 Beistimmen, einem, megegyezni, egy értelemben lenni valakivel, gondolatjára v. vélekedésére valakinek ráállani, azt helybehagyni, tartani valakivel.
 Beistimmer, der, helybehagyó.
 Beistimmung, die, helybehagyás, megegyezés.
 Beistrich, der, vonás, mellékvonás.
 Beissen, in etwas, harapni, megharapni valamit; um sich beißen, harapózni; nach jemand beißen, valakihez hozzákapni; in einen sauren Apfel beißen, vaczkorba harapni, kéntelenségből kedvetlen és nehéz munkát vállalni; eine brennende Empfindung verursachen, marni, csípni, enni;

trop. von jänkischen Menschen, harapózni, mardosni, marni, marczonegatni, sérteni, sértegetni; daher: beißend, éles, csípős, sértő, mardosó; beißender Scherz, éles tréfa; beißende Worte, sértő szavak, mardosó szavak; ein beißender Mensch, vagdalódzó ember; sich beißen, d. i. sich heftig zanken, marakodni.
 Beissen, daß, mit den Zähnen, harapás; der Schlangen, csípés; trop. des Raubwes, csípés; daß Zanken, marakodás.
 Beißend, adj., harapós, sipős, csípős.
 Beißig, adj., harapós, p. o. kutya; jänkisch, j. B. ein Mensch, marakodó, veszekedő; csípős, erős, p. o. eczet.
 Beißkorb, der, abrakló kosár.
 Beißung, die, harapás, marás.
 Beißzähne, die, pl., meczőfogak.
 Beißzange, die, harapófogó.
 Beitbun, beilegen, verwahren, eltenni, félretenni.
 Beitrag, der, Unterstützung, Beisteuer zu irgend einem Zwecke, adózásbéli rész, részadás; Beitrag zu einem Schmause, adakozás, fillérezés; an Gelde, gyűjtött segítség p. o. pénzben; zur Verbesserung einer Sache, hozzáadás, hozzátétel, szaporítás, gyűjtött pótlás, toldalék p. o. valamely munka nevelésére v. tudomány tökéletesítésére.
 Beitragen, herbeitragen, vinni, hordani valamihez; zu irgend einem Zwecke etwas beitragen, adni valami végre, adni valamire p. o. pénzt, segíteni; zu etwas mitwirken, előmozdítani valamit, munkás lenni valamiben, segítségül lenni, segíteni valamiben, használni, nevelni.
 Beitreiben, herbeitreiben, hajtani, előhajtani; durch Erinnern herbeischaßen, beszédni, behajhászni p. o. az adót, adósságot.
 Beitreiber, der, j. B. der Gelder, beszédő, behajhászó.
 Beitreten, valaki mellé v. részére állani; valaki részén lenni, hozzáállni, megegyezni benne, ráállani.
 Beitretung, die, der Beitritt, hozzá v. ráállás, megegyezés.
 Beize, die, Beize, Jagd mit dazu abgerichteten Raubvögeln, sólyomvadászat, sólyommal v. más ragadazó madárral vadászás; j. B. Reiberbeize, gémvadászat; daß Beizen durch scharfe Sachen, j. B. die Lauge bei Gerbern,

- senyvesztés, csáva a' vargáknál; dasjenige, womit gebeißt wird, senyvesztő, étető; bei Tischlern u. dgl. pácz.
- Beigen, beizen, d. i. mit Raubvögeln jagen, ragadazó madarakkal vadászni p. o. solyommal foglyot's a' t. üzni; durch scharfen Stoff auflösen, etwas beizen, felmaratni, etetni, fel-etetni; um etwas mürbe zu machen, senyvesztetni, bépáczolni p. o. a' hust; wie Gärber, Felle beizen, a' bört csávázni; wie Tischler, Holz beizen, páczolni, megpáczolni, szénnel béctetni, p. o. a' fát.
- Beißkraft, die, maró erő.
- Beißmittel, das, marató v. etető eszköz.
- Beißvogel, der, vadászó ölyv v. solyom.
- Beißwasser, das, oder Beißbrühe, die, senyvestőviz.
- Beimweg, der, ösvény, gyalog út.
- Beimerfen, hozzávetni v. adni.
- Beimerk, das, mellékmív; bei Gemälden jede Nebensache, mellék festés, mellékzet.
- Beimickeln, mellő tekergetni.
- Beimohnen, einer Sache, ott v. jelen lenni, p. o. vendégségben.
- Beimohnung, die, megjelenés, jelenlét.
- Beimort, das, (Adjectiv.), Eigenschaftswort, die Eigenschaften eines Substantivs näher zu bestimmen, mássalérthető, mineműségző.
- Beizählen, hozzá számlálni.
- Beizeichnen, mellé jegyzeni, feljegyezni ada v. belé.
- Beizeiten, adv., bei Zeiten, jókor, idején, annak idejében, v. idején; st. früh, jókor, korán.
- Bejagen, ráhagyni valamit, igennel felelni, igent mondani valamire.
- Bejagend, adj., ráhagyó, állító.
- Bejagrt, adj., idős, koros; insbesondere von Menschen, megélemedett, élet, koros, vén; von Dingen, régi vén.
- Bejagung, die, ráhagyás, állítás.
- Bejagungsweise, adv., ráhagyva, állítólag.
- Bejammern, szánni, szánakozni rajta, fájlatva szánakozni valamin; sein Unglück bejammern, szerencsétlenséget siratni, szerencsétlen sorsan jajgatni.
- Bejammernswertb oder bejammernswürdig, adj., szánakozásra méltó, fáj-
- dalmas; adv., szánakozva, méltó szánakozással.
- Bejammerung, die, szánakozás, fájlatás.
- Bejauchzen, bejubeln, j. B. etwas, örvendezni valamin.
- Bekämpfen, einen, tusakodni, megvívni, küzdeni valakivel; den Feind, megvívni az ellenséggel; st. überwinden, meggyőzni, felgűlműlni; das Vaterland bekämpfen, hazája ellen harcolni; trop. eine Meinung bekämpfen, ellene szegezni magát valamelly vélekedésnek; kikelni és harcolni ellene; die Liebe bekämpfen, tusakodni, küzdeni a' szerelemmel; den Schmerz bekämpfen, a' fájdalmat elnyomni, vele nem gondolni; sich selbst bekämpfen, zabolázni indulatosságait v. kívánságait, azokon uralkodni.
- Bekämpfer, der, tusakodó, viaskodó, harcoló, vívó; Besieger, győző, győzodelmes.
- Bekämpfung, die, tusakodás, küzdés, viadal; Befiegung, meggyőzés, elnyomás, megzabolázás.
- Bekannt, adj., esmeretes, p. o. ember; ist's offenbar, nyilván való, tudva lévő; ist's verbreitet, mindenütt v. mindenek előtt esmeretes; nur dem Namen nach bekannt, csak a' nevé-ről esmeretes; ein bekanntes Sprichwort, közpéldabeszéd; bekannt werden, esmeretessé lenni, megismerkedni; bekannt machen, tudtára adni, kijelenteni, megismerkedtetni; sich mit jemanden bekannt machen, megismerkedni valakivel; bekannt im Guten oder Bösen, berühmt, híres, nevezetes, jeles; st. vertraut mit jemanden, esmeretes, esmerős, esmeretségben lévő valakivel; ein Bekannter, esmerős; wir sind alle Bekannte, régen esmerjük egymást, régóta esmeretségben vagyunk egymással.
- Bekannte, pl., esmeretesek, esmerősök.
- Bekanntlich, adj., tudni való, hogy — a' mint tudva van
- Bekanntmachung, die, kihirdetés, hirdetmény, hirdetés, híradás, kijelentés.
- Bekanntschaft, die, esmeretség; eine vertraute Bekantschaft, szoros esmeretség.
- Befehrbar, adj., megtéríthető, job-bítható.

- Befehren**, más gondolatra téríteni, hozni v. venni; megtéríteni, megjobbítani; sich befehren, megtérni, megjobbúlni.
- Befehrer**, der, megtérítő, megjobbító.
- Befehrung**, die, megtérítés, megjobbítás; megjobbulás.
- Befehrungsanstalt**, f., térítő intézet.
- Befehrungsgeist**, **Befehrungsgeist**, der, **Befehrungssucht**, die, térítő buzgóság, térítő szellem.
- Bekennen**, vallani, hinni; megvallani valamit, kivallani; auf jem. bekennen, rávallani valakire, kivallani; sich bekennen, s. B. zu etwas, magát valaminek vallani v. mondani, megvallani, esmerni magát, megadni magát.
- Bekenner**, der, megismerő, megvalló, valló, vallástévő, sorsosa valamely vallásnak.
- Bekennniß**, die, megvallás; ein Bekennniß ablegen, megvallani valamit.
- Bekennung**, die, megvallás, kivallás, vallástétel.
- Beklagen**, sajnálni valamit, sajnálkozni valamin, fájlalni, szívéből sajnálni, siratni; sich über jem. beklagen, panaszkodni valakire; sich gerichtlich beklagen, panaszt tenni, bévádolni valakit.
- Beklagenswerth**, würdig, adj., sajnálható, szánakozásra méltó, fájlalható; adv., sajnálhatólag.
- Beklagter**, der, bévádoltatott, bévádolt, alperes.
- Beklagung**, die, sajnálkozás; panasz, panaszolkozás.
- Beklatschen**, tapsolni valaminek v. valamire, helybehagyás felül.
- Beklatschung**, die, taps, tapsolás, tapsolással való helybehagyás.
- Bekleben**, béragasztani, bevonni, beönteni, bémázolni, megragadni, odanőni, meggyökerezni.
- Bekleiden**, foltot, mocskot v. pecsétet ejteni benne, elmocskolni.
- Bekleiden**, ruházni, felruházni; bevonni v. bémázni; jem. mit einem Amte bekleiden, valakit hivatalba tenni, hivatalra emelni; ein Amt bekleiden, hivatalt viselni.
- Bekleidet**, adj., öltözött.
- Bekleidung**, die, felruházás; Bekleidung der Wände mit Kalk etc., vakolat, mész, méz; eines Amtes, hivatal viselés.
- Befleistern**, béczirizelni, bémázolni, béragasztani; st. bemänteln, bészínelni a rossz cselekedetet v. elsimítani.
- Beflemmen**, szorítani, öszveszorítani, szorongatni; trop. szorongatódni, elfogódni, elfojtani.
- Beflemmt**, od. beflemmen, szorongatódott, elfogódott.
- Beflemmung**, die, öszveszorulás; szorongattatás, szorongatódás, elfogódás.
- Beflopfen**, rákopogatni, megveregetni.
- Beföstigen**, (Kost geben), asztalon v. asztalánál tartani valakit, asztalt adni valakinek; sich selbst beföstigen, maga költségén v. pénzen élni.
- Beföstigung**, die, tartás, étellel tartás.
- Bekommen**, d. i. erhalten, erlangen, venni; durch Mittel erhalten, nyerni, megnyerni, kapni p. o. pénzt, levelet, hivatalt; etwas zu Gesichte bekommen, észre venni, meglátni; eine Krankheit bekommen, betegségbe esni; Fieber bekommen, hideglelésbe esni; Riß od. Risse bekommen, megrepedni, megrepedezni; Knospen bekommen, bimbózni; Laub bekommen, kileveledzeni; Wurzeln bekommen, meggyökeredzeni, gyökeret hajtani; Haare bekommen, hajasodni; zum Ruhen oder Schaden gereichen, fordúltni, esni, lenni, válni, p. o. javára, kárára valakinek, wohl bekommen! egészségére válják; ich wünsche wohl zu bekommen! kedves egészségére kívánom, egészségére válják! die Speise ist mir übel bekommen, rosszul eszt ez az étel.
- Befräftigen**, megerősíteni, megbizonyítani, p. o. esküvéssel valamit.
- Befräftigung**, f., megerősítés, megbizonyítás.
- Befrängen**, meg- v. felkoszorúzni.
- Befraßen**, megvakarni.
- Bekreuzen**, bekreuzigen, kereszttel megjegyezni; sich bekreuzigen, kereszttel vetni valamire.
- Befrieden**, etwas, bémázkálni.
- Befriegen**, haddal megtámadni, hadat indítani ellene.
- Befritteln**, bírálgatni valamit, kivetőt keresgéltni valamiben, megrostálni.
- Befritter**, der, bírálgó, lealacsonyító.
- Befrönen**, megkoronázni.
- Befrönung**, die, megkoronázás.
- Befümmern**, Kummer verursachen, bú-

sitni, gondot, bűt szerezni valakinek; sich bekümmern, Gram und Sorgen empfinden, búsulni, búslakodni valamin; worüber bekümmerst du dich? min búsulsz? — Sorge für etwas tragen, gondjának lenni valamire, gondoskodni valami felől, gondolni valamivel.

Bekümmerniß, die, (Kummer), szorgolódás, búslakodás, búsongás, aggódás, aggodalom, gond, bű.

Bekümmert, adj., aggódó, búslakodó.

Bekümmert seyn, aggódni, búslakodni, aggodásban lenni; um jemanden, nyughatatlanságban lenni valaki eránt, féltetni valakit valamitől; sehr bekümmert seyn, nagy aggodásban lenni.

Bekümmert, adv., aggódva, búslakodva, nyughatatlanul.

Bekümmerniß, die, nyughatatlankodás, búsulás.

Belachen, etwas, megnevetni valamit; nevetni valamin.

Belachenswerth, =würdig, adj., nevetéses, nevetnivaló.

Beladen, megterhelni, terhelni.

Beladen, adj., terhelt, terhes, megterhelt, rakott.

Beladung, die, megterhelés.

Belästigen, terhelni, sanyargatni; beschwerlich fallen, terhéro lenni v. esni valakinek, terhelni valakit.

Belagern, eine Stadt, Festung, a) bloß bloßfieren, megszállani a' várost; b) gewöhnlich beschießen, ostromolni, vivni p. o. a' várat, várost; trop.; strenge Acht auf etwas haben, körülfogni, körülvenni, őrzni; jemandes Ohren belagern, d. i. beunruhigen durch albernes Geschwätz, terhelni p. o. valaki füleit esztelen beszéddel.

Belagerer, der, einer Stadt, ostromló, megszálló, várvívó.

Belagerung, die, (Blockade), körülfogás v. vevés, megszállás; (Beschießung), ostrom, várvívás; die Belagerung aufheben, az astrommal, felhagyni.

Belagerungs-Armee, die, ostromló v. várvívó sereg.

Belagerungs-Kunst, die, várvívó mesterség a' várvívás mesterségbe.

Belagerungs-Stand, der, megszállott város állapota.

Belagerungs-Stücke, oder Belagerungs-Train, várvívó agyúk.

Belagerungs-Werke, die, pl., várvívó készülétek.

Belang, der, (Rücksicht), tekintet; in Belang dessen, tekintvén azt, hogy —; Wichtigkeit, fontosság; von Belang, fontos, nevezetes, t. i. dolog.

Belangen, mit den Armen erreichen, elérni p. o. kézzel; st. betreffen, illetni, rá tartozni; was mich belangt, a' mi engemet illet; verflagen, törvény útján banni valakivel, törvénybe idézni valakit.

Belanger, der, (Kläger), felperes, vádoló; bévádoló.

Belangung, die, törvény eleibe idézés, bévádolás.

Belassen, dabei, abba hagyni.

Belasten, ein Schiff, megterhelni, megterhelni, terket rakni.

Belastet, adj. und part. terhelt, megterhelt, adv., terhelve, megterhelve.

Beladung, die, megterhelés.

Belatten, meg- v., belécszezni.

Belauben, bélevezetni, bélombozni; sich belauben, beleveledzeni, lombosodni.

Belaubt., adj., leveles, lombos, beleveledzett.

Belaubung, die, béleveledzés, lombosodás.

Belauern, lauernd, beobachten, fülelni, hallgatózni; nachstellen, leselkedni valakire, meglesni valakit; lauernd ertappen, rajta kapni valakit valamin.

Belauerung, die, fülelés, hallgatózás; Nachstellung, les, meglesés; ertappung, rajtakapás.

Belauf, der, szám, öszveség, summa.

Belausen, besichtigen, z. B. die Gränzen, befutni, futva bėjarni, eljárni, öszvejárni; sich belausen, von Thieren, d. i. sich begatten; üzni, üzekedni, bagzani; sich belausen, d. i. ausmachen, tenni mindöszve, menni valamire, rá menni, menni egy summában v. öszveséggel annyit tenni; es beläuft sich auf 100 Gulden, száz forintba megy.

Belauschen, lesni, meglesni valakit, hallgatózni valakire.

Beleben, elveníteni, feleleveníteni, élesztetni, felélesztetni; trop.; mit Munterkeit versehen, erheitern, élesztetni, vidítani, vidámitni; megvidámitni.

Belebend, adj., elevenítő, élesztő.

Belebt, adj., eleven.

Belebung, die, élesztés, elevenítés.

Belecken, nyalni, megnyalni valamit.
 Beledern, bébörözni, körrel bévonni.
 Beleg, der, (Beweis), bizonyság, tanubizonyosság.

Belegen, mit etwas bedecken, béteríteni, bévonni; einen Weg mit Steinen belegen, útat kövel kirakni; mit Brettern belegen, bedeszkázni, kipallózní; st. auflegen etwas, rávetni valamit, terhelni valamivel; z. B. das Volk mit Abgaben belegen, adót vetni a' népre, adóval terhelni a' népet; mit Strafe belegen, büntetést adni valakinek, megbüntetni valakit; mit Beweisen belegen, megbizonyítani; von Tieren, st. befruchten, meghágni, meghágní, (mint a' csödő a' kanczat).

Belegen, adj., (liegend), fekvő; nahe belegen, szomszéd, közellévő; st. alt, z. B. Wein, régi, állott, p. o. bor.

Belegung, die, rárakás, kirakás, béborítás, p. o. deszkával, kövel; mit einer Geldstrafe, pénzre büntetés.

Belebnen, einen mit etwas, örökségül adni valakinek jószágot, birtokot.

Belehner, der, az ádozó birtok ura

Belehnung, die, béállítás az örökségbe.

Belehren, megtanítani valamire, útastást adni valami dolog eránt, eligazítani valami dologban, megmutatni valamit, felvilágosítani valakit valamiben; sich belehren lassen, megtaníttatni magát valamire, felvenni a' tanítást, oktatást v. igazítást; Rath geben, inténi, jóra inténi, tanácsot adni.

Belehrung, die, tanítás, megtanítás, megmutatása valaminek, útba igazítás, oktatás; intés tanácsadás.

Beleibt, adj., testes, vaskos.

Beleibtheit, die, testesség, vaskosság.

Beleidigen, sérteni, megbántani valakit; beleidigt werden, megsértetni, megbántódni.

Beleidigend, adj., sértő, megbántó.

Beleidiger, der, sértő, bántó, megbántó.

Beleidigt, adj., megsértetett, megbántatott, megbántódott.

Beleidigung, die, sértés, megsértés, megbántás.

Belesen, olvasott, sok olvasású.

Belesenheit, die, olvasottság.

Beleuchten, megvilágosítani, megvilágítani.

Beleuchtung, die, megvilágosítás, megvilágítás; trop.; Untersuchung, meg-

vizsgálás; die Beleuchtung der Stadtgassen, világosság.

Belfern, von Hunden, csaholni, ugatni.

Belieben, tetszeni; es beliebt mir, dir, tesz nekem, neked; wollen, akarni, parancsolni

Belieben, daß, tetszés, akarat; nach Belieben, a' mint tetszik; Belieben an etwas haben oder finden, gyönyörűséget v. kedvet találni valamiben.

Beliebig, adj., tetsző, tetszés v. kedvszerent ráló; wie es einem beliebt, tetszés szerént, a' mint valakinek tetszik.

Beliebt, adj., tetsző, kedvszerént való; angenehm, z. B. ein Mensch, kedves, megkedvellett ember.

Beliebtheit, die, kedvesség.

Beliegen, megfeküdni, feküdni miatta.

Belieffen, megcsalni, rászedni.

Bellen, ugatni; trop.; der Magen bellt, korog a' has.

Bellen, daß, ugatás.

Belletrist, der, szép tudományokkal foglalkozó, a' ki azokra adta magát.

Belletristerei, die, rendetlen hajlandósága hozzá.

Beloben, dícsérni, megdícsérni.

Belobt, adj., megdícsért, dícséretes.

Belobung, die, megdícsérés, dícsérettel emlegetés.

Belobungs schreiben, daß, Belobungsdecret, daß, megdícsérő v. magasztaló levél.

Belohnen, jutalmát adni, megjutalmazni; das Verdienst belohnen, az érdemet megjutalmaztatni; trop.; für bestrafen, megbüntetni, érdemlett jutalmát (az az büntetését) megadni.

Belohner, der, megjutalmazó, megjutalmaztató.

Belohnung, die, jutalom, megjutalmazás, megjutalmaztatás.

Belt, daß, napkeleti tenger.

Belügen, einen, hazugsággal megcsalni valakit, hazudni valaki előtt, hazudozni valaki felől.

Belügen, megcsalni.

Belustigen, einen, valakit mulattatni gyönyörködtetni; sich belustigen, mulatni magát valamivel, gyönyörűséget keresni v. találni valamiben.

Belustigend, adj., mulattató, mulatságos, felvidámító; adv., mulatva.

Belustiger, der, mulattató.

Belustigung, die, mulattság, mulatta-

tás, gyönyörködtetés, gyönyörködés.

Belgen, öltani, p. o. a' fát.

Bemächtigen, *sich*, hatalmába ejteni, elfoglalni, magáévá tenni, erőszakkal; trop.; der Schlaf bemächtigt *sich* seiner, elnyomja álm.

Bemächtigung, die, elfoglalás, megvétel.

Bemäht, adj., serényes.

Bemänteln, palástolni, elpalástolni, eltítkolni valamit, elfedezni.

Bemäntelung, die, palástolás, színlés, eltítkolás.

Bemakeln, bémocskolni.

Bemakelung, die, bémocskolás.

Bemalen, befesteni.

Bemannen, *j. B. Schiffe*, katonákkal megrakni p. o. a' hajót.

Bemasten, ein Schiff, felárboczfázni, a' hajót.

Bemauern, kösfallal békeríteni.

Bemeistern, *sich*, elfoglalni, magáévá tenni.

Bemeisterung, die, elfoglalás.

Bemelden, említeni.

Bemeldet, adj., említett, mondott.

Bemengen, *sich* mit etwas, beléelegyedni, beléelegyíteni magát.

Bemerkbar, adj., észrevehető, látható; adv., észrevehetőleg.

Bemerken, észrevenni; mit Zeichen ausdrücken, krétával megjegyezni; mit Worten, szóval megjegyezni; auslegen, *j. B. bestenß, übel*, magyarázni p. o. jóra, rosszra.

Bemerkenswerth, oder würdig, adj., megjegyzésre méltó.

Bemerker, der, észrevevő, megjegyző.

Bemerklich, adj., észrevehető.

Bemerkung, die, észrevevés, észrevétel; megjegyzés, p. o. szóval.

Bemitleiden, sajnálni, sajnálkozni valakin, szánni valakit.

Bemittelt, adj., vagyonos, jószágos, birtokos; gazdag.

Bemoosen, bémohozni, mőhval benőni.

Bemooset, adj., mohos, bémohosodott.

Bemühen, jemanden, fárasztani valakit; *sich* bemühen, fáradozni, valamiben; igyekezni v. rajta lenni valamin.

Bemübung, die, fáradozás, igyekezet, iparkodás.

Bemüßigen, kényszeríteni; *ich* sehe mich bemüßiget, kénytelen vagyok.

Bemüßigung, die, kényszerítés

Benachbart, adj., szomszéd, közel, mellette lévő.

Benachrichtigen, jemanden, von etwas, hírüladni valakinek valamit, tudósítani valakit valamiről.

Benachrichtigung, die, hírüladás, tudtára adás.

Benachtheiligen, megkárosítani valakit, kárt okozni valakinek.

Benachtheiligung, die, megcsalás p. o. az eladásban; der Nachtheil, kár.

Benäßen, megnedvesíteni.

Benageln, szeget verni belé, szeggel béverni.

Benagen, rágni, megrágni.

Benannt, adj., von Benennen, nevezett.

Benarben, bevarasítani, beforrasztani.

Benarbt, adj., sebhelyes, forradásos.

Benaschen, nyalakodásból kószolgatni.

Benebeln, köddel bévonni, béborítani; trop.; *sich*, megzavarni, eltompítani, meghomályosítani, p. o. az elmét, megittasodni.

Benehmen, einem etwas, elvenni valakitől valamit, megfosztani valamitől; von etwas Unangenehmen befreien, megszabadítani valamitől, eloszlatni valamit; *sich* benehmen, viselni magát, (jól v. rosszúl).

Benehmen, daß, elvétel, elfogás; st. Betragen, magaviselet, mód valamivel való bánásban.

Beneiden, einem etwas, irigyelni valakinek valamit; einen beneiden, irigykedni valakire, valakit irigy szemmel nézni.

Beneidenswerth, oder beneidenswürdig, adj., irigyelhető, a' mit lehet v. méltó irigyelni.

Beneider, der, irigy.

Beneidung, die, irigylés.

Benennen, elnevezni valamit, nevet adni neki, megnevezni, meghatározni p. o. napot valamire; kinevezni p. o. hivatalra.

Benennung, die, elnevezés, név, nevezet, kinevezés p. o. hivatalra.

Benetzen, nedvesíteni, megnedvesíteni; durch Begießen, meglocsolni, megöntözni, megvizezni; die Wangen mit Thränen benetzen, az orcáit könnyekkel áztatni.

Beneht, adj., nedvesített, nedves, megázott.

Benetzung, die, megnedvesítés, locsolás, meglocsolás, áztatás.

Bengel, der, (Knüttel), fustély, do-
rong; ein roher Mensch, kamasz.

Benne, die, font kosár, kaska.

Benötigen, kényszeríteni; ich bin benö-
tigt, kénteleníttem; ich bin des
Geldes benötigt, szükségem van
pénzre.

Benötigen, adj., rászorult valamire,
szükségem van valami nélkül.

Benutzen, benützen, hasznát venni,
haszonra fordítani, használni.

Benutzung, die, einer Sache, haszonra-
fordítás, használása valamivel; der
Nießbrauch, z. B. des Acker, haszon-
vétel, hasznavétele a' szántóföld-
nek.

Benutzer, der, haszonvevő.

Beobachten, an etwas, észre venni,
tapasztalhatni; Achtung geben, szem-
mel tartani, rávigyázni, vigyázni,
figyelmeztetni valamire, vizsgálni va-
lamit; sich nach etwas richten, vala-
mihez tartani, v. szabni magát,
figyelmeztetni valamire, szem előtt
tartani valamit; seine Pflicht beobach-
ten, kötelességét teljesíteni, abban
eljárni, annak eleget tenni; ein
Stillschweigen beobachten, hallgatni.

Beobachtung, die, észrevevés, észre-
vétel, vizsgálódás, figyelmeztetés;
Beobachtung der Geseze, a' törvénynek
megtartása.

Beobachtungsgeist, der, szemesség t. i.
észrevételben, vizsgálódásban.

Beordern, emen, rendelni; parancsol-
ni, t. i. valakit valahová, valakit
valaminek végrehajtására.

Bepacken, etwas, megrakni, megter-
helni p. o. lovát.

Bepackung, die, megterhelés.

Bepantern, felpánczélni.

Bepantert, adj., felpánczélezott.

Bepflanzen, megkarózni.

Bepflanzen, beültetni, ültetni bele,
plántálni; trop. für besetzen, z. B.
den Tisch mit Flaschen bepflanzen,
megrakni, tele rakni.

Bepflanzer, der, ültető, beültető,
plántáló.

Bepflastern, mit Pflaster belegen, flastro-
mot tenni reá, flastrommal bérág-
gatni; den Weg bepflastern, kirakni
kövel p. o. az utat.

Bepflügen, megszántani.

Bepissen, megkúgyozni, megpeselni,
megvizelleni.

Bepolstern, bévánkosolni, kitömni ván-
kos formára.

Bepudern, behajporozni.

Bepurpurn, piros bársony ruhába öl-
töztetni.

Bequem, adj., alkalmas, helyes, jó,
(von Menschen), könnyebbség szerető,
lomba, könnyűség szerető; adv. al-
kalmasan, jól, helyesen.

Bequemen, alkalmatossá tenni, alkal-
maztatni valamihez; sich bequem,
d. i. sich nach etwas richten, magát
alkalmaztatni; sich etwas gefallen las-
sen, engedni; sich zur Arbeit beque-
men, ráadni magát a' munkára.

Bequemlich, adj., mindenben a' könny-
nyebbséget szerető.

Bequemlichkeit, die, könnyebbségke-
resés, lombaság, könnyebbség, al-
kalmatosság; kedvére élés.

Bequemung, die, magaalalmaztatás.

Beräuchern, bé- v. megfüstölteni vala-
mivel.

Berainen, z. B. ein Feld, megyét v.
határt húzni.

Beranden, kiszélezni, párkányozni.

Beräfen, behantolni, gyephantal be-
rakni, gyepel kirakni; bégyepe-
sedni.

Beräpfeln, megráspolyozni.

Beräst, adj., bégyepesedett.

Beräthen, tanácsolni, tanácsot adni
valakinek; gondoskodni valaki fe-
lől, tanáccsal a' tettel javát mun-
kálódni; sich beräthen, gondoskodni
maga felől.

Beräther, der, tanácsadó.

Beräthschlagen, tanácskozni; sich beräth-
schlagen mit jemanden, tanácskozni
valakivel.

Beräthschlagung, die, tanácskozás, ta-
nácstartás.

Berauben, megfosztani, kirablani, ki-
rabolni, felverni, p. o. a' házat,
lopni, meglopni; sich berauben, ma-
gát valamitől megfosztani.

Beraubt, adj., megfosztatott valamitől;
des Verstandes beraubt, eszement,
megőrült.

Berauber, der, fosztó, megfosztó, ra-
gadozó.

Beraubung, die, Plünderung, megfosz-
tás, kirablás; Bestehlung, meplo-
pás; Entziehung, erőszakos elvétel,
megfosztás.

Berauchen, megfüstölteni.

Beraucht, adj., füstös.

Beraumen, meghatározni.

Berauschen, jemanden, részegíteni, meg-
részegíteni; sich berauschen, megbo-
rosodni, megittasodni, megrésze-
gedni.

Berauscht, adj., boros, ittas, részeg; adv. ittasan.

Berauschung, die, megrészegedés, részegség, megittasodás.

Berechnen, meggereblyélni.

Berechnen, felvetni, öszveszámlálni, felszámlálni, számokkal felvetni; trop. ermégen, számba v. gondolóra venni, megfontolni; sich mit jem. számot vetni valakivel.

Berechnung, die, felvetés, fel- v. öszveszámlálás, öszvevetés.

Berechtigen, jem. zu etwas, just v. hatalmat adni valakinek valamire, meghatalmazni valakit.

Berechtigung, die, hatalomadás, jussadás.

Bereden, elhitetni valamit, valakivel; der sich leicht bereden läßt, könnyen hívó; sich bereden, d. i. sich einbilden, elhitetni magával; zureden, um etwas zu thun, rávenni valakit valamire, rábeszélni; sich bereden, d. i. unterreden, beszélgetni valakivel valami dolog fölött; st. verabreden, einige werden, végezni egymás közt, valami eránt.

Beredung, die, Ueberredung, elhitetés, rávétel valamire; Unterredung, együtt beszélgetés; Verabredung, végzés p. o. szóval.

Berebtsam, siehe Beredt.

Berebtsamkeit, die, die Gabe zu überreden, zu überzeugen, ékes szóllás, ékesenszóllás; die Rednerkunst, az ékesszóllás mestersége.

Beredt, berebtsam, adj., beszédes, bőbeszédű; ékesen szólló, ékesszólló; adv. beszédesen, sok szóval, ékesszóllással, ékesen szóllva.

Beregnen, vom Regen befallen werden, megázni; mit Regen benehen, megásztatni, megverni az esőnek.

Beregnet, adj., megázott; a' mit megvert az eső.

Bereichern, jemanden, meggazdagítani valakit; sich bereichern, meggazdagodni, gazdagságot szerezni.

Bereicherung, die, meggazdagítás; meggazdagodás.

Bereisen, mit Reisen versehen, z. B. ein Faß, megabrancsozni, abrancsot ütni rá.

Bereisen, mit Reif überziehen, béderezni, derrel bélelni.

Bereist, adj., deres.

Bereisen, beütazni, bejárni; Fahrmarkte bereisen, vásárookra járni.

Bereisung, die, bejárás, beütazás.

Bereit, adj., kész, készen lévő; bereit sein, z. B. zur Abreise, készen lenni; bereit machen, elkészíteni; st. willig, entschlossen, kész, elhatározott valamire; ich bin zu Allem bereit, mindenre kész vagyok.

Bereiten, készíteni; etkészíteni; das Bett bereiten, ágyat vetni; sich bereiten, készülni, elkészülni, hozzá készülni, valamihez.

Bereiten, lóháton bejárni, bélovagolni, lóháton el-, v. öszvejárni; zum Reiten abrichten, z. B. ein Pferd, nyereg alá tanítani v. szoktatni; sokszor megnyergelni.

Bereiter, der, d. i. der etwas, z. B. ein Gastmahl zubereitet, készítő, p. o. vendégséget, 's a' t.

Bereiter, der, d. i. der ein Pferd abrichtet, lovas mester, lovász; Forstbereiter, erdökerülő t. i. lovan.

Bereits, adv., schon, már; egyszeribe mindjárt.

Bereitung, die, készítés.

Bereitschaft, die, készletel; in Bereitschaft sein, készen lenni v. állani; Geld in Bereitschaft haben, kész pénznek lenni; in Bereitschaft setzen, elkészíteni.

Bereitwillig, adj., kész, hajlandó; bereitwillig zu dienen, szolgálatra kész; szolgálatra termett; adv. örömet, készséggel, kész szívvvel.

Bereitwilligkeit, die, készség.

Berennen, eine Stadt, körülfogni, körülvenni, valamely várost, megszállani, a' várost, körülvenni és megtámadni.

Berennung, die, der Stadt, megszállása a' városnak.

Bereuen, megbánni valamit.

Bereuenswürdige, oder würdig, adj., megbánásra méltó; fájlaható.

Bereuung, die, megbánás.

Berg, der, hegy; steiler Berg, meredek hegy; der Fuß des Berges, a' hegy töve v. allya; bergab, lefelé a' hegyről; bergan, hegynék, felfelé a' hegyre.

Bergamt, das, bányatiszttség.

Bergarbeit, die, bányamunka.

Bergarbeiter, der, bányász.

Bergart, die, bányászna.

Bergbau, der, bányászás; bányamivelés.

Bergbaukunst, die, bányázmesterség.

Bergbeamte, der, bányatiszt, bányásztiszt.

Bergbeschreibung, die, hegyleírás, hegyek leírása.

Bergbewohner, der, hegy lakosa, hegyen lakó.

Bergblau, das, rézkék.

Bergbraun, das, árnyék agyak, barnaföld.

Bergfall, der, d. i. Einsturz eines Berges, hegyomlás, hegylerohanás.

Bergfeste, die, Bergfestung, hegyen épült vár v. erősség.

Bergflecken, der, ein Dorf, das am Berge liegt, hegyen épült helység; von Bergleuten bewohnt, bányász helység.

Bergfreiheit, die, eine Freiheit, Bergwerke anzulegen und zu bebauen, bányász szabadság; die Freiheit einer Bergstadt, bányavárosi szabadság.

Berggebrauch, der, bányász szokás, bányászok szokása.

Berggegend, die, hegyes tájjék.

Berggeist, der, (Robold), manó, kísértet, főként a' bányákban.

Berggelb, das, Ocher, gelbe Farbe, Erde, okraföld, sárgafestőföld.

Berggelb, adj., okraföldszínű.

Berggericht, das, siehe Bergamt.

Berggesetz, das, bányásztörvény.

Berggift, das, Arsenik, maszlag, egérkő.

Berggipfel, der, hegytető, a' hegy teteje.

Berggras, das, hegyfű borjupázsit, szagos kéthimpázsit; juhperje, juhcsenkesz.

Berggrün, das, hegyizöld, zöldréz, mész, gáliczréz.

Bergbauer, der, Bergbäuer, bányász, bányamives.

Bergbarz, das, gyantár, lágyszurok.

Bergbaupmann, der, fő bányász.

Bergberr, der, bányász úr.

Bergböhe, die, a' hegy magassága; hegytető.

Berghöhle, die, hegyüregybarlang.

Berghubn, das, hegyi fogoly.

Bergicht, bergig, adj., hegyes, völgyes; p. o. tartomány.

Bergjunge, der, bányász inas.

Bergkatze, die, havasi vadmacska.

Bergkeller, der, hegybeásott pincze, hegyi pincze.

Bergkette, die, hegysor, hegymenetel, egymásból folyó hegyek.

Bergnappe, der, bányász legény, bányász.

Bergknappschafft, die, a' bányászok, bányászgyűlés.

Bergkosten, die, a' bányamivelésre tett költség, bányaköltség.

Bergkresse, die, foszlár.

Bergkrümme, die, hegyörbület, a' hegyek görbületei.

Bergkristall, das, hegykristály, bányakristály.

Berglerche, die, havasi pacsirta.

Bergleute, die, bányászok.

Bergluft, die, a' hegyi tisztább levegő.

Bergmann, der, hegyi lakos, hegylakó; bányász; der in der Grube arbeitet, bányászó, bányamives; der in der Bergbaukunst erfahren ist, bányászság értő.

Bergmännisch, adj., bányászi; adv. bányászmódjára.

Bergmeister, der, bányázmester.

Bergordnung, die, bányász törvények v. rendszabások.

Bergpach, das, gyantár.

Bergpflanze, die, hegyi plánta.

Bergquelle, die, hegyi forrás.

Berg Rath, der, bányászsági tanácsos.

Bergrecht, das, bányász juss; bányász törvény.

Bergrichter, der, bányabáró.

Bergrothel, der, Bergroth, veras kréta.

Berggründen, der, hegygerencz, hegyhát.

Bergsache, die, bányát illető delog.

Bergschloß, das, hegyen épült kastély.

Bergschlucht, die, hegytorkolat.

Bergschotte, der, hegyi skót, skóciai lakos.

Bergschwalbe, die, hegyi fecske.

Bergsegen, der, der reichliche Ertrag des Bergbaues, gazdag jövedelem a' bányából.

Bergspitze, die, hegytető.

Bergstadt, die, hegyen épült város; pányaváros.

Bergstrom, der, sebesfolyóvíz, mely a' hegyről zuhog lefelé.

Bergthal, das, pl. Bergthaler, hegyek közt lévő völgy.

Bergtheer, der, kátrán.

Bergtreibe, die, sedél rozsnok.

Bergverständige, der, bányász, bányászhoz értő.

Bergvolk, das, hegyeken lakó nép, v. emberek.

Bergwärtel, adv., hegynak, felfelé.

Bergwasser, das, hegyi víz.

Bergwerk, das, bánya, érczbánya; Gold-Silber-Bergwerk, arany —, ezüstbánya.

Bergwerkseundig, adj., a' bányászsághoz értő.

Bergwerkswissenschaft, die, bányásztudomány, a' bányászság tudománya.

Bergwesen, das, bányászás.

Bergzinnober, der, termés czinobriom.

Bergen, verbergen, elrejteni, eltitkolni, megmenteni; trop. in Sicherheit bringen, bátorságba helyeztetni, megszabadítani; er ist geborgen, kiszabadult, t. i. a' veszedelemből.

Bergung, die Verbergung, elrejtés; Verhehlung, eltitkolás; Rettung, ki-, v. megszabadítás.

Bericht, der, előadás, jelentés, történetelőadás, előadása valamely történetnek; in einer Klagesache, ügyelőadás; Bericht, der Gericht-, oder Zeitungsschreiber, előadás, a' dolognak elbeszélése v. leírása; Bericht abfatten, előadni valamit valakinek, megvinni t. i. szóval, v. megírni valakinek valamit, hírül adni.

Berichten, wie Geschichtschreiber, beszélni; előadni, írni; Belehrung erteilen, tanítani, megtanítani valakit valamire, eligazítani; Nachricht geben, mündlich, jelenteni, hírül adni, tudtára adni, tudósítani; schriftlich, írni, megírni valamit; etwas an eine höhere Behörde berichten, valamit hivatal szerint jelenteni, p. o. valami főtisztás v. kormányzék előtt.

Berichterstatter, der, Berichtabstatter, előadó, jelentő; ist's Geschichtschreiber, író, megjegyző.

Berichtigen, eine Rechnung, a' számadást eligazítani, rendbe hozni; eine Schuld berichtigen, d. i. bezahlen, az adósságot lefizetni; eine Sache berichtigen, beendigen, a' dolgot elintézni; elvégezni, véghezvinni, végrehajtani; eine Schrift berichtigen, megjobbitni, megigazítani, megigazgatni az írást.

Berichtiger, der, megjobbitó, megigazgató.

Berichtigung, die, einer Sache, valamely dolognak elintézése, végrehajtása; einer Schuld, az adósságnak lefizetése; einer Schrift, az írásnak megjobbitása, megigazgatása.

Berichtung, die, Berichterstattung, előadás, hírüladás, jelentés.

Berischen, valamit megszagolni, szagolgatni.

Berichtung, die, megszagolás, szagolgatás.

Beringen, felgyűrűzni.

Beritten, adj., lovas.

Berhan, der, teveszőr matéria, perhál, felpatyolat.

Berline, die, eine Art Reisefutsche, utazó kocsi.

Berliner-Blau, das, berlinikék.

Bernhard, n. pr. Mannsname, Bernát.

Bernhardskrebs, der, remeterák.

Bernstein, der, borostyánkő.

Bernsteinern, adj., horostyánkő, agátkő, az az abból való.

Bernsteinöl, das, borostyánkőolaj.

Berobren, z. B. ein Haus, bénádolni, náddal bésfedni.

Berobrung, die, bénádolás, bésfedés náddal.

Berosten, megrozsdásodni.

Berostet, adj., megrozsdásodott, rozsdás.

Berschöhl, der, olasz káposzta.

Berschling, der, sűr, sűr.

Bersten, wie die Erde, elrepedni, megrepedni, széllyelrepedni, elhasadni; trop. vor Zorn bersten, majd megpukkanni mérgében, haragjában megszakadni.

Bertram, der, eine Art Vermuth, tárkony üröm, tárkony, szelid tárkony, imely gyökér; Asterfamilie, imely montika.

Beruf, der, Berufung zu einem Amte, meghívás p. o. hivatalra; trop. innerer Trieb zu etw., hajlandóság, természet elrendelés valamire, vágyódás; st. Amt, Pflicht, hivatal, kötelesség; das ist mein Beruf, ezt hivatalom hozzá magával, kötelességemben áll; seinen Beruf abwarten, hivatalában v. kötelességében eljárni.

Berufen, zu etwas rufen, hívni, meghívni; zu einem Amte berufen, meghívni valakit valamely hivatalra; für zusammenrufen, z. B. den Senat, összehívni, egybegyűjteni p. o. tanácskozás végett; sich auf etwas berufen, valamire v. valakire utalni; auf jemand's Zeugniß sich berufen, valakit tanúnak hozni fel, valaki tanubizonyosságát hozni fel mentségül.

Berufung, die, egybehívás.

Berufsarbeit, die, das Berufsgeschäft, hivatalos munka.

Beruben, nyúgodni; dabei verharren, megmaradni, megnyúgodni valami mellett; dabei bewenden lassen, megelégedni valamin; seinen Grund in etwas haben, worauf ankommen, valamiben állani, valamin fordulni meg, valamitől függeni a' dolognak, valamin épülni.

Berubigen, megnyújtatni, lecsendesíteni; seinen Zorn berubigen, haragját szüntetni; sich berubigen, lecsendesedni, vigasztalni magát, megvigasztalodni.

Berubigung, die, des Gemüthes, megnyújtatás; Gemüthsruhe, megnyugvás, vigasztalódás; Trost, vigasztalás, nyugalom.

Berüchtigen, jemanden, rossz hírbe keverni, elhíresíteni, (rossz értelemben).

Berüchtigt, adj., híres (rossz értelemben), az az infámis ember.

Berücken, eig. das Netz über ein Thier rücken, und es dadurch fangen, hálóra v. törbe keríteni, és így megfogni; un eig. unvermuthet überfallen, meglepni, megnyommasztani; betrügen, hintergehen, megcsalni, rászedni.

Berücksichtigen, tekinteni v. tekintetbe venni valamit, nézni valamire.

Berücksichtigung, die, tekintet.

Berühren, sich, einer Sache, kérkedni, dicsekedni valamivel.

Berühmt, adj., híres, nevezetes; sehr berühmt seyn, nagyon híres v. nagy hírű nevű lenni; berühmt werden, elhíresedni; berühmt machen, elhíresíteni; sich berühmt machen, hírt nevet szerezni magának.

Berühmtheit, die, hírnév, híres volta valakinek.

Berühren, hozzáérni, valamihez, hozzányúlni; trop. nahe seyn, érni valamit; kürzlich erwähnen, illetni szóval, említeni.

Berührung, die, hozzáérés, illetés.

Berührungspunkt, der, hozzáérés v. beleütődés pontja.

Berupsen, j. B. eine Gans, megmejjeszteni p. o. a' ludat, meg tépni

Beruhen, békormozni.

Besacken, j. B. einen Esel, zsákkal megrakni, megterhelni.

Besaen, j. B. ein Feld, bővetni, elvetni a' földet t. i. maggal.

Besaen, das, bé-, v. elvetés.

Besänstigen, jemanden, valakit megengesztelni; jemandes Zorn besänstigen, valaki haragját lecsendesíteni, valakit megkérlelni; sich besänstigen lassen, megengesztelődni; durch Bitten besänstigen, megkérlelődni.

Besänstiger, der, megengesztelő.

Besänstigung, die, megengesztelés, megengesztelődés.

Besagen, említeni, jelenteni.

Besagt, adj., említett, jelentett.

Besaiten, j. B. die Geige, felhúrozni p. o. a' hegedűt.

Besatz, der, (Barnitur), szegély, (a' köntösön).

Besatzung, die, das Besetzen eines Orts mit Truppen; elfoglalás, megrakása valamelly elfoglalt helynek katonákkal; st. Garnison, őrizet, őrsereg, őrzőereg.

Besalben, kenni t. i. a' drága kenet-tel.

Besausen, megrészekedni, meginni magát.

Besäuen, die, bévetés.

Beschaben, vakarni, megvakarni, faragni.

Beschabung, die, megvakarás.

Beschädigen, megsérteni, megrongálni, kárt, sérelmet okozni valakinek, kárt tenni benne; sich j. B. am Körper beschädigen, testének valamelly részében sérelmet szenvedni.

Beschädigung, die, megsértés, megrongálás, sérelem; st. Verwundung, megsebesítés.

Beschäftigen, einen, foglalatostkodtatni, valakit; dologot v. foglalatosságot adni valakinek; sich beschäftigen, foglalatostkodni.

Beschäftigt, adj., foglalatostkodó valamivel.

Beschäftigung, die, foglalatosság, munka, munka, foglalatostkodás valamivel; Beschäftigung haben, beschäftigt seyn, foglalatosságának lenni.

Beschälen, j. B. einen Baum, meghántani p. o. a' fát; st. befruchten, j. B. eine Stutte, meghágnati.

Beschäler, der, csödör, ménló, hágó csödör.

Beschämen, megszégyeníteni valakit, megpirítani t. i. az orcáját valakinek; beschämt werden, megszégyenülni; st. übertreffen, felyül múlni, szégyenben hagyni; szégyent tonni rajta.

Beschämt, adj., megszégyenített; adv. megszégyenülve.

Beschämung, die, megszégyenítés, szégyen.

Beschäumen, betajtékezni.

Beschäumt, adj., tajtékos, tajtékozó; die beschäumten Zügel, tajtékos zablák.

Beschaffen, adj., eingerichtet, lévő, állapotban lévő; so beschaffen, olyan, ilyen; so beschaffen seyn, így v. úgy.

v. abban v. ebben lenni t. i. a' dolognak.

Beschaffenheit, die, állapot; auch von Dingen, mivolt, minéműség; die natürliche Beschaffenheit, természeti tulajdonság, minéműség; st. Eigenschaft, tulajdonság, állapot.

Beschaffenheitswort, das, (Adverb.) határozószó.

Beschatten, beárnyékozni, árnyéket vetni reá, árnyékkal beborítani, befedni.

Beschattung, die, beárnyékozás, árnyék.

Beschauen, besehen, megnézni, megnézegetni; betrachten, vizsgálni, megvizsgálni.

Beschauung, die, megnézés, megnézegetés, megvizsgálás.

Beschauenswerth, würdig, adj., megnézésre méltó.

Beschauer, der, megvizsgáló, megnéző.

Beschaulich, adj., megnézhető, megvizsgálható.

Bescheid, der, Antwort, felelet, válasz; **Bescheid geben**, választ v. felelet adni, felelni; **Urtheil des Richters**, végzés, ítélet, oktatás; **um eine Sache Bescheid wissen**, tudni valamit, jártasnak lenni valamiben; **keinen Bescheid wissen**, selakadni valamin, nem tudni magán segíteni; **nun habe ich meinen Bescheid**, most tudom már mit csinálok, mi tévő legyek.

Bescheiden, als bestimmten Theil anweisen, szabni, kiszabni, kirendelni, tulajdonítani, szálni valakinek valamit; **festsetzen**, z. B. eine Zeit, határozni, rendelni p. o. időt v. helyet valakinek, **ich habe ihn zum mir beschieden**, magamhoz rendeltem őtet; **bedeuten**, belehren, tanítani, oktatni, megtanítani, intenni; **jemanden eines Bessern bescheiden**, valakit útra vezérlni; **sich bescheiden lassen**, hallgatni az intésre, a' jó tanácsnak engedni; **sich bescheiden**, d. i. einräumen, jögeben, megengedni valamit, engedni valakinek, helybehagyni; **ich bescheide mich dessen gern**, örömet megengedem, helybehagyom.

Bescheiden, adj., müsig in seinen Wünschen, magamérséklő, önmérséklő, szerény, tudja magát mérsékelni kívánságaiban; **bescheiden in Forderungen**, szemérmes v. szerény lenni kívánságaiban, justartásaiban; **bescheiden seyn**, szerénykedni; st. recht-

schaffen, emberséges, emberséges maga viseletű; adv. szrényen, szemérmesen, önmérsékléssel, magamérsékelve.

Bescheidenheit, die, magamérséklés, önmérséklés, szerénység, szemérem.

Bescheidung, die, Anweisung, nekiszánás; **Bestimmung**, rendelés, megrendelés; **Belehrung**, oktatás.

Bescheinen, wie die Sonne, megvilágosítani p. o. a' nap a' földet, rá-
sütöni.

Bescheinung, die, megvilágosítás, rá-
sütés.

Bescheinigen, eine Sache, bizonyító irást adni valamiről; st. bemänteln, palástolni.

Bescheinigung, die, írással bizonyítás, bizonyoságírás; **Bemäntelung**, palástolás.

Beschenken, megajándékozni valakit valamivel.

Beschenkung, die, megajándékozás.

Bescheren, z. B. Haare, megnyírni p. o. a' juhokat, valaki fejét, elnyírni valaki haját.

Bescheren, einem etwas schenken, ajándékozni valamit, megajándékozni valamivel, adni; **was Gott besichert**, bleibt unverwehrt, ha az Isten adja, más el nem ragadja; st. bestimmen, besonders vom Schicksal, elhatározni, szálni, elszálni valakinek valamit.

Bescherung, die, megnyírás.

Bescherung, die, das Bescheren, a) das Schenken, ajándékozás; b) das Bestimmen, elszánás, elhatározás; das Geschenk, ajándék, adomány.

Beschicken, an einen Ort schicken, küldeni valakit valami végre, valamit elvégezni; **zubereiten**, z. B. ein Gastmahl bereiten, vendégséget készíteni, elrendelni; st. besorgen, z. B. das Vieh, a' marhával bálni, gondját viselni.

Beschickung, die, küldés; elrendelés, gondviselés.

Beschienen, z. B. ein Wagenrad, megvasazni, p. o. a' kereket, singvassal megborítani.

Beschießen, z. B. eine Stadt, vívni, löni v. ágyúzni a' várost; megpróbálni, lövés által a' segyvert, először löni belőle, kilöni.

Beschießung, die, vívása, ágyúzása a' városnak, vívás, ágyúzás.

Beschiffen, einen Fluß, hajókézni rajta, behajókézni, p. o. tengert.

Beschülft, adj., kákás, kákával be-
nőtt.

Beschimmeln, megpenészesedni, megpenészedni.

Beschimmelt, adj., penészes.

Beschimpfen, kissebbitni, háta megé mocskolni; mit Worten, Namen, valakit szidni, káromlani, gyalázni.

Beschimpfung, die, kissebités, mocskolás, szitok, gyalázás.

Beschirmen, oltalmazni, fedezni.

Beschirmer, der, oltalmazó.

Beschirmung, die, oltalmazás, fedezés.

Beschläge, das, lakatos v. kovács munka, rézműves munka, valamire, ajtóra, ládára p. o. sarkvas; eines Pferdes, patko, lópatkó.

Beschlafen, j. B. eine Sache, más napra halasztani valamit; j. B. eine Weibsperson, elhálni, meghálni.

Beschlag, der, Zurückhaltung, letartóztatása valaminek; etwas in Beschlag nehmen, letartóztatni valamit; Arrest, fogság; Schlosserarbeit, lakatos v. rézműves munka, valamire, p. o. ajtóra.

Beschlagen, durch's Schlagen befestigen, ráverni, felszegezni p. o. az ajtóra a' sarkakat, a' rézművet az almáriumra, a' vasat a' kerékre; ein Rad beschlagen, a' kereket megvasalni; ein Pferd beschlagen, a' lovat megpatkolni; eine Wand mit Brettern beschlagen, a' falat bedeszkázni.

Beschlagen, als partic. befestiget, megvasalt; als adj., bévont, béborított p. o. vaspléhvel megszegezt, megerősített; erfahren, sokat látott, halott, tapasztalt.

Beschlagnehmung, die, j. B. der Schiffe, letartóztatás.

Beschlagung, die, megszegezés, megerősítés; bévonás, béborítás; megpatkolás, patkó felverés.

Beschleichen, lopodzva v. orozva meglepni, megnyommasztani.

Beschleichung, die, orozvaaló meglepés, megnyommasztás.

Beschleunigen, siettetni valamit, sietni valamivel; die Reise beschleunigen, siettetni az elutazást.

Beschleunigung, die, siettetés.

Beschließen, házárni; in sich fassen, magába foglalni, befoglalni; endigen, végezni elvégezni, befejezni, bérekeszteti, p. o. a' beszédet; verordnen, rendelni, végezni valamit, hogy —; einen Vorfall fassen, feltenni v. elvégezni magában, meghatározni —.

Beschließer, der, kulcsár.

Beschließerin, die, kulcsárnő.

Beschließung, die, házárás, befejezés, bérekesztés, végezés.

Beschluß, der, bérekesztés, befejezés, végzés, végezet, vég, határozás; Endigung, elvégzés, végetvetés, bérekesztés; Vorfall, feltétel, feltett szándék, határozás; Verordnung, rendelés, végzés.

Beschmauchen, befüstölteni.

Beschmeißen, meghajigálni, ráhajigálni; bémocskolni, mint a' légy v. dongó a' húst.

Beschmierer, bekenni, bémázolni valamit, olajjal, zsírral, elkeverni, el-, v. bémocskolni; schlecht beschreiben, j. B. das Papier, bémázolni, befirkálni a' papírost.

Beschmugen, elmocskolni, elkeverni, elcsúnyítani.

Beschmutzt, adj., mocskos, elmocskolódott.

Beschmutzung, die, elmocskolás.

Beschmauchen, beschmauchen, nagy szuszszal v. hortyogva szagolni.

Beschneiden, elvágni t. i. belőle; die Flügel beschneiden, a' madár szárnyait elvagdálni; die Reben beschneiden, megmetszeni a' szőlőt; Bäume beschneiden, megnyesni a' fákat; ein Buch beschneiden, körülvágni a' könyvet; einen Knaben, wie bei Juden, környülmetszeni v. metélni a' gyermeket, mint a' Zsidók, Törökök; trop. für entziehen, benehmen, megkezdeni, elvágni belőle, elvenni valakitől valamit; die Bienen beschneiden, d. i. den Honig ausnehmen, meherélni a' kast, kívágni a' lépes mézet belőle.

Beschneider, der, szőlőmetsző.

Beschneidmesser, das, metszőkés.

Beschneidung, die, elvágás, elmetzés, megmetszés, megnyesés, körülvágás; környülmetszés v. metelés.

Beschneiden, hóval bélepni.

Beschnüffeln, wie der Hund, megszaglálni, bűzölni.

Beschnüren, megsínórozni, sínórral kiczifrázni, kihányani.

Beschönen, beschönigen, szépíteni, simítani.

Beschönigung, die, szépítés, simítás; szín, máz.

Beschränken, határok közé szorítani határt szabni valaminek, körbevenni v. szorítani valamit; sich beschränken auf etwas, valami mellett ma-

- radni, valamire szorítani magát, ki nem ereszkedni tovább v. többre.
- Beschränkt**, adj., határok közbe szorított, körbevett, körülsabott; furcs, rövid; schwachköpfig, szűkkörű elme v. ész, tompa eszű.
- Beschränktheit**, die, szűkkörűség, szűk volta p. o. a' lakásnak, csekély volta a' tehetségnek, vagyonnak.
- Beschränkung**, die, határbaszorítás, körbevétel.
- Beschreiben**, írni; voll schreiben, beírni, teleírni; etwas schriftlich darstellen, leírni, írásban előadni p. o. valakinek az életét; zeichnen, z. B. ein gleichseitiges Viereck, egyenlő oldalú négyszegletet v. koczkalapot rajzolni; durch Worte erklären, darstellen, leírni, előadni t. i. szóval.
- Beschreiber**, der, leíró.
- Beschreibung**, die, leírás, előadás; rajzolás, lerajzolás, lefestés szóval.
- Beschreien**, übel berichten, elhírlolni, rossz hírét nevét költeni, veszet nevét költeni; bezaubern, behexen, megbabonázni, megigézni, megrontani.
- Beschreiten**, (eine Bahn), elkezdni menni rajta, rálépni, rámenni, felhágni, felmenni.
- Beschütten**, z. B. einen Baum mit Erde, feltölteni p. o. földel a' fa gyökerét; z. B. mit etwas Flüssigem, megönteni v. öntözni, meglocsolni.
- Beschüttung**, die, mit Erde, feltöltés p. o. földel; mit einer Flüssigkeit, meg-, v. leöntés.
- Beschützen**, oltalmazni, védni, védelmezni; Gelehrte und Künstler beschützen, a' tudósokat és művészeket pártolni, v. pártfogása alávenni.
- Beschützer**, der, oltalmazó, védő, védelmező, pártfogó.
- Beschütung**, die, oltalmazás, védelmezés, véde.
- Beschützen**, felsarúzni lábbelít vonni rá; megfejelni.
- Beschühung**, die, felsarúzás, megfejlés.
- Beschuldigen**, einen, vádolni valakit valamivel.
- Beschuldiger**, der, vádoló.
- Beschuldigung**, die, vádolás; falsche Beschuldigung, rágalmazás, vád.
- Beschuppt**, adj., pikkelyes.
- Beschwägern**, sich, megsógorosodni.
- Beschwärzen**, befeketíteni, elszennyezni.
- Beschwägen**, rábeszézni valakit.
- Beschwerde**, die, terhel, nehézség, baj, bajlódás, alkalmatlanság; fl. Klage, panasz, panaszolkodás.
- Beschwerdeführung**, die, panasztétel, panaszolkodás.
- Beschweren**, terhelni, megterhelni; sich beschweren, panaszolkodni, panaszt tenni.
- Beschwerlich**, adj., terhes, nehéz, bajos; adv., nehezen, ügygyel, bajjal.
- Beschwerlichkeit**, die, nehézség, terhel, baj, alkalmatlanság, nyomorúság, viszontagság.
- Beschwerung**, die, megterhelés; das Klagen, panasz, panasztétel.
- Beschwören**, etwas, ráesküdni, megesküdni rá, esküvéssel állítani v. erősíteni; esküvéssel kényszeríteni, mint p. o. a' babonázók a' lelkeket, az ördögöt; inständig bitten, igen kérni, kényszeríteni, mindenre kérni, menyre földre kérni.
- Beschwörer**, der, ráolvasó, igéző, ördögűző.
- Beschwörung**, die, ráesküvés, esküvéssel v. hittel állítás; z. B. der Geister, ráolvasás valamire, esküvéssel való kényszerítés; das Bitten, hathatos kérés, esedezés, könyörgés, menyre földre való kérés.
- Beseelen**, lelkesíteni, lelket adni belé, megeleveníteni.
- Beseelt**, adj., lelkesített, lelkesítettett, eleven, élő; adv. eleven vidám; fl. gereizt, z. B. Eifer, lelkesítettett, ébresztetett, elevenítettett, adv. lelkesítettve, ébresztetve, elevenítettve.
- Beseelung**, die, lelkesítés.
- Besehen**, megnézni, megnézegetni, megvizsgálni.
- Besehenswerth**, = würdig, adj., megnézésre méltó.
- Besehung**, die, megnézés, megnézegetés.
- Beseitigen**, z. B. einen Zweifel, elhárítani, p. o. a' kétséget; Streitigkeiten beseitigen, d. i. beilegen, a' pert egyenetlenséget eligazítani.
- Beseitigung**, die, elhárítás, eligazítás.
- Befeligen**, glücklich machen, boldogítani, boldogga tenni.
- Besen**, der, seprű, seprő.
- Besenbinder**, der, seprűkötő.
- Besenstiel**, der, seprűnyel.
- Befessen**, partic. von besitzen, im Besitze eines Andern, birt, birtokában lévő; vom Teufel befallen, ördögös; trop. vom Geiz u. befressen seyn, a' kit el-

foglalt a' fősvénység, irigység, nagy-ravágyás.

Besehen, megrakni p. o. az asztalt ételekkel, a' várost őrizettel; Gärten besehen, i. B. mit Bäumen, megrakni, beültetni a' kertet fákkal, virágokkal; ein Amt besehen, elfoglalni, valamelly hivatalra valakit kinevezni; ein Kleid mit Tressen besehen, a' ruhát paszomántal megborítani.

Beseht, partic. und adj., megrakott, beültetett; elfoglalt; vom Kleide, paszomántal borított, v. paszomántos.

Besetzung, die, eines Ortes, elfoglalás; eines Gartens, beültetés; einer Stadt, megrakás őrizettel; eines Landes, megtelepedés, p. o. lakosokkal; eines Amtes, elfoglalás, hivatal betöltése, kinevezés a' hivatalra; eines Kleides, beborítás t. i. paszomántal.

Beseufzen, sóhajtozni valamin.

Besichtigen, megnézegetni.

Besichtiger, der, megnézegető.

Besichtigung, die, megnézegetés.

Besiegeln, megpecsételni.

Besiegelung, die, megpecsétlés.

Besiegen, die Feinde, meggyőzni az ellenséget, győzedelmeskedni az ellenségen; sich besiegen, d. i. seine Leidenschaften, meggyőzni magát, zabolázni indulatosságait.

Besieger, der, győző, győzedelmes.

Besiegerin, die, győző t. i. asszony, leány.

Besiegung, die, meggyőzés.

Besingen, i. B. eine Leiche, elénekelni p. o. a' halottat v. holtat; die Thaten der Könige besingen, királyok tetteit v. tetteiről énekelni.

Besinnen, sich erinnern, emlékezni reá v. róla, észébe jutni; überlegen, meggondolni valamit, gondolkozni felőle; sich hin- und her besinnen, mindenselé háynyi vetni az eszt; sich eines Bessern besinnen, d. i. seine Meinung ändern, megváltoztatni gondolatját; sein Vorhaben ändern, megváltoztatni szándékát; einen bessern Entschluß fassen, jobbnak találni valamit; wieder vernünftig werden, észre jönni, magába térni; sich seiner bewußt werden, sich fassen, magához jönni v. térni.

Besinnung, die, Erinnerung, rá- v. megemlékezés; Unterlegung, meggondo-

lás; das Bewußtseyn seiner selbst, eszénlétel, eszmélés, magamoghatározás; der die Besinnung verloren hat, a' ki magán kívül van, nincs eszén.

Besinnungslos, adj., a' ki magán kívül van.

Besippt, adj., atyafiságos.

Besitz, der, i. B. eines Hauses, birtok, birás; etwas in Besitz nehmen, valamit birtokába venni, általvenni, elfoglalni; einer Sache, birás.

Besitzen, auf einem Orte sitzen, ülni valamelly helyen; i. B. das Weibchen besitzt die Eier, a' jércze üli a' tojásokat v. ül a' tojáson; etwas als Eigenthum haben, i. B. Haus und Hof, birni valamit p. o. házat, jószágot, birni valamivel, p. o. pénzzel, kincsel 's a' t. — st. begabt seyn, i. B. mit Verstand, lenni valamijének, birni vele; er besitzt ein edles Herz, nemes szíve van, nemes szívvel bír; jemandes Liebe, Achtung besitzen, valakitől szerettetni, tiszteltetni; jemandes Zutrauen besitzen, valaki bizodalmat megnyerni; st. kennen, i. B. eine Sprache, tudni, érteni, p. o. valamelly nyelvet.

Besitzer, der, birtokos, biró, tulajdonos, a' ki bír valamit.

Besitzerin, die, birtokos asszony, személy.

Besitzfähig, adj., birtokkoros, koros a' birtokra.

Besignahme, die, Besiznehmung, általvétel, birtokbavétel.

Besiznehmer, der, általvevő birtokos.

Besizthum, das, birtok, jószág.

Besizung, die, birás.

Besoffen, adj., részeg; adv., részegen.

Besoffenheit, die, részegség.

Besohlen, i. B. Schuhe, megtalpalni.

Besolden, einen, fizetést adni valakinek, fizetni valakit.

Besoldung, die, fizetés, zsold.

Besondere, der, die, das, adj., von andern Dingen abgesondert, különös, különválasztott, külön, tulajdon; was sich von andern Dingen unterscheidet, különös, kiváltképpenvaló, kivált t. i. a' többek közül, jeles; st. sonderbar, wunderbar, ritka, különös, rendes.

Besonderheit, die, különösség.

Besonders, adv., külön, különösen, kiváltképpen.

Besonnen, adj., valamit meggondoló,

előrevigyázó; adv., meggondolva, előrevigyázva, okosan.
Besonnenheit, die, meggondolás, előrevigyázás, magához térés, okosságra figyelmezés.
Besorgen, Sorge tragen, gondoskodni valami felől, gondját viselni valaminek, gondot viselni valamire; befürchten, félni, tartani valamitől; st. besorgt seyn irgendetwegen, nyughatatlanságban lenni, nyughatatlankodni valaki miatt v. valamin.
Besorger, der, gondviselő; der Geschäfte, ügyviselő; der Wirthschaft, szászár.
Besorglich, adj., i. B. Gefahr, félhető, a' mitől lehet félni; furchtsam, félelmes, félénk, mindenben töprenkedő; sorgfältig, gondos, gondoskodó.
Besorglichkeit, die, félelem, valamitől tartás; félénkség, töprenkedés; das Uebel, welches man besorgt, kedvetlen dolog, baj.
Besorgniß, die, gondoskodás valami felől, gondviselés; Furcht, félelem, aggodás; Besorgniß erregen, aggodalmat v. félelmet szerezni a' jövőkre nézve.
Besorgt, adj., gondos, gondoskodó, aggodó, nyughatatlan valami eránt; besorgt seyn, aggodni valamin, félni, tartani valamitől.
Besorgung, die, gond, gondoskodás; Furcht, félelem, tartás valamitől.
Bespannen, einen Wagen mit Pferden, lovakat befogni a' kocsiba, szekérbe.
Bespannung, die, befogás.
Bespähen, megspékelni.
Bespinnen, wie i. B. Raupen die Zweige, befogni, beszöni mint a' hernyó az ágakat.
Bespötteln, gúnyolgatni.
Bespöttelung, die, gúnyolgatás.
Bespotten, gúnyolni, kigúnyolni valamit.
Bespottung, die, kigúnyolás.
Besprechen, im voraus behandeln, i. B. Baaren, előre megalkudni p. o. a' portékát; über etwas sprechen, beszélgetni valakivel valamiről; sich besprechen, beszélgetni valakivel valami felől v. eránt.
Besprechung, die, előre megalkudás; Unterredung, együtt beszélgetés.
Besprengen, befecskendezni p. o. vízzel, belocsolni, behinteni p. o. sóval.
Besprengung, die, mit Wasser, befecskendezés, belocsolás; mit Salz, behintés, p. o. sóval.

Bespringen, (von Heuasten), meghágni.
Besprühen, befecskendezni; sich besprühen, i. B. mit Roth, felhányni magára a' sárt.
Besprühung, die, befecskendezés, locsolás.
Beispielen, mosni, mint p. o. a' víz a' partot.
Besser, Comparat. von gut, adj., jobb; für angenehmer, schöner, kedvesebb, szebb; für vollkommener, jobb, előbbvaló, jelesebb; der Absicht gemäß, alkalmazottabb; eine bessere Gelegenheit abwarten, jobb alkalmazottságot várni; für gesünder, egészségesebb; für nützlicher, hasznosabb; adv., jobban; etwas besser, jobbaeskán.
Bessern, besser machen, jobba tenni, helyre hozni, kijobbíthatni, jobbitni, megjobbitni, megigazgatni; sich bessern, von Kranken, jobban lenni, jobbulni; an Geschicklichkeit zunehmen, előbbre menni, inkább boldogulni valamiben; eine bessere Beschaffenheit gewinnen, jobbra fordulni; sittlich besser werden, magát megjobbitni, jobb útra térni, megjobbulni.
Besserung, die, des Menschen, megjobbitás; die Verbesserung unser Zustand, jobbulás, jobbra fordulás a' betegség után; im moralischen Sinne, jobb útra térés, maga megjobbitása.
Besserungsmittel, das, jobbitó v. orvosló eszköz.
Beständig, adj., szünetlen, szüntelen való, állandó, örökös; unveränderlich, állandó, tartós; adv., ununterbrochen, szüntelen, szünet nélkül, állandóul, mindenkor; standhaft, állandóul, allhatatosan.
Beständigkeit, die, szüntelen, tartás, tartósság, állandóság, állhatatosság.
Bestärken, erősíteni, megerősíteni.
Bestärkung, die, megerősítés p. o. vélekedésben.
Bestätigen, bekräftigen, i. B. ein Gesetz, megállítani, megerősíteni p. o. a' törvényt; etwas versichern, erősíteni, állítani, bizonyítani, ráhagyni; sich bestätigen, megbizonyosodni, betélyesedni.
Bestätiger, der, megerősítő, megbizonyító.
Bestätigung, die, megerősítés, ráhagyás, bizonyítás, megbizonyosodás.
Bestäuben, beporozni.

Bestäubt, adj., poros, béporosodott.

Bestallung, die, die Uebertragung eines Amtes, hivatalba tévés; das Amt selbst, hivatal, szolgálat.

Bestand, der, Fortdauer, állandóság, állandó megmaradás, tartosság; Bestand haben, megmaradni, maradandó v. állandó lenni; keinen Bestand haben, nem tartani, nem lenni tartos; mit Bestand der Wahrheit, igazán, valósággal, nem sértvén az igazságot; der Bestand der Casse, érték, summa, maradvány, megmaradt summa v. pénz; des Vermögens, a' vagyon értéke; st. Pacht, Miethe, kibérlelés, kiárendálás; in Bestand nehmen, bérbe kivenni, v. kifogadni, kibérlelni.

Bestandgeld, das, árendapénz.

Bestandinhaber, der, árendás.

Bestandgut, das, árendás jószág.

Bestander, Beständler, der, árendás, bérlelő, béres lakó, bérben lakó.

Bestandtheil, der, pl. die Bestandtheile, részei, tévrészei valaminek, bennék, bennség.

Bestandverlasser, der, béres lakás v. szoba kiadója, árendába kiadója.

Bestandzeit, die, az árenda ideje.

Bestatten, einen zur Erde, valakit eltemetni.

Bestattung, die, eltemetés.

Bestauden, oder sich bestauden, d. i. Stauden bekommen, szárba indulni, mint a' gabona, csomatesedni, mint a' fa.

Beste, der, die, das, (der Superl. von gut), adj., legjobb, nagyon v. fellette jó; bester Freund! kedves barátom! das beste Mehl, lisztlang, a' legjobb liszt; in seinen besten Jahren seyn, legjobb v. legszebb korában lenni; bei der ersten besten Gelegenheit, a' legelső adandó alkalmatossággal.

Beste, das, d. i. der Nutzen, java, haszna valakinek; zum Besten gereichen, javára lenni; jemandes Beste zu befördern suchen, valaki javát előmozdítani, igyekezni; nicht viel zum Besten haben, d. i. dürrig seyn, szegény állapotban lenni, kevéssel bírni; einen zum Besten haben, valakit bolondítani, valakiből tréfát v. csúfot űzni.

Beste, adv., am besten, zum besten, auf's beste, legjobban; es ist am besten, wenn du schweigst, legjobb hallgass, legjobb ha hallgatsz.

Bestechen, bei den Vergleuten, megvése-

getni; trop. durch Geschenke bestechen, megvesztegetni t. i. pénzel.

Bestecher, der, megvesztegető.

Bestechlich, bestechbar, adj., megvesztegethető, megvehető.

Bestechung, die, megvesztegetés, p. o. pénzel 's a' t.

Besteck, das, ein Kästchen oder Futteral, in welches gewisse zusammengehörige Werkzeuge gesteckt werden, tok, tartó a' mellyben mindenféle eszközök v. szerszámok tartatnak; diese Werkzeuge selbst, z. B. ein Messer, evőeszköz, t. i. kés, villa egy tokban; ein chirurgisches Besteck, sebhorvosi szerszám.

Bestecken, rá-, v. belédugdosni, rátűzni, beültetni, bédugdosni p. o. kertágyat habbal, megkarozni (a' borsót); betüzködni, felékesíteni.

Besteckung, die, beültetés, megkarozás.

Bestehen, állani, lenni; von Flüssigkeiten, aufhören zu fließen, megállani, megállapodni, nem folyni, megaludni, mint a' tej, vér, kocsonya, v. megfagyni, mint a' víz, vaj; trop. in einer Rede bestehen, bleiben, elakadni, belészakadni a' beszédben; gegen den Feind bestehen, d. i. Stand halten, kiállani, p. o. az ellenség előtt kiállani a' sarat, nem hátrálni; in der Prüfung auf oder schlecht bestehen, jól v. rosszul forogni magát p. o. a' tudományos vizsgálatban; mit Schande bestehen, szégyent vallani; st. sein Wesen behalten, fenntartani, megmaradni; st. aus Theilen zusammengesetzt seyn, állani, lenni valamiből; der Mensch besteht aus Leib und Seele, az ember testből és lélekből áll; st. ausdauern, kiállani; hier kann man vor Kälte nicht bestehen, itt az ember a' hideget ki nem állhatja; beharren auf etwas, z. B. auf seiner Meinung bestehen, vélekedése mellett állhatatosan megmaradni, megállani, állandónak lenni; sie bestehen darauf, azon erősködni; es besteht noch, meg van még; st. pachten, kibérlelni, p. o. házat; st. glücklich bestreiten, überwinden, meggyőzni, kiállani; alle Schwierigkeiten bestehen, minden nehézséget meggyőzni; mit haben, állani, lenni; sein ganzes Vermögen bat darin bestanden, minden birtoka abban állott.

Bestehlen, meglopni valakit.

Bestehler, der, tolvaj, lopó.

Bestehlung, die, meglopás.

Besteigen, auf etwas steigen, rá-, v. felmenni, felhágni valamire; ein Pferd besteigen, felülni a' lóra; ein Schiff, hajóra ülni, belémenni a' hajóba; einen Berg, felmenni a' hegyre, megmászni a' hegyet; die Bühne, a' játékszinre kilépni v. felhágni; den Thron besteigen, a' fejedelmi székbe ülni, az uralkodást által venni.

Besteiger, der, ráülő, rámenő.

Besteigung, die, felhágás, felmenés, ráülés, rámenés; Besteigung des Thrones, az uralkodás átvétele v. kezdete.

Bestellen, jemanden an einen Ort, rendelni valakit valamely helyre, a' hol megjelenjen; einen zu etwas bestellen, d. i. ihm etwas auftragen, valakit valamivé v. valaminek tenni v. kinevezni p. o. tótornak; eine Arbeit bestellen, z. B. Schuhe, megrendelni valamit p. o. lábbelit rendelni v. csináltatni; ein Geschäft besorgen, elintézni valamit, gondoskodni valami felől; einen Brief bestellen, kézhez adni a' levelet; das Feld bestellen, a' szántóföldjét megmunkálni, megszántani, bévetni.

Bestellung, die, odarendelés valamely helyre; Ernennung, z. B. zu einem Amte, kinevezés p. o. hivatalra; Auftrag, megrendelés p. o. portéka küldése v. hozatása éránt; Besorgung, elrendelés, elintézés; die Besorgung des Feldes, a' föld munkája, megszántása, bévetése.

Bestens, adv., legjobb módon v. módra, igen jól, nagyon.

Besteuern, adót vetni reá.

Bestialisch, adj., baromi; adv. barom módra.

Bestie, die, barom, vad állat.

Bestimmen, etwas, meghatározni, kiszabni valamit; zu etwas bestimmen, valamire szálni, elrendelni, elhatározni; sich zu etwas bestimmen, valamire határozni magát.

Bestimmt, adj., meghatározott; adv., meghatározva.

Bestimmtheit, die, meghatározottság.

Bestimmung, die, meghatározás, meghatározás; Bestimmung zu einem Zwecke, elhatároztatás, rendeltetés, p. o. valamely végre, elrendeltetés; die Bestimmung des Menschen, d. i. sein Beruf, az embernek hivatala, sorsa; im theologischen Sinne, az embernek elhatároztatása, elrendeltetése, a' mire született, hivattatott.

Bestimmungsort, der, kirendelt hely, a' hová valaki igyekszik v. küldetik; ein Bestimmungsort, um da zu bleiben, jövődö lakhely.

Bestmöglichst, adv., legjobb módon.

Bestocken, sich, einen Stamm bekommen, besonders vom Getreide, szárba indulni, bokrodzani, bokrosodni p. o. mint a' gabona, v. élet.

Bestoßen, trop. mit groben Feilen bearbeiten, nagyfogú reszelővel a' nagyjából megreszelni; bei Tischlern, aus dem Groben behobeln, a' nagyjából meggyalulni.

Bestrafen, büntetni, megbüntetni valakit.

Bestrafer, der, büntető.

Bestrafung, die, büntetés, megbüntetés.

Bestrahlen, sугárrival megvilágosítani, bésugározní.

Bestreben, sich, igyekezni, igyekszeni valamin v. valamire, törekedni valamire.

Bestreben, das, die Bestrebung, igyekezet.

Bestreichen, z. B. die Pfeile mit Gift, megkenni, bekenni p. o. a' nyilat méreggel; mit Farbe bestreichen, befesteni a' falat.

Bestreichung, die, békenés, megkenés; hozzáérés.

Bestreiten, mit Worten angreifen, z. B. jemandes Meinung bestreiten, valaki vélekedése ellen kikelni; ich will es nicht bestreiten, nem akarom tagadni v. vitatni, nem akarok ellene mondani; trop. mit den nöthigen Kräften bewirken, ausführen, elgyözni, meggyözni valamit; eine Arbeit bestreiten, elgyözni a' munkát, elvégezhetni, véghezvihetni; die Kosten bestreiten, megbírni v. gyözni a' költséget.

Bestreiter, der, z. B. einer Lehre, vitató, ellene kikelő.

Bestreitung, die, megtagadás, kikelés p. o. valamely állítás ellen, vitás; Bestreitung der Kosten, a' költségnek megbírása, elgyözése.

Bestreuen, behinteni; mit Salz bestreuen, z. B. Fleisch, bésózni.

Bestreuung, die, behintés.

Bestreiken, trop. an sich ziehen, fesseln, hálóba v. törbe keríteni, békonyolni; mit einer Strickerei umgeben, körül kötni p. o. reczával, harizsnyakötéssel, 'a' a' t.

Bestriden, *daß*, die *Bestridung*, hálóba-
kerítés, törbekerítés.

Beströmen, mosni, ráfolyni, mellette
elfolyni; ringsum beströmen, körül-
folyni; trop. Ibränen beströmten
seine Wangen, könnyek áztatták or-
czáit.

Bestürmen, vívni, dúlni; die *Winde*
bestürmen *daß* Meer, a' szél dúlja a'
tengert; oder die *Schiffe*, v. vívja a'
hajókat; eine Stadt bestürmen, vala-
melly várost ostromolni, vívni;
trop. einen mit *Bitten* bestürmen, va-
lakit kéréseivel terhelni, ostromolni.

Bestürmer, *der*, vívó, ostromló.

Bestürmung, *die*, *daß* Bestürmen, vívás,
dúlás, ostromlás.

Bestürzen, megréttenteni, összezavar-
ni, megrémíteni, elbódítani, zürza-
varba hozni; bestürzt werden, meg-
rettenni, megrémülni.

Bestürzt, *adj.*, megréttent, rémült, meg-
rémült, ijedtében megbódult.

Bestürzung, *die*, rémülés, megrémülés,
összezavarodás, megrettenés.

Besuch, *der*, látogatás; einen Besuch
abstatten, machen, valakit megláto-
gatni, látogatására menni v. lenni
valakinek; Besuch der Messen oder
Jahrmärkte, járás, eljárás, vásárok-
ra.

Besuchen, látogatni, meglátogatni, meg-
keresni; eljárni vásárokra.

Besuchung, *die*, látogatás, meglátoga-
tás, megkeresés.

Besuchzimmer, *daß*, látogató szoba.

Besudeln, elmocskolni, elkeverni, be-
mocskolni, bekeverni; trop. sich
mit jemandes Blut besudeln, magát
valaki vérével megfertéztetni, v. un-
dokítani.

Besudeln, *daß*, die *Besudelung*, elmocs-
kolás, megfertéztetés.

Besudler, *der*, valamit elmocskoló.

Betäuben, megsiketíteni, bédügülni a'
fülnek; des Bewußtseyns berauben,
elbódítani, megbódítani, megkábitni;
sein Gewissen betäuben, lelkiismeret-
ét megszedíteni.

Betäuben, *daß*, die *Betäubung*, bédü-
gulás; z. B. der Menschen, der Sin-
ne, elbódulás, elkábulás, fülbedügü-
lás.

Betäubend, *adj.*, bódító, szédítő, ká-
bitó.

Betäubt, *adj.*, von Nerven, Gliedern,
elhalt, zsibbadt; von Menschen, bó-
dult, elbódult, kábult; adv., meg-
siketülve, elbódulva.

Betäubungsmittel, *daß*, bódító v. ká-
bitó eszköz.

Betagen, a' napszámát feltenni a' le-
vélben.

Betagt, *adj.*, koros, megélemedett, él-
tes, öreg.

Betagtheit, *die*, korosság, öregség.

Betagung, *die*, Tagbezeichnung im Brie-
fe, a' napszám feltétele a' levélben.

Betaceln, z. B. ein Schiff, a' tengeri
hajót minden szükséges vitorlával,
's kötelekkel 's a' t. felkészíteni.

Betacelung, *die*, *daß* Betaceln, felké-
szítése a' hajónak vitorlával, köte-
lekkel 's a' t. hajókészület.

Betasten, megtapintani, megtapogatni;
herumgreifen, körültapogatni.

Betasten, *daß*, die *Betastung*, megta-
pintás, megtapogató.

Betbruder, *der*, der aus Heuchelei be-
ständig betet, szenteskedő.

Bete, *die*, auch Mangold, czékla; ge-
meine Bete, veres czékla, veres répa.

Beten, imádkozni, könyörögni, az
Istenhez fohászkodni, esedezni.

Beten, *daß*, imádkozás, könyörgés;
Beten auf den Knien, esedezés.

Beter, *der*, imádkozó, könyörgő, fo-
hászkodó.

Betglöcke, *die*, könyörgésre csendítő
kis harang.

Bethaus, *daß*, Isten háza, szent egyház,
templom.

Bethätigen, in Thätigkeit setzen, gerjesz-
teni, t. i. munkára; st. thätig bewei-
sen, z. B. sein Versprechen, telyesít-
ni t. i. ígérte.

Bethauen, beharmatozni.

Bethaut, *adj.*, harmatos.

Betheilen, z. B. einen jeden theilbeil-
igen, kinek kinek a' maga részét ki-
adni, kiosztani.

Betheiligen, Theil nehmen lassen, része-
síteni valakit valamiben.

Betheiligen, *daß*, die *Betheiligung*, része-
sítés.

Betheiligte, *der*, részes, részesült.

Betheuern, heilig versichern, erős hittel
állítani v. bizonyítani, erősíteni, es-
küdni valamit.

Betheuerung, *die*, erős hittel állítás,
bizonyítás, erősítés.

Bethören, elbolondítani, elámitni, meg-
vakítani, rászedni.

Bethörung, *die*, vakítás, elámitás.

Betiteln, z. B. ein Buch, czimelni, el-
nevezni, nevet v. czimet adni p. o.
valamelly könyvnek; Menschen be-
titeln, szóllítani, tisztelni.

Betitelung, die, eines Buches, czímelés, elnevezés; **Betitelung** eines Menschen, szóllítás, czímadás.

Betonen, j. B. eine Sylbe, hangjelezni, p. o. a' kimondásban a' szótagot, megvonva, v. élesen mondani ki.

Betonung, die, hangjelezés, szótag megvonása.

Betracht, der, die Rücksicht, tekintet; in diesem Betracht, éppen a' tekintetben.

Betrachten, genau sehen, nézegetni, vizsgálni, megvizsgálni valamit; seine Gedanken ausschließlich mit etwas beschäftigen, vizsgáladni t. i. eszével, elmélkedni valamiről; in bestimmter Absicht betrachten, j. B. um ein Urtheil zu fällen, nézni, tartani valaminek, úgy nézni, mint — 's a' t. — sich darnach richten, tekinteni, nézni valamit.

Betrachtend, adj., vizsgálódó, szemlélő, p. o. ész.

Betrachtungswert, f. betrachtungswert.

Betrachter, der, j. B. des Himmels, vizsgáló; mit der Seele, vizsgálódó, gondolóra vevő.

Betrachtung, die, das Betrachten mit den Augen, vizsgálás, megvizsgálás; mit der Seele, vizsgálódás t. i. eszével, elmélkedés; daher, die Berücksichtigung, tekintet; etwas in Betrachtung ziehen, valamit tekintetbe venni v. tekinteni, nézni; in dieser Betrachtung, éppen a' tekintetben, ezt tekintvén, erre nézve; der Zustand der Seele, da sie im Nachdenken gleichsam verloren ist, elmélkedés, gondolkodás valami felől; Betrachtung anstellen, elmélkedni.

Betrachtungswert, betrachtungswürdig, adj., megvizsgálásra méltó.

Beträchtlich, adj., szembetűnő, nagy, nem kevés.

Beträufen, beträufeln, bécsepegetni.

Betrag, der, d. i. die Summe, a' mennyire valami megy, summa, érték, öszveség.

Betragen, eine Summe ausmachen, tenni, öszveséggel tenni, menni annyira v. ennyire; sich übel oder wohl betragen, rosszul v. jól magát viselni.

Betragen, das, die Lebensweise, magaviselet; ein sittliches Betragen, szelid magaviselet; ein bescheidenes Betragen, szerénység; ein gefälliges Betragen, kedveltető magaviselet; das Verhalten gegen jemand, velebánás, magaviselet.

Betrauern, szomorkodni, bánatba v. szomorúságba merülni valamin, keseregni valamin, gyászolni.

Betrauerung, die, szomorkodás, keserűség, kesergés.

Betrauenswürd, betrauenswürd, adj., siratható, siralmas.

Betreff, der, j. B. in Betreff der Sache, a' mi a' dolgot illeti, a' dologra nézve, a' dolog eránt.

Betreffen, rajta érni v. kapni; widerfahren, sollte mich ein großes Unglück betreffen, ha valami nagy szerencsétlenség történnék rajtam; uns hat das Unglück des Krieges betroffen, a' háború veszedelmei reánk jöttek; Beziehung haben, illetni, rátartozni; was mich betrifft, a' mi engemet illet.

Betreiben, rajta lenni valamin, sürgetni valamit, nagy igyekezettel dolgozni valamin v. folytatni v. üzni valamit, utánna látni valaminek; eine Arbeit betreiben, utánna látni a' dológnak; eine Kunst betreiben, valamelly mesterséget üzni v. folytatni; einen Prozeß betreiben, pert folytatni.

Betreibung, die, utánna járás, sürgetés, üzés, folytatás.

Betreten, rálépni; bémenni, rámenni, járni, bejönni v. belépni rajta; einen Weg betreten, valamelly úton elindulni; jemandes Fußtapfen betreten, valaki nyomdokait követni; sich begatten, vom männlichen Geschlecht, megnyomni, megpetézni, mint a' kakas a' jérczét; antreffen, finden, rajta kapni, rajta érni.

Betreten, adj., verwirrt, megrezzent, meghökkent, megrettent, meg- v. öszvezavarodott; betreten werden, megzavarodni, megrezzenni, meghökkenni.

Betretung, die, belépes, bemenetel, rámenetel, rajtaérés, v. kapás.

Betretungsfall, der, rajtakapás, p. o. valamin; im Betretungsfall, ha rajta kapják v. érik.

Betrieb, der, eines Geschäftes, utánna látás valaminek, folytatása a' munkának; készítés, indítás.

Betriebsam, adj., munkás, serény, szorgalmatos; adj., serényen, szorgalmatosan.

Betriebsamkeit, die, serénység, munkásság, szorgalom, szorgalmatosság.

Betrinken, sich, megrészegedni; jemanden betrinken, le- v. megrészegíteni.

Betroffen, adj., in Vermirrung gesetzt, megütközött, megdöbbsent, megzavarodott, zavarodásba esett; erstaunt, meghökkent, megrettent; adv., megrettentve, megzavarodva.

Betroffenheit, die, megütközés, zavarodás, megdöbbenés.

Betrüben, trübe machen, von Wasser, felzavarni p. o. a' vizet; trop. vom Gemüthe, einen betrüben, valakit szomorítani, megszorítani, búsítani; sich betrüben über etwas, búsulni, buslakodni valamin.

Betrübniß, die, szomor, szomorkodás, búsulás; **Betrübniß verursachen**, valakit szomorítani; ein Uebel, daß jenes Gefühl erweckt, szomorúság, szomorú eset, buslakodás.

Betrübnißvoll, adj., szomorú, keserves, szomorkodó.

Betrübt, adj., bús, szomorú; **Betrübniß verursachend**, i. B. Nachrichten, szomorító, szomorú, nyomorú.

Betrug, der, csalás; csalárdság, megcsaladkozás, ravaszság; **Betrug begen**, csalni; mit Betrug umgehen, csalárdkodni, csalni akarni; vorieghlicher Betrug, fortélyos v. kigondolt ravaszság.

Betrügen, megcsalni; täuschen, elámítani; sich betrügen, megcsalatkozni, megcsalni magát.

Betrügen, daß, megcsalás.

Betrüger, der, csaló, csalárd; in Versprechungen, ámitó; der Betrüger seines Compagnons, társchaló, társa megcsalója.

Betrügerei, die, csalárdság.

Betrügerin, die, csalárd, asszony személy.

Betrüglisch, betrügerisch, adj., álnok, ravasz, csalfa; betrügerische Hoffnung, csalfa remény; adv., ravaszul, álnokul.

Betrügllichkeit, die, csalfaság, álnokság.

Betrunken, adj., részeg; ein wenig betrunken, ittas.

Betschwester, die, die gerne betet, szüntelen ájtatoskodó t. i. asszony; die aus Heuchelei betet, képmutató kegyes, kegyeskedő, szenteskedő.

Betsunde, die, imádkozás órája; in der Kirche, könyörgés, könyörgés ideje a' templomban.

Bett, daß, ágy; die Bettstatt, nyoszolya t. i. fából, vasból; daß Bett machen, ágyat vetni; zu Bett geben, oder sich zu Bette legen, lefeküdni; daß Bett hüten müssen, d. i. krank seyn,

az ágyat őrizni, beteg lenni; daß Flußbett, a' folyóvíz árka.

Bettbezug, der, ágytakaró, ágyterítő.

Bettbrett, daß, ágydeszka, a' nyoszolya fenék deszkája.

Bettdecke, die, lepedő; die Oberbettdecke, ágyterítő.

Bettel, der, csekélység, alávalóság; koldulás.

Bettelarm, adj., talpig szegény, földhöz ragadt szegény, koldús, szegény mint a' koldús; bettelarm werden, koldús botra jutni; bettelarm machen, koldús botra juttatni.

Bettelbrief, der, kolduló levél.

Bettelbrod, daß, koldult kenyér.

Bettelbruder, der, kolduló.

Bettelbube, der, kolduló gyermek.

Bettelei, die, nyomorúság, szegénység; koldulás.

Bettelgeld, daß, koldult pénz.

Bettelhaft, adj., nyomorult; adv., koldús módra.

Bettelhandwerk, daß, koldulás.

Bettelleute, die, koldúsok.

Bettelmann, der, koldús.

Bettelmonch, der, kolduló barát.

Betteln, koldulni; betteln gehen, kéregetni; trop. die Kunst geht betteln, d. i. schlägt nicht an, koldús botra jutott a' mesterség; st. oft und dringend bitten, esdekleni, reménykedni.

Betteln, daß, koldulás, kéregetés.

Bettelgeben, daß, házanként kéregetés v. koldulás.

Bettelorden, der, alamizsnából élő barát rend, kolduló barátok.

Bettelstab, der, koldúsbot; an den Bettelstab bringen, koldúsbotra juttatni; an den Bettelstab kommen, koldúsbotra jutni v. szorúlni.

Bettelstolz, der, koldúskevélység.

Bettelstolz, adj., koldúskevély.

Bettelweib, daß, kolduló asszony.

Betten, ágyat vetni, megvetni az ágyat, ágyalni; sich betten, sich lagern, ágyat vetni magának, lefeküdni; Sprichw. wie man sich bettet, so schläft man, a' mint vetsz, úgy aratsz; ki ki hogy igyekszik, úgy veszi hasznát; ki mint veti az ágyát, úgy alszik.

Bettfrau, die, ágyvető asszony.

Bettgenosß, der, hálótárs.

Bettgestell, daß, nyoszolya, ágy.

Bettlagerig, adj., fekvőbeteg.

Bettler, der, koldús.

Bettluffanne, die, ágymelegítő.

Bettluffste, die, ágy láb.

Bettstuhl, der, (Polster), vánkös, fö-
 áll, sejally.
 Bettsack, der, ein lederner Sack auf Rei-
 sen, párnazsák.
 Bettschirm, der, olasz fal.
 Bettstatt, Bettstelle, die, nyoszolya,
 ágy.
 Bettuch, das, lepedő, alsólepedő.
 Bettüberzug, der, vánkös v. párnahéjj.
 Bettvorhang, der, ágyfedező, ágyelőző,
 ágykárpit.
 Bettwärmer, der, ágymelegítő.
 Bettwanze, die, bűzösféreg, polocska.
 Bettzeug, das, ágybéli.
 Bettziehe, die, párnatok, vánkös v.
 dunyhatok.
 Bettzüge, die, idem.
 Betwoche, die, (Kreuzwoche), áldozóhéj
 v. hete.
 Beuge, die, d. i. Krümmung, görbület,
 hajlás; bei den Böttchern, ein Werk-
 zeug, die Reife zu beugen, hornyító,
 hornyoló.
 Beugel, das, szarvas kalács.
 Beugen, görbitni, meggörbitni; die
 Knie beugen, térdet hajtani; sich beu-
 gen, meghajolni, meghajtani magát,
 megalázni, lenyomni.
 Beugung, die, meggörbités; meghajtás.
 Beugsam, adj., hajtós.
 Beulchen, das, gümöcske.
 Beule, die, gümö, gömő, csomó; ist's
 Geschwür, kelevény; Pestbeule, pes-
 tises kelevény v. mirigy.
 Beunruhigen, háborgatni, nyughatat-
 lankodtatni, nyugtalanítani; sich be-
 unruhigen, nyughatatlankodni, nyug-
 hatatlanságban v. aggodásban lon-
 ni, aggódni.
 Beunruhiger, der, háborgató, nyugha-
 tatlanság szerző.
 Beunruhigung, die, háborgatás, nyug-
 hatatlanság; die Unruhe, aggodás,
 aggodalom.
 Beurbaren, mivelni p. o. földet.
 Beurkunden, bizonyosírással meg-
 erősíteni, megmutatni, hëbizonyítani.
 Beurkundung, die, megerősítés.
 Beurlauben, elbocsátni, haza bocsátni,
 szabadsággal eleresztetni, p. o. bi-
 zonyos időre a' katonát 's a' t.; sich
 beurlauben, um Urlaub bitten, sza-
 badságot kérni p. o. egy időre, ha-
 samenetelre 's a' t.; Abschied nehmen,
 sich empfehlen, elbúcsúzni, elmenni.
 Beurlaubte, der, szabadsággal ideig
 elbocsátott, (katona), időre bocsá-
 tott (katona), szabadságos, obsitos
 katona.

Beurlaubung, die, eines Soldaten, sza-
 badságra eresztés; ist Entlassung
 von sich, eleresztés, elbocsátás p. o.
 szolgálatból.
 Beurtheilen, itélni, megítélni, ítéletet
 tenni valamiről.
 Beurtheiler, der, ítélő, megítélő, meg-
 bíráló; einer Schrift, bíráló, könyv-
 bíráló.
 Beurtheilung, die, das Beurtheilen, meg-
 ítélés, megbírálás, ítélethozás; das
 Urtheil, z. B. die Beurtheilung einer
 Sache, ítélettétel valami felől.
 Beurtheilungskraft, die, ítélőerő, ítélő-
 tehetség, ítélet.
 Beute, die, d. i. was dem Feinde im
 Kriege abgenommen wird, zsákmány,
 martalék, ragadomány, préda; ein
 großer Badtrog, deszkateknő, a' zsem-
 lyesütőknél; ein hölzerner Bienen-
 stock, köpű, méhköpű.
 Beutel, der, z. B. um Geld aufzube-
 wahren, erszény, zacsó; der um den
 Leib geschlungen wird, Geldfasse, tüssző,
 gyűsző; der Beutel in der Mühle,
 malomszita, rezgőszita a' garat al-
 lyán.
 Beutelchen, das, erszényecske, kis er-
 szény.
 Beutelförmig, adj., erszényszabású.
 Beutelgeschwulst, die, zacsós kelevény.
 Beuteln, in den Mühlen, durch den Beu-
 tel gehen lassen, malomszitan általe-
 resztetni, megszítani; st. schütteln,
 rázni, megrázni; sich beuteln, ráz-
 kódni, felpötyögősdni.
 Beutelperücke, die, táskas vendéghaj.
 Beutelratte, die, csocsiszákos fíjahordó.
 Beutelschneider, der, zsebelő zsvány.
 Beutelschneiderei, die, zsványság.
 Beutelsieb, das, szita.
 Beuteltuch, das, szítának való szövö-
 mény.
 Bevölkern, népesíteni, a' nép számát
 szaporítani; sich bevölkern, népesedni,
 szaporodni.
 Bevölkert, adj., népes.
 Bevölkerung, die, das Bevölkern, népe-
 sítés, népszaporítás; st. Volksmenge,
 népesség, népszám.
 Bevollmächtigen, einen zu etwas, meg-
 hatalmazni valakit, tellyes hatalmat
 adni valakinek valamire.
 Bevollmächtigt, adj., tellyeshatalmú.
 Bevollmächtigter, der, tellyeshatalmú kö-
 vet v. személy viselő.
 Bevollmächtigung, die, tellyeshataloma-
 dás; meghatalmazás.
 Bevor, adv., minekelőtte hogy, az

elött; das Jahr, bevor er starb, esztendővel az előtt, hogy megholt.
 Bevorstehen, einem, közelíteni, közelgetni hozzá, várni reá.
 Bevorstehend, adj., jövő, közelgető.
 Bevorstehung, die, közelítés.
 Bevortheilen, einen um seinen Vorthail bringen, valakit várt hasznában megkárosítani, hasznától megfosztani, megszédni, megcsalni, rászédni.
 Bevorthailer, der, megkárosító.
 Bevortheilung, die, megkárosítás.
 Bewachen, őrzeni, őrizni; einen bewachen lassen, valakit őriztetni v. őrzetni; als Ehrenwache, őrt állani valakinél.
 Bewachsen, mit seyn, bénőni; mit Gras bewachsen (seyn), bégypesedni, fűvel bénőni.
 Bewachsen, adj., bénőtt.
 Bewachung, die, őrzés, megőrzés.
 Bewähren, die Wahrheit dathun, bev, megbizonyítani p. o. valamely dolognak igazságát, megmutatni; prüfen und acht befinden, vizsgálóra venni és igaznak találni; das Gold wird im Feuer bewährt, az aranyat a' tűz igazolja meg; sich bewähren, bémizonyosodni, igaznak találtatni, bégiazodni.
 Bewährer, der, bémizonyító.
 Bewährt, adj., zuverlässig, próbált, és jónak, igaznak találtatott v. tapasztaltatott, bizonyos.
 Bewährtheit, die, próbáltság, bizonyosság.
 Bewährung, die, bémizonyítás; megvizsgálás és helybehagyás.
 Bewässern, z. B. eine Wiese, előnteni, megáztatni; megöntözni; bévizezni.
 Bewässerung, die, megáztatás, megöntözés.
 Bewaffnen, z. B. Soldaten, felfegyverkeztetni, felfegyverezni, fegyverbe öltöztetni; sich bewaffnen, felfegyverkezni, fegyvert fogni; trop. mit etwas versehen seyn, megerősíteni, megedzeni valami ellen.
 Bewaffnet, adj., felfegyverkezett, felfegyverkeztetett; adv., felfegyverkezve, felfegyverkeztetve.
 Bewaffnung, die, felfegyverkeztetés, felfegyverkezés.
 Bewahren, verwahren, tartani, tartogatni, eltenni és tartogatni; beschützen, őrizni, oltalmazni, megoltalmazni, megóvni, megőjni; seine Seele bewahren, lelke boldogságát munkálodni; Gott bewahre! Isten

örizzen! Isten menessen meg! st. aufbewahren, eltenni, megtartogatni.
 Bewahrer, der, őrző, óvó.
 Bewahrung, die, Verwahrung, tartogatás; Beschühung, megőrzés, megóvás; Aufbewahrung, eltevés, megtartogatás.
 Bewaldet, adj., erdősz.
 Bewandern, bejárni, bebarangolni.
 Bewandert, adj., jártas, költes; erfahren, tapasztalt, sokat látott halott; geschickt, ügyes; nicht bewandert, járatlan, tudatlan valamiben.
 Bewandt, adj., beschaffen, ilyen, olyan t. i. tulajdonságú; die Sache ist so bewandt, a' dolog ebben van; bei so bewandten Umständen, így lévén a' dolog.
 Bewandtniß, die, Beschaffenheit, tulajdonság, állapot, mivolt környüálás.
 Bewegbar, adj., mozgatható.
 Bewegbarkeit, die, mozgathatóság.
 Bewegen, mozditni, mozgatni, kimozditni, megmozditni, ingatni; durch etwas den Willen bestimmen, indítani, reábirni v. venni; zum Zorn bewegen, haragra ingerleni; zum Lachen, zum Weinen bewegen, nevetésre, sírásra indítani v. fakasztani; rühren, Eindruck machen, megindítani p. o. valaki szívét; daher bewegt, d. i. gerührt, megindult, megilletődött; sich bewegen, mozogni, mozdulni; wie die Himmelskörper, forogni, keringeni; wie Menschen sich bewegen zur Stärkung und Beförderung der Gesundheit, járkálni, mozgást szerezni a' testének; von Zäunen, Pfählen, ingani, inogni; lögni p. o. mint a' fog, czövek.
 Beweger, der, mozgató.
 Beweggrund, der, indító ok.
 Bewegkraft, die, mozgató erő.
 Beweglich, adj., mozgatható; ist's drehbar, forgatható, forogható; bewegliche Güter, ingó jószágok, ingóbinogó jószágok; bewegliche Feste, változó innepnapok; rührend, Eindruck machend, indító, megindító, érzékeny, hathatós, beható, gerjesztő.
 Beweglichkeit, die, eines Körpers, mozgathatóság, mozgathatóság; Nachdrucklichkeit, z. B. der Rede, behatóság, szívrehatóság.
 Bewegung, die, mozgás, mozdulás; heftige Bewegung, megrázódás, hánykodás; in Bewegung bringen, oder setzen, elindítani, megindítani; sich B:

bewegung machen, mozgást szerezni a'
 testnek; Rührung, megindulás, fel-
 gerjedés; Bewegung des Volks, bei
 einer Feuergefährd. u., zendülés,
 nyughatatlanság; besonders von Auf-
 ruhr, lázzadás, felzendülés, felin-
 dulás; der Antrieb, indítás, ösztön.
 Bewegungsgrund, der, ösztön, ösztö-
 nek indítóok,
 Bewegungskunst, die, műmozgató mes-
 terség.
 Bewegungslehre, die, (Mechanik), erő-
 műtudomány.
 Bewegungslos, adj., mozdulatlan.
 Bewegungslosigkeit, die, mozdulatlan-
 ság.
 Bewegen, wehend berühren, ráfújni,
 ráfúvallani; wehend bedecken, i. B.
 mit Schnee, telehordani, béhorda-
 ni, mint a' szél p. o. az útat hóval.
 Bewehren, felfegyverkeztetni.
 Bewehrt, felfegyverkezett; adv., fel-
 fegyverkezve.
 Beweiben, megházasítani valakit, fele-
 séget adni valakinek; sich beweiben,
 megházasodni.
 Beweibt, adj., feleséges, házas.
 Beweiden, etwas, rajta legelni.
 Beweinen, síratni, megsíratni.
 Beweinung, die, síratás, megsíratás.
 Beweinendwerth, würdig, adj., meg-
 síratandó, siralmas, siralomra méltó.
 Beweis, der, megmutatás, megbi-
 zonyítás, hëbizonyítás; die bewie-
 sene Sache selbst, bizonyosság, jel, bi-
 zonyító jelek; Ursache, Grund, ok,
 bizonyosság, okoskodás; ohne Beweis,
 vaktában.
 Beweisart, die, megmutatás v. hëbi-
 zonyítás módja.
 Beweisbar, adj., megbizonyítható, meg-
 mutatható.
 Beweisen, an den Tag legen, mutatni,
 bizonyítani; ist: zum Beweis dienen,
 so steht auch, bizonyossággul lenni v.
 szolgálni; etwas durch Gründe in's
 Licht setzen, megmutatni, megbi-
 zonyítani, p. o. okokkal valamit; sich
 beweisen, d. i. sich zeigen, mutatni
 magát, viseltetni p. o. valakihez,
 valaki eránt; sich freundschaftlich be-
 weisen, barátságosan mutatni ma-
 gát v. barátságosan viseltetni.
 Beweisen, daß, megmutatás.
 Beweisfrist, die, hëbizonyításra en-
 gedtetett idő.
 Beweisführer, der, hëbizonyító.
 Beweisführung, die, hëbizonyítás.
 Beweisgrund, der, bizonyosság.

Beweiskraft, die, bizonyító erő.
 Beweislich, adj., megmutatható, meg-,
 v. hëbizonyítható.
 Beweisstelle, die, bizonyító hely, bi-
 zonyítás p. o. valamely könyvből
 v. a' szentírásból.
 Beweisen, hësejéritni, hëmeszelni, meg-
 sejéritni.
 Beweisen, daß, die Beweifung, hë-
 meszelés, megsejérités.
 Bewenden, dabei bewenden lassen, abban
 hagyni, megnyúgodni rajta, mege-
 légedni valamivel.
 Bewenden, daß, i. B. es hat sein Be-
 wenden, d. i. es ist genug, elég az;
 oder es bleibt unabänderlich, a' mel-
 let marad, úgy a' dolog, abban
 marad a' mint van.
 Bewerb, der, foglalatosság, munka,
 hivatal.
 Bewerben, sich um etwas, utánna jár-
 ni valaminek, keresni valamit, v.
 valaminek megnyerését, valamit
 meg-, v. elnyerni, igyekezni, kérni
 p. o. hivatalt, esdekleni valamiért;
 sich um eine Person bewerben, kérni,
 megkérteni valami személyt feleség-
 nek.
 Bewerben, daß, die Bewerbung um et-
 was, utánnajárás p. o. valami meg-
 nyerésének; um ein Amt, hivatal
 keresés v. kérés; um ein Frauenzim-
 mer, megkérés, megkértes t. i.
 feleségnek.
 Bewerber, der, um Ruhm, valamire
 vágyó, valamit megnyerni kívánó;
 um ein Amt, hivatal kérő v. ke-
 reső.
 Bewerfen, hë-, v. ráhányni, einen
 Todten mit Erde bewerfen, a' holtat
 hëtemetni; eine Wand mit Kalk be-
 werfen, a' falat hëvakolni; mit Lehm
 bewerfen, besározni.
 Bewerfung, die, mit Staub, hëhintés
 v. hányás; einer Wand, hëvakolás;
 hëhányás.
 Bewerkselligen, végrehajtani, véghez-
 vinni, megtenni valamit.
 Bewerkselligung, die, véghezvitel.
 Bewickeln, hëtekergetni, rátekergetni
 körös körül.
 Bewilligen, megengedni, megadni p. o.
 valaki kérését; helybehagyni vala-
 mit, ráállani valamire.
 Bewilligung, die, megengedés, enge-
 delem, engedelem adás valamire.
 Bewillkommen, köszönteni valakit, sze-
 rencseltetve v. köszöntve fogadni,

jó szívvvel látni vagy fogadni szív-
vessen látni.
Bewillkommung, die, köszöntés, kö-
szöntéssel fogadás, szerencsétetés
Bewirken, véghez vinni, végre hajta-
ni; kicsinálni kieszközteni, végbe-
vinni; etwas zu bewirken suchen, va-
lamin igyekezni.
Bewirkung, die, véghezvitel, kieszköz-
lés; végrehajtás.
Bewirthen, megvendégelni.
Bewirther, der, megvendéglő.
Bewirtbung, die, megvendéglés.
Bewäheln, elmésen gúnyolni valamit.
Bewölken, felleggel bévonni, béborít-
ni; trop. Kummer bewölkte sein Ant-
litz, vidám orcáját béhomályosi-
totta.
Bewölkt, adj., felleges, borongós,
trop. béhomályosított.
Bewogen, part. von bewegen, megin-
dítottatott, valamire reá vétetett,
kész.;
Bewohnbar, adj., lakható.
Bewohnen, eine Stadt, lakni p. o. a'
városban, a' várost; eine wohlbe-
wohnte Stadt, népes város.
Bewohner, der, lakos, lakó.
Bewohnerin, die, lakos t. i. asszony.
Bewohnung, die, lakás.
Bewunderer, der, csudáló; jemand's
großer Bewunderer seyn, nagyon
imádni valakit, imádója lenni vala-
kinek.
Bewundern, csudálni valamit; csudál-
kozni valamin.
Bewundernsvoll, adj., csudálkozással tel-
lyes; adv., csudálkozva.
Bewundernswertb, würdig, adj., csu-
dálatos, csudára v. csudálkozásra
méltó; adv. csudálatosan.
Bewundernswürdigkeit, die, csudálatos-
ság.
Bewunderung, die, csudálás; csudálko-
zás; Bewunderung erregen, csudálko-
zást gerjeszteni, csudálásra indítani.
Bewurf, der, vakolat, vakolosár, czé-
ment.
Bewurzeln, meggyökerezni.
Bewußt, adj., von wissen, bekennt,
esmeretes tudva lévő; es ist jeder-
mann bewußt, minden tudja, min-
den ember előtt tudva van; sich
erinnernd, valamire emlékező, esz-
mélő; ich bin mir keiner Beleidigung
bewußt, én nem emlékezem, hogy
megbántottam volna.
Bewußtlos, adj., magán kívül lévő,
eszméletlen.

Bewußtlosigkeit, die, eszméletlenség,
magán kívül lévőség.
Bewußtseyn, das, eszmélés, eszmélő-
dés; das Bewußtseyn verlieren, ma-
gán kívül lenni, minden eszmélő-
désétől megfosztani; st. Gewissen,
tudat, esméret, lelkiismeret.
Bezahlbar, adj., megszeliidíthető.
Bezahlen, & B. ein Thier, megszeli-
ditni; trop. Begierden bezahlen,
zabolázni, megzabolázni; seinen Zorn
bezahlen, haragját mérsékelni, el-
nyomni.
Bezahmer, der, der Thiere, szelidítő,
megszeliidítő; der Begierden, megza-
bolázó.
Bezahlung, die, megszeliidítés; der
Leidenschaften, zabolázás, megzabo-
lázás, mérséklés.
Bezaumen, békeríteni, sövénnnyel.
Bezaumung, die, békerítés.
Bezahlen, fizetni, megfizetni, lefizetni,
kifizetni; in Beziehung auf eine Sa-
che, megfizetni valamiért, megadni
az árrát valaminek; er ist nicht mit
Gold zu bezahlen, nem lehet őt elég-
gő megjutalmaztatni; trop. entgel-
ten, dafür büßen, megadni az árrát,
meglakolni érte; Sprichw. einen
mit gleicher Münze bezahlen, tromfal
tromfot ütni, vissza adni a' köl-
csönt.
Bezahler, der, fizető.
Bezahlung, die, megfizetés, lefizetés; ist's
Vergeltung, fizetés, díjja valaminek;
das erlegte Geld, fizetés lefizetett v.
lefizetendő pénz; trop. Vergeltungs-
strafe, meglakolás.
Bezaubern, megigézni, meghabonaz-
ni; trop. entzücken, fesseln, bájolni,
megbájolni, megigézni.
Bezaubernd, adj., bájoló, bájló, igéző.
Bezauberung, die, megigézés, megha-
bonázás; trop. der Schönheit, bájo-
lás, megbájolás.
Beze oder **Beje**, die, szuka, (kutyá).
Bezechen, auf eines Andern Kosten ze-
chen, valaki rovására inni, tobzod-
ni; einen bezechen, d. i. trunken ma-
chen: megrészegíteni; sich bezechen,
megittasodni.
Bezech, adj., ittas, boros, részeg.
Bezeichnen, megjelelni, megjegyezni;
trop. etwas mit einem Namen bezeich-
nen, valaminek nevet adni, valamit
elnevezni; mit Zeichnungen anfüllen,
rajzolni reá, tele rajzolni.
Bezeichner, der, megjelelő; durch Wor-
te, leíró, lerajzoló (szóval).

Bezeichnung, die, durch Worte, leírás, előadás szóval; das **Zeichnen**, jelelés, jel, jegy.

Bezeigen, viseltetni p. o. valakihez, mutatni hozzá v. eránta; einem **Ehre bezeigen**, valaki eránt tisztelettel viseltetni; **Verachtung bezeigen**, valakit megvetni; **Wohlthaten bezeigen**, jót tenni valakivel; **sich bezeigen**, d. i. **sich betragen**, viselni magát.

Bezeigung, die, mutató, viselés, viselés, viseltetés valamivel, valaki eránt; magaviselés.

Bezeugen, mint tanú állítani, bizonyítani, békibizonyítani, bizonyosságot tenni valami felől.

Bezeugt, megbizonyított.

Bezeugung, die, békibizonyítás, bizonyosságtétel, állítás.

Beziehen, etwas, húzni reá, felhúzni valamire; mit **Saiten**, bé-, v. felhúrozni; das **Bett beziehen**, bévonni, békiteríteni; mit **Krieg beziehen**, haddal elborítani v. megtámadni; ein **Haus oder Zimmer beziehen**, beléköltözni, belémenni lakni; einen **Posten**, elfoglalni; **Einkünfte von etwas**, venni, húzni, szedni p. o. jövedelmet valamiből; jemanden **beziehen**, valakit ravasszággal megcsalni; **sich beziehen**, békiorúlni, békislegzeni; **sich auf etwas beziehen**, utalni, mutatni, igazítani valamire.

Beziehung, die, mit etwas, békíróása valaminek, rá-, v. felhúzás valamire; eines **Hauses**, beléköltözés; **Verhältnis mit etwas**, rávitel, tekintet; in dieser **Beziehung**, ebben a tekintetben, erre nézve; **Beziehung haben**, mutatni valamire, öszveköttetésben lenni vele, megtámadás haddal; elfoglalás; felvétel; utalás, rámutatás.

Beziehungsweise, **Bezugsweise**, adv., rávetelesen tekintetként, tekintve, tekintetben.

Bezielen, célózni valamire.

Bezeichnen, számokkal megjelelni.

Bezirk, der, körület; **Gebiet**, járás, p. o. Vármegyében a Járások, Processus.

Bezug, der, a. **Beziehung**, rávitel, arány, öszveköttetés, kölcsönös tekintet, tekintet; **Bezug auf etwas haben**, öszveköttetésben lenni valamivel, tartozni valamire; **Bezug habend auf etwas**, rávitelés; **Bezug auf etwas nehmen**, tekintetbe venni valamit;

ein **Bezug Saiten**, egy rendbeli húr, egy békírózás.

Bezipfen, valamit tépedelni, tépetni.

Bezweden, **bezweden**, valamit csipegetni, elcsipegetni belőle.

Bezweden, j. B. **Schube**, apró szegekkel béverni v. szegecskéket verni belé, béverni czövek szeggel; **etw. zum Ziele haben**, célózni, igyekezni valamire, ráczélózni, tárgyazni.

Bezweifeln, kételkedni felőle, kétségbe hozni valamit, kéteni.

Bezweiflung, die, kételkedés felőle.

Bezingen, meggyőzni, felyűmúlni, erőt venni rajta, kényszeríteni; eine **Nation bezingen**, valamelly nemzetet meghódoltatni; **sich bezingen**, d. i. **seine Begierden**, indúlattosságain erőt venni, azokat zabolázni.

Bezinglich, **bezingbar**, adj., felyűmúlható, megalázható.

Bezingung, die, meghódítás, elnyomás, megalázás.

Bezinger, der, erőtevő, győző.

Bibel, die, szentírás,

Bibelausleger, der, szentírás magyarázó.

Bibelauslegung, die, szentírás magyarázatja.

Bibelerklärer und Bibelerklärung, f. die vorigen Wörter.

Bibellesen, das, biblia olvasás, szentírás olvasása.

Bibelsprache, die, bibliabelírósmód.

Bibelspruch, der, szentírásbeli hely, v. abban előforduló mondás.

Bibelstelle, die, szentírásbeli hely.

Bibelfest, adj., jártas a Bibliában.

Biber, der, kásztör, hód.

Biberente, die, **Bibertaucher**, der, hód búvár.

Bibergeiß, das, kásztornedv.

Biberhaar, das, kásztorszőr, hód-szőr.

Biberhären, adj., hód-szőr, hód-szőrből való.

Biberhut, der, **Castorhut**, kásztorkalap, hód-szőrből készült kalap.

Biberjagd, die, hódvadászat.

Biberschwan, der, hód-fark; ein glatter **Dachziegel**, cserézsindely.

Bibliothek, die, der **Büchersaal**, könyvtár, könyvez ház, bibliotéka; die **Büchersammlung**, könyves gyűjtemény, könyves tár, könyvtár.

Bibliothekar, der, **Bücheraufscher**, könyvtármester, könyvtárnok.

Biblich, adj. und adv. bibliai.

Bieder, adj., igaz, becsületes, egyenes; jámbor.

Bieder, adv., becsületesen, jámborúl, egyenesen.

Biederkeit, die, egyenesség, jámborság.

Biedermann, der, becsületes derék ember, derék egy ember, egyenes ember.

Biederinn, der, egyenesség, jámborság.

Biederinnig, adj., egyenes szívű és gondolkodású.

Biege, die, hajlás.

Biegen, hajtani, meghajtani, görbíteni, meggörbíteni; gebogen, meghajtott; krumm gebogen, meggörbített, görbe; zurückgebogen, hátra szegett (nyak); aufwärtsgebogen, feltomúlt (orr); trop. beugen, i. B. wie Sorgen, Unglück, lenyomni, megalázni, megviselni, megtörni, mint p. o. a nyomorúság valakit; st. rüben, megindítani; eine gekrümmte Richtung nehmen, hajlani meghajlani, görbülni, meggörbülni; sich beugen, hajlani, meghajlani, görbedni, meggörbedni; sich vor jemanden beugen, valaki előtt térdet fejet hajtani, magát megalázni.

Biegsam, beugsam, adj., i. B. Holz, hajlós; Mensch, hajtható, engedő, edelmes.

Biegsamkeit, die, hajthatóság.

Biegung, die, Biegung, hajtás, meghajtás, görbítés; gekrümmte Richtung einer Sache, hajlás, meg-, v. elhajlás; was viele Biegung hat, tekerős, csavargós.

Biene, die, méh; Biennen, das, méhecske; männliche Biene, here.

Bienenbaum, der, fodor, jávor v. juhharfa.

Bienenbrod, das, méhkenyér; a' lép kenyere.

Bienenfänger, der, Bienenfresser, piri-pio gyurgyalag madár.

Bienenflug, der, méhek kasokban v. köpükben együtt.

Bienenharz, das, sonkoly ragasz, lép-ragasztó.

Bienenhaus, das, méhes, méház, méhajlók.

Bienentönnigin, die, anyaméh, királyné.

Bienenkorb, der, méhkas, méhkosár.

Bienenpflege, die, méhtartás, méhtenyésztetés.

Bienenrumpf, der, Wohnung der Bienen, méhkas, köpü, méhköpü.

Bienenschwarm, der, egy kas méh; ein junger, egy raj méh.

Bienenstachel, der, fülánk.

Bienenstich, der, méhesípés.

Bienenstock, der, méhköpü.

Bienentöchter, der, méhész pók.

Bienenwärter, der, Bienenmeister, Bienenvater, méhész.

Bienenwirthschaft, die, méhtenyésztetés.

Bienenzelle, die, léplyuk.

Bienenzucht, die, méhtartás, méhtenyésztetés.

Bier, das, ser, sör; Bierbrauen, sör főzni.

Bierbank, die, serház.

Bierbrauen, das, serfőzés.

Bierbrauer, der, serfőző.

Bierbrauerei, die, serfőzés mestersége, serfőzőház.

Biereffig, der, sereczet.

Biersaß, das, sereshordó.

Biersiedler, der, rossz hegedős.

Bierflasche, die, seres palaczk v. üveg.

Biergast, der, serivó vendég.

Biergelag, das, serivó társaság.

Bierglas, das, seres pohár.

Bierhaus, das, Bierschenke, die, serház.

Bierkaltelschale, die, auch Biermährte, serczibere.

Bierkanne, die, seres kanna.

Bierkeller, der, seres pincze.

Bierkrug, der, seres korsó.

Bierrausch, der, sormámor, serivástól való mámor v. ittasság.

Bierschanf, die, sermérés.

Bierschenker, der, sermérő, serkorosmáros.

Bierschröter, der, serkorcsójás.

Biersteuer, die, Bierzins, die, serrovetett adó, servám.

Biersuppe, die, serleves.

Biertrinker, der, serivó.

Bierverkauf, der, serárulás v. eladás.

Bierwirth, der, sermérő, serkorosmáros.

Bierzeche, die, a' megivott ser arra.

Bierzeichen, das, Bierschild, Bierkranz, serczégér.

Biest, das, vad, veszett állat.

Biestmilch, die, die erste Milch nach der Geburt, locstó, gulasztó, pecztéj.

Bieten, darreichen, hinthalten, nyújtani, adni, odaadni, ajánlani, kínál-

- ni vele; die Hand bieten, um zu führen, valakinek a' kezét nyújtani p. o. vezetni, karját adni; um zu helfen, valakinek segítségül lenni, segítséget nyújtani, valakin segíteni; einem die Spitze bieten, szembe szállani valakivel, ellene szegezni magát valakinek; einem Troß bieten, ujjat húzni valakivel, makacsul ellene szegezni magát; st. anthun, ellenére tenni valakinek valamit, fenyegetve igérni; anwünschen, z. B. einen guten Morgen oder Abend, jó reggelt v. estvét kívánni; beim Kaufen und Verkaufen, tartani t. i. a' portékákat, árrát szabni, adni; zu theuer bieten, igen drágán tartani; igérni érte t. i. az eladó jószágért.
- Bieten, daß, Bietung, die, ajánlás, nyújtás; beim Kaufen und Verkaufen, tartás; ígérés.
- Bieter, der, ígérő,
- Bigamie, die, d. i. Doppellehe, kettős házasság.
- Bigott, adj., frömmelnd, scheinheilig, vakbuzgó, képmutató, kegyes, kegyeskedő.
- Bigott, adv., vakbuzgón.
- Bigotterie, die, vakbuzgóság, képmutató kegyesség, kegyeskedés.
- Bilanz, die, Schlussrechnung, számadás elgyengetése; Abgleichung um den Gewinn oder Verlust an einem Geschäfte zu erfahren, fonterány.
- Bild, daß, képzet, kép, forma; (Reflex.) die sinnliche Vorstellung einer Sache, ábrázolat, hasonlatosság, kép.
- Bildchen, daß, képecske.
- Bilden, formálni, kiformálni p. o. valaminek képét, állását, képezni; trop. vervollkommen, z. B. die Sitten bilden, den Geist, formálni, kiformálni, mivelni, kimivelni, tökéletesíteni, csinosítani, pallérozni; den Geschmack bilden, ízlését finomítani; in Künsten und Wissenschaften bilden, valakit a' mesterségekre és tudományokra tanítani, oktatni; daher: gebildet, kiformált, kimivelt, pallérozott; sich bilden, képződni, formálódni.
- Bilderbeschreibung, die, képek leírása.
- Bilderblende, die, Bildernische, fülke.
- Bilderbuch, daß, képeskönyv.
- Bildercabinet, daß, képes szoba.
- Bildersibel, Lie, képes ábécze.
- Bildersfreund, der, képeket kedvellő, azokban gyönyörködő.
- Bildergallerie, die, Bildersaal, képes társ v. tárház, képtár, képes gyűjtemény.
- Bildergemach, daß, képes szoba.
- Bilderhändler, der, képáros.
- Bilderhandel, der, Bilderhandlung, die, képárosság.
- Bilderlehre, die, képábrázolat magyarázás mestersége.
- Bildern, képeket forgatni, nézegetni.
- Bildernarr, der, Bilderliedhaber, képekbe bőszt.
- Bilderrahmen, der, képráma, keppártázat.
- Bilderreich, adj., képes, képekkel rakott, képzetekkel teljes.
- Bildersaal, der, siehe Bildergallerie.
- Bilderschrift, die, (Hieroglyphen), képesírás, képekkel való írás, ábrázoló v. ábrázolóírás.
- Bildersprache, die, ábrázolatos beszéd.
- Bildformer, der, képsformáló.
- Bildgießer, der, képöntő.
- Bildgießerei, die, Bildgießerkunst, képöntés mestersége.
- Bildgraber, der, képmetsző.
- Bildgraberei, die, Bildgraberkunst, képmetszés.
- Bildhauer, der, képsfaragó, köképsfaragó.
- Bildhauerei, die, képsfaragó munka.
- Bildhauerei, die, képsfaragás; als Werkstatt, képsfaragó műhely.
- Bildlich, adj., ábrázolt.
- Bildlich, adv., ábrázolva.
- Bildmacher, der, aus Thon, Gyps, képmíves.
- Bildner, der, idem.
- Bildniß, daß, kép, ábrázolat.
- Bildsäule, die, bálványkép, oszlop-kép, bálvány.
- Bildsam, adj., formálható, képzelhető.
- Bildsamkeit, die, formálhatóság, képzelhetőség.
- Bildschneider, der, képsfaragó.
- Bildschön, adj., olyan szép, mint a' festett kép, gyönyörű szép.
- Bildseite, die, einer Münze, képes oldala a' pénznek.
- Bildung, die, formálás, kiformálás, kiképezés; Bildung des Herzens, kiformálás, kimivelés, pallérozás, kipallérozás, tökéletesítés; die Bildung der Jugend, az ifjúságnak v. ifjakkak kiformálása, kimivelése, tanítása, oktatása, nevelése; das Gebildetseyn, d. i. die Gestalt, z. B. eines Menschen, forma, ábrázolat,

termet, kép; oder an Geist, Geschicklichkeiten, kimíveltség, pallerozottság; gelehrte Bildung, tudósság. Bildungsanstalt, die, tanító intézet; gelehrte Bildung, tudós tanító intézet.

Bildungskraft, die, formáló v. alkotó erő.

Bildungsloß, adj., formálatlan, pallerozatlan.

Bildungstrieb, der, (Physiol.) formáló erő.

Bill, die, engl. der Entwurf oder Vorschlag eines Gesetzes, törvényszabás.

Billard, das, biliárd; das Billardspiel, biliárd játék, biliárdozás.

Billardzimmer, das, biliárdszoba.

Billardkugel, die, biliárd golyóbis.

Billardspielen, biliárdot játszani, biliárdozni.

Billen, bei den Müllern, die Mühlsteine schärfen, a' malom követ élesíteni v. megvágni.

Billet, das, czédula, levélke; látogatólevélke; czédulalevél, helyeglevél.

Bilig, adj., illendő, helyes, méltó, illő; billigerweise, illendőképpen, méltán; st. mäßig, mérséklett, igazságos, egyenes.

Bilig, adv., billigermassen, illendően, illendőképpen, igazságosan, méltán.

Billigen, genehmigen etwas, jóvá hagyni, helybe hagyni; jemand's Meinung billigen, valaki gondolatját helybe hagyni, arra ráállani.

Billigkeit, die, illendőség, egyenesség, igazság; im Verfaufen; Fordern, magamérséklés.

Billigung, die, helybehagyás, jóváhagyás, elfogadás.

Bimsen, mit Bimsstein reiben, abpuhen, z. B. Leder, tajtékkövel sikárlani v. zsurolni.

Bimsstein, der, tajtékkő.

Bin, ich bin, vagyok; siehe Seyn.

Binde, die, alles, womit etwas gebunden wird, besonders ein breites Band, kötő, kötelék, lapos pántlika, szabású kötő eszköz, hoveder; bei Wundärzten, fásli; eine Binde um dem Kopf, als Zeichen der königlichen Würde, főekesség; oder wie bei Priestern im Alterthum, pántlika hoveder; kötőpántlika, szorító pántlika.

Bindband, das, névnapi ajándék.

Binden, befestigen, kötni, meg- v. rákötni v. hozzákötni; zusammenbinden, összev kötni; trop. látschen, ei-

nem etwas auf die Nase binden, az orrára bidgyeszteni valakinek valamit, elámitni valakit; einen Dieb binden, megkötni a' tolvajt; mit Ketten binden, lánczra tenni v. kötni; trop. fest zusammenhängend machen, wie Leine, Rast, összev foglalni, v. fogni, ragasztani; sich binden, összeállani; die Freiheit des Willens hemmen, megkötni valaki szabadságát; st. zu etwas verbindlich machen, kötelezni valamire, lekötni; sich an etwas binden, szorosan kötni v. tartani magát valamihez; in der kirchlichen Sprache, megtagadni a' bünhocsánatot valakitől.

Binden, das, Bindung, die, kötés, le-, meg-, v. hozzákötés; ist's Zusammenbinden, összev kötés.

Binder, der, eine Person, die etwas bindet, kötő, kötöző; st. Fassbinder, kádár, pintér, bodnár.

Bindeschlüssel, der, hatalom a' bün meg nem bocsátására.

Bindewort, das, (gramm.) foglalo, összev kötő szó.

Bindezeichen, das, im Schreiben, foglalo jel; in der Musik, egybekötő jel.

Bindezeug, das, bei Wundärzten, seborvosi szerzám v. készület.

Bindfaden, der, kötelék, kötő, zsinor.

Bindipeck, der, ángolytompák.

Bindung, die, megkötnés.

Bindwurm, der, métely.

Binnen, praep. innerhalb, alatt t. i. idő alatt, múlva; binnen zwei Jahren, két esztendő alatt; binnen drei Tagen, harmadnap múlva.

Binnenland, das, belföld, (nem tengerre fekvő tartomány).

Birse, die, eine Pflanze, szittyó; káka.

Birsenblume, die, virágos káka, ernyős elecs, fülemüle fű.

Birsengras, das, börtökös szittyó; árvakáka.

Birke, die, nyírfa; die weiße Birke, fejeér nyírfa.

Birken, adj., nyírfa, nyírfából való.

Birkenbaum, der, nyírfa.

Birkenholz, das, nyírfa.

Birkenreis, das, nyírvessző.

Birkenrinde, die, nyírfakéreg v. héjj.

Birkenschwamm, der, nyírfagomba.

Birkentbeer, Birkenöhl, das, nyírfa katrán.

Birkenwald, der, nyírfaerdő.

- Birkhubn**, das, nyírfajd; der Birkhubn, him nyírfajd; die Birkhenne, jérece nyírfajd.
Birkenwurzel, die, timpó.
Birn, Birne, die, körtvély, verebelte Birnen, jóféle termesztett körtvély; wilde Birn, vadkörtvély.
Birnbäumen, adj., körtvélyfából való.
Birnbäum, der, körtvélyfa; der wilde Birnbäum, vadkörtvélyfa, vaczkorfa.
Birnförmig, adj., körtvélyszabású.
Birnmoss, der, Birnwein, körtvélymust.
Birnmotte, die, körtvélymoly v. szipoly.
Birquitte, die, als Frucht, birskörtvély; als Baum, birskörtvélyfa.
Birole, Birolf, Birolt, der, sárga rigó, sarmalinkó, aranybegy.
Biß, adv., mit den praepositionen; biß an, auf, in, nach, über, vor, zu &c. — ig; biß nach Wien, Bécsig; biß hieher, eddig; biß dahin, addig; biß wohin? meddig? biß hierher, ekkorig; st. ungesähr, körülbelöl, mintegy; z. B. es waren unser biß zweihundert, körülbelöl, mintegy két százdon voltunk; st. oder, vagy; fünf biß sechs, öt vagy hat; biß auf, d. i. ausgenommen, kivén, kívül; z. B. alle biß auf ihn, ötet kivén mind, ö kivüle mindnyájan; mig a' mig, a' meddig; warte, biß ich komme, várakozz, mig visszajövök.
Bisam, der, Moschus, pézsma.
Bisamente, die, türkische Ente, pézsma récze v. rucza.
Bisamkorn, das, pézsma golyóbia.
Bisamochse, der, pézsma ökör.
Bisamratte, die, russische Bisam, auch Biederratte, pézsma hód v. vidra.
Bisamthier, das, Bisamreh, Bisambirsch, Bisamziege, tatár pézsma.
Bischöflich, adj., püspöki.
Bischöflich, adv., püspöki módon.
Bischof, der, püspök; ein gewisses Getränk, naranczvíz.
Bischofsmütze, die, püspöki süveg.
Bischofsstab, der, püspökpásztori bot.
Biscuit, der, piskóta.
Bisherig, adj., eddig való.
Bisthum, das, Gebiet eines Bischofes, püspökség; die bischöfliche Würde, püspökség; püspöki méltóság.
Bißweilen, adv., néha néha.
Bissen, der, salát; ein Bissen Brod, egy salát kenyér, egy harapás kenyér; ein fetter Bissen, jó koney, zsíros koney; gazdag préda.
Bissenweise, adv., salatonként.
Bißig, adj., beißig, harapós.
Biß, der, harapás; harapás jelo v helye.
Bißchen, das, salát, falatka, falatocská; egy kis, egy kevés, egy szikra kis; adv. egy kevéssé egy keveset.
Bißen, bißchen, pfeifen, pissegetni; einem bißen, valakit pissegetve hívni, pissegetés által adni valakinek jelt.
Bittbrief, der, könyörgő levél.
Bitten, kérni; fußfällig bitten, esedezni; um Hilfe und Beistand bitten, segedelemért könyörögni, segítségét kérni; um Verzeihung bitten, engedelmet kérni; st. einladen, zu Gaste bitten, valakit ebédre hívni.
Bitten, das, die Bitte, kérés, kérelem, kívánság.
Bitter, adj., keserű; bitter werden, megkeseredni; st. schmerzhaft, empfindlich, fájdalmas, sajnos, mardosó, sértő, csipős.
Bitter, adv., keserűn; keservesen, fájdalmasan, sajnosan.
Bitterböse, adj., igen gonosz, gonosz, álnok, hamis lelkű; nagyon boszús v. haragos.
Bitterkeit, die, keserűség, keseriz; eines Schmerzes, Verweises, keserves és fájdalmas volta valaminek; fájdalom, sajnósság; Haß, Feindseligkeit, harag, gyűlölség.
Bitterlich, adj., kesernyész, keserűs, keserves.
Bitterlich, adv., keserűsen, kesernyésen, keservesen p. o. sirni.
Bittersalz, das, keserű só, ángoly só.
Bittersüß, adj., keserédes.
Bitterwasser, das, keserű víz.
Bitterwein, der, Bermuthwein, urmös bor.
Bittlich, adj., bittend, kérő, esdeklő.
Bittlich, adv., kérve.
Bittschrift, die, kéreírás, kérelem v. könyörgő írás.
Bittweise, adv., kérve, esedezve, kérelem képpen.
Blache, die, ponyra.
Blachfeld, das, (Ebene), térség, síkság, térföld, rónaföld.
Blachfrost, der, feketefagy, hóleosás előtt való fagy.
Blähen, selfujni, selfuffasztani; trop. eine hohe Meinung von sich einflößen, selfúvalkodtatni, gőgösíteni; sich blä-

ten, d. i. in die Höhe steigen, felfúvódni, felpuffadni, dagadozni; trop. felfúválnodni, dölýfösködni, pöf-feszkeszteni t. i. kevélységből.

Blähsucht, die, szélkórság.

Blähung, die, das Blähen, felfúvás; der Zustand, da man aufgeblähet ist, felfúvódás, felpuffadás; an Blähungen leiden, szélszorulásban szenvedni; Blähungstreibende Mittel, szélhajtó szerek.

Bläschen, das, Hornbläschen, hójagocskák; auf dem Wasser, buborék; auf der Haut, pörsenés, persenés, bircsaó.

Bläser, der, fúvó.

Blässe, die, haloványság, halaványság.

Bläsbuhn, das, Wasserbuhn, das schwarze Bläsbuhn, szárcsa.

Blättchen, das, (an Gewächsen), levélke, levelecske, kis levél; (Papier), egy darabocskas papiros.

Blätterchen, das, ein kleines Blatt, kis persenés v. pattanás.

Blätterlos, adj., leveletlen.

Blättermagen, der, bei den wiederkäuenden Thieren der dritte Magen, kérőgyomor.

Blättern, in einem Buche, forgatni a' könyvet; sich blättern, d. i. die Blätter fahnen lassen, a' leveleit elhul-latni.

Blätterreich, adj., leveles, lombos, harasztos.

Blätterstein, der, réteges kő.

Blätterwerk, das, (Bauk.), haraszt lomb.

Bläue, die, (blaue Farbe), kékség, kék szín; (blaue Stärke), kékítő.

Bläuel, der, kótis, koltis, sulyok.

Bläuen, (Wäsche), kékíteni, megkékíteni; blau schlagen, megkékíteni, megverni; sich bläuen, d. i. heiter werden, wie i. B. der Himmel, kitisztulni, kiderülni.

Bläulich, adj., kékes, kékellő.

Blaugrün, adj., kékes zöld.

Blame, die, megszólítás.

Blamiren, rossz hírbe keverni, elhírelni, megszólítani.

Blamirung, die, hírbe keverés.

Blank, adj., weiß, fejer, szöke; glänzend, fényes, fénylő, ragyogó; bloß, nackt, mezitelen, meztelen.

Blase, die, auf dem Wasser, buborék; im Brode, lyukacs, lyukacsosság; auf der Haut, hójag, p. o. testen, égéstől 's a' t.; Blasen jehen, hója-

got húzni; werfen, buborékolni, bu-zogva forrni.

Blasebalg, der, fúvó.

Blasebruch, der, hójagsérülés.

Blaseentzündung, die, hójaggyulladás.

Blasegeschwür, das, hójagkelevény.

Blasehorn, das, der Hirten, Nachtwäch-ter, kürt.

Blasensampf, der, hójaggörös.

Blasen, wie der Wind, fújni, fúni; aus dem Munde blasen, fújni; in's Feuer blasen, felfújni a' tüzet; trop. stolztun, kérkedni, hánytatni magát; auf einem Blasinstrumente blasen, fújni; trop. in ein Horn blasen, egy kézre dolgozni v. játszani; einem etwas in die Ohren blasen, valamit valakinek a' fülébe sügni; st. wehen, fújni.

Blasen, das, fúvás.

Blasepflaster, das, hójagszívó flastrom.

Blaserohr, das, fúvó cső, szélsőpuska.

Blasenstein, der, fővénykő a' hójagban.

Blasewurm, der, kéz habanicza.

Blässig, adj., hójagos, hójagzásos, buborékos.

Blasoniren, (Wappenk.), die Wappen ausmalen, familia czimert kifesteni; dieselbe erklären, familia czimereket magyarázni.

Blasonirung, die, czimerfestés.

Bläß, adj., halovány, halavány, sápadt; blaß werden, halaványodni.

Bläßgelb, adj., haloványsárga.

Bläßgrün, adj., halaványzöld.

Bläßroth, adj., halaványpiros.

Blatt, das, an Bäumen, levél; an Blumen, szirm; Blätter treiben, levelezni, leveleket v. lombot hajtani, lombozni; trop. das Blatt hat sich gewendet, megfordult a' koczka, megváltozott a' dolog; sein Blatt vor's Maul nehmen, minden tartózkodás nélkül beszélni, igen szabadon beszélni, nem fogni be a' száját; ein Stück Papier, levél v. darab papiros; ein Kartenblatt, egy levél kártya; ein Tischblatt, asztaltábla; Weberblatt, borda; (Musik), vom Blatte singen, spielen, egyszerre v. első látásra énekelni v. játszani kótából.

Blattaugen, das, levélbimbó.

Blatten, abblatten, abblättern, levelezni, leszedni, letépni a' leveleit.

Blätter, die, pattanás, fakadék, p. o. a' testen; Kinderblättern oder Pocken, himlő; natürliche Blättern, közön-séges v. hójagos himlő; eingeimpfte Blättern, beoltott himlő; Blättern

haben, blattern, himlőzni; **blattern** bekommen, meghimlőzni.
Blatterflechte, die, kormos zuzmó.
Blattergift, das, himlőméreg.
Blattergrube, die, Blatternarbe, himlőhely.
Blatternarbig, adj., himlőhelyes.
Blatternimpfung, die, Blatterneimpfung, himlőoltás, himlőbéoltás.
Blatterrose, die, (Rothlauf), orbáncz; Sz. Antal tüze.
Blattersteppig, f. blatternarbig.
Blattgold, das, Blättchengold, levélarany.
Blattkäfer, der, levélbogár.
Blattlaus, die, levelész, korpaféreg.
Blattsauger, der, kermes, egy bogár nemo.
Blattseite, die, levéllap, levéloldal.
Blattsilber, das, ezüsttüstpléh.
Blattstiel, der, nyél, levelnyél.
Blattstück, das, bei Zimmerleuten, der Hauptbalken, gerenda.
Blattweise, adj., levelenként.
Blattwespe, die, tentred.
Blattzinn, das, Staniol, czippléh.
Blau, adj., kék; hellblau, s. B. wie der Himmel, égszín, világoskék; in's Grüne fallend, zöldeskék; dunkelblau, sötétkék, szederjes; blau vom Stossen, Schlagen, kék, megkékült, szederjes; blau werden, megkékülni; trop. ein blaues Auge davon tragen, verést kapni; mit einem blauen Auge davon kommen, egy két ütessel beérni, kevés bajjal kiszabadulni, kudarcot vallani; blauer Dunst, d. i. Blendwerk, ámitás, bolondítás; einem einen blauen Dunst vormachen, elámitni valakit.
Blau, das, kék, kékség, kékszín, kékfesték.
Blauäugig, adj., kékszemű.
Blauen, blau werden oder seyn, kékülni, megkékülni.
Blaufarbe, die, Schmalte, kékítő.
Blaugrau, adj., kékszürke.
Blaugrün, adj., zamánczos színű.
Blaugrundel, die, kék tölesérhal.
Blaubolz, das, kékberzsen.
Blaufelchen, das, füstfarkú billegető.
Blaufohl, der, Braunkohl, kékkáposzta.
Blaufopf, der, eine Entenart, iromba telelő réce.
Blaufraße, Mandelfraße, die, karicsa szalakóta.
Blaumaise, die, kék czinke.
Blausäure, die, Berliini kéksavany.
Blauschimmel, der, kékszürke ló.

Blausel, das, blaue Stärke, kékítő, kékkeményítő.
Blauspecht, der, kurtakalapács, favágó.
Blautaube, die, Holztaube, kék vad galamb.
Blech, das, pléh.
Blechen, d. i. zählen, fizetni.
Blechern, adj., pléhből való, pléh, bűdog.
Blechbütte, die, bádogpléhhámor.
Blechlein, das, bádogocska, pléhecske.
Blechscheile, die, kolomp.
Blechschräger, der, bádogos, kolompáros.
Blechschröder, der, kolompár, kolompkovács.
Blecken, (entblößen), fitítani; die Zähne blecken, fogát vicsorítani, elvicsorítani a fogait.
Blei, das, ón, ólom, feketeón.
Bleiarbeiter, der, ónmíves, czipmíves.
Bleiasche, die, Bleischaum, óntajték, ónmész.
Bleiauslösung, die, eczetben felolvasztott ón tajték.
Bleiben, maradni, megmaradni, tartani, fennmaradni; stehen bleiben, állva maradni, tovább is megállani; sitzen bleiben, vesztve ülni; liegen bleiben, fekve maradni, tovább is feküdni; hängen bleiben, fennakadni, belészakadni, valamibe; stecken bleiben, megakadni, fennakadni, belészakadni, p. o. a' beszédbe; gesund bleiben, egészségben maradni; lebendig bleiben, életben maradni; übrig bleiben, hátra maradni; bleiben lassen, abba hagyni; lass es bleiben, hadd abba; zurück bleiben, elmaradozni; verschwiegen bleiben, maradni, mint egy titokban maradni; im Treffen bleiben, elesni az ütközetben.
Bleiben, das, maradás, megmaradás; hier ist meines Bleibens nicht mehr, itt tovább maradni nem akarok.
Bleibergwerk, das, ónbánya.
Bleiblumen, die, ónvirág.
Bleibutter, die, ónhabvaj.
Bleich, adj., halavány, halovány, sápadt; bleich werden, el- v. megsápadni.
Bleichblau, adj., halavány kék.
Bleiche, die, des Gesichts, halaványság, sáppadtság; die Kunst zu bleichen, s. B. die Leinwand, fejtítés; der Ort zum Bleichen, fejtítő hely; Leinwandbleiche, vászonfejtítő.
Bleichen, weiß machen, megfejtíteni;

weiß werden, megfajérodni, meghalványodni.

Bleicher, der, fejeřitő.

Bleichgelb, adj., sáppadt.

Bleichrotb, adj., halóvány piros.

Bleichsucht, die, fejeírkórság, sáppasztó nyavalya.

Bleichung, die, megfejeírtés.

Bleidach, das, ónfedel.

Bleiern, adj., aus Blei gemacht, ón, ónból való; bleierne Gefäße, óndények; st. schwer, nehéz, mint az ón, ónnhézségű.

Bleierz, das, ónas ércz, gléteczet.

Bleieisig, der, ónhabeczet.

Bleifarbe, die, ónszin.

Bleifarben, bleifarbig, adj., ónszinű.

Bleifeder, die, plajbász.

Bleigeist, der, ónszesz.

Bleigießer, der, ónmíves; ózinöntő.

Bleiglätte, die, óntajték.

Bleigrube, die, ónbánya.

Bleibaltig, adj., ónas, ónnal elegyes.

Bleich, adj., dem Bleie ähnlich, ónszabású.

Bleikalk, der, ónmész.

Bleikönig, der, tisztaón.

Bleikolik, die, ónmaszlagos kórság.

Bleikugel, die, óngolyóbis.

Bleilöthung, die, ónnal forrasztás.

Bleiloth, das, Bleimaß, függőón t. i. mérni, mélységmérő, pontoránymérő.

Bleimilch, die, óntej.

Bleiöl, das, ónolaj.

Bleipflaster, das, ónszénolaj, flastrom.

Bleiplatte, die, ónpléh tábla.

Bleirecht, adj., senkrecht, függőleges, pontorányos.

Bleirohre, die, óncső.

Bleisalz, das, ónsó.

Bleischaum, der, ónmész.

Bleischluche, die, ónsalak.

Bleischnur, die, pontoránymérő, sínóron függő golyóbis.

Bleischwere, die, ónnhézség.

Bleisiegel, das, ónpélyeg, ónpecséta.

Bleistift, der, plajbász, czéruza.

Bleiwage, die, vízeránymérő, vízterületmérő.

Bleweiß, das, görögczéruza.

Bleiwurf, der, mélységmérő, óngolyóbis; a' mélységmérő kivetése p. o. a' tengerbe v. más vízbe.

Bleizucker, der, óncukor.

Bleizug, der, d. i. Fensterblei, ablaküvegön.

Blende, die, szemellenző; st. spanische Wand, olasz fal; (Bauf.); jedes blin-

de Fenster, oder jede blinde Thür, vak ablak, vak ajtó.

Blenden, blind machen, szemé világát elvenni, megvakítani; szemé fényét elvenni; trop. j. B. den Verstand blenden, megvakítani, t. i. az értelmet és okosságot.

Blendendweiß, adj., hószinű.

Blendlaterne, die, tolvajlámpás, vakító lámpás.

Blendling, der, koros, korcsfajta.

Blendung, die, megvakítás, szemfényvesztés, vakítás; ságár szorító.

Blendwerk, das, vakítás, szemfényvesztő v. vakító dolog; einem ein Blendwerk vormachen, valakit vakítani, ámitni.

Blessiren, megsebesíteni (katonát).

Blessiren, das, megsebesítés.

Blessirte, der, sebes, sebet kapott (katoná).

Blessirung, die, megsebesítés.

Blessur, die, seb, hadban kapott seb.

Blick, der, tekintet, rátekintet, rátekintés valamire; auf den ersten Blick, első tekintettel v. látásra; ein Zeichen mit den Augen, intés a' szemmel, pillantás, pillantat, szempillantás; trop. von der Seele, j. B. ein durchdringender Blick, éles belátás t. i. a' dologba.

Blicken, sichtbar seyn, látszani, mutatni magát, nézni ki belőle; trop. latotszeni; schnell auf etwas sehen, tekinteni, nézni; oft bliden, tekingetni.

Blickgold, das, d. i. Gold, welches noch Silber in sich enthält, ezüstel elegyes arany.

Blicksilber, das, reines Silber, tiszta ezüst.

Blind, adj., vak; blind werden, megvakulni; blind ankommen, d. i. übel ankommen, megjárni, pórul v. rosszúl járni; oder sich täuschen, megcsalodni, megcsalathozni; blind seyn, vakoskodni; blinde Kuh, szembekezdősi játék; st. trübe, homályos; st. erdichtet, fingirt, valj hamis; ein blinder Färm, vak láрма, ok nélkül való láрмаutés; ein blinder Angriff, tettető megtámadás; blind laden, csak fojtásra tölteni a' puskát, tettetésből tölteni a' puskát; blind schießen, fojtással löni; der Augen, des Verstandes beraubt, blindlings, handblind, vak, vakoskodó t. i. az értelmére nézve, okoskodás nélkül való, tudat nélkül való; blinder Gehorsam, vak engedelmesség.

Blind, adv., vakon.

Blind geboren, adj., oder der Blindgeborene, vakonszületett, született vak.

Blindheit, die, vakság, setéség, vakoskodás; Blindheit des Verstandes, d. i. Dummheit, vakság, tompaság, tudatlanság, setéség.

Blindlings, adv., mit verschlossenen Augen, szembehunyva; ohne Ueberlegung, vaktában.

Blindmaus, die, vak murmuter.

Blindschleiche, die, töredékeny pikkelyes kigyó, ranczas kigyó.

Blinken, schwimmern, ragyogni, villogni, csillogni, csillámlani, villámlani.

Blinken, das, ragyogás, villogás, csillogás.

Blinzen, blinzeln, pislogni, hunyorgatni; die Augenlieder oft auf- und nieder schlagen, pislogatni, hunyorítani, kacsintani, vágni v. intení a' szemével.

Blitz, der, der leuchtende Blitzstrahl, villámlás, villámás, villám; der einschlägt, menykő, ménkő, istennyila; ein schnell vorübergehender Glanz, tündöklés.

Blitzableiter, der, menykőfogó.

Blitzartig, adj., menykőves, villámne-mű.

Blitzen, es blizt, villámlik; Blitze werfen, schleudern, hullani a' menykőnek, menydörögve villámlani; daher trop. hell glänzen, schwimmern, villogni, ragyogni, fényleni; Feuer blizt aus den Augen, tűz villog a' szeméből; Freude blizt durch die stille Brust, örömvillám futja meg esendes mejjét.

Blitzen, das, beim Gewitter, villámás, villámlás; das Glänzen, villogás, ragyogás, fénylés.

Blitzend, adj., villogó, villámló, ragyogó.

Blitzstrahl, der, menykő, villám.

Blößen, bögni, bégetni, mint' a' juh; bögni, mint a' marha.

Blößen, das, bégetés; bögés.

Blöße, die, der Zustand, da eine Sache unbedeckt ist, meztelenség, meztelenség; uneig. im Fichten, ein unbedeckter Theil des Leibes, fedetlen rész; in weiterer Bedeutung, Schwäche, schwache Seite des Herzens und Verstandes, gyengeség, hiba; im Forstw. Pichtung, (im Walde), kopasság, kopár hely az erdőben.

Bloch, der, st. Klotz, tuskó, tusok, törzök; ein Stück Stein, darab, kőtus-

kó, gerenda, kögerenda, érczgerenda; der Bloß für Verbrecher, deres, kaloda.

Bloßade, die, Einschließung, z. B. einer Stadt, Festung, megszállás, körülfogás, t. i. várnak, városnak megszállása.

Bloßhaus, das, gerendavár, ágyú-sánczház; fogház.

Bloßiren, einschließen, megszállani, körülfogni, körülvenni, békeríteni, (a' várost, várat).

Bloßpfeife, die, Stoßflöte, furulya.

Bloßberg, der, (Gerhardsberg), Szt. Gellért hegye.

Bloßtaube, die, örves galamb.

Blöde, adj., gyenge, tompa; eszére nézve, tampaelméjű, buta, butafejű, lassú eszű; furchtam, jaghaft, félenk, bátortalan.

Blödigkeit, die, Schwäche der Augen, tompaság, a' szemnek tompasága; des Verstandes, tompaeszüség, gyengesejűség, butaság; Furchtamkeit, félenkség, bátortalanság.

Blödsichtig, adj., gyengeszemű, rövidlátású, tompaszemű, homályosszemű.

Blödsichtigkeit, die, tompalátás, homályos, szeműség, szemtompaság.

Blödsinn, der, tompaság, gyengeelme, butaság, tompaeszüség.

Blödsinnig, adj., tompa, gyengeelméjű, tompaeszü, buta, butaelméjű.

Blödsinnigkeit, die, tompaság, gyengeelméjűség.

Blond, adj., licht, szőke; blondes Haar, szőke haj.

Blonde, der oder die, szőke.

Blondine, die, szőke fejérszemély.

Bloß, adj., eig. der Bedeckung beraubt, meztelen, meztelen; mit bloßem Haupte, hajadon fővel; trop. unbeschützt, z. B. im Fichten, fedezetlen, pusztá.

Bloß, adv., st. allein, weiter nichts, als, csupán, csupa, tiszta csupa; bloß Poffen, csupa trófa v. tréfaság; st. nackt, meztelen, meztelenen.

Blühen, viragozni, virágzani; anfangen zu blühen, kezdeni virágzani, nyílani, fejlőni; trop. sich im Wohlstande, in einem lebhaften Zustande befinden, viragozni, virítani, diszlenni, jó v. boldog állapotban lenni, virágzó állapotban v. divatjában lenni; das blühende Alter, virágzó kor; im blühenden Alter seyn, életo virágában lenni; die schönen Wissenschaft-

ten blühen in einer Stadt, a' tiszta-
ságes tudományok virágoznak v.
diszlenek valamely városban.

Blüben, daß, virágzás; ist es Blüte,
virágzat.

Blühend, adj., virágzó, diszlő; trop.
eine blühende Schreibart, elevenség-
gel virító, ékes írásmód.

Blümchen, daß, virágocska.

Blüte, die, virágzás, virág, virágzat;
trop. der erwünschte hoffnungsvolle
Zustand einer Sache, virág, virágzás,
disze, divatja valaminek, virágja,
legszebb kora, legjobb ideje v.
környülállása valaminek; die Blüte
des Lebens, élete virágja, v. legszebb
kor; st. Blume, virág, egy szál vi-
rág; männliche, weibliche Zwitterblü-
ten, himvirág, anyavirág, nősvirág;
trop. die monatliche Reinigung, hó-
napszám, hónapi tisztulás.

Blütezeit, die, d. i. die Zeit der Blüte,
virágzás, virágzáskor; j. B. in der
Lindenblüte, hársfavirágzáskor; in
der Kornblüte, roza virágzáskor;
die Jugendzeit, ifjú kor, virágzó if-
júság.

Blütenknospe, die, d. i. das Blütenauge, vi-
rágbimbó.

Blume, die, virág; das feinste und be-
ste von einer Sache, java, lelke, szí-
ne, virága valaminek; j. B. Blu-
me des Rechts, lisztláng.

Blumenbau, der, virágtenyésztetés, vi-
rágmívelés.

Blumendelt, daß, virágos ágy t. i. a'
kertben.

Blumenblatt, daß, viráglevél; bokré-
talevél, szírom.

Blumensfeld, daß, virágos mező v. rét.

Blumenflor, der, virág diszlés, virág-
zás, együtt virágzás; virágzás ideje.

Blumenflur, die, virágos mező.

Blumengarten, der, virágos kert.

Blumensäutner, der, virágtermesztő,
virágkertész.

Blumengehänge, daß, Blumen-Quirlan-
de, féslen, virágfűzerek; mit Blu-
men ausschmücken, virágfűzerekkel
beaggatni.

Blumengeschirr, daß, virágos edény.

Blumengewächs, daß, virágplánta, ékes
virágtermő növény.

Blumengöttin, die, virágistenné, virág
istenasszony, Flóra.

Blumenkäfer, der, maróka.

Blumenkelch, der, csésze, kehely.

Blumenkenner, der, virágismerő.

Blumenkenntniß, die, virágismeret.

Blumenkohl, der, Carfiol, kartifiola,
virágos káposzta.

Blumentranj, der, virág koszorú.

Blumentrone, die, bokréta.

Blumentugel, die, gombvirág.

Blumenlese, die, virágszedés v. szüret;
válogatott mondások gyűjteménye.
(Florilegium).

Blumenmaler, der, virágfestő.

Blumenmalerei, die, virágfestés.

Blumenmonat, der, virághónap, t. i.
Aprilis és Május.

Blumenreich, daß, virágország, virá-
gok országa.

Blumenreich, adj., virágos, virágzó,
virágokkal rakott v. telyes.

Blumenscheide, die, burok, virághüvely.

Blumenscherbe, die, virágos cserép.

Blumensaub, der, himpor.

Blumensaubfaden, der, szálingó.

Blumenstängel, der, virágzár.

Blumenstempel, der, anya nőtény,
anyaszál, a' virágokban.

Blumenstiel, der, kocsán, kocsány, a'
virág szára.

Blumenstrauß, der, bokréta, virágbo-
kréta.

Blumenstück, daß, virágos tábla, virág-
tábla, virágos ágy; (Malerei), Blu-
mengemälde, festett virágok egy tá-
blán.

Blumentopf, der, virágcserep, cserep,
virágedény.

Blumenwerk, daß, virágok; virágcsí-
frák, valaminek ékesítésére.

Blumenzapfen, der, barka, cziczu.

Blumenzeit, die, virágok ideje, virág
ideje.

Blumenzucht, die, (Blumenbau), virág-
tenyésztetés.

Blumenzwiebel, der, hagyma, virág-
hagyma.

Blumicht, adj., virágforma, virágza-
bású, virágformájú; adv., virág-
módra.

Blumig, adj., virágos, virágzó, virá-
gokkal rakott; adv., virágosan.

Blumist, der, virágszerető, virágked-
vellő.

Blut, daß, vér; geronnenes Blut, aludt
vér; Blut auswerfen, vért köpni;
Blut vergießen, d. i. ermorden jeman-
den, ölni, gyilkolni; in der Schlacht,
vért ontani; sein Blut vergießen, vé-
rét kiontani; sein Blut fürs Vater-
land vergießen, hazájáért meghalni;
mit Blut beslecken, vérrel fertzettetni;
nach Blut dürsten, vért szomjúhozni;
etwas mit kaltem Blute anrühren, hi-

dag vérrel venni v. hallgatni valamit; Blut lassen, d. i. Uder lassen, eret vágni; das Blut stillen, a' vér-folyást elállítani; einen bis aufs Blut peinigen, valakit kegyetlenül marczongani v. kínzani; trop. der Gast mancher Früchte, lev, nedv; der Reben, szőlővessző leve, szőlőlév; st. das Leben, élet; sein Blut für jem. wagen, életét is odaadni v. feláldozni valakiért; ein junges Blut, ifjú ember; ein lieberliches Blut, gaz ember; st. gewaltsamer Tod, erőszakos halál; jemand's Blut fordern, valakinek az életét, az az, megölettetését kívánni; Fleisch und Blut, d. i. Begierden, testi kívánságok, testiség, testigönyörűségek; nahe Abkunft, Verwandtschaft, vérség, rokonság, közelvaló v. vérszeréntvaló atyafiság.

Blutabgang, der, vérmenés, vérhas.

Blutader, die, vérér; Pulsader, die, verőér, életér.

Blutaderneß, das, véreses hártyarécze.

Blutarm, adj., földhözragadt szegény, igen szegény.

Blutauswurf, der, vérköpés.

Blutbad, das, vérontás, nagy vérontás.

Blutbann, der, Blutgericht, Halsgericht, főbenjáró ítélőszék.

Blutbaum, der, Blutholz oder Campeschenbaum, vérbélfa.

Blutbegierde, die, vérszomjúzás.

Blutbegierig, adj., vérszomjúhozó.

Blutblase, die, aranyérhózag.

Blutbrechen, das, vérhányás.

Blutbuche, die, veres bikfa, vérlevolú erdei bikfa.

Blutbühne, die, vesztő állás.

Blutdurst, der, vérszomjúzás, öldöklő vágy.

Blutdürstig, adj., vérszomjúhozó, vérszomjúzó; adv., vérszomjúzva.

Blutegel, der, piócza, nadály.

Bluten, vérzeni; vérenek folyni; die Wunde blutet, vérzik a' seb, foly a' sebből a' vér; die Nase blutet ihm, foly az orra vére, eleredt az orra vére; eines gewaltsamen Todes sterben, erőszakos halállal halni meg, vérenek kiontatni, megölettetni; das Herz blutet mir, d. i. ich empfinde lebhaften Schmerz, vérzik a' szívom, folette fájlalom; für etwas büßen, lakolni, meglakolni valamiért.

Bluten, das, vérzés, ver folyás.

Blutend, adj., vérző.

Blutfabne, die, im Lebenswesen, vérzászló, mint jele a' főbenjáró törvénszék felállításának; das Zeichen zum Blutvergießen, vérzászló, mint jele a' káborúnak.

Blutfarbe, die, vérszín.

Blutfarbig, adj., vérszínű.

Blutfluß, der, vér folyás; goldene Uder, folyó aranyér.

Blutflüßig, adj., vér folyásos.

Blutfremd, adj., egészen idegen.

Blutgang, der, vér folyás.

Blutgefäß, das, ér, véredény; pl. Blutgefäße, die, vérenek.

Blutgefäßlehre, die, vérerek tudománya.

Blutgeld, das, vérárr, vérnek árra.

Blutgericht, das, főbenjáró ítélőszék.

Blutgerüst, das, vesztőállás v. hely.

Blutgeschwür, das, vérkelevény, vérkelés.

Blutgier, die, vérszomjúzás.

Blutgierig, adj., vérszomjúzó, vérszomjúhozó.

Blutgras, das, Bluthirse, vérszín v. piros muhar.

Bluthänfling, der, kenderike csikörke pinty.

Blutharnen, das, bei Pferden und dem Hornviehe, véres vizellet, vérhúgyás, egy nyavalya neme az állatoknál.

Bluthirse, die, pirók, muhar.

Bluthochzeit, die, die Pariser, auch Bartholomäusnacht genannt, a' Párisi gyilkoló v. vérontó lakodalom.

Blutbund, der, ein grauiamer Tyrann, vérszopó, vérszomjúzó tirannus.

Blutbusten, der, das Blut speien, vérhányás, vérköpés.

Blutig, adj., véres, vérontó; ein blutiger Krieg, véres had vagy háború; ein blutiges Treffen, véres ütközet; trop. keinen blutigen Heller, d. i. gar kein Geld haben, egy fél pénz sem bírni, egy pénznek úra nem lenni.

Blutjung, adj., nagyon fiatal v. ifjú, gyenge ifjú.

Blutkasten, der, st. Herz, szív.

Blutlassen, das, Uderlassen, érvágás.

Blutlauf, der, vérmenés, vérhas.

Blutlos, adj., véretlen, vértelen, vérenkül való, vérevett.

Blutnuß, die, vérbélű v. veresbélű mogyoró.

Blutpflanze, die, vérbélű őszibarack.

Blutrache, die, gyilkosság, megbosszúlása, bosszúállás a' gyilkosságért.

Bluträcher, der, gyilkosság bosszúló.

Blutreich, adj., bővérű, véres.

Blutreinigend, adj., vértisztító.
 Blutreinigung, die, vértisztítás, vértisztulás; ein blutreinigendes Mittel, vértisztító szer v. eszköz, orvosság.
 Blutrichter, der, élethalál bíró.
 Blutroth, adj., vérszínű, vérpiros, piros mint a' vér.
 Blutrothwerden, elpirosodni, nagyon elpirulni.
 Blutruhr, die, vérhas.
 Blutrüthig, adj., blutig, blutend, vérző, véres.
 Blutsauer, adj., sehr sauer, nagyon savanyú; lästig, schwer, keserves, igen terhes; blutsaure Arbeit, keserves munka.
 Blutsauger, der, nádály, piócza; st. Bampyr, eine Art großer Fledermäuse in Amerika, lidércz v. tölcsérorrú denevér.
 Blutschande, die, vérrokonos v. vérelenvaló paráznaság.
 Blutschänder, der, vérrokonos parázna.
 Blutschlecht, adj., tetemes rossz, felette rossz.
 Blutschuld, die, gyilkosság, nagy gonoszság.
 Blutschwamm, der, tinórú vérgomba.
 Blutschweiß, der, vérizzadság, vérveřejtékzés.
 Blutschwizen, daß, idem.
 Blutsfreund, der, Blutsverwandter, vérszeréntvaló atyafi v. rokon, vérrokon; die Blutsfreundin oder Blutsverwandte, vérszeréntvaló rokon (asszony v. leány).
 Blutspeien, daß, vérköpés; st. Blutbrechen, vérhányás.
 Blutstaar, der, vérhó Jag.
 Blutstätte, die, Nichtstätte, vesztőhely.
 Blutstallen, daß, vérhúgyás.
 Blutstein, der, Eisenstein, vérkő.
 Blutstillend, adj., vérállító, p. o. szerék.
 Blutstropfen, der, vércsepp, egy csepp vér.
 Blutstodung, die, vérdugulás.
 Blutsturz, der, vérhányás, nádravérfolyás, vérrohanás.
 Blutsverwandtschaft oder Freundschaft, die, vérszeréntvaló rokonság v. atyafiság, vérrokonság.
 Bluttriefend, adj., szivárgó.
 Blutumlauf, der, vérkerengés.
 Bluturtheil, daß, halálos ítélet.
 Blutvergießen, daß, vérontás, ölés.
 Blutverlust, der, vérvesztés, vérelfolyás.
 Blutwasser, daß, vérsavó, a' vérsavója.

Blutwenig, adj., igen kevés.
 Blutwurst, die, (Plunze), véreshurka, gömböcz.
 Blutzeuge, der, (Martyrer), mártir.
 Blutzwang, der, erőltető vérhas.
 Bod, der, pl., die Böcke, bak; Schafbod, Widder, kos; Rehbod, baköz; Ziegenbod, bak, kecskebak; ein junger Bod, gödölye; Sprichw. einen Bod zum Gärtner setzen, kecskére bízni a' kertet, farkasra bízni a' nyáját, ebre bízni a' hájat; von mol lustigen Menschen, j. B. ein geiler Bod, buja fajtalan ember; eine Art Pfeife, der polnische Bod, Dudelsack, Bodpfeife, duda; Sturmbock, bei den Alten, várvívó kos; st. Fehler, Bersehen, hiba; einen Bod schießen, bakot ütni v. löni, az az, nagyot hibázni; ein vierfüßiges Gestell, bak, kecskebak; s. Rüstbod, Holzbod, Sägebod, Rutschbod, bak, kocsibak, el-sőbak, kociülés, hátulsőbak.
 Boden, von den Ziegen, den Bod zur Begattung zulassen, a' bakot bakzatni; wie ein Bod sinken, bűzhödni, bakbüzü lenni; rosen, j. B. mit den Hörnern, döfni, döfölni, mint a' bak szarvával; d. i. stampfen, j. B. den Flach, tilolni a' lent, kendert, törni.
 Bodenzen, bakbüzünek lenni.
 Bodfell, daß, die Bodshaut, bakbőr.
 Bodfüßig, adj., Bodfüße habend, kecelábú.
 Bodlamm, daß, ein Lamm männlichen Geschlechts, kos v. himbárány.
 Bodleder, daß, ein zubereitetes Bodfell, bakbőr, bakirha.
 Bodtig, adj., bakbüzü.
 Bodsaug, daß, bakszem; ein Mensch, dessen eines Auge kleiner ist, als das andere, félsanda; st. Schalmuschel, csészecsiga, (patella).
 Bodsbart, der, bakszakáll.
 Bodsfleisch, daß, bakhús.
 Bodsgestank, der, bakbüz.
 Bodshorn, daß, bakszarv; in's Bodshorn blasen, d. i. Lärm, hijjába lármát ütni; einen in's Bodshorn jagen, in die Enge treiben, valakire ráijeszteni; eine Pflanze, Fönckraut, bakszarvú lepkeszeg, görög széna.
 Bodshörnerl, daß, Johannisbrod, Sz. János kenyere.
 Bodsprung, der, bakszökés bakugrás, viczkánkodás; Bodsprünge, (Capriolen) machen, bakszökéseket tenni.
 Boden, der, pl., die Böden, überh.

das Unterste einer jeden Sache; bes. besonders die Oberfläche der Erde, Erdboden, föld, földszin; alles dem Boden gleich machen, mindent földig lerontani; in engerer Bedeutung in Rücksicht ihrer physischen Beschaffenheit, föld, föld neme; ein fetter, magerer Boden, kövér sovány föld; in Rücksicht auf Eigenthumsrecht, Grund und Boden, telek; auf meinem Grund und Boden, az én telekemen; der unterste Theil eines Gefäßes, z. B. Fasses, fenék, fenek, ally; des Meeres, Flußes, tengernek, folyóvíznek fenéke, allya; der oberste Raum eines Gebäudes unter dem Dache, padlás, házhéj, hiű, héj; der Fußboden, padimentom; Kornboden, gabonacsűr v. tárház; Fechtboden, bajnok hely; von leinenen, seidenen u. dgl. Zeugen, der Grund, fenékszin, a' szőtt materiának a' fő színe mellyen virágok vannak.

Bodenbret, das, fenékdeszka a' szekerén.

Bodenfenster, das, házhéj ablak.

Bodenkammer, die, házhéj allatt lévő kamara, padláskamara.

Bodenlos, adj., feneketlen; das Wasser, örvény.

Bodenlos, adv., feneketlenül.

Bodensatz, der, szálladék, üledék, salak, ally, seprő.

Bodensee, der, Bodáni tó.

Bodenstück, das, fenékdarab, fenéknekvaló deszka, fenékdeszka; an den Kanonen, das Bodensfeld, Stoßstück; ágyúagy, az ágyú agya.

Bodentreppe, die, padlásgrádics, házhéj grádics, hiűvíű grádics.

Boding, der, kad.

Bodmen oder Böldmen, auch Böldnen, mit einem Boden versehen, z. B. ein Faß, megfenekelni, feneket csinálni belő; ein Zimmer bödnen, megpallózni, kipallózni, deszkával kirakni.

Bodmerei, die, hajó megjobbítására felvett pénz felől való egyezés.

Böckchen, das, bakocska, gödölye.

Böckeln, nach dem Bocke riechen, bakbűzű lenni egy kevéssé.

Böhme, der, Tseh.

Böhmen, das, (Land), Tseh ország.

Böhmisch, adj., in oder aus Böhmen, Tseh v. Tsehországi; trop. das sind ihm böhmische Dörfer, d. i. unerhörte Dinge, esmeretlen dolgok ezek ő előtte.

Böhmisch, adv., Tsehül.

Böhnchen, das, babocska.

Bökel, der, sósvíz, sonnyasztó sósvíz.

Bökelfleisch, das, sósvízbe áztatott hús.

Bökeln, sósvízbe áztatni.

Bökelsunge, die, sósvízbe áztott nyelv.

Böller, der, Pöller, kis mozsárágyú, pattantyú.

Börse, die, pénzes erszény v. zacskó; ein Gebäude in großen Handelsstädten für Kaufleute, daselbst ihre Geschäfte abzumachen, alkupalota, váltótár, pénzváltótár, alkutár.

Bösartig, adj., gonosz, rossz, rosszfajta; eine böartige Krankheit, gonosz nyavalya; ein böartiges Fieber, rosszfajta hideglelés; böhaft, gottlos, z. B. Mensch, gonosz, rossz természetű p. o. ember.

Bösartig, adv., gonoszúl.

Bösartigkeit, die, böse Beschaffenheit, rossz volta valaminek; sittliche Schlechtigkeit, gonoszság, rosszasság.

Böse, adj., rossz; st. schadhaft, verdorben, romlott, elromlott; böser Weg, rossz út; vom sittlichen Zustande. a) überhaupt: schlimm, unseren Absichten zuwider, rossz, mostoha; böse Zeiten, mostoha idők; eine böse Nachricht, kedvetlen v. rossz hír; b) zum Zorne geneigt, haragos, mérges; ein böses Weib, gonosz asszony; ein böser Hund, harapós kutya; einen böse machen, megharagítani; böse werden, megharagudni; c) schädlich, gefährlich, gonosz, veszett, p. o. száj, nyelv; schändlich, schimpflich, rossz, utálatos, veszett; er hat einen bösen Namen, veszett neve van, rossz híre neve van; allen Gesetzen zuwider, gonosz, rossz t. i. ember.

Böse, adv., gonoszúl, rosszúl.

Böse, der, d. i. ein böser Mensch, gonosz ember, a' gonosz; ein Teufel, der böse Feind, sátán.

Böse, das, d. i. eine böse That, gonoszság, gonosztett.

Böse thun, bűnhödni, gonoszságot követni el.

Bösewicht, der, elfajult gonosz, istentelen gonosz, istenneli ülvaló, gonosztévő.

Bösherzig, adj., gonoszlelkű.

Bösberzigkeit, die, gonoszlelkűség.

Böslich, adv., gonoszúl.

Böttcher, der, Faßbinder, bodnár, pintér, kádár.

Boge oder Böge, die, (Weinboge), lugos.

Bogen, der, jede krumme Linie, görbület, hajlat, karéj; der Fluß macht einen Bogen, a' folyóvíz tekeredik v. karéjt csinál; etwas, was bogenförmig gebaut ist, z. B. jede Rundung eines Gewölbes, boltozat, bolthajtás; der Bogen des Rades, die Felgen, keréktalp; der Bogen zum Pfeilschießen, kézív, mellyből a' régiék nyilaztak; der Geigenbogen, hegedűvonó; ein Bogen Papier, egy ív papiros, egy árkos papiros.

Bogendecke, die, boltozat, bolthajtás.

Bogenfeile, die, háttas reszelő.

Bogenfenster, das, bolthajtásos ablak.

Bogenfläche, die, karéjosság.

Bogenförmig, adj., karéjforma, karéj, bolthajtásos.

Bogenförmig, adv., karéjosan, bolthajtásosan.

Bogengang, der, in Gärten, Bogenlaube, lugos.

Bogengröße, die, ív v. árkos nagysága.

Bogenlang, adj., egy ívnyi, egy ívet megtöltő.

Bogenlinie, die, karéjlinea, karéjvonás.

Bogenschuß, der, Schlußstein, bolthajtást bezáró kő.

Bogenschuß, der, ív ellövése, nyíllövés; die Entfernung eines Pfeilschußes, egy nyíllövésnyi távolság; ein Bogenschuß, bolthajtásos lövés.

Bogenschuße, der, nyilas.

Bogenweise, adv., karéjosan, bolthajtásosan, boltozatosan; árkusonként.

Bogenwölbung, die, bolthajtás, boltozat.

Bogenzahl, die, z. B. eines Buches, ívszám, az ívek v. árkosok száma.

Bogig, adj., was eine Bogengestalt hat, karéjos, girbegurba.

Bogig, adv., karéjosan, boltozatosan.

Bohle, oder Bole, die, ein dickes Bret, pallódeszka, gerendadeszka, palló, palló gerenda; eichene Bohlen, tölgyfa deszka v. palló.

Bohlen, mit Bohlen belegen, kipallózní, pallózní.

Bohlen, das, die Bohlung, kipallózás.

Bohlendach, das, deszkapadlázat.

Bohne, die, bab; Schminkebohne, deren Schoten gegessen werden, paszuly, faszulyka; türkische Bohne, nagy-

virágu paszuly, török borsó; Zwergbohne, gyalog paszuly; die Feld-, Sau-, Pferd-, Eßelsbohne, bab, babó, kerti-disznó-bab.

Bohnen, z. B. einen Tisch u. dgl.; kisikárlani, kisimítani, kipallérozni.

Bohnenbaum, der, fáí zanot; süßer Bohnenbaum, édes kászia.

Bohnentrei, der, babkása

Bohnenkraut, das, Pfefferkraut, bosos szátorja, borsfü, csombor.

Bohnenmehl, das, babliszt.

Bohnenschote, die, bab- v. paszulycső, paszulybecző.

Bohnenstengel, der, babszár.

Bohnenstrob, das, babszalma.

Bohren, fúrni; ein Loch, kiúfni (lyukat), kilyukasztani; ein Schiff in den Grund bohren, a' hajót megfúrni és az által elsüllyeszteni, keresztül löni a' hajó fenekét.

Bohren, das, Bohrung, die, fúrás, lüfúrás.

Bohrer, der, fúró, a' ki fúr; das Werkzeug, fúró, fúrú, fúró eszköz.

Bohrkäfer, der, furdancs.

Bohrerspäne, die, fúrópor.

Boi, (Boy), der, eine Art Zeug, bojposztó.

Boje, die, (Wiege), bölcső.

Bojsalz, das, (Seesalz), tengersó.

Bollwerk, das, (Bastei), véderősség, vívóbástya; bástyagát, a' vizek partján, védgát a' víz kiöntése ellen.

Bologneser-Hündchen, das, bolonyai ebecske.

Bolzen, der, (Bolz), nyílvevő, nyíl; st. Stahl, a' téglázó vasa, a' téglázóvas nyelve, mellyet megtüzesítve tesznek a' téglázóba; végszeg, tartalékszeg, peczek p. o. tengely végszeg.

Bomtarde, die, bombihányó, bombiágyú.

Bombardement, das, Bombenwerfen, bombahányás, bombizás, bombihányás, bombival való ágyúzás.

Bombardiren, bombizni, bombit hányni, ágyúzni, ágyúval löni.

Bombast, der, (Wortschwall), fellengős beszéd, fellengő írásmód, szódagály.

Bombe, die, bómbi, bomba, gyújtógolyóbis

Bommen, hingálozni.

Boot, das, kis hajó, csajka, ladik, csónak.

Bootsleute, die, plur. csajkások.

Bootmann, der, hajós, hajómester.

Bootsknecht, der, (Matrose), hajós legény, sajkás, csajkás.

Borax, der, olvasztó só, pórics.

Borarsäure, die, póricssavany.

Bord, der, der Rand einer Sache, z. B. eines Gefäßes, szél, p. o. az edény széle, v. karimája; st. Ufer, a' part széle; besond. der Rand eines Schiffes, a' hajó széle v. oldala, párkány; über Bord springen, a' hajóból kiugrani; über Bord werfen, kihányni valamit a' hajóból, kivetni a' hajóból v. a' tengerbe vetni; uneig. das Schiff selbst, auch das Bord, hajó; an Bord gehen, bémenni a' hajóba, felmenni a' hajóra, hajóra szállni; an-Bord bringen, hajóra rakni v. szállítani; über Bord fallen, kiesni a' hajóból; an Bord haben, a' hajón lenni v. vinni.

Bordell, das, bordélyház, kurvaház.

Bordiren, z. B. ein Kleid, paszománal béborítani, paszomántal megborítani t. i. ruhát, mentét; ein bordirtes Kleid, paszomántos ruha v. öltözet.

Bordirt, adj., paszomános, paszomántos.

Borg, der, das Borgen, wenn man von jemanden borget, a) etwas, das man wieder gibt, z. B. Geld, kölcsönkerés, kölcsönözés; etwas auf Borg nehmen, valamit kölcsön kérni; borgen, b) etwas, das man nicht wieder gibt, hitelbe v. hitelre vevés; auf Borg nehmen, d. i. auf Credit, hitelbe v. hitelre venni; wenn man jemanden etwas leiht, a) das er wieder gibt, kölcsönadás, kölcsönözés, hitelezés; auf Borg geben, kölcsönadni, kölcsönözni, hitelezni; b) das er nicht wieder gibt, z. B. Waaren, hitelbeadás, hitelreadás, hitelezés; etwas auf Borg geben, hitelbe v. hitelre adni, hitelezni p. o. portékát.

Borgen, als Darlehen nehmen, um es zurückzuzahlen, kölcsönvenni, kölcsönözni, kölcsön kérni p. o. pénzt; auf Credit nehmen, hitelbe v. hitelre venni p. o. portékát; trop. entlehnen, z. B. einen Namen, ein Beispiel, kölcsönözni, venni; st. leihen, das er wieder gibt, z. B. Geld, Bücher, kölcsönadni, kölcsönözni p. o. pénzt, könyvet; das er nicht wieder gibt, z. B. Waaren,

hitelre v. hitelbe adni valakinek p. o. a' portékát.

Borger, der, kölcsönkérő, hitelbekérő, kölcsönöző, hitelező, kölcsönadó, hitelbeadó, kölcsönöző, hitelező.

Borke, die, kéreg, fakéreg; die verhärtete Rinde an Geschwüren, var, sebvár.

Born, der, st. Wasser, víz; st. Quelle, forrás; st. Brunnen, kút.

Bornfanne, die, vízedény.

Borsdorfer-Apfel, der, borsdorfi alma, kormos almaneme.

Borst, der, repedés, hasadás.

Borstbesen, Borstwisch, Haarbese, der, serteseprű, borostaseprű.

Borste, die, bei Schweinen, serte.

Borsten, sich, wie Borsten steif in die Höhe stehen, borzadni, selborzadni, borzadozni; das Haar sträuben, wie Hunde, berzeszteni a' szőrét, berzenkedni.

Borstenförmig, adj., serteszabású, mint a' serte.

Borstengras, das, magár.

Borstenspindel, der, sertecset.

Borstig, adj., mit Borsten besetzt, sertés; den Borsten ähnlich, borzas.

Borstwisch, der, serteseprű.

Borte, die, eine Einfassung an Kleidungsstücken, szege, szegély; goldene oder silberne Borten, paszamánt p. o. arany v. ezüst.

Borten, der, Kopfschmerz für Mädchen in Ungarn, pártá; Borten aufsetzen, fel-pártázni.

Bortenwirker, der, (Posamentirer), paszamán szövő.

Bose, die, tollszár; egy marok, egy csomó p. o. kender, len.

Boshaft, adj., zornig, haragos, mérges; st. gottlos, gonosz, rossz; geneigt zu Schaden, rossz v. gonosz indulatú.

Boshaft, adv., haragosan, mérgesen; dühösen; rossz indulattal, gonoszúl.

Bosheit, die, gonoszság, rosszaság; mērgesség, mérég; istentelenség; eine boshafte Handlung, gonosz cselekedet.

Boskett, das, Lustwäldchen, liget.

Bossiren, z. B. in Wachs, Gyps, kinyomni, kinyúrni p. o. képet, szobrot, viaszból, gipszből.

Bossirer, der, képfarmáló, viaszkép-mívész.

Botanik, die, d. i. die Pflanzenkunde od. -lehre, füvésztudomány.

Botaniker, der, füvész.

Botanisch, 'adj., fűvészi; botanischer Garten, fűvészkert.

Botanisiren, batanizálni, fűvészkedni.

Both, der, ígérés, árigérés t. i. portékáért; einen Both auf etwas thun oder legen, valaminek árát ígérni.

Bothe, der, küldött, követ, hírvivő, izenetvivő követ; einen Bothen schicken, valakitől megizenni v. izenetvivőt küldeni; Briefbothe, levélhordó hövet.

Bottschaft, die, izenet, követség, tudósítás; eine Bottschaft bringen, izenetet v. követséget hozni; annehme Bottschaft bringen, kedves követséget v. tudósítást hozni; st. Gesandtschaft, követség; st. Gesandter, követ.

Bottschaster, der, (Ambassadeur), főkövet, p. o. nagy Fejedelmektől küldetett.

Botbmäßigkeit, die, hatalom, birtok; unter jemandes Botbmäßigkeit stehen, valakinek hatalma alatt lenni — gerathen, esni — bringen, birtoka alá vetni.

Bottich, der, Boding, kis kád.

Bouquett, das, bokréta.

Bouteille, die, karafina, butella.

Brach, adj., ungepflügt, ungebaut, ugarban; der Acker liegt brach, ugarban hever a' föld; ihn brach liegen lassen, a' földet ugarban hevertetni.

Brachacker, der, Brachfeld, Brachland, ugar.

Brache, die, ugarban hevertetés; die Arbeit des Brachens, ugarlás, ugarolás, ugar alá szántás.

Brachen, ugarlani, ngarolni, feltörni v. felszántani az ugart, ugar alá szántani, az ugar földet először megszántani; den Flachs brachen, lent törni.

Brachlerche, die, mezei pacsirta.

Brachmonath, der, ugarhónap, Sz. Ivan hava, Junius.

Brachvogel, der, tantal, tantalmadár; poling snef; fagyöngyevő húros madár.

Brachzeit, die, ugarlás ideje, ugar-szántás, ugartörés; zur Brach, ugarszántáskor.

Brack, der, (Leithund), vizsla, kopó; das Untaugliche von einer Sache, kivetője valakinek, allya, selejtesse, sepreje, szemetje, p. o. a' portékának selejtesse.

Brackdistel, die, iringó.

Bracken, kiválogatni a' javát, kihányani a' rosszát, hitványját, selejtessét.

Bradvieh, das, kiveret marha, v. juh, hitványja a' többenek.

Brackwasser, das, pokolvíz, (édes v. nem iható víz) sós-v tengervíz.

Bram, der, sárga seprőke; st. die Brame, prém, szege, szegéje, széle valaminek; oder Gebräme, prém p. o. mente prém.

Bräme, die, (Bremse), bögöly; st. Bietbräme, pocsik, pöcsök.

Bräune, die, setétbarnaszín, karát-szín, barnaság; eine Hals-Krankheit, torokgyék.

Bräunen, megsetétbarnálni, barnítani, setétíteni; durch's Rösten bräunen, j. B. den Kaffee, pergetni, pergeléssel pirítani, barnítani; braun machen, megbarnítani.

Bräunlich, adj., barnás.

Bräunlich, adv., barnásan.

Bräutigam, der, vőlegény.

Bramarbas, der, (Großsprecher), magát hánytató, dicsekedő.

Braminen, die, indus barátok v. papok.

Brand, der, das Brennen, tűz; éges; in Brand kommen, meggyúladni, lángot vetni; das Verzeihen durch's Feuer, tűz, éges, eléges; in Brand stehen, felgyújtani; vom Brand verzehrt werden, el-, v. megégni; einen Brand löschen, a' tüzet eloltani; trop. 1) eine Krankheit bei Menschen ic., j. B. eines Gliedes, gyúladás; der heiße Brand, tüzes gyúladás; der kalte Brand, tagelhallas; der Brand des Gehirns, agyvelő gyúladás, der Brand der Knochen, csontveszés, csontfene; am Getreide, üszög; an Weinstöcken, Bäumen, ragya; den Brand haben, elsülni mint a' ragya; 2) eine Leidenschaft, j. B. Liebe, tüze, hevessége az indulatosságoknak, szerelemnek; 3) die Handlung des Brennens, égetés; ein Brand Ziegel, egy égetés v. egy komenczo téglá; 4) etwas, was brennt, oder gebrannt hat, üszök; ein glimmender Brand, tüzes üszök; ein gelöschter Brand, üszök, üszkösfa; 5) ein Werkzeug zu zünden, j. B. eine Lunte, gyújtó eszköz, kandó; ein dem Viehe eingebranntes Zeichen, a' marhára süttött bélyeg.

Brandbeule, die, pokolvar.

- Brandblase**, die, égéstől támadt hó-jag.
- Brandbock**, der, Feuerbock, vasmacska, (a' tűzhelyen)
- Brandbrief**, der, ein obrigkeitliches Zeug-nis wegen erlittenen Brandes, bi-zonyságlevél az elégésről; ein Brief, in welchem ein Nordbrenner mit Bran-de drohet, égetéssel fenyegető levél.
- Brandente**, die, barna récze.
- Brandfleck**, der, eine unfruchtbare Stel-le auf einem Acker, kiégett kopár-helly a' vetés között.
- Brandfleckig**, adj., Brandflecken habend, belsőgyulladás jeleivel foltos, üszögös p. o. búza.
- Brandfuchs**, der, tüzes v. pirók róka; eine Art Pferde mit dunkelrothen Haa-ren, barnapej ló.
- Brandhafer**, der, üszögös zab.
- Brandicht**, adj., nach dem Brande rie-chend, kozmás, perkelt szagú; ein Brand-Geruch, Geruch, perkelt szag, íz; adv. brandicht riechen, szmuc-sen, perkelt szagú v. ízű lenni.
- Brandig**, adj., was den Brand hat, z. B. Getreide, üszögös p. o. búza.
- Brandkorn**, das, üszögös rozs.
- Brandkugel**, die, gyújtógolyóbis.
- Brandmal**, das, égésjel, égésbélyege, égésfolt a' testen; ein Zeichen an Verbrechern, égetés jele a' gonosz-tévön.
- Brandmarken**, z. B. einen Verbrecher, sütögetni, rásütni a' bélyeget, meg-bélyegezni, megsütögetni p. o. a' gonosztévőt; gebrandmarkt, megsü-tögetett, megbélyegezett; trop. st. beschimpfen, gyalázattal megbélye-gezeni; mit allen Lastern gebrandmarkt, minden gonoszsággal megbélyegéz-tetett.
- Brandmarken**, das, sütögetés; st. Be-schimpfung, gyalázat, gyalázatejtés valakin.
- Brandmauer**, die, Feuermauer, tűzfal.
- Brandrakette**, die, gyújtósárkány.
- Brandroggen**, der, üszögös rozs.
- Brandrose**, die, gyuladós Sz. Antal tűze.
- Brandsalbe**, die, égésre való ír v. kenőcs.
- Brandschaden**, der, megégés által oko-zott v. szenvedett kár.
- Brandschaden**, z. B. eine Stadt, meg-sarczolni a' várost, sarczot vetni a' városra, hadiadót csikarni a' fel-prédálás helyett.
- Brandschagung**, die, sarczolás, adócsi-
- karás t. i. az ellenség által; das er-legte Geld selbst, sarcz, hadi adó.
- Brandschiff**, das, Brander, gyújtó ha-jó; gyújtogató hajó.
- Brandsilber**, das, kiégetett ezüst.
- Brandstätte**, die, ein Platz, wo ehemals z. B. die Todten verbrannt wurden, égető hely; oder, wo z. B. ein Haus abgebrannt ist, Brandstelle, tűz helye, a' hol tűz v. égés volt, elégett ház helye; st. Heerd, tűzhely; Feuer-stätte, lakás, lakhely, épület, haj-lék t. i. szoba, konyha, kamara.
- Brandstein**, der, Ziegelstein, téglá ége-tett téglá.
- Brandsteuer**, die, égés után szedett pénz.
- Brandstifter**, der, gyújtogató.
- Brandung**, die, habtorlás, hullámozás, hullámverődés, t. i. a' közsziklához, habcsapkodás t. i. a' tengeren.
- Brandwache**, die, tűzörző, éjjeli tűz-örző; zur Bewachung der Gefange-nen, fogolyőr, fogolyőrszök; die Wache an den äußersten Posten des Lagers, végőrszök v. strázsák; bei Flotten das Wachschiff, őrhajó.
- Brandweizen**, der, üszögös búza.
- Branntwein**, der, pálinka, pályinka, égetbor.
- Branntweinblase**, die, pályinkafőző üst.
- Branntweinbrenner**, der, pályinkafőző, pályinkaégető.
- Branntweinbrennerei**, die, pályinkafő-zés v. égetés; der Ort, wo er ge-brannt wird, pályinkafőző t. i. hely.
- Branntweinsäuer**, der, pályinkaivó.
- Branntweinschank**, der, das Recht Brannt-wein zu schenken, pályinkamérés.
- Branntweinschenke**, die, Brantwein-haus, das, pályinkaház, pályinkás-ház, pályinkabolt.
- Brante**, die, (Branke), die Tasse der Bären, medveláb, medvetenyér, medvetalp, medveköröm, a' medve első lábai; die Klauen des Wolfs, farkas körmei.
- Brasilienholz**, das, Rothholz, berzsen, berzseny, berzsenfa.
- Brasse**, die, vitorlakötél.
- Bratbock**, der, nyárstartó vasmacska a' tűzhelyen.
- Braten**, der, gebratenes Fleisch, sült, pecsenye; ein Rindbraten, marha-húspeccsenye, tehénhúspeccsenye, marhapecsenye; Kalbsbraten, bor-jupecsenye; trop. ein fetter Braten,

zsákmány, nyereség; den Braten riechen, d. i. etwas merken, előre megérezni a' nyereség szagát; Fleisch, daß gebraten werden soll, pecsenye; sültnek való; den Braten an den Spieß stecken, nyársra húzni a' pecsenyét; den Braten wenden, pecsenyét forgatni.

Braten, sülni, megsülni, p. o. mint a' pecsenye, hal; etwas am Spieß braten, valamit nyárson sütni; auf dem Roste braten, rostélyon sütni; daher: Gebraten, sült, megsült.

Braten, der, sütés, megsütés.

Bratenfett, daß, pecsenyészir, a' sültnek a' zsírja.

Bratengeruch, der, pecsenyeszag; a' sült szaga.

Bratenwender, der, pecsenyeforgató személy; die Maschine, welche den Bratspieß dreht, pecsenyeforgató miv, pecsenyesütő, forgómiv vasból.

Bratfisch, der, sültneivaló hal; der schon gebraten ist, sült hal.

Bratofen, der, pecsenye sütő kemence.

Bratpfanne, die, pecsenyesütő serpenyő, pecsenyealávaló, vastepsi.

Bratrohre, die, sütőcső a' kályhaban.

Bratrost, der, sütő rostély.

Bratsche, die, brácshegedű, öreghegedű, (Alto Viola).

Bratspieß, der, nyárs, pecsenyesütő nyárs.

Bratwurst, die, kolbász.

Braubottich, der, serfőző kád.

Brauch, der, st. Gebrauch, haszon, használás; st. Gewohnheit, szokás, nach altem Brauch, régi szokás szerint.

Brauchbar, adj., hasznavehető, használható hasznos.

Brauchbar, adv., hasznosan, hasznossal.

Brauchbarkeit, die, hasznavehetőség, használhatóság, haszon.

Brauchen, st. gebrauchen, hasznát venni, használni, élni vele; Arznei brauchen, orvossággal élni; st. nöthig haben, bedürfen, szükségének lenni valamire, kelleni valakinek; ich brauche, nekem kell; was brauchst du? mi kell? mire van szükséged? ich brauche Bücher, könyvekre van szükségem, v. nokom könyvek kellenek; es braucht, d. i. es bedarf, kell, szükség; was braucht es der Worte,

mi szükség több szóra, v. többet beszélni.

Brauchlich, adj., st. brauchbar, hasznavehető; st. gebräuchlich, szokásban lévő.

Brauen, j. B. Bier, sert főzni.

Brauen, daß, serfőzés.

Brauer, der, serfőző.

Braueri, die, serfőzés; serfőzőház.

Braubau, daß, serfőzőház.

Brauberr, der, serfőző t. i. gazda.

Braukessel, der, serfőzőüst.

Braumeister, der, serfőző t. i. mester.

Braun, adj., barna, sötét, szín; bräuner, barnább; der, die, daß bräunste, legbarnább; dunkelbraun, sötétbarna; kastanienbraun, gesztenyeszínű; schwarzbraun, feketebarna; ein braunes Pferd, pej ló.

Braunbier, daß, fekete ser, az az sötét veresbarna.

Braunroth, adj., barnaveres, tég-laszínű.

Braunspath, der, foszlangókő.

Braunstein, der, Eisenglanz, vassfény-foszlány.

Braus, der, im Gaus und Brause leben, lármás mulattságok között élni, tobzódni.

Brause, die, pezsgés, forrás t. i. bor-v. serforrása.

Brausebeutel, der, szeleburdi.

Brausekopf, der, heveskedő. heveskedő szeles.

Brausen, zúgni, zajogni. búgni, dúgni; dühösködni, mint a' tenger; wie der Wind, a' szél zúg, dühösködik, süvölt; das Meer schäumt und brauset, hullámlázik, habzik a' tenger és zúg; trop. die Ohren brausen mir, zúg a' fülem; st. gähren, vom Wein, Bier, pezsegni, pezsegni, bizsegni, forrni kezdeni; eine heftige Leidenschaft ausbrechen lassen, heveskedni; besonders vom Zorne, indulatoskodni.

Brausen, daß, zúgás, búgás, dühösködés, zuhogás; des Windes, süvölködés; der Ohren, fülzúgás; des Rostes, pezsgés; der Jugend, heveskedés.

Brausend, adj., wie das Meer, zajló, háborgó, hullámló, zúgó; wie der Wind, zúgó, dühösködő, süvöltő; wie der Rost, pezsgő.

Braut, die, pl. die Bräute, menyasszony, matka; sie ist meine Braut, ő az én mátkám v. jegyesem; Sprichw. wer das Glück hat, führt

die Braut heim, a' kit véd a' sors,
nyertes ügyetlenül is.

Brautbett, das, menyegzői ágy.

Brautführer, der, násznagy; vőfej,
vőfény.

Bräutführerin, die, nászasszony;
nyoszolyóasszony, nyoszolyóleány.

Brautgemach, das, Brautkammer, die,
menyasszonyi hálószoba.

Brautgeschenk, das, Verlobungsgeschenk,
jegy, jegybe adott ajándék, házassági
jegy; Geschenke am Hochzeitstage,
menyegzői ajándékok.

Brauthaus, das, lakadalmas ház.

Brautheimsführung, die, a' menyasszony-
szornak hazavitele.

Brautheud, das, jegying.

Brautjungfer, die, nyoszolyóleány.

Brautkleid, das, (Brautgewand), das
Kleid der Braut oder des Bräutigams,
vőlegény ruha, menyasszony ruha.

Brautkranz, der, menyasszonyi koszorú.

Brautbaude, die, menyasszonyi fejkötő.

Bräutigam, der, vőlegény.

Brautleute, jegyesek, házassági jegyben
lévők.

Brautlied, das, menyegzői versezet.

Brautnacht, die, menyegző éjszakája.

Brautring, der, jegygyűrű.

Brautschmuck, der, jegybeli ékes-
ségek, menyasszonyi v. menyegzői ékes-
ségek, drágaságok.

Brautschuhe, die, jegyczipellő.

Brauttag, der, Verlobungstag, kézfo-
gó; Hochzeit, menyegző, lakoda-
lom.

Brautwerber, der, kérő, leánykérő.

Brautwerbung, die, leánykérés.

Brav, adj., vortrefflich, gut, jó, de-
rék, jeles, helyes; rechtschaffen, bie-
der, becsületes. derék; ein braver
Mann, becsületes, derék v. jó em-
ber; tapfer, j. B. Soldat, derék,
jelés, jó; viel, sok; ich habe im Spie-
le brav verloren, én sokat vesztet-
tem a' játékban.

Brav, adv., jól, jelesen, helyesen,
derékasan; becsületesen; vitézül v.
emberül.

Bravheit, die, jelesség, jeles volt, de-
rékség, derék volt; Tapferkeit, em-
berkedés.

Brechbar, adj., eltörhető, töredékeny.

Breche, die, das Abbrechen der über-
flüssigen Blätter und Reben, szőlőle-

velezés; ein hölzernes Werkzeug, wo-
mit der Flachs gebrochen wird, tiló,
kender v. lentörő.

Brechen, törni, eltörni, megtörni;
entzwei brechen, ketté törni valamit;
den Hals brechen, kitörni a' nyakát;
den Arm, das Bein brechen, a' kar-
ját, a' lábát eltörni, den Flachs
brechen, lent törni, titolni; etwas
über das Knie brechen, valamivel hir-
telenkedni; die Bahn brechen, meg-
törni az utat, utat nyitni; abbre-
chen, j. B. Blumen, Obst, törni,
letörni, szakasztani, leszakasztani,
szaggatni, leszaggatni, p. o. virá-
gokat; mit Gewalt brechen, j. B.
Steine, erőszakkal törni, p. o. kö-
vet; st. zusammenlegen, falten, j. B.
einen Bogen Papier brechen, a' papi-
rost összevajtani, két rétet hajtani;
gebrochene Schrift, tört írás (szegle-
tekre tört német írás); st. in mehre-
re Theile theilen, eltördelni; daher
gebrochen, tördelt, tört; j. B. eine
gebrochene Zahl, törtszám; gebroche-
ne Worte, tördelt szavak, elharap-
dált szók; eine gebrochene Stimme,
megtört, elváltozott hang v. szó;
gebrochene Deutsch, törött németiség
v. hibás német beszéd; die Verbind-
lichkeit gegen eine Sache unbeachtet
lassen, megszegni, ártalhágni, meg-
rontani, p. o. a' törvényt; den Frie-
den brechen, a' békességet felbonta-
ni, megrontani, megszegni; die Ehe
brechen, házasságtörésbe esni; den
Eid brechen, esküvését megszegni;
sein Wort brechen, szavát megszeg-
ni, v. meg nem tartani; mit seyn,
st. entzwei geben, j. B. das Eis,
kettétörni; das Herz bricht mir, d. i.
empfinde bestigen Schmerz. Mitlei-
den, meghasad a' szívem; plötzlich
eintreten, hirtelen bekövetkezni,
előállani; die Nacht bricht herein,
meglep az éj, ránk jön az éjszaka;
der Kraft beraubt werden, j. B. die
Augen brechen ihm, d. i. dem Ster-
benden, elhomályosodnak v. bépók-
hálódzanak a' szemek t. i. a' haldok-
lónak; mit jemanden brechen, j. B.
die Freundschaft, felhagyni valaki
barátságával, felbeszakasztani vala-
kivel a' barátságot; sich brechen, d. i.
sich ändern, alábbszállani, változni;
das Wetter bricht sich, megváltozik
az időjárás v. idő; st. eine andere
Richtung bekommen, j. B. die Son-
nenstrahlen brechen sich im Wasser,

a' nap sugarai a' vízben megtörnek; *sich* erbrechen, *sich* übergeben, hányni, okádni.

Brechen, *das*, törés, eltörés; *das* Erbrechen, hányás, okádás.

Brechmittel, *das*, hánytatószer.

Brechnuß, *die*, Krähenaugen, hánytató indiai dió.

Brechkpulver, *das*, hánytató por.

Brechstange, *die*, Brecheisen, *das*, emelő v. feszítő vasrúd.

Brechung, *die*, törés, eltörés; Brechung der Bahn, úttörés; Brechung des gegebenen Wortes, szó megszegése; der Lichtstrahlen, a' világosság sugarainak megtörések.

Brechwein, *der*, hánytatóbor.

Brechweinstein, *der*, hánytató borkő.

Brechwurzel, *die*, Brechwurzel, hánytatógyökér, ipekokán.

Brechzeug, *das*, bétörő, házbétörő szerszám.

Brei, *der*, pép; kása; Sprichw. viele Köche verfallen den Brei, sok bába közt a' gyermek is elvész.

Breiartig, *adj.*, pépnemű.

Breigeschwulst, *die*, kásás daganat v. gümő.

Breilig, *adj.*, pépes, pépforma.

Breit, *adj.*, széles, p. o. út; breit machen, kiszélesíteni; breit schlagen, szélesre verni, kilapítani; trop. einen breit schlagen, valakit valamire rávenni, rábeszézni, elámitni; st. weitläufig, hosszas; st. weit, einen großen Raum einnehmend, tágas; eine breite Gasse, tágas útsza; *das* ist weit und breit bekannt, mindenfelé esméretes, mindenütt tudják; trop. *sich* breit machen, d. i. stolzen, magát hánytatni, dőzsösködni, kevélykedni; *sich* mit etwas breit machen, valamivel dicsekedni v. kérkedni, hánytatni magát.

Breit, *adv.*, szélesen; weit und breit, szerteszéllyel, mindenütt, mindenfelé.

Breitblättrig, *adj.*, széles levelű.

Breite, *die*, szélesség; die Entfernung der Pole, távolyság; die nördliche oder südliche Breite, az éjtszaki v. déli távolysága.

Breiten, kiszélesíteni, kiszélesíteni; die Flügel auseinander breiten, a' szárnyait kiterjeszteni.

Breitnasig, *adj.*, lapos v. széles orrú.

Breitschulterig, *adj.*, széles vállú.

Breiumschlag, *der*, melegpép borongatás.

Bremse, *die*, högöly; ein Werkzeug, welches bösen Pferden beim Beschlagen an die Nase gelegt wird, orrcsiptető; daher ein Pferd bremsen, csiptető vasat tenni a' ló orrára.

Brennbar, *adj.*, gyúladós, gyúlható, éghető.

Brennbarkeit, *die*, gyúladósság.

Brenneisen, *das*, Haare damit zu brennen, égetővas, hajfodorító vas.

Brennen, égni, lángolni; trop. in Betracht des Glanzes, égni, lángolni; brennende Augen, d. i. feurige, égő, v. tüzes, szikrázó szemek; in Betracht der Empfindung, die dem Brennen ähnlich ist, égetni, csipni, mint a' csalán; ein brennender Durst, tikasztó szomjúság; von Körpern, die Hitze haben und mittheilen, égetni, sütni, égni; brennende Wangen, égető orcák; die brennende Sonne, a' sütő meleg nap, az égető nap; von der Flamme verzehrt werden, elégni; anfangen zu brennen, meggyúladni; es brennt, d. i. es ist eine Feuerbrunst entstanden, tűz van; trop. eine heftige Leidenschaft empfinden, égni p. o. valakiért; durch das Brennen verletzen, elégetni, elsütni, mint a' nap a' plántákat; *sich* brennen, megegetni magát v. a' testnek részét; trop. *sich* rein brennen, *sich* weiß brennen, d. i. *sich* zu entschuldigen suchen, magát megegetni v. kimenteni; durch Feuer verzehren lassen, z. B. fengen und brennen, égetni 's gyújtogatni; durch Brennen Veränderungen bewirken, z. B. Kalk brennen, meszet égetni; Branntwein brennen, pályinkát főzni; Kohlen brennen, szenet égetni; Kaffee brennen, kávét perkelni v. pirítani; mit einem glühenden Eisen zeichnen, megsütögetni; *das* Vieh brennen, megbélyegezni a' marhát, t. i. tüzes vassal; die Haare brennen, megegetni v. fodorítani forró meleg vassal a' haját.

Brennen, *das*, z. B. des Hauses, égés, égetés meg- v. elégetés, hévség; des Wundarztes, süttögetés; auf der Zunge, marás, égetés; *das* Brennen zur Asche, elégetés; des Kalkes, mészégetés.

Brennend, *adj.*, égető, sütő; maró, égő, lángoló, forró.

Brenner, *der*, égető, gyújtó, meggyújtó; üszög; s. Brand.

- Brennglas, das, gyújtóüveg, aczéltükör.
- Brennholz, das, tűzifa.
- Brennkolben, der, lombik.
- Brennmittel, das, gyújtó szerszám.
- Brennneffel, die, esalán, esalány.
- Brennöl, das, égetnivaló olaj, lámpaolaj, világító olaj.
- Brennofen, der, égetőkemence, a fazekassoknál, téglaegetőknél.
- Brennpunct, der, égetőpont, gyújtópont, tűzhely p. o. gyújtóüveg, sugáregyesítő pontja.
- Brennspiegel, der, gyújtóaczéltükör, gyújtótükör.
- Brennstoff, der, gyúlóíz; tűzrevaló, tűzgerjesztő.
- Brennzeug, das, gyújtó eszköz.
- Brenzeln, nach dem Brande riechen, per-selt v. perkeltszagú v. kozmás lenni.
- Bresche, die, törés, tört rés; Breschen schießen, törést löni a' várfalon p. o. ágyúval.
- Breschast, adj., mit einem Leibschaden behaftet, nyomorék.
- Bret, das, deszka; Breter sägen oder schneiden, deszkát fűrészelni v. vágni; den Fußboden mit Bretern belegen, kideszkázni a' házföldet; trop. verschiedene aus Bretern verfertigte Dinge, als: Zählbret, számvető tábla; Dambret, ostábla; st. Tisch, asztal tábla; ein Bücherbret; ein Bret, worauf ein Todter liegt, nyújtóztató deszka, mellyen holt ember fekszik; besond. in uneigentlichen Redensarten, z. B. hoch am Bret sitzen, fő pólczon v. fő helyen ülni; hoch an's Bret kommen, nagy rangra v. fő pólczra lépni; vor das heiße Bret kommen, törvényszék eleibe kerülni.
- Bretbaum, der, deszkánakvaló fa.
- Bretern, adj., deszka, deszkábólvaló; ein Bretfußboden, deszka padlat, palló, szobapalló; trop. dürr, wie ein Bret, vékony, mint a' deszka.
- Bretern, verb. kideszkázni.
- Bretmühle, die, Sägemühle, deszkametsző, fűrészmalom.
- Bretnagel, der, léczszeg, foglaló szég.
- Bretsäge, die, deszkafűrész.
- Bretschneider, der, deszkametsző.
- Bretspiel, das, mit Würfeln, kockakajáték; mit Steinen, ostáblajáték; das viereckige Bret, worauf gespielt wird, ostábla.
- Bretstein, der, ostáblakarika, játszókari-
rika, t. i. az ostáblán.
- Breve, das, pápa levele, fejedelmekhez, 's a' t.
- Brevier, das, egyházi imádságos könyv.
- Breze, die, das Brezel, perecz.
- Brehelnbaden, pereczet sütni.
- Brehelnbäcker, der, pereczsütő.
- Bricke, die, folyóvízi orsóhal.
- Brief, der, pl., die Briefe, levél, pl. levelek; ist's Bisset, levelecske; verbindlicher Brief, igen lekötelező levél; trop. einem Brief und Siegel über etwas geben, d. i. rechtskräftige Urkunde geben, valamit oklevelek által bécizonyítani; oder etwas kräftig versichern, valamit tellyes bizonyossággal állítani; st. ein Packet, z. B. Madeln, egy levél tő v. tő.
- Briefbehälter, das, levéltartó.
- Briefbogen, der, levélárkos, egy árkos levélnekvaló papiros.
- Briefbotte, der, levélhordó, levélvivő.
- Briefbuch, das, levélpéldakönyv.
- Briefchen, das, levelecske, levélke, kis levél.
- Briefgeld, das, Briefporto, postapénz levelért, levélbér, levélváltáság.
- Briefpapier, das, levélnekvaló papiros.
- Briefpost, die, levélhordó posta.
- Briefschaften, die, pl., levelek.
- Briefschreiben, das, levélírás.
- Briefschreiber, der, levélíró.
- Briefsteller, der, der Briefe schreibt, levélíró; so viel als Briefbuch, levélmustrakönyv, levelező könyv.
- Briefstul, der, levélbéli írásmód.
- Brieftafche, die, levéltartó.
- Brieftaube, die, postagalamb.
- Brieftaxe, die, levélbér, postapénz, levélváltáság.
- Briefträger, der, levélhordó; Postdiener, levélhordozó.
- Briefumschlag, der, levélboríték.
- Briefwechsel, der, levelezés; in Briefwechsel mit jemand. stehen, levelezni valakivel.
- Brigade, die, ein Armee-Corps aus zwei Regimentern bestehend, hadcsapat.
- Brigade-General, der, Brigadier, hadcsapatos főkapitány.
- Brigantine, die, hadi sajka, sebeshajó, postahajó.
- Brillant, adj., fényes, fénylő.
- Brillant, der, briliánt, ragyogó gyémánt.
- Brille, die, pápaszem, ókulár; trop. jemand. eine Brille aufsetzen, d. i. betrügen, táuschen, megcsalni, megszedni, rászedni valakit; das sind

Brillen, mind vakítás az, csalárd-ság az.

Brillenfutteral, das, pápaszemtok, oku-lártok.

Brillenmacher, der, pápaszemmíves v. készítő.

Brillenschlange, die, pápaszemeskigyó.

Bringen, hozni; was bringst du mir? mit hozol nekem? etwas von der Stelle bringen, valamit a' helyéből kimozdítani, kivinni; st. wegchaffen, z. B. Flecken aus einem Kleide bringen, mocskot a' ruhából kivenni; trop. es weit bringen, z. B. in der Gelehrsamkeit, vinni valamit valami-re v. annyira v. menni benne; mit praep. etwas an sich bringen, valami-t magáévá tenni; seine Tochter an den Mann bringen, a' leányát férjhez adni; seine Waare an den Mann bringen, a' portékát eladni; mit auf, z. B. auf die Seite bringen, félre tenni valamit, alattomban eliktatni; ein Heer auf die Beine bringen, sereget állítani, gyűjteni; mit aus, z. B. einen aus seiner Lage bringen, valakit a' helyéből kimozdítani; mit in, z. B. in Rechnung bringen, a' száma-dásba tenni v. belétenni; in Ordnung bringen, rendbe szedni; mit über, z. B. über's Herz bringen, elszível-hetni, rávehetni magát valamire; mit um, z. B. einen um etwas bring-en, megfosztani valakit vagyonjától, elcsalni tőle szép szín alatt; einen um die Ehre bringen, valakinek a' becsületét elrontani; einen um's Leben bringen, valakit megölni; mit unter, z. B. unter seine Gewalt bring-en, hatalma alá hajtani; mit vor, z. B. etwas vor sich bringen, valamit munkával szerezni; nyerni; mit zu, z. B. zu Wege bringen, véghez vinni; zu Ende bringen, végrehajtani, el-végezni; st. erfordern, nöthig machen, magával hozni, kívánni; z. B. die Zeit bringt es so mit sich, úgy hozza az idő magával; st. führen, beglei-ten, z. B. nach Hause, haza vinni v. kísérni; daher trop. zu etwas bewe-gen, valamire reá vinni valakit; einen zum Zorn bringen, valakit meghara-gítani, megbosszantani; st. veranlas-sen, in Schaden bringen, valakinek kárt tenni; einen auf's äußerste bring-en, valakit iszonyú módon felhá-borítani, ein Mädchen zu Falle bring-en, d. i. sie entehren, megejteni a' leányt, megszeplősíteni.

Bringen, das, hozás, elhozás, megho-zás; vittel, elvitel, elvivés.

Britsche oder Pritsche, die, verő lapocz-ka; in den Backstuben, alvó pad, lócza, alvólócza, t. i. az őrzőházak-nál.

Britschen, meglapoczkázni valakit.

Brocken, der, darabka, kis darab; fa-lat, darabocska.

Brocken, in kleine Stücke brechen, apró-ra tördelni, aprítani.

Bröckchen, das, (popul. Brösel), mor-zsa, morzsácska.

Bröckeln, (Bröseln), apróra tördelni, morzsálni, elmorzsálni.

Brockenweise, adv., darabocskánként.

Bröcklig, adj., morzsás, morzsálódó, morzsálható, aprítható.

Brod, das, kenyér; gesäuertes Brod, kovászos kenyér; frisch, neugebac-kenes Brod, puha v. lágy kenyér; altgebackenes Brod, kemény kenyér; Hausbrod, házi kenyér; Bäckerbrod, pék kenyér; Brod backen, kenyeret sütni; st. Unterhalt, kenyér, élelem, táplálék; sein Brod verdienen, kenye-ret v. élelmét valamivel keresni; st. Amt, Dienst, jemanden zu Brode hel-fen, valakinek kenyeret v. élelmet (hivatalt) szerezni; jemanden vom Brode helfen, valakit orozva meg-ölni.

Brodbäcker, der, kenyérsütő.

Brodbaum, der, Brodfruchtbaum, kenyér-fa.

Brodem oder Broden, der, pára, gőz, párázás, gőzölgés.

Brodkörbchen, das, kenyeres kosáracs-ka.

Brodkorb, der, kenyeres kosár.

Brodkorn, das, kenyérnekvaló élet.

Brodkrumme, die, kenyérbél.

Brodkuchen, der, lángos, kenyér tész-tájából készült lepény.

Brodlös, adj., kein Brod, keine Nahrung bringend, verschaffend, unnütz, sovány; brodlöse Künste, sovány, sikertelen v. kevés hasznú, mesterségek; oder des Unterbaltes beraubt, kereset v. kenyér nélkül való; hivataltalan.

Brodlösigkeit, die, élelembeli szükség, kereset nélkül létel.

Brodmangel, der, kenyér szűke.

Brodmarkt, der, kenyérpiacz.

Brodmehl, das, kenyérnekvaló liszt, kenyérliszt, sütnivaló liszt.

Brodmesser, das, kenyérmetsző kés.

Brodneid, der, kenyérrigylés, kereset-

irigylés, élelemirigylés, más előmenetelének irigylése.
 Brodrinde, die, kenyérhejj, kenyérhaj.
 Brodschieber, der, Brodschaufel, die, kenyérhányó lapát, bévető lapát.
 Brodschmölle, die, kenyérbél.
 Brodschrank, der, kenyértartó szekrény v. almárium.
 Brodspende, die, kenyérosztás.
 Brod-Studien, die, pl., kenyérkereső tudományok.
 Brodsuppe, die, kenyér leves.
 Brodtore, die, kenyérre vetett adó, a kenyérre szabott ár.
 Brodteig, der, kenyértészta.
 Brodtorte, die, kenyértorta.
 Brodverkäufer, der, kenyéráros.
 Brodmage, die, kenyérmérő font.
 Brodmandlung, die, kenyér által változás t. i. Krisztus testvé.
 Brodwissenschaft, die, kenyérkereső tudomány.
 Brombeere, die, Brombeerstaude, szederj cserje; die Frucht derselben, seregély szederj, hamvas szederj.
 Brommer, der, csorda bikája.
 Bronze, die, ércz.
 Bronzen, adj., érczből való, ércz.
 Brosame, die, darabka kenyér, kenyérmorzza.
 Bruch, der, törés, eltörés, kettétörés, kitörés, tagtörés; Brüche beilen, tagtörést v. csonttörést gyógyítani; trop. st. Verletzung, z. B. des Friedens, megrontás, megszegés; st. Aufhebung der freundschaftlichen Verhältnisse, z. B. zwischen zwei Staaten, szakadás, felbomlása a' barátságnak; als Krankheit, Leidschaden, (Bruch), bélleszállás, tökösség, sérülés, sérültség; ein eingeklemmter Bruch, elszorított sérülés; der einen Bruch hat, sérült; a' kinek a' béle lejár; in der Rechenkunst, tört szám; einen Bruch aufheben, a' tört szám értékét kifejezni, v. kikeresni; trop. in die Brüche fallen, kárba menni, elveszni, elvesztegetődni; die Brüche des Mondes, a' hold változásai.
 Bruch, (mit gedehntem u), eine morastige Gegend, láp, mocsáros hely, mocsár.
 Brucharzt, der, sérülést orvosló, bélésszállást gyógyító seborvos.
 Bruchband, das, sérüléskötő, bélszelkötő, bélszelszorító.
 Bruchschiene, die, törésrevalló küllő.
 Bruchstein, der, terméskő, melyet kőbányákból vágtak, ásványkő.

Bruchstück, das, töredék, letört darab; trop. ein einzelnes Stück, das kein Ganzes bildet, rész, darab, tördelék, tördelékdarab, maradvány; die Brüche seiner Rede, a' beszédje tördelékjei.
 Bruchwasser, das, tóvíz.
 Brudel, (Brodel), der, forrás.
 Brudeln, kiforrani.
 Bruder, der, von einemlei Aeltern, bátya v. öcse; ein leiblicher Bruder, d. i. von einerlei Aeltern, testvér bátya v. öcse; von einer und derselben Mutter, egy anyától való testvérek; mein älterer Bruder, a' testvér bátyám; mein jüngerer Bruder, a' testvér öcsém; des Vaters Bruder, nagy bátya, az az, valaki atyának férjfi testvérje; meines Großvaters Bruder, a' nagyatyám bátya v. öcse; meines Aelternvaters Bruders, az ő atyám bátya v. öccse; meines Urgroßvaters Bruder, az ő nagy atyám bátya v. öccse; ősnagybátyám; meiner Mutter Bruder, az anyám bátya v. öccse, nagy bátyám; der Großmutter Bruder, a' nagyanyám bátya v. öccse; der Aelternmutter Bruder, az ő anyám bátya v. öccse, ősbátyám; der Urgroßmutter Bruder, az ősnagyanyám bátya v. öccse, ősnagybátyám; einen als Bruder lieben, valakit testvéri indulattal szeretni; in weiterer Bedeutung, ein Blutsfreund, Anverwandter, z. B. Geschwisterkind, közeli való atyafi, bátya v. öccse, unoka testvér; auch jeder gute Freund, ein Dußbruder, te is tu pajtás; daher in einer treulichen Anrede, selbst an Unbekannte: bátyám v. öcsém uram, uram bátyám v. öcsém; lustige Brüder, ivó pajtások; dergleichen ganze Gesellschaften, die gleich Brüdern zusammen wohnen, társ, hivatalbéli társ, vallásbéli sorsos, atyafi; z. B. die barmherzigen Brüder, gyógyító v. gyámol szerzet.
 Bruderherz, das, testvéri szív v. indulat.
 Bruderliebe, die, testvéri szeretet, atyafiúi szeretet.
 Brudermord, der, testvéri gyilkosság, testvér gyilkolás; einen Brudermord begehen, tervérjét megölni.
 Brudermörder, der, testvérje gyilkosa.
 Brudersfrau, die, ángy.
 Brudersinn, der, testvéri indulat.

- Bruderkind**, das, valaki testvérjének v. ágyának gyermeke.
- Brudersohn**, der, Nefje, valaki testvérjének v. ágyának fia.
- Bruderstreue**, die, testvéri hívség, atyafiúi hűség.
- Brüchig**, adj., was Brüche hat, j. B. ein brüchiges Tuch, ránczos, törődött, tört, repedezett; st. spröde, törős, töredékeny.
- Brüchigkeit**, die, töredékenység.
- Brückchen**, das, Brüdlein, gyaloghíd.
- Brücke**, die, híd; eine steinerne Brücke, kő híd; eine hölzerne Brücke, fa híd; eine fliegende Brücke, röpülő híd; eine Brücke bauen oder schlagen, hidat csinálni a' vízre v. a' vízen által; eine Brücke abbrechen, abwerfen, a' hidat elszedni, elrontani.
- Brücken**, behidalni, hidat csinálni rá; ein gebrückter Weg, behidalt út, pallos út.
- Brückenbau**, der, hidépítés, hídkészítés.
- Brückenbaukunst**, die, hidépítés mestersége.
- Brückengeld**, das, Brückenzoll, hídvám.
- Brückenjoch**, das, hídláb, hídoszlop.
- Brückenkopf**, der, hídsáncz.
- Brückenpfeiler**, der, hídláb.
- Brückenpfeiler**, der, kő hídláb v. oszlop.
- Brückenschanze**, die, hídvédő sáncz.
- Brückenschiff**, das, Brückenboot, hídhajó, melly hidat tart.
- Brückung**, die, die Handlung des Brückenschlagens, (Brücke), in den Pferdeställen, palló, állás, istálló padló, t. i. az istállóban, mellyben a' lovak állanak, 's alól üres.
- Brüderchen**, das, bácsikám.
- Brüdergemeinde**, die, atyafiközség a' Herrenhut sorsosiból.
- Brüderkinder**, die, plur., unoka testvérek.
- Brüderlich**, adj., testvéri, atyafiságos; adv., testvéri módon, atyafiságosan.
- Brüderschaft**, die, atyafiság, szoros v. atyafias barátság; unter guten Freunden, pajtáság, társalkodás; társak.
- Brühe**, die, Fleischbrühe, lév, leve valaminek, húslé; uneig. die flüssige Farbe, bei den Färbern. in der sie ihre Zeuge färben, festéklév; trop. eine lange Brühe über etwas machen, d. i. viele Worte machen, nagy fenekét keríteni valaminek; in der Brühe stecken, d. i. in Verlegenheit seyn, nagyon megakadni; in der Brühe stecken lassen, cserbe hagyni valakit.
- Brühen**, leforrázni.
- Brühetrog**, der, forrázóteknő.
- Brühewarm**, Brühenheiß, adj., forrómeleg.
- Brüllen**, wie das Rindvieh, bögni, elbődülni, mint a' marha; bömbölni, mint a' bika; wie der Löwe, ordítani, mint az oroszlan; harsogni mint az égi háború.
- Brüllen**, das, bömbölés, bögés, ordítás, dörgés, zúgás.
- Brüllochs**, der, bika.
- Brünstig**, adj., hév, heves, buzgó; von Thieren, brünstig seyn, dühödni; von Schweinen, bugni, görögni; vom Eber, búgni.
- Brünstig**, adv., heftig, hisig, hevesen; j. B. lieben, szeretni, égni valaki szerelmétől v. szerelmében.
- Brünstigkeit**, die, hév indulat, hévség, indulatoskodás hévsége v. heves-sége.
- Brünstiglich**, adj., hevesen, óhajtvá.
- Brüstchen**, das, mejjecske, csecsecske.
- Brüsten**, sich, kevélykedni, kérkedni, gögösködni, dolyfösködni; sich mit etwas brüsten, valamivel kérkedni, kevélykedni; sich mit Abnen brüsten, öseivel kérkedni v. gögösködni, öseit hánytatni.
- Brüsten**, das, gögösködés, kérkedés, magahánytatás.
- Brütei**, das, kotlós tojás.
- Brüten**, ülni a' tojáson, költeni a' tojásból, kotlani a' tojáson; die Hühner wollen brüten, kotlanok a' tyúkok, kotyognak; trop. etwas Böses brüten, valami rosszat koholni; zur Belebung erwärmt werden, kotlottnak lenni, kelni; trop. unmerklich sich der Wirklichkeit nähern, lappangva v. rejtekben tenyészni; die That brütete im Stillen zur Reife, lappangva tenyészett a' gonoszság.
- Brüten**, das, kotlás, költés.
- Brüthenne**, die, kotló, kotlós tyúk.
- Brütig**, adj., bebrütet, kotlott; Brütei, megkotlott tojás; brütend, oder brüten wollend, j. B. eine Henne, kotlós.
- Brützeit**, die, kotlás ideje.
- Brummbär**, der, medve; trop. Brummbart, ein mürrischer Mensch, zsembe komor ember.
- Brummen**, das, doromb.
- Brummen**, wie ein Bär, mormolni, morogni; wie das Rindvieh, bömbölni; von Menschen, morogni, dohogni, dörmögni; die Ohren brummen mir,

- zúgnak a' füleim; in den Bart brummen, magában dörögni.
- Brummen, daß, morgolás, morgás, dörögés; des Rindviehes, bömbölés; der Bienen, búgás, dongás.
- Brummer, der, st. Brummochs, bika, csorda bikája; die dicke Saite der Bassgeige, a' bőgőhegedű vastag húrja.
- Brummkreisel, der, Hoß- oder Heulkräusel, búgó v. dúgó csiga.
- Brummfliege, die, dongó légy.
- Brummvogel, der, kolibri, mézszívó t. i. madár.
- Brunelle, die, eine Pflanze, villahín; eine größere Art Pflaumen, lószem-szilva.
- Brunett, adj., barna, barnás; die Brunette, barna színű leány; ein brunnettes Gesicht, barna ábrázat; brunnette Haare, gesztenyeszínű haj.
- Brunst, die, Brunst, bakdühödés, bujadühödés; der Hirsch ist in der Brunst, üzekedésre dühödik a' szarvas.
- Brunsten, dühödni, üzekedni.
- Brunstzeit, die, üzekedés ideje, bakzás.
- Brüpfen, fényesre kidörögni, kifényesíteni, kidörögni, mint az ötvös v. aranyműves a' munkáját.
- Brunnen, der, Brunn, st. Quellwasser, forrásvíz; st. Quelle, kútforrás, forrás; ein in die Erde gegrabener Brunn, kút; einen Brunn graben, kútát ásni; Wasser aus dem Brunn ziehen, schöpfen, a' kútból vizet meríteni v. merni; trop. Wasser in den Brunn tragen, d. i. vergebliche Arbeit thun, vizet hordani a' tengerbe, az az, híjjában munkálódni, — a' tengerbe vizet hordani ostobaság — halomra földet hordani, az az, szükségtelen fárastani magát.
- Brunnenader, die, forrásér.
- Brunnenkur, die, orvosforrással való élés p. o. érczes forrással, savanyúvízzel.
- Brunnendeckel, der, kútfedél.
- Brunneneimer, der, kútveder, merítőveder, merőveder.
- Brunnengast, der, orvosforrással való élő vendég, savanyúvízi vendég.
- Brunnengraber, der, kútásó.
- Brunnenkasten, der, kútkáva öble, víztartó a' szívárvány kút körül.
- Brunnenkranz, der, kút káva.
- Brunnenröhre, die, szívárványkút csője, kútcső.
- Brunnensalz, daß, főtt só, sósvizből főtt só.
- Brunnenschacht, der, kútból.
- Brunnenschwengel, der, kútgémés kútor együtt.
- Brunnenstange, die, kútor.
- Brunnkresse, die, Bachkresse, zsásza zsombor, vízi torna.
- Brunnquelle, die, forrás, kútfő.
- Brunnwasser, daß, kútvíz.
- Brunst, die, Hitze, z. B. der Sonne, hévség, hevesség, forróság; als heftige Leidenschaft, buja hévség, indulatoskodás hévsége, p. o. szerelem hévsége, forró szerelem.
- Brunstzeit, die, oder die Brunstzeit, bakzás, dühödés ideje.
- Brunzen, hugyozni, vizelleni.
- Brust, die, mejj, mellj v. melly; die rechte oder linke Brust, a' mejjnek jobb v. bal fele; bes. beim weiblichen Geschlecht, csecs, mejj; einem Kinde die Brust geben, csecset adni a' gyermeknek; ein Kind an die Brust legen, a' kicsinyt megszoztatni; von der Brust entwöhnen, a' csecstől elválasztani; bei Thieren, tölgy; von der Brust entwöhnen, elkötni p. o. a' borjút, elválasztani az anyától; von Pferden, szügy; st. Herz, Gesinnung, szív, indulat; dies bleibt in der Brust, ez titokban marad.
- Brustader, die, mejjre szolgáló ér.
- Brustarznei, die, mejjorvosság.
- Brustbaum, der, bei Weibern, zugoly, zugolyfa.
- Brustbein, daß, Brustbeinknochen, mejjcsont.
- Brustbeklemmung, die, fúladozás, nehézlélekzés.
- Brustbeschwerde, die, mejjbeli változás, kis betegség.
- Brustbild, daß, mejjkép; von Stein, szobor; von Metall, érczsobor.
- Brustdrüse, die, mejjkráshús.
- Brustentzündung, die, mejjgyulladás.
- Brustfell, daß, kereszthártya, mejjhártya.
- Brustflosse, die, Brustfinne, mejjszárnya, a' halakon.
- Brustgeschwulst, die, mejjdaganat.
- Brustgeschwür, daß, mejjkelevény.
- Brustbarnisch, der, mejjvas, mejjpáncél; der einen trägt, mejjvasas, mejjpáncélos.
- Brusthöhle, die, mejjüreg, mejjürege.
- Brustkern, der, szegy, szegyfej.
- Brustkleid, daß, mejjrevaló.

Brustkrankheit, die, mejjbetegség, mejjnyavalya.

Brustkrebs, der, mejjfene, csecsveszés.

Brustlattich, der, Zungenkraut, gálna, tüdőfű.

Brustlast, der, Brustleib, mejjrevaló t. i. ruházat.

Brustlebre, die, könyöklő.

Brustmauer, die, könyöklő fal.

Brustmittel, das, mejjorvoslószer.

Brustmuskel, der, mejjszálashús.

Brustpflaster, das, mejjrevaló flastrom.

Brustpumpe, die, Milcpumpe, csecs-szívattyú.

Brustriem, der, szügyelő, t. i. a' lovon.

Brustschild, der, mejjpajzs.

Brustschmerz, der, mejjfájás.

Bruststück, das, szegy; egy része a' szegynek; mejjékesség; mejj kép; in der Wappenkunst. mejjezét.

Brustthee, der, mejjthéa, mejjenyhító v. nedvesítő főttlív, mejjorvosló főttlív.

Brusttrank, der, mejjorvosló ital.

Brusttuch, das, mejjrevaló.

Brustwarze, die, csecsbimbó.

Brustwasser, das, mejjüregbe gyűlt víz.

Brustwassersucht, die, mejjvizkorság, mejjbeli vízibetegség.

Brustwehr, die, mejjfedő sáncz, mejjvédfal, sánczfal.

Brustwurz, die, oder Brustwurzel, angyelika, angyalfü.

Brut, die, das Brüten, z. B. des Feder-
viehes, kotlás, költés; das Ausbrü-
ten der Jungen, kiköltés; die Hüh-
ner sind in der Brut, kotlanak a'
tyúkók; die ausgebrüteten selbst,
kölykek, madárfiak, halporondok,
kigyó kölykek; trop. von bösen Men-
schen, kölyök, porond, ivadék, gaz
gyermek.

Brutal, adj., vicsor, baromi, oktalan;
grob, wild, vad, durva, kegyetlen,
goromba.

Brutal, adv., auf eine grobe Art, dur-
ván, vadúl, kegyetlenül.

Brutalität, die, oktalanság, baromság;
gorombaság.

Brutbiene, die, here.

Bube, der, ein Knabe, gyermek; ein
boshafter, lichterlicher Mensch, gaz em-
ber, semmirekellő, rossz v. gonosz
ember; Bube in den Spielfarten,
közlegény, alsó t. i. a' kártyában.

Bubenstück, das, der Bubenstreich, gaz-
ság, gonoszság, istentelenség, álnok-
ság, gonosztett.

Buch, das, plur. Bücher, könyv; ein

kleines Buch, könyvecske, kis könyv;
ein gebundenes — ungebundenes Buch,
kötött v. békötött — kötetlen
könyv; ein gedrucktes Buch, nyomta-
tott könyv; ein erst herausgekome-
nes Buch, új könyv; daher Rech-
nungsbuch, számadó könyv, szám-
tartó könyv, jegyző könyv; in's
Buch eintragen, valamit a számadó
könyvbe beírni, bejegyezni; ordent-
lich Buchhalten, rendesen jegyző
könyvet tartani, 's abba a' szám-
adást feljegyezni; eine Abtheilung
eines geschriebenen oder gedruckten
Werkes, könyv, könyvszakasz; erstes,
zweites Buch, első, második könyv;
das Werk ist in 6 Bücher eingetheilt,
a' munka 6 részre van felosztva;
ein Buch Papier, egy koncz író pa-
piros.

Buchbinder, der, könyvkötő.

Buchbinderbandwerk, das, könyvkötő-
ség, könyvkötő mesterség.

Buchbinderpresse, die, könyvkötő sajtó
v. prés.

Buchbindergeselle, der, könyvkötő le-
gény.

Buchdrucker, der, könyvnyomtató.

Buchdruckerei, die, nyomtató műhely.

Buchdruckerkunst, die, könyvnyomtatás,
könyvnyomtatás mestersége.

Buchdruckerpresse, die, sajtó, könyv-
sajtó.

Buchdruckerschrift, die, nyomtató betű,
öntött betű.

Buchdruckerschwärze, die, oder Farbe,
nyomtató festék.

Buche, die, ein Buchbaum, bikkfa; die
gemeine Buche, erdei bikkfa; die
Weiß-Buche, gyertyánfa; die Roth-
Buche, veres bikkfa.

Buchschel, die, Buchnuß, Büchel, Buch-
ecker, bikkmakk.

Buchenraupe, die, bikkfa pille.

Buchfink, der, Rothfink, Waldfink, erdei
pinty.

Buchbändler, der, könyváros.

Buchhalten, das, die Buchhaltung, könyv-
jegyzés, könyvbéjegyzés, jegyzők
írása v. készítése.

Buchhalter, der, in Handlungsbäusern,
jegyző, számtartó, béjegyző.

Buchhalterei, die, Buchhalterei-kunst, szám-
tartóság, jegyzőkönyvkészítés és
írás mestersége.

Buchbandel, der, könyvárosság.

Buchhandlung, die, idem.

Buchladen, der, könyváros bolt.

Buchmaß, die, die Frucht der Rothbu-

- chen, eine Schweinmast, bikkmakkal való hizlalás.
- Buchöl, das, bikkmakk olaj.
- Buchsbäum, der, puszpáng, telizöld puszpáng.
- Buchsbäumholz, das, puszpángfa.
- Buchsdorn, der, útféli benge.
- Buchstab, der, betű; die Buchstaben, a' betűk, betűformák; er hat mir nie einen Buchstaben geschrieben, d. i. einen Brief, nekem soha egy betűt v. egy betű levelet sem írt; der Buchstab des Gesetzes, a' törvénynek betűszerént való értelme.
- Buchstabenrättsel, das, rejtett szó.
- Buchstabenschrift, die, betűkkel írás, betűkkel való írás.
- Buchstabiren, foglalni, szótagokat foglalni, sillabizálni, betűket öszvefogalni és kimondani.
- Buchstábchen, das, betűcske.
- Buchstäblich, adj., mórtlich, betűszerént való, betűi p. o. értelme; eine buchstäbliche Erklärung, szóról szóra való magyarázat.
- Buchstäblich, adv., betűszerént, szóról szóra.
- Bucht, die, ein kleiner Meerbusen, öböl, tengeröböl.
- Buchweizen, der, Heidekorn, pohánka, pohánka czikszár, kruppa, hajdina, haricska, tatárka.
- Buchwinde, die, wildes Heidenkorn, szulák, czikezak, folyófü.
- Budel, der, púp, hátpúp; st. Rücken, hát.
- Budelig, adj., púpos.
- Budelig, adv., púposan.
- Budelochs, der, púpos ökör, vad bivaly.
- Bübben, das, fiúcska.
- Büberei, die, gonoszság.
- Bübißch, adj., bosszást, gonosz, álnok, istentelen.
- Bübißch, adv., gazúl, gonoszúl, álnokúl, istentelenül.
- Bücherfreund, der, könyvedvellő, könyvekben gyönyörködő.
- Bücherkasten, der, könyves téka.
- Bücherkenner, der, Bücherkundige, könyvekhez értő, könyveket esmerő.
- Bücherkenntniß, die, d. i. aus Büchern gesammelt, könyvekből szerzett esméret, tudomány; st. Bücherfunde, könyvek esmérete, könyvekhözértés.
- Bücherlaß, die, Papierlaß, kopogó termes.
- Bücherpult, das, könyvtartó.
- Büchersaal, der, könyvesház, bibliotéka.
- Büchersammlung, die, Bücherschatz, der, könyvgyűjtemény; st. Bibliothek, könyvesház.
- Bücherschrank, der, könyvtartó.
- Büchersprache, die, könyvbeli beszéd, írás szerént való beszéd.
- Bücherverzeichniß, das, könyvlaistrom.
- Büchermurm, der, kártékony furdancs; ein Mensch, der stets über den Büchern liegt, könyvbúvár.
- Büschchen, das, Büschlein, tartócska, herbenczéske.
- Büschse, die, tartó, herbence; besond. in Zusammensetzungen, als: Gelbbüschse, pénzpersely, pénztartó persely; Windbüschse, szélpuska; ein eisernes Rohr zum Schießen, puska; oder ein Feuergewehr mit gezogenem Laufe, vont esőjű puska.
- Büschsenförmig, adj., d. i. büschsenartig, herbence szabású.
- Büschsenfugel, die, puska golyóbis.
- Büschsenlauf, der, Büschsenrohr, puskaeső.
- Büschsenmacher, der, Büschsen Schmied, puska műves, puska mives.
- Büschsenmacher, der, puskaágy mives.
- Büschsenchaft, der, puskaágy.
- Büschsenchuß, der, puska lövés; die Entfernung, in welche eine Büschse trägt, egy puska lövésnyi távolyság.
- Büschsenspanner, der, puska töltő vadász, a' ki urának legyveret megtöltögeti a' vadászaton; ein Werkzeug zum Abziehen des Hahnes, sárkány felhuzó.
- Büden, etwas, eine krumme Richtung geben, meghajtani, lefelé hajtani, görbíteni; sich büden, d. i. sich neigen, lehajlani, meghajlani, legörbedni; besond. aus Ehrerbietung sich tief neigen, z. B. vor jemanden, magát valaki előtt meghajtani.
- Büdling, der, aus Höflichkeit, maga meghajtás; st. ein geräucherter Häring, füstölt héring.
- Büffel, der, bival, bivaly.
- Büffelochs, der, bivaly ökör; ein unfitteter, plumper Mensch, nagy kamasz.
- Büßelhaft, adj., grob, durva, kamaszos.
- Büßelhaft, adv., durván.
- Büßelkäfer, der, bivaly cserehüly.
- Bügel, der, kanyarfa, kanyarvas, ernyősa, ernyővas; st. Steigbügel, kengyelvas, kengyel.
- Bügeleisen, das, vasaló, téglázóvas.

Bügeln, vasalni, kivasalni, téglázni, kitéglázni.

Bügelriemen, der, kengyelszíj, kengyelszár.

Bühne, die, etwas auf Bretern Gemachtes, padlázat, palló; der oberste Boden unter dem Dache, padlás, hiú, házhéjj, házhija; ein erböhetes Gerüst von Bretern, etwas darauf vorzustellen, sehen oder hören zu lassen, állás, deszkaállás; daher; Richtbühne, vesztőállás; Schaubühne, játéknézőhely; Rednerbühne, beszéllőszék, tanítószék, predikálószék; trop. von der Bühne abtreten, d. i. aufhören zu wirken, sich zurückziehen, kivonni magát a' közönséges dolgokba való részvételből; st. sterben, az életből elköltözni.

Bündel, das, z. B. Heu, Stroh, kis csomókötés, kötet p. o. széna; in Rücksicht der Last, Schwere, butyor, tereh, podgyász; sein Bündel schnüren, a' butyorát v. podgyásszát összeveköltözni.

Bündelchen, das, kötelekecske, madzagocska, csomócska, kötelecske.

Bündelweise, adv., csomónként.

Bündig, adj., kötelező; überzeugend, z. B. Beweis, erős hathatós meggyőző; p. o. okoskodás v. bizonyosság; kurz und kräftig, z. B. Rede, rövid, velős beszéd.

Bündig, adv., hitelesen; überzeugend, erősen, hathatósan; kräftig, röviden, velősen összeszedve.

Bündigkeit, die, Gründlichkeit, z. B. des Beweises, erősség, hathatosság; in der Rede, velősség, fontos rövidség.

Bündniß, das, szövetség, kötés, szerződés.

Bürde, die, schwere Last, tereh, podgyász, butyor, hátí butyor; trop. alles Drückende, Belästigende, tereh, baj; Armuth ist eine Bürde, nagy baj a' szegénység.

Bürden, rárakni, megterhelni vele, ráterhelni.

Bürge, der, kezes; einen Bürgen stellen, kezeset állítani maga helyett; für jemanden Bürgen sein, kezességet vállalni valakiért v. valaki helyett.

Bürger, der, polgár, városi lakos, nem nemes renden lévő, polgári rendből való.

Bürgereid, der, polgári esküvés.

Bürgerfrau, die, Bürger'sfrau, polgárné.

Bürgerfreund, der, polgárszerető.

Bürgerinn, die, polgár asszony v. fejér személy.

Bürgerkrieg, der, polgár háború, polgárok között való háború, belső háború.

Bürgerlich, adj., polgári, polgári rendből való.

Bürgerlich, adv., polgári módon, polgárosan.

Bürgermeister, der, polgármester.

Bürgerpflicht, die, polgári kötelesség.

Bürgerrecht, das, polgári juss, polgárjuss; einem das Bürgerrecht ertheilen, valakit polgárnak felvenni.

Bürgerregierung, die, (Demokratie), polgárkormány; polgári országlás.

Bürgerschaft, die, als ein Ganzes betrachtet, polgárság, a' polgárok.

Bürgerschule, die, polgári iskola.

Bürgersthaus, das, polgári ház.

Bürgerstind, das, polgári.

Bürgerleute, die, pl. polgárok.

Bürgerstmann, der, polgár, közrendből való.

Bürgschaft, die, überh. kezesség; wegen der Stellung vor Gericht, szavatosság; in Geldsachen, kezesség; Bürgschaft von jemanden fordern, kezeset kívánni, hogy valaki állítson magáért.

Büsch, die, oder Büsche, das Schießen mit einem gezogenem Robre, vont csőjű puskából való lövés v. azzal vadászás; die Jagdgerechtigkeit, vadászó szabadság; ein Bezirk, in welchem man jagen kann oder darf, szabad vadászat.

Büschchen, das, ifjoncz, fiatal legényke, gyerkőcse.

Büschchen, schießen, löni, puskával vadászni.

Büschgerechtigkeit, die, vadászó szabadság.

Büschhund, der, (Schweißhund), vadász kutya, vizsla, pudli.

Büschordnung, die, vadász rendszabás.

Büschpulver, das, legfinomabb puskaapor.

Büschrohr, das, die Büschbüchse, vadászpuska, stucz.

Bürste, die, kefe.

Bürsten, z. B. Kleider, ki-, v. megkefélni, kefélni.

Bürsten, das, kefézés, megkefézés.

Bürstenbinder, der, (Bürstenmacher), kefekötő.

Bürzel, der, der kurze Schwanz mancher Thiere, kurta fark, mint né-

- melly állatoké; der Steiß des Geflügels, fárcsik.
- Büschel, das, z. B. Blumen, csomó, egy csomó, egy marok; den Flachs in Büschel binden, a' lent csomóba v. marokba kötni; ein Büschel Federn, bub p. o. a' madár fején.
- Büschelförmig, büschelartig, adj., csomós, bokrétás.
- Büßen, eleget tenni, a' tett kárért, kipótolni a' kárt; megtéríteni a' kárt; für etwas Strafe leiden, valamiért meglakolni, lakolni p. o. vétkéért; st. erkaufen, z. B. die Wollust wird zu theuer mit dem Schmerze gebüßt, a' bujaságot drágán megfizetnek fájdalmakkal; seine Lust befriedigen, eleget tenni, engedni p. o. a' kívánságnak, telyesíteni a' testi kívánságot.
- Büßen, das, die Büßung, elégtétel, kárpótlás; lakolás, meglakolás.
- Büste, die, mejkép.
- Büttel, der, Gerichtsdiener, Häscher, poroszló, rabörzö; st. Henker, hóhér.
- Büttellei, die, tömlőcz, fogház.
- Büttelstube, die, fogház.
- Bude, die, deszkabólt.
- Budesther, der, félkékalmár.
- Budezins, der, bóltbér.
- Bug, der, hajlás, meghajlás, meggörbülés; das Schulterblatt an Tieren, Vorderbug, csipő, csipej, első csipej, szügyhajlás; der vordere gelegene Theil an Schiffen, a' hajó orra.
- Buglahm, adj., csipejére sánta.
- Bugsiren, schleppen, z. B. ein Schiff, alattságon v. kötelen húzni a' hajót.
- Bugsriet, das, árboczfa a' hajó elején.
- Buhldirne, die, szajha.
- Buhle, der, ein Liebhaber, szerető; der einem unkeuschen Triebe nachgeht, buja szerető, lator, kurafi.
- Buhle, die, eine Liebhaberinn, szerető, mátká; im üblen Sinne, kurva.
- Buhlen, im guten Sinne, valaki szerelme után járni; trop. sich um etwas bewerben, utánna járni valaminek, megnyerni igyekezni; um jemandes Freundschaft buhlen, valaki barátságát vadászni; im bösen Sinne, valakit magához hódítani; valakivel szerelmeskedni.
- Buhlen, das, die Bewerbung um jemandes Liebe, szerelem után járás; im bösen Sinne, szerelmeskedés, bujalkodás, bujaság.
- Buhler, der, buja szerelmes, kurafi, lator.
- Buhlerei, die, Coquetterie, buja szerelmeskedés; die Liebe, szerelem; das Laster der Buhlerei, latorkodás, kurafiság.
- Buhlerin, die, buja személy ágyas.
- Buhlerisch, adj., szeretői, szerelmes, szerelmeskedő.
- Buhlerisch, adv., szerelmeskedve, szerető módra.
- Buhlschaft, die, szerelmeskedés.
- Buhlschwester, die, bujaszerelmes, szajha, kurva.
- Bulde, die, hagymagyökér.
- Bulgarien, n. pr. Bolgárország.
- Bulgariſch, adj., Bolgárországi, Bolgár.
- Bull, der, oder Bulle, bika, csorda bikája.
- Bulle, die, függő pecsét; auf Urkunden, Diplomen, függőpecsétes levél p. o. oklevél, nemes levél 's a' t. eine päpstliche Bulle, a' pápának függőpecsétes levele v. rendelete.
- Bullenbeißer, der, Bärenbeißer, szelindek.
- Bullenfaß, das, bikaborjú, ökörborjú.
- Bund, der, Bündniß mehrerer Personen zu einem Zweck, frigy, szövetség, szövetséges; in einen Bund treten, oder einen Bund schließen, szövetségbe állani, szövetséget kötni; den Bund brechen, megrontani, v. selbontani a' kötést, v. a' szövetséget; st. Kopfbedeckung, csalma, turbán; turbánlilium; in der Bibelsprache der alte und neue Bund, az ó és új szövetség; das Bund, pl. die Bunde oder die Bünde, csomó, füzet, nyaláb, kötet; kéve.
- Bundbruch, der, frigyszakadás, szövetség törés, frigybontás.
- Bundbrüchig, adj., szövetségrontó, frigybontó.
- Bundesfeld, das, frigymező, (hol a' frigy kötött).
- Bundesgenos, der, szövetséges, frigy-társ, frigyes.
- Bundeslade, die, frigyszekrény, frigy-láda.
- Bundestag, der, szövetséggyűlésnapja.
- Bundesverein, der, szövetséges egyesület, szövetkezés.
- Bundesverwand, adj., szövetséges.

Bundesverwandte, der, szövetséges társ.

Bundesverwandtschaft, die, szövetséges társaság; szövetségek.

Bundsteg, der, belszél, (könyvnyomtatónál).

Bunt, adj., tarka; színes, (az az nem fekete és fejr); kevert, vegyes; eine bunte Reihe, vegyes sor, vegyület; zavart, megzavart; es zu bunt machen, túl menni a' rendén; da geht es bunt zu, minden zavarban v. rendetlenségben van.

Buntfarbig, adj., tarka

Buntfledig, adj., tarkafoltos.

Buntflügel, der, veresorrú vöcsök.

Buntschweifig, adj., tarkabarka.

Bundspecht, der, hősik, tarka har-kály.

Buntstreifig, adj., iromba, tarkacsi-kos.

Bunzen, der, (Stempel der Metallar-beiter), domborító.

Burat, der, burat, (szövet).

Burg, die, vár, várlak; kastély, pa-lota; fejedelmi lakhely.

Burgbann, der, várkörnyék.

Bergfriede, der, gáterösség, szabad várvidék; mencsvár; közbiztosság.

Berggericht, das, várnagyhivatal; vár-törvényszék.

Burggräfinn, die, várgrófné, burg-grófné.

Burggräflich, adj., várgrófi.

Burggraf, der, főisztartó, fősfár, várgróf, (ki a' várra felügyel); burggróf, megyés v. birtokos gróf.

Burggrafschaft, die, várgrófság.

Burghauptmann, der, várkapitány.

Burgfeller, der, várpincze.

Burgleber, das, várhübér.

Burgmann, Burgsaff, der, várhübéres.

Burgrichter, der, várbíró.

Burgsaff, der, várlak.

Burgverließ, das, földalatti vártöm-löcz.

Burgvogt, der, várnagy.

Burgvogtei, die, várnagyság.

Burgwarte, die, várőrtorony.

Bursche, der, legény, legényke, sühe-der, gyerkőcze; fiú, ficzkó; inas; tanuló, (német egyetemekben); ein lustiger Bursche, furcsa legény v. ember.

Burzelbaum, der, bukfencz, henger-bóc; einen Burzelbaum machen, buk-fenczet vetni.

Burzelborn, der, sulyom.

Burzelkraut, das, porcsin, porcsfű.

Burzeln, bukni, lebukni, bukfenczezni, hengergőzni.

Busch, der, bige, cserje, haraszt; bokor, kopács, csalit; fűrt; bokré-ta; búb, bóbíta, konty, (madár-fején); auf den Busch schlagen, ki-kémlelni.

Buschaffe, der, orangután.

Buschameise, die, erdei hangya.

Buschbaum, der, bokorfa.

Buschbohne, die, törpebab, guggon-ülő bab.

Buschen, bokrosulni, bokrosodni.

Buschholz, das, bokorfa, gyalogfa.

Buschig, Buschicht, adj., bokros, ha-rasztos, lombos, cserjés; buschichte Haare, tömölt, bozontos v. buglyos haj.

Buschflaster, die, erdei őlfa.

Buschflepper, der, haraszi zsvány, bokrok közt lappangó haramia.

Buschwerk, das, haraszt, bokros (hely).

Busen, der, öböl; kebel; mell, em-lő, csecs; szív; in seinen Busen grei-sen, magába szállni, ön kebelébe nyúl.

Busenfreund, der, lelkibarát.

Busenstreifen, der, mellbodor.

Busaar, der, ölyű, egerősző kánya.

Busbuch, das, töredelemkönyv.

Busse, die, töredelem, bűnbánat; elég-tétel; bűndíj; lakolás; Busse thun, vezekelni, töredelmeskedni.

Busfertigkeit, adj., töredelmes, bűnbánó, bűnein bánkódó; adv., bűnein bán-kodva.

Busfertigkeit, die, töredelmesség, bűn-bánás.

Busgebet, das, töredelmes v. bűnbá-natos könyörgés.

Busbard, siehe Busaar.

Buslied, das, töredelmes ének.

Busstag, der, bánatnap.

Bussthränen, die, pl. bánatköny.

Butte, die, (Bütte), putton; teknő; csöbör, kádacska.

Butte, die, (Bütte), félszeguszó, (hal).

Buttentorb, der, hátkosár.

Buttenträger, der, puttonos, putton-hordó.

Butter, die, vaj; frische Butter, irós vaj; ausgelassene Butter, vaj, olt vasztott vaj; Butter machen, vaja-köpülni.

Butterartig, adj., vajnemű.

Butterbäume, die, vajas kenyér.

Butterbirn, die, vajkörte.

Butterblume, die, pongyola pitypang; mocsári golyahír.

Butterbohrer, der, vajfuró.
 Butterbrot, das, vajasperecz.
 Butterbrod, das, vajaskenyér.
 Butterbrühe, die, vajaslé v. mártalék.
 Butterbüchse, die, vajtartó, vajasedény.
 Butterfaß, das, vajhordó.
 Butterfladen, der, vajas lepény.
 Butterfliege, die, pille; sárga pille.
 Buttergebäckene, das, írósvajas sütemény, írósvajas tészta.
 Butterhändler, der, Butterkrämer, Buttermann, írósvajáros.
 Butterhocke, der, írósvajkufár.
 Butterhose, die, írósvajas csöbör, vajhödöny.
 Buttericht, siehe Butterartig.
 Butterkraut, das, mocsári hizóka.
 Butterkuchen, der, írósvajas sütemény, vajaslepény.

Butterflügelchen, das, írósvajas lepényke.
 Buttermarkt, der, írósvajvásár.
 Buttermilch, die, író, íróstéj.
 Buttern, köpülni, vaját csinálni; kelni, megkelni.
 Butterschnitte, die, vajas kenyérszelet.
 Butterstecher, der, vajszedő.
 Butterstößel, -stämpel, der, köpülő.
 Butterteig, der, írósvajas tészta.
 Buttertopf, der, írósvajas fazék.
 Butternvogel, der, siehe Butterfliege.
 Büttner, siehe Böttcher.
 Buß, Bugen, der, csúcs csög; köldök, (sagyümcson, hol a' virág volt); hamv; pip.
 Burbaum, siehe Buchsbaum.
 Byrol, Pirol, der, sármalingó, sárgarigó.

C.

Anmerkung: Was nicht unter C steht, suche man unter K und Z.

Cabale, die, cselszövény, fondorság, kabála; Cabalen machen, fondorkodni.
 Cabalenmacher, der, cselszövő, fondorkodó.
 Cabaliren, ravaszságot forralni.
 Cabala u. s. w. siehe Kabala u. s. w.
 Cabinet, das, mellékszoba, benyiló; kabinet, titokszoba, (kormányoknál); dolgozó-szoba, (tudósoknál.)
 Cabinetbefehl, der, Cabinetordre, die, fejedelmi parancs, udvari rendelet.
 Cabinet Courir, der, udvari kurír.
 Cabinet-Minister, der, udvari, titkos v. kabinetminister, udvari főtanácsnok.
 Cabinet-Ministerium, das, udvari főtanács.
 Cabinetprediger, der, udvari prédikátor.
 Cabinetrath, der, udvari belső tanácsos.
 Cabinetsekretär, der, udvari belső titoknok.
 Cabinetssiegel, das, udvari pecsét.
 Cabiskraut, siehe Kopskobl.
 Cabriolet, das, lektikahintó.
 Cacao, der, Cacaobohne, die, cacao, cacaobab, csokoládébab.

Cacaobaum, der, cacaofa, csokoládébabfa.
 Cacherte, die, senyv; sorvadozás, hervadozás.
 Cadett, der, kadét.
 Cadettencorps, das, kadéttest.
 Cadettenhaus, das, kadétház, kadétoskola.
 Cadi, der, törökbíró.
 Cadul, siehe Hinfällig und Heimsällig.
 Calibat, das, nőtlenség.
 Caffeec., siehe Kaffeecc.
 Caftan, der, kaftán, (török köntös).
 Cajüte, siehe Rajüte.
 Calamanf, siehe Kalamank.
 Calcant, siehe Balgentreter.
 Calciniren, siehe Verkalken.
 Calculiren, siehe Rechnen, Berechnen.
 Calcuter, Calcutische Hahn, der, kakas v. kanpóka.
 Calcutische Henne, die, póka, nöstény póka.
 Calfactor, siehe Einheizer, Stubenheizer.
 Calender, der, Kalendárium.
 Caliber, der, csőüregkör, csőből, (sagyuban és puskában; golyó nagysága; von gleichem Caliber, egyenlő mértékű v. öblű.
 Calmus, der, kálmusnád.

Calvinismus, der, kálvinistaság.
 Calvinist, der, kálvinista.
 Camaschen, die, harisnyás czipő v. bakkancs.
 Camelott, der, kamillót, teveször materia v. szőttmív.
 Kamerad, der, pajtás, társ, czimbora.
 Kameradschaft, die, pajtasság, társaság.
 Cameral, Cameralistisch, adj., kamarái, kamarához v. fejedelmi jószág-hoz tartozó.
 Cameralgut, das, kamarajószág.
 Cameralist, der, kamarajószág tisztje v. annak gondviseléséhez értő.
 Cameralsache, die, pénzügyet illető, kamarát v. fejedelmi jövedelmet illető dolog.
 Cameralwesen, das, pénzügyek, kamarái dolgok.
 Cameralwissenschaft, die, pénzügy-tudomány, közjóvedelem tudománya.
 Campagne, die, táborozás.
 Campeischoß, das, kékfa, berzsen.
 Campfer, der, kámfor; mit Campfer anmachen, megkámforozni.
 Campferbaum, der, kámforfa, bakírfa.
 Campfergeist, der, Campferspiritus, kámforszesz, kámforlél.
 Campferkraut, das, kámforfű.
 Campiren, táborozni; a' szabad ég alatt lenni és háltni.
 Canaille, die, nép sepreje; (Schimpfwort), semmire való, gaz személy.
 Canal, der, csatorna; árok; tengerszorulat; út, mód.
 Canapee, das, ágyszék, párnaszék; pamlag, kerevet.
 Canariensbastard, der, korcs kanári madár.
 Canarienfutter, das, samen, der, kanári köles.
 Canariengraß, das, kanári polyvacsupk v. köles.
 Canarienneße, die, kanárimadár' fészkeléshelye, kanári fészkelet.
 Canariensect, der, kanári bor.
 Canarienvogel, der, kanári pinty, kanári madár.
 Canarienzucker, der, kanári nádméz.
 Canarische Inseln, die, pl. kanári szigetek.
 Canaster, der, (Tabak), kanaszter dohány.
 Canceße, die, rács, korlát, sorompó, rekesz.
 Cancellist, der, jegyzőtiszt.
 Candelzucker, Candißzucker, der, sárgacszúkor.

Candidat, der, méltatott, kijelelt, hivatalváró, hivatalra menendő, kándidátus.
 Candiren, beczukrozni, bénádmézelní.
 Canditor, der, (Zuckerbäcker), czukorsüteményes.
 Caneel, der, czimmetfahéj.
 Cannefuß, der, kanavász.
 Cannevasseweber, der, kanavásztakács.
 Cannibal, der, Kannibál, Amerikában a' Karibi szigete lakosinak neve, kik ellenségeiket megeszik; trop. dühös v. kegyetlen ember.
 Canon, der, szabás rendszabás; egyházi rendelet.
 Canone, siehe Kanone.
 Canonicat, das, Canonie, die, kanonokság.
 Canonicus, der, kanonok.
 Canonisch, adj., egyházi, canoni; das canonische Recht, egyházi törvény.
 Canonisch, adv., canonok v. egyházi rendszabások szerint.
 Canonistren, siehe Heiligsprechen.
 Canonisirung, Canonisation, siehe Heiligsprechung.
 Canonissinn, die, kanonokné.
 Canonist, der, canonista.
 Canot, der, csónak, tutaj.
 Cantate, énekdarab v. dal, karének.
 Cantille, die, csipke; mit Cantillen ausstieren, föl- v. kicsipkézni.
 Canton, der, járás, osztály; katonajáras, katonaszállás.
 Cantoniren, szállásolni, helységben elosztva feküdni v. lenni a' katonaságok.
 Cantonirung, die, katonák' fekvése v. tartózkodása helységben fekvés, pihenés.
 Cantor, der, éneklő, kántor.
 Cantorat, das, éneklőség, éneklőház.
 Cantei, die, éneklőház; éneklő gyermekek.
 Cap, das, (Bergebirge), fok, hegyfok, tengerbenyúló földcsucs.
 Capellan, der, káplán, udvari pap v. káplán.
 Capellanei, die, káplánság; káplánlak.
 Capellchen, das, kápolnácska.
 Capelle, die, kápolna; udvari kar v. muzsika-társaság; olvasztó tégely, próbatégely.
 Capellieren, siehe Abtreiben.
 Capellmeister, der, muzsikaigazgató.
 Caper, die, siehe Kaper.
 Caper, der, kalózvezér, kalózhajó; rablóhajó.

- Caperei**, die, kalózlás; rablás; auf
Caperei auslaufen, rablásra evezni;
Caperei treiben, kalózkodni, tengeri
 rablást űzni.
Capern, elrablani a' hajót, elfogni.
Caperschiff, das, kalózhajó.
Capitän, der, kapitány.
Capital, adj., fő, derék, nagy.
Capital, das, tőpénz, tőkepénz.
Capital, das, oszlopfő.
Capitalinie, die, fővonal.
Capitalist, der, tőpénzes, tőkepénzes.
Capitel, das, szakasz, rész, (a' könyv-
 ben); káptalan; fejezet; pironszó,
 dorgolás; einem das Capitel lesen,
 valakit megpirongatni, valakinek
 leczkét tartani.
Capitelschluß, der, káptalanvégzés.
Capitelsberr, Capitular, Capitularberr,
 der, káptalanbeli, kanonok.
Capitelstube, die, káptalanszoba.
Capitulation, die, alku, szerződés;
 katonaszegződés.
Capituliren, alkudozni, föltételek alatt
 adni meg magát (várot éé.); szo-
 gódni, bizonyos időre beállni (a'
 katona).
Caprice, die, fejeskedés, makrancz,
 szeszély, konoklat.
Capriole, die, örömuigrás, ugrándo-
 zás, viczkáندozás, szökdelés, bak-
 szökés; Capriolen machen, schneiden,
 ugráندozni, szökdelni.
Capriolenmacher, der, ugráندozó, szök-
 décselő.
Capfel, siehe Kapsel.
Captur, Capturbefehl, siehe Verhaft,
 Verhaftbefehl.
Caput, der, vesztés; adj., elveszett; er
 ist caput, oda van ő, elveszett, meg-
 holt.
Caput, Kaputrock, der, öltönyeg, ka-
 bát, kaput.
Capuze, die, csuklya, gallérkucsma;
 kámzsa, kápa.
Capuziner, der, kapuczinus.
Capuzinerkloster, das, kapuczinus-
 klastrom.
Carabiner, der, karabély, rövid puska
 (lovasságnál).
Carabinier, der, karabélyos, könnyű
 lovas.
Caraffine, die, karafina, palaczk bu-
 tella.
Carat, Caravane, siehe Karat, Kara-
 vane.
Carbonade, siehe Rostbraten.
Carbunkel, (Carfunkel), der, kárbun-
 kulus; pokolvar.
- Carcer**, das, deáktömlőcz.
Cardamome, die, paradicsmag.
Cardinal, der, kardinál.
Cardinal...., (összetett szókban) fő,
 sark, első.
Cardinalbischof, der, kardinál-püs-
 pök.
Cardinalblume, die, skarlát porhonrojt;
 skarlát perkáta.
Cardinalfink, der, búbos pirók.
Cardinalhut, der, kardinálkalap.
Cardinalcollegium, das, kardinál-gyü-
 lekezet.
Cardinalsmürde, die, kardinálság.
Cardobenedicten, der, áldott csükküllő,
 pápafű, áldottfű.
Carfiol, der, kártifiola.
Carl, Karl, Károly, keresztnév.
Caricatur, die, hibanagyítás, hiba-
 nagyító rajzolat, csúfkép, csúfrazz;
 torzkép, fintorkép.
Cameliter, der, karmelita, böjtölő szer-
 zetes.
Carmesin, ~~roth~~, adj., karmazsin, kar-
 mazzinszín.
Carmesinfarbe, die, karmazsinszín.
Carmin, der, karmin, (festék).
Carmosiren, magyott drága követ a-
 prókkal körülfoglalni.
Carnaval, Carneval, das, farsáng.
Carneol, Carniol, der, karniol, kar-
 niolkő.
Carolin, der, (Geldsorte), károly-
 pénz.
Caroline, Line, Linchen, Károolina.
Carotte, die, sárgarépa, murok.
Carpie, siehe Charpie.
Carreau, das, tők (kártyaban).
Carrete, die, szekérke; rossz szekér.
Carriole, die, Cariol, das, kétkerekű
 kocsi.
Carrofel, das, caroussel, lovagjáték,
 pályázás.
Carrose, die, kocsi, hintó, cséza.
Cartell, das, vívásra kihívó levél;
 szerződés, (foglyok és átszököttek
 kiváltása iránt).
Carthaune, siehe Karthaune.
Carthäuser, der, sz. Bruno' szerze-
 tese.
Carthäusernelle, die, barát szegfű.
Carthäuserpulver, das, barát por.
Karthause, die, Karthäuserkloster, das,
 sz. Bruno' szerzetesei' elastroma.
Carton, der, tartó eszköz, vastag pa-
 pirosból, papirostok.
Cartusche, die, töltéstok, töltéstartó.
Cascade, die, vízómlás.

Cascarille, die, kaskeril (fa és kereg).

Caschalot, Caschelott, siehe Pottfisch.

Casel, die, kazula; (miseruha).

Casematte, die, bástyaboltozat, kazamata, bástyabolt.

Caserne, die, katonalakház, katonaépület, kaszárnya.

Casino, das, casino, (összegyűlőhely nemesb társalkodás és mulatság végett).

Cassation, die, hivataltól való megfosztás.

Casse, die, kassza; pénztár; tárpénz.

Cassenbestand, der, pénztárállapot.

Cassenbuch, das, pénztárkönyv.

Cassendiebstahl, der, pénztárlopás.

Cassenschein, der, pénztárlevelke.

Casserolle, die, rézserpenyű.

Cassia, die, Cassienbaum, der, kászfá, kasszia.

Cassiren, eltörölni, kitenni (szolgálatból).

Cassirer, der, pénztárnok.

Cassirung, die, eltörlés; szolgálatból kitétel.

Caste, die, szerzet, rend.

Castell, das, kastély, úrlak, palota.

Castellan, der, kastély nagy; várnagy; szobamester.

Castellanei, die, várnagyság.

Castor, der, (Biber), hód, kásztor.

Castorhut, der, hódzör kalap.

Castrat, der, herélt, erősegett.

Cassiren, ki-, v. megherélni.

Castrol, das, s. Casserolle.

Casual-Predigt, die, különös alkalmatosságokra való predikáció, v. egyházi beszéd.

Casuar, der, kazuár, (madár).

Casuisik, die, (Gewissenstehre, összeütököt kötelességek eligazítása v. annak tudománya.

Catacomben, die, temető hajlékok és üregek, séralkotmány.

Catalogus, siehe Katalog.

Catach, der, náthahurút.

Catastrophe, die, (Glückwechsel), viszonytagság; Entwicklung eines Schauspiel, váratlan kimenetel.

Cataster, s. Steuerbuch.

Catechet, der, vallás oktató.

Catechisation, die, vallásban való kérdéses oktatás.

Catechisiren, kérdezések által oktatni (a' vallásban).

Catechismus, der, Katekhizmus, kérdésekben és feleletekben való oktatás a' vallásra.

Catheber, der, tanítószék, katédra.

Cathedral-Kirche, die, főtemplom, püspöki templom.

Catégorie, die, az eredeti megfogások osztálya; rend, nem, sereg.

Categorisch, adj., (unbedingt), feltételetlen, egyenes, kerek; (bestimmt), nyilvánosságos, meghatározott.

Categorisch, adv., feltételetlenül, egyenesen, kereken; nyilván, meghatározva.

Catbeter, der, (Chirurg. Werkzeug), vizzeltesapoló.

Cautel, die, (Vorsicht), óvat, előre vigyázás.

Caution, die, kezesség.

Cavalier, der, főnemes, nemesfi; gavallér, lovag.

Cavaliermäßig, adj., gavalléros.

Cavaliermäßig, adv., gavallérosan.

Cavallerie, die, lovasság, lovaskatonaság.

Cavallerist, der, lovaskatona.

Cavent, der, kezes.

Caviar, der, halikra, bésózott ikra, gyúrt vizaikra.

Caviren, kezességet vállalni.

Ceder, die, Cederbaum, der, czédrus czédrusfa.

Cedern, adj., czédrusfábólvaló!

Cedernharz, das, czédrusgyanta.

Cedernholz, das, czédrusfa.

Cederöl, das, czédrus olaj.

Celle, s. Zelle.

Cement, das. Cementkitt, der, cement, mészhomoksár, köragasz, vakolat; ércztisztító por.

Cementbuche, die, Cementziegel, der, czémenttegely.

Cementwasser, das, czémentvíz, rézgáliczos víz, gálicsvíz.

Censiren, megvizsgálni, bírálgatni.

Censor, der, vizsgáló; bírálható; könyvvizsgáló; rostáló!

Censur, die, bírálás, megbírálás; könyvvizsgálat; könyvvizsgáló hivatal; egyházi büntetés.

Cent, das Hundert, száz; pro Cent, száztól v. százra.

Centaur, der, centaurus.

Centifolie, die, százlevelű (rózsa).

Centner, der, mázsa.

Centnergewicht, das, mázsanyomú (vas v. kő).

Centnerschwer, adj., mázsányi, mázsányinehez; felette nehéz.

Central, adj., (összetett, szóokban) közép.

Centrum, das, közép, középpont.

- Centurie, die, század.
 Ceremonialgesetz, das, szertartási törvény.
 Ceremonie, die, szertartás; ünnepély; kerengés, kicsapongás, udvarkodás.
 Ceremoniel, das, pompaszokás v. mód, czeremonia.
 Ceremonien, die, szertartás.
 Ceremonienbuch, das, szertartó-könyv.
 Ceremonienmeister, der, pomparend főmestere, szertartómester, szermester.
 Ceres, die, Ceres, (istenné).
 Certificat, das, bizonyítvány, bizonyáglevel.
 Cermelattewurst, siehe Hirnwurst.
 Cession, die, átalengedés.
 Chaarin, vesződség, bú; riposo bór, kásásbór; (kivált tengeri kutyáké); halbór.
 Chaise, die, cséza.
 Chalcedon, der, kálcedon kő.
 Calcograph, der, rézmetsző.
 Chaluppe, die, csónak.
 Chamäleon, das, kaméleon, kaméleon gyek.
 Champagner-Wein, der, champagnei bor, pezsgő.
 Champlignon, der, veres galócza, csiperke, csiperke gomba.
 Chan, der, Tatár Kám v. Fejedelem, vezér.
 Chaos, das, a' világkezdeti zűrzavar, chaos; zür, zűrzavar.
 Chapeaubos, der, hónaljkalap.
 Charade, die, rejtett szó, rejtvény.
 Charakter, der, bélyeg, czimer, jegy; betű, írásbetű; karakter; erkölcs, magaviselet; cím hivatal, méltóság.
 Charakteristren, charakterizálni, lefesteni, bélyegezni, címerézni.
 Charakteristik, die, különítő jegy v. bélyeg.
 Charakteristisch, adj., czímerező, bélyegző, megkülönböző, tulajdon.
 Charakterlos, adj., állhatatlan, változó, hiú.
 Charakterlosigkeit, die, állhatatlanság, hiúság.
 Charfreitag, der, nagypéntek.
 Charlatan, s. Marktschreier.
 Charnier, s. Schwarnier.
 Charvie, die, tépet.
 Charwoche, die, nagyhét.
 Chauffee, die, csináltút, feltöltött országút.
 Chef, der, fő, főigazgató, fővezér.
- Chemie, s. Chymie.
 Cherub, der, kerub, kerubim.
 Chicanerie, die, igazság eltekeres, ingerlés.
 Chicaneur, der, igazság eltekerő, ingerlő.
 Chicanieren, kötelőzködni, kötekedni; ingerleni, bosszantani.
 Chicanirung, die, kötelőzködés, kötekedés; ingerlés.
 Chimäre, die, képzett dolog, képze-mény, képtelenség, költemény.
 Chimärisch, adj., képtelen, képze-ményi.
 China, das, Kína.
 Chinarinde, die, kínahéj.
 Chinawurzel, die, kínagyökér.
 Chineser, der, kínai.
 Chinesisch, adj., kínai.
 Chiragra, das, kézköszvény.
 Chiromant, der, kézjós.
 Chirurgie, die, seborvostudomány.
 Chirurgisch, adj., seborvosi, sebész.
 Chirurgus, der, seborvos.
 Chocolate, die, csokoládé.
 Chocolatentanne, die, csokoládós i-brik.
 Chocolatentasse, die, csokoládós csészé.
 Cholerisch, Colerisch, adj., epés, hirtelen haragú.
 Chor, der und das, éneklő kar, muzsikajátszó kar, éneklő sereg; kar, karének; kar, templombeli kar, templomkar, függőkar.
 Choral, der, =musf, karének, templombeli ének.
 Choralbuch, das, karénekes könyv.
 Choralist, der, karénekes.
 Choralter, der, főoltár.
 Chorbuch, das, énekes könyv; karjövedelemkönyv.
 Chorbüchse, die, karpersely.
 Chorfrau, die, kar-apácza.
 Chorgeld, das, karpénz; halotti mise-pénz.
 Chorgericht, das, szentszék.
 Chorgefang, der, karének.
 Chorbentd, das, oltari felruha, mise-süng, papi palást, oltárhoz való papi köntös.
 Chorherr, der, kanonok, káptalan-beli.
 Chorjungfer, die, karszüz.
 Chorrock, der, papköntös.
 Chorsänger, der, Chorist, karéneklő, karénekes.
 Chorstuhl, der, kanonokszék.
 Chorstunden, die, pl. karórák.
 Chorweise, adv., karban, kar szerint.

- Ehrsam, der, szentolaj.
 Ebrist, Ebristuß, der, Krisztus.
 Ebrist, der, keresztény.
 Ebristabend, der, karácsoneste.
 Ebristauge, daß, selymes sertecsek.
 Ebristbeere, die, siehe Stachelbeere.
 Ebristdorn, der, szárnyas benge; teli magyal.
 Ebristengemeine, die, keresztény közösség, kereszténység.
 Ebristenheit, die, kereszténység.
 Ebristenleute, die, pl. keresztények.
 Ebristenlebre, die, keresztény oktatás.
 Ebristenpflicht, die, keresztény kötelesség.
 Ebristenthum, daß, kereszténység, keresztény vallás.
 Ebristgeschenk, daß, karácsoni ajándék.
 Ebristfest, daß, karácson.
 Ebristhimmelfahrtifest, daß, áldozócsőtörtők.
 Ebristkindlein, daß, Jéuska.
 Ebristisch, adj., keresztényi, keresztényhez illő.
 Ebristisch, adv., keresztény módon.
 Ebristmesse, Ebristmette, die, éjszakai mise.
 Ebristmonat, der, december, karácsonyhava.
 Ebristnacht, die, karácsonéj.
 Ebristorden, der, krisztusrend, (Portugáliában).
 Ebristschein, der, karácsonhavi holdujulás.
 Ebriststolle, die, karácsoni kalács.
 Ebristtag, der, karácsonnap.
 Ebristwoche, die, karácsonhét.
 Ebristwurz, die, téli hunyor.
 Echromatisch, adj., (balbőnig), félhangokon járó, félhangú.
 Echronik, die, évkönyv, Krónika, kor-könyv, korszámlálás, korjegyző könyv, esztendőkszerént feljegyzett történetek.
 Echronikenschreiber, der, évkönyvíró, kronikairó.
 Echronisch, adj., idült, rögzött; tartos, hosszas.
 Echronolog, der, korszámláló v. vizsgáló, idővető, kortudós.
 Echronologie, die, korvizsgálás, idővetés, kortudomány.
 Echronologisch, adj., korszerinti.
 Echronologisch, adv., kor szerint.
 Echruberyll, der, aranyberill.
 Echrubolit, der, aranykő.
 Ehur, die, választás, választóság.
 Ehurfürst, der, választófejedelem.
 Ehurfürstenthum, daß, választófejedelemség.
 Ehurfürstlich, adj., választófejedelmi.
 Ehurbaus, daß, választóház.
 Ehurhut, der, választókalap.
 Ehurkreis, der, választói Szászország.
 Ehurmantel, der, választópalást.
 Ehurprinz, der, választóherceg.
 Ehurschwert, daß, választói kard.
 Ehurwürde, die, választói méltóság, választóság.
 Ehmie, die, vegytudomány, chemia.
 Ehmisch, adj., vegytudományi, chemiai; vegytudományos.
 Ehmist, Ehmiser, der, vegytudós, chemicus.
 Eibebe, siehe Zibebe.
 Cicero, der, Cicero.
 Ciceroschrift, die, cicerozetűk.
 Ciceronisch, adj., cicerói.
 Eichorie, die, katáng.
 Cicisbeo, der, cicisbeo, mellékférj, balférj.
 Eider, der, gyümölcsbor, almabor.
 Eideressig, der, gyümölcseczet, almaeczet.
 Einnamit, der, fahéj.
 Einnober, siehe Zinnober.
 Circulare, Circular, Schreiben, daß, körlevél, kerülőírás, v. parancsolat, kurrens.
 Circuliren, kerengni, forogni, forgásban lenni.
 Eirkel, siehe Zirkel.
 Eis, daß, cis, (muzsikában).
 Eistenröschen, daß, szuhar.
 Eisterne, die, víztartó, vízfogó.
 Eisterjensfer, der, cistercita.
 Eisterjensferorden, der, cistercita-szerzet.
 Citadelle, die, fellegvár, kis vár.
 Citronat, der, csukros citromhéj.
 Citrone, die, citrom.
 Citronenbaum, der, citromfá.
 Citronenbranntwein, der, citrompálinka.
 Citronenbrühe, die, citromos mártalék.
 Citronenessenz, die, citromlél.
 Citronenfarbig, Citronengelb, adj., citromszínű, citromsárga.
 Citronensinf, der, olasz pinty.
 Citronengesäuert, adj., citromsavanyos.
 Citronenholz, daß, citromfa.
 Citronenkraut, daß, kanári posóka; méhfű.
 Citronenmelisse, die, citromszagú méhfű, mézelke, citromfű.
 Citronenmuß, daß, citrompép.

- Citronenöhl, daß, citromolaj.
 Citronenpresse, die, citromsajtó.
 Citronenquendel, der, olasz kakukfű.
 Citronensaft, der, citromlé.
 Citronensalz, daß, citromsó.
 Citronensäure, die, citromsavany.
 Citronenschale, die, citromhéj.
 Citronenscheibe, die, citromszelet.
 Citronensyrup, der, citromszörp.
 Citronentranß, der, citromital.
 Citronenwein, der, citrombor.
 Citronenwasser, daß, citromosvíz.
 Civil, adj., polgári; nyájas; mérsékelt, jutalmas, illendő.
 Civilbeamte, Civilbediente, der, polgári tiszt.
 Civilbedienung, die, polgári hivatal.
 Civilprozeß, der, polgári per.
 Civilisation, die, csinosbulás, művelődés; műveltség, pallérozottság.
 Civilisiren, csinosítani, művelni, pallérozni valakit.
 Claret, der, fűszeres bor; kástilyos bor.
 Clarin, daß, klarin, (trombita' neme).
 Clarinett, daß, Clarinette, die, klarinét.
 Clarinettist, der, klarinétos.
 Classe, die, sereg, rend, osztály.
 Classenlotterie, die, osztálylotteria.
 Classenordnung, die, osztályrend.
 Classification, die, osztályozás, osztályzat.
 Classificiren, osztályozni.
 Classiker, der, remekíró, classicus.
 Classisch, adj., remek; legjobb, legjelesb.
 Classisch, adv., remekül, jelesen.
 Clausel, die, záradék.
 Clausur, die, zárlat, korlát; könyvkapocs.
 Claves, die, (Tasten), pl. a' billentők a' klaviron.
 Claviatur, die, (Tastatur), billentők (mint együtt).
 Clavier, daß, klavír.
 Claviermeister, der, klavirtanító.
 Clavierspieler, der, klavírszóló.
 Clavis, der, nyomantyu.
 Clericus, der, nevendékpap; pap.
 Clerisei, die, egyházi v. papi rend.
 Clerus, der, papság.
 Client, der, védencz.
 Clientschaft, die, védenczség.
 Clima, siehe Klima.
 Cloak, die und der, sár- v. pőczecsatorna.
 Club, der, club, társaság, szövetkezet.
 Clostier, siehe Kloster.
 Cocarde, die, kokárda; kalapszem, pántlikabokréta.
 Cochennille, die, színbogár, biborbogár.
 Cocon, der, gubó.
 Cocusbaum, der, kókuszfa.
 Cocusnuß, die, kókuszdió.
 Cocusöhl, daß, kókuszolaj.
 Codicill, daß, tóldalék végrendelet.
 Cölestiner, Cölestinermonch, der, Czelesztin' szerzetese.
 Cöln, daß, Köln, (város).
 Colibri, der, kolibri, mézmadár.
 Collation, die, összehasonlítás, összevetés; kis ebéd, kis esti ét.
 Collationiren, estélt enni; összevetni, összenézni, összehasonlítani.
 Collator, der, adományzó.
 Collecte, die, pénzszedés (sejedelem-re): szedett pénz; mise alatti imádság.
 College, der, tisztárs.
 Collegialisch, adj., kollegiomi.
 Collegialkirche, die, káptalani templom, kanonoki templom.
 Collegium, daß, collegium, anyaiskola; tanítás, közönséges tanítás; Collegium lesen, köz tanítást tartani.
 Collet, daß, hajtóka, gallér; lovaköntös, dolmány.
 Collision, die, összeütközés, visszavonás; in Collision gerathen, összeütközni.
 Colon, s. Kolon.
 Colonie, die, újulás, gyarmat, szállítvány, megtelepedés.
 Colonist, der, gyarmatos, újlakos, megtelepedett lakos.
 Colone, die, csapat, hadláb, seregcsoport.
 Colonenweise, adv., csapatonként, hadláboként.
 Colophonium, daß, gyanta.
 Coloquinte, die, keserugorka.
 Coloriren, befesteni.
 Colorit, daß, színadás, szín, színváltás.
 Column, die, oszlop.
 Comet, komisch, komme ic. s. Komet.
 Commandant, der, vár vezér, fővezér.
 Commandiren; vezérteni.
 Commando, daß, vezérlés, vezérség; seregosztály.
 Commandostab, der, vezérbot.
 Commende, die, egyházi adomány.
 Commentar, der, fejtegetőírás.
 Commentiren, fejtegetni, világosítani.
 Commerz, daß, kereskedés.
 Commerzien Collegium, daß, kereskedőtanács, kalmartanács.

Commerzienrath, der, kalmártanácsnok.
Commis, der, biztos.
Commissär, der, biztos, komiszárius.
Commissariat, das, biztosí hivatalszoba, biztosság.
Commissbäcker, der, katonakenyérsütő.
Commissbrod, das, katonakenyér; prófont.
Commissfahrer, der, kalóz, kalózhajó, tengeri rabló.
Commission, die, bizomány; meghagyás, rábízás, néha parancsolat; biztos tanács, kirendelt biztosok.
Commissiönär, der, biztos, bizományos, megbízott.
Committiren, rábízni, meghagyni, rendelni.
Commode, die, kihuzó, szekrény, sejtés, almáriom.
Commode, adj., kéjelmes, alkalmas.
Commodität, die, kéjelem, könnyűség, könnyűségkeresés.
Communicant, der, áldozó; úrvacsorájával élő, gyonó.
Communication, die, közlés; összekötés, egyesítés, közösülés; közlekedés.
Communicationslinie, die, közösületi vonal.
Communiciren, közleni; meggyónni, áldoztatni; áldozni.
Communion, die, egyesség, közösülés; úrvacsora, áldozás.
Communität, die, közöség.
Compagnie, die, társaság; század, csapat, (katonáknál).
Compagnon, der, kereskedőtárs; segéd-társ.
Compass, der, compass, éjszakmutató.
Compassrose, die, f. Windrose.
Compendiös, adj., summas, rövid.
Compendium, das, summás munka, v. előadás, rövid előadás.
Compensation, die, kártérítés, kárpótlás, kárkipótlás.
Competent, adj., illendő, erányos.
Competent, der, vágytárs, együttkereső (hivatalt).
Competenz, f. Befugniß.
Compiler, der, compiler.
Compiliren, összehordani, együvé hordani, (konyvekből).
Complet, adj., egész, teljes.
Completeren, kipótolni.
Complexion, die, testalkotás.
Complicirt, adj., szövevényes, bonyolódott.
Compliment, das, bók, bokolat, főhajtás, köszöntés; tisztelet, udvarlás;

örvendő, örömjelentés; nyájaskodás; hizelkedés.
Complimentenmacher, der, bókolgató.
Complimentiren, hálálkodni, köszönteni.
Complott, das, czimboraság, összeesküvés; összes, küdtek.
Componiren, szerzeni, készíteni.
Componist, der, hangszerző, nótaszerző.
Composition, die, nótaszerzés.
Compresse, die, f. Bäufschwen.
Compress, adj., tömött, sűrű.
Compromittiren, belékeverni valakit, elárulni mint részvevőt; sich compromittiren, becsületét kockáztatni.
Comptoir, das, írószoba, íróbolt, (kereskedőknél); kereskedőház.
Comtesse, die, grófkisasszony.
Concar, adj., homorú.
Concentriren, közepíteni, központosítani, egy pont körül egyesíteni, összevenni, összehúzni v. szorítani; közepelni.
Concentrisch, adj., közepítő; középlő.
Concentrisch, adv., közepítőleg; középlőleg.
Concept, das, fogalom; fogalmazat; einem das Concept verrücken, valakit ügyekezében v. föltételében megzavarni; aus dem Concepte kommen, elveszteni a' beszéd' fonálát.
Conceptpapier, das, közöséges papiros.
Concert, das, concert, hangverseny; ein Concert geben, machen, concertot adni v. tartani.
Concertmeister, der, concertigazgató.
Concertsaal, der, concertterem.
Concertsänger, Concertspieler, der, concerténekes, concerttárs.]
Conchilien, die, pl., kagylók, boritékosok.
Concilium, das, zsinat, papi főzsinat.
Concipiren, fogalmazni, föltenni, foglalni, (írásba).
Concipist, der, fogalmazó.
Conclave, das, pápaválasztó palota.
Concordanz, die, megegyezés; szentírási helyek' szókönyve.
Concordat, das, szerződés, egyezés, (pápa és világi fejdelem közt).
Concubinat, das, ágyastartás.
Concubine, die, ágyas, safarina.
Concurs, der, hitelezők egybegyűlése v. osztálygyűlése az adós vagyona felosztására; megvizsgáló gyűlés.
Concursmasse, die, az adós vagyona

- maradványa, (mellyből a' hitelezők kielégítettnek).
- Condition, die, föltétel, állapot; szolgálat, hely.
- Conditionirt, adj., állapotban lévő, mineműségű.
- Conditor, f. Zuderbäcker.
- Condolenz, die, fájdalom.
- Condoliren, fájlalni, fájdalmat v. szánakozást jelenteni, (más' szomorú esetén).
- Condor, f. Greif.
- Conduct, der, kíséret; halotti pompa.
- Conduite, die, magaviselet.
- Conduittiste, die, magaviseleti jegyzék.
- Confect, das, csemege; czukrossütemény.
- Confectbüchse, Confectschale, die, csemegetartó.
- Confederation, f. Bündniß.
- Conferenz, die, értekezés, tanácskozás.
- Conferenz-Minister, der, tanácskozó miniszter.
- Confession, die, megvallás, vallástétel; bűngyónás; valláságazat.
- Confessionarius, der, gyóntatópap.
- Confirmation, die, megbizonyítás, megerősítés, bérnálás.
- Confirmiren, megbizonyítani v. megerősíteni; bérnálni, megbérnálni.
- Confiscation, die, elkobzás, elfoglalás.
- Confisciren, elkobozni, elfoglalni.
- Confitent, der, bűnvalló.
- Confitüren, die, pl., nádméz-csemegek.
- Confiturier, der, czukrász, czúkormives.
- Conföderation, die, szövetség.
- Conföderirt, adj., szövetséges.
- Conform, adj., megegyező, szerintes.
- Conformiren, szerintezni, szabni.
- Confrontation, die, összehasonlítás, összevetés; szembeállítás.
- Confrontiren, összehasonlítani; szembeállítani.
- Confus, adj., összezavart; zavart, megzavart, megrémült, tébolyodott.
- Confus, adv., összezavarva, hanyva vetve; megzavartan; ich bin völlig confus, eszem sincs helyen.
- Confusion, die, zűrzavar, zavarodás.
- Congregation, die, gyűlés.
- Congress, der, összegyűlés, gyülekezet.
- Conisch, f. Kegelförmig.
- Conjugation, Conjugiren, f. Abwandlung, Abwandeln.
- Conjunction, f. Bindewort.
- Conradskraut, das, bogycs linka, kevélyfű, vérontófű.
- Conscribirte, der, összeírott.
- Conscription, die, összeírás.
- Consecriren, fölszentelni.
- Consens, der, megegyezés.
- Consequent, adj., következetes.
- Consequenz, die, következés; következetesség.
- Conservation, die, megtartás, tartogatás.
- Conservationsbrille, die, szemüveg.
- Conseruiren, megtartani, tartogatni, eltartani, eltenni.
- Conserve, die, befőtt v. eltett gyümölcs.
- Consistent, adj., sűrű, tömött, összeálló.
- Consistenz, die, összeállítás; összeállóság, állandóság, erősség, tömörség.
- Consistorialrath, der, szentszéki tanácsos.
- Consistorium, das, egyházi tanács szentszék.
- Consolation, die, vigasztalás.
- Consonant, der, mássalhangzó.
- Consort, f. Mitgenos.
- Constabelkammer, die, pattantyúszoba, (hajókon).
- Constabler, der, pattantyús.
- Constantinopel, das, Konstantinápoly.
- Constantinopolitaner, der, Konstantinápolyi.
- Constitution, die, szerkezet, köztársasági szerkezet; testalkatás.
- Constitutionell, adj., szerkezetes.
- Constitutionwidrig, adj., szerkezet ellen való.
- Constitutionwidrig, adv., szerkezet v. törvény ellen.
- Construction, die, összeállítás v. rakás; szóelrendelés, szórakás, szószerkezet.
- Construiren, összeállítani, összerakni; mondást szerkeztetni a' szókból.
- Consul, der, consul, polgármester; (kereskedésre ügyelő követje egy nemzetnek a' másiknál).
- Consulent, der, ügyvéd.
- Consumtion, die, fogyasztás.
- Consumtionssteuer, die, fogyasztási adó.
- Contagiös, adj., ragályos; eine contagiöse Krankheit, ragály, ragályos nyavalya.
- Contemplatio, adj., szemlélődő.
- Conterfey, das, arckép, festmény, hasonmás.
- Conterfeyen, lefesteni, másolni.
- Contestiren, bizonyítani, állítani, erősíteni.
- Context, der, beszéd tartalom, szöveg.
- Contignative, die, emelet.

Continent. der, szárazföld.
Contingent, das, jutalék, rész, jutott rész, adózat, adando rész.
Continuation, die, folytatás.
Continuiren, folytatni.
Conto, der, hitel, rovás; árjegyzék; auf Conto geben, hitelbe v. rovásra adni.
Contobuch, das, hiteljegyzőkönyv, árjegyzékkönyv.
Contoir, das, írószoba.
Contraband, adj., tiltott, tiltottvitelű.
Contrabande, die, tilalmas v. tiltott porteka.
Contrabandirer, der, s. Schleichbändler.
Contract, adj., béna, nyomorék.
Contract, der, kötés, szerződés; kötelezőírás, alkulevél.
Contractmäßig, adj., szerződés szerinti.
Contractmäßig, adv., szerződés szerint.
Contradiction, die, ellenmondás.
Contrár, adj., ellenkező.
Contrahent, der, szerződőfél; die Contrahenten, szerződőfelek.
Contrahiren, szerződni, kötésre lépni, kötni.
Contrapunct, der, ellenpont.
Contrast, der, ellenkezet.
Contrastiren, ellenkezni.
Contribuent, der, adózó, adófizető.
Contribuiren, adozni; adót fizetni.
Contribution, die, adó.
Controlle, die, ellenőrség.
Controleur, der, ellenőr.
Controlliren, ellenőrizni.
Controvers, die, vallásvita.
Contumaciren, vesztegeltetni.
Contumax, die, vesztegzár; veszteglés.
Contur, die, körrajz.
Contusche, die, asszonyköntös.
Contusion, die, vakseb, vakütés.
Conveniens, die, illőség, illendőség.
Convent, der, gyűlés, összejövetel, gyülekezet.
Conventionsgeld, das, pengő pénz; egyezés szerinti pénz.
Conventual, der, szerzetes.
Conversation, die, társalkodás; beszélgetés, mulatás.
Conversiren, társalkodni, beszélgetni, mulatni.
Convulsion, die, vonaglás, rángódás.
Convulsivisch, adj., vonagló, rángódó, tagszággató.
Copie, die, más, másolat.
Copiebuch, das, másológönyv.
Copiren, lemásolni, másolni, leírni, átírni.
Copist, der, leíró, másoló.

Copulation, die, egyesítés, összekötés; esketés, összeesketés, összeadás.
Copuliren, egyesíteni; összeesketni, összeadni.
Cordon, der, örvonal.
Corduau, der, kordovány.
Cornett, der, lovas zászlótartó.
Cornette, die, lovas zászló.
Corollarium, das, folyadék.
Corporal, der, káplár; Vice-Corporal, alkáplár.
Corporalschaft, die, káplárság.
Corps, das, sereg, seregosztály, csapat.
Corpulent, adj., testes.
Corpulentheit, die, testesség.
Correct, adj., tiszta, hibátlan; adv., hibátlanul.
Correctheit, die, hibátlanság.
Corrector, der, jobbitó, hibanyomozó.
Correctur, die, javíték, hiba igazítás, (könyvnyomtatásban).
Correcturbogen, der, javítékív v. -árkus.
Correspondent, der, levelező.
Correspondenz, die, levelezés.
Correspondiren, levelezni, levelezésben állani.
Corsar, der, tengeri rabló, kalóz.
Corse, der, korz, korzikai.
Corsett, das, felöltő derékravaló.
Corfica, das, korzika (sziget).
Corfisch, adj., korz, korzikai; adv., korzúl.
Corvette, die, nászad, gyorshajó.
Costüm, das, viselet, öltözet; szokás.
Coteletts, die, sült oldalszeletek.
Coupon, der, kamatlevelke.
Courage, die, bátorság, merészség.
Couragirt, adj., bátor, bátorságos, merész; adv., bátran, bátorságosan.
Courir, der, kurír, hírvívő.
Couristiefel, die, nagysaruk, kurírsaruk.
Cours, der, pénzfolyam, pénzbecs, forgás, kerengés; ár.
Couvert, das, levélboríték; teríték, asztali teríték (egy személyre).
Cracau, die, krakó, (város).
Crain, das, karniolia (tartomány).
Crater, der, tűzhányóhegy torka v. -nyílása v. -tölcsére.
Creatur, die, teremtmény.
Credenz, die, s. Credenzstisch.
Credenzen, megízelti, ízeltetni; poharat töltögetni.
Credenzler, der, előreízeltető, pohárnok, pohártöltő.

Credenzsteller , der, szolgálótál, táca.	Cur , die, gyógyítás, gyógy; gyógy-szerrel élés; eine Cur gebrauchen, gyógyszerrel élni.
Credenzstück , der, Credenz, die, pohár-szék, csemegetár.	Curatel , die, gondvédelem.
Credit , der, hitel.	Curator , der, gondviselő.
Creditbrief , der, hitellevél.	Curbette , die, ivszökés.
Creditiren , hitelezni, hitelbe venni v. -adni.	Curialstyl , der, tiszti írásmód.
Creditiv , daß, bizománylevél.	Curie , die, nemesudvar, nemestelek.
Creditor , der, hitelező.	Current , adj., folyó.
Cremor-Tartari , der, borkő, borkősa-vas hamag.	Currentschrift , die, folyóírás.
Creole , der, kreól.	Curfiren , forgásban lenni, kerengni.
Criminal , adj., büntető, fenyítő, (összetételekben).	Curflo , adj., futó.
Criminal-Code , der, fenyítő v. bün-törvénykönyv.	Curfloschrift , die, futóbetűk, futóírás, dültírás.
Criminal-Gericht , daß, büntörvényszék.	Custos , der, őr; lapőr, őrszó, (lap' végén).
Criminalist , der, bünperes.	Cylinder , der, henger.
Criminal-Proceß , der, bünper.	Cylindrisch , adj., hengerded, hengeres; adv., hengerdeden, hengeresen.
Criminal-Rath , der, büntörvényszéki tanácsnok.	Cymbel , die, czimbalom.
Criminal-Recht , daß, büntörvény.	Cymbelblume , die, vízi hidőr.
Criminal-Richter , der, bünügybíró.	Cymbelschläger , der, czimbalmos.
Criminal-Sache , die, bünügy, főben-járó dolog.	Cynisch , adj., czynitus.
Croate , der, horvát.	Cyper , der, Cyperfage, die, cziprusi macska.
Croatien , daß, Horvátország.	Cypergras , daß, mondola palka.
Crucifix , daß, feszület.	Cypern , daß, Cziprus (sziget).
Cubebe , die, kubéba.	Cypresse , die, cziprus.
Culisse , die, színszalag.	Cypressenbaum , der, cziprusfá.
Cultur , die, tenyésztés, termesztés; művelés, művelődés, csinosodás; műveltség.	Cypressenholz , daß, cziprusfa.
Cumanien , daß, Kunság.	Cypressenkraut , daß, cziprus nézsit, kerti cziprus.
Cumanier , der, kun.	Cyprier , der, cziprusi.
	Czar , der, czár.
	Czarin , die, czárné.

D.

Da, adv., (hier, dort), itt, ott, amott; da ist er, itt v. ott van; wer da? ki van itt v. ott? da seyn, itt v. ott lenni, jelen lenni; er ist nicht da, nincs itt; bald hier, bald da, hol itt, hol amott; in Beziehung auf einen Ort, für wo, in oder an welchem Ort, a' hol; z. B. die Stadt, wo er geboren ist, a' város, a' hol v. mellyben született; oder auf eine bestimmte Zeit, midön, a' midön, a' mellyben, hogy, 's a' t.; es wird die Zeit kommen, da du sc., lesz még olyan idő, a' midön 's a' t.; statt: hierin, hierbei, ebben, abban, itt, ott; statt: dann, alsdann, akkor; wenn ich da noch lebe, ha még akkor élőthen leszek;

conjunct. zur Bezeichnung einer Zeit, für: als, midön; particip. vān - vēm; da die Sonne aufging, midön a' nap felkelt, v. felkelvén a' nap felkelt; st. weil, nachdem, minekutánna, mint-hogy, mivelhogy, mivel; da du es so haben willst, will ich mich bemühen, minthogy úgy akarod, rajta leszek; statt: da doch, anstatt, holott, pedig, ámbár.

Dabei, adv., 1) daneben, a' mellett, ott, e' mellett; daher in Zug. dabei bleiben, bei jemanden bleiben, mellette maradni; trop. bei etwas beharren, megmaradni v. megállani valami mellett; dabei denken, z. B. bei einem Worte, valamit érteni alatta p. o. a'

szó alatt; bei etwas urtheilen, ítélni valami fölől valamit; dabei haben, j. B. bei einer Sache, ich möchte dich gerne dabei haben, szeretném, ha te is ott lennél velem; dabei hängen, mellette függeni; dabei liegen, mellette feküdni v. lenni; dabei sein, von Menschen, jelen lenni v. ott lenni; das Dabeisein, jelenlétt; von Sachen, mellette v. ott lenni; melletteve lenni; dabei sitzen, mellette ülni; dabei stehen, mellette állani; von Dörtern, Bäumen, mellette feküdni v. lenni; dabei thun, d. i. etwas ausrichten, tenni valamit mellett v. körül v. nála, segitni mellette; st. dazu thun, hozzá adni; dabei bleiben, megmaradni p. o. a' helyén, ott v. itt maradni; 2) zugleich, überdies, egyszersmind, azon felyül, annak fellette, a' mellett; er ist gelehrt, und dabei bescheiden, tudós ember 's egyszersmind v. a' mellett szerény; 3) von, wegen, in Ansehung der Sache, felőle; j. B. was denkst du dabei? mit tartasz felőle?

Da Capo, (Musik), vom Anfange, von vorn, előkezdvő v. kezd elől.

Dach, das, fedél, házfédél, épületfedél; ein Dach von Schindeln, zsindely fedél; von Stroh, szalma v. zsup fedél; ein Dach von Ziegeln, csepepszindely; das Dach decken, befedni a' házat; ein Gebäude in Dach und Fach erhalten, jó állapotban tartani az épületet; trop. einem auf dem Dache sitzen, szorosan vigyázni valakire; da ist gleich Feuer im Dache, már akkor egyszeriben fellobban v. megharagszik; für das ganze Haus, ház, hajlék; jemanden unter sein Dach nehmen, valakit házához fogadni; unter einem Dache wohnen, valakivel egy fedél alatt v. egy házban lakni.

Dachdecker, der, házfédő.

Dachfabne, die, vitorla a háztetőn.

Dachfenster, das, házfédél ablaka.

Dachförmig, adj., fedélszabású.

Dachforst, das, házfédélgerincz, házormó.

Dachknopf, der, szárufagomb.

Dachrinne, die, csepegő, ereszcatornya, ereszalycsatornya.

Dachs, der, borz.

Dachsbeine, die, einwärts gebogene Beine, löcs láb.

Dachschiefer, der, fedélcserépkő.

Dachschindel, die, zsindely.

Dachsehl, das, borzbőr.

Dachsehl, das, Dachschmalz, borzháj.

Dachshund, der, tacsó kutya, takszli.

Dachsjagd, die, borzvadászat.

Dachstuhl, das, Dachsbau, der, borzlyuk.

Dachspitze, die, fedélormó, fedélgerincz.

Dachstein, der, foszlókő, cserepkő.

Dachstube, die, házhiúszoba.

Dachstuhl, der, fedélszék, szárufállítás.

Dachtraufe, die, f. Traufe, csepegő, eresz; ereszről lecsepegő eső, ereszcatorna.

Dachung, die, házfédés; das Dach selbst, házfédély.

Dachselchen, das, fedelecske.

Dadurch, adv., durch den Ort, arra, azon által; durch die Sache, durch diesen, diese, dieses, az által, azzal, ezzel.

Dämmen, einen Damm machen, gátolni, gátot vetni; durch einen Damm einschränken, j. B. einen Fluß, elgátolni p. o. a' vizet, gáttal elrekeszteni.

Dämmerlicht, das, szürkület; alkony.

Dämmerig, adj., homályos.

Dämmern, szürkülni; es dämmeret, (des Morgens), szürkül, virad; (des Abends), alkonyodik, homályosodik.

Dämmerung, die, szürkület; Morgen-Dämmerung, reggeli szürkület; Abend-Dämmerung, estveli szürkület, alkonyodás.

Dämpfen, j. B. einen Ton auf einer Geige, mérsékelni, tompítani p. o. a' hangot; eine Farbe dämpfen, d. i. dunkler machen, homályosítani a' színt, festéket; st. unterdrücken, elnyomni, szüntetni, enyhíteni; das Feuer dämpfen, a' tüzet elfojtani, meg- v. eloltani; einen Aufruhr dämpfen, partütést v. lázzadást elnyomni, lecsilapítani.

Dämpfer, der, hangmérséklő v. tompító, szüntető, enyhítő.

Dämpfig, adj., enybrüstig, besonders von Pferden, fülladó, kehes, p. o. ló, füladozó.

Dämpfung, die, des Tons, mérséklés, hangmérséklés; Unterdrückung, enyhítés, csendesítés, szüntetés.

Däuchten, tetszeni, látszani; mich däucht, nekem úgy tetszik, v. úgy látszik.

Däumling, der, a' kesztyű hüvelykujja.

Dafern, adv., ha, a' mennyiben.

Dafür, adv., st. für der, die, das, oder diesen, diese, dieses, oder denselben, dieselbe, dasselbe, azért, ezért; dafür bezeichnet einen Gegenstand der Ursache, azért, az okból; oder auch als Gegenmittel, az ellen, ellene; in Zusammensetzungen:

Dafür annehmen, z. B. eine Waare für baares Geld, valami v. a' helyett elvenni; für dieß oder das erklären, úgy v. annak venni.

Dafür ansehen, úgy nézni mint, annak nézni.

Dafür geben, érette adni.

Dafür halten, annak tartani, úgy gondolni; ich halte dafür, daß ic., úgy tartom v. úgy itélek, hogy 's a' t.

Dafürhalten, das, vélekedés, gondolat, itélet.

Dafür kaufen, d. i. für das Geld, venni rajta p. o. azon a' pénzen.

Dafür können, tehetni rola, oka lenni valaminek.

Dafür nehmen, d. i. für die Sache annehmen, a' helyett elvenni; dawider gebrauchen, valami p. o. betegség ellen venni v. bévenni.

Dafür seyn, d. i. eine Sache begünstigen, a' dolgot helybehagyni; a' dolognak partját fogni; nicht dafür seyn, a' dolgot ellenzeni, ellene lenni a' dollognak.

Dafür sorgen, gondoskodni valami felől v. valamiről; dafür laß mich nur sorgen, csak bíz rá a' dolgot; dafür ist gesorgt, el van már az intézve.

Dafürstehen, gut für etwas seyn, magát v. szavát lekötöni valamiért, valami felől jól állani.

Dagegen, adv., st. gegen diesen, diese, dieses, az ellen, ellene; dagegen arbeiten, ellene dolgozni v. szegezni magát; etwas dagegen haben, valami szolójának lenni ellene; nichts dagegen haben, megegyezni benne; ich habe nichts dagegen, nem bánom, semmi szöllöm sincs ellene; dagegen handeln, ellene cselekedni v. vetni, ellene szegezni magát t. i. cselekedettel; Conj. st. im Gegenteil, hozzá v. ahoz képest, hozzá vagy ahoz hasonlítva; oder als Gegenlag, ellenben; er ist dein Feind, dagegen bin ich dein Freund, ő ellenséged, ellenben én barátod vagyok.

Dahem, adv., zu Hause, otthon, itthon; odahaza; es ist nirgends besser,

als daheim, legjobb otthon, mindenütt jó, de jobb otthon.

Daher, adv., von dem Orte, dorthier, onnan, azon helyről v. helyből; st. herein, einher, her, onnan erre v. felém v. ide; st. daraus, abból, attól, onnan, azért; das kommt daher, weil — onnan v. attól van ez, hogy —; Conj. aus der Ursache, deshalb; a' honnan, minekokaért, mellyre nézve, azért, tehát.

Daherfliegen, sebesen előrepülni.

Dahergeben, közelitni, jönni t. i. (amaról, errefelé).

Daherbinken, errefelé sántikálni.

Daherbüpfen, errefelé ugrálni, ugrálva közelitni.

Daherkommen, von einem Orte, máshonnan erre közelitni v. jönni; st. herannahen, wie die Zeit, közelgetni, mint az idő.

Daherlaufen, előfutni.

Daherreiten, erre v. előlovagolni, erre közelitni lóháton.

Daherrennen, nyakra före, erre felé futni.

Daherschießen, z. B. wie ein Wasser, errefelé rohanni.

Daherschleichen, elősuhanni, magát oda lopni, lopva közelitni.

Daherschwimmen, előúszni.

Dahersprengen, előnyargalni, elővágatni.

Dahertaumeln, előtántorogni.

Daherziehen, sorjában v. rendben közelitni, seregestől jönni.

Daherum, da herum, ott valahol, ott v. azon a' tájjon.

Dahin, adv., deutend an oder auf den Ort, oda, arra a' helyre; bald hierhin, bald dahin, majd ide, majd amoda; st. soweit, annyira, addig; bis dahin, addig, akkora; die Sache ist dahin gekommen, annyira ment már a' dolog; st. weg, hinweg, (von der Zeit), el... z. B. dahin fliegen, előrepülni; dahin seyn, oda lenni, elveszve v. elveszett lenni; in Zusam.

Dahin arbeiten, azon dolgozni v. lenni, igyekezni.

Dahin auslegen, úgy v. arra magyarázni.

Dahin bringen, d. i. nach einem Orte, oda vinni valahová; trop. es dahin, d. i. es so weit bringen, annyira vinni a' dolgot; in einer Kunst es dahin bringen, annyira menni v. annyi előmenetelt tenni valamiben; einen da-

hin bringen, valakit arra venni v. reá venni.
 Dahin denken, azon v. a' felől gondolkozni.
 Dahin deuten, arra magyarázni, oda v. arra mutatni.
 Dahin eilen, elsietni, hirtelen elmenni, mint p. o. az idő.
 Dahin fallen, niederfallen, leesni, lerogyni; vergehen, elveszni.
 Dahin fliegen, i. B. an einen Ort, oda repülni; wegfliegen, elrepülni; st. vergehen, i. B. wie Jahre, elrepülni, hirtelen elmúlni, elsietni.
 Dahinfliegen, an den Ort, odaszaladni; entfliegen, elfutni; schnell vergehen, elfutni, elmúlni, hirtelen eltetni.
 Dahin fliehen, elfolyani; verschließen, wie die Zeit, elfolyani, elmúlni, mint az idő.
 Dahin geben, wegaeben, aufopfern, oda adni, által adni; sein Leben dahin geben, életét is feláldozni.
 Dahingehen, oda menni; trop. vergehen, wie die Zeit, eljánni, mint az idő; st. sterben, meghalni.
 Dahinlaufen, oda futni v. szaladni; st. entlaufen, elfutni.
 Dahinmüssen, i. B. ich muß dahin, d. i. geben, oda kell mennem.
 Dahinnebmen, elvenni.
 Dahinraffen, i. B. ein schneller Tod bat ihn dahin gerafft, egy hirtelen halál elragadta.
 Dahinrauschen, csörgedezve elfolyani, elcsörgedezni.
 Dahin reisen, oda utazni.
 Dahinreißen, elzagatni, erőszakkal elrántani.
 Dahin rennen, elnyargalni, sebesen elfutni.
 Dahin scheiden, sterben, megválni az élettől.
 Dahin schwinden, elenyészni.
 Dahin seyn, oda lenni, elveszett lenni; st. gestorben seyn, meghalva v. megholtak lenni.
 Dahinsinken, lerogyni, összerogyni.
 Dahinsteiben, zweifelhaft seyn, bizonytalan lenni.
 Dahinstellen, an den Ort, oda tenni; dahin gestellt seyn lassen, abba hagyni valamit, felhagyni valamivel.
 Dahinstürzen, leesni, lerogyni; jemanden, letaszítani, lebuktatni.
 Dahinten, adv., jurúdt, megett, megette, hátúl, hátra.
 Dahinter, adv., hinter demselben, derselben, demselben, megett, megette,

hátúl, megó; alatta; es flett ein Betrug dahinter, ravaszság van a' dologban, csalárdság fekszik alatta; ich kam dahinter, kitanúltam v. kitapogattam, kitudtam a' dolgot, végre jártam a' dolognak.
 Dahin trachten, valamire igyekezni v. törekedni, azon lenni.
 Dahinwärts, adv., arra felé.
 Dahinwandeln, oda menni.
 Dahinwollen, elhervadni.
 Dahinwollen, i. B. gehen, oda igyekezni.
 Dahinziehen, an den Ort, oda húzni; wandern, oda költözni.
 Dahinzielen, abjucken, oda czélozni, arra v. oda mutatni.
 Dahle, die, Doble, csóka.
 Doblen, tándeln, sich kindisch betragen, gyermekeskedni, tréfálni, pajkoskodni.
 Damalig, adv., akkori, akkor volt.
 Damals, adv., akkor, abban az időben.
 Damas, Damaskus, Damaskus, Siriai város.
 Damascener, der, Damaskusbéli lakos; adj., Damaskusi.
 Damascenisch, adj., Damaskusi.
 Damasciren, habosra edzeni.
 Damascirt, adj., török módra edzett, habos, p. o. vas, aczél.
 Damaseisen oder -stahl, Damaskusi, v. török habos vas v. aczél.
 Damasklinge, die, török habos kardvas.
 Damast, der, Damas, habos virágú selyem materia.
 Damasten, adj., von Damast, Damas, habos virágú.
 Dambod, der, bak dāmvad.
 Dambret, das, ostábla.
 Dame, die, főasszonyosság, dáma; in den Karten die Königin, királyné v. dáma; ostábla játékban; in der Dame spielen oder ziehen, ostáblázni, ostáblát játszani.
 Damenspiel, das, ostáblajáték.
 Damgeiß, die, nöstény dāmvad.
 Dambirsch, der, dāmvad, bak dāmvad.
 Damisch, dāmisch, adj., albern, ostoba, buta.
 Damit, adv., mit demselben, derselben, demselben, azzal, avval, vele; was wollen Sie damit sagen? mit akkar az Úr azzal mondani? nur heraus damit, csak ki vele; es ist aus damit, vége van annak; st. womit, a' mellyel; a' mivel, mellyel; Conj. daß, auf daß, hogy; damit nicht, ne hogy;

damit ich nicht zu weit gehe, hogy messze ne menjek, v. hogy célomtól messze ne távozzak.

Damm, der, töltés, gát.

Dammbruch, der, gátszakadás.

Dampf, der, ein dicker Rauch, Nebel, Dunst, gőz, pára, gőzölgés, gőzölgöt, füstölgés, sűrű füst; Engbrüstigkeit, nehézlélekzet; fűladozás, fűladás.

Dampfbad, das, Dunstbad, gőzferdő, gőzzel való feresztés, párolgatás.

Dampfsboot, das, gőzsajka, melyet a' gőz hajt.

Dampfen, wie das Holz, Kohlen, füstölgni; wie die Erde, das Wasser, gőzölgni, gőzölni; Dampf verursachen, füstölni, füstöt csinálni; Dampf machen, füstöt eresztetni; sein Pfeifen dampfen, d. i. rauchen, dohányozni.

Dampfen, das, gőzölgés, ki- v. felgőzölgés.

Dampf, adj., voll Dampf, j. B. ein Zimmer, füstel tele lévő, füstös; voll Dünste, j. B. ein Ort, gőzös.

Dampfloch, das, füstölgő lyuk.

Dampfmaschine, die, gőzerőmiv, melyet forró víz gőze hajt.

Dampfmesser, der, gőzerőmérő.

Dampfschiff, das, gőzhajó, melly gőz ereje által hajtatik.

Danach, (auch darnach), adv., nachdem, der oder nach demselben, derselben, demselben, azután arra, azon, a' felől, arról, a' szerént; darnach fragen, d. i. nach der Sache forschen, a' dologról v. a' dolog felől tudakozni; oder sich darum bekümmern, gondolkodni vele, gondoskodni felőle; für: diesem gemäß, j. B. darnach beurtheilen, a' szerént v. ahhoz képest itélni meg; eine Beschaffenheit, ein Verhältniß andeutend, j. B. er sieht mir nicht darnach aus, nem a' látszik ki belőle, nem azt mutatja; darnach riechen, a' szaga is megtetszik; darnach schmecken, olyan az íze; eine Ordnung, Zeitfolge, für hernach, az után, anakutánna; für: darnach, kevéssel azután; nicht lange darnach, nem sokára azután; eine Stunde darnach, egy órával azután, egy óra múlva azután.

Daneben, adv., neben demselben, derselben, demselben, auf die Frage wo? e' mellett, a' mellett, mellette; auf die Frage wohin? mellé; daneben sitzen, liegen, mellette ülni, feküdni; ein

neues Gebäude daneben bauen, új épületet építeni a' régi mellé; f. über: dies, zugleich, azon felyül, a' mellett.

Danieden, adv., dort unten, ott v. oda alatt.

Danieder, (darnieder), adv., zu Boden, zur Erde, le, földig, földre; besonders in Zusammens.

Daniederbeugen, j. B. den Ast, lehajtani, lehúzni; trop. sehr betrüben, nagyon elcsüggesztetni, bánatba meríteni.

Daniederfallen, leesni, lerogyni, a' földre esni.

Daniederkommen, niederkommen, mit einem Kinde, lebetegedni, gyermekágyba esni.

Daniederliegen, zu Boden liegen, leeren heverni, összedülve lenni; krank daniederliegen, betegen feküdni; trop. entkräftet seyn, egészen oda lenni; nicht betrieben werden, heverni, elhagyatott állapotban lenni.

Danieder schlagen, leverni, földhöz csapni, ütni, verni; trop. nutzlos machen, leverni elcsüggesztetni; zu Grunde richten, vernichten, semmivé tenni, pocsékká tenni.

Daniederwerfen, levetni, lehajítani; das Haus liegt völlig danieder, egészen lerogyott a' ház v. a' földön fekszik; der Feind liegt völlig danieder, egészen oda van v. össze van törve az ellenség.

Dank, der, köszönet, háláadás; Dank sagen, megköszönni valakinek; einem Dank wissen, d. i. im Herzen danken, köszönettel v. háláadatossággal tartozni; es ist mir zu Dank bezahlt worden, köszönettel meg van fizetve, v. megfizették; Gott sey Dank! hálá Istennek! dem Himmel sey Dank! hálá légyen az egeknek!

Dankaltar, der, háláadó oltár.

Dankbar, adj., háláados, háláados; sich dankbar beweisen, háláadatossággal v. hálával viseltetni; adv., háláadosan, hálával; nehmen, venni.

Dankbarkeit, die, háláadatosság.

Danken, durch Worte, megköszönni valamit, köszönni; einem recht verbindlich danken, szépen v. szívesen megköszönni valaki jóakarátját 's a' t.; Gott danken, hálát adni az Istennek; st. wieder grüßen, elfogadni ha valaki köszönt, ismét v. viszont köszönni, visszaköszönni; im Herzen danken, háláados lenni, háláadosan emlegetni valaki jóságát; durch

die That, meghalálni; etwas Ange-
 botenes ablehnen, danken, megkö-
 szönni, de el nem fogadni; man trug
 ihm das Amt an, allein er dankte da-
 für, kínálták azzál a' hivatallal, de
 nem vállalta fel; einem etwas zu
 danken haben, valakinek köszönhetni
 valamit, köszönettel tartozni vala-
 kinek valamiért.

Danken, das, köszönés megköszönés;
 eder st. Dank, köszönet.

Dankfest, das, háláadó innep.

Dankgebeth, das, háláadás, háláadó
 könyörgés, fohászkodás v. imád-
 ság.

Dankgefühl, das, háláadó érzés.

Danklied, das, háláadó ének.

Dankopfer, das, háláadó áldozat.

Dankpredigt, die, háláadó predikáció.

Dankrede, die, háláadó v. köszönő
 beszéd.

Danksagen, köszönni, megköszönni.

Dankagung, die, köszönés, megköszö-
 nés, köszönet, háláadatosság.

Dankagungsschreiben, das, megköszö-
 nő levél.

Dankvergeffen, háláadatlan, háláada-
 tosságról elfelejtkező.

Dankvergeffenheit, die, háláadatlanság,
 háláadatosságról elfelejtkezés.

Dann, adv., akkor, úgy osztán, ak-
 kor osztán; dann erst, csak akkor;
 selbst dann, még akkor is; dann und
 wann, néha néha; st. ferner, to-
 vábbá.

Danaen, adv.; von dannen, onnan,
 onnan el, innen, ezen v. azon hely-
 ről.

Dannenher, st. daher, adv., onnan, a'
 honnan.

Dar, st. da, ott, itt.

Daran, adv.; an diesem, diesen, diese,
 an demselben, derselben, denselben, auf
 die Frage wo? azon, rajta, abban,
 benne; wohin? arra, reá; Es be-
 deutet: 1) ein Daseyn einer Sache,
 mellette, közel hozzá; 2) den Ge-
 genstand einer Handlung, z. B. ich
 finde nichts daran auszufehen, semmi
 kivetőt v. hibát nem találok benne;
 ich bin nicht Schuld daran, én oka
 nem vagyok; 3) st. woran, abból,
 arról, a' mellyen, a' mellyről; da-
 ran hatte er es erkannt, arról esmer-
 te meg; daran erkenne ich deine Lie-
 be, abból esmerem meg a' te szere-
 tetedet; 4) eine Richtung, Neigung,
 Beziehung ic. in Verbindung mit Verbis,

Deutsch-ungarisch. Wörterb.

z. B. daran liegen, daran denken
 u. s. w.

Daran arbeiten, azon dolgozni v. mun-
 kálódni, rajta lenni.

Daran bauen, hozzá építeni; rajta épít-
 ni p. o. annyi ideig.

Daran binden, hozzá kötni; sich daran
 binden, magát valamihez tartani,
 szabni p. o. a' törvényhez; kötelez-
 ni, szorítani valakit valamire.

Daran denken, felőle v. róla gondol-
 ni; ich denke gar nicht daran, eszem-
 ben nincs; st. sich dessen erinnern, reá
 emlékezni, róla megemlékezni.

Daran gehen, es unternehmen, hozzá
 fogni, elkezdni.

Daran gießen, reá tölteni.

Daran glauben, hinni v. hitelt adni
 neki.

Daran gränzen, határos lenni vele.

Daran haben, z. B. Freude, örülni
 rajta v. neki, örömének lenni ben-
 ne.

Daran halten, sich, z. B. das man
 nicht fassen, belé fogódzni, benne
 megfogódzni.

Daran kommen, an die Sache, hozzá
 férni, elérni; an die Reihe kommen,
 a' sornak rákerülni.

Daran lehnen, hozzátámasztani; sich
 daran lehnen, rátámaszkodni vala-
 mire.

Daran liegen, mellette lenni v. feküd-
 ni; an der Krankheit, feküdni nya-
 valyában; es liegt viel daran, sok
 függ attól; es liegt mir nicht viel
 daran, nem sokat gondolok vele; du
 hast kein Recht daran, semmi jussod
 nincs hozzá.

Daran machen, an die Sache machen,
 befestigen, hozzá csinálni; sich daran
 machen, etwas unternehmen, hozzá
 fogni valamihez, belé kezdeni vala-
 mibe.

Daran merken, abból látni v. észre-
 venni.

Daran nähern, hozzávarrni.

Daran schlagen, hozzá ütni v. csapni;
 kopogni p. o. az ajtón; hozzá ve-
 rődni.

Daran seyn, 1) rajta lenni; 2) in einem
 gewissen Zustande seyn, állapotban
 lenni, lenni valamivel p. o. jól v.
 rosszúl; ich bin sehr wohl daran,
 igen jól vagyok vele; jól van dol-
 gom; ich bin sehr übel daran, rossz-
 szúl megy a' dolgom; megjártam
 vele! 3) es ist nichts daran, d. h. es
 taugt nichts, semmit sem ér; oder es

- ist ungegründet, nem igaz, semmi sincs belőle; 4) damit beschäftigt seyn, azaz foglalatostkodni, azon lenni; er ist schon sehr fleißig daran, szorgalmasan dolgozik rajta.
- Daran sehen, oda, hozzá v. mellé tenni; Leib und Leben daran sehen, az életét veszedelemre kitenni.
- Daran stecken, j. B. den Ring an den Finger, reá dugni p. o. a' gyűrűt az ujjába v. ujjára.
- Daran stoßen, beléütni, beléütödni, belécsapódni; st. daran gränzen, határos lenni vele, mellette feküdni v. lenni; sich daran stoßen, megütközni valamin, megsértödni által.
- Daran thun, j. B. an das Essen, tenni belé v. hozzá, közzé, vetni belé; p. o. az ételbe valamit; daran thust du wohl, azt jól cselekszed v. teszed.
- Daran wachsen, hozzá nőni.
- Daran wollen, Neigung zu etwas haben, valamit akarni, nicht daran wollen, valamit nem akarni, vonogatni magát valamitől.
- Daran zweifeln, kételkedni benne v. rajta, kétségbe hozni valamit.
- Darauf, adv. st. auf diesem, diese, auf dasselbe, auf demselben, 1) auf die Frage wo? azon rajta, azokon, rajtok; wohin? arra, reá, azokra, reájok; 2) azt, abban, arra, ahoz, ehez, ebben; 3) einen Zweck andeutend, j. B. er legt es darauf an, azon igyekszik, az a' célja; 4) st. hierauf, nach diesem, akkor, azután, mellyre, arra, erre, ezután; in 3sg.
- Darauf ankommen, attól függeni; es kommt darauf an, attól függ, a' választja el a' dolgot.
- Darauf anlegen, das Gewehr darauf richten, arra erányozni a' segyvert; es darauf anlegen, valamire czélozni v. nézni cselekedetével.
- Darauf antragen, javallani valamit.
- Darauf beharren, állhatatosan megmaradni mellette.
- Darauf beruhen, attól függeni, abban állani, azon épülni.
- Darauf bestehen, azt sürgetni, attól el nem távozni, a' mellett állhatatosan megmaradni.
- Darauf bieten, igérni valamiért t. i. árt, pénztv. megígérni valaminek az árát.
- Darauf bringen, etwas, j. B. auf einen Bogen, reá írni, úgy intézni
- hogy reá sérjon; auf den Gedanken kommen, j. B. ich wurde darauf gebracht, arra a' gondolatra vittek, v. arra tettek figyelmetessé.
- Darauf denken, reá gondolni, gondolatját reá függeszteni.
- Darauf dringen, valamit sürgetni.
- Darauf drücken, j. B. sein Siegel, peccsétjét rányomni; die Feder auf's Papier, a' pennát nyomni.
- Darauf eingehen, megegyezni benne, a' dologban.
- Darauf fallen, rácsni a' dologra v. valamire; im Nachdenken auf die Sache kommen, arra a' gondolatra jönni; ich bin darauf gefallen, az jutott eszembe.
- Darauf folgen, követni valamit, utánna következni.
- Darauf geben, selpénzt v. foglalót adni; st. darauf achten, hallgatni v. figyelmezní reá; nicht darauf geben, fel se venni.
- Darauf gehen, reá menni, reá férni, helyének lenni rajta; sich darauf beziehen, arra vitetödni, tartozni; alle werden, verbraucht werden, selmenni reá, elfogyni; zu Grunde gehen, sterben, elveszni, meghalni.
- Darauf hassen, j. B. ein Verdacht auf dem Menschen, gyanú van reá.
- Darauf halten, reá tartani; schätzen, werth halten, sokat tartani róla v. felőle.
- Darauf hören, reá hallgatni.
- Darauf legen, reá tenni; trop. eine Abgabe darauf legen, adót vetni reá; sich darauf legen, j. B. auf die Erde, reá feküdni; trop. Mühe auf etwas verwenden, magát reá adni, neki adni valaminek.
- Darauf liegen, auf etwas, um zu ruhen, rajta v. azon feküdni.
- Darauf nähen, rávarrni.
- Darauf nehmen, sich auf die Sache verlassen, arra számot tartani, abba bízni; sich auf etwas Hoffnung machen, számot tartani reá, azt várni, reményleni.
- Darauf reiten, rajta lovagolni.
- Darauf richten, j. B. die Augen, arra fordítani v. függeszteni a' szemeit.
- Darauf schlagen, jól ráverni; den Preis der Waaren erhöhen, a' portéka árába azt is belétudni, annyival az árrát feljebb vinni; durch Schlagen befestigen, rászegezni.
- Darauf schwören, reá megesküdni; ich

Dann darauf schwören, daß ic., esküvással állíthatom, hogy ée.
Darauf sehen, ránézni; auf etwas Rück-sicht nehmen, arra tekinteni, azt tekintetbe venni.
Darauf sehen, reá tenni; sich darauf sehen, j. B. auf's Pferd, ráülni, p. o. a' lóra, felülni reá; trop. seine Hoffnung darauf setzen, reménységét benno helyheztenni.
Darauf sitzen, rajta ülni.
Darauf springen, ráugrani, rápat-tanni.
Darauf stehen, rajta lenni v. állani; es steht eine Belohnung darauf, jutalemben van reá téve v. feltéve.
Darauf studiren, készülni reá, gondolkozni felőle.
Darauf stützen, reá támasztani, rá építeni, alapítani p. o. oszlopra; sich darauf stützen, reátámaszkodni.
Darauf treten, ráhágni.
Darauf umgehen, olly szándékkal lenni, azon igyekezni.
Darauf warten, arra v. reá várakozni.
Darauf zielen, célba venni, reá czélozni.
Daraus, adv., aus diesem, aus demselben, abból, ebből, belőle; zu Anfang eines Satzes, a' mellyből, a' honnan; daraus folgt, daß ic., a' honnan v. a' mellyből következik, hogy ée.
Darben, szükölködni, szükségét látni v. szenvedni, szükséggel, küszködni, nyomorúságra jutni, megszorúlni.
Darbiethen, ajánlani valamit; d. i. odaadás végett, megkínálni vele, adni, nyújtani; trop. gewähren, verschaffen, szerezni, adni, kedvét tölteni vele; sich darbiethen, d. i. sich zeigen, adódni, taláztatni, magát előadni; oder sich selbst hingeben wollen, ajánlani magát.
Darbiethung, die, ajánlás, kínálkozás, általadás.
Darbringen, als Gabe bringen, ajándékul vinni, odaadni, ajánlani, előadni.
Darbringung, die, odavivés, előadás, ajánlás.
Darein, adv. in demselben, dieselbe, dasselbe, belé, abba, azokba; schützte Wasser darein, tölcs vizet belé; sich darein mischen, beleelegyíteni magát, belé elegyedni; st. hinein, a' mellybe; st. dazu, j. B. noch oben darein, még azon felyül.

Darein finden, begreifen, megérteni, ellátni eszével; sich darein finden, magához térni, magához jönni; ich kann mich noch nicht darein finden, még nem tanúltam belé, nem tudok még elmenni rajta.
Darein geben, sich, d. i. sich gefallen lassen, elszenvedni, hozzá törődni.
Darein gehen, beléférti.
Darein gießen, belétölteni.
Darein legen, sich, sich in's Mittel legen, magát közbevetni.
Darein mengen, sich, magát a' dologba belé elegyíteni v. belé avatni.
Darein reden, belészóllani.
Darein schlagen, közzé ütni v. csapni, széllyel ütni köztök.
Darein schütten, in das Gefäß, belétölteni.
Dargeben, adni, odaadni, nyújtani; sich dargeben, d. i. sich hingeben, j. B. dem Tode, magát adni v. kitenni p. o. halálra.
Dargebung, die, odaadás.
Darhalten, oda tartani.
Darin, Darinnen, adv. in diesen, in dieser, in demselben, derselben, denselben, abban, benno, azokban.
Darlegen, hinlegen, verlegen, eleibo adni, előadni, szembe eleibo tenni, v. rakni; st. deutlich machen, megvilágosítani; ich will dir die Gründe kürzlich darlegen, okaimat rövideden előadom; st. beweisen, megmutatni, békizonyítani.
Darlegung, die, előadás; megvilágosítás; megmutatás, békizonyítás.
Darlehen, das, j. B. Geld, hitelezés, kölcsönözés kölcsönadás.
Darlehen, darleihen, hinleihen, auf eine kurze Zeit, kölcsön adni egy kevés időre; von Sachen, j. B. Geld, kölcsönözni, oda adni kölcsön p. o. pénzt.
Darleiher, der, hitelező.
Darleiherung, die, oda adás rövid időre; kölcsönözés.
Darm, der, pl. die Därme, bél; die Därme oder Grdärme, belek, bélhurkák; die dünnen oder dicken Därme, vékony v. vastag belek; der gerade Darm oder Mastdarm, végbélhurka, végbél.
Darmbruch, der, bélszakadás, bélsérülés.
Darmentzündung, die, bélgyulladás.
Darmsfell, das, Darmhaut, Bauchfell, bélhártya, bődő.
Darmgicht, die, bélgörcs, bélkórság.

Darmsaite, die, bélhúr.

Darmweh, das, kolik, bélfájás; kóslika.

Darmwurm, der, bélféreg, giliszta.

Darnach, darneben, darnieder, s. danach, daneben.

Daroben, s. droben.

Darre oder Dörre, die, szárasztás p. o. gyümölcs szárasztás v. aszalás t. i. napon v. kemenczében; der Ofen, wo gedörret wird, aszaló, aszalókemencze; eine Krankheit der Menschen und Thiere, hervadozás szárazkórság, szárazbetegség; bef. bei Bögen, csirakelés, csiradagadás, madarak nyavalyájok.

Darreichen, hinreichen, odaadni odanyújtani, általadni; odatartani.

Darreichung, die, általadás, odanyújtás.

Darren, aszalni; d. i. gyümölcsöt, gabonát.

Darrenbau, das, Darrenofen, der, aszalóház v. kemencze.

Darrensucht, die, szárazkórság, hervadozás, főképpen a' gyermekeiben.

Darsehen, odatenni v. adni.

Darsehung, die, odaadás, odatevés, odatétel.

Darstellen, vor Augen stellen, előadni, eleibe állítani, eleibe terjeszteni valakinek valamit előállítani; trop. jemanden in seiner Blöße darstellen, d. i. seine Fehler aufdecken, valakit gyenge oldaláról esmertetni meg, valaki hibáját felfedezni; st. abbilden, le-rajzolni, rajzolatban előadni valamit; sich darstellen, sich vorstellen oder vor jemanden zeigen, mutatni magát; von Sachen, előfordulni, előadódni, megjelenni.

Darstellung, die, előadás, előterjesztés, előállítás; rajzolat, rajzolatban való előadása, valaminek, leábrázolás.

Darstrecken, odanyújtani, odaadni; st. vorstrecken, j. B. Geld, kölcsönözni, kölcsönadni.

Darstreckung, die, odanyújtás odaadás; kölcsönadás, kölcsönözés.

Darthun, megmutatni, bízonyítani.

Darthung, die, megmutatás bízonyítás.

Darüber, adv., 1) über dieses, diesem, über dasselbe, demselben, auf die Frage wo? azon rajta, azokon, rajtok; über denselben, dieselbe, dasselbe, auf die Frage wohin? arra, reá,

reájok, azokra; 2) bezeichnet darüber eine Zeit, azonban, az alatt; 3) bezeichnet darüber ein Uebermaß, im Gegensatz des daruntur, selyül, több, többet, többnek, azonfelyül; darüber bieten, mehr bieten, többet ígérni; es geht nichts darüber, már azt semmi meg nem haladja; er ist darüber weg, túl van már ő azon; es geht alles darüber und darunter, minden összevissza megy; wenn er darüber kommt, ha megtudja, ha észre veszi, vagy ha rajta kap; 4) worüber, j. B. die Sache, darüber ich mich freue, a' dolog, a' mellyen örülök.

Darüber arbeiten, länger arbeiten, als nöthig, többet dolgozni, mint kellene; 1) mehr arbeiten, als man soll, tovább dolgozni, mint kellene.

Darüber bekümmern, sich, azon törődni.

Darüber belehren, j. B. jemanden, valakinek valamit értékre adni; megmagyarázni megtanítani valamire valakit.

Darüber betreten, über der That antreffen, j. B. jemand, rajta kapni valakit valamin.

Darüber bieten, többet ígérni mint más valamiért.

Darüber binden, reákötni.

Darüber bleiben, rajta maradni.

Darüber breiten, etwas, reá teríteni.

Darüber decken, reá teríteni.

Darüber ergreifen, ertappen, rajta kapni és megfogni.

Darüber fahren, j. B. über den Berg, keresztül v. által menni rajta p. o. a' hegyen, vízen.

Darüber fallen, keresztül esni rajta; elesni benne.

Darüber führen, által vinni rajta.

Darüber gehen, által menni rajta, azon v. a' dolgon.

Darüber gießen, rátölteni.

Darüber haben, többjének lenni, többel bírni.

Darüber halten, reá v. felibe tartani; viel darüber halten, etwas werth halten, sokat tartani felőle v. róla.

Darüber kommen, reá jönni, meglépni.

Darüber lassen, reá eresztetni.

Darüber legen, reá tenni.

Darüber machen, reá csinálni, reá húzni; mehr machen, als man soll, többet is csinálni, mint kellene, felesleg csinálni.

Darüber schreiben, über die Sache schreiben, reá írni, folíbo írni; eine Sache schriftlich abhandeln, arról írni.

Darüber setzen, által vinni rajta; als Vorsteher über etw. setzen, gondviselővé v. felügyelővé tenni rajta; über etwas, z. B. mit einem Pferde über den Graben setzen, által v. keresztül menni rajta, által ugrani az árkot, p. o. lóval ée.

Darüber sitzen, rajta ülni, trop. über den Büchern sitzen, a' könyvek között ülni.

Darüber sprengen, z. B. mit dem Pferde über den Graben, által szöktetni, v. ugratni rajta, p. o. lóvat ée.

Darüber springen, által v. keresztül ugrani.

Darüber steigen, által hágni v. menni rajta.

Darüber sterben, d. i. während der Arbeit, az alatt, v. azomban meghalni, p. o. a' munkába; oder wegen der Ursache sterben, a' miatt meghalni.

Darüber wachsen, rajta nőni.

Darüber ziehen, reá vonni v. húzni.

Darum, adv., so viel als: um denselben, dieselbe, dasselbe, pl. um dieselbe, a' körül, körülötte v. körülte; darüber, dafür, z. B. sich darum bekümmern, gondoskodni valamiféle; darum wissen, a' dolog felől tudni valamit; es sey darum, d. i. meinetwegen, nem bánom; legyen úgy! — so viel als: dafür, azért, érte, annyiért; oder aus der Ursache, azért, azon okból.

Darunter, adv., auf die Frage wo? so viel als: unter demselben, dieselben, denselben, az alatt, alatta, ez alatt, rajta; was sucht er darunter, mit keres alatta; was verstehst du darunter, mit értesz alatta v. rajta? auf die Frage wohin? so viel als: unter demselben, dieselben, dasselbe, alá, az alá, alája, ez alá; Feuer darunter machen, tüzet rakni alá; unter Dach gehen, a' fedél alá menni; bei Verminderung einer Zahl, z. B. ich kann es darunter nicht geben, alább nem adhatom; bei der Beschaffenheit unter mehreren Dingen, közte között, közzé, közöttök, közülök, közéjük, közbek; darunter ist kein Unterschied, semmi különbség sincs közte; er wird darunter gerechnet, z. B. unter die Redner, közéjük számlálják, p. o. az orátorok közé.

Darunter geben, alája menni, bémenni alá, beférni alá.

Darunter gehören, közzé tartozni.

Darunter gießen, alája tölni.

Darunter hin, adv., alatt, alatta, alafelé.

Darunter lassen, közöttö v. köztök hagyni; unter dem Preise lassen, z. B. die Waare, olcsóbb árron adni, alább adni annál.

Darunter legen, alá tenni.

Darunter liegen, alatta lenni v. feküdni.

Darunter mengen oder **mischen**, közzé keverni.

Darunter rechnen, közzé számlálni.

Darunter seyn, alatta lenni.

Darunter setzen, alája tenni p. o. a' vedret az eresz alá: utánna tenni, oda tenni alá.

Darunter sitzen, alatta ülni: köztök ülni.

Darunter stecken, alája dugni; alatta lappangani.

Darunter stehen, alatta állani; alatta lenni, állani v. feküdni, mint a' ház a' hegy alatt: köztök állani v. lenni.

Darunter thun, alája tenni, közzé tenni.

Darunter werfen, alája vetni: közzévetni.

Darzáhlen, odaszámlálni, eleibe számlálni valakinek, p. o. a' pénzt.

Darzáhlung, die, oda- v. eleibe számlálás.

Daselbst, adv., st. da, alda, ott, azon a' helyen, ottan.

Daseyn, vorhanden seyn, existiren, lenni, élni, életben, lenni; st. gegenwärtig seyn, jelen lenni, itt v. ott lenni; er ist da, itt van, jelen van.

Daseyn, daß, die Wirklichkeit eines Dinges im Raume oder in der Zeit, die Existenz, létel, lét; die Gegenwart an einem Orte, jelentét, jelenlétel, ottlét, ottlétel.

Dasig, adj., an dem Orte befindlich, odavaló, ottlévő.

Dasjenige, s. derjenige.

Dasmal, adv., diesmal, most, most egyszer.

Daß, conj. 1) hogy; ich sehe, daß er kommt, látom, hogy jön; 2) als daß, mint sem hogy, mint sem, hogy sem, mint hogy; es ist zu schwer, als daß ich es heben könnte, nohezebb, hogy sem elbírhatnám;

3) so daß; es ist möglich, daß ich mich irre, meglehet, hogy hibázom; 4) bei einem Wunsche, daß, oder o daß, bárcsak, óh, vajha, bár; ach, daß doch dieses niemals geschehen wäre, óh, bár soha se történt volna ez; 5) daß nicht, hogy nem, ne hogy v. hogy ne.

Datiren, nap és esztendőszámot feltenni a' levélre.

Dato, adv. (aus dem Abl. von datum), ma, mai napon; a dato, mátol kezdve; bis dato, eddig, még eddig.

Dattel, die, Egyiptomi szilva, datolya.

Dattelbaum, der, datolyafa.

Dattelfern, der, datolyamag.

Datum, daß, napszám e' levélen, a' levélírás napja, mikor költ v. íratott.

Daube, die, Gäßdaube, dongafa, dongadeszka, donga.

Dauer, die, tartósság, tartás, eltartás t. i. sok ideig; was Dauer hat, tartás; was nicht von Dauer ist, múlandó, elmúló romlandó; etwas auf die Dauer machen, tartósan, erösen csinálni valamit; von kurzer Dauer seyn, nem soká tartani; f. Währung, Zeit, z. B. des Lebens, tartás idő.

Dauerhaft, adj., tartós p. o. egység ein dauerhafter Friede, állandó v. tartós békeség; adv., tartósan.

Dauerhaftigkeit, die, tartósság.

Dauern, fortfahren zu seyn, tartani, eltartani, tartós lenni, megmaradni; st. bedauern, szánni; du dauerst mich, szánlak; Betrübniß verursachen, fájlalni, sajnálni; bereuen, bánni, megbánni, bánkódni rajta.

Daumen oder Daum, der, hüvelykujj; trop. einem den Daumen drehen, d. i. ihm schmeicheln, valakinek inyo szerént beszélni, hízelkedni, kezére adni; den Daumen auf's Auge setzen, d. i. ihn einschränken, valakit kurtán fogni, zabolán tartani; st. Maß, Zoll, hüvely, iz, czöl.

Daumenbreit, adj., egy hüvelyknyi, v. iznyi szélességű, hüvelyk szélességnyi.

Daumendick, adj., hüvelyk vastagságnyi.

Daumenlang, adj., egy hüvelyknyi hosszúságú.

Daune, die, Flaumfeder, pej, pih.

Daß, daß, kétszem, (a' kártya közt.)

Dauung, die, emésztés, a' gyomor emésztése.

Davon, adv., st. von diesem, dieser, von demselben, derselben, denselben, attól, tőle; für: derselben, von ihnen, közzül, ból, ből, közzülök, belőlök; bezeichnet den Gegenstand, worauf sich eine Aussage bezieht, róla, arról, felőle, a' felől; bezeichnet eine wirkende Ursache, a' miatt, abban, benne; für wovon, a' mell'yről, mellyekről.

Davoneilen, onnan elsietni; trop. schnell vergehen, wie z. B. die Zeit, birtelen elmúlni, eltelni, mint p. o. az idő.

Davonfliegen, elrepülni.

Davonfliehen, elfutni, elszaladni.

Davonkommen, entkommen, megszabadúlni valamitől, kiszabadúlni, kimenekedni p. o. a' betegségből.

Davor, adv., vor demselben, derselben, auf die Frage wo? az előtt, előtt; vor denselben, dieselben, dasselbe, auf die Frage wohin? eleibe, elejbe; bezeigt den Gegenstand einer Wirkung, z. B. er legt dir Nachstellungen, hüte dich davor, ó neked lesket hány, őrizkedj azoktól; davor behüte uns Gott! attól az Isten őrizzen; eine wirkende Ursache, miatta, a' miatt, attól, tőle; ich kann nicht davor, nem tehetek róla.

Dawider, adv., wider denselben, dieselbe, dasselbe, oder plur. wider dieselben, az ellen, ellene, ellenek; ich habe nichts dawider, semmi szóllóm sincs ellene.

Dawiderbandeln, ellene v. az ellen cselekedni.

Dawiderseyn, ellene lenni, ellene szegezni magát.

Dawiderseßen, sich, ellene állani, ellene szegezni magát.

Dazu, adv., zu demselben, derselben, oder plur. denselben, ahhoz, hozzá, oda, ehez; bezeigt einen Gegenstand der Handlung ic., dazu kann Niemand gezwungen werden, arra senkit sem lehet kényszeríteni; dazu habe ich keine Lust, arra semmi kedvem sincs; dazu habe ich keine Neigung, ahhoz semmi kedvem sincs; dazu hat er das meiste Geschick, arra legalkalmatosabb; trop. er lachte dazu, csak nevette; Conj. überdieß, außerdem, azon selyül, azon kívül, ennek fellette.

Dazufügen, hozzá adni, mellétenni.

Dajugebören, hozzá v. - ahoz tartozni
Dazu kommen, zu der Sache hinzukom-
 men, hozzá járulni; dazu kommt,
 daß ic., hozzá járul még, hogy 's a'
 t.; dazu kommen, wenn man dazu
 eingeladen ist, z. B. zur Tafel, ott.
 v. benno, nála megjelenni; trop.
 a) die Sache erlangen, valamit meg-
 nyerni, v. elérni, hozzá jutni; ich
 weiß nicht, wie ich dazu gekommen
 bin, nem tudom, hogy jutottam
 hozzá, véletlenül jutottam hozzá; b)
 es dazu kommen lassen, annyira hagy-
 ni menni a' dolgot; es nicht dazu
 kommen lassen, nem engedni, hogy
 annyira menjen a' dolog, hogy az
 megtörténjék; thue dazu, azon légy,
 rajta légy, azon igyekezz.

Dazumal, adv. akkor, abban az idő-
 ben.

Dazu mischen, hozzá keverni.

Dazu nehmen, dazu fügen, dazu rech-
 nen, hozzá adni v. számlálni.

Dazu thun, hozzá tenni v. adni.

Dazu ziehen, z. B. zur Tafel, Berath-
 schlagung, meghívni, oda ültetni p.
 o. az asztalhoz a' tanácskozásba.

Dazwischen, adv., zwischen diesem, die-
 ser, dieselben, zwischen diesen, diese,
 dieses, auf die Frage wo? a' közzé,
 közte, közötté, a' között, azok
 között, közöttök; st. zwischen die-
 sen, közibek, közzéjek; közibe;
 lege es dazwischen, tedd közzé v. kö-
 zibe; bei einer Unterbrechung im Re-
 den, z. B. rede mir nicht dazwischen,
 ne szólj belé.

Dazwischen kommen, dazwischen ereignen,
 az alatt történni, közibe jönni.

Dazwischenkunft, die, közbejövétel.

Debatte, die, Streitrede, szóbeli vete-
 kedés, vitatás.

Debattiren, szóval vetekedni, szót vi-
 tatni.

Debauche, (olv. débos), die, tobzódás,
 feslettség.

Debauchiren, (olv. débosiren) tobzód-
 ni, feslett életet élni.

December, Karácson hava,

Dedert, daß, dunya.

Decke, die, über ein Bett gebreitet, te-
 ritő; takaró, p. o. az ágyra, ágy-
 terítő, ismét; takaródzó p. o. paplan
 lepel, pakrócz; eine Decke über das
 Pferd, lótéritő; eine Decke aus Stroh,
 Bast ic., gyékény, terítő v. takaró
 gyékény; aus grober Wolle, pakrócz
 v. pakrócz; bef. alles was über einer
 Sache befindlich ist, takaró, boltozat;

z. B. unter der weiten Decke des Him-
 mels, az égnek széles boltozatja
 alatt; trop. sich nach der Decke stre-
 cken, csak addig nyújtózni, a' med-
 dig a' takaró ér; unter einer Decke
 stecken, valakivel alattomban egy
 kézre dolgozni; dasjenige, was einen
 eingeschlossenen Raum von oben be-
 gränzt oder schließt, z. B. eines Zim-
 mers, padlás, padlázat; eine gewölb-
 te Decke, bolthajtás; die Decke eines
 Schiffes, hajófedele.

Deckel, der, fedő, fedél, tetej; Pfeifen-
 deckel, kupak.

Deckelkorb, der, sedeles kosár.

Decken, fedni, bésedni, teríteni, reá-
 teríteni valamire; st. beschützen, ol-
 talmazni; z. B. die Gränzen gegen
 den Feind decken, a' határt az ellen-
 ség beütése ellen oltalmazni, őrizni;
 st. Sicherheit verschaffen, z. B. in
 Geldsachen, bátorság zálogot szerez-
 ni magának t. i. kiadott pénzére
 nézve, fedezve lenni p. o. zálog v.
 kezes által.

Deckenflechter oder Deckenmacher, der,
 gyékénycsináló v. fonó.

Deckmantel, der, oder die Verschönigung
 einer unerlaubten Handlung, szín,
 színő palást, takaró, mellyel vala-
 mit palástolnak, kifogás.

Deckung, z. B. mit einem Gewande,
 betakarás, béterítés, bésedés; trop.
 zur Decke dienen, oltalmul szol-
 gálni.

Declamation, die, előadás és elmondás
 módja, beszédartás módja.

Declamiren, előadni p. o. a' beszédet,
 ékesen elmondani.

Declaration, die, nyilatkoztatás.

Decet, daß, föttlév, föttlé.

Decret, daß, végzés, hozott végzés.

Decretiren, rendelni, végezni vala-
 mit.

Defect, der, Mangel, híjánosság,
 fogyatkozás; st. Fehler, hiba.

Defect, adj., mangelhaft, híjános,
 fogyatkozásos, hibás.

Defensiv-Allianz, die, oltalomszövet-
 ség.

Defensive, adv., z. B. sich verhalten,
 oltalmazólag hadakozni.

Defile, daß, ein enger Weg zwischen Höhen,
 szoros általmenetel, hogy, tofkolat,
 nyílás, szoros út.

Defiliren, Mann sur Mann einherziehen,
 egyenként menni, egyes sorban
 menni; durch einen Hehlweg ziehen,

szoros úton menni p. o. két hegy között.
Degen, der, egyenes kard, kard; einen Degen tragen, kardosan járni.
Degenfläche, die, kardlap.
Degenförmig, adj., kardszabású.
Degengehenk, das, Degenkuppel, kard-szuj.
Degengriff, der, Degenheft, kardmarkolat.
Degenhieb, der, kardvágás.
Degenklinge, die, kardvas.
Degenknopf, der, markolatgomb a' kardon.
Degenscheide, die, kardhüvely.
Degenstich, der, kardszúrás.
Degoutiren, (olv. degutiren) ráuntatni, undorodást szerezni.
Degradation, die, levetés a' rangból.
Degradiren, a' rangjából levetni.
Dehnbar, adj., kinyújtható, lapitható; terjedhető.
Dehnbarkeit, die, elnyújthatóság.
Dehnen, ki-, v. elnyújtani, ellapítani; trop. die Wörter dehnen, a' szót megnyújtani; ein gedehnter Ton, megnyújtott hang; in die Länge ziehen, j. B. eine Rede, hosszan nyújtani; sich dehnen, strecken, nyújtózni; er dehnt sich aus und gähnt, nyújtózik 's ásít; trop. lange wahren, wie die Zeit, sokáig tartani, sok időre nyúlni v. kiterjedni, huzódni, megszire terjedni, mint p. o. az idő, az út.
Dehnung, die, kirtejedés, kinyúlás, nyújtás, elnyújtás, terjesztés, kiterjesztés.
Deich, der, töltés, gát.
Deichbruch, der, töltésszakadás.
Deichen, einen Deich aufführen, anlegen, gátot hányni, töltést csinálni.
Deichsel, die, rúd, szekérrúd, kocsirúd; eine kurzstielige Art verschiedener Holzarbeiter, bárd, ácsbárd, szinlőbárd.
Deichselfette, die, tartóláncz, nyaklóláncz.
Deichselferd, das, rúdas ló, rúdas.
Dein, deine, dein, pronom., a' tiéd, a' te - d.; j. B. dein Vater, a' te atyád v. az atyád; jener, dein Freund, az a' te barátod; das Haus ist dein, a' ház a' tiéd; die Bücher sind dein, a' könyvek a' tiéd; dein, der abgefürzte Genitiv st. deiner, j. B. er erkamte sich dein, könyörült rajtad; oft denke ich dein, sokszor eszembe jutsz.
Deine, der, die, das, a' tiéd, a' te - d;

j. B. Alles, was mein ist, ist auch das Deine, a' mi az enyim, az a' tiéd is.
Deinethalben, deinetwegen, deinetwillen, adv., te éretted, a' te kedvedért, te miattad.
Deinige, der, die, das, a' tiéd, a' te - d, j. B. dieß ist mein Buch, wo hast du das Deinige, ez az én könyvem, hol van a' tiéd.
Delicat, adj., fein, finom; st. zärtlich, gyenge, kényes, kényenvaló; eine delicate Sache, kényes dolog, csiklandós dolog; st. sehr schmackhaft, kellemetes ízű, kedves; bedenklich, háflích, kényes p. o. dolog; st. empfindlich, érzékeny; adv., zärtlich, weichlich, gyengén, kényesen, kémélve; fein, finomul; leckerhaft, édesdeden, jó ízű.
Delicatesse, die, Zartheit, Feinheit, gyengeség, finomság; Zartgefühl, finom érzés, finomság; Leckerbissen, kedves íz, v. ízlés, kellemetes ízlés.
Delinquent, der, gonosztévő.
Demagog, der, ein Volkslenker, népbálványa, a' kire a' nép nagyon hallgot.
Demant, der, Diamant, gyémánt.
Demanten, adj., mit Demanten besetzt, gyémántos v. gyémántból való, gyémánt.
Demanthart, adv., kemény mint a' gyémánt.
Demantring, der, gyémántos gyűrű, gyémánt gyűrű.
Demnach, conj., st. also, daher, lát, tehát, és így, azért, az okáért, e' szerént; st. nachdem, minekutánna, minthogy.
Demnächst, adv., nächstens, minél előbb; st. alsdann, azután.
Demoiselle, die, (olv. demoazell); Fräulein, leányasszony kisasszony.
Demokrat, der, a' népuralkodás barátja.
Demokratie, die, népuralkodás, midőn a' nép hatalmában van a' kormányzás.
Demokratisch, adj., népuralkodási, népországközi.
Demonstration, die, megmutatás, okoskodás; (Matbem.), rámutatás; (Kriegsw.), hadi mozgás v. mozdulás, fenyegető mozgás.
Demuth, die, alázatosság magamegalázás, szerénység.
Demüthig, adj., (als Tugend), szelíd, alázatos, magamegalázó; (als Fehler), magát alacsony módon meg-

- alázo; adv., alázatosan, szerényen, magát megalázva.
- Demüthigen, jemanden, megalázni valakit; st. bezwingen, unterwerfen, entkräften, megtörni, megalázni, meggyőzni, hatalma alá hajtani.
- Demüthigung, die, jemandes, megalázása; megalacsonyítása valakinek; seiner selbst, magamegalázása; im christlichen Sinne, alázatosság, magamegalázás.
- Denar, der, ein Fünftheil von einem Groschen, egy kispénz.
- Dengeln, dünn und scharf hämmern, j. B. eine Sense, kalapálni p. o. a' kaszát, a' kasza élet kikalapálni.
- Denkart oder Denkungsart, die, gondolkozásmód, gondolkozás módja; st. Gesinnung, indulat.
- Denkbar, adj., gondolható, észszel felfogható, megfogható; adv., gondolhatóképpen.
- Denkbarkeit, die, megfoghatóság, gondolhatóság, felfoghatóság.
- Denkbuch, das, emlékkönyv.
- Denken, gondolni, gondolkozni; etwas denken, valamit gondolkozni; an jemanden oder an etwas denken, gondolkozni, valaki v. valami felől, valakiről, valamiről; bei sich selbst denken, gondolni magában, gondolóra venni valamit; st. glauben, vermuten, gondolni, hinni, itélni; st. sich erinnern, megemlékezni valamiről, el nem felejtteni, megemlegetni valamit.
- Denken, das, gondolás, gondolkozás; st. Gesinnung, érzés; st. Erinnerung, emlékezés; st. Vermuthung, vélekedés.
- Denker, der, gondolkozó.
- Denkkrast, die, gondolkozó tehetség.
- Denklehre, die, Logik, a' gondolkozás módjának v. reguláinak tudománya.
- Denkmal, das, emlék, emlékeztetőjel, emlékeztetőjel v. helyeg; einem ein Denkmal errichten, valakinek emléket v. oszlopot emelni.
- Denkmünze, die, Gedächtnismünze, emlékeztető pénz, emlékpénz.
- Denksäule, die, emlékoszlop.
- Denkschrift, die, emlékirás, emlékeztető írás.
- Denkspruch, der, emlékmondás.
- Denkstein, der, emlékkő; ist's Grabstein, sírkő.
- Denkwürdig, adj., emlékezetes, emlékeztető méltó; adv., emlékezetesen, emlékeztető méltó módon.
- Denkwürdigkeit, die, emlékezetesség; Denkwürdigkeiten, die, emlékeztető méltó dolgok, emlékezetes dolgok.
- Denkzeichen, das, emlékeztető jel.
- Denkzeit, die, emlékezetes idő szakasz, emlékkor.
- Denkzettel, der, emlékeztető levél.
- Denn, conj., mert, minthogy, mivel-hogy, mivel; st. so, also, tehát, hát; eine Bedingung, hanemha; j. B. es müßte denn seyn, daß ich mich irrte, hanemha hibáznék v. csalatkoz-nám; st. als, csak, mint, hanem; ehe denn ich sterbe, élébh, mint meghalnék; besond. bei Fragen, um Verwunderung u. dgl. anzudeuten, hát, tehát, ugyan, j. B. ist sie denn schon weg? hát elment már? ist er es denn, den ich suche? tehát ő az, a' kit én keresek; wen sehe ich denn? ugyan kit látok?
- Dennoch, conj., gleichwohl, dessen ungeachtet, mindazáltal, mégis, csakugyan.
- Denomination, die, kinevezés.
- Denuntiant, der, beádó, bévádoló.
- Denuntiation, die, beadás, bévádolás.
- Denuntiren, beadni, bévádolni.
- Departement, (olv. départmán), das, das Verwaltungsfach von Staatsbeamten, hivataloztály; ein Reichsfreiß, osztály, kerület.
- Dependenz, die, függés valakitől.
- Dependiren, függeni valakitől.
- Depeschen, die, hivatalos levelek; parancsolatok; st. Amtsbericht, hivatalbeli tudósítás.
- Depopulation, die, néppusztítás.
- Deportation, die, számkivetésbe vitetés.
- Deportiren, számkivetésbe küldeni.
- Deputat, das, mellékfizetés, p. o. elegsből, fából 's a' t. álló.
- Deputation, die, követség, követek, kinevezett küldöttség, p. o. valamely vármegyétől, várostól.
- Deputiren, követségbe küldeni.
- Deputirte, der, küldött, követ; die Deputirten, a' követek, a' küldöttek.
- Der, die, das, 1) pron. demonstr. a', az; st. derjenige, diejenige, dasjenige, oder: jener, jene, jenes, az, az az, az a'; so viel als: dieser, diese, dieses, ez, ez az, ez a', so viel als: ein solcher, solche, solcher, olyan, az; 2) pron. relat. so viel als: welcher, welche, welches, a' ki, a' melly, melly.
- Derb, adj., ducht, fest, sűrű, tömött, kemény t. i. a' tömörség miatt; derbes Brod, tömött belű kenyér; st. nahrhaft, von Ereisen, táplálóbb,

- vastag i. i. étel; st. heftig, stark, tüchtig, erős, vastag, durva, kemény; eine derbe Stimme, vastag, v. erős hang; derbe Worte, durva szók; derber Verweis, kemény megpiron-gatás; er sagt einem jeden die Wahr-heit sehr derb und trocken, kémellet-lenül 's szárazon kimondja minden-nek az igazat; adv., fest, dicht, sűrű, tömönten; stark, nagyon, keményen, erősen, durván.
- Derbheit, die, sűrűség, tömöntség, sul-lyosság keménység.
- Dereinst, adv., einst, künftig, valaha, jövődöben.
- Dereinstig, adj., künftig, jövődö.
- Derenthalben, derentwegen, oder derent-willen, adv., azért, érte, azokért, a' mellyért, a' kiért, a' mellyekért.
- Dergestalt, adv., für: von dieser Art, dergleichen, desgleichen, illyen, olyan, illyenek, olyanok; für: so, von der Gestalt, olly, annyira, elannyira, úgy; Conj. für: unter dieser Bedingung, úgy, ez alatt, a' feltétel alatt.
- Dergleichen, adj. indecl., von dieser Art, so beschaffen, derlei, olly, illy, ol-lyan, illyen, a' féle, e' féle; von wel-cher Art, wie beschaffen, a' millyen, a' millyenek.
- Derhalben, adv., azért, a' honnan, mellyre nézve, annakokáért.
- Derjenige, diejenige, dasjenige, pron. demonstr. az, az a', az az, azon.
- Dermal, dermalen, adv., diesesmal, most, mostanában.
- Dermaleinst, adv., valaha, valamikor, jövődöben.
- Dermalig, adv., mostani, mai.
- Dermaßen, adv., so sehr, annyira, olly igen, olly mértékben.
- Derohalben, adv., azért, annakokáért.
- Derowegen, idem.
- Derselbe, dieselbe, dasselbe, pron. de-monstr., der nämliche, ugyan az, azon, az az, ugyan az, ugyan az a', ugyan az az, ugyan azon, éppen az a'.
- Derweile, derweilen, adv., azonközben.
- Derwegen, s. deswegen.
- Derwisch, der, török barát v. pap.
- Deserteur, (olv. dezertör), der, szöke-vény, szökött katona; általszökött, ellenséghez szökött.
- Desertion, die, elszökés, általszökés, t. i. az ellenséghez.
- Desertiren, elszökni, általszökni.
- Desfalls, desfalls, adv., arra az eset-re, abban az esetben.
- Desgleichen, desgleichen, adv., für des-sen gleichen, von der Art, az illyen, az e' féle; von welcher Art, a' mil-lyen; conj., wie auch, nem külöm-ben, ismét.
- Deshalb, deshalb oder deshalben, adv., azért, azon okból, mellyre nézve; conj., st. daher, a' honnan, tehát.
- Desperat, adj., kétségbeesett.
- Desperation, die, kétségbeesés.
- Despot, der, erőszakos uralkodó, ha-talmaskodó, kényjén országló.
- Despotisch, adj., erőszakos uralkodói.
- Despotisiren, szabad tetszése szerint uralkodni, nem törvények szerint, erőszakosan uralkodni, kényjén uralkodni.
- Despotismus, der, erőszakos uralko-dás v. országlás, kényjén országlás, hatalmaskodás.
- Desenthalben, derentwegen, derentwillen, adv., für: wegen desselben, azért, azon okból, a' miatt, azon; für: we-gen wessen, a' miért, a' mellyért, a' kiért.
- Destillateur, (désztillátör), der, ein Ver-fertiger gebrannter Wasser, szeszege-tő, szeszfőző.
- Destillation, die, das Abziehen, das Brennen, szeszegetés, szeszfőzés.
- Destilliren, kiégetni, lombikon levon-ni, lecesegetni.
- Destillirkolben, der, lombik.
- Desto, oder um desto, adv., die Bedeu-tung eines Wortes zu steigern, men-nél — annál; je mehr der Mensch hat, desto mehr begehrt er, mennél többet bír az ember, annál többet kíván; desto — desto, minél — an-nál; desto eher, desto besser, minél előbb, annál jobb.
- Desß, dessen, gen. desß pronom. der, die, das, so viel als: desselben, annak; so viel als: wessen, a' kinék.
- Deswegen, adv., azért, annakokáért, azon okból, arra nézve.
- Deswillen, adv., oder um deswillen, azért, ezért, azon v. ezen okból.
- Detachment, (olv. détásmán), das, va-lami végre kiküldetett seregosztály, v. kirendelt csapat.
- Detachiren, (olv. détásiren), egy sereg-osztályt elküldeni valami végre.
- Detail, (olv. déttállj), das, das Einzel-ne, egység, apróság, apró környül-állások; im Detail verlaufen, egyen-ként v. darabonként eladni; im De-tail erzählen, részenként v. környül-állásokon elbeszélni, felrészelve elő-

beszélni; inß Detail geben, minden apró körülállásokat előhordani; in Detail oder im Detail, körülállásosan.

Detailiren, (olv. détaillyíren), felfejtgetni, egyenként, részenként v. körülállásosan előadni v. elszedni, előterjeszteni valamit.

Detto, ugyan az, ugyan azt.

Deuten, zeigen, mutatni, j. B. mit dem Finger, ujjal mutatni valakire; st. minfen, inteni, jelt adni; inßbes. erklären, auölegen; magyarázni, el- v. megmagyarázni p. o. álmod; etwas fíbel deuten, valamit rosszra magyarázni rossz neven venni.

Deuter, der, magyarázó; Traumdeuter, álommagyarázó.

Deutung, die, magyarázás, magyarázat, intés.

Deutlich, adj., szembetűnő, világos; für's Gehör, érthető, tiszta; für den Verstand, megérthető; ein deutlicher Beweis, nyilvánvaló megmutatás; es ist deutlich, érthető, könnyen megérthető: czimeres; adv., világosan, szembetűnőképpen, érthetőképpen, magyarán, nyilván, tisztán.

Deutlichkeit, die, für's Auge, világosság; für den Verstand, nyilvánosság nyilvánvalóság; für's Ohr, tisztaság, érthetőség, czimeresség; zu mehrerer Deutlichkeit, nagyobb világosságnak okáért.

Deutsch, adj., német; adv., németül; die deutsche Sprache, a' német nyelv; er spricht gut deutsch, jól beszél németül; trop. für redlich, bieder, egyenes, egyenesszívű, őszintevaló; adv., egyenes szívvel; st. deutlich, világosan; offenherzig, geradezu, nyilván, egyenesen; bieder, őszinte, őszintevaló.

Deutsche, der oder die, német.

Deutschland, daß, német ország.

Devise, die, Wahl- oder Sinnspruch, választott mondás.

Devot, adj., buzgó, ájtatos.

Devotion, die, buzgóság, ájtatosság.

Diadem, daß, királyi v. fejedelmi fejdísz.

Dialect, der, Mundart, beszédmod.

Dialog, der, Unterredung, beszélgetés.

Diamant, der, gyémánt.

Diamanten, adj., gyémántbólvaló, gyémánt.

Diameter, der, Durchmesser, átmérő.

Diät, die, st. Lebensordnung, élelmód, élelbeli magamérséklés; st. Gesundheitspflege, egészségre vigyázás; st.

magere Kost, szűkös étel; Diät halten, mértékletesen élni.

Diäten, die, Taggelder, napifizetés, naponkéntvaló fizetés.

Diätetif, die, egészség regulái, az egészség fenntartásának regulái v. szabásai, élésszabásai, egészségtudomány.

Diätetisch, adj., élésszabási, az egészség fenntartása reguláit, v. szabásait illető, egészség fenntartásra való; adv., der Diätetif gemäß, j. B. leben, élésszabásilog, magát az egészség szabásaihoz szabva.

Dich, téged, tégedet, (ettől, du).

Dicht, adj., sűrű, tömött; eine dicke Weinwand, tömött vászon; ein dichter Wald, sűrű erdő; trop. die dicke Finsterniß, sűrű setétség; dicke machen, sűríteni, megsűríteni, sűrűvé tenni; adv., nicht locker, sűrűen, sűrűn, tömötten; dicht zusammen, sűrűen össze; nahe daran, közel hozzá, szorosan mellé, tövibe.

Dichte, die, Dichtigkeit, Dichtigkeit, tömörség; des Laubes, sűrűség.

Dichten, nachdenken, nachsinnen, eszmélni gondolkozni valamin, törni a' fejét; durch Nachdenken etwas hervorbringen, j. B. eine Erzählung, valamit kigondolni, költeni; ein Gedicht verfassen, verset költeni, verselni, szerzeni.

Dichten, daß, eszmélés, gondolkozás, versköltés, versszerzés.

Dichtenmesser, der, ein Werkzeug, die Dichte der Luft zu messen, levegősűrűség mérő.

Dichter, der, poeta, verselő, versköltő, versszerző.

Dichterei, die, versszerzés.

Dichter-Freiheit, die, verselők szabadsága, poétai szabadság.

Dichterin, die, verselő asszony v. leány.

Dichterisch, adj., verselői, poétai, versköltői, költői.

Dichterling, der, rossz poeta, verscsináló, faragó, kontár poeta v. versszerző.

Dichterquell, der, költők forrása.

Dichterrost, daß, pegaz, a' költők paripája.

Dichtkraft, die, költőtehetség; poétai v. versköltői tehetség.

Dichtkunst, die, versköltés, versköltés mestersége.

Dichtung, die, gondolkozás valamin; versköltés; st. Gedicht, versezett, költött vers.

Dichtungsvermögen, daß, költéstehegység.

Dick, adj., vastag; eine beträchtliche Dicke habend, testes, vastag; dick werden, wie z. B. Thiere, meghízni; ein dicker Bauch, potrohos has; st. geschwollen, feldagadt, puffadt; st. dicht, sűrű; ein dicker Wald, sűrű erdő; eine dicke Finsterniß, sűrű sötétség; ein dickes Blut, sűrű vér; adv., vastagon, sűrűen; trop. dick thun, sich aufblasen, felfúvallykodni, dicsekedni valamivel.

Dickarmig, adj., vastag karú.

Dickbackig, adj., posók.

Dickbauchig, adj., potrohos, pohos.

Dickbauch, der, pohos.

Dickbein, daß, czomb.

Dickbeinig, dickfüßig, adj., vastag lábú, czombos.

Dickdarm, der, vastag bélhurka.

Dicke, die, vastagság; des Waldes, sűrűség.

Dickfisch, der, jászkeszeg.

Dickhäutig, adj., vastagszörű.

Dickhäutig, adj., vastagbőrű, vastag-héjjú v. hártájú, p. o. borsó.

Dickhalbig, adj., vastag nyakú.

Dickhülbig, adj., vastag héjjú.

Dicht, daß, sűrű, sűrűség.

Dickkopf, der, nagyfejű t. i. ember, buksi t. i. gyermek; trop. st. Dummkopf, butafejű.

Dickköpfig, adj., nagyfejű.

Dicklaubig, adj., sűrűlevelű.

Dickleibig, adj., potrohos, pohos.

Dickleibigkeit, die, potrohosság, pohosság.

Dicklich, adj., vaskos.

Dickschalig, oder dickhäutig, adj., vastagbőrű v. héjjú.

Dickschnabel, der, Dickschnäbler, vasorrú magnyító.

Dickthaler, der, Philippsthaler, Fileptallér, egy spanyol tallér neve.

Dickwanstig, adj., pohos, potrohos.

Dictator, der, im alten Rom ein Nachtsprecher, parancsolatszöllő.

Dictatorisch, adj., parancsolói; adv., parancsolólag.

Dictatur, die, parancsolatszöllás.

Dictionär, der, szókönyv, szótár.

Dictiren, penna alá mondani, pennára mondani diktálni; st. zuerkennen, z. B. jemanden eine Strafe, büntetést hozni valakire v. valaki fejére.

Dictiren, daß, diktálás; einer Strafe, büntetés hozás.

Dieb, der, tolvaj, lopó, zshivány; Sprich-

wort: Gelegenheit macht Diebe, a' lopásra való alkalamatosság tolvajságba ejti az erőtlen embert; kleine Diebe hängt man, große läßt man laufen, a' nagy tolvaj az ablakból nézi, mikor a' kis tolvajt felakasztják.

Dieberei, die, tolvajság, tolvajkodás.

Diebin, die, sejtérszemély tolvaj.

Diebisch, adj., lopó, tolvajkodó, tolvaji; adv., tolvaj módra, tolvajkodva, lopva.

Diebsgesindel, daß, zshiványok, tolvaj czimboraság.

Diebsherberge, die, zshiványok tanyája.

Diebsläufer, der, kártékony furdánc.

Diebslaterne, die, tolvajlámpás.

Diebsnest, daß, Diebsloch, zshivány fészek, zshiványok fészke.

Diebsränke, die, Diebsstiffe oder Diebspfiffe, tolvajok v. zshiványok mesterkedése.

Diebsrotte, die, Diebsbande, zshiványok, tolvaj czimboraság.

Diebsschlüssel, der, tolvajkulcs.

Diebstahl, der, tolvajság, lopás; einen Diebstahl begehen, lopni, tolvajságba esni; ein offener Diebstahl, nyilvánosságos tolvajság.

Diele, die, st. Bret, deszka; deszkapádlás a' szobában v. házban, vert v. tapasztott házfénék, pádimentom.

Dieben, kipallózni a' szobát, kideszkázni, megdeszkázni a' házföldet v. házfenekeket.

Dienen, szolgálni, szolgálatjában lenni; bei jemanden dienen, valakinél szolgálni v. szolgálatban lenni; zu Fuß dienen, gyalog katonák közt szolgálni; zu Pferde dienen, lovas katonák közt szolgálni; st. gefällig seyn, szolgálatjára lenni, szolgálni valakinek; womit kann ich Ihnen dienen? mivel szolgálhatok az Úrnak? st. nützen, beförderlich seyn, szolgálni; használni, válni lenni; daß dient zu seinem Ruhme, becsületére szolgál v. válik; es dient zum Beweise, bizonyosságul szolgál v. van.

Dienen, daß, st. die Dienstbarkeit, szolgálat; als Bedienter, szolgálat; st. Dienstleistung, szolgálat; gegen Gott, isteni tisztelet.

Diener, der, szolga; s. die Artikel: Aufwärter, Bedienter, Commis, Handels-, Kammer-, Gerichts-, Rath-, Laden-, Diener etc. Ein Diener des Staats, köztársaság szolgálatjában lévő; ein Diener der Kirche, egyházi szolga, pap; als Höflichkeitwort, z. B. Ihr

gehorsamster Diener, köteles v. alá-
zatos szolgája.
Dienerin, die, f. Aufwärterin, szolgáló,
segítség valamiben; als Höflichkeit-
wort, z. B. Ihre Dienerin, alázatos
szolgálója.
Dienerkleid, das, (Livrée), inasruha.
Dienerschaft, die, a' cselédek, inasok,
szolgák.
Dienstlich, adj., hasznos, szolgálatos;
ist's heilsam, használatos, előmenete-
les; dienstlich seyn, használni, hasznos
lenni; adv., hasznosan.
Dienst, der, szolgálat; jede Handlung
zum Vortheil Anderer, die man aus
Gefälligkeit thut, szivesség, szolgálat,
barátság; ich bin ganz zu Ihren Dien-
sten, tessék velem parancsolni; jede
Handlung gegen Lohn u., szolgaság,
szolgálat; in Dienst treten, szolgál-
latba állani; der Dienst eines freien
Menschen, hivatal, hivatalbeli szol-
gálat; einem einen Dienst auftragen,
valamit bízni valakire, t. i. szolgál-
latot —, eines Soldaten, katonaság,
katonai szolgálat; Dienste nehmen,
katonává lenni; außer Dienste seyn,
szolgálaton kívül lenni, nem szol-
gálni már t. i. mint katona; st. Amt,
hivatal; im Dienste seyn, hivatalba
lenni; einen seines Dienstes entsezen,
hivatalából letenni.
Diensttag, der, kedd.
Dienstbar, adj., szolgálni köteles; in
den Rechten, verpflichtet seyn, robo-
tos, robot alá vettetett.
Dienstbarkeit, die, szolgálatra való kö-
teleztetés, auch trop. szolgaság;
szolgai állapot; in Dienst gerathen,
szolgai állapotra jutni.
Dienstbeflissen, adj., szolgálni kívánó,
szolgálatra termett.
Dienstbote, der, cseléd.
Dienstfeier, der, hivatal v. szolgál-
tobeli buzgóság.
Dienstfeurig, adj., buzgó, szorgalma-
tos, t. i. szolgálatjában szolgálni
kész.
Dienstergeben, z. B. dienstergebenster Die-
ner, köteles szolgája.
Dienstfertig, adj., szolgálatra kész, v.
termett, szolgálni kívánó.
Dienstfertigkeit, die, szolgálatravalóság,
készség a' szolgálatra.
Dienstfrei, adj., szolgálattól szabad.
Dienstfreundlich, adj., készszolgálatú.
Dienstgeld, das, rabatpénz, rabathér.
Dienstgenoss, der, szolgatárs, együtt
szolgáló.

Dienstgenossin, die, szolgálótárs.
Dienstgesuch, das, szolgálat v. hivatal
kérés v. keresés.
Dienstknecht, der, béres szolga.
Dienstleistung, die, hivatalbeli szolgál-
lat; ein geleisteter Dienst, mutatott
szolgálat, telyesített fáradság.
Dienstleute, die, pl., cselédek.
Dienstlohn, der, cselédbér v. fizetés.
Dienstlos, adj., hivatal v. szolgálat
nélkül lévő.
Dienstmädchen, das, Dienstmagd, szol-
gáló, szolgáló leány.
Dienstmann, der, plur., Dienstleute,
cselédek, szolgák és szolgálók.
Dienstpferd, das, ein Soldatenpferd, ka-
tona lova, tábori ló.
Dienstpflicht, die, szolgálatbeli köte-
lesség, hivatalos kötelesség.
Dienstpflichtig, adj., zu Frohndiensten,
robotos; zum Kriegsdienste, katonás-
kodni köteles.
Dienstwillig, adj., szolgálatra kész,
készszolgálatú.
Dienstwilligkeit, die, szolgáltnivaló kés-
ség.
Dientel, der, Name der zahmen Kor-
nelle, som, somfa.
Dieser, diese, dieses, pronom. demonst.,
ez, ez a', ez az, ezen; dieser Tage,
ezekben a' napokban, mostanában.
Diesseitig, adj., innenese, innenvaló
p. o. part.
Diesseits, praepos., auf dieser Seite,
-n innen, diesseits des Berges, a'
hegyen innen; diesseits der Donau,
a' Dunán innen; adj., innen rajta.
Diesfallß, adv., ezen esetben, erre nézve.
Diesjährig, adj., idej, ideji, ezen esz-
tendőbeli; der diesjährige Wein, idej
bor.
Diesmal, adv., most, most egyszer,
ekkor, mostan.
Diesmalig, adj., mostani; die diesma-
ligen Zeitumstände, a' mostani idők.
Dietrich, n. pr., Ditrik, név; für Nacht-
schlüssel, tolvajkulcs.
Dieweil, st. weil, minthogy, mivelhogy,
mivel; azonban, azonközben hogy;
azólta, addig, az ólta hogy.
Differenz, die, der Unterschied, különb-
ség.
Differiren, különbözni.
Difficultät, die, nehézség.
Digestion, die, emésztés.
Digestiv, adj., emésztősen v. eszköz.
Diligence, die, Postkutsche, die, posta-
szekér.
Dill, der, Dillfenchel, Dillkraut, kapor.

Dilletant, der, mesterségszerető, valamelly szépmesterség kedvellője p. o. muzsikának.

Dimission, die, elbocsáttatás.

Ding, daß, plur., die Dinge, dolog; was ist das für ein Ding, micsoda az? das Ende aller Dinge, minden dolgoknak vége v. kimenetele; vor allen Dingen, mindenek felett; guter Dinge seyn, jó kedvel lenni; aller guten Dinge sind drei, három a' jó, három a' tellyes szám.

Dingen, st. handeln um etwas, alkudni, alkudozni; st. miethen, bérelni, kifogadni, megfogadni, alkudni, fogadni.

Dingen, daß, alkudás, alkudozás, kibérlés, megfogadás.

Dinglich, adj., (von Ding, d. i. Sache), was ein Ding oder eine Sache angeht, dologi, dologra tartozó; das dingliche Recht, dologbirtoki juss.

Dinkel, der, Dinkelweizen, Spelt, tönköly, tenkely.

Dinte, die, ténta; s. Tinte, Tintenfaß, u. s. w.

Diplom, daß, oklevél.

Diplomatik, die, oklevéltudomány; die Gesandtschaftskunst, követségtudomány.

Diplomatiker, der, oklevélvizsgáló, oklevélértő; Gesandtschaftskundiger, követségtudományértő, abban jártas, diplomatikus.

Diplomatisch, adj., oklevéli, követségi, hivatalra tartozó.

Direction, die, st. Richtung, irányzás, intézés; eines Schiffes, menetel, útirányzás; st. Leitung, kormányzás, igazgatás.

Director, der, kormányzó, igazgató.

Directorium, daß, kormánytanács; órakormány, t. i. az órában.

Dirigiren, st. regieren, kormányozni; st. richten, intézni.

Dirne, die, st. Jungfer, Mädchen, leány, leányzó hajadon; st. Magd, szolgáló, szolgálóleány; ein Mädchen von schlechter Aufführung, gyanús erkölcsű leány.

Discant, der, (Musik), die höchste Singstimme, (ital. Soprano), fellengő hang, felső hang, felhang; Discant singen, fellengő hangon énekelni.

Discantist, der, Discantsänger, fellengő énekes.

Disciplin, die, st. Zucht, Ordnung, fenyték, rendtartás; st. Lehre, Wissenschaft, tudomány.

Discurs, der, beszéllgetés.

Disgustiren, kedvét szegni, megsérteni.

Dispensation, die, die Erlassung einer Verbindlichkeit, Befreiung davon, felszabadítás, feloldozás valamelly köteleztetés alól, elengedése a' köteleztetésnek; Dispensation erhalten, megnyerni a' felszabadítást.

Dispensatorium, daß, das Arzneibuch, szerkészítés szabásai, az orvosságok készítése' módjának előadása.

Dispensiren, frei sprechen von etwas, valamelly köteleztetés alól felszabadítani, feloldozni.

Disponiren, elintézni, elrendelni, helyheztenni; gut oder schlecht disponirt seyn, jó v. rossz kedvében lenni.

Disponirung, die, elintézés, elrendelés.

Disposition, die, elrendelés, elintézés; Geneigtheit, Anlage zu etwas, hajlandóság valamire, tulajdonság; st. Entwurf, z. B. zu einer Predigt, foglalatrend, summarend p. o. predikáczió'nak's a' t.

Disproportion, die, arányatlanság.

Disproportionirt, adj., arányatlan.

Disputation, die, szóbeli vetekedés; vetekedő értekezés.

Disputiren, szóval vetekedni valamin v. valami felett vetélkedni.

Dissertation, die, tudós értekezés v. elmélkedés.

Dissonanz, die, hangellenkezés.

Distanz, die, távolyság, köz, messzeség.

Distel, die, bogács.

Distelfink, der, Stieglitz, tenglicz.

Distelig, adj., bogácsos.

Distinction, die, megkülömböztetés; külömbség.

Distinguiren, megkülömböztetni.

District, der, ein Strich Landes, osztály, kerület, megye, környék.

Divan, der, török fötanács v. fekvőszék, díván.

Diversión, die, (Kriegsk.), mollesleges és váratlan megtámadás.

Divertiren, sich, mulatni magát.

Division, die, eine der vier Species im Rechnen, osztás; eine Abtheilung des Heeres, (ungefähr vier Regim.), seregosztály.

Divisions-General, der, auch General-Lieutenant, alvezér, osztályos vezér.

Doch, conj., st. dennoch, mégis, mindazáltal, csakugyan, mindazonáltal; st. aber, de, azonban, még is; er versprach zu kommen, doch er kam nicht, ígérte hogy eljön, de el nem jött v.

még se jött; er spricht schlecht, doch schreibt er gut, rosszul beszéll, hanem jól ír, v. de jól ír; doch nicht, még sem; nicht doch, nem úgy, még sem úgy; bittend, i. B. schreib mir doch recht oft, ugyan kérlek, írd nekem gyakran; schweige doch, ugyan hallgass már; beim Unwissen, i. B. laß mich doch in Ruhe, hagyj békét már nekem; so antworte doch, legalább felelj már; wünschend, bárcsaek; o! daß doch mein Vater käme, óh, bárcsak az atyám jönne.

Docht, der, bél, gyertyabél, mécsbél.

Doche, die, Puppe, báb, játszó, baba; bes. eine jede kurze, dicke Säule bei verschiedenen Künstlern und Handwerkern, zömök oszlop; st. Berste, wo Schiffe gebaut und aufgehoben werden, hajókészítőhely, hajócsinaló, építő v. tartóhely.

Doctor, der, als Titel, Doktor; Doctor der Theologie, Istentudomány Doktora; Doctor der Medicin, orvosi tudomány Doktora; st. Arzt, orvos, gyógyító orvos.

Doctorat, das, doktori rang, doktorság.

Document, das, bizonyságírás v. levél, tanúlevél.

Documentiren, bizonyságírásokkal megerősíteni, bízonyítani.

Dörfchen, das, falucska, kis falu.

Dörren, i. B. an der Sonne, valamit a' napon megaszalni.

Dogge, die, Doche, (englischer Hund), szelindek, ánglus kutya.

Dogma, das, Glaubenslehre, hittudomány.

Dogmatisch, adj., keresztyén hittudományi.

Dohle, die, csóka.

Dohne, die, eine Art Vogelschlinge, hurrok, tör; hurktör; Dohnen legen oder stellen, hurkot vetni a' madaraknak.

Dolch, der, handzsár török, gyilok; mit dem Dolch erstechen, handzsárral keresztül ütni, meggyilkolni.

Dolchstich, der, Dolchstoß, handzsár v. gyilokszúrás, törszúrás.

Dolmetsch, Dolmetscher, der, tolmács, magyarázó.

Dolmetschen, tolmácsalni, magyarázni.

Dolmetschung, die, tolmácsolás, magyarázás.

Dom, der, eine Art eines runden, hohlen Daches, eine Kuppel, kúp, kúpfedél, kúptető; daher: Domkirche, Kir-

che eines Bischofs oder Erzbischofs, Cathedralkirche, püspöki templom, főtemplom.

Domcapitel, das, főkáptalan.

Domherr, der, káptalanbeli úr.

Dompfaff, der, pirok, süvöltő magnyító (madár).

Dompfarrer, Domprediger, der, főtemplombeli predikáló pap.

Domprobst, der, főprépost, káptalan feje.

Domstift, das, káptalan.

Domprobstei, die, főprépostság.

Dominium, das, Herrschaft, uradalom.

Domino, der, ein Maskenkleid, álorczapalást, tánczolópalást, álpalást.

Donau, die, Duna.

Donner, der, menydörgés, égzengés; st. Blitz, menykő, menkő, istennyila; trop. ein großes, fürchterliches Getöse, i. B. des Geschüßes, dörgés, ropogás, durrogás.

Donnerer, der, menydörgő.

Donnerkeil, der, menykő, menkő, istennyila.

Donnerkraut, das, báránycsecsfű, kisfűfű.

Donnern, menydörögni, dörögni, zengeni az égnek; es donnert, menydörög, dörög v. zeng az ég; trop. die Kanonen donnern, durrognak az ágyúk; eine donnernde, d. i. fürchterliche Stimme, dörögő szó.

Donnerschlag, der, menykőcsapás v. ütés; trop. das war ein Donnerschlag für ihn, mintha a' menykő ütötte volna meg.

Donnerslag, der, csötörtök.

Donnerwetter, das, ein Gewitter, égháború, égzengés, menydörgős záporosó.

Donnerwolke, die, égháborúval terhes felhő.

Donnerstrahl, der, menykősugár.

Doppeladler, der, ein zweiföpfiger Adler, als Wappen, kétfejű sas.

Doppeldier, das, erős ser, kétszerfőtt ser.

Doppeldach, das, kettős fedél.

Doppelflinte, die, kettős csőjű puska.

Doppelflügel, die, an einer Thüre oder an einem Thore, a' kapu v. ajtó két szárnya.

Doppellaut, der, kéthangú magánhangzó.

Doppellauter, der, kéthangú p. o. betű.

Doppeln, kettősíteni, kettőzni.

Doppelpunct, der, kettőspont.

Doppelschattig, adj., kétárnyékú.

Doppelschild, der, kétpaizsfű.

Doppelschlag, der, (Mus.), kettőztetés, kettős reáütés.

Doppelsichtigkeit, die, kettőslátás.

Doppelsinn, der, kétértelműség, kétértelem.

Doppelsinnig, adj., kétértelmű; adv., kétértelműen.

Doppelsinnigkeit, die, kétértelműség.

Doppelt, adj., kettős, kettőzött, páros; adv., kétszeresen, kettősen, párával.

Doppelte, daß, kétszer vett, még még annyi.

Doppeltzünftig, adj., kettősnyelvű, két-nyelvű, kétszínű.

Doppeltzünftigkeit, die, kétszínű beszéd, kétszínűség.

Dorf, daß, pl., die Dörfer, falu, helység; von Dorf zu Dorf, falunként, faluról falura.

Dorfart, die, falusi szokás.

Dorfbewohner, der, falusi, falun lakó, falusi lakó.

Dorfbewohnerin, die, falusi asszony v. leány.

Dorfbier, daß, falusi ser.

Dorfflur, die, a' falu mezeje v. határja.

Dorfjugend, die, falusi ifjúság v. ifjak.

Dorffunker, der, falusi nemes.

Dorffirmesse, die, Dorffirmse, búcsú, falusi búcsú.

Dorfmark, die, falu mezeje v. határja.

Dorfpfarrer, Dorfprediger, der, Landpfarrer, Landprediger, Landgeistliche, falusi pap.

Dorfrichter, der, falusi bíró v. falu bírāja.

Dorfschaft, die, st. Dorf, falu; die Bewohner, falusi nép, az egész falu.

Dorfschenke, die, falusi korcsma, a' falu korcsmája v. csapszéke.

Dorfschule, die, falusi iskola.

Dorfschulmeister, der, falusi iskolamester.

Dorfschulze, der, falusi bíró, falu bírāja.

Dorfweise, adv., Dorf für Dorf, falunként.

Dorn, der, pl. die Dörner, st. Stachel, tövis, tüske; trop. einem ein Dorn im Auge seyn, d. i. unerträglich seyn, ellenére lenni valakinek, szálla lenni valaki szemében; bes. diejenigen Spitzen einiger Bäume und Gesträuche, welche durch deren Rinde hervorragen, und größer als Stacheln sind, fatüske, fatövis.

Dornbusch, der, tövis v. csipkebokor.

Dornen, adj., tövises, tövis, tövisbőlvaló.

Dornbahn, die, der Dornweg oder Pfad, tüskés ösvény.

Dornkrone, die, töviskorona.

Dornloß, adj., tövistelen.

Dornvoss, adj., tövisen, tüskés.

Dorngebüsch, Dorngestrauch, daß, tövisbokor, csipkebokor.

Dornhecke, die, töviskerítés, sövénykerítés.

Dornicht, adj., tövisforma v. formájú, tövis szabású.

Dornig, adj., tövises, tüskés; mit Dornenbüschen bewachsen, tövisbokros, bajboncsos; trop. mühselig, beschwerlich, terhes, bajos, nyomorúságos; dornig ist der Pfad der Tugend, a' virtus ösvénye darabos és fáradságos.

Dornstrauch, der, tövisbokor.

Dorren, dürr werden, száradni, aszni, aszalódni, megaszalódni, aszalni, szárasztani.

Dörren, szárasztani, megszáasztani, aszalni, megaszalni.

Dörrosen, der, aszaló.

Dörrosucht, die, asszükorság, szárazkorság.

Dort, adv., ott, amatt; dorthier, von dorthier, onnan, amonnan.

Dorthin, adv., oda, amoda.

Dortig, adv., odavaló.

Dorthinwärts, adv., arrafelé.

Dose, die, pikszia, herbenczécske.

Dosis, die, bévétel, részvétel, dózis.

Dotter, der, Eidotter, tojás széke.

Drache, der, eine fliegende Eidechse, sárkány.

Drachenblut, daß, der Saft des Drachenblutbaumes, sárkányvér, sárkányvérmézga.

Drachenblutbaum, der, sárkányvérfa.

Drachenkopf, der, sárkányfő, az építőmesterségben, oszlopokon.

Drachma, die, drakma, (patikai mérték), mely egy latnak 16todrésze.

Dragoner, der, könnyű lovas katona.

Draht, der, ein im Spinnen zusammengekehrter Faden, z. B. Schusterdraht, sodrás, sodrott szál; Pechdraht, szurkos fonál; ein aus Metall gezogener Faden, drót, p. o. réz drót, vasdrót.

Drähten, adj., drähtern, von Draht, drótbólvaló, drót.

Drahtgitter, daß, drótrostély.

Drahtjaite, die, dróthúr.

Drahtsieb, daß, rosta, drótrosta.

Drahtziehen, daß, dróthúzás.

Drahtzieher, der, dróthúzó t. i. mesterember.

Drama, das, ein Schauspiel, nézőjáték.

Dramatisch, adj., nézőjátéki.

Dramaturgie, die, Schauspiellehre, nézőjáték készítés mestersége.

Drang, der, das Drängen, nyomás, nyomulás, nyomódás, oder das Gedränge, tolakodás; trop. der Druck, z. B. der Geschäfte, terhel, súly; st. das Dringen, Treiben, belső vágyódás, erőltetés valamire; besond. von der Seele ein heftiger Trieb, vágyódó törekedés, vágy.

Drangsal, das, nyomorúság, nyomorgattatás.

Drängen, vor sich drücken, nyomni, szorítani; sich drängen, nyomulni, nyomakodni, tolongni, tolakodni; st. drücken, nyomorgatni; partic. gedrängt, d. i. dicht, tömött, öszveszorított; trop. von der Schreibart, z. B. eine gedrängte Kürze, tömött rövidség.

Drap, st. Tuch, posztó.

Draperie, die, das Gewand, öltözet, köntös; ékesség, diszesség.

Drastisch, adj., stark und kräftig wirkend, hathatós, hatalmas p. o. szer, orvosság.

Draußen, adv., odakin, odaki.

Drehseilbank, **Drehbank**, die, eszterga, esztergály.

Drehsehn, esztergázni, esztergában metszeni, esztergályozni.

Drehseiler, der, esztergás, esztergáros, esztergályos.

Drehseilerarbeit, die, esztergában metszett munka.

Dreck, der, ganéj.

Dreckig, adj., ganéjos.

Dreckfäßer, der, ganéjosbogár.

Dreckstein, der, disznókő.

Drehbar, adj., fordítható, forgatható.

Drehseisen, das, esztergázóvas, véső, 's a' t.

Drehen, fordítani, forgatni, hajtogatni, p. o. a' kereket; sich drehen, fordulni, csavarodni, eltérni, mint az út; oder sich oft drehen, forogni; sich wenden, megfordulni; phr. das Rad drehen, a' kereket hajtani; die Spindel drehen, az orsót pergetni; trop. einem eine Nase drehen, valakit elámitni, elhíttetni; einem den Degen aus der Hand drehen, kitekerni valaki kezéből a' kardot; Seile drehen, kötelet gyártani.

Drehen, das, die Drehung, z. B. einer

Maschine, forgatás; im Kreise, hajtás; seiner selbst, z. B. des Rades, forgás.

Dreher, der, forgató, hajtó, sorompó.

Drehhals, der, nyaktekeres.

Drehling, der, ein Werkzeug, wodurch andere Körper gedreht werden können, forgómiv, forgató miv.

Drehrad, das, hajtókerék.

Drehscheibe, die, korong, a' fazekasoknál.

Drehstuhl, der, forgószék; kis eszterga, p. o. óras esztergája.

Drei, (drey), numer., három; adv., härman; es sind unser drei, härman vagyunk, vagytok, vannak; drei Stunden, három óra, három óráig; par., aller guten Dinge sind drei, három a' telyes szám; er kann nicht drei zählen, igen együgyű, háromig se tud olvasni.

Dreistig, adj., háromágú.

Dreibeinig, adj., háromlábú.

Dreiblatt, das, klee, komótyú, lóhere.

Dreiblätterig, adj., háromlevelű.

Dreidecker, der, ein großes Kriegsschiff mit 3 Verdecken, háromfedelű v. emeletű hadi hajó.

Dreidoppelt, st. dreifach, adj., háromszoros; adv., háromszorosan.

Dreidraht, der, háromnyüstös matéria, (drájdrot).

Dreidrahtig, adj., háromsodrású, háromszálú, háromnyüstös.

Dreieck, das, háromszegletrajz, háromszegrajz, háromcsúcs, háromcsúcsrajz.

Dreieckig, adj., háromszegű v. szegletű, háromcsúcsú.

Dreieinig, adj., egyhárom, egyháromságú.

Dreieinigkeit, die, egyháromság; szentháromság.

Dreier, der, eine kleine Scheidemünze, hárompénzes, batka.

Dreierlei, adj., háromféle.

Dreifach, adj., háromszoros, hármás; adv., háromszorosan.

Dreifädig, adj., háromsodrású, háromszálú, háromnyüstös.

Dreifaltig, adj., hármás, háromrétű, háromszoros; egyháromságú; adv., hármasan, háromszorosan, háromrétűn.

Dreifaltigkeit, die, háromság.

Dreifaltigkeitsblume, die, háromszínű violá, császárszakáll.

Dreifarbig, adj., háromszínű.

Dreiförmig, adj., háromformájú; háromféle.

Dreifuß, der, vasláb.

Dreifüßig, adj., háromlábú.

Dreigliedrig, adj., háromtagú.

Dreihundert, numer., háromszáz; je dreihundert, háromszázan.

Dreihundertmal, adv., háromszázszor.

Dreihundertste, num., háromszázadik.

Dreijährig, adj., háromesztendő; drei Jahre dauernd, háromesztendei, három esztendeig tartó.

Dreifönigsfest, daß, der Dreifönigstag, vízkereszt, vízkereszt napja.

Dreifösig, adj., háromfejű.

Dreilauter, der, háromhangú betű.

Dreiling, der, hárompénzes: (pénz neme), harmadrész.

Dreilóthig, adj., háromlatos.

Dreimal, adv., háromszor; dreimal so viel, háromannyi.

Dreimalig, adj., háromszori.

Dreimonatlich, adj., háromhónapi; adv., háromhónaponként, fertyesztendőnként.

Dreipfündig, adj., háromfontos.

Dreisaitig, adj., 3. B. ein Instrument, háromhúrú.

Dreischneidig, adj., 3. B. ein Degen, háromélű.

Dreiseitig, adj., háromoldalú.

Dreispannig, adj., három lovas.

Dreispalzig, adj., háromnyílású v. vágású, hasitékű.

Dreispizig, adj., háromhegyű, háromágú.

Dreißig, num., harmincz; je dreißig, harminczan.

Dreißigertel, adj., harminczféle.

Dreißigfach, adj., harminczszoros.

Dreißigjährig, adj., 3. B. ein Mensch, harminczesztendő; 30 Jahre dauernd, harminczesztendeig tartó.

Dreißigmal, adv., harminczszor.

Dreißigstamt, daß, harminczad.

Dreißigste, der, die, daß, harminczadik.

Dreißigtausendste, numer., háromezredik.

Dreistimmig, adj., háromhangú.

Dreistündig, adj., három órai, három óráig tartó.

Dreißulbig, adj., háromszótagú.

Dreitägig, adj., harmadnap.

Dreitausend, numer., háromezzer.

Dreitausendmal, adv., háromezerszer.

Dreitheilig, adj., háromrésű, három részből álló.

Dreiviertel, három fertály.

Dreizack, der, 3. B. des Neptun, háromágú villa, szigony.

Dreizackig, adj., háromágú.

Dreizehn, numer., tizenhárom; je dreizehn, tizenhárman.

Dreizehnfach, adj., tizenháromszoros.

Dreizehnjährig, adj., tizenhárom esztendő; 13 Jahre dauernd, tizenhárom esztendei.

Dreizehnmal, adv., tizenháromszor.

Dreizehnte, der, die, daß, tizenharmadik.

Dreizehntens, adv., tizenharmadszor.

Dreizelig, adj., háromsoros.

Dreizöllig, adj., drei Zoll enthaltend, oder drei Zoll dick, 3. B. ein Bret, három iznyi, v. hüvelknyi.

Dreist, adj., merész, mérész; zu dreist, mérészkedő; adv., mérészen; zu dreist, merészkedve.

Dreistigkeit, die, merésztség; sich die Dreistigkeit nehmen, merészleni, merészkedni, merni.

Dress, adj. u. adv., für munter, lebhaft, vidám: vitor, eleven, serény.

Dress, der, Drillich, eine Art Gewebe, háromnyüstös, kanavász.

Dreschen, praes., ich dresche, du drischest, er drischet, imp. ich drosch, perf. ich habe gedroschen, csépelni, kicsépelni p. o. búzát, gabonát, lenesét; st. schlagen, megverni, megcsépelni, meglaszniakolni.

Dreschen, daß, cséplés, kicséplés.

Drescher, der, cséplő.

Drescherlohn, der, cséplőbér, cséplés bére.

Dreschflegel, der, cséplő, cséplőfa.

Dreschmaschine, die, cséplőmiv.

Dreschtenne, die, cséplőszérű.

Dressiren, megtanítani, szoktatni p. o. lovat, vizslát.

Drillbohrer, der, pergőfűrű.

Drilling, der, hármaz gyermek, harmadmagával egyszerre született.

Drillen, eigentl. im Kreise herumdringen, forgatni, körös körül forgatni, pergetni; uheig. bohren, pergőfűrűvel kifúrni; st. plagen, beschwerlich fallen, kérésével erőltetni valakit.

Dringen, m. s., nyomulni, bényomulni, oda nyomulni, tódulni; daß Volk drang in den Saal, a' nép bényomult a' palotába; durch etwas dringen, általhatni valamin, általszivárogni, mint a' víz; in die Feinde dringen, az ellenség közzé bényomulni; trop. in jemanden dringen, d. i. ihn durch allerlei Mittel zu bewegen suchen, erőlt-

- tetni, szóval kényszeríteni, valamire rábírní v. rávenni, igyekezni; auf etwas bringen, d. i. durchaus zu erhalten suchen, erővel rajta lenni valamin; valamit nagyon sürgetni; mit haben, 1) drängen, drücken, j. B. die Noth dringt ihn, a' szükség kényszeríti; trop. 2) zu etwas bewegen, nöthigen, kényszeríteni, eröltetni; durch Noth gedrungen, a' szükségtől kényszerítettén; ich sehe mich gedrungen, kéntelen vagyok.
- Dringend, partic. u. adj., wichtig, groß, nothwendig, fontos, nagy, szükséges, sürgetős, szorgos p. o. dolgok, költségek; adv. nachdrücklich, j. B. einen dringend bitten, hathatósan kérni; einen dringend empfehlen, hathatósan ajánlani valakit.
- Dritte, der, die, das, numer., harmadik; es ist der dritte Tag, daß — harmad napja már, hogy —.
- Drittehalb, dritthalb, adj., harmadfél.
- Drittel, Dritttheil, das, egy harmadrész.
- Drittens, adv., harmadszor.
- Drob, adv., st. darüber, a' felett, azon rajta.
- Droben, adv., da oder dort oben, oda v. ott fenn.
- Dröhen, dröhnen, rengeni, reszketni, rezegni, mint az ablak, mikor menydörög.
- Drohen, fenyegetni, fenyegetőzni.
- Drohend, part. u. adj., fenyegető p. o. veszedelem; adv., fenyegetve, fenyegetődzve.
- Drohung, die, fenyegetés; fenyegetőzés.
- Droßig, adj., nevetséges, furcsa; adv., furcsán, nevetségesen.
- Droßigkeit, die, furcsaság.
- Dromedar, der, közönséges teve.
- Drommeln, turbékolni, mint a' galamb; dobolni.
- Dronte, die, lépcsés dudu.
- Drossel, die, 1) ádamalma, torokbúb, ádam almája; 2) rigó, húros madár.
- Drosselader, die, nyakér, torokér.
- Drosselbein, das, vállperecz.
- Drosseln, fojtogatni, zsinegelni.
- Druck, der, 1) von drücken, nyomás, nyomorgatás; einem den letzten Druck geben, valakit kész veszedelembe taszítani; von drücken, bes. eines Buches, nyomtatás, könyvnyomtatás; im Druck seyn, sajtó alatt lenni; im Druck erscheinen, nyomtatásban kijönni; zum Druck fertig seyn, a' saj-
- tot várni, készen lenni a' kinyomtatásra; st. Schrift oder Buchstaben, nyomtatás, kinyomtatott írás v. munka.
- Druckbogen, der, nyomtatott ív v. árkos.
- Drucken, nyomtatni p. o. kartont; von Büchern, nyomtatni, kinyomtatni p. o. könyvet; Sprichw. lügen, als wenn's gedruckt wäre, úgy hazudni, mint ha írásból olvasná.
- Drucken, daß, nyomtatás.
- Drucker, der, nyomtató.
- Druckerpresse, die, sajtó, könyvnyomtató sajtó.
- Druckerschwärze, die, könyvnyomtató festék.
- Druckfehler, der, nyomtatásbeli hiba, nyomtatás hiba.
- Druckkosten, die, nyomtatásbeli költség.
- Druckkraft, die, nyomóerő, súly.
- Druckort, der, nyomtatás helye.
- Druckpapier, das, nyomtató papiros.
- Druckprobe, die, betű mustranyomás.
- Druckschrift, die, nyomtató betű.
- Druckwerk, das, nyomó mív; in den Mützen, pénzverő mív.
- Drud, die, ijjesztő, bosszorkány, lidércz's a' t.
- Drudensfuß, der, farkaskörmű moh.
- Drücken, nyomni, megnyomni; den Saft aus einer Frucht drücken, kinyomni a' gyümölcs levét; die Hand drücken, a' kezét megszorítani; an seine Brust drücken, megölelni, mejjéhez szorítani; die Schube drücken mich, szorítja a' lábbeli (a' csizmám) a' lábomat; da drückt uns der Schub, éppen az a' bajunk v. a' fáj nekünk; bes. durch Drücken befestigen, nyomni, rányomni, j. B. das Siegel darauf drücken, megpecsételni, pecsétet ütni reá; st. beerücken, plagen, nyomorgatni, sanyargatni.
- Drücken, daß, die Drückung, nyomás, meg- v. rányomás, szorítás; nyomorgatás, sanyargatás.
- Drückend, adj., szorongató, kényszerítő.
- Drücker, der, an den Schlössern, a' kilires feje v. nyomója.
- Drüse, die, mirigy, mirígyes hús, ikrás hús.
- Drüsenbeschreibung, die, ikráshúsok v. mirigyek leírása.
- Drüsenbeulen, die, sekélyek.
- Drüsenentzündung, die, mirigygyulladás.

Drüsengeschwulst, die, mirigydaganaat.
 Drüsenlehre, die, mirigyek tudománya.
 Drüsenverstopfung, die, mirigyek dugulása.
 Drüsig, adj., mirigyos.
 Drum, darum, adv., azért.
 Drunten, adv., da, oder dort unten, oda alatt, oda alább.
 Drunter, adv., az alatt, alatta.
 Druse, die, eine Krankheit der Pferde, taknyosság, lovak betegsége.
 Drusen, die, ohne sing., in einigen Gegenden, die Hesen, seprű; in gleich. der Ueberrest von ausgefelterten Weinträumen, die Triester, törköly.
 Drusig, adj., taknyos.
 Du, pron. pers., te; deiner, tiéd; dir, neked; dich, tégedet; pl. ihr, ti; euer, tiétek; euch, nektek, és tiéket.
 Dubios, adj., zweifelhaft, kétséges.
 Dublette, die, etwas, das man doppelt hat, pár, egy pár, kétszer lévő p. o. könyv; ein falscher Edelstein, hamis drágakő.
 Dublone, der, dupla arany.
 Ducaten, der, arany (pénz).
 Ducatengold, das, sárga arany.
 Ducaton, der, egy taller neve volt, melly 2 forintban és 32 krajczárban járt.
 Duchen, sich, kushadni, lekushadni, guggolni, leguggolni.
 Duchenstein, der, eine Steinart, darázs-kő; ein Weißbier im Braunschweigischen, Braunsvaighan ser neve.
 Dudenmäuser, der, alattomos ravasz, alattombanjáró, ravasz ember.
 Dudelsack, der, Bod- oder Sackpfeife, duda.
 Dudeln, dudálni.
 Duell, das, szembevivás, viadal, kettős viadal, megvivás, egy szál fegyverre kolés.
 Duelliren, sich, viadalra kihívni, szembevivni szembe megvivni valakivel, egy szál kardra v. egy pár pistolyra menni valakivel.
 Duett, das, ein musikalisches Stück für zwei Stimmen zum Singen oder Spielen, párhangos ének, kettős hang.
 Duff, der, jeder seine Duff, pára, párázat; bes. der Blumen, illat, szag, virág illatja; einen Duff verbreiten, illatozni.
 Duffen, in Gestalt eines Duffes sich verbreiten, párálni, gőzölgeni; einen Duff von sich geben, wie z. B. Blumen,

men, illatozni, mint a' jó szagú virágok.
 Duffig, adj., illatozó, illatos, jó illatú.
 Duffen, Duff verbreiten, illatozni; die Blumen duffen süße Gerüche, kedves szaggal illatoznak a' virágok.
 Düne, die, ein Sandhügel, sövényhalom; die Dünen, d. i. das sandige Ufer an der Küste des Meeres, sövényes part.
 Düngen, z. B. den Acker, trágyázni, megtrágyázni, megganajozni a' földet, ganéjozni, megganéjozni.
 Dünger, der, trágya; st. Mist, ganaj, ganéj.
 Düngung, die, megtrágyázás, megganéjozás.
 Dünkel, der, das Gütündken, vélemény, gondolat, kénytetszés; bes. ein Vorurtheil, Eigendünkel, halvélékedés; oder eine hohe Einbildung von sich und seinen Vorzügen, maga elbizás, nagyralátás.
 Dünken, scheinen, als ob, — úgy tetszeni, v. látszani; mich dünkt, nekem úgy látszik; sich dünken, d. i. eine irrige Meinung von sich haben, magának v. maga előtt tetszeni, úgy vélekedni magáról.
 Dünn, adj., nicht dick, vékony; dünn von Leibe, karcsú; dünne Beine, vékony lábak; ein dünnes Buch, vékony könyvecske; trop. dünn machen, d. i. vermindern, z. B. das Vermögen, elfogyasztani; bes. aus wenigen Theilen bestehend, ritka, nem sürü; dünnes Haar haben, ritka v. kevés hajú lenni; ein dünnes Gewebe, ritka gyolcs v. vászon; dünne werden, megritkulni; desgleichen: aus flüssigen Theilen bestehend, hig p. o. méz; eine dünne Farbe, nagyon hig festék; trop. dünne Ohren, d. i. die leise hören, hegyes fül, melly nagyon jól hall; adv., vékonyan, véknyan; ritkán, nem sürün; dünn saen, ritkán vetni.
 Dünne, die, z. B. des Papiers, der Luft, vékonyság; des Leibes, karcsúság; der Bäume, der Haare, ritkaság; die Dünnen, die Weichen, az ember vékonya.
 Dünsten, kigőzölgögtetni, pároltatni, párgolni, párholni, p. o. a' hust láboshan.
 Dünsten, das, die Dünstung, párolás; gőzölgögtetés.
 Dünstig, adj., gőzös.
 Dürfen, 1) wagen, sich unterstehen,

merni, bátorkodni; 2) Macht, Er-
laubniß haben, hatalmának lenni va-
lamire, tehetni valamit; ich darf, du
darfst, er, sie, es darf, azt tehetem,
v. hatalmámban van azt tenni, azt
teheted 's a' t.; szabad azt tennem
's a' t.; wenn man dieses sagen darf,
ha szabad ezt mondani; daß darf
man nicht vergessen, azt nem kell v.
nem szabad elfelejteni; 3) nöthig
haben, brauchen, szükségesnek lenni,
kellenni; daß hätte ich eben nicht thun
sollen, dürfen, azt ugyan nem szük-
ség lett volna v. nem kelle vala cse-
lekedni; du darfst nicht fürchten,
daß — nem szükség félned, hogy —
Auch deutet dürfen einen wahrschein-
lichen Erfolg an, z. B. es dürfte viel-
leicht jemand sagen, do talám azt
mondhatná valaki.

Dürftig, adj., szegény, ügyefogyott,
szükölködő; trop. unvollkommen,
unvollständig, hiányos; adv., sze-
gényül, szükön, ügyefogyottan.

Dürftigkeit, die, szegénység, szükölkö-
dés, ügyefogyottság; in die äußerste
Dürftigkeit gerathen, a' legnagyobb
nyomorúságra jutni.

Dürr, adj., aszalt, asszú, száraz, p. o.
fige, szilva; kiszáradt, elaszott, p. o.
fa; száraz, esső nélkül való, p. o.
idő; sovány, száraz, p. o. ember.

Dürre, die, szárazság, szikkadtság;
aszály, az az, száraz idő, esső nél-
kül való idő.

Dürresucht, die, Darrsucht, szárazkór-
ság.

Dürrwurz, die, oder Dürrwurzel, szá-
razfű, balhafű, balhahalál.

Düster, adj., dunkel, finster, nagyon
homályos, setétes, setét; trop. trau-
rig, verdrüsslich, komor, szomorú,
mord.

Düte, die, ein zusammengepresstes Pa-
pier, trockene Sachen hinein zu thun,
papiros tekercs, tölcser formára
öszvetekert papiros, tölcser tekercs,
b. i. papiros; zum Pfeffer, bors te-
keres; csúcs, köldök p. o. a' baracz-
kon.

Düten, auf einem Hirtenhorn blasen,
kürtölni, mint a' kanász v. kondás.

Duldbar, adj., tűrhető, eltűrhető.

Dulden, gelassen ertragen, tűrni, eltür-
ni, békével szenvedni, elszenvadni;
elviselni, békével viselni; mit Nach-
sicht fortdauern lassen, nicht hindern,
megszenvadni, eltűrni, türelem-
mel viseltetni éránta; eine fremde

Religion dulden, a' más vallásúakat
v. más vallást eltűrni.

Dulden, daß, die Duldung, eltérés,
türelem; st. Toleranz, türelem-
messég.

Dulder, der, tűrő, szenvedő.

Duldsam, adj., geneigt und bereit, Wi-
derwärtigkeiten gelassen zu ertragen,
tűrő, szenvedő, békétűrő; tolerant,
türelemes.

Duldsamkeit, die, tűrés, békétűrés,
békétűrőség; st. Toleranz, türelem-
messég.

Dumm, adj., buta, butafejű, ostoba,
balgatag; esztelen, bolond; adv.,
oktalanul; esztelenül, ostobául, bo-
londúl, ostobán.

Dummdreist, adj., vakmerő ostoba.

Dummdreistigkeit, die, vakmerő osto-
baság.

Dummheit, die, ostobaság, oktalanság,
esztelenség, balgatagság.

Dummkopf, der, ostoba, buta, balgatag.

Dampf, adj., vom Schalle, nicht laut,
siket, t. i. hang, sikethangú, alig
's mintegy távolról hallató v. jövő;
fein lebhaftes Gefühl verursachend,
tompá, gyenge; adv., vom Schalle,
siketen, tompán.

Dampf, adj., feucht, naß, dohatos,
dohos, nyirkos, gőzös szagú, p. o.
szoba, pincze; von der Nässe verderbt,
dohos, p. o. list, kenyér; st. undeut-
lich, vom Schalle, siketes; ein dum-
pfiger Ton, siketes hang; adv., nyir-
kosan.

Dunkel, adj., von den Farben, schwärz-
lich, im Gegensatz von hell, setét, se-
tét színű; eine dunkle Farbe, setét
szín; dunkelblau, setétkék; st. finster,
homályos, setét; dunkel machen, z.
B. ein Zimmer, meg- v. elhomályo-
sítani; st. trübe, borongós, felhős,
felleges, p. o. idő; undeutlich, siket,
p. o. hang; unbekannt, esmeretlen,
nem híres p. o. születésű; st. unge-
wisß, bizonytalan; die Zukunft ist
dunkel, a' jövődök bizonytalanok;
der Deutlichkeit beraubt, homályos
értelmű; eine dunkle Antwort, ho-
mályos feletet; adv., finster, unbe-
kannt, homályosan, érthetetlenül.

Dunkel, daß, die Dunkelheit, homályos-
ság, setétség.

Dunkelblau, adj., setétkék, szederjes
kék.

Dunkelbraun, adj., setétbarna.

Dunkelfarbig, adj., setét színű; bar-
nás; adv., setét színűre.

Dunkelgelb, adj., setét sárga.

Dunkelgrün, adj., setét zöld.

Dunkelheit, die, homály, homályosság, setétség; eine undeutliche Sache, homályos érthetetlen dolog.

Dunkeln, homályosodni, alkonyodni; es fängt an zu dunkeln, alkonyodik.

Dunkelroth, adj., setét veres.

Dunst, der, gőz, kigőzölgés; ft. Vogel-schrot, apró srét.

Dunstbad, das, gőzferdő.

Dunsten, gőzölgenni, gőzölögni, felgőzölögni.

Dunsten, das, gőzölgés.

Dunstkreis, der, gőzkörnyék.

Duodez, das, von Büchern das Zwölftel-Format, tizenkettőd rét.

Duplicat, das, páros v. kettős példa.

Durch, praep. mit dem Accus. által, keresztül, -on v. ön által, -an v. -en által; -on v. -en keresztül, által rajta, keresztül rajta; durch den Strom schwimmen, általúszni a' sebes folyón; von der Zeit ft. hindurch, ban - ben, - által, - val - vel, - al - el;

durch das Fenster sehen, az ablakon által nézni v. látni; das ganze Jahr durch, egész esztendő által, v. egész esztendőben; die ganze Nacht durch, egész éjjel; ft. unter, in gewissen Sten-

denarten, j. B. durch einander, öszvevissza, öszve meg öszve, keresztül kasúl; adv., keresztül; durch und durch, végig meg végig.

Durchackern, j. B. ein Feld, egészen felszántani a' földet; mélyre szántani.

Durchhängen, nagyon megijeszteni, félelommel bétölteni.

Durchhagen, keresztül etetni, p. o. a' választóvízzel.

Durcharbeiten, gehörig bearbeiten, szorgalmasan v. jól kidolgozni; den Teig durcharbeiten, a' tésztát jól meggyúrni, megdagasztani; f. mund arbeiten, kidörgölni; sich die Hände durcharbeiten, a' kezeit a' dolgozásban kisebesíteni; trop. durchprügeln, megagya- bugyálni; sich durcharbeiten, d. i. sich einen Weg bahnen, utat nyitni magának, keresztül dolgozni magát rajta; sich durch den Schnee durcharbeiten, a' havon keresztül vergödni.

Durcharbeitung, die, j. B. einer Rede, kidolgozás; eines Teiges, meggyúrás.

Durchaus, adv., ft. gänzlich, egészen; ft. schlechterdings, egyáltalában; bei

Verneinungen, durchaus nicht, éppen nem, tellyességgel nem, semmiképpen nem.

Durchbaden, gehörig baden, egészen megsülni, jól megsülni.

Durchbeben, egészen megrázni, megreszketetni, megjárni, keresztül hatni.

Durchbeißen, ketté harapni; ft. wund beißen, kiharapni, megsebesíteni harapás által; sich durch Beißen beraushelfen, harapdálva kiszabadítani magát, általrágni magát, kirágni magát, mint az egér az egérfogóból.

Durchbeihen, von einem beihenden Körper durchdrungen werden, wie j. B. von Scheidewasser, keresztül enni, mint a' választóvíz; oder durchdringen lassen, keresztülletetni, által maratni, általletetni, etető nedvel valamit.

Durchbetteln, végig koldúlni p. o. a' salut; sich durchbetteln, koldulással eltartogatni magát.

Durchblättern, j. B. ein Buch, végig forgatni a' könyvet; trop. flüchtig hier und da lesen, végig futni rajta, sebesen végig forgatni.

Durchblättern, das, végig forgatás.

Durchblasen, keresztül v. általfújni rajta; keresztülkasúl fújni rajta.

Durchblicken, durch eine Oeffnung blicken, által tekinteni v. nézni; mit einem Blicke durchdringen, végig nézegetni.

Durchbohren, keresztül fúrni; trop. einen empfindlichen Schmerz verursachen, fájdalommal keresztül járni, keresztül hatni rajta, mint a' fájdalom; ft. durchlöchern, keresztül lyukasztani, kilyukasztani, p. o. a' hajót; durch und durch stechen, keresztül ütni, szúrni v. verni.

Durchbohrung, die, általfúrás, keresztülfúrás, általszúrás, keresztül szúrás.

Durchbraten, jól megsülni.

Durchbrausen, dühösködve általjárni, mint a' szél valamit.

Durchbrechen, eig. mit Gewalt eine Oeffnung durch einen Körper machen, keresztül törni, kettétörni; trop. sich durch Brechen einen Weg machen, keresztül törni rajta, utat törni magának rajta; eine Mauer durchbrechen, a' falat keresztül törni; die Linien durchbrechen, keresztül törni a' soron, v. a' tábor sorain; durchbrochene Arbeit, d. i. ausgeschnittene, ausgeheilte oder ausgehäute Arbeit, keresztül lyuggatott munka; sich durchbrechen, d. i. mit Gewalt einen Weg

durch etwas machen, keresztül rontani, törni, krontani, mint a' tolvaj a' tömlőzből; st. hervorbrechen, wie z. B. Blattern, Blüthen, kiütni, mint a' himlő, kifejleni, mint a' himbó.

Durchbrechen, daß, die; Durchbrechung, keresztülrontás v. törés.

Durchbrennen, brennend durch etwas bringen, keresztül égni rajta; brennend einen Weg durch etwas öffnen, kijegetni.

Durchbringen, durch einen Ort bringen, z. B. Menschen, Thiere, valamely helyen végig által v. keresztül vinni; Sachen, általhúzni rajta; einen Faden durch die Nadel bringen, behúzni a' tűbe a' czérnát; bef. in gutem Zustande erhalten, z. B. Pflanzen, kiteleltetni a' téli hideg ellen megoltalmazni, attól megőrizni, eltartani télen által p. o. plántát, marhát; st. verschwenden, elpazérlani, eltékozolni, elvesztegetni p. o. atyai örökségét; sich durchbringen, d. i. sich mit Mühe durchhelfen, eltartogatni magát, élni, ügyelbajjal élösködni.

Durchbringer, der, pazérló, vesztegető, tékozló.

Durchbringung, die, pazérlás, vesztegetés, tékozlás.

Durchbruch, der, általtörés, általrontás, keresztülrontás; általrontás helye p. o. a' víznek a' gáton.

Durchdrücken, ordítani keresztül rajta p. o. az erdön.

Durchdenken, jól meggondolni valamit, gondolóra venni; daher: durchgedacht, meggondolt, megfontolt; eine durchgedachte Rede, előre jól elgondolt beszéd.

Durchdenken, daß, meggondolás, megfontolás.

Durchdrängen, sich, keresztül tolnakodni v. nyomulni rajta, általtörekedni.

Durchdringen, mit Gewalt und Ueberwindung von Hindernissen, keresztülhatni, rontani v. törni, általhatni v. nyomulni; dann: seine Absicht erreichen, győzni, elérni célját, céljára eljutni, a' nehezségeket elhárítani, és úgy győzni v. érni el kívánságát activ.; durch einen Ort dringen, keresztül menni valamely helyen; durch alle Theile dringen, általjárni, meglatni, valamit, összejárni mint p. o. a' hideg a' testet;

von Empfindungen, Affecten, meghatni, megindítani; die Freude durchdringt mein Herz, az öröm maghatja szívemet.

Durchdringend, adj., hathatós, hatható; eine durchdringende Rede, hathatós v. szívreható beszéd; ein durchdringender Verstand, sebes ész, éles elme; vom Schalle, Tone, éles füleket meglató p. o. hang.

Durchdringlich, adj., általjárható t. i. test.

Durchdringung, die, keresztülhatás v. járás.

Durchdrücken, z. B. den Saft durch ein Tuch, keresztül v. általnyomni rajta; durch Drücken zerbrechen, nyomással keresztül törni.

Durchheilen, végig futni rajta, keresztül futni valamit; trop. mit den Augen durchheilen, d. i. flüchtig durchsehen, hirtelen végig nézni, keresztül futni a' szemeivel.

Durcheinander, adv., ohne Ordnung, összevissza, keresztülkasúl.

Durchfahren, auf einem Fuhrwerke durch einen Ort bringen, keresztül vinni valamely helyen t. i. kocsin; sich schnell durch einen Ort bewegen, keresztül menni rajta p. o. valamely helyen kocsival; durch viele Fahrten verderben, z. B. einen Weg, eljátni, elvágni sok járással p. o. az utat.

Durchfahrt, die, daß Durchfahren, általmenetel általjárás p. o. kocsival, keresztülmenetel, végigmenés; der Ort, wo man durchfahren kann, általjárás, általjáró hely, p. o. vízen.

Durchfall, der, hasmenés.

Durchfallen, keresztüllesni, általesni; trop. etwas nicht erhalten, elesni valamitől, kimaradni, elmellőztetni p. o. hivatal kiosztáskor.

Durchfallen, mindenütt ránczba szedni.

Durchfaulen, egészen v. keresztülrotladni.

Durchfechten, mit Worten oder Gründen eine Sache vertheidigen, szóbeli vitéztással 's okoknál fogva megnyerni, sich durchfechten, d. i. sich durch fechten einen Weg bahnen, segyveres kézzel keresztül törni v. utat nyitni magának; trop. sich mit allerlei Reden vertheidigen, kivívni magát a' veszedelemből, akár pennával akár szóval.

Durchfeilen, keresztül reszelni, elreszelni.
Durchfeuchten, megnedvesíteni.
Durchflechten, beléfonni, p. o. hajába valamit v. azzal öszvefonni.
Durchfliegen, durch eine Oeffnung fliegen, keresztül repülni, kirepülni rajta; durch einen Raum fliegen, végig repülni.
Durchfliehen, beszaladgálni, bejárni p. o. a' mezőt.
Durchfließen, keresztül folyni, kifolytani rajta; végig folyni p. o. a' helyet.
Durchfluß, der, keresztülfolyás.
Durchforschen, jól megvizsgálni.
Durchforschung, die, szoros megvizsgálás.
Durchfragen, végig v. rondre kérdezni.
Durchfressen, általrágni, kirágni, keresztülrágni v. lyuggatni; trop. von Schärfe, die durch einen Körper dringen, kienni, felonni, felmarni, keresztülenni; sich durchfressen, wie Mäuse, magát valahonnan kirágni.
Durchfrieren, keresztül v. által fagyni, általfázni, öszvefázni.
Durchführen, durch einen Ort, valamely helyen végig v. keresztül vinni, általvinni, szekerem; st. vollführen, vollenden, végezni elvégezni végre hajtani a' munkát; Mus. einen Satz durchführen, d. i. durch die Tonarten nach den Regeln des reinen Satzes, minden hangnemeken változtatva eljátszani.
Durchführung, die, általvivés.
Durchfuhr, die, általvitel keresztülvitel t. i. szekerem.
Durchgang, der, das Durchgehen, általjárás v. menetel, keresztüljárás; ein Ort, wo man durchgeht, általjáró hely.
Durchgängig, adj., általmenő, általjáró, közönséges, általjában való; adv. allgemein, közönségesen, általjában, mindenütt.
Durchgehen, durch einen Ort gehen, végig menni rajta, által v. keresztül menni, keresztül járni, eljárni, végig járni; bes. von Körpern, die durch andere gehen, z. B. das Licht durchlassen, a' világosságot általeresztetni; st. durchdringen, keresztül v. általmenni, p. o. a' vizen, városon, v. mint a' golyóba a' testen; st. flüchtig werden, von Menschen, elszökni, von Thieren, elszaladni, el-, v. kiszabadulni; st. durchsehen,

die Oberhand behalten, helybe hagyatni; z. B. der Gesetzvorschlag geht durch, a' törvényjavallat helybehagyatik, v. elfogadtatik; eine Rechnung durchgehen, a' számadást megvizsgálni; st. mund gehen, a' menésben kisébesíteni; st. abnützen, zerreißen, a' sok járásban kikoptatni.
Durchgehen, daß, általmenetel v. járás, elszökés, béútasás, megvizsgálás.
Durchgehends, adv., überall, mindenütt, általfogva; es ist durchgehends bekannt, közönségesen tudva van, mindenütt tudják.
Durchgießen, általtölteni.
Durchglühen, egészen megtüzesíteni.
Durchgraben, általásni, keresztülásni.
Durchgreifen, által v. keresztülkapni, egyenesen neki állani, neki menni.
Durchgrübeln, egészen megvizsgálgatni valamit, végig nézegetni v. vizsgálgatni.
Durchgucken, általkukucsálni.
Durchguß, der, általtöltés.
Durchhauen, z. B. Holz, által v. keresztül vágni; sich durchhauen, általválni, v. keresztülválni magát az ellenségem.
Durchhaus, daß, általjáró ház.
Durchhelfen, z. B. den Flachs, meggerebenelni; trop. jemandes Betragen spöttisch tadeln, durchziehen, valakit magaviselétéért 's a' t. jól lerakni, lepirongatni.
Durchheizen, jól befűteni.
Durchhelfen, jemanden z. B. durch den Wald, az általmenetelben segíteni; trop. aus einer Verlegenheit helfen, kisegíteni valakit valamiből; sich durchhelfen, d. i. sich aus einer Verlegenheit ziehen, magán segíteni tudni, ki tudni magát segíteni valamiből.
Durchhurren, bébarangolni, békovályogni, keresztül tévelyegni rajta.
Durchjagen, keresztül hajtani v. sietni rajta; als Jäger, z. B. einen Wald durchjagen, végig vadázni az erdőt; trop. das Geinige durch die Kneble durchjagen, mindenét a' torkára vesztegetni.
Durchkauen, jól megrágni.
Durchklopfen, keresztül- v. általverni p. o. a' szeget a' lyukon; trop. jól megverni.
Durchkneten, jól megdagasztani.
Durchkochen, jól megfőzni, megfőni.
Durchkommen, általmenni v. jönni, keresztül menni v. jönni; für: aus

- einer Verlegenheit kommen, kiszabadulni, kiveredni valami bajból.
- Durchkönnen, d. i. kommen oder gehen, általmehetni, keresztülmehtetni v. jöhetni.
- Durchkosten, mind végig kóstolni v. mind megkóstolni.
- Durchfragen, általvakarni, ki-, v. keresztülvakarni.
- Durchkreuzen, keresztüljárni, keresztülvágni egymást, mint a' lineák; meine Gedanken durchkreuzen sich, egyik gondolatom a' másikba ütdik.
- Durchkriechen, keresztül mászni rajta, által v. keresztül bújni; ich bin alle Winkel durchkrochen, minden zeget zugot kikurkásztam v. bekerestem, bejártam.
- Durchlachen, végig nevetni, mindég nevetni rajta v. alatta.
- Durchlassen, által v. keresztül eresztetni, bocsátni.
- Durchlaucht, die, ein Titel fürstlicher Personen, Herczegség; Quer (Gw.) Durchlaucht haben besohlen, Herczegséged parancsolta; Durchlauchtigster Fürst, Kegyelmes Herczeg; Durchlauchtigste Fürstin, Kegyelmes Herczegné.
- Durchlauf, der, általfutás, keresztül-szaladás.
- Durchlaufen, einen Ort, általfutni, keresztül-szaladni valami helyet; mit den Augen durchlaufen, d. i. flüchtig durchlesen, z. B. ein Buch, végig futtatni a' könyvet szemeivel; mit Worten durchlaufen, d. i. kurz erzählen, rövid szóval illetni v. előadni valamit, röviden elmondani; in Gedanken durchlaufen, d. i. schnell durchdenken, hirtelen eljágni eszével, végig futni az eszével; für: flüchtig durchdringen, hirtelen keresztül járni, meghatni; f. zurüdfegen, végig menni rajta, meghaladni; die ange-sehnen Ehrenstellen durchlaufen, a' főbb v. nevezetesebb hivatalokat végig szolgálni v. sorba viselni; durch vieles Laufen zerreißen, z. B. Schuhe, a' sok járásban elszaggatni
- Durchläutern, megtisztítani az allyától valamit p. o. ezüstöt.
- Durchläuterung, die, megtisztítás.
- Durchleben, élni, eltölteni, végig élni, bizonyos időt.
- Durchlesen, elolvasni, egészen elolvasni, végig v. keresztül olvasni.
- Durchlesen, daß, die Durchlesung, el-
- olvasás, keresztül- v. végig olvasás.
- Durchleuchten, keresztülvilágítani rajta, általlátszani rajta, keresztülhatni a' világosságnak valami testen; kilátszani belőle, megtetszeni rajta, kitetszeni.
- Durchlöchern, általlyuggatni, kifúrni, keresztülfúrni.
- Durchlüften, kiszellőztetni.
- Durchlügen, sich, hazugsággal kisegíteni magát.
- Durchmarsch, der, által v. keresztülmenetel.
- Durchmarschiren, által v. keresztül-menni valamely helyen, mint a' katonák.
- Durchmengen, jól összevelegyíteni.
- Durchmessen, általmérni.
- Durchmesser, der, Diameter, általmérő, ein halber Diameter, küllőlinea, féláltalmérő.
- Durchmischen, jól összekeverni, összevelegyíteni.
- Durchmischung, die, összevelegyítés-összekeverés.
- Durchmüssen, d. i. gehen, reiten, fahren, kénytelen lenni v. kénytelenített-ni általmenni, általlovagolni, általkocsizni.
- Durchmustern, jól rendre v. mind rendre vizsgálni t. i. a' katonákat; ft. tadeln, megrostálni.
- Durchmusterung, die, rendrevizsgálás.
- Durchnähen, keresztül varrni.
- Durchnäffen, béáztatni, megáztatni; durchnäßt werden, meg-, v. összeázni.
- Durchnagen, által-, el-, kettérágni, mint az egér; trop. der Gram durchnagt mein Herz, a' bú epezti, mardossa szívemet.
- Durchpassiren, által v. keresztül-menni, v. utazni.
- Durchpassirung, die, általmenés v. utazás.
- Durchpflügen, megszántani.
- Durchpressen, által v. keresztülnyomni, által v. keresztül-sajtolni v. préselni.
- Durchprügeln, jól megverni.
- Durchräuchern, vom Rauche durchdringen lassen, keresztül megjártni a' füstel; des Nachsgeruchs wegen, kifüstölteni; bes. gehörig räuchern, z. B. Schinken, fel-, v. megfüstölteni p. o. a' sódort.
- Durchrasen, rasend durchheilen, dühösen befutni, bejágni; rasend zubringen,

z. B. die Nacht, dühösen tölteni el p. o. az egész éjszakát.
Durchrechnen, összevetni.
Durchregnen, z. B. es regnet durch, keresztül v. által esik az eső, beésik az eső.
Durchreiben, által v. keresztüldörögni.
Durchreichen, által v. keresztülnyújtani, p. o. lyukon keresztül valamit; végig v. keresztülérni rajta.
Durchreise, die, által v. keresztülutazás, p. o. valamely helyen.
Durchreisen, keresztül utazni valahol, általutazni valamely helyen; bejárni, beutazni valamely tartományt.
Durchreißen, kettészakasztani, végig v. keresztülszakasztani, végig hasítani; elszakadni, végig v. kettészakadni.
Durchreiten, keresztül v. végig lovagolni rajta, általlovagolni valamely helyen, lovan bejárni, bélovagolni a' helyet.
Durchrennen, beszaladgálni: öszveszaladgálni, p. o. a' várost; jemanden durchrennen, valakit nyargalva keresztülütni v. döfni.
Durchrinnen, általfolyni, keresztülcsorogni.
Durchrütteln, jól felrázni.
Durchsägen, kettéfűrészelni.
Durchsäuern, jól megsavanyítani; jól megsavanyodni.
Durchsalzen, das Fleisch, jól megsózni a' húst.
Durchschauen, durch eine Oeffnung schauen, által v. keresztülnézei rajta; für: stückweise beschauen, egyenként megnézegetni; mit scharfem Blicke durchdringen, in allen Theilen erkennen, keresztül látni rajta, megismerni, végig nézegetni valamit.
Durchscheinen, által v. keresztül látszani.
Durchschieben, általtaszítani, keresztültolni.
Durchschießen, által v. keresztüllőni; ein Buch durchschießen, d. i. Blätter weißes Papier dazwischen besten, levenként fejr v. tiszta papirost kötetni a' könyv közzé.
Durchschiffen, keresztül v. végig hajózáni valamely helyen; überaß beschißen, hajóval bejárni, behajózáni, valami vizet, tót, ée.
Durchschwimmern, általragyogni.
Durchschlängeln, oder sich durchschlän-

geln, csavarogva végig v. keresztülfolyni.
Durchschlafen, végigaludni.
Durchschlag, der, általverés, általtörés, általverő v. törő műszer.
Durchschlagen, eine Oeffnung durch etwas schlagen, általverni v. döfni; által v. keresztülszúrni, általütni rajta; lyukat éjtenni; eine Wand durchschlagen, általlyukasztani a' falat; einen Nagel durchschlagen, keresztülverni p. o. a' szeget valamin; durch ein Sieb einen Durchschlag treiben, z. B. Erbsen, általtörni, p. o. a' borsót a' lyukacsos edényen; insbesondere sich durchschlagen, d. i. sich durch Schlagen einen Weg bahnen, segyveres kézzel keresztülütni v. utat nyitni magának; trop. auß einer Verlegenheit entkommen, kiverelkedni a' veszedelemből; st. durchdringen, z. B. der Regen schlägt durch, az eső által hat, keresztül esik, v. beésik; f. eine Feuchtigkeit durchdringen lassen, általeresztteni a' nedveséget, általszivárogni rajta, keresztül menni valamin; das Papier schlägt durch, ez a' papiros iszik.
Durchschleichen, sich, elszökni, elillantani.
Durchschleifen, keresztül köszörülni.
Durchschlüpfen, z. B. durch das Fenster, az ablakon ki-, v. bebújni, keresztülbújni rajta; jemanden durchschlüpfen lassen, d. i. durch die Flucht entkommen lassen, valakit elszöktetni; auch trop. ihn schonen, valakinek valamit elnézni; elhallgatni.
Durchschneiden, keresztülvágni v. metazeni, ketté vágni; eine Linie durchschneiden, a' lineát elvágni, elosztani; der Fluß durchschneidet die Stadt, a' folyóvíz végig hasítja a' várost.
Durchschneiden, das, der Durchchnitt, ketté v. elvágás, elmetzés; der Kreuzschnitt, keresztülvágás; im Durchschnitt, das ist: Eins ins Andere, körülbelöl, mintegy; der Ort, wo etwas durchschnitten ist, z. B. eines Dammes, bevágás, bevágás helye.
Durchschwärmen, z. B. die Straßen, beharangolni; viele Tage durchschwärmen, sok napokig tobzódni.
Durchschwimmen, által v. keresztül úszni rajta; sich durch Schwimmen Dretten, kiúszni, kimenekedni úszással.
Durchschwitzen, z. B. das Hemd, facsaróra izzadni az ingét.

Durchsegeln, áthalhajókézni.

Durchsehen, durch eine Oeffnung, oder Körper sehen, által vagy keresztül nézni valamin; mit dem Gesichte durchdringen, áttallatni; nach allen Theilen besehen, jól megnézegetni, megvizsgálni valamit; ein Buch durchsehen, d. i. lesen, valamelly könyvet megolvasni, végig nézni.

Durchseihen, megszűrni, áttalszűrni.

Durchseihen, daß, die Durchseihung, meg v. áttalszűrés.

Durchsehen, által v. keresztül menni, p. o. lóháton a' vizen ée; eine Sache durchsehen, d. i. seine Absicht erreichen, elérni célját, kivinni a' dolgot, véghezvinni, végrehajtani valamit.

Durchsehung, die, által v. keresztül menés p. o. lóháton a' vizen; végrehajtás, céljának elérése.

Durchsicht, die, keresztül nézés v. látás; megnézegetés.

Durchsichtig, adj., világos, látható; von der Lust, von Glas, áttallatszó; durchsichtig seyn, világos v. áttallatszólenni.

Durchsichtigkeit, die, z. B. des Glases, áttallatszóság, villágosság.

Durchsichern, tropfenweise durchdringen, áttalszivárogni.

Durchsieben, megrostálni; durch ein Mehlsieb durchsieben, megszitálni, szitán által eresztetni; durchgeseibt, roztált, szitált.

Durchspähen, gondosan v. figyelemmel megvizsgálni, vizsgálóra venni.

Durchspießen, felnyársalni, nyársal keresztül szűrni v. verni.

Durchspringen, általugrani.

Durchstechen, keresztül szűrni, áttal-
döfni, kilyukasztani.

Durchstechen, keresztül húzni rajta, p. o. a' sinórt valamin.

Durchstehlen, sich, elszökni, elillantani.

Durchstöbern, durchsuchen, kikeres-
gélni, felkutatni mindent.

Durchstoßen, keresztül taszítani rajta; für: durchlöchern, kilyukasztani; mit dem Degen durchlöchern, keresztül döfni, szűrni v. ütni p. o. kardal, nyársal.

Durchstrahlen, keresztül sugárlani, mint, a' nap a' ködön.

Durchstreichen, keresztül vonni v. húzni p. o. az írást pennával, kitörteni; st. durchwandern, összejárni, bébarangolni; mit seyn, sich flüchtig durch einen Ort bewegen, keresztüljárni,

megjárni, mint p. o. a' szél a' tájjékon.

Durchstreichung, die, keresztülvonás t. i. pennával, kőborlás.

Durchstreifen, bejárni, bébarangolni, kőborlani; t. i. valamelly helyet, tájjéket.

Durchstreifen, daß, die Durchstreifung, bébarangolás, kőborlás.

Durchstrich, der, keresztülhuzása az írásnak.

Durchströmen, keresztülfolyni.

Durchstürzen, keresztülbuktatni, taszítani; mit seyn, keresztülrohanni v. bukni.

Durchsuchen, kikeresgélni, mindenütt kikeresni, össze keresni, mindent felhányani.

Durchsuchung, die, kikeresgelés, felhányás, kikutatás.

Durchsüßen, jól megédesíteni.

Durchtanzen, eleitölfogva végig tánczolni; bes. mit Tanzen zubringen, z. B. eine Nacht, tánczolásal töltetni, végig tánczolni p. o. az éjtszakát; durch Tanzen durchlöchern, z. B. Schube, tánczolásba kilyukasztani.

Durchträumen, végig álmodni.

Durchtreiben, z. B. daß Vieh durch's Wasser, áthalajtani p. o. a' marhát a' vizen; Erbsen durchtreiben, d. i. durch den Durchschlag treiben, áttaltörni p. o. a' borsót.

Durchtreten, etwas, sok járással áttalkoptatni, áttaltörni v. keresztül lyukasztani.

Durchtrieb, der, z. B. eines Viehes über irgend einen Grund und Boden, szabad hajtása a' marhának más földjén keresztül.

Durchtrieben, adj., listig, verschlagen, ravasz, hamis, csalfa, álnok; adv. ravaszul, álnokul, hamisan.

Durchtriebenheit, die, st. Verschlagenheit, list, ravaszág, essintalanság, hamisság.

Durchtriefen, keresztül csepegni, által-
csepegni rajta.

Durchwachen, z. B. eine Nacht, ébren v. vigyázva költeni el, p. o. az éjtszakát, fenn lenni; nem aludni p. o. egész éjtszaka, egész éjjel virrasztani.

Durchwachsen, keresztül nőni, bennőni, általnőni rajta.

Durchwagen, sich, keresztül mérészelni, p. o. menni valamin, ée.

Durchwallen, buzogva keresztüljárni, mint a' felhevült vér a' testet.

Durchwandeln, bėjárni, bébarangolni.
Durchwandern, bėjárni, őszvejárni, beútazni.

Durchwandern, daß, **Durchwanderung**, die, héútazás, bé-, v. őszvejárás.

Durchwärmen, j. B. ein Zimmer, jól befűtöni a' szobát, bémelegíteni.

Durchwässern, j. B. den Erdboden, megöntözni, megáztatni.

Durchwaten, j. B. einen Fluß, általlábolni a' folyóvizet.

Durchweben, einweben, belészöni.

Durchweg, der, általmenés, általjárás, általjáró hely.

Durchwehen, keresztül fűjni rajta, mint a' szél; wehend durchdringen, keresztül járni, mint a' szél valamit.

Durchweichen, weich werden, keresztülázni v. lágyúlni, meglágyúlni megpuhúlni; in einer Flüssigkeit, általlábolni; weich machen, keresztüláztatni, meglágyítani; durch eine Flüssigkeit, általláztatni.

Durchweinen, j. B. die Nacht, sírva v. sirásban tölteni, p. o. az éjtszakát.

Durchwinden, etwas, belészöni, fonni; sich durchwinden, kieviczkélni valamiből; trop. sich mit Mühe aus einer Verlegenheit helfen, nagy bajjal kimenekedni.

Durchwischen, unbemerkt entkommen, elszökni, kiszökni a' többek között; trop. ohne Strafe wegkommen, szárazon v. büntetés nélkül menni el.

Durchwühlen, öszvetúrni, feltúrni mindenütt, öszveturkálni; trop. felkutatni, öszvehánynivetni, felsorgatni.

Durchwürzen, j. B. die Speisen, jól megfűszerezni, megfűszerszámozni; trop. den Ernst mit Freundschaft durchwürzen, a' komolyságnak nyájassággal adni meg a' savát v. diszét.

Durchzählen, felszámlálni.

Durchzählung, die, felszámlálás.

Durchziehen, j. B. einen Ort oder Raum, által v. keresztülhúzni valamin v. rajta, beléhúzni p. o. a' többé a' czérnát; st. durchreisen, keresztülútazni valahol; jemanden durchziehen, valakit kigúnyolni.

Durchzug, der, j. B. der Luft, keresztülfúvás, v. húzódás; f. Durchrei-

se, általmenetel v. útazás, keresztülútazás.

Durchzwingen, durchzwingen, kényszeríteni által menni; sich durchzwingen, mit Mühe durchdrängen, által v. keresztül tolamakodni v. nyomakodni.

Durst, der, szomjúság, szomjúhozás; seinen Durst stillen oder löschen, szomjúságát csillapítani v. oltani; st. heftiges Verlangen nach etwas, hev. kívánság, valaminek hev. kívánsága, vágyódás valamire.

Dursten oder dürsten, szomjúzni, szomjúhozni, szomjas lenni; ich dürste, oder mich dürstet, szomjúzom, ihatnám, szomjas vagyok; trop. von den Pflanzen, der Erde, d. i. nach Fruchtbigkeit verlangen, kívánni a' nedvességet, mint a' száraz föld, a' kókkadó plánták, szomjúhozni; ein bestiges Verlangen nach etwas empfinden, hevesen kívánni valamit v. vágyani valamire, szomjúhozni valamit.

Durstig, adj., szomjú, szomjas; trop. von der Erde, von Pflanzen, esöt v. nedvességét kívánó, kiszáradt; f. begierig nach etwas, valamire vágyódó, valamit hevesen kívánó; adv. szomjan.

Durstlosigkeit, die, szomjatlanság.

Dusel, der, ohne pl. eine Art Bestäubung, j. B. wenn man nicht ausge schlafen hat, elkábulás, tántorgás.

Dußbruder, der, olyan barátok v. esmerősök, kik egymást tezik, v. te- vel szóllítják, pajtás, pajtások; ich bin Dußbruder mit ihm, te's tu vagyok vele v. mi te-zük egymást.

Dußen, Du nennen, valakit tezni, te- vel szóllítani.

Dußend, daß, tizenkét, tizenkettő, egy tuczet, tuczet, tizenkét darabból álló csomó.

Dußendweise, adj., tuczetenként.

Dynast, der, Machthaber, Herrscher, uralkodó, dinasta.

Dynastie, die, st. Herrschaft, uralkodás; st. Herrscher-Familie, uralkodóház.

Dysenterie, die, Ruhr, hasmenés t. i. betegség, dizenteria.

E.

Ebbe, die, Abfluß des Meerwassers nach der Fluth, tenger apadás. v. lohadás; Ebbe und Fluth, a' tengernek apadása és dagadása.

Eben, adj., flach, gleich, lapos, tér, róna, egyenes, sík; ebenes Feld, sík, tér, v. róna föld; st. gerade, glatt, egyenes, síma; ein ebener Weg, egyenes út, az az, nem hajlós; eben machen, elegyenteni.

Eben, adv., 1) von der Zeit, st. gerade zu der Zeit, éppen, éppen akkor, éppen most; eben jetzt, éppen most, csak most; eben damals, als ic., ugyan akkor, hogy 's a' t.; 2) der Gleichheit nach, d. i. auf gleiche Art, éppen úgy, szinte úgy, szint-úgy; eben so, f. eben sowohl, als, wie, szintúgy, mint — éppen úgy, mint — oder für: eben so beschaffen, ein eben solcher, szinte olly, szintolly; eben der oder derselbe, eben die oder dieselbe, ugyan az, éppen az, ugyan ó, 3) schlechterdings, allerdings, éppen, man muß eben nicht reich seyn, nem szükség éppen gazdagnak lenni.

Ebenbaum, der, ébenfa, Indiai feketefa.

Ebenbild, daß, kép, képmás, valamely képnék hasonló mássa; st. Ähnlichkeit, hasonlatosság.

Eben da, adv., ugyan ott, éppen ott.
Eben daher, adv., ugyan onnan, éppen onnan.

Eben darum, éppen azért.

Eben der, derselbe, ugyan v. éppen az,
Eben dieser, ugyan vi. éppen ez.

Ebenbürtig, adj., egyenlő eredetű v. születésű.

Ebenfalls, adv., hasonlóképpen, szint-úgy.

Ebenholz, daß, ébenfa.

Ebenmäßig, adj., gleich, ähnlich, hasonló, egyenlő, adv., hasonlóképpen.

Ebenmaß, daß, arány, arányosság.

Ebene, die, síkság, térség, róna föld.

Ebenen, oder ebnen, eben machen, egyenlővé tenni, elegyentetni.

Eber, der, kandisznó, ártány; wilder

Eber, vadkan.

Echo, daß, der Wiederhall, térthang, visszhang, visszahangzat.

Ecke, die, der Winkel, szeglet, szeglet, külső vagy belső szeglet, zug, zugoly; die Ecke des Hauses, a' ház szeglete; die Ecke des Auges, a' szemnek zugai v. szegletei; drei Ecke habend, háromszegletű; an allen Ecken, d. i. überall, mindenütt; in keiner Ecke finden, valakit sehohsem találni.

Eckfeile, die, szegletes reszelő.

Eckhaus, daß, szegletház.

Eckig, adj., szegletes; adv., szegletesen.

Eckpfeiler, der, szegletágos.

Eckstein, der, szegletkő.

Eclatant, adj., jeles, fényes, pompás.

Eclipse, die, meghomályosodás, fogyatkozás, p. o. napban, holdban.

Ecliptik, die, napút, a' nap eszten-dönkentvaló útja az égen.

Edel, edler, edelste, nemes; edle Gesinnungen, nemes indulatok; eine edle Rühtheit, nemes merészség; st. vornehm, ansehnlich, előkelő nemes; die Edlen des Volkes, a' népnek előkelői v. nemes férjfiak; adv. nemesen; edel denken, nemesen gondolni; edel erzogen, gebildet, jelesen neveltett, taníttatott.

Eeldame, **Edelfrau**, die, nemes asszonyosság.

Eeldenkend, adj., nemes gondolkozású.

Edelgeboren, adj., nemes születésű, nemzetes.

Edelhof, der, nemes telek.

Edelknecht, der, úrfi, nemes úrfi; bei Königen, udvari nemes úrfi; dieselben zusammen, udvarban a' fejedelem körül szolgáló úrfiak v. nemes úrfiak.

Edelmann, der, nemes, nemes ember, die Edelleute, nemesség; von altem Adel, ősi nemes nemzetségű; von neuem Adel, megnemesedett; ein junger Edelmann, fiatal nemes ember.

Edelmännisch, adj., nemesi, nemes; adv. nemes módon, nemesen.

Edelmuth, der, edle Gesinnung, nemes indulat, nemesség.

Edelmüthig, adj., nemes gondolkozású

v. lelkü; adv. nemesen, 'ember-ségesen, nemes indulattal.

Edelmüthigkeit, die, nemes indulatúság v. lelkűség.

Edelsinn, der, nemes érzés.

Edelstein, der, drágakő; mit Edelsteinen besetzt, drágaköves; einen Edelstein in Gold fassen, drágakövet aranyba foglalni.

Edict, das, rendelés, parancsolat.

Effect, der, die, Wirkung, sikere, foganatja, következése valaminek.

Effecten, die, Geräthschaften, pl, birtok, jószág, háziesszközök.

Effective, adv.; wirklich, valóságosan.

Egal, egyenlő.

Egalite, die, egyenlőség.

Ege oder Egge, die, borona.

Eggen, boronálni, elboronálni.

Eggen, das, boronálás, elboronálás.

Egger, der, boronáló.

Egoist, der, magátkedvellő.

Ehe, partic. eher als, minekelőtte; eher, előbb; vielmehr, lieber, inkább, később.

Ehe, die, der Ehestand, házasság, házassági vagy páros élet.

Eheband, das, házassági kötelek.

Ehebett, das, hálonyoszolya a' házassoknál.

Ehebrechen, (nur im Infin. üblich), házasságot rontani, paráználkodni.

Ehebrecher, der, parázna, házasságrontó t. i. férjfi.

Ehebrecherin, die, parázna házasságrontó t. i. asszony.

Ehebrecherisch, adj., parázna, házasságrontó; adv. paráznául.

Ehebruch, der, paráznaság, házasságrontás.

Ehebund, der, das Ehebündniß, házasságkötés, házasságra kelés.

Ehecontract, der, házassági kötelező-írás.

Ehefrau, die, feleség, házastárs, hitves, hitestárs.

Ehefrieden, der, házassági békeesség.

Ehegatte, der, férj, hitestárs, házastárs.

Ehegattin, die, feleség.

Ehegemahl od. Ehegenos, und Ehegemahlin od. Ehegenossin, f. Ehegatte u. Ehefrau.

Ehegesetz, das, házassági törvény.

Ehegestern, adv. tegnapelőtt.

Eheleute, die, házások.

Ehelich, adj. házassági p. o. szeretet; adv. z. B. ehelich geboren, házasságban v. törvényes ágyban született.

Ehelichen, eine Person, elvenni valakit, házasodni, megházasodni.

Ehelichung, die, házasság.

Ehelos, adj. nőtelen t. i. férjfi; adv. nőtelenen.

Ehelosigkeit, die, nőtelenség.

Ehelustig, adj. házasodni kívánó.

Ehemalig, adj. régi, hajdani.

Ehemals, adv. hajdan, régen, ez előtt.

Ehemann, der, férj, házas ember.

Ehepaar, das, házások, házastársok.

Eher, adj. der Zeit nach, előbb; st. vorzüglicher, előbbvaló, jelesbb; adv. vorher, az előtt; st. geschwinder, hamarább; je eher, je lieber, minél előbb, annál hamarább; st. lieber, inkább; f. öfter, mehermal, többször, gyakran.

Eherecht, das, házasság jussa v. törvénye.

Ehescheidung, die, házassági elvállás.

Ehestand, Eheverbindung, Eheweib, f. Ehe und Ehefrau.

Eheste, der, die, das, d. i. Erste, a' legelső v. közelebb t. i. adandó alkalmatossággal; mit dem ehesten, minél előbb.

Ehestiftung, die, házasságszerzés.

Ehevertrag, der, házassági alku v. szerződés.

Ehrbar, adj. tisztességes, tiszteletre méltó, becsületes, emberséges, tiszteletes; ehbare Sitten, tisztességes erkölcsök, szokások.

Ehrbarkeit, die, tisztesség, becsületes-ség, emberség, illendőség.

Ehrbarlich, adj., tisztességes, emberséges; adv. tisztességesen, [becsületesen.

Ehrbedürfte, die, becsületrevágyás; nach Ruhm, hirre névre vágyas.

Ehrbegierig, adj. becsületrevágyó, becsületvadászó; adv. becsületrevágyva.

Ehre, die, tisztelet, becsület, tiszteletadás, tiszteletbőlvaló becsülés; zur Ehre gereichen, becsületre válni; nach Ehre streben, becsületre vágyani; st. guter Name, Ruf, z. B. jemandes Ehre verlegen, valakinek jó hírét nevét, becsületét megsérteni; Ehre einlegen, valamivel becsületet nyerni v. szerezni magának; nach Ehre streben, hirre névre vágyani, seiner Ehre schaden, ártani a' becsületének; zu Ehren gelangen, tisztességre emelkedni; jemanden Ehre erweisen, anthun, minden tisztelettel viseltetni valaki eránt; einem die letzte Ehre erweisen, valakinek az utolsó tizte-

letet megadni az az, a' temetésen megjelenni; st. Ansehen, j. B. in großen Ehren stehen, nagy tekintetben lenni; st. Zierde, dísz; j. B. dieser Mann ist die Ehre seiner Vaterstadt, ez a' férjfiú születése földjének v. hazájának dísz; mit Ehre davon kommen, becsülettel válni meg; in der Umgangssprache: bei meiner Ehre, becsülemre mondom; mit Ehre zu melden, becsülettel legyen mondva; ich habe die Ehre ihn zu kennen, szerencsém van őt esmerni; ich habe die Ehre mich zu empfehlen, szerencsém van magamat ajánlani, alázatosan magamat ajánlom; Ehre, dem die Ehre gebühret, tisztelet becsület annak, a' kit illet.

Ehren, Ehre erweisen, hochschätzen, tisztelni, tiszteletben tartani, becsülni; ehre die Alten, tiszteld az öregeket; du sollst Vater und Mutter ehren, tiszteljed atyádat és anyádat; einen mit Hochachtung ehren, valakit nagy tisztelettel illetni.

Ehrenamt, daß, méltóságos hivatal, méltósággal járó hivatal, méltóság, rang.

Ehrenbahn, die, becsület útja.

Ehrenbesuch, der, megtisztelő látogatás.

Ehrenbett, daß, trop. auf dem Bette der Ehre sterben, d. i. für's Vaterland, a' becsület v. csata mezején halni meg.

Ehrenbezeichnung, die, megtisztelés, tisztelettétel, becsületadás, tisztesség mutató.

Ehrenedenkmal, daß, tisztelet emléke.

Ehrendieb, der, becsülettrontó.

Ehrendienst, der, tiszteletbeli szolgálat.

Ehrenerkärung, die, becsületmentsége valakinek t. i. más által, törvényes úton.

Ehrenfall, der, im Lebenrechte, pompanevelő udvari szolgálat.

Ehrenfest, daß, valaki tiszteletére való innep v. pompa.

Ehrenhalber, becsületből, becsületére való tekintetből.

Ehrenkleid, daß, pompaköntös v. ruha.

Ehrenkranz, der, tiszteletkoszorú.

Ehrenleute, die, becsületes emberek.

Ehrenmahl, daß, Ehrengedächtniß, tiszteletjel, tisztelet emlékeztető jele.

Ehrenmann, der, tiszteletes v. tiszteletre méltó férjfiú, becsületes v. derék ember.

Ehrenmitglied, daß, becsületbeli tagja, p. o. valamely társaságnak.

Ehrenname, der, tiszteletbeli név v. nevezet.

Ehrenpforte, die, győzdelmi kapu, valaki tiszteletére emelt kapu.

Ehrenposten, der, méltóság, rang.

Ehrenpreis, der, szigorall, verónika.

Ehrenpunct, der, becsületbeli dolog, becsületbenjáró dolog.

Ehrenräuber, der, becsülettrontó, becsülettragódó.

Ehrenreich, adj., igen becsületes.

Ehrenretter, der, becsületmentő, becsületvédő.

Ehrenrettung, die, becsületmentség, becsület kimentése.

Ehrenrührig, adj., becsületsértő.

Ehrensache, die, becsületben járó dolog.

Ehrensäule, die, tisztelet oszlop, valaki tiszteletére emelt oszlop.

Ehrenschilder, der, rágalmazó, becsületlenítő; eines Frauengimmer's, szűzszeplősítő.

Ehrensold, der, tisztség díjja.

Ehrenstaffel, die, becsület grádicsa.

Ehrenstelle, die, rang, méltóság, méltóságos hivatal v. tisztség.

Ehrenstreit, der, becsületbenjáró per.

Ehrenstufe, die, becsület polcz, v. polcz; eine sehr hohe Ehre, főrang.

Ehrentag, der, daß Ehrenfest, valakinek tiszteletére rendeltetett nap, tiszteletnap; st. Hochzeitstag, menyegzőnap, lakodalom napja.

Ehrentempel, der, dicsőség temploma.

Ehrentitel, der, becsületezím.

Ehrenvest, adj., (als Titel), nemzetes, vitélő, tekintetes.

Ehrenvoll, adj., tisztességes, becsülettel telyes, becsületre való, becsületes; adv., tisztességesen, becsülettel, becsületesen, illendően.

Ehrenwache, die, becsületbeli őr, rangőr.

Ehrenwort, daß, d. i. Worte des Wohlstandes, der Achtung, becsületadó szó, becsület szó, megbecsülő v. tisztelő kifejezés; Versprechen bei seiner Ehre, szó ígéret, fogadás, szóadás, mellyet valaki becsületére ad; sein Ehrenwort geben, szavát adni; sein Ehrenwort halten, szavát megtartani.

Ehrenzeichen, daß, rangjel.

Ehrrerbietig, adj., tisztelettel viseltető, tiszteletadó; adv., tisztelettel.

Ehrrerbietigkeit, die, Ehrrerbietung, tisz-

tolet, tiszteletet mutató; Ehrerbietigkeit gegen Aeltern, Wohlthäter, gegen Gott, tartozó tisztelet, p. o. a' szülék, jóltévők és Isten eránt.

Ehrfurcht, die, mély tisztelet, alázatos v. nagy tisztelet; Ehrfurcht gegen Gott, imádó tisztelet; Ehrfurcht jemanden erweisen, valaki eránt tisztelettel viseltetni.

Ehrfurchtsvoll, adj., tisztelettel teljes; adv., tisztelettel.

Ehrgefühl, das, becsületérzés; ein Mann von Ehrgefühl, becsületérző ember.

Ehrgeiz, der, nagyravágyás, becsületkórság, hirre névre vágyás, becsületrevágyás.

Ehrgeizig, adj., der Ehrgeizige, nagyravágyó, becsületrevágyó; adv., nagyravágyólag.

Ehrlich, adj., becsületes; adv., becsületesen.

Ehrlichkeit, die, jámborság; feddhetetlenség, jóság.

Ehrliche, die, becsületszeretés v. szeretet.

Ehrliebend, adj., becsületszerető.

Ehrlos, adj., becstelen; adv., becstelenül.

Ehrlosigkeit, die, becstelenség.

Ehrsam, adv., becsületes, tisztességes.

Ehrsucht, die, becsületkórság, becsületvadászás, nagyravágyás.

Ehrsüchtig, adj., becsületvadászó, nagyravágyó.

Ehrvergessen, adj., becstelen, becsületével nem gondoló, elvetemedett; adv., becstelenül.

Ehrrwürden, die, ein Titel geistlicher Personen, z. B. Euer Ehrrwürden! Tisztelendő Úr, Tiszteletes Uram!

Ehrrwürdig, adj., tiszteletes, tiszteletre méltó tisztelendő; ein ehrrwürdiger Mann, tiszteletre méltó férjű.

Ehrrwürdigkeit, die, tiszteletesség, méltóság, tiszteletre méltóság.

Eibe, die, der Eibendaum, ternyőfa, tiszafa, tiszafenyő.

Eibisch, der, fejmályva.

Eibischwurzel, die, fejmályva gyökere.

Eichapfel, der, gubacs, gubó.

Eichbaum, der, tölgyfa.

Eichbilz, der, Holzschwamm, cserfatapló.

Eiche, die, tölgy, tölgyfa, cserfa.

Eichel, die, makk.

Eichelmast, die, makkon hízalás.

Eichen, adj., tölgy, tölgyfából való.

Eichenholz, das, tölgyfa.

Eichenlaub, das, tölgyfalevél.

Eichenwald, der, tölgyfaerdő.

Eichholz, das, tölgyfa, cserfa.

Eichhorn, Eichhörchen, das, mókus, evecske, evet, cziczabó.

Eichschwamm, der, cserfatapló.

Eichwald, der, tölgyfaerdő.

Eid, der, esküvés, hitletétel; bei den Soldaten, zászló alá esküvés; einen Eid ablegen, megesküdni, a' hitet letenni; den Eid brechen, megszegni a' hitet, v. esküvést.

Eidbruch, der, hitszegés.

Eidbrüchig, adj., hitszegett.

Eidesformel, die, esküves formája.

Eidgenossenschaft, die, szövetséges társaság, szövetkezet; von den Schweizern, a' Helvécziai szövetkezet.

Eidgenössisch, adj., szövetkezeti, Helvécziai.

Eidlich, adj., esküvési; adv., esküvéssel, hittel.

Eifer, der, regeß Streben, Begierde, buzgóság, buzgó igyekezet; aus Eifer, felbuzdulásból; mit Eifer, buzgósággal, buzgó igyekezettel; st. Zorn, Unwille, harag, heveség, felgerjedés, megindulás; in Eifer geraten, felgerjedni, heveskedni, felhivülni; aus Eifer, heveségből, gerjedeleméből.

Eiferer, der, für eine gute Sache, buzgó pártfogója, oltalmazója valaminek, heves védelmező v. védő.

Eifern, zornig seyn, haragjában gerjedezni, bosszankodni, haragudni; st. etwas mit Eifer vertbeidigen, strafen, hevesen kikelni, buzogni valami mellett v. valami ellen; z. B. gegen das Laster eifern, keményen feddeni a' bünösöket, v. feddőzni a' bünösökre; st. eifersüchtig seyn, szerelemföltő lenni, féltetni valakit, t. i. más szerelmétől.

Eifern, das, Zorn, Unwille, bosszankodás, heveskedés; Eifer für die gute Sache, heves kikalás, buzgás valami mellett v. valami ellen.

Eifersucht, die, Mißvergnügen über die Vorzüge u. anderer, kajánság, irigy vetekedés, szerencseirigylés; Zorn über die wahre oder eingebildete Untreue einer geliebten Person, szerelemföltés, férjféltés, feleségféltés, társféltés.

Eifersüchtig, adj., szerencseirigylő; in der Liebe, szerelemföltő, férjféltő, feleségféltő; eifersüchtig seyn, féltetni a' férjet, feleségét, szeretőjét

mástól: adv., kajánúl, irígy vete-
kedéssel; szerelemfélte.

Eifrig, adj., begyerig, buzgó, heves, tü-
zes; eifrig bitten, buzgón kérni; st.
zornig, indulatos, haragos; adv.,
buzgón, ájtatosan; heftig, hevesen,
tüzesen; zornig, felgerjedve, bosszan-
kodva.

Eigen, adj., eigentbümlich, tulajdon,
a' maga, saját, önnön v. ennen; mein
eigener, meine eigene, mein eigenes,
a' magam, magad, maga, v. saját,
önnön magam 's a' t.; az én tulajdo-
nom, a' te tulajdonod 's a' t.; ich
habe es mit meiner eigenen Hand ge-
schrieben, tulajdon kezemmel írtam;
sich etwas eigen machen, tulajdonéva
tenni valamit v. igen rá szoktatni
magát valamire; st. sonderbar, mun-
derlich, különös, csudálatos p. o.
ember.

Eigendünkel, der, nagyralátás, maga-
meghittség, kevélység.

Eigenbändig, adj., tulajdon kezével va-
ló, magam, magad, maga kezével
írt, saját kezemmel, kezeddél, ke-
zével írott; adv., tulajdon kezével,
saját kezemmel, kezeddél, 's a' t.;
ein eigenbändiges Schreiben, tulajdon
kezével írt levél; einem etwas eigen-
bändig übergeben, valakinek tulajdon
kezével átadni valamit.

Eigenheit, die, különösség, különös
tulajdonság.

Eigenliebe, die, önnszeretet, tulajdon-
szeretet; die blinde Eigenliebe, a'
vak önnszeretet.

Eigenlob, daß, önndícséret, tulajdondí-
cséret, tulajdon maga dícsérete.

Eigenmächtig, adj., önnhatalmú, önnön
hatalmában lévő, önnkényű, hatal-
maskodó; adv., önnkényen, hatalmas-
kodva.

Eigennützig, adj., haszonvadászó, ha-
szonkereső, önnhasznú, haszonleső;
adv., önnhaszonból, önnhasznúlag,
haszonkeresésből, fukarkodva.

Eigennützigkeit, die, haszonvadászás, v.
keresés, önnhasznúság, haszonlesés.

Eigennutz, der, önnhaszon, haszonkere-
set, önnhaszonra vágyás.

Eigenschaft, die, tulajdonság; st. Be-
schaffenheit, minéműség, természet.

Eigenschaftswort, daß, ein Adjectivum,
mássalérthető, tulajdonságzó.

Eigensinn, der, akaratoskodás, makács-
ság; fejesség, önneszesség; önnkény.

Eigensinnig, adj., mürriſch, akaratos,

makacs; fejés, önnkényű; adv., -aka-
ratosan, makacsúl, fejeskedve, nyaka-
san, önnkényen, önnkényűleg.

Eigentümer, der, tulajdonos, birtokos.

Eigentümlich, adj., tulajdon, tulajdo-
ni, tulajdonképpenváló, birtokos,
örökös; adv., tulajdonképpenva-
ló, birtokosi módon.

Eigentümlichkeit, die, tulajdonság, kü-
lönösség.

Eigentum, daß, birtok, örökség, jószág.

Eigentumsherr, der, birtokos, ura va-
laminek.

Eigentumsrecht, daß, birtokosi juss,
tulajdoni juss.

Eigentlich, adj., tulajdonképpenváló,
tulajdon; st. ächt, wahr, valóságos,
igazi; adv., tulajdonképpen, iga-
zán, valóban.

Eigenwille, der, akaratosság, akaratos-
kodás.

Eigenwillig, adj., akaratos.

Eignen, sich zu etwas, d. i. passen, al-
kalmatos lenni valamire, arra v.
annakvaló lenni.

Eiland, daß, die Insel, sziget.

Eilbote, der, siető pósta v. követ, se-
bes pósta.

Eile, die, daß Eilen, sietés, sietség; in
der Eile, a' sietségben, sietve, ha-
marjában.

Eilen, sietni, valakihez v. valamivel.

Eilend, eilend, adv., sietve, hirtelen.

Eilf, num., tizenegy.

Eilfertig, adj., von Menschen, siető, siet-
séges; der Eilfertige, s., siettető,
sürgető, hirtelenkedő, hebehurgia;
von Dingen, sietős, sürgetős; adv.,
sietve.

Eilfjährig, adj., tizenegyesztendő.

Eilfmal, adv., tizenegyszer.

Eilfte, der, die, daß, tizenegyedik.

Eilftehalb, tizenegyedfél.

Eilftel, daß, tizenegyedrész.

Eilfteß, tizenegyedikszer.

Eilig, adj., siető; adv., sietve.

Eilmarsch, der, siető menetel.

Eimer, der, als Gefäß, veder; als
Maß, egy veder v. cseber, p. o. bor.

Eimerchen, daß, vedrecske.

Ein, einer, eine, eines, egyvalamelly;
valami; f. ein einziger, eine einzige,
ein einziges, egy, egyetlen egy.

Einadern, beszántani.

Einander, z. B. lieben, egymást szeret-
ni; untereinander, egymásközt;
für einander, egymásért; übereinan-
der, egymáson, egymásra; ein an-
dersmal, máskor, másszor.

Einäschern, verbrennen, hamuvá égetni, felégetni, porra égetni, p. o. várost; béhamvazni.

Einäschern, die, felégetés, porraégetés.

Einäßen, durch heigende Mittel, bé- v. beléetetni, p. o. rézbe az írást, rajzot.

Einäpfung, die, béetetés, etetőnedvel, v. választóvízzel.

Einathmen, beszívni, lehelleni.

Einathmen, das, beszívás, bélehellés.

Einäugig, adj., egyszemű.

Einballen, bekötözni, bécsomózni, csomóba bécsinálni, p. o. papirost, dohányt, portékát.

Einballung, die, bécsomózás, csomóba-kötés.

Einbalsamiren, bébalzsamozni.

Einbalsamirung, die, bébalzsamozás.

Einband, der, bekötés, p. o. a' könyv bekötés.

Einbehalten, megtartani, visszatartóztatni.

Einbeißen, beléharapni.

Einbeißen, etwas mit Salz, sóba v. sósvízbe áztatni, bepáczolni.

Einberichten, tudósítani valakit, valami felől, hírül adni valamit.

Einbetteln, béessenkedni magát valahová.

Einblegen, einbeugen, bé- v. meghajtani.

Einbiegung, die, behajtás, béfelégörbítés.

Einbilden, sich, d. i. überhaupt sich eine Vorstellung oder ein Bild von etwas machen, képzelni valamit, gondolni, hozzávetni; sich eine ungegründete Vorstellung machen, képzelni valamit, képzelődésben lenni; man bildet sich ein, az csak vélekedés, képzelődés; eine ungegründete Vorstellung von sich haben, sokat hinni v. tartani magáról.

Einbildung, die, Vorstellung, képzelet, képzelés; eine falsche Vorstellung von etwas, képzelődés, csüpa vélemény; beßgleichen von sich, nagyralátás, maga nagyra tartása, dolyfősség, dolyf.

Einbildungskraft, die, képzelőerő, képzelő tehetség, képzelődés.

Einbinden, bekötöni, körülkötni, bekötözni, t. i. egy testet másba; bekötöni p. o. a' könyvet; einbinden lassen, bekötötetni a' könyvet.

Einblasen, einhauchen, sügni, belésügni,

belésüjni; einem Redenden einbelfen, az akadozónaksügni, hogy mit mondjon.

Einbrennen, bé- v. belésfürni.

Einbäckeln, j. B. Fleisch, bésenyvesztetni, sóba v. sóvízbe áztatni.

Einbäckelung, die, bésenyvesztés.

Einbrechen, einreißen, j. B. ein Haus, lerontani, ledönteni; nach innen zu brechen, j. B. das Eis bricht ein, a' jég leszakad, beszakad, bétörök; ausbrechen und hineindringen, j. B. die Diebe haben ins Haus eingebrochen, a' tolvajok bétörték, v. bérontottak a' házba, felverték a' házat; in die Feinde einbrechen, bérontani az ellenség közzé, ráütni az ellenségre; ins Lager einbrechen, a' táborba ütni; st. plötzlich annahen, j. B. von der Nacht, hirtelen elkövetkezni, meglepni; die Nacht bricht ein, éjtszaka lesz v. közelget az éjtszaka; die Kälte bricht ein, beáll a' hideg.

Einbrechen, das, der Einbruch, bétörés, bérontás, ráütés, p. o. az ellenségre; st. Einsturz, össze v. ledőlés; eine plötzliche Ankunft, hirtelen eljövétel v. megjelenés, bekövetkezés; bei Einbruch der Nacht, bekövetkező az éjtszaka, éjjelre kelvén az idő.

Einbrennen, ein Zeichen, reásütni, p. o. bélyeget, megsütögetni, p. o. bélyegzővel; Mehl zu Speisen, bérántani az ételt, rántással feleresztetni.

Einbrennen, das, rántás, t. i. az ételben.

Einbrenn-Suppe, die, rántott leves.

Einbringen, j. B. Getreide, bévinni, béhozni v. behordani; Kriegsgefangene einbringen, hadi foglyokat hozni, késérni; st. ersetzen, kipótolni; utánnapótolni, megtéríteni, helyrehozni; st. Gewinn bringen, hasznót hajtani, behajtani, béhozni.

Einbroden, einbröckeln, j. B. Brod in Milch, aprítani, belétördelni p. o. a' kenyeret.

Einbruch, der, bétörés, bérontás.

Einbrühen, megforrázni.

Einbüßen, verlieren, elvesztetni, kárt vallani, vesztetni valamiben, vesztességének lenni; das Leben einbüßen, életét elvesztetni; die Augen einbüßen, megvakulni; sein Vermögen einbüßen, vagyonát elvesztetni, attól megfosztatni.

Einbüßung, die, Einbuße, vesztesség.

Eincaßiren, bévenni pénzt a' kassába; beszédni az adósságot.

Eincaßirer, der, pénzbészédő.

Eincaßirung, die, pénzbészedés.

Eindeutig, adj., egyértelmű.

Eindringen, megáلكudni.

Eindringung, die, megáلكadás, áلكu.

Eindorren, oder dörren, öszveaszalódni, öszveaszni, v. száradni.

Eindrängen, bényomúlni, bétolúlni, v. tolakodni, tolongani.

Eindringen, mit Gewalt, béhatni, in die Stadt eindringen, bérontani a' városba; mitten in die Feinde eindringen, középén rontani bé az ellenség közé; trop. tief in etwas eindringen, mélyen bélátni valamelly dologba; auf jemanden eindringen, megtámadni valakit p. o. szóval 's a' t.

Eindringen, daß, bényomulás, béhatás.

Eindringend, adj., trop. j. B. eine eindringende Rede, hathatós, béható, szívreható t. i. beszéd; ein eindringender Verstand, mélybélátó elme v. ész, éles elme.

Eindringlich, adj., hathatós, bé- v. megható, adv., hathatósan.

Eindruck, der, das Eindringen, bényomás, belényomás; trop. Wirkung auf das Gemüth, béhatás, béható erő, hathatosság, foganat.

Eindrücken, eindrücken in etwas, bé- v. belényomni, rányomni, p. o. a' pecsétnyomót a' spanyolviaszra; trop. j. B. dein Bild hat sich tief in mein Herz eingedrückt, a' te képed mélyen bényomódott a' szívembe; durch Drücken zerbrechen, j. B. ein Ei, bétörni, bényomni p. o. a' tojást, ablakot.

Eindrücken, daß, bényomás.

Einengen oder **einengen**, bé- v. elboronálni.

Einer, eine, eines!, egy; nicht einer, egy se.

Einerlei, egyféle; von einer Art, ugyan a'féle; f. eben dasselbe, ugyan az, egy, azon egy; es ist mir einerlei, nekem mind egy; das ewige Einerlei, az a' szüntelenváló egyfomság.

Einernten, lez v. béaratni, bétakarítani p. o. az életet, trop. f. gewinnen, nyerni belőle, vagy nyereséget látni valamiből.

Einerntung, die, béaratás.

Einfach, adj., egyes, egyszerű, együgyű, természetes, nem mesterséges; nicht gefüllt, j. B. eine Rose,

egyrétű, nem telyes; ohne Nette, j. B. ein Stengel, halm, egyszálú, ágatlan; adv., együgyűen, egyrétűen, egyszerűen.

Einfachheit, die, együgyűség; trop. j. B. der Rede, egyenesség; der Blumen, egyrétűség.

Einfädeln, beléhúzni a' többé p. o. a' czérnát, selymet; trop. etwas fein einleiten, flüchtig anlegen, mesterségesen elintézni valamit.

Einfädelung, die, belévonás.

Einfältig, adj., kunsztos, együgyű; f. aufrichtig, offenherzig, egyenes v. igaz szívű; f. albern, ügyetlen, ostoba, buta, esztelen; adv. együgyűen; nyilván, egyenesen; esztelenül, ostobául.

Einfahren, j. B. Getreide in die Scheuern, béhordani, bévinni p. o. gabonát a' csürbe; trop. f. einsteigen, im Berabau, lemenni, leereszkedni a' bányába; f. bineinfahren, j. B. in den Hafen, béállani p. o. a' kikötőbe, bémenni p. o. kocsin v. szekeren valahová.

Einfahren, daß, béhordás, bévitel; f. einsteigen, lemenetel a' bányába; bemenés, béállás.

Einfahrt, die, die Handlung des Einfahrens, j. B. in ein Bergwerk, lemenetel p. o. a' bányába; in den Hafen, bemenetel, béállás a' kikötőbe; der Ort des Einfahrens, bėjárás, bėjáró hely, bemenetel.

Einfall, der, Einsturz, j. B. eines Zimmers, der Erde, bédülés, beesés, beszakadás, bėrogyás; der Feinde in ein Land, bėrohanás, az ellenségnek bėrohanása; des Wassers in das Meer, bėrúgása v. folyása, beszakadása a' folyóvíznek a' tengerbe; einen Einfall thun oder machen, bėütni, bėrontani, mint az ellenség; trop. Einfall, d. i. ein unerwarteter Gedanke, hirtelen gondolat v. találmány, észbejutás, észbeötlés; einen Einfall haben, darauf kommen oder geraten, arra a' gondolatra jönni, valaminek jutni eszébe.

Einsallen, einstürzen, bédülni, bé- v. öszverogyni, mint a' ház; f. bineinsallen, beesni, belėesni; in die Feinde einsallen, bėütni az ellenség táborába, ráütni az ellenségre; von Lichtstrahlen, béhatni, bémenni; die Nacht fällt ein, bėált az éjtszaka; von Gedanken, j. B. es fällt mir etwas ein, valami gondolat jön v. jut

Einäschern, verbrennen, hamuvá égetni, felégetni, porra égetni, p. o. várost; béhamvazni.

Einäschern, die, felégetés, porraégetés.

Einähen, durch heiße Mittel, bé- v. beléetetni, p. o. rézbe az írást, rajzot.

Einäugung, die, béetetés, etetőnedvel, v. választóvízzel.

Einathmen, beszívni, lehelleni.

Einathmen, das, beszívás, bélehellés.

Einäugig, adj., egyszemű.

Einbällen, békötözni, bécsomózni, csomóba bécsinálni, p. o. papirost, dohányt, portékát.

Einballirung, die, bécsomózás, csomóba-kötés.

Einbalsamiren, bébalzsamozni.

Einbalsamirung, die, bébalzsamozás.

Einband, der, békötés, p. o. a' könyv békötés.

Einbehalten, megtartani, visszatartóztatni.

Einbeißen, beléharapni.

Einbeissen, etwas mit Salz, sóba v. sósvízbe áztatni, bepáczolni.

Einberichten, tudósítani valakit, valami felől, hírül adni valamit.

Einbetteln, béesenkedni magát valahová.

Einblegen, einbeugen, bé- v. meghajtani.

Einbiegung, die, behajtás, béfelégörbítés.

Einbilden, sich, d. i. überhaupt sich eine Vorstellung oder ein Bild von etwas machen, képzelni valamit, gondolni, hozzávetni; sich eine ungegründete Vorstellung machen, képzelni valamit, képzelődésben lenni; man trüflet sich ein, az csak vélekedés, képzelődés; eine ungegründete Vorstellung von sich haben, sokat hinni v. tartani magáról.

Einbildung, die, Vorstellung, képzelet, képzelés; eine falsche Vorstellung von etwas, képzelődés, csupa vélemény; desgleichen von sich, nagyralátás, maga nagyra tartása, dolyfösség, dolyf.

Einbildungskraft, die, képzelőerő, képzelő tehetség, képzelődés.

Einbinden, békötöni, körülkötni, békötözni, t. i. egy testet másba; békötöni p. o. a' könyvet; einbinden lassen, békötötni a' könyvet.

Einblasen, einhauchen, súgni, belésúgni,

beléfújni; einem Redenden einbelfen, az akadozónaksúgni, hogy mit mondjon.

Einbrennen, bé- v. beléfurni.

Einbäckeln, j. B. Fleisch, bésenyvesztetni, sóba v. sóvízbe áztatni.

Einbäckelung, die, bésenyvesztés.

Einbrechen, einreißen, j. B. ein Haus, lerontani, ledönteni; nach innen zu brechen, j. B. das Eis bricht ein, a' jég leszakad, beszakad, bétörök; ausbrechen und hindringen, j. B. die Diebe haben ins Haus eingebrochen, a' tolvajok bétörték, v. bérontottak a' házba, felverték a' házat; in die Feinde einbrechen, bérontani az ellenség közé, ráütni az ellenségre; ins Lager einbrechen, a' táborba ütni; st. plötzlich annahen, j. B. von der Nacht, hirtelen elkövetkezni, meglepni; die Nacht bricht ein, éjtszaka lesz v. közelget az éjtszaka; die Kälte bricht ein, beáll a' hideg.

Einbrechen, das, der Einbruch, bétörés, bérontás, ráütés, p. o. az ellenségre; st. Einsturz, össze v. ledülés; eine plötzliche Ankunft, hirtelen eljövétel v. megjelenés; bekövetkezés; bei Einbruch der Nacht, bekövetkező az éjtszaka, éjjelre kelvén az idő.

Einbrennen, ein Zeichnen, reásütni, p. o. bélyeget, megsütögetni, p. o. bélyegzővel; Mehl zu Speien, bérántani az ételt, rántással felereszteni.

Einbrennen, das, rántás, t. i. az ételben.

Einbrenn-Suppe, die, rántott leves.

Einbringen, j. B. Getreide, bévinni, béhozni v. behordani; Kriegsgefangene einbringen, hadi foglyokat hozni, késérni; st. ersetzen, kipótolni; utánnapótolni, megtéríteni, helyrehozni; st. Gewinn bringen, hasznot hajtani, behajtani, béhozni.

Einbroden, einbröckeln, j. B. Brod in Milch, aprítani, belétördelni p. o. a' kenyeret.

Einbruch, der, bétörés, bérontás.

Einbrühen, megforrázni.

Einbüßen, verlieren, elvesztetni, kárt vallani, vesztetni valamiben, veszteségének lenni; das Leben einbüßen, életét elvesztetni; die Augen einbüßen, megvakulni; sein Vermögen einbüßen, vagyonát elvesztetni, attól megfosztatni.

Einbüßung, die, Einbuße, veszteség.

Eincassiren, bévenni pénzt a' kassába; beszédni az adósságot.

Eincassirer, der, pénzbésszedő.

Eincassirung, die, pénzbésszedés.

Eindeutig, adj., egyértelmű.

Eindringen, megádkudni.

Eindringung, die, megádkudás, alkut.

Eindorren, oder dörren, öszveaszalódni, öszveaszni, v. száradni.

Eindrängen, bényomulni, bétolulni, v. tolakodni, tolongani.

Eindringen, mit Gewalt, behatni, in die Stadt eindringen, bérontani a' városba; mitten in die Feinde eindringen, középen rontani bé az ellenség közé; trop. tief in etwas eindringen, mélyen belátni valamelly dologba; auf jemanden eindringen, megtámadni valakit p. o. szóval 's a' t.

Eindringen, daß, bényomulás, behatás.

Eindringend, adj., trop. j. B. eine eindringende Rede, hathatós, beható, szívreható t. i. beszéd; ein eindringender Verstand, mélybelátó elme v. ész, éles elme.

Eindringlich, adj., hathatós, bé- v. megható; adv., hathatósan.

Eindruck, der, das Eindringen, bényomás, belényomás; trop. Wirkung auf das Gemüth, behatás, beható erő, hathatóság, foganat.

Eindrücken, eindrücken in etwas, bé- v. belényomni, rányomni, p. o. a' pecsétnyomót a' spanyolviaszra; trop. j. B. dein Bild hat sich tief in mein Herz eingedrückt, a' te képed mélyen bényomódott a' szívembe; durch Drücken zerbrechen, j. B. ein Ei, bétörni, bényomni p. o. a' tojást, ablakot.

Eindrücken, daß, bényomás.

Einegen oder **eineggen**, bé- v. elboronálni.

Einer, eine, eines!, egy; nicht einer, egy se.

Einerlei, egyféle; von einer Art, ugyan a' féle; f. eben dasselbe, ugyan az, egy, azon egy; es ist mir einerlei, nekem mind egy; das ewige Einerlei, az a' szüntelenvaló egyforma-ság.

Einernten, le* v. bearatni, bétakarítani p. o. az életet, trop. f. gewinnen, nyerni belőle, vagy nyereséget látni valamiből.

Einerntung, die, bearatás.

Einfach, adj., egyes, egyszerű, együgyű, természetes, nem mesterséges; nicht gefüllt, j. B. eine Rose,

egyrétű, nem telyes; ohne Nester, j. B. ein Stengel, Halm, egyszálú, ágatlan; adv., együgyűen, egyrétűen, egyszerűen.

Einfachheit, die, együgyűség; trop. j. B. der Rede, egyenesség; der Blumen, egyrétűség.

Einfädeln, beléhuzni a' többé p. o. a' czérnát, selymet; trop. etwas feine einleiten, flüglisch anlegen, mesterségesen elintézni valamit.

Einfädelung, die, belévonás.

Einfältig, adj., funstlos, együgyű; st. aufrichtig, offenherzig, egyenes v. igaz szívű; f. albern, ügyetlen, ostoba, buta, esztelen; adv. együgyűen; nyilván, egyenesen; esztelenül, ostobául.

Einfahren, j. B. Getreide in die Scheuern, behordani, bévinni p. o. gabonát a' csürbe; trop. st. einsteigen, im Berabau, lemenni, leereszkedni a' bányába; st. bineinfahren, j. B. in den Hafen, beállani p. o. a' kikötőbe, bémenni p. o. kocsin v. szekeren valahová.

Einfahren, daß, behordás, bévitel; st. Einsteigen, lemenetel a' bányába; béménés, beállás.

Einfahrt, die, die Handlung des Einfahrens, j. B. in ein Bergwerk, lemenetel p. o. a' bányába; in den Hafen, bemenetel, beállás a' kikötőbe; der Ort des Einfahrens, bėjárás, bėjáró hely, bemenetel.

Einfall, der, Einsturz, j. B. eines Zimmers, der Erde, bédülés, beésés, beszakadás, bérogyás; der Feinde in ein Land, bérohanás, az ellenségnek bérohanása; des Wassers in das Meer, bérugása v. folyása, beszakadása a' folyóvíznek a' tengerbe; einen Einfall thun oder machen, béütni, bérontani, mint az ellenség; trop. Einfall, d. i. ein unerwarteter Gedanke, hirtelen gondolat v. talál-mány; észbejutás, észbeötlés; einen Einfall haben, darauf kommen oder geraten, arra a' gondolatra jönni, valaminek jutni eszébe.

Einfallen, einstürzen, bédülni, bé- v. öszverogyni, mint a' ház; st. bineinfallen, beésni, beléésni; in die Feinde einfallen, béütni az ellenség táborába, ráütni az ellenségre; von Lichtstrahlen, behatni, bémenni; die Nacht fällt ein, beált az éjtszaka; von Gedanken, j. B. es fällt mir etwas ein, valami gondolat jön v. jut

eszembe; trop. j. B. die Wangen fallen ein, béesnek az orcák; die Augen sind eingefallen, béestek a' szemei.

Einfalt, die, egyenesség, együgyűség; Ehrlichkeit, jámborság, együgyűség, nyíltszívűség; st. Albernheit, ostobaság, esztelenség, butaság.

Einfaltspinsel, der, buta, ostoba.

Einfangen, fangen und einsperren, j. B. wilde Thiere, bé- v. megfogni és bezárni p. o. állatot; békeríteni p. o. kertet, udvart.

Einfassen, etwas in einen engen Raum fassen, j. B. Getreide, bétölteni, betöltögetni p. o. búzát zsákba, bort hordóba; mit etwas umgeben, einschließen, békeríteni valamivel, körülkeríteni, p. o. kertet kösfallal; etwas in Rahmen fassen, valamit rámaiba foglalni; etwas in Gold einfassen, valamit aranyba foglalni; mit einer Gallerie einfassen, bekörletolni, körlettel körül venni; etwas mit einem Bande einfassen, valamit pántlikába v. galandba szedni.

Einfassung, die, bé- v. belétöltés, belétöltögetés p. o. hordóba, zsákba; körülvevés v. kerítés p. o. a' kertnek körülkerítése; Einfassung des Kleides, szegély, szélborítás; von Gold, arany szegély v. párkány; in Rahmen, ráma; mit Bändern, beszegés.

Einfellen, béreszelni.

Einfuchten, nedvesíteni, meghedvesíteni.

Einfuern, stark einheizen, erősen bétűzteni v. bétűtni.

Einsinden, sich, eljönni, megjelenni, ottlenni bizonyos időre; sich vor Gericht einsinden, megjelenni a' törvényszék előtt.

Einsichten, zusammenflechten, öszvesonni, bétsonni p. o. a' haját; im Flechten mit hinein bringen, belé, közé sonni; trop. közé elegyíteni, belészőni.

Einsfleisch, (ist nur das part. eingefleischt üblich), j. B. ein eingefleischter Teufel, d. i. ein Ausbund von einem Bösewicht, megtestesült ördög.

Einsfluten, beléfoltozni, belétoldani, belészúrni p. o. szót valamibe.

Einsfliegen, bérepülni; ein- und ausfliegen, bé és kirepülni, ki 's bejárni v. repdesni.

Einsfließen, hineinfließen, beléfolyni, bétfolyni; trop. einsfließen lassen, d. i.

etwas erwähnen, valamit előhozni más valamiben v. megemlíteni.

Einsflößen, eig. machen, daß etwas einfließt, belécsepegtetni, belészivárogatni; trop. einem etwas einflößen, d. i. es nach und nach in ihm entstehen lassen, j. B. Muth einflößen, neki bátorítani valakit; Hoffnung einflößen, reménységet nyújtani valakinek, felélesztetni a' reménységet valakiben.

Einsflößung, die, belécsepegetés.

Einsflüstern, a' fülébe sügni valakinek valamit, bétügni, bétüttogni.

Einsflüsterung, die, j. B. jemand's Einsflüsterung Gehör geben, valaki sugallásaira hallgatni v. ügyelni.

Einfluß, der, das Hineinfließen, bé- v. beléfolrás p. o. egy víznek a' másba való folyása; trop. die Wirkung in oder auf etwas, bétfolrás, erő, hatóság, bétatás, bétató erő; viel Einfluß haben, sokat tehetni valahol; ein Mann von Einfluß, megtehető v. véghezvihető ember.

Einsfordern, j. B. Geld, vissza kívánni p. o. pénzt.

Einsforderung, die, kívánása, megkérése az adósságnak, adósság bétetés.

Einsforderer, der, bétető.

Einsförmig, adj., egyféle, egyformájú, együgyű; adv., egyformán.

Einsförmigkeit, die, egyformaság, egyféleség, egyformajúság; együgyűség.

Einsfressen, von Mäden, bétágni magát; von heizenden Sachen, bétenni magát, bétarni, mint a' választóvíz.

Einsfrieren, m. f. bétagyni, mint a' folyóvíz, tó.

Einsfügen, belécsinálni, hozzá csinálni.

Einsfuhr, die, bététel, bétőzés.

Einsführen, Sachen, bétinni, bétordani p. o. kocsin szántóföldekről búzát, gabonát, v. portékát; führend jemanden dahin bringen, j. B. ins Gefängniß einführen, valakit fogságra v. tömlöczbe vinni, bétetni, elfogni és bétinni; in Gesellschaft einbringen, a' társaságba bétutatni v. bétinni, bétavatni; in ein Amt einführen, hivatalba bétavatni, bétiktatni; st. gangbar machen, in Gebrauch bringen, bétvenni, bétözni v. bétvenni szokásba; j. B. eine neue Sitte, Weise, új szokást v. módot bétvenni fel; ein neues Wort einführen, bétvenni az új szót.

Einführung, die, das Einführen von Raaren ic., behozás, bevitel, behordás; ins Amt, beavatás, beiktatás.

Einsfüllen, betölteni, belétölteni.

Einsfüllung, die, belétöltés.

Eingang, der, das Hineingehen, bemenés, bemenetel; jemanden den Eingang verwehren, valakit bé nem eresztetni, nem engedni bémenni; der Ort, wo man hinein geht, bėjárás, bėjárohely; eines Gebäudes, kapu, ajtó; eines Hafens, bėjárás, torkolat; st. Bezahlung, megfizetés, bėjövetele a' kinn lévő pénznek; nach Eingang der ausstehenden Gelder, ha a' kinn lévő adósságaimat v. pénzeimet bévehetem; st. Beifall, z. B. er findet keinen Eingang; nem hallgatnak reá, fel se veszik, nem kap fel; f. Vorbereitung zu etwas, z. B. zu einer Rede, (das Exordium) zur Musik (die Introduction) kezdet, eleje v. kezdete valaminek p. o. beszédnek, muzsikának, kezdő része valaminek.

Eingangstück, das, kezdődarab.

Eingangswiese, adv. kezdet gyanánt, kezdetül.

Eingeben, z. Arznei, beadni p. p. orvosságot a' betegnek; st. in den Sinn geben, javasolni; einem einen Dank eingeben, valamire eszelni valakit; st. überreichen, z. B. eine Bittschrift, beadni, benyújtani p. o. kérelem v. esedezőírást valkinek.

Einaeber, der, javasló, javalló, tanácsadó, eszelő.

Eingebung, die, javaslás, sugallás; göttliche Eingebung, isteni ihletés; das Eingeben der Arznei, orvosság beadás.

Einaebinde, das, kereszteléskori ajándék.

Eingeboren, adj., von einem einzigen Kinde, egyszülött fiú; der eingeborne Sohn Gottes, az Istennek egyszülött fia; im Lande geboren, született polgár t. i. az országban.

Eingedenk, adj. és adv. megemlékezésen; eingedenk seyn, megemlékezni; sey meiner eingedenk, emlékezz meg én rólam.

Eingehen, st. hineingehen, bémenni p. o. házba; auß. u. eingeben, ki's bémenni v. járni; st. ankommen, z. B. Gelder, bėjönni, begyülni, fizetődni; es gehen keine Gelder ein, sehonnán se jó bé pénz v. sem fizet-

nek; st. begriffen werden, z. B. die unaarische Sprache geht ihm schwer ein, nehéz neki v. nehezen megy a' fejébe a' magyar nyelv; st. etwas gefallen lassen, valamire ráállani, megengedni valamiben: z. B. einen Vertrag eingehen, az egyezésre v. alkura ráállani; das geht ich ungern ein, arra nem örömet álllok rá; st. zu Grunde geben, wie Gebäude, elromlani, romlásra térni, hajlani v. sietni, veszendőben lenni, hanyatlani, özveroskadni, mint az épület, dugába dűlni, die Handlung geht ein, ez a' kereskedés hanyatlik, pusztuló félben van; diese Schule geht ein, ez az iskola elpusztul; f. zusammenziehen, z. B. das Tuch geht ein, a' posztó öszvemegy.

Eingemachte, oder das Eingemachte, becsinált.

Eingenommenheit, die, vonattatás valakihez v. megkülömböztetett indulat valaki eránt.

Eingeschränktheit, die, határba szoríttatás.

Eingefessen, adj., megtelepedett.

Eingeseßener, d. i. Einwohner, der, lakos.

Eingeständniß, das, megvallás, vallástétel.

Eingestehen, megvallani, kivallani.

Eingeweide, die, z. B. Herz, Lunge, belsőrészek; Gedärme, bél, plur. belek.

Eingezogen, adj., bescheiden, stütsam, jámbor, szeliderkölsű, szelid; st. sparsam, takarékos gazdálkodó; st. eingeschränkt, magát öszvehúzó; st. einsam, magános; ein eingezogener Leben führen, csendes magánosságban elni: adv. jámborúl, szeliden, szemérmesen; takarékosan, magánosan, magánosságban.

Eingezogenheit, die, szelidség, szeliderkölsűség; magánosság; takarékoság.

Eingießen, belétölteni, beléönteni.

Eingießung, die, betöltés, beléöntés.

Eingraben, vergraben, verscharren, beásni, beléásni; mit dem Grabstichel, z. B. in Erz, belé- v. rámet-szeni, bémetszeni, p. o. a' rézbe, belévésni, p. o. fába; mit einem Graben einschließen, árokkal elkeríteni p. o. a' szántóföldet.

Eingraben, das, die Eingrabung, bév. olásás, belé- v. rámetzés, elkerítés.

Einreifen, eig. z. B. von Rädern, Hafen u., beléakadni, belévágni; belémenni, mint p. o. a' kapocs egymásba, fészű, sróf's a' t. trop. in jemandes Rechte eingreifen, valaki jussába avat kozni v. vágni.

Eingreifen, daß, beléakadás, belémenés, t. i. fészűnek belémenése hajba.

Eingreifend, adj., nachdrucksvoll, Prästig, foganatos, hathatos; adv. foganatosan, hathatosan.

Eingriff, der, d. i. in die Rechte, erőszak, erőszakos beléelegyedés v. beléavatkozás valamibe, erőszakoskodás, valaki jussába avatkozás.

Einguß, der, belétöltés v. öntés; daß,jenige, was eingegossen wird, die Fülle, töltelék t. i. borra.

Einbägen, mit einem Gebäuge umgeben, békeríteni, körülkeríteni t. i. sövénykerítéssel.

Einbästen, belévarni p. o. papirost könyvbe.

Einbäseln, beléakasztani, belékapcsolni.

Einbämmen, z. B. ein Rad, megkötni a' kereket.

Einbändig, adj., félkezű.

Einbändig, kézbe adni v. szolgáltatni, általadni valakinek valamit.

Einbändig, die, általadás, kezébe szolgáltatás.

Einhängen, einhängen, z. B. Fenster, Thüren, béakasztani p. o. az ajtót, ablakot a' sarkába; Oberränge einhängen, a' fülönfüggőt a' fülébe akasztani.

Einhalt thun, megakadályoztatni, akadályt vetni, meggátolni valamit, gátot vetni valaminek; dem Aufrubr Einhalt thun, elnyomni a' lázadást.

Einhalten, hemmen, akadályt v. gátot vetni valaminek; zurückhalten, feltartóztatni, visszatartóztatni; innehalten, megállani megszűnni valamitől, valamivel; Halt ein! megállj! mit der Bezahlung einhalten, d. i. pünktlich bezahlen, szorosan's idejére t. i. fizetni.

Einhalten, daß, Hemmung, meggátolás, akadályoztatás; daß Innehalten, megszűnés; pünktliche Bezahlung, pontos fizetés.

Einbandeln, bévásárlani, beléalkudni.

Einbandlung, die, bé v. belévásárlás.

Einbauchen, belélehelleni.

Einbauchung, die, belélehellés.'

Einbauen, z. B. ein Zeichen in einen Baum, belévágni, belémetszeni, p. o. fába valamit, bévágni valamivel p. o. az ajtót; in die Feinde, bévágni az ellenség közzé; st. zerbauen, meg- z. összevagdálni.

Einbauen, daß, belévágás, in die Feinde, bévágás az ellenség közzé.

Einbaug, einmündig, adj. egy kaszálású p. o. rét.

Einbeben, z. B. ein Fenster, béemelni, beléemelni p. o. az ablakot, ajtót a' sarkába.

Einbesten, z. B. Papier, belévarni p. o. könyvbe papirost.

Einbeugen, sövénnyel békeríteni.

Einheimisch, adj., helyföldi, hazai, földi, nem idegen tartományból való.

Einheit, die, die Zahl, egység.

Einbeigen, béfűtni; es ist eingeeigt, bé van fűtve.

Einbeiger, der, fűtő, béfűtő.

Einbringung, die, béfűtés.

Einbelfen, belésegíteni valamibe.

Einbellig, adj., egyenlő, megegyező p. o. akarat, gondolat; einbellig seyn, megegyezni vele, egy értelemben lenni valami eránt; adv. egyezőleg, egy szívvvel szájjal.

Einb* glett, die, egyetértés, egyező értelem, egyenlőség, megegyezés.

Einber, eig. veraltet, von einem Orte her, onnan; uneig. st. heran, herbei, ide, hozzá: Compos.

Einber fahren, kocsival vagy szekérel jönni, előállani.

Einber gehen, járnai, járkálni elébb tovább.

Einber traben, előlovagolni.

Einber treten, előlépni, előállani v. jönni.

Einbezen, uszítani, uszítva tanítani.

Einholen, st. holen. z. B. Stimmen einholen, öszveszedni a' voksokat v. szözatokat; ein Urtheil einholen, a' bírótól kérdezni ítéletet; Nachricht einholen, tudósítást szereznai valami se- lől; st. erreichen, z. B. im Laufe, elérni, utólélni valakit az útban, az írásban, tanulásban.

Einholung, die, elérés, utólézés.

Einborn, daß, oder Narwal, kétfogú nárvál.

Einbusig, adj., egészkörmű, lókörmű.

Einbüßen, betakarni, belétakarni v. takargatni.

Einbüßung, die, belétakarás.

Einig, adj., egyezőakarátú, egyezőakarattal; **einig** seyn, megegyezni, egyetérteni valakivel; mit sich selbst **einig** seyn, magát meghatározni valamire nézve; **einig** werden, megegyezni, összeegyeztetni, összeháttérni; sie leben sehr **einig** mit einander, jó egyességben élnek egymással; **einig** u. allein, egyedül, csak egyedül.

Einigmal, adv. egynéhányszor.

Einiger, einige, einiges, in sing. némely, valami; es ist noch **einiger** Zweifel übrig, van még valami kétséggem a' dologban; in plur. egynéhányan, némellyek; einige fürchten dich, némellyek félnek tőled; einige sagen dies, einige jenes, némellyek ezt mondják, mások amaszt, v. ki ezt mondja, ki azt.

Einigermassen, adv. valamennyire, némünémüképpén, valamelly részben, részént, részszerént.

Einigkeit, die, st. **Einheit**, egység; st. **Eintracht**, egyesség.

Einimpfen, einem Kinde die Pocken, beoltani, beléoltani p. o. a' himlőt a' gyermekbe.

Einjährig, adj., egyesztendő, esztendő.

Einjagen, nur trop. z. B. einem Furcht **einjagen**, valakire ráijjeszteni, valakit megijjeszteni.

Einläuen, einlaugen, z. B. kleinen Kindern die Speisen, u. in den Mund streichen, szájába rágni a' kisdédnek az ételt; trop. etwas recht deutlich machen, valamit valakinek a' szájába rágni, fejébe verni, v. valamit igen megmagyarázni.

Einlauf, der, vevés, vásárlás, beszerzés.

Einlaufen, megvenni, megvásárolni, beszerezni, venni, vásárolni, bevásárolni.

Einläufer, der, vevő, vásárló.

Einkehr, die, Herberge, bészállás p. o. vendégfogadóba; st. Gasthaus, fogadó, vendégfogadó.

Einkehren, bei jemanden, bészállani valakihez.

Einkehrwirthshaus, das, bészálló v. szállást adó vendégfogadó, a' hová kocsiival is lehet szállani.

Einkeilen, beléékelni, v. ékezni p. o. a' sejsze nyelet.

Einkeilern, a' pinczéhe lerakni.

Einferben, bé- v. belérovátkolni; felválni v. felmetszeni a' rovásra; ein-

ferbte Blätter, czipkés szélű levelek.

Einferbung, die, bérovátkolás; rovásrametszés.

Einferfern, tömlöczbe vetni v. zárni.

Einferferung, die, tömlöczbevetés.

Einfitten, beléragasztani, beléfoglalni szurokkal, mézgával, vakolattal, p. o. késnyélbe a' kés szárát, a falba a' követ.

Einfittung, die, beléragasztás, beléfoglalás.

Einflagen, bévádolni, bépanaszolni.

Einflammern, vaskapcsokkal hozzáfoglalni.

Einflang, der, ohne plur. ein einfacher Klang, hang; ein harmonischer Klang in der Musik, összhangzás, összhang; trop. völlige Uebereinstimmung, egyesség; egyetértés.

Einfleben, einfleiben, beléragasztani p. o. csirizzel valamit, bécsirizelni.

Einfleiden, einen Geistlichen, eine Nonne, beöltöztetni, p. o. barátot, apácát a' szerzetes rend közé; trop. Gedanken einfleiden, a' dolognak, gondolatnak a' külső színet is megadni.

Einfleidung, die, einer Nonne, beöltöztetés, béavatás; trop. külső szín, jó előadás mód.

Einfleistern, belécsirizelni.

Einflemmen, közzé v. belécsiptetni.

Einflemmung, die, közecsiptetés.

Einfneten, den Teig, bedagasztani.

Einfnken, belécsattantani a' kilincset az ütköző vágásába, (úgy behúzni v. betenni az ajtót, hogy a' kilincs az ütközőbe beléakadjon).

Einfnpfen, beléverni kopogva.

Einfnpfen, belékötni csomóba.

Einfnpfung, die, belékötés.

Einfnchen, befőzni, elfőzni; bis auf den dritten Theil einfnchen lassen, egy harmad részéig el hagyni főni v. elfőzni; m. f. elfőni.

Einfnchen, das, befőzés, elfőzés, elfőzés.

Einkommen, mit einem Geschäfte vor einen Höbern kommen, z. B. mit einer Bittschrift einkommen, kérelemirást nyújtani v. adni bé; wider jemanden einkommen, bévádolni valakit, panaszt tenni valakire, közönséges helyen; von Geldsummen. in die Cassé kommen, bójönni t. i. pénznek a' kasszába v. jövedelmül; z. B. das aus dem Bergwerke einkommene Geld, a' bányákból bójött pénz;

in die Gedanken kommen, einfallen, észébe jutni v. ötleni; gem. in die Wochen kommen, lebetegedni, gyermekágyba esni.

Einkommen, daß, megjelenés p. o. tanács előtt, valami kéressel; ein gewisses mäßiges Einkommen, bizonyos, mérsékelt, törhető jövedelem.

Einkünfte, die, jövedelem; vom ganzen Jahre, egész esztendei jövedelem.

Einframen, beszédni a' kirakott portékát.

Einfrischen, béküjti.

Einladen, jemanden zu Tische etc. hívni, meghívni v. elhívni valakit ebédre, vacsorára; Gäste einladen, vendégeket hívni, ich bin eingeladen, hivatalos vagyok; ins Schiff einladen, belé v. rárakni a' terhet p. o. hajóra.

Einladen, daß, die Einladung zu Tische, meg- v. elhívás p. o. ebédre, vacsorára; Belastung mit etwas, terehrakás, v. bérakás p. o. a' hajóba.

Einlader, der, meghívó, vendégghivogató.

Einladungsschreiben, daß, meghívó levél.

Einlage, die, z. B. eines Briefes, bennlévő, bezárt levél, vagy más akármi; Geld, z. B. in die Armen-Casse, adakozás; in die Lotterie, bététel, sors díjja.

Einlager, daß, tartózkodás, mulatás valamelly helyen.

Einländisch, adj. hazai, földi, tartománybéli.

Einlangen, st. einrichten beadni, bényújtani p. o. írást, vádat ée.

Einlaß, der, daß Einlassen, béeresztés, bébocsátás; der Ort des Einlassens, bėjáró hely, bemenetel, kis ajtó, a' városba bėjáró ajtó.

Einlassen, béeresztteni, bébocsátni; st. verfürten, z. B. Tuch einlassen, a' posztót bėjavatni; sich einlassen in etwas, beléelegyedni valamibe, sich in ein Gespräch einlassen, beszédbe ereszkedni valakivel, sich in einen Handel einlassen, alkuba ereszkedni valakivel; darauf lasse ich mich nicht ein, arra a' feltételre rá nem állok, azt el nem fogadom.

Einlassung, die, béeresztés v. bocsátás; beléelegyedés.

Einlauf, der, z. B. eines Schiffes in den Hafen, bétérés, bészállás, béevezés a' kikötőhelybe.

Einlaufen, in den Hafen, béevezni, bémenni, bėjállani a' kikötőbe; st. anlangen, érkezni, megérkezni, megjönni; es laufen Nachrichten ein, olyan tudósítások érkeznek; von Tüchern, zusammenlaufen, eingeben, öszvemenni, v. zsugorodni; das Tuch läuft ein, öszvemegy a' posztó.

Einlaufen, daß, der Schiffe, bėjállás, béevezés p. o. a' kikötőbe.

Einlaugen, lúgba áztatni, bészapulni, megszapulni, szapulóba tenni p. o. a' szennyest, sonalat.

Einlegemesser, daß, bétévőkés, bicsak, bicska.

Einlegen, bineinlegen, bétenni, belé-tenni, bérakni, belérakni; Holz in den Ofen einlegen, fát tenni bé a' kemenczébe; einen Brief einlegen, levelet zárni másikba; trop. zum künftigen Gebrauch an einen Ort legen, bėjátsálni és eltenni másszorra, későbbre v. télire 's a' t.; Gurken oder Kraut einlegen, ugorkát v. káposztát bėjavanyítani; Früchte für den Winter einlegen, a' gyümölcsöt bėjőzni télire; Neben etc. einlegen, ültetni, beültetni, elültetni, bedugni a' földbe p. o. plántát, csemetét; bei Tischlern, eingelegte Arbeit, kirakott munka p. o. a' czifraságokkal kirakott asztal 's a' t.; Soldaten zur Befahrung einlegen, őrizetet tenni a' városba, őrizettel megrakni a' várost; ein gutes Wort einlegen, jó szót tenni v. szólni valaki mellett, kérni érte; Ehre einlegen, felkapni, becsületet vallani valamivel; Schande mit etwas einlegen, gyaláztatot v. szégyent vallani valamivel.

Einleimen, beléenyvezni.

Einleimung, die, beléenyvezés.

Einleiten, intézni, elintézni, kormányozni valamelly dolgot, v. a' dolog menetelét; einen Proceß einleiten, a' pert elindítani a' maga útján és vinni, eligazítani.

Einleitung, die, intézés, elintézés, kormányozás; st. Anleitung, Unterricht z. B. zur Rechtswissenschaft, bėjátszó tanítás a' törvénytudományba; st. Vorbereitung, Eingang, bėjátszó, bėjátszó elmélkedés v. oktatás.

Einsetzen, mit dem Wagen, belétérni; ismét belétérni p. o. az egyenes útba kocsival; mit den Pferden, a' lovakat fordítani; in der Rede, viszatérni a' mondottakra; durch den

fen in die gehörige Lage bringen, z. B. verrenkte Glieder, helyre tenni p. o. kifeszamodott tagot.

Einlenkung, die, vissza- v. belétérés az elhagyott útba; helyretevés v. igazítás.

Einleuchten, klar, deutlich werden, világos és megérthető lenni; es leuchtet mir etwas ein, által látom a' dolgot, világos előttem; ein einleuchten der Beweis, világos megmutatás v. bizonyosság.

Einleuchtend, adj., világos, nyilvánvaló, megérthető; einleuchtend seyn, megtetszeni, nyilvánvaló lenni; adv. világosan, nyilván.

Einliefern, béküldeni, beadni, beszolgáltatni, béhozni p. o. a' portékát a' helyére.

Einlieferung, die, béküldés, beadás, béhozás, beszolgáltatás.

Einliegen, bérben lakni.

Einlogiren, jemanden, valakit beszállítani valahová, szállásra adni; sich einlogiren, beszállani valahová, valakihez szállani, megszállani valakinél.

Einlogirung, die, beszállítás, beszállás.

Einlösen, beváltani, visszaváltani, kiváltani p. o. a' zálogot.

Einlösen, daß, die Einlösung, bé — ki — v. visszaváltás.

Einlösungsschein, der, beváltó v. váltóczédula.

Einlöthen, beléforrasztani, p. o. a' vasat valamibe.

Einlöthung, die, beléforrasztás.

Einmachen, hinein thun, belétenni; f einwickeln; becsinálni, belécsinálni v. takargatni; Obst einmachen, becsinálni, befőzni p. o. mézbe v. nádmézbe gyümölcsöt; Fleisch, Fische einmachen, húst, halat becsinálni; Eingemachtes, becsinált t. i. hús, étel; Kalk einmachen, meszet áztatni.

Einmachung, die, becsinálás, bétakargatás.

Einmüßig, adj., z. B. Pflanzen, egyhimű sereg t. i. a' növények között; egykaszállású t. i. rét.

Einmal, adv. egyszer, egy ízben; egykor, egy időben; daß Einmaleins, a' sokszorozótábla; einmal für allemal, most egyszer 's utóljára, v. egy szó annyi, mint száz; im Bitten, Zurufen, ugyan ugyan kérlek;

z. B. setze dich einmal in meine Stelle, ugyan helyheztesd csak magadat az én állapotomba; aber höre einmal, de ugyan kérlek; höre einmal Bursche! hallod e' gyermek; st. bereits, már egyszer; komm einmal, gyere már; auf einmal oder mit einem Male, egyszerre.

Einmalig, adj. egyszeri.

Einmarsch, der, bemenetel, katonák bemenetele.

Einmarschiren, bémenni p. o. a' se reggel.

Einmauern, köfallyal békeríteni, fallal körülvenni, fal közé rakni; mit Mauern einschließen, valakit kö közé rakni t. i. elevenen, fal közé rekesztetni p. o. gonosztévőt.

Einmeißeln, bévésni, belévésni, t. i. vas vésővel köbe 's a' t.

Einmengen, einmischen, közsé v. belékeverni, közéelegytetni; trop. etwas, beléelegytetni; sich einmengen, magát valamibe elegytetni, beléavatni.

Einmengen, daß, közsékeverés, beléelegytetés.

Einmessen, zumessen, belémérni, mérve töltetni belé; sich einmessen, d. i. durch Messen vermindern, elmérni, a' mérés által fogyni, kevesíteni.

Einmieten, szállást fogadni.

Einmischen, hözzékeverni v. elegytetni; sich einmischen, beléelegyedni v. avatkozni.

Einmischung, die, beléelegytetés, közsékeverés.

Einmünzen, d. i. in Münze verwandeln, pénzre változni, p. o. ezüstöt ée.

Einmuth, die, ohne plur. selten für Einmüthigkeit, d. i. Ueberestimmung des Gemüthes, egyesség, egyetértés.

Einmüthig, adj., egyező, megegyező, egyértelmű, egyetértő; adv. megegyezve, megegyezőleg, egy akarral, egy szívvel lélekkel; einmüthig gestant seyn, egy értelemben lenni.

Einmüthigkeit, die, megegyezés, egyetértés, egyesség, egyező értelem vagy akarat.

Einnähen, bé- v. belévarrni; összébb varrni.

Einnahme, die, megvétel, elfoglalás; die Einnahme einer Festung, valamelly várnak megvétele; st. Einkünfte, z. B. von Gütern ic., bévé-

- tel, jövedelem, béjövetel t. i. pénzbeli 's a' t. pénznek beszédése.
- Einnabmebuch**, daß, jövedelem jegyző könyv.
- Einnahmen**, von außen herein nehmen, *j. B.* die Segel, bévenni, beszédni; in sich nehmen, *j. B.* Arznei einnehmen, orvosságot bévenni, eine Mahlzeit einnehmen, *j. B.* zu Mittag, ebédelni; des Abends, vacsorálni; ein Frühstück, fröstükölni, söstökölni, reggelezni; aufnehmen, *j. B.* jemanden in sein Haus, befogadni valakit p. o. házához; *st.* in Besitz nehmen, *j. B.* eine Stadt oder Festung einnehmen, megvenni a' várost, várat; einen Platz oder Raum einnehmen, elfoglalni p. o. a' helyet, az az, bétölteni; trop. der Wein nimmt mir den Kopf ein, ez a' bor a' fejembe megy, v. áll, megárt; *f.* ergögen, die Kräfte der Seele fesseln, megnyerni a' maga részére, gyönyörködtetni; einen für sich einnehmen, megnyerni valakit magának; *st.* in Empfang nehmen, bef. Geld, bévenni t. i. pénzt 's más jövedelmet.
- Einnahmen**, daß, der Arznei, orvosság bévetele; eines Ortes, megvétel, elfoglalás.
- Einnemend**, adj. kellemetes megnyerő, kedveltető, magát kedveltető.
- Einnemer**, der, beszédő, pénz beszédő.
- Einnesteln**, einbesteln, einschaffen, összekapcsolni, bécsatolni.
- Einnegen**, feucht machen, megnedvesíteni.
- Einneßen**, daß, megnedvesítés.
- Einnisthen**, belészegezni.
- Einnisten**, fészkelni, fészket rakni valahová; *gem.* sich in einem Orte festsetzen, einnisten, befészkelni magát.
- Einnöthigen**, rábeszélni valakit, p. o. az orvosság bévételére, ée.
- Einöde**, die, kiellenség pusztaság, sivatagság, sivatag pusztaság.
- Einpacken**, hinein packen, in einem Koffer *ic.*, bérakni, bérakódni p. o. a' ládába; zusammenpacken, összeszedni és rakni; trop. Schweigen, *j. B.* packe ein, csak hallgass.
- Einpackung**, die, el - v. bérakás.
- Einpacken**, belécsirizelni.
- Einpassen**, belé alkalmaztatni, beléilteni.
- Einpassiren**, bémenni.
- Einpflanzen**, bé-v. beléplántálni, ültetni, beléültetni; trop. dem Geiste etwas einpflanzen, beléplántálni az elméjébe, béóltani; daher: eingepflanzt, beléóltatott, veleszü'etett.
- Einpflügen**, belészántani.
- Einpflöpfen**, bé - v. beléóltani; trop. einstöpfen, beléóltani v. verni, p. o. valakibe valamit.
- Einpflöpfung**, die, beléóltás.
- Einpfindig**, adj. egyfontos, egyfontnyi.
- Einpichen**, belészurkolni.
- Einpöagen**, eig belényomni p. o. a' formát viaszba, 's a' t. trop. in daß Gemüth eindrücken, beléverni, beléóltani p. o. szívébe, fejébe, elméjébe verni.
- Einpöagung**, die, belényomás, beléóltás.
- Einpresse**, bésajtolni, sajtóba belészorítani, bépészélni.
- Einpögelu**, veréssel verni belé.
- Einpudern**, behajporozni.
- Einpumpen**, *j. B.* Wasser, belészi-valyúzni.
- Einquartieren**, bészállítani, békvértélyozni.
- Einquartierung**, die, bészállítás, békvértélyozás.
- Einquellen**, béáztatni, p. o. magot, borsót.
- Einquetschen**, közészorítani, bé — közé — odacsíptetni, p. o. az ujját.
- Einrammen**, einrammen, sujokkal béverni.
- Einrathen**, einem etwas, javasolni, javallani valakinek valamit; rávenni valakit valamire.
- Einrathen**, daß, javasolás, javallás.
- Einräumen**, hinein räumen, bérakni valahová, helyére tenni, helyrerakni; einem einen Platz überlassen, helyet adni, helyet készíteni valakinek, engedni, általengedni; uneig. einen Satz für wahr gelten lassen, megengedni, megvallani, helybehagyni.
- Einrechnen**, in Rechnung bringen, közzé v. belészámlálni, felszámlálni közzé, belétudni a' számadásba.
- Einrechnung**, die, belészámadás.
- Einrede**, die, belészóllás valamibe; daß Widersprechen, ellenmondás, elleneszóllás.
- Einreden**, einem etwas, rábeszélni, rávenni, rábírní, elhitetni valakivel valamit; Ruth einreden, neki bátorítani valakit; *st.* in die Rede fallen, belészóllani; *st.* widersprechen, elleneszóllani.

Einreagen, béesni az esőnek.

Einreiben, mit Salben ic., belédör-
gölni.

Einreichen, übergeben, által - v. bead-
ni, bényújtani valakinek, valamit.

Einreichung, die, bényújtás, beadás.

Einreiben, a' sorba beállítani, belé-
tenni.

Einreißen, v. a. m. f. einen Riß bekom-
men, behasadni; einen Riß machen,
behasítani, beszakasztani; st. nieder-
reißen, z. B. eine Mauer, lerontani
p. o. a' kőfalat; ein Haus einreißen,
a' házat lerontani, ledönteni, el-
bontani; vom Grunde aus einreißen,
földig lerontani: neutr. einreißen,
d. i. überhand nehmen, sich ausbreiten,
z. B. eine Krankheit, elhatalmazni,
elterjedni, erőt venni, mint a' nya-
valya; schlechte Sitten reißen ein,
az erkölcsromlás nagyon elhatalma-
zik.

Einreißen, daß, eines Hauses, leron-
tás; elhasítás; elterjesztés.

Einreiten, belélovagolni.

Einrenken, ein ausgerenktes Glied wie-
der in sein Gelenk bringen, helyre
húzni a' kifeszamodott v. kimenült
tagot.

Einrennen, einstoßen, bétaszítani neki
nyargalás által, kaput, ajtót.

Einrichten, z. B. einen verrenkten Kno-
chen, visszatenni a' helyére p. o.
a' kitört csontot; trop. ordnen,
elrendelni, rendbeszedni, elintézni,
jó lábra állítani, p. o. a' köztársasá-
got, sein Hauswesen einrichten, há-
zát elrendelni, rendbeszedni, házi-
bútorokkal v. eszközökkel felkészít-
ni (a' házat v. szobát), sich einrich-
ten, magát rendbeszedni; eine völ-
lig eingerichtete Wirthschaft, kész
gazdaság.

Einrichtung, die, Einrenkung, a' ki-
menyült tagnak visszatevése a' for-
gójába: f. Anordnung, elintézés,
intézet, rendtartás, szabott rend,
rendszabás, rendbeszedés, elrende-
lés; die Einrichtung in einem Zimmer,
das Hausgeräth, házi eszközök, készü-
letek, házbútor

Einriegeln, tolózárral bezárni.

Einritt, der, belovaglás.

Einrißen, bé- v. megkarczolni.

Einrosten, belérozsdasodni.

Einrücken, einwärts rücken, von ge-
schriebenen oder gedruckten Zeilen, bé-
kezdeni p. o. az írásban, nyom-
tatásban, elől de beljebb a' többi

soroknál; st. einverleiben, z. B. in
die Zeitung, Brief, belé v. közzé-
tenni, beléiktatni p. o. újságba, le-
vélbe valamit; m. f. langsam in ei-
nen Ort ziehen, bes. von Soldaten,
bémenni, béköltözni, beszállani,
mint a' katonák valahová; in ein
Land einrücken, sereggel bémenni a'
tartományba; in die Glieder einrüc-
ken, a' sorba beállani; in einer an-
dern Stelle treten, utánna következ-
ni, beállani más helyébe.

Einrücken, daß, im Schreiben, békez-
dés; in die Zeitungen, belététel az
újságba; das Einmarschiren, béköl-
tözés, bemenetel; daß Einrücken in
jemandes Stelle, más helyébe követ-
kezés v. beállítás.

Einrühren, belékeverni.

Einß, egy; es ist mir alles einß, nekem
mind egy; f. einstimmig, egyetértő;
einß werden, megegyezni; einß seyn,
egyértelemben lenni.

Einsaaten, vetni való mag.

Einsacken, in einen Sack füllen, zsák-
ba tölteni v. töltögetni.

Einsäen, belévetni, a' magot.

Einsägen, befűrészelni.

Einsalben, bekenni kenőccsel, írral,
kenettel.

Einsalzen, bésózni, mogsózni, sóval
béhintoni.

Einsalzen, daß, die Einsalzung des
Schweinfleisches, bésózás p. o. a'
disznóhús bésózása.

Einsam, adj. magános, egyes; ein ein-
samer Mensch, egyes ember; er lebt
sehr einsam, magánosságban él: adv.
magánosan.

Einsamkeit, die, magánosság; ein ein-
samer Ort, kietlenség, pusztaaság.

Einsammeln, öszveszedni, beszédni
valamit; Früchte einsammeln, bé-
hordani a' termést.

Einsammeln, daß, die Einsammlung,
öszveszedés, beszédés.

Einsammler, der, öszveszedő.

Einsatz, der, im Spiele, bététel.

Einsaugen, eig. beszívni, beszopni;
uneig. annehmen, z. B. Irrthümer,
Vorurtheile, Fehler mit der Mutter-
milch einsaugen, beszívni a' balvé-
lekedéseket, hibákat, tévelygéseket
az anyja tejével.

Einsäuern, bésavanyítani.

Einsäumen, beszegni keszkenőt.

Einschaben, belévakarni.

Einschaffen, beszerezni, megvenni.

- Einschalig**, adj. egyhéjjú; egyteknőjű, p. o. csiga.
- Einschalten**, in die Reihe oder Ordnung anderer Dinge bringen, beiktatni, bétenni közé; von Zeit, Tagen ic. közé csusztatni v. szöktetni; ein eingeschalteter Tag, szökő nap.
- Einschaltung**, die, beiktatás; közé-szúrás.
- Einschärfen**, einem etwas, gyakran és nyomosan észére adni, fejébe verni.
- Einschärfung**, die, észereadás.
- Einscharren**, beásni, leásni 's bétetmetni a' földbe, bé- v. belékaparni.
- Einscharrung**, die, békaparás.
- Einschenken**, z. B. Bier, Wein ic., tölteni, belétölteni p. o. a' poharába, teletölteni a' poharat; Sprichw. klaren Wein jemanden einschenken, d. i. die Wahrheit sagen, igazat mondani, igazságot beszélni, kimondani az igazat.
- Einschicken**, beküldeni, elküldeni; man hat mir die Waaren noch nicht eingeschickt még nem küldötték el hozzám a' portékákat:
- Einschickung**, die, elküldés.
- Einschieben**, hinein schieben, bétolni, bétaszítani valamit; unter mehrere schieben, közé iktatni, beiktatni a' többi közé, közzétenni; f. einschieszen, z. B. Brod einschieben, bévetni a' kenyeret a' kemenczébe:
- Einschiebung**, die, bétolás, bétaszítás; bévetés.
- Einschießen**, z. B. das Brod einschießen, bévetni a' kemenczébe a' kenyeret; durch Schießen zertrümmern, z. B. ein Haus ic. mit Kanonen, belöni, lelöni p. o. agyúval tornyot, házat; f. durchschießen bei den Webern, általhányni a' vetéllöt, mint a' takácsok; zum Schießen geschikt machen, z. B. eine Flinte, kilöni a' puskát, az az, legelőször megpróbálni, megfuttatni; űch einschieszen, d. i. a) im Schießen üben und geschikt machen, a' lövésbe magát gyakorlani és rákészülni; b) űch beltebt machen, beszínleni magát valakinél.
- Einschießung**, die, bévetés, kenyér-bévetés, belövés.
- Einschiffen**, etwas ins Schiff bringen, hajóra rakni, a' hajóba bérakni, bétenni; Soldaten einschiffen, hajóra szállítani, p. o. a' katonákat; űch einschiffen, hajóra ülni v. szállni; bes. schiffend hincingehen, z. B. in den
- Hafen**, beállani, bévezni p. o. a' kikötőbe.
- Einschiffung**, die, hajóra szállás, hajóra szállítás, bérakás a' hajóba.
- Einschirren**, felhámozni a' lovakat.
- Einschlafen**, elaludni, elnyomtatni az álom által; hart und fest einschlafen, mélyen elaludni, mély álomba merülni; über einer Arbeit einschlafen, elaludni a' munkán; trop. von Gliedern, wenn sie eine kurze Zeit hindurch süßlos werden, meg- v. elszibbadni; f. entschlafen, eines sanften Todes sterben, örökre elaludni, esendes halállal meghalni.
- Einschlafen**, das, elalvás, álombamerülés.
- Einschläfern**, einen, elaltatni valakit; trop. sorglos, nachlässig machen, elaltatni.
- Einschläferung**, die, elaltatás.
- Einschlag**, der, kézbeccsapás, parola, kézadás; st. Eintrag bei den Webern, bélfonál; an den Kleidern, behajtás, a' ruha szélének behajtása; der Schwefel, der in das Weinsaf gethan wird, kénkö, ánszóg, mellyel a' boros hordót kifüstölik v. kiégetik.
- Einschlagen**, hinein schlagen, z. B. einen Nagel, béverni p. o. a' szeget, Eier einschlagen, rántottát sütni; durch Schlagen zerbrechen, z. B. Fenster ic., bétörni, béütni p. o. az ablakot 's a' t.; die Zähne einschlagen, kiütni a' fogát; bei Kleidern, behajtani p. o. a' ruhát a' varrásban; f. ein Mittel wählen, einen Weg einschlagen, választani p. o. valamely útát, módot valamire; in die Hand schlagen, bei Verträgen, kezecsapni v. adni; in einen Ort einschlagen, (vom Blige), béütni valahová, mint a' menykö; in die Erde graben, von den Bergleuten, ásni kezdeni a' bányában; wohn gebören, űch beziehen, tartozni valahová, belévágni valamibe; der Abűcht gemäß ausfallen, jól ütni ki, jól teremni, diszleni, mint p. o. a' szüret 's a' t.
- Einschlagung**, die, bé- v. beléverés, bétörés v. ütés, beléhajtogatás, behajtás a' ruha behajtása.
- Einschleichen**, hinein schleichen, bésuhanni v. csúszni, alattomban bémászni; űch einschleichen, eig., alattomban belopódzni, belopni magát bebújni, bémászni trop. bécúszni,

bésszinleni magát p. o. valaki barátságba.

Einschleichen, *daß*, bécsúszás, bélopódzás, magabésszínlése.

Einschleifen, *z. B.* verbotene Waaren, tiltott portékát bélopní, bélopva vinni.

Einschleppen, bévonni v. húzni, p. o. hajót az alattság által, béhurczolni valamit.

Einschließen, bézárrí, elzárrí p. o. a' kenyérét, pénzét; *sich* einschließen, bezárkozni, bézárrí magát; *st.* einsperren, bérekeszténi, zárrí; einen Vogel in einen Käfig einschließen, a' madarat kaliczkába rekeszténi, tenni v. zárrí; einen Brief mit einschließen, más levelet a' maga levelébe zárrí; *st.* umgeben, körülvenni, körül- v. békerítíni, körülfogíni; mit in etwas begreifen, bé-, v. beléfoglalíni, beléérténi, közészámlalíni; in die bestimmte Oeffnung passen, *z. B.* *daß* Schloß schließt ein, a' zár jól záródík v. jól bézáródík.

Einschließung, *die*, bézárás, elzárás, mellézárás; körülkerítés, békerítés, körülfogás; befogás.

Einschluden, bé- v. lenyelni.

Einschludung, *die*, bé- v. lenyelés.

Einschlüpfen, bécsúszni, bécsuezanni.

Einschlürfen, béhörpölíni, béhörpenténi.

Einschlüpfung, *die*, béhörpentés.

Einschlummern, elszenderedni, elszúnyadni.

Einschlummern, *daß*, elszenderedés, elszúnyadás.

Einschluß, *der*, mellérekesztés, mellététel, odaszámlálás; *z. B.* *daß* Heer bestand, mit Einschluß der Officiere aus 10000 Mann, a' hadisereg odaszámlálván a' tiszteket is v. a' tisztekkal együtt 10000 emberre ment; was eingeschlossen wird, *z. B.* Briefe, más levélbe zárt levél.

Einschmeicheln, *sich*, hízeltkedés által bésszinleni magát, csapodárkodás által bésszinleni magát.

Einschmeichelnd, *adj.*, hízeltkedő, csapodár.

Einschmeißen, béhajítíni, hajtással bértöríni p. o. ablakot.

Einschmelzen, el-, meg-, öszveolvasztánni; durch Schmelzen *sich* vermindern, a' megolvasztásban fogyni, kevesedni.

Einschmelzung, *die*, megolvasztás.

Einschmiegen, *sich*, bésszinleni magát.

Einschmieren, békenni, bémázolíni meg-

kenni p. o. olajjal valamit; bémocskolíni.

Einschmierung, *die*, megkenés.

Einschnallen, bécsatolíni.

Einschneiden, einen Schnitt machen, bévágni valamit; von Bändern, Stricken, vágni, bévágódíni mint a' sinór's a' t.; durch Schneiden hineinbringen, bé- v. belémetszeni, belévágni, felvágni reá p. o. a' fára valamit; zerschneiden, *z. B.* Brod zur Suppe einschneiden, belévagdálíni, szelni belé, p. o. kenyérét levesbe.

Einschneidig, *adj.*, egy élű.

Einschnitt, *der*, bévágás, bémetszés; trop. *z. B.* an Blättern, bevagdálás a' levelek szélein.

Einschnupfen, felszívíni a' tobákat.

Einschnüren, befűzni, valamit békötözni.

Einschöpfen, aus der Quelle, merítíni a' forrásból.

Einschränken, mit Schranken umgeben, valamit határok közé szorítíni, határt szabni valaminek, békorlátolíni valamit; mérsékelni, zabolázni valamit, határba tartani; die Ausgaben einschränken, a' költségeit kevesítíni; eingeschränkte Geistesfähigkeiten besitzen, gyenge elmebéli tehetséggel bírni; eingeschränkt leben, szűkön élni.

Einschränkung, *die*, határszabás, határbaszorítás, korlátolás; mérséklés, zabolázás, határbatartás; mit Einschränkung, azzal a' megszorítással, kifogással, kikötéssel; ohne Einschränkung reden, szabadon, minden tartóztatás nélkül beszélni.

Einschrauben, bésrósolíni.

Einschreiben, béírni, beléírni; Ausgaben und Einnahmen einschreiben, a' költséget's a' bévételt v. jövedelmet béírni, béjegyezni; *sich* einschreiben lassen, béíratíni magát, felíratíni a' nevét; als Soldat, béállani a' katonák közé v. katonának.

Einschreibung, *die*, béírás, béjegyzés.

Einschreiten, béereszténi, v. taszítíni korcsolyán p. o. hordót.

Einschub, *der*, bétolás, bétaszítás.

Einschürig, *adj.*, *z. B.* Wolle, egynyírésű gyapjú.

Einschuß, *der*, bélfonál.

Einschütten, in einen Sad, belétölteni p. o. a' zsákba; in ein Faß, hordóba tölténi v. töltögetíni.

Einschütten, *daß*, belétöltés.

Einschmären, egészen befeketítíni, fekete festékkal békenni; bémocskol-

ni, beszennyezni; bélopní a' tiltott portékát, az az, oda, a' hová azt bévinni nem szabad.

Einschwärzen, daß, die Einschwärzung, befeketítés, bémocskolás, beszennyezés; tiltott portéka bélopása.

Einssegnen, einen Sterbenden, az utolsó áldást elmondani a' haldoklóra; Brautleute einssegnen, az új házasságokat megáldani, papi áldást elmondani reájok; f. einweihen, felszentelni.

Einssegnung, die, megáldás, felszentelés.

Einschauen, etwas, áttallatni valamit, megfoghatni, megérteni.

Einschauen, daß, áttallatás, megértés; st. Verstand, értelem, belátás valamibe; Einschauen haben, belátni valamibe, meg tudni ítélni valamit.

Einschend, adj., áttallató, értelmes.

Einschneisen, beszappanozni.

Einschneidung, die, beszappanozás.

Einsseitig, adj., z. B. ein einseitiges Dach, egyoldalú p. o. tető v. fedél, félfedelű; trop. ein einseitiger Bericht, csak az egyik résznek v. félnek előadása; adv. felszegezen, felibe, fele részről; einseitig urtheilen, felszegezen ítélni.

Einsseitigkeit, die, egyoldalúság.

Einsenden, beküldeni.

Einsendung, die, beküldés.

Einsenken, z. B. Neben, a' szőlőveszőt bujtani, homlítani, beléeresztetni; den Todten einsenken, a' halottat eltakarítani, eltemetni.

Einsenkung, die, beléeresztés; a' halottat eltakarítása, eltemetése.

Einssetzen, hineinssetzen, bétenni, belétenni valamit valahová; sich in den Wagen einsetzen, béülni a' kocsiba; Pflanzen einsetzen, ültetni, el- v. beléültetni, fákat, csemetákat; sich falsche Zähne einsetzen lassen, ál-fogakat rakatni magának; st. verpfänden, valamit zálogba vetni; zum Könige einsetzen, valakit Királynak tenni valahová; in ein Amt einsetzen, valakit hivatalba tenni v. bétenni; st. bestimmen, z. B. jemanden zum Erben einsetzen, valakit örökösévé tenni.

Einsetzling, der, (Setzling), csemeteág, csemete, újültetés.

Einsetzung, die, der Zweige, bé- v. elültetés; in ein Amt, bé- v. belétevés; ins Gefängniß, fogságba tevés; Einsetzung eines Erben, örökös kinevezés v. bététel.

Einsicht, die, belátás, értelem, dolog-

hoz értés, okosság, esméret; bessere Einsicht haben von etwas, jobban érteni valamit; jobban belátni valamibe; seine Einsicht erweitern, vervollkommen, esméreteit kiterjesztetni, öregbíteni, tökéletesíteni.

Einsichtsvoll, adj. értelmes, okos, nagy belátású, a' dologba belátó; ein einsichtsvoller Mann, igen értelmes, okos, v. nagy belátású ember; adv. értelmesen, okosan, bölcsen.

Einsiedelei, die, remetelakhely; f. Einsamkeit, magánosság, remetesség.

Einsieden, elfőzni, elfőni.

Einsiedler, der, remete.

Einsiedlerisch, adj. remetés, magános, remetei.

Einsiegeln, z. B. Geld, bé- v. belépetéseltetni p. o. pénzt.

Einsingen, énekelve elaltatni.

Einsinken, le-, bé- v. belésülyedni.

Einsinken, daß, belésülyedés.

Einsitzen, beléülni, béülni t. i. a' kocsiba.

Einsitzig, adj., z. B. Wagen, együlésű p. o. kocsí.

Einsmal, adv. egyszer, egykor.

Einspännig, adj., egylóraavaló kocsí v. szekér.

Einspannen, f. spannend dehnen, beléeszítni, mint p. o. a' gyolcsot a' rámaiba; Pferde einspannen, befogni a' lovakat, ökröket; trop. einen Fluß mit einem Damm einfassen, um ihn dadurch aufzuschwellen, und Wasser zum Treiben der Mühlen zu gewinnen, árokba venni v. szorítani, p. o. a' partakat, hogy malmot hajcsón.

Einspannung, die, beléeszítes; befogás, lovaknak befogása.

Einsperren, bezárni, bérekesztetni; sich einsperren, bezárkózni.

Einsperrung, die, bezárás.

Einspielen, sich, z. B. in ein Instrument, belészokni, hozzászokni több gyakorlás által.

Einspinnen, z. B. Haare in Flachs, belé v. közze fonni; sich einspinnen, (von Insecten), magát bekötni, mint a' bogarak, selyembogár.

Einsprechen, z. B. Muth, neki bátorítani, biztatni, bátorítani; Trost einsprechen, vigasztalni; gerichtlich widersprechen, törvényes kifogást tenni valami ellen, ellene mondani; bei jemanden einsprechen, d. i. besuchen, rövid időre meglátogatni valakit, befordulni valakihez.

Einsprechen, daß, bátorítás, biztatás;

- ellene szóllás törvényes módon, ellenvetés; látogatás.
- Einsprengen, befecskendezni.
- Einspringen, béugrani.
- Einspringen, bé- v. beléfecskendeni, befecskendezni.
- Einspringen, daß, beléfecskendés.
- Einspruch, der, törvényes ellenmondás v. ollenállás; es ist Einspruch gethan worden, a' dolog megakadályoztatódott.
- Einst, adv., einmal, egyszer, egykor; valaha, egykor hajdan, egykor t. i. jövődöben.
- Einstämmig, adj. egy szálból álló, egy szálu p. o. sa, egyderekú, egytörzökü.
- Einstampfen, bécsömszólni, belésujkolni.
- Einstantern, bébüdösíteni.
- Einstechen, belészúrni; Pöcher einstechen, d. i. machen, kiszúrni.
- Einstechen, z. B. den Degen, bétenni, bédugni, belédugni p. o. a' kardot hüvelyébe; jemanden einstechen, d. i. ins Gefängnis setzen, bétenni p. o. a' tolvajt a' tömlöczbe; in den Sack einstechen, a' zsebjébe bétenni valamit; trop. Tormürse ic. geduldig ertragen, eltűnni, elszenvedni, elnyelni p. o. a' pirongató beszédet.
- Einstellung, die, bétévés, belédugás.
- Einstehen, f. einen Dienst antreten, béállani a' szolgálatba; st. bürgen für etwas, kezes lenni valamiért.
- Einstehlen, bélopózkodni.
- Einsteigen, in den Wagen, bé- v. felhágni, fel- v. béülni a' kocsiba; von Dieben, bémászni mint a' tolvajok az ablakon.
- Einsteigen, daß, in ein Schiff, bemenés a' hajóba; in den Wagen, felhágás, béülés a' kocsiba.
- Einstellen, z. B. ein Pferd, béállítani, bévinni p. o. a' lovat az istállóba; Waaren einstellen, bévinni az el nem kelt portékát; trop. etwas unterlassen, félbeszakasztani valamit, felhagyni valamivel; einen Bau einstellen, az építést félbeszakasztani; eine Reise einstellen, az utazásról lemondani, az-za felhagyni; sich einstellen, megjelenni.
- Einstellen, daß, die Einstellung, d. i. Unterlassung, elhagyás, félbeszakasztás.
- Einstens, adv., valaha.
- Einstiden, belévarrni, himezni.
- Einstimmen, seine Stimme mit andern hören lassen, együtt énekelni; trop.
- beistimmen, megegyezni másokkal valamiben.
- Einstimmig, adj., z. B. ein Gesang, egyhangú p. o. ének, nóta; trop. übereinstimmend, megegyező; einstimmig sein, megegyezni, egy értelemben lenni p. o. valakivel; adv. egy hangon; egyezőleg, megegyezőleg, egy akarattal, közakarattal.
- Einstimmigkeit, die, Einstimmung, megegyezés.
- Einstopfen, bédugni, belétömni; eine Pflanze einstopfen, pipát tölteni, megtölteni.
- Einstopfung, die, bédugás.
- Einstoßen, bineinstoßen, bétaszítani, bé- v. belétolni; zerbrechen, z. B. Fenster, bétörni, p. o. az ablakot, az ajtót.
- Einstoßung, die, bétaszítás; bédöfés, béütés.
- Einstreichen, z. B. Kindern einen Brei, belékenni, belétömni p. o. pépet a' kisdud zsájába; Geld einstreichen, bésepreni a' pénzt; Farben einstreichen, festékkel bémázolni.
- Einstreichung, die, belétömés; bémázolás.
- Einstreuen, bé- v. beléhinteni, belékeverni; trop. einmischen, közzé keverni v. elegyíteni.
- Einstudieren, auswendig lernen, valamit könyvnélkül megtanulni; st. üben, belétanulni valamibe, szorgalmatosan gyakorolni magát valamiben.
- Einstücken, belétóldozni.
- Einstürmen, bérohanni.
- Einstürmung, die, bérohanás.
- Einstürzen, etwas niederstürzen, bé- v. ledönteni; mit sein, bé-, le-, öszvedülni, öszveomlani, bészakadni, öszverogyni; auf jemanden einstürzen, valakire rádülni a' azt bétemetni.
- Einsturz, der, bédülés, béomlás, le- v. öszvedülés, bészakadás, öszverogyás.
- Einstweilen, adv., st. indessen, azonban, azonközben, egy kis időre.
- Einsudeln, bémocskolni.
- Einsylbig, adj., egytagú t. i. szó; trop. ein einsylbiger Mensch, kevésbeszédű ember.
- Eintägig, adj., egynapi, egynapos.
- Eintauchen, bé- v. belémártani.
- Eintauchung, die, belémártás.
- Eintauschen, elcserélni mással v. másért; cserélni, cseréles által jutni hozzá v. tenni rá szert.
- Eintauschen, daß, die Eintauschung, elcserélés.

- Eintheilen**, el- v. felosztani, részekre osztani.
- Eintbeilig**, adj., egyrészü.
- Eintheilung**, die, el- v. felosztás; eine gute Eintheilung machen, jól elosztani v. felosztani valamit, jól elrendelni.
- Eintbun**, st. einlegen, belétenni.
- Eintönig**, adj., egyhangú, egyszavú; trop. st. einförmig, együgyű, egyszerű, egy nyomon menő; adv., i. B. singen, sprechen, egy hangon, változtatás nélkül t. i. énekelni, beszélni.
- Eintracht**, die, egyesség, egyetértés; brüderliche Eintracht, testvéri v. atyafiságos egyetértés.
- Einträchtig**, adj., egyetértő, egyességben lévő; adv. egyetértve, egyetértőleg.
- Einträglich**, adj., Gewinn bringend, haszonhajtó, jövedelmes, jó jövedelmű, hasznos, p. o. kereskedés, hivatal.
- Einträglichkeit**, die, haszonhajtás, hasznos volt.
- Eintrag**, der, bei Bebern der Einschlag, belfonál a' takácsoknál; f. Nachtheil, Schaden, kár, fogyatkozás, rövidség, megkárosítás; st. Hinderniß, akadály; einem Eintrag thun, valakinek kárára lenni, rövidséget okozni.
- Eintragen**, bévinni v. emelni; st. einschreiben, beírni v. jegyezni, bétenni p. o. a' számadásba; st. Gewinn bringen, hasznót hajtani.
- Eintragung**, die, bé- v. felírás, az adósság beírása.
- Eintreffen**, st. ankommen, megérkezni, megjönni; st. übereinstimmen, i. B. eine Rechnung, megegyezni, egyezni egymással, összeütni; in Erfüllung gehen, bételyesedni.
- Eintreffen**, daß, f. Ankunft, el- v. megérkezés, bételyesedés.
- Eintreiben**, i. B. Vieh, behajtani p. o. a' marhát az istállóba; béverni, beléverni p. o. a' karót a' földbe; trop. einfordern, i. B. Geld, beszédni t. i. ügyel bajjal, behajhászni t. i. az adósságot.
- Eintreibung**, die, behajtás.
- Eintreten**, i. B. in ein Haus, a' házba belépni, bémenni; f. antreten, i. B. ein Amt, beállani a' hivatalba, hozzáfogni hivatalához; ins zehnte Jahr treten, tizedik esztendejébe lépni; st. sich zeigen, gegenwärtig werden, beállani, kezdődni, megjelenni, minti a' távasz, tél; durch Treten befestigen, i. B. Kraut, bétapodni, bényomni p. o. a' káposztát; sich eintreten, i. B. einen Nagel, beléhágni valamibe p. o. szegbe; st. zertreten, öszvetapodni.
- Eintretung**, die, bétapodás, p. o. a' káposzta bétapodása.
- Eintritt**, der, das Hereintreten, bémene-
tel, belépés v. menés; in ein Amt, beállás a' hivatalba; st. Anfang, kezdet, beállás; beim Eintritt des Jahres, az esztendő kezdetével; der Eintritt des Winters, des Herbstes, a' télnek, az ősznek beállása.
- Eintrodnen**, öszveaszni, el-, ki-, öszveszáradni; vom Wasser, elapadni.
- Eintropfen**, belécsepegtetni.
- Eintunken**, belemártani p. o. kenyeret a' levbe.
- Einverleiben**, egyesíteni vele, hozzákapcsolni; einer Stadt einverleibt werden, a' városhoz kapcsoltatni; bé- v. felvenni p. o. a' társaságba valakit.
- Einverleibung**, die, veleegyesítés, hozzákapcsolás.
- Einverständnis**, daß, egyetértés.
- Einverstehen**, sich mit jemanden, egyetérteni v. egyetértésben lenni valakivel.
- Einwachsen**, belénőni.
- Einwägen**, belémérni v. beléfontolni valamit az edénybe; sich einwägen, a' mérésben fogyni, kevesedni, apadni.
- Einwärtig**, adv., béselé.
- Einwässern**, bé- v. eláztatni p. o. a' lent.
- Einwässerung**, die, beáztatás.
- Einwallen**, bekallózni, a' posztót.
- Einwandern**, beköltözni, bevándorolni valahová; f. einkehren, beszálni.
- Einwanderung**, die, beköltözés, beszál-
lás.
- Einweben**, belészőni, beszőni.
- Einwebung**, die, belészövés.
- Einwechseln**, i. B. Geld, pénzt váltani, elváltani a' pénzt, v. felváltani.
- Einwechselung**, die, elváltás, pénzváltás.
- Einweichen**, i. B. Leder, beáztatni, megáztatni.
- Einweichung**, die, bé- v. megáztatás.
- Einweihen**, i. B. die Kirche, felszentelni p. o. a' templomot; in die Wissenschaften, beavatni a' tudományokba.
- Einweibung**, die, felszentelés, beavátás valamibe.
- Einweisen**, béiktatni valakit p. o. a' hivatalba v. beállítani.

Einweisung, die, béiktatás, beavatás.
Einwenden, ellene mondani, ellenvetést v. kifogást tenni, ich habe nichts dawider einzuwenden, semmi szólóm sincs ellene.
Einwendung, die, ellenvetés, kifogás, ellen mondás, szóló valami ellen.
Einwerfen, binein werfen, bévetni, behajítani; bedobni; trop. f. einwenden, ellene mondani, kifogást tenni; verderben, hajtással bétörni, v. behajítani p. o. az ablakot.
Einwurf, die, behajítás, bévetés, bétörés a' hajítás által.
Einwickeln, betakargatni, begönyölgetni, beléhajtogatni; Pfeffer in Papier einwickeln, borsot takargatni papirosba.
Einwiegen, j. B. ein Kind, elrengetni, a' gyermeket a' bölcsőben; trop. rengetve elaltatni.
Einwilligen, in etwas, megegyezni valamiben v. benne, helybe hagyni, valamire ráállani.
Einwilligung, die, megegyezés, ráállás, helybehagyás.
Einwindeln, befáslizni.
Einwinden, befacsarni, befelétekerni, belétekerni.
Einwirken, einweben, belészöni; in oder auf etwas wirken, foganatjának v. erejének, sikerének lenni valamire v. arra nézve; auf jemanden einwirken, behatni valakire, meg hatni valaki szívét.
Einwirkung, die, erő, hathatóság, foganat, siker.
Einwohner, der, die Einwohnerin, lakos; einer Stadt, városi lakos, pl. városiak; eines Dorfes, falusi lakos, pl. falusiak; ein neuer Einwohner, új lakos, gyarmatos.
Einwühlen, sich, bétúrni magát a' földbe.
Einwurf, der, ellenvetés.
Einwurzen, meggyökerezni, gyökeret verni p. o. mint a' fa; trop. sich befestigen, elhatalmazni, megrögzeni, mint a' gonoszság; wie eingewurzelt, mint ha leszegeztek volna p. o. úgy állott a' bámúlt.
Einzapfen, belécsapolni, csapot eresztetni belé.
Einzahlen, belé v. közzé számlálni, oda számlálni.
Einzaumen, ein Pferd, házablázni a' lovat.
Einzaunen, einen Garten, békeríteni,

Deutsch-ungarisch. Wörterb.

körülkeríteni t. i. sövénykerítéssel a' t.
Einzaunung, die, bé- v. körülkerítés.
Einzeichnen, belérajzolni; st. einschreiben, beléjegyezni, beírni.
Einzeichnung, die, béjegyzés, beírás.
Einzig, adj., magános, egyes, p. o. einmal, egyenkéntvaló; adv., magánosan, magában; egyenként p. o. harcolni.
Einziehen, j. B. Segel, bévonni, behúzni, beszédni; Faden einziehen, beléöltetni a' fonalat, czérnát; trop. eincassiren, j. B. Geld, beszédni a' pénzt, v. bévenni; confisciren, j. B. jemandes Güter, valaki jószágát büntetésül elfoglalni v. elvenni; st. verhaften, bezárni, befogni valakit; Nachrichten einziehen, tudósítást szerezni valami dolog felől; in einen engeren Raum zusammenziehen, összehúzni, összeszorítani; sich einziehen, wie j. B. Tuch, összemenni v. húzódni; mit seyn, mit Befolge in einen Ort ziehen, pompával a' késérrökkal bémenni valamely városba; in ein Haus einziehen, házba költözni, költözősködni; von flüssigen Körpern, beinni magát, beszívárogni, beszívódni, mint a' víz a' földbe.
Einziehen, das, die Einziehung, beléhúzás, bévonás, behúzás; pénzbeszedés; jószág elfoglalás t. i. büntetésül; elfogása a' bezáratása valakinek; összehúzás.
Einzig, adj., egy, csak egy, egyetlen egy, egyedülvaló; adv., egyedül, csak, csupáncsak; einzig deswegen, csak azért; f. vorzüglich, különösen, kiváltképpen.
Einjischen, einjischen, bésügni.
Einzug, der, pompás bemenetel; eines Siegers, győzödelmi pompa; f. Einziehen.
Einzwängen, erőszakkal kényszeríteni közzé v. beléfészíteni; jemanden einzwängen, valakit valahová beszorítani; st. zusammendrängen, összeszorítani v. csiptetni.
Eis, das, jeg; zu Eis werden, jéggé válni, megfagyni, jéggé fagyni; das Eis schmilzt, a' jég olvad v. elolvad; es trägt, megbír a' jég, es brechen, jeget törni, az az, utat nyitni; Sprich. jemanden auf's Eis führen, valakit jégre vinni, rászédni.
Eisbär, der, északsarki v. fejr medve
Eisbahn, die, ösvény a' jégen.
Eisberg, der, jéghegy, jégtorlás.

Eisen, verb., jeget vágni.

Eisen, das, vas; etwas, das mit Eisen beschlagen ist, megvasalt, vasas; gediegenes Eisen, természetes; Sprichw. man muß das Eisen schmieden, weil es warm ist; addig üsd a' vasat, míg tüzes; Noth bricht Eisen, a' szűkség törvényt ront; st. Hufeisen, lópatkó; st. eiserne Fesseln, j. B. jemanden in die Eisen schmieden, vasra verni valakit.

Eisenartig, adj., vasmemű.

Eisenbergwerk, das, vashánya.

Eisenblech, das, vaspléh.

Eisenbrat, der, vadrót.

Eisenerde, die, vasasföld.

Eisenerz, das, vaseréz.

Eisensa. be, die, vasszin.

Eisenfarbig, adj., vasszinű.

Eisenfeil, das, vaspor.

Eisenfest, adj., kemény mint a' vas, vaskeményesű.

Eisenfleck, der, rozsdafolt, rozsdás vastól okozott pecsét.

Eisenfledig, adj., rozsdapecsétes.

Eisenfresser, der, tátos, erejével szerfelolt kérékedő.

Eisengans, der, gerendavas, gerendaformába öntött vas.

Eisengießer, der, vasöntő.

Eisenglanz, der, vassfény.

Eisenglimmer, der, vassfény.

Eisengraß, adj., vasszinű.

Eisengrube, die, vashánya.

Eisenbändler, der, vasáros.

Eisenbültig, adj., vasas, vasrészekkel elegyes.

Eisenhammer, der, vashámor.

Eisenhandel, der, vassalkoreskedés, vasarosság.

Eisenhart, adj., kemény mint a' vas.

Eisenhütchen, das, sisakvirág, sisakfü.

Eisenhütte, die, vashámor.

Eisenkitt, der, vasporsár, melly égetett gipszből és vasporból készitetik eczettel a' kövek összevoglalására a' víz alatt.

Eisenkram, der, vasárulás.

Eisenkrämer, der, kis vasáros v. áruló.

Eisenkraut, galambocz, szaporafü.

Eisenmal, das, rozsdafolt.

Eisenofen, der, vasolvasztó kemence.

Eisenrost, der, vasrozsdá.

Eisensand, der, vasporos süvény.

Eisenschlacke, die, vassalak.

Eisenschlag, der, vaspor.

Eisenschmied, der, kovács.

Eisenschmiede, die, kovácsmühely.

Eisenschwärze, die, vashól készített feketítő.

Eisenspäne, die, reszelt vaspor.

Eisenspiegel, der, fényes vaseréz.

Eisenstein, der, vaskő.

Eisenstufe, die, vaskődarab.

Eisensirup, der, vasas szirup.

Eisen-Tinctur, die, vaserőszinvíz.

Eisen-Bitriol, das, vassalicz, vassgáliczkő.

Eisenwaare, die, vasportéka.

Eisenwasser, das, vasas víz.

Eisenwerk, das, st. Eisenhammer, vashámor.

Eisenwurz, die, sikkantyús csükküllő, pészmafü.

Eisern, adj., eig. aus Eisen, vas, vashól való; trop. fest, dauerhaft, kemény, erős, tartós, mint a' vas; st. gesüßlos, bart, érzéketlen, durva, keményszivű; bei Dichtern, das eiserne Zeitalter, a' vas kor; eiserne Zeiten, mostoha idő.

Eisfischerei, die, jég alatt halászás.

Eisgang, der, die Eisfahrt, jégmenés v. folyás.

Eisgrau, adj., ősz, csupa ősz.

Eisgrube, die, jégverem.

Eisfalte, die, nagy hideg.

Eisfalt, adj., jéghidegségű, jéghideg, hideg mint a' jég.

Eisflust, die, jégnyílás.

Eisfraut, das, jégvirág, bojtyvirág.

Eismeer, das, jég v. jeges tongor.

Eispol, der, a' jeges sark.

Eisplatte, die, jegdarab v. tábla.

Eisvogel, der, jégmadár.

Eisapfen, der, jegesap.

Eitel, adj., d. i. leerr, ohne Bedeutung, haszontalan, hiábanvaló; daher; st. lauter, mit nichts vermischt, csupa, tiszta csupa; eitle Pessen, csupa tréfaság; d. i. ohne Wahrheit, helytelen, hiú, haszontalan v. hiú fenyegetőzés; st. unnütz, j. B. Bemühungen, hiábanvaló igyekezet v. iparkodás; st. vergänglich, j. B. es ist alles eitel, minden múlandó; so viel als: eitle Dinac liebend, hiú, hiúságon kapó, hivalkodó, csécsap, negédes; eitel seyn, hiú lenni; adv., hiában, haszontalanul, hiúlag, hiú módon.

Eitelkeit, die, hiábanvalóság, haszontalanság, hiúság; csécsapság, negédesség.

Eiter, der, ev, genyetség, evesség.

Eiterbeule, die, kelevény, tályog, kelés.

Eiterfluß, der, genyetségfolyás.

Eitericht, adj., genyetség forma v. formájú.

Eiterig, adj., voll Eiter, eves, genyetséges.

Eitern, meggyülni; es eitert, jön v. foly belőle az ev, v. a genyetség.

Eiternessel oder Brennessel, die, csalán.

Eiterstoch, der, genyetség fészeke.

Eiterung, die, meggyülése a' sebnék, evesedés, megevesedés.

Elkel, der, megundorodás valamitől, csömör; bis zum Elkel, unalomig, egész undorodásig; zum Elkel seyn, unalmára lenni valakinek; Elkel erregen, undorodást okozni; Elkel bekommen, megundorodni valamitől, megcsömörölni.

Elkel, adj., sich elkelnd, undorodó; Elkel erregend, undok, undorodást okozó.

Elkelhaft, adj., undorító, utálatos.

Elkeln, undorodni.

Elkriptik, die, napút, a' nap útja.

Elloge, die, ein Hirtenlied, pásztori dal.

Elasticität, die, Federkraft, rugóerő.

Elastisch, adj., rugóerejű.

Elegie, die, szomorú dal.

Elektricität, die, villámtűz, villámszikra.

Elektrisch, adj., villámtűzi, villámi, villámos.

Elektrifizieren, villámtűzzel megtölteni, megvillámosítani, villámtűzzel megszikkasztatni.

Elektrifizieren, das, die Elektrifizierung, megvillámítás, megvillámosítás.

Element, das, der Urstoff, létalak, életetővaló, lételej; die vier Elemente, a' négy létalak; st. Anfang, kezdet, első kezdet; trop. was zum thierischen Leben nothwendig ist, fészek, hajlék, lakhely; z. B. Wasser ist das Element der Fische, víz a' halak helyek; st. Lieblingsort, z. B. der Hof ist sein Element, legkedvesebb helye neki az udvar, leginkább szeret az udvari emberekkel társalkodni; im gemeinen Leben: zum Element! oder: poß Element! als Fluch, teremtette, als Verwunderung ejnye.

Elementar-Buch, das, kezdőkönyv p. o. valamelly tudományban.

Elementar-Kenntnisse, die, kezdetbeli eszméreték.

Elementarisch, adj., kezdő.

Elend, das, die Noth, nyomorúság, inség; ins Elend gerathen, nyomorúságra jutni; jemanden ins Elend stürzen, valakit nyomorúságra juttatni; im Elende sich befinden, nyomorú-

ságban lenni; st. Armuth, Dürstigkeit, inség.

Elend, adj., nyomorú, nyomorult; ein elender Trost, nyomorú egy vigasztalás; ein elender Dichter, gyáva v. rossz költő; ein elender Schreiber, nyomorult v. nagyon rossz író; ein Elender, egy semmirevaló ember; sehr arm, igen szegény; adv., nyomorúan, nyomorútan, nyomorúságosan.

Elendthier, das, jávorszarvas.

Elephant, der, elefánt.

Elephanten-Orden, der, elefánt vitézi rend.

Elephantenrüssel, der, elefántorr, orny, orrozat, orrmány.

Elephantenzahn, der, elefántfog, elefántagyar.

Elfenbein, das, elefántcsont, elefánttetem.

Elfenbeinern, elefántcsont, elefánttetembőlvaló, elefántcsontbólvaló.

Elirir, das, der Heiltrank, orvosital, szerital, főttnedv.

Elle, die, röl, röl; länger als zwei Ellen, két résnél hosszabb; von einer Elle, egy résnyi; von einer halben Elle, fél résnyi.

Ellenbogen, der, könyök.

Ellenbreit, ellenhoch, adj., egy résnyi széles, magas.

Ellenweise, adv., z. B. verkaufen, röl számra adni.

Elster, die, szarka.

Eltern oder Aeltern, die, pl., szülék.

Elterlich, adj., z. B. Liebe, szüléi p. o. szeretet a' gyermekhez; adv., szüléi módon.

Elternliebe, die, der Eltern gegen die Kinder, szüléi szeretet; der Kinder gegen die Eltern, szülék eránt való szeretet.

Elternlos, adj., árva.

Empfänger, der, die Empfängerin, részesülő valamiben, vevő, általvevő.

Empfänglich, adj., elfogadható, érzékeny valamire, valaminek elfogadására alkalmas v. kész.

Empfänglichkeit, die, elfogadó készség, hajlandóság valamire, érzea.

Empfängniß, die, vom weiblichen Geschlechte, méhébefogadás.

Empfang, der, das Empfangen, d. i. einer Sache oder Person, elfogadás, vétel, felvétel.

Empfangen, venni, általvenni, p. o. levelet; st. aufnehmen, fogadni, elfogadni, p. o. vendéget; Geld empfan-

gen, pénzt felvenni; schwanger werden, méhébe fogadni, teréhbe esni. **Empfangsschein**, der, vételbizonyosság, vétel felől szőlő bizonyosság. **Empfehlen**, etwas, ajánlani valami dolgot; sich empfehlen, d. i. seine Zuneigung erhalten, felkapni valaki előtt valami által, megnyerni valaki kedvét; oder um Abschied zu nehmen, elbúcsúzni, az az, elmenetelekor köszönni 's magát ajánlani; ich empfehle mich Ihnen, ajánlom magamat; f. fortgehen, j. B. er hat sich empfohlen, elment; ajánlotta magát 's elment. **Empfehlend**, adj., magát ajánló, tet-sző, kedveltető. **Empfehlenswerth** oder -würdig, adj., ajánlásra méltó, ajánlható. **Empfehlung**, die, das Empfehlen, ajánlás; f. Gruß, köszöntés, tisztelet; Weggang, elmenetel, elbúcsúzás, magaaajánlás. **Empfehlungsschreiben**, das, ajánló levél. **Empfindbar**, érezhető, érzéssel bíró, érző. **Empfindbarkeit**, die, érzhetőség, érző-erő. **Empfinderei**, die, lácherliche Empfindsamkeit, érzékenykedés. **Empfindeln**, érzékenykedni. **Empfinden**, durch Sinne wahrnehmen, érezni, megérezni valamit p. o. örö-möt, fájdalmat; ärtliche Empfindung haben, érezni szívében, érzéssel, indulattal viselni; etwas Unangenehmes empfinden, ketvelenséget érezni, tapasztalni; j. B. ich will es ihm schon empfinden lassen, dejszen! ezt ugyan megéreztetem vele, ezt el nem viszi szárazan; in Verbindung mit »böse« und »böde«, j. B. übel nehmen, nehezen venni v. szenvedni. **Empfindlich**, adj., érzékeny, az érzésben nagyon beható, keserves p. o. fájdalom; empfindliche Kälte, testet általjáró hideg; empfindliche Beleidigung, érzékenyen eső megsértés; empfindliche Antwort, sérelmes felelet; fähig, sich leicht beleidigt zu finden, érzékeny, könnyen meginduló v. ingerelhető gyenge; daher: ein empfindlicher Mensch, indulatos ember, a' ki könnyen v. hamar felindul, megharagszik; jemanden empfindlich machen, valakit meg- v. felharagítani, felbosszantani; empfindlich werden, felgerjedni, megboszs-zankodni, megharagudni; adv., ér-

zékenyen, kesorvesen, nagyon; f. zornig, haragosan, bosszankodva. **Empfindlichkeit**, die, érzhetőség, érzékenység; indulatosság hajlandóság a' haragra, bosszankodásra; megharagvás, felgerjedés. **Empfindsam**, adj., érzékeny; adv., j. B. empfindsam schreiben, érzékenyen írni. **Empfindsamkeit**, die, érzékenység. **Empfindung**, die, érzés, érzet, érzemény. **Empfindungskraft**, die, érzőerő. **Empfindungslos** oder -teer, adj., érzéketlen, hideg; adv., érzéketlenül. **Empfindungslosigkeit**, die, érzéketlenség. **Empfindungsvermögen**, das, érzőtehetőség. **Empfindungsvoll**, adj., j. B. ein empfindungsvoller Jüngling, érzékenységgel telyes, érzékeny p. o. ifjú. **Empfasse**, die, hathatóság. **Empfatisch**, adj., hathatos; adv., hathatosan. **Empiriker**, der, besond. von practischen Aerzten, tapasztalásra inkább, mint csupa okoskodásra ügyelő orvos. **Empirisch**, adj., tapasztalási. **Empor**, adv., fel, felfelé. **Emporbliden**, felnézni, feltekinteni. **Emporbringen**, j. B. den Handel, virágzóvá tenni, emelni, divatjába hozni; die Wissenschaften emporbringen, a' tudományokat előmozdítani, virágzásba hozni, emelni. **Emporheben**, felemelni, emelni felfelé. **Emporkirche**, die, templombeli kar. **Emporkommen**, aus einem tiefen Orte, feljönni, felemelkedni a' mélységből; trop. felvenni magát, emelkedni; j. B. der Staat kommt empor, a' köztársaság emelkedik; von Wissen-schaften, elvirágozni, v. diszteni kezdeni. **Emporragen**, eig. a' többi közzül kiállani, kitetszeni, haladni, a' többit; trop. a' többit felyül haladni. **Emporschwingen**, sich j. B. über andere, másokat felyül haladni, meghaladni, felyül mulni, felettek felemelni. **Emporstreben**, eig. felfelé igyekezni; trop. nagyobbakra v. feljebb igyekezni. **Empören**, zum Aufstande verleiten, aufwiegeln, fellázasztani, fellázítani, felzendíteni p. o. a' népe a' felsőség ellen; äußerst unwissig machen, fel-

háborítani, felgerjeszteni v. bosszantani; sich empören, fellázzadni v. zendülni, pártot ütni; trop. f. sich widersetzen, felháborodni ellene, felindülni, felgerjedni.

Empörend, adj., f. widersinnig, képtelen; f. entschlich, iszonyú, iktóztató.

Empörer, der, háborító, lázasztó, felzendítő; der sich empört, partúto.

Empörung, die, támadás, felháborodás, fellázzadás.

Emsig, adj., serény, szorgalmatos; adv., serényen, szorgalmasan.

Emsigkeit, die, serénység, szorgalmatosság.

Emsiglich, adv., serényen.

Ende, das, vég, végződés; am Ende, végre, végtére; ein Ende machen, véget vetni; zu Ende bringen, végre hajtani, elvégezni; es geht zu Ende, végefelé jár; ein Ende nehmen, megszűnni, elvégződni; am Ende eines Briefes, a' levél végén; f. Ort, hely, an allen Enden, mindenütt; von allen Enden, mindenünne; er wohnt an der Welt Ende, d. i. sehr weit, a' világ végén, az az, igen messze lakni; der Zahl nach, z. B. es nimmt kein Ende, vég nélkül sok, vége hossza nincs; der Zeit nach, vég, vége valaminek, kimenetel, elvégződés; z. B. das Ende des Lebens, az élet vége, a' halál; Sprüchw. Ende gut, Alles gut, a' vége választja meg, lementén dicséri a' napot; f. Endzweck, végcél; zu dem Endzweck, a' v. e' végre.

Enden, aufhören, elvégezni; er hat geendet, d. i. er ist gestorben, elvégozte, megholt; sich endigen, von Worten, végződni, elvégződni; machen, daß etwas aufhöre, elvégezni valamit, véget vetni valaminek; eine Rede endigen, végezni, bérekeszteni a' beszédet.

Endigung, Endung, die, végzet, végezet, kimenetel, elvégzés.

Endivie, die, endivia katáng, teli saláta, cikória.

Endlich, adj., véges, határok közé szorított; nicht ewig, véges, múlandó; das letzte in seiner Art, z. B. eine endliche Elation, utolsó, végső p. o. idézés v. időzés; adv., végre, utoljára; endlich einmal, végtére, valahára.

Endlichkeit, die, végesség.

Endlos, adj., végetlen.

Endreim, der, rim.

Endsilbe, die, végső szótag, végső tag a' szóban.

Endursache, die, fő ok, vég- v. végsőok.

Endurtheil, das, végső ítélet, végítélthozás.

Endzweck, der, die Endeabsicht, végcél, feltett szándék v. igyekezet határa; seinen Endzweck erreichen, célját valamiben elérni.

Energie, die, Kraftfülle, Nachdruck, teljes erő, erőlködés, hathatóság.

Energisch, adj., erőlködő, erővel teljes, hathatós, p. o. beszéd.

Engbrüstig, adj., szűk mejjű; feuchend, nehezen lélekző.

Engbrüstigkeit, die, nehéz lélekzés, fűladozás.

Enge, adj., keskeny, szoros, szűk p. o. bejárás; trop. in der engsten Freundschaft mit jemanden leben, szoros barátságban élni valakivel; adv., szorosan.

Enge, die, szorosság; in die Enge ziehen, öszveszorítani; trop. Verlegenheit, Noth, szorultság, szorult állapot; in die Enge treiben, megszorítani valakit, szorult állapotra juttatni, szorongatni.

Engel, der, angyal; mein Engel! angyalom!

Engelchen, das, angyalkám, kis angyal.

Engelgestalt, die, angyali forma.

Engelrein, adj., ártatlan mint az angyal.

Engelschön, angyali szép.

Engen, verb., szűkíteni, szűkké tenni.

Engpass, der, szoros áthaljárás.

Enke, der, ein Knecht, bojtár, szolga.

Enkel, der, unoka.

Enkelin, die, unokaleány.

Enkelkind, das, második unoka.

Enorm, adj., rendkívülvaló.

Entadeln, nemességtől megfosztani, meggyalázni.

Entbehren, szűkölködni v. ellenni valami nélkül.

Entbehrlich, adj., szükségtelen, feleslegvaló.

Entbehrlichkeit, die, feleslegvalóság, szükségtelenség.

Entbehrung, die, fogyatkozás, szükség.

Entbieten, (entbiethen), befelteni, megparancsolni, parancsolatot küldeni valakihez valami eránt; zu sich entbieten, magához rendelni v. parancsolni; f. verkündigen, vermelden, jelenteni.

Entbinden, los binden, eloldozni, elol-

dani; st. befreien, megszabadítani, megkönnyebbitni; jemanden vom Ei-
de entbinden, valakit az esküvése
alól feloldozni; von der Furcht ent-
binden, a' félelemtől megszabadítani
v. abból kivenni; f. gebären, szülni,
sie ist entbunden, lebetegedett, szült.
Entbindung, die, die Geburt in Anse-
hung der Mutter, lebetegedés, szül-
lés; eine glückliche Entbindung haben,
szerencsésen szülni.
Entbindungs-Anstalt, die, szülőház.
Entbindungskunst, die, bábamesterség,
bábaság.
Entblättern, lelevelezni, leveleitől meg-
fosztani.
Entblätterung, die, lelevelezés.
Entblöden, sich, mérészlenni, bátorkod-
ni, merni; sich erblößen, szégyen-
leni; er entblödete sich nicht, mir die-
ses ins Gesicht zu sagen, nem szégyen-
lette szemembe mondani.
Entblößen, bloß machen, megmezteleni-
teni; den Degen entblößen, kardot
húzni; ein entblößter Degen, meztelen
kard; den Körper entblößen, meztelenre
kitakarni a' testet; das
Haupt entblößen, levenni a' kalap-
ját, süvegét; sich entblößen, magát
meztelenre kitakarni; st. berauben,
megfosztani, pusztán hagyni; von
allem entblößt seyn, mindenéből ki-
vetkezettve lenni; jemanden von al-
lem Gelde entblößen, valakit minden
pénzéből kipusztítani.
Entblößt, adj., meztelen, meztelen,
puszta; mit entblößtem Kopfe, haja-
don fölvel, kalap v. süveg nélkül.
Entblößung, die, megmeztelenítés,
megfosztás.
Entbrechen, sich, megtartóztatni ma-
gát.
Entbrennen, trop. von heftigen Leiden-
schaften, gerjedni, felgerjedni, gyú-
ladni, nekigyúladni, felhevülni p. o.
az indulatoskodás miatt; vor Zorn,
Neid entbrennen, haragra gerjedni,
gyűlölségnek támadni valakiben,
irigykedni.
Entchen, das, rézcécske, kácsácska.
Entdecken, etwas, feltalálni valamit,
felfedezni, p. o. a' titkot, kinyilat-
koztatni; sich jemanden entdecken,
szándékát valakinek kinyilatkoztatni
v. felfedezni; st. wahrnehmen, ész-
revenni.
Entdecker, der, feltaláló, felfedező.
Entdeckung, die, Wahrnehmung, felta-

lálás, találmány, észrevevés; st. Of-
fenbarung, felfedezés.
Entdeckungstreise, die, új feltalálások
végett való utazás, új föld kereső
utazás.
Ente, die, récze, kácsa, rucza, tóka;
die wilde Ente, vad rucza, kácsa,
récze.
Entehren, megbecsteleníteni, gyalázat-
ba keverni; becsületétől megfosztani;
ein Frauengemmer entehren, szégyenbe
ejteni valamelly fejr-
személyt, gyalázatba keverni, meg-
szeplősíteni.
Entehrung, die, megbecstelenítés, gya-
lázat, megszégyenítés.
Entenei, das, récze v. ruczatojás.
Entenfleisch, das, récze v. ruczahús.
Entengras, das, harmatkása v. cse-
kesz, mannafü.
Entengrün, das, békalencse.
Entenhund, der, pudli.
Enterben, kitagadni az örökségből.
Enterbt, adj., örökségből kitagadta-
tott v. kirekesztetett.
Enterbung, die, örökségből kitagadás
v. kirekesztés.
Enterbaken, der, horgász szigony.
Enterich, der, gácsir, him récze.
Entern, i. B. ein Schiff, a' hajót hor-
gász szigonnyal odahúzni a' másik-
hoz, p. o. az ellenséges hajót.
Enterung, die, a' hajó öszvehúzás.
Entfärben, sich, die Farbe des Gesichts
verändern, elhalaványodni, színében
elváltozni, elhalni.
Entfärbung, die, elhalaványodás.
Entfabren, unvermuthet entfallen, ki-
szaladni, kiugrani, kicsúszni a' ke-
zéből, mint p. o. a' fejsze a' nyelé-
ből; trop. von Worten, Tönen, ej-
teni, p. o. azót, kiszaladni a' száján.
Entfallen, aus etwas fallen, kiesni, p.
o. kezéből; plöglich fahren lassen,
kiszaladni, mint a' szó a' szájából;
der Mutb ist ihm entfallen, elesett
minden bátorsága, megcsüggedt;
aus dem Gedächtnisse kommen, kiesni
az eszéből, elfelejteni.
Entfallen, kiránczolni, kifejteni a' rán-
czából a' ruhát; trop. das Verbor-
gene zum Vorschein bringen, kifejte-
getni, p. o. valamelly beszédnek
szépségeit; sich entfalten, kifejtőzni,
i. B. die Rose entfaltet sich, a' rózsza
kifejlik, nyílik.
Entfaltung, die, kiránczolás, kifejtőzés.
Entfernen, eltávoztatni, elhárítani, el-
küldeni, kiadni rajta v. valakin; sich

entfernen, eltávolozni, elmenni; sich heimlich entfernen, eltűnni, elszökni. Entfernt, adj., távol v. messzelévő, messze, távol; trop. j. B. die Erinnerung an die entfernteste Zeit, a' leg-régibb időre való visszaemlékezés; in Rücksicht der Meinung von jemanden entfernt seyn, valakitől a' vélekedésben különbözni; weit entfernt, daß ic., távol legyen, hogy — v. nemcsak, hogy nem, sőt; adv., távol, messze.

Entfernung, die, eltávolztatás, elküldés, elhárítás; eltávolzás, elmenés; távolyság, messzeség.

Entfesseln, von Fesseln befreien, kivenni a' békéből, bilincsből, vassból v. rablánczból; trop. den Geist von Vorurtheilen, kiszabadítani a' lelket a' balvélekedések bilincseiből.

Entflammen, felgyúlasztani; trop. heftige Leidenschaften, j. B. Has ic. erregen, felgerjesztani, felhevíteni, felgyújtani p. o. a' kívánságokat, gyűlölséget, haragot 'a' t.

Entflammung, die, j. B. der Gemüths, felgyúlasztás, felhevítés, felgerjesztés.

Entfliegen, elrepülni.

Entfliehen, elszaladni, elfutni, hirtelen eltávolozni; von der Zeit, hirtelen elmúlni, elfutni, mint az idő.

Entfliehen, daß, elfutás, futás.

Entfliehen, wie die Zeit, elmúlni, elfolyani.

Entfremden, elidegeníteni.

Entfremdung, die, eltökítés, elidegenítés.

Entführen, j. B. eine Tochter, alattomban v. lopva elragadni, ellopni, elszökni t. i. leányával, fejezszer-mélyek, szekerem, kocsin.

Entführer, der, leányragadó, elragadó.

Entführung, die, leányragadás, elragadás, elragadtatás.

Entgegen, adj., ellenkező; ellen, ellene, ellent; j. B. einem entgegen seyn, ellene lenni valakinek, ellenkezni valakivel.

Entgegen, praepos., elejbe, j. B. jemanden entgegen gehen, valakinek elejbe menni; dem Winde entgegen reiten, szél ellenébe lovagolni; die Richtung gegen eine Sache, ellen, ellene; den Fluß einen Damm entgegen sehen, a' víz árja ellen v. a' víz árjának gátot vetni; f. gegenüber, általal-lomban, elellenben.

Entgegenarbeiten, ellene dolgozni, v. lenni, ellene szegezni magát.

Entgegenreisen, elejbe sietni; trop. seinem Untergange entgegenreisen, önnön veszedelmébe sietni.

Entgegenfahren, elejbe menni t. i. kocsival.

Entgegenfliegen, elejbe v. ellenébe repülni.

Entgegenfließen, ellenébe folyni.

Entgegenführen, j. B. dem Feinde das Heer, ellene vinni a' sereget az ellenségnek.

Entgegengehen, elejbe menni valakinek; trop. dem Tode entgegengehen, kívánni meghalni, önként menni a' halálnak; der Gefahr entgegengehen, kitenni magát a' veszedelemre.

Entgegengesetzt, egymással ellenkező.

Entgegenhaben, j. B. jemanden, ellenkezőjére találni valakiben.

Entgegenhalten, j. B. einem etwas, valakinek ellenvetést tenni, valamit vetni valaki ellen; st. vergleichen, összevetni, összevasonlítani p. o. két dolgot.

Entgegenkommen, einem, valakinek elejbe menni; zufällig, öszvetalálkozni valakivel; trop. mit Güte, Liebe entgegenkommen, szívességgel, szeretettel bántani valakivel v. fogadni valakit.

Entgegenreiten, einem, elejbe lovagolni valakinek.

Entgegensehen, einem, szembe nézni valakit, szemközt nézni valakire; trop. st. erwarten, j. B. mit Sehnsucht einer Sache entgegensehen, óhajtvá várni valamit.

Entgegensehen, eig. ellenébe tenni, elejbe vetni, p. o. a' vízárnak gátot vetni ellene v. elejbe; trop. sich entgegensehen, ellentállani, ellene szegezni magát valaminek v. valakinek; daher: entgegengesetzt, eig. ellenébe tétetett v. vettetett; trop. ellenkező, egészen különböző tőle.

Entgegen seyn, ellene lenni valakinek, ellentállani valamiben valakinek; in Hinsicht der Meinungen, ellenkező értelemben lenni valakivel.

Entgegenstehen, eig. ellenébe állani; trop. ellentállani, ellene lenni valaminek, valakinek.

Entgegenstellen, j. B. sich den feindlichen Truppen, az ellenségnek ellene állani; trop. ellene kitenni v. állítani.

Entgegenströmen, wie Menschen, eljehotolakodni.
 Entgegenwirken, z. B. einer Krankheit durch Arznei, ellene dolgozni.
 Entgegenziehen, z. B. mit Truppen, ellene menni, p. o. sereggel.
 Entgeben, einer unangenehmen Sache ausweichen, elkerülni, elmenni előle, megmenekedni, eltávoztatni valamit; aus der Acht lassen, z. B. es ist mir kein Wort entgangen, csak egy szót se szalasztottam el, mindent jól hallottam; es ist mir doch etwas entgangen, valami mégis kiesett az eszemből, valamit elfelejtettem.
 Entgelt, das, (Entgelt), ingyen.
 Entgelten, meglakolni valamiért.
 Entgleiten, kicsuszamodni, elcsuszni.
 Entglimmen, feléledni, felgerjedni, felgyülni, mint a' tűz, a' bátorság.
 Entglühen, eig. megtűzessedni; trop. z. B. vor Zorn, fellobbani p. o. haragra.
 Entgürten, leövedzeni.
 Enthaaren, kitépni a' szőrét v. haját, megfosztani a szőrétől v. hajától.
 Entbärten, meglágyítani, keménységtől megfosztani.
 Entbäuten, a' bőret lehúzni.
 Enthalten, magában tartani v. foglalni, benne lenni; das Buch enthält viel Gutes, sok jó van ebben a' könyvben; was enthält das? mi van benne? mit foglal magába; sich enthalten; megtartóztatni magát p. o. az ételtől, bortól.
 Enthaltfam, adj., magatartóztató, magamérséklő; im Trinken, jőzan; adv. mértékletesen.
 Enthaltfamkeit, die, mértékletesség, magatartóztatás, tisztaság, tiszta élet.
 Enthaltung, die, magatartóztatóság.
 Entbanpten, einen, fejét venni valakinek, valakit lenyakazni.
 Entbaupung, die, fővétel.
 Entheben, megmenteni, megszabadítani; entheben Sie mich dieser Arbeit, szabadítson meg az Úr ettől a' munkától.
 Entheiligen, megrontani p. o. a' szombatot, megfertéztetni.
 Enthetigung, die, megrontás, megfertéztetés.
 Enthüllen, felfedni, kifestni, fedelét v. takaróját levenni; trop. felfedezni.
 Enthüllung, die, felfedés; kifestés; felfedezés.

Enthusiasmus, der, elragadtatás; felbuzdítás, feltüzeles; in Enthusiasmus gerathen, merihlettetni, felbuzdítani.
 Enthusiastisch, adj., ihlettett, felbuzdult, elragadtatott; adv. felbuzdultva, elragadtatva.
 Entjochen, a' járom alól felszabadítani.
 Entkleiden, le- v. kivetkeztetni valakit t. i. köntöséből; sich entkleiden, levetkezni; trop. z. B. die Wahrheit entkleiden, kitakarni, felfedezni p. o. az igazságot 's a' t.
 Entkleidung, die, levetkeztetés.
 Entkommen, elmenni, eltávozni, elszaladni v. szökni, p. o. a' tömlőczből.
 Entkräften, erőtlenníteni, elerötlenníteni, elvenni erejét, elgyengíteni; sich durch viele Arbeit entkräften, magát a' sok munkában elgyengíteni; trop. die Feinde, den Staat entkräften, az ellenség erejét megtörni, a' köztársaságot elgyengíteni; den Geist entkräften, a' lélek erejét elgyengíteni.
 Entkräftet, adj., erőtlen, elerötlennedett, elgyengült.
 Entkräftung, die, erőtlenedés, elgyengülés, erőtlennítés, gyengeség; z. B. des Staates, a' köztársasagnak erőtlennítése.
 Entladen, etwas, leszedni v. lerakni a' terhet, valamiről, kiüríteni p. o. a' hajót; trop. von einer Last befreien, megszabadítani valamitől.
 Entlang, adv., der Länge nach, hosszába, mentiben.
 Entlarven, trop. felfedezni, levenni az állorcztat valamiről, v. lehúzni, igaz mivoltában megismertetni valakit.
 Entlarvung, die, felfedezés; állorcza levetés.
 Entlassen, eleresztetni, elbocsátani valakit; jemanden seines Dienstes entlassen, valakit a' szolgálatjából eleresztetni; seines Eides, seiner Pflicht entlassen, valakit esküvése v. kötelessége alól feloldozni.
 Entlassung, die, elbocsátás, eleresztés, szabadon bocsátás; um seine Entlassung bitten, elbocsáttatását v. eleresztetését kérni t. i. hivatalból, szolgálatjából.
 Entlasten, megszabadítani a' teréhtől.
 Entlauben, leveleitől megfosztani, lelevelezni.
 Entlaufen, elfutni, elszaladni; st. entgehen, elszökni.
 Entledigen, einen einer Last, valakit a' teréhtől, bajtól megszabadítani; sich

entledigen, i. B. aller Schulden, minden adósságai alól kiszabadulni; sich seines Wortes, Versprechens entledigen, telyesíteni szavát v. fogadást.

Entledigung, die, megszabadítás, megmentés, felszabadítás, megkönnyebítés a' tereh alól.

Entlegen, adj. távolvaló, távollévő.

Entlegenheit, die, távolyság.

Entlegen seyn, távol lenni.

Entleihen, kölcsönözni, kölcsön kérni.

Entleiben, megölni; sich entleiben, önmagát megölni.

Entleibung, die, öngyilkosság, megölés.

Entloeden, einem etwas, kicsalogatni, kifürkészni, kivenni p. o. szép szóval v. móddal valakiből valamit.

Entloedung, die, kicsalogatás.

Entmannen, erejét szegni, férfuságától megfosztani.

Entmannt, adj. erejeszegett.

Entmannung, die, erejeszegés.

Entmasten, ein Schiff, a' hajót árbocfájától megfosztani.

Entnehmen, st. benehmen, elvenni; megfosztani tőle; st. befreien, ki- v. megszabadítani; st. entleihen, borgen, kölcsönözni; f. abnehmen, erschauen, megérteni; i. B. wir haben daraus entnommen, abból kiláttuk v. megértettük, hogy. —

Entnerven, elgyengíteni.

Entnervung, die, elgyengítés.

Entomolog, der, bogarak esmerője.

Entomologie, die, Besiefernlehre, bogarak tudománya.

Entquellen, kiforrani, kibuzogni, forrásnak eredni.

Enträthseln, a' mesét megfejteni; trop. deutlich machen, kimagyarázni, megmagyarázni, megfejteni.

Enträthslung, die, megfejtés.

Entreißen, erőszakkal elvenni, elragadni valakitől valamit; trop. dem Tode, einer Gefahr entreißen, valakit a' veszedelemből kiragadni a' haláltól megszabadítani.

Entreißung, die, kiragadás, kiszabadítás, erővelvaló elvétel.

Entrichten, richtig bezahlen, megadni, meg- v. lefizetni, p. o. adósságot.

Entrichtung, die, le- v. megfizetés.

Entriegeln, a' tolózárt kinyitni.

Entinnen, vergehen wie die Zeit, elfolytani elmúlni, mint az idő; f. ent-

geben, entlaufen, elfutni, elszaladni; kiszabadulni.

Entrollen, aufrollen, feltekergetni; rollend sich entfernen, gördülve eltávolozni.

Entrüden, megbringen, eliktatni valahonnan, elhárítani, elmozdítani.

Entrüsten, zornig machen, selingerleni, megharagítani valakit, felbosszantani; sich entrüsten, megbosszankodni, felhevülni haragra.

Entrüstung, die, haragbajövés, bosszszankodás.

Entrunzeln, die Stirn, eloszlatni a' ránczokat.

Entsagen, einer Person oder Sache, lemondani valakiről v. valamiről felhagyni vele.

Entsagung, die, lemondás valamiről; el- felhagyása valaminek.

Entsah, der, das Befreien, segítség, kiszabadító segedelem, felszabadítás t. i. az ostrom alól; d. i. die Truppen, die zur Befreiung abgeschickt werden, segítő sereg, segítség, felszabadító sereg t. i. az ostrom alól.

Entschädigen, einen, valakinek a' kárát megtéríteni, kipótolni, eleget tenni a' kárért; sich entschädigen, a' maga kárát kipótolni, magának eleget tenni.

Entschädigung, die, kárpótlás, kártérítés, kárkipótlás; st. Ersah, kárpótlék.

Entscheidbar, adj. eligazítható.

Entscheiden, eligazítani; den Streit entscheiden, a' pert eligazítani, eldöntni; worüber nicht entschieden ist, a' mi még nincs eldűtve; es ist entschieden, nyilván való a' dolog, bizonyos; sich entscheiden, elválni, megválni, meghatározódni, meghatározott ítéletet kimondani, es wird sich bald entscheiden, majd megválk, rövid időn megválk v. elválk a' dolog.

Entscheidend, adj. elválasztó, végválasztó; ein entscheidender Augenblick, megválasztó szempillantás.

Entscheidung, die, megítélés eligazítás; elválása, kimentele a' dolognak.

Entschlafen, elaludni; f. sterben, meghalni, elhűyni; im Herrn entschlafen, kimúlni az Urban; der Entschlafene oder die Entschlafene, az elhűnyt, az Urban kimúlt.

- Entschlagen**, sich losmachen, befreien, kiszabadítani magát valami alól, megmenekedni valamitől.
- Entschleichen**, elillantani, elszökni.
- Entschleiern**, sich, lefátyolozni magát; trop. felfedezni, kitakarni.
- Entschließen**, einen Vorsatz fassen, magát valamire határozni, valamit végezni v. feltenni magában; wir haben uns alle dazu entschlossen, mindnyájan abban állapodtunk meg v. arra határoztuk magunkat.
- Entschließung**, die, megállapodás valamiben, maga meghatározás.
- Entschlossen**, adj. állhatatos, készszándékú, magát valamire hamar elszánó vagy meghatározó; entschlossen sein, meghatározott szándékkal lenni; st. mutig, bátor, állhatatos bátorságú; adv. kész elhatározással, meghatározott szándékkal.
- Entschlossenheit**, die, állhatatosság, maga kész elszánása v. hirtelen meghatározása valamire, készség, elszántság.
- Entschlupfen**, kicsúszni, p. o. kézből hirtelen kicsusszanni, mint a' csik az ember kezéből; trop. undemerkt entfahren, kiszaladni, mint a' szó valaki száján; kiszökni.
- Entschlummern**, elszunnyadni.
- Entschluß**, der, pl. die Entschlüsse, feltétel, feltett szándék, maga meghatározás, megállapodás valamiben; einen Entschluß fassen, magában valamit meghatározni v. feltenni; jemanden von seinem Entschluß abbringen, valakit szándékától elvonni.
- Entschütten**, megszabadítani, feloldani; sich der Furcht entschütten, a' félelemtől megszabadulni.
- Entschuldigen**, einen, menteni, kimenteni valakit; sich bei jemanden zu entschuldigen suchen, magát valaki előtt mentetgetni.
- Entschuldigung**, die, mentség, mentés, mentetetés.
- Entschwinden**, eltűnni, elenyészni.
- Entschwingen**, sich dem Orte, elszálni, elrepülni valamelly helyről.
- Entseelen**, megfosztani életétől.
- Entseelt**, adj. lelketlen, megholt adv. lelketlenül.
- Entseben**, sich scheuen, erblöden, általlani, szégyenleni, nem merni.
- Entsetzen**, trop. jemanden seines Amtes, valakit letenni v. kitenni hivatalából, megfosztani; eine Stadt entsetzen, d. i. von der Belagerung be-
- freien, valamelly várost a' vívás v. ostrom alól felszabadítani; sich entsetzen vor etwas, d. i. erschrecken, megrémülni, elrémülni, megrettenni, eliszonyodni valamin.
- Entsetzen**, das, megrémülés, megrettenés, megijjedés.
- Entsetzlich**, adj. rémitő, rettentő, rettenetes; f. sehr groß, rettentő nagy, iszonyú nagy; adv. rettenetesen, iszonyúan, folette nagyon.
- Entsetzung**, die, vom Amte, le- v. kitétel a' hivatalból; einer Stadt, a' városnak felszabadítása a' vívás v. ostrom alól.
- Entsiegeln**, z. B. einen Brief, feltörni v. szakasztani felbontani a' levelet.
- Entsiegung**, die, feltörés v. bontás, felszakasztás t. i. a' levél feltörése.
- Entsinken**, leesni, lesülyedni valamiről.
- Entsinnen**, sich, einer Sache, eszmélni emlékezni valamire.
- Entspinnen**, hervorbringen, támasztani, kezdeni p. o. hadat; sich entspinnen, támadni.
- Entspinnung**, die, támasztás indítás, p. o. háborúság indítás ée.
- Entsprechen**, jemandes Hoffnung, Erwartung, megfelelni p. o. valaki reménységének, várakozásának, meg-egyezni vele.
- Entsprießen**, kisarjadzani, kihajtani mint a' csemete; trop. entstehen, herkommen, támadni, származni, eredni.
- Entsprießung**, die, kisarjadzás, kihajtás; eredés, származás.
- Entspringen**, davon springen, elszökni, kiszaladni, elébbállani; hervorkommen, von Quellen, eredni mint a' folyóvíz, forrás, fakadni; trop. seinen Ursprung haben, származni, eredni, támadni; daraus kann viel Ungut entspringen, sok szerencsétlenség származhatik még abból.
- Entspringen**, das, eredet, származás, kezdet; elszökés.
- Entsprossen**, partic. eredett, származott.
- Entstehen**, seinen Anfang nehmen, támadni, lenni, származni, eredetet venni, jönni valahonnan.
- Entstehen**, das, die Entstehung, eredet, származás, kezdet.
- Entstehungsart**, die, az eredet módja, a' hogy valami kezdődik.
- Entstehungsgrund**, der, a' származás oka.

- Entstehen**, kihágni, kilépni; trop. j. B. Geuffer entstiegen seiner Brust, sohajtások emelkedtek fel a' mejjéből.
- Entstellen**, kivenni a' formájából valamit, elrútítani; trop. elrontani, meghamisítani.
- Entstellt**, adj. formátlan, formájából kivett, elrútított; elrontott, meghamisított.
- Entstellung**, die, active, elrútítás, elcsúfítás; trop. elrontás, meghamisítás; passivo, rútság, disztelen-ség.
- Entströmen**, kifolyni; trop. kiáradni.
- Entstürzen**, kirohanni valamiből.
- Enttöten**, megfosztani a' fejedelmi széktől v. thronustól.
- Enttöbrigen**, megtartani, megtakargatni p. o. a' jövedelméből valamit; enttöbrigt seyn, megmenekedni, p. o. munkától, hajtól ée.
- Enttöftern**, ein Land, fogyasztani v. pusztítani a' népet, elnépetleníteni.
- Enttöftert**, adj. elnépetlenített.
- Enttöfterung**, die, néppusztítás v. fogyasztás; elnépetlenedés.
- Entwaschen seyn**, j. B. einem Kleide, kintni a' ruhából.
- Entwaffnen**, a' fegyverből kivetkeztetni, letétetni a' fegyvert v. attól megfosztani; trop. j. B. jemandes Anflagen entwaffnen, valaki vádját megczáfolni.
- Entwaffnung**, die, megfosztás a' fegyvertől, fegyverből kivetkeztetés.
- Entweder**, — oder, Conj. vagy — vagy; entweder auf diese, oder auf jene Art, vagy így, vagy amúgy, vagy ezen a' módon, v. amazon.
- Entwebren**, sich, mególtalmazni magát v. megőrizni, őrizkedni.
- Entweichen**, f. ausweichen, elmenni előle, elkerülni p. o. a' veszedelmet; f. davongehen, alattomban eltávozni, elszökni.
- Entweichung**, die, elszökés.
- Entweihen**, megfosztani, a' felszenteléstől v. papi hivatalától a' papot; megfertéztetni p. o. a' szent helyet.
- Entweihung**, die, megfertéztetés.
- Entwenden**, f. entziehen, elidegeníteni; f. stehlen, ellopni; eltökíteni.
- Entwendung**, die, elidegenítés, alat-tomos elvívés; ellopás, eltökítés.
- Entwerfen**, etwas, abbilden, leábrázolni, árnyékban lerajzolni, eleve leábrázolni valamit; flüchtig zu Pa-
- pier bringen**, j. B. eine Rede, above summában lerajzolni v. előadni.
- Entwerfung**, die, előleges rajzolat.
- Entwickeln**, kifejtőztetni, kifejtegetni; eine dunkle, verworrene Sache deutlich machen, kifejtegetni, megmagyarázni; sich entwickeln, kimenni valamire, kifejtődzni; deutlich werden, kitetazeni, kivilágosodni.
- Entwicklung**, die, kifejtőztetés, ki-magyarázás, világos előadás, kifejtőzés; f. Ausgang, kimenetel, vég; der Entwicklung nahe seyn, közelíteni kimeneteléhez.
- Entwinden**, etwas, kitekerni, kicsavarni p. o. valaki kezéből valamit.
- Entzwischen**, el- v. kiszökni, elszaladni.
- Entwöhnen**, abgewöhnen, elszoktatni valamiről; ein Kind entwöhnen, a' gyermeket a' ocsétől elválasztani; sich entwöhnen, elszokni valamiről.
- Entwöhnung**, die, elszokás, elszoktatás valamiről; eines Kindes, elválasztás a' ocsétől.
- Entwöhnen**, elszokni valamiről.
- Entwurf**, der, előrajz, ábrázolat, előleges rajza valamelly egésznek p. o. munkának; f. Plan, gondolat előadása rajzolatban, gondolat, szándék.
- Entwurzeln**, gyökerestől kiszakasztani, kitépni.
- Entziehen**, einem etwas, megvonni, megtagadni valakitől valamit; der Gefahr entziehen, valakit a' veszedelemtől megmenteni; sich entziehen, d. i. vermeiden, j. B. jemandes Anblick, kerülni valakit, futni valaki szemei elől.
- Entziehung**, die, elvonás, megtagadás v. fosztás.
- Entzifferer**, der, titkos írás magyarázó; költött jelekkel való írás magyarázója.
- Entziffern**, a' titkos v. költött jelekkel készült írást megmagyarázni; trop. megvilágosítani.
- Entzifferung**, die, j. B. eines Briefes, a' titkos jelekkel írt levélnek megmagyarázása.
- Entzünden**, elragadni, magán kívül ragadni valakit; örömbé meríteni, rendkívül megörvendeztetni.
- Entzündt**, adj. elragadtatott.
- Entzündung**, die, elragadtatás; örömbé merülés; in Entzündung gerathen,

- örömbbe merülni, az örömtől elragadtatni.
- Entzückend, adj. elragadó, bájos, bájolván gyönyörködtető.
- Entzündbar, adj. meggyúlható, gyúladós, gyújtható.
- Entzündbarkeit, die, gyúladósság.
- Entzünden, meggyújtani; sich entzünden, meggyúladni, meggyúlni; trop. in heftige Leidenschaften verfallen, felhevíteni, megtüzesíteni, meg- v. felgyúlasztani p. o. az indulatosság valakit; sich entzünden, z. B. wie Wunden, megtüzesedni, meggyúladni.
- Entzündung, die, meggyújtás; f. Reizung, felhevítés v. hevülés; bei Krankheiten, z. B. der Augen ic., megtüzesedés.
- Entzündungsfieber, das, gyúlasztó hideglelés.
- Entzwei, adv. ketté, kétértelmű; mitten entzwei, középen ketté tört v. szakadt; entzwei brechen, ketté törni; entzwei reißen, ketté szakasztani; das Band ist entzwei, ketté szakadt a' pántlika.
- Entzweien, elidegeníteni egymástól, öszveháborítani v. vesztetni; sich entzweien, öszveháborodni; öszveveszni, elidegenedni, meg hasonlani egymás között.
- Entzweigung, die, egyenetlenség, öszveháborodás, visszavonás, meghasonlás.
- Enzian, der, tarnics, földpefű, ezerjófű, százforintosfű.
- Epheu, der, borostyán.
- Epidemie, die, járványnyavalya, pestises nyavalya.
- Epidemisch, adj. z. B. eine epidemische Krankheit, pestises, járvány nyavalya, uralkodó v. dühösködő nyavalya.
- Epigramm, das Sinn- oder Spottgedicht, elmesfuttatás, elmés vers.
- Epilepsie, die, nyavalyatörés, nehéz nyavalya.
- Epileptisch, adj. nyavalyatörős.
- Episch, z. B. Gedicht, vitézi vers.
- Epilog, der, Schlußrede, bérekesztő beszéd.
- Episode, die, Einschaltung, Zwischenstück, bef. in Gedichten ic., welches der Haupthandlung untergeordnet ist, mellelegvers v. versezet, közbejövétel, közbejövő előadás, beszéd v. történet.
- Epistel, die, B. Brief, levél, az apostolok levelei; trop. einem die Epistel lesen, megdorgálni, megpirongatni valakit.
- Epitaphium, das, sírvers, sírírás.
- Epöche, die, nevezetes időszak v. kor.
- Epöde, die, Heldengedicht, vitézi vers v. versezet.
- Epöich, der, zeller.
- Equipage, die, (ekvipázs), f. Kleidung, ruházat; f. Gepäc, bútör; Kutsche und Pferde, kocsikészület és lovak, Schiffsbemannung od. Ausrüstung, hajókészület, tengeri hajóban lévő emberek, katonák, hajóslegények.
- Equipiren, felkészíteni szükséges dolgokkal, p. o. ruházattal a' katonákat ec.; sich equipiren, felruházni magát.
- Equipirung, die, ruházat, felruházás, felkészítés.
- Er, sie, es, pron. pers. ő, az; er od. ihr, kend; was will er? mit akar kend?
- Erachten, vélni, itélni, gondolni, tartani; das ist leicht zu erachten, könnyű azt kitalálni.
- Erachten, das, z. B. meines Erachtens, gondolatom, ítéletem v. vélekedésem szerint.
- Erarbeiten, munkával szerezni.
- Erbacher, der, örökösszántóföld.
- Erbadel, der, örökös nemesség.
- Erbärmlich, adj. könyörületességre v. szánakozásra méltó; nyomorult, elhetetlen.
- Erbärmlichkeiten, die, nyomorult állapot.
- Erbamt, das, örökös hivatal v. tisztesség.
- Erbantheil, örökös v. örökségi rész.
- Erbarmen, sich, jemand, könyörülni valakin, megszánni valakit; ach! das sich Gott erbarme, az Isten szerelméért! Niemand erbarmet sich meiner, senki nincs a' ki megszánna engemet.
- Erbarmen, das, die Erbarmung, szánakozás, könyörülés, könyörületesség.
- Erbarmenswerth, — würdig, adj. szánakozásra v. könyörületességre méltó.
- Erbarmen, der, könyörülő.
- Erbarmungsvoß, adj. könyörületes.
- Erbauen, építeni, meg- v. felépíteni, p. o. házat; trop. hasznára lenni, épületesnek lenni; diese Predigt hat

mich sehr erbauet, ez a' prédikáció
ráról nézve igen épületes volt; durch
seyn Beispiel andere erbauen, példás
életével másokat jóra buzdítani.

Erbauer, der, építő; alkotó.

Erbaulich, adj. épületes; hasznos; so-
ganatos; oktató; adv. példásan,
feddhetetlenül. épületesen.

Erbaulichkeit, die, épületeség; hasz-
nosság.

Erbauung, die, építés; meg- v. felé-
pítés; épületes oktatás.

Erbauungsbuch, das, épületes oktatás-
ra való könyv, kegyességre oktató
könyv.

Erbauungsmittel, das, kegyességre ve-
zérő eszköz.

Erbauungsstunde, die, kegyességre ok-
tató óra v. idő; kegyes elmélkedé-
sre szánt idő.

Erbbe, der, örökös; er ist mein Erbe,
ő az én örökösöm; jemanden zum
Erben einsetzen, valakit örökösének
kinevezni v. hagyni.

Erbe, das, örökös jószág; im Gegen-
satz des Lebends, ősi jószág v. telek.

Erbeben, remegni, megrázkodni, ren-
geni; megrendülni; am ganzen Leibe
erbeben, egész testében reszketni;
die Erde erbebet, a' föld reng.

Erbeben, das, remegés, rengés, resz-
ketés, megrázkodás.

Erbedienstmann, der, örökös v. született
nemes ember.

Erbeigenthum, das, örökös jószág.

Erbeinsetzung, die, örökös beállítása
a' jószágba.

Erben, örökségül nyerni v. venni;
trop. örökségül szállani rá; Erb
seyn, örökös lenni; Krankheiten,
Fehler erben, firól fira általmenni,
mint a' betegség, hiba; Sprichw.

Kunst erbet man nicht, senkire sem
száll a' mesterség tudása örökségül.

Erbeten, (erbeten), kéressel nyerni
meg.

Erbetteln, koldúlni, koldulással sze-
rezni; esenkedve nyerni meg.

Erbettelt, adj. koldult; sok esenkedés-
sel nyert.

Erbeuten, zsákmányolni, ragado-
mánnal v. prédálul nyerni, hadban
nyerni.

Erbeutet, adj. hadban nyert, zsák-
mányolt.

Erbeutung, die, zsákmányolás, pré-
dálással nyeres.

Erbfähig, adj. örökösödhető t. i. tör-
vény szerént.

Erbfasser, der, örökségnyerés, ősi örök-
ség.

Erbfehler, der, ősi hiba, familia hiba.

Erbfeind, der, örökös ellenség.

Erbfolge, die, törvényes örökség,
örökségben való következés törvény
szerént.

Erbfolgekrieg, der, hadakozás az örök-
ségben való következés miatt,

Erbfolgeordnung, die, az örökségben
következés rendje.

Erbfolger, der, törvényes örökös.

Erbfolgerecht, das, az örökségben kö-
vetkezés törvénye.

Erbfürst, der, örökös herceg.

Erbfürstenthum, das, örökös hercsog-
ság.

Erbgenoss, der, örökös társ.

Erbgraf, der, örökös gróf.

Erbgrind, der, kosz.

Erbgrund, der, od. Grundstück, örök-
ös v. ősi telek.

Erbaut, das, örökös jószág, örök-
ség.

Erbherr, der, örökös ura valamelly
jószágnak.

Erbherrschaft, die, örökös uradalom.

Erbieten, ajánlani valamit; megkínál-
ni valamivel; sich erbiehen, magát
ajánlani valamire, kínálkozni p. o.
szolgálatjával.

Erbietig, adj. kész valamire.

Erbietung, die, magajánlás, kínálko-
zás valamire.

Erbinn, die, örökös asszony v. leány.

Erbitten, durch Bitten erhalten, kiker-
ni magának v. kérés által megnyer-
ni valamit; losbitten, kérés által
kiszabadítani, a' szabadságát valaki-
nek megnyerni; durch Bitten bewen-
gen, megkérlelni, kérés által meg-
engesztelni; sich erbitten lassen, meg-
kérlelődni, megengesztelődni.

Erbittung, die, kikérés, megnyerés.

Erbittern, megkeseríteni; neki keserít-
ni valakit, felbosszantani; megha-
ragítani.

Erbittert, adj. nekikeseredett; meg-
bosszankodott; erbittert seyn, na-
gyon felgerjedett lenni.

Erbitterung, die, felbosszantás, meg-
haragítás; megbosszankodás; meg-
haraguvás, mérgeződés.

Erbkammerer, der, örökös kamarás.

Erbkönigreich, das, örökös királyság.

Erbkönig, der, örökös király.

Erbkrankheit, die, nemzetséges nya-
valya.

Erbland, das, örökös tartomány.

Erblaffen, blaß werden, elhalaványodni; st. sterben, meghalni.
 Erblasser, der, die Erblasserin, örökség hagyó.
 Erblaffung, die, elhalaványodás.
 Erbleben, das, örökös jószág adás.
 Erbleichen, elhalaványodni.
 Erblisch, adj., örökös; adv. örökösen, örösi jussal; nemzetséges p. o. nyavalya.
 Erbliden, meglátni, észrevenni; megpillantani; das Licht der Welt erblicken, a' világra lenni v. születni.
 Erblidung, die, meglátás, megpillantás.
 Erblöden, sich, szégyenleni, általlani valamit.
 Erbloß, adj., örökstelen, örökös nélkül való; ohne Kinder, magtalan, gyermektelen.
 Erbnehmer, der, örökös.
 Erbötzig, adj. kész valamire.
 Erborgen, kölcsönkérni; ein erborgtes Gut, kölcsönözött jószág.
 Erboßen, megbosszantani; sich erboßen, megbosszankodni, mérge.
 Erbpacht, der, örökös kibérlés.
 Erbprinz, der, die Erbprinzessin, örökös uralkodó herceg, hercegnasszony.
 Erblöden, feltörni, felszakasztani p. o. a' levelat; f. einbrechen, bétörni p. o. az ajtót; sich erbrechen, hányni, okádni.
 Erbrechen, das, feltörés, felszakasztás, t. i. levélfeltörés; bétörés t. i. ajtó-bétörés; hányás.
 Erbrecht, das, örökös juss.
 Erbreich, das, örökös tartomány v. ország.
 Erbrichter, der, örökös bíró.
 Erbsaft, der, örökös.
 Erbschaden, der, nemzetséges nyavalya, törzsohka hiba.
 Erbschaft, die, örökség, örökös jószág v. vagyon.
 Erbschleicher, der, örökségért csapodárkodó.
 Erbschuld, die, örökös adósság.
 Erbse, die, borsó.
 Erbjenfette, die, borsó forma v. gömbölyűszemű lánca.
 Erbsenmehl, das, borsóliszt.
 Erbsenstrob, das, borsószár, borsószalma.
 Erbsensuppe, die, borsóleves.
 Erbseher, der, örökség hagyó.
 Erbstaat, der, örökös tartomány.

Erbstatutgut, das, örökös jószág.
 Erbstatut, das, egy része az örökségnek, örökös birtok.
 Erbsüchtig, adj., örökségre vágyó.
 Erbsünde, die, eredendő bűn.
 Erbtheil, der, örökség része, örökös rész; geerbte Sache, örökségül nyert vagyon.
 Erbtheilung, die, örökségosztály.
 Erbtochter, die, örökös leány.
 Erbübel, das, nemzetséges nyavalya v. rossz.
 Erbunterthan, der, örökös jobbágy.
 Erbvergleich, der, egyezés az örökség eránt.
 Erbvermächtniß, das, örökségi hagyomány.
 Erbvertrag, der, örökös szövetség.
 Erbzinß, der, örökségre vetett adó.
 Erdsche, die, földtengely.
 Erdschiff, der, krumpli, kalompér, burgonya.
 Erdart, die, földheme, földnem.
 Erdartig, adj. földnemű.
 Erdbahn, die, föld útja.
 Erdball, der, földgolyó.
 Erdbeben, das, földindulás.
 Erbeerbaum, der, őszavasz kulajca.
 Erbeerre, die, földieperj, szamóca.
 Erbeerfaß, der, földieperj befőzött leve.
 Erdbeschreiber, der, földleíró.
 Erdbeschreibung, die, földleírás, földírás.
 Erdbewohner, der, földlakosa.
 Erdbirne, die, csicsóka.
 Erdboden, der, föld, termőföld; die ganze Erde, az egész föld, a' föld színe, földkereksége, a' mi földünk.
 Erdböhrer, der, föld- v. érczfúró.
 Erdbürger, der, földlakosa; ember.
 Erde, die, föld; bef. die Oberfläche der Erde, a' föld színe, a' föld területe; föld; auf der bloßen Erde liegen, a' száraz (puszta) földön lakodni; eine Stadt der Erde gleich machen, a' várost földig lerontani, elpusztítani; eine Leiche unter die Erde bringen, a' halottat eltemetni; jem. unter die Erde bringen, valakinek a' halálát siettetni, valakit a' sirba vinni v. taszítani; das Erdenrund, a' föld kereksege v. golyóhisa.
 Erden, adj. von Erde, földbőlvaló, föld.
 Erdenge, die, földszorulat, földnyak, p. o. két tenger közt.

Erdenglück, das, földi boldogság.
 Erdengut, das, földi jó.
 Erdenken, kigondolni.
 Erdenken, das, kigondolás.
 Erdentlich, adj. kigondolható; adv. kigondolhatóképpen.
 Erdenfloss, der, göröngy, rök.
 Erdenlast, die, földi terhel.
 Erdenleben, das, földi v. világi élet.
 Erdensohn, der, föld lakosa, ember.
 Erderschütterung, die, földrázkodás.
 Erdfarbe, die, földszín.
 Erdfarbig, adj. földszínű.
 Erdfloss, der, maróka.
 Erdfrüchte, die, a' föld termései.
 Erdgasse, die, földépe, tarnics, kis ezerjófű.
 Erdgeruch, der, földszag, dohos szag.
 Erdgegend, die, földi tájék.
 Erdgeschmack, der, földíz.
 Erdgürtel, der, földövezet.
 Erdhaltig, adj. földes.
 Erdharz, das, földesipa.
 Erdhausen, der, földrakás.
 Erdhöhle, die, földüreg, barlang.
 Erdhügel, der, domb.
 Erdichten, költeni, p. o. hírt; eine erdichtete Geschichte, költött történet, költemény; oder st. schmieden, koholni; durch die Dichtkunst erlangen, versekben költeni v. szerezni.
 Erdichter, der, Erdichterin, die, költő.
 Erdichtet, adj. költött.
 Erdichtung, die, das Erdichten, költés; etwas Erdichtetes, költemény, költött dolog.
 Erdig, adj. földes, földel elegyes.
 Erdkluft, die, földüreg v. nyílás.
 Erdkörper, der, a' földi test, a' föld.
 Erdkreis, der, a' földkereksége.
 Erdkugel, die, földgolyó.
 Erdkunde, die, a' föld tudománya v. esmérete.
 Erdlage, die, földterület.
 Erdmessen, der, földmérő.
 Erdmesskunst, die, földmérés.
 Erdoberfläche, die, a' föld színe.
 Erdöl, das, földolaj.
 Erdpech, das, katrán, dohot.
 Erdpol, der, a' föld sarka.
 Erdrauch, der, füstike.
 Erdreissen, mérészleni, mérészelni, merni, bátorzkodni.
 Erdreistung, die, mérészség.
 Erdrosseln, megfojtani, megzsinegelni.
 Erdrosslung, die, megfojtás, megzsineglés.
 Erdrücken, der, dombhát.

Erdrücken, zu Tode drücken, agyon nyomni.
 Erdrücken, das, agyonnyomás.
 Erpsalz, das, Steinsalz, kősó.
 Erdscheibe, die, a' föld karikája.
 Erdschicht, die, földterület, egymáson fekvő földrét.
 Erdschildkröte, die, szárazsi teknősbéka.
 Erdschnecke, die, földi csiga.
 Erdscholle, die, röggöröngy.
 Erdschwalbe, die, parti fecske.
 Erdschwamm, der, földi gomba.
 Erdspinne, die, földi pók.
 Erdspitze, die, földcsúcs, fok.
 Erdstoß, der, földrázkodás, földrendülés.
 Erdstrich, der, földmenetel.
 Erdtheil, der, földrész.
 Erdulden, tűrni, eltűrni, elviselni, elszenvedni.
 Erduldung, die, eltűrés, elszenvedés.
 Erdumschiffer, der, Segler, a' földet körülhajózázó.
 Erdursten, Verdursten, elepedni a' szomszomság miatt.
 Erdwall, der, földsáncz.
 Erdweide, die, terepélyfűz, elterülőfűz.
 Erdzeiszen, das, ürge.
 Erdzunge, die, földbényulás t. i. a' tengerbe, földcsúcs.
 Erfeuern, sich, felindulni, felgerjedni valamin, megharagudni, megboszszankodni.
 Erfeuerung, die, felindulás, megboszszankodás, felgerjedés.
 Ereignen, sich, történni, megtörténni, megesni.
 Ereignis, das, történet, eset.
 Erreichen, elérni, utolérni; unpermerkt erreichen, z. B. der Schlaf erreicht mich, elnyom v. meglep az álom.
 Erreichen, das, die Erreichung, elérés, utolérés.
 Eremit, der, Einsiedler, remete.
 Eremitage, die, (eremitázs) remetehajlék.
 Ererben, örökségül nyerni v. venni; ich habe das Gut ererbet, örökségül szállt rám ez a' jószág.
 Erfahren, durch Fahren erwerben, szerezéssel keresni v. szerezni; f. erfahren, tapasztalni, próbálni; f. Nachricht erhalten, megtudni valamit, tudtára v. értésére esni, megérteni.
 Erfahren, adj. tapasztalt, sokat látott hallott, jártas, tanult a' dologban, nagy tapasztalású.

Erfahrenheit, die, tapasztaltság.
Erfahrung, die, tapasztalás; etwas in Erfahrung bringen, kitudni, kitanulni, megtudni, végére járni valaminek; dasjenige, was man sinnlich erkennt, jártasság, tapasztalás; tägliche Erfahrung, mindennapi tapasztalás; ein Mann von vieler Erfahrung, nagy tapasztalású ember; Erfahrung haben, jártas, költesnek lenni valaminek, tapasztalásának lenni.
Erfahrungssatz, der, tapasztaláson épült állítás.
Erfassen, megfogni v. kapni.
Erfechten, vívással v. viaskodással nyerni; einen Sieg über jemanden erfechten, győzdelmeskedni valakin; trop. durch Betteln erwerben, elkolódni.
Erfindbar, adj. fel- v. kitalálható.
Erfinden, fel- v. kitalálni valamit, kigondolni.
Erfinder, der, feltaláló.
Erfinderin, die, feltaláló t. i. asszony, leány.
Erfinderisch, adj. találós, elmés, leleményes; adv. elmésen.
Erfindsam, adj. idem.
Erfindsamkeit, die, találósság, elmés-ség.
Erfindung, die, feltalálás, kigondolás; das, was erfunden wird, találmány.
Erfindungsgeist, der, találós elme.
Erfindungsreich f. erfinderisch.
Erfliehen, esdekléssel megnyerni.
Erfolg, der, was erfolgt, következés; f. Ausgang, kimenetel, láttat, mit gutem Erfolg, jókimenetellel, hogy láttatja legyen; f. Nutzen, Vortheil, haszon, siker.
Erfolgen, következni utána v. belőle.
Erforderlich, (erforderlich), adj. megkívántató, szükséges.
Erfordern, megkívanni, kívánni valakitől valamit; wenn es die Noth erfordert, ha a' szükség kívánja v. úgy hozza magával.
Erforderniß, das, die Anforderung, Nothwendigkeit, szükség, szükséges v. megkívántató dolog; nach Erforderung der Umstände, a' mint a' körülállások kívánják.
Erforschen, kivizsgálni, kikurkászni, kitudakozni, végére járni: f. untersuchen, megvizsgálni.
Erforscher, der, kikurkászó, kitapogató, kitanuló.

Erforschung, die, kikurkászás, kitapogató, kitanulás.
Erfraßen, kitudakozni, megtudakozni, végére járni tudakozódás által.
Erfreuen, sich, mérészteni, bátorzkodni.
Erfrehung, die, mérésztség, vakmerőség.
erfreuen, (erfreuen), házassodással nyerni.
Erfreuen, felvidámitni, felvidítani, megörvendeztetni; sich erfreuen, örvendeni, örvendezni, örülni: d. i. eine Sache besitzen, genießen, birni v. élni valamivel, dicsékedhetni valamivel v. valaminek bírásával.
Erfreulich, adj. örvendétes, kellemes, kívánt; es ist mir erfreulich, örvendek.
Erfreut, adj. örvendő, vidám.
Erfreuung, die, megörvendeztetés.
Erfrieren, megfagyni v. elfagyni, a' mit a' hideg megvesz; die Bäume sind alle erfroren, mind elvete a' hideg a' fákat; die Füße und Hände sind ihm erfroren, elfagyott lába keze v. megvette a' hideg kezét lábát; trop. ich bin ganz erfroren, egészen általfáztam v. általjárt a' hideg.
Erfrischen, d. i. abkühlen, meghivesíteni; sich erfrischen, meghivesülni, megfrissülni; f. erquicken, megújítani, megleveníteni, felélesztetni, megfrissíteni; sich erfrischen, megújulni, megvidulni.
Erfrischung, die, d. i. Abkühlung, hivesítés, meglevenítés, megfrissítés; pl. Erfrischungen, frissítő, hivesítő étel v. ital; f. Erquickung, megújítás, megvidámitás, meglevenítés.
Erfroren, adj. megfagyott, elfagyott, a' mit megvett a' hideg, hidegvette; durchgefroren, általfázott.
Erfüllen, d. i. anfüllen; z. B. mit Wasser, meg- v. teletölteni p. o. vízzel; trop. ganz einnehmen, eltölteni, betölteni p. o. reménységgel valakit; f. Genüge leisten, z. B. seiner Pflicht, telyesíteni, betölteni p. o. kötelességet; sein Versprechen erfüllen, telyesíteni ígéretét, szavát; erfüllt werden oder in Erfüllung gehen, betelyesedni, betelni, mint a' jövendölés.
Erfüllung, die, das Anfüllen, meg- v. teletöltés; seiner Pflicht, telyesítés, betelyesítés, betöltés; Ausgang, kimenetel, kitelyesedés.

Ergänzen, kipótolni, egésze kipótolni; f. ersetzen, egészé tenni p. o. tört dolgot, edényt.

Ergänzung, die, ki- v. egészrepótolás; egészétevés.

Ergänzungsstruppen, die, pótló sereg.

Ergeben, sich, eig. magát valakinek megadni, feladni; ohne Schwertstreich sich ergeben; minden viaskodás nélkül megadni magát; trop. sich in et- was ergeben, d. i. sich gefallen lassen, megnyugodni valamin, megadni magát; einer Meinung sich hingeben, im guten und bösen Sinne, neki adni magát valaminek, ráadni magát valamire, z. B. den Wissenschaften, den schönen Künsten sich ergeben, a tudományokra, szép mesterségekre adni magát; dem Paster sich ergeben, feleslett életet élni, rossz életre adni magát, elvétemedni; zeigen, megmutatni, kitetszeni belőle; trop. daraus ergibt sich, d. i. folgt, abból kitetszik v. következik.

Ergeben, adj. z. B. ergeben seyn, valaminek v. valamire adni magát; dem Trunke ergeben seyn, boritalnak adni magát; als Ausdruck der Höflichkeit, engedelmes, köteles, z. B. ergebenster Diener, köteles v. kész szolgálja az Úrnak.

Ergebenheit, die, készség, engedelmesség, készindulat, valaki kedvében járás, kötelesség valaki eránt, hívség.

Ergebenst, adj. als Höflichkeitwort, z. B. ergebenster Diener, lekötelezett v. kész köteles szolgálja az Úrnak.

Ergebung, die, maga meg- v. feladás; trop. Ergebung in sein Schicksal, békeséges tűrés, megnyugvás valamin, nyugott elme v. lélek.

Ergeben, sich, kijárni v. kijárkálni magát; f. bekannt machen, z. B. Befehle, kiadni parancsolatot v. rendeletet; eine Anfrage an jemanden ergehen lassen, kérdést tétetni valakinél valami eránt; ein Schreiben ergehen lassen, levelet intézni v. küldeni valakihez; st. geschehen, történni, kimenetelének lenni; es ist ihm sehr unglücklich ergangen, igen szerencsétlenül járt v. folyt a' dolga; es geht mir wohl, jól van dolgom; es geht ihm alles nach Wunsch, minden kívánsága szerint megy a' dolog.

Ergeizen, fősvénykedéssel szerezni.

Ergiebig, adj. z. B. Uder, Bergwerk, sikeres, bő fizető, jó termő, p. o. föld, bánya; sehr ergiebig seyn, jól v. bőven fizetni; das Korn ist sehr ergiebig, jól fizet a' gabona, az az, jó lisztje lesz.

Ergiebigkeit, die, sikeresség, bőtermőség, bőfizetés, jófizetőség.

Ergießen, sich, kiöntödni, kiömleni, mint a' folyóvíz a' tengerbe; sich übergießen, wie Flüsse, kiáradni, kiönteni; trop. in traurige Klagen sich ergießen, szomorú panaszokra fakadni.

Ergießung, die, kiömlés, kiáradás, kiöntés.

Erglühen, trop. z. B. von Eifer, selgerjedni p. o. buzgóságában, haragjában.

Ergötzen, jemanden, gyönyörködtetni; sich, gyönyörködni valamiben.

Ergötlich, adj., gyönyörködtető; adv. gyönyörködtetve.

Ergötlichkeit, die, Ergötzung, gyönyörködés, gyönyörködtetés, gyönyörűség.

Ergaben, kiásni.

Ergrauen, megöszülni.

Ergreifen, anfassen, megfogni, megkapni; den Stoch, die Waffen ergreifen, botot, segyvert fogni; trop. sich bemächtigen, den Dieb ergreifen, tolvajt megfogni; jemanden auf einer bösen That ergreifen, a' gonoszságon rajta kapni valakit; von Krankheiten ergriffen werden, a' betegségét megkapni; ein Mittel ergreifen, valamelly eszközhöz nyúlni; die Flucht ergreifen, elfutni, elszaladni, futásnak eredni v. venni útját; Gelegenbeit ergreifen, kapni az alkalmatosságon.

Ergreifen, daß, die Ergreifung, meg- v. elfogas; trop. használás, haszonra fordítás.

Ergrimmen, megmérgeledni, felette v. nagyon megbosszankodni.

Ergrübeln, kitanúlni, kikurkászni valamit, végére járni valaminek.

Ergrübeln, daß, kitanulása, kikurkászása valaminek.

Ergründen, fenekét kikeresni v. kitalálni; kitanúlni valamit, végére járni v. menni valaminek.

Ergründlich, adj, végéremehető, kitanúlható.

Ergründung, die, fenék kikeresése; kitanulás, kitalálás, végérejárás, világos megértés.

Erguß, der, *j. B.* eines dankbaren Herzens, kiöntődés, ömledezés, *p. o.* a' háládatos szív ömledezése.

Erbaben, adj., hervorragend über etwas, selemelkedett, magas, magasan fekvő *p. o.* hegy; domború *p. o.* metszés; an Würde *ic.* überlegen, selemelkedett, méltóságos, felséges, nemes; erhabene Gefinnungen, felséges érzések, selemelkedett gondolatok; eine erhabene Schreibart, sellengő írásmód; adv., magasan, selemelkedve; sellengően, felségesen *p. o.* gondolni.

Erbabenheit, die, magasság, selemelkedtetés, selemelkedettség, fennlengés, fennlengősség, nemesség, felyülhaladás.

Erbängen, felakasztani.

Erbärten, megkeményíteni; trop. *f.* beweisen, darrhun, *j. B.* mit einem Eide, megerősíteni.

Erbalten, aufhalten, *j. B.* Pferde, *fel-* v. megtartani, hogy tovább ne menjen, *p. o.* a' lovakat, kocsit; in seinem Besitze erhalten, valamit birtokában megtartani; sein Vermögen erhalten, vagyonát megtartani v. őrizni; seine Gesundheit erhalten, egészségét fenntartani; sich in jemandes Gunst erhalten, valakinek jóindulatját továbbra is megnyerni v. maga eránt fenntartani; jemanden erhalten, *d. i.* retten, valakit megtartani, megőrizni; *st.* ernähren, tartani, táplálni, étellel, itallal; *st.* erlangen, nyerni, ki- v. megnyerni valakitől valamit; erhalten, *d. i.* zum Besitze einer Sache kommen, szert tenni valamire, hozzájutni valamihez, *j. B.* den Sieg erhalten, győzedelmet nyerni; *st.* bekommen, *j. B.* Geld erhalten, pénzt kapni; ein Amt erhalten, valamelly hivatalt megnyerni.

Erhalter, der, Retter, megtartó, megszabadító; *st.* Ernährer, tápláló.

Erhaltung, die, *j. B.* der Ordnung, fenntartás; Rettung, megtartás, épségen való megtartás; Besitznahme von etwas, vevés, kapás, vétel *p. o.* levél, pénz vétele; Ernährung; táplálás, tartás.

Erhandeln, *d. i.* kaufen, venni, megvenni valamit; abhandeln, lealkudni valaminek az árából; durch Handeln erwerben, kereskedéssel szerezni valamit.

Erbärten, megkeményedni.

Erhaschen, meglapni, megcsípni, megfogni.

Erheben, in die Höhe heben, selemelni; sich erheben, felkelni, selemelkedni; trop. sich erheben, *d. i.* erhaben seyn, emelkedni, domborodni; sich vor jemanden aus Ehrfurcht erheben, *d. i.* aufstehen, valaki előtt felállani *t. i.* tiszteletből; sich wider jemanden erheben, *d. i.* ihm zu schaden suchen, valaki ellen kikelni v. feltámadni; entstehen machen, *j. B.* ein Geschrei erheben, lármát kezdeni v. indítani; seine Stimme erheben, szavát selemelni; *f.* in Empfang nehmen, *j. B.* Geld erheben, *fel-* v. bévenni, beszédni *p. o.* pénzt, adót; sein Herz zu Gott erheben, szívét selemelni az Istenhez; Würde *ic.* erheben, rangra, méltóságra emelni; in den Aestand erheben, nemességre emelni, megnemesíteni; rühmen, magasztalni, nagyon dicsérni; sich erheben, *d. i.* einen ungegründeten Vorzug geben, felsúvallykodni, *j. B.* im Glücke, szerecséjében elbizni magát; über andere sich erheben, másokat lenézni, megvetni.

Erheblich, adj., wichtig, fontos, nevezetes.

Erheblichkeit, die, fontosság, nevezetesség; Sachen von keiner Erheblichkeit, csekélységek.

Erhebung, die, selemelés; des Tones, des Geistes, selemelése a' hangnak, selemelkedése a' léleknek; *st.* Rühmen, magasztalás, feleslegvaló dicséret; Einnahme, felvétele, *p. o.* a' pénznek, adónak; zu Würden *ic.*, méltóságra v. rangra emelés.

Erbeirathen, házassággal nyerni valamit.

Erbeischen, kívánni, megkívánni.

Erbeitern, jem., megvidámítani; sich erbeitern, vom Gemüth, megvidámadni; vom Wetter, kitisztulni, feltisztulni mint az ég.

Erbeizen, jól befűtni, bémelegíteni.

Erbeizung, die, befűtés.

Erhellern, megvilágosítani mint a' nap valamit; hell werden, seyn, *bes.* trop. kitetszeni, kivilágosodni, világosan kitetszeni; daraus erhellen, daß — világosan kitetszik abból, hogy —

Erhellung, die, megvilágosítás.

Erhenken, felakasztani.

Erheucheln, tettetés v. színmutató csapodárkodás által nyerni meg valamit.

Erbeuchelt, adj., tettetett, színlett p. o. szeretet.

Erbigen, felhevíteni, nagyon megmelegíteni; sich erbigen, felhevülni, nagyon megmelegedni; trop. Begierden ic. erregen, felhevíteni, felbuzdítani, fel-tüzelní; sich erbigen, neki hevülni, v. tüzesedni, heveskedni.

Erbigt, adj., felhevült, selmelegedett; trop. sehr zornig, neki hevesedett; f. heftig, heves; adv. hevesen, felhevülve, nagyon megmelegedve.

Erbigung, die, f. Hitze, felhevülés, v. melegedés; f. Zorn, heveség, heveskedés; neki melegedés.

Erböhen, höher machen, i. B. ein Haus ic. magassabbítani, magassabbra csinálni, rakni, építeni p. o. házat, tornyot; trop. mehr Würde ic. verleihen, seljebb magasztalni, nagyobb rangra emelni; den Werth der Sache erböhen, seljebb vinni, nevelni, p. o. valaminek az árrát, becsét, a' fizetését valakinek; st. rühmen, preisen, dicsérni, magasztalni.

Erböbung, die, magassabbítás, magassabbra csinálás; f. Anhöhe, domb, halom, felemelt hely; Erböbung zu Würden ic. seljebbemelés, selmagasztalás; das Rühmen, magasztalás, nagy dicséret, dicsérés.

Erbörder, erbörlích, adj., meghallgató.

Erbören, i. B. jemandes Willen, meghallgatni.

Erbörung, die, meghallgatás, meghallgattatás.

Erholen, sich, d. i. frischen Athem holen, magát kipihenni; neue Kräfte bekommen, új erőt venni, megújulni; Muth wieder bekommen, ismét neki bátorodni; vor Schrecken sich erholen, az ijedtségből ismét magához jönni; nach der Arbeit ausruhen, kinyugodni magát; die vorige Nacht ic. wieder bekommen, elvesztett hatalmát, tekintetét, gazdagságát ismét visszanyerni; sich Muths erholen, valakitől tanácsot kérdeni, valaki tanácsával élni.

Erhörung, die, kipihenés, megpihenés, megnyugvás; von einer Krankheit, felépülés; új erőre kapás; Erholung des Geistes ic. megújulás.

Erhölungarbeit, die, mulattató munka.

Erhölungsstunde, die, Erhölungszeit, megújulás órája v. ideje.

Erhungern, éhelhalni meg v. veszni.

Erhungerung, die, éhelhalás.

Erinnerlich, adj., eszébe jutható.

Erinnern, jemanden, emlékeztetni valakit valamire, eszébe juttatni; erinnern ihn an sein Versprechen, juttasd eszébe a' mit ígért, emlékeztessd ígérésére; sich erinnern, emlékezni valamire, eszébe jutni; wie ich mich erinnere, a' mennyibe v. a' mint reá emlékezem.

Erinnerung, die, emlékeztetés, eszébe juttatás; st. Ermahnung an ic. intés valamire, megintés; st. Andenken, emlékezet, megemlékezés.

Erinnerungsmittel, das, emlékeztető eszköz.

Erinnerungsschreiben, das, emlékeztető irás v. levél valamire.

Erinnerungszeichen, das, emlékeztető jel.

Erlagen, vadászással jutni hozzá; nehezen jutni valamihez.

Erfälten, sich általfázni, nagyon megfázni, meghidegíteni.

Erfältung, die, megfázás v. hülés.

Erfämpfen, tusakodással v. vívással nyerni meg v. jutni hozzá.

Erfämpfung, die, megnyerés tusakodás által.

Erfalten, meghűlni, meghidegedni.

Erfaltung, die, i. B. des Eifers ic. lakadása, csökkenése a' buzgóságnak, meghülése a' szeretetnek.

Erfargen, ösvefukarkodni, fukarkodással szerezni, megszugorgatni.

Erfaufen, megvenni, megszerezni, megvásárolni; das Leben erfauen, életét pénzen váltani meg; f. bestechen, pénzen megvesztegetni, megvenni p. o. a' bírákat; erfauftes Lob, pénzen vett dicséret.

Erfaufung, die, megvétel; megszerzés; Bestechung, megvesztegetés; pénzen vevés.

Erfeden, sich, mérészleni, bátorzkodni.

Erfennbar, adj., megismerhető.

Erkennen, megismerni p. o. valakinek a' szavát; jemanden etwas zu erkennen geben, értesére v. tudtára adni; f. deutlich wahrnehmen, megismerni v. általlátni, p. o. az Istent munkáiból; für etwas erkennen, i. B. einen für seinen wahren Freund erkennen, valakit igaz barátjának megismerni; f. zuersichen, általlátni; megismerni, megvallani p. o. hogy nincs igazsága; st. ein Urtheil sprechen, ítéletet hozni valamire v. valami felől; eine Frau erkennen, d. i. ihr bewohnen, elhalni a' feleségét; sich jemanden zu erkennen geben, meg-

esmértetni magát valakivel v. kiadni magát valakinek, néha, elárulni magát valaki előtt.

Erkenntlich, adj., von Dingen, megismerhető, ráesmerhető; adv. megismerhetőképpen; dankbar, háládatos, elnemfelejtkező valamiről p. o. a' jótéteményről; ich werde dafür erkenntlich seyn, megfogom hálálni, háládatos leszek érte, el nem felejttem.

Erkenntlichkeit, die, háládatosság, megemlékezés v. el nem felejtkezés p. o. a' jótéteményről.

Erkenntnis, die, megismerés; der Begriff aller deutlichen Vorstellungen, esméret, tudomány; Anerkennung, z. B. seiner Sünden, megismerése valaminek, meggyőződés valami felől p. o. bűnei felől v. bűnös voltóról; das Urtheil (das Erkenntnis) eines Richters, ítélelhozás.

Erkennung, die, meg- v. ráesmerés.

Erkennungsvermögen, das, megismerő tehetség.

Erker, der, erkely, függő folyosó.

Erflesen, kiválasztani.

Erklärbar, adj., megmagyarázható.

Erklären, d. i. deutlich machen, megvilágosítani, megmagyarázni; an den Tag legen, nyilvánvalóvá tenni, nyilván kimondani, kijelenteni, bizonyítani, állítani.

Erklärer, der, magyarázó, megmagyarázó.

Erklärung, die, magyarázás, magyarázat, megmagyarázás; Bekanntmachung einer Sache, maga kinyilatkoztatása, kijelentése valakinek; Erklärung des Krieges, hadüzenet, kihirdetés.

Erflehen, elégnék lenni.

Erfledlich, adj., d. i. ausreichend, elegendő, elég; f. ansehnlich, viel, sok, szembetűnő, nagy; nagy summájú; adv. elegendőképpen, elegendé.

Erflettern, meg- v. felmászni p. o. a' hegytetőre.

Erfletterung, die, megmászás, felmászás valamire.

Erflimmen, felmászni.

Erflingen, hangzani, elhangzani p. o. messze.

Erflopfen, kopogással adni hírt valakinek.

Erfügeln, ligondolni, okoskodva kitalálni.

Erführen, adj., kiválasztott, kikeresett,

valami végre kiszemlélt v. választott; adv. kiválasztva, kiválogatva.

Erkranken, megbetegedni, betegségbe esni.

Erkriechen, sich, z. B. die Gunst des Fürsten, a' herczeg kegyességébe bécúsítani.

Erkriegen, durch Krieg erhalten, haddal nyerni, kardal szerezni, hadakozással nyerni valamit.

Erkrummen, d. i. erstarken, z. B. die Hände sind mir vor Kälte erkrummt, megmerevedtek az ujjaim a' hidegben.

Erfühlen, meghívesíteni, meghűtni; sich erfühlen, meghűlni, megfázni, meghűtni magát.

Erführung, die, meghívesítés, meghűtés.

Erfühnen, sich, merni, bátorzkodni, merészleni.

Erfühnen, das, die Erfühnung, merészség.

Erfünstein, kimesterkélni, mesterkedés által kitalálni.

Erfünstelt, adj., mesterkél, mesterséges, mesterségesen tettett v. színlett.

Erfünstelung, die, kimesterkelés.

Erfundigen, sich, z. B. nach etwas, tudakozódni valakitől, kérdezősködni valami éránt.

Erfundigung, die, tudakozódás, megtudakozás, kérdezősködés.

Erfäßlich, adj., megengedhető, elengedhető.

Erläutern, világosítani, megvilágosítani, megfejtteni, megmagyarázni.

Erläuterung, die, világosítás, megvilágosítás, magyarázat.

Erlangen, z. B. einen Ast, ein Ziel, elérni p. o. ágat, czélt; elérni, utólérni valakit az útban; megnyerni, elnyerni valamit, hozzájutni valamihez p. o. munka, keres v. igyekezet által; ich kann nichts von ihm erlangen, semmit se nyerhetek tőle, t. i. a' mit kérek.

Erlangung, die, olérés v. béérés, t. i. kézzel; el- v. utólérés az útban; meg- v. elnyerés, hozzájutás valamihez.

Erlaß, der, engedés, elengedés valamiből; Erlaß der Sünden, bűnbocsánat, bűn megbocsátása.

Erlassen, d. i. ausgehen lassen, z. B. einen Befehl, kiadni, p. o. parancsolatot; ein Schreiben erlassen, levelet küldeni; von einer Verbindliche t befreien, felszabadítani, valami leköte-

leztetés alól, elengedni; schenken, *j. B. einem die Strafe erlassen*, a' gonosztevőnek elengedni a' büntetést.
Erlassung, *die*, eines Befehles, kiadása *p. o.* a' parancsolatnak; Befreiung von etwas, felszabadítás a' kötelesség alól; Nachlassung, *j. B. der Strafe*, a' büntetés elengedése.
Erlauben, engedni, megengedni, valakinek valamit, engedelmet adni valamire.
Erlaubniß, *die*, engedelem; um Erlaubniß bitten, engedelmet kérni; mit Jrrer Erlaubniß, engedelmevel az Urnak 's a' t.
Erlaubnißschein, *der*, engedelemről szóló bizonyosság.
Erlaubt, *adj.*, szabad, szabados dolog.
Erlaucht, *Titel*, Fő Méltóságú.
Erlauern, el-, ki-, meglesni.
Erlaufen, elérni, utólérni futással, sok utánna járással v. futással nyerni meg valamit.
Erlauschen, meglesni.
Erle, *die*, egerfa, égerfa.
Erleben, érni, elérni, megérni *p. o.* valamely időt; *j. B. er hat bereits das fünfzigste Jahr erlebt*, elérte már az ötven esztendő; *f. erfahren*, *sehen*, érni, tapasztalni, látni; Freude an seinen Kindern erleben, örömet érni v. látni gyermekeiben.
Erlebung, *die*, megérés, elérése valamely időnek.
Erledigen, ledig machen, megüríteni, megüresíteni; daher: erledigt, üres, megürült *p. o.* fejedelmi szék, hivatal; *ft.* befreien, felszabadítani, feloldani; jemanden der Sorge entledigen, megszabadítani v. megmenteni valakit a' gondtól; sich erledigen, megmenekedni, felszabadítani magát; *f.* entseffeln, *j. B. der Bande entledigen*, kivonni a' bilincsből, vashól.
Erledigung, *die*, megmentés, felszabadítás, feloldás, megürülés.
Erlegen, tödten, *j. B. ein Thier*, leejteni t. i. a' lábáról, lelőni, agyon ütni vagy löni; mit dem Schwerte erlegen, valakit levágni; *ft.* bezahlen, Tribut *ic.* meg- v. lefizetni *p. o.* az adót, a' pénzt, letenni az adósságot.
Erlegung, *die*, lelövés, megölés, leejtés; letevés, lefizetés, pénz letétele.
Erleichtern, könnyebbíteni, könnyíteni, enyhíteni, megkönnyebbíteni, terhetől, munkától, gondtól éo.
Erleichterung, *die*, könnyebbítés, könnyítés, könnyebbülés, enyhítés.

Erleichterungsmittel, *das*, segítő v. könnyebbítő eszköz.
Erleiden, elszenvedni, eltűrni.
Erleichtlich, *adj.*, tűrhető, szenvedhető; *adv.* tűrhetőképpen.
Erleidung, *die*, elszenvedés, eltűrés.
Erlen, *adj.*, von einer Erle, egerfa v. abból való.
Erlensinf, *der*, oder Zeisig, csiz, csizmadár.
Erlernen, megtanulni valamit.
Erlernung, *die*, megtanulás.
Erlesen, wählen, kiválasztani, választani a' többi közzül.
Erlesen, *adj.*, außervählt, választott, válogatott, kikeresett.
Erlesung, *die*, választás, kiválasztás, kikeresés.
Erleuchten, megvilágosítani, mint a' nap, hold, gyertya valamit; trop. den Verstand erleuchten, megvilágosítani az értelmet; ein erleuchteter Verstand, megvilágosodott elme.
Erleuchtung, *die*, megvilágosítás; trop. megvilágosodás.
Erliegen, unterliegen, *j. B. einer Last*, lerogyni, leroskadni, a' földre esni, a' nagy terhelés alatt; trop. dem Unglücke *ic.* erliegen, elalélni, elcsüggedni, meg nem bírni, t. i. a' fájdalmat, szerencsétlenséget.
Erlöschen, eloltani; elaludni mint a' tűz, gyertya; eltörölődni, elkopni, mint a' régi írás; elmúlni, mint az élet, szeretet.
Erlöschung, *die*, elalvás, eloltás; eltörölődés; elmúlás, elenyészés.
Erlösen, kiváltani, megváltani, kiszabadítani, megmenteni; im bibl. Sinne, bűneitől megszabadítani, megváltani.
Erlöser, *der*, megszabadító; megváltó, t. i. a' Krisztus.
Erlöseten, *die*, a' megváltottak.
Erlösung, *die*, megszabadítás, ki- v. megváltás; váltság.
Erlösungswerk, *das*, (von Christo), a' váltság munkája.
Erliegen, *adj.*, költött, hazug; *das* ist erlogen, az nem igaz, hazugság.
Erlügen, hazudni, költeni valamit.
Erlustigen, sich magát mulatni, gyönyörűséget keresni v. találni valamiben.
Ermächtigen, jemanden, meghatalmazni, hatalmat adni valamire; sich ermächtigen, *j. B. des Reiches*, hatalmába keríteni, elfoglalni valamit.
Ermahnen, zu etwas inteni valamire, nógatni, meginteni.
Ermahner, *der*, intő, megintő, nógató.

Ernabnung, die, intés, nógatás, megintés.

Ermanqeln, fehlen, híjjával lenni valaminek, nem lenni valamijének; unterlassen, elmulasztani.

Ermanqlung, die, fogyatkozás, nem léte valaminek, híjj; in **Ermanqlung**, nem lévén.

Ermannen, einen, felélesztani, neki bátorítani; sich ermannen, neki bátorodni, magához térni, új erővel fogni valamihez, öszveszedni magát, emberkedni.

Ermannung, die, nekibátorodás, emberkedés.

Ermaten, megfárasztani, elfárasztani, ellankasztani, eltikkasztani; mit sein, matt werden, ellankadni, elbádjadni, eltikkadni; der Geist, a' lélek csüggedez.

Erattung, die, ellankadás, elbájdadás, eltikkasztás; elcsüggedés, elbádjasztás.

Ermeldet, adj., jelentett, említett.

Ermeffen, ausmeffen, kimérni, megmérni; die Höhe des Himmels ist nicht zu ermessen, az ég magassága megmérhetetlen; f. beurtheilen, megítélni, becsülni; andere Leute nach sich ermessen, másokat magához képest itélni meg; mutmaßen, schließen, elgondolni, hozzáverni, kitalálni; das Uebrige ist leicht zu ermessen, könnyű a'többit kitalálni, könnyű a'többihez hozzávetni; begreifen, megfogni, megérteni; erwägen, überdenken, megfontolni, meggondolni.

Ermeffen, daß, Einsicht, belátás, értelem; Vermuthung, hozzávetés, vélekedés; Urtheil, Meinung, ítélet, gondolat; nach meinem Ermessen, ítéletem szerint.

Ermorden, meggyilkolni, megölni.

Ermordung, die, meggyilkolás, megölés.

Ermüden, el- v. megfárasztani; sich ermüden, megfáradni, elfáradni; in etwas nicht ermüden, valamibe belé nem únni, belé nem fáradni.

Ermüdet, adj., fáradt, elfáradt.

Ermüdung, die, elfárasztás, elfáradás, fáradtság.

Ermuntern, felébresztani, felserkenteni, felkölteni p. o. az álomból; trop. zur Thätigkeit anregen, serkenteni, serkengetni, inditni valamire, ébresztani, p. o. a' rest, tunya v. lomha embert; f. aufheitern, megvidámitni, felderíteni p. o. az elmét.

Ermunterung, die, felébresztés, felserkentés; trop. serkentés, ébresztés valamire; selvidámitás.

Ermuthigen, felbátorítani.

Ernähren, táplálni, tartani, eltartani; sich ernähren, magát táplálni, eltáplálni, eltartani, élelmét keresni.

Ernährer, der, tápláló.

Ernährerin, die, tápláló t. i. asszony, leány.

Ernährung, die, táplálás, tartás, eltáplálás, eltartás.

Erndte, die. Ernte, aratás; trop. die Zeit der Erndte, az aratás ideje; die einzuerntenden Früchte, aratás, bearatott gabona v. élet; Gewinn, Vortheil, haszon, nyereség.

Erndte-Ferien, die, aratáskori oskolaszünnet.

Erndtefranz, der, aratási koszorú, kalászkoszorú.

Erndtemonat, der, aratóhónap.

Erndtewetter, daß, jó aratnivaló idő.

Erndtezeit, die, aratás ideje.

Ernennen, nevezni, kinevezni valaminek, tenni p. o. királynévá.

Ernennung, die, kinevezés, választás.

Erneuern, erneuen, neu machen, aufbessern, megújítani, megjobbitni; das Alte abschaffen, und das Neue einführen, megváltoztatni, megújítani; von neuem anfangen, z. B. den Krieg, újra kezdeni p. o. a' bajvivást, hadat; sich erneuern, megújulni, újra elkezddődni.

Erneuerung, die, megújítás, újjátevés, újítás; újra elkezés, megújítás, p. o. a' szeretetnek, ütközetnek megújítása.

Erniedrigen, megalázni, megalacsonyítani valakit, becsétől megfosztani; sich erniedrigen, d. i. sich herablassen, magát megalázni; oder sich niederträchtig benehmen, magát megalacsonyítani, alacsonyságra vetemedni.

Erniedrigung, die, megalacsonyítás; f. Demuth, megalázódás; niedrigeß Betragen, alacsonyság, megalázás.

Ernst, der, d. i. feste Gesinnung, valóság; im Ernst, valósággal, valóban; es ist im Ernst, nem tréfálok, igazán mondom; st. Eifer, Standhaftigkeit, buzgóság, valódiság, komolyság; eine Sache mit Ernst betreiben, komolyan utánna látni valaminek v. rajta lenni valamin; ein solides Betragen, komolyság, komoly magaviselet; Ernst gebrauchen, komolyan bánni valamivel.

- Ernst**, ernsthaft, adj., komoly; adv., komolyan.
- Ernsthaftigkeit**, die, komolyság.
- Ernstlich**, adj., valódi, komoly; f. nachdrücklich, hathatós, fontos; f. ungeheuchelt, egyenes, igazi; adv., komolyan, hathatósan, ugyancsak; igazán, valódisan, egyenesen.
- Ernten**, aratni, learatni; trop. gewinnen, hasznót venni valamiből; wie der Mensch säet, so wird er ernten, ki hogy vet, úgy arat, ki hogy igyekszik, úgy veszi hasznát, ki mit vet azt aratja.
- Eroberer**, der, elfoglaló, valamit hatalommal elvevő, hódoltató.
- Erobern**, meg- v. elvenni, elfoglalni, meghódoltatni; trop. etwas in seine Gewalt bekommen, valamit birtokba keríteni, meghódoltatni.
- Eroberung**, die, elfoglalás, megvétel, meghódoltatás; das Eroberte, i. B. Land ic., megvett, elfoglalt birtok, város 's a' t. meghódoltatott birtok; er hat schon viele Eroberungen gemacht, sokakat maga részére hajtott, v. megnyert, meghódoltatott.
- Eroberungskrieg**, der, hódoltató háború v. had.
- Eroberungssucht**, die, hódoltatásra vágyás, hódoltató vágy, vágyódás.
- Eroberungssüchtig**, adj., hódoltatni vágyó.
- Eröffnen**, i. B. die Thore, meg- v. felnyitni; einen Brief eröffnen, a' levelet felbontani, felszakasztani; den Zugang gestatten, felszabadítani, p. o. a' mezőt, erdőt a' legeltetésre; f. anfangen, i. B. den Ball eröffnen, elkezdeni, a' bálban a' tánczot; eine Schule eröffnen, iskolát nyitni v. állítani, elkezdni a' közönséges helyenvaló tanítást; f. mittheilen, kinyilatkoztatni, tudtára adni, megjelenteni, közleni valakivel valamit, felfedezni p. o. titkát.
- Eröffnung**, die, meg- v. felnyitás, felszakasztás, felszabadítás; elkezdés, kezdés; kinyilatkoztatás, tudtáraadás, megjelentés, felfedezés.
- Eröffnungsrede**, die, kezdő v. megnyitó beszéd p. o. valami innepi pompán.
- Erörtern**, untersuchen, vizsgálóra venni; nyomozni valamelly dolgot; erklären, magyarázni, megmagyarázni, világosítani; entscheiden, megítélni, eligazítani, eldűtni a' dolgot, elvégezni.
- Erörterung**, die, nyomozás, vizsgálás; magyarázás, megmagyarázás; megítélés, elvégezés, eligazítás.
- Erotisch**, adj., von Liebe handelnd, i. B. Lieder, szerelmes p. o. dalok.
- Ersicht**, adj., sehr begierig, erbißt, i. B. ersicht sein auf etwas, belebőszűlve lenni v. igen vágyani valamire, valamit igen kívánni.
- Erpressen**, auspressen, kipréselni, kiszajtolni; trop. i. B. Geld, csikarni, kicsikarni p. o. pénzt.
- Erpresser**, der, kipréselő, kiszajtoló; kicsikaró.
- Erpressung**, die, kipréselés, kiszajtolás; kicsikarás.
- Ersproben**, megpróbálni valakit v. valamit.
- Ersprobt**, adj., próbált, megpróbált.
- Erquicken**, éleszteti, megvidámitni, megújítani, újjá szűlni.
- Erquickend**, adj., élesztő, elevenítő.
- Erquickung**, die, élesztés, megvidámitás, megújítás, megelevenítés, felélesztés.
- Errathbar**, adj., kitalálható.
- Errathen**, ki- v. eltalálni.
- Errathung**, die, kitalálás.
- Erregbar**, adj., izgatható, indítható.
- Erregbarkeit**, die, izgathatóság.
- Erregen**, i. B. einen Krieg, indítani, támasztani p. o. hadat, zenebonát, izgatni valamire; Mitleid erregen, szánakozást gerjesztetni; Schmerz erregen, fájdalmat okozni.
- Erregung**, die, támasztás, indítás, gerjesztés, izgatás.
- Erreichbar**, adj., elérhető.
- Erreichen**, el- v. béérni p. o. kézzel; einholen, utólélni valakit, p. o. úton; gleichkommen, felérni valakivel valamivel, hozzá hasonló lenni; wohin gelangen, valahová eljutni, elérni, érni p. o. nagy örökséget v. késő vénséget; erlangen, elérni, megnyerni valamit.
- Erreichung**, die, elérése, megnyerése valaminek.
- Erretten**, von etwas, megszabadítani, meg- v. kimenteni, kiragadni p. o. vészedelemből.
- Erretter**, der, meg- v. kiszabadító, megmentő.
- Errettung**, die, megszabadítás, megmentés, kiragadás.
- Errichten**, i. B. ein Denkmal, emléket emelni v. állítani; eine Armee errichten, sereget állítani fel; szerzeni, felállítani.

- Errichtung**, die, állítás, felállítás.
- Erringen**, durch Ringen erhalten, tuskodással nyerni meg; durch Mühe erlangen, munkával, bajjal v. nehezen szerezni, fáradsággal jutni valamihez.
- Erröthen**, elpirulni.
- Erröthen**, daß, elpirulás; ohne Erröthen, pirulás nélkül.
- Erfättigen**, jól tartani, bétölteni p. o. kívánságát.
- Erfäufen**, beléfojtani a' vízbe; sich erfäufen, beléfúladni a' vízbe.
- Erfäufung**, die, beléfojtás, vízbefojtás.
- Ersatz**, der, kárpótlás, pótlék.
- Ersaufen**, beléfúlni t. i. a' vízbe.
- Erschachern**, disztelen nyerekedés által szerezni, adás yevés által nyerni.
- Erschaffen**, teremteni, alkotni; neue Worte erschaffen, új szókat költeni v. csinálni.
- Erschaffer**, der, teremő, alkotó, szerző.
- Erschaffung**, die, teremés, alkotás; st. Ursprung, kezdet, z. B. von Erschaffung der Welt, a' világ teremtésétől v. kezdetétől fogva.
- Erschallen**, zengeni, hangzani, harsogni; z. B. die Trompeten erschallen, harsognak a' trombiták.
- Erschallung**, die, zengés, hangzás, harsogás.
- Erscheinen**, sichtbar werden, megjelenni, láttatni, feltetszeni; es ist ein Comet erschienen, egy üstökös csillag tettsett fel v. jött fel; gegenwärtig werden, megjelenni, jelen lenni valaki előtt.
- Erscheinung**, die, megjelenés; jelenség; tünemény.
- Erschießen**, meglőni, agyon löni.
- Erschießung**, die, meg- v. agyonlövés.
- Erschlaffen**, schlaff werden, eltágulni, elgyengülni; trop. ellankadni; schlaff machen, eltágítani, elgyengíteni.
- Erschlaffung**, die, eltágulás, elgyengülés.
- Erschlagen**, agyon ütni v. verni, megölteni; erschlagen werden, megütni; er ist vom Blitze erschlagen worden, megütötte az istennyila v. a' menyő.
- Erschlagung**, die, agyonütés v. verés; megütés a' menyő által.
- Erschlappen**, eltágulni, egyengülni.
- Erschleichen**, megkapni, megkaparítani t. i. ólálkodva; durch List erlangen, csapodárkodva; csúsza mászva nyerni meg, v. tenni reá szert.
- Erschleichung**, die, megkaparítás; csapodár megnyerése valaminek.
- Erschleppen**, alig hurezolni valamit.
- Erschmeicheln**, elhízeltkedni, hízeltkedve nyerni meg.
- Erschmeichlung**, die, elhízeltkedés.
- Erschnappen**, el- v. megkapni, lefelé estében valamit, mint a' kutya a' bust.
- Erschöpfen**, kimeríteni, egészen kimeríteni, kiüresíteni; trop. kiüríteni, elfogyasztani p. o. erejét; sich erschöpfen, z. B. im Reden, mind elmondani a' mit tud; erschöpft werden, elfogyni.
- Erschöpflich**, adj., kimeríthető.
- Erschöpft**, adj., elcsüggedt, erejéből kifogyott, elgyengült.
- Erschöpfung**, die, kimerítés, elfogyasztás; elcsüggedés, ellankadás, elbájdadás.
- Erschrecken**, jemanden, megijeszteni, megrettenteni; in Schrecken gerathen, megijedni, megrettenteni.
- Erschrecken**, daß, megijesztés, ráijesztés; Schreck, megijedés, ijedség, megrettenés.
- Erschrecklich**, adj., rettenetes, rettentő, irtóztató, iszonyú; sehr groß, igen v. iszonyú nagy; adv. rettenetesen, iszonyúan; felette, rendkívül, iszonyúképpen.
- Erschreiten**, ellépni, egy lépéssel elérni.
- Erschroden**, adj, megijedt, megrettent; adv., megijedve, megrettentve.
- Erschrockenheit**, die, ijedség.
- Erschütten**, st. zahlen, kifizetni.
- Erschüttern**, megrázni, megrázkódtatni; megrendíteni; trop. megmozgatni; z. B. die Gemüther, meghatni, megindítani a' ziveket.
- Erschütterung**, die, megrázódás, megrázkódás, rengés, megrendülés; trop. Erschütterung des Staats, megrázattatás; der Gesundheit, az egészség megromlása.
- Erschweren**, megnehezíteni, nehezíteni, akadályoztatni, súlyosítani p. o. munkát.
- Erschwerung**, die, nehezítés.
- Erschwingen**, sich bis an etwas schwingen, selemelkedni valamely helyig, elérni selemelkedés által; mit Mühe aufbringen, z. B. Geld, győzni, meggyőzni, bírni p. o. a' költséget.
- Erschwänglich**, adj., z. B. Kosten, elgyőzhető p. o. költség.
- Erschwingung**, die, selemelkedés, elézés, selemelkedés által.
- Erschen**, st. sehen, ansehen, látni, meg-

látni; st. einsehen, wahrnehmen, észrevenni, általlátni, megérteni p. o. levélből; st. aussuchen, wählen, kiválasztani, kiválogatni.

Ersehnen, óhajtani, óhajtva kívánni valamit.

Ersehbar, adj., kipótolható.

Ersehen, an die Stelle einer abgeganenen Sache setzen, vergüten, helyébe mást tenni, helyét betölteni; kipótolni p. o. kárát.

Ersetzen, daß, die Ersetzung, kipótlás, helyrehozás.

Ersetzlich, adj., kipótolható, helyre hozható.

Erstlich, adj., látható, szemlátomástvaló, világos; adv. láthatóképpen, szemlátomást, világosan.

Ersticken, megbetegedni.

Erstiegen, győzdelemmel nyerni meg.

Erstinnen, kieszmélni, kigondolni.

Erstinnlich, adj., kigondolható; sich alle erstinnliche Mühe geben, minden kigondolható módon igyekezni v. rajta lenni.

Erstinnung, die, kigondolás.

Erstigen, f. sitzen, ülni; auf sich erstigen lassen, elszenvedni, eltűnni; auf etwas erstigen sein, belébőszülni valamibe.

Ersparen, sparen, kémélni, p. o. költséget; erspare dir die Sorge, ne gondoskodj erről; durch Sparsamkeit erwerben, megtakargatni, megsugorgatni, megmenteni.

Ersparniß, Ersparung, die, megkémelés, megtakarítás; daß Ersparnis, megtakarított vagyon, megsugorgatás, megtakargatás.

Erspielen, játék által nyerni.

Erspinnen, fonással keresni.

Ersprießen, aussprießen, kihajtani, kisarjadni; nützlich sein, hasznos, foganatos lenni, használni, diszleni.

Ersprießlich, adj., hasznos, foganatos, előmeneteles, sikeres.

Ersprießlichkeit, die, hasznosság, foganatoság, sikere v. látatja valaminek.

Erst, adj., zuerst, erstlich; először, előben; st. anfänglich, eleinte; vorher, előbb, az előtt; so eben, vor kurzem, csak most, éppen most; dann erst, akkor osztán.

Erstarren, megmerevedni; trop. empfindungslos werden, megmerevedni, elhűlni p. o. valamin.

Erstarrt, adj., megmerevedett; vor Kälte, meggémberedett a' hideg miatt; ich stehe erstarrt und ohne Leben da,

elhűltem belé, szemem szám elállott, elbámúltam.

Erstarrung, die, megmerevedés, meggémberedés.

Erstatten, vergüten, z. B. einen Schaden, kipótolni, helyre hozni; Bericht erstatten, hírül adni valamit, hírt adni valami felől.

Erstattung, die, kipótlás, helyre hozás; megjelentés, hírül v. tudtáraadás.

Erstaunen, bámulni, álmélni, elálmélni valamin.

Erstaunen, daß, álmélni, bámulás; in Erstaunen setzen, álmélni, álmélni indítani.

Erstaunend, adj., der erstaunt, álmélni, bámuló; worüber man erstaunt, álmélni, álmélni vagy bámulásra méltó; sehr groß, irtóztató, felettébbvaló; adv., zum Erstaunen, álmélni, álmélni méltó módon, álmélni, bámulva; sehr, felettébb.

Erstaunenswerth, adj., iszonyatos, bámulásra méltó.

Erstaunlich, adj., iszonyú, irtóztató; adv. iszonyúképpen.

Erste, der, die, daß, első, az első; der Erste, der Beste, a' legelső; bei erster Gelegenheit, a' legelső adandó alkalmatossággal; fürs erste, először; zum oder am ersten, legelőször; f. das höchste, fő, első, legelső; daß sey deine erste Pflicht, ez legyen fő kötelességed.

Erstechen, agyonszúrni, általütni.

Erstechung, die, agyonszúrás.

Erstehen, eine Sache in der Auction kaufen, kótyavetyén megvenni.

Ersteigen, etwas, felmenni reá, megmászni p. o. a' hegyet, felmászni p. o. a' hegy tetejére; trop. eine Ehrenstufe ersteigen, felhágni p. o. méltóságra.

Ersteigung, die, felmenetel, v. menés, felhágás.

Erstens, adv., először.

Ersterben, meghalni; trop. dein Ruhm kann nicht ersterben, a te híred neved örökké fennmarad; in Briefen, z. B. ich erstebe Em. Majestät etc., vagyok míg élek, v. utolsó lehelletemig, Felségednek 's a' t.; trop. ein erstorbener Glied, holt tag; die Bäume ersterben, a' fák kivesznek, kiszáradnak.

Erstere, der, die, daß, az elsőbb.

Erstgeboren, der, die, daß, Erstgeborene, az elsőszülött, fiú, leány, gyermek.

Erstgeburt, die, das Erstgeborne, az elsőszülött; das Recht der Erstgeborenen, az elsőszülöttség t. i. jussa.

Ersticken, megfojtani, megfúlasztani; trop. von Pflanzen, elfojtani; den Samen des Uebels ersticken, a' gonosz magvát elfojtani, kivesztetni; einen Aufruhr ersticken, elnyomni a' zendülést v. pártütést; etwas in der Geburt ersticken, valamit kezdetében elnyomni, elfojtani; mit seyn. megfúlni, megfúladni; trop. v. Pflanzen, elfojtódni, elveszni; megfúlni.

Erstidung, die, megfojtás, megfúladás, **Erstlich**, adv., először, eleinte; ft. zum Ersten, először, első ízben.

Erstling, der, zsenge, első termés; első fia az állatnak.

Erstoppeln, tarlózni, kalászakat tarlózni; trop. s. B. ein Buch erstoppeln, könyvet másokból kiirogatni.

Erstoßen, agyondöfni; mit dem Horne erstossen, agyon öklelni.

Erstreben, iparkodva megnyerni.

Erstrecken, kiterjesztetni, kinyújtani; sich erstrecken, ausdehnen, kiterjedni, kinyúlni, nyúlni valamelly helyig; f. geben, reichen, s. B. wie weit erstreckt sich sein Vermögen? mennyire mehet a' vagyona? seine Macht erstreckt sich nicht weit, nem terjed messze hatalma.

Erstreckung, die, kinyúlás, kiterjedés.

Erstreiten, s. B. durch Prozesse, elperleni.

Erstreitung, die, elperlelés.

Erstürmen, ostrommal v. erőszakkal venni meg, p. o. várost.

Erstürmung, die, erőszakos megvétel.

Erstummen, megnémúlni.

Ersuch, der, kérés, kérelem.

Ersuchen, kérni, megkérni.

Ersuchen, das, kérés, kérelem.

Ertappen, rajtakapni v. érni p. o. lopáson.

Ertappung, die, rajtaérés.

Ertauschen, cserélni, cserélés által jutni valamihez.

Ertheilen, adni; Erlaubniß ertheilen, engedelmet adni; Befehl ertheilen, parancsolatot adni, v. kiadni, megparancsolni; Unterricht ertheilen, tanítani valakit.

Ertbeiler, der, adó, részeltető.

Ertbeilung, die, adás; kiadás p. o. parancsolatban, részeltetés.

Ertöbten, megölni; f. begähmen, s. B. den Zorn, elnyomni, mérsékelni p. o. haragját; vereiteln, s. B. jemandes

Vorbaben, semmivétetni p. o. valaki szándékát.

Ertödtung, die, megölés; elnyomás; semmivététel.

Ertönen, hangzani, zengeni, megzendülni; harsogni, mint a' kiabálás; seine Stimme ertönen lassen, megszólalni; die Glocken ertönen, a' harangok megkondúlnak.

Ertönung, die, hangzás megzendülés, harsogás.

Erträglich, adj., was sich ertragen läßt, szenvedhető, elviselhető, tűrhető p. o. állapot; f. mittelmäßig, leidlich, meg lehetős, tűrhető p. o. veszteség; adv. tűrhetőleg, tűrhetőképpen, meg lehetős.

Erträglichkeit, die, tűrhetőség, szenvedhetőség, közepszerű állapot.

Ertränken, beléfojtani v. beléölni a' vízbe, vízbe ölni.

Ertränkung, die, vízbe ölés.

Erträumen, megálmodni.

Erträumung, die, megálmodás, álombanlátás.

Ertrag, der, kereset, jövedelem haszon, a' mit t. i. hasznót valamelly jószág béhoz.

Ertragen, bírni, elbírnai; ich kann es nicht ertragen, nem bírom, mert ée.; f. erdulden, eltűrni, elszenvedni, elviselni; die Kälte ertragen, a' hideget elszenvedni.

Ertragung, die, eltűrés, elhordozás, elszenvedés.

Ertreten, eltapodni, agyonnyomni a' lábával, agyontapodni.

Ertretung, die, el- v. agyontapodás.

Ertrinken, vízbefúlni v. fúladni, vízbéhalni; trop. s. B. die Schwindsucht sich ertrinken, a' mértékletlen ivás által száraz betegségbe ejteni magát.

Ertrinkung, die, vízbefúladás.

Ertrogen, makacskodással valamit megnyerni.

Erübrigen, megtakarítani, megzsugorítani; megtartogatni gazdálkodva; Zeit zu etwas erübrigen, időt nyerni valamire.

Erübrigung, die, megtakargatás, megtartogatás.

Eroer, die, lednek, bűkkön.

Ermachen, felserkenni, felébredni, az álomból; trop. munter, lebhaft werden, felserkenni, feléledni, felelevenedni, felelmezni; magához térni; vom Tode erwachen, feltámadni a' halálból.

Ermachsen, hervor wachsen, nőni, kinő-

ni; heran wachsen, felnőni, felserdülni; zunehmen, nevedezni, nőni, felnevedezni; entstehen, támadni, lenni, származni; z. B. daraus kann großer Schaden erwachsen, abból nagy kár származhatik; ein erwachsener Mensch, meglelt ember v. embernyi ember.

Erwägen, überlegen, megfontolni, meggondolni, gondolóra venni.

Erwägung, die, megfontolás, meggondolás; in Erwägung dessen, d. i. indem, weil, meggondolván azt, hogy v. minthogy.

Erwählen, választani, kiválasztani.

Erwähler, der, választó.

Erwählung, die, választás.

Erwähnen, említeni, megemlíteni, emlékezni róla, emlékezetet tenni róla; einer Sache erwähnen, említeni v. előhozni valami dolgot; ich habe seiner mit keinem Worte erwähnt, egy szóval sem említettem őtet, v. őtet elő se hoztam.

Erwähnung, die, megemlítés, előhozás.

Erwärmen, megmelegíteni; sich erwärmen, megmelegedni.

Erwärmung, die, megmelegítés.

Erwärmen, megmelegedni.

Erwarten, z. B. einen oder etwas, várni valakit, valamit, várokozni valamire, valakire; bevorstehen, reá várni, közelgetni; z. B. der Tod erwartet dich, a' halál vár reád, közelget halálod; so lange warten, bis jemand kommt, meg- v. elvárni; ich will deiner hier erwarten, megvárlak itt, v. várokozom itt rád; st. von jemand. hoffen, daß ic., megkívánni, megvárni, reményleni valakitől valamit; ich erwarte von dir Gehorsam, oder daß du mir gehorchest, megvárom v. megkívánom tőled, hogy nékem engedelmeskedj.

Erwartet, adj., vártt; er kommt erwartet, éppen jókor jön.

Erwartung, die, várás, várokozás valakire; wider meine Erwartung, várokozásomon kívül; voller Erwartung seyn, teljes várokozásban lenni; alle Erwartung übertreffen, minden várokozást meghaladni; daß thut meiner Erwartung kein Genüge, ez az én várokozásomnak eleget nem tesz, v. meg nem felel; in Erwartung dessen, reménységgel lévén.

Erwartungsvoll, adj., várokozással teljes.

Erwecken, aus dem Schlafe, álmából

felkölteni, felébresztteni; vom Tode erwecken, halottaiból feltámasztani, felkölteni; ermuntern, serkenten, felserkenten, indítani, buzdítani, felgerjesztteni; verursachen, erregen, z. B. Haß, Reid, gyűlölséget, irigységet támasztani, indítani, okozni.

Erweckend, adj., ébresztő, hathatós, serkentő.

Erweckung, die, felköltés, felébresztés; feltámasztás; indítás, serkentés, felserkentés, megvidámítás.

Erwehren, sich, magától eltávoztatni, elhárítani, őrizni, oltalmazni magát valamitől, megtartóztatni magát, p. o. az álomtól.

Erwebrung, die, őrizkedés, megtartóztatás.

Erweichen, meglágyítani, megpuhítani; meglágyítani, megindítani, megszeli-díteni, megengesztelni p. o. valaki szívét, indulatját.

Erweichend, adj., z. B. erweichende Mittel, lágyító eszközök.

Erweichung, die, meglágyítás, megpuhítás; megindítás, megengesztelés.

Erweis, der, megmutatás, bém bizonyítás.

Erweisen, z. B. Wohlthaten, mutatni valakihez p. o. jóságot, lenni, viseltetni valaki eránt p. o. jó tétemen-nyel, szívésséggel, tisztelettel; f. beweisen, megmutatni, bém bizonyítani.

Erweislich, adj., bém bizonyítható, megmutatható; adv. bém bizonyíthatólag.

Erweisung, die, mutató, viseltetés; bém bizonyítás.

Erweiterer, z. B. eines Landes, kiterjesztő, öregbítő.

Erweitern, kiterjesztteni, szélesíteni, nagyobbítani, nevelni p. o. a' birodalom határát; ein Kleid erweitern, a' ruhát bővebbre csinálni, kieresztteni; sich erweitern, tágulni, bővülni; seine Kenntnisse, seinen Ruhm erweitern, öregbíteni, nevelni, tudományát, hírét nevét.

Erweiterung, die, kiterjesztés, kiszélesítés; nevelés, öregbítés.

Erwerb, der, kereset, keresmény.

Erwerben, keresni, szerezni, munkával nyerni; sich sein Brod mühsam erwerben, nagy munkával v. fáradsággal keresni kenyerét; sich Kenntnisse erwerben, tudományt v. esméretet szerezni.

Erwerbsfleiß, der, keresetbeli munkás-ság; szorgalmatosság, szerző szorgalom.

Erwerblustig, adj., keresni v. nyerni kívánó. keresetre vágyó.

Erwerbmittel, daß, keresetmód, út, mód a' keresésre, vagyon szerzésre.

Erwerbquelle, die, kereset forrása v. kútfeje.

Erwerbung, die, daß Erwerben, keresés, szerzés, megnyerés; Erwerben der Gunst, megszerzése valaki hajlandóságának.

Erwerbungs-fähig, adj., a' ki törvényes szabadsággal bír p. o. jószág szerzésre v. vevésre.

Erwerbungs-recht, daß, törvényes hatalom v. juss a' keresetre.

Erwerbungs-weig, der, kereset ága.

Erwerben, j. B. ein Ziel, a' czélt találni hajítással; tödten, agyon hajítani.

Erwerben, fogadással nyerni valamit.

Erwidern, antworten, felelni, viszont felelni, ismét mondani, visszazonozni; vergelten, visszontagolni, visszaadni, v. fizetni, visszázni.

Erwiderung, die, Antwort, felelet, felelés; Vergeltung, visszazonozás, visszontaglás.

Erwinden, f. fehlen, mangeln, hibázni, nem lenni, hijjával lenni valaminek; es an nichts erwinden lassen, mindent elkövetni, mindent megtenni valamine nézve; f. erwerben, keresni, szerezni, munkával nyerni; sich erwinden, d. i. erkühnen, bátorkodni, merészleni, merni.

Erwischen, megkapni, megkaparítani, megfogni; rajtakapni valamin.

Erwischung, die, megfogás, megcsípés.

Erwittern, durch den Geruch entdecken, felszaglálni.

Erworbene, daß, kereset, keresmény.

Erwerben, uzsoráskodva szerezni, uzsorálkodás által nyerni.

Erwünschen, igen kívánni.

Erwünscht, adj., kívánt, óhajtott, p. o. alkalmatosság; adv. kívánság szerint.

Erwürgen, megfojtani, megzsinegelni; megfúladni, megfúlni.

Erwürgung, die, megfojtás.

Erz, daß, ércz.

Erzader, die, érczér.

Erzählbar, adj., elbeszélhető.

Erzählen, elbeszélni, beszélni valamit, előbeszélni v. adni.

Erzähler, der, elbeszélő, előadó.

Erzählung, die, elbeszélés, előadás; ein Geschichtchen, történet; eine erdichtete unglaubliche Erzählung, költött, hihetetlen történet.

Erzart, die, ércznem.

Erzbetrüger, der, főcsalárd, főravasz, nagy csalárd.

Erzbischoflich, adj., érseki.

Erzbischof, der, érsek.

Erzbisthum, daß, érsekség.

Erzböse, adj., álnok, igen rossz, átkozott gonosz.

Erzbösewicht, der, főgonosztévő, földterhe.

Erzbruch, der, érczbánya.

Erzdieb, der, főtolvaj, zsivány.

Erzdumm, adj., főbolond.

Erzeien, j. B. Ehre jemanden, tiszteletet mutatni valakinek, tisztelettel viseltetni valaki eránt; Wohlthaten erzeien, jóltenni valakivel; sich freundlich erzeien, barátságot mutatni, barátságosan viselni magát; sich dankbar erzeien, háládatossággal viseltetni; ich danke für die erzeigte Ehre, köszönöm az erántam mutatott szíveességét.

Erzeigung, die, mutató, p. o. tisztelet mutató.

Erzen, jemanden Er nennen, kendezeni valakit, v. kendnek nevezni.

Erzengel, der, arkangyal.

Erzeugen, j. B. Kinder, nemzeni p. o. gyermekeket; insbes. durch Mühe und Fleiß von der Natur gewinnen, j. B. Getreide u., termesztani p. o. életet; hervorbringen, szülni, okozni; Gfcl, Vergnügen erzeugen, undorodást v. gyönyörűséget okozni, szerezni; sich erzeugen, származni; aus der Unmöglichkeit erzeugen sich Krankheiten, a' mértékletlenségből nyavalyák származnak.

Erzeuger, der, nemző, atya.

Erzeugerin, die, szülő, anya; auch trop. j. B. die Mäßigkeit ist Erzeugerin der Tugenden, mértékletesség szüli a' virtust.

Erzeugnis, daß, termesztés, termés, a' mit termeszt valaki, miv, készítmény p. o. a' mesterség mivei.

Erzeugung, die, nemzés; termesztés; okozás, szülés.

Erzfaul, adj., tunya, lusta.

Erzgang, der, ércz ero v. menetele.

Erzgebirge, daß, ércztermő hegyek.

Erzgeißbals, der, fukar, zsugori.

Erzgrube, die, érczbánya.

Erzbaltig, adj., érczes.

Erzhaus, daß, Oesterreich, a' Felséges Austriai Ház.

Erzherzog, der, Főherczeg.

Erzherzogin, die, Főherczegasszony.

Erzherzoglich, adj., Főherczegi.
 Erzherzogthum, daß, Főherczegség.
 Erzheuchler, der, főképmutató, nagy szinmutató.
 Erzhirt, der, (von Ebristo), Főpásztor.
 Erzhitte, die, érczhuta.
 Erziehen, nevelni, felnevelni; durch Ziehen bewegen, húzni, húzással elébbvinni, mint p. o. a' lovak a' szekeret; die Pferde können den Wagen nicht erziehen, nem bírják a' lovak a' szekeret elhúzni.
 Erzieher, der, nevelő.
 Erzieherinn, die, nevelő asszony v. leány, nevelőne.
 Erziehung, die, nevelés, felnevelés; die Art und Weise des Erziehens, nevelésmód; eine gute, edle anständige Erziehung haben, jól, nemesen, illendő módon neveltetni; ein moblerzogener, junger Mensch, jól nevelt ifjú.
 Erziehungsanstalt, die, nevelő intézet.
 Erziehungsart, die, nevelés módja.
 Erziehungsgeſchäft, daß, nevelés gondja.
 Erziehungskunst, daß, nevelés mestersége.
 Erziehungsplan, der, a' nevelés kiszabott rendje v. szabásai.
 Erziehungsrat, der, nevelő tanácsos.
 Erziehungsſchrift, die, nevelést tárgyzó irás v. könyv.
 Erziehungswesen, daß, a' nevelés mivolta v. mivoltának summája.
 Erziehungswissenschaft, die, a' nevelés tudománya.
 Erzielen, ráczélozni; elérni, elnyerni.
 Erzielung, die, ráczélozás; elézés, hozzájutás.
 Erzittern, reszketni, remegni.
 Erzitterung, die, reszketés.
 Erzjude, der, lelkestől az uzsoráskodáshoz ragaszkodó.
 Erzämmerer, der, főkamarás.
 Erzkanzler, der, főkanczellár.
 Erzläugner, der, főhazug.
 Erzmundſchenk, der, főpohárnok.
 Erznar, der, főbolond.
 Erzpriester, der, főpap.
 Erzreich, adj., érczel gazdag, bőérczű.
 Erzschachmeister, der, főkinestartó.
 Erzſchenk, der, főpohárnok.
 Erzſchlacken, der, érczkoh, rézsalak.
 Erzstein, der, érczkő.
 Erzſtift, daß, érsekség.
 Erztruchſeß, der, főasztalnok.
 Erzürnen, jemanden, megharagítani, ha-

ragra ingerleni, felbosszantani; ſich erzürnen, megharagudni.
 Erzürnen, daß, ſelingerlés, megharagítás.
 Erzvater, der, pátriárka, vénatya.
 Erzvogel, der, álnok ravasz.
 Erzwingen, csikarni, kicsikarni.
 Erzwingen, daß, kicsikarás.
 Erzwürde, die, főtisztség.
 Es, pronom., az, azt.
 Escadre, die, (eszkadr), hajóssereg.
 Escadron, die, svadron, csapat, lovas-sereg, lovasosztály.
 Esche, die, körösfá, kőrisfa.
 Eschen, adj., körösfából való.
 Eschenbaum, der, körösfá.
 Eschlauch, der, párhagyma.
 Escorte, die, oltalomsereg.
 Escortiren, elkésérni.
 Esel, der, szamár; ein junger Esel, szamár vemhe; vom Pferde auf den Esel kommen, lóról szamárra, cseberből vederbe; ein dummer Mensch, szamár, ostoba.
 Eselchen, daß, szamaracská.
 Eselen, die, szamárság.
 Eselhaft, adj., ostoba, szamárhoz illő.
 Eselinn, die, nőstény szamár.
 Eselarbeit, die, terhes, nehéz munka.
 Eselbrücke, die, restség, v. tünység bölcsője.
 Eselgurke, die, ugorkás magrugó, maróka.
 Eselſfüllen, daß, szamár vemhe.
 Eselſkopf, der, szamár, ostoba.
 Eselmilch, die, szamártéj; ebtéj, kutyatéj.
 Eselohr, daß, szamárſül; könyv levelei csúcsainak behajlása.
 Eselwidchen, die, pl. szamárhere, baltavirág.
 Eselſtreiber, der, szamaráz, szamárhajtó.
 Esparſette, die, takarmány baltaczim, spanyol lóhere, varjú borsó, piros szamárhere.
 Espe, die. Espenbaum, der, nyárfá, rezgő nyárfá.
 Espen, adj., nyárfából való.
 Espenlaub, daß, nyárfalevél; zittern, wie ein Espenlaub, úgy reszketni, mint a' nyárlevél.
 Esdar, adj., megehető, ennivaló.
 Eſſe, die, d. i. Rauchfang, Schornstein, kémény; ſt. Schmiede, koh, kovácsműhely.
 Eſſen, enni, p. o. ételt, kenyeret; daß iſt nicht zu eſſen, ez nem enni való; daß iſt zu eſſen, ez jó ízű; ich habe

heute noch nicht gegessen, még ma semmit sem ettem; Speise zu sich nehmen, enni, t. i. ebédelni, vacsorálni.

Essen, daß, d. i. Speise, étel; st. Mahlzeit, ebéd, vacsora; jemanden zum Essen bitten, valakit ebédre, vacsorára hívni; vom Essen aufstehen, felkelni az asztaltól.

Essenfeger, der, kéményszeprő.

Essenszeit, die, ebéd vagy vacsora ideje, evés ideje.

Essenz, die, esszencia.

Esser, der, evő; ein starker Esser, jó vagy erős evő, jóétű ember, nagy ehető.

Eßgeschirre, daß, evőedény.

Essig, der, eczet; ein scharfer Essig, erős eczet; zu Essig werden, megeczetesedni, eczetté válni.

Essigbaum, der, eczetsfa, eczet szömörce.

Essigbräuererei, die, eczetkészítés.

Essigbrauer, der, eczetfőző.

Essigflasche, die, eczetsüveg.

Essiggurke, die, bésavanyítnivaló apró ugorka.

Essigsauer, adj., eczetes.

Essigsäure, die, eczetesség, eczetsavanyúság.

Eßlöffel, der, evőkalán v. kanál.

Eßlust, die, ét- v. ételkivánság, ehesség.

Eßsaal, der, ebédlő, evőpalota.

Eßschüssel, die, evőtál.

Eßtisch, der, ebédlő asztal.

Eßwaare, die, eleség, mindenféle enni- való, eledel.

Estrich, der, eszterha, szin.

Etliche, pl., egynéhány, némelly, némellyek, egynéhányan.

Etlichemal, adv., egynéhányszor.

Etwa, etwan, adv., ungefähr, mintegy, körülbelül; von ungefähr, talám, történetből; wenn etwa, ha talám; damit nicht etwa, hogy ne talám.

Etwas, adj. indecl., einiges, valami, valamit; f. ein wenig, einigermassen, valamivel, egy kevéssé; etwas fürcht- sam, egy kevéssé félénk.

Euch, pron. Dat. nektek, Acc. titeket.

Euer, eure, eures, pron. adj., a' tiétek, a' ti—tok oder tek; bei Titulaturen: Euer Majestät! Felséged; Euer Excellenz! Excellenciád.

Euertwegen, =balben, =wissen, ti érte- tek, ti miattatok.

Eule, die, bagoly.

Eurig, pron. adj., a' tiétek, a' ti-tok v. tek.

Euter, daß, tölgy.

Evangelisch, adj., evangyéliomi: d. i. protestantisch, protesztáns.

Evangelist, der, evangyélista.

Evangelium, daß, die ganze christliche Lehre, evangyéliom, Krisztus evangyélioma v. tudománya és tanítása; die 4 Bücher der Evangelisten, und die darinnen enthaltene Geschichte Jesu, a' Jézus élete, és cselekedetei előadása a' négy Evangyelisták által; Sonn- und Feiertags-Evangelien, vasárnapi evangyéliom, az az, felolvasandó 's megmagyarázandó részcseke az új testamentomból.

Ewig, adj., j. B. Gott, örök, örökké- való p. o. Isten; immer dauernd, örökös, örökkétartó; adv. örökké, örökre; mindég; st. sehr, j. B. ewig schade, nagyon kár, örökös kár.

Ewige, der, az örökkévaló t. i. Isten.

Ewigkeit, die, örökkévalóság; in Ewigkeit! mind örökké! örökkön örökké! von Ewigkeit, öröktől fogva; un- denkliche Zeit, j. B. in Ewigkeit nicht, d. i. niemals, sohasem; die Dauer nach diesem Leben, örökélet, örök- kévalóság, jövődő élet.

Excellenz, ein Titel, kegyelmes; Euer Excellenz! kegyelmes Uram Excellenciád!

Exécution, die, Ausföhrung, végrehaj- tás; Leib- oder Lebensstrafe, testi büntetés, vesztés; gewaltsame Ein- treibung, ítélet végrehajtása.

Exempel, daß, Beispiel, Exempel statu- ren, példát adni valakin.

Expectoriren, sich, kiönteni szívének ér- zését, gondolatait.

Expédiren, eligazítani, elküldeni.

Expedition, die, d. i. Abfertigung, elin- tézés, elrendelése a' dolognak főké- pen elküldés által; der Ort der Ex- pedition, elintézés helye; d. i. Feld- zug, táborküldés valahová.

Experiment, daß, Kunstversuch, próba- tétel.

Extemporiren, aus dem Stegreife spre- chen, készületlen beszélni.

Extra, nebenher, j. B. daß ist extra, ez rendkívül v. különösen van v. véte- tik.

Extra-Ausgabe, die, különös v. rend- kívülvaló költség.

Extrapost, die, sebes posta.

Ey! interj., ej, ejnye, ugyan; ey, ey! ejnye no, ej, ej; ey, daß dich! ejnye, hogy a' tatár.

Ey, daß, (Ei), tojás, tikmony; pl. die

Eier; frisches Ey, friss v. most tojt tojás; weiches Ey, hig tojás; Ever legen, tojni; Ever einer Henne unterlegen, tojást rakni a' kottló alá, megültetni a' tyúkot; Ever ausbrüten, költeni, csirkét v. csibét költeni, ülni; trop. daß Ey will flüger seyn als die Henne, okosabb akar a' csirke lenni a' tyúknál.

Eydorfer, der, tojás széke v. sárgája.

Everklar, adj., tojás fejére.

Everklipfel, daß, tojásos szarvas.

Everkuchen, der, tojásos lepény.

Everlegend, adj., tojó.

Everöl, daß, tojásszékolaş.

Everschale, die, tojáshéjj.

Everschmalz, daß, rátotta, rántotta, rénye.

Eversod, der, tojásfészek, t. i. a' nőtény állatokban.

Eysformig, adj., tojásforma, tojásformájú.

Eyrund, adj., tojásdad, tojásformájú; tojásgömbölyűségű; adv. tojásgömbölyűségre.

F.

Fabel, die, mese, regé, költemény.

Fabelbuch, daß, mesés könyv, mesék.

Fabeldichter, der, meseíró, meseköltő, mesélő.

Fabelhaft, adj., mesés, regés, költeményes; adv. mesemódra, meseképpen.

Fabelhans, der, mesélő, mesélni szerető.

Fabellehre, die, költemény előadás a' pogány istenekről, regetudomány.

Fabeln, fabuliren, mesélni, regélni.

Fabelwerk, daß, költemény; f. Fabeln, mesék, regék.

Fabriciren, mivvel készíteni.

Fabrik, die, mívház, mívesház, fabrika, mív-műhely; für Eisen, Eisentabrik, vasmív-műhely, vashámor; f. Webereien, szövő fabrika; f. Tuch, posztó fabrika.

Fabrikant, der, d. i. der Vorsteher der Fabrik, főmív-mester, mívház-mester; der Besitzer derselben, mív-mester, művész, fabrikás.

Fabrikat, daß, fabrikamív, készítmény, mív-készítmény.

Fach, daß, in einem Bücherschrank, polcz, polczhely; Dach und Fach, hajlék, ház, lakhely; ein Haus in Dach und Fach erhalten, jó karban tartani a' házat v. épületet; alles jeue, womit sich jemand beschäftigt, Metier, tudomány, mesterség, tudományság, tudományosztály; daß schlägt nicht in mein Fach, ez nem az én mesterségem v. tudományom; ez az én mesterségemre nem tartozik, erre az én tudományom nem terjed ki; daß schlägt in mein Fach, ez az én mesterségembe vág.

Fachen, durch Bewegung Wind verursachen, fújtatni, felfújtatni, feljegyezni, felloholni p. o. a' tüzet; die Wolle oder Baumwolle zer schlagen, gyapjút v. pamutot csapni a' csapóval, mint a' paplonosok, kalaposok; Fächer oder Abtheilungen machen, t. B. in einen Schrank, rekeszeket csinálni p. o. almáriomba.

Facit, daß, summa, öszveség a' számvetésben.

Fackel, die, szövétnek, fáklya.

Fackeln, (vom Lichte), lobogni, mint a' fáklya v. gyertyavilág; trop. jaudern, késedelmezni, kesni.

Fackeltanz, der, fáklyástáncz.

Fackelträger, der, fáklyahordozó.

Facon, die, (fazon), mód, valamelly cselekedetmódja; f. Form, forma; z. B. ein Tisch von neuer Facon, új formájú asztal.

Factiös, adj., zenebonáskodó.

Faction, die, pártosság.

Factisch, adj., tettel bizonyított, cselekedeti.

Factor, der, gondviselő v. számoló, p. o. a' nyomtató műhelyben.

Factotum, daß, mindenes.

Factur, die, portékák számbavétele, a' rájuk tett költségekkel együtt.

Facultät, die, auf Universitäten, tudományrang, kar.

Fade, adj., képtelen, éktelen.

Faden, der, fonál; einen Faden ziehen, fonalat eresztetni; keinen trockenen Faden am Leibe haben, csupa víz lenni; Ein Faden, egy szál; f. Klaster; egy öl; trop. der Lebensfaden, az élet fonala.

Fadenholz, daß, őlfa.

Fadenkraut, *das*, szöszfű.

Fadennachend, *adj.*, anyaszült mezítele; *adv.*, anyaszült mezítelenen.

Fadenrecht, *adj.*, egyenes, mint ha sínorra vették volna; *adv.*, szála mentében p. o. vágni a' gyólcot, posztót.

Fadenweise, *adj.*, fonalan v. szálanként.

Fadenwurm, *der*, fonálféreg, agyafűró.

Fäheln, *Wind machen*, legyezni.

Fähen, *das*, legyezőcske.

Fächer, *der*, legyező, árnyéktartó.

Fächern, *legyezni*.

Fächeln, *termeszteni*, p. o. kendert, áfrányt 's a' t. i. B. Wein, szüretelni, bort szűrni.

Fächser, *der*, csemeteág, plántálnivaló csemete sarjúág; bujtás, bujtovány p. o. a' szőlőtőkén.

Fädeln, *sich*, felfoszlani.

Fähig, *adj.*, trop. geschickt etwas aufzufassen, gelehrig, tanítható, ügyes, alkalmas valamire.

Fähigkeit, *die*, könnyű észiség, foghatóság ügyesség, tehetőség.

Fähnchen, *das*, zászlócska.

Fähnrich, *der*, zászlótartó a' gyalogságnál.

Fährden, *in Gefahr bringen*, veszedelembé vinni; gefährdet seyn, veszedelemben lenni v. forogni.

Fähre, *die*, ladik, komp, hidas, dereglye; általjáróhely.

Fährgehd, *das*, hajóbér.

Fährgerechtigkeit, *die*, révészszégre való szabadság.

Fährmann, *der*, révész.

Fährte, *die*, Spur, nyom.

Fällen, i. B. Bäume, kivágni p. o. az élőfát; ein Wild fällen, leejteni a' vadat; ein Urtheil fällen, ítéletet hozni, v. tenni róla, megítélni valakit, valamit.

Fällig, *adj.*, lefizetendő, idejetelt p. o. adósság, váltólevél; der Wechsel ist noch nicht fällig, még nem jött el az ideje a' váltó kifizetésének.

Fällung, *die*, der Bäume, kivágása a' fának.

Fälschen, *meghamisítani*.

Fälscher, *der*, meghamisító, megvesztető.

Fälschlich, *adj.*, hamis, hazug; *adv.* hamisan, hazugúl.

Fälschung, *die*, meghamisítás.

Fältschen, *das*, auf der Stirn, ránczocska.

Fältseln, *ránczolni*, öszveránczolni.

Fältschen, *das*, ránczocska, rovátkocska.

Färbeholz, *das*, festőfa, berzsen.

Färbekessel, *der*, festőüst.

Färbekunst, *die*, festőmesterség.

Färben, *festeni*, megfesteni; roth, schwarz ic. färben, veresre, feketére 's a' t. festeni; sich färben, megfestődni p. o. pirosra 's a' t.; vom Obste sagt man: pirúlni.

Färben, *das*, festés.

Färber, *der*, festő, ruhafestő.

Färberbaum, *der*, eczet szömörce.

Färberei, *die*, festőház, v. műhely; festőmesterség.

Färbergeßel, *der*, festőlegény.

Färberröthe, *die*, der Krapp, buzér, pirosító buzér, festőfű.

Färse, *die*, eine junge Kuh, üsző borjú, üsző.

Färsenkalb, *das*, üszőborjú.

Fäserchen, *das*, von Wolle, rostocska; von Gewächsen, rost.

Fäshen, *das*, hordócska.

Fäule, Fäulniß, *die*, rothadás, meg- v. elrothadás; in Fäulniß übergehen, rothadni kezdeni.

Fäumen, *habzani*, tajtékezni, v. habozni, tajtékozni; a' hajját leszedni.

Fäustchen, *das*, öklöcske; phr. in's Fäustchen lachen, alattomban örülni, magában nevetni.

Fäustel, *der*, kalapács.

Fäustling, *der*, Stoch, fustély, bot.

Fagot, *der*, dörgösíp, bőgösíp.

Fagotist, *der*, dörgösípos.

Fahl, *adj.*, fakó; *adv.*, fakón.

Fahne, *die*, der Soldaten, zászló; zur Fahne schwören, a' zászló alá esküdni; die Fahne führen, a' zászlót vinni; auf dem Dache, vitorla; der Schwanz bei den Hasen, nyúlfark; auf den Federkielen, foszlány, a' toll szárán kétfelől.

Fahnenjunker, *der*, zászlóvivő.

Fahnen Schmied, *der*, tábori kovács a' lovasoknál.

Fahnenstange, *die*, zászlónyél.

Fahnenträger, *der*, zászlótartó, v. hordozó.

Fahrbar, *adj.*, ein Weg, Fluß, járható p. o. út, víz t. i. hajóval.

Fahre, *die*, megyebarázda.

Fahren, d. i. führen, bringen, vinni kocsin v. hajón; mit seyn, f. geführt werden, menni; i. B. auf einem Wagen, Schiffe fahren, szekereren v. kocsin, hajón menni; auf Schlitten fahren, szánkázni; auf der Post fahren, postán menni; spazieren fahren, ko-

csikázni; trop. von schnellen Bewegungen, z. B. in den Himmel fahren, égbe menni; in die Grube fahren, wie die Bergleute, lemenni a' bányába; durch den Kopf fahren, wie ein Gedanke, hirtelen a' fejébe v. eszébe jönni v. ötleni; nach dem Degen fahren, kardjához kapni; in die Schüs-
 sel fahren, a' táiba nyúlani hirtelen; fahren, wie ein Stein, Pfeil, repülni mint a' kö, a' nyíl 's a' t.; an etwas fahren, neki menni valaminek, belesapódni; fahren lassen, z. B. eine Gelegenheit elszalasztani p. o. az alkalmatosságot; die Furcht fahren lassen, elvetni a' félelmet; st. ankommen, z. B. ich bin gut, übel damit gefahren, boldogultam v. nem boldogultam vele, jól v. rosszul ütött ki.
 Fahren, daß, menés kocsin v. szekeren, kocsizás, szekerezés, hajón menés, hajókázás.
 Fahrer, der, menő t. i. kocsin; szekeres, szekeren vivő.
 Fahrgeiß, daß, koci-hajóbér, fuvar.
 Fahrlässig, adj., nachlässig, gondolatlan; tunya.
 Fahrlässigkeit, die, gondolatlanság, tunyaság.
 Fahrniß, daß, (veraltet), Fahrnisse, fahrende Habe, ingó jószág, ingóbingó-jószág.
 Fahrstraße, die, szekér- v. kociút.
 Fahrt, die, daß Fahren, menés, járás, utazás p. o. kocsin, hajón; im Bergbaue, lejáró lajtorja a' bányába.
 Fahrwasser, daß, hajóbíró víz, hajókázható víz.
 Fahrzeug, daß, zum Schiffe, hajó.
 Falb, adj., fakó; adv. fakón.
 Falbe, der, oder die, fakó ló.
 Falbel, die, fodor v. széles szegély a' ruha allyon, szélfodor.
 Falbig, falbicht, adj., fakós.
 Falke, der, sólyom; sólyommadár; Sprichw. Augen haben wie ein Falke, sas szemekkel nézni.
 Falkenbeize, die, sólyommalvadászás, solymászás.
 Falkenier, der, Falkner, sólyomvadász, solymász.
 Fall, der, daß Fallen, esés, leesés; einen Fall thun, leesni; der Fall des Wäfers, vízesés, vízzuhanás; trop. ein Mädchen zu Fall bringen, a' leányt megejteni; megszeplősíteni; st. Einsturz, ledülés, összeomlás; trop. veszedelem, elpusztulás; st. Zufall, történet, eset; z. B. ein seltener Fall,

ritka eset v. történet; den Fall setzen, feltenni; ich setze den Fall, felteszem, hogy 's a' t.; auf jeden Fall, minden esetre; st. Gelegenheit, eset, alkalom; der Fall wird nicht wieder leicht eintreten, nem tudom, mikor adja ismét elő magát illyen alkalmatosság.
 Fallbrücke, die, salvonóhid.
 Falle, die, tör, kelepce; in die Falle locken, törbe keríteni; in die Falle gehen, törbe kerülni v. esni.
 Fallen, esni, leesni; in eine Grube fallen, az árokba v. gödörbe esni; jemanden zu Fuße fallen, valaki lábához borúlni; Sprichw. mit der Thür ins Haus fallen, hű belé Balázs, neki rúgtatni; auf den Kopf fallen, a' fejére esni; trop. du bist nicht auf den Kopf gefallen, van neked eszed; f. hineinfließen, belészakadni v. folyani, kiöntödni belé, mint a' folyóvíz más folyóvízbe v. tengerbe; z. B. die Theis fällt in die Donau, a' Tisza a' Dunába szakad; f. einfallen, wie ein Feind, beütni, becsapni; dem Feinde in das Land fallen, az ellenség földére beütni; st. zu Grunde gehen, megbukni, elveszni; mobin fallen, gerathen, esni, jutni valahová; in eine Krankheit verfallen, betegségbe esni, megbetegedni; vermindert werden, alább szállani, leélni; die Flüsse fallen, apadnak a' vízek; sein Ansehen ist gefallen, csökkent a' tekintete; sterben, besonders in der Schlacht, meghalni a' hadban v. ütközetben; von mehreren Handlungen, z. B. jemanden um den Hals fallen, valakinek nyakába esni, v. borúlni; in die Zügel fallen, a' kantárszárhoz kapni; azt megfogni; von der Stimme, z. B. ins Ohr fallen, tetszeni a' fülnek; jemanden zur Last fallen, valakinek terhére lenni, alkalmatlankodni; von größeren Thieren, st. geboren werden, lenni, születni; z. B. von schönen Pferden fallen schöne Füllen, szép lónak szép esikója szokott lenni.
 Fallen, daß, esés; leesés.
 Fallend, adj., z. B. die fallende Eucht, nyavalyatörés.
 Fallgitter, daß, rontó v. leeresztő vasrostély, vassorompó.
 Falls, d. i. im Falle, ha talám, arra az esetre, ha.
 Fallstrich, der, hurok, törhurok; trop. tör, kelepce.

Falshüre, die, csapóajtó; függőajtó.

Falsch, adj., unächt, hamis, nem igazi, al p. o. haj; f. betrüglisch, hamis; z. B. falsches Geld, hamis v. rossz pénz; falsche Briefe, költött levelek; falsches Spiel, csalárd játék; falsche Hoffnung, im moral. Sinne, z. B. ein falscher Mensch, csalárd ember, ravasz; ft. unwahr, nem igaz, költött p. o. hír v. hamis tanú; falsch, d. i. den Regeln der Kunst zuwider, z. B. einen falschen Ton hervorbringen, hibás hangot adni; falsche Rechnung, hibás számvetés; falsches Wort, elhibázott szó; adv. hamisan, csalárdul; nicht wahr, hamisan, költve, nem igazán; falsch schwören, hamisan esküdni; falsch urtheilen, hamisan ítélni; falsch singen, hibásan énekelni.

Falsch, das, oder der, d. i. Fehler, Mangel, hiba, fogyatkozás; ft. Unwahrheit, Betrug, csalárdság, hamisság; ohne Falschheit, csalárdság nélkül való, együgyű, egyenes.

Falschheit, die, Unwahrheit, hamisság, hazugság; Tüde, csalárdság, ravaszság, álnokság.

Falschmünzer, der, hamis pénz csináló.

Falte, die, ráncz; etwas in Falten legen, összehajtogatni, ránczba szedni; trop. geheime Neigungen des Herzens, a' szív rejtekei.

Falten, ránczolni, ránczba szedni; ein Papier, einen Brief falten, papirost, levelet összehajtogatni; die Stirn falten, összehúzni a' homlokát; die Hände falten, kúcsolni a' kezét v. öszvetenni, öszvekúcsolni.

Falter, der, szárnyas bogár, pillangó, lepke, pillo.

Faltig, adj., ránczos, réteges; adv. ránczosan, rétegesen.

Faltung, die, ránczolás, összehajtogatás, ránczbaszedés.

Falz, die, párzás, párasodás.

Falz, der, ráncz, összehajtás p. o. az árkus papirosnak az összehajtása, mikor azt a' könyvkötő béköti; der Rücken eines Buches, sark, könyvsark; Kerbe, Einschnitt, barázda, rovátka p. o. az oszlopokon.

Falzen, összehajtogatni p. o. a' papirost, mint a' könyvkötők; rovátkolni, völgyelni.

Falzung, die, összehajtogatás.

Familie, die, Cshelente nebst ihren Kindern, familia, háznép; ft. Kinder,

gyermek; eine starke Familie haben, számos gyermekeinek lenni; Geschlecht mit allen Anverwandten, nemzetség, familia; eine alte, berühmte Familie, régi, híres nemzetség v. familia, nevezetes familia; von guter Familie, d. i. von adeliger, jó nemes familiából való v. származott.

Familien-Angelegenheit, die, familia dolog, familiát illető dolog.

Familien-Fehler, der, nemzetséges hiba.

Familien-Gut, das, ösi jószág.

Familien-Krankheit, die, nemzetséges nyavalya.

Familienschlag, der, sajnavonás.

Fanatiker, der, dühös buzgó.

Fanatisch, adj., dühösen buzgó, eszelős buzgó; adv. dühös v. eszelős buzgósággal.

Fanatismus, der, dühös buzgóság, buzgó képzelkedés, eszelős buzgóság.

Fang, der, das Fangen, fogás, megfogás; was gefangen wird, dabei in Compos. Fischfang, halfogás; Vogel-fang, madárfogás 's a' t; auf den Fang ausgehen, zsákmányolni menni; der Ort, wo Thiere gefangen werden, fogóhely, a' hol vadat szoktak fogni; f. Stich, döfés; einen Fang geben, keresztül döfni a' vadat; der Zahn mancher Thiere, fog, agyar; der Fang des Ebers, a' vadkan agyara.

Fangeisen, das, vadász gyilok, dárda v. kés; eiserne Falle, vascsapta, csapta, vastör.

Fangegeld, das, fogásbér.

Fangen, fogni, megfogni, megkapni; einen Fliehenden erhaschen, meg- v. elfogni a' szaladót; mit Netzen, Angeln fangen, hálóval, szigonnyal fogni; trop. megkeríteni, p. o. szóval, fortélyal, elfogni, rászedni; f. einschließen, z. B. den Rauch, beszorítani, elfogni p. o. a' füstöt; f. er-stechen, z. B. das Wild, általdöfni; Feuer fangen, meggyúladni, tüzet kapni, meggyúlni.

Fangen, das, fogás, megfogás, megkapás.

Fangzahn, der, tépőfog, kutya-fog.

Farbe, die, szín, színe valaminek; die Farbe ändern, megváltoztatni a' színét; die Farbe verlieren, elveszteni v. elhagyni a' színét; die Farbe zum Malen, festék; es nimmt keine Farbe an, nem veszi bé v. fel a' festéket, nem ragad rá; trop. szín, máz;

einer häßlichen Sache eine Farbe geben, a'rút dolognak színt adni.
 Farbenbändler, der, festékáros.
 Farbenfassen, der, festékesfiók.
 Farbmischung, die, festékkeverés v. elegyítés.
 Farbenreiber, der, festéktörő.
 Farbig, adj., színes; adv., színesen; in Comp. színű, j. B. rosenfarbig, rózsaszínű.
 Farnkraut, das, páfrán, paprágy.
 Farre, der, bika; ein junger Farre, tinó, tinóborjú.
 Farzen, fingani.
 Fasan, der, fácán.
 Fasanenbeize, die, fácán vadászat.
 Fasanengarten, der, fácánkert, fácános kert.
 Fasanenhund, der, fácánfogó kutya.
 Fasanenwärter, der, fácángondviselő, fácánokkal bánó.
 Fasanerie, die, fácán tenyésztetés, v. tenyésztető hely, p. o. kert, fácános kert; fácántartás mestersége.
 Fasanbahn, der, him fácán.
 Fasanhubn, das, oder die Fasanhenne, jérce fácán.
 Faschine, die, vesszőnyaláb, ágnyaláb, fasina a' katonáknál.
 Fasching, der, farsáng.
 Fasel, der oder die, die Zucht, Abstammung von Thieren, nemzés, fajzás; die Art, nem, fajta; ein Schwein von guter Fasel, jó fajta disznó.
 Faselei, die, haszontalankodás, kordelés, csécsapság.
 Faselgeld, das, csödörbér.
 Faselhengst, der, ménló.
 Faselig, faselhaft, adj., csécsap, haszontalankodó; adv. csécsapúl, hiábánvaló.
 Faseln, sein Geschlecht fortpflanzen, bef. von Schweinen, megmalacozni; die Sau hat gefaselt, megmalacozott a' disznó; uneig. sich vermehren, szaporodni, tenyészni.
 Faseln, haszontalankodni, hiábánvalóskodni, ész nélkül beszélni v. fecsegni.
 Faselnacht, adj., anyaszült meztelen; adv. anyaszült meztelenen.
 Faselochs, der, bika.
 Faselochwein, das, magló disznó.
 Faselvieh, das, magnak való allat.
 Faser, Faser, der, rost.
 Faser, d. i. Fäden ausziehen, szálát húzni, kirostolni; sich, kirostolódni.
 Faserchen, das, rostocska.
 Faserig, fassig, adj., rostos, kirostosodott.

Fasler, die, haszontalankodó, csécsap, kordelő, hívalkodó.
 Fassen, mit Händen anareifen, megfogni; st. einfüllen. edénybe v. zsákba tenni, j. B. Wein fassen, a' bort hordóba tölteni; Korn fassen, a' gabonát zsákokba tölteni; Bienen fassen, befogni a' méheket kasba; f. einfassen, j. B. einen Stein in Gold fassen, valamely drága követ aranyba foglalni; in sich fassen, belétérni, beférni; das Gefäß wird den Wein nicht fassen, ebbe az edénybe belé nem fér a' bor; st. begreifen, verstehen, megérteni, megfogni; sich fassen, rövid szóba foglalni valamit, röviden előadni; etwas in die Augen fassen, szemügygyel tartani valamit; einen Faser auf Korn fassen, célba venni a' nyulat; zu Herzen fassen, szívére venni valamit; mit dem Verstande fassen, megfogni elméjével, felfogni; st. verstehen, megfogni; felfogni az értelmet; einen Vorfall fassen, feltenni, elvégezni magában; Muth fassen, neki bátorodni; sich fassen, magát tartóztatni, rendbe szedni, magához térni; sich auf etwas gefast machen, készen, elkészülve lenni, készen tartani magát valamire; Wurzel fassen, meggyökerezni.
 Fassung, die, das Anfassen, megfogás, megmarkolás; des Gemüths, elme állapot; die Fassung verlieren, zavarba jönni, összezavarodni; st. Einfassung, j. B. in Gold, befoglalás.
 Fassungskraft, die, das Fassungsvermögen, foghatóság, észérő, értelem.
 Fass, das, pl. die Fässer, hordó.
 Fassbinder, der, bodnár, pintér.
 Fassdaube, die, hordódonga.
 Fassdeckel, der, akna, dugó.
 Fasslich, adj., könnyen megfogható, felfogható, megérthető; adv. világosan, értelmesen, megfoghatólag.
 Fasslichkeit, die, könnyű megértéső valaminek, világosság.
 Fassreis, der, hordóabroncs.
 Fassrind, der, hordódugó.
 Fast, adv., st. beinahe, csaknem, szinte, közel, majd, kicsinybe hogy —, alig hogy nem.
 Fasten, böjtölni, nem enni; bef. sich des Fleisches enthalten, böjtölni, húst nem enni, böjti ételeket v. eleséget enni.
 Fasten, das, böjtölés, böjt.

Faſten, die, böjt, böjti napok.
 Faſtengebet, daſ, böjti imádság v. könyörgés.
 Faſtenprediger, der, böjti prédikátor v. prédikáló.
 Faſtenpredigt, die, böjti prédikáció.
 Faſtenſpeiſe, die, böjti étel.
 Faſtenſonntag, der, böjti első vaſárnapja.
 Faſtenzeit, die, böjt, a' negyven napi böjti idő.
 Faſtnacht, die, Carneval, fársáng utolsó napja.
 Faſtag, der, böjtnap, böjti napok.
 Fatal, adj., bajos, kedvetlen, mostoha, veszedelmes.
 Fatalität, die, baj, kedvetlenség, kedvetlen dolog, mostohaſág, mostoha sors.
 Faul, adj., z. B. Holz, redves, rothadt, megrothadt; faul werden, megrothadni; Sprichw. faule Fiſche, d. i. erdichtete Entſchuldigungen, költött, kopasz mentség; trop. unſleißig, trág, rest, tunya, korhel; adv. träge, restül, tunyául.
 Faulbaum, der, kutya benge, kutya fa.
 Faulbett, daſ, hëverőágy.
 Faulen, rothadni, megrothadni.
 Faulenzen, korhelkedni, henyélni.
 Faulenger, der, korhel, henyélő, heverő.
 Faulenzerei, die, daſ Faulenzen, henyélés.
 Faulſieber, daſ, rothasztó hideg.
 Faulheit, die, restség, tunyaság.
 Faulthier, daſ, lajhar.
 Faum, der, hab, tajték.
 Faumen, oder fäumen, habzani, tajtékezni, v. habozni, tajtékozni; f. abſchäumen, a' tajtékját, habját leszedni.
 Faumlöffel, der, habárlókanál, tajték szedő kalán.
 Faust, die, ököl; mit der Faust ſchlagen, megöklözni, ököllel megverni, kujakolni, megkujakolni; Sprichw. es paßt, wie eine Faust aufß Auge, nem illik hozzá; in die Faust lachen, alattomban örülni más kárán, kinevetni valakit; ſt. Hand, kéz; mit dem Degen in der Faust, kardos kézzel.
 Faustbirne, die, fontos körtvély.
 Faustdicke, adj., ökölnyi vastag.
 Faustgroß, adj., ökölnyi.
 Fausthammer, der, kalapács; buzgány, csakány.

Faustkämpfer, der, ököllelbirkózó v. vivó, kujakló.
 Faustkampf, der, ököllel verekedés v. vivás, kujakolás.
 Faustrecht, daſ, erőszak, erőszaki juss.
 Faustschlag, der, öklözés.
 Favorabel, adj., günſtig, kedvező.
 Favorit, der, kedvese valakinek.
 Februar, der, Böjtelő hava, Februaris.
 Fechtboden, der, bajvivó hely, hajnok hely.
 Fechten, d. i. ringen, birkozni, küszködni, tusakodni; mit Waffen, vívni, harczolni t. i. fegyverrel; zur Übung, küzdeni; trop. mit Worten, szóval harczolni, küszködni; ſt. betteln, (von Handwerkburschen), koldúlni; mit den Händen fechten, hadazni a' kezével, sektérozni.
 Fechten, daſ, harcz, viadal, vivás, viaskodás, hadazás.
 Fechtenspiel, daſ, bajvivó játék.
 Fechtenreich, fortély a' vivásban, hadazásban.
 Fechter, der, im Kriege, harczoló, viaskodó, vivó; trop. mester a' vivásban; bei den Römern, bajvivó, hajnok; bei uns, vivó mester, hadazó, mester a' vivásban v. a' kardvivásban.
 Fekthunst, die, vivómesterség, bajvivás mestersége.
 Fechtmeister, der, vívómester, hajnokmester.
 Fechtplatz, der, vivó hely.
 Fektschule, die, hajnok v. hadazó iskola.
 Feder, die, an den Vögeln, toll, a' madár tollai; Federn bekommen, tollasodni; Federn zum ſchreiben, író-toll, penna, írópenna; in die Feder etwas ſagen, dictiren, penna alá mondani, diktálni valamit; die Feder gut zu führen wiſſen, jól tudni a' pennát forgatni, jól tudni valamit írásban tenni; eine ſpißige Feder führen, éles pennával írni, szúrósan sertegetve írni; aus Federn bereitete Betten, daher: Federbett, tollas ágy, tollal töltött derekally, vánkos, dunyha; eine Feder auf dem Hute, forgó, tollbokréta a' kalap v. süveg mellé; von Stahl, rugó, aczélrugó, p. o. órában, zárban.
 Federball, der, tollas lapta.
 Federbüſche, die, pennatartó.
 Federbuſch, der, búb, bóbíta, tolltaréj.
 Federchen, daſ, tollacska.

Federfüßig, adj., i. B. eine Taube, gatyás, p. o. galamb.
 Federhandel, der, tollalkereskedés.
 Federhut, der, forgás v. bokrétás kalap
 Federig, adj., tollas.
 Federkiel, der, tollszár; pennának való toll.
 Federkissen, der, tollas váncos.
 Federkraft, die, rugóerő.
 Federkrieg, der, pennaharcz, tollharcz.
 Federleicht, adj., toll könnyűségű, könnyű mint a' toll v. pejh.
 Federlesen, késedelmezni, nyammogni valamivel.
 Federlos, adj., tollatlan.
 Federmesser, das, peniczius, pennakés, pennacsináló.
 Federmühe, die, tollas süveg.
 Federnelke, die, tollas szegfű.
 Federschleihen, tollat fosztani.
 Federschleier, der, tollfosztó.
 Federschmücker, der, tollbokréta kötő, tollfodorító.
 Federspalte, die, pennahasíték.
 Federspiße, die, a' penna orra v. hegye.
 Federspule, die, tollszár, pennának való toll.
 Federvieh, das, apró marha, baromfi, majorság.
 Federweich, adj., puha mint a' pejh.
 Federwildpret, das, ennivaló vadmadár.
 Federzeichnung, die, pennával való rajzolás, pennarajz.
 Fee, die, tündér.
 Feenmärchen, das, tündér mese.
 Fegen, sepreni, tisztítani, megsepreni, megtisztítani; trop. den Brutel fegen, kiüríteni az erszényt.
 Fegen, das, seprés, tisztítás.
 Feger, der, tisztító, megtisztító, megseprő.
 Regfeuer, das, purgatorium.
 Fegung, die, megtisztítás, megseprés.
 Fehde, die, had, háború; ellenségeskedés, gyűlölség.
 Fehl, adj., nicht recht, vergebens, in Comp. i. B. fehl gehen, eltévedni, nem jó helyen járni; fehl schießen, eltévesztetni, elhibázni a' célzt v. nem érni, félre löni; fehl treten, félre lépni, elhibázni a' lépést.
 Fehlbitte, die, sikertelen v. megvettett kérés.
 Fehlen, nicht treffen, elhibázni, nem érni a' célzt, nem találni, p. o. az ütés v. lövés által; trop. einen Fehler begehen, hibázni, hibát tenni v. ejteni; st. mangeln, hibázni, nem lenni; i. B. es fehlte nicht an Muth,

aber an Kräften, nem bátorság, hanem erő hibázott; st. abwesend seyn, hujja lenni; es fehlte wenig, das — csak kevés hujja volt, hogy — st. abgehen, hujjának lenni, hiházni; es fehlen noch 2 Groschen, még két garas hujja v. hibázik; eine Unvollkommenheit empfinden, sowohl am Körper als am Geiste, i. B. er ist selten gesund, immer fehlt ihm etwas, ritkán egészséges, mindig van valami baja; was fehlt dir? von einem Traurigen, mi bajod? minn szomorkodsz? von einem Kranken, mi bajod van? beteg vagy? es fehlt ihm nichts, semmi baja sincs.

Fehler, der, hiba; am Körper, testi hiba; im Schreiben, írásbeli hiba; voller Fehler seyn, tele lenni hibával; keine Fehler haben, hibátlan lenni; den Fehler verbessern, megjobbítani a' hibát; st. Irrthum, hibázás, megtévelyedés, tévedés, hiba; einen Fehler machen, megtévedni valamiben, hibát ejteni; jemanden seine Fehler entdecken, valakit hibáira figyelmezteté tenni; f. Vergehen, Schuld, vétség, véték, hiba; Fehler auf Fehler machen, hibát hibával tetézni; frei von Fehlern seyn, ment lenni a' vétségtől.

Fehlerfrei, adj., hibátlan, büntelen; adv. hibátlanul.

Fehlerhaft, adj., hibás, híjjános; adv. hibásan, híjjánosan.

Fehlerhaftigkeit, die, hibáság, híjjánoság.

Fehlariff, der, hibaejtés a' fogásban, hibás fogás; trop. hiba, hibázás.

Fehlschlag, der, elhibázott ütés.

Fehlschlagen, elhibázni v. eltévesztetni az ütést; el nem sülni, be nem telyesedni, megcsalatozni valamiben.

Fehlschnitt, der, hibás metszés.

Fehlschuß, der, hibás okoskodás.

Fehlschuß, der, elhibázott lövés.

Fehltritt, der, elhibázott lépés, hibás lépés.

Fehlzug, der, hibás vonás.

Fehm, die, Fehme, titkos ítélő szék.

Fehmen, der, Frucht- oder Kornschöber, asztag, búzaasztag.

Fehmgericht, das, titkos törvényszék, (volt Vesztfáliában).

Fehmstatt, die, titkos vesztőhely.

Feier, die, innepi pompa, inneplés, inneptartás, innep.

Feierabend, der, estvéli munkaszünet,

estveli pihenés; *Feierabend machen*, megszűnni a munkától este.
Feierkleid, das, innepi köntös v. ruha.
Feierlich, adj., szent, hittelvaló; *feierliche Versicherung geben*, szentül v. hittel fogadni, ígérni valamit; *pompasinnepi*; adv. innepi módon, pompásan; szentül, hittel p. o. megesküdni.
Feierlichkeiten, die, pompáság, innepi pompa.
Feiern, innepelni, megülni, megtartani p. o. az innepet; st. müßig seyn, megszűnni a munkától, nem dolgozni, heverni.
Feierstunde, die, heverő v. nyugvó óra.
Feiertäglich, adj., innepnap, innepi.
Feiertag, der, innepnap, innep; heverő nap, mellyen nem dolgoznak.
Feierung, die, inneplés, innepülés, inneptartás; nyugvás, pihenés a munka után.
Feig, adj., bátortalan, félénk, kicsiny szívű; adv. félénken.
Feige, die, fige.
Feigenbaum, der, figefa.
Feigenblatt, das, figefalevél.
Feigheit, die, félénkség, kicsinyszívűség.
Feigherzig, adj., félénk szívű, nyúlászívű.
Feigherzigkeit, die, félénkszívűség.
Feigwärze, die, Feigblätter, suly.
Feil, adj., eladó; *feil bieten*, árulni valamit; trop. eine feile Dirne, piaczi szajha; es ist mir um keinen Preis feil, ettől semmi árron sem válnék meg.
Feilbietung, die, áruba bocsátás, árulás.
Feile, die, reszelő; trop. die letzte Feile anlegen, utoljára még keresztül v. végig nézegetni és meggyobbitgatni.
Feilen, reszelni; trop. kipalléroznini valamit.
Feilen, das, kipallérozás.
Feilenbauer, der, reszelő kovács.
Feilsel, das, die Feilspäne, der Feilstaub, vaspor.
Feilung, die, reszelés.
Feilschaft, die, eladó jószág.
Feilschen, tudakozni az árát valaminek, alkudni valamine.
Feilscher, der, ígérő, alkudó.
Fein, adj., jart, dünn, finom; vékony, jóféle p. o. papiros, posztó; ohne fremden Zusatz; z. B. Gold, Silber, tiszta v. finom arany, ezüst; von künstlich verfertigten Sachen, z. B. Waaren, különös jókészületű, jóféle portéka; f. scharfsinnig, gründlich

im Denken, belátó a' gondolkozásban, mélybelátású, éles, elmés; ein gutes, äußeres Ansehen habend, jeles, ékes, diszes, deli t. i. ember; st. gestittet, jeles v. módos magaviseletű, szép modú, jeles magaszabású, emberséges; adv. st. manierlich, artig, jelesen, szépen, ékesen, jól diszesen; dünn, jart, finomul, vékonyan; rein, tisztán; kunstvoll, mesterségesen; scharfsinnig, élesen, elmésen; listig, klug, fortélyosan.
Feind, der, ellen, ellenség; ein abgesetzter Feind, ein Todfeind, halálos ellenség.
Feindlich, adj., ellenes, ellenséges; adv. ellenesen, ellenségesen.
Feindschaft, die, ellenesség, ellenségeség, gyűlölet.
Feindschaftlich, adj., és adv., f. feindlich, feindselig.
Feindselig, adj., ellenséges, ellenségeskedő; gyűlöletes, utálatos; adv. auf eine feindliche Art, ellenségesen.
Feindseligkeiten, die, ellenségeség, ellenégeskedés; *Feindseligkeiten ausüben od. anfangen*, ellenségeskedni.
Feinheit, die, Zartheit, z. B. des Tuches, finomság, vékonyság; *Reinigkeit*, z. B. im Sprechen, tisztaság, ékesség, beszédbeli tisztaság; *Vortrefflichkeit*, különös jószág; *Artigkeit*, illendőség, nyájasság, módosság, disz; *Scharfsinn*, mély belátás, élessége az elmének; *Glaubeit*, fortélyosság, ravaszság.
Feist, adj., kövér, hizott.
Feistigkeit, die, kövérség, hizottság.
Felbel, der, kenderbárony.
Felber, *Felberbaum*, der, fejer fűzfá.
Feld, das, eine Ebene der Erde, im Gegensatz der Gebirge, térség, mezőség, térföld; auf freiem Felde, a' szabad mezőn; über Feld geben, a' mezőn menni; was behaut wird, szántóföld, mező; das Feld bauen, a' földet művelni, szántani, vetni; trop. die Sache steht noch im weiten Felde, bizonytalan még a' dolog; Gelegenheit sich auszuzeichnen, tágas mező v. alkalmatosság valamine; f. Krieg, tábor, had; ins Feld ziehen, hadba menni, táborba szállani; im Felde, hadban, táborban; Schlachtfeld, csatapiacz; im offenen Felde, a' csata mezején; das Feld räumen, a' csatapiaczt oda hagyni, hátat fordítani; das Feld behaupten, megtartani a' csatapiaczt, győzedelmes lenni.
Feldameise, die, mezei hangya.
Feld-Apotheke, die, tábori patika.

Feldarbeit, die, mezei munka, földmívelés.
 Feldart, die, mezőnem.
 Feldartillerie, die, tábori ágyú.
 Feldarzt, der, tábori orvos.
 Feldbau, der, földmívelés, szántásvetés.
 Feldbauer, der, földmívelő, szántóvető.
 Feldbäcker, der, tábori kenyérsütő.
 Feldbett, das, tábori nyoszolya; tábori ágy.
 Felddiene, die, mezei méh.
 Feldblume, die, mezei virág.
 Feldbohne, die, mezei bab.
 FeldCapellan, der, tábori káplán.
 Feld-Chirurgus, der, tábori seborvos.
 Feldchorie, die, katangkóró.
 Feldcyresse, die, mezei cziprus.
 Feldenzien, der, mezei enczián.
 Felderbse, die, mezei v. vadborsó.
 Feldefel, der, vadszamar.
 Feldfrucht, die, mezei termés, élet.
 Feldgeräth, das, tábori eszközök; mezei v. földmívelésre való eszköz.
 Feldgericht, das, tábori szék.
 Feldgeschrei, das, tábori lármá, tábori esmértető szózat.
 Feldgraben, der, mezei árok.
 Feldgrille, die, mezei prücsök.
 Feldhase, der, mezei nyúl.
 Feldherr, der, vezér, tábor vezére, fővezér, főhadivezér.
 Feldhospital, das, tábori kórház.
 Feldhüter, der, mezőcsősz.
 Feldhütte, die, mezei kunyhó.
 Feldhubn, das, fogoly.
 Feldkessel, der, tábori üst.
 Feldkoch, der, tábori szakács.
 Feldkraut, das, mezei fű.
 Feldkummel, der, mezei kömény.
 Feldlager, das, tábor, haditábor.
 Feldlerche, die, mezei pacsirta.
 Feldlilie, die, turbán lilium.
 Feldlinse, die, vadlencse.
 Feldmaas, das, földmérték.
 Feldmarder, der, mezei nyest.
 Feldmarschall, der, hadivezér.
 Feldmarschall-Lieutenant, der, hadivezér, vezérhadnagy.
 Feldmaus, die, mezei egér.
 Feldmeister, der, döngyűző.
 Feldmessen, das, földmérés.
 Feldmesser, der, földmérő.
 Feldmestkunst, die, földmérés mestersége.
 Feldmohn, der, mezei mák.
 Feldmusik, die, tábori muzsika.
 Feldnelke, die, szepi v. mezei szegfű.

Feldpost, die, tábori posta.
 Feldprediger, der, tábori pap.
 Feldrose, die, mezei kökörtő.
 Feldschanze, die, tábori sáncz.
 Feldscherer, der, tábori orvos.
 Feldschlacht, die, harc, ütközet.
 Feldschlange, die, d. i. Mitter, erdei sikló kígyó; ein Geschütz, taraczk, süger ágyú.
 Feldschnecke, die, mezei csiga.
 Feldschwamm, der, veres galócza, mezei gomba.
 Feldspath, der, mezei foszlókő.
 Feldsperling, der, mezei veréb.
 Feldspinne, die, mezei pók.
 Feldstuhl, der, tábori szék.
 Feldstück, das, tábori ágyú.
 Feldtaube, die, mezei vadgalamb.
 Feldtrompete, die, tábori trombita.
 Feldwache, die, tábori őrálló.
 Feldwanze, die, mezei palaszka.
 Feldwebel, der, strázsamester t. i. gyalogoknál.
 Feldweg, der, mezei út.
 Feldwirthschaft, die, mezei gazdaság.
 Feldzebel, der, mezeitized, mezei természetből való tized.
 Feldzeichen, das, tábori jel.
 Feldzeugmeister, der, hadi tármester.
 Feldzug, der, táborozás; er hat viele Feldzüge mitgemacht, sok táborozásban (hadban) jelen volt; unter jemanden einen Feldzug machen, valaki vezérlése alatt hadban szolgálni; der noch keinen Feldzug mitgemacht hat, a' ki még nem volt hadban.
 Felge, die, talp, keréklap.
 Felgen, fordítani, fordításra szántani.
 Fell, das, bőr; Sprichw. jemanden das Fell über die Ohren ziehen, valakinek a' bőrit is lehúzni, az az, mindenétől megfosztani; die abgezogene Haut, z. B. von Thieren, lenyűzött v. lehúzott bőr; auf dem Auge, hájog, külső hájog a' szemén.
 Fellchen, das, bőricske.
 Felleisen, das, bőrszak, turba, bőrdő, bőrtáska, bőrtarisznia.
 Fels, Felsen, der, kőszikla, kőszál; im Meere, kőszirt; auf Felsen stoßen, kőszirttra bukkanni, kőszirtnak menni.
 Felsenfest, adj., kőszál módra merőn, v. erősen álló, erős mint a' kőszál.
 Felsenbart, adj., kőszikla keménységű.
 Felsenberg, das, kősziv.
 Felsenluft, die, kősziklaüreg.
 Felsenrinne, die, der Felsenrinne, kősziklahasadás v. hasadók.

Felsenstein, der, kőszikla.
 Felsenwand, die, kősziklafal.
 Felsig, adj., Felsen habend, kősziklás, kőszirtes; Felsen ähnlich, kősziklához hasonló.
 Felsklippe, die, kőszirt.
 Fench, der, muhar.
 Fenchel, der, kömény.
 Fenchelöl, das, kömény olaj.
 Fenchelwasser, das, köményvíz.
 Fenster, das, ablak.
 Fensterbeschlag, der, ablakvasalat.
 Fensterchen, das, ablakocská.
 Fensterflügel, der, ablakszárnya.
 Fenstergeld, das, ablakbér.
 Fenstergitter, das, ablakrostély.
 Fensterglas, das, ablaküveg.
 Fensterladen, der, ablaktábla.
 Fensterrahmen, der, ablakráma.
 Fensterscheibe, die, ablakkarika, ablaküveg.
 Fensterschieber, der, ablakfia.
 Fensterschwalbe, die, házi fecske.
 Ferien, die, szünőnapok, szünnap, pihenő napok.
 Ferkel, das, malacz.
 Ferkelchen, das, malaczocská.
 Ferkeln, malaczozni, megmalaczozni, megfiadzani.
 Fern, adj., távol, távollévő; adv. távol, messze; von fern, távolról, messzéről; so fern oder in wiefern, a' mennyiben; es sey fern! az Isten mentse meg! das sey fern, d. b. mit nichten, távol legyen; teljességgel nem, koránt sem; so fern ich kann, a' mennyiben rajtam áll.
 Fernambuch, der, herzsén.
 Ferne, die, távolyság, távolság; von Ferne, aus der Ferne, távolról, messzéről; in die Ferne sehen, messzire ellátni; Ferne der Zeit, hosszú idő; das ist noch in weiter Ferne, messze van még az, soká lesz még az.
 Ferner, adj., további; für, außerdem, ezenkívül; továbbá; adv. tovább.
 Fernerhin, adv., ezentúl, továbbá.
 Fernerweit, adj., további, továbbra-való; adv. továbbra.
 Fernglas, das, messzelátó t. i. üveg.
 Fernrohr, das, idem.
 Fernig, adj., d. i. vorjährig, tavalyi.
 Ferse, die, sark; jemanden auf der Ferse nachfolgen, valakit nyomba követni, valakinek a' sarkában lenni.
 Fersenbein, das, sarkcsont.
 Fertig, adj., bereit, kész, készenlévő; vollendet, készen, kész, elkészült;

bereit, kész, gyors; adv. készen, gyorsan, elkészülve.
 Fertigen, fertigtaen, elkészíteni.
 Fertigheit, die, készség; gyorsaság, sebeség, könnyűség.
 Fessel, die, bilincs, rabláncz, rabzsj p. o. a' rab kezére v. félkezére és lábára, békó, vas a' rab lábaira; für die Pferde, békó, nyűg p. o. a' lovak lábaira; trop. die Fessel der Liebe, a' szerelem bilincsei.
 Fesseln, bilincsre tenni, megbilincselni, vasra tenni, p. o. a' rabot; Werde fesseln, megbékózni, békóba vetni a' lovakat; trop. durch Liebe, leblincselni, hozzákapcsolni, lekötni p. o. valakit szerpötet, barátság által; den Geist fesseln, a' lelket fogva tartani.
 Fest, adj., dicht, zusammenhaltend, merő, merevény, tömött, kemény; knapp, fest anliegend, szoros, szűk p. o. ruha; verwahrt, sicher, megerősített, erős p. o. kőfal, város; ein festes Lager, körülsánczolt tábor; dauerhaft, tartós, erős, szoros, állhatatos; standhaft, állhatatos p. o. feltett szándék; adv. dicht, merőn, merevényen; keményen; knapp, szorosan; sicher, bátorságban, megőrizve; dauerhaft, tartósan; beharrlich, állhatatosan, erősen; jemanden festsetzen, erős fogságba tenni valakit, tömlöczbe tenni; etwas festsetzen, d. i. bestimmen, valamit megállítani, meghatározni; sich festsetzen, z. B. an einem Orte, valahol megtelepedni.
 Fest, das, innep, innepnap; ein Fest feiern, begeben, innepet tartani v. ülni, meginnepelni valamely napot; die drei hohen Feste, a' három sátoron innepok; pompanap, öröminnep.
 Festabend, der, innep szombatja.
 Feste, die, Festung, erősség, lős vár az ég báltozatja.
 Festigkeit, die, Dichtigkeit, tömörség, keménység, merevénység; Dauerhaftigkeit, tartósság, erős volta valaminek, erősség; Beharrlichkeit, állhatatosság, tartósság, állandóság.
 Festin, das, vendégség; Feierlichkeit, pompa nap, innepi pompa, öröminnep.
 Festkleid, das, innepi köntös.
 Festlich, adj., innepi pompás; adv. innepi módon, pompásan.
 Festlichkeit, die, innepi pompa.
 Festmusik, das, innepi muzsika.
 Festpredigt, die, innepi prédikáció.
 Festtag, der, innepnap, innepi nap.

Festtagskleid, das, innepnapj köntös.

Festung, die, vár, erősség; eine Festung verteidigen, erobern, Schleifen, valamely várat oltalmazni, megvenni, földig lerontani.

Festungsbau, der, várépítés.

Festungswerk, das, várerősség, a' vár erősségei, hástyái.

Fett, adj., kövér; etwas fett, kövéreksze; fettes Fleisch, kövér hús; ist es gemästet, meghízott, hizlalt; vom Essen, zsíros v. vajas p. o. étel; fett werden, meghízni; zu fett seyn, elhízni, nagyon meghízni; trop. fetter Erdboden, kövér föld; st. reichlich, einträglich. 3 B. fette Beute, gazdag ragadomány vagy préda; ein fettes Amt, zsíros hivatal; adv. kövéren.

Fett, das, kövérség, kövére valaminek; zsír; das Fett von der Brüste abschöpfen, a' levesnek a' zsírtját leszedni; in Comp. Gänsefett, lúdzsír; Schweinfett, disznózsír.

Fettader, der, fodorháj, hájér.

Fettdarm, der, végbél.

Fettdrüse, die, farszik, farszika.

Fettfleck, Fettflecken, der, zsírmocsok v. peesét a' ruhában.

Fettgans, die, reptelen, egy madár neve.

Fettig, adv., d. i. mit Fett besudelt, zsíros, mocskos a' zsírtól; Fett ähnlich, kövére, hájos.

Fettigkeit, die, kövérség.

Fettmagen, der, a' kérődző állatok teljes gyomra.

Fettwanst, der, potrohosság, potrohos has.

Fetzen, der, rongy, egy darab rongy.

Feucht, adj., nedves, nyirkos; feucht machen, megnedvesíteni, megvizezni; feucht werden, megnedvesedni.

Feuchtigkeit, die, nedvesség, nyirkosság.

Feuer, das, tűz; Feuer machen, tüzet rakni; Feuer ausschlagen, kiütni; Feuer fangen, meggyúladni; das Feuer löscht aus, elalszik a' tűz; es greift weiter um sich, tovább terjed v. harapódik; mit Feuer und Schwert ein Land verwüsten, tűzzel vassal pusztítani az országot; st. Feuerbrand, 3 B. Feuer anlegen, felgyújtani valamit, p. o. házat; es bricht Feuer aus, tűz támad; in Feuer aufgeben, elégni, öszveégni; Hitze, Heftigkeit, Tüzesesség, hevesség, tűz; vom Feuer

der Liebe verzehrt werden, a' szerelom tüzetől emésztenedni; das Feuer des Aufruhrs anfachen, a' lázadás tüzet élesztetni; in Feuer und Flammen geraten, egészen felgyúladni v. tűzbe jönni, fellobbanni p. o. haragra; das Funkeln, 3 B. der Augen, elevenség, tűz a' szemekben, szikrázása a' szemeknek; das Feuer aus Hinten und Kanonen, tüzelés, tűz p. o. a' hadban, puskákból, ágyúkból; Feuer geben, tüzet adni, löni; ein befeigtes Feuer machen, erősen v. sűrűn tüzelni v. lövöldözni; Wärme, Munterkeit, elevenség, tüzesesség; mit Feuer sprechen, tüzesen beszélni; das Feuer der Jugend, az ifjúi tűz v. elevenség; ins Feuer bringen, feltüzelni, tűzbe hozni.

Feueranbeter, der, tűzimádó.

Feueranstalt, die, tűzoltásbeli intézet, tűzoltó készülétek.

Feuerbecken, der, szenes serpenyő.

Feuerbeständig, adj., tüzet kiálló.

Feuerbock, der, vasmacska a' tűzhelyen.

Feuerbrand, der, tüzes üszök v. kanóc.

Feuereimer, der, tűzoltó veder.

Feueresse, die, kémény.

Feuersäcker, der, tüzelesztő.

Feuerfangend, adj., meggyúlható, meggyúladó.

Feuerfarbe, die, lángszín.

Feuerfarbig, adj., tűzszínű, lángszínű.

Feuerfest, adj., tüzet kiálló, a' minek a' tűz nem árt.

Feuerflamme, die, láng, tűzláng.

Feuerfunke, der, szikra, tűzszikra.

Feuergeräthe, das, tűzoltó eszközök.

Feuergeschrei, das, tűzi láрма.

Feuergewehr, das, tüzelő fegyver, puská, ágyú.

Feuerlosche, die, harang, melyet a' gyúladáskor félrevernek.

Feuerhafen, der, tűzoltó horog.

Feuerbeerd, der, tűzhely.

Feuerfugel, die, tüzes golyóbis; gyújtógolyóbis.

Feuerlarm, der, tűzi láрма.

Feuerleiter, die, tűzoltó latorja.

Feuerlilie, die, tüzes lilium.

Feuermaterie, die, égnivaló.

Feuermauer oder Brandmauer, die, tűzvédőfal.

Feuermörser, der, mozsárágyú.

Feuern, tüzelni, tüzet adni ágyúból, puskából; Feuer machen, unterhalten, a' tüzelést folytatni t. i. a' tűzhelyen, tüzelni; Feuer von sich geben, tüzelni, szikrázni, tüzet adni; der Stahl

- feuert vortrefflich, igen jól hánnya ez az aczél a' tüzet; ihm feuern die Augen, égne a' szemei.
 Feuern, daſ, tüzelés, ágyúzás.
 Feuerordnung, die, gyúladáskori tűzoltó rendtartás.
 Feuerpfanne, die, szemes serpenyő.
 Feuerpfail, der, gyújtató nyíl.
 Feuerprobe, die, tűzi próba.
 Feuerrohr, daſ, tüzelő fegyver.
 Feuerroth, adj., piros, mint a' tűz; feuerroth werden, nagyon elpirúlni.
 Feueröbrunst, die, gyúladás, égés, tűztámadás.
 Feuerschaden, der, égésből származott kár.
 Feuerscheu, adj., tűztől iszonyodó v. irtózó.
 Feuerschlund, der, tűzokádó nyílás.
 Feuerschwamm, der, Zunder. tapló, kiűtnivaló tapló; taplótinórú t. i. gomba.
 Feuersgefähr, die, tűzi veszedelem.
 Feuersnoth, die, tűzi inség.
 Feuerspeiend, adj., tűzokádó p. o. hegy.
 Feuerspiße, die, vízi puská, tűzoltó vízipuska.
 Feuerstätte, die, Herd, tűzhely; az égés helye.
 Feuerstahl, der, kiűtő aczél.
 Feuerstein, der, tűzkő, kova.
 Feuerstrom, der, tűzpatak.
 Feuerung, die, tüzelés, tűz égetés; tüzelő fa, tűzrevaló fa.
 Feuerwache, die, tűzörizet.
 Feuerwächter, der, tűzör, tűzörző.
 Feuerwerk, daſ, tűzi játék.
 Feuerwerker, der, tűzi játékos, pattantyús mester.
 Feuerwerferkunst, die, tűzjáték mestersége.
 Feuerzange, die, tűzfogó, csipővas.
 Feuerzeichen, daſ, gyúladás jelo.
 Feuerzeug, der, kiűtőszerszám.
 Feurig, adj., tüzes, szikrázó; funkelnd, tüzelő; feurige Augen, tüzes v. szikrázó szemek; trop. vom Weine, tüzes, erős bor; heftig, tüzes, heves, igen eleven p. o. beszéd; tüzes szeretet; heves ember; adv. tüzesen, hevesen.
 Fez, Fecz ország, Afrikában.
 Fackel, der, állongó bérés-kocsi.
 Fabel, die, Abéczés-könyv.
 Faser, die, d. i. Faser, rost, rostszál.
 Fichte, die, fenyőfa.
 Fichten, adj., von Fichten, fenyő, fenyőfa, fenyőfából.
 Fichtenapfel, der, fenyőtoboz v. kópács.
 Fichtenbaum, der, szemerke fenyő, jegonyo fenyő, keresztos fenyő.
 Fichtenholz, daſ, fenyőfa.
 Fichtenrinde, die, fenyőkéreg.
 Fichtenwald, der, fenyves — fenyőerdő.
 Fichtenapfen, der, fenyőtoboz v. kópács.
 Fide, die, Schußsack, zseb.
 Fidiuß, der, pipagyújtó papiros.
 Fieber, daſ, hideglelés; tägliches, drei-, viertägiges, abwechselndes Fieber, mindennapi, harmad-negyednap, változó hideglelés; daſ Fieber bekommen, hideglelésbe esni; daſ Fieber vertreiben, a' hideglelést elűzni; ich habe daſ Fieber, engem a' hideg lel; er hat daſ Fieber, a' hideg leli; daſ Fieber kommt, borzogat a' hideg, ki-lel a' hideg.
 Fieberanfall, der, a' hideg kiborzogata.
 Fieberchen, daſ, hideglelésecske.
 Fieberfarbe, die, hideglelés szín.
 Fieberhaft, adj., hideglelés.
 Fieberhitze, die, hideglelés forrósága.
 Fieberpflanz, der, háromlevelű vidrafű.
 Fieberkraut, daſ, hideglelési enczián, kis enczián, százforintosfű.
 Fieberkrank, der, a' hideglelés.
 Fieberlebre, die, hideglelésekről való tudomány.
 Fiebermaterie, die, hideglelés matériája.
 Fieberrinde, die, kinahéj.
 Fieberschauer, der, hideglelési borzadás.
 Fiebertag, der, a' hideg napja, hideglelés napja.
 Fiedel, die, rossz hegedű.
 Fiedelbogen, der, hegedűvonó.
 Fiedeln, rosszul hegedűlni, czinczogni a' hegedűn.
 Fiedern, mit Federn versehen, z. B. einen Pfeil, feltollazni p. o. a' nyilvesszőt; daher: be- oder gefiedert, tollas; z. B. ein gefiedertes Blatt, szárnyas v. tollagos levél.
 Figürlich, adj., ábrázolt; figürliche Reden, ábrázoló p. o. mondás, beszéd; adv. ábrázolva, alkalmaztatva, ábrázolva.
 Figur, die, forma, külső formája valaminek; st. Bild, forma, kép, czifraság a' szép mesterségekben; in der Redekunst, ábrázolat, ábrázolás; in der Reßkunst, raiz, raizkép; von sonderbar gestalteten Personen, z. B. eine wunderliche Figur, csudálatos sze-

mély; eine lächerliche Figur spielen, nevetséges személyt játszani v. az lenni.
 Figurant, der, néma játzó t. i. a' játékszínen.
 Figuriren, Aufsehen machen, személyt játszani; bloß figuriren, csak jelen lenni.
 Filtriren, megszűrni.
 Filtrirung, die, általszűrés.
 Filz, der, ein verworrenes Gewebe von Wolle oder Haaren, kócz, kóczos haj, szőr; bes. ein Werk von festgeschlagener Wolle oder Haaren, zu Hüten u., szőrposztó, süvegposztó, darócz, kóczdarócz; trop. ein geistiger Mensch, zsugori, fősvény.
 Filzen, darócznak készíteni; trop. ausfilzen, auszschelten, megpirongatni.
 Filzbut, der, szőrkalap.
 Filzig, adj., kóczos; adv. kóczosan; zsugori, igen fősvény.
 Filzigkeit, die, zsugoriság.
 Filzkrant, das, Flachseide, pippan, aranka.
 Filzlaub, die, lapos tetű.
 Filzmantel, der, szűr.
 Filzschub, der, süvegcsizma.
 Fimmel, der, die weibliche Pflanze des Hanfes, magvas kender.
 Fimmeln, den weiblichen Hanf ausziehen und vom männlichen absondern, magvas kendert nyúni.
 Finanzen, die, Vermögensumstände, pénzügy; zerrüttete Finanzen, rossz lábon álló pénzügy; d. i. Staatseinkünfte, közjövödelem, a' köztársaság jövedelme.
 Finanzier, der, a' közjövödelem ügyéhez értő, pénzügyhez értő.
 Finanz-Minister, der, közjövödelemre ügyelő fejedelmi tanácsnok v. miniszter.
 Finanz-Rath, der, közjövödelmi tanácsos.
 Finanz-Wesen, das, a' közjövödelem ügye.
 Finanz-Wissenschaft, die, a' közjövödelemügy tudománya.
 Findelhaus, das, dajkáló ház a' talált kisdedek számokra.
 Findelkind, das, talált gyermek v. kisdéd.
 Finden, találni, lelteni valamit; das Gesuchte finden, meg- v. rátalálni, ráakadni valamire; von ungefähr finden, rábukkanni valamire; es findet sich, van, találtatik, találkozik, meg van; sich finden, megkerülni, like-

rülni, kisülni; die Wahrheit wird sich finden, kikerülni v. kisülni az igazság; st. befinden, erkennen, úgy v. annak találni, annak esmerni, találni benne, úgy tartani; ich finde die Sache gut, én a' dolgot jónak találok v. tartom; sich in etwas finden, alkalmaztatni magát valamihez, beléigazodni valamibe, eligazodni valamin; sich in etwas nicht finden, nem tudni valamin elmenni, felakadni valamin, nem érteni valamit; sich in die Zeitumstände finden, az időhöz alkalmaztatni magát.
 Finden, das, találás, lelés; rátalálás, ráakadás, megtalálás.
 Finder, der, találó, lelő, rá- v. megtaláló.
 Findung, die, találás, lelés, ráakadás.
 Finger, der, ujj; der Daumen oder Daumensfinger, hüvelyk, hüvelykujj; der Zeigefinger, mutatóujj; der Mittelfinger, középujj; der Goldfinger, nevedékujj; der kleine Finger, kis ujj; eines Fingers breit, dics, lang, egy ujjnyi szélességű, vastagságú, hosszúságú; seinen Finger breit von etwas abgeben, egy körömnnyiro sem távozni el valamitől; jemanden um den Finger wickeln können, azt tehetni valakivel, a' mi tetszik; einem durch die Finger sehen, valakinek elnézni valamit; lange Finger machen, könnyen a' kezében selejteni valamit, az az ellopni; auf die Finger klopfen, a' körmére v. az ujjára ütni valakinek, megfenyíteni valakit; die Finger auf den Mund legen, szájára tenni az ujját, hallgatni.
 Fingerchen, das, ujjocska.
 Finger-Handschuh, der, ujjaskesztyű.
 Fingerhut, der, gyűszű.
 Fingerkuppe, die, az ujj hegye.
 Fingerreif, der, karikagyűrű.
 Fingerring, der, gyűrű.
 Fingerbreit, - dics, - lang, adj., egy ujjnyi széles, vastag v. hosszú.
 Fingerspize, die, az ujj hegye.
 Fingerzeig, der, ujjal mutálás.
 Fink, Finke, der, pinto, pintoöke.
 Finkengarn, das, pinto fogó háló.
 Finkmeise, die, szén-cimke.
 Finne, die, die entgegengesetzte Seite eines Hammerkopfes, d. i. die Schneide, a' kalapács éle; eine Zweide, czöveg v. aprószeg; im Gesichte, perzenés az ábrázaton; bei Schweinen, a' borsóka a' disznóhúsban, szalonnában; bei Fischen, halszárny.

- Finnig**, adj., persenéses; borsókás t. i. disznóhús.
- Finster**, adj., sötét, homályos; finster machen, elsetéttetni; finster werden, elsetétedni; es ist finster, sötét van; st. mürrisch, komor, szomorú p. o. gondolatok.
- Finsterniß**, die, sötétség; die Sonnenfinsterniß, napbeli fogyatkozás; st. Unwissenheit, tudatlanság, tévelygés; st. Schlechtigkeit, rosszság; st. Ungewissenheit, bizonytalanság.
- Finte**, die, in der Fichtkunst, fortély p. o. bajvivásban, ravaszság.
- Fips**, der, fitty.
- Firlefanz**, die, Firtlefanzerei, holondság, tréfaság.
- Firma**, die, eines Kaufmannes, a' kereskedőknél a' név és az alá írás módja 's jele, kereskedői alólírás.
- Firmament**, das, levegőég, kiterjesztett erősség.
- Firmeln**, bérnálni.
- Firmelung**, die, bérnálás.
- Firmiren**, von Kaufleuten, a' nevét aláírni t. i. a' levélnek váltónak, a' kereskedőknél.
- Firnisch**, der, firnác.
- Firnissen**, bévonni firnáczal.
- Firste**, die, der First, Gipfel des Daches, tető, ormója a' fedélnek.
- Fiscal**, der, Sachwalter, ügyvéd, ügyvéd, ügyfolytató, ügyész.
- Fiscaltisch**, adj., királyi kincstárhoz tartozó.
- Fisch**, der, hal.
- Fischadler**, der, halászó sas.
- Fischangel**, die, halhorog, halászó horog.
- Fischartig**, adj., halnemű.
- Fischbein**, das, halhéj, halcsont.
- Fischbeinern**, adj., halhéjból való.
- Fischblase**, die, halhójjag.
- Fischbrühe**, die, hallév, hallevés.
- Fischbrut**, die, halivadék.
- Fischchen**, das, halacska.
- Fischen**, halászni, halat fogni; im Trüben fischen, zavarosba halászni; az az, a' zürzavaros dolgot más kárával maga hasznára fordítani.
- Fischen**, das, halászás, halászat.
- Fischer**, der, halász.
- Fischerei**, die, halászás, halászat.
- Fischergarn**, das, Fischerneß, halászháló.
- Fischerhütte**, die, halászkunyhó.
- Fischerkahn**, der, halászcsonak.
- Fischerkorb**, der, halrácz.
- Fischerring**, der, das Siegel des Papstes, pápa pecsét gyűrűje.
- Fischfang**, der, halászat.
- Fischfeder**, Fischflosse, die, úszószárny, úszáng.
- Fischgeier**, der, halászkéselyű.
- Fischgräthe**, die, halszálla.
- Fischhaken**, der, halász horog, halászó horog v. szigony.
- Fischhäber**, der, gém.
- Fischbälter**, der, halbárka, haltartó; st. Fischteich, halásztó.
- Fischbamen**, der, merítőháló.
- Fischbändler**, der, haláros.
- Fischhandel**, der, halárulás.
- Fischhaut**, die, halbőr.
- Fischholz**, das, halófa.
- Fischkasten**, der, halbárka.
- Fischkieser**, Fischkeme, die, kopótyó.
- Fischköder**, der, halcsaló étek.
- Fischlauch**, das, halivadék, halikra.
- Fischlake**, die, halásztató sóslév.
- Fischleim**, der, halenyv.
- Fischmarkt**, der, halpiacz.
- Fischobr**, das, kopótyó.
- Fischotter**, die, vidra.
- Fischreich**, adj., halas, hallal bővelkedő.
- Fischreiter**, der, kék kém.
- Fischreufe**, die, varsa, tesziveszi, tapogató.
- Fischrogen**, der, ikra, halikra.
- Fischschuppe**, die, halpikkely, halpénz.
- Fischspeise**, die, halétek.
- Fischteich**, der, halastó.
- Fischthran**, der, halzsír.
- Fischtrog**, der, halasteknő.
- Fischwaare**, die, eladó halak.
- Fischweib**, das, haláros asszony.
- Fischweiber**, der, halastó.
- Fispeln**, Fispern, sottogni, susogni.
- Fistel**, die, ein Röhrgeschwür, Hohlgeschwür, csőves kelés, folyó seb; in der Brust, durch die Fistel singen, fistuliren, sípító hangon énekelni.
- Fittich**, der, st. Flügel, szárny; trop. Schutz, oltalom.
- Fige**, die, ein Gebinde von 20 ic. Fäden, íge, egy íge fonál.
- Fir**, adj., d. i. feuerbeständig, fest, tűzkiálló, erős, tartós, állandó; ein fester Körper, tűzkiálló test; die fire Luft, beszorúlt levegő valamely testben; eine fire Idee, rögzött, képzelet; st. fertig, bereit, kész, készen lévő; fir und fertig, egészen kész; st. munter, burtig, gyors, szerény.
- Firiren**, d. i. bestimmen, meghatározni valamit; trop. mit den Augen staar ansehen, szemügyre venni, szemmel csélba venni.

Firſtern, der, álló csillag.
 Flach, adj., lapos, síma, egyenes; die flache Hand, tenyér; breit, *i. B.* mit flachem Degen jemanden ſchlagen, valakit megkardlapozni; *f. platt. i. B.* eine flache Nase, lapos orr; *adv.* laposan, símán, egyenesen.
 Fläche, die, Ebene, síkság, térség, szélesség; die Fläche eines Degens, a kardlapja; die Fläche der Hand, tenyér; die Oberfläche, felszín, felület.
 Flächeninhalt, der, térségnagysága.
 Flächenmaaß, das, lapmérték, térségmérték, felületmérték.
 Flächenzahl, die, egyenlő sokszorozás, minémű ez; ötször öt, huszonöt.
 Fläche, die, mocsing.
 Flämmchen, das, lángocska.
 Fläschchen, das, palaczcocska.
 Flach, der, len.
 Flachsbau, der, lentermesztés.
 Flachsbart, der, pejhes szakál.
 Flachsbäuel, die, lenbunkózás.
 Flachsbreche, die, lentörő.
 Flachsfeld, das, lenföld, lentermő föld.
 Flachshaar, das, szőszhaj.
 Flachshechel, die, lengereben.
 Flachsbrause, die, idem.
 Flachsröste, die, lenáztató.
 Flachsfame, der, lenmag.
 Flachsstengel, der, lenszár.
 Flachwerk, das, Flachziegel, der, lapos téglá, cserép zsindely.
 Fladern, lobogni, mint a' gyertya.
 Fladen, der, kuchen, lepény.
 Flagge, die, hajó- v. vitorlazászló.
 Flaggenslange, die, hajózásló rúdja.
 Flamme, die, láng; in Flamme gerathen, meggyúladni, fellobbanni; *trop.* von Leidenschaften, *bes.* der Liebe, tűz, láng, *p. o.* szerelem tüze, lángja; des Krieges, a' háború tüze, lángja.
 Flammen, mit Flammen brennen, lángolni, lángalni, lángal égni.
 Flammicht, adj., habos, lángos.
 Flammig, adj., lángoló, lángos.
 Flanel, der, flanel.
 Flankiren, kóborlani.
 Flanke, die, Seite, oldal.
 Flasche, die, palaczk.
 Flaschenförmig, adj., palaczk formájú.
 Flaschenfeller, der, pinczetok.
 Flaschenküß, der, lopótök.
 Flaschenzug, der, csiga gépely, emelő csiga.
 Flatterer, der, csélesap.
 Flattergeist, der, *trop.* állhatatlan, vizeszű ember v. ifjú.

Flatterhaft, adj., leichtsinnig, hiú, csapongó, szeles; unbeständig, állhatatlan, csapodár, vizeszű.
 Flatterhaftigkeit, die, hiúság, változóság, vizeszűség, állhatatlanság.
 Flattern, die Flügel bewegen, szárnyai-
 val vergelödni, repkedni, repesni, mint a' lepkék; lobogni, mint a' zászlók; *trop.* mit den Augen herumflattern, a' szemeit ide 's tova repesni.
 Flattersinn, der, változóság, állhatatlanság.
 Flattiren, schmeicheln, hízkelkedni.
 Flauen, abspülen, *i. B.* die Wäsche, die Erze, kirázni a' vízben *p. o.* a' mossott ruhát; érczet.
 Flaume, Flaumfeder, die, pejh, pehej.
 Flaumig, adj., voller Flaumfedern, pejhes; den Federn ähnlich, pejforma.
 Flausch, der, ein Büschel Wolle, fűrt *p. o.* gyapjú.
 Flause, die, szófiabeszéd.
 Flechte, die, etwas Geflochtenes, font szövvény v. cserény; kas, kocsi-
 kas; auf der Haut, kanyaró, kiütés a' testen, tarjag; eine Art Aftermoss, tarjag, bőrmoh; zuzmó a' fákön, köveken.
 Flechten, sonni, bé- v. öszvesonni *p. o.* vesszőt, haját, két, három ágba; geflochtene Körbe, vesszőből font kosarak.
 Flechtweide, die, rekettyofűz.
 Fleck, der, ein kleiner Theil der Erdoberfläche, darab, dűlő; ein Fleck Ader, Wiesen, egy darab szántóföld, rét; Stelle, hely, rész, tér; Raum, köz, közhely; *trop.* er hat den Kopf auf dem rechten Fleck, helyén van az esze, okos ember; ein Stück zum fliehen, solt.
 Flecken, der, Marktflecken, vásáros helység, kis mezőváros; solt *p. o.* a' testen; Schmutz, mocsok, pecsét *p. o.* a' ruhában; einen Fleck auswaschen, kimosni v. kivenni a' pecsétet; *trop.* *f.* Fehler, hiba, fogyatkozás.
 Fleckenlos, adj., *trop.* szeplőtelen, ártatlan; fleckenloses Leben, feddhetetlen élet; *adv.* ártatlanul, feddhetetlenül.
 Fleckfieber, das, petécs, petécses hideglelés.
 Fleckig, adj., soltos; bunt, tarkás; schmutzig, mocsos, pecsétes, szennyes.
 Fleckfugel, die, pecsétkivevő golyóbia.
 Fledermaus, die, denevér, szárnyas egér, bőregér.
 Flederwisch, der, tollseprő.

Flegel, der, cséplő, csép; ein grober Mensch, goromba, embertelen ember, gazember.

Flegelei, die, gorombaság.

Flegelhaft, adj., goromba, embertelen; adv. gorombául.

Fleben, esedezni valakinek, v. valaki előtt; könyörögni.

Flehen, daß, esedezés, könyörgés, rimázkodás.

Flehentlich, adj., esedező, rimázkodó; adv. esedezve, rimázkodva.

Fleisch, daß, hús; wildes, geräuchertes, gekochtes, gebratenes Fleisch, vad; füstölt, főlt, sült hús; die weichen Theile an Früchten, a' gyümölcsnek a' húsa, a' béle; Leib, (biblisch), test; sinnliche Begierden, (bibl.), test kívánság, bujaság; nach dem Fleische leben, bujaságban v. a' test szerint élni.

Fleischbank, die, mészárszék, vágószék.

Fleischbeil, daß, húsvágó v. csontvágó bárd.

Fleischbrühe, die, húslév.

Fleischen, húsolni a' bőrt, mint a' szűcsök.

Fleischer, der, mészáros.

Fleischergang, der, sikertelen út.

Fleischerhandwerk, daß, mészárosaság.

Fleischerhund, der, mészároskutya.

Fleischerknecht, der, mészároslegény.

Fleischern, adj., húsbólvaló.

Fleischeslust, die, testi gyönyörűség.

Fleischessen, daß, húsevés.

Fleischfarbe, die, testszín.

Fleischfarbig, adj., testazinű.

Fleischfressend, adj., húsevő p. o. állat.

Fleischfaser, die, húrost.

Fleischfressig, adj., hússalélő.

Fleischgabel, die, abárlóvilla.

Fleischhauer, der, mészáros.

Fleischicht, adj., húsformájú.

Fleischig, adj., húsos.

Fleischlich, adj., testi; fleischliche Augen, testi szemek; die fleischliche Vermischung, asszonnyalvaló közösködés.

Fleischmade, die, nyű, nyűv.

Fleischmarkt, der, mészárszék.

Fleischwäger, der, húsbíró.

Fleischwährung, die, húsrzszabás.

Fleischspeise, die, hús étel, húsból készült étel.

Fleischsuppe, die, húsleves.

Fleischtag, der, húsevő nap.

Fleischtopf, der, húsfőző.

Fleiß, der, Iphätigkeit, munkásság, szorgalom; vielen Fleiß an etwas wenden, nagy szorgalmatossággal mun-

kálódni valamin; fl. Bemühung, igyekezet, iparkodás; an meinem Fleiß soll es hier nicht fehlen, én minden igyekezettel rajta leszek, az én igyekezetemen nem múlik; mit Fleiß, gondosan, nagy gondal v. vigyázással, munkával; fl. Vorsatz, in der Redensart: mit Fleiß, akartva, készakartva, szántszándékkal.

Fleißig, adj., munkás, dolgoz, szorgalmatos, serény; Eifer zeigend, valamin rajta lévő, igyekező; sorgfältig, alapos, gondos, figyelmes, pontos; adv., Iphätig, munkásan, serényen, szorgalmatosan; gondosan; pontosan; oft, gyakran, gyakorta.

Fleischen, 4. B. die Zähne, ficsorítani fogait; vicsorgatni a' fogait.

Flicen, foltozni, megfoltozni.

Flicen, daß, foltozás.

Flicer, der, foltozó.

Flicerei, die, foltozás, foltoztatás.

Flicschneider, der, foltozó szabó.

Flicwort, daß, potlószo; sütes p. o. a' versben.

Flicwerk, daß, foltoznivaló munka.

Flieder, der, gyepű bodza.

Fliege, die, légy; die spanische Fliege, körösbogár, v. féreg, hójaghúzó körösbogár.

Fliegen, repülni; aufwärts, felfelé, felrepülni; fliegen lassen, a' kezéből elrepíteni; sich schnell durch die Luft bewegen, sebesen menni v. vitetni a' levegőben, mint a' golyóbis; die Fahren fliegen, lobognak a' zászlók; fliegen lassen, 4. B. Worte, elszórni, elregetni; etliche Gulden fliegen lassen, egynéhány forintot kivetni.

Fliegen, daß, repüles.

Fliegenbilz, oder schwamm, der, dögomba, légyölő gomba.

Fliegend, adj., repülő, p. o. madár; fliegendes Haar, repítő v. úszó haj; fliegendes Kleid, utánna repítő v. úszó ruha; fliegendes Corps, szaguldó sereg v. csapat; fliegende Brücke, repülő híd; fliegende Blätter, kerengő nyomtatott apróságok; fliegende Dige, hirtelen elmuló hévség.

Fliegenfänger, der, légykapó.

Fliegengarn, daß, szűnyogháló.

Fliegengift, daß, légyölő mérég; légy-maszlag.

Fliegenklappe oder **Fliegenflatsche**, die, légycsapó.

Fliegennetz, daß, szűnyogháló.

Fliegenschäpper, die, figemadár.

Fliegenschwamm, der, légyölő galocza.

Fliegenwedel, der, legyelő.

Fliehen, szaladni, futni valahonnan, valammi előtt, elszaladni, elfutni; fl. entfernen, távoztatni valamit; schnell vergehen, von der Zeit, hirtelen múltani v. elmúlni mint az idő.

Fliehen, dat, futás, szaladás.

Fliese, die, etwas vieredigtes, ein Viered, négy szegű kő.

Fließ, das, ein Büschel Wolle oder Haare, ein Flauch, fűrt, p. o. haj, szőr; ein wolliges Fell, gyapjas bőr, gyapjú, gyapj; daher: Ritter des goldenen Fließes (Bließes), arany gyapjas vitéz, az arany gyapj vitéze; fl. Bach; patak.

Fließen, folyani, mint a' vér; ausfließen lassen, j. B. die Augen, f. v. Tränen, könnyeznek a' szemek; das Papier fließt, a' papiros iszik; von festen Körpern, wie j. B. Metalle, Wachs, az ércz, a' viasz megolvad és folyóvá lesz; sich sonst gleichförmig bewegen, j. B. das Leben, cselekedésben folydogál az élet; von Worten, folyani, könnyen menni; aus etwas entstehen, folyani, származni, jönni, eredni; das ist nicht aus deiner Feder geflossen, ez nem a' te pennából eredt v. folyt; dahin fließen, vergehen wie die Zeit, elfolyani, elmúlni mint az idő.

Fließen, das, folyás.

Fließend, adj, folyó p. o. víz; geschmolzen, megolvastott, folyó; vom Papiere, itató p. o. papiros; von der Rede, könnyen folyó p. o. beszéd; adv. könnyen, folyvást.

Fließpapier, das, szitató papiros.

Fließe, die, ein Werkzeug die Ader zu fassen, érvágó, érvágóvas.

Flimmer, der, csillám.

Flimmern, csillámlani, csillogni.

Flinder, der, pillangó t. i. érczből.

Flink, adj; gyors, serény, eleven, vidor; adv. gyorsan, videran.

Flinkerchen, das, apró ércz pillangócskák v. karikácskák.

Flinkern, csillogni, csillámlani.

Flinte, die, puska.

Flintenkolbe, die, puska agya, puskafej.

Flintenflugel, der, puska golyóbis.

Flintenlauf, der, puska cső.

Flintenschloß, das, puska sárkány.

Flintenschuß, der, puska lövés; einen Flintenschuß weit; egy puska lövésnyire.

Flintenstein, der, puska kova.

Flitter, der, ércz pillangó, ezüst v. arany pillangó.

Flittergold, das, hártyaarany; szemfényvesztő dolgok.

Flitterwoche, die, mézeshét, az új házasok összekeelésének első hete.

Flöde, die, pejh, pehej, hó pejhe, egy szem hó.

Flöden, pejh formában hullani, mint a' hó, szalángozni.

Flödenbett, das, tollas ágy.

Flödsicht, adj., pejhformájú.

Flödig, adj., pejhes.

Flöh, der, bolha.

Flöbbs, der, bolhacsípés.

Flöblig, adj., bolhás.

Flöbsame, der, bolhamag.

Flößen, v. i. Holz, fát úztatni a' vízen.

Flößen, das, des Helzes, faúsztatás.

Flößgraben, der, faúsztató csatorna.

Flöte, die, sip, flóta; Flöte blasen, flótázni.

Flötenbläser, Flötenspieler, der, flótázó.

Flötenwerk, das, in der Orgel, sipkésület az orgonában.

Flöz, der, in Bergwerken, érczterület, kőterület a' bányákban.

Flor, der, das Blühen, virágzás, virágjában létel; die Zeit der Blüthe, virágzás ideje; trop blühender Zustand, virágzó állapot, díszlés; der Flor der Wissenschaften, a' tudományok virágzása; im Flore seyn, díszleni, virágozni, divatjában lenni; eine Art Zeug. fátol; Flor zur Trauer, gyász fátol.

Florfeide, die, fátolselyem, az az, igen vékony és ritka.

Flöß, das, die Flöße, worauf man fährt, talp, talphajó, szál, szálhajó.

Flößfeder, die, úszó szárny.

Flößholz, das, úsztatott fa.

Flott, adj., úszó; das Schiff flott machen, a' megfeneklett hajót kiemelni, elindítani; flott leben, kedvére's bőven élni.

Flotte, die, hajósereg, hadi hajósereg.

Flottelle, die, kis hajósereg.

Fluch, der, átok, szitok, káromkodás, szitkozódás, átkozás, megátkozás, átkozódás; f. Unglück, (bibl.), gonosz, szerencsétlenség.

Fluchen, káromkodni, káromlani, szitkozódni; verfluchen, megátkozni.

Fluchen, das, káromkodás, káromlás.

Flucher, der, káromkodó.

Flucht, die, futás, szaladás; in die Flucht schlagen, megszalasztani, megfutami.

tatni, megverni, visszaverni az el-
lenségét.

Flüchten, elszaladni, elfutni p. o. a' ve-
szedelem elől; sich zu jemanden flüch-
ten, valakihez futni t. i. mint mene-
dék helyre; st. in Sicherheit bringen,
bátorságos helyre vinni.

Flüchten, daß, szaladás, futás.

Flüchtig, adj., futó, szaladó; flüchtig
werden, megfutamodni, megszaladni;
vergehend, múlandó, hirtelen
múló, elrepülő; elszálló; leicht,
schnell fliehend, szaladó, futós, gyors,
jó futó; leichtsinnig, állhatatlan, vál-
tozó eszű; in der Eile gemacht, hir-
telen v. sietve készült p. o. munka;
adv. futva, futvást; szaladva, hirte-
len; gyorsan, futtában, sebesen,
sietve, imigyaműgy.

Flüchtigkeit, die, hamarság, gyorsaság,
sietőség; múlandóság.

Flüchtling, der, szökevény; tizeszű,
állhatatlan; csélesap.

Flüß, adj., von jungen Vögeln, anyányi,
p. o. madár, repülhető.

Flügel, der, szárny; trop. die Flügel
hängen lassen, leereszteni a' szár-
nyát, búsulni, szomorkodni; einer
Armee, a' hadisereg szárnya; eines
Hauses, az épület szárnya; einer
Thür, eines Fensters, ajtó, ablak
szárnya; ein musikalisches Instru-
ment, szárny szabású Fortepiánó.

Flügelchen, daß, szárnyacska.

Flügeldecke, die, szárnyfedél.

Flügel förmig, adj., szárny szabású; adv.
szárny formára.

Flügel feld, daß, szárnyasruha.

Flügelmann, der, szárnyintó, jeladó.

Flügeln, felszárnyalni.

Flügel pferd, daß, szárnyasló (Pegasus).

Flügelwerk, daß, ennivaló madarak, v.
szárnyas állatok.

Flüßig, adj., folyó, hig; adv.
folyva; flüßig werden, megolvadni,
folyóvá lenni, meghígulni; flüßig
machen, elolvasztani, megolvasztani.

Flüßigkeit, die, higság, folyóság, hig
v. folyó test.

Flüßtern, sügni, susogni, suttogni.

Flüßtern, daß, suttogás, susogás.

Flug, der, daß Fliegen, repülés; einen
Vogel im Fluge schießen, reptében
lőni a' madarat; auf dem Fluge,
futtában; hamarjában; was fliegt,
z. B. ein Flug Vogel, Bienen, egy
sereg madár, egy raj méh.

Flugfeuer, daß, repülő láng.

Flugloch, daß, z. B. in Bienenstöcken,
kijáró lyuk a' méhkason.

Flug, adj., tüstént azonnal.

Flugsand, der, szálló homok.

Flugschrift, die, iromány, szállirat.

Flur, die, sik mező, térség, róna föld;
mezőség, mező; virány.

Flurschüge, der, mezőcsosz.

Fluß, der, daß Fließen, folyam, folyás;
der Strom, folyóvíz; ein schiffbarer
Fluß, hajóvíz, folyóvíz, hajókázha-
tó, folyóvíz; einen Fluß durchwatzen,
átlagázoltni v. meglábolni a' folyóví-
zet; ableiten, elárkolni v. másfelé
venni; über einen Fluß setzen, átal-
menni a' vizen, átalévezni; von fe-
sten Körpern. z. B. Gold in Fluß brin-
gen, az aranyat megolvasztani; eine
Krankheit, csúsz, náthanemű nyava-
lya a' testben.

Flußbad, daß, folyófürdő.

Flußbett, daß, a' folyóvíz árka.

Flußfieber, daß, náthahideg,

Flußfisch, der, folyóvízi hal.

Flußkrebs, der, folyóvízi rák.

Flußpferd, daß, vízi ló.

Flußschiff, daß, folyóvízi hajó.

Flußschildkröte, die, folyóvízi teknősbé-
ka.

Flußwasser, daß, folyó v. folyóbeli víz,
folyóvízből merített víz.

Fluth, die, im Gegensatz der Ebbe, ten-
ger dagadás, áradás; Ebbe und
Fluth, tengerjárás, tengerapadás és
áradás; st. Welle, hullám, zaj; daß
Drängen des Wassers, víztolulás v.
ár; trop. eine Fluth von Thränen, a'
könnyek árja.

Fluthzeit, die, a' tenger dagadás v. ára-
dás ideje, tengerdagály.

Fochmast, der, előárboez.

Fochriegel, daß, elővitorla.

Förder, adv., tovább, továbbá.

Fördern, weiter schaffen, z. B. Waaren,
tovább küldeni, vinni v. szállítani;
st. beschleunigen, siettetni; sich för-
dern, sietni; fördern dich, siess, lass
hözzá; st. befördern, előmozdítani.

Förderfam, adj., gyors, siető; adv.
gyorsan; sietve.

Förderung, die, előmozdítás, elősegí-
tés.

Förmlich, adj.; die gehörige Form ha-
bend, formás; wahr, wirklich, igaz,
valóságos, forma szerént való, va-
lóságos illendő; adv. forma sze-
rént; valóban, valósággal; igazán,
illendően.

Förster, der, erdőkerülő.

Fohlen, von der Stute, megelleni, megcsikózni.

Fohlen, daß, csikó, kis csikó.

Folge, die, daß Folgen auf etwas, következés; daß ist die Folge nicht, az onnan v. abból nem következik; st. Gehorsam, j. B. Folge leisten, engedelmeskedni; dem zu Folge, ahhoz képest, a' szerént; die künftige Zeit, a' jövendő idő; j. B. die Folge wird es lehren, a' jövendő idő majd megmutatja; in der Folge, ezután, ennekutánna, idővel; daß wird Folgen haben, ennek következése lesz; Schluß, j. B. daraus eine Folge ziehen, következést húzni v. okoskodni valamiből.

Folgen, hinter einer Sache gehen, utánna menni, követni valamit, késérni, p. o. a' halottat; jemanden auf dem Fuße folgen, valakit nyomban követni; dem Range, der Würde nach, mit auf, utánna következni, valakit követni p. o. a' hivatalban, az országzásban; der Zeit nach, következni utánna; j. B. ein Unglück folgt auf das andere, egyik szerencsétlenség a' másikat éri; mit auf, daraus folgt, abból következik, hogy 's a' t. sich nach etwas richten, engedni valakinek, teljesíteni valaki kívánságát, akaratját; gehorchen, engedelmeskedni; st. entstehen, származni belőle, lenni; st. nachahmen, követni, hímezni valakit.

Folgend, adj., darauf kommend, következő, következő p. o. esztendőben; jövő, jövendő; auch läßt es sich mit dieser, — e, — es, verwechseln, j. B. er sprach folgendes, ezeket mondotta; auf folgende Art, ilyen módon.

Folgenreich, adj., j. B. ein Krieg, nagy és sokféle következésű p. o. háború.

Folgern, schließen, következtetni, p. o. valamiből valamit, okoskodni.

Folgerung, die, következés, okoskodás; in der Logik, kihozás.

Folgezeit, die, jövendőség, jövendő idő.

Folglich, adv., következésképpen, következőleg, és így, tehát.

Folgsam, adj., engedelmes, engedelmeskedő; adv., engedelmeskedve.

Folgsamkeit, die, engedelmeskedés, engedelmesség.

Foliant, der, d. i. ein Buch in Folio, ivnagyságú könyv, legnagyobb formájú könyv.

Folie, die, hártyaércz.

Folter, die, tortúra, kínzás.

Folterbank, die, kínzópad v. szek.

Folterer, der, kínzó vallató.

Foltern, valakit kínzani, kínzással valatni; trop. martern, quälen, maradosni, mint a' lelki esméret valakit.

Fond, der, Fonds, Hauptsumme, Stamm, tőkepénz, tőke summa; Geldquelle, pénz forrása, jövedelem kútseje.

Fontanell, daß, folyóseb; Fontanell setzen, folyósebet nyitni.

Foppen, kötődni, kötekedni, ingerkedni valakivel.

Foppen, daß, kötekedés, kötődés.

Fordern, verlangen, kívánni, megkívánni valamit; seinen verdienten Lohn fordern, érdemlett jutalmát kívánni; vor Gericht fordern, valakit törvény eleibe idézni.

Fordern, daß, kívánás.

Forderer, der, valamit kívánó, megkívánó.

Forderung, die, kívánság, kívánás, megkívánás.

Forderungssatz, der, kívánattétel.

Forelle, die, pisztráng.

Form, die, Gestalt, alkat, forma; st. Art, mód; nach gewöhnlicher Form, a' szokott mód szerént.

Formalien, Formalitäten, die, bevett szokás és mód.

Format, daß, eines Buches, a' könyvnek rétnagysága v. formátja.

Formel, die, Redensart, szólamód.

Formiren, formálni, formáját készíteni valaminek; sich formiren, rendbe v. hadlábba állani, mint a' katonák.

Formenschneider, der, formametsző.

Formular, daß, formamustra.

Forschbegierde, die, vizsgálódó v. nyomozó kívánság.

Forschbegierig, adj., vizsgálódni, nyomozódni szerető.

Forschen, nyomozgatni valamit.

Forschen, genau nach etwas fragen, kérdezősködni, nyomozódni, tudakozódni valami felől; untersuchen, vizsgálni, nyomozni valamit.

Forschen, daß, die Forschung, tudakozódás, kérdezősködés; vizsgálás

Forscher, der, tudakozódó, tudakoló; vizsgáló, vizsgálódó.

Forschungsgeist, der, vizsgálódó elme.

Forst, der, Wald, erdő, erdőség, csere.

Forstamt, daß, erdőtisztviség.

Forstbeamte, der, erdőtiszt.

Forstbediente, der, erdő kerülő inas.

Forstmeister, der, erdőmester.

Forstrath, der, erdőtisztai tanácsos.
Forstrecht, das, erdőtenyésztetés törvényei, erdőjog: erdőtörvény.
Forstweilen, das, erdőtenyésztetést illető dolgok.
Forstwissenschaft, die, erdőtudomány, az erdőtenyésztetésnek tudománya.
Fort, das, kis vár, erősség.
Fort, adv., vörwärté, előre, tovább, előbb, elébb; und so fort, 's így tovább; d. i. wea, fort, d. i. wea mit dir, távozz, menj el, menjetek el; fort und fort, d. i. beständig, szünet nélkül; immer mehr fort, egy folyóban.
Fortan, adv., ezután, ennekutánna.
Fortarbeiten, folytatni a' munkát v. dolgozást.
Fortbrauchen, z. B. eine Arznei, folyvást v. tovább is élni p. o. az orvosossággal.
Fortbrennen, folyvást, v. még mindig égni.
Fortbringen, elvinni, elhordani, elhozni p. o. szekeren, hajón; weiter bringen, tovább v. elébb vinni; trop. sich fort bringen, magát eltartani, magán segíteni, élni.
Fortdauer, die, tartás, eltartás, megmaradása valaminek; Fortdauer der Seele nach dem Tode, a' lélek halhatatlansága.
Fortdauern, tartani, eltartani, megmaradni.
Fortdauernd, adj., tartós, megmaradó, örökös; adv. szüntelen.
Fortteilen, elsietni.
Fortfahren, elmenni p. o. kocsin; etwas fortsetzen, folytatni valamit, tovább menni valamiben p. o. munkában; weiter fahren, tovább hajtani p. o. kocsival v. a' lovakat.
Fortfliegen, elrepülni.
Fortführen, elvinni p. o. kocsival.
Fortgang, der, elmenetel; ft. Fortdauer, tartósság, tartás, menetel; folyam.
Fortgeben, elmenni; tovább menni, folytatni útját.
Fortgehen, das, elmenetel, előmenetel.
Fortgehend, adj., folyvástvaló, folyam., tartós, húzamos.
Forthelfen, elősegíteni valakit valamben.
Fortjagen, elhajtani, elűzni; davonjagen, elnyargalni.
Fortkönnen, elmehetni; tovább mehetni; trop. mit etwas nicht fortkönnen,

nen, meg- v. elakadni, nem boldogulhatni valamben.
Fortkommen, el- v. kiszabadulni, elmenni; weiter, tovább v. előbb menni, haladni; trop. zunehmen, előmenni, előbbre menni, boldogulni valamben; ft. wachsen, v. Pflanzen, megfakadni, nőni, tenyészni, teremni; in der Welt fortkommen, élni, boldogulni.
Fortkommen, das, kiszabadulás; elmenetel; boldogulás, elézés.
Fortlassen, elereszteni, elbocsátni.
Fortlaufen, elszaladni, elfutni; tovább futni; folyvást menni, folyamatosan lenni.
Fortlaufend, adj., tartós, húzamos, folyvást menő.
Fortleben, nem szünni meg élni.
Fortlesen, tovább olvasni, folytatni az olvasást.
Fortmachen, sich, elszaladni; eilen, elsietni; mit etwas fortfahren, folytatni valamit.
Fortmüssen, geben, reisen u. s. w. kényszerből elmenni; ich muß fort, el kell mennem.
Fortpachen, sich, eltakorodni; pache dich fort! takorodj! lódulj!
Fortpflanzen, szaporítani, elszaporítani, tenyészteni, p. o. a' növényét, szöklőt; trop. sich fortpflanzen, terjeszteni, szaporodni, terjedni, tenyészni, elszaporodni.
Fortpflanzen, die, tenyésztetés, terjesztés, szaporítás, elszaporodás, tenyészés.
Fortreden, tovább beszélni v. mondani, folytatni a' beszédet.
Fortreise, die, elindulás, útra indulás, elutazás; tovább utazás.
Fortreisen, elutazni, útra indulni; tovább utazni, folytatni az útját.
Fortreißen, elszakasztani, elrántani; sich z. B. von der Liebe fortreißen lassen, magát a' szerelemtől el hagyni ragadtatni.
Fortreiten, ellovagolni.
Fortrennen, elszaladni, elnyargalni.
Fortrollen, tovább hengergetni; hengerelni.
Fortrücken, elmozdítani; tovább taszítani; ft. weiter gehen, elébb v. tovább menni.
Fortschaffen, Sachen, elküldeni, p. o. leveleket; f. weiter schaffen, elébb adni valamin.
Fortschicken, elküldeni.
Fortschicken, eltaszítani, eltolni.

Fortschieben, von jemanden, elszaladni, sebesen elmenni.
Fortschiffen, elhajókázni.
Fortschlafen, folyvást aludni.
Fortschleichen, elillantani, alattomban elszökni; elmenni.
Fortschleppen, elhurczolni.
Fortschreiben, folytatni az irást.
Fortschreiten, elébb menni, folytatni a' menést, haladni; trop. st. junctamen in etwas, előmenni, haladni, boldogulni, előmenetelt tenni valamiben.
Fortschreiten, daß, előmenetel, boldogulás.
Fortschreitend, adj., előhaladó, boldoguló.
Fortschritt, der, trop. előmenetel, előhaladás, boldogulás.
Fortsetzen, elhajókázni.
Fortsenden, elküldeni.
Fortsetzen, etwas, folytatni valamit.
Fortsetzung, die, folytatás.
Fortsetzen, folytatni az éneklést.
Fortsoffen, d. i. gehen, s. B. ich soll fort, el kell mennem.
Fortspielen, folytatni a' játszást.
Fortspringen, elugrani.
Fortstudieren, folytatni a' tanulást.
Forttragen, elvinni.
Forttreiben, wegtreiben, elhajtani, elűzni; st. weiter treiben, s. B. Nieb, tovább hajtani; st. fortsetzen, folytatni valamit.
Fortwachsen, tovább nőni.
Fortwähren, tovább tartani, eltartani.
Fortwandern, elvándorlani.
Fortweben, elfűjni.
Fortweisen, eligazítani, elküldeni.
Fortwoßen, elakarni menni.
Fortziehen, elhúzni; tovább húzni; sich fortziehen, elköltözni valahonnan, tovább hőtözni.
Fortzug, der, elköltözés.
Fossil, daß, ásvány; pl., Fossilien, ásványok, minerák.
Fourage, die, (furázs), abrak, lóeleség, marhaeleség, takarmány.
Fouragiren, etetni, abrakolni, etetni menni.
Fouragiren, daß, etetés.
Fourier, der, gazdatiszt, furír, kvartélycsináló.
Fourniren, kemény fával kirakni v. megborítani, p. o. a' fenyőfa készületet, asztalt s a' t.
Fracht, die, die Ladung, tereh, portékaterah 's a' t. mellyet hajóra v. szekérre raknak; f. Fuhrlohn, tereh- v. vitelbér,

Frachtbrief, der, terehvalló levél, terehlaistrom.
Frachtfuhrmann, der, fuvaros, terehfuvarozó.
Frachtgeld, daß, terehvitelbér, szekér v. hajóbér.
Frachtschiff, daß, terehhordó —, terehvivő —, portékás hajó.
Frachtwagen, der, terehordó szekér.
Frachttitel, der, terehútasító levél, terehlaistrom.
Frack, der, frakk, kivágott nyári kaput.
Fractur, die, törtbetűk, törtírás.
Fräßig, adj., torkos, nagyehető.
Fräßigkeit, die, torkosság.
Frage, die, kérdés.
Fragen, kérdezni, megkérdezni valakit; jemanden um Rath fragen, tanácsot kérdeni valakitől; nach jemanden fragen, kérdezősködni, tudakozódni valaki v. valami felől, valaki v. valami eránt; nach etwas fragen, d. i. sich bekümmern, sich aus jemanden oder aus einer Sache etwas machen, gondolni valakivel, valamivel; er fragt nach niemanden, senkivel sem gondol; er fragt viel darnach, sokat is gondol vele, az az, semmit se; nach etwas nicht fragen, fel se venni valamit.
Fragen, daß, kérdezés, kérdés, tudakozódás, kérdezősködés.
Fragepunkt, der, kérdés, a' kérdés veleje.
Frager, der, kérdő, kérdező.
Frageweise, adv., kérdésképpen, kérdve.
Fragezeichen, daß, kérdőjel.
Fragment, daß, töredék.
Fragselig, adj., kérdezősködő, kérdezősködni szerető.
Fräiß, die, nyavalyatörés, nehéznyavalya.
Franc, adj., szabad; adv. szabadon.
Franco, adj., frei, s. B. einen Brief franco schicken, megváltva küldeni a' levelet, előre lefizetni a' válttságát.
Frankiren, s. B. einen Brief, előre lefizetni a' levél válttságát, megváltani a' levelet, vitelbértváltva küldeni, p. o. levelet postán.
Fransen, Franzen, die, rojt, rojtprém.
Fransig, adj., rojtos, rojtprémes, czafrangos; adv. rojtosan, czafrangosan.
Frank, der, Frankus; frank, francia pénz neme, melly mintegy 24 Xr. tesz jó pénzben.
Frangband, der, francziakötés t. i. könyvkötés.

Frappant, adj., szembetűnő, különös.
 Fraß, der, Gefräßigkeit, nagyehetőség, faldoklás; Nahrung der Thiere, állatok eledele.

Fratschlerinn, die, das Fretschlermeib, kofa, kúfárné, kúfárasszony.

Fratt, adj., durchs Aufreiben mund gemacht, feltört, kisebesedett.

Fratt, der, feltörés, feldörgölés.

Frage, die, hijjábanvalóság.

Fragegesicht, das, ijjesztőkép, csudakép, rút ábrázat, rémség.

Frau, die, asszony; eine junge Frau, ifjú asszony; eine alte Frau, öreg asszony; eine erst verheiratete Frau, menyecske; st. Gattin, feleség; sich eine Frau nehmen, feleséget venni, megházasodni; st. Frauenzimmer, sejér személy; st. Hausfrau, gazdasszony; Klosterfrau, apáca asszony; unsere liebe Frau, d. i. die Jungfrau Maria, szűz Mária, Boldog asszony, Boldogságos szűz.

Frauenbild, das, szűz Mária képe.

Fraueneis, das, köüveg.

Frauenglas, das, csillámkő.

Frauenhaar, das, vénus fodorka.

Frauenkirche, die, szűz Mária temploma.

Frauenkloster, das, apáczaklastrom.

Frauenlist, die, asszonyi ravaszság.

Frauenmantel, der, asszonyi köpönyeg v. palást.

Frauenmilch, die, asszonytej.

Frauenpuß, der, asszonyi ékesség.

Frauenschmuck, der, asszonyi drágaság.

Frauenschneider, der, asszony szabó, asszonyok szabója.

Frauenschuh, der, asszonyi czipő, czipellő.

Frauenschuster, der, asszonyi varga.

Frauenleute, die, pl. asszony személyek, asszonyok.

Frauenperson, die, asszony személy.

Frauenstand, der, házasság.

Frauenstuhl, der, szülészék.

Frauentag, der, Boldogasszony napja.

Frauenvolk, das, asszonyok, sejérnép.

Frauenzimmer, das, asszonyok szobája; (Weibebild) sejér személy; asszony.

Frauenzimmerband, die, d. i. im Schreiben, asszonyírás.

Frauenzimmerkleidung, die, asszony öltözet.

Frauenzimmerlich, adj., asszonyos.

Fräulein, das, kisasszony.

Frech, adj., szemtelen, szemtelen vakmerő; unkeusch, szemtelen, arczát-

lan; adv. vakmerően, szemtelenül, arczátlanul.

Frechheit, die, vakmerőség, szemtelenség, arczátlanság.

Fregatte, die, fregat, fregáthajó.

Fregatvogel, der, kesely pelikán.

Frei, adj., szabad, megszabadult, üres, ment valamitől; ein freier Platz, szabados, tágas vagy tér hely; freie Aussicht, szabados kilátás, széljellátás; frei von allem Zwange, szabad, szabadsággal bíró; er hat freien Willen, szabad választása van, szabadon választhat; von freien Studien, önként; er hat freie Hand, nincs megkötve a' keze; szabad tetszése szerint bánhat a' dologgal; adv. szabadon, függetlenül, tetszése szerint, p. o. élni; etwas frei, d. i. ohne Strafe thun, büntetés nélkül elkövetni valamit; st. offenhertzig, szabadon, bátran; etwas frei und offenhertzig bekennen, bátran és nyílt szívvel megvallani valamit.

Freibeuter, der, zur See, tengeri rabló; auf dem Lande, haramia.

Freibeuterei, die, tengeri rablás.

Freibillet, das, szabad béméleteli billet, szabadbillét; szabadjel, t. i. a' béméletelre.

Freibrief, der, felszabaduló levél; szabadság levél; st. Freipaß, utazó szabadlevél.

Freicorps, das, szabad sereg.

Freidenker, der, szabadon gondolkozó.

Freie, das, szabad mező v. égally, szabados tér hely, térség; im Freien, a' szabad ég alatt, a' térségen.

Freien, j. B. ein Mädchen, megkérteni, p. o. leányt feleségül.

Freier, der, leánykérő, házasságlandó.

Freiermann, der, leánynéző, leánykérő.

Freifrau, die, Báróné.

Freigeben, felszabadítani valakit, szabadsággal megajándékozni.

Freigebig, adj., adakozó, bőkezű.

Freigebigkeit, die, adakozóság, bőkezűség, adakozás.

Freigeboren, adj., szabad szüléktől származott, jeles születésű.

Freigeist, der, önkény vallású, vallástalan.

Freigeisterei, die, önkény vallásúság, vallástalanság.

Freigeisterisch, adj., vallástalani, önkény vallásosi; adv. vallástalanul.

Freigelassener, ein, szabadon bocsátta-

- tott; in Rücksicht des Herrn, szabad-szolga.
- Freigut, das, nemes v. szabad jószág.
- Freibaden, d. i. etwas thun können, szabadon tehetni valamit, szabadságának lenni valamire; st. umsonst haben, ingyen részesülhetni valamiben; Stunden, Schulen frei haben, i. B. wir haben heute frei, ma nincs óránk a tanításban, ma nincs tanítás az iskolában, ma szabad napunk van.
- Freibafen, der, szabad kikötő.
- Freibalten, jemanden, valakit maga költségén tartani, valakiért fizetni.
- Freibaus, das, szabad ház; adótól ment ház.
- Freiheit, die, szabadság; moralische, szabad tetszés; das Freiseyn von Abgaben u. mentlélet p. o. az adózástól; st. Privilegium, i. B. einer Stadt, szabadság, nyert szabadság.
- Freiheitsbrief der, szabadság levél.
- Freiherr, der, Báró.
- Freiherrrenstand, der, Bárói rang.
- Freiherrinn, die, Bároné.
- Freiherrlich, adj., bárói; Euer freiherrliche Gnaden, méltóságos v. nagyságos Báró Úr.
- Freiherrschaft, die, Bároság.
- Freilassen, einen Slaven, a rabszolgaság alól felszabadítani; st. los lassen, szabadon bocsátni; i. B. aus dem Gefängnisse, a tömlöczből, fogságból kieresztetni.
- Freilassen, das, felszabadítás a rabszolgaság alól; Loslassung, elbocsátás, szabadon bocsátás, kieresztés.
- Freilich, adv., st. allerdings, igenis, úgy vagy; st. zwar, igaz hogy, való hogy, ugyan.
- Freilos, das, ingyensora.
- Freimachen, felszabadítani, szabaddá tenni; von Abgaben, az adózás alól feloldozni; felszabadítani.
- Freimachung, die, felszabadítás.
- Freimann, der, d. i. Besitzer eines Freigutes, szabad telek v. jószág birtokosa; st. Richter, Scharfrichter, vesztőmester, hóhér; st. Schinder oder Abbecker, nyúzó, hóhér inas.
- Freimaurer, der, szabad kőműves.
- Freimauerei, die, szabad kőművesség.
- Freimüthig, adj., szabadlelkű, bátorlelkű, szabadon szóló; ein freimüthiger Brief, szabadlélekkel írt levél; eine freimüthige Aeußerung thun, szabadlelkűmódon kinyilatkoztatni magát; adv. szabadon, bátran, p. o. beszélni.
- Freimüthigkeit, die, szabadlelkűség, szabadon ítélet.
- Freipaß, der, menedeklevél.
- Freischule, die, szabadiskola.
- Freisprechen, felszabadítani, feloldozni valami alól; i. B. einen Lehrling freisprechen, a tanuló inast felszabadítani, mesterlegénnyé tenni.
- Freisprechen, das, die Freisprechung, felszabadítás.
- Freistaat, der, szabad köztársaság.
- Freistatt oder -stätte, die, menedékhely, szabad menedék.
- Freistehen, d. i. frei da stehen, wie i. B. ein Gebäude, magában szabadon állani, mint az épület máshoz nem ragasztva; d. i. erlaubt seyn, szabadságában lenni v. állani valakinek; es steht mir frei, szabadságomban áll.
- Freistehend, adj., szabadon álló mással össze nem ragasztott.
- Freistellen, d. i. frei hinstellen, úgy állítani v. tenni le valamit, hogy szabadon álljon, más dologhoz ne érjen; st. frei lassen, szabadságba helyeztetni, valakinek tetszésére hagyni valamit.
- Freistellung, die, tetszésére hagyás.
- Freistunde, die, szabad v. üres óra.
- Freitag, der, péntek.
- Freitisch, der, szabad asztal vagy kitar-tás.
- Freiwillia, adj., önkényes, önkéntvaló, szabad akaratú; adv. önként, készakartva.
- Freiwilliger, ein, szabados önkényes katoná, szabadseregbeli katona.
- Freiwilligkeit, die, önkénység, önként-ség, készakarás, szabadakaratosság, önkéntvalóság.
- Freizettel, der, szabadlevél.
- Fremd, adj., idegen, idegenországi, külsőországi, külföldi; st. ausländisch, i. B. Waaren, Wein, külföldi p. o. portéka, bor; und nicht angehend, idegen, a mi másé; st. abgeneigt, i. B. er ist fremd, oder er thut fremd gegen mich, idegen hozzám, idegenséggel viseltetik erántam; st. unwissend, i. B. fremd seyn in etwas, járatlan, idegen lenni valamiben; st. unbekannt, i. B. es kam mir fremd vor, idegennek v. rendes dolognak tetszett előttem, megütköztem rajta; es wird dir fremd vorkommen, csudálkozni fogsz rajta, újságnak fog előtted tetszeni.

Fremdartig, adj., különbözö féle v. nemű.

Fremde, die, (Person), idegen személy t. i. leány, v. asszony.

Fremde, die, b. i. auswärtige Länder, külföld, idegen föld v. ország, j. B. in die Fremde geben, reisen, vándorlani, idegen földre menni; aus der Fremde kommen, külföldről visszatérni.

Fremde od. **Fremdling**, der, idegen, idegen ember, jövevény, külföldi; trop. ein Fremdling in einer Sache seyn, b. i. unbekannt; járatlan, tapasztalatlan lenni valamiben

Fressen, von Thieren, enni, falni, felfalni, megenni; von Würmern, megemészteni; von Menschen, unmäßig, unanständig essen, mohón enni, falni, illetlenül v. mód nélkül enni; trop. st. verzehren, j. B. der Rost frisst das Eisen, a' rozsa a' vasat megeszi v. emészti; das Feuer frisst um sich, a' tűz tovább harapódzik.

Fressen, daß, evés, falás; étel, állatok eledele.

Fresser, der, evő, faló, nagy ehető, torkos.

Fresserei, die, nagyehetőség, tobzódó vendégeskedés, evés ivás.

Fressig, adj., torkos, nagyehetői.

Fressigkeit, die, torkosság, nagyehetőség.

Fressbegierde, die, nagyehetőség, torkosság.

Fressbegierig, adj., nagyehető, torkos.

Fressfieber, daß, torkos hideglelés.

Fressgierig, adj., mohón éhes.

Fressspitze, die, falám, a' bogarak evést segítő szereik.

Fresswanst, der, nagy ehező, eszem iszom ember.

Fresszange, die, harapófalám.

Freude, die, öröm; jemanden eine Freude machen, valakinek örömet okozni; vor Freude weinen, örömében sírni; voll Freude, örömömben, örömödben, örömében, 's a' t.; eine Freude an etwas haben, gyönyörködni valamiben; Freude an Kindern erleben, örömet érni gyermekeiben; ein Gegenstand, der Freude erweckt, öröm, gyönyörűség, gyönyörködés.

Freudenbezeugung, die, örömmutatás, örvendezés.

Freudenfest, daß, öröminnep.

Freudengenuß, der, örömerkzés, örömhérészesülés.

Freudengeschrei, daß, örömkialtás v. kiabálás.

Freudenlied, daß, örömdal.

Freudenmädchen, daß, közönséges kurva.

Freudenreich, adj., örvendetes.

Freudenruf, der, örömkialtás.

Freudenthräne, die, örömkönnny.

Freudentrunken, adj., örömben merült.

Freudenvoll, adj., örvendetes, örömmel teljes.

Freudig, adj., örvendező, örvendetes, vidám; adv. örmel, örvendezve.

Freudigkeit, die, vidámság, örvendesség.

Freuen, sich, örülni, örvendeni valamin; es freuet mich, daß ic. örülök rajta, örvendek, hogy ée.

Freund, der, Verwandter, rokon, atyafi; ein naher Freund, közeliölvaló atyafi; jede Person, die man liebt und achtet, barát; er ist mein alter vertrauter Freund, régi meghitt barátom ő nekem; bester Freund! kedves barátom! trop. Neigung zu etwas habend, kedvellője, barátja, p. o. a' tudományok; ich bin kein Freund von vielem Reden, nem szeretem a' sok beszédet v. nem vagyok barátja a' sok beszédnek.

Freundinn, die, st. Verwandte, rokon, atyafi; die Geliebte, szerető; eine Person, die man liebt und achtet, barátné, leány v. asszony barátja valakinek; Neigung zu etwas habend, barátja v. kedvellője, p. o. a' muzsikának.

Freundlich, adj., barátságos, nyájas, p. o. tekintet; adv. nyájasan, barátságosan.

Freundlichkeit, die, barátság, barátságos magaviselet, nyájasság.

Freundschaft, die, st. Verwandtschaft, rokonság, atyafiság; die Verwandten, az atyafiság, az atyafiak együtt; gegenseitige Liebe und Achtung zweier Personen, barátság; j. B. Freundschaft schließen, barátságot kötni; die Freundschaft auflündigen, felhagyni a' barátsággal; Beweise der Freundschaft, szivesség, barátság; er hat mir viel Freundschaft erwiesen, sok szivességgel volt erántam; st. Umgang, barátságos társalkodás.

Freundschaftlich, adj., barátságos, nyájas; adv. barátságosan.

Freundschaftsband, daß, barátságos ösvéköttetés, barátság, barátság kötelci.

Freundschaftsbezeugung, die, barátság v. szívesség jele, barátság mutatás.

Freundschaftsbund, der, baráti szövetség.

Freundschaftsdienst, der, baráti szívesség.

Freundschaftsstück, das, barátság, szívesség.

Freundschaftstrieb, der, barátságösztön.

Frevel, der, gonoszság, istentelenség, elvetemedettség, vakmerő v. elvetemedett gonoszság.

Frevelhaft, adj., elvetemedett, gonoszságos, gonosz; adv. gonoszúl, gázúl, elvetemedve.

Frevelmuth, der, elvetemedettség, gonosz indulat, vakmerő gonoszság.

Freveln, gonoszságra vetemedni, elvetemedni, vakmerő gonoszságot vinni véghez.

Freventlich, adj., gonosz, gonoszságos, vakmerő gonosz; adv. elvetemedve, gonoszúl.

Freveler, der, elvetemedett gonosztévő, vakmerő gonosz.

Frevelthat, die, gonosz tett, vakmerő gonoszság.

Fricassée, das, vutrecze.

Friede, der, békesség; machen, békességet kötni, békélni; ihn brechen, a' békességet megszegni, megrontani, felbontani; um Friede bitten, békességet kérni; ein erwünschter, vortheilhafter, ehrenvoller Friede kommt zu Stande, kívánt, hasznos, tisztességes békesség megkésztül; st. Eintracht, innere Ruhe und Sicherheit, béke, békesség, csendesség; im Frieden leben, békességben élni valakivel; ihn stören, a' békességet v. csendességet megháborítani; vor jemanden keinen Frieden haben, valaki miatt nyugtának nem lenni; jemanden in Frieden lassen, békével hagyni valakit; laß mich in Frieden, hagyj békét nekem! ne hánts; st. Ruhe des Gewissens, belső nyugalom, csendesség.

Friedensartikel, der, Friedensbedingung, die, a' békesség feltétele, békepont, békességeczikkely.

Friedensbote, der, békekövet, békesség hirdető követ.

Friedensbrecher, der, békesség felbontó, békességrontó.

Friedensbrüchig, adj., békességbontó.

Friedensbruch, der, békességtörés, v. rontás.

Friedens-Congress, der, követek tanács-

kozása a' helyre állítandó békesség felől, békegyűlés.

Friedensfest, das, békességinnep, békeinnep.

Friedensinstrument, das, békesség befoglaló levél, békeoklevél.

Friedensnachricht, die, békehír, békességes hír v. tudósítás.

Friedensschluß, der, békesség kötés, békekötés; kötött békesség.

Friedensstifter, der, békességszerző, békéltető.

Friedensstiftung, die, békesség szerzés.

Friedensstörer, der, béke v. békesség, háborító, háborúságszerző, békességrontó.

Friedensstörung, die, békeháborítás, háborúságszerzés.

Friedenstractat, der, békességalku, békesség feltételei.

Friedensunterhändler, der, békekötő, békesség eránt alkudozó.

Friedensunterhandlung, die, békesség alkudozás, békealku.

Friedensvermittler, der, békéltető.

Friedensvermittlung, die, békéltetés.

Friedensvorschlüge, die, békességet czélzó feltételek, ajánlások.

Friedenszeit, die, békesség ideje, békesség.

Friedfertig, adj., békességes, csendességszerető, csendszerető.

Friedfertigkeit, die, csendességszeretés, békességszeretés.

Friedlich, adj., békes, békességes, csendes; friedliche Gesinnungen gegen jemanden haben, békes indulattal lenni valaki eránt; adv. békesen, békességesen, csendesen.

Friedlichkeit, die, békességszeretés.

Friedliebend, adj., békességszerető, csendszerető.

Friedsam, friedfertig, adj., béke v. csendszerető, békességes.

Frieren, Frost empfinden, fázni; ich friere, oder mich friert, fázom; mich friert an den Füßen, a' lábaim fáznak, a' lábam fázik; d. i. zu Eise werden, gefrieren, fagyni, megfagyni.

Frieren, das, fázás; megfagyás, fagyás.

Fries, der, ein wollener Zeug, bojhos darócz; an der Säule, párkány, ormó az oszlopokon.

Friesel, der, köles himlő, veres.

Frisch, adj., frühl, hives, hűvös, hűss; z. B. es ist heute frisch draußen, ma hives van oda kinn; frische Luft,

- hüss v. friss levegő; frische Luft (só-
psen, a' levegőre kimenni; noch un-
verdorben, friss, nem régi, új v.
nem állott p. o. portékák; frisches
Ei, friss tojás; frische Butter, friss
írók vaj, Obst, friss gyümölcs, az az
nem állott, most szedett; st. munter,
eleven, vidám, friss, gyors; adv.
hivesen, hüssen; vor Kurzem, csak
most v. az elébb; frischgebackenes
Brot, most sült v. puha kenyér;
munter, elevenen, gyorsan, szerényen,
vidámon, frissen; prov. Frisch ge-
wagt ist halb gewonnen, a' ki meri, a'
nyeri.
- Frischen, megfrissíteni, megújítani; von
Wildschweinen, Junge werfen, ferkeln,
megmalacozni, a' vaddisznóról mon-
datik.
- Frischling, der, malacz, süldő malacz.
- Friseur, der, (frizör), hajfodorító.
- Frisieren, a' haját megfésülni, besonni,
felsodorítani.
- Friskamm, der, hajfonó fésű.
- Frist, die, eine bestimmte Zeit, Termin,
szabott v. kiszabott idő, időhatár;
das Geld in vier Fristen bezahlen, a'
pénzt négy időhatárra befizetni; eine
Frist bestimmen, időt v. napot hatá-
rozni; die Verlängerung eines Ter-
mins, időhalasztás; st. Zeitraum,
időszakasz, időköz, idő.
- Fristen, aufschieben, halasztani, elha-
lasztani, halogatni; st. verlängern,
j. B. die Zeit, meghosszabbítani p. o.
az időt, másszorra halasztani; je-
manden den Zahlungs-Termin fristen,
a' fizetés idejét meghosszabbítani, el-
halasztani; jemanden das Leben fris-
ten, valakinek az életét tartogatni.
- Fristung, die, halasztás, halogatás; tar-
togatás.
- Friseur, die, fodorított haj.
- Fröhlich, adj., vidám, vig; adv. vigan,
vidámon.
- Fröhlichkeit, die, vidámság, vígság.
- Fröhnen, szolgálni, robotolni, úr dol-
gát tenni; trop. j. B. den Lusten fröh-
nen, a' testi kívánságoknak szol-
gálni.
- Fröhner, der, robotos.
- Frömmeln, kegyeskedni, kegyes kép-
mutató lenni.
- Frömmigkeit, die, kegyesség, kegyes
élet, jámborság.
- Frömmler, der, kegyeskedő, szinmu-
tató.
- Fröschen, das, békácska.
- Fröh, adj., fröhlich, vig, vidám p. o.
- ábrázat; fröh sein, örülni; voller
Freuden, örvendetes, örvendezettő,
vidám, vig; adv. vigan, vidámon.
- Fröhgefühl, das, vidámság.
- Fröhlden, vigadni; vigan, örven-
dezni.
- Fröhdlen, das, vigan, örvendez-
zés.
- Fröhdend, adj., örvendező, vigan;
adv. örvendezve.
- Fröhn, der, idézőhajdu, poroszló.
- Fröhnader, der, dézmás v. adózó föld.
- Fröhnarbeit, die, robot, úrdolga.
- Fröhnarbeiter, der, robotos.
- Fröhnbar, adj., robotos, robot alá vet-
tetett.
- Fröhnbauer, der, robotos paraszt v.
jobbágy.
- Fröhdienst, der, robot, úrdolga, ro-
botolás.
- Fröhdglaube, der, béres hit, szolgahit.
- Fröhdgut, das, robotos jószág.
- Fröhdleibnam, der, Krisztus holt teste.
- Fröhdleibnamsfest, das, úrnapi, úr-
napja.
- Fröhdtag, der, robotos v. robot nap.
- Fröhdinn, der, vidámság, vidám lélek.
- Fröhdinnig, adj., vidám, vig.
- Fröhd, adj., gottessfürchtig, istenfélő,
kegyes, feddhetetlen, jó; süßsam,
jámbor, szerény; gültig, kegyes, jó-
ságos, jóltévő, kegyelmes; süß, sanft-
müthig, szelíd, jámbor; adv. fedd-
hetetlenül, kegyesen; szerényen,
jámborul; szelíden.
- Fröhte, die, elej, homlokkal, eleje ar-
czulátja valaminek.
- Fröhtspice, die, Ortelseite, az épület
homlokfala, arczulatja.
- Frösch, der, béka; eine Krankheit an der
Zunge bei dem Zugviehe, békája a'
lónak, inydaganat, a' marháknál.
- Fröschbiß, der, békafű.
- Fröschlaich, der, békaporond, békaiva-
dék, békatojás.
- Fröst, der, fagy; st. Kälte, hideg, hi-
degység; trop. Empfindungen der Käl-
te bei einem Fieber, fázás t. i. hideg-
leléskor; Mangel an Lebhaftigkeit,
j. B. in diesen Gedichten ist viel Fröst,
fagyos versek ezek.
- Fröstbeule, die, lábon lévő fagyás, hi-
degvete gümö.
- Fröstig, adj., fagyos; gegen Kälte em-
pfindlich, fázékony, hidegvete; Käl-
tinnig, hideg, indulattalan, indulat-
nélkül való; adv. fagyosan, hidegen.
- Fröstmutter, das, fagyos idő, fagy,
fagyás.

Frötliren, st. reiben, dörzsölni.

Frucht, die, pl. die Früchte, was die Erde hervorbringt, als: Früchte a) der Erde, termés, élet, vetés; Frucht ernten, sammeln, a' termést learatni, bétakarni; b) der Bäume, gyümölcs, fai gyümölcs; c) der Menschen und Thiere, magzat, szülemény; st. Nutzen, Gewinn, haszon, nyereség, gyümölcse p. o. a' munkának, igyekezetnek; st. Folge, következés.

Fruchtbar, adj., von der Erde, termékeny, jó termő; von Bäumen, gyümölcstermő, termékeny; von Menschen, Thieren, szapora, tenyésző; trop. furchtb. Einbildungskraft, bujalkodó képzelődés; die Fruchtbarkeit befördernd, termékenyítő; z. B. ein fruchtbarer Regen, hasznos eső; eine fruchtbare Witterung, tenyésző idő; adv. termékenyen.

Fruchtbarkeit, die, termékenység; des Bodens, a' földnek termékenysége; der Thiere, tenyészőség, szaporaság.

Fruchtbaum, der, gyümölcstermőfa.

Fruchtboden, der, életes ház v. padlás.

Fruchtbringend, adj., gyümölcstermő.

Fruchten f. nützen, használni.

Fruchtfeld, das, élet termő föld.

Fruchtgebäude, das, magtok.

Fruchthändler, der, gabona v. búzakereskedő.

Fruchtbandel, der, gabonakereskedés.

Fruchthaus, der, kepe, több kereszt gabona együtt.

Fruchthorn, Frühhorn, das, böség szaruja, böségzarv.

Fruchtbüße, die, polyva, léha, ondó.

Fruchtknospe, die, gyümölcshimbó.

Fruchtkorb, der, gyümölcskosár.

Fruchtkranz, der, terméskoszorú.

Fruchtilos, adj., gyümölcstelen, terméketlen; meddő; st. unnütz, haszontalan.

Fruchtilosigkeit, die, gyümölcstelenség, terméketlenség; meddőség; hijábanvalóság, haszontalan munka.

Fruchtniesung, die, der Nießbrauch, haszonvétel.

Fruchtzins, der, termésadó, termésrovetett adó.

Früh, adj., reggeli, jókori, jókor reggeli, koránvaló; am frühen Morgen, jókor reggel, korán; frühzeitig, koránvaló, koránérő; von früher Jugend an, első ifjúságától fogva; adv. reggel; sehr früh, korán v. jókor reggel; früh aufstehen, jókor v. idején felkelni; von früh bis in die

Nacht arbeiten, reggeltől fogva estig dolgozni.

Frühapfel, der, koránérő alma.

Früharbeit, die, reggeli munka.

Frühbirne, die, koránérő körtvély.

Frühe, die, reggel, reggeli idő; in der Frühe, reggel jókor v. korán reggel, in aller Frühe, hajnalban.

Frühertse, die, koránérő borsó.

Früharbeit, das, reggeli könyörgés v. imádság.

Frühgerste, die, idejénérő árpa.

Frühgottesdienst, der, reggeli isteni tisztelet v. szolgálat.

Frühjahr, das, tavasz, kikelet.

Frühflug, adj., idején eszes.

Frühling, der, tavasz, kikelet; im Frühling, tavasszal, kikeletkor; trop. der Frühling des Lebens, az élet tavasza, az ifjúi kor.

Frühlingsblume, die, tavaszi virág.

Frühlingscur, die, tavaszi orvoslás.

Frühlingsfieber, das, tavaszi hideglelés.

Frühlingsluft, die, tavaszi levegő v. szellő.

Frühlingsregen, der, tavaszi eső.

Frühlingsaat, die, tavaszi vetés.

Frühlingsafran, der, tavaszi sáfrány.

Frühlingsichlöffelblume, die, tavaszi kankalin, kásavirág.

Frühlingssonne, die, tavaszi napfény.

Frühlingstag, der, tavaszi nap.

Frühlingstbau, der, tavaszi harmat.

Frühlingwetter, das, tavaszi idő v. időjárás.

Frühlingswind, der, tavaszi szél.

Frühlingszeit, die, tavaszi idő.

Frühmesse, die, reggeli mise.

Frühmette, die, reggeli ájtatosság.

Frühmorgens, adj., reggel, jókor reggel.

Frühobst, das, koránérő gyümölcs.

Frühpredigt, die, reggeli prédikáció.

Frühregen, der, reggeli eső.

Frühsonne, die, reggeli nap, v. napfény.

Frühstück, das, fölöstök.

Frühstücken, fölöstököltni.

Frühstunde, die, reggeli óra.

Frühzeit, die, reggeli idő.

Frühzeitig, adj., was früh reift, z. B. ein Apfel, koránérő p. o. alma; trop. was vor der Zeit bald geschieht, koránvaló, jókori, idejénvaló; adv. idején korán, jókor.

Fruch, der, róka; rókach; der Fruchpelz, róka, rókabőr; die fruchgelte Farbe, sárgapej, sárgaló; ein schlauer, listiger Mensch, ravasz ember, ravasz

róka; ein alter Fuchs, ag ravasz, vén ravasz.
 Fuchsbalg, der, rókabőr, a' róka lehúzott bőre.
 Fuchseisen, das, rókacsapta, rókafogó vas.
 Fuchsen, adj., rókától való.
 Fuchshöble, die, rókalyuk v. barlang.
 Fuchsjagd, die, rókavadászat.
 Fuchspelz, der, rókabőr; ein mit Fuchsbalg gefüttertes Kleid, rókatorkos belélső ruha; bunda.
 Fuchsspiessen, das, rókacsaptatás.
 Fuchssrotz, adj., rókaszínű, rókaszín, veres mint a' róka.
 Fuchsschwänzen, schmeicheln, hízkelkedni, csapodárkodni.
 Fuchsschwänzer, der, csapodár, csapodárkodó, hízkelkedő.
 Fuchsschwänzerer, die, csapodárkodás.
 Fuchsschwanz, der, rókafark; eine Pflanze, ecsetpázsit; st. Schmeichlei, hízkelkedés, csapodárság.
 Fuchtel, die, ein breiter Degen, pallos, palloskard, széles vasú kard; die Fuchtel geben, megkardlapozni.
 Fuder, das, egy tereh v. vitel, egy szekér p. o. széna, ganéj.
 Fuderweise, adj, szekerenként.
 Zug, der, juss, szabadság; mit Zug und Recht, illendően és igazán.
 Zuge, die, ein Ort, wo zwei Körper an einander gefügt sind, összevoglalás, helye, ereszték, választék p. o. deszkán; in der Muff, játszás, szaladás.
 Zuglos, adj., igazságtalan; adv. igazságtalanul.
 Zuglosigkeit, die, igazságtalanság.
 Zugsam, adj., sügltű, méltó; adv. méltán.
 Zubre, die, das Fahren, kocsizás, szekerezés, egy fordulás, egyszeri járás t. i. szekéren; d. i. Fuhrwerk, szekér, kocsi, alkalmatosság; eine Zubre suchen, szekeret, kocsit keresni; eine Zubre aufnehmen, alkalmatosságot fogadni; st. Fuder, tereh, egy vitel, egy szekér p. o. széna; f. Zuggeld, szekér v. kocsibér, vitelbér, fuvar.
 Fuhrleute, die, kocsisok, szekeresek, szekeres emberek.
 Fuhrlohn, der, kocsi- v. szekérbér, fuvar.
 Fuhrmann, der, d. i. Kutscher, kocsis; der für Lohn fährt, fuvaros, szekeres ember, furmányos.
 Fuhrweg, der, ezekér v. kocsit.
 Fuhrwerk, das, szekér, kocsi, hajó;

szekerezés, kocsizás; sich mit dem Fuhrwerk nähren, szekerezésből élni.
 Fuhrwesen, das, szekerezés, szekerezést illető dolgok.
 Füchsen, adj., rókás, rókabőrös.
 Füchselein, das, Füchschchen, rókácska.
 Fugeisen, das, dongavas a' bodnárok-nál.
 Fügen, egybe- v. összevoglalni, össze- v. egymásbaeresztetni; sich in etwas fügen, magát valamihez alkalmaztatni v. szabni; sich fügen, d. i. sich zu tragen, történni, megadni; nachdem es sich fügt, mint a' dolog hozza magával v. engedi; sich fügen, d. i. zu Willen sein, engedni valakinek.
 Füglich, adj., passend, schicklich, alkalmas, illendő, hozzávaló, helyes; adv. alkalmasan, illendően, jól, helyesen.
 Füglichkeit, die, illendőség.
 Fügigam, adj, magaalkalmaztató, hajló hajlandó, engedő.
 Fügigkeit, die, engedés, engedőség.
 Fügung, die, egybe- v. összevoglalás, összeeresztés, foglalódás, p. o. két dolognak egymáshoz való foglalódása; rendelés.
 Fühlbar, adj., d. i. fähig zu fühlen, érző, érzhető; trop. ein fühlbares Herz, érzékeny szív; was gefühlt wird, érzhető; das ist mir nicht fühlbar, azt nem érzhetem; adv. érzhetőleg, érzhetőképpen; keményen p. o. megbüntetni.
 Fühlbarkeit, die, érző tehetség, érzhetőség; érzőség, érzékenység.
 Fühlen, betasten, tapintani, tapogatni; trop. einem auf den Zahn fühlen, valakit megkésértetni, próbára tenni v. venni; oft fühlen, érzékelni, hozzányúlani, illetni p. o. kézzel; einem Kranken den Puls fühlen; a' beteg pulzusát v. verőerét tapintani; st. empfinden, érezni, z. B. Schmerz fühlen, fájdalmat érezni; sich fühlen, d. i. seine Kraft, Größe etc. érezni magát, érezni a' maga erejét, b. z. magához, b. z. a' maga erejéhez, tehetségéhez; trop. Liebe gegen jemanden fühlen, szeretni valakit; Mit-leid fühlen, szánni valakit.
 Fühlen, das, tapogatás, tapintás; érzés.
 Fühlraden, der, die Fühlspitze, tapogatószarv, apró szarvacskák a' fergek fején.
 Fühlhorn, das, csáp, apró szarvacskák a' bogarak fején.

Fühlos, adj., érzéketlen; adv. érzéketlenül.

Fühlosigkeit, die, érzéketlenség.

Führung, die, tapasztás, tapintás, illetés; érzéklés.

Führen, vinni, t. i. szekeren, kocsin, hajón, auch el-, ki-, odavinni; **Waren zu Markte führen**, portékát vinni a' vásárra; jemanden über einen Fluß führen, valakit a' folyóvizzen átvinni t. i. hajón; Geld aus dem Lande führen, az országból a' pénzt kivinni; st. leiten, j. B. einen Blinden führen, vezetni a' vakot; ins Gefängniß führen, tömlöczbe vinni; trop einen auf das Eis führen, jégre vinni valakit, az az, megcsalni; die Bewegung leiten, j. B. einen Wagen, Schiff, a' szekeret, a' hajót kormányozni; den Degen gut zu führen wissen, jól tudni a' kardot forgatni; die Feder zu führen wissen, tudni a' pennát forgatni, jól tudni írni, az az, a' gondolatit feltenni, írásba foglalni; eine bestimmte Richtung geben, j. B. eine Mauer, einen Graben führen, köfalat rakni, árkot húzni v. ásni; wohin leiten, j. B. der Weg führt wohin, az út visz valahová; st. anführen, j. B. eine Armee führen, a' hadat v. táborn vezérleni; die Regierung führen, a' köztársaságot kormányozni; die Aufsicht über etwas führen, valamire felvigyázni; die Haushaltung führen, a' házi gazdaságot vinni, gazdáskodni; eine Handlung führen, kereskedést űzni; einen Proceß führen, pert folytatni, perlekedni; in sich enthalten, j. B. der Fluß führt Gold, ez a' folyóvíz magával aranyat hord; bei sich führen, d. i. tragen, magával hordozni, p. o. pénzt; einen Namen führen, neveztetni; eine stolze, übermüthige Sprache führen, kevélyen beszélni; Klage über etwas führen, panoszolkodni valami felől; ein Leben führen, életet élni.

Führer, der, vezető, vezér, vezérlő; kormányozó, a' hajón, kormányos; tanító nevelő.

Führerin, die, vezető, vezér.

Führung, die, vivés, szekeren v. szánonvivés; vezetés, vezérlés, igazgatás; die Führungen Gottes, az Isten útai, végzései, Isteni gondviselés; st. Verwaltung, kormányzás.

Fühler, das, töltelékser.

Fülle, die, das Wollseyn, teljesség, épesség; trop. Fülle des Herzens, a' szív-

nek teljessége; Ueberfluß, bőség, bővség, teljesség; die Fülle haben, bővelkedni; töltelék; die Fülle einer gebratenen Gans, a' sült lúd töltelékje.

Füllen, anfüllen, megtölteni, teletölteni, valami edényt; einen Graben mit Erde füllen, az árkot földel megtölteni v. behányni; st. hineingießen, megtölteni, teletölteni p. o. vízzel; daher gefüllt, töltött, megtöltött, p. o. káposzta; gefüllte Blumen, teljes virág; f. ein Füllen werfen, megcsikózni, megvemhezni, csikót elleni, megelleni, mint a' ló, szamar.

Füllen, das, csikó, vemhe, szamar, ló, leve vemhe.

Füllen, das, die Füllung, meg- v. teletöltes.

Fühhorn, das, bőség szaruja.

Fühfel, das, die Fülle, töltelék, az ételben, sültben.

Fühwein, der, töltelékbor.

Fühwort, das, pótlék szó.

Fündig, adj., eine fündige Grube, ércztermő, gazdag v. fizető bánya.

Fünf, öt; bei Eintheilungen, j. B. je fünf in einem Bette, öten öten egy ágyban.

Fünfbätterig, adj., ötlevelű.

Fünfe, die, az ötös szám.

Fünfeld, das, ötszeglet.

Fünfeldig, adj., ötszegletű.

Fünfer, der, az ötös szám, ötös.

Fünferlei, adj., ötféle.

Fünffach, fünffällig, adj., ötszeres, ötselvé osztott; adv. ötszeresen.

Fünffingerkraut, das, pimpó, lúdpázsit.

Fünfhundert, ötszáz.

Fünfhundertmal, ötszázszor.

Fünfhundertste, ötszázadik.

Fünftährig, adj., ötesztendő; alle 5 Jahre geschehend, öt esztendőnként előforduló; 5 Jahre dauernd, öt esztendeig tartó.

Fünfmal, adj., ötször, ötszörte.

Fünfmalig, adj., ötszöri.

Fünfmonatlich, adj., öthónapi.

Fünfpündig, adj., ötfontos.

Fünfstägig, adj., ötnapi, ötnapos.

Fünftausend, ötezer; je fünftausend, ötezeren.

Fünfte, der, die, das, ötödik.

Fünftehalb, ötödfél.

Fünstel, das, ötödrész.

Fünstens, adv., ötödször.

Fünfteilig, adj., ötrészű, ötosztályú.

Fünftehn, tizenöt; bei Eintheilungen, tizenöten.

Fünfebner, der, tizenötös.

Fünfebnmal, adv., tizenötször.

Fünfte, der, die, das, tizenötödik.

Fünzig, adv., ötven, ötvenen.

Fünziger, ötvenesztendő.

Fünzigjährig, idem.

Fünzigmal, ötvenszer.

Fünzigste, der, die, das, ötvenedik.

Fünzigste, ötvenedikszer.

Fünfen, das, szikrácska.

Für, praep. mit Acc. bedeutet anstatt, — ért, helyett; für jemanden bezahlen, valakiért v. valaki helyett megfizetni; um, — ért, — on, — en; für Geld schreiben, pénzért írni; für Geld kaufen, pénzen venni; nach Vermögen oder Beschaffenheit, — hoz, v. — hez képest; z. B. für meinen Theil, az én részemhez képest; für die kurze Zeit, daß ic. ahhoz a' kevés időhöz képest, hogy 's a' t.; zu Gunsten, — nak, — nek, — ért, — ra v. — re nézve, javára mellet; für jemanden bitten, valaki mellett v. valakiért kérni; wegen, — ért; für die Frucht bezahlen, megfizetni a' vitelért, kifizetni a' terehért; als wie, so gut als, z. B. für gewiß annehmen, versichern, wissen, bizonyosnak tartani, állítani, bizonyosan tudni; ich liebe ihn für mein Leben, úgy szeretem őtet, mint az életemet; was anbelangt, in Ansehung, z. B. ich für meine Person, Stimme für den Frieden, én részemről a' békességet választom; auf, — ra, — re; z. B. für jedes Jahr, minden esztendőre. Besondere Redensarten, z. B. ich kann nichts für den Schaden, én a' kárról nem tehetek; für und für, d. i. immer, mindenkör; da sey Gott für! az Isten ne adja! Tag für Tag, Jahr für Jahr, napról napra, naponként, esztendőről esztendőre, esztendönként; Schritt für Schritt, lépésenként, lassú lépést; Mann für Mann, fejenként.

Fürbitte, die, közbevetett kérés t. i. másért, közbevetés, közbenjárás.

Fürbitter, der, közbenjáró, kérő másért.

Fürchten, etwas, oder vor etwas, félni valamitől; sich fürchten, félni, tartani valamitől; fürchte dich nicht, ne félj, semmitől se tarts; st. sich scheuen, innige Achtung für etwas haben, félni valakit; Gott fürchten, félni az Istent.

Fürchterlich, adj., rettenetes, iszonyú,

rettentő; adv. rettenetesen, iszonyúan.

Fürlieb nehmen, mit etwas, megelégedni vele v. valamivel.

Fürsprache, die, szószólás, közbenjárás; eine Fürsprache für jemanden einlegen, jó szót tenni valakiért v. valaki mellett; st. Vertheidigung, oltalmazás, véde.

Fürsprecher, der, szószóló, közbenjáró; st. Vertheidiger, ügyvéd, ügyvédő.

Fürsprecherinn, die, ügyvédő, közbenjáró t. i. asszony, leány.

Fürst, der, Fejedelem; z. B. Fürst von Siebenbürgen, Erdélyi Fejedelem v. Erdélyország fejedelme; Herzog.

Fürsten, das partic. gefürstet, herczegé tettetett, herczegségre emeltetett.

Fürstenmäßig, adj., herczegi, herczeghez illő, fejedelmi; adv. herczegi v. fejedelmi módon.

Fürstenhaus, das, fejedelmi, herczegi ház v. palota.

Fürstenkrone, die, fejedelmi korona.

Fürstenrang, der, fejedelmi, herczegi méltóság v. rang.

Fürstenrecht, das, fejedelmi, herczegi juss.

Fürstenstand, der, herczegi méltóság.

Fürstenthum, das, fejedelemség, herczegség.

Fürstin, die, Herczegné, Herczegasszony.

Fürstlich, adj., fejedelmi, pompás; herczegi, herczeghez illő, fejedelmi; adv. fejedelmi, herczegi módon; fürstliche Durchlaucht! kegyelmes Herczeg!

Fürwahr, adv., valóban, bizonyára, bizonyval.

Fürwort, das, szószólás, közbenjárás; ein Redetheil, névmás, név mássa.

Füselier, der, könnyű fegyveres gyalogkatona.

Füsiliren, agyon löni.

Fußchen, das, lábacska.

Fußling, der, harisnyafej, botoskapcza feje.

Füttern, 1) das Vieh, etetni, megetetni, abrakolni t. i. lovakat; das junge Federvieh futtern, enni adni v. vetni a' csirkéknek; die Vogel futtern ihre Jungen, a' madarak etetik a' fiaikat; Futter für das Vieh abgeben, z. B. der Klee füttert gut, táplálatot adni p. o. a' lohere jó táplálatot ad a' marhának; 2) ein Kleid mit Feinwand ic.

von innen überleben, bélélni, megbélélni p. o. a' ruhát gyolcsal, selyemmel 's a' t.; von außen überleben, z. B. eine Kugel, kívülről bevonni.
 Fütterung, die, etetés, megetetés; st. Futter, eleség, takarmány a' marhának, abrak.
 Fund, der, találás; einen Fund machen, találni valamit; találmány, talált dolog.
 Fundgrube, die, feltalált bánya, új bánya.
 Fundrecht, das, a' találás v. találó jussa; im Bergbaue, bányatalálás jussa.
 Funke, der, szikra; trop. Funken von Verstand zeigen, szikráit y. jeleit mutatni az észnek.
 Funken, szikrázni.
 Funken, glänzen, strahlen, z. B. wie Edelsteine, Augen ic., csillámlani, csillogni, fényleni, ragyogni.
 Funken, das, csillámlás, ragyogás, fénylés.
 Funkenneu, adj., újdón új, csupa új.
 Furche, die, barázda; trop. Runzel, barázda, ráncz.
 Furchen, d. b. Furchen ziehen, barázdát húzni, hasítani v. venni; durchfurchen, z. B. die Erde, felbarázdálni, felszántani.
 Furchenweise, adv., barázdánként.
 Furcht, die, félelem, ijedtség; in Furcht seyn, félelemben lenni; zwischen Furcht und Hoffnung schwelen, félelem és reménység közt lebegni; einem Furcht einjagen, valakire ráijeszteni, valakit megijeszteni; st. Ehrfurcht, innige Hochachtung, tisztelet, félelem, tiszteletbőlvaló félelem.
 Furchtbar, adj., félelmes, rettentő; adv. félelmesen, rettentőképpen.
 Furchtbarkeit, die, félelmeség, rettentőség.
 Furchtlos, adj., bátor, nem félő, félenktelen; félelemnélkülvaló, félelmetlen, rettenthetetlen; adv. bátran, mérészen, meg nem rettentve.
 Furchtlosigkeit, die, bátorság, félelmetlenség, rettenthetetlenség.
 Furchtsam, adj., félénk, félékeny, rettegő, ijedős, nyúl szívű; adv. félénken, rettegve; furchtsam werden, megfélemleni.
 Furchtsamkeit, die, félénkség, félékenység.
 Furie, die, eine Göttinn, fúria; die Furien, fúriák.
 Furiös, adj., dühös; adv. dühösen.

Furt, die, gázló, gázlók hely a' vizen keresztül.
 Fuß, der, láb; zu Fuß geben, kommen, reisen, gyalog járni, jönni, menni, utazni; zu Fuß dienen, gyalogok közt v. a' gyalogoknál t. i. katonáknál szolgálni; sich auf die Füße machen, indulni, elindulni, lábra kelni; festen Fuß fassen, erősen állani; wie Feinde, megfészkelni magát; der Fuß eines Tisches, einer Bank, az asztal, a' pad lába; eines Berges, a' hegy töve v. allya; als Bergglied, vereláb; als Maas, lábnyom, láb; einen Fuß groß, egy lábnyi; st. Zustand, állapot, láb; auf schlechtem Fuße stehen, rossz állapotban lenni, rossz lábon állani.
 Fußangel, die, vassulyom.
 Fußbad, das, lábferdő, lábvíz, lábfürösztés.
 Fußbank, die, zsámoly, lábitó, zsámolyszék.
 Fußbecken, der, lábmosó medence.
 Fußblatt, das, lábtalp.
 Fußboden, der, házföld, szobaföld.
 Fußbreit, adj., egy lábnyi szélességű.
 Fußbreite, die, a' láb szélessége.
 Fußdienst, der, gyalog szolgálat.
 Fußfesseln, das, békó, békóvas.
 Fußes, mit dem Fußfesseln auftreten, ráhágni v. lépni, ráállani a' lábára; trop. sich auf jemanden verlassen, valakire támaszkodni; jemanden trauen, bízni valamibe.
 Fußfäulnis, adj., lábaihoz boruló, alázatos; adv. lábaihoz borulva, térdre esve, térdén állva, alázatosan.
 Fußfall, der, lábhozesés, lábaihoz borulás, esedezés, esdeklés t. i. térdén állva.
 Fußgänger, der, gyalog, gyalog ember.
 Fußgestelle, das, talp, talpa v. allapja valaminek; des Tisches, asztalláb.
 Fußgicht, die, podagra, lábköszvény.
 Fußnecht, der, talpas, gyalog hajdú.
 Fußfuß, der, lábsókolás.
 Fußmaas, das, lábmérték.
 Fußpfad, der, gyalogút, ösvény.
 Fußpunkt, der, (Nadir), talppont, lábpont.
 Fußreise, die, gyalog utazás.
 Fußsack, der, lábkapcza, botos.
 Fußschelle, die, békó, békóvas.
 Fußschmel, der, zsámoly, zsámolyszék.
 Fußsohle, die, talp, lábtalp.
 Fußsoldat, der, gyalog katona.
 Fußspitze, die, lábhegy, lábujjhegy.
 Fußspur, die, lábnyom.

Fußstapfen, die, nyom, nyomdok, lábnyom; in jemandes Fußstapfen treten, valaki nyomdokát követni.
Fußsteig, der, gyalogút, ösvény.
Fußstrich, der, hurok, huroktör.
Fußteppich, der, pallószőnyeg.
Fußtritt, der, das Auftreten, lépés, hágás; ein Tritt mit dem Fuße, egy lépes; Tritt, z. B. am Tische, lábitó, asztalláb.
Fußvolk, das, gyalogság, gyalog katonaság.
Fußwaschen, das, lábmosás.
Fußwasser, das, lábvíz.
Fußweg, der, gyalogút.
Fußwerk, das, lábai valamely eszköznek.
Fußmurrel, die, boka, bokatáj.
Fußjebe, die, lábujj, hüvelykujj a' lábbon.
Futter, das, eleség, élés, takarmány a' marhának, ennivaló, abrak; unter Kleider, bélés t. i. ruha alá.
Futteral, das, bőrböncze, tok; Futteral, kalaptok.
Futterbandel, das, abrak lóválú.
Futterboden, der, abrakhoz való padlás.

Futtergeld, das, abrakra való pénz.
Futtergetreide, das, abraknak való élet.
Futtergras, das, takarmánynak v. eleségnek való fű.
Futterhemde, das, derékra való, paraszt lájbli.
Futterkasten, der, abrakos láda.
Futterklinge, die, szecskametsző.
Futterkorb, der, abrakló kosár.
Futterforn, das, abraknak való roza.
Futterkraut, das, takarmány.
Futterleinwand, die, béllésnekvaló vászon v. gyólc, béllésvászon, béllésgyólca.
Futtermauer, die, béllőfál.
Futterraufe, die, rács.
Futtersack, der, abrakos tarisznya.
Futterschneider, der, szecskametsző.
Futterschwinge, die, szórólapát.
Futterstroh, das, szecskának való szalma, etetni való szalma.
Futtertuch, das, béllésnek való posztó, béllésposztó.
Fütterung, die, abraklás, abrak eleség.
Futterwanne, die, szóró edény.
Futterwicke, die, bükön, tavaszi lednek.
Futterzeug, das, béllésnekvaló materia.

G.

Gabe, die, adás, adomány; eine Gabe Arznei, egy beadás v. egy adomány orvosság, vétel, bévétel; ein Geschenk, ajándék, adomány, alamizsna; Fähigkeit, Anlage, adomány, tehetség, talentom; die Gaben des Geistes, a' lélek tehetségei; ein Mann von vielen Gaben, sok talentomú ember.
Gabel, die, villa, t. i. evő villa; ft. Heu- oder Mistgabel, favilla, vasvilla, gyűjtővilla, ganéjhányóvilla.
Gabelmen, das, villácska.
Gabelschissel, die, kétágú szekerrúd.
Gabelstange, adj., gabelig, kétágú villaforma, kétágú, ágas, ágasbogas.
Gabelstirn, der, ágasbogas szarvú szarvas.
Gabelig, adj., ágasbogas.
Gabelkraut, das, der Zweijahn, farkasfogfü.
Gabelnadel, die, hajtű.
Gabelstange, die, kétágú rúd v. pózna.
Gabelstiel, der, villanyél.
Gabelwagen, der, petrenczés szekér.

Gabeln, villára szűrni; felbökni, felöklölni szarvával, mint a' szarvas.
Gabe, die, ft. Abgabe, Steuer, adó.
Gabensfrei, adj., adótól ment.
Gabler, der, Gabelstirn, pánczélos kóly.
Gackern, von Gänsen, gágogni.
Gackern, das, gágogás.
Baden, der, ein Behälter für Sachen, tartó, a' miben valamit tartanak; bef. ein Stodwerk, emelet, kontingnáczió.
Gähnen, ásítani.
Gähnen, das, ásítás.
Gähren, pezsegni, forrni, forrni kezdeni, mint a' bor; megkelni, mint a' kovász; zúgni, zúgolódni, mint a' békételen nép.
Gähren, das, die Gähnung, pezsgés, forrás, megforrás, megkelés, t. i. a' kovász megkelése; trop unruhige Bewegung, lázzadó mozgás, háborgás, zendülés, zenebonáskodás.
Gähnungsmittel, das, savanyító t. i. kovásznak.

Gällen, csengeni, csendülni, megcsendülni; die Obren gällen mir, a' füleim csengenek.

Gänge, adj., kelő, kelendő, járó; Gänge und Gebe, forgó, járó, p. o. pénz.

Gängelband, das, jártató kötő, a' járnival kezdő kis gyermekeknek.

Gängeln, ein Kind, a' kis gyermeket köntön jártatni.

Gängelwagen, der, járató v. járó kocsik, a' kis gyermekeknek számára.

Gänse, das, liba, zsiba, ludacska.

Gänseaar, Gänseadler, der, fekete sas.

Gänseauge, das, felhőzöldítő jel a' könyvnyomtatóknál.

Gänseblume, die, százszorszép rükerész.

Gänsebraten, der, lúdsült, lúdhús pecsenye.

Gänseei, das, lúdtojás.

Gänsefeder, die, lúdtoll.

Gänsefett, das, lúdsír.

Gänsefleisch, das, lúdhús.

Gänseflügel, der, lúdszárny.

Gänsefuß, der, lúdláb; ein Kraut, libatopp, laboda, lúdlábfű.

GänsegröÙe, das, das junge von der Gans, lúdaprólék.

Gänsegeschrei, das, lúdgágogás.

Gänsehirt, der, lúdpásztor.

Gänsekeule, die, lúdczomb.

Gänsekiel, der, lúdtoll.

Gänselauch, die, lúdtetű.

Gänseleber, die, lúdmáj.

Gänsevappel, die, papsajt mályva, kekrelevelű mályva.

Gänserich, Ganauser, Ganser, der, gúnár; ein Kraut, liba pimpó, lúd pimpó.

Gänseohmalz, das, lúdsír.

Gänseohwarz, das, lúdaprólék fekete lev.

Gänsestall, der, lúdló.

Gänsewein, der, lúdbor, az az, víz.

Gänglich, adj., egész, teljes, minden; adv. egészen, teljességgel.

Gärtchen, das, kertecske, kis kert.

Gärtner, der, kertész; ein Kunst-Blumen-Gärtner, virágkertész; Küchen-Gärtner, konyhakertész; Baum-Gärtner, fakertész.

Gärtnerci, die, kertészség.

Gätschen, tajtékzani, habzani.

Gätscht, der, tajték.

GäÙpe, die, ein Maas, was man in beiden zusammengehaltenen hohlen Händen fassen kann, két öszvemarok; eine GäÙpe Mehl, két öszvemarok liszt.

Gäßchen, das, útszácska, köz, közle, sikátor.

GäÙen, gyomlálni; mit der Hacke gäÙen, irtani t. i. irtó kapával.

GäÙen, das, gyomlálás; mit der Hacke, irtás.

GäÙter, der, gyomláló.

GäÙhacke, die, irtókapa, gyomlálóvas.

GäÙlich, adj., st. bequem, alkalmas; mittelmäßig, közepeszerű.

GäÙel, die, st. Abgabe, adó.

GäÙen, bámúlni, száját tátni, szájongani, szemét mereszteni valamire.

GäÙen, das, bámulás, szájongás.

GäÙer, der, bámuló, szájongó.

GäÙre, die, megkelés, a' téstának megkelése; ein GäÙerteig mit Hopfen und Kleien vermischt, komlóskorpa, kovász, poshasztó; élesztő p. o. serélesztő.

GäÙsen, kodácsolni, kárálni, mint a' tyúk.

GäÙan, der, szerető, mátká.

GäÙant, adj., artig, jeles, modos, nyájjas; st. prächtig, pompás, díszes; adv. jelesen, módosan, nyájjasan, pompásan; st. verliebt, szerelmes; adv. szerelmesen.

GäÙanterie, die, Artigkeit, jelesség, módosság, nyájasság, magakedveltetés; Pracht, fénypompa, fényesség, ékesség; Putz, öltözetbeli ékesség.

GäÙanteriebandler, der, ékességáros, pompaportékaáros, pompamiv- v. csecsebecseáros.

GäÙanterie-Handel, der, ékességároosság, pompaportékákkal való kereskedés, pompamivároosság.

GäÙanteriewaare, die, pompa- v. ékességbeli portéka.

GäÙere, die, gálya.

GäÙeren-Sklave, der, gályarab.

GäÙerenstrafe, die, gályarabbüntetés.

GäÙotte, die, gäÙot nevű hajó.

GäÙgen, der, akasztófa, törvényfa.

GäÙgenberg, der, akasztófadomb.

GäÙgendieb, der, GäÙenschelm, GäÙenschwengel, akasztófárávaló, gazember.

GäÙimathias, der, Wortgewirr, értetlen v. hijjábanvaló beszéd, zürzavar v. öszvevisszabeszéd, a' minek se eleje se utólya.

GäÙigstein, der, gáliczkő.

GäÙa, die, Hotpracht oder Fest, pompa, innapi pompa, udvari pompa tartás; in GäÙa seyn, erscheinen, d. i. in festlicher Kleidung, pompa öltözetben lenni, v. jelenni meg.

Gallaſleid. das, pompa öltözet, v. köntös, innepi köntös v. pomparuha.
Gallaſfel, der, gubó, gubacs, gubics, suska.
Gallaſtag, der, pompanap, innepnap.
Gallaſtracht, die, pompaöltözet.
Galle, die, epe; trop. die Galle läuft ihm über, felháborodik az epeje; st. Zorn, méreg, harag, bosszúság; ein Auswuchs unter der Zunge der Pferde, pók, lónyavalya.
Gallen, mit Galläpfeln zubereiten, i. B. die Seide, gubacs lévbe mártani p. o. selymet.
Gallenbitter, adj., keserű mint az epe, epéskeserű
Gallentaste, die, epehójag.
Gallensieber, das, epesárhidegletés.
Gallenfluß, der, epesáros hasmenés.
Gallenkolik, die, epesáros kólika.
Gallenkrankheit, die, epesáros betegség.
Gallenruhr, die, epesáros hasmenés.
Gallenstein, der, epekő.
Gallensucht, Gallsucht, die, sárgaság.
Gallensüchtig, adj., sárgaságban lévő.
Gallentrant, der, epésital.
Gallerie, die, folyosó, fogódzó; Bilder-Gallerie, képes tár; ein bedeckter Gang, fedett tornác.
Gallerte, die, Gelée, kocsonya, fagyalt.
Galone, die, kihányás, borítás a' ruhán, p. o. aranyujtással v. borítással.
Galoniren, paszamánnal, aranyujtással megborítani.
Galopp, der, vágatás, habókolás, kalopirozás.
Galoppiren, vágatni, sebes habókolva menni, v. lovagolni, kalopirozni.
Ganerbe, der, Mitterbe, öröksegi osztályostárs.
Gang, der, das Gehen, menés, járás, menetel; die Bewegung lebloser Dinge, i. B. einer Uhr u. dgl. járás, menés, forgás, p. o. az óra járása, malom forgása; Fortgang einer Sache, menetelo, folyamata valamely dolognak; einer Sache ihren Gang lassen, meghagyni a' dolgot a' maga folyamatajában; st. Art und Weise, út, mód valamire; ein jeder besolgt seinen Gang, kiki követi a' maga útját; Ort, wo man geht, járás, járó hely, út, ösvény, p. o. az erdőben, kertben; von Speisen, so viel als auf einmal aufgesetzt wird, egy fogás étel; in der Mühle, kerék, járó kerék a' malomban; eine Mühle mit

zwei, drei Gängen, két, három kerekű malom; st. Canal, csatorna, földalatti menetel

Gangader, die, (Bergb.), érczér nemo a' bányában.

Gangbar, adj., i. B. ein Weg, mehető, járható t. i. út; wo häufig gegangen wird, járt p. o. út, a' mellyet igen járnak; trop. gebräuchlich, járó, kelő, kelendő; gangbare Münze, járó pénz; gangbare Waare, kelendő portéka.

Gangbarkeit, die, járhatóság, járás, p. o. pénz járása, kelőség, kelendőség, a' portéka kelése.

Gans, die, pl. die Gänse, lúd; eine zahme — milde Gans, szelid — vad lúd; trop. eine dumme Gans, bangó, bohó, ostoba; Gans, die, d. i. ein Bündel, Büschel, csomó, kötet, nyaláb; in Eisenhütten, eine Masse von geschmolzenem Eisen, öntött vasgerenda.

Gante, der, kaloda.

Ganz, adj., egész; trop. vortrefflich, tökéletes, derék, jeles; du bist ein ganzer Mann, derék fi v. ember vagy; st. völlig, vollständig, teljes, egész; zwanzig ganze Jahre, egész húsz esztendeig; gänzlich, insgesamt, egész, mint együtt; seine ganze Familie, az egész családja; von ganzem Herzen, teljes szívemből v. szívedből; adv. egészen, teljességgel; ganz und gar nicht, teljességgel nem, éppen nem; ganz gewiß, minden bizonynyal; st. sehr, nagyon, igen; ganz wohl! igen jól van, helyesen! ganz wohl (als Antwort auf einen Auftrag), értem.

Ganze, das, az egész, az egész dolog, minden; im Ganzen, általjában véve; der Handel im Ganzen, nagyjában való kereskedés.

Ganzbüßig, adj., merőkörmű, egészkörmű.

Gar, adj., fertig, zubereitet, kész, bei von Speisen, wenn sie gehörig gekocht sind, jól megfőtt; adv. gänzlich, völlig, egészen; sehr, feilette, nagyon, igen; gar nicht, teljességgel nem; gar zu groß, feilette nagy; warum nicht gar! idő dacht gar! de hogy! lehetetlen, éppen bizony, mit beszélsz.

Garant, der, kezes.

Garantie, die, kezesség.

Garantiren, etwas, kezes lenni, kezességet vállalni magára valamiért.

Saraut, daß, vég, véghezvitel, elvégzés; végromlás v. veszély.
 Sarbe, die, kéve; Sarben binden, kévét kötni.
 Sarde, die, testőrzőserég, v. katonák.
 Garderobe, die, Kleiderkammer, köntös kamara, ruhatartó; st. Kleider, ruházatok, köntösök, sokféle öltözetek.
 Gardine, die, kárpit, firhang.
 Gare, die, Dünger, trágya, ganéj; bei den Gerbern die Zubereitung, kikészítés, kitímárlás, megkészítés.
 Garerz, daß, tisztált réz.
 Garfisch, der, piaczi szakács, ételáros.
 Garfüche, die, ételáros bolt, piaczi konyha.
 Garn, daß, Fäden aus Flach u. gesponnen, fonál; von Flach, lenfonál; st. Netz, háló, fonálháló; für Fischer, halászhaló.
 Garndbaum, der, zugolyfa, a' szövőszéken.
 Garndleiche, die, fonálsejéritő.
 Garnele, die, ollótlan rák.
 Garnhändler, der, fonáláros, fonállal kereskedő.
 Garnhandel, der, fonálároosság, fonállal kereskedés.
 Garnbäpel, die, gombolyító.
 Garnknäuel, der, gombojag fonál.
 Garnreufe, die, fonálvasra, tesziveszi.
 Garnsammler, der, fonálvevő.
 Garnspinner, der, fonó.
 Garnweber, der, takács.
 Garstig, adj., beschmutzt, mocskos, bémocskolt; häßlich, rút, csunya, ocsmány, undok; adv. rútúl, csunyául, ocsmányúl.
 Garten, der, pl. die Gärten, kert; einen Garten anlegen, kertot csinálni; bauen, kertészkedni.
 Gartenarbeit, die, kerti munka.
 Gartenbau, der, kertészség, kertészkedés.
 Gartenbeet, daß, ágy, veteményes ágy.
 Gartenblümchen, daß, kerti virágocska.
 Gartenblume, die, kerti virág.
 Gartenbuch, daß, kertészkönyv.
 Gartendieb, der, kerti tolvaj.
 Gartenerbse, die, kerti borsó.
 Gartenerde, die, kerti termő föld.
 Gartenfrucht, die, kerti termés.
 Gartengewächs, daß, kertivetemény v. növény.
 Gartengras, daß, kertifű.
 Gartenhaus, daß, kerti mulatóház, kerti ház.

Gartenkresse, die, kerti zsazsa, saláta, torna.
 Gartenkunst, die, kertészség, kertész mesterség.
 Gartenland, daß, kertnek való föld.
 Gartenlaube, die, kerti leveles szín.
 Gartenmauer, die, kertfal, kertkerítés.
 Gartenmelde, die, német paréj, labodaparéj, ízetlen laboda.
 Gartenmesser, daß, kertészkés.
 Gartenmoos, der, kertimák.
 Gartenmünze, die, kertiménta, fodor ménta.
 Gartennelke, die, pompás szegfű.
 Gartennessel, die, kerti csalán.
 Gartenraute, die, kerti ruta.
 Gartensalat, die, kerti saláta.
 Gartenschnecke, die, kerti csigabiga.
 Gartenspinne, die, kerti pók.
 Gartenjaun, der, kert kerítése v. sövénye.
 Gas, daß, eine Lustart, gőzszesz, levegőszesz; savanyúságsszesz a' testekben.
 Gasse, die, útsza; eine schmale Gasse, keskeny v. szűk útsza; Gasse, welche die Soldaten bilden, katonasor v. katonarend; Gasse laufen, megvesszőzteni.
 Gassenbettler, der, útszán ülő, v. álló koldús.
 Gassenbube, der, Gassenjunge, tanulatlan paraszt gyermek.
 Gassenbauer, der, parasztdal.
 Gassenhund, der, kóborlókutya.
 Gassenlaufen, daß, (als Strafe bei den Soldaten), vesszőzés, farmatringozás.
 Gassenlied, daß, paraszt dal v. nóta.
 Gast, der, pl. die Gäste, vendég, jövevény, idegen; jeder zum Speisen Geladene, vendég; jemanden auf ein Mittag- oder Abendessen zu Gaste bitten, valakit ebédre v. vacsorára hívni, elhívni; seyn Sie heute mein Gast, legyen az Úr ma az én vendégem, v. ebédeljen v. vacsoráljon ma az Úr nálam; ungebetene Gäste, hivatalan vendégek.
 Gastbett, daß, vendégágy.
 Gastfrei, adj., vendéglő, vendégszerető; adv., vendégszerető módon, nyájasan, szívesen.
 Gastfreiheit, die, vendéglés, gazdálkodás, vendégszeretés.
 Gastfreund, der, der eingeladen wird, vendég, ebédre v. vacsorára hívott vendég; der einladet, vendégszerető, gazdálkodó.

- Gastfreundschaft**, die, vendégszeretés, megvendéglése a' vendégnek, gazdálkodás.
- Gastfreundschaftlich**, adj., gazdálkodó, vendégelni szerető; adv., barátságosan, szívesen.
- Gastgeber**, **Gastwirth**, der, vendégfogadós.
- Gasthaus**, das, **Gasthof**, der, vendégfogadó; als **Speisehaus**, vendéglőház.
- Gastiren**, vendégelni, megvendégelni.
- Gastmahl**, das, vendégség.
- Gastrecht**, das, vendégi juss.
- Gaststube**, die, vendégszoba.
- Gastwirth**, der, fogadós, vendégfogadós.
- Gastwirthin**, die, fogadósné.
- Gastzimmer**, das, vendégszoba.
- Gatte**, der, d. i. **Ehemann** oder **Krau**, hitestárs, hitves; **Ehemann**, férj.
- Gatten**, überhaupt vereinigen, verbinden, egyesülni, egyé lenni; sich gatten, paaren, begatten von Thieren, párizani, bakzani, párasodni.
- Gatter**, das, rostély, vasrostély.
- Gatterthor**, das, rostélyos kapu.
- Gatterthür**, die, rostélyos ajtó.
- Gattinn**, die, feleség, hitves, hitestárs.
- Gattung**, die, st. Art, nem; st. Abart, faj, fajta; von verschiedener Gattung, külömbféle, sokféle.
- Gau**, der, das Land, im Gegensatze der Stadt, salu; ein Bezirk, tartomány, darabföld.
- Gauch**, der, ein Ged, bolond, szeles bolond.
- Gauchbart**, der, bakszakállfű.
- Gauche**, die, unreine Flüssigkeiten, genyetség.
- Gauchbeil**, das, ein Kraut, tikszem, tyúkszem, tyúkbegy.
- Gaudich**, der, zshivány, tanult tolvaj.
- Gaukelei**, die, szemfényvesztés, alakosság.
- Gaukelbast**, adj., alakos; szemfényvesztő, csalárd; adv. alakosi v. szemfényvesztő módon, csalárdul.
- Gaukeln**, alakoskodni, csalni, a' szemfényét elvenni, elveszteni t. i. alakosság által.
- Gaukelspiel**, **Gaukelwerk**, das, szemfényvesztés.
- Gaukler**, der, szemfényvesztő, alakos.
- Gauklerisch**, adj., szemfényvesztői, alakosi; adv. szemfényvesztő módon, alakosan.
- Gaul**, der, Pferd, ló.
- Gaum**, **Gaumen**, der, szájpadrás.
- Gaumendrin**, das, szájpadráscsont.
- Gauner**, der, zsebelő zshivány, tanult tolvaj, ravasz tolvaj.
- Gaunerprache**, die, tolvajnyelv.
- Gazelle**, die, ein Thier, zerge; rerna.
- Geader**, das, d. i. die Adern, erek, erezet a' testben.
- Geäß**, das, Futter, takarmány, eleség a' marhának.
- Geartet**, adj., beschaffen, alkotott, minéműségű, úgy termett; gut geartet, jó erkölcsű.
- Gebäck**, das, was gebacken wird, egyszeri sütés; **Gebäckenes**, sütemény.
- Gebärl**, das, gerendázat.
- Gebären**, szülni, gyermeket hozni a' világra; geboren werden, születetni, a' világra lenni; gebären wollen, vajúdni, szülni akarni, szülő félben lenni; geboren, született.
- Gebären**, das, szülés.
- Gebäresinn**, die, szülő anya.
- Gebärmutter**, die, méh.
- Gebärstuhl**, der, szülő szék.
- Gebäu**, **Gebäude**, das, épület.
- Gebauer**, das, kaliczka.
- Gebauche**, das, kebel.
- Gebe**, gáng und gebe, forgó, járó t. i. pénz.
- Gebefall**, d. i. Dativ, harmadik ejtés.
- Gebein**, das, csont, tetem; die Gebeine, csontjai, tetemei valakinek.
- Gebeiß**, das, marakodás.
- Gebelle**, das, ugatás.
- Geben**, adni; st. schenken, ajándékozni, adni; oda v. általadni, adni p. o. férjhez valakinek a' leányát; mittheilen, közleni, adni p. o. jó tanácsot; oft geben, adogatni; Achtung geben, figyelmezní; Feuer geben, tüzet adni, löni; sich geben, engedni, alább hagyni valamiben, megadni magát; sich Mühe geben, igyekezni, iparkodni, utánna járni; st. geschehen, da seyn, z. B. was gibt es? mi dolog? mi baj? was gibt's Neues? mi újság? gibt's nichts Neues? nincs valami újság? — st. hervorbringen, lenni belőle, teremni, adni; z. B. die Bäume geben gute Balken, ezekből a' fákból jó gerendák lesznek, válnak; diese Bäume geben vieles Obst, ezek a' fák sok gyümölcsöt teremnek; nicht aaten, z. B. auf jemandes Worte nichts geben, semmit sem hajtani valaki szavára.
- Geben**, das, adás.
- Gebenediet**, adj., áldott.
- Geber**, der, adó.

Geberde, die, taghordozás, tagjáratlás, tagmozdulás.

Geberdefunst, die, tagjáratlás mester-sége p. o. az ékesszólásban.

Geberden, sich, tagjait jártatni, hordozni v. mozgatni; sich betragen, magát viselni.

Geberdensprache, die, mutogató beszéd, beszéllés mutogatás által.

Geberinn, die, adó t. i. asszony, leány.

Gebet, das, pl. die Gebete, imádság, könyörgés, fohászkodás; ein Gebet verrichten, könyörögni, imádkozni.

Gebetbuch, das, imádságos könyv, könyörgésses könyv.

Gebeiden, das, imádságocska, fohászkodás.

Gebetformel, die, imádság forma.

Gebett, das, ágybéli, egy ágybéli készület.

Gebettel, das, köldülés.

Gebieten, d. i. befehlen, parancsolni; st. beschließen, végezni, rendelni.

Gebieter, der, parancsoló t. i. úr.

Gebieterinn, die, parancsoló, t. i. asszony.

Gebieterisch, adj., parancsoló, hatalmas, kényszerítő; adv. parancsolólag, parancsolva, hatalmasan, parancsoló módon.

Gebiet, das, der Zustand, da man andern zu gebieten hat, hatalom, birtok; Bezirk, worüber man zu gebieten hat, környék, tájjék, vidék; trop. die Grenze, z. B. das Gebiet der Beredsamkeit, az ékesszólás határa; das unermessliche Gebiet des Wissens, a' tudásnak megmérhetetlen határa.

Gebinde, das, ige, egy ige, az az, húsz v. negyven szál p. o. czérna, fonál; kötés módja, kötés, kötet; bei Fässern, abroncsokat, oder st. Faß, hordó.

Gebirge, das, hegység, hegyek, bércek, hegyvölgy; die Gegend um die Gebirge, hegyally; z. B. das Toisayer Weingebirge, hegyallya; bei Bergleuten, jedes Gestein, bányászna, bányászat.

Gebirgig, adj., voll Gebirge, hegyes, hegyesvölgyes; z. B. gebirgige Gegenden, hegyesvölgyes tájjékok, hegyes tartományok.

Gebirgisch, adj., auf Gebirgen befindlich, hegyi, hegyrőlvaló.

Gebirgsbewohner, der, hegy lakosa, hegy tájjék lakosa.

Gebiß, das, an dem Zaume, zabola,

zabla; ein Gebiß anlegen, felzabolázni p. o. a' lovakat; die Zähne, fogak.

Geblofe, das, bégetés, bőgés.

Geblümt, adj., virágos, habos p. o. ruha, matéria; trop. eine geblümte Art zu reden, czifrázott beszéd módja.

Gebüt, das, st. Blut, vér; z. B. von edlem Gebüt herkommen, nemes vérből származni; st. Verwandtschaft, vérség, atyafiság.

Gebot, das, st. Befehl, parancsolat; die zehn Gebote Gottes, az Istennek tíz parancsolatja; in der Auction, im Handel, ígérés p. o. a' portékáért v. kótyavetyén; ein Gebot thun, ígérni valamiért, p. o. az alkuvásban v. kótyavetyében.

Gebräme, das, prém.

Gebräuchlich, adj., szokott, szokásban lévő; adv. szokás szerint.

Gebräulichkeit, die, szokásbanlétel.

Gebräude, das, egyszeri főzés t. i. ser.

Gebraten, adj., sült; adv. sülvé.

Gebratenes, ein, sült, sült peccsenye.

Gebrauch, der, die Benützung, haszná-vétel, használás, haszonra fordítás; Gebrauch machen von etwas, hasznát venni valaminek; st. Gewohnheit, Sitte, szokás, bevett szokás; im Gebrauche seyn, szokásban lenni; der Gebrauch bringt es mit sich, úgy a' szokás, az a' szokás, úgy hozza a' szokás magával; er hat es im Gebrauche, megszokta, szokása; aus dem Gebrauche kommen, kimenni a' szokásból.

Gebrauchen, hasznát venni valaminek, használni v. hasznára fordítani valamit, élni valamivel; Gewalt gebrauchten, erőszakkal bánni valakivel; Arznei gebrauchen, orvossággal élni; Vorsicht gebrauchen, vigyázva bánni valamivel.

Gedrause, das, zaj, zajgás, vihar.

Gebrechen, mangeln, fehlen, nem lenni, fogyatkozást látni valamiben, hijjával lenni valaminek, fogyatkozást szenvedni valamiben; es gebriecht, nincs; es wird uns an nichts gebrechen, semmiben sem szenvedünk fogyatkozást.

Gebrechen, das, der Mangel, nem létel, fogyatkozás; Fehler, hiba, fogyatkozás.

Gebrechlich, adj., am Körper, gyenge, erötlen, hibás; fehlerhaft, hijjános, fogyatkozásos.

Gebrechlichkeit, die, gyengeség, erőtlen-ség; hijjánosság, fogyatkozás, hiba.
 Gebrüder, die, testvérek, több férjfi, testvérek együtt.

Gebrüll, das, ordítás, oroszán v. szá-már ordítása; bögés, p. o. marha bögés.

Gebrumme, das, morgás.

Gebühr, die, Verbindlichkeit, Pflicht, illendőség, illendő kötelesség; nach Gebühr, a' mint illik; was man von jemanden fordern kann, tartozás; der Obrigkeit ihre Gebühr bezahlen, megfizetni a' felsőségnak a' mivel tartozik valaki.

Gebühren, sich, d. i. sich schicken, illeni, illendőnek lenni; st. zukommen, illetni, hozzá illeni.

Gebührend, gebührend, adj., illendő, méltó, illő; schuldig, verdient, érdemlett; tartozó; adv. illendően, illendőképpen, méltán; tartozás-képpen.

Gebünde, das, d. i. Weinfässer, größere und kleinere, kisebb v. nagyobb edény v. hordó.

Gebund, das, st. Bund, csomó.

Gebürtig, adj., született, születésére nézve való, fi; woher ist er gebürtig? honnan való? hovávaló fi? hol született?

Gebüsch, das, bokros, bokros hely, csalit; bokor, bokrok.

Geburt, die, szülés; eine schwere Geburt haben, nehezen szülni; das geboren werden oder seyn, születés, születetés; älter, jünger, der Geburt nach, születésére nézve idősebb, ifjabb; st. Geschlecht, Stamm, nemzetség, nem, származás, születés, familia; st. Ursprung, eredet, kezdet; was geboren wird, magzat, gyermek; eine unzeitige Geburt, időtlen gyermek v. szülés, szülemény.

Geburtsadel, der, benneszületett nemesség.

Geburtsbrief, der, születési bizonyág-levél.

Geburtsfehler, der, benneszületett hiba.

Geburtsfest, das, születésnap, születés innepe.

Geburtsgedicht, das, születésnap ver-sezet.

Geburtslied, das, szeméremtest.

Geburtsgöttin, die, a' születés istenasz-szonya.

Geburtsbelfer, der, bábaorvos v. dok-tor, szülész.

Geburtsbelferin, die, bába.

Geburtsbülfe, die, szülés könnyebbi-tése, babáskodás a' szülő asszony körül.

Geburtsjahr, das, születés esztendeje.

Geburtskuchen, der, burok.

Geburtslied, das, születési versezet, születés napi dall.

Geburtsort, der, születéshely.

Geburtschmerzen, die, pl. szülésfájdal-mai, vajudó fájdalmak.

Geburtsstadt, die, születés városa, ha-za, hazaváros.

Geburtsstunde, die, születés órája.

Geburtsstag, der, születésnapja; den Geburtsstag feiern, festlich begeben, a' születése napját tartani v. innepleni; mein Geburtsstag, a' születésem napja.

Geburtswehen, die, pl. vajudó fájdal-mak, szülés fájdalmak.

Geburtszeit, die, szülés ideje.

Ged, der, die Naht der Hurnschale, a' kaponya összevarrása; trop. den Ged strecken, nevetségessé tenni va-lakit, tréfát űzni valakiből; st. Narr, esztelen, eszelős, bolond, szeles bo-lond.

Gedacht, említett, f. denken, gedenken.

Gedächtniß, das, emlékezet, emlékez-tető tehetség, emlékezés, megemlé-kezés valamire; ein gutes Gedächtniß haben, jó emlékezettel bírni; Er-innerung, emlékezet, emlékeztető-erő, v. tehetség, megemlékezés va-lamiról; st. Denkmal, emlék.

Gedächtnißfehler, der, emlékezhiba, v. hibája.

Gedächtnißmünze, die, emlékeztető pénz.

Gedächtnißsäule, die, emlékezet oszlop.

Gedächtnißschrift, die, emlékezetre való írás.

Gedächtnißtag, der, emlékezet nap.

Gedanke, der, gondolat, pl. gondolatok; f. Begriff, bef. der in Worten liegt, gondolkodás, értelem, gondol-at; Gedanken errathen, kitalálni gondolatját; st. Meinung, vélekedés, vélemény; auf andere Gedanken kom-men, más gondolatra jönni, megvál-toztatni gondolatját, vélekedését; das ist mein Gedanken, én így véle-kedem, v. gondolkodom; st. Satz, mondás; ein scharfsinniger, passender, richtiger Gedanke, elmés v. éles, hely-es, dologra illő mondás; st. Vermuthung, gyanítás; da er auf den Gedanken kam, daß ic., gyanítván, hogy ée.; st. Entschlichung, Vorsch, feltétel, szándék; ich gehe mit dem Gedanken um zu verreisen, olyan

- szándékkal vagyok, hogy el utazok; sich Gedanken machen, d. i. Kummer und Sorgen, gonddal vesződni, gondban törni a' fejét.
- Gedankenfolge, die, egymásból folyó gondolatok v. mondások.
- Gedankenleer, adj., j. B. ein Mensch, üresfejű ember, a' ki keveset gondolkodik, buta; j. B. eine Schrift, üres munka.
- Gedankenlos, adj., gondolatlan; adv. gondolatlanul.
- Gedankenlosigkeit, die, gondolatlanság.
- Gedankenreich, adj., gondolatokkal teljes; gondolkozó.
- Gedankenreihe, die, egymásután következő gondolatok, mondások.
- Gedankenstrich, der, ein Zeichen (—), gondolatvonás; figyelem jel.
- Gedankenvoll, adj., gondolatokkal teljes.
- Gedärm, das, oder die Gedärme, bél, belsőrészek.
- Gedeck, das, fedél; terített asztal egy személyre; eine Tafel von 12 Gedecken, tizenkét személyre terített asztal; terítő asztali készület, t. i. abrosz és asztalkeszkenők.
- Gedeihen, d. i. wachsen, fortkommen, von Menschen, Thieren, nöni, tenyészni, mint a' marha's a' t.; st. nützen, hasznos lenni, használni, foganatos lenni; glücklich seyn, trop. diszteni, virágozni; gerathen, j. B. die Saat gedeihet, diszlik az élet; gereichen, j. B. zum Nutzen, Vortheil gedeihen, hasznára, javára lenni, válni; das gedeihet ihm zur Ehre, ez neki becsületére válik.
- Gedeihen, das, f. Wachsthum, nevedés, tenyésztés; Nutzen, haszon, foganat; Erfolg, előmenetel, diszlés; boldogulás.
- Gedeihlich, adj., hasznos, foganatos; nährend, tápláló, tenyészlető; kívánt, szerencsés; adv., hasznosan, foganatosan; táplálva, jól, szerencsésen.
- Gedenken, st. denken, gondolni; sich erinnern, emlékezni valamire, megemlékezni; nicht mehr an etwas denken, valaminek többé eszébe sem jutni; erwähnen, említeni, előhozni, valakit v. valamit; st. hoffen, gondolni, reményleni; f. Willens seyn, akarni, igyekezni, szándékozni.
- Gedenken, das, emlékezés; bei Menschen Gedenken, a' mennyire az emberek emlékezhetnek.
- Gedicht, das, st. Erdichtung, költemény; als poetisches Product, vers, versezet.
- Gedichtchen, das, rövid versezet.
- Gediegen, adj., j. B. Gold, Silber, csupa, tiszta a' mint termelt p. o. arany, ezüst, termésarany, termés-ezüst; trop. igaz, igazi, valóságos.
- Gedinge, das, Vertrag wegen etwas, alku p. o. portékára, munkára, alkudozás; Lohn, kialkudt bér v. ár.
- Gedoppelt, adj., st. doppelt, kettős.
- Gedränge, das, das Drängen, tolongás; im Gedränge seyn, tolongásban lenni, szorongatni; ein Haufe, tolongó sokaság; trop. es ist kein Gedränge nach der Waare, d. i. wird nicht gesucht, nem igen kapják v. kapkodják ezt a' portékát; Noth, szorultság, szükség; im Gedränge seyn, megakadni, nem tudni magán segíteni.
- Gedrängt, adj., sűrű, tömött; j. B. Schreibart, rövid p. o. írásmód; adv. tömötten, sűrűn, röviden, rövidre szorítva.
- Gedrängtheit, die, in der Schreibart, im Ausdrucke, rövidség, tömörség, p. o. az írásban, beszédben.
- Gedrungen, adj., zusammengepreßt, öszveszorított, tömött, sűrű; genöthiget, kényszerített, kénytelen; adv. kénytelenítettén, kénytelenül, kényszerítettén.
- Geduckt, adj., d. i. gebückt, j. B. gehen, legugolva menni, lebukott; adv. lebukva, leguggolva.
- Geduld, die, türelem, türelem, béketürelem; mit Geduld, békével; die Geduld verlieren, nem győzni valamit béketürelemmel; st. Verbleiben, maradás; st. Warten, várakozás; Geduld haben, várakozni; Geduld! várakozz v. várj! várni kell, megállj, várj csak.
- Gedulden, sich, d. h. ruhig seyn, esendességben v. békével lenni, békességes türelemmel szenvedni v. várni valamit; Gedulden Sie sich, legyen békével az Úr; f. warten, várakozni, várni, veszteglenni.
- Geduldig, adj., tüdő, béketüdő, szelíd, türelemes; adv. békével, béketürelemmel.
- Gedunsen od. aufgedunsen, felpöffedt.
- Geeignet, adj., zu etwas, való valamire, alkalmas, termelt, született.
- Geeft, die, hohes Land, welches daher trocken und unfruchtbar ist, ponk, halmos hely.

- Gebrechlichkeit**, die, gyengeség, erőtlenség; hiányosság, fogyatkozás, hiba.
- Gebürder**, die, testvérek, több férjfi, testvérek együtt.
- Gebüll**, das, ordítás, oroslán v. számar ordítása; bögés, p. o. marha bögés.
- Gebumme**, das, morgás.
- Gebühr**, die, Verhältnißlichkeit, Pflicht, illendőség, illendő kötelesség; nach **Gebühr**, a' mint illik; was man von jemanden fordern kann, tartozás; der **Obrigkeit** ihre **Gebühr** bezahlen, megfizetni a' felsőségnak a' mivel tartozik valaki.
- Gebühren**, sich, d. i. sich schicken, illeni, illendőnek lenni; st. zukommen, illetni, hozzá illeni.
- Gebührend**, gebührend, adj., illendő, méltó, illő; schuldig, verdient, érdemlett; tartozó; adv. illendően, illendőképpen, méltán; tartozás-képpen.
- Gebünde**, das, d. i. Weinfässer, größere und kleinere, kisebb v. nagyobb edény v. hordó.
- Gebund**, das, st. Bund, csomó.
- Gebürtig**, adj., született, születésére nézve való, fi; woher ist er gebürtig? honnan való? hovávaló fi? hol született?
- Gebüsch**, das, bokros, bokros hely, csalit; bokor, bokrok.
- Geburt**, die, szülés; eine schwere **Geburt** haben, nehezen szülni; das geboren werden oder seyn, születés, születetés; älter, jünger, der **Geburt** nach, születésére nézve idősebb, ifjabb; st. Geschlecht, Stamm, nemzetség, nem, származás, születés, familia; st. Ursprung, eredet, kezdet; was geboren wird, magzat, gyermek; eine unzeitige **Geburt**, időtlen gyermek v. szülés, szülemény.
- Geburtsadel**, der, benneszületett nemesség.
- Geburtsbrief**, der, születési bizonyáglevél.
- Geburtsfehler**, der, benneszületett hiba.
- Geburtsfest**, das, születésnap, születés innepe.
- Geburtsgedicht**, das, születésr szesz.
- Geburtslied**, das, szer
- Geburtsgöttin**, die, sz
- szonya.
- Geburtsbelfer**, d
- tor, szülész
- Geburtsbelfer**
- Geburtsbülfe**, die, szülés könnyebbitése, babáskodás a' szülő asszony körül.
- Geburtsjahr**, das, születés esztendeje.
- Geburtskuchen**, der, burok.
- Geburtslied**, das, születési verszet, születés napi dall.
- Geburtsort**, der, születéshely.
- Geburtschmerzen**, die, pl. szülésfájdalmak, vajudó fájdalmak.
- Geburtsstadt**, die, születés városa, haza, hazaváros.
- Geburtsstunde**, die, születés órája.
- Geburtsstag**, der, születésnapja; den **Geburtsstag** feiern, festlich begehen, a' születése napját tartani v. innepenni; mein **Geburtsstag**, a' születésem napja.
- Geburtsmahlen**, die, pl. vajudó fájdalmak, szülés fájdalmak.
- Geburtszeit**, die, szülés ideje.
- Ged**, der, die Nacht der Hirtensche, a' kaponya összevarrása; trop. den **Ged** streichen, nevetségessé tenni valakit, tréfát üzni valakiből; st. Narr, esztelen, eszelős, bolond, szeles bolond.
- Gedacht**, említett, f. denken, gedenken.
- Gedächtniß**, das, emlékezet, emlékeztető tehetség, emlékezés, megemlékezés valamire; ein gutes **Gedächtniß** haben, jó emlékezettel bírni; Erinnerung, emlékezet, emlékeztető, v. tehetség, megemlékezés valamiről; st. Denkmal, emlék.
- Gedächtnißfehler**, der, emlékezhiba, v. hibája.
- Gedächtnißmünze**, die, emlékeztető pénz.
- Gedächtnißsäule**, die, emlékezet oszlop.
- Gedächtnißschrift**, die, emlékezetre való irás.
- Gedächtnistag**, der, emlékezet nap.
- Gedanke**, der, gondolat, pl. gondolatok; f. Begriff, bes. der in Worten liegt, gondolkozás, értelem, gondolat; Gedanken errathen, kitalálni gondolatját; st. Meinung, vélekedés, vélemény; auf andere Gedanken kommen, más gondolatra jönni, r toztatni gondolatját, véle
- das ist mein
- ked
- ab,
- dem
- ollvan

- Gebrechlichkeit**, die, gyengeség, erőtlenség; hiányosság, fogyatkozás, hiba.
- Gebürder**, die, testvérek, több férjfi, testvérek együtt.
- Gebüß**, daß, ordítás, oroszán v. számár ordítása; bögés, p. o. marha bögés.
- Gebumme**, daß, morgás.
- Gebühr**, die, Verhältnlichkeit, Pflicht, illendőség, illendő kötelesség; nach **Gebühr**, a' mint illik; was man von jemanden fordern kann, tartozás; der **Obigkeit** ihre **Gebühr** bezahlen, megfizetni a' felsőségnek a' mivel tartozik valaki.
- Gebühren**, sich, d. i. sich schiden, illeni, illendőnek lenni; st. zukommen, illetni, hozzá illeni.
- Gebührend**, gebührend, adj., illendő, méltó, illő; schuldig, verdient, érdemlett; tartozó; adv. illendően, illendőkép, méltán; tartozás-kép.
- Gebünde**, daß, d. i. Weinfässer, größere und kleinere, kisebb v. nagyobb edény v. hordó.
- Gebund**, daß, st. Bund, csomó.
- Gebürtig**, adj., született, születésére nézve való, fi; woher ist er gebürtig? honnan való? hovávaló fi? hol született?
- Gebüsch**, daß, bokros, bokros hely, csalt; bokor, bokrok.
- Geburt**, die, szülés; eine schwere **Geburt** haben, nehezen szülni; daß geboren werden oder seyn, születés, születetés; älter, jünger, der **Geburt** nach, születésére nézve idősebb, ifjabb; st. Geschlecht, Stamm, nemzetség, nem, származás, születés, familia; st. Ursprung, eredet, kezdet; was geboren wird, magzat, gyermek; eine unzeitige **Geburt**, időtlen gyermek v. szülés, szülemény.
- Geburtsadel**, der, benneszületett nemesség.
- Geburtsbrief**, der, születési bizonyáglevél.
- Geburtsfehler**, der, benneszületett hiba.
- Geburtsfest**, daß, születésnap, születés innepe.
- Geburtsgedicht**, daß, születésnapi versezet.
- Geburtslied**, daß, szeméremtest.
- Geburtsgöttin**, die, a' születés istenasszonya.
- Geburtsheifer**, der, bábaorvos v. doktor, szülész.
- Geburtsheiferinn**, die, bába.
- Geburtshilfe**, die, szülés könnyebbitése, babáskodás a' szülő asszony körül.
- Geburtsjahr**, daß, születés esztendeje.
- Geburtskuchen**, der, burok.
- Geburtslied**, daß, születési versezet, születés napi dall.
- Geburtsort**, der, születéshely.
- Geburtschmerzen**, die, pl. szülésfájdalmak, vajudó fájdalmak.
- Geburtsstadt**, die, születés városa, haza, hazaváros.
- Geburtsstunde**, die, születés órája.
- Geburtsstag**, der, születésnapja; den **Geburtsstag** feiern, festlich begeben, a' születése napját tartani v. innepleni; mein **Geburtsstag**, a' születésem napja.
- Geburtswehen**, die, pl. vajudó fájdalmak, szülés fájdalmak.
- Geburtszeit**, die, szülés ideje.
- Ged**, der, die Nacht der Hirtensche, a' kaponya öszvevarrása; trop. den **Ged** strecken, nevetségessé tenni valakit, tréfát űzni valakiből; st. Narr, esztelen, eszelős, bolond, szeles bolond.
- Gedacht**, említett, f. denken, gedenken.
- Gedächtniß**, daß, emlékezet, emlékeztető tehetség, emlékezés, megemlékezés valamire; ein gutes **Gedächtniß** haben, jó emlékezettel bírni; Erinnerung, emlékezet, emlékeztető, v. tehetség, megemlékezés valamiről; st. Denkmal, emlék.
- Gedächtnißfehler**, der, emlékezethiba, v. hibája.
- Gedächtnißmünze**, die, emlékeztető pénz.
- Gedächtnißsäule**, die, emlékezet oszlop.
- Gedächtnißschrift**, die, emlékezetre való írás.
- Gedächtnistag**, der, emlékezet nap.
- Gedanke**, der, gondolat, pl. gondolatok; f. Begriff, bes. der in Worten liegt, gondolkodás, értelem, gondolat; Gedanken errathen, kitalálni gondolatját; st. Meinung, vélekedés, vélemény; auf andere Gedanken kommen, más gondolatra jönni, megváltoztatni gondolatját, vélekedését; daß ist mein **Gedanken**, én így vélekedem, v. gondolkodom; st. Satz, mondás; ein scharfsinniger, passender, richtiger **Gedanke**, elmés v. éles, helyes, dologra illő mondás; st. Vermuthung, gyanítás; da er auf den **Gedanken** kam, daß ic., gyanítván, hogy ée.; st. Entschlichung, Borsatz, feltétel, szándék; ich gehe mit dem **Gedanken** um zu verreisen, olyan

szándékkal vagyok, hogy el utazok; sich Gedanken machen, d. i. Kummer und Sorgen, gonddal vesződni, gondban törni a' fejét.

Gedankenfolge, die, egymásból folyó gondolatok v. mondások.

Gedankenleer, adj., z. B. ein Mensch, üresfejű ember, a' ki keveset gondolkodik, buta; z. B. eine Schrift, üres munka.

Gedankenlos, adj., gondolatlan; adv. gondolatlanul.

Gedankenlosigkeit, die, gondolatlanság.

Gedankenreich, adj., gondolatokkal teljes; gondolkozó.

Gedankenreihe, die, egymásután következő gondolatok, mondások.

Gedankenstrich, der, ein Zeichen (—), gondolatvonás; figyelem jel.

Gedankenvoll, adj., gondolatokkal teljes.

Gedärm, das, oder die Gedärme, bél, belsőrészek.

Gedeck, das, fedél; terített asztal egy személyre; eine Tafel von 12 Gedecken, tizenkét személyre terített asztal; terítő asztali készület, t. i. abrosz és asztalkeszkenők.

Gedeihen, d. i. wachsen, fortkommen, von Menschen, Thieren, nöni, tenyészni, mint a' marha 's a' t.; st. nützen, hasznos lenni, használni, foganatos lenni; glücklich seyn, trop. diszleni, virágozni; gedeihen, z. B. die Saat gedeihet, diszlik az élet; gedeihen, z. B. zum Nutzen, Vortheil gedeihen, hasznára, javára lenni, válni; das gedeihet ihm zur Ehre, ez neki becsületére válik.

Gedeihen, das, f. Wachsthum, nevelés, tenyésztés; Nutzen, haszon, foganat; Erfolg, előmenetel, diszlés; boldogulás.

Gedeihlich, adj., hasznos, foganatos; nährend, tápláló, tenyésztető; kívánt, szerencsés; adv., hasznosan, foganatosan; táplálva, jól, szerencsésen.

Gedenken, st. denken, gondolni; sich erinnern, emlékezni valamire, megemlékezni; nicht mehr an etwas denken, valaminek többé eszébe sem jutni; erwähnen, említeni, előhozni, valakit v. valamit; st. hoffen, gondolni, reményleni; f. Wissen seyn, akarni, igyekezni, szándékozni.

Gedenken, das, emlékezés; bei Menschen Gedenken, a' mennyire az emberek emlékezhetnek.

Gedicht, das, st. Erdichtung, költemény;

als poetisches Product, vers, versezet.

Gedichtchen, das, rövid versezet.

Gediegen, adj., z. B. Gold, Silber, csupa, tiszta a' mint termelt p. o. arany, ezüst, termesarany, természetes; trop. igaz, igazi, valóságos.

Gedinge, das, Vertrag wegen etwas, alku p. o. portékára, munkára, alkudozás; Lohn, kialkudt bér v. ár.

Gedoppelt, adj., st. doppelt, kettős.

Gedränge, das, das Drängen, tolongás; im Gedränge seyn, tolongásban lenni, szorongatni; ein Haufe, tolongósokaság; trop. es ist kein Gedränge nach der Waare, d. i. wird nicht gesucht, nem igen kapják v. kapkodják ezt a' portékát; Noth, szorultság, szükség; im Gedränge seyn, megakadni, nem tudni magán segíteni.

Gedrängt, adj., sűrű, tömött; z. B. Schreibart, rövid p. o. írásmód; adv. tömöten, sűrűn, röviden, rövidre szorítva.

Gedrängtheit, die, in der Schreibart, im Ausdrucke, rövidség, tömötség, p. o. az írásban, beszédben.

Gedrungen, adj., zusammengepreßt, öszveszorított, tömött, sűrű; genöthiget, kényszerített, kéntelen; adv. kéntelenítettén, kéntelenül, kényszerítettén.

Geduckt, adj., d. i. gebückt, z. B. gehen, legugolva menni, lebukott; adv. lebukva, leguggolva.

Geduld, die, türelem, türelem, béketürelem; mit Geduld, békével; die Geduld verlieren, nem győzni valamit béketürelemmel; st. Verbleiben, maradás; st. Warten, várakozás; Geduld haben, várakozni; Geduld! várakozz v. várj! várni kell, megállj, várj csak.

Gedulden, sich, d. h. ruhig seyn, esendességben v. békével lenni, békességes türelemmel szenvedni v. várni valamit; Gedulden Sie sich, legyen békével az Úr; f. warten, várakozni, várni, veszteglenni.

Geduldig, adj., türelem, béketürelem, szelíd, türelemes; adv. békével, béketürelemmel.

Gedunsen od. aufgedunsen, selpöffedt.

Geeignet, adj., zu etwas, való valamire, alkalmas, termelt, született.

Geeft, die, hohes Land, welches daher trocken und unfruchtbar ist, ponk, halmos hely.

Gefährde, die, Arglis, vorsehlicher Betrug, ravaszság, csalárdság.

Gefährden, in Gefahr stürzen, veszedelembé ejteni, veszedelemnek kitenni; gefährdet seyn, veszedelemben lenni v. forogni.

Gefährlich, adj., mit Gefahr verbunden, veszedelmes p. o. betegség; Gefahr bringend, veszedelmes, ártalmas p. o. ember, rossz ember; adv. veszedelmesen, ártalmasan.

Gefährlichkeit, die, veszedelmesség, ártalmasság.

Gefährte, der, auf Reisen, uti társ; Gesellschafter, társ, pajtás.

Gefährtin, die, társ, t. i. asszony, leány.

Gefäß, das, bei dem Wasser, lecsés, vízcsésés p. o. a' víz esése.

Gefälle, die, Abgaben, jövedelem az adóból, vámból; Einkünfte, adó a' jöszágtól.

Gefällig, adj., gefallend, tetsző, kedves, kellemetes; st. beliebig, ist es gefällig, tetszik; Gefälligkeiten erweisend, maga kedveltető; másnak szolgálni v. tetszeni kívánó, kedveskedő; st. fällig, fizetés idejére ért v. jutott, a' minek fizetés ideje eljött; z. B. das Geld ist morgen gefällig, a' pénz lefizetésének ideje holnap telik.

Gefälligkeit, die, Dienstfertigkeit, szolgálatra való készség, maga kedveltetés; der Gefallen, szivesség, jóakarát.

Gefänglich, adv., fogolyul, rabul, rabként; jemanden gefänglich einziehen, valakit megfogni, bezárni, fogságba vinni, p. o. gonoszlevőt.

Gefängniß, das, st. Gefangenschaft, rab-ság, fogság; der Ort für Gefangene, fogház, tömlöcz.

Gefängnißstrafe, die, tömlöcczel való büntetés.

Gefäß, das, st. Degengefäß, kardmarkolat; ein Geschirr, edény, z. B. zum Weine, boros v. bornakvaló edény; in der Anatomie, nedvedény az emberi testben; z. B. Blutgefäße, vérerek.

Gefäßchen, das, edényke.

Gefäßlehre, die, nedvedények tudománya.

Gefahr, die, veszedelem, veszély; in Gefahr bringen, stürzen, veszedelembé hozni, vinni, ejteni; der Gefahr aussetzen, veszedelemre kitenni; in Gefahr stehen, veszedelemben forogni; es ist keine Gefahr, nincs

mitől félni; auf meine Gefahr, mind én reám, enyim legyen a' kár, csak rajta.

Gefahrlos, adj., veszedelmen kívülvaló.

Gefahrvoll, adj., veszedelmes, nagyon veszedelmes.

Gefallen, tetszeni, kedve szerint v. kedvére lenni valakinek; zu gefallen suchen, valakinek kedvét keresni v. kedvébe járni, igyekezni; sich etwas gefallen lassen, megelégedni valamivel, megnyugodni valamin v. rajta.

Gefallen, das, der Wille, das Belieben, akarat, tetszés; Gefälligkeit, die, szivesség, jóakarát.

Gefangen, partic. u. adj., eig. u. trop. fogott, megfogott, elfogott, elfogat-tatott; gefangen seyn, fogva lenni; sich gefangen geben, fogolynak megadni magát; (von Soldaten) gefangen nehmen, megfogni v. elfogni valakit, t. i. hadifoglyot, fogságba ejteni.

Gefangene, der, ein Gefangener, fogoly; rab; die Gefangenen austauschen, ki-váltani a' folyokat v. hadifoglyokat.

Gefangennehmung, die, fogságba vivés.

Gefangenschaft, die, fogság; in Gefangenschaft geraten, fogságba esni.

Gefangenwärter, der, porkoláb, foglyokkal bánó, tömlöcztartó.

Gefecht, das, csata, verekedés, viadal; sich in ein Gefecht einlassen, össze-csapni, viadalba ereszkedni; meg-ütközni; ein Gefecht liefern, ütkö-zetet adni, megütközni.

Gefedel, das, hegedű czinczogatás.

Gefieder, das, d. i. die Federn, toll, tollazat, tollai valamely madárnak; das Flügelwerk, szárnyas állat, madár.

Gefilde, das, mező, mezőség, rét, rét-ség.

Geflatter, das, repkedés, repdesés, szárnyacsattogtatás, szárnyal csapkodás.

Geflecht, das, cserény, rács, akármilyen dolog.

Geflüchte, das, soltozás.

Geflüßen, adj., st. befließen, szorgalmatos; geflüßen seyn, szorgalmatoskodni, igyekezni iparkodni valamin.

Geflüßenheit, die, iparkodás, szorgalom, igyekezet, szorgalmatoskodás.

Geflüßentlich, adj., z. B. Fehler, szántszándékkal való, szántszándékos v. önkéntes p. o. hiba.

Geflüche, das, káromkodás.

Geflügel, das, szárnyas állat, p. o.

madarak, baromfi, majorság, apró-marha.

Geflügelt, adj., szárnyas.

Geflüster, daß, sussogás, sutlogás.

Gefolge, daß, kísérek, kísérek sokaság v. sereg.

Gefräßig, adj., nagyehető, torkos; adv. torkosan.

Gefräßigkeit, die, torkosság, nagyehetőség.

Gefrage, daß, kérdezősködés, tudakozás, tudakozódás.

Gefreite, der, alkáplár.

Gefrieren, fagyni, megfagyni.

Gefrieren, daß, megfagyás, fagy.

Gefrierpunkt, der, fagypont.

Gefügig, adv., alkalmaztatható.

Gefühl, daß, érzés, érzék, tapasztat, érzéklet, érzéket, érzékség; natürliches Gefühl, természeti érzés; feines, zartes Gefühl, finom érzés v. érzékenység; Gefühl für das Schöne, a' szépnek érzése; menschliches Gefühl, emberiség.

Gefühllos, adj., érzéketlen; trop. érzéketlen durva, keményszívű.

Gefühllosigkeit, die, érzéketlenség; trop. keményszívűség.

Gefühlsvoll, adj., érzékeny; adv. érzékenyen.

Gefünst, adj., ötös; adv. ötösen, ötözve.

Gefürstet, adj., herczegített, herczegségre vagy fejedelemségre emeltetett.

Gegen, praepos. m. d. Accus. felé, —ra, —re, —nak, —nek; erant, —hoz, —hez; st. wider, ellen; st. für, —ért, —an, —on, —en; —hez v. —hoz képesz; mintegy, körülbelől, felő; gegenüber m. d. Dat. általellenben; in Comp. ellenkező, ellenevaló.

Gegenanstalt, die, ellenkező intézet, ellenevaló készület.

Gegenantwort, die, ellenvaló felelet.

Gegenbefehl, der, ellenkező parancsolat.

Gegenbekenntniß, daß, ellenevaló vallástétel.

Gegenbeleidigung, die, visszasértés, viszontsértés.

Gegenbemerkung, die, ellenvaló megjegzés.

Gegenbericht, der, ellenkező jelentés.

Gegenbescheinigung, die, ellenkező bizonyítás v. bizonyágtétel.

Gegensuch, der, visszalátogatás.

Gegenbetrachtung, die, ellenkező vizsgálódás.

Gegenbeweis, der, ellenkező bizonyosság.

Gegenbild, daß, ellenkező kép.

Gegenblick, der, visszatekintés, viszonzás, kölcsönös tekintet.

Gegenbuch, daß, ellenmássa valamelly könyvnek p. o. számadó könyvnek.

Gegend, die, auf der Erdoberfläche, tájék, környék, vidék; in unserer Gegend, itt körülbelől, a' mi tájunkon; am Himmel, égtáj, éghajlat; die vier Himmelsgegenden, az ég négy tájéka v. részei.

Gegendienst, der, kölcsönös szolgálat v. szívesség.

Gegendruck, der, visszanyomás.

Gegeneinander, adj, kölcsönös, viszszonos; adv. kölcsönösen.

Gegeneinander austauschen, egymásközt v. egymással kicserélni.

Gegeneinanderfechten, egymással v. egymás ellen harcolni.

Gegeneinanderhaben, etwas, egyenlenségnek, visszavonásnak lenni közöttök.

Gegeneinanderhalten, összevetni, összevasonlítni.

Gegeneinanderhaltung, die, összehasonlítás, egybevetés.

Gegeneinanderlaufen, anprallen, egymásnak neki menni, egymásba ütközni.

Gegeneinander vertauschen, egymással felcserélni.

Gegenerinnerung, die, ellenvetés, ellene mondása valakinek.

Gegenerklärung, die, ellenvetés, ellenvető kinyilatkoztatás.

Gegenfall, der, ellenkező eset; im Gegenfall, ellenben, az ellenkező esetben.

Gegenfaß, adv., külömben.

Gegenforderung, die, ellenkező kívánság, viszont kérdés.

Gegenfrage, die, viszont kérdés.

Gegenfüßler, die, pl. talpaljakok, ránk lábbal forduló lakosok, ellenlábások.

Gegengabe, die, viszont ajándék.

Gegengeschenk, daß, idem.

Gegengefälligkeit, die, kölcsönös szíveség vagy jóakarat.

Gegengewicht, daß, fontmás, fontmássa, ellenmérték, megfelelő mérték; trop. daß Gegengewicht geben, ellentállani, az ellenrészt erányba tartani, segíteni; daß Gegengewicht halten, megfelelni valakinek, érni v. bírni vele.

Gegengift, das, méregölő.
 Gegengrund, der, ellenvaló ok.
 Gegengruß, der, Gegencompliment, köszönés, viszontköszöntés, köszöntés elfogadása.
 Gegengunst, die, viszont kedveskedés.
 Gegenhaß, der, visszahangzás.
 Gegenhalt, der, tartalék; tartózkodás, visszatartózkodás.
 Gegenhilfe, die, viszont segítség.
 Gegenklage, die, viszontvád, kölcsönös per.
 Gegenkläger, der, visszaperlő v. vádló, kölcsönös vádoló.
 Gegentliebe, die, kölcsönös szeretet.
 Gegenlist, die, kölcsönös ravaszság.
 Gegenmine, die, ellenkező aláásás.
 Gegenpart, der, d. i. Gegner, ellenkező fél.
 Gegenpartei, die, ellenkező rész, felekezet v. fél.
 Gegenpfeiler, der, die Gegenstütze, ellentámasz.
 Gegenquittung, die, ellennyugtató t. i. írás.
 Gegenrechnung, die, ellenszámolás, ellenszámvetés, visszaszámolás; Gegenrechnung halten, megvizsgálni a számadását t. i. ellenszámvetés által.
 Gegenrede, die, felelet, felelő beszéd; ellenmondás, ellenvetés; ohne Gegenrede, ellenvetés nélkül.
 Gegensatz, der, ellentétel, ellenvetés, ellenmondás, ellenkező mondás, ellenvető felelet; im Gegensatz, ellenben, ellenében.
 Gegenschuß, der, visszahangzás.
 Gegenschwein, der, st. Widerschein, visszafény v. fénylés; st. Gegenbescheinigung, ellenkező bizonyítás.
 Gegenschreiber, der, ellenmásoló, ellenmásíró.
 Gegenschrift, die, ellenmásolat, ellenírás.
 Gegenseite, die, fonákja, viaszája v. ellenkező fele valaminek.
 Gegenseitig, adj., wechselseitig, z. B. Liebe, Wohlwollen, kölcsönös szeretet v. jóakarat; st. entgegen gesetzt, ellenkező; adv. kölcsönösen.
 Gegenseigel, das, ellenpecsét.
 Gegenstand, der, st. Widerstand, ellentállás; der Stoff zu etwas, Materie, tárgy, felvett tárgy; etwas zum Gegenstande seiner Rede machen, valamit beszéde tárgyául felvenni v. választani; er ist der Gegenstand meiner Achtung und Liebe, ő az, a' kit tisztelek és szeretek; der Gegenstand

unseres Mitleids, szánokozunk valakin; er ist andern der Gegenstand des Gespöttes, mások csak csúfot üznek belőle; das ist der Gegenstand meiner Wünsche, minden kívánságom oda megy ki; in der Denklehre, tárgy.
 Gegenstoß, der, ellentaszítás, elleneütődés.
 Gegenstück, das, megfelelő képmás v. képpár, párja valamelly festésnek v. képnek.
 Gegentheil, der, ellenkezőfél, v. rész, ellenfél, ellenrész; das Gegentheil, ellenkező dolog, ellenkezet; im Gegentheil, ellenben, sőt inkább; das Gegentheil behaupten, ellenkezőt állítani.
 Gegentheilig, adj., ellenkező.
 Gegentheils, adv., ellenben.
 Gegenüber, adv., — val, — vel, által-ellenben, — nak ellenében.
 Gegenverbindung, die, ellenszövetség.
 Gegenverehrung, die, kölcsönös ajándék.
 Gegenverheißung, die, kölcsönös ígéret.
 Gegenvermächtniß, das, kölcsönös testamentom.
 Gegenverordnung, die, ellenrendelés, ellenkező rendelés.
 Gegenverpflichtung, die, kölcsönös kötelezés.
 Gegenversicherung, die, kölcsönös állítás v. bizonyossá tétel.
 Gegenversprechen, das, kölcsönös ígéret, viszontigéret.
 Gegen-Visite, die, viszontlátogatás.
 Gegenvorstellung, die, ellenvetés, ellenmondás, ellenvaló előterjesztés, kikelés valami ellen.
 Gegenwurf, der, kölcsönös szemrehányás.
 Gegenwärtig, adj., jelenvaló, jelenlévő; gegenwärtig seyn, jelen lenni; adv. most, ezennel.
 Gegenwart, die, jelenlét, jelenlétel; in jemandes Gegenwart, valaki jelenlétében; Gegenwart des Geistes, maga feltalálása; Gegenwart des Geistes haben, magát feltalálni, magát hirtelen feltalálni.
 Gegenwehr, die, ellentállás; sich zur Gegenwehr stellen, ellentállani, magát oltalmazni valaki ellen.
 Gegenwind, der, ellenkező szélvész.
 Gegenwirkung, die, ellenerő, ellenmunkálás, v. művelés.
 Gegitter, das, rostély.
 Gegittert, adj., rostélyos, reczés.
 Gegner, der, ellenkező fél, ellentálló,

ellenző; st. Feind, rosszakaró, ellenség.

Schaben, sich, j. B. g'hab dich wohl! légy jó egészségben, élj szerencsésen, Isten hozzád!

Schäde, daß, der Zaun, sövény, sövénykerítés; sövénnel békerített hely.

Schänge, daß, j. B. des Berges, meredekség, hajlósság; függő, függő drágaság v. czifraság; Eingeweide, belsőrészek, bél.

Schäßig, adj., hassend, gyűlölséges, gyűlölő; was geßagt wird, gyűlöl, utálatos, gyűlölséges; adv. gyűlölségesen, gyűlölve, gyűlöletes módon.

Schäßigkeit, die, gyűlölség, utálatosság.

Schäuf, daß, j. B. einer Uhr, tok, p. o. óratok.

Schäufemacher, der, óratok csináló.

Schalt, der, der körperliche Inhalt, térség, köz, tágasság; innerer Werth, j. B. von Münzen, belső becs, érték; st. Besoldung, fizetés, zsold.

Schaltlos, adj., értéketlen, a' minek belső becsé nincs.

Scharnischt, adj., pánczélos, mejjvásas, vasas.

Schau, daß, vágás, írtás, erdővágás, erdőírtás, pagony; einen Wald in 10 Schaeue eintheilen, valami erdőt tíz írtásra osztani.

Schecf, daß, daß Hecken, madárköltés, madarak kiköltése; die gehecten Thiere, madár fiak, kiköltött madarak, kölyök, kölykek.

Scheim, adj., titkos, titokbanvaló, allattombanvaló; adv. titkosan, titokban, allattombanvaló.

Schrimnig, daß, titok.

Schrimnigvoll, adj., titkolódzó, titokkal teljes, titok tettető.

Schreimfchreiber, der, titoknok.

Schreimfchreibekunst, die, titkos írás mestersége.

Scheiß, daß, parancsolat, megparancsolás t. i. szóval, meghagyás.

Sehen, einhergeben, menni, járni; zu Fuße gehen, gyalog menni, járni, gyalogolni; woher, wohin? menni valahová; j. B. laß mich gehen, eressz, hadd menjek; jemanden gehen lassen, d. i. loslassen, valakit eleresztetni; unter die Augen gehen, szemre eleibe kerülni; zu Bette gehen, lefeküdni; zu Schiffe gehen, hajóra ülni; aus den Augen gehen, elmenni v. eltávozni szemei elől; aus dem Wege gehen, kitérni az útból; eine

Weile gehen, egy mértföldet menni; st. reifen, utazni, igyekezni valahová; hingehen, meggehen, elmenni; geh! eredi! menj el! geh nur! eredi csak! st. handeln, verfahren, j. B. vorsichtig gehen, vigyázva bánni valamivel; in sich gehen, magába szállani; müßig gehen, heverni, korhelkedni, henyélni. Von leblosen Dingen, st. sich bewegen, menni, járni, mint p. o. a' kocs, hajó, az óra, a' malom; der Wind geht, a' szél fúj; der Fluß geht ins Meer, ez a' folyóvíz a' tengerbe ömlik v. foly; es geht alles durch seine Hände, minden az ő kezén fordul meg v. megy keresztül; trop. abgeben, j. B. die Post geht um 6 Uhr, a' posta 6 órakor megy v. indul; st. aufgehen, j. B. der Teig ist zu sehr gegangen, a' tészta nagyon elkelt; st. hineingehen, in sich fassen, beléfélni, belémenni; j. B. so viel Wein geht nicht in die Flasche, annyi bor nem megy belé a' palackba; st. tönen, flingen, von musikalischen Instrumenten, j. B. die Orgel geht nicht, az orgona nem szól; die Melodie geht schön, szépen megy v. hangzik ez az ének v. dal; auch trop. ist geht es aus einem andern Tone, most más hangon v. húrton megy minden; st. sich erstrecken, j. B. das Kleid geht bis an die Knie, ez a' ruha térdig ér; wohin führen, j. B. der Weg geht hier nach Wien, ez az út Bécsbe visz; die Fenster geben in den Garten, az ablakok a' kertre nyílnak; trop. wo geht die Reise hin? hová utazol? — es geht auf zwölf, tizenkettőre jár az óra; auf etwas abzielen, j. B. er geht nur auf seinen Nutzen, ő csak a' maga hasznát nézi v. a' maga hasznára néz. Von unkörperlichen Dingen, Begebenheiten der Zeit, j. B. das geht mir nahe, azt nagyon sajnálom, az engemet is közelről érdekel; darüber geht nichts, már az felséges, már azt semmi seíül nem haladja; Gewalt geht über Recht, hatalmasabb az erő az igazságnál; vom Erfolge der Begebenheiten, j. B. gut von Statuen geben, jól menni, boldogulni vele v. benne; wie man's treibt, so geht's, lá hogy igyekszik, úgy vesszi hasznát; von den Schicksalen des menschlichen Lebens, j. B. wie geht es dir? hogy vagy? mint vagy? es geht mir wohl, jól vagyok, egészsé-

- ges vagyok, semmi bajom sincs; és mag' n'ir gehen, wie es will, akár hogy legyen is dolgom, akár mire üssön is ki a' dolgom — laß es gehen, wie es geht, had' menjen a' dolog a' maga útján; drunter und drüber gehen, összevissza menni, mint a' dolog a' zürzavarban.
- Gehen, daß, menés, járás, járkálás; im Gehen, a' menés közben, mentemben; mentedben 's a' t. jártomban, jártodban.
- Gehenk, daß, függő czifraság.
- Gehentelt, adj., füles p. o. fazék.
- Gehent, daß, ordítás p. o. kutyaordítás; jajgatás.
- Gehirn, daß, agyvelő; kein Gehirn haben, eszének nem lenni; im Gehirn nicht richtig seyn, megzavarodott eszű lenni, a' kinek elment az esze.
- Gehöbne, daß, kigúnyolás.
- Gehölz, daß, liget, csere, erdő.
- Gehör, daß, daß Hören, hallás; nach dem Gehör beurtheilen, hallásból, itél'ni meg valamit; daß Vermögen zu hören, halló tehetség, hallás, fül; ein gutes, scharfes Gehör haben, könnyen v. jól hallani, éles hallással birni; schweres Gehör haben, nehezen hallani; st. Audienz, meghallgatás; Gehör geben, meghallgatni; kein Gehör geben, meg nem hallgatni valakit; st. Befolgung, j. B. Gehör geben, hajtani, figyelmeztetni valakire v. valaki szavára.
- Gehören, jemandes Eigenthum seyn, valakié v. valaki vagyona, jószágá lenni; j. B. dieser Garten gehört mir, nem Freunde, ez a' kert az én barátomé; wem gehört dieses Buch? kié ez a' könyv? es gehört mir, ez az enyim; st. betreffen, tartozni valamire; j. B. das gehört nicht zur Sache, ez nem tartozik a' dologra; das gehört für dich, ez neked tartozik, ez a' tiéd, ez tégedet illet; unterworfen seyn, j. B. zu jemandes Herrschaft gehören, valaki hatalma alá tartozni v. hatalma alatt lenni; einen Theil eines Ganzen bilden, j. B. der Schlüssel gehört zu meinem Schranke, ez a' kulcs az almáriomhoz való v. annak a' kulcsa; nöthig seyn, szükséges lenni, megkívántatni; Befugniß zu einer Stelle, j. B. die Bücher gehören nicht auf den Tisch, nem az asztalon állanak ezek a' könyvek, v. nem ott van a' helyek; sich schicken, gebühren, illeni; es gehört sich nicht, daß ic. nem illik, hogy 's a' t. wie es sich gehört, a' mint illik.
- Gehörgang, der, a' hallás útja.
- Gehörig, adj., angehörig, j. B. das Haus ist mir gehörig, ez a' ház az enyim; sich beziehend, tartozó, való valahová; schicklich, illő, illendő; adv. illendően, illendőképpen, illő módon, annak rende szerént, jól, helyesen.
- Gehörkunt, Gehörlehre, die, hallás tudománya v. mestersége.
- Gehörlos, adj., siket, a' ki nem hall.
- Gehörlosigkeit, die, siketség.
- Gehörn, daß, ágashogas szarv.
- Gehörnerne, der, hallóin.
- Gehörnt, adj., szarvas; adv. szarvasan.
- Gehorchen, engedelmeskedni valakinek, szót fogadni.
- Gehorchen, daß, engedelmeskedés, szófogadás.
- Gehorsam, adj., engedelmes, szófogadó; als Höflichkeitwort, j. B. gehorsamer oder gehorsamster Diener, az Úrnak 's a' t. kész v. alázatos szolgája; adv. engedelmesen.
- Gehorsam, der, engedelmesség; st. Gefängniß, für Ungehorsame, fenytőhely.
- Gehre, die, schräge Richtung eines Körpers, bei einigen Handwerkern, finta-ság, kajszaság; st. Keil, ék.
- Gehren, der, szegletmérő az asztalosoknál; st. Zwickel, pálha.
- Gehülfe, der, segítő, segítő társ, segéd.
- Gehülfsinn, die, segítő társ, t. i. asz-szony, leány.
- Geier, (Geper), der, keselyű.
- Geieradler, der, egyiptomi keselyű.
- Geiser, der, nyál, tajtékos nyál, tajték.
- Geiserig, adj., nyálas, tajtékos.
- Geisern, tajtékezni, tajtékot túrni.
- Geige, die, hegedű; auf der Geige spielen, hededülni.
- Geigen, daß, hegedülés.
- Geigenbogen, der, hegedűvonó.
- Geigenmacher, der, hededűcsináló.
- Geigensaiten, die, hegedűhúr.
- Geigensteg, der, hegedűláb.
- Geiger, der, hegedűs.
- Geil, adj., zu fruchtbar, buja kövér, nagyon kövér p. o. a' föld, a' vetés; unzüchtig, buja, bujálkodó, fajtalan; geil seyn, bujálkodni, buja életet élni; adv. buján, bujálkodva, fajtalánul.
- Geilheit, die, bujaság, szaporoság; bujálkodás, fajtalanság.

- Geißbart, der, kecskedisz, bakszakállfű.
 Geißblatt, das, jérikoi loncz v. rózsaszulák.
 Geißbock, der, kecskebak.
 Geiße, die, kecske.
 Geißel, der, kezes, kezes rab.
 Geißel, die, eine Peitsche, korbács, ostor; st. Plage, ostor, büntetés.
 Geißeln, valakit ostromozni, megkorbácsolni.
 Geißelung, die, ostromozás, korbácsolás.
 Geist, der, ein wirksames Wesen, z. B. beim Wein, erő, szesz, erőszesz; trop. das Beste eines Buches, oder einer Schrift, lelke, veleje, java p. o. a' könyvnek; die Lebenskraft, élet-erő, életszesz, elevenesség; st. Seele des Menschen, lélek; der Geist ist unsterblich, a' lélek halhatatlan; bes. von den verschiedenen Kräften des menschlichen Verstandes, elme, ész; st. Scharfsinn, elmesség, szellem; st. Gesinnung, Gemüthsverfassung, indulat, érzés; eigentümliche Art zu denken und zu handeln, lélek, gondolkozás; z. B. der Geist des Volkes ist im Ganzen gut, a' nép általában véve jól gondolkodik, v. jó gondolkodású; der Nationalgeist eines Volkes, valamelly népnek gondolkodás módja; st. Muth, bátorság; von besonderen Menschen, z. B. ein falscher Geist, ravasz ember v. lélek; ein schöner Geist, szép elméjű v. eszű ember; ein einfaches Wesen, z. B. Gott, Engel, lélek, lelki valóság; der heil. Geist, a' szent lélek; ein böser Geist, gonosz lélek; st. Gespenst, kísértet.
 Geisterbeschwörer, der, ördögűző.
 Geisterbeschwörung, die, ördögűzés.
 Geistererscheinung, die, kísértet.
 Geistergeschichte, die, kísértetes történet.
 Geisterlehre, die, lélektudomány.
 Geisterseher, der, Schwärmer, kísértetlátó.
 Geisterstunde, die, éjszél.
 Geisterwelt, die, lelki világ.
 Geistesanlagen, die, lelki tehetség.
 Geistesfrucht, die, elme szülemény.
 Geistesgaben, die, lelki ajándékok v. adományok.
 Geistesgegenwart, die, elmefeltalálás.
 Geistesgröße, die, felemelkedett lélek, lélek nagysága.
 Geisteskraft, die, lelki erő, lélek ereje.
 Geistesnahrung, die, lelki táplálék.
 Geistesruhe, die, elme nyugalom.
 Geisteschwäche, die, lélek gyengesége, gyenge ész v. elme.
 Geisteschwung, der, lélek felemelkedése.
 Geistesstärke, die, lélek ereje, lelki erő.
 Geistesverirrung, die, lélektévelyedés.
 Geisteszerrüttung, die, megtévelyedés.
 Geistig, adj., szesz, erőszesz, erős p. o. bor; trop. einen hohen Grad von Verstand besitzend, eszes, elmés, szellemes; unförperlich, lelki, lélekbeli.
 Geistlich, adj., lelkiképpen; die geistliche und ewige Wohlfahrt, lelki és örök boldogság; kirchlich, gottesdienstlich, egyházi, belső, papi; z. B. geistliche Güter, Aemter, egyházi v. papi jószágok, hivatalok; geistliches Recht, egyházi törvény; geistlicher Stand, egyházi v. papi rend.
 Geistlicher, ein, pap, egyházi főúr, v. személy, prédikátor; die Geistlichen, egyházi személyek, papok, prédikátorok.
 Geistlichkeit, die, papság, papok, egyházi személyek, egyházi rend.
 Geistlos, adj., ohne Leben, ohne Kraft, z. B. ein Gedicht, erőtelen, lankadt, szellemtelen, p. o. versezet; ohne Scharfsinn, tompa elméjű v. eszű, elmétlen, gyáva.
 Geistlosigkeit, die, tompaság, elmétlenség.
 Geistreich, geistvoll, adj., Geist habend, z. B. Wein, erős, szesz p. o. bor; trop. viel Verstand besitzend, eszes, elmés, igen elmés, nagy elméjű; adv. elmésen, eszesen.
 Geiz, der, fősvénység, pénzkuporás; zu große Sparjamkeit, zsugoriság, fukarság.
 Geizen, fősvénykedni; trop. sehr begierig nach etwas seyn, szomjúhozni, szomjúhozva kívánni valamit.
 Geizhals, der, zsugori, fukar, fősvény lélek.
 Geizig, adj., fősvény, pénzkívánó; zu sparsam, zsugori, kuporgó, zsobrázkodó; adv. fősvényen, fősvényül; zsugorogva, zsugorgatva.
 Geitze, das, zsémbelődés.
 Geizlässe, das, csiholás, nyikogás.
 Geizlapper, das, csörgés, zörgés.
 Geizlatz, das, mit Händen, tapsolás; mit Peitschen, csattogtatás, pattogatás p. o. ostorral; Geschwäg, haszontalan fecsegés.
 Geizling, das, csengés.
 Geizirr, das, csörgés.

Geklopfe, daß, kopogás.

Gekrache, daß, ropogás, recsegés.

Gekriegel, daß, karczolás, karmalás.

Gekröse, daß, fodorháj.

Gelache, daß, nevetés, kaczagás.

Gelächter, daß, nevetség, nevetés, kaczagás, kacaj.

Geländer, daß, párkány, párkányozat; fogódzó.

Gelärm, daß, lárma.

Geläufig, adj., szapora, gyors, sebes, gyakorlott; i. B. eine geläufige Zunge, szapora v. sebes nyelv; adv. szaporán, gyorsan, sebesen; gyakorlottan.

Geläufigkeit, die, szaporaság, sebesség, gyorsaság; der Zunge, a' nyelvnek sebes forgása v. gyakorlottsága.

Geläute, daß, harangozás, csengetés; die Glocken, harangok.

Gelag, daß, vendégség.

Gelangen, wohin kommen, oda jutni v. érni, elérni, eljutni valamely helyig; von Sachen, jönni, jutni, érni, érkezni; in Besitz kommen, valamihez jutni, szert tenni valamire, elnyerni p. o. a' fejedelmi széket, jeles hivatalt.

Gelass, daß, im Hause, d. i. Geräumig, migkeit, tágasság, tágas hely; st. Raum, tér, hézag; st. Bequemlichkeit, alkalmatosság, könnyebbség; Gelass haben, d. i. geräumig wohnen, tágasan lakni — bequem wohnen, kedvére lakni; st. Verlassenschaft, daß Legat, hagyomány, hátrahagyott vagyon.

Gelassen, adj., szelid, csendes; adv. csendesen, békével, szeliden, megindulás nélkül.

Gelassenheit, die, csendesség, megindulatlanlanság, szelidség.

Gelaufe, daß, futás, futkozás.

Gelb, adj., sárga; gelb werden, megsárgulni.

Gelbe, daß, im Ei, a' tojás sárgája v. széke.

Gelbgießer, der, sárgarézmiwes, rézőntő.

Gelbgrün, adj., pázsitszínű.

Gelblich, adj., sárgás; adv. sárgásan.

Gelblichgrün, adj., sárgás zöld.

Geldroth, adj., sárgás veres.

Geldschnabel, der, székecsszájú.

Geldsucht, die, sárgaság.

Geldsüchtig, adj., sárgaságban lévő, sárgaságos, a' ki sárgaságba van.

Geldsuchtmurzel od. Gelbmurzel, die, sárga v. festő gyömbér.

Geld, daß, pénz; für Geld kaufen, pén-

zen v. valamelly áron venni; zu Geld machen, d. i. verkaufen, eladni; bares Geld, kész pénz; falsches Geld, hamis v. rossz pénz; geborgtes Geld, kölcsön pénz; müßiges Geld, heverő pénz; ich brauche Geld, pénzre van szükségem; ich bin nicht bei Gelde, nincs pénzem.

Geldangelegenheit, die, pénzügy, pénzbeli állapot, pénzt illető dolog.

Geldarm, adj., pénztelen.

Geldausgabe, die, költség.

Geldbedürftig, adj., pénz nélkül szükködő.

Geldbeaterde, die, pénzkívánás, pénzrevágyás.

Geldbeaterig, adj., pénzt kívánó, pénzrevágyó.

Geldbelohnung, die, pénzbeli jutalom v. megjutalmaztatás.

Gelbeutel, der, pénzes erszény, v. zacskó.

Geldbürge, der, pénzrevaló kezes.

Geldbuße, die, pénzbeli bírság.

Geldcasse, die, pénztár, kassza.

Geldeinnahme, die, pénzbévitel.

Geldeinnehmer, der, pénzbészedő.

Geldforderung, die, pénzkívánás.

Geldgeiz, der, pénzrevágyás, pénzrevaló fősvénykedés, fősvénység.

Geldgeizig, adj., fősvény.

Geldgürtel, der, die Geldfalte, pénzes tűsző.

Geldhülfe, die, pénzbeli segítség.

Geldhunger, der, pénzre ehezés.

Geldkasten, der, pénzes láda.

Geldmäkler, der, pénzváltogató, pénzrevaló uzsoráskodó.

Geldmangel, der, pénz szűke.

Geldnot, die, pénzbeli szükség.

Geldpost, die, summa pénz.

Geldrechnung, die, pénz számvetés.

Geldsache, die, pénzbeli dolog.

Geldsack, der, pénzes zacskó.

Geldschuld, die, pénzbeli adósság.

Geldstrafe, die, pénzre büntetés.

Geldstück, daß, pénz, egy darab pénz.

Geldsumme, die, pénzsumma.

Geldtasche, die, pénzeszszeb.

Geldverfälscher, der, pénzhamisító.

Geldverfälschung, die, pénzhamisítás, pénzrontás.

Geldverleiher, der, pénzkölcsönöző.

Geldverlust, der, pénzveszteség.

Geldverschwendung, die, pénzvesztegetés.

Geldwechsel, der, pénzváltás.

Geldwechsler, der, pénzváltó.

Geldzins, der, pénzkamat.

Gelege, das, im Weinbaue, bujtás, hom-
lítás, porhajas, (bujtásnak).

Gelegen, adj., fekvő, lévő; bequem,
alkalmatos, jó valamire, p. o. hely;
gefällig, tetsző; wenn es dir gelegen
ist, ha neked tetszik; es ist daran
gelegen, sok függ a' dologtól; mir ist
nicht viel daran gelegen, nem sokat
gondolok vele; adv. jókor, éppen
jókor.

Gelegenheit, die, st. Lage, fekvés, al-
kalmatos hely; Beschaffenheit einer
Sache, ha a' dolog úgy hozza magá-
val, a' dologhoz képest; gelegene
Zeit, alkalom, alkalmatosság; bei er-
ster Gelegenheit, legelső alkalmatos-
sággal; die Gelegenheit benutzen, él-
ni az alkalmatossággal; mit welcher
Gelegenheit reistest du? micsoda alkal-
matossággal utazol? — st. Zufall,
dolog, történet, környülállás; wenn
es die Gelegenheit mit sich bringt, ha
a' dolog úgy hozza magával.

Gelegenheitsgedicht, das, alkalmatosság-
ra írt versek, alkalmatossági ver-
szet.

Gelegenheitspredigt, die, alkalmatosságra
való predikáció.

Gelegentlich, adj., alkalmatosságos; ge-
legentliche Erinnerung, jókori, annak
idejében való emlékeztetés; adv.
annak idejében, adandó alkalommal,
alkalmatosság adódván.

Gelegig, adj., könnyen tanítható,
könny v. könnyű eszű, foghatós
eszű.

Gelegigkeit, die, könnyű eszűség, fog-
hatóság könnyen taníthatóság.

Gelehrsamkeit, die, tudomány, tudó-
mányosság, tudósság.

Gelehrt, adj., tudós, tanult; die Ge-
lehrsamkeit betreffend, tudományos
p. o. utazás; gelehrter Briefwechsel,
tudós v. tudományos levelezés; adv.
tudósan, tudományosan.

Gelehrten Geschichte, die, tudósok törté-
nete.

Geleise, das, kerékvágás; trop. im Ge-
leise bleiben, a' rend mellett maradni.

Gelcit, das, d. i. Begleitung, kikésérés;
einem das Gelcit geben, kikésérni va-
lakit; begleitende Personen, kísérek,
kísérő sereg; die Erlaubnis zu ver-
reisen, utazásravaló engedelem, uta-
zási szabadlevél, v. passzus, elme-
netelrevaló szabadság; st. d. i. Ge-
leit, bátorságos utazásra való sza-
badlevél p. o. a' felsőségtől.

Gelcit, elkésérni valakit, kikésérni,
kísérőbe menni.

Gelcit, der, kísérő, kalauz.

Gelcitbrief, der, szabad útleve.

Gelcitseinnahme, die, vámbészédés.

Gelcitseinneher, der, vámbészédő; vá-
mos.

Gelcitgeld, das, vámrévbér.

Gelcitmann, der, kísérő.

Gelent, gelentig, gelentfam, adj., haj-
lékony, hajló, hajlós; adv. hajlón,
hajlósan.

Gelent, das, hajlás, csukló, iz; im
Rücken, gerincziz; der Ort der Zu-
sammenfügung, d. i. der Knochen, bō-
tyók, csikkely a' füvekszáran.

Gelentigkeit, Gelentfamkeit, die, hajlós-
ság, könnyen hajlás.

Gelentbein, das, bōtyók.

Gelentdrüse, die, hajlásbeli ikráshús.

Gelentlast, der, csuklónedv.

Gelentfam, adj., hajlós, hajlékony.

Gelentfamkeit, die, hajlósság.

Gelese, das, olvasás.

Gelichter, das, im verächtlichen Sinne,
st. Art. fajta, (megvető értelemben),
z. B. eines Gelichters seyn, egy cziin-
boróságban lenni, egy hūron pen-
dŭlni; sie sind gleiches Gelichters,
egy hūron pendŭlnek, egyik olyan
mint a' másik.

Geliebte, der, szerető, kedvese valaki-
nek; die Geliebte, szerető, kedvese
valakinek t. i. fejér nép.

Geliefen, d. i. gerinnen, megfogyni,
megaludni; geliefertes Fett, megfa-
gyott zsír; gelieferte Milch, aludt
tej.

Gelieferung, die, das Gerinnen, z. B.
der Milch, megalvás.

Gelind, adj., sanft, weich, lágy, puha,
t. i. tapintására nézve; nicht raub,
besig, z. B. Worte, gyenge, p. o. ki-
sejezés; gelinde Rede, szelid beszéd;
gelinde Aussprache, lágy kimondás;
gelinder Wein, gyenge bor; gelinder
Wetter, engedelmes idő; trop. ge-
linde Saiten aufzichen, d. i. nachge-
ben, alább hagyni valamivel, szelí-
debb hangon beszélni; adv. gyen-
gén, lágyan, szeliden, csendesen,
lassan; gelind mit jemanden umgehen,
gyengén, szeliden valakivel bánni.

Gelindigkeit, die, lágyág, szelidség,
jámorság, gyengeség, puhaság.

Gelingen, jól véghez menni; jól kiŭt-
ni, elsŭlni, boldogŭlni valamiben v.
valamivel; die Arbeit ist nicht gelun-

- gen, nem jól ütött ki a munka, nem sült el a munka.
- Gelingen, daß, a' dolognak elsülése, boldogulás valamivel.
- Gelispel, daß, susogás, suttogás.
- Geloben, freierlich versprechen, szentül fogadni; fogadást tenni, felfogadni; ígérni.
- Gelobniß, daß, fogadástétel.
- Gelobt, partic. et adj., ígért; dicsért; adv. ígérve; dicsértetett.
- Gelt, adj., unfruchtbar, meddő, nem terhes; eine gelte Kuh, meddő tehén; adv. von gelten, st. nicht wahr? nem igaz? úgy e? nemde? igaz e? úgy e bár? gelt Sie kommen? úgy e' eljön az Úr?
- Gelte, die, ein Gefäß, töltőedény.
- Gelten, érni, becsének lenni, tenni; der Thaler gilt 30 Groschen, a' tallér 30 garast test; einen moralischen Werth haben, d. i. a) Kraft, Gültigkeit, Ansehen haben, belső becsének lenni, erejének lenni, tehetni; J. B. es gilt jem. viel bei mir, nagy becsben van valaki előttem, sokat tartok valaki felől; etwas gelten lassen, helyben hagyni valamit, elfogadni; für einen rechtshaffenen Mann gelten, becsületes embernek tartatni; mir gilt das gleichviel, nekem az mind egy; das lasse ich gelten, már azt helybehagyom; b) erlaubt seyn, szabadosnak lenni; J. B. das gilt nicht, az nem lehet, az el nem fogadtatik; st. betreffen, illetni, J. B. was Einem gesagt wird, gilt Allen, a' mi egynek van mondva, mind illeti v. egynek van mondva, minden értsen róla, egynek szól a' lecke, kiki értsen róla.
- Geltend, adj., erejű, a' minnek ereje van; J. B. geltend machen, megállítani, erőt's hathatóságot adni valaminek, foganatossá tenni valamit; seine Ansprüche auf etwas geltend machen, a' keresetéhez hozzájutni.
- Geltung, die, nur in der Musik, der Werth der Noten, dem Zeitmaße nach, oder ihre Dauer, tartósság, eltartás, érték, mennyiség.
- Gelübde, daß, fogadás, felfogadás, fogadástétel; ein Gelübde thun, fogadni vagy felfogadni valamit, fogadást tenni.
- Gelüsten, kívánni, megkívánni valamit
- Gelsen, d. i. castriren, liberálni p. o. a' disznót.
- Gemach, adj., lassú, csendes; adv. langsam, csendesen.
- Gemach, daß, pl. die Gemächer, szoba, főképpen palotákban lévő szobák; st. schlechter Nachwerk, csinálmány t. i. rossz csinálmány.
- Gemächlich, adj., bequem, könnyüség, alkalmas, könnyebbségszerető, könnyéd, kényszerető; st. langsam, csendes, lassú p. o. menés; adv. langsam, könnyéden, csendesen; kényéden, könnyűséggel, tetszése szerint.
- Gemächlichkeit, die, Bequemlichkeit, könnyűség, könnyebbség; st. Reichlichkeit, lágyág, puhaság; ein gemächliches Ding, J. B. das Haus hat viel Gemächlichkeit, ebben a' házban sok az alkalom v. a' lakásbeli könnyebbség; mit Gemächlichkeit, könnyűséggel, alkalmas módon
- Gemacht, daß, csinálmány, rossz csinálmány; Zeugungsalter, nemzőtag.
- Gemäbde, daß, festés, festett kép; rajzolat, ábrázolat; ein Gemäbde von etwas machen, geben, lefesteni valamit, ábrázolatban előadni.
- Gemäbdesammlung, die, festésgyűjtemény, képtár.
- Gemäß, adj., schicklich, passend, hozzá, — hoz — hez illő v. alkalmaztatott, szeréntvaló; J. B. ein den Gesetzen gemäß Betragen, törvények szerént való v. azokkal megegyező élet v. magaviselet; adv. szerint, — hez képest, megegyezőleg; der Natur gemäß leben, a' természetel megegyezőleg élni, úgy élni mint a' természet kívánja; der Wahrheit gemäß reden, igazság szerint beszélni.
- Gemäßheit, die, megegyezés, öszvegyezés valamivel; in Gemäßheit, ahhoz képest.
- Gemäßigt, adj., mérsékelt, p. o. idő; adv. mérsékelve; J. B. sprechen, mérsékelt hangon v. mérsékelve beszélni.
- Gemäuer, daß, kőfalak.
- Gemahl, der, házastárs, férj, hitves.
- Gemablinn, die, feleség, hitves.
- Gemahnen, emlékeztetni valakit valamire, eszébe juttatni valakinek valamit; st. gefallen, tetszeni; es gemahnet mich, nekem úgy tetszik.
- Gemein, adj., gemeinschaftlich, köz, közös, közönséges, p. o. hiba; daß gemeine Wohl, a' köz jó; gemeine Sachen mit jemanden machen, közös

ügyének lenni valakivel; überall befindlich, befannt, közönséges, közönségesen esmeretek p. o. szavak; gemein machen, közönségessé tenni, elhírlelni; gemeine Art zu reden, közönséges előadás módja; überall gewöhnlich, szokott, rendszeréntvaló, közönséges, középszerű; keine gemeinen Talente besitzen nem közönséges tehetséggel bírni; pöbelhaft, köz, közönséges, köznépi p. o. beszéd mód; der gemeine Mensch, d. i. der Pöbel, a'közrendű ember, a'köz nép, a' parasztok, köz emberek; st. vertraut, meghitt valakivel; mit jemanden gemein werden, meghitt barátságba esni valakivel, összevgyalulódni valakivel; die ganze Gemeinheit betreffend, z. B. das gemeine Wesen, a' közjó; die gemeine Cassé, közös pénztár; der gemeine Weg, a' közönséges út; adv. közönségesen, közönséges módon.

Gemeinanger, der, közösrét.

Gemeinde, Gemeinde, die, die sämtlichen Ortsbewohner, község, közönség, nép; die Religionsverwandten zusammen genommen, gyülekezet, vallástársaság, eklézsia; st. Versammlung, gyülekezet, község; ein Grundstück, welches einer ganzen Gemeinde gehört, das Gemeindegut, közönség jószág, közjószág.

Gemeinsaftlich, adj., közértelmű, értelmes; adv. z. B. sprechen, értelmesen p. o. beszélni.

Gemeingeist, der, közakarat, megegyező közakarat, közjó lelke.

Gemeinbau, das, helység v. falu háza, község háza.

Gemeinbeit, die, közönség, közjószág.

Gemeinherrschaft, die, közös birtok.

Gemeiniglich, adv., többnyire, közönségesen, rendszerént.

Gemeinnützig, adj., közhasznú; adv. közhasznú módon, köz haszonra.

Gemeinnützigkeit, die, közhasznúság.

Gemeinsam, adv., közösen, közönségesen.

Gemeinschaft, die, közösség, összevgyalódás, közösülés, egyesség; Umgang, társalkodás, társaság; mit jemanden Gemeinschaft haben, társalkodni valakivel, társaságban lenni; Gemeinschaft machen, összeállani valakivel, társaságba lépni; in Gemeinschaft, együtt; die Gemeinschaft des heil. Geistes, a' sz. léleknek ereje v. közösülése.

Gemeinschaftlich, adj., közös, köz, egy közönséges; egyesült, p. o. hajóserreg; adv. közösen, egyesülve, együtt p. o. ebédelni.

Gemeinschreiber, der, a' helység jegyzője, notárius.

Gemeinsinn, der, közértelem v. akarat.

Gemeinrist, die, Weide, közös legelő.

Gemenge, das, összevgyarás, elegyítés, zürzavar.

Gemengsel, das, Mischmasch, zürzavar, elegybelegy nép, holmi, keverék, zavarék.

Gemerst, das, jegy, jel, elme.

Gemessen, adj., mért, ki- v. megmért, kiszabott; alkalmaztatott, erányzott, erányos; trop. bestimmt, meghatározott, bizonyos; einen gemessenen Befehl geben, szorosan kiszabott parancsolatot adni; adv. mérve, ki-mérve, alkalmaztatva, erányozva, meghatározva, szorosan kiszabva.

Gemegel, das, öldöklés, koncizolás.

Gemisch, das, im guten Sinne, elegy; im verächtlichen Sinne, keverék, zürzavar, zavarék.

Gemme, die, drágakő.

Gem, das, die Steinflippe, köszál.

Gemsbock, der, bak zerge.

Gemse, die, köszáli zerge v. zerna.

Gemsengeier, der, szakállas keselyű v. grif.

Gemsenjagd, die, zergevadászat.

Gemsenwurz, die, zergefü, vadkecskefü,

Gemurmél, das, mormogás.

Gemurre, das, morgolódás.

Gemüß, Gemüse, das, főzelék.

Gemüßgarten, der, konyhakert, főzelékes kert.

Gemüßigt, adv., kénytelen.

Gemüth, das, elme, auch szív, indulat; ein gutes Gemüth, jó szív v. indulat; ein schwankendes Gemüth, kételkedő indulat, kétségeskedő elme; ein undankbares Gemüth, háládatlan indulat; sein Gemüth auf etwas richten, elméjét valamire fordítani; jemanden etwas zu Gemüth führen, szívére kötni valakivel valamit; sich etwas zu Gemüth ziehen, elméjére, szívére venni valamit, megilletődni valamin.

Gemüthlich, adj., szives; es ist mir nicht gemüthlich, nem tetszik, nincs kedvemre.

Gemüthsart, die, indulatbeli hajlandóság, erkölcs, elmenem.

Gemüthbeschaffenheit, die, indulatbeli tulajdonság.

Genüthsbewegung, die, elme megindulás, szív megindulás.
Genüthsfähigkeit, die, elmetehetség.
Genüthsfassung, die, elmenyugalom.
Genüthsfreund, der, lelki barát.
Genüthsgabe, die, elmeadomány.
Genüthskraft, die, elmeerő.
Genüthskrankheit, die, elmenyavalya.
Genüthtneigung, die, elmehajlandóság.
Genüthtbewegung, die, elmeselindulás.
Genüthtsruhe, die, elmecsendesség.
Genüthsveränderung, die, elmemegindulás.
Genüthtszustand, der, elmeállapot.
Gen, praepos., st. gegen, felé.
Genage, das, rágás.
Genasche, das, nyalakodás.
Genäsig, adj., nyalakodó; adv. nyalakodva.
Genau, adj., enge, knapp, szoros, szűk; trop. 3. B. genaue Freundschaft, szoros barátság; der genaueste Preis, legalsó ára valaminek; mit genauer Noth, nehezen, alig, nagy nehezen; st. pünktlich, sorgfältig, pontos; genau in etwas seyn, pontos lenni valaminek végrehajtásában; eine genaue Nachricht, Kenntniß, szoros és körülállásos tudósítás, szoros és teljes esméret; st. sparsam, wirtschaftlich, igen takarékos, szűk markú; adv. szorosan, pontosan, igen takarékosan; genau so, d. i. eben so, éppen úgy.
Genauigkeit, die, pontosság, szoros gondosság, szorgosság, vigyázás; mit der größten Genauigkeit, a legnagyobb pontossággal, szorgossággal v. vigyázással; Wirtschaftlichkeit, takarékoság, szűkmarkúság; übertriebene Genauigkeit, zsugoriság, zsobrákság.
Genealogie, die, das Geschlechtsregister, die Geschlechtskunde, nemzetség lajstrom.
Genealogisch, adj., nemzetségi; adv. nemzetség szerint.
Genealogist, der, nemzetségvizsgáló, ahoz értő.
Genehm halten, genehmigen, helybehagyni, megegyezni valamiben, jóváhagyni.
Genehmhaltung, Genehmigung, die, helybehagyás, megegyezés.
Geneigt, adj., hajló, hajlandó, meghajlott; geneigt seyn zu etwas, hajlandó lenni, hajlani valamire; st. günstig, gütig, jó indulatu, kegyes; geneigtes Gehör geben, kegyesen meg-

hallgatni; adv. kegyesen, jó indulattal.
Geneigtheit, die, hajlás, hajlandóság.
General, adj., d. i. allgemein, fő, közönséges.
General, der, vezér, hadivezér, generális; General der Cavallerie, Infanterie, lovasság, gyalogság vezére.
General-Accise, die, közönséges vám.
General-Adjutant, der, vezérsegédtiszt.
General-Auditor, der, főkatonabíró.
Generalaufgebot, das, közönséges felzendítés.
Generalbass, der, köz basszus, muzsikaalap.
General-Capitel, das, főkáptalan.
Generalcharte, die, közönséges mappa.
General-Congress, der, közönséges tanácskozás, fögyűlés.
Generale, ein, közönséges parancsolat.
General-Feldmarschall, der, fő hadivezér.
General-Feldwachtmeister, der, vezérmajor.
General-Feldzeugmeister, der, vezér haditármester.
Generalien, die, pl. közönséges dolgok.
Generalin, die, generálisné, vezérné.
Generalissimus, der, legfőbb hadivezér, nagy- v. fővezér.
Generalität, die, a' vezérek.
General-Karte, die, közönséges földkép v. mappa.
General-Lieutenant, der, vezérhadnagy.
General-Major, der, vezérstrázsames-ter.
Generalmarsch, der, hadiindulásra való dobolás.
Generalmusterung, die, közönséges rendrevizsgálás.
Generalpächter, der, főárendás.
Generalpardon, der, közönséges kegyelem, v. engedelem, megkegyelmezés.
Generalpause, die, közönséges szünet.
Generalpostamt, das, főpostahivatal.
General-Quartiermeister, der, főkvártélymester.
General-Salve, die, közönséges lövés.
General-Stub, der, főtiszti kar.
General-Statthalter, der, főhelytartó.
Generalsturm, der, közönséges ostrom.
General-Superintendent, der, fősuperintendens.
Generalversammlung, die, közönséges gyűlés.
General-Vicarius, der, főhelytartó.
Generation, die, Erzeugung, nemzés;

Menschengeschlecht, emberi nemzet;
 Menschenalter, emberkor.
 Genesen, d. i. gesund werden, fel- v.
 meggyógyulni.
 Genesung, die, fel- v. meggyógyulás.
 Genesungsmittel, die, gyógyító eszköz.
 Genial, adj., eszes, nagy elméjű.
 Genick, das, nyakcsiga, nyakszirt; st.
 Hals, nyak; jemanden das Genick
 brechen, valakinek nyakát törni v.
 szegni, kitörni a' nyakát.
 Genie, das, (zseni), die angeborenen Gei-
 steskräfte, lelki tehetség v. adomány,
 elmetehetség, elme; ein poetisches
 Genie, költő elméjű, született költő
 v. poéta; eine durch Geisteskräfte aus-
 gezeichnete Person, remekelme, elme-
 remek, nagy elme v. ész.
 Genieren, sich, (zseníren) magát az il-
 lendőséghez erőltetni, erőltetni az
 illendőséget.
 Genießbar, adj., z. B. Speisen, mege-
 hető, ennivaló p. o. étel; trop. Nu-
 tzen, Vorteil bringend, használható,
 hasznavehető, haszonra fordítható.
 Genießbrauch, der, haszonvétel.
 Genießbarkeit, die, használhatóság, hasz-
 navehetőség.
 Genießen, élni valamivel, részesülni;
 die Freuden des Lebens genießen, az
 életnek örömeiben részesülni; eine
 gute Erziehung genießen, jól nevel-
 tetvelenni; Wohlthaten genießen, va-
 laki jótéteményeiben részesülni;
 Speise und Trank zu sich nehmen,
 élni valamivel, t. i. élet, táplálát
 gyanánt, részesülni benne, mege-
 ni; das heil. Abendmal genießen, az
 Úr Vacsorájával élni.
 Genießung, die, véleélés, benne része-
 sülés; megevés, megétel.
 Geniestreich, der, elmés v. merész paj-
 kosság.
 Genius, der, Schutzgeist, Orangyal, véd-
 angyal; der Genius des Zeitalters,
 az időkor tulajdona v. szelleme;
 Genius der Sprache, valamelly nyelv
 tulajdona.
 Genos, der, társ, részestárs.
 Genossenschaft, die, társaság.
 Genug, adv., elég; nicht genug, nem
 elég; ich habe nicht Zeit genug dazu,
 nincs elég időm reá; laß dir das ge-
 nug seyn, elégedj meg azzal; jeman-
 den genug thun, valakinek eleget ten-
 ni, bétölteni valaki akarátját; ele-
 get, eléggé; ich habe ihm oft genug
 gesagt, eleget mondtam neki; genug
 seyn, elég lenni; gut genug, elég jó

v. jól; lange genug, elég hosszú od.
 elég sokáig; doch genug davon, elég
 erről, már eleget szóllottam; der
 Geiz hat nie genug, a' fősvényység tel-
 hetetlen; genug, daß —, elég az,
 hogy-, v. elég az hozzá, hogy.
 Genugsam, adj., elégséges, elegendő;
 adv. eléggé, elegendőképpen.
 Genugsamkeit, die, elégség, elegendő-
 ség.
 Genugthuung, die, elégtétel; Genug-
 thuung geben, elégtételt adni, igaz-
 ságot szolgáltatni.
 Genüge, die, elégség; Genüge haben,
 megelégedve lenni; zur Genüge, az
 elégségig, eléggé; zur Genüge essen,
 trinken, schlafen, eleget enni, inni,
 aludni; st. Leistung einer schuldigen
 Pflicht, elégtétel, bétöltés; Genüge
 leisten, eleget tenni, p. o. kötelessé-
 gének, hivatalának.
 Genügen, hinlänglich seyn, elég lenni;
 zufrieden seyn, megelégedni valami-
 vel, többet nem kívánni.
 Genügend, adj., elegendő; adv. elég-
 gé.
 Genügsam, adj., megelégedő, mérték-
 letes; adv. megelégedve, mértékle-
 tesen.
 Genügsamkeit, die, megelégedés, mér-
 tékletesség.
 Genuß, der, das Genießen, veleélés, élés
 valamivel, részesülés valamiben; der
 Genuß sinnlicher Freuden, a' testi
 gyönyörűségekkel való élés; st. Ber-
 gnüßung, gyönyörűség; Genuß von
 etwas haben, gyönyörűséget találni
 fel valamiben; geistiger Genuß, gyö-
 nyörködés; st. Nutzen, Vorteil, ha-
 szon, nyereség; Genuß in Speise u.
 Trank, élés p. o. az étellel v. ital-
 lal.
 Genußreich, adj., gyönyörűséggel tel-
 jes.
 Geognosie, die, a' föld és hegytudo-
 mány.
 Geograph, der, földleíró.
 Geographie, die, a' földleírás, földleí-
 rás tudománya.
 Geographisch, adj., földleírasi; adv.
 földírási módon.
 Geometer, der, földmérő.
 Geometrie, die, földmérés, földmérés
 tudománya.
 Geometrisch, adj., földmérési; adv.
 földmérési módon.
 Georg, Vorname, György.
 Gepäck, das, bútör, bútor, podgyász,
 batyu.

Gepfarr, daß, ordítás, kiabálás.

Gepapper, daß, csacsogás.

Gepauder, daß, fecsegés.

Gepolter, daß, zörgés, zörgetés, dörömbölés.

Gepräge, daß, bélyeg, jegy; einer Münze, kép, rávert bélyeg a' pénzen; trop. einer Sache das Gepräge von etwas geben, színt tudni adni valaminek.

Gepränge, daß, pompa, fény.

Geprassel, daß, zörgés, csörömpölés.

Gequade, daß, der Frösche, kuruttyolás, rekegés, vartyogás.

Sequäke, daß, der Kinder, nyivákolás.

Gerade, adj., egyenes; ein gerader Weg, egyenes út; geradeß Wegeß, egyenesen, egyenes úton; gerade machen, kiegyengetni, megegyenesíteni; st. gleich von Zahlen, páros p. o. szám; adv. egyenesen; st. ebenso, gleich, éppen; z. B. gerade so lang, éppen olyan hosszú; gerade jetzt, éppen most; gerade als wenn — éppen úgy mintha. —

Geradheit, die, egyenesség, egyenes állás v. fekvés; st. Aufrichtigkeit, egyenesség, egyenes szívűség, nyíltszívűség.

Geradlinig, adj., egyenes lineájú.

Geradwinkelig, adj., fertály vagy negyedszegletű.

Geräth, daß, eszköz, házieszköz, bútor, házibútor, batyú, edények 's a' t.

Geräumig, adj., tágas, téres; ein geräumiges Zimmer, tágas szoba; adv. tágasan, tágas helyen.

Geräumigkeit, die, tágasság, tágas hely.

Geräusch, daß, csörgés, zörgés, lármá; ein Geräusch machen, csörögni, zörögni, lármázni.

Gerassel, daß, csörömpölés, dörömbölés.

Gerathen, jutni, kerülni, akadni valahová, esni p. o. gyilkosok közzé; trop. an jemanden gerathen, d. i. Bekanntschaft machen, valakivel megismerkedni; auf einen Irrthum gerathen, tévelygésbe esni; auf einen Gedanken gerathen, valami gondolatnak jutni v. ötleni eszébe; in Verwirrung gerathen, összezavarodni, zürzavarba hozódni; in Vergessenheit gerathen, feledékenységre menni; in Freude gerathen, megörülni; in Brand gerathen, meggyúladni; Erfolg haben, diszteni, divatjának lenni, jól v. rosszul kiütni; daß

Werk ist gut gerathen, a' munka jól v. szerencsésen ütött ki, v. megfelel a' várokozásnak; von Pflanzen, gut gerathen, jól v. bőven teremni; spärlich gerathen, szűken teremni; daß Obst, der Wein ist gut gerathen, sok gyümölcs, sok bor lesz vagy lett az idén; wohlgerathene Kinder, jóra vált gyermekek.

Gerathewohl, daß, történet, szerencse; auß Gerathewohl, vaktában, szerencsére, minden esetre; etwas auß Gerathewohl ankommen lassen, kockára eresztetni valamit.

Geraum, adj., geräumig, téres, tágas; von der Zeit, ziemlich lange, alkalmas régi; jó darab, jó hosszú p. o. idő.

Gerben, z. B. Häute, kikészíteni a' bőrt cserrel, csavában, cserzeni, kicserzeni, kicsávalni; trop. prügeln, megverni, megkenni valakit, meglazsokolni.

Gerber, der, Lohgerber, cserző varga; Weißgerber, tímár.

Gerberei, die, bőrkészítés, tímárság; tímárműhely.

Gerberlohe, die, cser, vargacser, tímárcser; st. Beize, csáva.

Gerecht, adj., passend, recht, alkalmas, jó valami végre; daß Kleid ist mir eben gerecht, ez a' ruha nekem éppen jó; dem Rechte gemäß, igazságos per v. dolog v. ügy méltó p. o. büntetés; den Pflichten gemäß handelnd, igazságszerető, igaz; ein gerechter Richter, igaz bíró; st. fromm (in der bibl. Sprache), kegyes; adv. igazán, igazságosan, méltán.

Gerechtigkeit, die, igazság; st. Recht, igazság, törvény; jemanden Gerechtigkeit widerfahren lassen, z. B. vor Gericht, valakinek igazságot tenni, törvény szerint itélni meg valakit; st. Privilegium, juss valamire v. szabadság; die ausübende Gerechtigkeit, az igazság kiszolgáltatása; die Richter, welche das Recht vertheidigen, törvényszék, bírák.

Gerechtigkeitliebe, die, igazságszeretet.

Gerechtsamen, pl. törvényes jussai v. szabadsága valakinek.

Gerede, daß, beszéd, hír, mendemonda; leeres Gerede, csupa hír, csak mendemonda; es geht das Gerede, úgy v. azt hírtetik, azt beszéllik.

Gereichen, válni, esni, lenni; z. B. jemanden zur Ehre, zum Schaden, zum Nutzen gereichen, valakinek becsületére, kárára, hasznára válni v. lenni.

Gerewe, *daß*, kapkodás, rángatás.

Gerewen, *bánni*, megbánni; *es gerewet mich*, bánom.

Gerhab, *der*, *st.* Vormünder, tutor, gyám-
atya.

Gericht, *daß*, *pl.* die Gerichte, étel, étek,
egy étel, egy tál étel.

Gericht, *daß*, die Beurtheilung des Ver-
haltens der Menschen, törvénytétel,
törvényszerént tett v. hozott ítélet;
Gericht halten, törvényt tartani;
über jemanden **Gericht halten**, vala-
kire törvényt hozni, megítélni vala-
kit; die Befugniß Recht zu sprechen,
törvényszék; der Ort dazu, törvény-
tévő hely; die Richter, a' birák, tör-
vénytévők; vor **Gericht** erscheinen,
a' birák előtt megjelenni; *daß Hoch-
gericht*, büntető v. vesztőhely.

Gerichtlich, *adj.*, törvényes; *adv.* tör-
vényesen.

Gerichts-Acten, *die*, törvényes végzé-
sek v. irások.

Gerichtsbarkeit, *die*, törvényhatalom,
törvényszék, törvényszéki hatalom.

Gerichtsbote, *der*, porkoláb.

Gerichtsdienener, *der*, hajdu.

Gerichts-Director, *der*, törvényszék
igazgató.

Gerichtsferien, *die*, törvényszünés.

Gerichtsgebühren, *die*, törvényszolgá-
latás bér v. díja.

Gerichtshandel, *der*, törvényes per.

Gerichtshof, *der*, törvényhely, törvény-
tévő hely.

Gerichtskosten, *die*, törvénykezésbeli
költség.

Gerichtsordnung, *die*, törvényfolyamat,
törvénytartás módja.

Gerichtsperson, *die*, törvényszéki sze-
mély.

Gerichtspflege, *die*, törvény szolgálta-
tás.

Gerichtsplatz, *der*, büntetőhely.

Gerichtssache, *die*, törvényszéki dolog.

Gerichtsschreiber, *der*, törvényszéki
jegyző v. notárius.

Gerichtsstube, *die*, törvénytévő szoba,
törvényház, ítélő szoba.

Gerichtstuhl, *der*, ítélő szék.

Gerichtstag, *der*, törvénytévő nap.

Gerichtsurkunde, *die*, törvénybeli okle-
vél.

Gerichtsverwaltung, *die*, törvény szol-
gáltatás.

Gerichtsversammlung, *die*, törvénygyü-
lés, a' törvényszék gyűlése.

Gering, *adj.*, *klein*. kicsiny, csekély,
kevés; *geringe Zeit*, kevés v. rövid

idő; nicht die geringste Zeit haben,
legkisebb v. semmi idejének sem
lenni valamire; unbedeutend, cse-
kély, hitvány, alávaló, nem derék;
geringe Waaren, csekély, v. hitvány,
portékák; ein geringer Preis, olcsó
v. csekély ár; etwas geringe schätzen,
kevésre becsülni valamit; eine ge-
ringe Meinung von jemanden haben,
keveset tartani valakiről; *der*, *die*,
daß Geringste, legkisebb; im gering-
sten nicht, legkisebb sem, éppen nem,
teljességgel nem; geringe Leute, ala-
csony sorsú emberek; *adv.* cseké-
lyül, kevésbé.

Geringfügig, *adj.*, csekély, alávaló.

Geringfügigkeit, *die*, csekélység, alá-
valóság, kicsinység.

Geringhaltig, *adj.*, *z. B.* Erz, Geld,
csekély becsű, p. o. ércz, pénz.

Geringhaltung, *die*, felsemvevés.

Geringfügig, *adj.*, csekély, alávaló;
megvető p. o. ítélet; *adv.* csekélyül,
megvetve.

Geringfügigkeit, *die*, megvetés, fel-
semvevés, kevésre becsülés; csekély
becse valaminek.

Geringfügung, *die*, kevésrebecsülés,
felsemvevés.

Gerinne, *daß*, csatorna.

Gerinnen, megaludni; *die* Milch gerinnt,
a' tej megalszik; geronnene Milch,
aludt tej.

Gerinnen, *daß*, megalvás.

Gerippe, *daß*, csontváz, csontalkot-
vány; trop. er ist ein wahres Gerip-
pe, csak a' csontja bőre, csupa
csontváz.

Gerippt, *adj.*, oldalbordás.

Gern, *die*, Hefen, Gahre, élesztő, ser-
élesztő.

Gern, *adv.*, mit Vergnügen, örömet,
szívesen; Compar. lieber, öröme-
stebb; Superl. am liebsten, legörö-
mestebb; nicht gern, nem örömet;
recht gern, beräthlich gern, igen szíve-
sen, édes örömet; etwas gern hö-
ren, valamit örömet hallani; ich
glaube es gern, könnyen elhiszem;
mit Vorsatz, készülve, szántszán-
dékkal; *z. B.* ich habe es nicht gern
gethan, nem készülve cseleked-
tem; *st.* gemeiniglich, közönségesen,
rendszerént.

Gerngroß, ein, magaveti, a' ki szereti
magát a' nagyok közé számlálni és
számláltatni.

Geröbr, **Geröbrig**, *daß*, nádas, nádas
hely.

Gerstammer, die, sármány.

Gerste, die, árpa.

Gerstel, das, oder gerostet Gerstel, aprókása.

Gersten, adj., árpábólvaló.

Gerstenacker, der, árpával bévetett föld, árpaföld.

Gerstenbier, das, árpaser.

Gerstendrei, der, árpakása.

Gerstenbrod, das, árpakenyér.

Gerstenfeld, das, árpaföld.

Gerstengraupe, die, árpadara.

Gerstengröße, die, árpakása.

Gerstenkorn, das, árpaszem, egy szem árpa; am Auge, árpa a' szemén, árpakeles.

Gerstenklopp, die, árpakorpa.

Gerstenkuchen, der, árpalepény.

Gerstenmehl, das, árpaliszt.

Gerstensaft, der, árpalév.

Gerstenscheim, der, árpakásalév, aprókásalév.

Gerstenspreu, die, árpapolyva.

Gerstenstrob, das, árpaszalma.

Gerstentranf, der, árpalévitál.

Gerstenwasser, das, árpavíz.

Gerstenzucker, der, árpacúkor, árpaléval öszvefőzött nádméz, köhögés ellen.

Gerste, die, suhogó vessző.

Geruch, der, szaglás, szagolás, szagló tehetség; keinen Geruch haben, szaglásának v. szaglótehetségének nem lenni; die Werkzeuge des Geruches, a' szaglás műszerei; die Ausdünstungen des Körpers, die durch die Geruchsorgane empfunden werden, szag, illat; von gekochten, gebratenen Speisen, sült szaga; vom Weine, szamat; es hat einen angenehmen Geruch, jó v. kellemetes szagú — szaga v. illatja van; es hat einen Wein — Nachb. Geruch, bor, viasz szagú.

Geruchlos, adj., szaglástalan, a' ki nem érez szagot; szagatlan, nem szagos, szagnélkülvaló, illatalan, illatlan.

Geruchsnerve, der, szaglóin.

Geruchsmittel, das, szaglószer.

Geruchvoll, adj., illatos, illatozó, erős szagú.

Gerücht, das, hír; es geht, es ist das Gerücht, ez a' híre, azt hírlelik, olyan hír van; der Ruf, worin jemand steht, hírnév, hír; in einem übeln Gerücht seyn, rossz hírben lenni; ein gutes Gerücht haben, jó hírének nevének lenni.

Gerüst, das, állás, alkotmány.

Gerüttel, das, rázás.

Gerufe, das, hívás, hívogatás.

Geruben, (geziemt nur den höchsten Herrschaften), méltóztatni, kegyesen v. kegyelmesen méltóztatni, csak a' nagyokról, fejedelmekről mondatik.

Gerülle, das, lom, rendetlen rakás.

Gerümpel, das, alter Hausrath, ócska v. avult eszközök.

Gerümpel, das, csörgés, zörgés.

Gesage, das, beszéd, mendemonda, hír.

Gesäme, das, mag, magok.

Gesäß, das, Stuhl, ülés; der Hintere, ület, far, alfel.

Gesäßbein, das, alfelcsont, farcsont.

Gesäufe, das, mértékletlen ivás.

Gesäusel, das, susogás, suttogás.

Gesammt, adj., egész, az egész, öszveséges; adv. egészen, öszveséggel, mindnyájan.

Gesammibetrag, der, summa mennyisége.

Gesamtschaft, die, közönség, társaság.

Gesandte, der, követ, küldött.

Gesandtschaft, die, követség; der Gesandte, követ, követség, követek; eine Gesandtschaft schicken, követet v. követeket küldeni.

Gesandtschaftlich, adj., követségi.

Gesandtschaftsrath, der, követségi tanácsos.

Gesandtschafts-Secretär, der, követségi titoknok.

Gesang, der, das Singen, éneklés; hangesung, a' madarak éneklése; Lied, ének.

Gesangbuch, das, énekes könyv.

Gesangdroffel, die, énekes rigó.

Gesanglos, adj., nem éneklő.

Gesangvogel, der, éneklő madár.

Gesangsweise, die, éneklés módja.

Gesangsweise, adj., énekelve.

Geschäft, das, foglalatosság, dolog, munka; ein ähnliches Geschäft, hivatalbeli munka v. foglalatosság, kötelesség; ein Geschäft übernehmen, dolgot felvállalni; sein Geschäft besorgen, dolgában eljárni; sein Geschäft verrichten, dolgát végezni.

Geschäftchen, das, munkácska.

Geschäftig, adj., munkás, foglaltos, fáradozó; st. eifrig, munkás, dolgoz, szorgalmatos; adv. szorgalmatosan, munkásan.

Geschäftigkeit, die, Menge der Geschäfte, elfoglaltatás, sok dologgal való bajlódás; Eifrigkeit, foglaltoskodás,

- szorgalmatoskodás, munkásság, fűrgelődés.
- Geschäftlos, adj., heverő, munkátlan.
- Geschäftlosigkeit, die, munkátlanság, heverés.
- Geschäftsbrief, der, foglalatossági levél, ügylevél.
- Geschäftsfrei, adj., heverő, munkátlan, munkától szabad.
- Geschäftsführer, der, munkavivő v. folytató.
- Geschäftsgang, der, munkafolyás v. folyamat.
- Geschäftsleitung, die, munka kormányozás.
- Geschäftsmann, der, tisztviselő, hivatalviselő.
- Geschäftstag, der, tiszti nap, hivatalbeli nap.
- Geschäftsträger, der, ügyviselő, ügybízott, követügyviselő.
- Geschäftsvoll, adj., foglalatott, szorgalmatos, dolgos, munkás.
- Geschehen, sich ereignen, történni, megtörténni, esni, megesni; es ist ein Unglück geschehen, valami szerencsétlenség történt; wann wird dieß einmal geschehen? mikor lesz még ez? es geschieht jemanden Unrecht, igazságtalanul bántanak valakivel; es ist dir recht geschehen, jól esett, úgy kell neked; vollendet, gethan werden, végbe v. véghez menni, meglenni, betelyesedni; dein Wille geschehe, legyen meg a' te akaratod; was er spricht, das muß geschehen, a' mitmond, annak meg kell lenni; trop. es ist um ihn geschehen, d. i. er ist verloren, oda van ő, vége van neki.
- Geschehen, part., megesett, megtörtént.
- Gescheide, das, bél, a' vadaké.
- Gescheid, adj., flug, eszes, elmés, vigyázó, okos; du bist gescheid, ugyan okosan vennéd fel a' dolgot; bist du gescheid? van e' eszed? adv. okosan, eszesen.
- Gescheidtheit, die, eszeség.
- Geschenk, das, ajándék; jemanden ein Geschenk machen, valakinek ajándékot adni, ajándékkal kedveskedni.
- Geschichtbuch, das, történetkönyv.
- Geschichtchen, das, rövid történet.
- Geschichte, die, történet, történt dolog, historia; Erzählung von Ereignissen, történet előadása.
- Geschichtgelehrte, der, történetértő, historikus.
- Geschichtkenner, der, a' históriában jártas.
- Geschichtsfunde, die, történet tudomány, a' história tudománya.
- Geschichtsfundiger, der, történettudományban jártas.
- Geschichtlich, adj., históriai; adv. históriai módon.
- Geschichtsmaler, der, históriafestő.
- Geschichtschreiber, der, história v. történetíró.
- Geschichtschreibung, die, história v. történetírás.
- Geschick, das, d. i. Schicksal, sors, gondviselés; mein Geschick will es so, nekem a' sors így rendelte; es ist ein Geschick Gottes, Isten akaratja; st. Geschicklichkeit, ügyesség, természeti hajlandóság p. o. muzsikára, tudományra; das Schicksal, Passende, illes, illendőség, a' mi illik.
- Geschicklichkeit, die, st. Klugheit, okosság, értelem; Fähigkeiten, ügyesség, életre termettség, tehetség, eszeség.
- Geschickt, adj., ügyes, alkalmas; geschickt zum Erfinden, szer a' feltalálásra; eine Erde zu Saatfeldern geschickt, jó föld vetés alá; er ist sehr geschickt, igen alkalmas, v. ügyes ember; d. i. Fähigkeiten besitzend, értelmes, okos, ügyes, jeles tudományú, tudós; adv. passend, jól, helyesen, ügyesen; einsehtsvoll, okosan, jelesen, értelmesen.
- Geschick, das, kákás, kákáshely.
- Geschirr, das, G. fäße, edény; irdenes, bölsjernes Geschirr, cserép, faedény; st. Geräthe, bes. zur Landwirtschaft, szerszám; an Pferden, lószerszám.
- Geschirren, z. B. die Pferde, felszerszámolni a' lovakat.
- Geschlecht, das, nem; das männliche, weibliche Geschlecht, a' férjű, az asszonyi nem; st. Familie, Abkunft, nemzetség; das menschliche Geschlecht, az emberi nemzetség; ein altes, edles, berühmtes Geschlecht, régi, nemes, híres nemzetség v. familia; st. Generation, törzsök, származás, nemzetségkor.
- Geschlechtslos, adj., nemetlen.
- Geschlechtsalter, das, nyom, kor; nemzetség tartása.
- Geschlechtsfolge, die, nemzetséágazás.
- Geschlechtskunde, die, nemzetséglajstroma.
- Geschlechtsname, der, vezetéknév.
- Geschlechts-Register, das, nemzetséglajstrom.
- Geschlechtsheile, die, plur., nemző részek.

Geschlechtstrieb, der, nemi ösztön.

Geschlechtswort, das, nemszócska, artikulusz.

Geschlepp, das, késérőszereg, megvető értelemben

Geschlinge, das, belek, belsőrészek.

Geschlingel, das, szövemény

Geschmack, der, 1) die Empfindung des Schmeckens auf der Zunge, iz, ize valaminek; ein herber, bitterer Geschmack, fanyar, keserű iz; ein säuerlicher, savanyús; einen Geschmack haben, ízének lenni, — ízű lenni; es hat einen angenehmen Geschmack, kellemetes ízű, kedves ize van; es hat keinen Geschmack, semmi ize sincs, so ize so büze; trop. Geschmack einer Sache, z. B. ein Gemälde von gutem Geschmack, jó ízlésű festés; ein Gedicht ohne Geschmack, ízléstelen versetzt, mellyben nincs ízlés; 2) Empfindung der gekosteten Sache, ízlés, ízézés; Geschmack haben, ízlésének lenni, ízt érezni; keinen Geschmack haben, ízt nem érezni; daher Geschmack; trop. a) die Empfindung des Guten und Schönen, (ästhetischer Geschmack), ízlés, diszézés, belső érzés; b) die durch jene Empfindung bewirkte Neigung, gyönyörködés valamiben; z. B. Geschmack an etwas haben, becommen, gyönyörködni valamiben; keinen Geschmack an etwas finden, semmi gyönyörűséget nem találni valamiben; c) Urtheil, Urtheilskraft, ízlés, ítélőerő; feiner Geschmack, finom ízlés; das ist nicht nach meinem Geschmack, ez az én ízlésemnek nem tetszik; ein Mensch ohne Geschmack, ízléstelen ember; ein Mann von Geschmack, jó ízlésű ember; nach meinem Geschmack, az én ízlésem szerint.

Geschmacklos, adj., íztelen, a'minek nincs ize; trop. ein geschmackloser Mensch, ízléstelen ember, a'kinek nincs ízlése v. diszézése; adv. ízléstelenül, disztelenül.

Geschmacklosigkeit, die, íztelenség, iztelenség; trop. ízléstelenség, ízéztelenség.

Geschmackvoll, adj., jóízlésű, diszéző; in Hinsicht des Aeußern, ízléssel teljes, diszes; adj. jó ízléssel, diszesen.

Geschmacksbildung, die, ízlésmivelés.

Geschmause, das, vendégeskedés.

Geschmeide, das, apró érczmivek, p. o. lánczok, hajtók; ékesség, drágaság.

Geschmeidig, adj., waß sich leicht beugen läßt, z. B. Eisen, nyújtható, lapítható p. o. vas; biegsam, hajlós, hajtható, hajlékony; trop. nachgiebig, von Menschen, engedő, engedelmes, hajtható.

Geschmeidigkeit, die, hajlósság; trop. hajthatóság, engedőség.

Geschmeiße, das, Eier der fliegenden Insecten, bogarak tojásai; Insecten, bef. geflügelte, bogarak, legyek, pondrók; trop. liederliches Gesindel, a' nép sepreje.

Geschmiere, das, trop. schlechte Schrift, mázóás, rossz írás.

Geschnatter, das, lúdágogás.

Geschöpf, das, teremtés, teremtmény; jedes belebte Wesen, teremtés, teremtettt állat, élőállat, állat; bisweilen st. Mensch, z. B. du bist ein unglückliches Geschöpf, szerencsétlen ember vagy; du bist ein elendes Geschöpf, egy semmire való ember vagy.

Geschoss, der, d. i. Abgabe, adó.

Geschoss, das, löwsszerszám, ellőni való, p. o. nyíl; Stodwerk, emelet, kontignáció.

Geschrei, das, kiáltás, kiabálás; ein außerordentliches, flägliches Geschrei, rendkívülvaló, jajgató kiabálás; Geschrei machen, kiabálni; Sprichw. viel Geschrei wenig Wille, mit ér a' nagy czégér, ha nincs mit árúlni, beharangoz senki sincs kitalálják, semmi sincs; st. laute, nachdrückliche Klagen, lármás panasz, lármázás; trop. ein nachtheiliges Gerücht, ártalmas, veszedelmes, rossz hír; jemanden ins Geschrei bringen, valakit elhírlélni, rossz hírbe v. szóba keverni; ins Geschrei kommen, rossz hírbe v. szóba keveredni; viel Geschrei von einer Sache machen, nagy lármát indítani valamivel.

Geschreibe, das, írogatás.

Geschütz, das, pattantyú, löwő eszköz, ágyú; großes Geschütz, nagy ágyúk; das Geschütz ablösen, abschießen, elsütöni, ellőni az ágyút.

Geschützkunst, die, pattantyússág.

Geschwader, das, ein kleiner Haufe Reiter, lovas osztály, csapat lovasság; eine Abtheilung Schiffe, hajószeregoztály.

Geschwätz, das, fecsegés, csacsogás; trop. in das Geschwätz bringen, szóba keverni; st. Pöffen, szószátyárság.

Geschwätzig, adj., von Menschen, fecse-

gő, csacska; von Vögeln, csacsogó; adv. fecsegve, csacsogva.
Geschwägigkeit, die, fecsegőség, csacs-
 kaság.
Geschweigen, elhallgatni; hallgatással
 elmellőzni; daher: geschweige, nem
 hogy, annyival inkább nem, annyi-
 val kevésbé; ich habe ihn nicht ge-
 sehen, geschweige gesprochen, nem is
 láttam, nem hogy vele beszéltem
 volna.
Geschweige, daß, tobzódás.
Geschwind, adj., hamar, hirtelen, hir-
 telenvaló, sebes, siető; adv. hirte-
 len, hamar, sebesen, gyorsan; mach
 geschwind! csak hamar, siesd!
Geschwindigkeit, die, hamarság, sebes-
 ség, gyorsaság; in der größten Ge-
 schwindigkeit, a' feletébbvaló sietés-
 ben, hirtelenében, hevenyében.
Geschwindschreiben, daß, sebes írás.
Geschwindschreiber, der, sebes v. gyors
 író.
Geschwindstüch, daß, sebeslövő ágyú.
Geschwister, die, pl. (daß Geschwister).
 testvérek; haben Sie noch Geschwi-
 ster? vannak még testvérjei az Úr-
 nak?
Geschwisterkind, daß, 1) meines Vaters
 Brudersohn, unokatestvér p. o. uno-
 ka bátyám v. öcsém; meines Vaters
 Brudertochter, unoka néném v. hú-
 gom; 2) meines Vaters Schwester-
 sohn, meiner Mutter Brudersohn,
 unoka bátyám v. öcsém az atyám
 leánytestvérjétől v. az anyám férjfi
 testvérjétől; meines Vaters Schwe-
 stertochter, meiner Mutter Bruders-
 tochter, unoka néném v. húgom az
 atyám leánytestvérjétől v. az anyám
 férjfi testvérjétől; 3) meiner Mutter
 Schwestersohn, unoka bátyám v. ö-
 csém az anyám leánytestvérjétől;
 meiner Mutter Schwestertochter, uno-
 ka néném v. húgom az anyám leány-
 testvérjétől.
Geschwisterkinder, die, 1) unokatestvérek
 atyákról; 2) unokatestvérek atya-
 's anya testvérségjeiről; 3) unoka-
 testvérek, annyok testvérségjeiről.
Geschwisterlich, adj. u. adv., testvéri.
Geschwisterliebe, die, testvéri szeretet.
Geschwisterschaft, die, testvérség, test-
 véri atyafiság.
Geschworen, adj., megesküdt.
Geschworne, ein, esküdt.
Geschwulst, die, daganat.
Geschwür, daß, kelés, fekély; an den
 Fingern, meggyülés.

Gesellschaft, adj., hatos; adv. hatosan.
Gesegnen, áldani, megáldani.
Gesell, der, társ, résztárs; mesterle-
 gény; trop. ein fauler, lieberlicher
 Gesell, korhely ember, heverő.
Gesellen, zugesellen, társul vele egye-
 sitni v. hozzáadni; sich gesellen, hoz-
 záadni magát társul; Sprichw. Gleich
 und Gleich gesellt sich gern, ki micso-
 dás, ollyannal tart, kiki magához
 hasonlóval szokott társalkodni.
Gesellig, adj., társ szerető, nyájas, tár-
 salkodó, társaságos, barátságos;
 ein geselliger Ton, társalkodásbéli
 nyájas beszéd; adv. barátságosan,
 társaságban, p. o. élni.
Geselligkeit, die, társ v. társaságszere-
 tés; st. Umgang, társalkodás.
Gesellschaft, die, társaság; gelehrte Ge-
 sellschaft, tudós társaság; in Gesell-
 schaft treten, társaságba állani v.
 lépni valakivel; st. Begleitung, társ
 valamely dologban, utazásban 's a' t.
 ohne Gesellschaft reisen, magában utaz-
 ni; in Gesellschaft speisen, valakivel
 együtt ebédelni; st. Umgang, társal-
 kodás; st. Versammlung, társaság,
 gyűlés, társaságyűlés; Gesellschaft
 geben, társaságot gyűjteni magához;
 eine einzelne Körperschaft, társaság,
 egyesület.
Gesellschafter, der, társ; auf der Reise,
 útitárs; ein guter Gesellschafter, mú-
 lattató ember a' társaságban, társa-
 ságba való ember.
Gesellschafterinn, die, mulatótárs, t. i.
 fejeér nép.
Gesellschaftlich, társaságos, társasági,
 társaságbeli; társalkodó, barátsá-
 gos; adv. társaságosan, társaság-
 ban, együtt.
Gesellschaftlichkeit, die, társaságosság.
Gesellschaftsfraulein, daß, mulattató kis-
 asszony, társakissasszony, t. i. vala-
 melly főrendű uraságnál.
Gesellschaftston, der, nagy társaság-
 beli szokás, beszédmód.
Gesenk, daß, daß Blei an Fischebene,
 nyomtaték, levonó ön a' halászhá-
 lón; Senker, bei den Wintern, buj-
 toág, porhajás.
Gesetz, daß, törvény; daß Naturgesetz,
 természet törvénye; nach den Geset-
 zen der Vernunft sein Leben einrich-
 ten, az okosság törvényei v. szabá-
 sai szerint élni; jede Vorschrift der
 Obern, törvény, parancsolat; ein
 göttliches Gesetz, Isten törvénye v.
 parancsolatja; ein Gesetz halten, a'

törvényt megtartani, a' törvénynek engedelmeskedni; és übertreten, a' törvényt átlalhágni, megszegni; im biblischen Sinne heißt Gesetz, a) die ganze heil. Schrift, a' sz. írás v. az Isten törvényei; b) das alte Testament, az ó testamentom, Mózes öt könyvei.

Gesetzbuch, das, törvénykönyv.

Gesetzgebend, adj., törvényadó v. hozó, — tévő; gesetzgebende Gewalt, a' törvénytévő hatalom.

Gesetzgeber, der, törvényhozó v. adó.

Gesetzgebung, die, törvényadás, — tétel, — szabás.

Gesetzlich, adj., törvényes, törvény szerint való; adv. törvényesen.

Gesetzmäßigkeit, die, törvényesség.

Gesetzlos, adj., an kein Gesetz gebunden, törvény alól feloldatott, törvényen kívül való; kein Gesetz habend, törvényetlen, zabolátlan; adv. törvényetlenül, törvény nélkül.

Gesetzmäßigkeit, die, das Befreistsein vom Gesetz, feloldatás a' törvények alól; Mangel an Gesetz, törvényetlenség.

Gesetzmäßig, adj., törvényes; adv. törvényesen.

Gesetzmäßigkeit, die, törvényesség.

Gesetztafel, die, törvénytábla.

Gesetzwidrig, adj., törvénytelen, törvény ellen való; adv. törvénytelenül.

Gesetzwidrigkeit, die, törvénytelenség.

Gesetzt, adj., ernst, komoly, valódi, állhatatos; ein gesetzter Mann, komoly ember; gesetztes Alter, meglett kor, ember v. férjfiúi kor; adv. komolyan, férjfiúi módon.

Gesetzt, partic. von setzen, tenni; z. B. gesetzt, tegyük fel, de tegyük fel, hát ha; gesetzt auch, ha szinte is.

Geseufze, das, sohajtozás.

Gesicht, das, das Vermögen zu sehen, látás, szem, szemvilág; ein gutes Gesicht, jó látás v. látásbeli tehetőség, jó szemek; ein blödes Gesicht, tompa látás; ein scharfes Gesicht, éles látás, éles szemek; das Gesicht verlieren, megvakulni, a' szemvilágától megfosztatni; Anblick, wofür oft Auge steht, tekintet, szem; vor's Gesicht kommen, szembe eleibe menni valakinek; zu Gesicht bekommen, láthatni valamit; aus dem Gesicht verlieren, elveszteni a' szemei elől, többé nem látni; es fällt gut ins Gesicht, tetszik a' szemnek, helyesnek látszik; im Gesicht haben, rávigyáz-

ni; ins Gesicht sagen, szemében mondani; gebe mir aus dem Gesicht, távozz a' szemem elől; st. Antlitz, Angesicht, arczúlat, tekintet, ábrázat; jemanden von Gesicht kennen, valakit személyében v. ábrázatban esmerni; ein schönes Gesicht, szép ábrázat; ein finsternes Gesicht, komor ábrázat; ein saures Gesicht machen, fanyar ábrázatot mutatni; ein freundliches, nyájas ábrázatot mutatni; auch bedeutet es eine Person in Hinsicht der Gesichtsbildung, személy; z. B. ich habe heute zwei neue Gesichter gesehen, ma két esmeretlen személyt láttam.

Gesichtchen, das, ein niedliches, kis ábrázat.

Gesichtsbähnlichkeit, die, ábrázat hasonlatossága.

Gesichtsbildung, die, ábrázat, kép, képalkat.

Gesichtsdeuter, der, ábrázat magyarázó.

Gesichtsdeutung, die, ábrázat magyarázas.

Gesichtsfarbe, die, ábrázatszín.

Gesichtsfehler, der, szemhiba.

Gesichtskreis, der, Horizont, láthatár, látás határa.

Gesichtskunde, die, (Physiognomie), ábrázattudomány.

Gesichtslinie, die, ábrázatvonás.

Gesichtsnerve, die, látás vagy szemina, szemín.

Gesichtspunkt, der, szem v. néző pont, látás pontja; trop. szempont, melyből valamit megítélünk; aus etnem falschen Gesichtspunkte etwas betrachten, nem helyes szempontból vizsgálni meg valamit.

Gesichtszug, der, ábrázatvonás.

Gesims, das, párkány, ormó, pártázat p. o. az oszlopokon.

Gesinde, das, cseléd, szolgák, szolgalók.

Gesindebrot, das, cselédkenyér.

Gesindehaus, das, cselédház.

Gesinde, das, gaznép, gazcseléd; a' nép sepreje.

Gesindeohn, der, cselédbér.

Gesindeordnung, die, cselédekkel illető rendszabás.

Gesindestube, die, cselédszoba.

Gesinnen, mit seyn, z. B. ich bin gesonnen zu verreisen, szándékozom elutazni.

Gesinnet, gesinnt, adj., indulatú, indulattal lévő; so gesonnen seyn, úgy gondolkozni, olyan indulattal len-

- ni; gut gesonnen, jó indulatú, jó gondolkodású.
- Gefinnung, die, indulat, érzés és gondolkodás; gute, freundschaftliche Gefinnung, jó, barátságos indulat; edle Gefinnung, nemes érzés, indulat; st. Vorsatz, Entschluß, akarat, szándék, feltétel; seine Gefinnung ändern, változtatni szándékát.
- Gesittet, adj., erkölcsű, erkölcsös, (jó és rossz értelemben), gut gesittet, jó erkölcsű; erkölcsösített, szép erkölcsű.
- Gespan, Gehülfe, der, segítőtárs, segítés; als Würde, i. B. Obergespan, Főispány t. i. a' Vármegyében; Vicegespan, Alispány.
- Gespann, das, von Pferden, Ochsen, egy iga v. igabeli, p. o. ló.
- Gespannschaft, die, Vármegye.
- Gespenst, das, kísértet, kísértet.
- Gesperre, das, st. Widerstreben, küszés, küszködés; st. Sparwerk, az össze- rakott fedélfa; Clausur an Büchern, könyvkapocs.
- Gespiele, der, játszótárs.
- Gespielinn, die, leánypajtás, játszótárs.
- Gespinst, das, fonat, fonál.
- Gespötte, das, das Spotten, csúfolás, csúfolódás; ein Gespötte mit jemanden treiben, csúfolni valakit, csúfolni valakiből; das, worüber man spottet, csúf, csúfság.
- Gespräch, das, beszélgetés, beszéd; ein Gespräch unter vier Augen, négy szem között való beszélgetés.
- Gesprächig, adj., beszédes, a' ki szeret beszélgetni; böbeszédű; adv. beszédesen, nyájasan; böbeszéddel.
- Gesprächigkeit, die, beszédesség; böbeszédűség.
- Gesprächweise, adv., beszélgetve.
- Gesprengelt, adj., pettegetett, iromba tarka.
- Gestade, das, des Meeres, tengerpart; eines Flusses, part, vízpart.
- Gestalt, die, äußere Figur, forma, alkat, képalkat; schöne Gestalt vom Manne, szép testállás — vom Weibe, szép nővés; f. Beschaffenheit, minéműség, ábrázat, tekintet, forma; st. Art und Weise, mód; folgender Gestalt, a' következő módon, így, illy módon, illyen módon.
- Gestalten, formálni; sich anders gestalten, megváltozni, más formát öltözni magára.
- Gestaltet, adj., formált, alkatott, formájú; wohlgestaltet, jeles formájú; trop. bei so gestalteten Dingen, így lévén a' dolog; adv. formálva, formáltatva, alkatva.
- Gestaltung, die, formáltatás, alkatás.
- Geständig seyn, einer Sache, megvallani valamit.
- Geständniß, das, vallástétel megvallás.
- Gestäude, das, csalit, csalitos, bokros hely, haraszt.
- Gestank, der, bűdösség; rossz szag, bűz.
- Gestatten, megengedni.
- Gestattung, die, megengedés.
- Gestetz, das, kés villa egy tokban.
- Gestehen, bekennen, megvallani p. o. hibát; nicht gestehen, eltagadni, meg nem vallani; st. zugeben, megengedni; f. gerinnen, megaludni, mint a' téj, a' kocsonya, megfagyni, mint a' zsír.
- Gestein, das, Steine, kövek, kősziklák.
- Gestell, das, eines Tisches, állás, lábai p. o. az asztalnak; einer Säule, talpkő.
- Gestellen, állítani.
- Gestern, adv, tegnap; von gestern her, tegnapióta, tegnaptól fogva.
- Gestichel, das, vagdalódzás.
- Gestift, das, szerzemény.
- Gestirn, das, st. Stern, csillag; Sterne überhaupt, csillagok, csillagzat; jeder leuchtende Himmelskörper, csillag, csillagzat.
- Gestirnt, adj., csillagos.
- Gestirnsstand, der, csillagok állása.
- Gestöber, das, des Schnees, zivatar, fergegetes zivatar.
- Gestotter, das, akadozás, hebegés.
- Gestrauch, das, bokor, bokrok.
- Gestrong, adj., streng, kemény; als Titel, gestrenger Herr! nemzetes! tekintetes.
- Gestricke, das, Stricken, kötés, p. o. harisnyakötés; kötés, kötött munka.
- Gestrig, adj., tegnapi; gestrigen Tages, tegnap, a' tegnapi napon.
- Gestühl, das, Stühle, székek.
- Gestüte, das, ménes.
- Gesuch, das, Bitte, kérelem, kérés, esedezés.
- Gesumme, das, Gesumse, dongás.
- Gesund, adj., nicht krank, a) vom Körper, egészséges; gesund werden, meggyógyulni; gesund machen, meggyógyítani; gesund seyn, egészségben lenni; b) von der Seele, ép, p. o. olmo; gesunde Vernunft, józan okosság; c) der Gesundheit, zuträglich, egészséges, az egészségnek hasznos,

- p. o. az eledetek, a' levegő, füvek, növények; adv. egészségesen, jól.
- Gesundbrunnen, der, orvosi v. erősítő víz v. forrás, p. o. savanyúvíz, borvíz.
- Gesundheit, die, am Körper, egészség; an der Seele, épsége az elmének; Mittel zur Erhaltung derselben, z. B. die Gesundheit der Bitterung, des Wessers, eines Ortes, egészséges volta az időjárásnak, víznek, helynek; jem. Gesundheit trinken, valakinek az egészségéért inni.
- Gesundheitsregel, die, egészség regulája, szabások az egészség fenntartására.
- Gesundheitsumstände, die, az egészség állapota.
- Getäfel, das, deszkázat.
- Getöne, das, hangzat.
- Getöse, das, zaj, robaj, láрма, csörömpölés.
- Getränk, das, ital.
- Getrauen, sich, mérészeni, merni.
- Getreide, das, gabona, élet, p. o. búza, rozs; das Getreide schlägt auf, wird theuer, felmegy az élet ára; es schlägt ab, leszáll az ára; das Getreide ist nicht im Preise, nincs ára az életnek v. a' gabonának.
- Getreideart, die, gabonafaj v. neme.
- Getreidebau, der, gabona termesztés.
- Getreideboden, der, gabonacsőr v. tárház.
- Getreidefeld, das, gabonatermőföld.
- Getreidehandel, der, gabonakereskedés.
- Getreidehändler, der, gabona v. búza-kereskedő.
- Getreidehaufen, der, garmada, rakásra töltött v. felhalmozott gabona.
- Getreidelieferung, die, als Abgabe, gabonaadás; im Kriege, hadiadó gabonából; übernommene, gabonaszállítás.
- Getreidemangel, der, gabonaszűke.
- Getreidemarkt, der, als Ort, gabonapiacz; als Handlung, gabona v. búzavásár.
- Getreidemaß, das, gabonamérő.
- Getreidemühle, die, gabonaörlő malom.
- Getreidepreis, der, az élet v. gabona ára.
- Getreidetheuerung, die, az élet drágasága.
- Getreidezehent, der, gabonated.
- Getreu, adj., hív, hűséges; adv. híven, hűségesen.
- Getreulich, adj., hűséges, hívséges; adv. híven, hűségesen.
- Getrösten, bízni, biztatni magát, vigasztalni.
- Getrost, adj., zuversichtlich, biztos, bizodalmas; adv. bízvást, bátran; als Zuruf, getrost! rajta bátran, csak rajta!
- Getümmel, das, zenebona, láрма, csibongás.
- Geübt, adj., gyakorlott.
- Gevatter, der, d. i. Pathe, keresztanya, keresztapa; koma; Herr Gevatter! komám uram!
- Gevatterinn, die, keresztanya, komasszony.
- Gevattertschaft, die, komaság.
- Gevattersteute, die, komák.
- Geviere, Gevierte, das, négyszegletrajz.
- Geviert, adj., felnégyelt; négyes; vieredig, négyszegletes; in's Gevierte, négyszegletesen.
- Gevogel, das, st. Vögel, madarak.
- Gewachsen, adj., d. i. gleich, z. B. einem gewachsen sein, bírni, kiálhatni valakivel, felérni t. i. erőre v. okosságra nézve; jem. nicht gewachsen sein, nem érni fel valakivel, nem felelhetni meg, v. a' nyomába sem hágni valakinek; d. i. was emporkommen ist, nőtt; adv. növe.
- Gewächs, das, Pflanze, plánta, növény, termés; am Leibe, növés, kinövés p. o. testen; Früchte, termés, gyümölcs; Wein vom dießjährigen Gewächs, idei termés bor.
- Gewächshaus, das, növényház.
- Gewächstreich, das, növények v. plánták országa.
- Gewähr, die, (Gewährschaft), f. Versicherung, bizonyágtétel, bizonyság; st. Sicherheit, in den Rechten, szavat, bátorság; Gewähr leisten, szavatolni, felelni valaminek a' bátorságos voltáról, kezességet vállalni valamiért.
- Gewähren, d. i. versprechen, ígérni, fogadni valamit; Sicherheit leisten, szavatolni valamit, szavatos v. kezes v. felelő lenni valamiért; erfüllen, z. B. eine Bitte gewähren, megadni, teljesíteni valaki kérését; st. verschaffen, szerezni, tenni; Nutzen gewähren, hasznára lenni.
- Gewährleistung, die, szavatosság, kezesség.
- Gewährmann, der, im Rechte, Handel, szavatos, kezes, helytálló, felelő; bei Erzählungen, ein glaubwürdiger Mann, auf den man sich beruft, kútforrás; a' kitől valami kerül.

Gewährung, die, Erfüllungs, teljesítés, bétöltés; die Gewährleistung, kezesség.

Gewärtigen, várni valamit.

Gewärtig seyn, jem., valakit elvárni, megvárni; st. zu Diensten seyn, szolgálatjára lenni valakinek.

Gewäsch, das, fecsegés, mendemonda.

Gewäschig, adj., fecsegő.

Gewässer, das, víz, sok víz, nagy víz v. vizek.

Gewahr werden, észrevenni, meglátni történetből.

Gewährsame, die, őrizet.

Gewalt, die, erő, hatalom; Gewalt mit Gewalt vertreiben, visszaverni az erőt erővel; Gewalt geht vor Recht, a' ki erősebb az a' hatalmasabb; f. Gewaltthätigkeit, erőszak, erősködés, erő; z. B. Gewalt gebrauchen, erőszakoskodni; jemand. Gewalt anthun, valakin erőszakot tenni; sich Gewalt anthun, d. i. ermorden, magát megölni; st. Herrschaft, Botmäßigkeit, hatalom, kiterjedő hatalom p. o. uralkodásra; die höchste Gewalt haben, fő hatalommal bírni, uralkodni; trop. seine Stimme in seiner Gewalt haben, tetszése szerint bánni a' szavával, azt tudni mérsékelni.

Gewalthaber, der, úrparancsoló.

Gewaltig, adj., stark, erős, nagy erejű; heftig, erős, hatalmas, nagy; eine gewaltige Stimme, erős v. nagy hang v. szó; ein gewaltiger Wind, erős v. iszonyú szél; mächtig, hatalmas, tehetős; gazdag; adv. erősen, felette nagyon, keményen; erőszakosan.

Gewaltsam, adj., erőszakos; adv. erőszakosan.

Gewaltsamkeit, die, erőszakosság, erőszakoskodás.

Gewaltthat, die, erőszakotétel, erőszak.

Gewaltthätig, adj., erőszakos; adv. erőszakosan, erőnek erejével.

Gewaltthätigkeit, die, erőszakoskodás.

Gewand, das, ruházat, köntös.

Gewandeweise, adv., unter der Hand, alattomban; d. i. zum Scheine, csak tettetésből, mintha.

Gewandt, adj., geübt, jártas, forgott, gyakorlott, ügyes valamiben; ist es hurtig, gyors, serény; ein gewandter Kopf, eszes ember, ügyes fejű ember; adv. ügyesen, gyorsan.

Gewandtheit, die, ügyesség, jártas ügyesség.

Gewarten, z. B. etwas zu gewarten haben, várhatni valamit.

Gewebe, das, szövés; szövés mód; das Gewebe, szőtt dolog, szövevény, szövötény, szövött.

Gewebt, adj., szőtt; adv. szöve.

Gewehr, das, fegyver; kleines Schießgewehr, puska, tüzelő fegyver; das Gewehr ergreifen, fegyvert fogni; unter das Gewehr treten lassen, a' katonaságot fegyverben kiállítani; unter dem Gewehr stehen, fegyverben állani; präsentiren, előmutatni a' fegyverfogásokat; Gewehr beim Fuß, földig ereszd, t. i. a' fegyvert.

Gewehrfabrik, die, fegyverfabrika.

Gewehrhammer, die, fegyvertartószoba.

Geweib, das, szarv, czimer, p. o. szarvas szarva.

Geweine, das, sirás, rívás.

Gewende, das, egy fordulás, szántóföld; forgatás.

Gewendig, adj., forgatható.

Gewerbe, das, kereset, mesterség; ein Gewerbe treiben, keresetből élni, mesterséget űzni; Handel, kereskedés; Geschäft, dolog, foglalatosság. Gewerk, das, Zunft, czéh; in Bergwerken jene Personen, welche gemeinschaftlich den Bergbau betreiben, bányamivelők, bányászatok; die Arbeiter, bányászok.

Gewerkschaft, die, bányásztársaság.

Gewelte, das, fogadás, elfogadás.

Gewicht, das, font, mérőfont; Schwere, nehézség; schwer, leichtes Gewicht, nagy v. nehéz, kis v. könnyű font; trop. Erheblichkeit, Einfluß, fogamat, fontosság, sikeresség.

Gewichtchen, das, fontocska.

Gewimmel, das, tolongó sokaság, látvánság; von leblosen Dingen, tenger, igen sok, annyi hogy szintúgy pezseg.

Gewimmer, das, jajgatás.

Gewinde, das, das Winden, gombolyítás; das gewundene, z. B. Garn, gombolyag p. o. fonál; an einer Feder, a' rugó tekervénye, tekerületje; einer Schraube, tekerületek, tekervények.

Gewinn, der, nyereség, haszon.

Gewinnbringend, adj., nyereségajtó.

Gewinnen, nyerni; durch Arbeit erhalten, keresni, szerezni p. o. munkával; durch Anstrengung dahin gelangen, hozzájutni valamihez, eljutni valahová v. elérni; einen Berg gewinnen, a' hegyre felmenni; st. durch

- Wube erlangen**, kapni, valamiből valamit; *z. B.* Er³ gewinnen, érezet ázni ki v. találni, kapni; *die Oberhand gewinnen*, nyertes lenni, győzni; *eine Schlacht gewinnen*, megnyerni az ütközetet; *durch Güte etwas erlangen*, megnyerni, magának lekötelezni, maga részére hódítani; *trop. gewonnen Spiel haben*, nyertes lenni; *jem. gewonnen Spiel geben*, másnak engedni a' győzödelmet v. a' nyerést; *ein Ansehen gewinnen*, tekintetet öltözni magára, tekintetben jelenni meg; *Geschmack an etwas gewinnen*, megízélni valamit; *jem. oder etwas lieb gewinnen*, megszeretni, megkedvelni valakit, valamit; *ein Ende gewinnen*, végének lenni, végét érni.
- Gewinnen**, *das*, nyerés, el- v. megnyerés.
- Gewinner**, *der*, nyerő, nyertes.
- Gewinnreich**, *adj.*, nyereséges, bőnyereség hajtó.
- Gewinnst**, *der*, nyerés, nyereség.
- Gewinnstucht**, *die*, nyereséksórság, nyereségre vágyódás, nyereség v. haszonvadászás.
- Gewinnstüchtig**, *adj.*, nyereségre vágyó, nyereség v. haszon vadászó; *adv.* haszonvadászva.
- Gewinttel**, *das*, nyöszörgés, nyöszörgő sírás, nyögdecseles.
- Gewirk**, *das*, szövés, kötőszövés, p. o. harisnyaszövés; *szöve* kötött dolog.
- Gewirr**, *das*, *das* Verwirren, *die* vermorrene Sache selbst, összezavarodás, összebomlás, összebomlott v. bontakozott p. o. czérna, fonál; *trop.* zürzavar.
- Gewissen**, *das*, *das* Bewußtseyn einer Sache, igaz lélek, belső meggyőződés; *oder eigener Handlungen*, lelkiismeret; *mit gutem Gewissen*, jó lelkiismerettel, jó lélekkel; *das nagende Gewissen*, a' mardosó lelkiismeret; *st.* Bedenklichkeit, lelkiismeretbeli dolog, szent kötelesség; *z. B.* sich ein Gewissen aus etwas machen, szent kötelességének tartani valamit.
- Gewissenhaft**, *adj.*, igaz lelkű, jó lelkiismeretű, jó lelkű; *adv.* igaz lélekkel.
- Gewissenhaftigkeit**, *die*, igaz lelkűség, jó lelkűség, lelkiismeretesség.
- Gewissenlos**, *adj.*, lelkiismeretlen, gonosz lelkiismeretű, álnok; *adv.* álnokul gonosz lélekkel.
- Gewissenlosigkeit**, *die*, lelkiismeretlenség.
- Gewissenbangst**, *die*, lelkiismeret szorongattatása vagy furdalása.
- Gewissenbiss**, *der*, lelkiismeret mardosása.
- Gewissenfaß**, *der*, lelkiismeretbeli dolog, lélekbenjáró dolog.
- Gewissenfrage**, *die*, lelkiismeretbeli kérdés.
- Gewissenfreiheit**, *die*, *im Urtheilen über Sachen der Religion*, lelki szabadság, a' lélek gondolkozásbeli szabadsága a' vallásbeli dolgok fölül; *in Ausübung der Religion*, a' lelkiismeret szabadsága a' vallás gyakorlásban.
- Gewissenstüde**, *der*, lelkiismeret csendessége.
- Gewissenthalben**, *adv.*, lelkiismeretért.
- Gewissenpflicht**, *die*, szent v. lelkiismeret kötelessége.
- Gewissenprüfung**, *die*, lelkiismeret megvizsgálása.
- Gewissenruhe**, *die*, lelkiismeret csendessége, lelki nyugalom.
- Gewissenfache**, *die*, lelkiismeretbeli dolog.
- Gewissenstrieb**, *der*, lelkiismeretinger.
- Gewissenzwang**, *der*, *im Handeln*, meggyőződése ellenvaló kényszerítettés valamire; *im Urtheilen*, lelkiismereten való uralkodás, hitrevaló erőltetés; *im Gottesdienst*, vallásbeli túrdelmetlenség.
- Gewissermaßen**, *adv.*, némüképpen, bizonyos tekintetben, egy részent.
- Gewiß**, *adj.*, fest, állandó p. o. szándék; *trop.* sicher, bizonyos, erős, nem tántorgó, nem botló; *ein gewisser Schritt*, bizonyos és erős lépés; *ein gewisses Einkommen*, bizonyos jövedelem; *st.* zuverlässig, bizonyos, állhatatos, biztos p. o. barát; *der Ueberzeugung nach* gewiß, bizonyos, kétségenkívül való; *st.* unveränderlich, bizonyos, meghatározott; *von gewissen Personen*, *die* man nicht nennen kann oder will, egy bizonyos p. o. ügyvéd; *adv.* erősen, bátran; bizonyosan, kétségkívül, bizonynal; *versichernd*, valósággal, bizonyosan, bizonynal; *ganz gewiß*, minden bizonynal.
- Gewißheit**, *die*, *Zuverlässigkeit*, bizonyosság, bizonyos volta valaminek, valóság; *vollkommene Gewißheit haben*, tökéletesen meggyőződve lenni va-

lami felől, bizonyosan tudni valamit.

Gewißlich, adv., bizonyosan.

Gewitter, das, Donnerwetter, menydörgés, égiháború; st. Donner, menykő; das Gewitter hat eingeschlagen, beütött a' menykő.

Gewitterhaft, adj., z. B. der Tag, égiháborúval fenyegető.

Gewitterregen, der, égiháborús v. menydörgéssel járó eső.

Gewitterschaden, der, zivatar, jégeső v. felhőszakadás által okozott kár.

Gewitterwolke, die, háborús felleg, égiháborús felhő.

Gewöhnen, jemanden an etwas, valakit valamire rászoktatni, v. valamihez hozzászoktatni; daher: gewöhnt, rászokott, rá van szoktatva, hozzá van szoktatva.

Gewöhnlich, adj., szokott, rendes, rendszerinti, rendszeréntvaló, bevett, közönséges; ein gewöhnliches Wort, közönségesen bevett szó vagy kifejezés; gewöhnliches Sprichwort, köz példabeszéd; adv. közönségesen, rendszerént.

Gewölbe, das, d. i. eine gewölbte Decke, bolthajtás, boltozat; ein gewölbtes Behältniß, bolt, bolthajtásra épült kamara; für Kaufleute, kalmárbolt; eines Buchhändlers, könyváros bolt.

Gewölbt, adj., bolthajtásos, boltozatos, bolthajtásra épült.

Gewölft, das, felleg, felhő, fellegzet.

Gewölftig, adj., felhős, fellegzett, befellegzett.

Gewogen, adj., aünstig, kedvező, hajlandó, jó indulattal v. hajlandósággal viseltető; adv. jó indulattal.

Gewogenheit, die, hajlandóság, jó indulat, jóság, p. o. valaki éránt, kegyesség.

Gewohnen, z. B. etwas gewohnt werden, rászokni valamire, megszokni valamit.

Gewohnheit, die, szokás; st. Gebrauch, Sitte, bevett szokás; nach meiner Gewohnheit, szokásom szerint, a' mint megszoktam; eine Gewohnheit annehmen, valamelly szokást felvenni, rászoktatni magát; die Gewohnheit wird zur Natur, a' sok szokás természetessé válik; es ist mir zur Gewohnheit worden, megszoktam már, hozzá v. rászoktam.

Gewohnheitsfehler, der, szokásbeli hiba.

Gewöhnt, adj., szokott, rászokott, szo-

kássá vált; adv. rá- v. megszokva, szokva.

Gewühl, das, tolongás, tolongó sokaság.

Gewürfelt, adj., koczkás; koczkázva.

Gewürm, das, st. Würmer, férgek.

Gewürz, das, fűszer, fűszerszám.

Gewürzhaft, adj., fűszeres, fűszerizű v. illatú.

Gewürzändler, der, fűszerszármáros, fűszeráros.

Gewürzhandel, der, fűszerárosság, fűszerszámmal kereskedés.

Gewürzladen, der, fűszerbólt, fűszeres v. fűszerszámos bólt.

Gewürznelke, das, die Gewürznelke, szekfű, szekfűbors.

Gewürzwaaren, die, fűszerek, fűszerszámok.

Gezänk, das, perlekedés, czívódás, veszekedés.

Gezauder, das, késedelmeskedés, késedelem.

Gezelt, das, sátor.

Geziemen, sich, illeni; es geziemt sich, úgy illik, illik, illő; es geziemt sich nicht, nem illik, illetlen.

Geziemend, adj., illő, illendő; méltó, illető, tartozó; adv. illendően, méltán.

Geziere, das, czifraság, cziczoma; indulateröltetés.

Geziert, adj., geschmückt, ékes, czifrás; eröltetett; adv. ékesen, czifrán; eröltetve.

Gezimmer, das, ácskészület.

Gezisch, das, sziszegés.

Gezwitscher, das, osivogás, ficserékelés, csiripelés.

Gicht, die, köszvény, tagszaggatás, szárazfájás; die laufende Gicht, futkozó köszvény; die beständige, megülő; in den Händen, karköszvény; in den Füßen, szárköszvény; in den Knieen, térdköszvény.

Gichtbrüchig, adj., szélütött tagú, köszvényes.

Gichtfieber, das, köszvényes hideglelés.

Gichtfluß, der, köszvény csúz.

Gichtisch, adj., köszvényes.

Gichtschmerz, der, tagszaggatás, szárazfájás, köszvény fájdalom.

Giebel, der, házcsúcs, szelemenfal, szelemenvégfal.

Giebeldach, das, szelemenre épített fedél.

Giebelseite, die, szelemenenes oldal.

Giebelspiße, die, a' szelemen csúcsa.

Gier, die, kívánság.

Sierig, adj., kívánó.

Siebbach, der, sebes patak.

Sießbecken, das, medencze, töltő medencze.

Siehen, tölteni, önteni; st. begießen, megöntözni, p. o. a' virágot; in eine Form gießen von Metall formába önteni, p. o. ónból, ezüsthől; daher gegossen, s. B. gegossene Arbeit, öntött munka; st. stark regnen, nagyon esni, szakadni.

Sießen, das, die Gießung, töltés, megöntözés, öntés t. i. formába.

Sießer, der, der Metall gießt formábaöntő, p. o. rézüntő, csinöntő.

Sieberei, die, öntőműhely.

Sießfaß, das, locsoló, öntöző edény.

Sießbauß, das, öntőműhely.

Sießkanne, die, töltő edény.

Sießofen, der, öntőkemencze.

Sift, das, mérég; Sift mischen, bereiten, mérget keverni csinálni; mit Sift tödten, méreggel megégetni valakit; der Sift, das Bestreben andern zu schaden, oder Bosheit, Zorn, mérég, bosszúság, mérgesség.

Siftarznei, die, méregölő, méregellenvaló orvosság.

Siftbaum, der, mérges eczetfa; mérges balsamfű.

Siftbecher, der, méregpohár, méreggel töltött pohár.

Siftessig, der, méregölő eczet.

Siftig, adj., mérges, p. o. kigyók; st. sehr zornig, dühös, mérges, igen haragos; adv. mérgesen, megmérgeve; haragosan; siftig werden, mérgeledni, megbosszankodni.

Siftkraut, das, katika, sisakvirág, sisakfű.

Siftmeßl, das, maszlag, egérkő.

Siftmischer, der, méregkeverő v. csináló.

Siftmischerei, die, méregcsinálás v. keverés.

Siftschwamm, der, mérges gomba.

Sifttrank, der, mérég ital.

Siftwurz, die, fecskegyökerűfű.

Silbe, die, sárga szín; sárga agyak.

Silben, sárgára festeni megsárgítani, megsárgulni.

Silbig, silblich, adj., sárgás; adv. sárgasan.

Silde, die, czéh, társaság; Saufbruderschaft, tobzódó társaság.

Simpel, der, pörök, süvöltő, magnytó; ein Einfaltspinsel, buta, ostoba.

Sipfel, der, tető, csúcs, tetej, tetőcsúcs, hegye valaminek, p. o. ház-

nak, a' hegynek teteje; trop. die höchste Stufe einer Sache, a' legfőbb polcza v. grádicsa valaminek; den Gipfel des Glückes erreichen, a' szerencsének polczára jutni; den Gipfel der Ehre ersteigen, a' becsületnek legfőbb grádicsára felhágni.

Sirren, nyögni, nyögdécselni, turbékolni, mint a' galamb.

Sirren, das, nyögdécselés, turbékolás.

Sitter, das, rostély.

Sitterfenster, das, rostélyos ablak.

Sitterförmig, adj., rostélyosan, rostélyformára.

Sittern, s. B. ein Kleid, reczére kivarrenni a' ruhát, rostélyozni.

Sitterthor, das, rostélykapu.

Sitterthür, die, rostélyos ajtó.

Sitterwerk, das, rostélyozott munka.

Slacß, das, (glaszi), der Webradband, sánczkörnyék, a' sánczon kívül lévő térség.

Glänzen, fényleni; wie ein Säbel, villogni; wie Gold, fényleni; csillámlani, tündöklenni, ragyogni; trop. Bewunderung erregen, fényleni, p. o. érdemmel; glänzend machen, kifényesíteni valamit.

Glänzen, das, fénylés, ragyogás, tündöklés.

Glänzend, adj., fénylő, ragyogó; trop. fényes p. o. nagy tettek; adv. fényesen, nagy fényvel.

Gläschen, das, üvegecske, poharacska, pohárka.

Gläsern, adj., aus Glas, üveg, üvegből való; dem Glase ähnlich, üvegformájú, üvegforma.

Glätte, die, simaság, síkosság.

Glätten, kisimítani, kisikarlani; geglättetes Papier, fényesre dörgölt papiros.

Glätten, das, die Glättung, kisimítás, sikarlás.

Glätter, der, sikárló.

Glätterahn, der, simító fog, agyar.

Gläubig, adj., hívő, igazhívő.

Gläubiger, der, hitelező.

Glanz, der, fény, fényesség, ragyogás, p. o. az arany ragyogása; der Waffsen, a' fegyvervilágossága; trop. fény, dísz; sich in seinem vollen Glanze zeigen, egész pompájában jelenni meg.

Glanzerz, das, csillámkő.

Glanzgras, das, fényperjeje.

Glanzleinwand, die, fényes vászon, v. gyóles.

Glanzwisch, die, fényesítő suvika.

Glas, das, üveg; Glas machen, üveget fújni, csinálni; Gefäß zum Trinken, pohár, üveg pohár, üvededény; ein Glas Wein trinken, egy pohár bort inni; ein Glas zu viel trinken, egy poharkával többet inni; er hat ein Glas im Kopfe, a' fejébe ment a' bor.

Glasarbeit, die, üvegmunka.

Glasartig, adj., üvegnemű.

Glasauge, das, üvegszem, pápaszem, okulár.

Glasdeckel, der, üvegfedél.

Glasfer, der, üveges, üvegműves.

Glasfenster, das, üvegablak.

Glasgasse, die, der Glashaum, das Glasmalz, üvegtajték.

Glasgeschirr, das, üvededény.

Glasglocke, die, üvegharang.

Glasgrün, adj., zöld üvegszínű, üveg-szín.

Glashändler, der, üvegárus.

Glashandel, der, üveggelkereskedés, üvegárosság.

Glashaus, das, üvegház.

Glashütte, die, üveghuta.

Glasfirsche, die, hójagos cseresnye.

Glasbraut, das, falsű.

Glasflugel, die, üveggolyóbis.

Glasmacher, der, üvegműves.

Glasmaier, der, üvegfestő.

Glasmalerei, die, die Kunst auf Glas zu malen, üvegfestés mestersége; ein Gemälde auf Glas, üvegrefestett kép.

Glasmann, der, üvegárus.

Glasofen, der, üvegekemenőze.

Glasperle, die, üveggyöngy.

Glasperle, die, runde, karika üveg, ablakkarika; eine viereckige, üveg-tábla.

Glascherbe, die, üvegdarab.

Glaschleifen, das, üvegekőszőrülés.

Glaschleifer, der, üvegekőszőrűs.

Glaschneider, der, üvegmetsző.

Glaschrank, der, üvegalmáriom; üveges almáriom.

Glasstein, der, üvegekő.

Glasstafel, die, üvegtábla.

Glasstühr, die, üvegajtó.

Glasstropfen, der, üvegcesepp.

Glaswaare, die, üvegportéka.

Glasweide, die, rekettye.

Glaswerk, das, üvegmunka.

Glasur, die, máz, mázfény; Glasur geben, fényes mázzal bévonni.

Glasuren, glasiren, mázzal befuttatni, mázolni, simítani, fényesíteni.

Glasurerde, die, mázföld, máz.

Glatt, adj., sima, síkár; d. i. ohne Haare, sima, kopasz; st. schlupfrig, síkos, mint a'jég; st. schmeichelhaft, hízelkedő, csapodár, simaszájú; eine glatte Zunge haben, sima szájának lenni; st. schön, lieblich, ékes, díszes, szép; adv. simán, síkosan; szépen, ékesen; st. gänzlich, j. B. etwas abschlagen, kereken kimondani, hogy nem.

Glatteis, das, ónas idő, síkos út.

Glatthodel, der, simító gyalú.

Glatze, die, kopaszság.

Glatzkopf, der, kopasz.

Glaube, der, hit, hívés; jemanden glauben beimeffen, hitelt adni v. hinni valaminek; keinen Glauben haben, nem hinni valamit; st. Glaubwürdigkeit, hit, hívés, hitel; allen Glauben verlieren, minden hitelét v. hitelességét elvesztetni; st. Zutrauen, Credit, hitel, hitelesség, bizodalom; keinen Glauben bei jemanden haben, semmi hitelének nem lenni valakinél v. valaki előtt; in der Theologie, hit, vallásbeli hit; der wahre Glaube, az igaz hit; st. Glaubensbekenntniß einer Kirche, hitvallás, Hiszekegyisten, az Apostoli hitformája; st. Religion, vallás.

Glauben, hinni; einen Gott glauben, egy Istent hinni; st. trauen, hinni, elhinni, meggyőződni valami felől; dafür halten, gondolni, tartani, hinni.

Glauben, das, hívés, hitel.

Glaubensartifel, der, valláscikkelye, hitágazat.

Glaubensbekenntniß, das, vallástétel; az Apostoli hit formája.

Glaubensfrucht, die, hit gyümölcse.

Glaubensgenos, der, hitsorsos, hititárs.

Glaubenslehre, die, eine einzelne, hitágazat, hitcikkely; hittudomány.

Glaubenssache, die, hittétel.

Glaubensstreitigkeit, die, hitbeli vetélkedés.

Glaublich, adj., hihető; adv. hihetőkép.

Glaublichkeit, die, hihetőség.

Glaubwürdig, adj., hiteles, hitelre méltó, hitelt érdemlő, szavahihető; adv. hitelesen.

Glaubwürdigkeit, die, hitelesség.

Gleich, adj., nicht schief oder krumm, egyenes, nem görbe v. kajsza; gleich machen, egyenessé tenni, elegyengetni; st. eben, flach, lapos, tér, egyenes; von einerlei Beschaffenheit,

- Größe** *ic.*, egyenlő valamihez, hasonló; ein Blatt ist dem andern gleich, egyik levél hasonló a' másikhoz; mir gilt alles gleich, nekem mind egy; *st.* das selbe, ugyan azon; *z. B.* zu gleicher Zeit, ugyan azon időben, egyzersmind, egy úttal; *adv.* *st.* gerade, éppen; gleich gegenüber, éppen átalellenben; ebenso, auf gleiche Art, egyaránt, egyenlően; ähnlich, hasonlóképpen; wie, mint, úgy mint; gleichwie, mintha; sogleich, mindjárt, tüstént, egyszeriben, azonnal; wenn gleich, haszinte, ámbár, noha.
- Gleichachten.** egyaránt becsülni, szinte annyira becsülni.
- Gleichartig,** *adj.*, egynemű, egyenlőnemű *v.* fajú, egyfajta, egyfajú.
- Gleichartigheit,** *die*, egyenlőneműség, egyenlőfajúság, egyfajtaság.
- Gleichbedeutend,** *adj.*, egyértelmű, egyjelentésű, hasonlóértelmű.
- Gleichbleibend,** *adj.*, egyenlő.
- Gleiche,** *die*, hasonlóság, egyenlőség.
- Gleichen,** hasonlónak lenni, hasonlítani hozzá; egyenlő lenni hozzá, felérni vele; gleich machen, hasonlóvá tenni hozzá.
- Gleichergestalt,** gleichermassen, gleicherweise, *adv.*, hasonlóképpen *v.* módon.
- Gleichfaß,** *adv.*, is, szintűgy, hasonlóképpen.
- Gleichfarbig,** *adj.*, egyenlőszínű, hasonlószínű.
- Gleichförmig,** *adj.*, hasonlatos, egyenlő, egyforma, megegyező; *adv.* egyenlően, megegyezőleg.
- Gleichförmigkeit,** *die*, egyenlőség, egyformaság, megegyezés.
- Gleichgerichtet,** *adj.*, egyértelmű, egy értelemben lévő, megegyező.
- Gleichgewicht,** das, mértékerány, fonterányúság, egyenlő mérték; das Gleichgewicht halten, megütni a' mértéket; im Gleichgewicht seyn, egy-mértékű *v.* egyenlő nehézségű lenni; trop. egyenlőség; das politische Gleichgewicht, hatalom egyenlősége.
- Gleichgültig,** *adj.*, egyenlő becsű, egyet-érő, egybecsű *p. o.* pénz; weder gut noch böse, közép, középbecsű, közepszerű, sem jó sem rossz; unwichtig, egyenlő, a' mi mindegy; gelassen, rubig, megindulatlan, hideg, hideg indulatú; *st.* faltblütig, hidegvérű *v.* szívű; unempfindlich, érzéketlen; *adv.* megindulatlanul, hidegen, hideg vérrel, fel sem véve.
- Gleichgültigkeit,** *die*, egybecsűség, egyet-érőség, egyenlő becs; Unerblichkeit, csekélység, nem fontos dolog; Gelassenheit, indulatlanlás, hidegség, fel sem vevése valaminek, nem gondolás valamivel; Unempfindlichkeit, érzéketlenség.
- Gleichheit,** *die*, egyenlőség; für Ähnlichkeit, hasonlóság.
- Gleichkommen,** felérni vele *v.* valakivel.
- Gleichlaufend,** *adj.*, egyközű *p. o.* líneák.
- Gleichlaut,** *der*, hangegyezés.
- Gleichlauten,** egyezni a' hangoknak.
- Gleichlautend,** *adj.*, egyhangú, egyenlő *v.* egyező hangú.
- Gleichmaß,** das, egyarány.
- Gleichmachen,** egyenlővé tenni, elegyengetni.
- Gleichmachung,** *die*, egyenlővétel.
- Gleichmäßig,** *adj.*, egyerányos, egyenlő, hasonló; *adv.* egyenlően, hasonlóképpen.
- Gleichmäßigheit,** *die*, egyarányúság, egyenlőség, egyezés.
- Gleichmütig,** *adj.*, mindenkor egyenlő indulatú; *adv.* egyenlő indulattal.
- Gleichmuth,** *der*, egyenlő indulat, állhatatos indulat.
- Gleichnamig,** *adj.*, egyenlő nevű, egy néven lévő.
- Gleichniß,** das, hasonlatosság.
- Gleichsam,** *adv.*, mintegy; gleichsam als ob, mintha.
- Gleichschätzen,** egyaránt becsülni, vele egy becsbe tenni, szinte annyira becsülni.
- Gleichschätzung,** *die*, egyenlő becsülés, egy becsben tartás.
- Gleichschenkelig,** *adj.*, egyenlő két oldalú *v.* szárú *p. o.* három szeglet-rájz.
- Gleichseitig,** *adj.*, egyenlőoldalú.
- Gleichstellen,** egyenlővé tenni.
- Gleichstimmig,** *adj.*, egyenlő hangú *v.* szavú; *adv.* egyezőleg.
- Gleichthun,** *z. B.* es jemanden gleich thun wollen, vetélkedni valakivel valami-ben.
- Gleichung,** *die*, egyenlítés, hasonlítás, egyenlővétel.
- Gleichviel,** *adv.*, ugyan annyi, mindegy, szinteannyi.
- Gleichweit,** *adv.*, egyenlő bőségű *v.* tágasságú, szinte olly bő *v.* tágas; egyenlő messzeségű, szint olly messzelévő.

Gleichwie, adv., valamint, a' mint.

Gleichwinkelig, adj., egyenlő szegletű.

Gleichwohl, adv., mégis, mindazáltal, csakugyan.

Gleichzeitig, adj., egy idejű, egyidős, egykorú, egyidőbeli, egykori, egykorású.

Gleichzu, adv., egyenesen.

Gleichen, glänzen, fényleni, csillámlani; trop. einen Schein haben, színt mutatni, jó színű lenni, színére nézve tetsző lenni.

Gleisend, adj., fénylő; trop. színes, színt mutató p. o. szók.

Gleisner, der, színeskedő, szín v. képmutató.

Gleisnerci, die, szín v. képmutatás.

Gleisnerisch, adj., szín v. képmutatói, tettettet; adv. tettette, színmutatólag, szín v. képmutató módon.

Gleiten, csúszni, könnyen csúszni; st. ausgleiten, elcsúszni, megcsuszamodni; csúszkálni p. o. a' jégen.

Gletscher, der, jeges hegy v. bércz.

Glied, das, st. Gelenk, tag, íz; einzelne zum Ganzen gehörige Theile, 1) am menschlichen Körper, tag, test része; 2) an der Kette, láncz szeme; 3) einer Gesellschaft, társ, valamely társaságnak tagja; 4) eine Reihe Soldaten, rend, sor; 5) an Pflanzen, börtők; 6) einer Familie, (jedoch nur in absteigender Linie), íz a' nemzetségen v. familiában; bis in's dritte Glied, harmad izig v. harmad iziglen; 7) in der Rede, rész, felosztás p. o. a' beszédben.

Gliederbau, der, a' tagok alkatása.

Gliederhaut, die, hártya.

Gliederkrankheit, die, köszvény.

Gliederlahm, adj., béma.

Gliedern, daher: gegliedert, tagokra osztott.

Gliederweh, das, tagfájdalom.

Gliederweise, adj., tagonként, izenként; von Soldaten, soronként.

Gliedkraut, das, bibetyű, forrasztófű.

Gliedmaass, das, tag; pl. tagok, izek.

Gliedschwamm, der, forrasztó gombatapló.

Gliedwassersucht, die, vízkorság.

Glimmen, schimmern, csillogni, csillámlani; schwach brennen, parázspan emésztődni; trop. der Aufruhr, Krieg glimmt, a' pártütés, lázadás v. háború alattomban tenyészik.

Glimmer, der, csillám, csillámp; csillámpor, macskaarany.

Glimmern, pillogni, alattomban emész-

tődni a' parázspan, tenyészni, pislálkolni.

Glimpf, der, kéméllés, kémélve hánás; mit vielem Glimpf einem die Wahrheit sagen, nagy kémélléssel mondani meg valakinek az igazat.

Glimpflich, adj., kéméllő; adv. kémélve.

Glitschen, csúszni.

Glocke, die, harang; die Glocke läuten, harangozni; anschlagen, z. B. bei einer Feuerbrunst, a' harangot félreverní a' azzal jelt adni p. o. házégéskor; st. Schlaguhr, ütőóra; z. B. was ist die Glocke? hány az óra v. hányat ütött az óra; die Glocke hat zwei geschlagen, kettőt ütött az óra; trop. verschiedene Dinge in Glockengestalt, harang, az az mindenféle harangformájú mivek.

Glockenblume, die, harangvirág.

Glockenförmig, adj., harangforma; adv. harangformájú.

Glockengießer, der, harangöntő.

Glockengut, das, harangércz.

Glockenklang, Glockenlaut, der, harangszó.

Glockenläuter, Glockengießer, der, harangozó.

Glockenschlag, der, harangszó; der Schlaguhr, óraütés p. o. a' toronyban.

Glockenschwengel, der, harangütő.

Glockenspeise, die, harangréz v. ércz.

Glockenspiel, das, harangjáték.

Glockenstuhl, der, harangláb.

Glockchen, das, csengetyű; kolomp.

Glockner, der, Küster, egyházi.

Glorie, die, dicsőség; der Schein um das Haupt der Heiligen, szentsúgar.

Glorreich, adj., dicső, dicsőséges; adv. dicsőül, dicsően, dicsőségesen.

Glorywürdig, adj., dicsőséges, dicsőségre méltó; gloriwürdigen Andenkens, dicső emlékezetű, v. boldog emlékezetű.

Glossarium, das, magyarázó szótár, szómagyarázattár.

Glosse, die, Erklärung, Bemerkung, magyarázat, magyarázó jegyzés, jegyzék.

Glossiren, magyarázó jegyzéseket adni valamihez.

Glucken, Glucksen, von Hühnern, kotyogni mint a' tyúk.

Gluckhenne, die, kotyogós tyúk, kottlós tyúk.

Glück, das, d. i. Ungefähr, történet, eset, sors, szerencse; blindes Glück, vak szerencse; durch Glück, törté-

netből; günstiger Zufall, szerencsés történet, szerencse; er hat Glück, kedvez neki a'szerencse; glücklicher Ausgang, szerencsés kimenetel; jemanden zu einer Reise Glück wünschen, szerencsés utat kívánni valakinek; das Glück als personificirtes Wesen, szerencse; st. Glückseligkeit, boldogság; es gibt kein vollkommenes Glück, nincs tökéletes boldogság; Risiko, blinder Glück, szerencse, kocka, vak szerencse; etwas dem Glück überlassen, valamit kockáztatni, szerencsére bízni; das Gute, der Vortheil, jó, jótétemény, szerencse; z. B. die Gesundheit ist ein großes Glück, az egészség nagy jótétemény; bei Hofflichkeitsbezeugungen, z. B. seitdem ich das Glück hatte, Sie bei mir zu sehen, mióta szerencsém volt az Urat nálam tisztelni.

Glücken, st. gelingen, szerencsés lenni, boldogulni valamiben; es glückt ihm alles, mindenbe szerencsés.

Glücklich, adj., Glück genießend, szerencsés, boldog; glücklich seyn, boldogulni valamiben; nicht glücklich seyn, nem boldogulni valamivel v. benne; sich glücklich schätzen, szerencsésnek tartani magát; Glück bringend, erwünscht, kívánt, szerencsés p. o. kimenetele valakinek; ein glücklicher Tag, örvendetes nap; adv. szerencsésen, p. o. élni.

Glücksball, der, szerencse játéka v. lap-tája.

Glücksbude, die, lottribólt.

Glückselig, adj., boldog.

Glückseligkeit, die, boldogság.

Glücksfall, der, szerencsés eset, történet, szerencse.

Glücksgabe, die, szerencse adománya.

Glücksgöttinn, die, szerencseistennő.

Glücksgut, das, szerencse java, pl. javai.

Glückskind, das, szerencse fia v. kedvence.

Glücksrad, das, szerencse kerék.

Glücksritter, der, szerencse késértő.

Glücksspiel, das, kockajáték; dasselbe spielen, kockázni.

Glücksstand, der, szerencsés állapot.

Glücksstern, der, szerencsés csillagzat, szerencse csillaga.

Glücksstopp, Glückshafen, der, szerencse fazeka.

Glücksumstände, die, pl. szerencse, szerencsés állapot; tehetség, javai, jószága valakinek.

Glückswechsel, der, a'szerencse változandósága.

Glückwünschen, örvendezni valakinek, p. o. neve napján, előmenetelen, 's a' t.

Glückwünschend, adj., örvendő, örvendező.

Glückwünscher, der, örvendező, szerencsekívánó.

Glückwünschungsschreiben, das, örvendő levél.

Glückwunsch, der, örvendezés.

Glühen, brennend leuchten, tüzes lenni; das Eisen glüht, tüzes a'vas; glühende Kohlen, párszén, eleven szén; glühend machen, megtüzesíteni; glühend werden, megtüzesedni; sehr heiß seyn, csupa tűz lenni, tüzelni, szikrázni; trop. z. B. die Augen glühen, égnék v. szikráznak a'szemei; brennen von Leidenschaften, égni, felhevülve lenni; z. B. er glüht vor Zorn, forr a'méreg benne; er glüht vor Liebe, égeti a'szerелеm; brennende (rothe) Farbe haben, lángolni, langoló piros lenni.

Glühend, adj., tüzes; trop. égő, forró, heves, p. o. indulatosság.

Glühfeuer, das, izzó tűz, izzó.

Glühofen, der, tüzes kemence.

Gluth, die, izzó tűz, eleven v. párszén, parázstűz, parázs; in Gluth gerathen, megtüzesedni, meggyúladni; trop. neki tüzesedés, hevülés; in Gluth gerathen, felgyúladni, felhevülni.

Gnade, die, Gunst, kegyesség, kegyes jóság, szivesség; jemanden eine Gnade erweisen, valami kegyességgel v. jótéteménnyel lenni valakihez; aus der Gnade kommen, kiesni valaki kegyelméből v. kedvéből; Barmherzigkeit, könyörületesség, kegyelem; um jemand. Gnade bitten, kegyelmért esedezni; als Ehrentitel, Euer Gnaden! Nagysága, Nagyságos Uram v. Asszonyom!

Gnaden, st. Gnade erweisen, kegyelmezni.

Gnadenbelohnung, die, kegyelembeli jutalom.

Gnadenberufung, die, Gnadenberuf, der, kegyelemből való hivatal v. választás, p. o. az idvességre.

Gnadenbezeugung, die, kegyelem, kegyes jótétemény, kegyelem mutató.

Gnadenbild, das, csodatévő kép.

Gnadenbrief, der, zu einer Vergebung,

- kegyelemlevél; zu einer Freiheit, adománylevél.
- Önadenbrod, das, kegyelemkenyér.
- Önadenbund, der, kegyelem szövetsége.
- Önadengabe, die, kegyelem.
- Önadengehalt, der, kegyelemfizetés.
- Önadengeld, das, idem.
- Önadenlohn, der, kegyelem jutalom.
- Önadenort, der, csudatévő kép helye.
- Önadenpfennig, der, kegyelempénz.
- Önadenreich, das, kegyelem országa.
- Önadenreich, adj, kegyelemmel teljes, kegyelmes.
- Önadenstoß, der, halálos dőfés.
- Önadenstuhl, der, a' frigy láda fedele.
- Önadatafel, die, st. das hñl. Abendmahl, Úr vacsorája.
- Önadenverheißung, die, kegyelemígéret.
- Önadenvoll, adj., kegyelemmel teljes.
- Önadenwahl, die, kegyelembeli elválasztás.
- Önadenwerk, das, kegyelem munkája, váltság munkája.
- Önadenzeichen, das, kegyelemjel.
- Önädig, adj., gütig, gemogen, jó, jószágos, kegyes; gütig, gefällig, nyájas, kegyes; barmherzig, könyörülő, könyörületes, kegyelmes; als Titel, gnädiger Herr! Tekintetes Úr, Nagyságos Úr! adv. gütig, kegyesen, nyájasan; kegyelmesen.
- Öneiß, der, érczarany.
- Öodel, die, Taufpathe, keresztanya; keresztleány.
- Öoder, die, toka.
- Öölse, die, szúnyok.
- Öönnen, st. wünschen, kívánni; nicht mißgönnen, nem irigyleni valakinek, nem bánni, ha szerencsés v. valamiben boldogul; zugestehen, erlauben, megengedni, nem akadályoztatni v. hátráltatni valakit valamiben; widersfahren lassen, z. B. gönnen Sie mir die Ehre Ihres Besuches, legyen szerencsém az Úrhoz.
- Öönnner, der, jóltévő, partfogó.
- Öönnnerinn, die, pártfogó t. i. asszony.
- Ööрге, der, György, Gyuri.
- Öötterblume, die, hulláng.
- Öötterbote, der, istenek követő.
- Öötterlehre, die, istenekről való tudomány.
- Öötterreich, das, istenek országa.
- Öötterstüb, der, istenek lakása.
- Öötterspeise, die, istenek eledele.
- Öötterspruch, der, isteni szózat.
- Ööttertrank, der, istenek itala.
- Ööttinn, die, istenasszony.
- Ööttlich, adj, isteni; st. sehr vorzüglich,
- felséges, isteni; adv. isteni módon, istenként, isten gyanánt.
- Ööttlichkeit, die, isteniség.
- Öötte, der, bálvány, bálványisten, költött isten.
- Ööthenbild, das, bálványkép.
- Ööthendiener, der, bálványimádó, bálványozó.
- Ööthendienst, der, bálványimádás, bálványozás.
- Ööthenopfer, das, bálványoknak áldozás.
- Ööthenpriester, der, bálványozó pap.
- Ööld, das, arany; gemünztes Ööld, vert arany; gediegenes Ööld, termés arany, sár, v. gyúrt arany; von Ööld; aranyból való, arany; mit Ööld überjogen, megaranyozott.
- Ööldader, die, aranyér, az arany ere.
- Ööldadler, der, sárga v. havasi sas.
- Ööldammer, der, ezitrom sármány.
- Ööldamsel, die, sárga aranybegy, sárgarigó, sármalinkó.
- Ööldarbeit, die, aranymű.
- Ööldarbeiter, der, aranyműves.
- Ööldbergwerk, das, aranybánya.
- Ööldberuß, der, sárgaberill.
- Ööldblättchen, das, aranyfűst.
- Ööldblech, das, aranypléh.
- Ööldblume, die, aranyvirág.
- Öölddraht, der, arany sodrony.
- Öölddurst, der, kincsszomjúzás.
- Öölden, adj., arany, aranyból való; vortrefflich, sehr schätzbar, igen jeles, becses, drága, arany; ein goldener Spruch, jeles mondás; goldene Tage verleben, vidám v. boldog napokat töltetni v. élni; mit Ööld besetzt, beschlagen, aranyozott, megaranyozott, aranyos; die goldene Ader, aranyér.
- Öölderg, das, aranyércz.
- Ööldfaden, der, arany fonál.
- Ööldfarbe, die, arany szín.
- Ööldfarbig, adj., arany színű.
- Ööldfasan, der, aranyfácán.
- Ööldfinger, der, nevendékujj.
- Ööldfisch, der, garda; arany ponty.
- Ööldflege, die, arany bogár.
- Ööldflimmer, der, Ööldflitter, arany pillangó.
- Ööldforelle, die, Ööldbrachsen, der, aranyhóldas spár (hal).
- Ööldfuchs, der, világos sárga ló.
- Ööldfüßbrend, adj., aranyat hordó p. o. folyóvíz.
- Ööldgang, der, aranyér, (bányában).
- Ööldgeier, der, szakállas grif v. kesclyű.
- Ööldgels, adj., arany sárga.

- Soldgesticht**, adj., arannyal hímzett.
Soldgewicht, das, aranymérő.
Soldglätte, die, aranyszínmaz; porics, forrasztó porics.
Soldglanz, der, aranyfény.
Soldgrube, die, aranybánya.
Soldgulden, der, aranyos forint, egy forintos arany.
Soldhaar, die, sárgaveres haj.
Soldbaser, der, aranyszínű zab.
Soldhaltig, adj., arannyal vegyes v. elegyes.
Soldläser, der, aranyos cserebűj v. cserebűly.
Soldkies, der, aranyos kövecs.
Soldkind, das, szerelmes gyermek, legkeddvesebb gyermeke valakinek.
Soldklumpen, der, aranydarab.
Soldkönig, der, (in der Chemie), arany virág v. virágarany a' testalkatónál.
Soldküste, die, aranytermő part (Áfrikában).
Soldlack, der, eine Art Firnis, arany-szín lirnác; zum Siegeln, aranyos spanyolviasz; eine Blume, fajlinka, sárga ibolya.
Soldletten, der, aranyszínagyak.
Soldmacher, der, aranycsináló.
Soldmacherkunst, die, aranycsinálás.
Soldmilch, die, aranyveselke.
Soldmine, die, aranyér, arany ere.
Soldmünze, die, aranypénz.
Soldpapier, das, aranyos papiros.
Soldprobe, die, aranypróba.
Soldregen, der, aranyeső; trop. reichliches Geschenk an Gold, gazdag ajándék t. i. aranyból.
Soldreich, adj., arannyal bővelkedő.
Soldring, der, aranygyűrű.
Soldruthe, die, aranyos istápfű.
Soldsand, der, aranyos fővény.
Soldschaum, der, aranyfüst, arany hab.
Soldschlacke, die, aranyalak.
Soldschläger, der, aranyfűstmíves.
Soldschmelzer, der, aranyolvasztó.
Soldschmied, der, aranymíves, ötvös.
Soldspinnen, das, aranyszálhúzás.
Soldstange, die, aranyrúd, apró rudakba öntött arany.
Soldstaub, der, aranypor.
Soldstein, der, Chrysolith, topáz; aranypróbakő.
Soldsticker, der, Goldstickerinn, die, arannyal himező v. varró.
Soldstickeri, die, aranyhimezés mestersége; die Arbeit, aranyhimezés, aranyoshimvarrás.
Soldstoff, der, arannyal szőtt matéria, aranyszövetvény.
Soldstufe, die, aranyérez.
Soldstück, das, arany darab; arany pénz.
Soldtinctur, die, aranyszínszesz, aranytinktúra.
Soldtresse, die, aranypaszamánt.
Soldwäsche, die, aranymosás.
Soldwäscher, der, aranymosó, ki a' fővényből aranyat mos ki.
Soldwage, die, aranymérő t. i. eszköz; trop. etwas auf der Soldwage abwägen, valamit nagyon szorosan megvizsgálni, szoros értelemben venni p. o. a' szót.
Solf, Solfo, der Meerbusen, öböl, tengeröböl.
Sondel, die, sajka, gondolya, Veneziái csónak.
Sondelführer, Sondolier, der, sajkás, gondolyás.
Sosse, die, csatorna, moslékcsatorna, mellyen valamit leöntenek; st. Kumpf, garat a' malomban.
Sott, der, Isten, pl. die Götter, istenek t. i. a' pogányoknál; willst Gott, wenn Gott will, ha isten akarja; so wahr mir Gott helfe! istenemre mondom! az isten engem úgy segítjen! Ich hüte Gott! az isten örizzen v. ne adja! verneinend, dehogy, koránt sem! in Gottes Namen! isten segedelmével! zulassend, st. meinetwegen, én nem bánom; um Gottes Willen! az istenért! Gott Lob! Gott sey Dank! hálá istennek, hálá legyen az Istennek! Gott helf! adja isten egészségre, kedves egészségére! t. i. válják a' prüsszentés.
Gottesacker, der, közönséges temető, temetőhely.
Gottesdienst, der, isteni tisztelet, szolgálat.
Gottesdienstlich, adj., isteni tiszteletet illető.
Gottesfurcht, die, isteni félelem.
Gottesfürchtig, adj., istenfélő, szent, kegyes; adv. istenfélő módon.
Gottesgabe, die, isten adománya.
Gottesgelehrtheit oder Gottesgelehrtheit, die, istentudomány.
Gottesgelehrter, der, egyházi tudós, istentudományos, szentírás magyarázó tudós.
Gotteshaus, das, szentegyház, templom, istenháza.
Gotteskasten, der, istenládája, templom v. eklézsia ládája.

Gotteslästerer, der, istenkáromló.
Gotteslästerlich, adj., istenkáromló;
 adv. istenkáromló módon.
Gotteslästerung, die, istenkáromlás.
Gottesläugner, der, istentagadó.
Gottesläugnerisch, adj., istentagadói,
 istentelen; adv. istentelenül.
Gottesläugnung, die, istentagadás.
Gotteslohn, der, isteni jutalom.
Gottesmann, der, pap, lelki tanító,
 isten embere; kegyes ember.
Gottesstisch, der, úrnak asztala.
Gottesverächter, der, Gottesverächterinn,
 die, istentelen, istennélkül való.
Gottesvergeffen, adj., istentől elfajúlt.
Gottgefällig, adj., istenes, kegyes.
Gottsheit, die, Göttlichkeit, istenség;
 Gott, isten.
Gottlos, adj., lasterhaft, istentelen,
 istennélkülvaló; gonosz; adv. isten-
 telenül.
Gottlosigkeit, die, istentelenség; eine
 gottlose That, gonoszság.
Gottmensch, der, Istenember, a' Krisz-
 tus.
Gottselig, adj., kegyes, szent, istenes;
 adv. kegyesen.
Gottseligkeit, die, kegyesség, szent élet.
Gouvernante, die, leánynevelő t. i. fe-
 jérnép.
Gouvernement, das, tartományosztály.
Gouverneur, der, eines Landes, kor-
 mányozó; Erzieher, nevelő.
Grab, das, sír; jemanden zu Grabe
 tragen, valakit a' temetőbe kivinni;
 jemanden zu Grabe begleiten, valakit
 (mint halottat) kikésérni; zu Grabe
 bestatten, valakinek az utolsó tisztes-
 séget megadni; bis zum Grabe, höl-
 tig, halálig, utolsó lehelletig; jen-
 seits des Grabes, a' síron túl, a' jö-
 vendő életben; trop. Verderben, ve-
 szedelem.
Grabeisen, das, st. Schaufel; ásó; st.
 Grabstichel, metszővas.
Graben, ásni; eine Grube graben, ár-
 kot ásni; einen Brunnen graben, kú-
 tat ásni; eingraben, mit dem Grabsti-
 chel, vésni, bévésni, metszeni, bé-
 metszeni, bévágni, p. o. kőbe, fá-
 ba, rézbe valamit.
Graben, das, ásás; in Holz ic., vésés,
 bévésés, metszés.
Graben, der, pl., die Gräben, árok, ve-
 rem; Graben ziehen oder aufwerfen,
 árkot ásni v. hányni.
Grabesstille, die, mély hallgatás.
Grabgesang, der, das Grablied, halotti
 ének.

Grabhügel, der, sírhalom.
Grabmal, das, sírjel, sírfa, sírkő, ko-
 porsókő, síremlék.
Grabscheid, das, ásókapa.
Grabschrift, die, sírvers.
Grabstätte, die, temető sír.
Grabstein, der, koporsókő, sírkő.
Grabtuch, das, koporsószőnyeg.
Grachel, die, kalász, kalászszálla.
Grad, der, die Größe der Beschaffenheit,
 mérték, grádics, lépcső; ein hoher
 Grad von Kälte, nagy v. erős hideg;
 im hohen, höhern, höchsten Grade,
 nagy, nagyobb, legnagyobb mér-
 tékben v. grádicsban; im äußersten
 Grade, felettébb; in gleichem Grade
 jemand. bewundern als lieben, vala-
 kit egyaránt csudálni és szeretni;
 in der Mathematik und Geographie,
 mértékrész; in der Genealogie, az
 atyafiságizei.
Gradiren, (vom Golde), kifőzni az
 aranyat, és az által a' színét eleve-
 nebbé tenni.
Graduirt, adj., akadémiái rangot nyert,
 p. o. az orvosi tudományban, 's a' t.
Gradweise, adv., lépcsőnként.
Gräber, der, ásó, a' ki ás; véső, met-
 sző, a' ki vés, metsz.
Gräfinn, die, Grófné.
Gräflich, adj., grófi, grófé, grófhoz
 tartozó; 1. B. gräfliche Diener, Gär-
 ten, a' gróf cselédjei, inasai, kert-
 jei; adv. grófilag, grófi módon,
 grófhoz illő módon.
Grämen, jemanden, búsítani valakit,
 bűt szerezni valakinek; sich grämen,
 búsulni, epekedni, bűnak adni ma-
 gát.
Grämen, das, bű; epekedés.
Grämlich, adj., bús; epekedő.
Grän, das, ein sehr kleines Gewicht,
 grén, egy árpászemnek harmadrész-
 nyi nehézsége az aranymérésben.
Gränze ic., s. Grenze.
Gräschen, das, fűvecske, fűszálacska.
Gräßlein, der, csicsörke.
Gräßlich, adj., iszonyú, irtóztató, rút;
 adv. iszonyúan, irtóztató módon,
 irtóztató képpen, rútul.
Gräßlichkeit, die, iszonyúság, irtózta-
 tóság, utálság.
Gräßling, der, im Weinbaue ein Fäch-
 ser, so lange er nur noch ein Jahr alt
 ist, bujtóág, bujtovány p. o. a' szőlő-
 lőtökén; ein Fisch, görgöcse, kövi-
 ponty.
Gräte, Grätze, die, halszálla, szálla,
 túske.

Gräuel, der, d. i. Abscheu, Ekkel, iszonyúság, irtóztatóság, utálság, utálatosság; eine abscheuliche Handlung, iszonyú dolog, gonoszság.

Gräuelhaft, die, gonosztett, kegyetlenség.

Gräulich, adj., utálatos, iszonyú, fételmes; irtóztató, rettenetes, rusnya.

Graf, der, Gróf.

Grafenstand, der, Grófi rang.

Grasschaft, die, Grófság.

Gram, adj., d. i. gehässig seyn, Widerwillen gegen jemanden fühlen, z. B. jemanden gram seyn, valaki eránt ellenséges indulattal viseltetni.

Gram, der, epekedés, bú, bánat; Gram verursachen, valakit bánattal illetni, epeztetni; von Gram verzehrt werden, a' bánattól megemésztetni.

Gramhaft, adj., epekedő, bús.

Gramlos, adj., butól ment.

Grammatik, die, Sprachlehre od. Kunst, nyelvtudomány vagy mesterség.

Grammatiker der, nyelvmester.

Grammatisch, adj., nyelvtudományi; adv. nyelvtudományilag.

Gramvoll, adj., bánatos, bús, epekedő.

Gran, eine Stadt, Esztergom.

Gran, das, grán, szem, t. i. egy árpaszem nehézségű mérték.

Granat, der, ein durchsichtiger Edelstein, granát, granátkő.

Granat-Äpfel, der, granátalma, pómagranát.

Granat-Äpfelbaum, der, granátalmafa.

Granate, die, granát, granáttűz.

Granatier, der, granátos.

Granatfugel, die, granátgömb.

Grand, der, in Spanien, ország nagyja, Spanyol országban.

Grand, der, kövecs.

Granit, der, gránitkő.

Granne, die, kalászszálla.

Granuliren, szemezni, szemmé változtatni; die Wunde granulirt, sarjadzik a' seb.

Gras, das, pl. die Gräser, fű, pl. fűvek; trop. ins Gras beißen, elveszni, meghalni; das Gras wachsen hören, d. i. sich sehr flug dünken, rendkívül okosnak tetszeni maga előtt; st. Rasen, gyep, pázsit.

Grasanger, der, gyepes, pázsitos hely, füves mező.

Grasbank, die, gyepágy.

Grasblume, die, kertiszegfű.

Grasen, das, Gras abfressen, a' fűvön

v. gyepen legelni; Gras abschneiden, fűvet aratni.

Graser, der, fűarató.

Graserei, die, fűaratás.

Grasfarbe, die, pázsitszín.

Grasfeld, das, legelő, gyep.

Grasfrosch, der, kerti v. réti béka.

Grasgarten, der, füves kert.

Grasgrün, adj., fűszínű, pázsitszínű.

Grasbalm, der, fűszál.

Grasicht, grasig, adj., aus Gras, fűből való, fű; voller Gras, füves; Gras ähnlich, fűforma.

Graskeim, der, levélcsira.

Graslauch, der, kígyóhagyma.

Grasmäher, der, fűkaszáló.

Grasmuße, die, poszáta, billegető, bárázda billegető.

Graspedchen, das, sáska.

Grasreich, adj., füves, fűvel bővülködő.

Grassiren, uralkodni, mint a' pestis v. más ragadó nyavalya.

Grasung, die, fűaratás, fű learatása; st. Weide, legelő; telelnivaló fű.

Grasbol, der, gerinczgyalú.

Gratias, das, ajándékocska.

Gratig, adj., szálkás, halszálkás, tüskés.

Gratulant, der, köszöntő.

Gratulation, die, köszöntés.

Gratuliren, szerencsétetni valakit, szerencsét kívanni valakinek, megköszönteni valakit.

Grau, adj., ősz, megöszült; graues Haar. ősz haj; das Haar wird grau, őszül a' haj; grau werden, őszülni, megöszülni; graues Tuch, Auge, szürke posztó, szem; trop. st. alt, früh, régi, hajdani, z. B. das graue Alterthum, a' hajdani kor; das graue Alter, koros idő.

Grau, das, a' szürke szín.

Graubart, der, Graupopf, ősz, vén, vénősz, t. i. ember.

Grauen, grau werden, őszülni; trop. der Tag, der Himmel graut, szürkül a' reggel, hajnallik; einen Abscheu empfinden, z. B. vor etwas, irtózni, p. o. valamitől, iszonyodni.

Grauen, das, iszonyodás, irtózás, félelem.

Grauerlich, adj., fürchterlich, iszonyú, irtóztató.

Graufink, der, szürke pinty.

Graubaarig, adj., őszhajú.

Graufelchen, das, kék begyű megnyitó.

Graupopf, der, ősz ember; őszfejű öreg.

Graulich, adj., etwas grau, őszibe keveredett; szürkés.

Graupe, die, zum Essen, dara, p. o. árpadara v. kása; des Erbes, érczmorzsza.

Graupen, die, Schlossen, Hagel, dara, apró jégeső.

Graupeln, es graupelt, dara v. apró jég esik.

Graupenmühle, die, daráló malom.

Grauß, der, st. Schutt, kömorzsalék; st. Grauen, iszonyodás, iszonyúság.

Grauß, adj., iszonyú, iszonyatos.

Grausam, adj., kegyetlen; st. entsehlisch, szörnyű, iszonyú, rettenetes, irtóztató; adv. kegyetlenül; rettenetesen.

Grausamkeit, die, kegyetlenség.

Grauschimmel, der, fejérszürke ló.

Grausen, schaudern, iszonyodni, irtózni, borzadni valamitől; es grauset mir, iszonyodom, irtózom, borzadok.

Grausen, daß, irtózás, iszonyodás.

Graveur, (gravör), **Gravirer**, der, metsző, réz- v. aczélmetsző.

Graviren, z. B. einen Beflagten, terhesíteni, p. o. bevádolt; eingraben, fesszen, metszeni, vágni t. i. rézre, aczéla.

Gracie, die, Huldgöttinn, Grácia; Anmuth, kellemetesség.

Gregor, Gergely.

Greif, der, ein fabelhafter Vogel, Grif, keselyű grifmadár.

Greifen, berühren, fassen, fogni; zu den Waffen greifen, fegyvert fogni; falsch greifen, (in der Musik), rossz v. hibás fogást tenni a' muzsikán, hegedűn's a' t.; st. nach etwas greifen, valamihez nyúlni, kapni, kapkodni; weit um sich greifen, wie z. B. Krankheiten, Feuer, elhatalmazni, terjedni, harapózni, mint a' nyavalya, a' tűz; trop. daß läßt sich mit Händen greifen, ez kézzel fogható, világos, v. nyilvánvaló dolog ez; unter die Arme greifen, felsegélni, kisegíteni valakit; ergreifen, megfogni, megkapni, fogni, p. o. madarat; sich greifen, z. B. das Tuch greift sich gut, jó fogása v. tapintása van ennek a' posztónak.

Greifen, daß, fogás, hozzányúlás.

Greinen, das Maul verzerren, vonni a' száját, az az, sírni; haufen, zsémbeledni, perelni.

Greis, der, vén, ősz, őszöreg, megé-

lemedett; ein hoher Greis, aggott öreg; Greis werden, megvénülni.

Greisen, vénülni, őszülni.

Greß, adj., schimmernd, villogó, szeméértő világos, ragyogó, fényes; wenn es unangenehme Empfindungen verursacht, borzasztó; trop mit greßlen Farben etwas ausmalen, nagyítani valamit, nagyító üvegen mutatni valamit; zu hell, zu schneidend flingen, von Tönen, igen élés, t. i. hang v. szó.

Grenzader, der, határban fekvő szántóföld.

Grenzbach, der, határpatak.

Grenzbaum, der, határfa.

Grenzbefestigung, die, határerősítés.

Grenzbefichtigung, die, határjárás.

Grenzbild, das, bei den Römern, határkö.

Grenzdorf, das, határfalu.

Grenze, die, határ; trop. határ, vég valamiben; eine Grenze bestimmen, festsetzen, határát szabni valaminek v. valamiben; sich in der Grenze der Bescheidenheit halten, a' szerénység v. szemérmesség határát által nem hágni.

Grenzen, határozni, határa lenni; auch trop. határos lenni valamivel.

Grenzenlos, adj., határtalan; trop. határnélkülvaló, határtalan, mód nélkül való, mérsékletlen; adv. határ nélkül; mód nélkül, határtalanul.

Grenzenlosigkeit, die, határtalanság; mérsékletlenség.

Grenzfestung, die, határerősség, határszéli erősség v. vár.

Grenzgraben, der, határárok.

Grenzhügel, der, határdomb.

Grenz Nachbar, der, határos szomszéd.

Grenzort, der, határszéli hely, határhelység.

Grenzpfahl, der, határkaró.

Grenzrecht, daß, határjuss.

Grenzsäule, die, határoszlop.

Grenzscheide, **Grenzscheidung**, die, határkijegyzés, határvonás; der Ort, wo — határelválás, határválás.

Grenzsoldat, der, határőrző katona.

Grenzstadt, die, határszéli város, határváros.

Grenzstein, der, határkö.

Grenzstreit, der, die Grenzstreitigkeit, határszéli versengés.

Grenzvergleich, **Grenzvertrag**, der, határszéli egyezés.

Grenzwasser, das, határvíz, határszéli víz, határválasztó víz.
Grenzweg, der, határszéli út.
Grenzzeichen, das, határjel.
Grieche, der, görög.
Griechinn, die, görög asszony v. leány.
Griechisch, adj., görög p. o. nyelv; adv. görögül, p. o. beszélni, írni, érteni.
Griech, der, Rieß, apró kövecs; von Weizen, kásadara.
Griecherei, der, darapép, darakása, darakásapép.
Griechgram, griechgrämisch, adj., durczás.
Griechgramen, durczáskodni.
Griesicht, adj., daraforma.
Griesig, adj., kásás.
Griesmehl, das, lisztláng, a' legjobb liszt, darás liszt.
Grieststein, der, kövecs, békasó.
Griff, der, das Greifen, fogás, megfogás, megmarkolás; st. Betastung, hozzányúlás, illetés, tapintás; einen Griff thun, hozzányúlni, megfogni; etwas im Griff haben, a' tapintásából megtudni valamit; auf einem Instrumente, fogás; falscher Griff, elhibázott fogás v. hangfogás; st. Kunstgriff, fortély; allerhand Griffe gebrauchen, mindenféle fortélyjal v. mesterséggel élni; st. Handvoll, egy marok v. maroknyi; Handhabe, Etzel, nyélfogaték, markolat; der Griff am Degen, a' kardmarkolatja.
Griffbrett, das, markolatfa, a' hegedű nyakán.
Griffel, der, íróvessző, íróeszköz; betűmutató, fából.
Grille, die, trücsök, házi trücsök.
Grille, die, ein seltsamer Einfall, ábrándozás, különös v. rendes gondolat; pl. Grillen, d. i. unnütliche, schwermüthige Gedanken, haszontalan fejtorés, gond; sich Grillen machen, haszontalanságon törni a' fejét; Grillen fangen, képzeteken tündödni; st. Sorgen, gond, tündődés.
Grillenfänger, der, ábrándozó, haszontalanságon tündödő; ein eigensinniger Kopf, agyafúrtfejű.
Grillenhaft, adj., képzeteken tündödő; ábrándozó, haszontalanságon tündödő; agyafúrtfejű.
Grillig, adj., nyakas.
Grimasse, die, majomkodás; képronválás.
Grimm, der, die Wuth, méreg, mérgeződés, dühösség, acsarkodás; in

Grimm gerathen, mérgeledni, dühösködni, acsarkodni; seinen Grimm auslassen, mérget kiönteni v. kitölni.
Grimmdarm, der, öreghurka.
Grimmen, j. B. es grimmt mich im Leibe, csikarja valami a' hasamat.
Grimmen, das, hascsikarás.
Grimmig, adj., Grimm zeigend, dühös, kegyetlen, fenekedő, mérges, haragos; ein grimmiged Thier, dühös állat; ein grimmiged Gesicht, acsarkodó ábrázat; ein grimmiged Gesicht machen, acsarkodni valakire, torsalkodni, fenekedni; sehr bestig, kemény, kegyetlen p. o. hideg; adv. kegyetlenül, dühösen.
Grimmigkeit, die, dühösködés, fenekedés, mérgesség, fenekedő kegyetlenség, torsalkodás.
Grind, der, var, óltvar, ótvar; st. Erbgrind, kosz.
Grindig, adj., varas; koszos.
Grinsen, grinzen, viczorogni.
Grob, adj., st. groß, j. B. grobes Gefüh, nagy ágyúk; nicht fein, öregszemű, nem apró, darabos p. o. puskapor; grobes Brod, paraszt v. fekete kenyér; grobes Wehl, öreg szemű vagy darabos liszt; ein grobes Gefüh haben, durva érzéssel bírni; plump, j. B. grobe Hände, durva kezek; grobe Arbeit, durva v. kemény munka; grobes Tuch, durva v. vastag posztó; st. tief, j. B. Stimme, vastag, durva, p. o. hang, szó; grobe Püen, nyilvánágos hazugság; unhöflich, durva, goromba t. i. ember, tréfa; grobes Betragen, Benehmen, gorombaság, goromba v. durva magaviselet; adv. vastagon, durvául, gorombául, durván, illetlenül.
Grobfdig, j. B. Feinwand, vastag szálú vászon.
Grobheit, die, vastagság, darabosság; Plumpheit, Unhöflichkeit, durvaság, gorombaság; jemanden Grobheiten sagen, gorombáskodni valakivel.
Grobian, der, durva v. goromba ember.
Grobörnig, adj., öreg v. nagyszemű.
Grobshmet, der, kovács, pörölyös kovács.
Gröblich, adj., öreges szemű; gorombás, durvas; adv. nagyon, erősen.
Gröschel, das, félpóltra.
Größe, die, nagyság; sie sind beide von einerlei Größe, mindegy forma v.

egyenlő nagyságúak; trop. die innere Stärke, Wichtigkeit, nagyság, fontosság; die Größe der Gefahr, a' veszedelem nagysága; der Zahl nach, sokság, nagyság, z. B. des Geminnes, der Schulden, a' nyereség nagysága, az adósság soksága; der hohe Vorzug vor andern, nagyság, méltóság; Größe des Geistes, a' léleknek nagysága.

Gröste, der, die, das, legnagyobb.

Gröstentheils, adv., nagyobbbrészent.

Groß, der, fenekedés, torsalkodás, titkos gyűlölet, gyűlölködés; Groß haben, fenekedni, torsalkodni valakire.

Großen, fenekedni, gyűlölettel viseltetni magát valaki ellen.

Groschen, der, garas.

Groschenstück, das, egy garasos, egy garas.

Groschenweise, z. B. bezahlen, garasonként fizetni.

Groß, adj., nagy; der Höhe nach, magas; sehr groß, igen v. felette nagy; wie groß, melly nagy; so groß, olly nagy; ein großes Haus, magas, nagy ház; ein großer Berg, magas v. nagy hegy; st. erwachsen, nagy, megnőtt, p. o. gyermekek; der Zahl nach, nagy, számos; großes Vermögen, sok birtok; eine große Anzahl Zuseher, számos v. sok nézők; der Beschaffenheit nach, nagy, erős p. o. kiabálás; sehr großes Lob, felettebb való dicseget; ein großer Lügner, nagy hazug; ein großer Feind, Freund, nagy ellensége, barátja valakinek; der Wichtigkeit nach, nagy, jeles, p. o. tettek; dem Vorzuge nach, z. B. die Großen des Reichs, az ország nagyjai; in der großen Welt leben, a' nagy világban élni; in dieselbe treten, a' nagy világba megjelenni, a' nagyok társaságába lépni; adv. nagyon, felette, felettebb; st. erbaben, felemelkedve; groß thun, dicsekedni; groß denken, nemesen gondolkozni; sich mit etwas groß machen, kérkedni valamivel.

Großachtbar, adj., nagyérdemű.

Groß-Admiral, der, tengeri fővezér.

Großaderig, adj., vastagerű.

Großältern, die, öregszülék, t. i. nagy-
atya v. apa, nagyanya.

Großältervater, der, Großältermutter, die, ősatya v. ősapa, ősananya.

Großäugig, adj., nagy szemű.

Großäufig, adj., potrohos, pohos.

Großbase, die, valaki öregattyának a' nénje v. húga.

Großbothschafter, der, rendkívülvaló főkövet.

Großkel, der, unokafi, második unoka, unokámfia.

Großkelinn, die, unokám leánya.

Groß-Feldherr, der, Főhadivezér.

Großfürst, der, in Rußland, nagy herceg, korona örökös nagy herceg, Orosz országban; in Siebenbürgen, nagyfejedelem, Erdély országban.

Großfürstenthum, das, az Erdélyi nagy fejedelemség.

Großfürstinn, die, in Rußland, nagy hercegasszony.

Großgroßvater, der, öregősatya.

Großgroßmutter, die, öregősanya.

Großgünstig, adj., nagy jó akaró, nagy pártfogó.

Großhandel, der, nagy kereskedés.

Großhändler, der, nagykereskedő.

Großherr, der, nagy úr, török császár.

Großherzig, adj., nemesszívű v. lelkű.

Großherzigkeit, die, nemesszívűség v. lelkűség.

Großherzog, der, nagy herceg.

Großherzoglich, adj., nagyhercegi.

Großherzogthum, das, nagyhercegség.

Großkanzler, der, főkanczellár, fő Cancellarius.

Großknecht, der, öregbéres szolga.

Großkorf, der, nagyfejű ember.

Großköpfig, adj., nagyfejű, buczkó.

Großkörnig, adj., öregszemű, darabos.

Großmächtig, adj., felette nagy; als Titel, nagy hatalmasságú.

Großmaul, der, kérkedő.

Großmeister, der, nagy mestere valamelly vitézi rendnek.

Großmögend, adj., nagytehettségű.

Großmüthig, adj., nagylelkű; adv. nagylelkű módon.

Großmuth, die, nagylelkűség.

Großmutter, die, öreg v. nagyanya.

Großmütterlich, adj., nagyanyai.

Großnäsfig, adj., nagyorrú.

Großohrig, adj., nagyfülű.

Großoheim, der, valaki nagyannyának bátyja.

Großprahler, der, nagykérkedő.

Großsprecher, der, kérkedő, dicsekedő.

Großsprecheri, die, kérkedés, dicsekedés.

Großsprecherisch, adj., kérkedő; adv. kérkedve, dicsekedve.

Großstädtisch, adj., nagy városi szokású; adv. nagy városi módon.

Groß-Sultan, der, Török Császár, Nagyúr.
Groß tante, die, valaki nagyannyának a' nénje, ösnénje.
Großbuer, der, magahánytató.
Großbuerei, die, magahánytatás.
Großbun, magát hánytatni.
Großurenkel, der, harmadik unoka, t. i. fiú, unoka unokája.
Großurenkelinn, die, harmadik unoka, t. i. leány.
Großväterlich, adj., nagyapai, nagyatyai, öregapai.
Großvater, der, öregatya, öregapa, nagyapa, nagyatya, némelly helyen szépapa, jóbbapa.
Großvaterstuhl, der, öreg karszék, börs karszék.
Groß-Weier, der, Török Nagyvezér.
Grotte, adj., unnatürlich, felső, természetfeletti, természet felettvaló, a' nagyságára nézve p. o. faragott kép; lächerlich, nevetséges, csudálatos.
Grotte, die, barlang; eine künstliche, mesterséggel készített barlang.
Grube, die, verem, gödör; trop. verem; j. B. jemanden eine Grube graben, valakinek vermet ásni, az az, veszedelembbe valakit akarni ejteni; st. Grab, sír, koporsó; in Bergwerken, bányaureg.
Grubenlicht, daß, bányalampa.
Grubenwasser, daß, bányavíz.
Grubig, adj., gödrös.
Grübchen, daß, gödröcske, vermecske; im Rinne, im Baden, vermecske.
Grübele, die, haszontalan feszegetés, görckeresés a' kákán, hajszálhasogatás; unnötige Sorge, Aengstlichkeiten, hiábánvaló tünődés, epekedés, töprenkedés.
Grübeln, mühsam nachdenken, gondosan feszegetni, vizsgálgatni valamit, tünödni valamin, tépelődni; unnützlich nachdenken, hajszálát hasogatni, görcköt keresni a' kákán.
Grübler, der, mindent feszegető, hajszálhasogató.
Grün, adj., zöld; sehr grün, haragos zöld; grün werden, zöldülni; von Bäumen, zöldelleni, kizöldülni; grün seyn, virítani; grüne Sachen, Baaren, zöldség; grünes Holz, nyers fa; grüner Rasen, zöld pázsit; st. frisch, d. i. nicht getrocknet, j. B. Fleisch, Käse, nyers, friss p. o. hús, sajt; st. unreif, éretlen, nyers, zöld;

der grüne Donnerstag, nagy csütörtök.
Grün, daß, zöldség, a' zöld, zöldszin; im Grünen spazieren gehen, a' zöld fűvön v. mezőn járkálni.
Gründen, den Grund zu etwas machen, j. B. von Watern, falat v. alját mázolni a' festésnek; von Gebäuden, auf einem guten Grund auführen, senekfalat rakni a' háznak v. épületnek; trop. den Grund zu etwas legen, megvetni valaminek az alját v. fundamentumát, allapját v. alapját; sich gründen, fundálódni, seküdni, valamin mint fundamentumon, rajta épülni, daher: gegründet, a) fundáltatott, épült, bizonyos, erős p. o. reménység; b) igaz, valóságos, fundamentomos, helyes.
Gründlich, adj., fundamentomos, bizonyos, erős p. o. megmutatás; gyökeres, okos, p. o. tanító, ítélet; adv. fundamentomosan, erősen, helyesen; szorosan, okosan, gyökerelesen, egészen.
Gründlichkeit, die, fundamentomosság, gyökereesség, erősség, helyesség.
Gründling, der, görgöcs, göbhal, kövi ponty.
Gründung, die, fundálás, felállítás, szerzés, kezdés.
Grünen, d. i. grün werden, zöldülni; von Bäumen, kizöldülni; grün seyn, virítani; trop. grünen und blühen, virítani.
Grünen, daß, zöldellés, virítás.
Grüngelb, adj., pázsitszín, pázsitszínű.
Grünkohl, der, kék-káposzta.
Grünkraut, daß, kerti zöldség.
Grünlich, adj., zöldes.
Grünspan, der, rézrozsa, krispán.
Grünspecht, der, zöld harkály, zsolna.
Grüßen, köszönteni.
Grüßen, daß, köszöntés, köszönés.
Größe, die, darált árpa v. zab, tönkölydara; grobe Größe, árpakása.
Grust, die, sír, sírbolt, kriptá.
Grummet, daß, sarjú; Grummet machen, sarjút kaszálni, gyűjteni.
Grund, der, pl. die Gründe, fenek, fenék, fenekföld, alj v. ally; der Grund eines Gefäßes, az edény feneké; des Wassers, a' víz feneké; zu Grunde gehen, d. i. unter sinken, leülni a' fenékre, elmerülni; trop. elveszni, dugába dűlni, semmivé lenni, összevromlani; auf den Grund gehen, valaminek gyökerelesen végire járni; von Grund der Seele, des Herzens,

- tiszta szívből, igaz lelkemből; die Fläche der Körper, worauf etwas ruht, überh. *z. B.* bei einem Gemälde, allyfesték, alfesték, fenékmáz; besonders von Gebäuden, fenéksal, alap, talpsal, fundamentom; den Grund legen, *z. B.* zu einem Hause, megvetni a' fundamentomot, elkezdni az építést; von Grund aus zerstören, niederreißen, földig lerontani, fundamentomostól együtt szélyelhányani; im Grunde, a) valójában, voltaképpen, igazán szölván, valóban; b) f. gánzlich, egészen; Ursache, Bewegungsgrund, ok; ein scheinbarer Grund, színes ok; ohne Grund, ok nélkül; aus dem Grunde, azon okból; wichtige Gründe zu einer Sache haben, fontos okainak lenni valamire; Ursache von etwas, eredet, kútso; *z. B.* Gott ist der Grund alles Seyns, az Isten minden lételnek a' kútsoje; Beweisgrund, bizonyság, bizonyító ok; st. Boden, fenéksöld, föld; ein schwarzer und fetter Grund, fekete és kövér fenéksöld; in Beziehung auf das Eigenthum, telek, föld, fekvő jószág, fundus; auf fremden Grunde pflügen, más földjét szántani.
- Grundartifel, der, fundamentomezikely, főczikkely.
- Grundbau, der, fenéksal rakása.
- Grundbegriff, der, fenékmegfogás, első megfogás.
- Grundbesitzer, der, földesúr, telek birtokosa.
- Grundbirne, die, kurumpli, burgonya.
- Grundböse, adj., talpig rossz.
- Grundehrlich, adj., talpig becsületes.
- Grundeigenthum, das, telekbírása, a' telek bírása v. birtoka.
- Grundeiß, das, alsó jég.
- Grundfähigkeit, die, fötehetség.
- Grundfalsch, adj., éppen nem igaz.
- Grundfarbe, die, falszine a' festésnek, allyszin.
- Grundfest, adj., erős fenéksalú, erős fundamentomú.
- Grundfeste, die, talpkö.
- Grundfläche, die, fenékally, allylap.
- Grundgelehrte, adj., igazi tudós, nagy tudományú.
- Grundgesetz, das, fötörvény, fenéktörvény.
- Grundgütig, adj., igen jószágos.
- Grundherr, der, földesúr.
- Grundherrschaft, die, földesuraság; földesúri juss.
- Grundbiren, von den Malern, allyszin-nel bémázolni v. bévonni valamit.
- Grundirrtum, der, fötévelygés.
- Grundkenntnis, die, első v. kezdetbeli esméret valamiben.
- Grundkraft, die, fenékerő, föerő.
- Grundlage, die, fenék, fenékally; talpkö; einer Wissenschaft, első kezdet, első fenéktételi esmeretek.
- Grundlaut, der, magánhangzó.
- Grundlegung, die, talpkötétel.
- Grundlehre, die, fenéktudomány, fundamentom tudomány.
- Grundlinie, die, fenék v. fundamentomvonás; első kezdet, eleje valaminek.
- Grundlos, adj., fenéktelen, p. o. mélység, mélységes, igen mély; st. unendlich, végetlen, véghetetlen; ohne Beweis, fundamentomtalan, fundamentom nélkülvaló, ok nélkülvaló, a' minek semmi nyoma nincs t. i. hogy igaz volna, hamis, költött; adv. ok v. fundamentom nélkül, hijjába.
- Grundlosigkeit, die, *z. B.* des Wassers, fenéketlenség, nagy mélység; trop. végetlenség; oknélkülvalóság, fundamentomtalanság, ok nem lét.
- Grundneigung, die, föhajlandóság.
- Grundobrigkeit, die, földesuraság.
- Grundpsahl, der, fundamentomjegyző karó.
- Grundpfeiler, der, alaposzlop.
- Grundrecht, das, birtokrjuss.
- Grundregel, die, föregula, fundamentom v. fenekregula, fötörvény.
- Grundriß, der, talprajzolat; einer Wissenschaft, valamelly tudománynak fundamentomrajza, talprajzolatja v. elő rajzolatja.
- Grundsatz, der, in der Wissenschaft, elsőtétel, eleve v. elve valaminek, fenéktétel; im Handeln und Betragen, szabás, rendtörvény, törvény regula.
- Grundsprache, die, eredeti nyelv.
- Grundstein, der, talpkö, alapkö.
- Grundsteuer, die, telekre v. földre vetett adó.
- Grundstimme, die, allyhang.
- Grundstoff, der, alap, kezdet, első miség, mivolt.
- Grundstrich, der, első vonás, alapvonás.
- Grundstück, das, telek; földbirtok, fekvő jószág.
- Grundtext, der, eredeti irás, ige v. munka.

- Grundtheilung, die, telekosztás, a' fekvő jóság elosztása.
 Grundtrieb, der, főszton.
 Grundursache, die, főok.
 Grundvermögen, das, fekvő jóságbeli vagyon.
 Grundwachs, das, fenékviasz.
 Grundwahrheit, die, főigazság, nyilvánosság; st. Grundwahrheit, j. B. in der Theologie, főzikkely.
 Grundwasser, das, földalattvaló víz.
 Grundwesen, das, valaminek mivolta, mivolt, főmivolt; alap, elev.
 Grundwort, das, gyökérszó.
 Grundzahl, die, törzsökyszám.
 Grundzehent, der, telek tized, föld tizedje.
 Grundzins, der, földrevetett adó.
 Grunzen, rőfogni, mint a' disznó.
 Gruppe, die, Zusammenstellung, egyesület, egyesítés; j. B. von Statuen, st., képsereg, rajzsereg.
 Gruppieren, egyesíteni, egészíteni, egybeszerkeztetni p. o. több képeket egy tárgyra, együvé rajzolni.
 Gruß, der, köszöntés; in jemandes Namen einen Gruß melden, köszönteni valakit más nevében.
 Guardian, der, gárdján, gárdián.
 Gucken, kandikálni, kukucsálni.
 Guckkasten, der, kandika láda.
 Guckuck, der, kukuk, kakuk.
 Guckuckblume, die, kakukszegfű.
 Guckuckstee, der, erdei madár sóska, háromlevelű sóska.
 Guckuckstrauch, das, kakukfű.
 Guillotine, die, milling.
 Guillotinieren, megmillingezni.
 Guinee, die, giné, ánglus arany.
 Guirlande, die, virágfűzér.
 Gulden, der, forint.
 Gilden, f. golden.
 Gültig, adj., erő, becsbenlévő, kelen-dő jó p. o. pénz; trop. fest, unveränderlich, megállapított, a' mi megáll, megállított p. o. békesség; st. glaubhaft, tauglich, hiteles, helyes, helytálló.
 Gültigkeit, die, von Münzen, kelendő-ség, jóság; Festigkeit, j. B. der Gesetz, ereje, fennállása p. o. a' törvénynek; st. Glaubwürdigkeit, hitelesség, hitelező erő; Rechtmaßigkeit, törvényesség.
 Güntig, adj., kedvező, jóakaró; jemanden güntig seyn, kedvezni valakinek, jó hajlandósággal viseltetni valaki eránt; eine güntige Gelegenheit, kedvező alkalmatosság.
- Günstling, der, kedvese valakinek, kedves valakinél; ein Günstling des Glücks, szerencse fia.
 Gürtel, der, öv, övedző; uneig. der Ort des Leibes, wo man sich zu gürten pflegt, der Oberleib, derék, az öv helye a' derekán.
 Gürtelfraut, das, kapcsolos moh.
 Gürtelhier, das, pánczélos állat.
 Gürten, körülkötni, övedzeni; sich gürten, felkötni, felövedzeni magát.
 Gürtler, der, oder Selbgießer, sárgaréz-míves, gombmíves, gomböntő.
 Gültchen, das, jóságocská.
 Güte, die, jóság; trop. Güte des Herzens, jószívűség, jóság, szívenesség; haben Sie die Güte mir das Buch zu schicken, ne sajnálja az Úr nekem azt a' könyvet elküldeni; in Güte, barátságosan, szép szerént, szépen.
 Güteranschlag, der, a' jóságok megbecsülése.
 Güterbesitzer, der, jóságok birtokosa.
 Gütig, adj., freundlich, artig, nyájas, barátságos; gefällig, jó, jóindulatú, jóságos, jósággal viseltető; Sie sind zu gütig, az Úr jósága felette nagy; st. gutthätig, jóltévő, kegyes; adv. nyájasan, barátságosan; sehr gütig, kegyesen, igen kegyesen; gefällig, jósággal, jó indulattal.
 Gütigkeit, die, nyájasság, barátság; szívenesség, jóság; kegyesség.
 Güttlich, adj., freundschaftlich, barátságos p. o. megegyezés; adv. gütig, nyájasan; sich güttlich thun, kedvezni magának, kedvére enni, inni 's a' t. st. in Güte, szép szerént; glimpflich, kegyesen.
 Gummi, das, gummi, facsipa.
 Gummibarz, das, facsipamézga.
 Gummimasser, das, facsipásvíz.
 Gunst, die, das Wohlwollen, jóvolt, jóakarát, kedvező indulat, kegyesség, kedvezőség, kedv; bei jemanden in Gunst stehen, kedvességben lenni valakinél; sich um jemandes Gunst bewerben, kedvét keresni valakinek; jemandes Gunst verschmerzen, verlieren, kiesni valaki kegyességéből, jóakaratójából; st. Erlaubniß, engedelem; mit Gunst zu sagen, engedelemmel szóllván.
 Gunstbewerbung, die, jóakarát vadászás.
 Gunstbezeigung, die, kedvezés, szívenesség jele.
 Gurgel, die, torok, gége; jemanden die Gurgel abschneiden, a' gégéjét elmet-

szeni, megölni; trop. sein Vermögen durch die Gurgel jagen, eldorbézolni vagyonát, minden vagyonát megenni, meginni.

Gurgeln, a' torkát kigurulyázni v. gargarizálni.

Gurgelwasser, das, gurgulyázó v. gargarizáló víz.

Gurke, die, ugorka.

Gurkenkern, der, ugorkamag.

Gurkensaft, der, ugorkalév.

Gurkensalat, der, ugorkasaláta.

Gurkumei, die, gurkuma.

Gurt, der, am Leibe öv; am Pferde, heveder; in der Baukunst, párkány, p. o. az oszlopon.

Guß, der, pl. die Güsse, das Gießen, öntés; st. Regenguß, zápor, záporosó; st. Ausguß, moslékcsatorna a' konyhában.

Gusseisen, das, öntött vas.

Gusregen, der, záporosó.

Gußstein, der, köcsatorna.

Guswerk, das, öntött mív.

Gut, adj., jó, Compar. jobb, Superl. legjobb; ein guter Rath, jó tanács; st. angenehm, j. B. ein guter Geruch, Geschmack, jó szag, kellemetes v. jó íz; bequem, alkalmas, jó p. o. út; der Absicht ic. entsprechend, j. B. guter Wind, jó v. kedvező szél; gute Ernte, jó v. bő aratás; gut werden, megjavulni; etwas gut machen, valamit jóvá tenni; megjobbitni; gut zu Ruße seyn, jó gyalog lenni, jól tudni gyalogolni; dem Zwecke gemäß, j. B. ein guter Sänger, jó énekes; ein guter Arzt, ügyes orvos; etwas gut seyn lassen, valamit abba hagyni, megelégedni vele, úgy a' mint van; st. fromm, rechtschaffen, jó, szelíd, jámbor, becsületes; st. nützlich, jó, hasznos p. o. orvosság; st. vornehm jeles, nevezetes; von guter Geburt seyn, jeles familiából való lenni, jó házból v. nemzetségből születni; st. groß, viel, nagy, sok, jó; eine gute Zahl, jó nagy szám; eine gute Meile, jó darab ideig; gutmüthig, jó, jószívű; st. genug, j. B. es ist schon gut, elég már; für etwas gut stehen, kezes lenni, v. felelni valamiért; in einer traulichen Unrede, j. B. guter Bruder! kedves bátyám v. öcsém! guter Freund! kedves barátom! — adv. jól, jobban, legjobban; sich gut befinden, jól lenni; st. angenehm, kellemetes st. leicht, könnyen; passend,

helyesen; geschickt, jól, ügyesen; anständig, j. B. sich betragen, jól magát viselni; gut gesittet, jó erkölcsű; richtig, genau, jól, igazán, helyesen; bei Vergleichen, j. B. so gut, als — szintúgy, mint — st. genug, j. B. kurz und gut, egy szóval, rövideden; bejahend, schon gut, jól van jól.

Gut, das, pl. die Güter, jó, vagyon; das höchste Gut, a' legfőbb jó; st. Vermögen, jószág, birtok; st. Baare, portéka, jószág.

Gutachten, das, ítélletozás, ítéllettétel valami felől, vélemény; nach meinem Gutachten, véleményem szerint.

Gutartig, adj., jóféle, jófajtú; gutartige Blattern, jónemű v. nem veszedelmes himlő.

Gutbefinden, das jóváhagyás.

Gutdürken, das, jónak tetszés.

Gute, das, jó, a' jó a' mi jó.

Gutherzig, adj., jószívű; adv. jószívű módon.

Gutherzigkeit, die, jószívűség.

Gutmachen, d. i. recht machen, jól csinálni valamit; st. verbessern, j. B. einen Fehler gut machen, helyre hozni v. jóvátenni a' hibát.

Gutmeinen, das, jó indulattal viseltetés.

Gutmeinend, adj., jó indulatú, jóra czélzó; st. redlich, egyenes szívű.

Gutsagen, d. i. gut stehen, kezes lenni valakiért szóval, szavatolni valaki mellett v. valakiért.

Gutsagen, das, szóbeli kezesség, szavatosság.

Gutschreiben, valaki részére v. javára béírni.

Gutsherr, der, földesúr.

Gutthat, die, jótétemény.

Gutthäter, der, jóltévő.

Gutthätig, adj., jóltévő.

Gutthätigkeit, die, jóltévőség.

Gutthun, d. i. recht leben, jót cselekedni; gehorchen, engedni, engedelmeskedni; gefallen, tetszeni, kedves lenni; nützen, használni, hasznos lenni, hasznót tenni.

Gutwerden, d. i. besser werden, jóvá lenni, megjavulni, megjobbulni; st. heilen, meggyógyulni; st. Freund werden, wieder gut werden, megengesztelődni valaki eránt; st. gut gerathen, jól kiütni; st. günstig werden, jó indulattal lenni.

Gutwillig, adj., kész valamire, szolgál-
latra kész, önkéntvaló; adv. örö-
mest, készakartva, önként.
Gutwilligkeit, die, készség, jószívűség,
kész szívűség.
Gymnasium, das, főiskola.
Gymnastik, die, testerőgyakorlás.

Gyps, der, gipsz.
Gypsarbeit, die, gipszmunka.
Gypsartig, adj., gipsznemű.
Gypsbild, das, gipszkép.
Gypsen, adj., gipszbőlvaló, gipsz.
Gypfer, der, gipszmives.
Gypsmehl, das, gipszpor.

H.

Ha! aha! ahá! hú! ejnye! he!

Haar, das, überh. ein einzelnes Haar,
szőr, szőrszál; auf dem Kopfe, haj,
hajszál; graues Haar, ősz haj; ver-
abhängendes, leeresztett hosszú haj;
blondes, szőke haj; es abschneiden,
elvágni v. elnyírni a' haját; Sprichw.
er ist um kein Haar besser, egy haj-
szálnyival sem jobb; Haare auf den
Zähnen haben, jártas költés v. tanult
lenni a' dologban; sich graue Haare
wachsen lassen, aggódni, törődni va-
lamin, epekedni; die Haare stehen
einem zu Berge, a' haja szála is fel-
borzad az embernek belé; in die
Haare gerathen, egymás hajába kap-
ni, üstökbe kapni.

Haarband, das, hajkötő.

Haarbeutel, der, hajtáska.

Haarbinde, die, hajszorító, hajkötő.

Haar breit, adv., hajszálnyi; nicht ein
haar breit von etwas weichen, egy haj-
szálnyira sem távozni el valamiről.

Haarbürste, die, borosta.

Haarbüschel, der, hajfürt.

Haardecke, die, szőrtakaródzó.

Haaren, megkoppasztani; sich haaren,
vedleni.

Haarförmig, adj., hajszálforma.

Haarig, adj., hajas, szőrös.

Haarkamm, der, hajfésű.

Haarklein, adj., egy szálíg mindent.

Haarloche, die, hajfürt.

Haarnadel, die, hajtő.

Haarpinsel, der, ecset, szőrecset, festő
ecset.

Haarpuder, der, hajpor.

Haarputz, der, hajcsinosítás.

Haarring, der, hajgyűrű, melly hajból
készült.

Haarröhre, die, hajszálcső.

Haarsalbe, die, hajkenőcs.

Haarsalz, das, fűrtös timsó.

Haarscharf, adj., igen éles.

Haarscheere, die, hajnyíró olló.

Haarschmuck, der, hajékség.

Haarschnur, die, hajból font sinór,
hajsinór, szőrsinór.

Haarschopf, der, üstök.

Haarseil, das, szőrkötél.

Haarsieb, das, szita, szőrszita.

Haarsilber, das, mohos szakáll.

Haarstrang, der, szőrisztráng.

Haartour, die, vendégüstök.

Haarwuchs, das, hajkenő.

Haarwuchs, der, hajnövés.

Haarmurz, die, vízvirág, vízitök.

Haarmurzel, die, hajgyökér, hajtő.

Haarzange, die, szőrtépő fogó v. fo-
gócska.

Haarzopf, der, kötött haj, bétékert haj.

Habe, die, vagyon, birtok.

Haben, halten, j. B. in Händen, lenni
p. o. a' kezében, tartani, fogni;
hast du es? ich habe es, megfogtad?
megfogtam; ich habe kein Geld bei
mir, nincs pénz nálam; es hat nichts
auf sich, az semmit se tesz; da hast
du das Buch, itt van a' könyv, vedd
el; st. enthalten, magában foglalni,
lenni benne; der Teich hat viele Fi-
sche, a' toban sok hal van; verschie-
dene Arten des Verhältnisses, j. B.
Umgang mit jemanden haben, tár-
salkodni valakivel; jemanden zum
Besten haben, csúfot, tréfát üzni va-
lakiból; jemanden lieb haben, sze-
retni valakit; Durst haben, szomjú-
hozni; ich habe Hunger, éhes vagyok,
ehetném; dem Eigenthume nach, len-
ni valakinek, bírni valamit; alles
vollauf haben, mindennek bőviben
lenni, mindennel bővelkedni; st. be-
kommen, kapni; man kann diese Wa-
re hier nicht haben, az efféle porté-
kákat itt nem kaphatni; st. müssen,
j. B. ich habe noch viele Briefe zu
schreiben, még sok levelet kell írnom;
impers. es hat, man hat, j. B. es
hat seine Wichtigkeit, az igaz, úgy
van a' dolog, az valóságos igaz; es
hat keine Eile, nem siető a' dolog;

es hat keine Noth, nem olyan szükség a' dolog; es hat sich jemand gefunden, találkozott valaki.

Haben, daß, bírás.

Habenicht, der, ironisch, semmiházi.

Haberecht, der, nyakas, magafejű, megátolkodott, nem engedő.

Habhaft werden, megnyerni, megkapni valamit, birtokába jutni valaminek.

Habicht, der, ölyv.

Habichtsnase, die, horgas orr, sas-orr.

Habit, der, öltözet, ruházat.

Habseligkeit, die, vagyon, birtok.

Habsucht, die, telhetetlenség.

Habsüchtig, adj. telhetetlen; adv. telhetetlenül.

Hachel, die, kalásszálla.

Hachelkraut, daß, iglicze.

Hachbloß, der, savagító.

Hachbret, daß, in der Küche, vágódeszka: czimbalom.

Hache, die, kapa, kiskapa, irtókapa; st. Weiden, balta.

Hachen, mit der Haut, kapálni; mit der Art, vágni, vagdalni; mit dem Schnabel, vágni, megvágni, vagdalni az orrával mint a' madár.

Hader, der, kapáló, kapás.

Haderlohn, der, kapásbére; savágásbére.

Hachfloh, Hachstoch, der, savagó töke v. tuskó, savagító.

Hachmesser, daß, vágókés.

Haderling, Hachel, der, szecska.

Haderlingsbank, die, szecskametsző.

Haderlingschneider, der, szecskametsző.

Hachsch, der, kanisznó.

Hader, der, Zank, perlekedés, perpatvar; Lappen, rongy.

Haderer, der, perlekedő, czivódó.

Haderlump, der, rongyos t. i. ember; rongyszedő.

Hadern, perlekedni, czivódni.

Hästel, Hestel, daß, kapocs.

Hästeln, kapcsolni.

Hägen, sövénnnyel körülvenni, békeríteni, f. Hegen.

Häfel, Häfchen, daß, horgacska: Sprichw. was ein Häfel werden will, krümmt sich bei Zeiten, a' mi csalán, csip az korán.

Häfelig, adj. horgas, kampós; trop. bedenklich, csiklandós p. o. dolog.

Häfelu, horgolni, horgocsolni; karmolni, mint a' macska, körmeivel belé kapaszkodni.

Hälste, die, fele valaminek, fél, hasonfél; um die Hälste, i. B. mehr, theurer, kleiner, selényivel p. o. több, drágább, kissebb; bis zur Hälste, félig.

Hälmchen, daß, fűszárocscsa.

Hälschen, daß, nyakacska.

Hälter, der, bárka: halbárka.

Hämisch, adj., csalárd, gonosz szándékú, kaján; hämmische Augen, görbe v. kaján szemek; adv. kajánul, csalárdul, álnokul.

Hämmerchen, daß, kis halapács.

Hämmern, kalapálni, kalapácsolni; kikalapálni.

Hämmerling, der, Poltergeist, Robold, manó, ijjesztő.

Hämorrhoiden, die, goldene Ader, aranyér; blinde Hämorrhoiden, vak aranyér; fließende Hämorrhoiden, folyóaranyér.

Händchen, daß, kezecske.

Händedruck, i. B. jem. mit einem Händedruck empfangen, kézszorítással fogadni valakit.

Händeklatschen, daß, tapsolás.

Händler, der, áros, áruló.

Händlerinn, die, árosné, áros asszony v. leány.

Hänfling, der, kenderike.

Hängen, hängen lassen, i. B. die Ohren, leereszteni, elereszteni; trop. machen, daß etwas hängt, hängen bleibt, akasztani, felakasztani, függeszteni valamire; den Hut an den Nagel hängen, kalapját szegre akasztani; an den Galgen hängen, felakasztani, az akasztófára a' tolvajt; sich an etwas hängen, oda v. hozzá ragadni valamihez mint p. o. bojtorkán a' ruhához; sich an jem. hängen, valakihez ragaszkodni v. hozzácsapni magát; viel Geld an etwas hängen, sok pénzt kiadni, rávesztegetni valamire.

Hängen, daß, felakasztás.

Hänschen, daß, Jánoska.

Hänseln, kicsúfolni, gúnyolni.

Härchen, daß, szőrszálaecska.

Hären, adj., szőrből készült.

Hären, sich, vedleni.

Häring, der, héring.

Häringfischerei, die, héringhalászás.

Häringbrühe, die, héringlév.

Häringfang, der, héringfogás.

Härmen, sich, búsulni, epekedni.

Härte, die, keménység; trop. st. Unempfindlichkeit, érzéketlenség, fásutság; Hartberzigkeit, keményszívűség; Strenge, keméltetlenség; Kaubigkeit, i. B. der Bitterung u. dgl., mostohaaság, keménység, kegyetlenség.

Härten, megkeményíteni, megedzeni p. o. a' vasat.

Häfcher, der, porkoláb, hajdú.

Häfinn, die, nőstény nyúl.

Häflisch, adj., disztelen, ostmány, rút; trop. schändlich, unanständig, illetlen, rút, ostmány; adv. rútúl, ostmányúl; trop. utálatosan.

Häflichkeit, die, disztelenség, rutság, ostmányság; illetlenség, utálatosság.

Hätsch, kényeztetni, elkényeztetni valakit.

Häubchen, das, főkötőcske.

Häufeln, i. B. Erde, Heu, rakásba rakni, felhalmozni, felhányni rakásba; das Heu häufeln, petrencsébe rakni a' szénát.

Häufeln, das, felhalmozás.

Häufen, felhalmozni, rakásra háyni, felhányni rakásba; trop. gyűjteni, összevgyűjteni rakásra; Verbrechen auf Verbrechen häufen, a' gonoszságot gonoszságokkal tetézni, Schulden häufen, sok adósságot csinálni; sich häufen, szaporodni, sokasodni, rakásra gyűlni v. tódulni, bokrosodni.

Häufen, das, die Häufung, rakásra gyűlés, összevgyűjtés, rakásra gyűjtés, összevgyűjtés egy rakásba.

Häufig, adj. zahlreich, számos, sok; ft. öfter, gyakori, gyakorta; adv. számosan, sokan, rakásonként; oft, gyakran, gyakorta, sokszor.

Häufigkeit, die, számosság, gyakoriság.

Häuflein, das, rakásocska.

Häufung, die, halmozás, rakásragyűjtés; összevgyűjtés, tetézés, megtevézés; sokasodás, nevededés.

Häuschen, das, házacska, kis ház.

Häusler, der, béres lakó.

Häuslich, adj. házi, házkörülvaló; häusliche Arbeiten, házi foglalatosságok, házkörülvaló dolgok; häusliche Verhältnisse, házi környülállások; wirthschaftlich, gazdálkodó, takarékos; adv. takarékosan.

Häuslichkeit, die, gazdálkodás, takarékoság.

Häutchen, das, bőröcske, hártyácska.

Häuten, lehúzni a' bőrét, nyúlnak, megnyúzni; sich häuten, levetni a' bőrét, v. elvetni, kibújni a' bőrből, megvedleni, mint a' kigyó.

Häutig, adj. voll Häute, réteges, bőrü, p. o. dickhäutig, vastagbőrü; einer Haut ähnlich, hártyás.

Hafen, der, d. i. Topf, fazék.

Hafen, der, kikötő, kikötőhely, révpart; den Hafen erreichen, révpartot érni, a' révpartra kievezni; in den Hafen einlaufen, beállani a' kikötőbe; trop. ein Zufluchtsort, menedékhely, menedék.

Hafengeld, das, révpénz.

Hafer, der, Haber, zab; wilder, vад-zab.

Haferacker, der, zabföld.

Haferernte, die, zabaratás.

Haferbier, das, zabser.

Haferbren, der, zabkása, zabdara.

Haferbrot, das, zabkenyér.

Haferer, die, kikötőhelybér.

Haferfeld, das, zabföld.

Hafergrös, der, zabdarakása.

Hafergrüße, die, zabkása.

Hafermehl, das, zabliszt.

Haferrose, die, törpe szúrós rózsa.

Haferfaat, die, zabvetés.

Haferfchleim, der, zablév.

Haferspreu, die, zabpolyva.

Haferstoppel, der, zabtarló.

Haferstroh, das, zabszalma.

Hafertrank, der, zablévital.

Haferwurzel, die, ártifiola.

Hafer, der, Töpfer, fazekas.

Haft, der, tartosság, tartalék; kapocs.

Haft, die, fogság.

Haften, anfleben, ragadni hozzá ragadni valamihez; trop. fest, unbeweglich bleiben, i. B. im Gedächtnisse, megmaradni, megragadni p. o. az emlékezetben; mit Augen an etwas haften, megakadni benne, mint a' szem valami különös tárgyban; für etwas oder für einen haften, kezess lenni valakiért, valamiért, felelni valami mellett.

Haftgeld, das, foglaló, felpénz.

Hag, der, jede Art Zaun, sövény; der eingegägte Ort, sövénynyel békerített hely.

Hagapfel, der, vadalma.

Hagebereiter, der, erdőkerülő.

Hagebuche, die, gyertyánfa, csertölgy.

Hagebutte, die, csipkerózsabogyó.

Hagedorn, der, galagonya, gelegonya.

Hagel, der, jégeső, jég.

Hageln, i. B. es hagelt, jég esik.

Hagelschaden, der, jégeső által okozott kár.

Hagelschlag, der, jégeső csapás.

Hagelschrott, der, darasrét.

Hagelsturm, der, jégesős fergetek.

Hagelwetter, das, idem.

Hager, adj., sovány, száraz.

Hagerose, die, csipkerózsa.

Hagstolz, der, agglegény t. i. nőtelen, rideg legény.

Hahn, der, kakas; der Hausbahn, kakas; Sprichw. der Hahn im Korbe seyn, kiválasztott kedves lenni, legtöbbet érni; der Hahn am Kasse, csapfordító, a' hordócsaphan a' fordító; auf Häusern, szarufa-vitorla, a' ház fedelén; an Schießgewehren, puskasárkány: sárkány.

Hahnenbalken, der, kakasúlv, a' ház fedél alatt.

Hahnenbart, der, kakastoka, kakaszakáll, szakálltaréj.

Hahnenai, das, kisdud tojás.

Hahnenfuß, der, Pflanze, békavirág; kakasszárú muhar.

Hahnengefecht, das, kakasviadal, kakasharcz.

Hahnengeßrei, das, kakas kiáltás.

Hahnenkamm, der, kakastaréj.

Hahnenhorn, der, kakassarkantyú.

Hahne, (Hahnrey), der, megcsalatott férj, tunya férj, a' ki magának szarvakat hágy tenni.

Hai, Haifisch, der, czápa.

Hain, der, liget, berek.

Hainbüchen, Hainebuchen, adj. gyertyán, gyertyánfa.

Haken, der, horog, kampó; trop. st. Schwierigkeit, z. B. das Ding hat einen Haken, bökkenője van a' dolognak.

Haken, horoggal magához húzni.

Hakenförmig, adj. horgas.

Hakenstüßel, der, horgasküls.

Hakenstod, der, kampós bot.

Hakicht, adj. horgas szabású.

Hakig, adj. horgas, kampós.

Haklig, adj., finnyás.

Halb, adj., fél; ein halber Theil, fele része v. fele valaminek; eine halbe Stunde, fél óra, fél órája, fél óráig 's a' t. es ist halb drei, harmadfél óra; anderthalb Jahre, másfél esztendő; im Gegensatz des Ganzen, fél, nem egész, p. o. innep; er ist halb todt, félholt; er ist ein halber Narr, fél bolond; adv. félig, félben; das Glas ist nur halb voll, csak félig van a' pohár; eine Sache nur halb verstehen, csak félig érteni, csak félben érteni valamit; so halb und halb, csak félig meddig, csak imigy amúgy, meglehetősen, felében.

Halbarmel, der, félújj a' felöltő ruhának.

Halb bedeckt, adj., félig fedett, félfedelű.

Halbbeckleidet, adj., féligöltözött.

Halbberaffnet, adj., felibe felfegyverkezett.

Halbbier, das, szaladser.

Halbbruder, der, mostoha bátya v. öcse.

Halbdunkel, das, félig sötét, homályosocská.

Halbe, die, iccze, egy iccze, fél pint v. kupa; eine Halbe Wein, egy iccze bor.

Halbedelstein, der, féldrágakő.

Halbeingekecht, adj., féligfőtt, fél-fővésű.

Halben, halber, — ért, miatt; z. B. meinerhalben, én miattam, én érttem; én nem bánom.

Halberbaden, adj., féldomború.

Halbfertig, adj., felibekész.

Halbfisch, der, félszegűszó, hal.

Halbgebraten, adj., felibesült, fél-sült; adv. fél-sültiben.

Halbgekecht, adj., felibefőtt, fél-fővésű; adv. fél-főttiben.

Halbgelehrt, adj., Halbgelehrte, der, fél-tudós.

Halbmacht, adj., féligkész, félkészülésű.

Halbgeöffnet, adj., félignyitott.

Halbgeschwister, die, mostoha testvérek.

Halbgöttin, die, félistenasszony.

Halbgott, der, félisten.

Halbinsel, die, félsziget.

Halbiren, felezni, felét venni.

Halbjährig, adj., félesztendő; adv. félesztendőnként.

Halbjahr, das, félesztendő.

Halbflugel, die, félgolyóbis.

Halblebendig, adj., féleleven.

Halbleer, adj., félig üres.

Halbmensch, der, félemler.

Halbmesser, der, félátmérő, féláltalmérő, küllővonás.

Halbmetall, das, félércz.

Halbmutter, die, mostohaanya.

Halbnachtend, adj., félmezitelen.

Halbnag, adj., nyirkos.

Halb offen, adj., félignyit.

Halb-Part, felehaszonra, közösr.

Halbpfeiler, der, féloszlop.

Halbpfund, das, félfont.

Halbreif, adj., felibeért, félőrett; adv. félértiben.

Halbroh, adj., félignyers; adv. félignyersiben.

Halbsauer, adj., savanyúkás.

Halbschatten, der, világos árnyék a festésben.
 Halbscheid, die, Hálste, fele valaminek.
 Halbschürig, adj., *z. B. Wolle*, másodnyírás gyapjú.
 Halbschwester, die, mostohanénje, húga v. testvérje.
 Halbscheiden, adj., félsejtem.
 Halbstiefel, der, tobánka, bokancs.
 Halbstündig, adj., félórányi, félórái.
 Halbtodt, adj., félholt; adv. félholtan.
 Halbtrocken, adj., féligmeddig száraz.
 Halbtrunken, adj., félrészeg, ittas.
 Halbtuch, das, félposztó.
 Halbverbrannt, adj., félig elégett.
 Halbvoll, adj., féliglévő; adv. félig.
 Halbmeg, adv., imígy amúgy.
 Halbziegel, der, vályog.
 Halbzirkel, der, félkarika.
 Halbzöllig, adj., féliznyi.
 Halfter, die, kantár, *t. i. zabola* nélkül való kantár.
 Halstern, felkantározni, megkantározni, kantározni.
 Hall, der, hang.
 Halle, die, szin, pajta; tornác, templomfiók, templomtornác v. más közönséges épületek fedett tornáczza.
 Hallen, hangzani.
 Halm, der, fűszár, gabonaszár.
 Halmen, szárba indulni, *p. o.* mint a' gabona.
 Halmknöten, der, fűszárbötyök.
 Halmlöse, die, kalásszedés, tarlózás.
 Hals, der, nyak; jemanden um den Hals fassen, valakinek a' nyakába esni v. borúlni; den Hals brechen, nyakát szegni, kitörni a' nyakát; ein böser Hals, fájós nyak; trop. einen vom Halse schaffen, elküldeni v. elűzni valakit a' nyakáról; *st. Leben*, *z. B.* mit den Hals bezahlen, a' fejével v. életével fizetni; von unbelebten Dingen. *z. B.* der Hals einer Flasche, a' palaczk nyaka.
 Halsader, die, Blutader, nyakér, nyakvérér, nyakélelér.
 Halsband, das, als Zierde, nyakbavaló, nyakláncz, nyakszorító; nyakravaló.
 Halsbinde, die, nyakszorító.
 Halsbrechend, adj., nyakszegű, veszedelmes.
 Halsdrüse, die, nyakmirigy.
 Hals Eisen, das, nyakvas.
 Halsentzündung, die, torokgyulladás.
 Halsgefangene, der, nehéz rab.
 Halsgehänge, das, nyakfüggő.
 Halsgericht, das, halálos törvényszék.

Halsgeschmeide, das, nyakbavaló ékeség.
 Halsgeschwür, das, nyaktályog.
 Halsgeschwulst, die, nyakdaganat.
 Halsgicht, die, torokgyék.
 Halskette, die, nyakláncz.
 Halskragen, der, gallér.
 Halskrankheit, die, nyaksfájás.
 Halssache, die, főbenjáró dolog.
 Halsschleife, die, nyakékesség.
 Halschmuck, der, nyakbavaló ékeség.
 Halschnur, die, nyaksinór.
 Halsstarre, die, nyakmerevedés.
 Halsstarrig, adj., nyakas, makacs; adv. nyakasan, makacsról.
 Halsstarrigkeit, die, nyakasság, makacsság.
 Halsstreifen, der, nyakprém.
 Halssucht, die, torokgyék.
 Halstuch, das, nyakravaló keszkenő v. kendő *t. i. a' fejiéknépnek*, nyakravaló a' férjfiaknak.
 Halsweh, das, torokfájás.
 Halszieder, die, nyakékesség.
 Halt, *d. i. stehe still*, megállj; *st. Schweig*, hallgass.
 Halt, der, Festigkeit, tartósság, erősség; tartalék, a' mi által valami tartatik.
 Halt, die, nyáj, csorda.
 Halibar, adj., tartós, erős, megerősített; adv. tartósán.
 Haltbarkeit, die, tartósság.
 Halten, mit der Hand festhalten, tartani, megtartani, fogni, megfogni, *p. o.* valakit, hogy el ne szaladjon; trop. jem. kurz halten, valakit kurtán v. erősen fogni; beim Worte halten, szaván fogni v. marasztalni valakit; von einzelnen Theilen des Körpers, *z. B.* die Hand in die Höhe halten, a' kezét feltartani; den Kopf schief halten, félre tartani a' fejét; trop. an sich halten, *d. i.* verschwiegen seyn, magába tartani; oder *st. nicht leicht von sich geben*, tartóztatni, nem könnyen eresztetni ki a' kezei között; durch Zwangsmittel aufhalten, *z. B.* ein Pferd im Zaume halten, zabolán tartani a' lovat; von Menschen, valakit megzabolázni; heimlich halten, titokban tartani, valamit; jem. schadlos halten, valakinek a' kárát megtéríteni v. kipótolni; *st. unterhalten*, ernátrni, *z. B.* Bediente halten, inasokat tartani; Haus halten, házi gazdaságot v. házat tartani; Hochzeit halten, menyegzőt v. lakadalmat tartani; *st. erfüllen*, *z. B.*

sein Wort halten, megtartani, a' szavát, telyesíteni fogadását; st. schätzen, j. B. eine Waare theuer halten, valami portékát drágán tartani; st. urtheilen, j. B. jem für einen Feind halten, valakit ellenségnek tartani; f. in Acht nehmen, j. B. auf seine Kleider, Bücher halten, vigyázni a' ruháira, könyveire.; sich halten, j. B. rechter Hand, jobbra tartani; st. betragen, j. B. sich brav halten, magát jól viselni, jól forgatni; sich an jem., an etwas halten, d. i. a) anfassen, valakihez v. valamihez fogódzani; b) sich verlassen, valakibe v. valamibe bízni; bei etwas bleiben, megmaradni valami mellett; die Festung hat sich lange gehalten, a' vár sokáig kiállotta az ostromot, sokáig nem adta fel magát; f. bleiben, j. B. sich zu Hause halten, otthon tartózkodni vagy maradni; st. nicht verderben, j. B. das Fleisch hält sich im Winter gut, a' hús télen sokáig eláll, úgy hogy el nem romlik; trop. die Soldaten halten nicht Stich, a' katonák meg nem állottak, elszaladtak vagy hátat fordítottak; mit etwas hinter dem Berge halten, d. i. verheimlichen, valamit titokban tartani, valamivel titkolódzni; es mit jem. halten, d. i. beistehen, valaki részén lenni, valakivel tartani.

Halter, der, st. Hirt, pásztor; Ochsenhalter, ökörpásztor, csordás, ökrész; Schweinhalter, disznópásztor.

Haltsmachen, megállapodni, tovább nem menni, megállapodni.

Haltung, die, des Körpers, a' test tartása, hordozása; st. Beobachtung, megtartása valaminek, p. o. törvények; Begehung, megülése, megtartása, p. o. az innepnek.

Halunke, der, semmirekellő, gazember, korhely.

Hamen, der, st. Netz, kivető háló, merítő háló.

Hamme, die, a' kasza töve, vagy nyelefele való része; st. Schinken, sódor, disznóláb.

Hammel, der, örü.

Hammelfleisch, das, örühús.

Hammer, der, kalapács; ein hölzerner Hammer, sulyok.

Hammerhütte, die, hámorszín.

Hammermeister, der, hámoros.

Hammerschlag, der, kalapácsütés v. verés; Abgar 3, der, salak, vassalak.

Hammerschmied, der, hámorkovács.

Hammerstiel, der, kalapácsnyél.

Hammerwerk, das, hámor, vas hámor, réz hámor.

Hamster, der, höresök.

Hamsterfell, das, höresökbőr.

Hamstergräber, der, höresökásó.

Hand, die, pl. die Hände, kéz; die flache Hand, tenyér; die hohle, marok, die geballte, ököl; die rechte, jobb; die linke, bal t. i. kéz; in die Hand nehmen, kezébe venni; aus der Hand legen, kezéből letenni; die Hand geben, d. i. zur Auslösung u. dgl., kezét adni valakinek; trop. Redensarten; bei der Hand oder zur Hand seyn, kéznél v. kezénél lenni; es ist mir nicht zur Hand, nincs kezem ügyében; aus einer Hand in die andere, kézzől kézre p. o. adni; freie Hand haben, szabad tetszés szerént bánhatni valamivel; aus freier Hand, a) mit bloßer Hand, szabad kézzel, csupán a' kezeivel, b) aus freien Stücken, önön tetszéséből, önként; auf die Hand, d. i. im voraus, előre, feladásul, felpénzül; unter der Hand, d. i. geheim, alattomban; die Hand von jemanden abziehen, levenni valakiről a' kezeit, nem segíteni többé valakit; st. Gewalt, Macht, kéz, hatalom, birtok; er steht in meiner Hand, hatalomban v. kezemben van; die Art und Weise zu schreiben, kézírás, írás; eine schöne Hand schreiben, szépen írni; jem. Hand erkennen, valaki írását megismerni; jem. Hand nachmachen, valakinek az írását követni.

Handarbeit, die, kézimunka.

Handarbeiter, der, kézimunkás.

Handbeden, das, kézmosóedény.

Handbeil, das, balta, félkézi szekereze.

Hand-Bibliothek, die, kézi könyvtár.

Handbohrer, der, félkézfúró, kis fúró.

Handbreit, adj., tenyérnyi, tenyérnyi széles.

Handbuch, das, kézi könyv.

Handbüchlein, das, kézi könyvecske.

Handeimer, der, kis veder.

Handeisen, das, bilincs.

Handel, der, pl. die Händel, d. i. Begebenheit, Sache, dolog, j. B. ein böser, schlimmer Handel, rossz v. gonosz dolog; st. Streitigkeit, Zänkereien, ügy, ügyes bajos dolog, per; Händel anfangen, összekapni valaki-

- vel; *fl.* Accord, alku, alkudozás, alkudás; einen Handel mit jem. schließen, alkura lépni, megalkudni valakivel; *fl.* Kaufhandel, Handel und Wandel, kereskedés; von Geldgeschäften, pénzel nyerekedés, statler Handel, nagy v. szélesen kiterjedő kereskedés; Handel treiben, kereskedni; in Geldgeschäften, pénzel nyerekedni.
- Handeln, *d. i.* thun, cselekedni; wider die Gesetze handeln, törvény ellen cselekedni; *fl.* verfahren, bánni; hart gegen j-m. handeln, keményen bánni valakivel; *fl.* unterhandeln, *z. B.* wegen des Friedens, alkudozni *p. o.* a' békességen; Handel treiben, kereskedni; mit G. ld., pénzel kereskedni, nyerekedni; *fl.* von etwas reden, schreiben, elmélkedni, beszélni, tanítani, írni valamiről, előadni valamit; um etwas handeln, valamire alkudni v. alkudozni.
- Handeln daß, alkudás, alkudozás; kereskedés
- Handelsbedienter, *der*, kereskedő inas.
- Handelsbedingung, daß, kereskedési szövetség.
- Handelsbuch, daß, kereskedőkönyv, számadókönyv.
- Handels Compagnie, Handelsgesellschaft, *die*, kereskedő társaság.
- Handels Compagnon, Handelsgesellschafter, *der*, kereskedőtárs.
- Handelsdiener, *der*, kereskedőlegény.
- Handelsfrau, *die*, kereskedőné, kereskedő asszony.
- Handelsfreiheit, *die*, kereskedésbeli szabadság.
- Handelsgericht, daß, kereskedésre ügyelő törvényszék.
- Handelsgeschaft, daß, kereskedésbeli foglalatosság.
- Handelsgesellschaft, *die*, kereskedő társaság.
- Handelshaus, daß, kereskedő ház.
- Handelsleute, *die*, kereskedők.
- Handelsmann, *der*, kereskedő.
- Handelsort, Handelsplatz, *der*, kereskedés helye, kereskedő hely.
- Handelsrecht, daß, kereskedésbeli juss.
- Handelsfache, *die*, kereskedésbeli dolog.
- Handelschiff, daß, kereskedő hajó.
- Handelsstadt, *die*, kereskedő város.
- Handelsvertrag, *der*, kereskedésbeli egyezés.
- Handelswaare, *die*, portéka, áru.
- Handfessel, *die*, bilincs, *t. i.* kézevaló.
- Handfest, *adj.*, izmos, erős.
- Handgeld, daß, felpénz, foglaló; bei Soldaten, lekötőpénz.
- Handgelenk, daß, kézfej.
- Handgeldlohn, daß, kézadás valaminek ígérese.
- Handgemein werden, megverekedni, megbirkózni, megvívni, vagdalkozni egymással
- Handgemenge, daß, verekedés, vagdalkozás, harczolás.
- Handgeschmeide, daß, kézékeesség.
- Handgewehr, daß, kézfegyver.
- Handgreiflich, *adj.*, kézzel fogható, nagyon szembeütő, nyilvánvaló; *adv.* nyilván.
- Handgriff, *der*, nyél, fogatek; mód, fortély.
- Handhabe, *die*, fogó, füle valaminek *p. o.* fognivaló.
- Handhaben, etwas, bánni valamivel; *fl.* verwalten, kiszolgáltatni, *p. o.* az igazságot; *fl.* beschützen, védelmezni; thun, verrichten, véghez vinni.
- Handhabung, *die*, velebánás; Beforgung, *die*, kiszolgáltatás, telyesítés; védelmezés; foglalatosság
- Handkalender, *der*, kézi kalendáriom.
- Handkauf, *der*, egydarabbanvétel minden mérték nélkül, kézből.
- Handkorb, *der*, kézikosár, kosárka; kaska.
- Handkuß, *der*, kézcsókolás.
- Handlangen, kézhöz adogatni.
- Handlangär, *der*, segítő v. kézhezadogató napszámos, segédmunkás.
- Handlaterne, *die*, kézi lámpás.
- Handleuchter, *der*, kézi v. törpe gyertyatartó.
- Handleitung, *die*, kézenvezetés.
- Handlung, *die*, *d. i.* Verwaltung, cselekedet, tett; eine abgeschlossene Handlung, fertelmes cselekedet; *d. i.* daß Ganze im Champi lhaufe, was vorgestellt wird, történet; daß Handlungsfach, kereskedés; Handlung treiben, kereskedést űzni; kereskedni; *fl.* daß Gewölbe, Handlungshaus, kereskedőbolt; eine Handlung anlegen, boltot állítani v. nyitni.
- Handlungsdiener, *der*, kereskedő legény.
- Handlungsgeist, *der*, kereskedés lelke.
- Handlungsgesellschaft, *die*, kereskedés társaság.
- Handlungsgewölbe, daß, kereskedőbolt.

Handlungshaus, das, kereskedő ház.
Handlungsvorsteher, der, kereskedés-
vivő.

Handmühle, die, kézi malom, félkéz-
malom.

Handpferd, das, am Wagen. lógós ló.

Hanoqueble, die, törölköző kendő.

Handreichung, die, segedelem.

Handsäge, die, félkéz fűrész.

Handschelle, die, bilincs.

Handschlag, der, parola, kézadás.

Handschreiben, das, személyes levél,
maga kezeírása valamely nagy em-
bernek, fejedelemnek 's a' t

Handschrift, die, kázírás, maga kezei-
rása; régi kázírások; st. Schuldver-
schreibung hitelező v. adósságlevél.

Handchriftlich, adj., kézzelírt, írott;
adv. kézzel írva, kezemmel v. ke-
zeddel írva 's a' t.

Handschuh, der, kesztyű.

Handschuhmacher, der, kesztyűcsináló.

Handstempel, das, fejedelem magános
pecsét.

Handspritze, die, kézi fecskendő.

Hantuch, das, kendő, törölköző
kendő.

Handvoll, adj., maroknyi; trop. f.
wenig, egy maroknyi, egy kevés;
eine Handvoll Leute, egy maroknyi
v. kevésszámú nép

Handwasser, das, kézmosó víz.

Handweise, die, der Haspel, félkézimotóla.

Handwerk, das, mesterség, kézi mes-
terség; ein Handwerk verüben, ler-
nen, treiben, valamelly kézi mester-
séget tudni, tanulni; üzni; jem.
das Handwerk legen, eia valakit a'
mestersége üzésében megakadályoz-
tatni, trop. megakadályoztatni vala-
kit elkezdett munkájában; st. Junft,
czéh; das Handwerk zusammenkom-
men lassen, összevgyűjteni a' czéhet.

Handwerker, der, mesterember.

Handwerksbursch, Handwerksgefell, der,
mesterlegény.

Handwerksgenoss, der, egy mesterségen
lévő valakivel.

Handwerksejunge, Handwerksehrbursche,
der, tanuló inas.

Handwerkseute, die, mesteremberek.

Handwerkemäßig, adj., mesterséghez
illő; adv. mesterséghez illő módon,
szokott mód szerint, szakmányosan.

Handwerkemann, der, mesterember.

Handwerkzeug, das, műszer.

Handwerksejunft, die, czéh.

Handmurrel, die, kézfej.

Handzeichnung, die, kézrajzolat.

Hanf, der, kender; aus Hanf, kender-
bőlvaló.

Hanfbau, der, kendertermesztés.

Hanfbreche, die, kendertiló.

Hansen, adj., kenderből való.

Hanffink, der, kenderike.

Hansaarn, das, kenderfonál.

Hanfhechel, die, gereben.

Hanfforn, das, kendermag.

Hanföl, das, kendermagolaj.

Hanffame, der, kendermag.

Hanfstengel, der, kenderszár.

Hang, der, hajlás, meredekség; trop.
st. Neiauna, hajlandóság p. o. vala-
melly betegségre.

Hanqematte, die, függőágy.

Hängen, hängen, függeni, p. o. a' fán;
an jem. Halse hängen, valaki nyaká-
ba kapaszkodni; trop. d. B. der
Baum hängt voll Früchte, rakva van
a' fa gyümölcse, sok gyümölcs van
a' fán; er muß hängen, akasztófán
kell neki meghalni; st. schweben,
lebegni, lebegve függeni, mint a'
felhő; st. abwärts runter lefelé ha-
jolvá függeni, lefelé hajlani, dülő
félben lenni; die Wand hängt, dülő-
félben van ez a' fal; den Kopf hän-
gen lassen, lesütni a' fejét, leeresz-
teni a' fejét, trop. elcsüggedve lenni,
kétségbe esni; an jem. Rücken hän-
gen, rá függeszteni szemeit vala-
kire; st. zusammenhängen, összeve-
radva lenni, összekeötve lenni, egy-
másból folyni, mint a' történet,
beszéd; an jemanden, an etwas hän-
gen, ragaszkodni valakihez, vala-
mihez; mit ganzer Seele an jemanden
hängen, telyes szívvel ragaszkodni
valakihez; es hängt etwas megakadt
valami; woran hängt es? mi az aka-
dály? mi hátráltatja a' dolgot? —
sein Leben hängt an einem Mädchen,
egy hajszálon függ az élete.

Hängend, adj., függő; st. weif, lan-
kadt.

Hangwerk, das, függő munka.

Hans, der, János.

Hansa, Hanse, die, szövetség.

Hanseatisch, adj., szövetséges

Hansestadt, die, szövetséges város.

Hanßwurst, der, alakoskodó.

Hantieren, d. i. behandeln etwas, bán-
ni valamivel, forgatni valamit kéz-
zel; etwas thun, cselekedni, mun-
kálni, dolgozni valamit kézzel, vég-
hez vinni valamit; ein Gewerbe tre-

- den, valamelly mesterséget v. kereskedést űzni, kereskedni, t. i. a' nem kereskedőknek; st. lärmen, poltern, lármázni, zörögni.
- Hantirung, die, mesterség; st. Gewerbe, kereskedés; st. Geschäft, foglalatosság.
- Haperia, adj., akadozva p. o. predikálni.
- Hapern, d. i. stoßen, akadni, meg-v. fennakadni; hier happert's, itt a' bökkenője; es happert oder die Sache hapert, megakad a' dolog, nem megy elő a' dolog.
- Haranguiren, feierlich anreden, lobröden, magasztalni, dicsérő beszédet tartani.
- Harein, der, bei den Türken eine Frauenwohnung, asszonylakás, asszonyok lakása, a' törököknél.
- Harfe, die, hárfé.
- Harfenist, Harfenspieler, der, hárfás.
- Harfe, die, Harfen, der, gereblye.
- Harm, der, búsulás, bú, gond.
- Harmlos, adj., bűnélkülvaló; nem ártalmas; adv., bú nélkül, gond's bú nélkül.
- Harmonie, die, übrb. Uebereinstimmung eines Ganzen und der Theile unter einander, z. B. in der Musik, Malerei, összeegyeztetés, egyezés, meg-egyeztetés, hangegyeztetés, harmonia; bef. egyesség.
- Harmonika, die, hármonika nevű muzsikaszér.
- Harmoniren, meg-v. összeegyeztetni, összevilleni.
- Harmonisch, adj., meg-v. összeegyeztető, összevillő; adverb. egyezőleg.
- Harn, der, vizellet, húgy, pös.
- Harnartig, adj., húgynemű.
- Harnblase, die, vizellethójjag, vizhójjag.
- Harnen, vizelleni, pösölni.
- Harnen, das, vizellés, húgyás.
- Harnfluß, der, vizelletfolyás.
- Harnglas, das, vizellőüveg.
- Harnröbre, die, vizellőcső.
- Harnruhr, die, vizelletfolyás.
- Harnstrenge, die, nehéz vizellés, vizellet fennakadás.
- Harntreibend, adj., vizellethajtó.
- Harnverstopfung, die, vizellet szorulás.
- Harnweg, der, vizellet út v. útja.
- Harnwinde, die, Harnzwang, der, vizellet erőltetés.
- Harnisch, der, páncél; trop. jem. in Harnisch bringen, valakit felbosszantani, felingerleni.
- Harnischen, felpáncélozni; daher: geharnischt, páncélos, páncélba öltözött.
- Harpune, die, döfő csáklya, haldöfő szigony.
- Harpunier, der, czethal csáklyázó.
- Harpye, die, hárpia.
- Harren, st. warten, várni, várakozni; st. hoffen, reményleni, bizni valamibe; Sprchw. Hoffen und harren, macht Manchen zum Narren, a' ki csak lesi és várja a' jót, többnyire megjárja.
- Harren, das, várás, várakozás.
- Harsch, adj., etwas hart, keményke; st. raub, durczás, nyers.
- Hart, adj., kemény, p. o. fa; dem Geschmacke nach, z. B. hartes Wasser, keményizű víz; hart werden, megkeményedni; hart machen, megkeményíteni; trop. fest, z. B. Schlaf, kemény, mély álom; st. undiegfam, megátalkodott, makacs, p. o. makacs fejű ember; hartberzig, kemény szívű; st. streng, kemény, mást nem kémellő, p. o. bíró; ungelehrig, einen harten Kopf haben, nehéz fejének lenni; harter Leib, has szorulás; schmerzhaft, beschwerlich, z. B. ein harter Fall, terhes, bajos történet; eine harte Krankheit, nehéz vagy terhes nyavalya; adv. keményen, nehezen, terhesen.
- Harthäutig, adj., keménybőrű.
- Harthäutigkeit, die, keménybőrűség.
- Harthertzig, adj., keményszívű; köszívű; adv. kémenyszívűleg, köszívű módon.
- Harthertzigkeit, die, kemény - v. köszívűség.
- Hartbösig, adj., nehezethalló, siketkes.
- Hartbusig, keménykőrmű.
- Hartlebrig, adj., nehézfejű, nehezen tanuló.
- Hartleibig, adj., has-szorulásban szenvedő, has-szorult.
- Hartleibigkeit, die, has-szorulás.
- Hartmüülig, adj., keményszájú p. o. ló.
- Hartnädig, adj., nyakas, makacs, keménynyakú; adv. nyakasan, makacsul.
- Hartnädigkeit, die, nyakasság, makacsság.
- Hartrindig, adj., von Bäumen, keménykérű; vom Brode, keményhéjú.

Harttschäsig, adj., keményhéjú, keményborítékú.

Harj, **Harjwald**, der, Harcz nevű erdős bérczek.

Harj, daß, gyantacsipa, facsipa.

Harjbaum, der, csipatermő fa.

Harzen, facsipát szedni.

Harzigt, adj., facsipához hasonló.

Harzig, adj., facsipás.

Harztanne, die, jegenye fenyő.

Haschen, fangen, megkapni, megfogni; zu fangen suchen, valami után kapkodni; trop. z. B. nach Beifall haschen, kapni a' dícséreten.

Haschen, daß, trop. kapkodás, kapás valamin.

Hase, der, nyúl; vom Hasen, nyúlból való.

Hasenbalg, der, Hasenfell, daß, nyúl-bőr.

Hasenbrod, daß, hélaful.

Hasenfett, daß, nyúlhájj v. szír.

Hasenfleisch, daß, nyúlhús.

Hasenfuß, der, nyúlláb; trop. ein furchtsamer, läppischer Mensch, nyúlszivű, félénk ember, gyermekes nevetséges ember.

Hasengever, der, nyúlászó grif.

Hasenhaar, daß, nyúlszőr.

Hasenbasi, adj., nevetséges.

Hasenherz, daß, nyúl v. félénk szív.

Hasenhund, der, nyúlász kutya.

Hasenjagd, die, nyúlászás.

Hasenlee, der, nyúllábfű; madársóska, mezeisóska.

Hasenklein, daß, nyúlaprolék.

Hasenkohl, der, csorbáka, kakics.

Hasenkopf, der, nevetséges ember.

Hasenlager, daß, nyúlak fészke.

Hasenobr, daß, nyúlfül; eine Pflanze, buvák szingallér.

Hasenpanier, daß, futás, elszaladás; das Hasenpanier ergreifen, elszaladni.

Hasenpappel, die, erdei málva.

Hasenscharte, die, hasat ajak.

Hasenschrott, der, nyúlra való srét.

Hasenschwarz, daß, nyúlaprolék, fekete lével bécsinálva.

Hasenspur, die, nyúl nyom.

Haspe, die, Haspen, der, sark, sarok, vassarok, p. o. az ajtón.

Haspel, der, u. die, Weife, kerek motólya, gombolyító motóla: gombolyító; Winde, terehtekerő csiga; csiga.

Haspelbaum, der, gombolyítóláb.

Haspeler, gombolyító, a' ki gombolyit; csigát tekerő.

Haspeln, legombolyítani p. o. fonalat;

csigát tekerni, csigán feltekerni a' terhet; im Gehen, keresztbe hányni a' lábát a' járásban.

Haspelrad, daß, a' kerek motóla kereke.

Hasß, der, gyűlölség; auß Hasß, gyűlölségből; jem. Hasß auf sich laden, valaki gyűlölségét magára vonni, gyűlöletessé tenni magát valaki előtt.

Hasßen, gyűlölni valakit, gyűlölséggel lenni v. viseltetni valaki ellen.

Hasßen, daß, gyűlölés.

Hasßenwerth, adj., gyűlölségre méltó, gyűlölséges.

Hasßer, der, gyűlölő.

Hasstig, adj., schnell, igen gyors; sehes; st. Hißig, heves, heveskedő, hirtelen v. hamar haragú; adv. igen gyorsan, sebesen; heveskedve.

Hasstigkeit, die, gyorsaság, sietség; im Essen, mohóság p. o. az evésben; f. Hestigkeit, heveskedés, mohóság, hirtelen harag.

Hatschier, der, drabant, poroszló.

Hage, die, űzés kutyákkal.

Haubar, adj., vágható, p. o. fa.

Haube, die, főkötő, fejkötő; unter die Haube bringen, kommen, férjhez adni, menni; Federbusch der Bögel, búb, bóbirta, t. i. a' madarak fején; an Thürmen, toronytető, fedezet; öfter, daß Oberste einer Sache, Gipfel, Deckel, a' teteje, hegye valaminek, fedő.

Hauben, felfejkötözni, felfőkötözni p. o. a' menyasszonyt.

Haubenband, daß, főkötőpántlika.

Haubendrossel, die, búbos rigó.

Haubenhesterinn, die, főkötő varró asszony.

Haubenlerche, die, búbos pacsirta.

Haubenmeise, die, búbos czinke.

Haubenstock, **Haubenkopf**, der, főkötő kapta.

Haubentaube, die, búbos galamb.

Haubize, die, habicza, habiczaágyú, bombahányó ágyú.

Hauflösch, der, favágító, favágó tuskó v. tőke.

Hauch, der, lehellés, lehellet, kilehellés.

Hauchbuchstabe, der, lehellet betű.

Hauchen, lehelleni, rá-v. kilehelleni.

Haudegen, der, szablya, kard; trop. ein Schläger, Eisenfresser, vasgyúró.

Hauet, die, kapa.

Hauen, schlagen, vágni; mit Ruthen hauen, vesszővel megvágni; mit dem

Schwerte nach jemanden **hauen**, kardal hozzávágni valakihez; aus einander, von einander **hauen**, ketté vágni, egymástól elvágni; es ist weder **gebauen** noch **geschnitten**, so keze se lába; sem egész sem fél; se **aült** se **föit**; **Holz** **rouen**, fát vágni t. i. darabolni, hasogatni; st. **hinein** **hauen**, vágni, kivágni, bévágni, p. o. érczet, követ a' bányákban a' csákány kapával; durch **Hauen** til den, i. B. **Steine** **hauen**, követ vágni, v. **faragni**, kőből **faragni** p. o. képet, daher: **Bildbauer**, képfaragó; die **Weinstöcke** **hauen**, umhauen, kapálni a' szőlőt.

Hauen, das, vágás, vagdalás, kapálás; megverés.

Hauer, der, vágó; der **gerhaut**, vagdaló; in den **Bergwerken**, ásó, bányászó. érczvágó, kővágó; ein **Weingärtner**, vinczellér.

Hauabn, der, agyar.

Haufe, der, rakás; einen **Haufen** **machen**, felrakni, rakásba hányni, felhalmozni; etwas **über** den **Haufen** **stoßen**, valamit rakásra dönteni v. dűtni, taszítani; **über** den **Haufen** **fallen**, öszvedülni; **über** den **Haufen** **schießen**, agyon löni, lelőni; **über** den **Haufen** **meisten**, d. i. a) **umwerfen**, felforgatni; b) **vernichten**, veréitelen, semmivé tenni, öszverontani: trop. eine **Menge**, rakás, sokaság, sereg, csoport; der **große** **gemeine** **Haufen**, gyűlevész nép, a' köznép st. **viel**; nagy rakás, sok; ein **Haufen** **Geld**, nagy rakás pénz.

Haufenweise, adv., von **Dingen**, rakásonként, csoportonként; von **Geschöpfen**, seregenként, csapatonként.

Hauig, adj., vágni szabados, p. o. erdő.

Haupt, das, fő, fej; das **Haupt** **abschlagen**, elűtni a' fejét, fejét venni; vom **Haupt** **bis** auf die **Füße**, tetejétől fogva talpig; trop den **Feind** **auf** **Haupt** **schlag** **n**, megtörni az ellenséget, győzödelmesen megverni az ellenséget; die **erste** **Person** eines **Vereines**, feje valamelly egyesületnek, társaságnak 'a' a' t. das **Haupt** der **Beschworung**, az öszveesküvés feje; sich zum **Haupt** **aufwerten** magát fejévé tenni p. o. a' népnek; st. **Person**, személy, ember.

Haupt-Abschnitt, der, főszakasz.

Haupt-Abicht, die, főczél.

Hauptader, die, am **Kopfe**, **Blutader**,

föer, **föverér**, a' **föere**, **Schlagader**, **föverör**, a' **föverö ere**; **vornehmste** **Ad** **er**, **Blutader**, **föbb ér**; **Schlagader**, **föbb verö ér**.

Haupt-Älle, die, sétáló faróna.

Haupt-Altar, der, főoltár.

Hauptarbeit, die, földolog v. munka.

Haupt-Amer, die, főtábor.

Haupt-Artikel; der, főcikkely.

Hauptausenmerk, das, főczél.

Hauptbaufen, der, mestergerenda.

Hauptbedeutung, die, főjelentés.

Hauptbegebenheit, die, fő történet.

Hauptbegriff, der, főmegfogás.

Hauptbeschäftigung, die, főgond, főfoglalatosság.

Hauptbeschwerden, die, főpanasz, legfőbb panasz v. sérelem.

Hauptbestandtheil, der, főbb rész.

Hauptbetrug, der, főcsalárdság.

Hauptbeweis, der, legfőbb megmutatás v. bizonyosság, főbizonyosság.

Hauptbunde, die, főszorító, fejazorító; főekesség.

Hauptbuch, das, főszámadó könyv a' kereskedőknél.

Haupt-Casse, die, i. B. des **Staates**, főkinestár; von **Privaten**; főkaszsza, főpénztár.

Haupt-Commando, das, fővezérség, fővezéri hatalom.

Haupt-Corps, das, főszeregosztály.

Haupteigenschaft, die, főtulajdonság.

Haupteingang, der, főbéjárás.

Haupterbe, der, főörökös, első örökös.

Hauptfarbe, die, főszín.

Hauptfehler, der, főhiba, legfőbb hiba.

Hauptfeind, der, legfőbb, legnagyobb ellenség.

Hauptfestung, die, főerősség, legfőbb vár.

Hauptfluß, der, főbeli náthafolyás; legfőbb, legnagyobb folyóvíz.

Hauptfrage, die, főkérdés, legfőbb, legnagyobb kérdés.

Hauptgang, der, im **Garten**, főút; im **Berabaue**, főérmenetel.

Hauptgasse, die, főútsza, legfőbb útsza.

Hauptgebäude, das, legfőbb, legnevezetesebb v. legnagyobb épület.

Hauptgegenstand, die, főtájjék.

Hauptgeschäft, das, főfoglalatosság, földolog.

Hauptgewinnst, der, legfőbb nyereség: főnyereség.

Hauptglied, das, legfőbb tag.

Hauptgrind, der, kosz.
 Hauptgrund, der, főok.
 Hauptgrundsatz, der, legfőbb indítók-
 tétel.
 Hauptgut, adj., igen jó.
 Haupthaar, das, haj.
 Hauptbandlung, die, im Theaterstücke,
 fő történet, legfőbb dolog.
 Hauptkirche, die, fő templom.
 Hauptklage, die, vor Gericht, fővád;
 főpanasz.
 Hauptkohl, der, fejes káposzta.
 Hauptkrankheit, die, főbeli betegség;
 nagy betegség.
 Hauptkunst, die, fő mesterség.
 Hauptlebre, die, legfőbb tudomány.
 Hauptleute, die, pl. kapitányok.
 Hauptlinie, die, főlinea, fővonás.
 Hauptlüge, die, nagy hazugság.
 Hauptmangel, der, fő fogyatkozás.
 Hauptmann, der, Kapitány, gyalogka-
 pitány.
 Hauptmannsstelle, die, kapitányság, ka-
 pitányi tisztség.
 Hauptmannsb, die, fővám.
 Hauptmittel, das, főeszköz, legfőbb,
 legjobb eszköz v. orvosság.
 Hauptnarr, der, főbolond.
 Hauptort, der, főhely, főváros.
 Hauptperson, die, főszemély.
 Hauptpflicht, die, legfőbb kötelesség.
 Hauptplan, der, fő terv.
 Hauptpunkt, der, főpont, fődolog, a'
 dolog veleje.
 Haupt-Quartier, das, főkvártély.
 Hauptquelle, die, főforrás, külső.
 Hauptrechnung, die, főszámadás.
 Hauptregel, die, főregula, legfőbb sza-
 bás.
 Haupt Register, das, főrajstrom, kö-
 zönséges rajstrom.
 Hauptreise, die, legnevezetesebb út-
 zás.
 Hauptrolle, főszemélyviselet.
 Hauptsache, die, fődolog, nagy dolog,
 fontos dolog.
 Hauptsächlich, adj., fő, főképpenvaló,
 legfőbb; adv. főképpen, kivált, ki-
 váltképpen.
 Hauptsalat, der, fejes saláta.
 Hauptsatz, der, főtétele, legfőbb tétel
 v. állítás.
 Hauptsachen, der, legfőbb, legnagyobb
 kár.
 Hauptschlacht, die, nagy v. legnagyobb
 ütközet.
 Hauptschlüssel, der, tolvajkulcs.
 Hauptschmerz, der, legnagyobb fájdalom.

Hauptschmuck, der, Hauptzierde, die, fő
 revaló ékesség; legfőbb ékesség.
 Hauptschuld, die, legfőbb adósság.
 Hauptschule, die, főiskola, v. iskola.
 Hauptsorge, die, főgond.
 Hauptsprache, die, legelső nyelv.
 Hauptspruch, der, legnevezetesebb, leg-
 jelesebb mondás.
 Hauptstadt, die, főváros.
 Hauptstärke, die, legfőbb, legnagyobb
 erő.
 Hauptstelle, die, főhely, első hely.
 Hauptstraße, die, országút, legfőbb or-
 szágút; főútsza, legfőbb útsza.
 Hauptstück, das, legfőbb rész; fődolog.
 Hauptsturm, der, im Kriege, közönsé-
 ges megtámadás v. ostrom; zur
 See, legnagyobb szélvész p. o. a'
 tengeren.
 Hauptsomme, die, fősumma, legfőbb-
 öszvesség; nagy summa, sok.
 Hauptteil, der, főrész.
 Hauptton, der, főhang.
 Haupttreffen, das, közönséges ütközet.
 Hauptuhr, die, különösen jó óra, ki-
 váltképpen jó óra.
 Hauptumstand, der, nevezetes környül-
 állás; fődolog.
 Hauptursache, die, főok, főoka valami-
 nek.
 Hauptveränderung, die, legfőbb válto-
 zás v. változtatás.
 Hauptverbrechen, das, főbenjáró go-
 nosztett v. bűn; nagy bűn v. go-
 noszság.
 Hauptverbrecher, der, halálos gonosz-
 tévő; gonosztévő, nagy bűnös.
 Hauptverderben, das, nagy veszethez.
 Hauptverlust, der, legfőbb veszteség.
 Hauptwache, die, főőr; der Ort, fő-
 őrálló hely.
 Hauptweib, Kopfwieb, das, főfájás.
 Hauptweg, der, legnagyobb út, főút.
 Hauptwerk, das, bei etwas, fődolog va-
 lamiben.
 Hauptwind, der, főbb szél.
 Hauptwissenschaft, die, főbb tudomány.
 Hauptwohl, das, főboldogság.
 Hauptwort, das, in der Grammatik, ma-
 gánérthető t. i. szó; magábanért-
 hető.
 Hauptzahl, die, főszám; törzsszám.
 Hauptzeichen, das, legfőbb jel.
 Hauptzeuge, der, legfőbb tanú.
 Hauptziel, das, főcél.
 Hauptzierde, die, legfőbb ékesség.
 Hauptzoll, der, fővám, legfőbb vám.
 Hauptzug, der, beim Schreiben, legfőbb
 vonás v. húzás; im Gesichte, legki-

tetszőbb ábrázat vonás; im Charakter des Menschen, legfőbb bélyeg.
 Hauptzweck, der, főcél, legfőbb cél.
 Haus, das, pl. die Häuser, ház, épület; ein kleines Haus, hajlék, kis ház; zu Hause, d. i. dort, odahaza, otthon, d. i. hier, idehaza, itthon; nach Hause, haza; vom Hause, hazul, onnanhazul; von Hause zu Hause, házról házra; in meinem Hause, a' házamban; bleibt zu Hause, maradjatok itthon; trop. mit etwas zu Hause bleiben, elő se hozni valamit — überall zu Hause seyn, mindenben jártas lenni; die Bewohner eines Hauses, háznép; st. Familie, Geschlecht, z. B. ein angesehenes, berühmtes Haus, nagy tekintetben lévő híres ház v. familia; das königliche Haus, Királyi ház; ein Mensch von gutem Hause, jó házból, jó familiából való ember; das Hauswesen, házi gazdaság; Haushalten, d. i. dem Hauswesen vorstehen, a' házi gazdaságot vinni; d. i. gehörig sparsam seyn, gazdálkodni; st. Handelsbau, z. B. es ist ein sicheres Haus, hiteles és jó karban lévő kereskedőház.
 Haus-Neure, die, Haus-Neuern, tornác, pitvar.
 Hausandacht, die, házi áhitatosság vagy ájtatosság.
 Hausapotheke, die, házi patika.
 Hausarbeit, die, házi v. otthonvaló munka.
 Hausarme, der, nem kolduló házi szegény.
 Hausarrest, der, házi fogság.
 Hausarzt, der, házi orvos.
 Hausbau, der, házépítés.
 Hausbesitzer, der, ház birtokosa, házi gazda.
 Hausbier, das, házi ser.
 Hausbrauch, der, házi szokás.
 Hausbrot, das, házi v. otthon sütött kenyér.
 Hausbuch, das, házi jegyzőkönyv.
 Haus-Capellan, der, házi káplán.
 Haus-Capelle, die, házi kápolna.
 Hausdieb, der, házi tolvaj.
 Haushehre, die, házi tisztesség; st. Hausfrau, gazdasszony.
 Hausen, d. i. wohnen, lakni; st. Haushalten, gazdálkodni, gazdaságot folytatni; st. lärmen, poltern, larmázni, zsembelödni, dúlnifülni,

mint a' haragos ember, szél; st. übel behandeln, rosszul bánni valamivel, befizetni valaminek; übel hausen, z. B. von Feinden, pusztítani, prédálni, mint az ellenség; der Sturm hat schrecklich im Walde gehaust, a' szélvész nagy pusztítást tett az erdőben; st. debausen, szállást adni valakinek, befogadni valakit.
 Hausen, der, viza.
 Hausenblase, die, vizahólyag.
 Hausenrogen, der, vizaikra.
 Hausflur, die, pitvar.
 Hausfrau, die, házi gazdasszony.
 Hausfreund, der, házi barát.
 Hausfrieden, der, házi békesség.
 Hausgeflügel, das, házi majorság.
 Hausgenosse, der, Hausgenossinn, die, egy fedél alatt lakó, egy házbeli, lakótárs; béres lakó.
 Hausgeräth, das, házi eszköz.
 Hausgesinde, das, házi cseléd.
 Hausgiebel, der, házi csúcs, háztető.
 Hausgottesdienst, der, házi istenitisztelet v. isteniszolgálat.
 Hausgrille, die, házi trücsök.
 Haushälterinn, die, gazdasszony.
 Haushälterisch, haushälterisch, adj., wirthschaftlich, gazdálkodó, takarékos; adv. gazdálkodva, takarékosan.
 Haushahn, der, házikakas.
 Haushalter, der, bei jemanden, gazda, gazdaságra ügyelő; st. Hausherr, házi gazda.
 Haushaltung, die, gazdálkodás, gazdaságfolytatás; zur Haushaltung gehörig, gazdasági, gazdaságbeli; st. Wirthschaft, házi gazdaság.
 Haushaltungskunst, die, gazdálkodás mestersége.
 Haushehne, die, Haushuhn, das, házi tyúk.
 Hausherr, der, házi gazda.
 Haushofmeister, der, udvarmester.
 Haushund, der, házőrző eb, házi kutya.
 Hausiren, házanként hordozni az eladó portékát.
 Hausirend, adj., házankéntáruló.
 Hausirer, der, házról házra járó bútoros áros, házaló.
 Hauskatze, die, házi macska.
 Hauskauf, der, házvevés, házvétel.
 Hauskeller, der, házi pince.
 Hauskirche, die, házi templom.
 Hauskleid, das, házi köntös.
 Hausknecht, der, házi szolga.
 Hauskost, Hausmannskost, die, közönséges házi étés mód, mindennapi étés mód.

Hauskreuz, daß, házi kereszt; házi baj.
 Hauslehrer, der, házi tanító.
 Hausleute, die, házi cselédek; háznép,
 a' házi lakosok.
 Hausmagd, die, Hausmädchen, daß, szol-
 gáló.
 Hausmann, der, béreslakó.
 Hausmannskost, die, házi étés.
 Hausmaus, die, házi egér.
 Hausmiethe, die, házbér.
 Hausmittel, daß, házi orvosság.
 Hausmutter, die, anya, házi asszony,
 cselédes gazdasszony.
 Hausordnung, die, házi rendtartás.
 Hauspostille, die, házi elmélkedések v.
 predikációk.
 Hausrath, der, házi eszközök.
 Hausratte, die, házi patkány.
 Hausrecht, daß, házi juss.
 Hausfähig, adj., házbirtokos.
 Hausflabe, die, lisztbogár.
 Hauschlüssel, der, házi kulcs.
 Hauschmalbe, die, házi fecske.
 Hausforge, die, házi gond.
 Hausperling, der, házi veréb.
 Hausstand, der, házi állapot.
 Haussteuer, die, házra vetett adó, házi
 adó.
 Hausfuchung, die, házmozgás, a' ház
 megmozgása.
 Haus tafel, die, házi kötelességek mu-
 tató táblája.
 Haus taube, die, házi galamb.
 Haus thier, daß, házi állat.
 Haus thüre, die, házajtó, ház ajtója.
 Haus tock, der, favágító.
 Haus trauer, die, házi gyász.
 Haus trauung, die, háznál való esketés.
 Haus trunk, der, közönséges házi ital.
 Haus übel, daß, házi gonosz.
 Hausvater, der, háznép atya, cselédes
 gazda, házgazda, atya a' háznál.
 Hausverwalter, der, házi gondviselő.
 Hausverwaltung, die, gazdaság folyta-
 tás.
 Hausvieh, daß, szelid marha, házi ál-
 latok.
 Hausvögel, die, házi madarak.
 Hauswanze, die, házi poloska v. bűdös-
 féreg.
 Hauswesen, daß, házi állapot, házi do-
 log, házi gazdálkodást illető dolgok.
 Hauswirth, der, házi v. cselédes gazda.
 Hauswirthinn, die, házi gazdasszony,
 cselédes gazdasszony.
 Hauswirthschaft, die, házi gazdaság.
 Hauszins, der, házbér.
 Hauszucht, die, házi rendtartás.

Haut, die, pl. die Häute, der Menschen
 und Thiere, bőr; die abgezogene, le-
 húzott bőr; trop. jemanden die Haut
 über die Ohren ziehen, valakit min-
 denéből kivetkeztetni, minden vagyo-
 nától megfosztatni; mit heisser Haut
 davon kommen, épségben megszaba-
 dúlni, kárnélkül kimenekedni, elke-
 rülni a' veszedelmet; es gilt seine
 Haut, a' feje sorog veszedelemben;
 eine gute, ehrliche Haut, jó bangó,
 jó bohó; mit Haut und Haar, d. i.
 ganz, mindenestől, szőröstől bőrös-
 től; die Haut der Früchte, Gewächse,
 bőre, héjja valaminek p. o. gyü-
 mölcnek, lencsének; die feinere Haut
 zur Bedeckung zarter Gegenstände,
 hártya, bőr, v. hártyaforma borí-
 tékja, p. o. a' téjnek, pépnek.
 Hautkrankheit, die, bőryavalya.
 Hautschauer, der, borzadás.
 Hautwassersucht, die, bőralatti vízkor-
 ság.
 Hautwurm, der, bőrfurdancs.
 Hautzahn, der, oder Hauer, agyar.
 Hauffisch, der, czápa, emberevőczápa.
 Hazardspiel, daß, vakmerő játék.
 He! beh! he! beim Rufen, héj, hal-
 lod e!
 Hebamme, die, bába.
 Hebammendienst, der, bábáskodás.
 Hebammenkunst, die, bábamesterség.
 Hebebaum, der, emelőrúd; czimerfa,
 az ácsoknál.
 Hebeeisen, daß, vas emelő.
 Hebel, der, emelő.
 Heben, in die Höhe heben, emelni, fel-
 emelni p. o. követ a' kezével, felfelé
 emelni valamit; sich von der Erde
 heben, felkelni a' földről; trop. je-
 manden auf den Thron heben, vala-
 kit a' fejedelmi székre emelni; je-
 manden in den Himmel heben, az égig
 emelni valakit, az az, nagyon ma-
 gasztalni; einen Schatz heben, fel-
 venni v. kiásni a' kincset; jemanden
 aus dem Sattel heben, eig. kiemelni,
 kivetni valakit a' nyeregből; uneig.
 elkapni valaki elől a' nyereséget v.
 attól megfosztani; Gelder heben, fel-
 v. bévenni pénzt, jövedelmét, ée.;
 st. wegschaffen, elhárítani, elkerget-
 ni, elűzni p. o. betegséget, eligazít-
 ni p. o. pert; Ebre, Ansehen erthei-
 len, z. B. jemanden heben, valakit
 felemelni p. o. tisztességre, hiva-
 talra 's a' t.; sich heben, emelkedni,
 nagyra v. sokra menni, nagyon fel-
 menni, felhálni t. i. tisztségre, ée.;

- támadni, származni, mint a' szél,
 ée, felkelni, felkerekedni és elmen-
 ni.
- Heben**, das, emelés, felemelés; Erhe-
 bung des Tones, der Stimme. a' hang-
 nak emelése; eine Kindes aus der
 Taufe keresztvízre tartás.
- Heber**, der, bei Wundärzten, emelőrúd;
 zum Weine, lopó, szívó, szivatyú,
 szivótölcsér.
- Hebestange**, die, emelőcső, emelőrúd,
 pózna.
- Hebewinde**, die, emelőcsiga.
- Hebezeug**, das, emelőmiv, emelőeszköz.
- Hebräer**, der zsidó.
- Hebräisch**, adj., zsidó; adv. zsidóul.
- Hebung** die, emelés, fel- v. megeme-
 lés; felvétel, bevétel p. o. pénz-
 vétel.
- Hechel**, die, gereben.
- Hecheln**, gerebenelni, p. o. lent.
- Hecheln**, das, gerebenelés.
- Hecht**, der, csuka.
- Hechstarau**, adj., csukaszín, csukafakó.
- Hechschwimmel** der, csukafakó ló.
- Hede**, die, Dornbüsche, bajbölcs, tö-
 visbokor, túskebokor; lebendiger
 Zaun, eleven sövény, elevenkerítés
- Hede**, die, Ausbrütung der Jungen, ma-
 dárköltés; die Zeit des Ausbrütens,
 madárköltés ideje; die Jungen, ki-
 költ madárfiak.
- Heden**, költeni.
- Heden**, das, madárköltés.
- Hedezzeit**, die, madárköltés ideje.
- Hedig**, adj., bajbölcsös, bokros.
- Hedenrose**, Haeurose, die, csipkerózsa.
- Hectik**, die szárazkórság.
- Hede**, die, kőcz, allyas csepű.
- Heer**, das, d. i. Arme, tábor, hadise-
 reg; eine Menge lebender Geschöpfe,
 sereg, sokaság; lebloser Sachen, ra-
 kás.
- Heerd**, s. Herd.
- Heerführer** der, vezér, hadivezér, a'
 tábor v. sereg vezére.
- Heergeräth**, das, tábori eszközök.
- Heerhaufen**, der, csapat, seregosztály.
- Heermeister**, der, vitézi rendmester.
- Heerpauke**, die, tábori dob.
- Heerschaar**, die, tábor, hadisereg, se-
 regosztály v. csapat.
- Heerschau**, die, hadvizsgálás; Herrschau
 halten, hadvizsgálást tartani, a' ha-
 dat rendre vizsgálni.
- Heerstraße**, die, tábori út, katona v.
 országút.
- Heerwagen**, der, társzekér.
- Hefe**, die, seprő; s. B. Weinhefe, hor-
 seprő; jeder Bodensaß, ally, szálla-
 dék; trop. der niedrige Pöbel, a'
 népnek sepreje.
- Hefig**, adj., seprős; adv. seprösen.
- Hest**, das Griff, Stiel, nyél, fogó, szár;
 s. B. Messerheft, a' kés nyele, kés-
 nyél; Degenheft markolat; ein Trum-
 mer Draht zum Einbaken, kapocs;
 einige Boagen Papier, csomó, össze-
 varrt csomócska p. o. papiros.
- Hesteln**, bé- összevekapcsolni valamit.
- Hesten**, st. anbesten, hozzávarni; st.
 zusammenhesten, összevetetni, össze-
 férczelni, összevarni, mint p. o. a'
 könyvkötők a' könyvet árkusonként;
 trop. seine Augen auf etwas hesten,
 szeméit valamire függeszteni.
- Hestfaden**, der, fércz, férczelő czérna.
- Hestta**, adj., erős, kemény, nagy erő-
 szakos; bestige Kälte, Winter, ke-
 mény hideg, tél; bestiger Regen,
 nagy eső; bestiger Fieber, erős hi-
 degelés; besonders von Leidenshaf-
 ten, hev, heves, tüzes; bestige Liebe,
 hev szerelem; ein bestiger Mann,
 indulatos ember; adv. hevesen, tü-
 zesen, nagyon.
- Hestkraft**, die hevesség, tüzesség, ke-
 ménység, nagyság.
- Hestnadel**, die, férczelő tű, tűzőtű.
- Hegen einzäunen**, sövényvel körülven-
 ni, békeríteni; eine Wiese hegen, d. i.
 schonen, tilalmazni a' rétet, gyepet,
 mezőt, erdőt; trop. verhehlen, ver-
 bergen, magánál tartogatni, rejte-
 getni p. o. tolvajokat; Haß gegen
 jemanden hegen, gyűlölettel visel-
 tetni valaki ellen; Verdacht hegen,
 gyanakodni.
- Hegen**, das, sövényvel békerítés; ma-
 gánáltartás; viseltetés.
- Hehlen** titkolni, eltitkolni.
- Hebler**, der, orgazda, a' lopott jószág
 elrejtője; Hebler der Diebe, tolvaj-
 lappangtató; der Hebler ist wie der
 Stebler, tolvajt, orgazdát egyfor-
 mán büntet igazság.
- Heblerinn**, die, orgazdasszony.
- Hebr**, adj., st. erhaben, felséges, dicső;
 szent, tiszteletre méltó; adv. felsé-
 gesen, dicsőül.
- Heide**, der, pogány.
- Heide**, die, eine Pflanze, hanga, hanga-
 fű, vad cziprus; Wüste, puszta, ter-
 méketlen v. sivatag pusztaság.
- Heidegrün**, die, haricska kása, pohán-
 ka.
- Heidekorn**, das, haricska.
- Heidekraut**, das, hanga.

Heidelbeere, die, Pflanze, fekete áfonya;
 die Beere, áfonyabogyó.
 Heidelerche, die, pacsirta.
 Heidenbeschrer, der, pogánytérítő.
 Heidenmäßig, adj., pogányi, pogány-
 hoz illő; adv. pogány módon.
 Heidenschaft, die, pogányság.
 Heidenthum, das, pogányvallás.
 Heideritter, der, erdőkerülő.
 Heidnisch, adj., pogányi, pogányul.
 Heiducl, der, hajdu.
 Heidenstädte Heidenicalstädte, die,
 pl. hajduvárosok.
 Heil, adj., st. gesund, ép, egészséges;
 st. geheilt, meggyógyult; st. schlüp-
 rig, sikos, csúszós.
 Heil, das, st. Wohlfaht, Glück, bol-
 dogság, idvesség, szerencse; als Zu-
 ruf, z. B. Heil dir! boldog vagy te!
 Heil mir! boldog vagyok én!
 Heiland, der, meglátó, idvezítő.
 Heilart, die, gyógyításmód, orvoslás-
 mód.
 Heilbar, adj., gyógyítható, orvosol-
 ható.
 Heilbarkeit, die, gyógyíthatóság.
 Heilbringend, adv., idvességes.
 Heilen, gyógyítani, meggyógyítani, or-
 vosolni, megorvosolni; heil werden,
 gyógyulni, meggyógyulni.
 Heilig, adj., szent; die Heiligen, a'szen-
 tek; heilig sprechen, valakit a'szentek
 közzé számlálni; tugendhaft, kegyes,
 istenes; der Gottseil schreibt, szent-
 telt, szent; unverleht, szentséges,
 szent; ein heiliges Versprechen, szent-
 séges fogadás; adv. szentül, igazán;
 heilig leben, szentül és kegyesen
 élni.
 Heiligen, tugendhaft machen, szente ten-
 ni, megszentelni; mit Ehrfurcht ver-
 ehren; legnagyobb tisztelettel illet-
 ni v. tiszteletben tartani, imádni,
 tisztelni; zum Gottedienste weihen,
 felszentelni, szent végre fordítani v.
 ajánlani, szentelni; heilig beobachten,
 z. B. Feste, szentelni, szentül meg-
 tartani.
 Heiligenwein, der, szentsúgar.
 Heiligkeit, die, szentség.
 Heiligmacher, der, megszentelő.
 Heiligmachung, die, megszentelés.
 Heiligsprechen, canonisiren, szentek köz-
 zé számlálni.
 Heiligsprechen, das, szentek közzé szám-
 lálás.
 Heiligtum, das, szent hely, szent do-
 log, szentség; st. Reliquie, ereklye,
 szenttetem.

Heiligung, die, megszentelés; kegyes
 tisztelet; szentelés valami végre.
 Heilkraft, die, gyógyító v. orvosló erő.
 Heilkunde, die, Heilkunst, orvosi tudo-
 mány; als Wissenschaft, orvoslás v.
 gyógyítás mestersége.
 Heillos, adj. d. i. verderblich átkozott,
 gonosz, veszedelmes; böst laster-
 haft, elvetemedett gonosz, istento-
 len; megromlott, veszett; sehr groß
 oder stark, iszonyú nagy; ein heil-
 loser Lärm, iszonyú lármát tenni;
 adv. gonoszul, iszonyúképpen, ve-
 szettül, istentelenül.
 Heillosigkeit, die, istentelenség, gonosz-
 ság, veszeltség.
 Heilmittel, das, orvosi gyógyító szer.
 Heilpflaster, das, gyógyító flastrom.
 Heilquelle, die, orvosi v. erősítővíz v.
 forrás.
 Heilsam, adj., egészséges, az egészségre
 hasznos; trop. hasznos, használa-
 tos; előmeneteles, valakinek javára
 célzó; adv. az egészségre haszno-
 san.
 Heilsamkeit, die, hasznosság az egés-
 ségre nézve; hasznosság.
 Heils- oder Heilungsmittel, das, idvos-
 ségeszköz.
 Heilung, die, gyógyítás, orvoslás.
 Heilungsart, die, orvoslás v. gyógyi-
 tás mód.
 Heim, adv., st. nach Hause, haza; st. zu
 Hause, otthon, itthon; heim gehen,
 haza menni.
 Heimat, die, d. i. Wohnort, haza, honn;
 Geburtsort, haza, születéshely v.
 hely.
 Heimtätig, adj., z. B. eine Erbschaft,
 reá szálló valakire.
 Heimfahrt, die, Rückreise, hazamenetel
 t. i. kocsin.
 Heim'ath, der, z. B. einer Erbschaft, reá-
 szállás, reámaradás, p. o. örökség-
 nek reá szállása.
 Heimfallen, jutni, szállani valakire,
 mint az örökség.
 Heimgaben, haza menni.
 Heimisch, adj., hazai, földi.
 Heimkehr, die, visszatérés t. i. haza.
 Heimkehren, haza visszatérni.
 Heimkunft, die, hazajövetel.
 Heimlich, adj., verborgen, titkos, alat-
 tombanvaló, alattomos; adv. alat-
 tomban, titkon.
 Heimlichkeit, die, titok, titkolás, titok-
 ban tartás.
 Heimlichhaltung, die, titkolás, titkolód-
 zás, eltitkolás.

Heimreise, die, hazaútazás.

Heimschicken, senden, haza küldeni.

Heimsuchen, st. besuchen, meglátogatni, oda haza megkeresni; st. strafen, büntetni; ein Volk mit Krieg heimsuchen, háborúval látogatni v. ostromozni a' népet; st. Gutes thun, jóakarattal lenni.

Heimsucht, die, hazavágyás.

Heimsuchung, die, meglátogatás; bef. st. Strafe, büntetés; Wohlthat, die, jótétel, jóakarát.

Heimtücke, die, ólálkodás, incselkedés, álnokság.

Heimtückisch, adj., incselkedő, ólálkodó, álnok, ravasz; adv. álnokul, ravaszul.

Heimwärts, adv., hazafelé.

Heimweg, der, welcher nach Hause führt, hazavivő út; das Heimgehen, hazamenés, hazamenet.

Heimweh, das, hazavágyás, hazavágyásból származott betegség.

Heimziehen, haza költözni.

Heimzug, der, hazaköltözés.

Heirath, die, házasság; eine Heirath stiften, házasságot szerzeni két személy között; eine Heirath schließen, házasságra lépni, összevenni valakivel.

Heirathen, a) von Mannspersonen, házasodni, megházasodni, feleséget venni; b) von Frauenzimmern, férjhez menni valakihez.

Heirathsantrag, der, házassági ajánlás.

Heirathsbrief, der, házassági bizonyítvány.

Heirathscontract, der, házassági kötés.

Heirathsfähig, adj., férjhezmehető.

Heirathsgedanke, der, házassági gondolat, házasságra való gondolkozás.

Heirathsgut, das, menyasszonyi ajándék.

Heirathslustig, adj., a' ki házasodhatnék, t. i. férjfi, a' ki férjhez mehetnék t. i. leány.

Heirathsstifter, der, házasságszerző.

Heirathsstiftung, die, házasságszerzés.

Heirathsversprechung, die, kézfogás.

Heirathsvertrag, der, házassági kötés.

Heiße! ujjuh!

Heischen, fordern, verlangen, kívánni, kérni.

Heischefah, der, kérőtetel, feltételállítás, (hypothézis).

Heiser, adj., rekedt; heiser werden, elrekedni.

Heiserkeit, die, rekedtség.

Heiß, adj., forró, forró meleg; heißes

Wasser, forró víz; heißer Tag, hév meleg nap; heiß werden, forróra megmelegedni mint a' víz, megtűzesedni mint a' vas; es ist sehr heiß, igen meleg van; es ist mir heiß, nagyon melegem van; trop. leidenschaftlich, heftig, heves, hév, forró, p. o. szeretet; adv. forrón, forró melegen, buzgón.

Heißen, nennen, nevezni, hívni, p. o. valakit barátjának; etwas gut heißen, valamit jóvá hagyni; st. befehlen, verlangen, parancsolni, mondani valakinek valamit szóval, parancsolásképpen; st. gesagt werden, j. B. es heißt, azt mondják, úgy beszél, hogy 's a' t. es heißt so, úgy van a' híre; st. genannt werden, j. B. wie heißt das auf Deutsch? hogy nevezik v. hogy hívják ezt németül? st. bedeuten, j. B. wissen Sie, was das heißt? tudja az Úr mit tesz az? was heißt das, als — mit tesz az egyebet, mint —.

Heißhunger, der, igen nagy éhezés v. éhség.

Heißhungerig, adj., igen éhes.

Heiter, adj., hell, j. B. Luft etc., tiszta p. o. levegő, idő, ég; st. deutlich, világos; trop. freundlich, j. B. Gesicht, vidám p. o. ábrázat.

Heiterkeit, die, des Wetters, tisztaság, kiderültség, kitisztultság; vidámság.

Heizbar, adj., j. B. eine Stube, fűthető p. o. szoba.

Heizen, fűteni, befűteni, fűteni, befűteni.

Heizer, der, fűtő.

Heizung, die, fűtés.

Heiß, die, mejjkórság.

Held, der, vitéz; hős.

Heldendichter, der, vitézi versíró.

Heldengedicht, das, vitézi versezet.

Heldenhast, adj., vitézi, vitézhez illő; adv. vitézi módon.

Heldenheer, das, vitézi sereg.

Heldenberg, das, vitézi sziv.

Heldenkraft, die, vitézi erő.

Heldenlied, das, vitézi ének.

Heldenmäßig, adj., vitézi; adv. vitézi módon.

Heldenmüthig, adj., vitézi bátorságú, hősi, vitézi; adv. vitézül.

Heldenmuth, der, vitézség, vitézi bátorság.

Heldenthut, die, vitézi tett, vitézség.

Heldentod, der, vitézi halál, vitéznek halála,

Helldentugend, der, vitézi virtus.

Helldenweib, das, vitézasszony.

Helldinn, die, vitézasszony vagy leány.

Helfen, st. dienlich seyn, bes. von Heilmitteln, használni, hasznos lenni, mint p. o. az orvosság; von etwas befreien, kiszabadítani valakit, p. o. szükségből, veszedelemből, segíteni valakin p. o. veszedelemben, segítségül lenni valakinek; st. nützen, dienen, használni, hasznos lenni; jemanden zur Erreichung eines Zweckes behülflich seyn, segíteni, segítségül lenni valakinek p. o. a' dologban.

Helfer, der, segítő, segéd.

Helferin, die, segítő t. i. asszony, leány.

Helfershelfer, der, segítő pajtás, kivált rossz dologban.

Hell, adj., von Tönen, harsány, harsogó, hangos, p. o. trombita, szó, hang; von Lichtstrahlen, a) vom Lichte, világos, fénylő, p. o. csillag, világosság; ein heller Tag, világos tiszta nap; hell werden, világosodni; es wird hell, világosodik; b) vom Glanze, tiszta, világos; ein heller Spiegel, tiszta tükör; helle Augen, tiszta eleven szemek; c) von der Durchsichtigkeit, átlátszó, tiszta p. o. forrás; trop. offenbar, deutlich, világos, könnyen átlátható, megérthető; ein heller Kopf, tisztán gondolkozó elme; adv. hangosan, p. o. szólni, élesen hangzani; világosan, fényesen; tisztán, értelmesen.

Hellblau, adj., világos kék.

Hellbraun, adj., barnás.

Helldenkend, adj., világos v. tisztaeszű, tisztán gondolkozó.

Helle, die, világosság; tisztaság.

Hellebarde, die, dárdadzsida.

Heller, der, félpénz, fillér; eine Kleinigkeit, batka; nicht einen Heller werth seyn, egy batkát sem érni; bei einem Heller bezahlen, egy fillérig megfizetni.

Hellfarbig, adj., világos színű.

Hellgelb, adj., világos sárga.

Hellgrau, adj., világos szürke.

Hellgrün, adj., világos zöld.

Helligkeit, die, der Stimme, hangosság, harsányság; eines Sternes, a' csillag fényessége; des Wassers, a' víz tisztasága.

Hellklingend, adj., élesen hangzó, harsány, hangos.

Hellroth, adj., világos veres.

Hellsehend, adj., éles látású, tisztán látó; trop. mélybélátású.

Hellweiß, adj., tiszta fehér, hófehérségű.

Helm, der, der Stiel eines Beiles, fok, p. o. fejszéé.

Helm, der, eine Kopfbedeckung, sisak; an der Brandweinblase, a' pályinkafőző üst sisakja v. teteje; das runde Dach der Thürme, a' torony kúpja v. kerek teteje.

Helmbinde, die, sisakkötő.

Helmbusch, der, die Helmfeder, sisaktaréj.

Helmdach, das, sisakfedél.

Helmdede, die, sisakteteje.

Helmen, sisakba öltöztetni, sisakolni.

Helmförmig, adj., sisak forma v. formájú.

Hemd, Hemde, das, pl. die Hemden, ing (üng, ümeg).

Hemdenopf, der, inggomb.

Hemdenschlitz, der, inghasíték.

Hemmen, megtartóztatni, akadályoztatni, meggátolni; ein Rad hemmen, a' kereket megkötni.

Hemmen, das, meggátolás, akadályoztatás.

Hemmkeite, die, tartóláncz, kerékkötő láncz.

Hemmschuh, der, keréktalpszán, melyet a' kötött kerék alá vetnek.

Hemmung, die, tartóztatás, kerékkötés.

Hengst, der, csődör, ménló.

Hengstfollen, Hengstfüllen, das, monyacsikó, csődörcsikó.

Henkel, der, fül, füle a' fazéknak, kosárnak.

Henkelglas, das, füles pohár.

Henkelkorb, der, füles kosár.

Henkeln, fület csinálni valaminek.

Henkeltasse, die, füles csésze.

Henkeltopf, der, füles fazék.

Henken, felakasztani.

Henkenswerth, adj., akasztófárávaló.

Henker, der, hóhér; geb zum Henker! eredj, vigyen el a' tatár; zum Henker! mi a' patvar!

Henkerbeil, das, hóhér pallos.

Henkere, die, hóhérság.

Henkershand, die, hóhér keze.

Henkersknecht, der, hóhér inas.

Henkersmahlzeit, die, utolsó ételle a' halálos rabnak.

Henkersmäßig, adj., hóhérhoz illő.

Henkerschwert, das, hóhérkard v. pallos.

Henne, die, tyúk, tik.

Her, adv., ide; komme her! gyere ide,

her ide; hin u. her, imide amoda,
 ide amoda; st. seit, — tól fogva, —
 tól fogva, óta; von alten Zeiten
 her, régi időktől fogva, régtől fog-
 va; von Ewigkeit her, öröktől fogva.
 Herab, adv., le, lefelé, felülről le-
 felé.
 Herabbeugen oder biegen, lehajtani, le-
 felé hajtani v. görbitni.
 Herabblicken, lenézni.
 Herabeilen, lefelé sietni.
 Herabfahren, lehozni kocsin; lejönni
 kocsin.
 Herabfallen, leesni.
 Herabfallen, daß, leesés.
 Herabfliegen, lerepülni.
 Herabfliehen, leszaladni.
 Herabfließen, lesolygni.
 Herabflößen, j. B. leüsztatni, p. o. fát.
 Herabführen, levezetni.
 Herabhängen, leereszteni hogy függ-
 jön.
 Herabhängend, adj., lefüggő.
 Herabhängen, lefüggeni.
 Herabkommen, lejönni.
 Herabkriechen, lemászni.
 Herablassen, leereszteni valakit p. o.
 házfedélyről; trop. sich herablassen,
 leereszkedni, magát megalázni.
 Herablassend, adj., leereszkedő, nyá-
 jas, maga megalázó; adv. leeresz-
 kedve, nyájasan.
 Herablassung, die, leeresztés; maga-
 megalázás, nyájasság.
 Herablaufen, lefutni, leszaladni.
 Herablaufen, daß, lefutás, leszaladás.
 Herabloßen, lecsalogatni.
 Herabmüssen, t. i. herabsteigen müssen,
 kéntelen lenni lejönni.
 Herabnehmen, levenni, leszedni p. o.
 szőlőt.
 Herabrollen, act. legörgetni; neut. le-
 gördülni.
 Herabrufen, lehívni.
 Herabschicken, leküldeni.
 Herabschicken, lefelé löni.
 Herabschlagen, leütni, leverni.
 Herabschütten, lefelétölteni, letölteni.
 Herabschwimmen, lefelé úszni.
 Herabschwenken, lenézni, lelátni.
 Herabsehen, letenni; st. erniedrigen,
 megalázni, megalacsonyítani valakit;
 sich herabschwenken, magát megalázni,
 megalacsonyítani; st. verkleinern, gya-
 lázni; jemand. Hum. Verdienste her-
 abschwenken, valaki hírét nevét, érde-
 meit kisebbíteni, ócsárolni; Gr. id
 herabschwenken, a' pénz becsét leszállítani.
 Herabschätzung, die, becsmolés, ócsárlás.

Herabsinken, lesüllyedni; trop. zu nichts
 herabsinken, semmivé lenni.
 Herabspringen, leugrani.
 Herabstiegen, leszállani.
 Herabsteigen, daß, leszállás.
 Herabstimmen, j. B. Saiten, megeresz-
 teni a' húrokat, alább venni; trop.
 seine Forderungen herabsetzen, alább-
 hagyni kívánságaiban.
 Herabstoßen, letaszítani.
 Herabstürzen, jemand., lebuktatni, leta-
 szítani; sich herabstürzen, lebukni kész-
 akartva, leugrani; lebukni, lero-
 hanni, leesni.
 Herabstürzen, daß, lerohanás, lebukka-
 nás.
 Herabtraufeln, lecsepegni.
 Herabtragen, lehozni, leemelni.
 Herabtreiben, lehajtani.
 Herabwälzen, legördíteni.
 Herabwärts, adv., lefele.
 Herabwerfen, lehajítani.
 Herabwürdigen, jemanden, becsmelni,
 ócsárolni valakit; sich herabwürdi-
 gen, magát megalacsonyítani.
 Herabwürdigung, die, magamegalacso-
 nyítás.
 Herabziehen, lehúzni.
 Herabziß, die, czimertudomány.
 Heran, adv., elő, elé, fel; heran! ide
 jöjj, gyere ide!
 Heranarbeiten, sich, munkával kiver-
 gödni, előre nyomulni.
 Heranlaufen, ide futni.
 Herannaben, elközelgetni.
 Herannabung, die, elközelgetés.
 Heranreifen, megérni.
 Heranreiten, előlovagolni.
 Heranrücken, etwas, odataszítani, p. o.
 széket az asztalhoz; an etwas, köze-
 líteni, közelebb menni vagy ülni p.
 o. az asztalhoz.
 Heranschieben, elé- v. előcsúszni.
 Heranschwimmen, eléúszni, előúszni.
 Heransprengen, eléugratni, elővágat-
 ni.
 Heranspringen, előugrani, elészödni.
 Heranwachsen, felnőni, felnevekedni;
 von Menschen, felszörnyülni.
 Heraus, adv., ki, felfelé, alólról fel-
 felé.
 Herausbringen, felhozni.
 Herauskommen, feljönni.
 Heraussteigen, fellépni.
 Heraus, adv., ki; beim Herausrufen:
 heraus! d. i. kommt heraus! jöjj ki!
 jöjjetek ki! gyertek ki.
 Herausarbeiten, munkával kivenni, ki-

szabadítani; sich herausarbeiten, nagy nehezen kiszabadulni.
 Herausbekommen, kikapni.
 Herausbrechen, kitörni.
 Herausbrennen, kiégni.
 Herausbringen, kihozni, kivenni; véghez vinni, végre hajtani; st. entdecken, kitalálni, kicsalogatni.
 Herausdrängen, kiszorítani; sich herausdrängen, kiverelkedni.
 Herausdunsten, ligőzölögni.
 Herausfahren, kivinni p. o. kocsin, szekeren; kimenni p. o. kocsin; trop. schnell hervorgehen, hirtelen kijönni, kiszaladni; herauslassen, kiszalasztani valamit a' száján.
 Herausfallen, kiesni; kiütni, kirohanni, p. o. a' várból.
 Herausfinden, sich, a' kijáró útra ráakadni, kitudni, menni v. szabadulni, rátalálni valaminek a' nyitjára.
 Herausfliehen, kihalászni.
 Herausfliegen, kirepülni.
 Herausfließen, kifolyni.
 Herausfordern, z. B. zum Kampfe, kihívni p. o. viadalra valakit.
 Herausforderung, die, kihívás viadalra.
 Herausführen, kivezetni; lávinni p. o. kocsin.
 Herausgabe, die, kiadás.
 Herausgeben, kiadni p. o. pénzt a' pénztárból; st. zurückgeben, visszaadni p. o. pénzből a' mivel több; trop. bekannt machen, z. B. ein Buch herausgeben, kiadni, p. o. könyvet nyomtatásból.
 Herausgeber, der, kiadó.
 Herausgehen, kijönni, kimenni; jem. herauslassen, valakit kiereszteni; st. heraus sagen, kimondani; z. B. mit der Sprache nicht herausgehen, nem akarni az igazat mondani; st. hervortragen, kiállani, kilátszani valamiből; st. vergeben, elmúlni, kimeni, mint a' pecsét a' ruhából.
 Herausgießen, kiönteni.
 Herausgießung, die, kiöntés.
 Heraushängen, kiakasztani, kifüggeszteni.
 Herausheben, kiemelni.
 Heraus Helfen, kisegíteni p. o. valakit a' veszedelemből.
 Herausjagen, kikergetni, kiűzni.
 Herausjagung, die, kikergetés, kiűzés.
 Herauslehren, kisépreni.
 Herausklatschen, kitapsolni.
 Herausklauben, kiválogatni.
 Heraus kochen, kifőzni.
 Herauskommen, kijönni; kiadatni, ki-

nyomtatni; das Buch kommt heraus, az a' könyv most kijön v. kinyomtatatik; st. bekannt werden, kitudódni, elhírléldni; herausgebracht werden, z. B. eine Summe in der Rechnung, kijönni, mint szám summája a' számvetésben; st. folgen, következni valamiből v. lenni; st. gewonnen werden, z. B. was kommt dabei heraus? mi haszon van abból v. abban? st. sein, lenni; z. B. es kommt eben so heraus, az éppen olyan, mintha 's a' t; das Lame schon heraus, a' szép volna.
 Herauskönnen, (gehen), kijöhetni.
 Heraus kriechen, kimászni.
 Herauslassen, kiereszteni, kibocsátni; sich herauslassen über etwas, bátran kimondani valamiről ítéletet, kinyilatkoztatni gondolatját valami eránt.
 Herauslegen, kitenni, kirakni p. o. portékát eladás végett.
 Herauslehnen, kitámaszkodni, kikönyökölni p. o. az ablakon.
 Herausliegen, kiülni, kitetszeni a' többi közzül; herausliegende Augen, kiülő szemek.
 Herauslocken, kicsalni, kicsalogatni, kivenni, p. o. a' titkot valakiből.
 Herausmachen, z. B. Erbsen, kifejteni p. o. borsót héjjából; st. wegbringen, kivenni p. o. pecsétet a' ruhából; sich herausmachen, d. i. befreien, kimenteni, kiszadítani.
 Heraus müssen, kénytelenítetni kimenni; er muß heraus, ki kell neki menni v. jönni.
 Herausnehmen, kivenni p. o. pénzt a' ládából; einen Zahn herausnehmen, valakinek a' fogát kihúzni; trop. aus Schriften herausnehmen, d. i. wählen, kiszedni a' könyvekből p. o. a' szép mondásokat; sich etwas herausnehmen, bátorkodni valamit, valamire vetemedni.
 Herauspacken, kirakni; sich herauspacken, kimenni, ellódulni.
 Herausplagen, kipattani v. pukkani, kihasadni; mit etwas, kiszalasztani a' száján valamit, kifeccscenteni p. o. vigyázatlanságból valamit.
 Herauspuhen, kitisztogatni.
 Herausquellen, kiforrni, kibuzogni.
 Herausreden, kinyújtani.
 Herausreißen, kiszakasztani, kiszaggatni, kitépni; trop. kiszabadítani, erővel kivenni; sich herausreißen, elfutni.
 Herausrinnen, kifolyni.

- Herausdrufen, kihívni, kikiáltani.
 Herausdrücken, kijebb tenni v. húzni, kihúzni, távolabb venni tőle; von Soldaten, kiállani, kimenni, előállani; mit Worten, előállani valamivel t. i. szóval, kimondani; mit Geld herausdrücken, d. i. geben, pénzzel előállani, pénzt adni valamine.
 Herausfagen, kimondani, p. o. vélekedést.
 Herausfassen, kiharancsolni; kihozatni, kivetni.
 Herausfcharren, kikaparni, kivájni.
 Herausfchicken, kiküldeni.
 Herausfchieben, kitolni.
 Herausfchleffen, kihajítani; kilöni valahonnan; schnell hervorkommen, kiszökni, kiugrani valahonnan, kiptatanni.
 Herausfchiffen, kihajókázni.
 Herausfchlagen, kiütni p. o. tüzet, szemét; kiverni, p. o. az ellenséget; st. herausbrechen, wie z. B. die Flamme, kicsapni, kicsapódni, kitörni, mint a' tűz, láng.
 Herausfchleichen, alattomban kijönni, kilopodzni, kiszökni.
 Herausfchleudern, kihajítani.
 Herausfchlüpfen, kicsúszni, kicsusszanni, kiszökni.
 Herausfchmeiffen, kihajtani.
 Herausfchmelzen, kiolvasztani.
 Herausfchneiden, kivágni, kimetszeni.
 Herausfchnitten, kifaragni.
 Herausfchöpfen, kimeríteni.
 Herausfchrauben, kisorófolni.
 Herausfchreiben, kiírni.
 Herausfchütteln, kirázni.
 Herausfchütten, kitölteni.
 Herausfchwimmen, kiúszni.
 Herausfehen, kipeézni p. o. az ablakon.
 Herausfenden, kiküldeni.
 Herausfegen, kitenni.
 Herausfeyn, d. i. herausgegangen feyn, kinn lenni; der Fleck ist heraus, a' mocsok, a' pecsét kiment.
 Herausfieden, kifőzni, kiforrálni.
 Herausfetzen, kiköpni, kiokádni, kiharancsolni.
 Herausfpringen, kipattantani; kinyargalni, kinyagatni p. o. a' lóval.
 Herausfrießen, kihajtani, mint a' fák, növények.
 Herausfpringen, kiugrani.
 Herausfprühen, kifecskendezni; z. B. Blut, kilövelleni, kiszökni.
 Herausfproffen, kisarjadzani, kihajtani.
 Herausfprudeln, kibuzogni, kibugyogni; kifecskendezni.
 Herausfammeln, kidadogni.
 Herausfrecken, z. B. den Kopf, die Zunge, kidugni a' fejét, kiölti a' nyelvet.
 Herausfrecken, kiszúrni p. o. szemét; kimetszeni p. o. pázsitot.
 Herausfsteigen, kihágni, kilépni.
 Herausfstellen, kitenni, kiállítani.
 Herausfstoßen, kutasztani.
 Herausfstreichen, dicsérni, magasztalni.
 Herausfströmen, kiáradni, kifolyani.
 Herausfſtürzen, kibukni, nyakra fölé kiesni, kirohanni.
 Herausfuchen, kikeresni.
 Herausfſuchen, kidugni; kivinni; kiadni rajta, eltávoztatni.
 Herausftraufeln, kicsepegni belőle.
 Herausftragen, kihozni, kiemelni.
 Herausfreiben, kihajtani.
 Herausfreten, kijönni, kilépni p. o. társaságából; kinyomni belőle, kitapodni.
 Herausftröpfeln, kicsepegni; kicsepegtetni.
 Herausfwachsen, kinőni.
 Herausfwälzen, kihengeríteni.
 Herausfwärts, adv., kifelé.
 Herausfwagen, ſich, merni kimenni.
 Herausfwurfen, kivetni.
 Herausfwickeln, kifejtegetni, kibontogatni; ſich herausfwickeln, kifejteni, kitisztítani magát, p. o. a' bajból.
 Herausfwinden, z. B. jemand. etwas aus den Händen, kitekerni, kifacsarni valamit valaki kezéből.
 Herausfwollen, ki akarni.
 Herausfziehen, kihúzni p. o. a' kardot; ſich glücklich herausfziehen, szerencsésen kivonni magát valamiből.
 Herausfzupfen, kitépni.
 Herausfzwängen, herausfzingen, kifesztani.
 Herb. herbe, adj., fanyar, kesernyes; trop. keserű, keserves; adv. z. B. ſchmecken, fanyar ízű lenni.
 Herbe, die. fanyarság, fanyar íz.
 Herbei, adj., ide; komm herbei, jér ide, jöjj ide, jertek ide! — in Comp. gewöhnlich. elő, elé, ide, hozzá.
 Herbeibringen, elő v. ide hozni.
 Herbeidrängen, ſich, elő tolakodni.
 Herbeileiten, elő- ide v. hozzásietni.
 Herbeikommen, előjönni, eléállani.
 Herbeilassen, ide eresztani.
 Herbeilaufen, előfutni, oda szaladni.
 Herbeirufen, eléhívni, előszóllítani.
 Herbeifchaffen, előszerezni előteremtetni.
 Herbeifpringen, eléugrani.

Herbeitragen, előhozni.
 Herbeiziehen, oda v. előhúzni.
 Herberge, die, szállás.
 Herbeten, elmondani az imádságát, t. i. minden buzgóság nélkül.
 Herbewegen, sít. errefelé közelíteni.
 Herbitten, ide hívni.
 Herbringen, ide hozni.
 Herbst, der, ősz.
 Herbstabend, der, őszi estve.
 Herbstblume, die, őszi virág.
 Herbstlich, adj., őszi.
 Herbstluft, die, őszi levegő.
 Herbstmonat, der, őszi hónap, Sz. Mihály hava.
 Herbstrose, die, őszi rózsza.
 Herbstsaat, die, őszi vetés.
 Herbsttag, der, őszi nap.
 Herbstwetter, das, őszi idő.
 Herbstzeit, die, őszi idő.
 Herbstzeitlose, die, ősziike.
 Herd, der, tűzhely.
 Herde, die, nyáj, csorda.
 Herdenweise, adv., seregenként.
 Herdensch, der, csorda bikája.
 Herdringen, előnyomulni, ide nyomulni.
 Herein, adv., be v. bé; st. komm herein, gyere bé, jöjj bé, tessék! szabad! (béeresztő felelet koczogtatáskor).
 Hereinbitten, békérni, behívni.
 Hereinbrechen, bérontani; bérohanni; st. sich nähern, közelíteni, közelgetni; die Nacht bricht ein, az éjtszaka közelít.
 Hereinbringen, behozni, bévezetni.
 Hereindrängen, benyomulni; behatni.
 Hereinfahren, bevinni, bémenni, t. i. kocsin.
 Hereinführen, bévezetni, bevinni kocsin.
 Hereingehen, bémenni.
 Hereinkommen, bejönni.
 Hereinlassen, béeresztetni, bebocsátni.
 Hereinrufen, behívni.
 Hereinschicken, belőni; bérohanni.
 Hereinstürzen, bebuktatni; sich hereinstürzen, bérohanni.
 Hereinthun, bé- v. beléteni.
 Hereintragen, behozni, behordani.
 Hereintreten, belépni, bejönni v. menni.
 Hereinwärts, adv., befelé.
 Hererzählen, előbeszélni.
 Herfallen, über jemanden, neki esni valakinek, rátámadni valakire.
 Herfliehen, erre v. ide folyni.
 Hergang, der, idejövetel; st. Verlauf, folyta, menetele valaminek.
 Hergeben, ide adni.

Hergehen, ide jönni; über etwas hergeben, d. i. den Anfang machen, hozzá fogni v. látni valamihez; sich jutragen, történni, menni a' dolognak.
 Herhalten, ide tartani; sich etwas Unangenehmes gefallen lassen, tűrni, szenvedni valamit.
 Herholen, előhozni.
 Herkommen, ide jönni; jemanden herkommen lassen, valakit előhivatni; st. herkommen, származni, eredni, eredetet venni.
 Herkömmlich, adj., szokásban lévő, bevett; adv. szokás szerint.
 Herkunft, die, eredet, származás; st. Gewohnheit, szokás, bevett szokás.
 Herlassen, ideeresztetni.
 Herlaufen, idefutni; ein Hergelaufener, jöttment, szökevény.
 Herlegen, idetenni.
 Herleiten, trop. kihozni; következtetni valamiből, származtatni, p. o. a' szót mástól.
 Herleitung, die, származtatás, lehozás.
 Herlesen, elolvasni.
 Hermachen, sich, über etwas, neki esni, neki állani valaminek.
 Hermelin, der, hölgy, hölgyeményét; hölgybőr v. prém.
 Hermurmeln, elédörmögni.
 Hernach, adv., azután; továbbá.
 Hernehmen, venni valahonnan, kölcsönözni.
 Hernennen, előszámlálni.
 Hernieder, adv., ide alatt, itt alatt.
 Herold, der, hirdetőkövet, p. o. hader v. bekességet; ein öffentlicher Ausruf, hirhirdető, hírkialtó, kírnök.
 Herplaudern, herplappern, előfecsegni, kifecsegni.
 Herr, der, úr, parancsoló; jemand zum Herrn über etwas machen, valakinek hatalma alá adni valamit; Herr über sich oder sein eigener Herr sein, d. i. a) Niemanden unterworfen sein, maga ura lenni, szabad ember lenni; b) der sich mäßigen kann, ura lenni magának, magán uralkodni; Hausherr, úr, gazda, cselédes gazda; junger Herr, úrfi, ifjú úr; st. Ehemann, férj; st. Gott, Isten, úr; als Titel, úr, mein Herr! uram! besser Herr! kedves uram! st. Mensch, ember, úr, úri ember; ein artiger Herr, jeles ember.
 Herreise, die, ide utazás.
 Herreisen, ide utazni.
 Herreisen, ide v. magához ragadni v. rántani.

Herreiten, ide lovagolni.

Herrenbrod, das, j. B. Herrenbrod essen, d. i. dienen; úrnak szolgálni, más kenyerét enni.

Herrendienst, der, úr szolgálatja; úr dolga.

Herrengunst, die, urak előtt való kedvesség, urak kegyelme.

Herrenbuther, der, herrenhúti szövetségbeli.

Herrenloß, adj., a) vom Gesinde, uratlan, szolgálat nélkül való; b) von Gütern, a' minek nincs ura.

Herrensiß, der, uraság lakó helye.

Herrenstand, der, úri rend.

Herrinn, die, birtokos asszony.

Herrisch, adj., úri, parancsolói; adv. úri módon, parancsolólag.

Herrlich, adj., úri, pompás, dicső, derék; st. vortrefflich, jeles, dicső; das ist herrlich, ez derék, felséges, ezt ugyan szeretem; adv. úri módon, pompásan.

Herrlichkeit, die, úri pompa, fény, fényesség; méltóság, felség, p. o. az Istennek felsége, dicsőség; st. Vergnügen, gyönyörűség, öröm, vig-ság; diese Herrlichkeit wird nicht lange dauern, ez az öröm nem fog sokáig tartani.

Herrschaft, die, uraság, hatalom, birtok; nach der Herrschaft streben, uralkodásra vágyani; trop. hatalom, uralkodás; st. Gebiet, uraság, tartomány, uradalom; st. Herr, Grundherr, uraság, földes úr, földes urak.

Herrschaftlich, adj., urasági; úri, pompás; adv. urasági módon; úri módon, pompásan.

Herrschen, uralkodni, parancsolni mint úr; st. regieren, országolni, uralkodni.

Herrscher, der, uralkodó, orszagló, úr.

Herrscherinn, die, uralkodó asszony.

Herrschaft, die, uralkodásra vágyás.

Herrschaftlich, adj., uralkodásra vágyó.

Herrufen, ide hívni.

Herrübren, eredni, származni.

Hersagen, elmondani.

Herschaffen, ide hozni, elhozni, ide parancsolni.

Herschauen, ide nézni.

Herschicken, ide küldeni.

Herschicken, ide löni; ide adni, előre adni, p. o. pénzt.

Hersiehn, sich, ide kíváncsozni.

Hersenden, ide küldeni.

Hersetzen, ide tenni.

Hersehn, irgendwoher, j. B. wo sind Sie her? hová v. honnan való az Úr?

Herstammen, származni, eredni.

Herstammung, die, eredet.

Herstellen, ide állítani valamit; felállítani, p. o. az épületet; meggyógyítani, p. o. a' beteget; hergestellt werden, meggyógyulni; visszaállítani a' szokást.

Herstellung, die, visszaállítás; meggyógyulás.

Herüber, adv., ide, erre, ide által; j. B. Komm herüber, jöjj által ide, jöjj által.

Herüberbringen, általhozni.

Herüberfliegen, ide általrepülni.

Herüberführen, általvezetni; általhozni, p. o. kocsin, hajón.

Herübergeben, ide által jönni.

Herüberkommen, általjönni ide v. erre.

Herüberschicken, ide általküldeni.

Herübersteigen, általhágni erre v. ide.

Herüberwerfen, ide általvetni v. hajtani.

Herum, adv., körül, köröskörül; um = herum, körül; j. B. um Pest herum, Pest körül; von der Zeit, körül, tájban; j. B. um Mittag herum, dél tájban; um 6 Uhr herum, hat óra körül v. tájban; da herum, d. i. hier auf diesem Wege, itt, ezen a' tájon — in dieser Gegend, itt, körül belől.

Herumbalgen, sich, birkozni.

Herumbeißen, sich, marakodni.

Herumdrehen, körös körül forgatni; sich herumdrehen, forogni.

Herumdrehung, die, forgatás.

Herumfahren, körüle járni, p. o. kocsival, hajóval; an der Küste herumfahren, a' part körül hajóközni; mit den Händen herumfahren, a' kezével ide 's tova hadazni, hányini vetni a' kezeit.

Herumflattern, ide 's tova repkedni.

Herumfliegen, körül repdesni, széllyel repdesni.

Herumfließen, körül folyni.

Herumfragen, üterass, mindenütt kérdezni, kérdezősködni mindenfelé.

Herumführen, köröskörül vezetni, mindenfelé elvezetni; sich herumführen lassen, a) zu Fuße; magát vezetetni mindenfelé; b) zu Wagen, magát meghordoztatni t. i. kocsin; trop. jemanden an der Nase herumführen, valakit orránál fogva hurczolni, bolondítani.

Herumgaffen, szerteszéllyel bámolni, ácsorogni.

Herumgeben, körül adogatni; köröskörül kiosztogatni.

Herumgehen, um einen Ort, körül járni valamit; von einem Orte zum andern, járni kelni egyik helyről másikra, egyiktől másikhoz; trop. um jemand. herumgehen, kedvét keresni valakinek; von leblosen Dingen, z. B. es gehen Krankheiten herum, bizonyos nyavalyák uralkodnak; es geht die Sage herum, az a' hír szárnyal v. kereng; das Glas herumgehen lassen, körül járatni a' poharat; es geht alles mit mir herum, minden forog velem.

Herumgehen, das, forgás, kerengés.

Herumjagen, köröskörül üzni, hajhászni; wie Jäger, mindenfelé v. szerteszéllyel vadászni; wie Reiter, nyargalódzni.

Herumirren, tévelyegni, kóvályogni, bolyongani.

Herumtrieben, szerteszéllyel mászkálni.

Herumläufer, der, kóborló.

Herumlagern, sich, köröskörül letelepedni.

Herumlaufen, ide 's tova szaladgálni, járni kelni, széllyel futkosni; hin und her laufen, kóborlani, kószálni, lótni futni.

Herumlaufen, das, futkosás, szaladgálás ide 's tova.

Herumliegen, körüle feküdni v. lenni valaminek.

Herumreisen, széllyel utazni.

Herumreiten, köröskörül lovagolni.

Herumschicken, mindenfelé küldözni.

Herumschießen, mindenfelé lövöldözni.

Herumschlagen, z. B. den Mantel, körül kanyarítani magán p. o. a' köpönyegget; sich herumschlagen, verekedni, megverekedni valakivel, viaskodni.

Herumschleichen, ólálkodva járni kelni.

Herumschlendern, barangolni, lézengetni.

Herumschleppen, köröskörül hurezolni.

Herumschwärmen, mindenfelé bolyongni.

Herumschweifen, kóborolni.

Herumschweifen, das, kóborlás.

Herumschweifend, adj., kóborló.

Herumschwimmen, szerteszéllyel v. mindenfelé úszkálni.

Herumsehen, köröskörül nézni.

Herumsitzen, köröskörül ülni.

Herumspazieren, köröskörül járkálni, sétálni.

Herumspringen, ugrálni szerteszéllyel.

Herumstehen, köröskörül állani; hier und da stehen, szerteszéllyel állani, állongani.

Herumstellen, körüle oda állítani v. állongatni; hier und dahin stellen, széllyel állongatni.

Herumstoßen, taszigálni.

Herumstreichen, herumstreifen, kóborolni, csapongani, kószálni.

Herumstreicher, der, kóborló, csapongó.

Herumtappen, tapogatózni.

Herumtaumeln, tántorogni ide 's tova.

Herumtragen, körül hordozni, elhordozni valamit köröskörül.

Herumtreiben, köröskörül hajtani, hajhászni; sich herumtreiben, kóborolni, barangolni, kószálni.

Herumtummeln, z. B. ein Pferd, háborgatni, ide 's tova ugráltatni, viczkáندoztatni a' lovat.

Herumwälzen, hengergetni; sich herumwälzen, hengeredni; sich im Bette herumwälzen, az ágyban hencseregenni.

Herumwälzen, das, hengergés.

Herumwandeln, barangolni.

Herumwandern, bujdosni, járni, szerteszéllyel vándorolni.

Herumwerfen, d. i. um etwas werfen, körül kanyarítani p. o. a' köpönyegget a' vállán; hin und her werfen, ide 's tova hányni vetni; sich herumwerfen, z. B. im Bette, hanykolódni, p. o. az ágyban.

Herumwickeln, herumwinden, körül tekerni v. tekergetni.

Herumwühlen, áskálni p. o. a' kertet; in Büchern, a' könyveket szorgalmasan forgatni v. bújni.

Herumzanken, sich mit jemand., valakivel czivódni, veszekedni, perelni.

Herumziehen, köröskörül húzni; hin und her ziehen, húzgálni, hurezolni ide 's tova; wandern, szerteszéllyel vándorolni; aus einer Wohnung in die andere, egy helyből máshová költözösködni, hurezolkodni.

Herunter, adv., le, lefelé, alá; komm herunter, jöjj le; nimm es herunter, vedd le.

Herunterarbeiten, z. B. eine Schuld, ledolgozni p. o. az adósságot.

Herunterbringen, d. i. herunterführen, levezetni; herunterlassen, leereszteni; heruntertragen, lehozni; leemelni;

bermindern, leszállítani a' számát, kevesíteni, alább szállítani.
 Herunterhängen, lefüggeni.
 Herunterhängen, lefüggeszteni.
 Herunterheben, leemelni.
 Herunterkommen, lejönni; st. herab fallen, leesni; st. geringer werden, bef. vom Preise, leszállani valami árának, alább menni.
 Herunterlassen, leereszteni; nachlassen, vom Preise, engedni az árából, lejjebb tenni az árát.
 Heruntermachen, st. herunterlassen, leereszteni, lebocsátani; st. ausschelten, lehordani, megpirongatni.
 Herunterrufen, lehívni, leszállítani.
 Heruntersinken, lefelé süllyedni, leszállani.
 Heruntersprengen, d. i. etwas losbrechen, letörni belőle valamit, p. o. feszítés, verés által; mit dem Pferde, lenyargalni, levágtatni.
 Herunterziehen, z. B. einen Ring, lehúzni a' gyűrűt.
 Hervor. adv., ki, elő, előre, ki.
 Hervorbliden, kicsillogni, kicsillámlani; kinézni; sichtbar seyn. kilátszani, kiállani a' tetejének, hegyének, kitetszeni.
 Hervorbrechen, kitorítani, kitörni.
 Hervorbringen, előhozni, kihozni, p. o. a' rejtékből; trop. z. B. Beweise hervorbringen, okokat, megmutató bizonyosságokat hordani elő; st. erzeugen, világra hozni, szülni; Junge hervorbringen, fiadzani; Früchte hervorbringen, gyümölcsöt teremni; trop. Töne hervorbringen, hangokat adni; st. erwähnen, említeni.
 Hervorbringung, die, előhozás; világra hozás, termés; említés, elhozás.
 Hervordrängen, előre tolni vagy nyomni; sich hervordrängen, előre a' kifelé nyomulni, előre tolakodni.
 Hervorgeben, előmenni, kimenni; sich ergeben, folgen, következni, kitetszeni belőle.
 Hervorkommen, kicsirázni.
 Hervorkommen, elő- v. kijönni; wachsen, geboren werden, nőni, lenni, teremni.
 Hervorkriechen, kimászni.
 Hervorlassen, jemand., valakit kiereszteni.
 Hervorquellen, kibuzogni, kiforrni, kibugyogni.
 Hervorragend, kiállani, kinyúlani, kitetszeni a' többi között; trop. z. B. un-

ter den Uebrigen, meghaladni, folyómmulni a' többit.
 Hervorragend, adj., kiálló t. i. a' többi között.
 Hervorragung, die, kiállás, kinyúlás, kitetszés, kidüllyedés.
 Hervorrücken, előre taszítani v. mozdítani; előállani, kiállani.
 Hervorschicken, kilőni, kihajítani; kilövelleni, kiugrani, kiszökni; von Pflanzen, kihajtani, hirtelen felnőni.
 Hervorsehen, kinézni; sichtbar seyn, kilátszani, kiállani.
 Hervorspringen, kiugrani, előugrani.
 Hervorstechen, kitetszeni a' többek között, felyül haladni a' többit.
 Hervorstrecken, kinyújtani, előre nyújtani.
 Hervorstürzen, kirohanni.
 Hervorsuchen, ki- v. előkeresni.
 Hervortun, sich, hervorkommen, előjönni, megjelenni; sich auszeichnen, magát kimutatni vagy megkülömböztetni.
 Hervortreten, elő- v. kiállani, előlépni, kilépni.
 Hervorwachsen, kinőni.
 Hervorziehen, előhúzni; st. hervorbringen, előhozni; emporbringen, valakit felemelni, p. o. méltóságra, hivatalra; ans Licht bringen, előhozni.
 Herwärts, adv., erre, errefelé.
 Herweg, der, ideút, ideutazás.
 Herweisen, előmutatni; den Weg hierher zeigen, az ide hozó utat megmutatni.
 Herwerfen, ide vetni v. hajítani.
 Herwollen, nämlich gehen, kommen, ide akarni jönni, menni.
 Herz, das, szív; das Herz schlägt, pocht, a' szív dobog v. vér; trop. das Mittelste, z. B. eines Landes, közepe, középpontja, p. o. valamely országnak; st. Seele, Gemüth, Gesinnung, Empfindung, szív, lélek, érzés, indulat, gondolat; vom Herzen, d. i. aufrichtig, igazan, szívesen, szívből; von Herzen gern, igen szívesen, édes örömet, teljes szívemből, szívedből 's a' t. sich etwas zu Herzen nehmen, d. i. a) einprägen, valamit szívébe bényomni, megtartani; b) sich Kummer und Sorgen wegen etwas machen, szívére venni valamit, aggódni, törődni valamin; jemand. in sein Herz schließen, valakit szívébe zárni, szeretni; sein Herz verschenken, szívét másnak adni; mit schwerem Herzen, d. i. mit bekümmertem

Herzen, aggódva, szorongattatva — ungern, nem örömet; st. Muth, Entschlossenheit, bátorság, szív, bátor szív; jemanden Herz machen, valakit bátorítani; das Herz verlieren, elveszteni bátorságát, megfélemleni; er hat kein Herz, nincs bátorsága, félenk, fél; bei Liebesungen, z. B. mein Herz, lieber Herz! szívem, kincsem! z. B. Zutrauen, bizodalom, z. B. kein Herz zu jemanden haben, nem lenni bizodalmanak valakihez.

Herzählen, megszámolni, előszámlálni p. o. rendre valamit; sorjában megszámolni, megolvasni.

Herzallerliebste, adj., legkedvesebb, szerelmes.

Herzbeutel, der, Herzbändchen, das, Herzfell, szívzacskó, szívhóag.

Herzblatt, das, keresztthártya; an den Pflanzen, csiralevél.

Herzbrechend, adj., szívreható, szívsehető, szívérzékenyítő; adv. szívrehatóképpen, érzékenyen.

Herzchen, das, szivecske; bei Liebesungen, mein Herzchen! szivecském, kincscském!

Herzdrücken, das, szívszorulás, szívszorongatás.

Herzleid, das, szív fájdalom, keserűség.

Herzen, csókolgatni, ölelgetni, szívéhez szorítani.

Herzensangst, die, szívszorongatás.

Herzensbruder, der, legkedvesebb v. szerelmes testvérem, bátyám, öcsém.

Herzensfrau, die, drága jó asszony.

Herzensfreude, szívbeli öröm.

Herzensfreund, der, lelki barát, legkedvesebb barát.

Herzensfreundinn, die, lelki barátné.

Herzensfroh, adj., igen vig; herzensfroh seyn, igen örülni v. örövendeni.

Herzensgebet, das, szívbeli könyörgés.

Herzensglaube, der, szívbeli hit.

Herzensgrund, der, szívnek belső része; vom Herzen, tiszta szívből.

Herzensgüte, die, szíves jóság, jó indulat.

Herzensgut, adj., igen jó, drágalátos jó; herzensgut seyn, valakit nagyon kedvelleni.

Herzensjunge, der, kedves gyermek.

Herzenskind, das, kedves, szerelmes v. legkedvesebb gyermek.

Herzenskundiger, der, szívvizsgáló.

Herzenskummer, der, szívbeli keserűség, epekedés.

Herzenslust, die, szívbeli öröm, gyönyör-

ködés; nach Herzenslust, kedvemre, — dre, — vére, kívánságom szerint.

Herzenssprache, die, szívérzés nyelve.

Herzenstrost, der, szívbeli vigasztalás, szív vigasztalása.

Herzenswunsch, der, szív kívánsága, szívbeli kívánság.

Herzerfreuend, adj., szívvidámitó, szívörvendezettető.

Herzergreifend, adj., szívreható.

Herzerhebend, adj., szívbuzdító.

Herzerquickend, adj., szívgyönyörkötető, szívélesztő.

Herzfell, das, szívzacskó v. hóag.

Herzfieber, das, hideglelés, szívdobogás.

Herzförmig, adj., szívformájú, szívforma.

Herzfreßend, adj., szív furdaló.

Herzgeschwulst, die, szívdagadás.

Herzgespann, das, szív feszülés; szívhasogatás.

Herzgemäch, das, szívtermés.

Herzgrube, die, szív gödör v. gödre.

Herzhast, adj., bátor, bátor szívű.

Herzhastigkeit, die, bátorszívűség.

Herziehen, ide húzni; ide költözni.

Herzielen, ide trélozni.

Herzinnig, adj., szíves, szívbeli; adv. szívesen.

Herzkammer, die, szívüreg, v. ürege.

Herzklopfen, das, szívdobogás.

Herzlappchen, das, szívfüle.

Herzleid, das, szív fájdalom.

Herzlich, adj., szíves, szívbeli, szívből származó, igaz; adv. szívesen, örömet, jó szívvel.

Herzlichkeit, die, szíveség, szíves indulat.

Herzliebste, adj., drágalátos.

Herznagend, adj., szívemészto v. maridosó.

Herzog, der, herceg.

Herzoginn, die, hercegasszony, hercegné.

Herzoglich, adj., hercegi.

Herzogthum, das, hercegség.

Herzohr, das, szívfüle.

Herzpochen, das, szívdobogás.

Herzrührend, adj., szívreható.

Herzschild, das, in der Wappenkunst, közép paizs a' czimerben.

Herzschneidend, adj., keserves; adv. keservesen.

Herzstärkend, adj., szíverősítő, p. o. orvosság.

Herzstärkung, die, (medicinisch), szíverősítés; trop. szívélesztés.

- Herzu, adv., ide, erre, errefelé.
 Herzweh, das, szívfájdalom.
 Herzerreißend, herzerschneidend, adj.,
 szívazagató, szívet hasogató, keser-
 ves.
 Hettmann, der, kozákvezér.
 Hege, die, hajtás kutyákkal; vadvi-
 vás.
 Hehen, d. i. jagen mit Hunden, kutyák-
 kal hajtani a vadakat; trop. von
 Menschen, beunruhigen, ingerleni p.
 o. egymásra v. valakire; auf etwas
 treiben, uszítani p. o. a' kutyát vala-
 kire v. vadra.
 Heu, das, széna; Heu mähen, szénát
 kaszálni; Heu in Haufen machen,
 szénát gyűjteni.
 Heubaum, der, petrenczehordó rúd;
 st. Wiesbaum, nyomórúd.
 Heuboden, der, szénatartó padlás.
 Heubund, der, Heubündel, das, széna-
 csomó; kötés széna.
 Heuchelei, die, szín v. képmutatás,
 színesség, tettetés; in der Freund-
 schaft, tettetett v. színlett barátság.
 Heucheln, színeskedni, magát tettetni,
 színleni p. o. a' barátságot.
 Heuchler, der, kép- v. színmutató, tet-
 tető, színeskedő; Schmeichler, csa-
 podár.
 Heuchlerinn, die, színeskedő, t. i. asz-
 szony, leány.
 Heuchlerisch, adj., tettető, színeskedő,
 csapodár; adv. tetteve, színesked-
 ve, képmutató módon.
 Heuer, adv., d. i. in diesem Jahr, az
 idén, ebben az esztendőben.
 Heuer, die, d. i. Miether, Pacht, kiber-
 lés, kifogadás.
 Heuerig, heurig, adj., ide, ez eszten-
 dőbeli.
 Heuerling, der, kifogadó, kibérlelő.
 Heuern, kifogadni, kibérlelni.
 Heuernte, die, kaszállás, gyűjtés, szé-
 natarakás.
 Heufutter, das, szénatakmarmány.
 Heugabel, die, szénahányó villa.
 Heubausen, der, szénafazal, szénabog-
 lya.
 Heuland, das, kaszálló rét.
 Heulen, von Menschen, jajgatni, ópé-
 gatni; von Tieren, ordítani; von
 Winden, süvölteni.
 Heulen, das, jajgatás; ordítás; süvöl-
 tés.
 Heumacher, der, Heumäher, kaszás, ka-
 szálló, gyűjtő.
 Heumagazin, das, szénás szín.
- Heumonat, der, Sz. Jakab hava, Ju-
 lius.
 Heupferd, das, szöcske; szitakötő,
 aca.
 Heurechen, der, szénagereblye.
 Heusamen, der, szénamag, fűmag.
 Heuscheln, der, Sz. Jakab hava újsága.
 Heuschöber, der, szénaboglya.
 Heuschoppen, Heuschuppen, der, széna-
 szín, szénás szín v. csűr, csürpajta.
 Heuschrecke, die, sáska, mezei trücsök,
 zücskő, szöcske.
 Heuseil, das, szénakötél.
 Heusenfe, die, kasza.
 Heute, adv., ma; auf heute, mára; bis
 auf heute, mai napig; heute zu Ta-
 ge, mai napig, most, ma; a' mai
 időben.
 Heutig, adv., mai, a' mai időben.
 Heuvogel, der, gyurgyalag.
 Heuwage, die, szénamázsa.
 Heuwagen, der, szénás szekér.
 Heumieje, die, szénás v. kaszálló rét.
 Heuehent, der, széna tized.
 Here, die, varázsló, boszorkány.
 Hererei, die, boszorkányság.
 Herda, hepsa! interj., héj! haj.
 Hie, adv., st. hier, itt.
 Hieb, der, vágás; jemanden einen Hieb
 geben, megvágni, vágást ejteni vagy
 tenni rajta; trop. Hiebe austheilen,
 d. i. durch Erott lüchtigen, gúnyoló
 szókkal megvagdalni; auch st. Scha-
 den, csapás, kárvallás.
 Hiebweise, adv., vágásonként.
 Hiehorn, Hieftorn, das, vadászkürt.
 Hienieden, adv., itt alatt, itt a' földön,
 ez életben.
 Hier, adv., itt; hier bin ich, itt vagyok;
 von hier, innen; hier und da, imitt
 amott, itt ott.
 Hierauf, adv., erre.
 Hieraus, adv., ebből.
 Hierbei, adv., itt, e' mellett, ezen do-
 logban; itt ezen a' helyen.
 Hierdurch, adv., ezen által v. keresz-
 tül, itt v. ezen a' helyen által; ez
 által; ezzel.
 Hierin, adv., ebbe belé; ebben, ben-
 ne.
 Hierfür, adv., ezért.
 Hiergegen, adv., ez ellen.
 Hierher, adv., ide; kommt hierher, jér
 v. jöjj ide; bis hierher, eddig, ehez.
 Hierherum, adv., itt körül belől.
 Hierherwärts, adv., errefelé, erre.
 Hierhin, adv., ezen helyre.
 Hierin, adv., ebben, ebben a' dolog-
 ban.

Hiermit, adv., ezzel, ez által.

Hiernach, adv., ezen dolog után v. felől, ez után, e'felől, erről; e'szerént, ezen dolog szerént.

Hiernachst, adv., ezen kívül, e'mellett.

Hierneben, adv., e'mellett, ezen hely mellett.

Hiersebst, adv., itt, éppen itt.

Hierseyn, das, itt létel, v. lét.

Hierüber, adv., ezen által, ezen a helyen által; ezen dolgon, rajta.

Hierum, adv., ezért, ezen dologért.

Hierunter, adv., ez alatt, ezen hely v. dolog alatt; e'között, ezek között, közte, köztök.

Hiervon, adv., ebből, ezen dologból.

Hierwider, adv., ez ellen.

Hierzu, adv., erre, ezen dologra, ehez.

Hierzwischen, adv., ezek között, ezekben, ezen dolgok közt.

Hieselbst, adv., itt, éppen itt.

Hiesig, adj., itt v. idevaló.

Himbeere, die, málna, málnabogyó.

Himbeeressig, der, málnaeczet.

Himbeerstrauch, der, málnabokor.

Himmel, der, der weite Raum, in welchem die vielen Weltkörper schweben, ég; ein heiterer Himmel, tiszta ég; unter freiem Himmel, a'szabad ég alatt, p. o. hálni; der Sternen-Himmel, a'csillagos ég; jemanden bis zum Himmel erheben, valakit az égig magasztalni; st. Klima, Himmelsstrich, égally; der Ort der Seligen, menny, ég; in den Himmel kommen, mennybe menni, idvezülni; st. Gott, Isten, ég, egek; das weiß der Himmel! tudja Isten, tudják az egek! dem Himmel sey Dank! hálá legyen az egeknek! um's Himmels Willen! az Istenért! — st. Baldachin, mennyezet.

Himmelan, adv., égig, az égig, égfelé, mennybe.

Himmelbett, das, fedeles ágy v. nyoszolya.

Himmelblau, adj., égszín, égszínű.

Himmelfahrt, die, mennybemenetel.

Himmelfahrtstest, das, Himmelfahrtstag, der, áldozócsötörtök, Krisztus mennybe menetelének innepe.

Himmelhoch, adj., d. i. sehr hoch, felette magas, égig érő; adv. az égig.

Himmelreich, das, mennyország; mennyei v. főboldogság.

Himmelschafte, die, égtengely.

Himmelsangel, die, égsark.

Himmelsbewohner, der, églakosa.

Himmelsbreite, die, ég szélessége.

Himmelsbürger, der, égi polgár.

Himmelsgegend, die, égtájék.

Himmelsgewölbe, das, az ég boltozatja.

Himmelskörper, der, égi test.

Himmelsflugel, die, éggolyóbis.

Himmelslänge, die, éghossza.

Himmelslauf, der, égforgás, a' csillagok forgása.

Himmelslicht, das, ég világosság.

Himmelsluft, die, levegő ég, mennyiség.

Himmelslust, die, mennyei öröm, égi öröm v. kéj.

Himmelspol, der, égsark.

Himmelspeise, die, mennyei eledel.

Himmelsstrich, der, égally, éghajlat, égmérséklet.

Himmelsstürmer, der, eget ostromló v. vívó.

Himmelsbau, der, égi harmat.

Himmelsstrank, der, égi ital, mennyi ital.

Himmelswagen, der, (ein Gestirn), gönczölszekér.

Himmelsweg, der, mennyország útja.

Himmelszeichen, das, égi jel.

Himmelszirbel, der, égabroncs.

Himmelskreid, adj., égrekiáltó p. o. vétek.

Himmelwärts, adv., égfelé.

Himmelweit, adj., megmérhetetlen; adv. iszonyú távol.

Himmlich, adj., égi, mennyei, dicső; trop. als Verstärkung, z. B. himmlisch schön, himmlisch gut, gyönyörű, felséges.

Hin, adv., st. dahin, oda; hin und her, ide 's tova, ide amoda, mindenfelé; hin und wieder, imitt amott; st. warts, felé; nach Ofen hin, Buda felé; st. weg, d. i. bei Seite, z. B. legen, olv. félre tenni; weg, verloren seyn, z. B. hin seyn, elveszve lenni; so hin, meglehetősen, csak imigy amúgy.

Hinab, adv., le, lefelé, innen le.

Hinan, adv., felfelé.

Hinauf, adv., fel, innen fel.

Hinaufbinden, felkötni.

Hinaufbringen, a) tragend, felvinni; b) fübrend, felvezetni.

Hinauffliegen, felrepülni, felroppenni.

Hinaufführen, felvezetni; fahrend, felvinni kocsin.

Hinaufgehen, felmenni.

Hinaufflettern, felmászni.

Hinaufkommen, feljönni.

Hinaufkriechen, felmászni.

Hinaufslangen, felnyújtani.

Hinauflassen, náml. gehen, felereszteni.
 Hinauflegen, feltenni.
 Hinaufreisen, felútni valahova.
 Hinaufreiten, fellovagolni.
 Hinaufschicken, felküldeni.
 Hinaufspringen, felugrani.
 Hinaufsteigen, j. B. auf einen Wagen u. felhágni reá, p. o. a' kocsira, felülni p. o. a' lóra.
 Hinauftragen, felvinni.
 Hinaufwärts, adv., felfelé.
 Hinaufziehen, fel v. felfelé húzni; felkötözni.
 Hinaus, adv., ki, innen ki, kifelé; in Compos.
 Hinausbauen, kifeléépíteni.
 Hinausdenken, előre gondolni valamiről, a' jövődre gondolni.
 Hinauseilen, kisétni.
 Hinausfinden, sich, a' kimenetelre rátalálni.
 Hinausgeben, kiadni.
 Hinausgehen, kimenni; st. hervorragen, kiállani, kinyúlni; végződni, kimenni p. o. szándéknak, célnak.
 Hinauskommen, kijönni; st. beenden, elvégezni.
 Hinauslaufen, kiszaladni, kifutni.
 Hinausschaffen, kivinni; mit Gewalt; kihajtani, kiűzni.
 Hinauschicken, kiküldeni.
 Hinausdrücken, kihajókázni.
 Hinaussehen, kitenni, kirakni; sich, kiülni; trop. sich über etwas hinaussehen, nem gondolni vele, fel se venni valamit.
 Hinaussein, d. i. gegangen sein, j. B. er ist schon hinaus (gegangen), kiment már; st. beendigt sein, elvégződni, készen lenni, meglenni.
 Hinaussprenge, zu Pferde, kiugratni; kinyargalni.
 Hinauspringen, kiugrani.
 Hinausstossen, kítaszítani.
 Hinaustragen, kivinni.
 Hinauswandern, kiköltözni.
 Hinauswollen, d. i. gehen, kiakarni, t. i. menni; trop. einen Ausgang haben, j. B. ich weiß nicht, wo das noch hinaus will, még nem tudom mire megy ki v. dül el a' dolog; doch hinauswollen, nagyra vágyani, fellengősen gondolkozni; drágán tartani, drágán akarni adni valamit.
 Hinausziehen, kihúzni; kiköltözni a' lakásból.

Hinbannen, oda bájolni v. ígézni.
 Hinbauen, ada építeni.
 Hinbestellen, jem., oda rendelni valakit.
 Hinbitten, kérni hogy oda menjen.
 Hinblick, der, rátekintés.
 Hinblicken, rátekinteni, oda tekinteni.
 Hinbringen, oda vinni; st. zubringen, j. B. sein Leben hinbringen, életét tölteni; den Tag, die Zeit hinbringen, a' napot, az időt eltölteni.
 Hinbreiten, oda teríteni.
 Hindenken, róla gondolkozni, arról v. a' felől gondolkozni; wo denkst du hin? mit denkst du? hol jár ott az eszed? —
 Hinderer, der, akadályoztató, hátráltató, izgága.
 Hinderlich, adj., akadályos.
 Hindern, akadályoztatni, gátolni, hátráltatni valakit valamiben.
 Hindernis, das, akadály, gáncs.
 Hinderung, die, akadályoztatás.
 Hindeuten, oda mutatni v. céllozni.
 Hindinn, die, Hirschkuh, nöstény szarvas.
 Hindrängen, oda szarongatni.
 Hindreben, oda fordítani; sich, oda fordulni.
 Hindringen, oda nyomulni v. nyomakodni.
 Hindrücken, oda v. rányomni.
 Hindurch, adv., von der Zeit, alatt, által, — ig; j. B. zehn Tage hindurch, tíz egész napig; von dem Orte, által, keresztül rajta v. azon; in Compos.
 Hindurch gehen, reiten, által v. keresztül menni v. lovagolni.
 Hinein, adv., m. Verbis, be, bé, belé; j. B. hineingeben, bémenni; mit Subst. ba, be, bé; j. B. in die Stadt dringen, a' városba benyomulni.
 Hineinarbeiten, j. B. einen Weg in Felsen, az utat bévágni a' kősziklába; sich, béverekedni p. o. valahová nagy ügygyel bajjal.
 Hineinbegeben, sich, j. B. in die Stadt, bémenni a' városba.
 Hineinbrechen, belérohanni, bérontani; belétörni.
 Hineinbringen, bévinni valahova; bevezetni.
 Hineindenken, sich, jól meggondolni valamit.
 Hineindrängen, sich, bényomulni.
 Hineindringen, behátni.
 Hineindrücken, benyomni.
 Hineinfallen, belécsni.

Hineinfinden, *ſich*, ráakadni valaminek a' nyitjára, eltudni menni valamin.
 Hineinfließen, befolyni.
 Hineinfügen, belé alkalmaztatni, belé csinálni.
 Hineinführen, bévezetni; *fahrend*: bé vinni kocsin, behordani.
 Hineingehen, bémenni belémenni; beléférti p. o. az edénybe.
 Hineinfönnen, náml. gehen, bémehetni; beléfértetni.
 Hineinkommen, belémenni; mit hineinkommen, beléirattatni.
 Hineinlassen, béeresztetni, bebocsátni.
 Hineinlaufen, befutni, beszaladni; *ſt.* hineinfließen, bé v. befolyni.
 Hineinlegen, belétenni valamit; *ſich* hineinlegen, *z. B.* ins Bett, beléfeküdni p. o. az ágyba.
 Hineinmengen, belékeverni; *ſich*, belékeveredni.
 Hineinpacken, belérakni.
 Hineinpassen, belé illeni.
 Hineinschieben, beküldeni; *ſich*, alkalmaztatni magát valamihez.
 Hineinschieben, belétaszítani, belétolni.
 Hineinschießen, belélőni.
 Hineinschlagen, beléverni.
 Hineinschlüpfen, bécsúzni, béruhanni.
 Hineinschütten, belétölteni.
 Hineinsehen, belénézni.
 Hineinsetzen, belétenni; *ſich*, beléülni; *ſt.* hineinschreiben, beléírni.
 Hineinsprengen, bevágatni, bényargalni.
 Hineinspringen, beléugrani.
 Hineinstecken, belészúrni.
 Hineinstecken, belédugni.
 Hineinsteblen, *ſich*, belópódnai.
 Hineinstellen, belétenni.
 Hineinstoßen, belétaszítani, beléütni valamibe valamit.
 Hineinstürzen, etwas, belétaszítani, bebuktatni; *ſich*, béugrani, p. o. vízbe, mélységbe; in die Feinde, az ellenség közé bérohanni.
 Hineintreiben, behajtani, p. o. a' juhokat.
 Hineinwärts, *adv.*, befelé.
 Hineinwälzen, behengergetni.
 Hineinweben, belészőni.
 Hineinwerfen, belévetni, beléhajítani.
 Hineinziehen, bé-vagy beléhúzni; ins Quartier, beköltözni.
 Hineinzwängen, béfeszíteni, p. o. az ajtót.
 Hinfällig, *adj.*, erőtlen, töredékeny; *ſt.* vergänglich, múlandó.

Hinfälligkeit, *die*, erőtlenység, töredékenység; múlandóság.
 Hinfahren, oda menni t. i. kocsin, kocsizni, hajón; *trop.* *ſt.* sterben, elköltözni az életből.
 Hinfahrt, *die*, odamenetel t. i. kocsin; *ſt.* Tod, halál, kimúlás, elköltözés az életből.
 Hinfallen, el-v. leesni; *die* hinfallende Sucht oder Krankheit, nyavalyatörés.
 Hinfallen, *das*, leesés, elesés.
 Hinfiegen, oda repülni.
 Hinflehen, hirtelen elszaladni, elfutni.
 Hinfleßen, oda folyni; *trop.* von der Zeit, elfolyni, elmúlni.
 Hinfort, *adv.*, ezután, ennekutánna.
 Hinführen, oda vezetni; oda vinni, p. o. kocsin.
 Hingang, *der*, odamenetel; kimúlás, meghalás.
 Hingeben, oda adni, általadni; *ſt.* verkaufen, eladni; *ſt.* verschenken, elajándékozni.
 Hingebung, *die*, oda-v. általadás.
 Hingegen, *adv.*, ellenben.
 Hingehen, oda menni, elmenni; *ſt.* vergehen, elmúlni, eltelni, mint az idő; *ſt.* erträglich seyn, tűrhető lenni; es geht noch so hin, még az tűrhető.
 Hingehören, oda tartozni, hozzá tartozni, oda való lenni.
 Hingehörig, *adj.*, oda tartozó; oda való, ott lakó.
 Hingelangen, oda érni, jutni.
 Hingerathen, oda esni, v. akadni.
 Hingreifen, oda nyúlai v. kapni.
 Hinhalten, oda tartani; közel tartani hozzá.
 Hinbängen, oda akasztani.
 Hinbesten, *z. B.* den Blick auf etwas, oda süggesztetni a' szemeit.
 Hinbörchen, oda hallgatni v. figyelmeztetni.
 Hinführen, mit den Besen, oda asopreni; hindrehen, oda fordítani.
 Hinken, sántikálni, sántítani; *ſt.* nicht gut stehen, nem jó lábon állani, ingadozni.
 Hinken, *das*, sántítás, sántikálás.
 Hinkend, *adj.*, sánta, santikáló; ingadozó.
 Hinkommen, oda menni.
 Hinkriechen, oda mászni.
 Hinkunft, *die*, oda menetel.
 Hinklänglich, *adj.*, elegendő, elég; *adv.* eléggé.
 Hinklänglichkeit, *die*, elegendőség.

Hinfläßig, adj., rest, tunya.
Hinfläsigkeit, die, restség.
Hinlangen, oda nyújtani, nyúlni.
Hinlassen, oda eresztani.
Hinlaufen, oda futni, v. szaladni.
Hinlegen, oda tenni; *sich*, lefeküdni; st. bei Seite legen, félretenni.
Hinlehnen, oda v. hozzá támasztani; *sich*, hozzá támaszkodni.
Hinleiten, oda vezetni.
Hinmachen, d. i. etwas anbringen, valamit oda csinálni.
Hinneigen, arra v. oda hajtani; *sich* oda hajlani.
Hinnen, adv., d. i. hier, v. binnen, innen ezen helyről, innét; von hinnen gehen, eltávozni.
Hinpassen, oda illeni.
Hinpflanzen, oda ültetni.
Hinrechnen, oda számlálni.
Hinreichen, oda adni v. nyújtani; st. genug seyn, elegendő lenni; *sich* erstrecken, addig v. oda érni.
Hinreichen, das, **Hinreichung**, die, oda adás v. nyújtás.
Hinreichend, adj., addig érő, elegendő, elégséges.
Hinreise, die, oda utazás.
Hinreisen, oda utazni.
Hinreißen, oda elragadni, erővel elvinni.
Hinreißend, adj., z. B. hinreißende Beredsamkeit, magához ragadó v. elragadó ékesszólás.
Hinreiten, oda lovagolni.
Hinrichten, dorthin richten, oda erányozni; die Augen nach jem. hinrichten, szemek valakire függesztani; zu Grunde richten, semmivé tenni, elvesztani; st. tödten, megölni elvesztani, fejét venni valakinek, kivégezni valakit.
Hinrichtung, die, oda intézés; der Augen, des Geistes auf etwas, függesztése a szemeknek, az elmének valamire; megölés, fővétel, vesztés.
Hinrollen, oda hengergetni.
Hinrücken, oda mozdítani v. taszítani.
Hinschaffen, odavitetni, odaszállítani v. vinni.
Hinscheiden, kimúlni; meghalni.
Hinschicken, oda küldeni; *sich* hinschicken, d. i. passen, oda illetni.
Hinschieben, oda taszítani.
Hinschießen, oda v. arrafelé löni.
Hinschiffen, oda hajókézni.
Hinschleichen, oda lopózkodni.
Hinschleppen, oda hunczolni.
Hinschreiben, d. i. irgendwohin schreiben,

oda írni p. o. levelet; wo anschreiben, felírni valamit valahová.
Hinschwimmen, oda úszni.
Hinsehen, oda nézni; st. Sorge tragen, oda v. arra tekinteni, megtekinteni, tekintetbe venni.
Hinsehn, *sich*, ada vágyni.
Hinsenden, oda küldeni.
Hinsetzen, oda tenni valamit; *sich* hinsetzen, oda ülni.
Hinseyn, d. i. verloren seyn, oda v. elveszve lenni; vergangen seyn, elmúlva lenni.
Hinsicht, die, Rücksicht, tekintet, nézés; in Hinsicht dessen, arra nézve.
Hinsprengen, oda ugratni, nyargalni; oda fecskendeni.
Hinspringen, oda ugrani.
Hinstellen, etwas, oda tenni v. állítani; *sich*, oda állani.
Hinstreben, oda igyekezni.
Hinstrecken, oda v. odáig kinyújtani; zu Boden strecken, földhöz vágni, a' földre leteríteni, földhöz csapni; *sich*, leheveredni, elnyújtózni.
Hinstreichen, oda simogatni; oda repülni.
Hinströmen, vom Wasser, tolaodva odafolyani, odatolúlni; trop. von Menschen, oda tolaodni v. tódúlni.
Hinstürzen, oda buktatni; oda rohani v. bukni; össze v. lerogyni.
Hintan, adv., st. hintenach, utól, hátul, hátra, utánna; in Compos.
Hintansehen, utánna tenni, hátra vetni; vernachlässigen, elmellőzni; verachten, megvetni valamit; bei Seite sehen, félretenni, elmúlasztani valamit.
Hintansehung, die, st. Verachtung, hátravetés, megvetés; st. Vernachlässigung, elmellőzés; Unterlassung, elmúlasztás.
Hinten, adv., hátul; ganz hinten im Hause, oda hátra, hinten im Buche, hátul a' könyvben; von hinten her, hátulról; hinten drein, utánna, a' hátamegett; hinten nach, végre, utóljára, utóbb.
Hinter, adv., d. i. hinten hin, rückwärts, hátra, hátul: praepos. mit Accus. auf die Frage, wohin? megé; z. B. hinter sich, a' háta megé, p. o. tenni; m. Dat. auf die Frage wo? megett; z. B. hinter der Thür, az ajtó megett; hinter sich haben, trop. elhagyni, meghaladni valakit; hinter sich lassen, trop. übertreffen, felülmúlni, elhagyni valakit valami-

ben; phr. hinter dem Berge halten, d. i. verschwiegen seyn, hallgató v. magába zárt lenni; oder verschweigen, eltitkolni, elhallgatni valamit; er hat es hinter den Ohren, ravaszabb, eszesebb, v. több lakik benne, mint az ember gondolná; hinter das Licht führen, megcsalni.

Hinterachse, die, hátulsó tengely.

Hinterbade, die, alsfel, alsó pofa.

Hinterbein, das, hátulsó láb.

Hinterbleiben, hátra maradni, elmaradni.

Hinterbringen, eig. hátra vinni; st. benachrichtigen, hírül adni, hírt adni.

Hinterbringer, der, híradó.

Hinterbringung, die, híradás.

Hinterbug, der, horgasin.

Hintere, adj., der, die, das, a' hátulsó.

Hintere, der, aegg, hatulj, alsfel.

Hintereinander, der, egymásutan.

Hinterflügel, der, hátulsó szárny.

Hinterfuß, der, hátulsó láb.

Hintergang, der, hátulsó út.

Hintergebäude, das, hátulsó épület.

Hintergebirge, das, hátulsó hegy.

Hintergehen, d. i. hinterwärts geben, hátra menni, hátulsó részébe menni p. o. a' háznak, kertnek; st. betrugen, megcsalni.

Hintergrund, der, hátulsó hely, zugoly; fenékszin, a' festésben.

Hinterhaar, das, hátulsó haj.

Hinterbalt, der, les, leshely; im Hinterhalte liegen, lesbe állani; die im Hinterhalte stehenden Truppen, lesben álló katonák; einen Hinterhalt machen, leselkedni.

Hinterbalten, visszatartóztatni, megtartóztatni, eltitkolni.

Hinterband, die, marok.

Hinterbaupt, das, agy, fejbúb.

Hinterber, adv., hátulról; st. hernach, utób azután.

Hinterhof, der, hátulsó udvar.

Hinterkeule, die, far, farcsika.

Hinterlassen, hátra hagyni, maga után hagyni, p. o. jószágot végrendelésben.

Hinterlassenschaft, die, hagyomány, örökség, hátra maradt jószág.

Hinterlassung, die, hátra hagyás, testamentomban hagyás.

Hinterlauf, der, hátulsó láb.

Hinterlist, die, ravaszság, leselkedés.

Hinterlistig, adj., ravasz, csalárd, leselkedő; adv. ravaszúl, csalárdúl, leselkedve.

Hinterrad, das, hátulsó kerék.

Hinterruck, adv. vissza, visszáról, hátul, hátulról.

Hintersaß, der, zseller.

Hintersaß, der, hátulsó mondás; végétel, végállitás.

Hinterschleichen, jem., meplepni valakit hátulról; sich, hátra lopózkodni.

Hinterst, Hinterste, adj., der, die, das, a' leghátulsó.

Hinterstellig, adj., hátra lévő; hinterstellig machen, adossá tenni, p. o. a' számadásban valakit.

Hinterstube, die, hátulsó szoba.

Hinterstück, das, hátulsó rész, vagy darab.

Hintertbeil, der, hátulsó rész.

Hintertbür, die, hátulsó ajtó.

Hintertreiben, akadályoztatni, hátráltatni, gátolni.

Hintertreibung, die, megakadályoztatás, hátraltatás, meggátolás.

Hinterviertel, das, hátulsó fertály.

Hinterwärts, adv. hátrafelé, hátra; von hinten her, hátulról.

Hinterziehen, hátra húzni; hátra költözni.

Hinterzimmer, das, hátulsó szoba.

Hinterzug, der, z. B. eines Heeres, tartaléksereg.

Hinthon, odatenni; st. weglegen, el-v. letenni, félretenni; st. verwenden, valamire fordítani; z. B. wo hast du das Geld hingethon? hová tetted ezt a' pénzt? mire fordítottad?

Hintragen, oda vinni v. hordani.

Hintreffen, oda tatálni; eltalálni, megtalálni p. o. a' célját; oda érni.

Hintreiben, oda hajtani.

Hintreten, z. B. an den Tisch, oda menni p. o. az asztalhoz.

Hintritt, der, oda lépés v. menetel, közelítés; trop. der Tod, elköltözés, kimúlás, meghalás.

Hinüber, adv., által; in Compos.

Hinüberbringen, általvinni.

Hinüberfahren, általvinni kocsin v. hajón.

Hinüberfliegen, általrepülni.

Hinüberführen, általvezetni.

Hinübergehen, általmenni.

Hinüberkommen, általjönni.

Hinüberlassen, általeresztetni.

Hinüberschicken, általküldeni.

Hinüberschiffen, általhajózni, általevezni.

Hinüberschwimmen, oda által úszni.

Hinübersetzen, általtenni; által vinni, p. o. a' folyóvizén, ée; sich, által-

menni; st. hinübergehen, által men-
ni, p. o. lovon; által ugrani.
Hinübersehn, trop. in Sicherheit sehn,
i. B. ich bin schon hinüber, már által
estem rajta, túl vagyok rajta.
Hinüberspringen, általugrani.
Hinübersteigen, általhágni vagy mászni,
p. o. a' falon.
Hinübertragen, által vinni.
Hinüberwerfen, általvetni v. hajítani.
HinübergieBen, oda által húzni; oda
által költözni.
Hinum, adv., körül, p. o. jární,
kocsival.
Hin und her, adv., ide's tova, p. o. jár-
ni, járkálni; hier und da, imitt amott;
hin und wieder, imide amoda.
Hinunter, adv. le, lefelé, innen oda le.
Hinuntergehen, lemenni.
Hinunterschlingen, lenyelni.
Hinunterwärts, adv., lefelé.
Hinwärts, adv., arra felé.
Hinweg, der, oda vivő út, odavaló
út, odamenetel.
Hinweg, adv. et, innen el; geh' hin-
weg! menj el innen! in Compos.
Hinwegblasen, elfujni.
Hinweggeben, elmennt.
Hinweglassen, elereszteni.
Hinwegnehmen, elvenni.
Hinwegräumen, elszedni.
Hinwegraffen, elragadni; v. Krankhei-
ten, megemészteni, elragadni.
Hinwegreißen, elszakasztani tőle.
Hinwegrollen, elhengergetni; elgör-
dülnt.
Hinwegschießen, i. B. Wild, lelövöl-
dőzni; hirtelen elfutni, elsuhannt.
Hinwegschn, másfelé v. félre nézni.
Hinwegschn, eltennt, félre - v. leten-
nt; sich über etwas hinwegsehn, meg-
vetnt, fel sem venni valamit, nem
gondolnt vele.
Hinwegschn, távul lennt, oda lennt;
über etwas hinwegsehn, túl lennt va-
lamin, nem gondolnt vele.
Hinwegschn, daß, távullétel.
Hinwegstehlen, sich, lopva elmennt, el-
lopózkodnt.
Hinwegtragen, elvinnnt.
Hinwegwollen, 'el akarnnt mennnt.
Hinwegziehen, elhúznnt onnan; elmen-
nt, elébb állnt, elköltöznt.
Hinwehen, oda fújnnt.
Hinweisen, útba v. oda igazítnt, meg-
mutatnt az útát.
Hinwellen, elhervadnt.
Hinwenden, oda fordítnt; sich, oda-
fordúlnt.

Hinwerfen, oda vetnt, oda hajítnt; st.
wegwerfen, elvetnt; flüchtig aufschrei-
ben, binzeichnen, valamit futtában
v. siettékben röviden feljegyeznt,
felírnt.
Hinwieder, hinwiederum, adv., ismét,
újoglag, ellenben.
Hinwollen, d. i. gehen, oda akarnnt,
t. i. mennnt.
Hinzählen, oda számlálnnt.
Hinziehen, oda húznnt v. vonnt; oda
költöznt.
Hinzieleh, oda erányoznt, oda czé-
loznnt.
Hinzü, adv., hozzá, oda.
Hinzubauen, hozzáépítnt.
Hinzufießen, oda solynnt hozzá v. belé.
Hinzufügen, hozzá tennnt, adnt; kap-
csolnt.
Hinzufügung, die, hozzátétel v. adás.
Hinzugehen, oda v. hozzá mennnt.
Hinzuspringen, oda v. hozzá ugrannt.
Hinzuzählen, hozzászámlálnnt.
Hippe, die, kis kasza, sarló.
Hirn, daß, agyvelő.
Hirnbruch, der, agysérülés.
Hirnbrüten, daß, eszeveszottság, bó-
dúltság.
Hirnentzündung, die, agyvelőgyúladás.
Hirngespinnst, daß, költemény.
Hirnbaut, die, agyhártya, agyvelő-
hártya.
Hirnkrankheit, die, agyvelősérülés.
Hirnlos, adj., agyatlan, ostoba, adv.
ostobául
Hirnlosigkeit, die, ostobaság.
Hirnschädel, der, kaponya.
Hirnschale, die, idem.
Hirntoben, daß, agybódulás.
Hirnwunde, die, agykelés, agyvelőn
esett seb.
Hirnwuth, die, agyvelő gyúladás és
a' miatt való megtébolyodás.
Hirsch, der, szarvas.
Hirschbock, der, him v. bakszarvas.
Hirschbrunst, die, bakdühödés, szar-
vasbagzás.
Hirschfährte, die, szarvas törés v. út.
Hirschfänger, der, vadászkés.
Hirschfell, daß, szarvasbőr.
Hirschgeweih, daß, szarvas czímer v.
szarv.
Hirschhaar, daß, szarvas szőr.
Hirschhaut, die, szarvas bőr.
Hirschborkegeist, der, szarvasszarvpára
v. szesz.
Hirschbund, der, agár.
Hirschjagd, die, szarvas vadászat.

Hirschfäher, der, szarvas bogár.
 Hirschfald, das, szarvas borjú.
 Hirschfeule, die, szarvasczobák.
 Hirschflaue, die, szarvasköröm.
 Hirschfolbe, die, gyenge szarva a' szarvasnak, szarvas luga.
 Hirschfuß, die, nőstény szarvas.
 Hirschlauf, der, Hirschfuß, szarvasláb.
 Hirschleder, das, szarvasbőr.
 Hirschschale, die, szarvasköröm.
 Hirschschwaden, szarvasfark.
 Hirschschwamm, Hirschtrüffel, der, szarvasgomba, porközepű pófateg.
 Hirschschweiß, der, das ist Blut, szarvasvér.
 Hirschmurz, die, emreke.
 Hirschriemen, die, szarvas hátulja.
 Hirschriemer, der, szarvas hátavége, a' szarvas hátulso csipeje.
 Hirschzunge, die, szarvas nyelv; szarvasnyelfű, szarvasnyelfű bordalab.
 Hirse, die, köles.
 Hirsendrei, der, köleskása.
 Hirsengraß, das, muhár.
 Hirsenforn, das, kölesszem.
 Hirt, der, pásztor, nyájpásztor, nyájörzö; vom großen Vieh, csordás, gulyás; vom kleinen Vieh, nyájpásztor, tehenész; von Ziegen, kecskepásztor; von Schafen, juhász, juhásztor; v. Schweinen, disznópásztor, kanász, csürhész.
 Hirtenamt, das, pásztori hivatal.
 Hirtenbrief, der, pásztori levél, a' püspöknek pásztori levele.
 Hirtenflöte, die, furulya.
 Hirtengedicht, das, pásztori versezet.
 Hirtengott, der, pásztoristen.
 Hirtenborn, das, pásztorkürt.
 Hirtenhund, der, pásztori kutya, nyájeb, nyájörzöeb.
 Hirtenjunge, Hirtenknahe, der, bojtár, p. o. gulyásbojtár, juhászbojtár, s a' t.
 Hirtenleben, das, pásztori élet.
 Hirtenlied, das, pásztori dal.
 Hirtenlobn, der, pásztorbér.
 Hirtenlos, adj., pásztor nélkül való.
 Hirtenmädchen, das, pásztorleány.
 Hirtenpfeife, die, pásztori síp.
 Hirtenstab, der, pásztori bot.
 Hirtenstand, der, pásztori állapot.
 Hirten Tasche, die, pásztori táská.
 Hirtenvolk, das, pásztorkodó nép.
 Hissen, st. aufziehen, felhúzni, felvonni.
 Historie, die, Geschichte, történet, história.

Historienmaler, der, történet v. história festő.
 Historienfchreiber, der, história író, történet jegyző.
 Historisch, adj., históriai; etwas historisch vortragen, valamit históriai módon v. mint történetet előadni.
 Hitzblase, Hitzblatter, die, felomlás, kihányás a' testen a' hőség miatt.
 Hitze, die, hévség, p. o. a' napnak hévsege; Fieberhitze, forróság; trop. von lebhaften Begierden und Leidenschaften, hevesség, felhevülés, az indulatosságok hevessége; jugendliche Hitze, ifjúi hevesség; in Hitze gerathen, neki hevülni, felhevülni, felgerjedni; st. Zorn, harag, megindulás; seine Hitze mäßigen, haragját mérsékelni; in der ersten Hitze, az első felgerjedésében v. hevében.
 Hizen, hevíteni, felhevíteni.
 Hitzig, adj., Hitze verursachend, forró, meleg, igen meleg, hevítő; hitzige Krankheiten, forró nyavalyák; das hitzige Fieber, forró hideglelés, forrázó hideg; hitzige Speisen, Getränke, hevítő étek, italok; Hitze habend, eig. forróságban lévő; trop. heves, tüzes, haragos, indulatos; ein hitziger Jungling, tüzes, heves ifjú; ein Pferd, tüzesvérű ló; adv. tüzesen, hevesen, forrón, mérgesen.
 Hitzkopf, der, ein hitziges Temperament, heves, tüzes természet, heves természetű ember.
 Hobel, der, gyalu.
 Hobelbank, die, gyalulóasztal.
 Hobeleisen, das, gyaluvas.
 Hobeln, gyalulni.
 Hobelspan, der, gyaluforgács, gyaluhulladék.
 Hoch, hohe, höher, adj., im Compar. höher, Superl. höchst, -e, -es, magas, magassab, legmagassabb; hoher Thurm, magas torony; hoher Baum, magas v. nagy fa; hohe Meer, hohe See, tér tenger, széles tenger, a' parttól távol eső tenger; trop. von Farben, z. B. hohe Farben, eleven színek; von Tönen, klar, hell, fellengős, fennhangzó t. i. szó, hang; von der Breite, z. B. die Soldaten stehen drei Mann hoch, a' katonák három sorjával állanak; von der Zeit, z. B. es ist hoch am Tage, már nagy idő van; höheres Alter, késő öregség; von Sachen, die das Gewöhnliche übersteigen, fő, főbb; die hohen Wissenschaften, a' főbb tudom.

mányok; daß ist mir zu hoch, az haladja az én értelmemet; vom Preise, drága, nagy p. o. ára; der Würde nach, für erhaben, vorzüglich, nagy, felemelkedett, jeles, pompás, fő; ein hoher Geist, hohe Denkungsart, nagy elme, felemelkedett gondolkozás; hoher Styl, fellengős írásmód; der hohe Adel, a' fő nemesség, fő rangú nemesség; die höchsten Ehrenstellen, a' legfőbb rangú hivatalok; die hohe Geistlichkeit, a' főbb papság; der Höchste, d. i. Gott, a' legfőbb valóság, az Isten; st. stolz, kevély, selfúvalkodott; adv. magasan, p. o. repülni; höher steigen, feljebb menni v. hágni; erhaben, fellengősen p. o. prédikálni; stolz, kevélyen; sehr, im hohen Grade, felettébb; theuer, drágán, p. o. venni; sehr hoch zu stehen kommen, sokba kerülni v. lenni; vom Range, z. B. höher steigen, feljebb menni v. lépni p. o. a' tisztségben; glänzend, pompásan fényesen; glücklich, szerencsésen, boldogul; feverlich, z. B. hoch und theuer schwören, szent hittel fogadni, szentül esküdni valamit; phr. sein Leben hoch bringen, késő vénséget érni; es hoch bringen in irgend einem Sache, sokra menni, sokat keresni; hoch anfangen, im Gesange, igen fenn kezdeni az éneket. In Compos.

Hochachtbar, adj., nagyra becsülendő, tiszteletre méltó.

Hochachten, nagyra becsülni, tisztelni.

Hochachtung, die, nagyra becsülés, tisztelet, tisztelés.

Hochachtungsvoll, adj., tisztelettel teljes.

Hochadelig, adj., főnemes, főrangú.

Hochaltar, der, fő v. nagy oltár.

Hochamt, daß, nagy mise a' fő oltár előtt.

Hochansehnlich, adj., nagy tekintetű.

Hochbegabt, adj., nagy talentomú, v. eszű.

Hochbeinig, adj., magas lábú.

Hochgelobt, adj., igen érdemes.

Hochbekümmert, adj., felette szomorú.

Hochberühmt, adj., nagy híré.

Hochbetagt, adj., igen v. nagyon éltés.

Hochbetrübt, adj., igen szomorú.

Hochbootsmann, der, hajós mester.

Hochbrüstig, adj., mejjes, domború v. magas mejjű.

Hochdeutsch, adj., felső Németországi; die hochdeutsche Mundart, a' felső

Németországi beszéd mód; adv. felső-orzági módon, t. i. beszélni.

Hochdeutschmeister, der, a' német vitézi rend nagy mestere.

Hochdieselden, Titel für Grafen, oder höhere Staatsbeamten, nagyságod, méltóságod, nagysága, méltósága.

Hochedel, Hochedelgarboren, Hochedler, tekintetes, nemzetes Úr!

Hochehrwürdiger Herr, tisztelendő Úr! tiszteletes, nagy tiszteletű.

Hocherfahren, adj., nagy tapasztalású.

Hocherfreut, adj., igen megörvendezettett.

Hocherhaben, adj., legfőbb; dem Stande nach, fő méltóságú; den Eigenschaften nach, dicső, felséges.

Hocherleuchtet, adj., nagy bölcseségű.

Hochfahrend, adj., kevély, dőlyfős; adv. kevélyen.

Hochfeverlich, adj., igen pompás.

Hochfliegend, adj., magasan repülő; fennyen járó, fenn héjjazó.

Hochfürstlich, adj., hercegi; Ihre hochfürstliche Durchlaucht! nagy méltóságú v. kegyelmes Herceg!

Hochgebietender Herr, nagyságos, méltóságos Úr!

Hochgeborener, z. B. Graf, nagyságos, méltóságos.

Hochgedacht, adj., a' feljebb említett.

Hochgeehrt dem Amte nach, nagy érdelmű, tiszteletre méltó; als Titel, hochgeehrtester Herr, nagyra becsülendő Úr!

Hochgelahrt, adj., nagy tudományú; adv., nagy tudománnyal.

Hochgeneigt, adj., nagy kegyességű; adv. igen kegyesen, nagy kegyességgel.

Hochgericht, daß, vesztőhely.

Hochgräflich, als Titel, Ihre hochgräflichen Gnaden, méltóságos v. nagyságos Gróf!

Hochgrün, adj., világos v. eleven zöld.

Hochheilig, adj., legszentebb; adv. szentül.

Hochherzig, adj., nemes lelkű, dicső, nemes szívű, nagy lelkű; adv. nemes lelkűleg v. lelkű módon.

Hochherzigkeit, die, nemes szívűség, lelkűség.

Hoch kommen, sokba kerülni, drága lenni.

Hochländer, der, felföldi.

Hochland, daß, felföld, hegyally.

Hochmeister, der, z. B. des deutschen Ordens, nagy Mestere a' Német Birodalmi Vitézi-Rendnek.

Hochmüßig, adj., kevély, dagályos; adv. kevélyen, dagályosan.

Hochmutb, der, kevélység, dagály, felsüvalkodottság.

Hochnöthig, adj., igen szükséges.

Hochnützlich, adj., igen hasznos; adv. igen hasznosan.

Hochpreiðlich, adj., igen dicséretes; adv. igen dicséretesen.

Hochroth, adj., eleven piros-

Hochschäbbar, adj., nagy becsű; als Titel, nagyra becsülendő Úr!

Hochschäben, nagyra becsülni.

Hochschäbung, die, nagyra becsülés.

Hochschule, die, sűoskola, anyaoskola.

Hochschwanger, adj., várandós.

Hochstämmit, adj., von einem Baume, magasderekű, t. i. fa.

Hochstift, das, pűspűkség.

Hochtönend, adj., fennhangű, fennhangzű.

Hochtrabend, adj., d. i. stol, kevély, dűlyfűs; schűlűstig, dagályos, pűfűfűskedű; adv. kevélyen; dagályosan.

Hochverdient, adj., nagy érdemű.

Hochvermögend, adj., hatalmas, igen tehetűs.

Hochverrätber, der, felsűgsűrtű.

Hochverrath, der, felsűgsűrtűs, felsűgsűrtű vétűk v. bűn.

Hochweg, der, csinált országűt.

Hochweise, adj., igen bűles; adv. igen bűlesen.

Hochwild, das, nagy vad.

Hochwohllebel, adj., j. B. Hochwohllebler Herr, tekintetes Úr!

Hochwohllebelgeborn, adj., j. B. Hochwohllebelgeborner Herr! nagysűgos, műltűsűgos Úr!

Hochwürdig, adj., j. B. Hochwürdiger Herr! sűtisztelendű Úr!

Hochwürdig, das, altűri szentsűg.

Hochzeit, die, lakodalom, menyegzű; Hochzeit halten, lakodalmat tartani; zur Hochzeit bitten, valakit lakodalomba hívni; den Tag zur Hochzeit fest setzen, a' menyegzű napjűt meghatűrozni.

Hochzeitbett, das, menyegzűi űgy.

Hochzeitbitter, der, vűfel, lakodalomba hívű, hívogató.

Hochzeiter, der, d. i. Brűutigam; vűlegűny.

Hochzeiterinn, die, d. i. Braut, menyasszony, t. i. a' menyegzű napjűn.

Hochzeitessen, das, lakodalmi űtel v. vendűgsűg.

Hochzeitfest, das, lakodalmi innap.

Hochzeitfeier, die, lakodalom v. menyegzű napja.

Hochzeitgast, der, lakodalmi vendűg.

Hochzeitgedicht, das, menyegzűi v. lakodalmi versezet v. versek.

Hochzeitgeschenk, das, menyegzűi ajűndűk.

Hochzeitgott, az űszűvelűs v. menyegzű Istene (Himen).

Hochzeitkleid, das, menyegzűi ruha, lakodalmi kűntűs.

Hochzeitleute, die, lakodalmas nűp.

Hochzeitlich, adj., menyegzűi, lakodalmi; adv., menyegzűi műdon.

Hochzeitlied, das, menyegzűi űnek.

Hochzeitmabl, das, lakodalmi vendűgsűg, lakodalom.

Hochzeitmutter, die, űrűmanya.

Hochzeitsschmaus, der, lakodalmi vendűgsűg.

Hochzeitsschmuck, der, menyegzűi űkesűg.

Hochzeitstifter, der, házassűgsűzerzű.

Hochzeittag, der, lakodalom napja, nűasznap.

Hochzeitvater, der, űrűmapa.

Hochzuhebrender, Hochzuverehrender Herr! nagy űrdemű Úr.

Hűchlich, adv., d. i. in hűhem Grade, sehr, felette; igen, felettűbb, p. o. űrvendeni.

Hűchst, adj., felette, nagyon.

Hűchste, der, die, das, legmagasabb, legfelsűbb.

Hűchstenst, adv., legfeljűbb.

Hűchsterfreulich, adv., igen űrvendetes.

Hűchsterwűnsűcht, adj., igen kívűnatos, űhajtos.

Hűchstverdient, adj., igen űrdemes, nagy űrdemű.

Hűchstweise, adj., legbűlcűsűbb.

Hűschen, das, udvarocska.

Hűflich, adj., udvari, embersűges; nyűjas, műdos, manűros; adv. nyűjasan, embersűggel, műdosan, embersűgesen, manűrosan.

Hűflichkeit, die, udvarisűg, embersűg, nyűjassűg, műdossűg, manűrossűg; st. Gefűlligkeit, szűvessűg.

Hűflichkeitbesűch, der, udvarisűgbűl valű lűtűgatűs.

Hűfpling, der, udvari urűcs, v. csapodűr.

Höhe, die, magasság; z. B. der Berge, Bäume, a' hegy, a' fák magassága; die Höhe des Meeres, a' tenger mélysége; sich in die Höhe richten, felgyenesedni; in die Höhe steigen, magasra felmenni, mászni; in die Höhe, oda fel, magasan; aus der Höhe, onnét selyül; in die Höhe schießen, felmagzani, mint a' plánta; trop. magasság, fennség; die Höhe des Gesanges, az ének fennjárása; st. Unböte, magasság, magas hely, tető, domb, domborúság.

Höhenmesser, der, magasságmérő.

Höher, adj., der Länge nach, magasabb, feljebb álló; dem Geiste nach, felemelkedettebb; dem Orte nach, feljebbvaló, felsőbb; die Höhern, a' főbbek, a' főbb rangúak; dem Werthe nach, drágább; dem Tone nach, sentebbvaló, felsőbb, p. o. hang; adv. magasabban, feljebb.

Höhle, die, odú, üreg, p. o. a' fában; barlang, t. i. a' föld alatt.

Höhlen, kivésni, kifúrni, kilyukasztani.

Höbnen, gúnyolni, kigúnyolni, csúfolni, kicsúfolni.

Höbner, der, gúnyoló, kicsúfoló.

Höbnerci, die, kicsúfolás, kigúnyolás.

Höbnisch, adj., csúfolódó, gúnyolódó; adv. csúfolódva.

Höle, oder Höler, der, kúfáros, kiskalmár, félkékalmár.

Hölen, árulgatni.

Hölin, Hölerin, die, kúfárné.

Hölle, die, pokol; trop. die Hölle auf Erden haben, kínos életet élni; der Ort hinterm Ofen, kuczkó, aut.

Höllenangst, die, pokolbéli kín.

Höllenbrand, der, pokolpozdorjája.

Höllenbraten, der, pokolra való.

Höllenfahrt, die, pokolba menetel.

Höllenfluß, der, pokolbeli folyóvíz.

Höllengöttin, die, pokolkistenné (Proserpina).

Höllengott, der, Plútó, a' pegányoknál pokol istene.

Höllenhund, der, a' pokol őrebe.

Höllenmarter, Höllenpein, die, pokolbéli kín.

Höllenpforte, die, pokol kapuja.

Höllenreich, das, pokol.

Höllenschmerz, der, pokolbéli vagy kegyetlen fájdalom.

Höllenstein, der, pokolkő.

Höllisch, adj., pokolbéli; entsehllich, ra-

send, rottetetes; adv. rettenetesen, izonyúan.

Hölzern, adj., fa, fábólvaló; trop. geschmacklos, idomtalan.

Hörbar, adj., hallható; adv. hallhatóképpen.

Hören, hallani; schwer hören, nehezen hallani; ich höre ihn singen, hallom, hogy énekel; laß hören, hadd halljam, v. hadd halljuk; das läßt sich hören, mondasz valamit, e' derék, ez tűrhetőbb v. ezt előbb helyben lehet hagyni; st. an, oder zuhören, hallgatni, meg-v. ráhallgatni; st. aufmerken, figyelmezní, ügyelni, meghallgatni, p. o. valaki kérését.

Hören, das, hallás, figyelmezés, hallgatás; Hören und Sehen vergeht mir, szemem szám eláll belé.

Hörensagen, das, hallomás; er baté vom Hörensagen, hallomásból tudja.

Hörer, der, halló hallgató.

Hörnchen, das, szarvacska.

Hörnen, davon nur das Particip. gehört, szarvas.

Hörnern, adj., szaru, szaruból való.

Hörnerträger, der, szarvat viselő, megcsalatott férj.

Hörnertragend, adj., szarvas, szarvat hordozó.

Hörrohr, das, hallócső.

Hörsaal, der, hallgató palota v. hely.

Höschen, das, nadrágocska.

Hode, Hude, die, st. Bürde, terhel, terh, bútör; st. Rücken, hát.

Hoden, Huden, hátára venni's vinni, hátán vinni; hátán ülni valakinek; kuksolni, legörbedni, legörnyedni.

Hoder, Höder, der, st. Budel, púp, hátpúp; st. Hügel, domb.

Hoderig, Höderig, adj., st. budelig, púpos; st. uneben, darabos, göröngyös.

Hode, die, tök, szeméremtök.

Hodenbruch, der, tökösség, sérültség.

Hodenbrüchig, adj., tökös, sérült.

Hodensack, der, tökzacskó.

Hof, der, udvar, a' ház advara; trop. der Hof um den Mond, a' hold udvara; ein Haus nebst Hof und Grundstücken, telek, hajlék; der Sig des Grundherrn, a' földes uraság háza v. udvara; der Sig eines Fürsten, a' fejedelem palotája v. udvara; der kaiserliche Hof, a' császári udvar; am Hofe seyn, az udvarban lakni,

az udvárnál lenni, p. o. szolgálatban; daher auch die ganze fürstliche Familie, fejedelmi familia, fejedelmi udvar, királyi familia v. udvar; oft wird nur ein Fürst verstanden, z. B. vom Hofe Befehle erhalten, az udvartól v. a' fejedelemtől parancsolatot venni, jemanden den Hof machen, kötelességből udvarolni valakinek.

Hof-Advocat, der, udvari ügyfolytató v. prókátor.

Hof-Agent, der, udvari ágens v. ügyviselő.

Hofamt, das, udvari tisztség v. hivatal.

Hofarbeit, die, udvari munka.

Hofarzt, der, udvari orvos.

Hofbäcker, der, udvari kenyérsütő v. zsemlyesütő.

Hofbarbier, der, udvari borbély.

Hofbeamte, der, udvari tiszt.

Hofbediente, der, udvari inas v. szolga.

Hofbedienung, die, udvari szolgálat.

Hofböttcher, der, udvari pintér.

Hofbrauch, der, udvari szokás.

Hofburg, die, fejedelmi palota, királyi udvar.

Hof-Cabale, die, az udvari emberek titkos mesterkedéseik.

Hof-Capellan, der, udvari kápelán.

Hof-Capelle, die, udvari kápolna; die Hofmusici, udvari muzsikakar v. muzsikálók.

Hofcasse, die, udvari kassza.

Hofcavalier, der, udvari gavalér.

Hof-Ceremoniel, das, udvari szertartás.

Hof-Charge, (sárzse) die, udvari tisztség.

Hof-Chirurgus, der, udvari seb orvos.

Hofdame, die, udvari dáma.

Hofdichter, die, udvari poeta v. versíró.

Hofdienst, der, udvari szolgálat.

Hoffärtig, adj., kevély; adv. kevélyen.

Hoffart, die, kevélység, felfúvalkodottság.

Hoffen, reményleni, reménységgel v. reménységben lenni; auf Gott hoffen, az Istenben bízni, reménységét Istenben vetni.

Hoffen, das, reménylés, reménység.

Hoffentlich, adv., reménylhetőképpen, reménységem szerint, a' mint reménylem.

Hofffiscal, der, udvari fiskális.

Hoffnung, die, remény, reménység.

Hoffnungslos, adj., reménységtelen, reménységtől megfosztatott, kétségbe esett; adv. reménység nélkül.

Hoffnungslosigkeit, die, kétségbeesés, kétséggel küszködés.

Hoffnungsvoll, adj., reménységgel v. reménynyel teljes; nagy reménységű; adv. teljes reménységgel.

Hofffreund, der, színes barát.

Hofgarten, der, udvari kert.

Hofgärtner, der, udvari kertész.

Hofgericht, das, udvari ítélőszék.

Hofgesinde, das, udvari szolgák v. cselédek.

Hofgunst, die, udvari kegyelem v. pártfogás.

Hofiren, csapodárkodni.

Hofjäger, der, udvari vadász.

Hofjägermeister, der, udvari vadász-mester.

Hofjunfer, der, udvarban szolgáló úrnő.

Hofjuwelier, der, udvari drágakörműves.

Hofkammer, die, udvari kamara.

Hofkanzlei, die, udvari kanczellária.

Hofkanzler, der, udvari kanczellár.

Hofkirche, die, udvari templom.

Hofkoch, der, udvari szakács.

Hoffriegsrath, der, udvari haditanácsos; das ganze Collegium: udvari haditanács.

Hoflager, das, udvari lakhely.

Hoflakei, der, udvari főinas.

Hofleben, das, udvari élet.

Hofleute, die, udvari emberek.

Hof-Piöree, die, udvari inasöltőzet.

Hofmännisch, adj., udvari emberhez illő.

Hofmäßig, adj., udvari, udvarhoz illő; adv. udvari módon.

Hofmanier, die, udvari módosság, manér.

Hofmann, der, udvari szolga, tiszt, udvari ember; nyájas udvari ember, színes ember.

Hof-Marschall, der, udvari főtisztartó.

Hofmedicus, der, udvari orvos.

Hofmeier, der, majorgazda, majoros.

Hofmeister, der, udvari mester; st. Haushofmeister, házimester, házigondviselő; st. Erzieh. Hauslehrer, udvari tanító, nevelő, házi nevelő.

Hofmeisterinn, die, Lehrerin, nevelő asszony v. leány.

- Hofmeistern, erziehen, házi nevelő lenni; st. tadeln, inteni, feddeni, dorgálni.
- Hofmeister, der, udvari mészáros.
- Hofnarr, der, udvari bolond.
- Hof-Poet, der, udvari poéta vagy vers-költő.
- Hofpostamt, das, udvari pósthivatal.
- Hofprediger, der, udvari prédikátor v. pap.
- Hofrath, der, udvari tanácsos; das ganze Collegium, udvari tanács.
- Hofrichter, der, Präsident des Hofgerichts, udvari ítélőmester, az udvari törvényszék elölülője; Gut-verwalter, tisztartó.
- Hofschagmeister, der, udvari kincs-tartó.
- Hofschranz, der, udvari csapodár.
- Hof-Secretär, der, udvari titoknak.
- Hofsitte, die, udvari szokás.
- Hofsprache, die, udvari nyelv; csapo-dár beszéd.
- Hofstaat, der, udvari pompa; die Hofbedienten, udvari tisztek és cse-lédek.
- Hofstatt, die, fejedelmi lakó város v. lakhely.
- Hofstelle, die, főtiszttség.
- Hoftrauer, die, udvari gyász.
- Hofzeitung, die, udvari újság.
- Hobe, das, magas, magasság.
- Hobeit, die, st. Erhabenheit, magasság; hoher Stand, fő rend, fő méltóság; Landeshobeit, felsőség, főhatalom, ha-talmasság; als Titel, z. B. Er. Kö-nigliche Hobeit, Királyi Herczeg-séged.
- Hobeitsrecht, das, felső hatalmassági juss.
- Hobelied, das, énekek éneke.
- Hobepriester, der, főpap.
- Hohl, adj., üres, odvas, p. o. fogak, kívájjott; hohl machen, kívájni, ki-fúrni 'a' a' t. hohler Weg, mély út, p. o. a' hegy között; v. Tönen, rez-gő, tompa, siket, t. i. szó, hang; die hohle Hand, marok.
- Hoblader, die, ürült vérér.
- Hobläugig, adj., béesett szemű.
- Hoblbadig, adj., béesett orcájú, so-vány.
- Hohlbohrer, der, céfúró, c végű fúró.
- Hobleisen, das, kerekvéső.
- Hoblglas, das, mélyoldalú üveg.
- Hohlkehle, die, rovátk.
- Hohlkreisel, der, bűgő csiga.
- Hohlfugel, die, üres golyóbis.
- Hohlspiegel, der, kivölgyelt tükör.
- Hohlsiegel, der, csatornás cserép zain-dely.
- Hohn, der, st. Schande, Schimpf, gya-lázat, szégyen; st. Spott, csúfság, csúf; einem Hohn sprechen, valaki-ből csúfot üzni.
- Hohnelächter, das, kikaczagás, gúnyo-ló kinevetés.
- Hohnlachen, Hohnlächeln, kinevetni gúnyolva.
- Hohnlachen, Hohnlächeln, das, gúnyo-ló kinevetés.
- Hohnsprechen, csúfolni, gúnyolni.
- Hohnsprecher, der, csúfolódó, gúnyó-lódó.
- Hold, adj., gemogen, kedvező, jóaka-ró, nyájas; angenehm, kedves, kel-lemes, kellemetes; st. lieb, kedves, édes.
- Holdinn, die, szeretője, kedvese vala-kinek t. i. leány.
- Holdselig, adj., st. freundlich, nyájas, barátságos; st. angenehm, kellemes, kedves.
- Holdseligkeit, die, nyájasság, barát-ságosság; kedvesség, kellemetesség.
- Holen, hozni, elhozni, előhozni; ge-schieht es, a) rufend, előhívni, ma-gához hívni; b) führend, elhívni, p. o. az orvost; c) fahrend, elhoz-ni, p. o. kocsin; Mit dem holen, le-helleni, lélekzetet venni.
- Holster, (Halfter), die, z. B. für Pi-stolen, pisztolytok.
- Holla! hallod é; st. still, hó, lassan.
- Holländer, der, Hollandus, Belga.
- Holländisch, adj., Hollandiai, Belgaor-szági.
- Holland, das, Hollandia, Belga ország.
- Holler, der, gyepű bodza, fái bodza.
- Hollerbeere, die, bodzabogyó.
- Hollerbluthe, die, bodzavirág.
- Hollersaft, der, bodza nedv.
- Hollerthee, der, bodzavirágthea v. her-bathé.
- Holm, der, d. i. Foch, z. B. an der Brücke, kapocsa; st. Schiffswerfte, hajó építőhely a' víz parton; st. Hügel, halom; st. Insel, sziget.
- Holper, der, göröngy, rög.
- Holperig, adj., göröngyös, rögös, darabos; zökögös p. o. út; trop. eine holperige Rede, darabos v. sán-tikáló beszéd.
- Holunder, der, Holder, f. Holler.

Holz, das, pl. die Hölzer, fa; ein Stück Holz, egy darab fa; Wald, erdő, liget; trop. von dummen Menschen, mint egy darab fa.
 Holzappel, der, vadalma.
 Holzarbeiter, der, fából dolgozó p. o. asztalos.
 Holzart, die, fa neme.
 Holzartig, adj., fa nemű.
 Holzasche, die, fahamu.
 Holzbirne, die, vadkörtevély, vaczkor.
 Holzbirnbäum, der, vadkörtevélyfa.
 Holzbock, der, fabak, bakállás, (fából); ein Käfer, cinczinbogár.
 Holzboden, der, fatartó, p. o. padlás; fatermő jó föld.
 Holzböhrer, der, furdanca, (bogár).
 Holzdieb, der, falopó, fatolvaj.
 Holzdrechsler, der, faesztergályos.
 Holzersvarn, die, fából való gazdálkodás.
 Holzfaule, die, Holzfaulnis, fareves-ség, v. redvesség, fa redvesedés, fathadás.
 Holzfeile, die, ráspoly.
 Holzfeuer, das, fatűz.
 Holzfloß, der, pl. Holzflöße, die, talphajó, szálhajó, tutaj.
 Holzfrei, adj., fával szabad.
 Holzfreie, die, favivés, fahordás, egy szekér fa.
 Holzgefälle, die, favám: fáértvaló adó.
 Holzgeld, das, fabér, fapénz, fáértvaló pénz.
 Holzgerechtigkeit, die, erdőjuss.
 Holzgericht, das, erdőt illető törvényezék.
 Holzgraf, der, erdőbíró.
 Holzhafter, der, favágó.
 Holzhafer, der, szajkó, hajhó, zajgó.
 Holzhändler, der, faáruló, fa vagy fávalkereskedő, faáros.
 Holzhandel, der, fávalkereskedés, faarosság, faárulás.
 Holzhafe, der, erdei nyúl.
 Holzhausen, der, farakás.
 Holzhof, der, faudvar.
 Holzicht, adj., fanemű, fához hasonló.
 Holzig, adj., fás, fábólvaló: adv. fasan.
 Holzkäfer, der, favágó cserebűly.
 Holzkammer, die, fatartó kamara.
 Holzkauf, der, favásárlás, favétel.
 Holzkohle, die, faszén.
 Holzleger, der, farakó.
 Holzlerche, die, erdei pacsirta.
 Holzlese, die, faszedés.

Holzmaaß, das, famérték.
 Holzangel, der, fa szűke.
 Holzmann, der, faáros, faáruló.
 Holzmark, das, erdőmegye.
 Holzmarkt, der, fapiacz, faáruló piacz; favásár, favásárlás.
 Holzmaß, der, erdőn hizlalás.
 Holzmehl, das, fapor, farev.
 Holzmeise, die, erdei czinko.
 Holzmesser, der, famérő.
 Holznußung, die, fázás v. szabad fahordás az erdőről.
 Holzordnung, die, erdőrend.
 Holzplatz, der, fatartóhely.
 Holzraspel, die, ráspoly.
 Holzrechnung, die, fárólvaló számadás.
 Holzsaamen, der, famag.
 Holzschiff, das, fashajó.
 Holzschlagel, der, sulyok, kotis.
 Holzschlagger, der, favágó, t. i. az erdőn.
 Holzschlag, der, favágás az erdőn v. az erdőből.
 Holzschneider, der, fametsző.
 Holzschnitt, der, fametszés.
 Holzschoppen, Holzschuppen, der, faszin.
 Holzschuh, der, faczipő.
 Holzseher, der, farakó.
 Holzspan, der, forgács, szilánk.
 Holzsperring, der, erdei veréb.
 Holzstoß, der, Holzhausen, rakás fa, farakás testegő rakásfa.
 Holzstall, der, fatartó.
 Holzstätte, die, fatartóhely; fapiacz.
 Holztag, der, fahordó nap.
 Holztaube, die, vadgalamb.
 Holztare, die, fataksa, favám.
 Holztheuerung, die, a' fa drágasága.
 Holztrage, die, fahordó eszköz.
 Holzung, die, fázás, fahordás az erdőből, faszedegetés; ft. Waldung, erdő, erdőség.
 Holzverbrauch, der, faemésztés, p. o. feldolgozás v. tüzelés által.
 Holzverkauf, der, faeladás.
 Holzvorrath, der, rakáson lévő kész fa, p. o. valami végre, favagyon.
 Holzwaare, die, fából készült portéka.
 Holzwagen, der, fás szekér.
 Holzweg, der, erdei út.
 Holzweide, die, erdei legelő.
 Holzwerk, das, famiv, famunka.
 Holzwespe, die, fűrészbogár.
 Holzurm, der Todtenuhr, kopogó termesz.
 Holzzeit, der, fa dézma.
 Holzzeit, die, fahordás ideje.
 Holzjettel, der, fapalét, fapaléta.

Honig, der, méz; Honig schneiden. mézet metszeni, kiszedni a' mézet.
 Honigapfel, der, mézalma.
 Honigartig, adj., mézizű, méznemű.
 Honigbär, der, méhészméda.
 Honigbau, der, mézcainálás v. hordás, mézgyűjtés; méztenyésztetés
 Honigbauer, der, mézesgazda, méhészgazda.
 Honigbehälter, das, méhtartó.
 Honigbiene, die, mézhordó — mézgyűjtő v. dolgozó méh.
 Honigbirne, die, mézeskörte.
 Honigblume, die, mézes virág.
 Honigernte, die, mézszüret.
 Honigfarbe, die, mézszín.
 Honigfladen, der, mézes kalács v. lepény.
 Honigfleck, der, j. B. auf der Haut, mézforma kiütés, p. o. a' bőrön.
 Honiggefäß, das, an den Blumen, mézpilis, mézták.
 Honiggelb, adj., mézszínű.
 Honiggeschmack, der, mézíz.
 Honiggras, das, csirok.
 Honigkelch, der, méztartó, a' virágban.
 Honigklee, der, baltaczim v. virág.
 Honigkuchen, der, mézes lepény v. pogácsa
 Honigmonat, der, mézgyűjtés hava; május v. pünköszt hava.
 Honigreich, adj., mézzel bővelkedő, mézes, bóméző, mézzel gazdag.
 Honigsauger, der, virágmadár.
 Honigschnecke, die, lép, lépesméz.
 Honigschnitte, die, mézzel bekent szőlő kenyér.
 Honigseim, der, színméz.
 Honigsüß, adj., méz édességű.
 Honigtafel, die, lépesméz.
 Honigthau, der, mézharmat.
 Honigwasser, das, mézes víz.
 Honigweib, der, méztized.
 Honigwelle, die, léplyuk.
 Honigwein, der, mézvám, mézadó.
 Honorar, das, für Lehrer, fáradozás jutalma; für Schriftsteller, a' szerző jutalma, szerzői jutalom.
 Honoratioren, die, előkelőbb v. tekintetesebb férjfiak, feljebbbrangúak.
 Hopfen, der, komló.
 Hopfenbau, der, komlótermesztés.
 Hopfenfächser, der, komlótő, komlócsomó.
 Hopfgarten, der, komlóskert.
 Hopfenrauke, die, komló vessző.
 Hopfenspargel, der, komlójövő.
 Hopfenstange, die, komlókaró

Horden, hallgatódzni, sülelni, hallgatódzni p. o. az ajtón: figyelmeztetni, hallgatni valamire.
 Horden, das, hallgatódzás, sülelés.
 Horcher, der, hallgatózó.
 Horde, die, st. ein Haufe, von vielen Menschen, j. B. Tartaren, csorda Tatárok, egy csorda Tatárság; sorreg; st. Hurde, cserény.
 Horizont, der, látás határa, láthatár, szemhatár; vízerány.
 Horizontal, adj., wagerecht, vízerányos; adv. vízerányosan.
 Horizontalfläche, die, vízerányos lap v. térség.
 Horizontallinie, die, vízerányos linea v. húzás.
 Horn, das, szarv, állat szarva, türök; trop. Hörner tragen, d. i. eine ungetreue Frau haben, hitetlen feleségtől megcsallattatni; die Hörner des Mondes, a' hold szarvai; ein musik. Instrument, kürt; das Horn blasen, kürtölni; trop. mit jem. in ein Horn blasen, egyet érteni valakivel valami dologban, egy akaraton lenni valakivel, egy húrón pendülni, alles Hornartige, szaru, szaruból való; jede Hervorragung, szarva valaminek; das Horn des Ueberflusses, a' bőségszarva.
 Hornähnlich, adj., szaru formájú.
 Hornarbeiter, der, szaru mives.
 Hornartig, adj., szarunem, szarvnemű.
 Hornbläser, der, kürtös, kürtölő.
 Hornbrecher, der, szaruesztorgályos.
 Horner, das, szaruércz.
 Horneule, die, füles bogoly.
 Hornfarbe, die, szaruszin.
 Hornfarben, adj., szaruszínű.
 Hornfeile, die, szaruráspoly.
 Hornfisch, der, hegyes orrú csuka.
 Hornhaut, die, szaruhártya, p. o. a' szemben.
 Hornig, adj., szaru forma; szarubólvaló.
 Hornig, die, lódarázs.
 Hornfische, die, som.
 Hornkraut, das, tyúkhúr.
 Hornraspel, die, szaruráspoly.
 Hornrose, die, csipkerózsa.
 Hornsamen, der, szarvasgyümölcsfű.
 Hornschlange, die, szarvas kígyó.
 Hornschnecke, die, kürtcsiga.
 Hornstein, der, szarukő.
 Horntragend, adj., szarvas.
 Hornung, der, Bójtelőhava; Februar.

Hornvieh, das, szarvas marha.

Hornwerk, das, vársáncz szarva.

Horst, die, oder der Horst, das Dicksicht im Walde, bozót, bozótoshely; das Nest eines Raubvogels, ragadó madár fészke.

Horsten, nisten, von Raubvögeln, fészket rakni, fészkelni.

Hort, der, d. i. Fels, kőszikla, kőszál; trop védelem.

Hose, die, 1. B. zur Butter, d. i. ein längliches Faß, vajas köcsög; 2) nadrág; die Frau hat die Hose an, az asszony uralkodik; eine Unterhose, gatyá; Meerhose, örvényemelkedés; Wasserhose, forgószeles felhőszakadás.

Hosenband, das, nadrágkötő.

Hosenbandsaum, der, gatyakorez.

Hosenbund, der, nadrágövedző.

Hosenklappe, die, nadrágellenző.

Hosenknopf, der, nadrággomb.

Hosenschlinge, die, nadrágcsat.

Hosentasche, die, nadrágzseb.

Hosenträger, der, nadrágtartó.

Hosenriem, der, nadrágszíj

Hospital, das, jövevények fogadóháza, v. ispotályja; für Arme, szegények ápolgató háza; für Kranke, kórház, betegek háza; für Fremde, idegenek ápolgatóháza.

Hospitalpfleger, der, ispotály gondviselő.

Hospodar, der, d. i. Fürst, 1. B. in der Wallachei, Moldau, fejedelem, t. i. Oláhországban, Moldáviában.

Hostie, die, oder Oblate, ostya, szentelt ostya.

Hostilität, die, ellenségeskedés.

Hub, der, d. i. die Hebung, emelet, emelés, felemelés; was ausgehoben wird, das Beste unter mehrern Dingen einer Art, virágja, java, szépe valaminek.

Hudelei, die, nachlässige Arbeit, hánytvetett munka; st. Nacherei, Plage, vesződség, baj; st. Neckerei, herczehurczálás, ingerkedés.

Hudeln, vesződni, bajlódni; ingerkedni valakivel, herczehurczálni valakit; imigy amügy dolgozni, elhányni vetni a' munkát.

Hudler, der, ingerkedő, herczehurczoló; imigy amügy dolgozó; oder st. Puffer, himpellér, kontár.

Huf, der, köröm; gespaltener Huf, hasadt köröm, csűrök; ungespaltener Huf, merő köröm.

Hufe, die, eine in verschiedenen Gegenden verschiedene Anzahl Acker, mint-egy harmincz hód szántóföld v. telek.

Hufeisen, das, patkó; es dem Pferde auflegen, meppatkolni a' lovat.

Hufengeld, das, szántóföld vám.

Hufnagel, der, patkószög.

Hufschmied, der, patkoló kovács.

Hufschlag, der, lópatkolás; lónyom; vizparti út.

Hugenotte, der, Hugonotta, így neveztek eleinte Franciaországban a' protestansokat.

Huhn, das, pl. die Hühner, tyúk, t. i. kakas, tyúk együtt; junge Hühner, csirkék, csibék.

Hui, oder hui! Interj. nosza, nosza rajta; in einem Hui, egy szempillantásban, egyszerre.

Hübel, der, st. Hügel, domb, halom; am Leibe, púp, domborodás t. i. a' testen.

Hübsch, adj., st. schön, szép, kellemetes; st. artig, fein, csinos, ékes, takaros; st. gut, jó, derék; st. vorzüglich, jeles; f. ziemlich viel, 1. B. ein hübsches Vermögen, Geld haben, szép vagyonnal, szép v. sok pénzzel bírni; adv. takarosan, jelesen, szépen, kellemetesen.

Hüfner, Hüfener, der, harmincz hód földes paraszt; szántóvető.

Hüftbein, das, Hüftknochen, der, csipőcsont.

Hüfte, die, csipő.

Hüftenlahm, adj., tört csipőjű, csipőre sánta.

Hüftverrenkung, die, a' csipő kifordulása.

Hüftweh, das, csipőfájás, farzsába.

Hügel, der, halom, domb; am Leibe, bibircsó a' testen, púp, domborodás.

Hügeln, das, halmocska.

Hügelicht, adj., halom forma.

Hügelig, adj., halmos, dombos.

Hühnchen, das, csirke, csibe.

Hühneraar, der, kánya.

Hühnerauge, das, tyúkszem.

Hühnerbiß, der, Pflanzen, hizovány; tyúkhúr; apró len; mezei tyúkszemű; sikcsillag.

Hühnerbraten, der, sült tyúk.

Hühnerbrühe, die, tyúkhúslev.

Hühnerdarm, der, tyúknak belső része, tyúkbél; Vogelkraut, gyenge lúdhúr, tikhúr.

Hühnerdieb, der, tyúktolvaj, tyúkzi-vány, tyúklgpó.
 Hühnerrei, das, tyúktojás, tikmony.
 Hühnerfeder, die, tyúktoll.
 Hühnerfleisch, das, tyúkhús.
 Hühnergeper, der, csirkésző kánya v. héjja.
 Hühnerhändler, der, tyúkkal kereske-dő, tyúkász, tikász.
 Hühnerhandel, der, tyúkkal kereske-dés, tyúkászkodás.
 Hühnerhaus, das, tyúkól, tyúkrekesz, tikól.
 Hühnerhund, der, foglyász kutya.
 Hühnerklee, der, kakukfű.
 Hühnerkohl, der, idem.
 Hühnerkorb, der, tyúkkosár.
 Hühnerlauf, die, tyúktetű.
 Hühnerleiter, die, tyúkülő.
 Hühnermann, der, tyúkász, tikász.
 Hühnermist, der, tyúkganék.
 Hühnernest, das, tyúkfészek.
 Hühnernetz, das, Hühnergarn, fogoly-háló.
 Hühnerstall, der, tyúkól.
 Hühnerstange, die, tyúkülő.
 Hühnersteige, die, tyúkülő; tyúkól.
 Hühnerweh, das, pip, nyavalya.
 Hühnerweib, der, tyúkdézma.
 Hühnerzins, der, tyúkadó.
 Hühnerzucht, die, baromfitartás.
 Hülfsbegierig, adj., segíteni kívánó.
 Hülfe, die, st. Beistand, segedelem, segítség; thätige Hülfe, munkás se-gedelem; Hülfe leisten, segíteni, se-gítségre lenni, segedelmet nyújtani; zu Hülfe kommen, segítségre jönni; zu Hülfe schicken, segítségére küldeni; mit Gottes Hülfe, Isten sege-delmével; gerichtliche Hülfe, tör-vényes oltalom, v. segedelem, véde-lem, gyámol.
 Hülfslich, adj., segítő; hülfsliche Hand leisten, segítő kezet nyújtani.
 Hülfsleistung, die, segedelemnyújtás, segítség, gyámolítás.
 Hülfslos, adj., segedelem v. segítség nélkül való, gyámoltalan.
 Hülfslosigkeit, die, gyámoltalanság, gyámoltalan állapot.
 Hülfsreich, adj., segítségre kész; hülfs-reiche Hand leisten, segítő kezet nyúj-tani, kész szívvel segíteni.
 Hülfsarmee, die, segítő sereg.
 Hülfsbedürftig, adj., gyámoltalan, se-gítség nélkül szűkölködő.
 Hülfsbrief, der, segítő levél.
 Hülfsbuch, das, segítő könyv.
 Hülfs-Casse, die, segítő pénztár.

Hülfsgehd, das, segítő pénz.
 Hülfsheer, das, segítő sereg.
 Hülfsmacht, die, szövetséges segítség v. segítő sereg.
 Hülfsmittel, das, zu etwas, segítő esz-köz, segedelem; gegen Krankheiten, orvosság, gyógyítószer.
 Hülfsquelle, die, segítség kútseje, se-gedelem forrása.
 Hülfssteuer, die, segedelem adó.
 Hülfsstruppen, die, segítő seregek.
 Hülfswissenschaft, die, segéd tudomány.
 Hülfswort, -Zeitwort, das, segítőige (verbum auxiliare).
 Hülfszahl, die, segítő szám.
 Hülle, die, fedél, fedezet, boríték; die Hülle und Fülle haben, a) élel-mének 's ruházatjának lenni: b) bő-viben lenni valaminek, p. o. pénz-nek.
 Hülsen, fedni, befedni, betakarni, el-rejteni; in etwas hülsen, valamibe rejteni v. takarni.
 Hülschen, das, vetemény tüzöczke.
 Hülse, die, bei Erbsen ic. hüvely, tok; beim Getreide, polyva, erdő; bei Weinbeeren, szőlőszem héjja; bei Nüssen, dióhéjja.
 Hülsen, sich, hüvelyesedni, hüvelyéből kifejteni.
 Hülsenartig, adj., hüvelynemű.
 Hülsenfrucht, die, hüvelyes vetemény.
 Hülsig, ad., hüvelyes, héjjas.
 Hümpeln, himpellérkedni, kontár-kodni.
 Hümpeler, der, himpeller, kontár.
 Hündchen, das, kutyácska, ebecske.
 Hündinn, die, szuka eb v. kutya.
 Hündisch, adj., kutyái; ebi; adv. kutya módra.
 Hüpfen, ugrálni.
 Hüpfen, das, ugrálás.
 Hürde, die, cserény, aszaló.
 Hütchen, das, kalapocská.
 Hüten, őrizni, őrizni valamit; das Haus hüten, a' házat őrizni az az otthon lenni; das Bett hüten, az ágyat őrizni, az az, az ágyban heverni, betegeskedni; sich hüten, őrizkedni, őni magát, vigyázni ma-gára; hüte dich, vigyázz, őrizkedj; Vieh weiden, legeltetni p. o. a' nyáját.
 Hüten, das, őrizés, őrzés.
 Hüter, der, őrző, ör, pásztor, csősz.
 Hüterlohn, der, őrzésbér.
 Hüttchen, das, kunyhócská.
 Hütte, die, kunyhó, kalyiba; st. Werk-

Hütte, műhely; f. Glashütte, Schmeltz-
hütte.
Hüttenarbeiter, der, hutás, hutákban
dolgozó.
Hüttenfräse, die, bányászti tüdő gyú-
ladás.
Hüttenmeister, der, hutamester.
Hüttenrauch, der, kunyhófüst.
Huld, die, kedvezés, jóakarát, kegyes-
ség, kegyes hajlandóság valakihez;
jemandes Huld erwerben, valaki jó
akarátját v. kedvét megnyerni.
Huldgöttinn, die, Grazie, kegyisten,
Grácia.
Huldigen, jemanden, hódolni, hűségre
esküdni; sich huldigen lassen, z. B.
von seinen Untertanen, elfogadni a'
hódolást; st. unterthänig seyn, enge-
delmeskedni valakinek.
Huldigung, die, hódolás, hűség aján-
lás, hűségesküvés.
Huldigungszeit, der, hódoláskori eskü-
vés, hűségesküvés.
Huldreich, adj., kegyes, kegyelmes;
adv. kegyesen, kegyelmesen.
Hummel, der, Erdbummel, poszméh;
Grashummel, mohos méh.
Hummen, ümmögni, hüngetni.
Hummer, der, Humber, ein Seehecht,
tengeri rák.
Humpe, die, der Humpen, Trinkgeschirr,
ivó kanta, nagy korsó, kupa.
Humpeln, tántorogni, biczegni.
Hund, der, kutya, eb; ein junger Hund,
kölyök kutya.
Hundearbeit, die, átkozott munka.
Hundesell, das, kutyaőr.
Hundesett, das, kutyaszőr, ebháj.
Hundesfleisch, das, kutya hús.
Hundegeld, das, csúspénz, kovás pénz;
csékély jutalom.
Hundegeschlecht, das, kutyanem, eb-
nem.
Hundejunge, der, kutyapeczér; sommi-
revaló, gazember.
Hundehaar, das, ebszőr.
Hundert, adj., száz, százan; zu Hun-
dert, százanként, százával; es waren
ihrer Hundert, százan voltak; Hun-
dert pro Cent, még meg annyi.
Hundert, das, száz, száza valaminek;
nach Hunderten einteilen, százán-
ként felosztani.
Hunderterlei, adv., százféle; st. vieler-
lei, igen sokféle, száz meg százféle.
Hundertfach, hundertfältig, adj., száz-
szoros; adv. százszorosan.
Hundertjährlig, adj., százesztendei;
száz esztendő.

Hundertmal, adv., százszor.
Hundertmalig, adv., százszori.
Hundertste, der, die, das, századik.
Hunderttausend, százezer.
Hundertweise, adv., százanként.
Hundescheu, adj., kutyától féltő.
Hundsaffe, der, ebfejű majom.
Hundsbeere, die veresgyűrű bogyo.
Hundsbiß, der, kutyaharapás.
Hundsfotterei, die, gázság, gonoszság.
Hundsföttisch, adj., gonosz, álnok;
adv. gazul, gonoszul.
Hundsfott, der, hunczfut, gazember.
Hundsigel, der, kutya súdisznó.
Hundstag, der, kánikulai nap, hévnap.
Hundswuth, die, kutya megveszése.
Hundszahn, der, kutya fog; st. Epiz-
zahn, szemfog.
Hunger, der, éhség, éhezés; Hunger
haben, éhezni, megéhezni; ich habe
Hunger, ehetném; st. Hungerstoth,
éhség; st. Begierde nach etwas, nagy
kívánság, szomjúság, rendkívül va-
ló vágyás valamire, éhezése vala-
minek.
Hunger-Cur, die, koplalással való or-
voslás; die Hunger-Cur brauchen, ki-
éhezni a' betegséget.
Hungerig, adj., éhes, éhező; trop. be-
gierig nach etwas, valamire nagyon
vágyó, valamit szomjúhozó.
Hungern, éhezni, kívánni az ételt; sich
der Speisen enthalten, megtartóztat-
ni magát az evéstől, koplalni; trop.
begierig nach etwas seyn, nagyon ki-
vanni v. szomjúhozni valamit.
Hungerstoth, die, éhség.
Hungertod, der, éhelhalás.
Hure, die, kurva; szajha.
Huren, kurválkodni, paráználkodni.
Hurenhaus, das, bordélyház.
Hurenjäger, Hurer, der, lator.
Hurenkind, das, fattyú gyermek.
Hurenleben, das, elvetemedett parázna
élet.
Hurenwirth, der, bordélytartó.
Hurerei, die, latorkodás, kurválkodás.
Hurerisch, adj., fajtalan buja, paráz-
na; adv. fajtalankodva, paráznál.
Hurtig, adj., gyors, serény, virgoncz;
adv. gyorsan, serényen, virgon-
csan.
Hurtigkeit, die, gyorsaság, virgoncz-
ság, serénység.
Husar, der, huszár.
Husarenpferd, das, huszárlóva.
Husaren-Regiment, das, huszárezred.
Husaren-Rittmeister, der, huszárkapi-
tány, kapitány a' husároknál.

Hufch, adv., nyomban, tüstént.
 Hufchen, sietve ellodulni, elillantani.
 Hufit, der, Huszszita, Husz János követője.
 Hufen, köhögni, kehegni, hurutolni.
 Hufen, daß, köhögés, hurút, hurutolás.
 Hut oder Huth, die, vigyázás, vigyázat, őrizet, gondviselés valamire; auf seiner Hut seyn, magára vigyázni; st. Weide, legelő, legelőhely.
 Hut, der, kalap, süveg; ein Hut zu der, egy süveg nádméz v. ozúkor.
 Hutband, daß, kalappántlika.
 Hutfabrik, die, kalapfabrika.
 Hutfeder, die, forgó, kalapbokréta.
 Hutform, die, kalapforma.
 Hutfutter, daß, a' kalapbélles.
 Hutfutteral, daß, kalaptok.
 Hutgerechtigkeit, die, legeltetés juss.
 Huträmpe, die, kalapkarima, kalapszéle.
 Hutlos, adj., kalaptalan, süvegtelet, őrizetlen.
 Hutmacher, der, kalapos, kalaposináló.

Hutsche, die, hinta, hintóka.
 Hutschen, hintálni magát.
 Hutschleife, die, kalapra való pántlikabokor.
 Hutschnur, die, kalapsinór.
 Hutsod, der, kalapkapta.
 Hutsülpe, die, kalapkarima.
 Huttresse, die, paszamán a' kalapon.
 Hugel, die, aszalmány, aszalt gyümölcs.
 Hyacint, die, jáczint virág.
 Hyacint, der, jáczintkő.
 Hyäne, die, hiéna eb.
 Hymen, der, házasságisten, menyegző v. öszvekelés istene.
 Hymne, die, dicséret ének.
 Hypochondrie, die, komor kórság, lépkórság.
 Hypochondrisch, adj., komorkórságos, lépkórságos.
 Hypothek, die, Verpfändung, Pfandverschreibung, ígért zálog, záloglekötés, ingatlan zálog.
 Hypothese, die, Wagesatz, vélekedés, vélekedő feltétel.

I.

Ibe, Ibenbaum, der, tiszafa.
 Ibis, der, czibik, ibismadár.
 Ich, pron., én; ich selbst, én magam; ich sehe dich, látlak; ich sehe es, látom, 's a' t.
 Ichographie, die, talprajzolás, talprajz.
 Ideal, daß, mustrakép v. képzelet, képzeleti valóság.
 Idealisch, adj., mustrául, képzelt; adv. képzelve.
 Idealismus, der, tüneti tudomány.
 Idee, die, képzelet, gondolat, képzelmény.
 Ideenrang, der, képzelet vagy gondolat folyamata.
 Ideenreihe, die, gondolat rendje.
 Ideenverbindung, die, képzeletek öszveköttése.
 Idille, die, ein Hirten-Schäfergedicht, pásztori versezet.
 Idiot, der, ein Unwissender, együgyű, tudatlan.
 Igel, der, süldisznó, sündisznó, tövises disznó, tuskésborz.
 Ignoriren, etwas nicht wissen, tudatlan lenni valamiben, nem tudni vala-

mit; etwas nicht wissen wollen, nem akarni tudni semmit valamiről.
 Ihm, d. i. demselben, neki.
 Ihn, d. i. denselben, őt, őtet, azt.
 Ihnen, nekik; azoknak; az Úrnak, az asszonynak.
 Ihr, pronom., neki, annak, t. i. az asszonynak, v. más anya nemű dolognak; als plur. j. B. ihr saget, azt mondjátok; ihr wisset, azt tudjátok; ihr, ihre, ihr, az övé, az ő, t. i. az asszonyé, leányé ée; ihr Mann, az ő férje.
 Ihre, plur., az uraké, az asszonyoké.
 Ibreitwegen, Ibrethalben, um Ibreitwillen, d. i. wegen ihrer Person, wenn es sich auf eine oder mehrere bezieht, ő miatta, ő érte, ő miattok, ő érte; in der Anrede, an eine Person, az Urért, az asszonyért, az Ur kedvéért, az Ur miatt, 's a' t., oder an mehrere, az Urakért, az asszonyságokért 's a' t.
 Ihrige, der, die, daß, pron., az övé, a' magáé; in der Anrede, j. B. ich bin der Ihrige, vagyok az Úrnak v. az asszonynak köteles szolgálja.
 Ihro, in Titulaturen, j. B. Ihro Durch-

laucht, Herczegségod; Ihre Gnaden, Nagyságod.

Ihren, d. i. Ihr heißen, kendezeni valakit, kend valakinek mondani.

Illumination, die, kivilágosítás.

Illuminiren, j. B. ein Haus, kivilágosítani a' házat v. ablakokat; st. eine Zeichnung ausmalen, kiszínelni, színnel bevonni, p. o. a' képet, mappát v. földképet.

Istif, der, görény.

Im, st. in dem, a' —ban, o' —ben, im Meere, tengerben; im Zorne, haragomban, haragjában; im Scherze, tréfából.

Imbiß, der, etwas Essen, salát, harapás, falatozás; st. Frühstück, fölöstök, früstük, reggeli falatozás.

Imker, der, Bienenwärter, méhész.

Immer, adv., mindig, mindenkor, szüntelen; auf immer, örökre; st. gewöhnlich, j. B. er kommt immer zu spät, ő rendszerént v. többnyire későn szokott jönni; st. nur auch, bár, is, is bár; j. B. wer er auch immer sein mag, akárki legyen is, legyen bár akárki; doch, j. B. es ist immer nicht recht, mégse jól van; nur, beim Imperat. csak; j. B. er mag immer kommen, jöjjön csak; st. meinestwegen, nem bánom, én miattam elmehetsz; von Tag zu Tag, napról napra; die Zeiten werden immer trauriger, az idő napról napra torhosodik v. mostohább lesz.

Immerdar, adv., mindenkor.

Immerfort, adv., folyvást, egy folytában.

Immergrün, daß, rózsás fűfű, tartós-fű, mindig zöld; meténg, bőrvény.

Immerhin, adv., mind tovább tovább p. o. menni; st. meinestwegen, nem bánom, én miattam lehet; es mag sein, legyen, legyen úgy.

Immermehr, richtiger immer mehr, mind inkább, inkább.

Immerwährend, adj., szüntelenvaló, mindenkori, szüntelen tartó; adv. szüntelen, mindenkor, mindig.

Immerzu, adv., st. immer, szüntelen mindenkor.

Immittelst, adv., azon közben.

Immobilienvermögen, daß, ingatlan v. sekvő jószág v. vagyon.

Immobilien, die, unbewegliche Güter, ingatlan jószágok.

Immortalität, die, halhatatlanság.

Imperatio, der, parancsoló mód.

Impertinent, adj., goromba, gorombáskodó; adv. gorombául.

Impertinenz, die, gorombaság.

Impetrant, der, jószágnyerő.

Impfen, st. pflanzen, von Bäumen, Blättern, oltani, beoltani.

Impfling, der, beoltandó t. i. gyermek v. beoltatott.

Impfung, die, das Pfropfen, oltás; der Blättern, beoltás, himlő oltás.

Imponiren, tekintetet szerezni magának valamivel.

Imponirend, imposant, adj., hathatós, dicső.

Impost, der, vám, adó; Kämpfer, in der Baukunst, bálhajítás tartó oszlop.

Impostiren, adózóvá tenni.

In, praep. auf die Frage wohin?

—ka, —be, p. o. fogságba, tömlöczbe; auf die Frage wo, worin?

—ban, —ben, p. o. városban, kertben; —ra, —re, p. o. muzsikára tanítani valakit; —on, —ön, p. o. a' napon, levegőn sétálni; auf die Frage wann? —ban, —ben,

alatt, mulva, —on, —en, —ön, p. o. azokban az esztendőekben; in dem Sommer, im Sommer, nyáron;

im Winter, télen; in kurzer Zeit, rövid időn, rövid idő mulva, rövid idő alatt; auch drückt in die Art und Weise aus, j. B. in Wahrheit, igazán;

im Ernste, tréfa nélkül, valóban; im Scherze, tréfából; im Ueberflusse, bőven, bőséggel; in die Höhe, in die Breite, magasságát, szélességét véve.

Inbegriff, der, öszveség, summa.

Inbrunst, die, buzgóság, áhítatosság, ájtatosság t. i. az imádkozásban.

Inbrünstig, adj., buzgó, áhítatos, ájtatos; adv. buzgón, áhítatosan, ájtatosan.

Incaminiren, elrendelni.

Incarnat, daß, test szín.

Incognito, adv., ismeretlen, j. B. reisen, idegen név alatt utazni, titkolt névvel utazni.

Incognito, daß, névváltoztatás, személytitkolás.

Incommodiren, alkalmatlankodni.

Incomplet, adj., hiányos, csonka; adv. hiányosan.

Inconsequent, adj., von Sachen, magával ellenkező, változó, tétovázó; adv. tétovázva; inconsequent handeln, maga ellen cselekedni, tétovázni.

Inconsequenz, die, magával ellenkezés, tétovágás.

Inconvenienz, die, illetség.

Indem, Conj., d. i. während der Zeit, az alatt míg; st. weil, mivel, mint-hogy; da, als, midőn; so daß, úgy-hogy, úgy tudniillik hogy, ée.

Indessen, adv., az alatt, azonközben; st. dessen ungeachtet, azonban, mind-azáltal; übrigen, aber, egyéba-ránt, de különben.

Index, der, lajstrom, mutatótábla.

Indianer, der, Indus, Indiai.

Indig, Indigo, der, indig, kék festék; die Pflanze, indikfű.

Indigenat, daß, hazafiság jussa.

Indigestion, die, nem emésztés, emészt-hetetlenség.

Indirect, adj., nem egyenesen, fél-sze-gesen.

Indiscret, adj., unbescheiden, illetlen, nemtelen; ohne Rücksicht, telíntet megvető; adv. illetlenül, nemtele-nül.

Industrie, die, szorgalmatosság, se-rénység, munkásság.

Ineinander, egymásba, össze.

Infam, adj., becstelén; adv. bectele-nül.

Infamie, die, bectelenség.

Infant, der, a' Spanyol korona örö-köse v. Spanyol királyfi.

Infanterie, die, gyalogság, gyalog ka-tonaság.

Infanterist, der, gyalog katona.

Infantinn, die, a' Spanyol király le-ánya.

Infel, Inful, die, püspöki süveg.

Inflammation, die, gyúladás, tüzeség a'testen.

Information, die, st. Unterricht, tanít-ás, oktatás; daß Geschäft des Leh-rers, házi tanítás, nevelő v. tanítói hivatal.

Informator, der, házi tanító v. nevelő.

Informiren, tanítani, tanítani.

Infusions-Thierchen, die, ázaléksérgek.

Ingeheim, oder in Geheim, titkon.

Ingleichen, adv., és, is, továbbá, ezen felyül, ismét, nem különben.

Ingredienz, die, álló része valaminek, keverék rész.

Ingrimm, der, fenekedés, titkolt mér-gelődés.

Ingwer, der, gyömbér.

Inhaber, der, birtokos.

Inhalt, der, a) von körperlichen Din-gen, bennék; b) trop. von einer Re-de, von einem Buche, foglalat, sum-ma, kerület.

Inhaltreich, adj., bőfoglalatú, sokat magába foglaló.

Inhaltsangabe, Inhaltsanzeige, die, fog-lalat előadás, summája valaminek.

Inhaltsvoll, adj., sokat befoglaló.

Inhibiren, megtiltani.

Injurie, die, igazságtalanság, bosszan-tás.

Inländer, der, hazafi, belföldi.

Inländisch, adj., hazai, belföldi, p. o. bor.

Inlage, die, békapcsolat, bennék.

Inliegend, adj., bé- v. belézárt, benne lévő.

Inmann, der, plur. die Inleute, zsel-lér, lakó.

Inmittelst, adv., azonban, mindazál-tal; különben.

Inne, adv., a' közepén, benne; von in-nen, belőlről, belől; inne haben, a) bírni valamit, birtokában lenni valaminek, b) tudni, érteni; inne behalten, magában tartani; inne hal-ten, megállapodni, megállani; inne werden, megtudni v. kitudni vala-mit, észre venni.

Innen, adv., belől; von innen, belől-ről; nach innen zu, befelé, belől, benne.

Innere, adj., der, die, daß, belső.

Innere, daß, belseje v. belsője valami-nek.

Innerhalb, adv., — n belől, p. o. a' köfalón belől; alatt, t. i. idő alatt.

Innerlich, adj., belső; adv. belől, be-lőlről.

Innerst, adv., belsőképpen.

Innerste, adj., der, die, daß, legbel-sőbb.

Innerste, daß, belsője v. belseje vala-minek, belső részek; in das Inner-ste jemanden blicken, belátni valaki szívébe.

Innig, innigst, adj., belső, legbelsőbb; innige Freundschaft, szoros v. belső barátság; adv. belsőképpen, telyes szívből.

Innigkeit, die, buzgó v. belső indulat.

Inniglich, adv., belső indulattal, buz-gón, belsőképpen.

Innung, die, Zunft, czéh.

Inoculation, die, beoltás.

Inoculiren, beoltani.

Inß, st. in daß, a' — ba, a' — be, p. o. a' szobába, a' tűzbe.

Insaß, der, zsellér, lakó.

Inßbesondere, adv., különösen, kivált, kiváltképpen.

Inßchlitt, daß, sadgyú.

Inschrift, die, folyóírás, felírás, felíírás.

Insect, das, bogár.

Insel, die, sziget.

Inselbewohner, der, sziget lakosa.

Inseldchen, das, szigetcseke.

Inseldgruppe, die, szigetcsoport.

Inselland, das, szigetektől álló tartomány.

Inseldreich, adj., szigetekkel bővelkedő.

Inseldvolf, das, szigeti nép.

Inseldwelt, die, a földnek szigetekből álló része.

Insgeheim, adv., titkon.

Insgeheim, adv., közönségesen, többnyire.

Insgeheimt, adv., öszveségesen, mind öszve.

Insiegel, das, pecsét.

Insinuiren, kézhez adni; sich, magát beszínleni.

In so fern, in wie weit, a' mennyiben, a' mennyire.

Insonderheit, insonders, st. vorzüglich, különösen, kiváltképpen.

In so weit, a' mennyiben, a' mennyire.

Inspection, die, Aufsicht, fő vigyázóság, rávigyázó tisztség.

Inspector, der, vigyázó, főgondviselő, fővigyázó tiszt, főügyelő tiszt.

Installation, Installirung, die, béiktatás, hivatalba állítás.

Installiren, béiktatni a' hivatalba, állítani.

Inständig, adj., buzgó, nagy, hathatós p. o. kérés; adv. buzgón, nagyon, hathatósan; inständigst, igen buzgón, igen nagyon.

Instanz, die, törvényszék; Bittschrift, könyörgőlevél, esedezőírás.

Instinct, der, természetösztön, állatiösztön.

Institut, das, intézet.

Instruction, die, d. i. Unterricht, tanítás; Vorschrift, utasítás.

Instructor, der, tanító.

Instruiren, tanítani; utasítást adni.

Instrument, das, d. i. Werkzeug, eszköz, szerszám, műszer; ein musikalisches Instrument, muzsika műszer; st. schriftlicher Auftrag, bizonyítóírás, oklevél.

Instrumental-Musik, die, műszeres muzsika.

Instrumentmacher, der, muzsika mives, muzsika szerszám csináló; fortepiánomives.

Insulaner, der, szigeti.

Insurgent, der, beim ungrischen Adel,

felkelő-nemes katona, felkelő nemesség; pártütésre felkeltek.

Insurrection, die, ungarische, katonai felkelés a' Magyar nemességnél; pártütés.

Intabulation, die, béírás.

Intabuliren, jemanden, béírni az adós kölcsönözői közé.

Intelligenz, die, tudomány, esméret.

Intelligenz-Blatt, das, hirdető v. tudósító levelek, tudósítások, jelentések.

Intention, die, szándék, igyekezet.

Interdict, das, tilalom.

Interessant, adj., einnehmend, magát kedveltető, kellemetes, mulatságos; st. wichtig, fontos, derék; st. vorthellhaft, hasznos; adv. kellemetesen, fontosan, hasznosan.

Interesse, das, Vortheil, haszonvétel; Theilnahme, részvétel; das Ansehende, gyönyörűség, gyönyörködés.

Interessen, die, pl., uzsora, kamat, interest, tőkepénzbér.

Interessent, der, részes, részvevő, társ valamiben.

Interessiren, gyönyörködtetni; i. B. das interessirt mich, ez engem gyönyörködtet; st. angeben, illetni, rá tartozni; st. nützen, használni, hasznosnak lenni, valakire nézve; sich für etwas interessiren, részt venni valaminek elősegéllésében; sich für jemanden interessiren, pártját fogni valakinek, elősegélleni valakinek az ügyét.

Interessirt, adj., theilnehmend, beetheligt, részes, részt vevő valamiben; eigennützig, önnhasznú, haszonkereső.

Interjection, die, közbevető szó.

Intermezzo, das, közbejövétel.

Intervall, das, köz, időköz.

Intimation, die, parancsolat közlés, megjelentés.

Intolerant, adj., unduldsam, türeelmetlen.

Intoleranz, die, türeelmetlenség.

Intrigue, die, Aralst, mesterséges ravaszkodás, óskálódás.

Intriguen, Kniffe, die, pl., ravaszkodások, álnokságok.

Intriguenmacher, der, álnokmester.

Invalid, adj., dienstunfähig, hazagyengült, hazavénült, kór, elbetegedett p. o. katona.

Invalid, der, kórkatona.

Invalidenhaus, das, katona kórház.

Invasion, die, ellenséges bérontás.

Inventarium, das, Bestandverzeichnis, mutató táblája v. jegyzéke a' találtató v. valahol együtt lévő dolgoknak.

Inventiren, rendre nézni és feljegyezni.

Inventur, die, rendre vizsgálása és feljegyzése a' valamelly helyhez tartozó dolgoknak.

Inwärts, adv., befelé.

Inwendig, adj., belső; adv. belől.

Inwendige, das, belsője v. belseje, belső része valaminek.

In wie fern, in wie weit, a' mennyiben.

Inwohner, der, lakos.

Inzwischen, adv.; st. unter der Zeit, az alatt, azon idő alatt, azonban, azon közben; st. übrigens, egyébaránt; dessen ungeachtet, mindazáltal.

Irden, adj., föld, földbőlvaló; aus Topfererde, agyag, csörép; z. B. irdenes Geschirr, csörép edény.

Irdisch, adj., földi, földbőlvaló; auf der Erde befindlich, földi, földön lévő, világi; irdische Güter, földi jószág, világi vagyon.

Irgend, oder irgend, adv. st. vielleicht, talám, talán; ungefähr, mintegy; dann und wann, néha, néha néha; in Verbindung mit jemand, einer ic., z. B. irgend jemand, irgend einer, eine, eines, valaki; irgend etwas, valami, valamelly; irgend wo, valahol; irgend wohin, valahová; irgend woher, valahonnan, valahonnét.

Ironie, die, gúnyolódás, gúnyszó.

Ironisch, adj., gúnyoló, gúnyolódó; adv. gúnyolódva.

Irr, adj., tévelygő, bujdosó; z. B. irre gehen, reiten, eltévedni a' menésben, lovaglásban; irre führen, eltántorítani valakit az igaz útról; irre machen, eig. eltévesztetni valakivel valamit; dann aber st. stören, megzavarni, megháborítani valakit; oder Zweifel in jemanden erregen, megtántorítani valakit reménységében, bizodalalmában; irre seyn, d. i. irren, megtévelyedni, hibázni; ungewiß seyn, bizonytalanságban lenni, lebegni; bestürzt werden, megzavarodva lenni; irre werden, d. i. megtévedni, eltévesztetni valamit; ärrisch werden, megtébolyodni; st.

ohne Verstand, wahnstinnig, megháborodott elméjű; irre reden, félre beszélni.

Irr, die, tévelygés; in der Irr gehen, tévelyegni.

Irregulär, adj., regulátlan, rendetlen.

Irregularität, die, regulátlanság, rendetlenség.

Irren, tévelyegni; st. fehlen, hibázni, eltévelyedni, tévedésben lenni; sich irren, készakartva hibázni, megcsalatozni, elvéteni valamit; wenn ich mich nicht irre, ha nem hibázom, ha meg nem csalatozom; st. verwirren, megzavarni, összezavarni valamit valamiben.

Irren, das, hibázás, tévelygés.

Irrenhaus, das, bolondok háza.

Irrgang, der, bolygóút, bolygóhely.

Irrgarten, der, bolygókert, bolyongókert.

Irrgeist, der, kóborló.

Irrgläubig, adj., tévelygő hitű.

Irrglaube, der, tévelygő hit.

Irrig, adj., tévelygő; st. falsch, unrichtig, hamis, nem igaz; adv. hamisan.

Irrlehre, die, tévelygő tudomány.

Irrlicht, das, bolygótűz, lidércz.

Irrpfad, der, tévelygő ösvény.

Irrstern, der, bolygócsillag.

Irrthum, der, tévelygés, hiba, hibázás; in einem Irrthume gerathen, hibát ejteni; sich in einem Irrthum befinden, tévelygésben lenni; aus Irrthum etwas thun, tévedésből tenni valamit.

Irrung, die, tévelygés; st. Verwirrung, zavarodás; st. Uneinigkeit, egyenotlenség.

Irrwahn, der, tévelygő vélekedés.

Irrweg, der, bolygó út; auf einen Irrweg gerathen, eltévelyedni az igaz útból v. úttól.

Isabellfarbe, die, mézszin, barnás sárga szín.

Isengrimm, der, dichterisch für Wolf, farkas; trop. ein mürrischer oder trostiger Mensch, durczás ember.

Isoliren, külön szakasztani, elválasztani, külön választani.

Isolirt, adj., elválasztott, különválasztott, magános; adv. különválva.

Isop, der, izzóp.

Italien, Olasz ország.

Italiänisch, adj., olasz; adv. olaszúl.

Italisch, adj., olaszországi.

Jod.

- Ja**, adv., antwortend, igenis, úgy van; oder st. allerdings, úgy vagyon; ja, fogar, sőt, sőt még, de még; ja vielmehr, sőt inkább, mindjárt, igen bizony; schlechterdings, egyáltalában, minden esetre; allein, aber, bei Einwendungen, de, hanem; freilich, hiszen; ja so! úgy e! vagy úgy! — ja sagen, igent mondani; ja wohl, valóban, úgy vagyon, úgy bizony.
- Jacht**, die, Jachtschiff, das, sebes v. pósta hajó.
- Jachte**, die, német dolmány.
- Jacob**, Jacob, keresztnév.
- Jacobsbirne**, die, Jakabkörtvély.
- Jacobsklume**, die, Jakabnap aggófű.
- Jacobstab**, der, kászáscsillag.
- Jacobstraße**, die, téjút, országútja.
- Jäcchen**, das, ujjas derékra való.
- Jäger**, der, vadász.
- Jägerbursch**, der, vadász inás.
- Jägerci**, die, das Jagdwesen, vadászás, vadászat.
- Jägerinn**, die, vadászné.
- Jägerisch**, adj., vadászi; adv. vadász módon.
- Jäh**, adj., st. schnell, sebes, gyors; unvermuthet, véletlen, hirtelenvaló; heftig, übereilt, heves, heves természetű, indultatos; st. abhändig, abschüßig, meredek p. o. hegy; adv. sebesen, gyorsán; hirtelen; nyakrafőre; steil, meredeken.
- Jähe**, die, sebesség, gyorsaság, hirtelenség; meredekség; heveség, indultatosság.
- Jähling**, adj., hirtelenvaló, sebes, véletlen; adv. hirtelen, sebesen; meredek.
- Jähorn**, der, hirtelen harag, megmérgeződés.
- Jähornig**, adj., hirtelen haragú, mérges; adv. mérgesen, megmérgeződve.
- Jährig**, adj., esztendei, egy esztendő; esztendeig tartó.
- Jährlich**, adj., esztendei, esztendőnként való; adv. esztendőnként, minden esztendőben.
- Jährling**, der, von Thieren, esztendő, p. o. bány.
- Jämmerlich**, adj., nyomorúságos, nyomorult, siralmas; adv. nyomorúságosan.
- Jämmerlichkeit**, die, nyomorúság, nyomorult állapot.
- Jagd**, die, vadászat, vadászás; auf die Jagd geben, vadászni menni; das Wild, állatok vadászása; bohe Jagd, nagy vadak üzése v. vadászása, nagy vadra vadászás; niedere Jagd, apró vadra vadászás; st. Angriff, üzés, kergetés; Jagd auf etwas machen, üzni, kergetni valamit segyverrel.
- Jagdbar**, adj., vadászható.
- Jagdbediente**, der, vadászóinas.
- Jagdbezir**, der, vadászat határa.
- Jagdflinte**, die, vadászpuska.
- Jagdflur**, die, vadászatra alkalmas térség v. tájjék.
- Jagdgarn**, das, vadászhaló.
- Jagdgesellschaft**, das, késérő vadászok.
- Jagdgeräth**, das, vadászszerszám.
- Jagdgerecht**, adj., vadászáshoz értő, tanult vadász.
- Jagdgerichtigkeit**, die, vadászat jussa, vadászatravaló juss.
- Jagdgöttinn**, die, vadászat istenasszonya, Diána.
- Jagdhauß**, das, vadászház.
- Jagdhorn**, das, vadászkürt.
- Jagdhund**, der, kopó, vadászkutya; agár, 's a' t.
- Jagdjunge**, der, vadászfizikó.
- Jagdkleid**, das, Jagdkleidung, die, vadász öltözet.
- Jagdkunst**, die, vadász mesterség.
- Jagdmesser**, das, vadászkés.
- Jagdmeister**, der, vadász mester.
- Jagdnetz**, das, vadászhaló.
- Jagdnutzung**, die, vadászat használása.
- Jagorden**, der, vadászrend.
- Jagdordnung**, die, vadászati rendelés v. rendtartás.
- Jagdrecht**, das, vadászati juss.
- Jagdrevier**, das, szabadvadászat határa.
- Jagdspiel**, der, vadászdárda.
- Jagdsprache**, die, vadász nyelv.
- Jagdtag**, der, vadászat napja.
- Jagdtasche**, die, vadásztáska, v. tarisznya.
- Jagdwesen**, das, vadászat.
- Jagdzeit**, die, szabad vadászat ideje.

Jagdzeug, *das*, vadászati eszköz v. szer-
szám.

Jagen, 1) *d. i.* sich schnell bewegen, im
Gehen, sebesen szafadni; im Rei-
ten, nyargalni, vágtatni; *st.* eilen,
sietni; Jagd halten, vadászni, vadá-
szatot tartani; 2) mit Gewalt ent-
fernen, elűzni, elkergetni; *st.* verfol-
gen, űzni, kergetni; vertreiben, el-
hajítani, elkergetni; jemanden aus
der Stadt jagen, kiűzteni, kiűzni
valakit a' városból; *trop. j. B.* ein
Messer durch den Leib jagen, valakit
késsel keresztül űzni; sich eine Ku-
gel durch den Kopf jagen, magát föbe-
lőni; alles durch die Gurgel jagen,
mindenét a' torkára vesztegetni, az
az, megenni, inni.

Jagen, *das*, futás, nyargalás; vadá-
szat, vadászás.

Jaherr, *der*, mindent jóvá hagyó.

Jahr, *das*, esztendő; *das* neue Jahr,
új esztendő; ein volles, ein halbes
Jahr, egész, félesztendő; *das* vori-
ge Jahr, a' múlt esztendő; auf zwei
Jahre, két esztendőre; übers Jahr,
jövő esztendőre, esztendő múlva;
ein Jahr um's andere, esztendők-
ként, minden esztendőben; ein Jahr
alt, von Menschen, Thieren, wie auch
leblosen Dingen, esztendő, egy eszt-
endő; alle Jahre, Jahr aus Jahr
ein, minden esztendőben, esztendő-
ről esztendőre; zu Anfang, zu Ende
des Jahrs, az esztendő elején, vé-
gen; in seinen besten Jahren stehen,
legjobb idejében v. korában lenni;
in die Jahre kommen, korosodni, él-
tesedni; jemanden zum neuen Jahre
Glück wünschen, valakinek boldog új
esztendőt kívánni.

Jahrarbeit, *die*, esztendei munka.

Jahrbuch, *das*, év- v. korszönyv, kró-
nika.

Jahr- oder Jahresfest, *das*, esztendei
innep, esztendőként előforduló in-
nep.

Jahresfolge, *die*, esztendők rendje.

Jahresfrist, *die*, esztendő, esztendei
idő.

Jahreslauf, *der*, esztendő folyása, év-
folyamat.

Jahreswechsel, *der*, esztendő forgása,
évforgás.

Jahrgang, *der*, esztendő folyása, év.

Jahrgedächtniß, *das*, esztendőkéntva-
ló megemlékezés.

Jahrgeld, *das*, Jahrgelt, *der*, eszten-
dei fizetés.

Jahrgewächs, *das*, Jahrwuchs, *der*, esz-
tendei termés.

Jahrhundert, *das*, század.

Jahrlohn, *der*, esztendei fizetés, bér,
jutalom.

Jahrmarkt, *der*, vásár, országvásár.

Jahrmarktsgeschenk, *das*, vásárfia.

Jahrmarktsteute, *die*, vásárosok.

Jahrmarktswoch, *die*, vásárhét, vásá-
ros hét.

Jahrpacht, *der*, esztendőre való áren-
dálás.

Jahrrechnung, *die*, in der Chronologie,
esztendőszámlálás; eine jährliche Rech-
nung, esztendei számvetés.

Jahrrente, *die*, esztendei jövedelem.

Jahrsschluß, *der*, esztendő bérekesz-
tése v. végezése; esztendővégi szám-
adás.

Jahrstag, *der*, esztendőként előfor-
duló nap; *st.* Geburtstag, születése
napja.

Jahrzeit, *die*, Jahreszeit, esztendő
rész; die vier Jahreszeiten, az esz-
tendő négy részei.

Jahrtausend, *das*, ezered, ezerév, ezer-
esztendő.

Jahrzahl, *die*, esztendőszám; *st.* Jahr-
rechnung, esztendőszámlálás.

Jahrzehend, *das*, esztendő tized, tízév.

Jambisch, *adj.*, szökölábas, t. i. vers.

Jammer, *der*, jajgatás; *st.* Elend, nyo-
morúság; *st.* Mitleiden, j. B. etwas
mit Jammer ansehen, valamit szá-
nakozással nézni.

Jammerbild, *das*, csupa nyomorúság.

Jammergeschrei, *das*, nagy jajgatás,
óbégatás.

Jammerleben, *das*, nyomorúságos élet.

Jammerlied, *das*, Jammergejang, *der*,
gyászenek.

Jammern, jajgatni; szánakozásra in-
dítani; szánakozni rajta.

Jammern, *das*, jajgatás, szánakozás.

Jammertag, *der*, siralom napja.

Jammerthal, *das*, siralom völgye.

Jammervoll, *adj.*, siralmas, nyomorú-
ságos; *adv.* nyomorúságosan, siral-
masan.

Januar, Jenner, *der*, Januárus, Bol-
dogasszonyhava, vízöntőhava.

Jasagen, *das*, ráhagyás.

Jasmin, *der*, jázmin.

Jaspis, *der*, jáspis, jáspiskő.

Jauchzen, ujjongatni, örömeben ki-
abálni; vigadozni, örvendezni.

Jauchzen, *das*, ujjongatás, örömkial-
tás.

Jawort, *das*, megegyezés, ráhagyás, ráhagyó szó, igen szó.

Jaziger, *der*, Jász; *die* Jaziger, *a'* Jászok; *das* Land, *a'* Jászság.

Je, *adv.*, *st.* immer, mindenkor, szüntelen; *st.* jemals, valaha; *je* nachdem, *a'* mint, *a'* szerént *a'* mint; *je* — *je* —, *oder*: *je* — desto —, *je* eber, *je* lieber, minél előbb, mennél előbb lehet; *je* mehr und mehr, mind inkább inkább.

Je! Interj., *st.* ei, ib, bei Ausrufungen, ejnye, jaj! Herr je! ach Herr je! oh je! oh jaj!

Jedensfalls, *adv.*, minden esetre.

Jedennoch, *adv.*, mégis.

Jeder, jede, jedes, *pronom.*, kiki, minden, mindenki.

Jedermann, *pron. subst.*, minden, minden ember, mindenki, kiki.

Jederzeit, *adv.*, mindenkor.

Jedesmal, *adv.*, mindig, mindannyiszor.

Jedemalig, *adj.*, mindenkori.

Jedoch, *conj.*, mindazáltal, mégis, csakugyan.

Jedweder, jeglicher, *s.* jeder.

Jeber, *von* je her, eleitől fogva.

Jemals, *adv.*, valaha.

Jemand, *pronom.*, valaki; *ein gewisser* N., valami ember.

Jener, jene, jenes, *pron.*, amaz, amaz *a'*; *vor* *subst.* az *a'*, az az.

Jenseit, jenseits, *adv.*, túl.

Jenseitig, *adj.*, *a'* tulsó.

Jesuit, *der*, Jézuita.

Jesud, *der*, Jézus.

Jezig, *adj.*, mostani, mai.

Jeht, *adv.*, most, mostan; jeht — jeht, most — most; jeht erst, csak most, még csak most, most először; für jeht, mostanra, most.

Jezuweilen, *adv.*, néha, némelykor.

Joachim, Joakim, keresztnév.

Jobst, Jodók, keresztnév.

Joch, *das*, iga, járom; *das* Joch auflegen, járomba fogni; *ein* Joch Ochsen, egy iga ökör, egy pár járombeli ökör; so viel als ein Gespann Ochsen in einem Tage pflügen kann, egy hód v. hold szántóföld; Dienstbarkeit, szolgaság, iga, nyomorúság; *ein* Joch an der Brücke, hídláb, keresztgerendákból hídláb; Berge, sor hegyek, hegysor.

Jochbein, *das*, (Anat.), járomcsont.

Jochbrücke, *die*, gerenda lábokra rakott hid.

Jochochs, *der*, jármos ökör.

Jochriemen, *der*, igazsíj.

Johannisbeere, *die*, tengeriszőlő, vörös ribiszke.

Johannisbrod, *das*, Sz. János kenyere.

Johannisfest, *das*, Sz. János innep.

Johanniskäfer, *der*, nyárkezdeti cserebűly.

Johanniswürmchen, *das*, fénybogár.

Johanniter-Orden, *der*, Sz. János vitéz rendje, Máltai vitéz rend.

Journal, *das*, (zsúrnál), Tagebuch, mindennapi jegyzőkönyv; gelehrtes Journal, tudományos jegyzőkönyv, tudományos újság v. gyűjtemény; *st.* Rechnungsbuch, számadók.

Journalist, *der*, jegyzőkönyvíró; *der* die Aussicht darüber hat, bejegyző, bejegyzésre ügyelő, napoló jegyző.

Jubel, *der*, örömkialtás, örvendező kiáltozás, örömujjongatás, vigadozás, örvendezés.

Jubelfest, *das*, ötvenesztendei innep, öröminnep.

Jubelgesang, *der*, örömének.

Jubelgeschrei, *das*, örömkialtás, ujjongatás.

Jubelied, *das*, örömének, öröminnapi ének.

Jubelpaar, *das*, ötven esztendő házas pár.

Jubelvoll, *adj.*, örömmel telyes, örvendetes, örvendező, vígsággal telyes.

Jubeln, ujjongatni, örömében kiáltozni; örvendezni.

Jubiläum, *das*, félszázados v. százados öröminnepo valaminek, fé századinnep.

Jubiliren, *st.* jauchzen, örvendezni, örömében ujjongatni; hivatalából elbocsátni.

Juch! Juchheil éjhaj! ujjn!

Juchert, *der*, egy hód föld.

Juchten, Justen, *der*, bagariabőr, bagaria.

Juchzen, vigadozni.

Juden, vizketni; *impers.* es judt die Haut, vizketet *a'* bőr; *der* Kopf judt mir, vizketet *a'* fejem; *st.* fragen, reiben, vakarni, dörzsölni.

Juden, *das*, auf der Haut, vizketés, vizketegség; *das* Kratzen, vakarás.

Juch oder Jux, *der*, szenny, mocskok; tréfa.

Judas, Júdás.

Judasfuß, *der*, álnok csók.

Jude, *der*, zsidó; *st.* Wucherer, uzsorás.

Judenkirche, *die*, zsidó cserecsnye; *der* Baum, piros panyon.

Judenpech, *daß*, hegyszurok.

Judenschaft, *die*, zsidóság.

Judenschule, *die*, zsinagóga, zsidó gyülekezet.

Judenthum, *daß*, zsidóvallás.

Jugend, *die*, d. i. *die* Kinderjahre, gyermeki kor, gyermekség; *von* Jugend *auf*, gyermekségtől fogva; *in* der Jugend, gyermek koromban, kórod-ban, korában; *die* Jünglingsjahre, ifjúi kor, ifjúság; *st.* junge Leute, d. i. Knaben oder Mädchen, gyermekek, leányok — Jünglinge, ifjak, az ifjúság.

Jugendblüthe, *die*, az ifjúság virága.

Jugendfehler, *der*, gyermeki v. ifjúi hiba, ifjúság hibája.

Jugendfeuer, *daß*, Jugendhitz, *die*, ifjúi v. ifjúkori hevesség.

Jugendfreund, *der*, Jugendfreundinn, *die*, gyermekkori v. ifjúkori barátja v. barátnéja valakinek.

Jugendgöttinn, *die*, az ifjúság istenasszonya, Hébe.

Jugendjahre, *die*, pl. ifjúság esztendei.

Jugendkraft, *die*, ifjúi erő.

Jugendlich, *adj.*, ifjúi, ifjúkori; *adv.* ifjú módon.

Jugendlichkeit, *die*, ifjúi szépség.

Jugendreich, *der*, balgatagság, elkövetett ifjúi pajkosság.

Jugendunterricht, *der*, gyermektanítás, ifjak tanítása.

Jugendwelt, *die*, *die* Menschen *in* der frühesten Zeit, az ősz v. lág; *die* jungen Leute, az ifjúság, az ifjak.

Jüdin, *die*, zsidóasszony.

Jüdisch, *adj.*, zsidó; *adv.* zsidóul.

Jünger, *adj.*, Compar. *von* jung, ifjabb.

Jünger, *der*, *st.* Schüler, tanuló, tanítvány; *st.* Anhänger, követő, tanítvány.

Jüngferchen, *daß*, szüzecske, leányka.

Jüngferlich, (*besser* jungfräulich), *adj.*, szüz; *adv.* szüz módon.

Jüngling, *der*, ifjú, ifjú ember; *die* Jünglinge, az ifjak; trop. ein Jüngling *in* etwas seyn, járatlan, tapasztalatlan lenni valamiben, tudatlan, együgyű.

Jünglingsalter, *daß*, ifjúkor, ifjúság, fiatalkor.

Jüngst, *adv.*, d. i. neulich, a' minap, nem régiben.

Jüngste, *der*, *die*, *daß*, z. B. unter zweien, az ifjabbik; unter mehreren, a' legifjabb; *st.* letzte, neueste, a' legújabb, a' legutolsó; *der* jüngste Tag,

a' legutolsó nap; *daß* jüngste Gericht, az utolsó nap, az ítélet napja.

Jüngstbin, *adv.*, a' minap.

Julius, Sz. Jabbab hava, Július.

Jung, *adj.*, vom Menschen, a) als Kind, kis, kicsiny, gyenge, fiatal; b) als Jüngling oder Mädchen, fiatal, ifjú; junger Herr, úrfi; von Thieren, fiatal, kölyök fi; von Pflanzen, fiatal, gyenge; *st.* neu, z. B. junger Wein, új bor; junge Frau, ifjú asszony, menyecske; *daß* junge von der Sand, lúd aprólék; Junge werfen, megfiadzani, kölykezni.

Junge, *der*, *st.* Knabe, fiú gyermek; szikó, suhancz; *st.* Lehrling, inas; gyermek inas, siheder; ein läppischer junger Mensch, gyerek.

Jungenhaft, *adj.*, d. i. läppisch, gyermekes; *adv.* gyermekesen.

Junggefell, *der*, nőtelen ember v. legény; bei Handwerkern, fiatal mesterlegény, felszabadult legény.

Jungfer, *die*, (*besser* Jungfrau), hajadon, hajadon leány; eine züchtige Jungfer, szüz leány, szüz; *st.* Stubenmädchen, szobaleány; als Titel, leányasszony.

Jungferlich, *adj.*, szüz, hajadoni.

Jungfernbäutchen, *daß*, Jungfernschloß, *daß*, szüzhártya.

Jungfernbönig, *der*, fejér rajméz; se-jér színméz.

Jungfernkrankheit, *die*, fejér kórság, sáppadtság.

Jungfernnelke, *die*, leányszegfű.

Jungfernraub, *der*, leány elragadás.

Jungfernstand, *der*, szüzesség.

Jungfernsucht, *die*, fejér kórság.

Jungfernwach, *daß*, rajviasz.

Jungfernwein, *der*, repkény, borostyán.

Jungferschaft, Jungfrauschaft, *die*, szüzesség.

Jungfrau, *die*, szüz leány; ein Gestirn, a' szüz nevű csillagzat.

Junius, Sz. Iván hava, Június, Pünköst hava.

Junfer, *der*, úrfi, nemes ifjú; nemes ifjú ember.

Juwel, *daß*, *die* Juwelle, drágakő.

Juwelenbändler, *der*, drágakő-vagy gyöngyáros.

Juwelenhandel, *der*, drágakőárosság, gyöngyárosság.

Juwelenschmuck, *der*, drágakövekből álló ékesség.

K.

Unmerk. Das unter K Fehlende suche man unter E.

Kabale, die, titkos mesterkedés, titkon forralt ravaszság.

Kabel, Kabeltau, das, für den Anker, vasmacskakötél; für das Schiff, hajókötél, alattság.

Rachel, der, Ofenachel, kályhacserép, csempe, kályha.

Rachelofen, der, kályhakemencze.

Rader, der, toka.

Räfer, der, bogár, cserebűly.

Räfig, der, kalitka, kaliczka.

Räbchen, das, csanakocska, sajkácska.

Rälbchen, das, borjúcska.

Rälberbraten, der, borjúpecsenye.

Rälberkeule, die, borjúczomb.

Rälbermagen, der, (Rälbslab), borjúgyomor, oltó.

Rälbern, adj., borjú, borjúi, borjúbólvaló.

Rälbern, verb., d. i. lustig seyn, wie ein Kalb, muthwillig seyn, jó kedvében viczkáندozni v. ugrálni.

Rälberviertel, das, borjú fertály v. címer.

Rälberzahn, der, borjúfog; in der Baukunst, apró fogacskák az oszloponkon.

Rälte, die, hideg, hidegség; Eiskälte, fagy; trop. Kältsinn, hidegség, hidegvérűség; Mangel des Beifalls, hidegség, hideg indulat.

Rälten, meghidegíteni, meghűtni.

Rältsich, adj., hideges.

Rämmchen, das, fésűcske.

Rämmen, fésűlni, megfésűlni; sich Rämmen, megfésűlködni; Wolle Rämmen, gyaratonni a' gyapjút.

Rämmerchen, das, szobácska, kamarácska.

Rämmerer, der, kamarás Úr.

Rämpfen, mit der Hand, birkózni, tusakodni, küzdeni, küzködni; mit Waffen, vívni, harcolni, megvívni, viaskodni; mit Worten, viaskodni, perlekedni, vetélkedni t. i. szóval.

Rämpfer, der, birkózó, tusakodó; harczoló, viaskodó.

Räppchen, das, sapkácska.

Rärglich, adj., szűkmarkú; igen takarékos; adv. szűkmarkúlag, szűken.

Rärtchen, das, kártyácska; mappácska.

Räschen, das, sajtoeska.

Räse, der, sajt; frischer, új sajt, túró.

Räsehändler, der, Räsehändlerinn, die, sajtáros, sajtárosné.

Räsehandel, der, sajtárosság, sajtal kereskedés.

Räsemaße, die, sajtkukacz.

Räsemarkt, der, sajtpiacz.

Räsemilbe, die, sajt atka.

Räsen, zu Räse werden, öszvetúrosodni.

Räsicht, adj., olyan mint a' sajt.

Räsig, adj., túros.

Räsestecher, der, sajtáros, sajtos.

Räsewasser, das, zsenedicze, zsongáta.

Rästchen, das, almáriomocska, kis almáriom.

Rätschen, das, macskácska, kis macska; bárka, a' fákön, p. o. mogyoróbárka, diófabárka.

Räuen, megrágni.

Räuser, der, vevő, vásárló.

Räuserinn, die, vevő asszony v. leány.

Räuslich, adj., vehető, megvehető, megvásárolható; etwas Räuslich an sich bringen, valamit megvenni, magának megszerezni; Räuslich besüßen, pénze után bírni.

Räulchen, das, golyóbisocska, gombolyagocska.

Räumittel, das, rágó eszköz.

Raff, der, d. i. Spreu, polyva, törek.

Raffee, der, der Baum, kávéfa; die Bohne, kávé, kávébab; Raffee brennen, kávé perkelni; das Getränk, kávé, kávéital; Raffee trinken, kávézni.

Raffeegeellschaft, die, kávézó társaság.

Raffeehaus, das, kávéház.

Raffeeanne, die, kávé kanna.

Raffeeöffel, der, kávé kanál.

Raffeeühle, die, kávéörlő.

Raffeeschale, die, Raffeeasse, szidza, kávécsésze.

Raffeeschwester, die, kávéiszakos t. i. asszony.

Raffeesieder, der, kávéfőző, kávé.

Raffeesisch, der, kávézóasztal.

Raffee trinken, das, kávézás, kávéivás.

Raffeezeug, das, kávézó eszközök.

Kahl, adj., ohne Haare, kopasz, csupasz; ohne Laub, Gewächse, kopasz; **Kahl machen**, megkopaszítani; **Kahl werden**, megkopaszodni, megkopaszulni; trop. schlecht, dürftig, kopasz, csekély, p. o. dicséret; **Kahle Entschuldigung**, kopasz mentség; adv. schlecht, elend, csekélyül, rosszul.

Kahlheit, die, kopaszság.

Kahlköpfig, adj., kopasz.

Kahlkopf, der, kopaszfejű, kopasz ember.

Kahn, der, eine Art Schimmel, z. B. auf dem Weine, penész v. virág a' bor tetején.

Kahmen, megpenészesedni, megvirágosodni mint p. o. a' bor.

Kahmig, adj., z. B. Wein, virágos p. o. a' bor.

Kahn, der, csónak, csajka.

Kahnführer, der, csónakos, csajkás.

Kai, der, köszál, köfállal felgátolt part.

Kaiser, der, császár.

Kaiserburg, die, császári palota.

Kaisergeld, das, császári pénz.

Kaisergroschen, der, császári garas.

Kaiserhaus, das, császári palota; császári familia, ház.

Kaiserinn, die, császárné.

Kaiserkrone, die, császári korona.

Kaiserlich, adj., császári; adv. császári módon.

Kaiserschnitt, der, remekvágás a' seborvosoknál.

Kaiserstaat, der, a' császári birtokok.

Kaisertsee, der, legjobb khinathéa.

Kaisersithron, der, császári szék v. trónus.

Kaisertthum, das, császárság.

Kaisertitel, der, császári cím v. titulus.

Kaisermahl, die, császárválasztás.

Kaiserwürde, die, császári méltóság.

Kajüte, die, hajón lévő szoba.

Kak, der, pelengér, bitófa.

Kalb, das, pl. die Kalber, von Rindern borjú, ökörborjú, üszöborjú; von Hirschen ic., szarvasborjú, őzborjú; ein Kalb werfen, megborjazni, megelleni.

Kalbe, die, üszöborjú.

Kalben, borjazni, megborjazni.

Kalbsfell, das, borjúbőr.

Kalbsfleisch, das, borjúhús.

Kalbleder, das, kikészített borjúbőr.

Kalbsbraten, der, borjúpecsenye.

Kalbsfuß, der, borjúláb.

Kalbsgekröss, das, borjú aprólék.

Kalbsgeschlinge, das, borjúnak belső része.

Kalbskopf, der, borjűfő; als Schimpfwort, borjú, ökör, ostoba.

Kalbsnase, die, borjúorr.

Kalbsohr, das, borjűfül.

Kalbsviertel, das, borjú sertály.

Kalbsauen, die, pl., bél, belek, belső részek.

Kalesche, die, cséza.

Kalfatern, hajót megeszkábázni, bécsinálni a' hajó hasadékjait és lyukait.

Kalif, der, kormányhelytartó a' Törökönél.

Kalifat, das, helytartóság.

Kalf, der, mész; ungelöschter Kalf, oltatlan mész; gelöschter, oltott mész;

Kalf brennen, meszet égetni; **Kalf löschen**, meszet oltani.

Kalfartig, adj., mésznemű.

Kalfbrennen, das, mészégetés.

Kalfbrenner, der, mészégető.

Kalfbrennerei, die, mészégetés; mészégető hely.

Kalfbruch, der, mészköbánya.

Kalferde, die, meszes föld.

Kalfgrube, die, mészverem.

Kalfhaltig, adj., meszes.

Kalbhütte, die, mészégető kunyhó.

Kalficht, adj., mész szabású, olyan mint a' mész.

Kalfig, adj., meszes.

Kalkofen, der, mészkemence.

Kalksalz, das, mésszó.

Kalkstein, der, mészkö.

Kalkwasser, das, meszes víz.

Kaligraph, der, Schönschreiber, szépíró mester.

Kaligraphie, die, szépírás mestersége.

Kalbmäuser, der, sutbaülő.

Kalbmäusern, sutban ülni.

Kalmus, der, kálmusznád.

Kalt, adj., kälter, der, die, das, kälter, hideg, mint p. o. a' kemence, a' víz; sehr Kalt, igen hideg; eiskalt, fagyos, olyan hideg mint a' jég, jéghideg; sehr kaltes Wetter, igen hideg idő; es wird Kalt, hideg lesz, hidegszik az idő; kaltes Fieber, rázó hideglelés; die Suppe wird Kalt, elhűl a' leves; trop. aller lebhaften Empfindungen beraubt, hideg, hidegséget mutató; z. B. eine kalte Freundschaft, hideg barátság; ein kalter Trost, hideg v. sovány vigasztalás; eine kalte Liebe, hideg szeretet; adv. Kalt trinken, hideg italt inni; trop. matt, ohne wahres Gefühl, hidegen, indulat és buzgóság nélkül.

Kaltblütig, adj., hidegvérű, megindulatlan; adv. hidegvérrel.
 Kaltblütigkeit, die, hidegvérűség.
 Kaltschlächter, der, döngnyűző.
 Kaltstinn, der, indulatlanság; hidegség.
 Kaltstinnig, adj., hidegindulatú, hidegszívű; adv. hidegen.
 Kaltstinnigkeit, die, hidegség, hidegszívűség.
 Kameel, das, teve.
 Kameelsfliege, die, tevenyakbogár.
 Kameelsführer, der, tevehordozó.
 Kameelgarn, das, teveszörfonál.
 Kameelhaar, das, des Kameels, teveször; der Kameelsfliege, teveszörfonál.
 Kameelhengst, der, tevecsdödör.
 Kameelparder, der, tevepárducz.
 Kameeltreiber, der, tevepásztor.
 Kameelziege, die, ángori kecske.
 Kamerad, der, pajtás, társ.
 Kamille, die, orvosi szikfű v. székfű.
 Kamillenthee, der, székfű théa.
 Kamin, der, kandalló; st. Rauchfang, kémény, kürtő.
 Kaminfeger, der, kéménytisztító, seprő.
 Kaminfeuer, das, kandallótűz.
 Kamisol, das, alsó rövid ruha, ujjas derékravaló.
 Kamm, der, pl. die Kämme, fésű; ein weiter Kamm, ritka fogú fésű; ein enger, sűrű fésű, apró fogú fésű; bei Webern, borda; zum Riffeln des Glases, gereben; am Schlüssel, a' kulcs tolla; am Mühlrade, a' malom kerék fogai, kerékfogak; beim Hahne, kakastaréj; an Weintrauben, a' szőlő csutkája, szőlőcsutka, v. kocvány.
 Kammlatt, das, borda, takácsborda.
 Kammer, die, kamara; st. Zimmer ohne Ofen, szoba, kamara; ein Zimmer, besonders der Fürsten, lakószoba, főként a' fejedelem palotájában; ein Collegium, die landesfürstlichen Einkünfte zu besorgen, kamara, kincskamara, a' fejedelem jövedelmeire ügyelő tisztség; der Sitz des Kammer-Collegiums, kamara tanács helye, kamara palotája.
 Kammeradvocat, der, kamarai ügyvéd.
 Kammeramt, das, kamarai hivatal.
 Kammerbeamte, der, kamarai tisztviselő.
 Kammerbedienter, der, belső szoba inas.
 Kammerdiener, der, komornyik.
 Kammerfräulein, das, kamarás kisaszszony.

Kammerfrau, die, kamarás asszony.
 Kammergericht, das, kamarai törvényszék.
 Kammergut, das, fejedelmi v. kamarális jószág.
 Kammerherr, der, kamarás.
 Kammerjungfer, die, komorna, szobaleány.
 Kammerjunfer, der, kamarás úrfi.
 Kammerlackei, der, udvari inas.
 Kammermädchen, das, udvari szobaleány.
 Kammermeister, der, udvari főkamarás.
 Kammer-Präsident, der, udvari kamara elölölője.
 Kammerrath, der, kamarai tanácsos.
 Kammerfache, die, kamarai dolog.
 Kammer Schlüssel, der, a' benyíló v. kamara kulcsa.
 Kammer-Secretär, der, kamarai titoknok.
 Kammsförmig, adj., fésűszabású.
 Kammsfutteral, das, fésűtok.
 Kammmacher, der, fésűs, fésűcsináló.
 Kammrade, das, fogaskerék.
 Kammsahn, der, fésűfog.
 Kampf, der, Streit mit den Händen, birkózás, küzdés, tusakodás; mit Worten, perlekedés, viaskodás, vetekedés; mit den Waffen, csata, vívás, viaskodás, harc; ein Zweikampf, bajvívás; ein innerlicher Kampf, magával való tusakodás.
 Kampfbegierde, die, vívni vágyás.
 Kampfgehilfe, der, (Secundant), bajvivősegéd.
 Kampfbahn, der, vívó kakas.
 Kampflustig, adj., vívni vágyó.
 Kampfplatz, der, zum Faustkampfe, birkózóhely; zum Fechten, vívóhely, csatahely v. mező, harczmezeje.
 Kampfrichter, der, vívók bírása.
 Kampfspiel, das, viaskodó játék.
 Kämpfer, der, kámsor.
 Kandelzucker, der, sárgacukor.
 Kaninchen, das, tengeri nyúl.
 Kanne, die, kanna, kanta; als ein Maß, egy pint p. o. ser.
 Kannengießer, der, Zinngießer, ezírmives v. öntő; ein politischer Kannengießer, kantával kormányzó.
 Kanonade, die, ágyúzás.
 Kanone, die, ágyú, pattantyú.
 Kanonenboot, das, ágyúzó sarka.
 Kanonendonner, der, ágyúdörgés, ágyúropogás.
 Kanonenfeuer, das, ágyúzás, ágyúval tüzelés.
 Kanonenkugel, die, ágyúgolyóbis.

Kanonenpulver, das, ágyúhoz való pus-
kapor.

Kanonenschiff, das, ágyús hajó.

Kanonenschuß, der, ágyúlövés.

Kanonenschußweite, die, egy ágyúlö-
vésnyi távolság.

Kanonier, der, pattantyús.

Kanoniren, ágyúval löni, lövöldözni,
ágyúzni.

Kante, die, st. Ecke, szeglet, kiálló szeg-
let, szél; die Kante eines Steines,
a' kö széle; st. Rand, párkány, pár-
kányzat; st. Küste, part; z. B. See-
Kante, tengerpart; st. Seite, oldal;
st. Epigen, als EINFASSUNG, csipke.

Kantig, adj., edig, szegletes; par-
kányos, karimás; czipkés.

Kantschu, der, korbács, (oroszoknál).

Kanzel, die, katedra, tanítószték; in
der Kirche, predikálószték.

Kanzelist, der, jegyző- v. írótszt.

Kanzelrede, die, predikáció, egyházi
beszéd v. tanítás.

Kanzelredner, der, egyházi tanító, pre-
dikáló.

Kanzelsprache, die, katedrai nyelv.

Kanzler, der, kancellárius.

Kanzley, die, (Kanzleib), canzellá-
ria, kancellária.

Kanzleibote, der, kancelláriai belső-
szolga.

Kanzleibuchstabe, der, öregbetű, czifra
betű.

Kanzleidiener, der, kancellária cse-
lédje.

Kanzleydirector, der, kancellária igaz-
gatója.

Kanzleyschrift, die, öregírás, czifra be-
tűkkel való írás.

Kanzleysiegel, das, kancellária pecsétje.

Kanzleysprache, die, kancellária szól-
lás mód.

Kanzleystyl, der, kancellária írásmód.

Kapaun, der, kappan.

Kapaunen, z. B. Hähne, kakast herélni.

Kaper, die, kaporna, kápri.

Kapernbrähe, die, káprilév.

Kapernstaube, die, kaporna cserje.

Kapuhahn, der, kappan, herélt kakas.

Kappe, die, sapka, sipka.

Kappen, mit einer Kappe versehen, fel-
sipkázni; trop. einen derben Verweis
geben, megmosni valakinek a' fejét.

Kappen, abschneiden, abbauen, z. B. Laue,
Unker, el- v. kettévágni, elvagdalni,
p. o. kötolet, vasmacsát; den Mast
kappen, az árboczfát levágni; ver-
schneiden, castriren, megherélni.

Kapfenster, das, fedélen lévő ablak,
fedélablak.

Kapjaum, der, kapuczán, álladzó;
trop. jemanden den Kapjaum anle-
gen, valakit megzabolázni, kurtán
fogni.

Kapsel, die, tok, tartó, katulya, ska-
tulya.

Karat, das, karát, drágakövek mérté-
ke.

Karausche, die, ein Fisch, kárász.

Karavane, die, utazósereg napkeleten,
t. i. kereskedőkből álló.

Karbatsche, die, korbács.

Karbatschen, megkorbácsolni.

Kardätsche, Kartätsche, die, d. i. Woll-
kamm, gyapjú gyarató; Pferdehalm,
lókefe.

Kardätschen, Wolle, gyaratni a' gyap-
jút; Pferde, megkefélni a' lovat, meg-
vakarni.

Karg, adj., takarékos, szűkmarkú, szí-
gorú; sehr karg, zsobrák; adv. szű-
ken, fősvényen.

Kargen, szűkmarkú lenni, fősvényked-
ni, szűken bänni valamivel.

Karger, der, szűkmarkú, zsugori, fu-
kar.

Kargheit, die, szűkmarkúság, zsugori-
ság.

Karnies, der, das Karnieslein (in der
Baukunst), párkány karima.

Karotte, die, sárga murok, murok ré-
pa, sárga répa.

Karpfen, der, ponty, potyka, pozsár.

Karre, die, st. Schubkarren, talicska.

Karren, talicskázni, talicskán tolni.

Karren, der, talyiga, taliga.

Karrner, Karrner, der, talyigás.

Karst, der, kétágú kapa.

Karsten, kapálni, t. i. kétágú kapával.

Kartätsche, die, kartács.

Kartätschenfeuer, das, kartáccsal ágyú-
zás, kartácsolás.

Kartätschenflugel, die, kartácsgolyóbis.

Kartätschenschuß, der, kartácslövés.

Kartaune, die, öregágyú, rövid nagy
ágyú.

Karte, die, z. B. Spielkarte, kártya;
mit den Karten spielen, kártyázni,
kártyát játszani; Karten geben, kár-
tyát osztani; in die Karten sehen,
eig. valakinek a' kártyájába nézni;
uneig. valaki titkos dolgait vizsgál-
gatni, észrevenni, kitanúlni a' mes-
terségét; Besuchkarte, látogatóbilet;
Landkarte, mappa, földkép, tarto-
mányrajz; Musterkarte, bei Kaufleu-
ten, muustratábla.

Karten, verb., kártyázni; trop. eine Sache zu wenden wissen, valamit mesterségesen elintézni, forgatni, tekergetni.

Kartenblatt, das, kártya, egy levél kártya.

Kartengeld, das, kártyapénz; kártyáz-nivaló pénz.

Kartenmacher, der, kártyacsináló.

Kartenmaler, der, kártyafestő.

Kartenpapier, das, kártyánakvaló papi-ros, kártyavastagságú papiros, czi-frapapiros.

Kartenspiel, das, kártyajáték, kártyá-zás.

Kartenspieler, der, kártyás, kártyajá-tszó.

Kartoffel, die, krumpli, kolompér, bur-gonya, pityóka.

Kartoffelbau, der, krumplitermesztés.

Kartoffelmehl, das, krumpliliszt.

Kascheln, csúszkálni, iszankodni, kanyar-gatni a' jégen.

Kasse, die, des Staates, kincstár; des Fürsten, a' fejedelem kincstára; von Privaten, kassza, pénztár, pénzes láda; st. Geld, z. B. ich bin nicht bei Kasse, nincs pénzem, nincs pénz a' kezem közt v. a' kasszámban.

Kassführer, der, pénztáros.

Kassenbestand, der, a' kasszában lévő pénz.

Kastanie, die, gesztenye; der Baum, gesztenyefa.

Kastanienbraun, adj., gesztenyeszínű.

Kastanienwald, der, gesztenyeerdő.

Kaste, die, Stamm, Geschlecht in Ostin-dien, nemzetség, familia.

Kasteien, sanyargatni magát.

Kasteiung, die, maga sanyargatása.

Kasten, der, almáriom, szekrény; an der Kutsche, kocsitelkő, kocsibödöny.

Katarrh, der, hurut, köhögés; den Ka-tarrh bekommen, meghurotosodni; den Katarrh haben, hurutolni.

Katarrhalisch, adj., hurutnemű.

Katechet, der, kérdező tanító, kate-kléta.

Katechetik, die, kérdéses tanítás, kér-dezősködve való tanítás.

Katechetisch, adj., kérdéses, kérdése-kei való; adv. kérdezkedve, kér-dező.

Katechisiren, kérdező tanítani.

Kater, der, kanmacska, kandúr.

Katholicismus, der, kathólíka hit.

Katholik, der, Katholikin, die, Római kathólicus, közönséges Római hitű, pápista.

Katholisch, adj., kathólicus; Römisch-Katholisch, Római kathólicus, pápis-ta; adv. kathólicus módon.

Kattun, der, karton.

Katbalgen, sich, czivódni.

Katbalgerei, czivódás.

Katze, die, macska; st. Geldgürtel, tü-sző, pénztüsző, gyűszű.

Katzenartig, adj., macskanemű; adv. mint a' macska, macskamódra.

Katzenauge, das, macskaszem.

Katzenbuckel, der, macska- v. görbehát.

Katzenfell, das, macskabőr.

Katzeneschlecht, das, macskanem.

Katzengold, das, sárga csillámföld.

Katzenbaar, das, macskaszőr.

Katzenkraut, das, marunka; macska-mézfű, macskanádrasfű.

Katzenpfote, die, macskatalp.

Katzenstreu, adj., macskától félő, irtó-zó; subst. macskától irtózás.

Katzenstanz, der, macskafark.

Katzenstiber, das, fehér csillámföld.

Kauen, rágni, megrágni.

Kauen, das, megrágás.

Kauern, guggolni, leguggolni, le-kukorodni.

Kauf, der, vétel, vevés, vásárlás; durch Kauf an sich bringen, valamit megvenni, magának megszerezni; auf den Kauf etwas geben, felpénzt v. foglalat adni v. feladni a' vétel-re; st. Kaufvertrag, alku, megalku-vás; z. B. einen Kauf schließen, meg-alkudni, az alkut megtenni.

Kaufanschlag, der, az ára az eladó jó-szágnak v. portékának a' min tart-ják.

Kaufbar, adj., eladó.

Kaufbegierig, adj., venni szándékozó, vágyó v. kívánó.

Kaufbrief, der, alkulevél.

Kaufcontract, der, írott alkukötés.

Kaufdiener, der, kalmárlegény.

Kauffahrer, der, ein Handelsschiff, ke-reskedő hajó; der Befehlshaber dar-auf, kereskedő hajós.

Kauffahrteiflotte, die, kereskedő hajóse-reg.

Kauffahrteischiff, das, kereskedőhajó.

Kaufgeld, das, vett jószág ára.

Kaufgut, das, portéka, vett jószág.

Kaufhandel, der, kereskedés, adásve-vés.

Kaufhaus, das, kereskedő ház,

Kaufherr, der, kalmár.

Kaufladen, der, kalmárbólt.

Kaufmann, die, vett vászon.

- Kaufleute, die, pl. kalmárok, kereskedők; st. Käufer, vevők, vásárlók.
 Kauflust, die, vevésre való kedv, vevőkédv v. szándék.
 Kauflustig, adj., venni kívánó v. szándékozó.
 Kaufmann, der, kalmár, kereskedő, st. Käufer, vevő, vásárló.
 Kaufmannsältester, der, a' kalmárság atya.
 Kaufmannsbrief, der, kalmár v. kereskedőlevél.
 Kaufmannschaft, die, st. Kaufleute, kalmárok, kalmárság; das Handelsgeschäft, kalmárság, kereskedés; die Kaufmannschaft lernen, kereskedést tanulni; die Kaufmannschaft treiben, kalmárságot űzni v. folytatni.
 Kaufmannsdiener, der, kalmár v. kereskedőlegény.
 Kaufmannsgeist, der, kereskedőlélek.
 Kaufmannsgeschäft, das, kereskedés, kalmárság.
 Kaufmannsgesellschaft, die, kalmártársaság.
 Kaufmannsgewölbe, das, kalmárbolt.
 Kaufmannsgut, das, portéka, jószág.
 Kaufmannsladen, der, kalmárbolt.
 Kaufmannslehrling, der, kalmárinás.
 Kaufmannsschiff, das, kalmárhajó.
 Kaufmannsstand, der, kalmárság, kalmárok.
 Kaufmannsstyl, der, a' kalmár szállásmód.
 Kaufmannswaare, die, portéka.
 Kaufplatz, der, vásárló hely, kereskedő v. vásárpiaetz.
 Kaufpreis, der, szabott ára vásárbeli ára valaminek.
 Kaufschilling, der, vásárló pénz, vett jószág ára, selpénz.
 Kaufschlag, der, alku.
 Kaufschlagen, megalkudni.
 Kaufstadt, die, kereskedő város.
 Kaufsucht, die, venni vágyás, vevő vágyódás.
 Kaufsuchtig, adj., venni vágyódó, kívánó.
 Kaufweise, adj., vevésképpen.
 Kaufmännisch, adj., kalmári, kereskedői; adv. kalmár módra.
 Kaule, die, Knäuel, gombolyag, golyóbis.
 Kaulquappe, die, ebihal, béka porond.
 Raum, adv., alig, nehezen; alighogy, mihelyt.
 Raute, Raude, die, s. B. Flachs, marok, csomó, p. o. len.
- Kauz, (Kauß), der, die kleine Mähdiele, kanakúcz, kis bagoly; von einem drohenden Menschen; s. B. ein wunderlicher Kauz, csudálatos szent.
 Kaugrube, Schlegelrube, die, gyöngybagoly.
 Kebbhe, die, ágyasság.
 Kebbfrau, die, Kebbweib, das, in Rücksicht des Mannes, ágyas asszony; ágyasa valakinek; in Rücksicht der beleidigten Ehegattinn, szajha.
 Kebbmann, der, ágyas férjfi, latra valakinek.
 Kech, adj., st. ohne Bedenken, minden gondolkozás nélkül, bátran, das kannst du Kech glauben, bátran elhited; st. schnell, burtig, munter, gyors, sebes, hirtelen, eleven vidám; st. dreist, Kühn, vakmerő, bátor, mérészkedő; adv. gyorsan, hirtelen, elevenen; mérészkedve, mérészen, bátran.
 Kechheit, die, elevenség, vidámság, gyorsaság; mérészkedés, mérészség, vakmerő bátorság.
 Kegel, der, teke, kugli; Kegel spielen, kuglizni, tekézni; Kegel aufsetzen, felrakni; Phr. zwischen Kugel und Kegel kommen, két tűz közé szorulni; a' nyomtató betűk magassága és szélessége; kúp, kúptest.
 Kegellare, die, a' kúp tengelye.
 Kegelaufseher, der, kugli állongató.
 Kegelbahn, die, kuglizóhely, tekézőhely.
 Kegelförmig, adj., tekeforma, kúpforma.
 Kegelfugel, die, kugligolyóbis, tekegolyóbis.
 Kegellinie, die, tekolinea, kúplinea.
 Kegeln, kuglizni, tekézni.
 Kegelplan, Kegelplatz, der, kuglizóhely.
 Kegelschnitt, der, kúpmetszés.
 Kegelschub, der, kuglihajítás.
 Kegelspiel, das, kuglizás, kuglijáték.
 Kehlater, die, nyakér.
 Kehlbuchstab, der, gégebetű.
 Kehldedel, der, nyelvcsap.
 Kehle, die, torok, gége; er hatte eine gute Kehle, jó torka van; die unrechte Kehle oder die Luftröhre, lehellőcső, lélekző lyuk; eine Vertiefung, s. B. bei Tischlern u. völgyes rovátk.
 Kehlen, völgyelni, kivölgyelni.
 Kehlbobel, der, völgyelőgyalu.
 Kehlrinne, die, csatorna.

Rebhsucht, die, torokgyék.

Rebziegel, der, cserépcsatorna.

Rehrauß, der, der Schlußtanj, berekesztöltáncz.

Rehrbesen, der, seprő.

Rehrbürste, die, sorteseprő.

Rehren, mit den Besen, sepreni, ki-v. lesepreni, seprővel letisztítani; mit der Bürste, kefélni, kikefélni p. o. a' lapból a' port, kitisztítani; st. wenden, fordítani; jem. den Rücken kehren, valakinek hátát fordítani; sich kehren, fordítani, p. o. jobbra, balra; sich an etwas kehren, d. b. berüchsichtigen, gondolni valamivel v. ügyelni valamire; sich an etwas nicht kehren, nem gondolni valamivel, sel so venni valamit; alles zum besten kehren, mindent igen jóra magyarázni, mindent igen jól elintézni.

Rehrgeld, das, seprés pénz, seprésért való pénz.

Rebrig, Rehricht, das, szemét, sepredek.

Rehrmann, der, seprő ember.

Rehrseite, die, visszája v. fonákja valaminek.

Rehrwisch, der, seprő, tollseprő.

Reichen, lehegni, pihegni; köbécselni.

Reichhusten, der, hurút.

Reisen, st. zanken, schelten, perlekedni, czivódni, dorgálódzni.

Reil, der, ék: phr. ein Reil treibt den andern, szeget szeggel; auf einen groben Klotz gehört ein grober Reil, nagy tuskóhoz nagy sujok kell, a' ki ebbel játszik bot legyen a' kezében.

Reilbein, das, ékcsont.

Reilchen, das, ékecske.

Reilförmig, adj., ékforma; adv. ékformán.

Reilen, ékelni, megékelni, éket verni belé.

Reiler, der, wilder Eber, vadkan.

Reim, der, csira; trop. csirája, kezdete, eleje valaminek.

Reimen, csirázni.

Reimen, das, csirázás.

Rein, feiner, feine, feines, adj., senki, senki sem; vor den Subst. egy sem, egy se, nem egy is; ich habe kein Wort gehört, egy szót sem hallottam; feiner, keine von 10. egyik sem, nem egyik is; vor den adj. wird gesetzt, nicht, nem; z. B. das ist kein übler Gedanke, az nem rossz gondolat; ist kein, habe oder hat kein ninc; z. B. jetzt ist keine Zeit dazu,

most nincs arra idő; ich habe auch kein Geld, nekem sincs pénzem; kein Mal, kein einziges Mal, sohasem, csak egyszer sem; an keinem Orte, sehol sem; zu keiner Zeit, soha sem.

Keinerlei, adj., semmiféle sem.

Keinesweges, adv., semmiképpen nem.

Reich, der, zum trinken, pohár, ivópohár; daher trop. das beist. Abendmahl, az vacsora; den bittern Reich der Leiden trinken, a' szenvedések keserű poharát kiinni; der Blumen-Reich, kehely; virágcsésze.

Reichartig, Reichförmig, adj., pohárforma, pohár v. kehely szabású.

Reichglas, das, üvegpohár.

Reile, die, zum Umrühren, keverő kálán v. lapiczka; st. Mauerreile, vakolókálán.

Reiler, der, pincze; für den Wein, boros pincze.

Reilerer, die, nagy pincze; kulcsárok.

Reilerfenster, das, pinczelyuk, szelőző ablak.

Reilerhaß, der, pinczegátor.

Reilerloch, das, pinczelyuk.

Reilerluft, die, pinczelevegő.

Reilermeister, der, pinczomester.

Reilerschlüssel, der, pinczekulcs.

Reilerthür, die, pinczeajtó.

Reilerwurm, Reilerfessel, der, százlábú, pinczebogár.

Reilner, der, kulcsár; korcamáros legény.

Reilnerinn, die, kulcsárné.

Reilter, die, sajtó, prés, borprés.

Reilterbaum, der sajtó v. présgerenda.

Reilterer, der, sajtoló, préselő.

Reiltern, préselni, sajtolni.

Reiltern, das, sajtolás, préselés.

Reiltertreter, der, taposó, szőlőtaposo.

Reilterwein, der, préselt bor, sajtó alja.

Reinbar, adj., megesmerhető; adv. megesmerhetőképpen.

Reinennen, esmerni; st. erkennen, meg-esmerni; st. wissen, tudni.

Reinener, der, esmerő, valamihez értő.

Reinenerauge, das, jártas szem, ahhoz értő szem.

Reinenerblick, der, az ahhoz értőnek tekintete.

Reinentlich, adj., megesmerhető.

Reinentlichkeit, die, megesmerhetőség.

Reinntniß, die, esméret, tudomány;

Reinntniß von etwas haben, tudni valami dologról — jártas lenni va-

lamiben; keine Kenntniß haben, semmit so tudni valamelly dologról, nem tudni valamihez; st. Nachricht, tudása, megértése valaminek; jemanden in Kenntniß über etwas setzen, tudtára adni valamit valakinek, tudósítani valakit valami felől.

Kenntnißarm, adj., tudatlan, kevés tudományos esmérettel bíró.

Kenntnißreich, adj., széles esméretű v. tudományú.

Kennzeichen, das, esmerető jel, czimer.

Kerbe, die, rovátk; eine Kerbe machen, einschneiden, bé- v. felróvni, bémetszeni.

Kerben, rovátkolni, berovátkolni.

Kerbholz, **Kerbstock**, der, rovás.

Kerker, der, tömlöcz, fogság.

Kerkermeister, der, tömlöcztartó, porkoláb.

Kerkern, d. i. plagen, kínozni, gyötörni, kínzani, gyötreni.

Keil, der, übh. ember, legény; bef. st. Bedienter, szolga legény; im verächtlichen Sinne, semmirekellő, alávalóember, gazember.

Kermes, der, karmazsin bogár, szinbogar.

Kermesbaum, der, szinbogaras tölgyfa, magyalfa.

Kermesbeere, die, álkermes, herzen vérfürt.

Kern, der, bél, mag, szék, p. o. Nufkern, dióbél; Apfelfern, almamag; der Weintraube ic. szőlőmag, figemag; das Innere der festen Körper, bél, béle, p. o. a' fának; das Beste, Vorzüglichste, java, veleje, színe, lelke valaminek; der Kern einer Schrift, valamelly könyvnek v. munkának a' lelke v. summás veleje.

Kernbeißer, der, magnyító.

Kernchen, das, szemecske, magocska.

Kernfest, adj., izmos erős.

Kernfleisch, das, a' húsnak a' java v. színe.

Kernfurcht, die, csontáros v. keménymagú gyümölcs.

Kerngesund, adj., egészséges mint a' makk.

Kerngut, adj., igen jó.

Kernhaft, ad., erős, izmos.

Kernholz, das, a' fának a' színe, java.

Kernicht, adj., mint a' béle v. magva valaminek.

Kernig, adj., magvas, erős p. o. fa; trop. derék, jó; adv. derekasan, jól.

Kernleder, das, erős bőr.

Kernlos, adj., magvattan; trop. csekély, haszontalan.

Kernmehl, das, lisztláng, java a' lisztnek.

Kernobst, das, magvas gyümölcs, magról termett fagyümölcse.

Kerntruppen, die, a' sereg java, lelke, válogatott nép v. sereg.

Kerntuch, das, erős jó posztó.

Kerze, die, gyertya.

Kerzengerade, adj., egyenes mint az öntött gyertya v. nádszál.

Kerzenbell, adj., világos, mintha ki-világosítottak volna.

Kerzenschein, der, gyertyavilág.

Kerzenzieher, der, gyertyamártó.

Kessel, der, üst; ein Kupferner Kessel, veres rézüst; jede Vertiefung, nyílás, örvény.

Kesselbier, das, üstbefőtt ser.

Kesselsieder, der, üszfoldozó.

Kesselschmied, der, rézmíves, üstmíves, kolompár.

Kettchen, das, lánczocska.

Kette, die, von Bergen, hegysor, egymásból folyó hegyek; bei Webern, rost; aus Metall, láncz; eine eiserne Kette, arany láncz; trop. eine Reihe von Begebenheiten ic. láncza, folyamata a' dolgoknak.

Kettel, das, lánczocska.

Ketten, meglánczolni, lánczra tenni.

Kettenglied, das, lánczszem.

Kettenhund, der, meglánczolt eb v. kutya.

Kettenfugel, die, lánczolt golyóbis.

Kettenlinie, die, egybelánczolt lineák.

Kettenrechnung, die, egymásból folyó számvetés.

Kettenring, der, lánczszem.

Kettenschluß, der, egymásból folyó okoskodás.

Kettenschmied, der, lánczmíves.

Keger, der, eretnek.

Kegerinn, die, eretnek t. i. asszony.

Keule, die, buzgány; mozsártörő; st. Schenkel, czomb.

Keusch, adj., szűz, tiszta életű; adv. szűzen, tisztán.

Keuschheit, die, szűsesség, tisztaság; die Keuschheit verlieren, elveszteni szűsességét.

Kibiz, der, kibicz, libucz, bíbicz.

Kischer, die, Kischling, der, csicserborsó.

Kichern, kuczogni.

Kiefer, die, d. i. Kienbaum, die Zöhre,

erdei v. csopolya fenyő v. fa; fáklya fenyőfa; st. Kischobr, kopotyó.
 Kiefer, der, állkapca.
 Kiefern, fenyőfából való, fenyőfa.
 Kiel, der, toll, tollszár; am Schiffe, hajógeréncz; d. i. Blumenzwiebel, virághagyma, hagyma gyökere a' virágnak.
 Kielen, feltollazni, p. o. spinétet; ein Schiff mit einem Kiel versehen, hajóteknőt csinálni, kívájni a' hajót's meggerinczezni; tollasodni, anyányi tollakkal.
 Kielhammer, der, hajóteknő.
 Kielholen, j. B. ein Schiff, meggerinczezni a' hajót, v. a' hajó hátát megjobbitni.
 Kiem, die, bei Fischen, koporgó, hal-kopotyó.
 Kiemendeckel, der, kopotyófedél.
 Kien, der, szurkosfenyő.
 Kienapfel, der, fenyőtoboz.
 Kienbaum, der, topolya fenyő.
 Kienfadel, die, fenyőfáklya.
 Kienholz, der, erdei fenyőfa, szurkos fenyőfa.
 Kienöhl, daß, fenyőolaj.
 Kienruß, der, fenyőkorom, bécsikorom.
 Kienstock, der, fenyőtuskó.
 Kiepe, die, oder Korb, kosár.
 Kies, der, Kiesband, kövecs, kövecseg, békasó; Schwefelkies, tűzkő.
 Kiesel, Kieselstein, der, kovakő, tűzkő, kova.
 Kieselerde, die, kovaföld.
 Kieselhart, adj., kovakeménységű.
 Kieselmehl, daß, tűzkőpor.
 Kieselwand, der, kövecseg, kövecshomok v. főnvény, apró kövecseg.
 Kieselstein, der, tűzkő.
 Kiesen, st. wählen, választani.
 Kieselicht, adj., olyan mint a' kövecs.
 Kieselig, adj., kövecses; adv. kövecsen.
 Kieselwand, der, kövecses homok, békasó, kövecseg.
 Kiege, die, weibliche Kage, nőstény macska.
 Kimme, die, Einschnitt, rovátka.
 Kind, daß, pl. die Kinder, magzat, gyermek, fiú, leány; ein kleines Kind, csecsemő gyermek, kised, kis gyermek; kicsiny gyermek; biblisch, st. Nachkommen, j. B. die Kinder Adams, Ádám maradéki; Kinder Gottes, Isten fiai, kegyes emberek; Kinder der Welt, világ fiai; in der traulichen Sprache, j. B. liebes Kind!

édes gyermekem! édes fiam v. leányom! édesem! kedvesem! —
 Kindbett, daß, gyermekágy, szülőágy.
 Kindbetterinn, die, gyermekágyasszony.
 Kindbettfieber, daß, gyermekágybeli hideglelés.
 Kindelmaßl, daß, keresztelő, paszita.
 Kindeln, meggyermekezni.
 Kindelwater, der, a' született kised atya.
 Kinderalter, daß, gyermekkor.
 Kinderblattern, die, himlő.
 Kinderbrei, der, pép.
 Kinderbuch, daß, gyermekeknek való könyv.
 Kinderei, die, gyermekség, gyermekekés; Kinderei treiben, gyermekekés.
 Kinderfeind, der, a' gyermeknek ellensége, gyűlölője.
 Kinderflecken, die, veres himlő.
 Kinderfrau, die, dajka; st. Hebamme, bába.
 Kinderfreund, der, Kinderfreundinn, die, gyermekek barátja, gyermek szerető ember; ein Buch, daß für Kinder geschrieben ist, gyermekmulató könyv.
 Kindergeschrei, daß, von Kleinen, gyermeksisítás v. rivás; von Großen, gyermekek lármája.
 Kinderhaft, adj., gyermeki, gyermekes; adv. gyermekesen.
 Kinderjahre, die, gyermeki esztendő.
 Kinderkrankheit, die, gyermeki betegség.
 Kinderlebre, die, gyermektanítás.
 Kinderlehrer, der, gyermektanító.
 Kinderliebe, die, gyermekszeretet.
 Kinderlos, adj., gyermektelen, magtalan.
 Kinder mädchen, daß, pesztonka, gyermekre vigyázó szolgáló.
 Kindermörder, der, Kindermörderinn, die, gyermekgyilkos.
 Kindermord, der, gyermekgyilkolás.
 Kindermutter, die, st. Hebamme, bába; több gyermekek anyja.
 Kindernärrinn, die, gyermekeket módnélkül szerető t. i. asszony.
 Kindernarr, der, gyermekeket módnélkül szerető t. i. férj; gyermekek bolondja.
 Kinderplage, die, gyermekkel való vesződés v. bajlódás.
 Kinderpocken, die, himlő.

Kinderpossen, die, gyermekségek, bolondságok.

Kinderreich, adj., sok gyermekű.

Kinderrein, adj., ártatlan mint a' gyermek, v. mint a' mai született gyermek.

Kinderroß, der, gyermekruha.

Kinderschuhe, die, gyermekcipő; **Kinderschuhe ausziehen**, kikelni a' gyermeki korból.

Kinderschule, die, apró gyermekek iskolája.

Kinderspiel, daß, gyermekjáték; **ft. Spiel**, **Scherz**, tréfa, játék, gyermekeskedés; eine leichte Sache, játék, könnyű dolog.

Kindersprache, die, gyermeki beszéd.

Kinderreich, der, gyermeki pajkoság.

Kinderstube, die, gyermek szobája.

Kinderstuhl, der, gyermek szék,

Kindertag, der, oder **Kindeltag**, apró szentek napja.

Kindertaufe, die, gyermekkeresztelés.

Kindertraum, der, gyermeki álom.

Kinderwärterinn, die, száraz dajka.

Kinderwäsche, die, gyermekruha.

Kinderwelt, die, gyermeki élet.

Kinderwiege, die, bölcső.

Kinderzucht, die, gyermekfenyíték.

Kindesalter, daß, gyermeki kor.

Kindesbeine, **z. B. von Kindesbeinen an**, gyermekeségtől fogva.

Kindeskind, daß, a) Enkel, unokafi; b) Enkelinn, unoka leány.

Kindeskind, die, pl. unokák.

Kindesnöthen, die, pl. daß **Gebären**, vajadás; in **Kindesnöthen** seyn, szülésben vajadni; **schwere Geburt**, nehéz szülés, gyermek szülés fájdalmai.

Kindespflicht, die, gyermeki kötelesség.

Kindesrecht, daß, gyermeki juss.

Kindesstatt, **z. B. an Kindesstatt annehmen**, valakit fiyává fogadni.

Kindesheil, der, gyermeki örökség.

Kindesochter, die, **z. B. meines**, gyermekem leánya, unokám.

Kindheit, die, kisedtség, kiesinykor, csecsemőség; gyermekség, gyermekkor; **von Kindheit an**, gyermekeségtől — gyermekkorától fogva.

Kindisch, adj., gyermeki, gyermekes; adv. gyermekesen, gyermek módra.

Kindlein, **Kindchen**, daß, kised, csecsemő.

Kindlich, adj., gyermeki, fiui, leányi,

gyermekhez ellő; trop. rein unschuldig, ártatlan, együgyű; adv. gyermeki módon.

Kindschaft, die, gyermeki állapot; **ft. Kindesrecht**, gyermeki juss; gyermekké fogadás.

Kindestaufvater, der, keresztatyja.

Kinn, daß, pl. die **Kinne**, áll.

Kinnbaden, die, **Kinnlade**, die, állkapcsa, állcsont.

Kinnkette, die, álladzó.

Kippe, die, **z. B. auf der Kippe stehen**, első félben állani, a' szélén állani a' veszedelemnek.

Kippen, elejteni az emelés közben; döfni, bökni; lehajolni, legörbedni; dülőfélben lenni; **ft. beschneiden**, **z. B. Gold**, megnyírni, körülmetélni az aranyat.

Kirche, die, templom, szentegyház, Istenháza; **Personen eines Glaubensbekenntnisses**, anyaszentegyház, eklezsia.

Kirchenältester, der, eklezsia kurátora.

Kirchenbau, der, templomépítés.

Kirchenbeichte, die, közönséges gyónás.

Kirchenuße, die, templombéli bűnbánat.

Kirchenkasse, die, az eklezsia kasszája.

Kirchendiener, der, egyházi.

Kirchendienst, der, egyházi szolgálat.

Kirchenfest, daß, templomszentelés ünnepe.

Kirchengebet, daß, templombeli könyörgés.

Kirchengebot, daß, egyházi parancsolat vagy rendelés.

Kirchengebrauch, der, egyházi rendtartás.

Kirchengehen, daß, templombajárás.

Kirchengemeinschaft, die, község.

Kirchengeräth, daß, templombeli edények.

Kirchengericht, daß, egyházi v. eklezsiai tanács.

Kirchengesang, der, templombeli ének.

Kirchengeschichte, die, eklezsiai v. egyházi história v. történetek.

Kirchengesellschaft, die, eklezsia.

Kirchengesetz, daß, egyházi törvény.

Kirchengesetzbuch, daß, egyházi törvénykönyv.

Kirchenglaube, der, eklezsia hit.

Kirchenhaupt, daß, az anyaszentegyház feje.

Kirchen-Inspector, der, eklezsia v. eklezsiaiak vigyázója.

- Kirchenjahr, das, egyházi esztendő.
 Kirchenlehre, die, egyházi tudomány.
 Kirchenlehrer, der, egyházi tanító.
 Kirchenlied, das, templombeli ének.
 Kirchenmusik, die, templombeli muzsika.
 Kirchenornat, der, oltári öltözet.
 Kirchenordnung, die, egyházi rendtartás.
 Kirchenpostille, die, esztendőnként való predikációs könyv.
 Kirchenrath, der, egyházi tanács; egyházi tanácsos.
 Kirchenräuber, der, szentségtörő, templom kirabló.
 Kirchenraub, der, templom meglopása, szentségtörés.
 Kirchenrecht, das, eklezsiái juss; egyházi törvények tudománya.
 Kirchensache, die, egyházi ügy.
 Kirchensagung, die, egyházi rendelés.
 Kirchenschlüssel, der, templom kulcs.
 Kirchenschmuck, der, oltári öltözet v. ékesség.
 Kirchenspaltung, die, anyaszentegyházi szakadás.
 Kirchenstaat, der, pápai birodalom.
 Kirchenstrafe, die, egyházi büntetés.
 Kirchenstuhl, der, templombeli szék.
 Kirchenvater, der, egyház-atyá; egyházi előjáró.
 Kirchenväter, pl. szent atyák.
 Kirchenverbesserung, die, egyházi jobbítás v. javítás.
 Kirchenversammlung, die, egyházi v. eklezsiái gyűlés.
 Kirchenvisitation, die, eklezsiák rendrevizsgálása.
 Kirchengorsteher, der, eklezsia gondviselője, v. kurátora.
 Kirchenwesen, das, egyházi dolgok.
 Kirchenzucht, die, egyházi fenyíték.
 Kirch-Eule, (Kircheule), die, templombeli bagoly.
 Kirchsabrt, die, templombamenés; búcsújárás.
 Kirchgang, der, einer Wöchnerinn, egyházhoz menése a' gyermekágyból felkölt asszonynak.
 Kirchof, der, templom udvar, templomkerítés; Gottesacker, der, temető, temetőhely.
 Kirchkleid, das, templomi öltözet.
 Kirchein, das, templomocska.
 Kirchlich, adj., eklezsia, egyházi; adv. egyházi módon.
 Kirchmesse, Kirmse, die, templomszentelési isteni tisztelet; templomszen-
- telés innepe, templomszentelési emlékezet innep, búcsú, templom napja; búcsútartás templomnap vendégeskedés.
 Kirchner, der, egyházfi.
 Kirchspiel, das, eklezsia; ein ganzer Bezirk, egyházi megye.
 Kirchspitze, die, templom teteje v. tető.
 Kirchspengel, der, egyházi megye.
 Kirchtag, der, templomszentelés innepe v. napja.
 Kirchturm, der, a' templom tornya, torony.
 Kirchweibe, die, a' templom szentelés.
 Kirre, adj., i. B. Thier, szelid, megszelidült; trop. von gedehmüthigten Menschen, megszelidült, megalázódott, megjámborodott; Kirre machen, megszelidíteni; Kirre werden, megszelidülni; adv. szeliden.
 Kirren, megszelidíteni; magához édesgetni v. csalogatni; kotyogva hívni hait, mint a' tyúk, v. turbékolva mint a' galamb.
 Kirrung, die, megszelidítés.
 Kirsche, der, cseresznye; cseresznyefa; die Blüte, cseresznyevirág.
 Kirschfink, der, vasorrú (madár).
 Kirschkern, der, cseresznyemag.
 Kirschkuchen, der, cseresznyés lepény.
 Kirchsafft, der, cseresznyelév.
 Kirschwasser, das, cseresznyevíz.
 Kirschwein, der, cseresznyebor.
 Kissen, der, vánkös. főalj.
 Kisthen, das, ládácska.
 Kiste, die, láda.
 Kistenmacher, der, láda csináló.
 Kirschbaum, der, vadszilvafa, kutya cseresznyefa.
 Kitt, der, téglaporenyv, kőporenyv.
 Kittel, der, für Frauen, szoknya; für Soldaten, vászon kabát.
 Kitten, kőporenyvvel öszvefoglalni.
 Kiste, die, kis kecske, gödölye; nöstény macska.
 Kitzel, der, viszketegség, csiklandás.
 Kitzelig, kitzig, adj., eig. reizbar, csiklandós; trop. ft. empfindlich, érzékeny, ingerlős; ft. bedenklich, kényes, p. o. dolog.
 Kitzeln, csiklandozni; trop. i. B. die Sinne kitzeln, csiklandoztatni, kecségtetni.
 Kitzeln, das, csiklandozás.
 Klaffen, csaholni, kaholni mint a' kis eb.
 Kläger, der, ein gerichtlicher, felperes, perindító; wegen Verbrechen, vádo-

- ló, vádló; ein falscher Kläger, rágal-
mazó; in Forderungen, kérő.
- Klägerinn, die, felperes, t. i. rászony,
kérő; vádló.
- Kläglich, adj., szánakozásra méltó, si-
ralmas, szomorú; siránkozó, pa-
naszolkodó; adv. siralmasan, nyo-
morúságosan, siránkozva.
- Klären, hell machen, megtisztítani, p. o.
a' mi zavaros, meghiggasztani, tisztá-
tává tenni; világossá tenni.
- Klärlisch, adv. világosan, szembetűnő-
képpen, szemlátomást.
- Klätscher, der, Klätscherinn, die, fecse-
gő, csacsogó, csacska, szószátyár.
- Klätscherei, die, csacsogás, hirhordás,
elhírlelés, szókihordás, szószátyár-
ság.
- Klassen, felnyílva v. tátva lenni; an-
fangen zu kassen, felrepedni, fel-
csattani, felpattanni; f. plaudern,
csacsogni, fecsegni.
- Klaffen, daß, nyilvalevés, tátogás.
- Klafter, die, öl.
- Klafterholz, daß, őlfá.
- Klaftermaas, daß, ölmérték.
- Klagbar, adj., panaszolható, panaszra
méltó.
- Klage, die, panasz, panaszolkodás;
eine gerichtliche Klage, bevádolás a'
törvényszék előtt; eine falsche Klage,
rágalmazás, hamis vád; st. Trauer,
gyász; die Klage anlegen, gyászba
öltözni.
- Klagefrau, die, bérbe fogadott sirató
asszony, t. i. a' halottnál.
- Klagegedicht, daß, siralmas versezet,
gyászdall.
- Klagegeschrei, daß, fennszóval való pa-
naszolkodás, panaszló kiáltás.
- Klagelied, daß, szomorú ének; halotti
ének.
- Klagen, panaszolkodni, panaszt tenni,
panaszkodni; bei einem Richter, va-
laki ellen panaszt tenni; wegen eines
Verbrechens, vádolni, bevádolni va-
lakit; sich klagen, panaszkodni, pa-
naszolkodni valamiről; st. bedauern,
sajnálni, fájlalni.
- Klagen, daß, panaszolkodás, bevádo-
lás; sajnálkozás.
- Klagend, adj., panaszolkodó, panasz-
kodó; vádló.
- Klagenwerth, adj., a' miről lehet pa-
naszolkodni; a' kit lehet vádolni.
- Klagepunkt, der, vád pontja.
- Klagechrift, die, vádirás, bevádló írás.
- Klagestimme, die, siránkozó szó.
- Klageton, der, siránkozó hang.
- Klagfähig, adj., a' kinek lehet v. sza-
bad vádot beadni.
- Klagweise, adv., panaszképpen; vád-
képpen.
- Klammer, die, kapock, kapocspánt;
eine eiserne, vaskapocs, vaspánt.
- Klammern, öszvefoglalni kapocsvas-
sal.
- Klang, der, pl. die Klänge, hang; ei-
nen Klang von sich geben, hangot
adni; einen Klang haben, hangzani;
leerer Klang der Worte, pusztá hang
v. szó.
- Klanglos, adj., hangtalan.
- Klapp, Klapp, der, kelepelés; kop-
gás, koppanás.
- Klappe, die, an Kleidern, hajtóka a'
ruhán; st. Deckel, becsapó fedele
valaminek; an Pfeifen, pipakupak;
an der Glöte ic., billentyű a' fő-
tán, ée.
- Klappen, kelepelni, csattogni; trop-
passen, jól rá csapodni, mint a' fe-
dele valaminek.
- Klapper, die, kelepceze.
- Klapperdür, adj., csupa csontváz, a'
minek csak a' csontja bőre.
- Klapperchlange, die, csörgő kígyó.
- Klappern, kelepelni, csörögni; mit den
Zähnen klappern, a' fogait csattog-
tatni, vaczogtatni, vaczogni a' fo-
gainak.
- Klappern, daß, kelepelés, csörgés, csat-
togás; állvaczogás.
- Klapptisch, der, szárnyas asztal, le-
ereszthető szárnyú asztal.
- Klar, adj., st. hell, durchsichtig, vilá-
gos, áttallatszó, p. o. üveg; st. fein,
tisztá, nem zavaros, p. o. bor; st.
fein, finom vékony, p. o. gyölcs;
st. lauter, csupa, tisztá p. o. arany;
st. vernehmlich, hangos, harsány,
p. o. szó, hang; st. deutlich, világos,
érthető, értelmes; adv. világosan,
értelmesen.
- Klarfähig, adj., vékony szálú.
- Klarheit, die, világosság, áttallátható-
ság, áttallatszóság; hangosság; ér-
telmesség, érthetőség; vékonyság,
finomság.
- Klatsch, der, ein bloßes Schallwort,
Klatsch! Klatsch! csatt! csatt! ein
schallender Schlag, csattanás, csat-
togás.
- Klatsche, die, eine plauderbaste Person,
csatka, csacsogó; Fliegenklatsche,
csapó, légyecsapó.
- Klatschen, mit den Händen, tapsolni; mit
der Peitsche, csattogatni, pattogatni

az ostorral; mit dem Munde, kettýgetni a' szájával; mit den Flügeln, csapkodni, verdesni a' szárnyával; st. schwähen, csacsogni, secsegni; Beifall klatschen, tapsolni valakinek. Klatschhaft, adj., csacsogó, secsegő. Klatschhaftigkeit, die, csacsakaság. Klatschmaul, das, csacska. Klatschrose, Klapperrose, die, pipacs, mezei mák. Klauen, eig. megszedegetni a' csontról; außsondern, szemenszedni, kiválogatni p. o. a' borsót; trop. st. grübeln, hajszálat hasogatni. Klaubner, der, Klaubnerin, die, válogató p. o. az ételben; trop. valamit ócsárló, szőrszálhasogató. Klauberei, die, szedés, szedegetés; válogatás, szőrszálhasogatás. Klaue, die, köröm a' négy lábú állatok, és madarak körmeik. Klaus, die, klastromi szoba. Klausner, der, Einsiedler, remete. Klebefleck, der, ráragadt mocsok. Kleben, ragadni, ragasztani; an etwas, oda ragadni v. ragasztanni, hozzá ragadni valamihez; kleben bleiben, hozzá ragadva maradni, megakadni valamiben; trop. die Hände an etw. kleben lassen, d. i. heimlich entwenden, valaminek a' kezéhez hozzáragadni, az az: elcsipni, ellopni v. enyves kezű lenni. Klebrig, adj., ragadós, mézgás, nyúlós. Kleck, oder Klecks, der, mocsok, pecsét: einen Kleck machen, elmocskolni; trop. jem. einen Kleck anhängen, megpiszkolni valakit, rossz hírbe keverni. Klecken, d. i. hinreichen, elegendő lenni; st. nützen, hasznót tenni. Klecksen, el- v. bemocskolni valamit, mocskot v. pecsétet ejteni valamibe, elmázolni. Klecksen, d. i. Kleckse machen, elfecseníteni, elfecsegetni. Klecker, der, pecsét, mocsok. Klee, der, lóher, lóhere. Kleeblau, der, lóheretermesztés. Kleeblatt, das, lóherelevél; trop. három, háromból álló társaság. Klei, der, (Thon, Lehm, Setten), agyak; csapó föld. Kleiben, f. Kleben. Kleid, das, pl. die Kleider, ruha, ruházat, köntös; ein Kleid machen, ruhát csinálni; anziehen, felvenni; ausziehen, levenni a' ruhát; das Kleid

paßt gut, jól áll a' testhez a' ruha; Sprchw. Kleider machen Leute, ruha tisztesség, ruha mutat urat. Kleidchen, das, ruhácska. Kleiden, d. i. bedecken, ruházni, jem. kleiden, valakit ruházni; sich kleiden, felöltözni; sich nach der Mode kleiden, módi szerint ruházkodni v. öltözködni v. járni; trop. z. B. die Erde kleidet sich mit Blumen, a' föld virágokba öltözik; st. ansehn, illeni; z. B. dieser Anzug kleidet ihn (steht ihm) gut, ez az öltözet illik v. jól áll neki. Kleiderbürste, die, ruhakefe. Kleiderhändler, der, ruhaáros v. kereskedő. Kleiderbandel, der, ruhaárosság v. kereskedés. Kleiderkasten, der, ruhatartó. Kleiderlaß, die, ruhatetű. Kleidermacher, der, szabó, szabómester. Kleidermacherin, die, asszonyszabó, szabóné. Kleidermarkt, der, ruhapiacz. Kleidermode, die, ruhamódi. Kleidermotte, die, ruhamoly. Kleidernarr, der, Kleidernarrin, die ruhabolond, a' ruhában bolondúl gyönyörködő. Kleiderpracht, die, ruhapompa. Kleiderschmuck, der, ruhárávaló ékeség; gyönyörű ruházat. Kleiderschrank, der, ruhaalmárium, ruhatartó. Kleidertracht, die, öltözet, ruhaviselet, köntös viselet. Kleiderverrath, der, kész ruhák, öltözetek, köntösök. Kleidung, die, öltözet, ruházat. Kleidungsstück, das, egy darab ruha v. köntös. Kleie, die, korpá; von Kleien, korpás; korpából való. Kleienbrod, das, korpakenyér, dercekenyér. Kleierde, (Klebrige Erde), die, agyagos föld. Kleiig, adj., d. i. Kleie enthaltend, korpás. Kleiig, adj., agyagos. Kleiland, das, agyagos föld v. tájék. Klein, adj., kicsiny, kis; kleiner, kisebb; der, die, das kleinste, legkisebb; der kleinste von zweien, a' kisebbik; ein kleines Buch, kis könyv; der kleine Finger, kis ujj; kleines Geld, apró pénz; daher: in kleine Stücke schneiden st. apróra vágdalni,

- törni, tördelni valamit; der Ausdehnung nach, a) in die die Länge, st. kurz, z. B. Meile, kicsiny v. rövid mérföld; b) in die Höhe. st. nieder, nicht hoch, z. B. von kleiner Statur seyn, alacsony testű v. termetű lenni; der Zeit nach, kevés, rövid p. o. idő; der Zahl nach, z. B. eine kleine Summe Geld, egy kevés pénz; ins Kleine gehen, mindent kicsinyenként v. kicsinyről kicsinyre megvizsgálni; adv. kicsinyen, kicsinyre, apróra, p. o. törni, vagdalni; klein machen, elaprózni; sich klein machen, magát alázatosan viselni; trop. alacsonyan p. o. gondolkozni valaki felől.
- Kleinährig, adj., apróeres.
- Kleinäugig, adj., kis szemű.
- Kleinbärtig, adj., kisszakállú.
- Kleinbeerig, adj., apró bogyójú.
- Kleinblättrig, adj., apró levelű.
- Kleinen, apróra törni p. o. a' bányakban.
- Kleinfügig, adj., csekély, kicsinyes.
- Kleingeist, der, kis lelkű, szűkelmű.
- Kleingewehrfeuer, daß, apró fegyverrel v. puskávalvaló tüzelés.
- Kleingläubig, adj., kicsinyhitű.
- Kleingläubigkeit, die, kicsinyhitűség.
- Kleinhändler, der, Kleinhändlerinn, die, apróságáros.
- Kleinhandel, der, apróságárulás.
- Kleinheit, die, kicsinység.
- Kleinberzig, adj., csüggedt szívű.
- Kleinigkeit, die, kicsinység, apróság, csekélység; kleine unbedeutende Summe, csekély summa, kevés pénz; kleines Geschenk, csekélység, csekély ajándék.
- Kleinförnig, adj., aprószemű, aprómagú.
- Kleinfaut, adj., félénk, adv. félénken.
- Kleinlich, adj., trop. kicsiny; csekély, alacsony, alázatos; adv. alatt, csekély módon, alacsony módon, p. o. gondolkozni.
- Kleinmaler, der, kisképfestő.
- Kleinmuth, der, csüggedés, csüggedt szívűség.
- Kleinmüthig, adj., csüggedt, csüggedt v. kicsiny szívű, alázatos, félénk; Kleinmüthig machen, valakit elcsüggeszteni, félénké tenni; Kleinmüthig werden, elcsüggedni, elhagyni magát; adv. elcsüggedve, félénken, alázatos módon.
- Kleinmüthigkeit, die, csüggedtség, elcsüggedés, kicsinyszívűség.
- Kleinod, daß, st. Schmutz, ékesség, czimer; st. Edelstein, drágakő; st. Kostbarkeit, drágaság, drága kincs.
- Kleinschmied, der, st. Schlosser, lakatos.
- Kleinstädter, der, kisvárosi, kicsinyvárosi.
- Kleinstädtisch, adj., kisvárosi, kisvárosi viselet; adv. kisvárosi módon.
- Kleister, der, csiriz.
- Kleisterer, der, csirizelő.
- Kleisterig, adj., csirizes.
- Kleistern, csirizelni, megcsirizetni, megragasztani.
- Klemm, adj., enge, szűk; trop. a) knapp, spärlich, szűk, ritka, nehezen kapható, takarékos; b) gedrängt, mißlich, nyomorgatott, bizonytalanságos; adv. szűken, ritkán, nehezen.
- Klemme, die, ein Werkzeug zum einKlemmen, csaptató, szorító eszköz; ein enger Ort, szűk hely; trop. st. Bedrängniß, z. B. in die Klemme kommen, megszorulni; in der Klemme seyn, megszorulva v. megakadva lenni, szorult állapotban lenni.
- Klemmen, szorítani, összeszorítani; oda szorítani, oda csipetni.
- Klemmern, csörömpölni.
- Klemperer, der, bádogos, bádogmíves.
- Klenke, die, kilincz.
- Klepper, der, hátasló.
- Klette, die, lapu, bojtortján.
- Klettenartig, Klettenförmig, adj., bojtortjánemű.
- Kletterer, der, mászó, kúszó, famászó.
- Klettern, mászni, felmászni, felfelé kapaszkodni; herunterklettern, lemászni, csúszni t. i. lefelé.
- Klettern, daß, kúzás, felmászás.
- Klieben, spalten, hasítani, elhasítani, elrepszteni; sich, hasadni, meghasadni, megrepedni.
- Kliebig, adj., leicht zu spalten, hasadós, könnyen hasadó.
- Klima, daß, égally, éghajlat, égmérséklet.
- Klimmen, felmászni, felkúszni.
- Klimpern, csörömpölni, pengeni, csörögeni, mint a' pénz; trop. auf dem Klaviere klimpern, d. i. es schlecht spielen, a' klaviron pengetni.
- Klimpern, daß, csörömpölés, pengés.
- Klinge, die, plenge, késvas, kardvas; st. Degen, kard.
- Klingel, die, csengetyű, csörgő.
- Klingelbeutel, der, csörgöerszény.

Klingeln, csengetni, p. o. az ajtón.
 Klingeln, das, csengetés.
 Klingen, einen Ton von sich geben, csengeni, pengeni; die Obren klingen mir, cseng a' fülem; trop. von Worten, hangzani; gut, nicht gut (schlecht), jól v. nem jól (rosszul) hangzani; mit den Gläsern klingen, összeütni a' poharakat.
 Klingen, das, csengés, pengés, hangzás.
 Klingend, adj., csengő, pengő, p. o. pénz.
 Klingenschmied, der, kardcsiszár, kardcsináló.
 Klinge, die, kilincs, ajtókilincs.
 Klinken, a' kilincset lenyomni.
 Klinse, die, Risse, hasadék, repedés.
 Klippe, die, eig. kőszál, kőszikla, kőszirt, a' tengerben; uneig. f. Gefahr, Hinderniß, kőszirt, veszedelem, akadály, nehézség.
 Klippenvoll, adj., kősziklás, kőszirtos p. o. tenger; trop. gefährlich, kőszirtos, veszedelmes, akadályos.
 Klippfisch, der, szárasztott tőkehal.
 Klippig, adj., kőszirtos, kőszálas, kősziklás.
 Klirren, csörögni, csörömpölni, csikorogni.
 Klirren, das, csörömpölés, csörgés.
 Klitsch, der, csattanás.
 Kloben, der, kötés; csomó, p. o. len; csiga, tekercs csiga.
 Klöpfel, der, z. B. einer Trommel, dobverő; einer Glöde, ütő, harang-ütő.
 Klöppel, der, d. i. Knüttel, kótis, görcsös bot, bunkós bot; ein Werkzeug zum Verfertigen der Spitzen, csipkeverő.
 Klöppeln, z. B. Spitzen, csipkét kötni v. verni; mit einem Klöppel versehen, z. B. einen Hund, kölönczöt kötni a' kutya nyakába.
 Klöschchen, das, von Erde, göröngy, rög; zum Essen, gombóc, furkó.
 Klöschig, adj., z. B. Brod, ragaszos, furkós p. o. kenyér.
 Klöschchen, das, tuskócska.
 Klopfen, an etwas, kopogni, koczogni; an die Thüre klopfen, az ajtón kopogtatni, koczogtatni; von dem Herzen, dobogni, mint a' szív; jem. auf die Finger klopfen, valakinek a' körmére ütni, az újjára ütni.
 Klopfen, das, kopogás, koczogtatás, koczogás; von Herzen, szívdobogás.
 Klopfer, der, kopogó, koczogó.

Klopfescher, der, bei den Alten, kajakoló; trop. ein Zänker, veszekedő ember.
 Klopfbengst, der, herélt csődör.
 Klopfbolz, das, sujok, kótis.
 Klopfschule, die, bei den Bindern, bodnársujok.
 Kloppe, Kloppe, die, d. i. Schläge, ütés, verődes, verés; Kloppe kriegen, verést kapni; st. Enge, szorosság, szoros v. szűk hely; jemanden in die Kloppe kriegen, valakit megszorítani, t. i. szóval.
 Kloss, der, jede rundliche Masse, buczok; von Erde, göröngy, rög; eine Mehlspeise, gombóc, furkó.
 Kloster, das, klastrom.
 Klosterbruder, der, szerzetes v. klastromi barát.
 Klosterfrau, Klosterjungfer, die, apáca.
 Klosterleben, das, klastromi élet.
 Klosternonne, die, apáca.
 Klosterschule, die, klastrombeli iskola.
 Klosterschwester, die, nevendék apáca.
 Klosterweisen, das, klastromi dolog v. állapot.
 Klosterzucht, die, klastromi fenyíték.
 Kloss, der, tuskó; Hackkloss, favágító, favágó tőke; als Schimpfwort, ostoba, buta ember.
 Kluft, die, d. i. Risse, Spalte, hasadék, nyílás, repedés; Höhle, barlang, üreg.
 Klug, adj., klüger, der, die, das Klügste, st. einsehtsvoll, eszes, okos, értelmes, bölcs; st. vor- oder umsichtig, vigyázó, magára vigyázó; erfahren, geschickt, tapasztalt, tanult; gelehrt, tudós, tanult; schlau, listig, fortélyos, ravasz; adv. eszesen, okosan, bölcsen; sehr Flug, igen okosan, igen bölcsen; aus jemanden Flug werden, megérteni és elérteni valaki gondolatját; voll Kenntniße, ügyesen, értelmesen; schlau, fortélyosan, ravaszul.
 Klugheit, die, Verstand, Einsicht, okosság, eszeség, józan okosság; Vor- oder Umsicht, előrevigyázás; Einsicht, Erfahrung, esméret, értelem, tapasztalás; List, fortély, ravaszság.
 Klugheitslehre, die, okosság tudománya, oktató tudomány.
 Klüftchen, das, nyílás, üregecske.
 Klüftig, adj., nyílásos, hasadékos, üreges.
 Klügelei, die, okoskodás, mesterkedés, mesterséges fogásokkal való élés, bölcselkedés.

Knügeln, höleselkedni, fortélyoskodni, fortélyosan okoskodni, mesterkedni.
Knügler, der, fortélyosan okoskodó, höleselkedő.
Knüglisch, adv., okosan.
Knümpchen, das, darabka, csomócska, rögöcske.
Knümpertig, adj., csoportos, göröngyös, rögös, darabos.
Knümpern, sich, darabokra oszlan, összeállani csomóban, összevecsomósodni v. göröngyösödni.
Knump, **Knümpe**, der, eine formlose Masse, formátlan v. összeállot darab, göröngy, rög; *j. B. Geld, Eisen*, egy darab arany, vas; *st. Haufe*, Menge, rakás, csoport.
Knumpenweise, adv., von Dingen, csoportonként.
Knümpe, die, nyílás, hasadék.
Knunker, der, lefüggő darab; czafrang.
Knunkererbse, die, rózsás borsó.
Knuppe, die, szoros hely, zug; csipetű.
Knustier, das, klisztír, allövet.
Knustieren, klisztírozni valakit, klisztírt adni valakinek, allövetezni.
Knustierspritze, die, klisztírozó, hasfecskendő, allövő.
Knute, der, gyermek, fiúgyermek, férjfigyermek, fiú.
Knabenalter, das, **Knabenzeit**, die, gyermekkor, gyermeki kor.
Knabenhaft, **Knabenmäßig**, adj., gyermekes; adv. gyermekesen.
Knabenfraut, das, kosbor.
Knabenschule, die, fiú gyermekeskola.
Knabensstimme, die, gyermek- v. fiúhang.
Knabenstreich, der, gyermeki csintalan-ság v. pajkosság.
Knäblein, das, fiúcska, gyermekecske, kis fiú v. gyermek.
Knack, (**Knack**), der, pattanás, recszenés; repedés, hasadék.
Knacken, pattanni, roppantani, recszenni, durranni; *n. it den Fingern*, fittyegetni; *Müsse*, diót törni.
Knaden, das, - pattanás, ropparás, retcszenés.
Knacker, der, törő pattantó; *Rußknacker*, diótörő, mogyorótörő.
Knackweide, die, rekettye.
Knackmurst, die, füstölt kolbász.
Knäulchen, das, kis gombolyag.
Knall, der, durrano hang, durranas, pattanas.

Knallbüchse, die, bodzafapuska.
Knallen, durranni, pattanni, szóllani mint a' puska; *mit der Peitsche*, az ostorral durrantani, pattantani, csördíteni.
Knallen, das, durranas, pattanas.
Knallglas, das, **Knallfugelchen**, durrano üveg, durrano golyócska.
Knallgold, das, durrogó arany.
Knallpulver, das, durrogó por.
Knapp, adj., fast zu eng, szűk, feszes, szoros *p. o. ruha*, lábbeli; *trop. Baum ausreichend*, szűk, nehezen kapható, kevés; *st. wirthschaftlich*, takarékos, szűkmarkú; *ist oder er ist ein wenig knapp*, egy kevésbé szűkmarkú ő; adv. szűken szorosan, feszesen *p. o. áll a' ruha*; *dürftig*, szűkön, alig; nehezen; takarékosan, szűkmarkú módon; *st. fur*, hamar, tüstént, mindjárt; *j. B. furv darauf*, mindjárt azután; *er kam knapp nach mir*, tüstént utánam jött.
Knarpe, der, ehemals der Diener eines Ritters, apród, segyverhordozó, nemes lovaslegény; *st. Gesell*, legény; *Mühlknarpe*, molnárlegény; *Bergknarpe*, bányászlegény.
Knoppen, *st. Knaden*, patlogni, mint a' tűz; rágni; harapni.
Knappheit, die, szorosság, szűkesség; szükség, szűkvolta valaminek, takarékos-ság.
Knappsack, der, tarisznya, szűtyő.
Knappschaft, die, in Bergwesen, bányász-ság, bányászok, bányász legénység.
Knarpen, porczogni, varezogni, porczogatni; nyikorogni, csikorogni *p. o. a' lábbeliével*, nyikorgatni valamit.
Knarre, die, kelepce, csikorgómív.
Knarren, csikorogni, nyikorogni, mint az új kerék, az ajtó.
Knarren, das, csikorgás.
Knarrig, adj., csikorgó.
Knaster, der, knaszterdohány.
Knasterbart, der, morgó medve; *ein mürrischer Mensch*, zsémbes ember.
Knastern, vom Feuer, patlogni, mint a' fatűz.
Knauel, **Knäuel**, der, gombolyag.
Knauel, der, der oberste Theil einer Säule, oszlop fejezet; *st. Knopf*, gomb.
Knauern, d. i. nagen an etwas, rágódni; daher: tándeln, babrászni, gyermekeskedni valamivel.

Knauser, der, fukar, zsugori, zsobrák, fősvény.

Knauserci: die, fukarság, zsugoriság, zsobrákság.

Knauserig, adj., fukarkodó, zsobrákos, fősvényes; adv. fukarkodva..

Knausern, fukarkodni, zsobrázkodni, fősvénykedni.

Knebel, der, fustély, keresztfa, husáng; peczek; görcsös bot, bunkós-furkós bot; az ujjnak közép íze.

Knebelbart, der, hajusz, bajez, bajsz.

Knebeln, öszvehusángolni v. kötni, p. o. kévét; jemanden knebeln, felpeczelni valakinek a' száját, trop. megbotozni v. megverni valakit; jemand den Hand und Füße knebeln, négykézláb öszvekötni valakit.

Knebelspieß, der, lándzsa.

Knecht, der, szolga; béresszolga; trop. der Sünde Knecht seyn, a' bűnnek szolgálni.

Knechtisch, adj., adj., szolgai; Knechtische Furcht, szolgai félelem; adv. szolgai módon.

Knechtschaft, die, szolgaság.

Kneif, oder Schustertneif, der, horgas kés, sarkfaragó, kerítő (csizmadia műszer).

Kneifen, csípni, megcsípni.

Kneifer, der, bűvár, (madár).

Kneipe, die, sarkfaragó, kerítő, t. i. csizmadia műszer.

Kneipen, eig. csípni, csipkedni; trop. st. wehe thun, st. B. die Schube kneipen, a' csizma szorítja a' lábomat; es kneipt mich was im Leibe, csikarja valami a' hasamat p. o. a' kólika; mit Worten, megsérteni t. i. szóval v. meg-vágni.

Kneipen, naß, csipés, csipkedés; mit Worten, sértegetés; im Unterleibe, rágas, hasrágas, hascsikarás.

Kneipschenke, die, kocsmá.

Kneipzange, die, kis harapófogó.

Kneten, dagasztani, gyúrni, p. o. téstát.

Kneten, daß, dagasztás, gyúrás.

Knid, der, kocczanás, reccsenés.

Kniden, kocczanni, reccseni; die Knie einbiegen, térdet hajtani; geizig seyn, fősvénységből elzsarolni, elcsikarni; zerbrechen, elpattantani, elrepszteni, elreccsenteni.

Knider, der, zsugori, zsobrák, fukar.

Kniderei, die, fukarság, zsugoriság.

Kniderig, adj., zsugori, szűkmarkú, fukarkodó; adv. fukarkodva.

Knidern, fősvénykedni, zsobrákodni.

Knicks, der, térdhajtas (az asszonyokról); einen Knick machen, valakinek térdet hajtani.

Knie, daß, térd; auf die Knie fallen, térdre esni; auf den Knieen bitten, térden állva kérni valamit; Sprchw. etwas über Knie brechen, d. i. oben hin machen, valamit csak imígy amúgy csinálni, v. téltúl végezni, hebehurgyán bánni valamivel.

Knieband, daß, térdkötő.

Kniebeuge, die, térdhajlás.

Kniebeugung, die, térdhajtas.

Kniebug, der, térdhajlás.

Kniefall, der, térdesés.

Kniegeige, die, kis bőgőhegedű.

Kniegelenk, daß, térdhajló iz.

Kniegürtel, der, térdkötő szíj.

Kniekehle, die, térdhajlás alja.

Knien, térdepelni, térdelni, térden állani.

Knien, daß, térdepelés, térdelés.

Knieriemen, der, st. Kniegürtel, térdkötő szíj; bei Schustern, térdheveder.

Knieschelle, die, térdkalács.

Kniff, der, st. Kneipen, daß, csipés, csipkedés; trop. ein listiger Kunstgriff, fortély, fortélyos mesterség, ravaszság.

Knipp, der, fitty.

Knippchen, daß, fitty; ein Knippchen (Knippchen) schlagen, fittyet vetni; ein Schlag auf die Fingerspitzen, az ujjá hegyire kocczantás, a' körmére ütés.

Knippfen, a' körmére ütni, körmöst adni valakinek.

Knirren, knarren, csikorogni.

Knirren, daß, csikorogás.

Knirschen, wie der Schnee, csikorogni; mit den Zähnen, csikorgatni a' fogait.

Knistergold, daß, papirosarany.

Knistern, vom Feuer, sustorogni, sustorékolni, mint a' tűz.

Knistern, daß, sustorgás, sustorékolás.

Knittern, nyikorogni.

Knoblauch, der, foghagyma.

Knochen, der, csont; ohne Knochen, csontatlan.

Knochenartig, adj., csontnemű.

Knochenbruch, der, csonttörés.

Knochenfett, daß, csontvelő, csontból kifőzött zsír.

Knochenfraß, der, csontveszés, csont-rohadás.

Knochengebäude, das, csontalkotmány.

Knochenhaus, das, tetemház.

Knochenhaut, die, csonthártya.

Knochenlebre, die, csontvástudomány.

Knochenlos, adj., csontatlan.

Knochenmann, der, st. Tod, halál.

Knochenmark, das, csontvelő.

Knochenstein, der, csontenyv, csont-forrasztó föld.

Knochicht, adj., csontszabású.

Knochig, adj., csontos.

Knoche, die, egy fej v. marok, p. o. len, kender 's a' t.

Knöchel, der, böttyök, izböttyök; büttykő, büttyök, izböttyök a' hajlásoknál, p. o. az ujjakban; der Knorren, boka, bokacsont.

Knöchelchen, das, csontocska.

Knöchern, adj., csontbólvaló, csont.

Knödel, der, gombóc, furkó.

Knöpfchen, das, gombocska; pitykécske.

Knöpfen, gombolni, begombolni.

Knöpfchen, das, bimbócska.

Knötchen, das, csomócska, csimbókocska; vom Getreide, büttyök, böttyök.

Knötn, csomót v. csimbókot kötni a' czérnán.

Knollen, der, púp, csomó, a' testen; nagy darab kenyér; starke Wurzel an Pflanzen, gümögyökér.

Knollig, adj., gümös; púpos, dombos, csomós: adv. púposan

Knopf, der, gomb; Gegenknopf, markolatgomb; am Stof, bunkó, görcs; an Kleidern, gomb, pityke.

Knopfgießer, der, gomböntő.

Knopfloch, das, gomblyuk.

Knopfmacher, der, gombcsináló, gombmíves, gombos.

Knopper, die, gubics, gubacs, stiska.

Knorpel, der, porczogó.

Knorpelartig, adj., porczogónemű.

Knorpelicht, adj., porczogó szabású.

Knorpelig, adj., porczogós.

Knorpelfische, die, ropogós cseresnye.

Knorren, der, an Füßen, boka; púp, gümö, csomó.

Knorrig, adj., gümös, csomós.

Knospe, die, an Bäumen, bimbó; an Blumen, virágbimbó.

Knospen, bimbózni.

Knoten, der, am thierischen Körper, csomó, gümö; an Pflanzen, böttyök, büttyök, görcs, cikkely, gerézd;

an einem Stricke, csomó, görcs, csimbók; trop. ein Hinderniß, dessen Hebung ungewiß ist, gáncs, nehézség; ein unauflöslicher Knoten, elháríthatatlan akadály; da steht der Knoten, itt a' gáncs, itt a' bökkenő; der Knoten des Glases, a' len bugája.

Knotenlos, adj., görcsetlen, csimbókatlan.

Knotenperücke, die, csimbókos vendég-haj.

Knotenstoch, der, görcsös v. bunkós bot.

Knotig, adj., gombos, csomós, görcsös, csimbókos; adv. csomosan, görcsösen.

Knülle, die, eine Falte am Kleide, ráncz.

Knüllen, Falten machen, öszvetörni, öszveránczolni p. o. ráuléssel a' ruhát.

Knüpfen, megkötni, csomót kötni rajta; öszvekötni v. foglalni, egyesíteni, egybekapcsolni.

Knüpfung, die, kötés, öszvekapcsolás, gombolás.

Knüttel, der, bunkós v. furkós bot.

Knüttelholz, das, gajfa, gajas fa, furkós v. bunkósfa.

Knütteln, jem. mit einem Knüttel schlagen, megdorongolni; einen Knüttel anhängen, dorongot kötni reá.

Knüttelvers, der, sántikáló vers; bizczegő rimes v. véghangos vers.

Knurren, wie Hunde, morogni, korogni; trop unwillig werden, morogni valami ellen.

Knurren, das, morgás.

Knurrig, adj., morgós, morgó.

Knute, die, kancsuka.

Knuten, megkancsukázni.

Kobalt, der, kobál, kobald; Galmai, kalaminércz.

Kobalterz, das, kobaldércz.

Kobe, Koben, der, Schweinstall, disznóól, hidas.

Kober, der, fedeles kosár, kaska, vessző kosár.

Kobold, der, Berggeist, manó.

Koch, der, szakács; der Hunger ist der beste Koch, legjobb fűszer az éhség; eine Kinderspeise, felfűjt kása.

Kochen, főzni, megfőzni, p. o. ételeket, forrni, főni, mint a' víz; vom Blute, buzogni, forrni; megemészteni; gekocht werden, megfőni, megfőztetni.

Kochen, das, főzés; megemésztés.

Körper, der, test.
 Körperbau, der, testalkatás.
 Körperbewegung, die, testmozgás.
 Körperbildung, die, test formája.
 Körperchen, das, testecske.
 Körpergröße, die, test nagysága.
 Körperverhaltung, die, testállás, testalkatás.
 Körperkraft, die, test ereje, testi erő.
 Körperlich, adj., testi, testbeli; ein körperlicher Fehler, testi hiba; ein körperlicher Eid, d. i. ein feierlicher Eid vor Gericht, hit letétele a' bíró előtt; adv. testi módon, testiképpen.
 Körperlos, adj., testetlen.
 Körperschaft, die, egyesület, egyesült társaság.
 Körperschwäche, die, testi gyengeség.
 Körperstoff, der, test materiája v. mi-sége.
 Körperübung, die, testi gyakorlás.
 Körperwelt, die, testi világ, világi dolgok.
 Köstlich, adj., herrlich, derék, jeles, dicső.
 Kosent, der, szaladser, serallj.
 Koffer, der, bőrládá, bőrös láda.
 Kohl, der, édes káposzta; brauner Kohl, kék káposzta; grüner Kohl, olasz káposzta; weißer Kohl, oder Kopfkohl, fejes v. fős káposzta.
 Koble, die, szén; glühende, eleven; todt, holt szén; Kohlenbrennen, szénét égetni.
 Kohlenbauer, der, szénáros.
 Kohlenbecken, der, szenes serpenyő.
 Kohlenbrenner, der, szénégető.
 Kohlenbrennerei, die, szénégetés.
 Kohlendampf, der, széngőz.
 Kohlenerg, das, szénércz.
 Kohlenfeuer, das, széntűz.
 Kohlenflöß, der, kőszén.
 Kohlenhändler, der, szénáros.
 Kohlenhandel, der, szénnelkereskedés.
 Kohlenkorb, der, szenes kosár.
 Kohlenmeister, der, szénnek égetendő rakásfa.
 Kohlenpfanne, die, szenes serpenyő.
 Kohlenpulver, das, szénpor.
 Kohlensäure, die, szénsavany.
 Kohlenschaukel, die, szénvonó.
 Kohlenstaub, der, felszálló szénpor.
 Kohlen schwarz, das, szénfesték.
 Kohlentopf, der, szenes fazék.
 Kohlenwagen, der, szenes szekér.

Kohlaarten, der, konyhakert, veteményeskert.
 Kohlholz, das, szénnekvaló fa.
 Kohljahr, das, bő káposzta termő esztendő.
 Kohlkopf, der, káposzta fő v. fej.
 Kohllaus, die, korpa féreg, levész.
 Kohlmarkt, der, veteményes-, káposztás-, zöld piac.
 Kohlmeise, die, große, széneczinke v. czinege; die kleine, erdei széneczinke.
 Kohlrübe, die, kolorábé, kalaráb.
 Kohlraupe, die, káposzta hernyó.
 Kohlschwarz, adj., fekete mint a' szén.
 Kohlstaub, der, szénpor.
 Kohlstengel, Kohlstrunk, der, káposztatorzsa.
 Kolbe, die, Kolben, der, agya, feje v. bunkója valaminek; an der Flinte, puskaagya; der geschnorne Kopf eines Menschen, kopasz v. nyirett fő; an einigen Wassergewächsen, buzgány; ein Streitkolben, buzgány; Destillierkolbe, lombik; st. Samenkapfel, magtok, maghüvely.
 Kolbicht, adj., buzgányos, bunkós.
 Kolbig, adj., bugás, bunkós, bütykös.
 Kolik, die, kólika, köldökesömör, die Kolik haben, köldökesömörben szenvedni.
 Kolk, der, Pfütze, Sumpf, mocsár, tócsa, posvány.
 Koller, das, st. Halstuch, nyakravaló; ein Halbbemde, ingváll; Bekleidung ohne Ärmel, derékraavaló, mejjrevaló (ujjatlan ruha).
 Koller, der, Pferdekrankheit, dühödés, megdühödés, dühkórság, bokroság; csira.
 Kollerig, adj., bokros, dühödt, veszett; csirás.
 Kollern, st. rollen, hengeritni, hengergetni; den Koller haben, megdühödni, megveszni; csirás (a' ló).
 Kolon, das, d. i. Doppelpunkt, kettőspont, kétpont.
 Koloß, der, bálványkép, rettentő nagyságú alkotmány, óriási bálvány, temérdek.
 Kossolisch, adj., óriási, rettentő nagyságú, temérdek.
 Koller, die, d. i. Bettdecke, lepel, takaró, zsabrák, ágyterítő.

Kolter, daß, d. i. Pflugmesser, Pflugschar, csoroszlya, szántóvas.

Komet, der, üstökös csillag.

Komiker, der, tréfás versköltő; ein komischer Schauspieler, enyelgő színjászó.

Komisch, adj., zur Komödie gehörig, vígjátéki, vígjátékhoz való; st. lustig, possirlich, enyelgő, tréfás, nevetséges, vig, furcsa; adv. tréfásan, enyelegve, nevetségesen nevetető módon.

Komma, daß, vonás.

Kommen, jönni; zu jemanden kommen, valakihez menni, t. i. oda, valakihez jönni, t. i. ide; oft wohin kommen, járnivalahová; glücklich davon kommen, szerencsésen megszabadulni; einem zu Hülfe kommen, valakinek segítségére menni; st. ankommen, el-v. megérkezni; z. B. die Gäste sind gekommen, eljöttek v. érkeztek a' vendégek; scharf an einander kommen, tüzesen egymásba kapni; aus der Noth, aus den Schulden kommen, kiszabadulni a' szűkségből v. kivergődni az adósságból; auf einen Einfall kommen, valami gondolatra vetemedni; jemanden gleich kommen, valakivel felérni, hasonló lenni hozzá p. o. erőre, tehetségre, tudományra, ée; bei etwas zu kurz kommen, kárt vallani, vesztetni valamiben; mit jemanden über ein kommen, megegyezni valakivel; zu Kräften kommen, erősödni; zu Athem kommen, lélekzetet vehetni; auf die Spur kommen, nyomába akadni; zu Ende kommen, elvégeződni.

Kommen, daß, jövés, jövetel, megjövétel, megérkezés, menés.

Komödiant, der, játékszini játszó.

Komödie, d. i. Lustspiel, vígjáték; Schauspiel, játékszini darab; trop. Lustbarkeit, Schänderei, mulatság, tréfálódás.

Komödienhaus, daß, játszószín.

Kompan, der, társ, par, pajtás.

Kopal, der, kopálgyaanta.

Kopf, der, fő, fej. phr.; sich im Kopf fragen, fejét vakarni-aggódni; einen beim Kopf nehmen, valakinek a' fejét által ölelni-fülön fogni, megragadni v. fogságra vinni valakit; jemand den Kopf vor die Füße legen, valakinek fejét venni; den Kopf verlieren, elvesztetni az esztét; jeman-

den den Kopf waschen, megmosni valaki fejét, az az, jól lehordani v. megpirongatni valakit; trop. st. Gedanken, Vorstellungen, ész, gondolat; z. B. es geht mir etwas im Kopfe herum, valami forog az eszemben, azon törődöm; st. Gedächtniß, fej, emlékezet; aus dem Kopfe, könyv nélkül, csak a' fejéből, p. o. beszélni; st. Anlagen, Fähigkeiten, ész, fej v. fő; z. B. es fehlt ihm nicht an Kopfe, van neki esze v. tehetsége; st. Mensch, z. B. ein guter Kopf, jó fejű v. derék eszű ember; ein unruhiger Kopf, nyughatatlan eszű ember; ein eigensinniger Kopf, magafejű ember; viele Köpfe, viel Sinn, valahány ház, annyi szokás, a' mennyi az élő, annyi az ítélő; alles, was einem Kopfe ähnlich ist, z. B. der Kopf einer Stednadel, a' gombostő feje v. gombja; der Kopf eines Nagels, a' szegfeje.

Kopfsader, die, a' főere.

Kopfsarbeit, die, főbeli v. észbeli munka, ésszel dolgozás.

Kopfsband, daß, főszerítő pántlika.

Kopfsbrechen, daß, főtörés, fejtörés.

Kopfsbrechend, adj., fejtörő, gondolkodásba kerülő.

Kopfbürste, die, fejborosta ecset.

Kopfdecke, die, fejrevaló.

Kopfstieber, daß, főbeli hideglelés.

Kopfförmig, adj., fejformájú.

Kopfgeld, daß, főrevetett adó, főadó, főporczio.

Kopfgbind, der, kosz.

Kopshaar, daß, haj.

Kopfhänger, der, tettetőtt szent, képmutató.

Kopfhängerei, die, tettetőtt kegyesség.

Kopfhoch, daß, fejjárom, fejiga.

Kopfkissen, daß, főalj, fejalj, vánkös.

Kopfkohl, der, fős v. fejes káposzta.

Kopfskrankheit, die, főfajás, főbeli betegség.

Kopflaus, die, tetű, t. i. a' fejen.

Kopfloß, adj., fejellen, fejtelen; trop. st. unverständlich, esztelen, ostoba; adv. esztelenül, ostobául.

Kopfsmuskel, der, főinak, főbeli inas-hús.

Kopfnicken, daß, fővelintés, bókolás.

Kopfnuß, die, serke.

Kopfsuß, der, fejrevaló ékesség, fejcsin.

Kopfsalat, der, fejes v. fős saláta.

Kopfschmerz, der, fő- v. fejfájás.
 Kopfschmuck, der, főékség.
 Kopfsteuer, die, főreadó, fejtőlvaló adó.
 Kopfstoß, der, fejütődés, fejütés.
 Kopfstück, das, fejrész, része a' főnek;
 eine Münze, kis ezüst pénz neme.
 Kopftuch, das, fejrevaló kendő.
 Kopfwassersucht, die, fővízkórság.
 Kopfwieb, das, főfájás.
 Kopfwunde, die, fejenvaló seb.
 Kopfwuth, die, dühös bódulás.
 Koppe, die, z. B. des Baumes, fő; st.
 Gipfel eines Berges, hegytető, tető.
 Koppel, die, st. Band, kötelék, kötő;
 ein Koppel Hunde, öszvefűzött ku-
 tyák v. kopók; Degenkoppel, kard-
 szíj; ein eingezäunter Ort, kerített
 hely.
 Koppelbuth, die, közös legeltetés.
 Koppeljagd, die, közös vadászat.
 Koppeln, öszvekötni, öszvefűzni.
 Koppelriemen, der, fűzérszíj, csatlósíj.
 Koppen, köpfen, tetejét lenyesni, le-
 vágni.
 Koralle, die, kláris, kláriskorall, ko-
 rall, korallmoh.
 Korallendrechster, der, kláris- v. korall-
 esztergályos.
 Korallenfang, der, Korallen-Fischerei,
 die, korallmoh halászat.
 Korallenmacher, der, korallmetsző; klá-
 ris mives.
 Korallenschnur, die, egy fűzér korall.
 Korallenstein, der, kláris v. korallkő.
 Korb, der, kosár (garabó); trop. ab-
 schlägige Antwort bei Heirathsangele-
 genheiten, besonders von Mädchen,
 üres kosár, elutasító v. üres válasz;
 einen Korb bekommen, üres kosarat
 kapni; ein Wagenkorb, kas, kocsi-
 kas.
 Korbouteille, die, bésont palaczk v.
 karafina.
 Korbflechter, Korbmacher, der, kosár-
 fonó v. csináló.
 Korb Schlitten, der, kasosszán.
 Korbweide, die, rekettye.
 Korduan, der, kordovány.
 Koriander, der, koriándrom.
 Korinte, die, Korintchen, aprószőlő,
 apró fekete mazsola.
 Kork, der, dugókéreg.
 Korkbaum, der, dugókérgű tölgyfa.
 Korksohle, die, kéregtalp.
 Korkstößel, der, kéregdugó, palaczk-
 dugó.
 Korn, das, überhaupt, jeder rundliche
 Körper, z. B. von Sand etc., szem,
 szemecske, morzsa; besonders der

rundliche Same der Getreidearten,
 szem p. o. búza, rozs, árpa, egy
 szem mag, egy mag; am Schießge-
 wehre ein kleines Köpfchen zum Zie-
 len, czélpont, czélzó pont a' puská
 végén; etwas auf Korn nehmen, va-
 lamit czélba venni; auf dem Korn
 haben, valamire fordítani figyelmé-
 tességét; in enger Bedeutung, das
 Getreide, gabona, élet; oder st. Rog-
 gen, rozs; trop. ein Mann von altem
 Schrot und Korne, ősi igaz ember.
 Kornacker, der, gabonás föld, gabona-
 termő v. rozsszal bevetett föld.
 Kornähre, die, gabona v. rozsfaj, v.
 kalász.
 Kornbau, der, rozstermesztés.
 Kornblume, die, búzavirág.
 Kornboden, der, életes ház v. padlás,
 gabonacsűr v. tárház.
 Kornbrand, der, üszög.
 Kornernie, die, rozsaratás.
 Kornsege, die, szórólapat.
 Kornfeld, das, rozsföld.
 Korngabel, die, gabonahányó villa.
 Korngarbe, die, rozskéve, gabonakéve.
 Kornhalm, der, gabonaszár.
 Kornbändler, der, gabonakereskedő.
 Kornbandel, der, rozsszal v. gabonake-
 reskedés.
 Kornhaufen, der, egy rakás rozs v. ga-
 bona, garmada.
 Kornhaus, das, életes v. gabonaház.
 Kornhülse, die, gabonatok.
 Kornjahr, das, gabonatermő esztendő.
 Kornkaffee, der, rozskávé.
 Kornkammer, die, gabonás kamara;
 ein Kornreiches Land, bő gabonater-
 mő tartomány.
 Kornkasten, der, hombár, szuszék.
 Kornland, das, gabonatermő ország,
 gabonával bővelkedő tartomány.
 Kornlerche, die, mezei pacsirta.
 Kornlieferung, die, gabonaadás.
 Kornmagazin, das, gabonátárház.
 Kornmangel, der, gabona szűke.
 Kornmarkt, der, gabona piac; gabo-
 na vásár.
 Kornmaß, das, gabonamérő, mércze.
 Kornmehl, das, rozsliszt.
 Kornmesser, der, gabonamérő.
 Kornmohn, der, pipacs.
 Kornmühle, die, gabonamáiom, gabo-
 naörlő malom.
 Kornmutter, die, anyarozs.
 Kornnägelein, das, konkoly.
 Kornpreis, der, élet v. gabona ára.
 Kornreich, adj., reich an Getreide, ga-

bonával bővelkedő, bő gabona termő; an Roggen, bő rozstermő.
 Kornrose, die, mezei mák, pipacs.
 Kornsaft, der, életes zsák.
 Kornschäber, der, életbecsülő, gabona-árszabó.
 Kornschäufel, die, szórólapát.
 Kornschiff, das, gabonás hajó.
 Kornspeicher, der, gabonacsűr, páhó, életes tárház.
 Kornwicke, die, borzas lednek v. vadlencse.
 Kornwucher, der, gabonával uzsoráskodás.
 Kornwucherer, der, gabonával uzsoráskodó.
 Kornwurm, der, zsizsik, zsúzsok.
 Kornzehnte, der, gabonatized.
 Kosen, enyelegni, csacsogni, tréfálódni, barátságosan beszélgetni.
 Kost, die, eledel, étés, élelem; asztal; Kost geben, valakinek asztalt adni; einen zu jemanden in die Kost geben, asztalra adni valakit valakihez; in die Kost nehmen, valakit asztalra fogadni; woher soll ich die Kost nehmen? miből éljek?
 Kostbar, adj., más viel kostet, drága, nagy árú, költséges, a' mi sokba kerül; einen großen Werth habend, jeles, derék, becses, drága, p. o. ajándék; die Zeit ist das Kostbarste, legdrágább az idő; adv. st. theuer, drágán, nagy áron; sich kostbar kleiden, drága ruhában járni; vortrefflich, jelesen.
 Kostbarkeit, die, drágaság, becsesség, jelesség; eine kostbare Sache, drága portéka v. dolog; Kostbarkeiten, drágaságok.
 Kosten, die, st. Aufwand, költség; Kosten verursachen, költséget okozni valakinek, költségbe verni valakit; st. Schaden, Nachtheil, kár, veszteség; sich auf Kosten anderer bereichern, más kárával gazdagodni; auf Kosten der Gesundheit schwelgen, az egészség kárára v. romlására dorbézolni.
 Kosten, d. i. Aufwand verursachen, erfordern, kerülni valamibe, p. o. pénzbe, munkába; nichts kosten, semmibe se kerülni; st. verkauft werden, árának lenni, kerülni valamibe; z. B. wie viel kostete dieses Buch? mi volt az ára ennek a' könyvnek? mennyibe került? das Buch kostet mir fünf Gulden, ez a' könyv öt forintomba van.

Kosten, durch den Geschmack untersuchen, kóstolni, megkóstolni, p. o. bort; etwas oft kosten, kóstolgatni valamit.
 Kosten, das, kóstolás.
 Kostenanschlag, der, a' költség számbavétele v. felvetése
 Kostenersatz, der, a' költség megtérítése.
 Kostenfrei, adj., minden költségtől ment; adv. költség nélkül.
 Kostfrei, adj., szabad asztalú; Kostfrei sein, szabad asztalon lenni valakinél.
 Kostfreiheit, die, ingyen tartás.
 Kostgänger, der, Kostgängerinn, die, asztalon lévő, asztaltartó valakinél, kosztos.
 Kostgeld, das, asztaltartáspénz, asztali pénz.
 Kostherr, der, asztaladó.
 Kostverächter, der, Kostverächterinn, die, ételben válogató, finnyás.
 Kostspielig, adj., költséges, sokba kerülő, drága.
 Koth, der, sár; trop. im Koth stecken, elakadni a' sárban; st. Mist, ganéj; jede Unreinigkeit, mocsok, undokság, tisztátalanság.
 Koth, das, die Koth, d. i. ein schlechtes Haus, vinnyó, kunyhó; ein Haus zum Salzieden, sófőző ház.
 Kothgrube, die, ganéjverem, szemétdör.
 Kothig, adj., sáros; adv. sárosan.
 Kohen, der, pakrócz.
 Kohen, st. spien, háyni, okádni.
 Krabbe, der, ollótlan rák.
 Krabbeln, mászni, mászkálni; babrálni, bibírkálni.
 Krach, der, recsegés, reccsenés, csattanás.
 Krachen, reccsenni, csattanni, ropogni, roppanni.
 Krachen, das, csattanás.
 Krächzen, károgni, krákogni, mint a' varjú.
 Krächzen, das, károgás.
 Kräftig, adj., erős, izmos; wirksam, hathatos, p. o. orvosság, hatalmas p. o. eszköz; Kräfte habend und gebend, von Speisen und Getränken, nagy erejű, erős, szeszes p. o. bor, eczet; stark, nachdrucksvoll, hathatos; gültig, megállható; z. B. der Contract ist nicht kräftig, ez a' kötelező írás meg nem állhat v. ennek nincs ereje.
 Krägelchen, das, gallérocška.
 Krähe, die, varjú.

Krähen, kukurékolni; mint a' kakas;
trop. von Menschen, rikoltani.
Krähen, das, kukurékolás.
Krähenauge, das, varjuszem; Brechnuß,
ebmereg, farkasmaszlag, vashogyó.
Krähenfuß, der, varjúláb; trop. schlechte Schriftzüge, ákombák betűk.
Krähenflaue, die, varjúköröm.
Krämer, der, félkékalmár, kis kalmár.
Krämerei, die, kalmárkodás.
Krämergewicht, das, kalmármérték.
Krämerkümmel, der, jóféle kömény, bécsi kömény.
Krämerjungf, die, kis kalmárok ezéhe.
Krämpe, die, karima, kalapharima.
Krämpel, die, gyapjú gyarató, kártó.
Krämpeln, kártolni, gyaratolni v. gyaratni.
Krämpeln, das, gyaratás, kártolás.
Krän, der, (Meerrettie), torma.
Kränkeln, betegeskedni, kornyadozni.
Kränkeln, das, betegeskedés, kornyadozás.
Kränklich, adj., beteges.
Kränklichkeit, die, betegesség, betegeskedés.
Kränken, Nachtheil zufügen, bántani, megsérteni valakit, sérelmére lenni valakinek; jemandes Ehre kränken, valaki becsületében gázolni, azt megsérteni; grämen, bosszantani, búsítani valakit; das kränkt mich, az nekem nehezen esik, a' bánt engem, azt fájlalom; sich kränken, búsulni, epekedni, bosszankodni valamin.
Kränkend, adj., búsító, sérelmes, sajnos.
Kränkung, die, bántás, sértés, bosszantás, megbántás; bosszúság, kedvetlenség, sérelem, szomorúság, méltatlanság.
Kränzchen, das, koszorúcska; barátságos társaság, mulató társaság, a' mellyben esznek, isznak.
Kränzen, megkoszorúzni.
Kräpfel, Kräppel, das, fánk, fánkocskák.
Krähe, die, Hautkrankheit, rüh, sennyedék, sönnyedék; Ueberbleibsel bei Arbeiten, hulladék, érozshulladék, salak.
Kräher, der, vakaró; ein saurer Wein, csaviczka.
Krähig, adj., rühes, sennyedékes.
Krähsalbe, die, rühir, rühkenőcs.
Kräuel, der, húsvilla, csípő villa.
Kräusel, der, csiga, hajtócsiga, gyermeki játék.
Kräuselfeisen, das, fodorítóvas.

Kräuseln, fodorítani, megfodorítani.
Kräutchen, das, füvecske.
Kräuter, (Kräutler), der, konyhakertész.
Kräuterbad, das, füves v. szerfüves forrás.
Kräuterbier, das, fűszeres ser.
Kräuterbuch, das, fűvész v. növényes könyv.
Kräuterig, adj., füves.
Kräuterkenner, der, fűvész.
Kräuterkenntniß, die, fűesmélet.
Kräuterkunde, die, fűtudomány, botanika.
Kräuterkrissen, Kräuterkrishen, das, szagos vánkös, illatos fűvekkel töltött vánköska.
Kräuterkur, (Kräuter-Cur), die, fűvekkel gyógyítás, orvosi fűvekkel élés.
Kräuterlehre, die, fűtudomány.
Kräutermann, der, fűáruló, veteménymag áruló.
Kräuterreich, adj., füves, fűvekkel v. plántákkal bővelkedő; subst. növények országa.
Kräutersaft, der, fűnedv, plántanedv.
Kräutersalat, der, sokféle zöldségből készült saláta.
Kräutersuppe, die, zöldségleves.
Kräuterthee, der, herbaté, orvosi fűvekből készült főttlév v. théa.
Kräutertrank, der, fűlév, fűlévital.
Kräuterwein, der, fűszeres v. szerfüves bor.
Kräutig, das, fű.
Kraft, die, pl. die Kräfte, erő; besonders physische Kräfte, Stärke, erő, erősség; geistige Kräfte, erő, tehetség; ft. Wirkung, erő, hathatóság; ft. Fähigkeit zu etwas, tehetség; die Kraft zu denken, zu urtheilen, gondolkozó v. ítélő tehetség; ft. Macht, Gewalt, hatalom; auch als adv., z. B. Kraft meines Amtes, hivatalom ereje szerint; Kraft der Gesetze, a' törvények ereje szerint, a' törvények szerint.
Kraftaufwand, der, erős v. nagy költség; es erfordert einen großen Kraftaufwand, megkívánja valami, hogy teljes erőnket reá fordítsuk.
Kraftausdruck, der, erős kifejezés.
Kraftbrühe, die, erőadó leves.
Kraftfülle, die, teljes erő.
Kraftlos, adj., erőtlen, erőtelen, gyenge; ohne Wirkung, Nachdruck, a' minek semmi ereje v. hathatósága nincs; lankadt, gyáva p. o. beszéd; ft. ungültig, fogatlan, sikertelen;

adv. erőtlennül, gyengén, sikeretlenül.
 Kraftlosigkeit, die, erőtlenség, gyengeség; st. Unwirksamkeit, sikeretlenség; st. Ungültigkeit, meg nem állhatás.
 Kraftmehl, das, lisztláng.
 Kraftmilch, die, erőtadó tej, tápláló tej.
 Kraftsuppe, die, erőtadó leves.
 Kraftvoll, adj., teljes erejű, erős, hatalmas, hathatós erejű.
 Kraftwasser, das, erőtadó víz.
 Kraftwurz, die, ezer jó szer.
 Kragen, der, an Kleibern, gallér; st. Hals, nyak; jemanden beim Kragen fassen, nyakon kapni valakit; Halsbekleidung von Kindern, Frauen, Geistlichen, nyaktakaró.
 Kragstein, der, (Bauk.), kiállókő a' falból, melly gerendát tart, oszlopkő.
 Krah, der, ein Hebezeug, emelőmív, emelő csiga.
 Kralle, die, köröm, p. o. ragadozó madaraknál.
 Krallen, krallen, karmolni, megkarmolni.
 Kram, der, kis kalmárság, adásvevés; Gewürzkram, fűszerszámmal való kereskedés; st. Waare, portéka; trop. eine unbedeutende Sache, alávalóság, csekélység.
 Krambude, die, portékás bolt v. sátor, deszkasátor.
 Kramen, kalmárkodni, apróságokat árulgatni, apróságokkal kereskedni; bewegliche Sachen hin und her setzen, rakogatni ide 's tova valamit.
 Kramladen, der, kis kalmárbolt.
 Krammetzbaum, der, (Wachholderbaum), gyalogfenyő, boróka.
 Krammetzbeere, die, gyalogfenyőbogyó, borókabogyó.
 Krammetzvogel, der, húrosmadár.
 Krampe, die, an den Schlössern, ütköző t. i. a' zárban.
 Krampf, der, görcs, vonogló szaggatás, invonoglás.
 Krampfader, die, ércsomódzás.
 Krampfaderbruch, der, ércsomószakadás.
 Krampffartig, adj., görcsnemű; adv. mint a' görcs.
 Krampfen, sich, vonoglani, öszvehúzódni.
 Krampffisch, der, zsibbasztó rája.
 Krampf, adj., görcsös, görcsben szenvedő.
 Krampfmittel, das, görcsszüntető eszköz v. szer.

Kramwaare, die, apró portéka.
 Kranich, der, daru.
 Krank, adj., beteg, egészségtelen, nyavalyás, gyengélkedő; krank seyn, beteg lenni; krank werden, megbetegedni; sich krank stellen, betegnek tettetni magát; sich krank lachen, majd megszakadni nevetésben; ein kranker Fuß, fájos a' lába; trop. von der Seele, beteg, nyavalyás; an der Seele krank seyn, lelkében beteg lenni v. szenvedni; die Weinstöcke sind krank, a' szőlő tökéik sinlenek.
 Krankenbesuch, der, z. B. machen, beteget látogatni.
 Krankenbett, das, a' beteg ágya, beteg ágy.
 Krankenhaus, das, betegek háza v. ispo-tálya, kórház.
 Krankensager, das, betegágy.
 Krankenpflege, die, betegekkel bánás, betegek ápolgatása.
 Krankstube, die, betegek szobája.
 Krankenwärter, der, Krankenwärterinn, die, beteggel bánó, betegápolgató.
 Krankhaft, adj., beteges, p. o. állapot.
 Krankheit, die, betegség, nyavalya; trop. der Seele, d. i. Kummer, Fehler, Laster, nyavalyásság, lelki betegség p. o. hü, epekedés, véték, bűn.
 Krankheitslehre, die, (Pathologie), betegség orvosló tudomány.
 Krankheitsstoff, der, nyavalyanedv.
 Kranz, der, pl. die Kränze, koszorú; Blumenkranz, virágkoszorú; Lorbeer-kranz, babírkoszorú; trop. die jung-fräuliche Ehre, szüzesség; in der Baukunst, koszorúpárkány.
 Kranzader, die, koszorúér, koronaér.
 Kranzbein, das, homlokesont.
 Kranzblume, die, koszorúvirág.
 Kranzflechter, der, Kranzflechterinn, die, koszorúfonó.
 Kranzförmig, adj., koszorúszabású.
 Kranzleiste, die, pártázat, karima.
 Kranznaht, die, kaponyaválaszték.
 Krapsen, der, fánk, seréllesztős fánk.
 Krapp, der, buzér.
 Krater, der, die Oeffnung eines feuer-speienden Berges, a' tűzokádó hegy nyílása, tölcsére.
 Krazbeere, die, szederj, kék v. mezei-szederj.
 Krazbürste, die, vakaró; lóvakaró.
 Kraz Eisen, das, vakaró kés v. vas.
 Kragen, vakarni, megvakarni; die Erde mit Füßen kragen, kaparni a' földet a' lábaival; die Kragen kragen, a' macskák körmölnek v. karmolnak;

- sich Fragen, vakaródzni; sich hinter den Ohren Fragen, eig. vakarni a' füle tövit; uneig. in Verlegenheit seyn, vakarni a' fejét, megakadni, megszorúlni; trop. die Feder fragt, karczol a' penna; auf der Geige fragen, nyiszorgatni a' hegedűt; der Wein fragt, kaparja a' fanyar bor az ember torkát.
- Kragen, daß, vakarás, kaparás, körmölés, karmolás.
- Krauen, vakarni, vakargálni.
- Kraut, adj., bodor, kondor, göndör, p. o. haj, szőr; fodor, p. o. káposzta, saláta, csipke; kraut machen, fodorítani, felfodorítani, felgöndöríteni.
- Krause, die, nyakfodor.
- Kraushaar, daß, göndör haj.
- Kraushaarig, adj., göndör hajú.
- Krauskohl, der, fodros káposzta, csipkés káposzta.
- Krauskopf, der, göndörhajú ember v. gyermek.
- Krausen, fodorodni, göndörödni.
- Krausmünze, die, fodormenta.
- Kraut, daß, pl. Kräuter, 1) nicht eßbare Pflanzen, fűnemű növény, v. plánta, zöldség, fű; Kräuter sammeln, növényeket szedni v. gyűjteni; 2) eßbare Pflanzen, ennivaló zöldség, zöld vetemény; Kohl, káposzta; saures Kraut, savanyú káposzta; gefülltes Kraut, töltött káposzta.
- Krautacker, der, káposztásföld.
- Krautartig, adj., plántanemű.
- Krautbett, daß, veteményes ágy.
- Krautblatt, daß, káposzta levél.
- Krauteisen, daß, káposztametsző vas, káposzta gyalu.
- Krautfaß, daß, káposztás hordó.
- Krautgarten, der, káposztás kert; veteményes kert.
- Krauthacke, die, palántakapa.
- Krauthaupt, daß, Krautkopf, der, káposzta fő, egy fej káposzta.
- Krauthobel, der, káposztagyaluló.
- Krautig, adj., fűforma, plánta szabású.
- Krautraupe, die, káposzta hernyó.
- Krautsalat, der, káposzta saláta.
- Krautstengel, der, Krautstumpf, káposztatorzsa.
- Krebs, der, rák; eine fressende Krankheit, fene, rothadása az élő testnek; rák nevű csillagzat.
- Krebsartig, adj., ráknemű; fenenemű, p. o. seb.
- Krebsauge, daß, rákszem.
- Krebsbrühe, die, rákleves.
- Krebsbutter, die, rákvaj, rákhajjal tört vaj.
- Krebsen, rákászni, rákot fogni.
- Krebsfang, der, rákfogás.
- Krebsgänglich, adj., hátra menő; Krebsgänglich gehen, hátra mászni.
- Krebsgang, der, rákmenés, hátramaszás; den Krebsgang geben, hátra mászni, visszafelé menni valamelly dolognak, czél ellen dolgozni.
- Krebsgeschwür, daß, fenetályog, mérges kelés.
- Krebsgestank, der, veszett rákság.
- Krebsig, adj., feneforma.
- Krebschaden, der, fenenyavalya.
- Krebschale, die, rákhaj v. héj.
- Krebscheere, die, rákolló.
- Krebsstein, der, rákszem.
- Krebssuppe, die, rákleves.
- Kreide, die, kréta; mit doppelter Kreide anschreiben, kétszeresen jegyezni fel, p. o. valami árát v. két annyival többre tenni valamit; bei einem in die Kreide gerathen, adósságba esni v. adós maradni valakinél; auf die Kreide gehen, rovásra élni v. enni és inni.
- Kreidenartig, adj., kréta nemű.
- Kreidengrund, der, Kreidenerde, die, krétás föld.
- Kreidenweiß, adj., krétás; trop. krétafeijérségű.
- Kreidicht, adj., krétás, krétanemű.
- Kreidig, adj., krétás; adv. krétásan.
- Kreis, der, karika, karikarajz, kerekesség; im Kreise herumdrehen, kerengetni, forgatni; sich, kerengeni, forogni; der Kreis um den Mond, a' hold udvara; in der Astronomie, Geographie, karika, kerület, abroncs; trop. Grenze, Gebiet, határ, kerület, bizonyos kiterjedése valaminek; z. B. daß liegt außer dem Kreise seiner Einsichten, ez már az ő értékének határán kívül van; eine Landesabtheilung, kerület, osztály; z. B. Ungarn wird in 4 Kreise eingetheilt, Magyarország négy kerületekre osztatik; eine Gesellschaft, társaság; z. B. im Kreise seiner Freunde gern verweilen, barátinak társaságában örömet mulatni.
- Kreisamt, daß, kerületbeli tisztség, kerületmegye.
- Kreisamtmann, der, kerületbeli főtiszt.
- Kreisbewegung, die, kerengés, kerengő forgás.
- Kreis-Casse, die, kerület pénztára; kerületbeli kassza.

Kreischen, st. schmelzen, olvasztani; st. im Feuer braten, zsírba sütni; von bratendem Fette, perczegni, serczegni, mint a' forró zsír a' serpenyőben; st. schreien, elkiáltani magát, rikoltani, rikkantani, kiabálni a' félelem miatt.

Kreis-Contingent, das, kerületre esett rész, p. o. az adóból.

Kreis-Deputation, die, kerületbeli követtség.

Kreis-Director, der, kerületbeli igazgató tisztt.

Kreiseinnahme, die, kerületbeli jövedelem.

Kreiseinnehmer, der, kerületbeli adószedő.

Kreisel, der, csiga, csapócsiga.

Kreisen, sich in einem Kreise bewegen, kerengeni.

Kreisförmig, adj., karika v. kerület forma, karika szabású, kerengős; adv. kerengősen; mint a' karika.

Kreisgang, der, kerengő út, kerengés.

Kreishauptmann, der, kerületbeli kormánytisztt v. kapitány.

Kreisinspector, der, kerületbeli fővigyázó.

Kreislaufl, der, kerengés; der Gestirne, a' csillagok forgása; der Zeit, az idő forgása.

Kreisrichter, der, kerületi bíró, kerület főbírája.

Kreischluss, der, a' kerület rendei végzése, kerületbeli végzés.

Kreis Schreiben, das, kerülethez intézet írás v. rendelés.

Kreis Schule, die, kerületbeli iskola.

Kreis-Secretär, der, kerületbeli titoknok.

Kreissen, Geburtswelien habend, vajudni; eine Kreissende, gyermekszülésben vajudó.

Kreis Stadt, die, kerületbeli főváros.

Kreisstände, die, a' kerület rendei.

Kreis Steuer, die, kerületbeli adó.

Kreis Steuereinnehmer, der, kerületbeli adószedő.

Kreis Tag, der, kerületbeli gyűlés.

Kreis Truppen, die, kerületbeli katonaság v. seregek.

Kreis Verfassung, die, kerületbeli kormányrend.

Kreis Versammlung, die, kerületi gyűlés.

Krepp, der, krepp, krepin, kreppfátyol, bodros fátyol.

Kresse, die, zsázsa; Gartenkresse, kerti zsázsa, rézsuka, salátatorma.

Kretscham, der, korcsma, csapszék.

Kreuz, das, überb. kereszt; besonders in der Musik, keresztjel a' muzsika lajtorján; das Fensterkreuz, ablakkeresztfa; als Ehrenzeichen, érdemkereszt; für verurtheilte Verbrecher, keresztfa; ans Kreuz heften, keresztfára feszíteni valakit; das heil. Kreuz, a' sz. kereszt; das Zeichen des Kreuzes, keresztjel, kereszt; trop. st. Leiden, Widerwärtigkeiten, kereszt, nyomorúságok, szenvedések; daher: viel Kreuz haben, sok nyomorúsággal vesződni; sein Kreuz auf sich nehmen, d. i. geduldig ertragen, a' maga keresztjék békével hordozni; zum Kreuz kriechen, megalázni magát.

Kreuzbein, das, keresztcsont.

Kreuzblume, die, téjhozófű.

Kreuzbrav, adj., felette jó, igen jó v. derék; adv. igen jól.

Kreuzchen, das, keresztcskè.

Kreuzen, sich, nach verschiedenen Richtungen hin bewegen, wie z. B. Schiffe, keresztülkasúl járni, hajóközni, kóvájogni a' hajóval; sich Kreuzen, a) keresztet vetni, b) wie Wege, keresztül vágni egymáson.

Kreuzer, der, zur See, a' tengeren kóvájgó; ist's Seeräuber, tengeri rabló; als Münze, krajczár.

Kreuzerhöhung, die, als Fest, keresztfelemelés innepe.

Kreuzestod, der, a' keresztnek halála.

Kreuzfabne, die, keresztcs zászló.

Kreuzfahrer, der, zur See, tengeren kóvájgó; ein Raubschiff, rablóhajó; Streiter, die dem Kreuzzuge beimohnen, keresztcs vitéz v. katona.

Kreuzfahrt, die, keresztcs háború.

Kreuzförmig, adj., keresztcs formájú; adv. keresztcs módon.

Kreuzgang, der, keresztcsút.

Kreuzgewölbe, die, keresztcs bolthajtás.

Kreuzherr, der, keresztcs vitéz v. lovag.

Kreuzhieb, der, keresztcs vágás.

Kreuzigen, megfeszíteni, keresztcsre feszíteni; trop. sein Fleisch Kreuzigen, d. i. die sinnlichen Begierden unterdrücken, testi kívánságait zabolázni, azokon uralkodni; sich Kreuzigen u. segnen, d. i. sich wundern, staunen, álmélkodni, bámulni.

Kreuzigung, die, megfeszítés.

Kreuzlahm, adj., csipejére sánta.

Kreuzkirche, die, keresztcsbeépült templom.

Kreuznacht, die, keresztcsbeöltés.

Kreuzschnabel, der, ein Vogel, kereszt-
orrú.
Kreuzschnitt, der, keresztvágás, met-
zés.
Kreuzspinne, die, keresztos pók.
Kreuzstich, der, keresztbeszúrás.
Kreuzträger, der, keresztthordozó; ko-
resztviselő, inségben lévő.
Kreuzweg, der, keresztút.
Kreuzweise, adv., keresztben, keresztül.
Kreuzwoche, die, áldozó hete.
Kreuzwurz, die, aggó üszögör, aggó
v. rontófű.
Kreuzzug, der, ein Zug mit Vortragung
des heil. Kreuzes, keresztelésérő pom-
pasereg; gegen die Ungläubigen, ke-
resztos háború.
Kriebelkrankheit, die, viszketegség.
Kriebeln, viszketni; es kriebelt mich in
der Nase, viszket v. csiklandik az
orrom; nyüszögni, pezsegni; es krie-
belt von Würmern, pezseg benne a'
sok kukacz; babrálni az ujjával.
Kriebel, der, kemény héjja némelly gyü-
mölcse beleknek, p. o. diónak.
Kriechen, mászni, csúszni, mászkálni;
auf allen vieren kriechen, négy kéz
láb mászni; hinter den Ofen kriechen,
a' kuczkóba bujni; vor jemand kriechen,
d. i. sich zu sehr erniedrigen,
valaki előtt mászkálni, csapodár-
kodni; trop. von Gewächsen, elfutni
a' földön.
Kriechen, daß, mászás, mászkálás.
Kriechend, adj., mászó, mászkáló; trop.
magát alacsony módon megalázó,
mászkáló, küszöbölő.
Kriechente, die, serti réczó.
Kriecher, der, csapodár, mászkáló, kü-
szöbölő.
Kriecherei, die, mászkálás, csapodárko-
dás.
Krieg, der, háború, had, hadakozás;
ein Krieg zu Lande, szárazonvaló —
zu Wasser, tengeri háború; den Krieg
ankündigen, hadat izenni; sich dazu
rüsten, hadra készülni; ihn anfan-
gen, hadat kezdeni; ihn führen, ha-
dakozni; ihn endigen, véget vetni a'
hadakozásnak; trop. st. Streit, per,
vetélkedés, háborúság.
Kriegen, hadakozni, háborút folytat-
ni; populär, st. bekommen, erhalten,
kapni p. o. pénzt.
Krieger, der, hadakozó, katona, hadi
ember.
Kriegerisch, adj., einem Krieger gemäß,
hadi, katonához illő, katonás; zum
Krieger geneigt, hadakozó, vitéz, vi-

tézi hadra termelt; adv. katonai v.
hadi módon, katonásan; vitézül, vi-
tézi módon.
Kriegfertig, adj., hadra kész.
Krieggerüstet, adj., hadra készülve.
Krieggeübt, adj., hadraforgott, hadban
forgott v. gyakorlott.
Krieggewohnt, adj., hadhoz szokott.
Kriegsanführer, der, hadivezér.
Kriegsanstalten, die, hadikészületek.
Kriegsartifel, der, hadiczikkely.
Kriegsbaufunst, die, hadi építő mester-
ség.
Kriegsbaumeister, der, hadi építőmester.
Kriegsbeamte, der, hadi tisztviselő.
Kriegsbedarf, der, szükséges hadi dol-
gok v. eszközök, hadi szükség.
Kriegsbegebenheit, die, hadi történet.
Kriegs-Camerad, der, vitéztárs, katoná-
társ vagy pajtás, bajtárs.
Kriegs-Casse, die, hadi kassza v. pénz-
tár.
Kriegs-Commando, daß, hadi kormány
v. főigazgatás.
Kriegs-Commissär, der, hadi biztos.
Kriegs-Commissariat, daß, hadi biztos-
ság.
Kriegs-Departement, daß, haditanácsosz-
tály.
Kriegsdienst, der, hadi szolgálat, kato-
naskodás; Kriegsdienste nehmen, ha-
di szolgálatra állani, katonáskodni
v. katonává lenni; Kriegsdienste thun,
hadi szolgálatot tenni.
Kriegsdrangsal, daß, hadi viszontagság.
Kriegserfabren, adj., hadban forgott,
tapasztalt hadi ember.
Kriegserfabrenheit, die, hadban forgott-
ság, hadi tapasztalás.
Kriegserklärung, die, hadizenés, hadize-
net.
Kriegseröffnung, die, hadkezdés.
Kriegsfahne, die, hadi zászló.
Kriegsfeuer, daß, Kriegsflamme, die, had
tüze.
Kriegsflotte, die, hadi hajósereg.
Kriegsfuß, der, hadi láb; daß Heer auf
den Kriegsfuß setzen, hadi lábra állí-
tani a' sereget.
Kriegsgebrauch, der, hadi szokás, hadi
rendtartás.
Kriegsgefangen, adj., hadban elfogatott.
Kriegsgefangene, der, hadi fogoly;
Kriegsgefangene machen, az ellenség
közzül elfogni; die Kriegsgefangenen
auswechseln, a' hadi foglyokat kivál-
tani.
Kriegsgefangenschaft, die, hadifogság.
Kriegsgelehrsamkeit, die, haditudomány.

Kriegsgepäck, das, hadi bútor.
 Kriegsgeräth, das, hadi eszköz.
 Krieggericht, das, hadi ítélőszék v. törvényszék.
 Kriegsgerücht, das, hadhir, had v. háború híre.
 Kriegsgefang, der, hadi ének v. dal.
 Kriegsgeschichte, die, einzelner Kriegereignisse, hadi történet; mehrerer Kriege, hadi históriája.
 Kriegsgeschrey, das, ütközeti lárma.
 Kriegsgesetz, das, hadi v. katonai törvény.
 Kriegsgetöse, das, hadi lárma.
 Kriegsgetümmel, das, tábori v. hadi tolongás.
 Kriegsglück, das, hadi szerencse.
 Kriegsgöttin, die, hadi istenasszonya, Bellona.
 Kriegsgott, der, hadiisten, Márs.
 Kriegsbandel, der, hadi csetepaté.
 Kriegshandwerk, das, katonaság, katonáskodás.
 Kriegshaufen, der, hadcsapat.
 Kriegsbeer, das, hadisereg.
 Kriegsheld, der, hadi vitéz, bajnok.
 Kriegsheldinn, die, hadi vitéz asszony v. leány; amazon vitéz.
 Kriegsheroth, der, hadbirdetű.
 Kriegsinstrument, das, hadi eszköz v. fegyver, hadi műszer.
 Kriegskanzley, die, hadi kanczellária.
 Kriegskleid, das, hadi öltözet.
 Kriegsknecht, der, hadi szolga.
 Kriegskosten, die, hadi költség.
 Kriegskunde, die, hadi tudomány.
 Kriegskundig, adj., hadi tudományban jártas.
 Kriegskunst, die, hadi mesterség, hadakozás mestersége.
 Kriegsläufe, die, háborús idő.
 Kriegslager, das, tábor, hadi tábor.
 Kriegslast, die, hadterhe.
 Kriegleben, das, hadi élet.
 Kriegleute, die, hadi emberek, katonák.
 Krieglied, das, hadi ének.
 Kriegslift, die, hadi fortély.
 Kriegsliftig, adj., hadi fortélyos.
 Kriegslust, die, hadravágyás.
 Kriegslustig, adj., hadravágyó.
 Kriegsmacht, die, ein Kriegsführender Fürst oder Staat, hadakozó hatalmaság; Armee, hadi erő, hadi sereg.
 Kriegsmannier, die, hadi szokás.
 Kriegsmann, der, hadi ember, katona.
 Kriegsmannschaft, die, katonaság, hadi nép.
 Kriegsmaschine, die, hadi erőmű.

Kriegsminister, der, hadi főtanácsnok.
 Kriegsmunition, die, hadi tüzelő eszközök.
 Kriegsnoth, die, hadi nyomorúság.
 Kriegsordnung, die, hadakozás rendje, tábori szabások.
 Kriegspflicht, die, hadi kötelesség.
 Kriegsplan, der, táborozás plánuma.
 Kriegs Rath, der, das ganze Collegium, hadi tanács; ein Mitglied desselben, hadi tanácsos; die Berathschlagung über Kriegsangelegenheiten, hadi tanácskodás; einen Kriegs Rath halten, hadi tanácsot tartani.
 Kriegsrecht, das, hadi juss; Inbegriff der Kriegsgesetze, hadi törvények; Untersuchung, z. B. über einen Soldaten, hadi törvénytartás; Kriegsrecht halten, valakire hadi törvényt tartani.
 Kriegsregel, die, hadi regula, katonai regula.
 Kriegsrichter, der, hadi v. katonabíró.
 Kriegsrötte, die, hadi csapat, egy csapat katonaság.
 Kriegsrüstung, die, hadikészület; Kriegsrüstung machen, hadra készülni.
 Kriegsrubm, der, hadi dicsőség.
 Kriegssache, die, hadi dolog.
 Kriegsschaar, die, hadi seregosztály.
 Kriegsschauplatz, der, csatamező v. piacz.
 Kriegsschaden, der, hadi kár v. veszelem.
 Kriegsschiff, das, hadi v. hadakozó hajó.
 Kriegsschule, die, hadi iskola, katonai iskola.
 Kriegssstand, der, hadi rend vagy élet vitézi rend.
 Kriegsteuer, die, hadi adó.
 Kriegsstrafe, die, katonaut.
 Kriegstapferkeit, die, katonai vitézség.
 Kriegsthat, die, hadi v. vitézi tett.
 Kriegstheater, das, hadmezeje, csatapiacz.
 Kriegübung, die, hadi vagy tábori gyakorlás; Kriegübungen anstellen, hadi forgásokban gyakorlani a sereget.
 Kriegsunglück, das, hadi szerencsétlenség.
 Kriegsverfassung, die, hadi állapot.
 Kriegsverheerung, die, hadi pusztítás.
 Kriegsverwaltung, die, hadkormányozás.
 Kriegsvolk, das, hadi nép v. sereg.
 Kriegsvorrath, der, hadikészület, hadi-késztség.

Kriegswaffen, die, hadi fegyver.
 Kriegswesen, das, hadi dolgok.
 Kriegswissenschaft, die, haditudomány, hadakozás mestersége.
 Kriegsmuth, die, hadi dühösség.
 Kriegszahlmeister, der, hadi kincstartó.
 Kriegszelt, das, tábori sátor.
 Kriegszucht, die, hadi fenyíték, katonai fenyíték.
 Kriegszug, der, táborozás.
 Krieb, die, ein Fluß, körös.
 Krim, die, krimia.
 Krimmen, juden, viszketni.
 Krimpen, i. B. Tuch einlaufen, öszvezsugorodni, öszvemenni mint a' posztó; öszverántani.
 Krimpel, der, karika; st. Brezel, perecz.
 Krippchen, das, kis jászol.
 Krippe, die, jászol; st. Zaun, sövény, kerítés.
 Krippen, sövénygáttal fedezni a' vizpartot.
 Krippenbeißer, der, ein Pferd, jászolrágó ló; Mensch, igen öreg ember.
 Krippenreiter, der, (verächtlich), elődi & i. ember, elődi nemes.
 Kritik, die, überh. Prüfung des Wahren und Falschen, vizsgálat, megvizsgálát; unter aller Kritik seyn, nem lenni méltó a' vizsgálatra; bes. Beurtheilungskunst, megítélőmesterség, bírálás, megbírálás, megesméréthehetségvizsgálat; die Kritik der reinen Vernunft, a' tiszta okosság megesméréthehetségeinek vizsgálása.
 Kritikaster, der, rostáló.
 Kritiker, der, bíráló, vizsgáló.
 Kritisch, adj., bírálói, vizsgáló; st. mißlich, kétséges, kétséges kimenetelű, gyanús; in eine kritische Lage kommen, gyanús v. fenyegető állapotra jutni; adv. bírálva, vizsgálva, megvizsgálva; kétséges kimenetelű.
 Kritifiren, urtheilen, megbírálni, megrostálni valamit; untersuchen, megvizsgálni.
 Kritteley, die, rostálgatás.
 Kritteln, rostálgatni.
 Krittler, der, rostálgató.
 Krißeln, ein wenig fragen, karczolni, karmolni; im Schreiben, karczolva írni, sirkálni.
 Krönchen, das, koronácska.
 Krönen, koronázni, megkoronázni, p. o. a' fejedelmet, császárt, királyt; ein gekröntes Haupt, koronás fejedelelem; die gekrönten Häupter, a' királyok, fejedelmek; einen Dichter krö-

nen, megkoszorúzni a' versköltöt; ein gekrönter Dichter, koszorús versköltő; trop. eine Preisschrift krönen, valamelly jutalom tételre készített írást v. munkát méltónak találni a' jutalomra; st. schmücken, zieren, ékesíteni, felékesíteni, megkoronázni; das Verdienst krönen, az érdemet megjutalmaztatni.
 Krönung, die, koronázás, megkoronázás.
 Krönungsfeyerlichkeit, die, koronázás pompája.
 Krönungsfest, das, koronázás innepe.
 Krönungstag, der, koronázás napja.
 Kröpelstuhl, (Armstuhl), der, karos szék.
 Kröpfchen, das, golyvácska, gümö.
 Kröte, die, varasbeka, varangyék.
 Krötenstein, der, varangykő.
 Kronamt, das, kormánysszéki hivatal, t. i. a' király mellett.
 Kronarmee, die, királyi hadi sereg.
 Krone, die, an den Zähnen, fog koronája; beim Hirschen, a' szarvas cimerének bugája; an Bäumen, fatető; eine Säulenverzierung, oszlopfeszet; eine Zierde des Hauptes, korona; trop. die kaiserliche oder königliche Würde, nebst der damit verbundenen Macht, korona, királyság, fejedelemség, uralkodás, királyi méltóság; i. B. zur Krone gelangen, királyságra emeltetni; in noch weiterer Bedeutung, der Staat des Regenten, oder der Regent selbst, ország, király, fejedelem, királyság; i. B. die Krone Englands, Angliaország; die Güter der Krone, a' fejedelem jószágja; Einkünfte der Krone, a' király jövedelme; st. Zierde, Schmuck, ékesség; i. B. die Krone der Frauen, az asszonyság ékessége; eine Münze, koronás arany v. ezüstpénz, tallér; ein Gestirn, korona csillagzat.
 Kronenartig, adj., koronanemű; adv. korona módra.
 Kronengold, das, koronaarany.
 Kronerbe, der, korona örököse.
 Kronenthaler, der, koronás tallér.
 Kronfähig, adj., der Geburt nach, koronabírható, fejedelemségre mehető; der Wahl nach, koronára v. fejedelemségre alkalmas.
 Krongut, das, korona jószág, koronához tartozó jószág.
 Kronleuchter, der, függő gyertyatartó, koszorú gyertyatartó.
 Kronprinz, der, korona örökös herczeg.
 Kronprinzessin, die, a) die älteste Prin-

jessinn, koronaörökös herczegasszony; b) die Gemahlinn des Kronprinzen, koronaörökösne.
 Kropf, der, bei Vögeln, begy; bei Menschen, golyva, gelyva.
 Kropfgans, die, gödény.
 Kropfig, adj., golyvás.
 Kropftaube, die, Kröpfer, der, begyes galamb.
 Krücke, die, um Asche an sich zu ziehen, szénvonó, kuruglya; für Lahme, mankó, gamó, koldúshot.
 Krücken, mit der Krücke herauscharren, kikuruglyázni.
 Krügelchen, das, korsócska.
 Krümchen, das, morzsa, morzsácska.
 Krümme, die, görbeség, horgasság; der Wege, csavargósság, csavargós.
 Krümmeln, morzsálódni, elmorzsálódni; elmorzsálni.
 Krümmen, görbíteni, meggörbíteni; trop. das Recht krümmen, eltekerni, elcsavarni az igazságot; jemanden sein Haar krümmen, egy hájszállal se bántani valakit; sich krümmen, eig. meggörbülni, megvetemedni, mint a deszka; uneig. sich bücken, d. i. demüthigen, valaki előtt megalázni magát.
 Krümmung, die, meggörbítés; meggörbülés, görbeség; eines Flußes, a' víznek csavargása; eines Schnabels, a' madár orrának horgassága; voller Krümmungen, tekervényes.
 Krüppel, der, nyomorék, béna, csónkabéna; zum Krüppel werden, elnyomorodni, megbénulni; jemanden zum Krüppel machen, nyomorékká tenni.
 Krüppelig, adj., nyomorék, béna.
 Krug, der, korsó, kanesó.
 Krume, die, kenyérbél; ein Bißchen, morzsa, morzsálék.
 Krumeln, morzsálni, elmorzsálni.
 Krumm, adj., görbe, meggörbült; von den Beinen, gacsos, görbe; krumm machen, meggörbíteni; krumm werden, meggörbülni; jemanden krumm schließen, valakit görnyedten vasra verni; trop. krumme Finger machen, ellopni valamit; statt gekrümmt, schlangenförmig, csavargós, kígyós, tekervényes, mint valamely folyóvíz; st. schräg, eigentl. hajács, kajsza, finta; trop. unredlich, félszeges, görbe úton járó; adv. görbén, tekervényesen, csavargósan; schräg, kajszán, fintán; görbe úton, csalfán.

Deutsch-ungarisch. Wörterb.

Krummbein, das, kajác, löcselábú, gacsos.
 Krummbetnig, adj., görbe v. löcselábú.
 Krummdarm, der, vékonybél.
 Krummfüßig, adj., görbelábú.
 Krummgebogen, adj., meggörbített, horgas.
 Krummhalsig, adj., görbényakú.
 Krummholzbaum, der, krumpucz, v. henyesenyő.
 Krummhölzöhl, das, krumpuczola.
 Krummlinig, adj., görbe lineájú.
 Krummnaßig, adj., horgas orrú.
 Krummschnäbelig, adj., horgas orrú.
 Krummstab, der, horgas bot.
 Kruspel, die, porczogó.
 Kruste, die, Kinde, kéreg, var, vastag bőr.
 Krystall, der, kristály.
 Krystallen, adj., aus Krystall, kristályból való, kristály.
 Krystallglas, das, kristályüveg.
 Krystallisation, die, kristályosodás.
 Krystallisiren, kristályosodni.
 Krystallisiert, adj., kristályosodott.
 Krystall-Linse, die, kristálylencse; im Auge, kristálynedv, szemkristály.
 Krystallschleifer, der, kristálykőszőrű.
 Krystallspiegel, der, kristálytükör.
 Kübel, der, ein Maß, verschiedene Fruchtarten zu messen, mérő edény, véka, mérezo; ein Melßgefäß, Milchkübel, rocska, fejedény; ein Saß, z. B. Weizen ic., egy köből, két pozsonyi mérő.
 Küche, die, konyha; trop. die Zubereitung der Speisen, étel főzés v. készítés; st. Kochkunst, szakácsság; das Essen, z. B. die Küche besorgen, ebédel v. vacsorát készíteni; Speise, z. B. kalte Küche hideg ételek.
 Küchelchen, das, 1) könyhácska; 2) ein kleiner Kuchen, lepényke, pogácska; 3) ein junges Hühnchen, csirke, csibe.
 Küchenfeuer, das, konyhán égő tűz.
 Küchengärtner, der, konyhakertész.
 Küchengarten, der, konyha- v. zöldséges kert.
 Küchengeräth, das, Küchengeräthschaft, die, konyha eszközök v. edények.
 Küchengesicht, das, főző- v. konyhadedény.
 Küchengewächse, das, zöldség, konyhára való zöldség.
 Küchenjunge, der, kukta, szakácsinas.
 Küchenlatein, das, d. i. schlechtes Latein, rossz deákság, konyhadeákság.
 Küchenlöffel, der, főzőkalán.

Rüchenmagd, die, szolgáló, konyhaszolgálo.

Rüchenmeister, der, konyhamester.

Rüchenmesser, das, konyhakés.

Rüchensalz, das, főző só, konyhasó.

Rüchenschürze, die, konyhakötény.

Rüchenschwaibe, die, keményfecske.

Rüchenteig, der, süteménynek való tészta.

Rüchentür, die, konyhaajtó.

Rüchentisch, der, konyhaasztal.

Rüchentuch, das, konyharuha.

Rüchenzettel, der, étel lajstrom.

Rüdie, der, Gens, repcsény, repcze.

Rüfer, **Rüper**, der, pintér, bodnár, kádár.

Rügelchen, das, golyóbisocsk.

Rübl, adj., híves, hűvös, hűss; adv. hivesen.

Rühle, die, hűsseség, híves idő.

Rühlen, **Rübl** machen, hívesíteni, hűvösíteni, hűssíteni, meghívesíteni; **Rübl** werden, hivesedni, meghivesedni.

Rüblend, adj., hívesítő, hűssítő.

Rüblsaß, das, hűtőedény.

Rüblpflaster, das, hívesítő flastrom.

Rüblsalbe, die, hívesítő kenet.

Rübltrank, der, hívesítő ital.

Rübltrog, der, hűtő teknő.

Rühlung, die, hívesítés, hűssítés.

Rüblwanne, die, hűtő kád.

Rübn, adj., merész, mérész, bátor; **Rübn** sein, merészelni, bátorkodni; adv. mérészen, mérészszéggel; für freimützig, bátran.

Rühnheit, die, mérészszég, bátorság.

Rühren, választani.

Rührmilch oder **Rührmilch**, die, író.

Rümmel, der, olasz kömény; kerti, mezei kömény.

Rümmelbranntwein, der, köménypálinka.

Rümmelbrod, das, köményes kenyér.

Rümmelbrühe oder **Suppe**, die, köményes leves.

Rümmerrlich, adj., nyomorú; nyomorúságos; adv. nyomorúan, nyomorúságosan; z. B. sein Leben kümmerlich hinbringen, nyomorogni; sich kümmerlich behelfen, nyomorkodni, vesződni.

Rümmern, **Kummer** machen, bűt okozni, bűsíteni; sich kümmeren, bűslakodni, bűsülni, törődni valamin; gondsának lenni valamire; das kümmerst mich sehr, azon igen bűsülsz; er kümmerst sich um alles, mindenre gondja van.

Rümmerniß, das, bűsülés, bűslakodás.

Ründig, adj., erfahren, jártas valamiben, ertő valamihez.

Rünstig, adj., jövendő, jövő; die fünftige Woche, jövő héten; adv. jövendőben; inß fünftige, jövendőben, ezután; rünstighin, ezután, ennekutánna.

Rünstelei, die, mesterkedés; mesterkelt mív.

Rünsteln, mesterkedni, mesterkéltni; daher gekünstelt, mesterkelt; nem természeti.

Rünstler, der, **Rünstlerinn**, die, mívész, művész, mives mester, nagy mester valamiben.

Rünstlerverein, der, mívészek egyesülete v. társasága.

Rünstlich, mesterséges; adv. mesterségesen.

Rüpe, die, kosár; kis kád.

Rüper, der, pintér, bodnár.

Rüraß, der, mejjvas, vaspánczél.

Rüraßier, der, vasas lovas katona.

Rürbiß, der, tök.

Rürbißflasche, die, kobak, csobolyó.

Rürschner, der, szűcs.

Rürschnerarbeit, die, szűcsmunka.

Rürschnerhandwerk, das, szűcsmesterség.

Rürze, die, rövidség, kurtaság; etwas in der Rürze zeigen, valamit hirtelen megmutatni; sich der Rürze bedienen, rövidséggel élni; in der Rürze, d. i. a) in kurzer Zeit, rövid idő alatt, d. i. b) mit wenig Worten, röviden, rövideden.

Rürzen, rövidíteni, megrövidíteni.

Rürzlich, adj., rövid idővel v. kevéssel ez előtt; rövid idő alatt, rövid szóval.

Rüßchen, das, csókocsk.

Rüßen, csókolni, megcsókolni; sich untereinander Rüßen, csókolódni.

Rüßen, das, csókolás.

Rüste, die, part, vízpart, tengerpart, környék.

Rüstenbewahrer, der, partörzöhajó.

Rüstenbewohner, der, tengerparti lakos.

Rüstenfabrer, der, part mellett, part körül hajókazó.

Rüstengegend, die, tengermelleyék.

Rüstenbandel, der, tengerparti kereskedés.

Rüstenland, das, tengermelleyék, tengermelleyéki tartomány.

Rüter, der, egyházfi.

Rubidfuß, **Rubidshub**, der, koczkaláb.

Rubidlinie, die, koczkalínea.

Rubickmaaf, daß, koczkamérték.
 Rubickmeile, die, koczkamértföld.
 Rubickwurzel, die, koczkalap, v. gyökér.
 Rubickzahl, die, koczkás szám.
 Rubisch, adj., koczkás.
 Ruchen, der, lepény, héles.
 Ruchenbäcker, der, bélessütő.
 Rucheneisen, daß, vastepsi.
 Ruchenteig, der, bélestészta.
 Ruckuck, der, ein Vogel, kakuk; ey der Ruckuck! mi a'tatar! maß der Ruckuck! mi a'patvar! daß dich der Ruckuck! tatár vigyen el!
 Rufe, die, am Schlitten, szántalp; ein Gefäß, kupa.
 Kugel, die, golyóbis; zum Schießen, puskagolyóbis; eine Kugel durch den Kopf jagen, főbe löni.
 Kugelbüchse, die, puska.
 Kugelfläche, die, a'golyóbis területe v. külső színe.
 Kugelform, die, golyóbis forma.
 Kugelförmig, adj, golyóbisdad, golyóbis forma v. formájú.
 Kugelgießer, der, golyóbis öntő.
 Kugelig, adj., golyóbisos.
 Kugelfeisel, der, húgócsiga.
 Kugeln, golyóbisnak formálni; sich kugeln, gördülni, görögni; sich wälzend fortbewegen, gördülni.
 Kugelregen, der, golyóbis zápora.
 Kugelrund, adj, gömbölyű.
 Kugelzieher, der, golyóbisvonó sróf.
 Kuh, die, tehén; eine junge Kuh, üsző; blinde Kuh, szembekötősdí t. i. játék.
 Ruheuter, daß, tehéntölgy.
 Kuhladen, der, tehénganék.
 Kuhfleisch, daß, tehénhús.
 Kuhhaar, daß, tehénszőr.
 Kuhhaut, die, tehénbőr.
 Kubbirt, der, tehénpásztor, esordás, tehenész.
 Kuhhorn, daß, tehénszarv.
 Kuhläse, der, tehéntúró, tehénsajt.
 Kuhkalb, daß, üszőborjú.
 Kuhleder, daß, tehénbőr.
 Kuhmilch, die, tehéntéj.
 Kuhmist, der, tehénganék.
 Kuhmolken, die, tehéntéjsavó.
 Kuhpode, Kuhblatter, die, tehénhimlő.
 Kuhr, Kühr, die, st. Wahl, választás.
 Kuhreigen, der, ein Schweizer-Hirtentanz, pásztor táncz.
 Kuhstall, der, tehénól, tehénistálló.
 Kuhweizen, der, csormolya fintor.
 Kummer, der, bú, bánat, aggság; búslakodás; Kummer machen, bú okoz-

ni, búsitni valakit; Kummer haben, búsulni, búslakodni; vor Kummer sterben, búvában meghalni; sich Kummer machen, búslakodni, búsulni.
 Kummerfrei, adj., aggságtól v. bútól ment.
 Kummerhaft, adj., bú, bánatos.
 Kummerleben, daß, aggságos élet.
 Kummerlos, bűnélkül való, gondtól üres.
 Kummervoll, adj., aggsággal teljes, aggódó, igen bú, bánatos, nyomorúságos; adv. ággódva, nyomorúan.
 Kummert, Kumm, daß, lóiga.
 Kund, adj., st. bekannt, esmeretes; kund machen, esmeretessé tenni, tudtára adni; kund werden, kitudódni; es sey dir kund, tudd meg, legyen tudtadra.
 Kundbar, adj, esmeretes; kundbar machen, esmeretessé tenni.
 Kunde, die, hír, híraadás; tudósítás.
 Kunde, der, die, vásárló, vevő; er ist eine gute Kunde von mir, sokat szokott nálam vásárolni v. venni; jemanden die Kunden nehmen, valakitől a' vevőket elidegeníteni.
 Kundleute, die, pl. vevők, vásárlók.
 Kundschaft, die, Kenntniß von einer Sache, esméret, tudás valami felől, tadmány; Kundschaft einziehen, kitanulni valamit; Kundschaft bekommen von etwas, tudósíttatni valami felől, hírt hallani valamiről; Bekanntschaft im Handel und Wandel, áros, vevő, vásárló, t. i. kalmárnál v. kereskedőnél, dolgoztató, szakmányos a' mesterembereknél, a' ki valakinél szokott dolgoztatni; die Kunden verlieren, elveszteni vevőit v. szakmányosait; Nachricht, z. B. Kundschaft von etwas einziehen, tudósítást, hírt szerezni valami felől, kitudatni valamit; st. Lehrbrief, tanulólevél, szabadulólevél a' mesterlegényeknél.
 Kundschaften, besonders im Kriege, tudakolódni, tudakozódni, kémlelni, kitanulni, kikémlelni valamit.
 Kundschafter, der, tudakoló, kémlelő, kémlelődő.
 Kundschaftung, die, kikémlelés, kémlelődés.
 Kunkel, der, Spinnrocken, guzsaly; rokka.
 Kunst, die, mesterség; besonders die Fertigkeit, nach Regeln etwas auszuführen, mesterség; z. B. die Kunst zu zeichnen, zu singen, a' rajzolás, éneklés mestersége; eine Kunst aus-

üben, valami mesterséget gyakorol-
ni v. üzni; sich mit den schönen Kün-
sten beschäftigen, a' szép mesterségek-
kel foglalatoskodni.
Kunstanlage, die, mesterségekre való
tehetség.
Kunstarbeit, die, mesterségesmiv v.
munka.
Kunstarbeiter, der, mivész.
Kunstausdruck, der, mesterszó.
Kunstausstellung, die, mestermivék ki-
rakása.
Kunstbesiessene, der, mesterség gya-
korló.
Kunstbild, das, nagy mesterséggel ké-
szített kép.
Kunsteifer, der, mivészi buzgóság.
Kunsterfahren, adj., mesterségben jár-
tas, mesterséghez értő.
Kunsterfahrenheit, die, mivészi jártas-
ság, mesterségben értés.
Kunsterzeugniß, das, mestermiv.
Kunstfertig, adj., valamelly mesterség-
ben jártas.
Kunstfertigkeit, die, mesterségben való
jártasság.
Kunstfeuer, das, mesterséges tűz.
Kunstfleiß, der, mivészi szorgalom.
Kunstfreund, der, valamelly mester-
ségnek v. szép mesterségeknek ha-
rátja.
Kunstgärtner, der, mesterséges kertész.
Kunstgebäude, das, mesterséges épület
v. alkotmány.
Kunstgefühl, das, mivészi érzés.
Kunstgemälde, das, mesterséges festés.
Kunstgemäß, adj., mesterséggel készi-
tett; adv. mesterségesen, mester-
ség szerint.
Kunstgenosß, der, mestertárs.
Kunstgeschichte, die, a' szép mesterségek
históriája.
Kunstgriff, der, fortély, fogás, mester-
ség.
Kunsthändler, der, mivészáros, kép- v.
miváros.
Kunsthandel, der, mesterségmiváros-
ság, mivészároosság, képároosság.
Kunsthandlung, die, mesterségmivés
bólt, mesterségmivároosság.
Kunstkammer, die, mesterséges mivék
tárháza, mivtár.
Kunstkenner, der, mesterséghez v. miv-
értő, mivsmérő v. mivhezértő.
Kunstkenntniß, die, mivértés, mivhez-
értés.
Kunstliebend, adj., mesterségkedvellő
v. szerető.
Kunstlos, adj., einfach, együgyű, mes-

terségtelen; in feiner Kunst erfah-
ren, mesterségben járatlan; ohne
die nöthige Kunstgeschicklichkeit, mes-
terség nélkül való, a' miben semmi
mesterség nincs; adv. együgyűen,
mesterség nélkül.
Kunstmäße, adj., mesterséges, mester-
séghez illő, mesterség szerint ké-
szített; adv. mesterséggel, mester-
ségesen.
Kunstneid, der, mesterségirigylés.
Kunstredner, der, beszédmester.
Kunstregel, die, mesterség regulája v.
szabása.
Kunstreich, adj., mesterséggel teljes;
adv. mesterségesen, különös mester-
séggel.
Kunstreise, die, mivészi utazás.
Kunstreiter, der, mesterséges lovag,
lovagmester.
Kunstrichter, der, bíráló, mivbíráló.
Kunstrichterlich, adj., bírálói; adv. bi-
rálva.
Kunstsache, die, mestermiv; mesterség-
beli dolog.
Kunstsammlung, die, mestermivék gyűj-
teménye v. tára.
Kunstschreiber, der, írómester a' szépi-
rásban.
Kunstschule, die, mesterségek iskolája.
Kunstsin, der, mivészi érzés v. hajlan-
dóság.
Kunstsprache, die, mesterszókval való
élés, tudományos nyelve a' mester-
ségnek, mesterszók.
Kunststück, das, mesterség; mestermiv.
Kunstverständig, adj., mesterségben jár-
tas.
Kunstwerk, das, mesterséges miv, v.
munka.
Kunstwort, das, mesterszó, mesterség
szava.
Kupfer, das, réz, veres réz; in Kupfer
stechen, rézre metszeni; Kupferneß
Geschirr, réz edény; Kupferlich, réz-
metszés, rézbe metszett kép, réz-
tábla; im Besichte, verhenyegesség.
Kupferader, die, rézér a' bányában.
Kupferarbeit, die, rézmunka.
Kupferbergwerk, das, rézbánya.
Kupferblau, das, rézkék.
Kupferblech, das, rézpléh.
Kupferblume, Kupferblütke, die, rézvi-
rág, tiszta termésréz.
Kupferbraun, das, rézsalak.
Kupferdruck, der, réznyomás.
Kupferdrucker, der, réznyomtató.
Kupferdruckerei, die, réznyomtató mű-
hely.

Rupfererz, das, rézércz.
 Rupferfarbe, die, rézszín.
 Rupferfarben, Rupferfarbig, adj., réz-színű.
 Rupfergang, der, rézér a' bányában.
 Rupfergeist, der, rézszesz.
 Rupfergeld, das, rézpénz.
 Rupfergeschirt, das, rézedény.
 Rupfergesicht, das, veresellő ábrázat.
 Rupfergrün, das, krispán.
 Rupferhaltig, adj., rézzel elegyes.
 Rupferhammer, der, rézhámor.
 Rupferhändler, der, rézzel kereskedő;
 der mit Rupferstichen handelt, met-szett képekkel kereskedő.
 Rupferhandel, der, rézzel kereskedés.
 Rupfericht, adj., réz szabású, rézszínű.
 Rupferig, adj., rezes; adv. Rupferig aus-sehen, rézszínű lenni.
 Rupferkies, der, rézkövecs.
 Rupferkönig, der, tiszta v. finom réz.
 Rupfermünze, die, rézpénz.
 Rupfern, adj., rézből való, réz; dem
 Kupfer ähnlich, olyan mint a' réz.
 Kupferplatte, die, réztábla.
 Kupferpresse, die, rézsajtó.
 Kupferrost, der, rézrozsda.
 Kupferroth, adj., veres rézszínű, rőt.
 Kupfersammlung, die, réztábla gyűjte-mény.
 Kupferschlaede, die, rézsalak.
 Kupferschlag, der, rézhulladék.
 Kupferschmied, der, rézmíves.
 Kupferspiritus, der, rézszesz, rézpára.
 Kupferstecher, der, rézmetsző.
 Kupferstecherkunst, die, rézmetsző mes-terség, rézmetszés.
 Kupferstich, der, rézmetszés.
 Kupferwasser, das, rézgáliczkő.
 Kupferwerk, das, rézmetszésekből álló munka.
 Kuppe, die, tető, csucs.
 Kuppel, die, ein Kugelgewölbe, kúp, kúp-tető, gömbölyeg tető.
 Kuppelbach, das, kúpfedél.
 Kuppeln, die, kerítés, hitegetés; Kup-peln treiben, keríteni, hitegetni.
 Kuppeln, verbinden, j. B. gekuppelte Säulen, öszvekapcsolt oszlopok;
 trop. zwei Personen ehelich verbinden, két személyt öszvekeríteni; im ver-ächtlichen Sinne, keríteni, kerítő len-ni, hitegetni.
 Kuppler, der, Heirathsstifter, házasság-szerző; im verächtlichen Sinne, ke-rítő, hitegető.
 Kupplerinn, die, házasságszerző asz-szony; kerítő- v. hitegető asszony.

Kupplerisch, adj., kerítő, hitegető; adv.
 kerítő, hitegető módra.
 Kuppmeise, die, búbos czinko.
 Kurbel, die, fogantyú.
 Kurbelrad, das, hajtó kerék.
 Kurz, adj., rövid; sehr kurz, kurta;
 kurzer, rövidebb; kurzer Haar, rö-vid v. nyirett haj; kurzer Gesicht,
 rövid v. tompa látás; trop. eine ge-ringe Zeit habend, rövid, kevés ideig tartó; j. B. auf kurze Zeit, rövid időre; vor kurzem, mostanában, ke-véssel ezelőtt; über kurz oder lang, előbb utóbb; von der Zeitdauer, in welcher etwas geschieht, rövid ideig tartó; j. B. eine kurze Rede, rövid beszéd; etwas ins kurze ziehen, va-lamit röviden befoglalni v. rövidre szorítani; adv. röviden, rövideden, kurtán; trop. kurz angebunden seyn.
 d. i. leicht jornig werden, könnyen föllobbanni; zu kurz kommen, d. i. Schaden leiden, kárt vallani, megcsa-lódni; kurz gesagt, egy szóval; kurz und gut, egy szó annyi mint száz; kurz werden, wie die Tage, rövidülni, rövidedni.
 Kurzarmig, adj., rövidkarú.
 Kurzbeinig, adj., rövidlábú.
 Kurzichtig, adj., rövid- v. tompa látá-sú, közele néző; trop. wenig Einsicht habend, rövid belátású, tompa értel-mű; adv. tompán.
 Kurzichtigkeit, die, rövidlátás, tompa-látás; trop. tompaelméjűség, elme tompaság.
 Kurzum, egy szóval, rövideden; ft. schlechterdings, teljességgel.
 Kurzmeg, adv., egyenesen, magyarul.
 Kurzweile, die, időtöltés, mulatság, tréfa.
 Kurzweilen, időt tölteni, tréfálódni.
 Kurzweilig, adj., időtöltő, tréfás, mú-latságos; adv. mulatságosan, tréfá-san.
 Kurzwierig, adj., kevés ideig tartó.
 Kus, der, pl. die Küsse, csók; einen Kus geben, megcsókolni.
 Kuschen, lesimólni, lekuskodni, lela-pólni.
 Kutschbock, der, kocsisülés, bak.
 Kutsche, die, kocsi.
 Kutscher, der, kocsis.
 Kutschfenster, das, kocsiablak.
 Kutschiren, kocsizni, kocsiskodni, haj-tani a' lovakat.

Kutschpferd, das, kocsibavaló ló.

Kutte, die, Mönchskleidung, barát ruha, csuklyás ruha.

Kuttelfled, die, paczal, tehén paczal.

Kuttelhof, der, vágószék.

Kutteln, die, pl. belek, marhabél.

Kur, der, bányarész, kuksz.

L.

Lab, das, téjoltó, savanyító.

Labberdan, der, bésózott tökehal.

Label oder Laberl, das, czipó, czipó kenyér.

Laben, d. i. erquiden, megújítani, megvidámitni valakit; sich laben, megújulni; enyhülni; sich an etwas laben, gyönyörködni valamiben.

Laben, das, die Labung, megújulás, megvidámodás, gyönyörködés.

Labetrunk, der, enyhítő ital.

Laborant, der, választómester; st. Arzneibereiter, szerkészítő.

Laboratorium, das, olvasztóház; bei einer Apotheke, szerkonyha.

Labsal, das, enyhítés, enyhítő szer.

Labrintz, das, Irrgebäude, bolygóalkotmány; Irrgana, bolygókert; trop. Verwirrung, zürzavar.

Lache, die, 1) die Pfühe, mocsártó, pocsplya; 2) das Lachen, kaczagás, nevetés, kacaj; eine Lache aufschlagen, kacajt ütni.

Lachen, nevetni, kacagni; sich zu Tode lachen, majd megszakadni nevetésben; das ist zum lachen, nevetséges dolog; in's Häufchen lachen, magában nevetni valamit; trop. von unbeliebten Dingen, mosolyogni; st. günstig seyn, mosolyogni felé, kedvezni neki; z. B. das Glück lacht mir freundlich, kedvez a' szerencze.

Lachen, das, nevetés, kaczagás.

Lachend, adj., nevető; kacagó; trop. anmutig, z. B. eine lachende Aussicht, kies tájék.

Lachenwasser, das, pocspolyavíz.

Lacher, der, nevető, kacagó.

Lachs, der, lazac.

Lachsfang, der, lazacfogás.

Lachforelle, die, galócza.

Lachtaube, die, szelíd gerlicze.

Lachter, das, egy öl.

Lad, der, ein feiner Firnis, fénymáz;

Siegellad, spanyol viasz; eine Blume, sajtlinka ibolya, sárga ibolya.

Ladiren, fénymázzal bévonni.

Ladei, der, inas, csatlós.

Ladmus, das, eine Farbe, króton festék.

Lade, die, láda.

Laden, der, an den Fenstern, ablaktábla; Kaufmannsgewölbe, kalmárbolt.

Laden, A) st. aufladen, z. B. Waaren, rakni, felrakni, bérakni, p. o. portékát a' hajóra, megrakni a' hajót portékával, felrakni a' szekérre valamit; etwas auf sich laden, z. B. jemandes Haß, valakit magára haragítani; eine Flinte u. laden, megtölteni p. o. puskát, ágyút; scharf laden, golyóbisra tölteni a' puskát; blind laden, sojtással tölteni; B) vor Gericht fordern, törvényszék eleibe idézni valakit; st. einladen, z. B. zu Gast laden, valakit ebédre, vacsorára elhívni; zur Hochzeit laden, lakodalomba hívni.

Laden, das, die Ladung, tereh felrakása, megterhelés; das Aufgeladene, felrakott tereh; eines Gewehrs, megtöltése a' segyvernek; die Ladung selbst, töltés; st. Einladung, hívás, meghívás; vor Gericht, törvénybeidézés.

Ladenflügel, der, ablaktábla v. szárny.

Ladenhüter, der, trop. heverőportéka, t. i. a' bőlban.

Ladenpreis, der, bőlbeli ára a' portékának.

Ladenstock oder Ladstock, der, töltővessző, puskavessző.

Ladung, die, tereh, valamire rakott; v. rakni való tereh; st. Fuhr, egy vitel v. tereh; st. Einladung, hívás, meghívás; st. Vorladung, idézés; eines Gewehrs, megtöltés, puskatöltés.

Lächeln, mosolyogni; das Glück lächelt mir, mosolyog v. kedvez a' szerencse.

Lächeln, das, mosolygás.

Lächerlich, adj., nevetséges, mosolygós p. o. a' ábrázat; jemanden lächerlich machen, valakit nevetségessé tenni v. kineveltetni; sich lächerlich machen,

magát nevetségessé tenni; adv. nevetségesen.

Lächerlichkeit, die, nevetséges dolog.

Lächler, der, mosolygó.

Läcken, st. springen, ugrálni; rügni, rügdosni.

Lägel, das, Schöpfgefäß, légely, merítő eszköz, csobolyó, csobány.

Lähmen, megsántítani, sántává v. bénává tenni; die Kräfte lähmen, az erejét elvenni, elgyengíteni; die Glieder lähmen, a tagokat elbénítani; an allen Gliedern gelähmt seyn, minden tagainak elbénulva lenni; trop. elgyengíteni, elzsibbasztani.

Lähmung, die, elgyengülés, bénává tevés; ein gebrechlicher Zustand, elgyengült állapot; Lähmung der Zunge, a nyelvnek zsibbadtsága, elhalása.

Lämmchen, das, bárányka, bárányocská.

Lämmergeier, der, szakállas griff v. keselyű.

Lämmerhirt, der, báránypásztor.

Lämmerstall, der, bárányakol.

Lämmerweide, die, báránylegelő.

Lämmerwolle, die, báránygyapjú.

Ländchen, das, országocská, tartományka; földcske.

Ländereien, die, földek, szántóföldek.

Länderkunde, die, országok tudománya.

Ländlich, adj., hazai, országszerte való; ländlich, städtisch, valahány ház, annyi szokás; auf dem Lande, falusi p. o. öltözet, élet; adv. a' belföldi szokás szerént, a' mint itt szokás; falusi módon.

Länge, die, der Ausdehnung nach, hossza valaminek, hosszúság; der Länge nach, hosszába; der Zeitdauer nach, tartósság, sokáig tartósság; in die Länge, sokáig, hosszasan; sich in die Länge ziehen, j. B. eine Rede, sokáig tartani v. nyúlni.

Längenmaß, das, hosszúság mérő, hosszmérő.

Länger, Comp., tovább; több; länger als drei Tage, tovább három napnál.

Länglich, adj., hosszúdad, hosszúkás; länglichgrund, tojásdad.

Längst, adv., in die Länge hin, hosszában, mentében, mellett.

Längst, adv., régen.

Längste, der, die, das, adj., leghosszabb; adv. am längsten, legtovább.

Läppchen, das, darab ruhácska, rongy.

Läppisch, adj., gyermekes, hijjábavaló,

haszontalan; läppisches Zeug, bolondság, balgatagság.

Lärm, der, zaj, láрма; Lärm machen, zajogni, lármázni; der Lärm legt sich, a' zaj csillapodik; ein blinder Lärm, vak láрма; Feuerlärm, tolongás, özvetődülés.

Lärmbläser, der, lármaindító; trop. st. Aufwiegler, lázzasztó.

Lärmen, lármázni, zúgni, zajogni; laut streiten, zenebonáskodni.

Lärmenhaft, adj., lármas, zenebonás; adv. zenebonásan, zúgva.

Lärmplatz, der, özvegyülő hely.

Lärmstange, die, lármapózni.

Lässig, adj., tunya, rest; adv. restül.

Lässigkeit, die, tunyaság, restség.

Läglich, adj., megbocsátható.

Lässig, adj., terhes; adv. terhesen.

Lässigkeit, die, terhesség.

Lästerer, der, káromló, káromkodó, szidalmazó, szitkozódó.

Lästerlich, adj., káromló, rágalmazó, szidalmazó, szitkos; st. schändlich, rüt, ocsmány; adv. rütül, ocsmányul

Lästern, káromlani, szidni valakit.

Lästerrede, die, káromkodás, szitkozódás.

Lästerthat, die, gonosz cselekedet.

Lästerung, die, káromlás, szidalmazás.

Lästerwort, das, káromló szó, szitok.

Lästerzunge, die, rágalmazó nyelv.

Läufig, adj., bagzó, párzó, koslató, p. o. kutya, farkas; rüheto p. o. disznó; läufig seyn, wie Hunde, koslatni; von Schweinen, rühetni.

Läugnen, tagadni, eltagadni.

Läugnen, das, tagadás.

Läugner, der, tagadó.

Läugnerinn, die, tagadó t. i. asszony, leány.

Läusekamm, der, sűrű fésű.

Läusekrankheit, die, tetvesség.

Läusekraut, das, kajmácsór.

Läusefalbe, die, tetűpor, kenőcs.

Läuten, harangozni t. i. haranggal, csengetni, t. i. csengetyűvel.

Läuten, das, harangozás.

Läuter, der, harangozó.

Läutern, befreien, a) von flüssigen Dingen, higgasztás v. szűrés által megtisztítani, meghiggasztani, megszünni; b) von festeren Körpern, megtisztítani, tisztítani; trop. megjobbitgatni, jobbitgatni.

Läuterung, die, megszürés, meghiggasztás, tisztálás; megtisztítás.

Laffe, der, pl. die Laffen, azeleburdi, vígyázatlan szeles ifjú.

Laffette, die, ágyútalp.

Lage, die, fekvés, állás, hely, helyheztetés; trop. die Beschaffenheit der Umstände, helyheztetés, állapot, körülállás; eine unglückliche Lage, szerencsétlen állapot v. helyheztetés; die Lage der Dinge hat sich plötzlich geändert, a' dolgok körülállásai hirtelen megváltoztak; mehrere auf einander liegende Dinge, z. B. Steine, terület; eine Lage Papier, egy fogás papiros; auf Schiffen eine Reihe Kanonen, ágyúsor a' hajón; daher eine Lage geben, d. i. alle Kanonen der einen Seite abfeuern, az ellenséges hajóra az egész ágyúsorot kisütni v. rálőni.

Lager, das, von Menschen, fekvő hely, fekvés, hálás, háló hely; besonders für Soldaten, táborhely, tábor; im Sommer, nyári tábor; im Winter, téli tábor; von Thieren, fekvő hely, tanya; von leblosen Dingen, z. B. Lager für Wein, fekvő hely, pince; ein Lager für Waaren, portékás tár; Bodensaß flüssiger Körper, ágy, ally, seprő, p. o. eczetágy.

Lagerbier, das, állóser.

Lagerbranntwein, der, égettbor.

Lagerbuch, das, worin die Größe und die Grenzen der Felder angegeben sind, földek és telekek jegyzőkönyve; bei Kaufleuten ein Verzeichniß der vorräthigen Waaren, az eladó készportékák jegyzőkönyve.

Lagerhaus, das, portékásház.

Lagerkrankheit, die, tábori nyavalya v. betegség.

Lagern, niederlegen, niederdrücken, lefektetni, ledütni, földhöz vágni; z. B. der Plagregen lagert das Getreide, a' záporosó leveri v. megdűti a' vetéseket; sich lagern, von Menschen und Thieren, letelepedni, leheveredni, ledülni p. o. a' földre, a' föbe; von Soldaten, táborba szállani, táborot ütni; jemanden ein Lager anweisen, valahová helyheztetni; die Soldaten in einer Ebene lagern, a' katonaságot a' térségen letelepíteni.

Lagerobst, das, elálló gyümölcs.

Lagerrubr, die, tábori vérhas.

Lagerstatt, Lagerstätte, die, alvó v. fekvő hely.

Lagerwein, der, seprős bor.

Lagerzins, der, helybér a' portékáktól.

Lahn, adj., sánta, bēna; gebrechlich,

eltörődött, gyenge, erőtlen; lahm seyn, sántítani, sánta lenni; trop. sántikáló, hijjános.

Lahn, der, d. i. breit gedehnter Drabt, z. B. von Gold, Silber, lapos drót, p. o. arany, ezüst.

Laib, der, z. B. ein Laib Erz, egy darab ércz; ein Laib Brod, egy egész kenyér.

Laich, der, von Fischen, halivadék; von Fröschen, békaporond.

Laichen, von Fischen, ivni, ivadékot ergetni; von Fröschen, porondozni.

Laichzeit, die, ivás, ideje; porondozás ideje.

Laie, der, d. i. eine nicht geistliche Person, világi, nem egyházi, nem pap; trop. unerfahren, járatlan, tapasztalatlan valamiben.

Lafe, die, sóslév, sóshallév vagy bésóztott húslév.

Lafen, das, posztó; auch jedes Gewebe, szövés, font dolog.

Lakriße, Lakriße, der, Süßholzbaum, édesgyökér.

Lakrißensaft, der, édesgyökérlév.

Lassen, gagyogni, gögicsélni, dadogni, petyegni, mint a' szöllani kezdő gyermekek.

Lassen, das, gagyogás, gögicselés, petyegés.

Lambertnuß, die, der Strauch, csöves mogyorófa; die Frucht, veresbélű mogyoró.

Lambriß, die, Zimmereinfassung, szobaszegély.

Lamentiren, jajgatni, óbégatni, keservesen panaszkodni.

Lami, das, zsidójajgatás.

Lamm, das, bárány.

Lammen, elleni; bárányozni.

Lammfell, das, báránybőr.

Lammfleisch, das, bárányhús.

Lammébraten, der, a) roh, sütnivaló bárányhús; b) gebraten, báránypecsenye, sült bárányhús.

Lamméfeule, die, bárányczomb, hátulsó bárányfertály.

Lammézeit, die, juh ellés ideje.

Lampe, die, lámpa, mécs, mécselő lámpás, mécslámpás.

Lampenmann, der, mécsáruló.

Lampenschwarz, das, Lampenruß, der, lámpakorom.

Lampenstock, der, lámpatartó.

Lamprete, die, orsóhal.

Land, das, száraz föld, a' száraz; das feste Land, a' száraz föld; zu Wasser und zu Lande, vizen és szárazon; st.

- tragbares Land, Ackerland, föld, mező, szántóföld; das Land bauen, a földet művelni; im Gegenseite der Stadt, falu, mezei lakás; auf's Land geben, falura v. mezei jöszágra menni; st. Provinz, Gebiet, tartomány, földtájék, ország; ein gebirgiges Land, hegyes tartomány; ein fruchtbares Land, termékeny ország; in meinem Lande, az én hazámban.
- Landadel, der, falusi nemesség.
- Landammann, der, in der Schweiz, a főbíró neve a' Helvécziai városokban.
- Landarbeit, die, mezei munka.
- Landarmee, die, szárazon lévő hadi sereg.
- Landarzt, der, falusi orvos.
- Landbau, der, földművelés, szántásvetés.
- Landbauer, der, földművelő, szántóvető.
- Landbeschreibung, die, földleírás, tartomány leírása.
- Land-Casse, die, a' tartomány v. ország pénztára.
- Landdirne, die, falusi leány.
- Landdrost, der, tartomány fő elöljárója.
- Landedelmann, der, falusi nemes ember.
- Landen, kikötni, kiszállani a' partra v. valamelly szigetre.
- Landen, daß, kiszállás a' partra.
- Landenge, die, földszoros, földnyak.
- Landesart, die, belföldi szokás, ország szokása, nemzeti szokás.
- Landeseinkünfte, die, az ország jövedelmei.
- Landesfürst, der, ország fejedelme.
- Landesgebrauch, der, ország szokása, hazai szokás.
- Landesgesetz, daß, ország törvénye.
- Landesgrenze, die, ország v. tartomány határa.
- Landesbaupmann, der, ország v. tartomány főkapitánya.
- Landesherr, der, uralkodó, országgló fejedelem.
- Landesherrlich, adj., fejedelmi, uralkodói.
- Landesherrschaft, die, fejedelemség; der Landesfürst und seine Gemahlinn, az országgló fejedelmek.
- Landeshoheit, die, fejedelmi felsőség.
- Landeshuldigung, die, ország hódolása.
- Landeskind, daß, hazafi.
- Landesmutter, die, haza anyja.
- Landesobrigkeit, die, felsőség, felső hatalom.
- Landesordnung, die, ország rendtartása.
- Landespolizei, die, ország rendtartó tisztsége.
- Landes-Produkt, daß, ország termése, hazai termés.
- Landesregierung, die, az ország kormányozása; ein Collegium, daß sic führt, az ország kormány széke, kormány szék.
- Landeschuld, die, ország adóssága.
- Landeschule, die, hazabéli iskolá.
- Landessprache, die, hazai nyelv.
- Landesvater, der, haza atya, ország atya.
- Landesverfassung, die, az ország törvényes alkotmánya.
- Landesverrätber, der, hazaáruló.
- Landervertbeidiger, der, hazaoltalmazó.
- Landesverwaltung, die, országigazgatása, ország kormányozása.
- Landesverweisung, die, számkivettetés az országból.
- Landesverwiesener, der, számkivettett.
- Landfieber, daß, falukon uralkodó hideglelés, járvány hideglelés.
- Landfleischer, der, falusi mészáros.
- Landflüchtig, adj., szökevény, földön futó; landesflüchtig werden, földönfutóvá lenni.
- Landfracht, die, szárazon szállítandó tereh; terehvitelbér az szárazon.
- Landfriede, der, országos békesség.
- Landfrosch, der, földi béka, száraz béka.
- Landfuhr, die, szárazonvaló terehvitel.
- Landfuhrmann, der, terehhordó kocsis.
- Landgeistliche, der, falusi pap.
- Landgeistlichkeit, die, falusi papság.
- Landgericht, daß, tartomány törvényszék.
- Landgräfinn, die, landgrófné.
- Landgraf, der, landgróf.
- Landgraffschaft, die, landgrófság.
- Landgütchen, daß, mezei kis jöszág.
- Landgut, daß, falusi vagy mezei jöszág.
- Landgutsbesitzer, der, mezei jöszág birtokosa, földesúr.
- Landhandel, der, száraz v. szárazonvaló kereskedés.
- Landhaus, daß, mezei v. falusi ház; ország háza.
- Landjägermeister, der, fő vadászmeester.

Landjungfer, die, falusi leány.
Landjunker, der, falusi nemes, nemes úri.
Landkarte, die, überhaupt földkép, mappa, földrajz; szárazföld képe.
Landkirche, die, falusi templom.
Landknecht, der, hajdu, pandúr.
Landkrämer, der, falusi kalmár.
Landkrankheit, die, falusi nyavalya, járvány nyavalya, országos nyavalya.
Landkundig, adj., országszerte esmeretes.
Landkutsche, die, béreskocsi, landkocsi.
Landkutscher, der, közönséges béres kocsis.
Landläufer, der, kóborló, földönfutó.
Landleben, das, falusi v. mezei élet.
Landleute, die, pl. falusi emberek, falusiak, földmivelők, szántóvetők.
Landluft, die, falusi v. mezei levegő; im Gegensatz der Seeluft, száraz-földi levegő.
Landlust, die, falusi mulatság.
Landmacht, die, száraz v. szárazon lévő hadi erő.
Landmädchen, das, falusi v. paraszt leány.
Landmann, der, falusi ember, földmivelő, szántóvető, paraszt.
Land-Marschall, der, tartomány bírája.
Landmesser, der, földmérő.
Landmessung, die, földmérés.
Landmiliz, die, hazai v. tartománybeli katonaság.
Landmolech, der, tűzgyék.
Landmünze, die, országos v. hazai pénz.
Landpfarre, die, falusi papság.
Landpfarrer, der, falusi pap.
Landpfleger, der, tartománybeli főigazgató.
Landplage, die, országos csapás.
Landprediger, der, falusi prédikátor.
Landrath, der, tartománybeli tanácsos.
Landrecht, das, ország v. hazai törvény; hazai törvénytörvény.
Landregen, der, országos eső.
Landreise, die, szárazonvaló utazás.
Landreiter, der, kerülő, lovaseszős.
Landrichter, der, országbíró, falusi bíró.
Landruhr, die, járvány v. uralkodó vérhas.
Landsafran, der, kertisáfrány.

Landseß, der, földesúr.
Landseßig, adj., földesúri.
Landschaden, der, országos csapás v. kár.
Landtschaft, die, st. Land, tartomány; st. Gegend, tájék, környék, vidék; st. Landstelle, ország rendei.
Landtschaftlich, adj., tájéki, környéki.
Landtschaftsmaler, der, tájékfestő.
Landtschaftsmalerei, die, tájékfestés.
Landtschildkröte, die, száraz v. földi tekenősbéka.
Landtschnecke, die, száraz-földi-mezei csiga.
Landtschule, die, falusi iskola; nemzeti iskola.
Landtschulmeister, der, falusi iskola mester vagy tanító.
Landsee, der, nagy tó.
Landseinswohner, der, ország-v. tartomány lakosa, polgár.
Landseuche, die, uralkodó nyavalya, dög.
Landseß, der, falusi lakás; falusi jószág.
Landtsknecht, der, st. Soldat, katona.
Landsteute, die, pl. földiek, egy városból v. faluból valók.
Landtsmann, der, hazafi, földi; was für ein Landtsmann sind Sie? honnét való az Úr!
Landtsmannschaft, die, hazafiság, földiség; földiek, hazafiak.
Landtsconomie, die, mezei gazdaság.
Landtspiße, die, földesúcs, tengerbe bényúló hegy, fok.
Landtsrich, der, földmenetel.
Landtsstädtchen, das, kis városka.
Landtsstände, az ország rendjei.
Landtsständisch, adj., a' tartomány v. ország rendjeit illető.
Landtsstadt, die, mezőváros; im Gegensatz einer Seestadt, földközi város, az az, nem tengermelléki.
Landtssteuer, die, v. Dörfern, falusi adó; vom ganzen Lande, országos adó, országra v. tartományra vetett adó.
Landtsstrafe, die, országút.
Landtsreicher, der, kóborló, országkerülő.
Landtssturm, der, népfelkelés, t. i. az ellenség ellen.
Landtsabaß, der, kazabéli dohány.
Landtsafel, die, Archiv des Landes, ország levelestárja.
Landtsag, der, ország gyűlés (diéta).
Landtsagacte, die, országgyűlési végzés.

Landtagsdeputirte, der, országgyűlési követ.

Landtare, die, országos árszabás, ország szerént való taksa.

Landthier, das, szárazzi állat.

Landtrauer, die, ország szerént való gyász.

Landtruppen, die, szárazföldi katonaság vagy hadisereg.

Landtuch, das, hazabéli posztó.

Landüblich, adj., országszerente bevett, hazai, országszerentes szokásban lévő; adv. országszerente.

Landung, die, kiszállás a' szárazra.

Landvieh, das, belföldi marha, falusi barom; országbéli marha.

Landvogt, der, ország bírása.

Landvoetei, die, országbiróság.

Landvolk, das, falusi nép.

Landwärt, adv., szárazföld felé.

Landweg, der, szárazföldi út.

Landwehr, die, országoltalmazás, szárazföldi erősség, p. o. sáncz, árok; **Soldaten**, országoltalmazó polgárkatonaság.

Landwehrmann, der, polgárkatona.

Landwein, der, belföldi v. hazai bor.

Landwind, der, száraz föld felől fúvó szél.

Landwirth, der, mezei v. falusi gazda; falusi korcsmáros v. vendégfogadós.

Landwirthschaft, die, mezei gazdaság, gazdálkodás.

Landwirthschaftlich, adj., mezei gazdaságbéli.

Landwolle, die, hazai gyapjú.

Landzeug, der, hazai matéria.

Landzoll, der, szárazonvaló vám.

Lang, adj., hosszú; sehr lang, igen hosszú; 6 Fuß lang, hat lábnyi hosszú v. hosszaságú; trop. als adv. 1. B. Tage lang weinen, napestig v. egész nap sírni; st. hoch, magas; 1. B. lange Statur, magas termet; trop. a) der Menge nach, st. viel, sok; ich habe ihn in langen Jahren nicht gesehen, sok esztendőket olta nem láttam; b) von der Zeitdauer, sokáig tartó, hosszas; ein langer Friede, sokáig tartó békeség; lange Weile, üres idő, maga megúnás, unalom, megunatkozás; adv. — ig; 1. B. zehn Tage lang, tíz napig; 14 Tage lang, két hétig; über lang oder kurz, elébb utóbb; die Zeit wird mir lang, megúnom magamat.

Langarmig, adj., hosszúkezű, hosszúkarú.

Langbeinig, adj., hosszú lábú.

Lange, adv., lange Zeit, sokáig p. o. élni; lange genug, elég sokáig; so lange, a' míg, a' meddig; so lange bis, míg, a' meddig csak; so lange als, a' meddig; lange vorher, sokkal az előtt; lange nachher, sokkal azután; länger, tovább, több; länger als drei Tage, tovább három napnál; seit langer Zeit, régóta p. o. valakit nem látni; st. binlänglich, 1. B. es ist lange gut, elég jó.

Langen, mobin reichen, nyúlni, érni t. i. valamely helyig; st. genug seyn, beérni p. o. pénzével; die Hand ausstrecken, nyúlni a' kezével p. o. a' táliba; st. binreichen, oda nyújtani valakinek valamit.

Langfädig, adj., hosszúszálú.

Langfasig, langfaserig, langfäserig, adj., hosszúszálú, hosszúrostos.

Langfingerig, adj., hosszúujjú.

Langfüßig, adj., hosszú lábú.

Langhaarig, langbärig, adj., hosszúhajú; hosszúszőrű, bojhos.

Langhändig, adj., hosszúkezű.

Langmützig, adj., hosszútűrő, békeségestűrő.

Langmützig, Langmuth, die, hosszútűrés, békeségestűrés.

Langohr, das, hosszú fül; scherzend und spottend, füles, szamar, csacsi.

Langsam, adj., lassú p. o. ember; trop. lassú p. o. tűz; langsame Hilfe, késő segítség; adv. langsam p. o. menni, utazni; trop. nehezen, langsam p. o. nőni.

Langsamkeit, die, lassúság; trop. rest-ség.

Langschläfer, der, álmos, sokáig alvó.

Langsichtig, adj., messzelátó.

Langweilig, adj., lange während, hossz-szas, p. o. perlekedés; lange Weile erregend, unalmas p. o. beszéd; adv. hosszasan, unalmasan.

Langweiligkeit, die, hossz-szaság, unal-masság.

Langwierig, adj., sokáig tartó, hosz-szas, tartós p. o. nyávalya, háború.

Langwierigkeit, die, tartósság.

Langze, die, lándzsa.

Langzette, die, lanczéta, sebmetsző.

Lappalie, die, alávalóság.

Lappen, der, ein Stück Leinwand, das Bild zu schrecken, váz; ein schlechtes Kleid, rongy, rongyos ruha; ein

herabhängendes Stück Zeug an einem Kleide, czafat; zum Gliden, solt; die Lappen der Leber, der Lunge, a' májj v. tüdő lebernyegjei.

Lapperei, die, haszontalanság.

Lappig, adj., czafatos, rongyos.

Larve, die, álorcza, lárvá; daher: trop. die Larve abziehen, d. i. jem. in seiner wahren Gestalt zeigen, valakiről az álorczát lehúzni, valakit felfedezni, hogy ki legyen; st. Berstellung, szin, mutatás; ein häßliches Gesicht, rút ábrázat, útalság; bei Insecten, a' bogár lárvája t. i. hernyó, nyú, kukacz.

Lasche, die, rongy, solt.

Laschen, soltozni, megfoltozni.

Lase, die, Krug, kanna, korsó.

Lassen, st. aussehn, sich ziemen, látszani, tetszeni, illeni, lenni, daß láßt schön, ez jól illik, ez széppen áll; daß láßt nicht, ez nem illik.

Lassen, 1) veranlassen, daß etwas geschehe, durch Ermahnung, engedni, megengedni, hagyni; die Thüre offen lassen, az ajtót nyitva hagyni; lassen Sie mir nur Zeit, csak engedjen időt, hogy; durch Worte, Befehl ic. hatni, — hetni, — tatni, — tetni; jem. etwas wissen lassen, valakinek tudtára adatni valamit; unterlassen, elhagyni, abbahagyni; laß das seyn, hagyj abba azt; sehen lassen, d. i. befehlen, daß etwas gezeigt wird, megmutatni valamit; erlauben, daß etwas gezeigt werde, megengedni, hogy megmuttassanak valamit; oder st. zeigen, megmutatni valamit; sich sehen lassen, magát megmutatni; hören lassen, megengedni, hogy hallják; daher: sich hören lassen, d. i. reden, beszélni v. beszédet tartani mások előtt, mások halattára; d. i. singen, énekelni mások előtt; d. i. ertönen, hallatni; d. i. gefallen, tetszeni, nem megvetendő lenni; der Vorschlag läßt sich hören, ez a feltétel nem megvetendő; daß läßt sich thun, oder nicht thun, az meg lehet v. nem lehet; fallen lassen, j. B. er ließ das Buch fallen, elejtette a' könyvet; bleiben lassen, abba hagyni; etwas gut seyn lassen, jóvá hagyni valamit; sich gefallen lassen, megnyugodni valamin, megelégedni valamivel: Lassen, ohne Verbum; j. B. Ader lassen vom Patienten, eret vágatni; vom Chirurg, eret vágni; das Leben lassen für jem. az életet adni valakiért;

gehen lassen, ereszteni, elereszteni; im Stiche lassen, elhagyni, magára hagyni valakit valamit; Lassen, öfter: mit dem Conjunctiv; j. B. laßt uns sehen, hören, lássuk, halljuk; lássunk ée.

Laf, adj., matt, müde, bádjad, fáradt, lankadt; st. faul, rest, tunya, lomba.

Lafdüffel, der, dölyfösség.

Lafeisen, das, érvágóvas.

Lafheit, die, bádjadtság, lankadtság; st. Trägheit, restség.

Lafsünde, die, (Theol.) megbocsátható véték.

Last, die, tereh, terh; eine Last tragen, terhet vinni; trop st. Beschwerde, tereh, alkalmatlanság; jem. zur Last fallen, valakinek terhére lenni; von Abgaben, j. B. schwere Last auflegen, nagy adóval terhelni valakit; st. Ladung, Fracht, tereh, mellyet szekérre v. hajóra raknak; jem. etwas zur Last legen, valamivel vádolni valamit.

Lastbar, adj., terehhordozható.

Last, das, bűn, gonoszság, véték; dem Last fröhnen, vetékben élni, bűnhődni, bűnökben lélekezni.

Lastfrei, adj., bűntől ment, büntelen.

Lasthaft, adj., bűnös, vétkes.

Lasthaftigkeit, die, bűnösség, vétkeség.

Lastleben, das, bűnben élés, bűnökben lélekezés.

Lastthat, die, gonoszság, gonosz tett v. cselekedet.

Lastvoll, adj., bűnös, bűnnel teljes.

Lastpferd, das, terehhordó ló, igás ló.

Lastschiff, das, terehhordó hajó, terhes v. terhelt hajó.

Lastbier, das, terehhordozó állat, igás barom.

Lasttragend, adj., terehhordozó.

Lastträger, der, terehhordó; in der Baukunst, teregherenda.

Lastvieh, das, terehhordozó barom.

Lastwagen, der, terehhordozó szekér, terhes szekér.

Lasur, lazúrkő, lazúr.

Lasurblau, adj., lazúrkék.

Lasurblau, das, lazúrkék festék, lazúrfesték, égszin.

Latéin, das, deákság deáknyelv; Latéin reden, deákul beszélni, ins Latéin übersetzen, deákra v. deáknyelvre fordítani.

Lateiner, der, deák, deákul tudó v. értő:
Lateinisch, adj., deák; adv. deákul p. o. beszélni, írni, érteni.
Latinität, die, deákság.
Laterne, die, lámpás.
Laternenpfahl, der, lámpástartó karó.
Laternenputzer, der, lámpástisztító.
Laternenträger, der, lámpáshordó; fénybogár.
Latschen, kúszni, csúszni, p. o. a' fára.
Latte, die, lécz.
Latten, beléceezni.
Lattennagel, der, léczszeg.
Lattenwerk, das, léczezet.
Lattich, der, saláta.
Latmerge, die, liktarionszer.
Laß, der, mejjre való; váll; asszonyi ruha.
Lau, laulich, adj., lágymeleg, langyos, p. o. víz; lau werden, meglangyulni; adv. lágymelegen, langyosan.
Laugkeit, die, lágymelegség, langyosság.
Laulich, adj., lágymeleg, langyos.
Laulichkeit, die, langyosság, lágymelegség.
Laumarm, adj., lágymeleg, langyos; adv. lágymelegen.
Laub, das, lomb, falevél, haraszt, gally; Laub bekommen, levelesedni, lombosodni, gallyasodni; voller Laub, harasztos, lombos; das Laub abstreifen, lefosztani a' fa leveleit; das Laub fällt ab, hullanak a' fák levelei.
Laubdach, das, leveles szin, gallyfedél.
Laube, die, levélszin, lombhajlék.
Lauberhütte, die, zöldág kunyhó, leveles sátor.
Lauberhüttenfest, das, sátoros innep, a' zsidóknál.
Laubfing, der, süvöltő magnyító.
Laubfrosch, der, levelibéka.
Laubfutter, das, haraszt takarmány.
Laubholz, das, harasztos fa, zöld leveles fák.
Laubig, adj., harasztos, lombos, leveles, gallyas, zöld levelű.
Laubknospe, die, levél himbó.
Laubreich, adj., sűrű v. tömött levelű.
Laubstreichen, das, levélfosztás.
Laubthaler, der, leveles franczia talér.
Laubwerk, das, leveles gally, levele-

zett, leveles munka, p. o. az oszlopokon.
Lauch, der, hagyma, foghagyma.
Lauer, der, (Wein), löre, csiger.
Lauer, die, les; auf der Lauer seyn, stehen, lesben állani, leselkedni; auf die Lauer stellen, lesbe állítani valakit.
Lauern, lesni, leselkedni, an der Thür lauern, az ajtón hallgatódzni.
Laurer, der, hallgatódzó.
Lauf, der, futás, szaladás; eines Flusses, a' víz folyása; der Gestirne, a' csillagok forgása; des Mondes, a' hold járása; der Zeit, az idő forgása v. folyása; des Lebens, az élet folyása v. pályája; trop. der Fortgang einer Sache, folyás, folyamat, menetel; seinem Zorn freien Lauf lassen, kiönteni haragját; der Gerechtigkeit ihren Lauf lassen, az igazságot folyamatjában nem hátráltatni; der Lauf der Natur, a' természet rendje v. folyása; der Lauf der Welt, a' világ v. az emberi dolgok folyamata; der Lauf eines Flusses, a' folyóvíz árka; der Lauf einer Kugel oder Kanone, a' puska v. az ágyú csője.
Laufbahn, die, pálya; pályafutás; trop. folyamat pálya.
Laufen, futni, szaladni; herum laufen, kóborolni, futkozni, szerte széljel járni; von Kindern, st. gehen, járni; von der schnellen Bewegung verschiedener lebloser Dinge, z. B. das Schiff läuft in den Hafen, beáll a' hajó a' kikötőbe; die Erde läuft um die Sonne, a' föld forog a' nap körül; die Flüsse laufen ins Meer, a' folyók a' tengerbe folynak; die Thränen laufen ihm über die Wangen, a' könnyek lepereregnek az orcáján; das Gas läuft, a' hordó foly v. szivárogo; das laufende Jahr, a' folyó esztendő; es läuft das Gerücht, azt beszélik; Gefahr laufen, d. i. in Gefahr gerathen, veszedelemben forogni; ins Geld laufen, sok pénzbe kerülni.
Laufen, das, futás, szaladás.
Laufend, adj., futó; vom Wasser, folyó; laufende Rechnung, folyamatban lévő számvetés.
Lauser, der, futó, szaladó; als Bedienter, kengyelfutó; im Schachspiele, futrinka; von Pferden, jófutó; in der Mühle, felső malomkerék; in der Musik, a' hangok végig futása.

Lauffeuer, daß, sütó v. forgótűz.
Laufgraben, der, sánczárók.
Laufwagen, der, játszó kocsi, gyermek játszó kocsija.
Laufzeit, die, bagzás ideje.
Laufzetteln, der, kerengő czédula.
Lauge, die, lúg.
Laugeartig, adj., lúgnemű.
Laugeasche, die, lúghamu.
Laugefaß, daß, szapulókád.
Laugen, j. B. Wäsche, lúgozni, szapulni.
Laugefaß, daß, lúgsó.
Laune, die, überh. kény, kedv; gute, üble Laune, jó, rossz kedv; bei guter, übler Laune seyn, jó — rossz kedvében lenni; d. i. verdrießliche Gemüthsverfassung, változó kedv; gute, heitere Gemüthsverfassung, vig kedv, enyelgő hajlandóság; voll Laune seyn, szüntelen enyelegni, igen vig kedvében lenni; st. Humor, enyelgés, enyelgések.
Launenhaft, launisch, adj., változó rossz-kedvű.
Launig, adj., gute Launen habend, vig-kedvű, vidám, tréfás, enyelgő; böse Launen habend, rosszkedvű; misig, elmés, tréfás, enyelgő; adv. vigan, vig kedvel; rossz kedvel; elmésen, enyelegve; unatkozva.
Laud, die, tetű.
Lauschen, lauern, leselkedni, leskelődni; st. horchén, hallgatózni; st. der Ruhe pflegen, heverni, hivalkodni, nyugodni.
Lauschen, daß, leskelődés; hallgatózás; nyugovás.
Lausen, tetvéstzeni, a' sejbén keresni.
Lausig, adj., tetves; trop. fukar, fősvény; adv. tetvesen; fősvényen.
Laut, adj., hangos, fenszóval való; eine laute Stimme, hangos szó; laut werden, d. i. schreien, kiáltani, nagyon beszélni; d. i. singen, énekre fakadni; d. i. frei reden, elkezdni szabadon beszélni; jemand. nicht laut werden lassen, nem engedni, hogy valaki szóljon; st. bekannt, esmeretes; etwas nicht laut werden lassen, valamit eltitkolni; adv. fenszóval, hangosan, nagyon; esmeretesen; st. öffentlich, nyilván, mindenek hallatára p. o. beszélni; mit dem Genit. st. Inhalt, j. B. laut des Befehles, a' parancsolat szerint; laut des Gesetzes, a' törvény ereje szerint.
Laut, der, klang, Schall, Ton, hang, szó, szóhang; einen Laut von sich ge-

ben, von Menschen, megszóllalni; von Thieren, szóhangot adni; von leblosen Dingen, hangzani, hangot adni.
Lautbar, adj., st. bekannt, esmeretes.
Lautbuchstabe, der, d. i. Vocal, magán v. magábanhangzó.
Laute, die, lant; die Laute spielen, lantolni, lantot verni, pengetni v. játszani.
Lauten, schallen, hangzani, hangot adni; trop. st. klingen, j. B. daß lautet nicht gut, ez nem jól hangzik; daß lautet anders, az másképpen van; der Brief lautet so, a' levél szóról szóra így van, a' levél ezt tartja.
Lautenist, Lautenspieler, der, lantos.
Lautenistinn, Lautenspielerinn, die, lantosné.
Lautenmacher, der, lantkészítő.
Lauter, adj., unvermischt, csupa, merő tiszta, p. o. bor, víz, arany; trop. unverfälscht, tiszta, igaz; lauter Wahrheit, tiszta igazság; st. völlig, ganz, csupa, mind csak; daß sind lauter Lügen, mind csupa hazugság.
Lauterkeit, die, eig. tisztaság; trop. egyenesség, igazság, tisztaság.
Lava, die, a' tűzokádó hegyekből kifolyó tüzes matéria; láva.
Lavendel, der, levendula.
Lavendelölhl, daß, levendulaolaj.
Lavendelwasser, daß, levendulavíz.
Laviren, eig. lulájozni a' hajóval, a' hajót a' szél ellen forgatni; trop. eine gute Gelegenheit abwarten, húzni halasztani valamit jobb reménység alatt.
Lavor, der, mosdó medencze.
Lavine, die, hegyekről legörgő hóhalom v. hógulya.
Larativ, daß, hashajtó, hasindító.
Lariren, meghajtani a' hasat; flüßigen Stuhl gang haben, hasmenésben lenni; durch Abführungsmittel sich reinigen, hashajtószerezrel hajtani a' hasát.
Laxirmittel, daß, hashajtó szer.
Leben, daß, élet; ein ewiges Leben, örök élet; daß Leben haben, élni; so lang ich das Leben habe, míg élek; in meinem Leben, életemben; ums Leben kommen, életét elveszteni; st. daß Leben nehmen, magát megölni; sein Leben für jemand. opfern, életét valakiért feláldozni; st. Lebensart u. Weise, élet p. o. falusi v. mezei élet, városi élet; st. Lebenslauf, élete folyása valakinek; j. B. jemand.

Leben beschreiben, darstellen, valakinek az életét leírni, előadni; st. Lebenszeit, élet ideje, élet; sein Leben den Wissenschaften widmen, életét a' tudományoknak szentelni; st. Munterkeit, élet, elevenység; wie das Leben aussehen, csupa élet; st. Lebensunterhalt, élelem; er hat kaum das liebe Leben, alig tudja az életét fenntartani, csak tengődik.

Leben, élni, életben lenni; für jemand. leben, valakiért élni; jemand. leben lassen, valaki életének megkegyelmezni; bei Bethörungen, so wahr ich lebe! lelkemre mondom; auch von Pflanzen, elni, életnek lenni benne; in Rücksicht der Lebensweise, élni, életét folytatni; gut leben, jól élni; in den Tag hinein leben, hijjába élni a' napot; beim Abschiednehmen, lebe wohl! Isten hozzád! minden jót kívánok! — st. sich nähren, élni valamiből, táplálni magát; sich wo befinden, élni valahol, ott lakni; in demselben Hause leben, egy fedél alatt lakni; sich beschäftigen, z. B. den Wissenschaften leben, csak a' tudományokkal foglalatoskodni; wahrhaft leben, az életnek hasznát venni; er soll leben! éljen! — Lebensart haben, z. B. er weiß nicht zu leben, nem tud az emberekkel bántani; öfter auch st. haben, begen, z. B. der Hoffnung leben, abban a' reménységben lenni, azt reményleni; der Zuversicht leben, bizannyal reményleni, várni.

Lebend, lebendig, adj., eleven, élő; wieder lebendig werden, ismét felelevenedni; lebendig machen, valakit feleleveníteni; trop. z. B. ein lebendes Beispiel, eleven példa; eine lebende Sprache, élő nyelv; ein lebendiger Zaun, eleven kerítés; lebendiger Haß, oltatlan méz; st. lebhaft, munter, vidám; eleven; ein lebendiger Geist, eleven lélek.

Lebendigmacher, der, életre hozó.

Lebendigmachung, die, felelevenítés.

Lebensart, die, überhaupt, élet, életmód, élés, élésmód; besonders in Ansehung der Sittlichkeit, erkölcs, élet; des Erwerbes, életmód, mesterség, élelem neme, élet neme; des Betragens gegen Andere, pallérozottság, pallérozott erkölcs; keine Lebensart besitzen, pallérozatlan lenni.

Lebensbahn, die, élet folyása, pálya.

Lebensbalsam, der, életbalsam.

Lebensbaum, der, tujafa.

Lebensbedürfnis, das, életheli fogyasztkozás.

Lebensbeschreiber, der, Biograph, életíró, életleíró.

Lebensbeschreibung, die, életleírás.

Lebensdauer, die, élet ideje.

Lebensende, das, az élet vége, élet fogyta, halál.

Lebensfaden, der, élet fonala.

Lebensfristung, die, az élet megtartása.

Lebensgefahr, die, élet veszedelme; in Lebensgefahr gerathen, életének veszedelemben forogni.

Lebensgeist, der, éltető szellem.

Lebensgeschichte, die, élettörténet.

Lebensgröße, die, termet nagysága, termet; in Lebensgröße malen, testi nagyságában v. termetében lefesteni.

Lebenshauch, der, éltető lehellet.

Lebensjahr, das, az élet esztendeje.

Lebenskraft, die, életerő, életőerő.

Lebenskurze, die, az élet rövidsége.

Lebenskunst, die, az élet mestersége.

Lebenslang, adv., holtig, míg élek, v. élsz 's a' t.

Lebenslänge, die, élet hossza.

Lebenslänglich, adj., holtigvaló, p. o. jutalom fizetést nyerni.

Lebenslauf, der, élet folyása v. pályája, élet folyam.

Lebenslicht, das, az élet világa.

Lebenslust, die, éltetőlevegő.

Lebensmittel, die, élelem, eleség.

Lebensordnung, die, az élet rendje, életheli rendtartás.

Lebenspfad, der, az élet ösvénye.

Lebenspflicht, die, életheli kötelesség.

Lebensplan, der, az élet kiszabott v. elrendelt útja és módja.

Lebensquelle, die, élet forrása.

Lebensregel, die, élet regulája.

Lebensrath, lebensmüde, adj., életére ráunt, életét megunt

Lebensstrafe, die, halálos v. halálra való büntetés.

Lebentage, die, az élet napjai.

Lebensstrank, der, élet adó ital, élet itala.

Lebensumstände, die, életheli környüllások.

Lebenswandel, der, élet, életmód; einen schlechten Lebenswandel führen, rossz életet élni; einen tugendhaften Lebenswandel führen, feddhetetlenül élni.

Lebenswasser, das, élet adó víz, életvz.

Lebensweise, die, életmód.

Lebensweisheit, die, életheli bölcsesség.

Lebenszeichen, *das*, élet jel.
 Lebenszeit, *die*, élet ideje.
 Lebensziel, *das*, az élet czélja v. vége.
 Lebenswech, *der*, élet tárgya.
 Leber, *die*, máj.
 Leberader, *die*, májér.
 Leberchen, *das*, májocská.
 Leberfarbe, *die*, májszín.
 Leberfarbig, *adj.*, májszínű.
 Leberfleck, *der*, májszínű folt a' testen.
 Leberfleckig, *adj.*, májszín foltos.
 Leberfloß, *der*, májos gombóc.
 Leberknödel, *das*, idem.
 Leberkrankheit, *die*, májbetegség, máj-
 fájas, májdugulás.
 Leberkraut, *das*, májfű, nemes májfű.
 Leberstein, *der*, májkő.
 Leberverhärtung, *die*, májdagadás.
 Leberverstopfung, *die*, májszorulás.
 Leberwurst, *die*, májoshurka.
 Lebhaft, *adj.*, vidám, eleven *p. o.* és
 v. elme; ein lebhafter Knabe, eleven
 v. virgoncz gyermek; ein lebhaftes
 Pferd, jókedvű ló; ein lebhafter Brief-
 wechsel, sűrű levelezés; trop. von
 Leidenschaften, *j. B.* eine lebhaftes
 Freude empfinden, szívbeli v. édes
 örömet erezni; ein lebhafter Streit,
 heves perlekedés; eine lebhaftes Vor-
 stellung, eleven képzelődes; eine leb-
 hafte Farbe, überhaupt, eleven szín;
 besonders des Gesichtes, vidám orcza;
 adv. elevenen, vidámon; nachdrück-
 lich, hathatósan, hevesen.
 Lebhaftigkeit, *die*, elevenség, vidám-
 ság; die Lebhaftigkeit verlieren, csüg-
 gedni; viel Lebhaftigkeit besitzen,
 nagyon elevenen lenni; trop. erő,
 hathatósság; die Lebhaftigkeit verlie-
 ren, elevenségében hanyatlani; mit
 Lebhaftigkeit, hevesen, tüzesen.
 Lebkuchen, *der*, mézespogácsa.
 Lebkuchenbäcker, Lebküchler, Lebkeller,
der, mézeskalácsos v. bábos.
 Leblos, *adj.*, élet és elevenség nélkül
 való, lelketlen, holt; trop. ohne Mun-
 terkeit, lankadt, csüggedt; öröten
p. o. beszéd.
 Leblosigkeit, *die*, lelketlenség; trop. lan-
 kadtság.
 Lebtag, *die*, *pl.* in der Redensart, mein,
 dein, sein Lebtag, teljes életemben,
 életemben, életében.
 Lebzeiten, *die*, *pl.* in der Redensart, bei
 meinen Lebzeiten, míg én élek.
 Lechzen, *vor* Trockenheit Risse bekom-
 men, a' nagy szárazság miatt megre-
 pedezni; dürsten, elepedve lenni a'
 nagy szomjúság miatt; trop. epe-

kedni valami után, epedni vala-
 miért.
 Lechzen, *das*, heveség; trop. epeke-
 dés, epedés valamiért.
 Lech, *adj.*, *das* ist Spalten habend, hasa-
 dozott, repedezett; lech seyn, meg-
 repedezve lenni.
 Lech, *der*, hasadás, repedés.
 Lecken, *nyalni*, *p. o.* tányért; Honig
 lecken, mézet nyalogatni.
 Lecken, *das*, nyalás, nyalogatás.
 Lecker, *adj.*, von Speisen, nyalánk,
 inynekvaló; von Menschen, ételben
 válogató, nyalánk.
 Lecker, *der*, nyalakodó, nyaló, nyalánk;
 válogató, hinnyás.
 Leckerbissen, *der*, nyalánkság, csemego,
 kedves falat.
 Leckerhaft, *adj.*, nyalánk, csemegés;
 adv. nyalánkon.
 Leckerhaftigkeit, *die*, nyalánkság.
 Leckermaul, *das*, nyalánk, csemego sze-
 rető.
 Lektion, *die*, was vorgelesen wird, taní-
 tás, lecke; was zu erlernen ist, fela-
 dott v. kiszabott lecke, tanulni va-
 ló; Vortrag eines Lehrers, tanítás;
 Lektion halten, tanítást tenni; die
 Lektion ist aus, vége van a' tanítás-
 nak; die Lektion fleißig besuchen, szor-
 galmatosan járni a' tanításra; st.
 Berweis, dorgálás, pirongatás, szem-
 re hányás, leddés; jemanden eine
 Lektion geben, valakit megdorgálni,
 megpirongatni.
 Lektüre, *die*, olvasás, könyvolvasás; er
 hat viel Lektüre, igen olvasott ember.
 Leder, *das*, bőr.
 Lederband, *das*, (eines Buches), bőrkö-
 tése a' könyvnek.
 Lederbereiter, *der*, bőrkészítő, tímár.
 Lederbereitung, *die*, bőrkészítés, tímár-
 ság.
 Lederhändler, *der*, bőrrel kereskedő,
 bőráros.
 Lederhandel, *der*, bőrrel való kereske-
 dés.
 Lederhart, *adj.*, bőr keménységű, ke-
 mény mint a' bőr.
 Ledern, *adj.*, bőr, bőrből való; ledern
 Handschuhe, bőrkesztyű.
 Ledern, *megbörözn*i.
 Ledig, *adj.*, st. leer, üres; unbewohnt,
 üres *p. o.* ház; unbeseht, üres *p. o.*
 hivatal; hely; unverheirathet, nőte-
 len, *p. o.* férjfi, hajadon t. i. leány;
 der ledige Stand, nőtelenység, nőte-
 len állapot; ohne Geschäfte, dolog-

talan; frei von etwas, ment, szabad valamitől.
 Ledigkeit, die, üresség.
 Lediglich, adv., d. i. gänzlich, egészen, egy általjában, csupán csak.
 Leer, adj. et adv., üres, üresen; trop. st. unwissend, j. B. es ist ein leerer Kopf, üres fejű ember; ohne Bedeutung, haszontalan, hijábanvaló p. o. beszéd, ígéretek.
 Leere, die, üresség; hijábanvalóság, haszontalanság.
 Leeren, kiüresíteni, kiüríteni.
 Lesse oder Lippe, die, ajak.
 Legal, adj., törvényes; adv. törvényesen.
 Legalität, die, törvényesség.
 Legat, der, küldött, követ.
 Legat, das, hagyomány, hagyott jószág.
 Legations-Rath, der, követségi tanácsos.
 Legations-Secretär, der, követségi titoknok.
 Legen, letenni, vetni, fektetve tenni v. letenni valamit, p. o. asztalra; etwas bei Geste legen, félretenni valamit; sich legen, fekvődni, lefekvődni; sich ins Bett legen, lefekvődni az ágyba; sich zu Bette legen, lefekvődni, t. i. alunni; sich legen, wie j. B. der Wind, megszűnni, megcsillapodni, mint a' szél; sich j. B. auf die Wissenschaften legen, a' tudományokra adni magát; sich auf die faule Seite legen, heverni, korhelkedni; Hand an das Werk legen, elkezdni valamit, hozzáfogni v. kezdeni valamihez; Hand an jemanden legen, erőszakos kézzel bánni valakivel; Hand an sich legen, magát megölni.
 Legen, das, die Legung, tevés, letetés, lerakás.
 Legezeit, die, a' tojás ideje, mikor a' tyúkok 's a' t. tojnak.
 Leghenne, die, tojás tyúk, tojó tyúk.
 Legung, die, tevés, tétel.
 Leide, die, parlag.
 Lehen, siehe Lehn.
 Lehm, der, sár, gyúrt sár, tapasz, agyagsár.
 Lehen, d. i. mit Lehm bestreichen, überziehen, besározni, gyúrt sárral betapasztani.
 Lehmern, adj., sárból való, sár, gyúrt sárból készült, agyak.
 Lehmgrube, die, agyagverem.
 Lehmicht, adj., agyagos.
 Lehmig, adj., sáros, agyagos.

Lehmwand, die, agyagfal, sárfal, tapaszfal.
 Lehn, Lehen, als Neutr., ein verliehenes Recht, másnak adott birtok juss; ein Lehngut, időre v. örökbeadott adózó jószág, adófizető birtok; daß Lehen vermirken, örökös jószágát v. birtokát elveszteni, p. o. felségsértés v. hazaárulás miatt; als fem. die Lehn, d. i. Belehnung, birtokáltalengedés, p. o. árendába v. más tekintetből; jemand. ein Gut in die Lehn geben, valakinek valamely jószágot birtokul általengedni.
 Lehnbar, adj., örökbe adható t. i. jószág, örökös jószághoz tartozó v. azt illető.
 Lehnbrief, der, örökös józági v. birtokla oklevél.
 LehnDienst, der, örökös jószághoz kötött szolgálat.
 Lehne, die, das, woran man sich lehnt, támasz, támaszkodó, könyöklő; an Schenken, védsáncz; des Stuhles, szék háta.
 Lehen, an etwas, hozzá támasztani valamit valamihez; sich an etwas lehen, valamihez hozzá támaszkodni, p. o. fához; st. leihen, kölcsönözni valamit, kölcsön adni.
 Lehnerbe, der, adózó birtok örökös.
 Lehnfällig, adj., mint adózó birtok v. örökség által ment v. másra szállott.
 Lehnfall, der, birtokürülés.
 Lehnfolge, die, birtokban következős.
 Lehnfolger, der, az adózó birtok örökös.
 Lehngebühren, die, a' birtok általvétel váltása.
 Lehngericht, das, adózó birtoki törvényszék.
 Lehngut, das, adózó birtok v. jószág.
 Lehnhaft, adj., adózó t. i. a' nyertjószágtól v. örökségtől.
 Lehnherr oder Lehnsherr, der, az adózó birtok ura.
 Lehnlatay, der, napszámbra fogadott inas.
 Lehnmann, Lehnsmann, der, adózó birtokos.
 Lehnspflicht, die, birtokhoz kötött tartozás.
 Lehnrecht, das, adózó birtoki juss.
 Lehnstap, der, kölcsönözött állítás.
 Lehnstuhl oder Lehnstuhl, der, karszék, hátasszék.
 Lehnstähig, adj., a' hire általmehet adózó birtok.

Lehramt, das, tanító v. tanítói hivatal.
 Lehrart, die, tanításmód, tanítás módja.
 Lehrbegierde, die, tanításra vágyás v. kíváncs; tanulásra vágyás v. kíváncs.
 Lehrbegierig, adj., tanítani vágyó v. kíváncs; tanulni vágyó v. kíváncs; adv. tanítani vágyással; tanulni vágyással.
 Lehrbegriff, der, tanítás alkotmánya; kurzer Lehrbegriff, a' tudomány summás alkotmánya; Lehrbegriff einer Kirche, hitágazat.
 Lehrbrief, der, szabadulólevél, a' mesterlegényeknél.
 Lehrbuch, das, tanítókönyv.
 Lehre, die, die man gibt, oktatás, tanítás; die man sich zur Warnung nimmt, tanúság; zur Lehr dienen, tanúságul szolgálni; der Vortrag einer Erkenntnis, tudomány; falsche Lehren, hamis tudomány; st. Unterweisung, tanítás, tudományra való tanítás; bei Handwerkern, mesterség tanulás, inasság, inaskodás; jemand in die Lehre geben, valakit mesterségre máshoz adni; in der Lehr stehen, inaskodni.
 Lehren, tanítani, megtanítani, p. o. mesterségre, tudományra; trop. zeigen, an den Tag legen, j. B. die Zeit wird es lehren, megmutatja az idő; Gelegenheit zu etwas geben, j. B. Noth lehrt beten, megtanít a' szükség könyörögni.
 Lehren, das, d. i. Unterricht, tanítás, oktatás.
 Lehrer, der, tanító; tanítómester.
 Lehrerin, die, tanító asszony v. leány.
 Lehrfähigkeit, die, tanító tehetség.
 Lehrgabe, die, tanító adomány, tanításbeli adomány.
 Lehrgebäude, das, rendalkat, alkotmánya valamely tudománynak, tudomány rendszer v. alkotmány.
 Lehrgedicht, das, tanító versezet.
 Lehrgeld, das, tanításbér, fizetés a' tanításért.
 Lehrherr, der, tanítómester, a' mesterségtanuló inas gazdája.
 Lehrjahr, das, inasi esztendő.
 Lehrjunge, der, inas, mesterségtanuló inas.
 Lehrling, der, tanítvány, tanuló; tanuló inas t. i. mesterséget.
 Lehrmeister, der, tanító mester.
 Lehrmeisterin, die, tanító asszony v. leány.
 Lehrmethode, die, tanításmód.
 Lehrprobe, die, inasi remekadás; Lehr-

probe ablegen, felszabaduló remeket készíteni.
 Lehrpunkt, der, tétel.
 Lehrreich, adj., tanúságos, tanúsággal teljes, oktató, a' tanúságra hasznos.
 Lehrsaal, der, tanító palota v. szoba.
 Lehrsaß, der, tudományos tétel; mondas, állítás.
 Lehrspruch, der, tanúság, fontos mondas.
 Lehrstand, der, tanítói kar v. rend, tanítók karja v. rendje.
 Lehrstube, die, tanító szoba.
 Lehrstuhl, der, tanítószék, katedra; das Amt selbst, tanítói hivatal.
 Lehrstunde, die, tanítóóra; Lehrstunde halten, tanítani; einer Lehrstunde beiwohnen, jelen lenni a' tanításokon.
 Lehrton, der, tanító hang.
 Lehrtheil, der, tanító rész.
 Lehrzeit, die, bei Handwerkern, az inaskodás kiszabott ideje; in den Schulen, tanulás ideje.
 Leib, der, test, emberi test, az ember teste; j. B. ein starker Leib, a' beteges test; wohl bei Leibe, testes, követér; bleib mir vom Leibe, távozz tőlem, hozzám se közelíts; keine Ehre im Leibe haben, becsületével nem gondolni; kein Herz im Leibe haben, félénk lenni; der Rumpf des Leibes, derék, a' test dereka; der Unterleib, der Bauch, has; offener, harter Leib, könnyen menő has, szorult has, hasszorulás; trop. j. B. bei Leibe nicht! éppen nem! teljességgel nem! sage es bei Leibe nicht, meg ne mond valahogy.
 Leibarzt, der, udvari főorvos, a' fejedelelem orvos.
 Leibbinde, die, testpóla, testpólyázó.
 Leibruch, das, legkedvesebb könyve valakinek.
 Leibchen, das, ein kleiner Leib, testecske; eine Art Kleidung, mejjrevaló, derékra való, mellényke.
 Leibchirurgus, der, fő- v. rendszerönt- való seb orvos valakinek.
 Leibeigen, adj., rabszolgai.
 Leibeigene, die, rabszolgáló.
 Leibeigener, der, rabszolga.
 Leibeigenschaft, die, rabszolgaság.
 Leibeigenthum, das, rabszolga.
 Leibeissen, das, kedves étele valakinek.
 Leibfarbe, die, testszín; kedves színe valakinek.
 Leibfarben, adj., testszínű.
 Leibgarde, Leibwache, die, testőrző sereg, t. i. a' fejedelelemnél.

Leibgardist, der, testőrző, t. i. a' seje-
delemnél.

Leibgedinge, das, kialakított holtigvaló
élelembeli jövedelem.

Leibgürtel, der, öv, övedző.

Leibhaft, leibhaftig, adj., testi, testes;
st. wirklich, wahr, igazi, valóságos;
ste ist das leibhaftige Bild der Mutter,
valóságos képe az anyának; st. per-
sönlich, maga, személyszerént, testes-
től lelkestől; z. B. da ist er leibhaft,
imé itt van önnön maga; er ist der
leibhaftige Teufel, csupa megteste-
sült ördög; adv. testiképpen; va-
lóban.

Leibjäger, der, rendes vadász

Leibkoth, der, tulajdon és főszakácsa
valakinek.

Leibkutscher, der, tulajdon és legkedvo-
sebb kocsisa valakinek.

Leiblich, adj., testi; körperlich, testes,
testel selruházott; leiblicher Eid, sze-
mélyes esküvés; st. natürlich, von
jem. Person herkommend, testvér,
édes, igazi; z. B. der leibliche Vater,
Bruder, édes atya, faja, valakinek;
der leibliche Bruder, testvér bátyja
v. öccse valakinek; die leibliche
Schwester, testvér néneje v. húga
valakinek; adv. testiképpen, ter-
mészetesen.

Leiblich, das, legkedvesebb ének v.
dal.

Leib-Musikus, der, tulajdon muziku-
sa; t. i. a' sejelelemnél.

Leibpage, der, rendes v. főbb úrfi inas
a' sejelelemnél.

Leibpferd, das, legkedvesebb lova va-
lakinek.

Leib-Regiment, das, tulajdon kedves,
főbb v. testőrző ezredje a' seje-
lelemnél.

Leibrenten, die, holtigvaló jövedelem
az élelemből.

Leibrock, der, eig. köntös; bef. legked-
vesebb köntös valakinek.

Leibschaden, der, sérültség.

Leibschmerzen, der, fájás a' testben.

Leib-Schwadron, Leib-Éskadron, die,
tulajdon, legkedvesebb v. testőrző
lovasosztály.

Leibspeise, die, kedves étel valakinek.

Leibspruch, der, kedves mondása va-
lakinek.

Leibstuhl, der, szükségtevő szék.

Leibstück, das, kedves darab, kedves
dal valaki előtt.

Leibtrank, der, legkedvesebb itala va-
lakinek.

Leibwache, die, testőrző sereg.

Leibwäsche, die, fehér ruha.

Leiche, die, halott, holttest; die Leiche
bestatten, a' halottat eltemetni; die
Leiche begleiten, kikésérni.

Leichenbegängniß, das, halotti pompa,
temetés.

Leichenbegleitung, die, halottkésérés;
die Leichenbegleiter, halottkésérők.

Leichenbitter, der, Leichenbitterinn, die,
halottas ember v. asszony, temetés-
re hívogató.

Leichenblau, adj., elhalaványodott.

Leichen-Ceremonien, die, halotti tisztes-
ség v. pompa.

Leichenessen, das, tor, halotti tor.

Leichensafel, die, temetési asztal.

Leichengedicht, das, halotti verszet v.
versek, búcsúztató.

Leichengelo, das, halottpénz.

Leichengepränge, das, halotti pompa.

Leichengeruch, der, halottszag.

Leichengerüst, das, halotti alkotmány.

Leichengesang, der, halotti ének.

Leichenhaus, das, halottas ház.

Leichenhub, das, halálmadár, bagoly.

Leichenkosten, die, temetési költség.

Leichenmusik, die, halotti muzsika.

Leichenpredigt, die, halotti predikáció.

Leichenrede, die, halotti beszéd.

Leichenredner, der, halotti beszédartó.

Leichenstein, der, sírkő.

Leichenträger, der, halottvivő.

Leichentuch, das, halottszőnyeg.

Leichenwagen, der, testhordó szekér,
halottas szekér.

Leichenzug, der, halott kísérés, halotti
pompa.

Leichnam, der, holttest, halott.

Leicht, adj., könnyű; trop. z. B. ein
leichtes Herz haben, csendes elmével
lenni; was wenig Mühe kostet, kön-
nyű, nem nehéz t. i. véghez vinni;
leichte Soldaten, könnyűszerű v. segy-
verű katonaság; leichte Reiteret,
könnyű lovasság; ein leichtes Pferd,
könnyen futó ló; eine leichte Speise,
könnyen emészthető étel; nicht stark
genug, csekély, p. o. fájdalom, kön-
nyű, p. o. munka, kevés fáradság;
st. leichtsinnig, unbeständig, könnyel-
mésű, változó, állhatatlan, t. i. em-
ber; ein leichter Sinn, könnyelmé-
jűség; adv. könnyen, nem nehezen;
ohne Beschwerde, könnyűséggel, foly-
vást; ein wenig, ohne Bedeutung,
kevés; z. B. leicht verwundet, egy
kevés megsebesedett.

Leichtfertig, adj., vásott, csintalan, paj-

kos, dévaj; adv. vásottan, csintalanul, pajkosan.
 Leichtfertigkeit, die, csintalanság, vásottság, pajkosság, dévajság.
 Leichtfüßig, adj., futós, sürge.
 Leichtgläubig, adj., könnyen hívő.
 Leichtgläubigkeit, die, könnyen hívés v. hívőség hiedékenség.
 Leichtbin, adv., sietve, felében, imígyamúgy; téltúl, harmadában t. i. valamit tenni.
 Leichtigkeit, die, könnyűség, könnyű volta valaminek; st. Schnelligkeit, könnyűség a' futásban, sebesség; Mangel an Anstrengung, j. B. mit Leichtigkeit, könnyen; mit großer Leichtigkeit, a' legkönnyebb módon, igen könnyen.
 Leichtlich, adv., könnyen.
 Leichtsin, der, hiúság, könnyelműség, könnyelme; st. Unbeständigkeit, állhatatlanság, gondolatlanság; csélc-sapság; aus Leichtsin, gondolatlanságból.
 Leichtsinig, adj., gondolatlan, könnyelmű, csélc-sap; ein leichtsinniger Mensch, könnyelmű ember; adv. gondolatlanul.
 Leichtsinigkeit, die, gondolatlanság, csélc-sapság.
 Leichtweg, adv., imígy amúgy.
 Leid, adv., sajnós, kedvetlen; j. B. es thut mir leid, sajnálom; fájdalom; es ist mir leid um dich, sajnállak, féltetek, szánlak.
 Leid, das, st. Beleidigung, Unrecht, sérelem, bántás, bántódás; jemanden etwas zu Leide thun, valakinek sérelmet okozni, valakit megsérteni, megbántani; sich ein Leides thun, megölni magát; st. Betrübniß, Kummer, szomorúság, bánat; vor Leid vergehen, bánatjában v. búvában elepedni; st. Mitleid, szánakozás, fájdalom; st. Trauer, gyász, siralomgyász; um jem. Leid tragen, gyászolni valakit.
 Leider, interj., fájdalom, oh fájdalom!
 Leiden, szenvedni, elszenvedni, eltűrni valamit; was man nicht leiden kann, tűrhetetlen, szenvedhetetlen; Schaden leiden, kárt vallani; st. ertragen, j. B. das kann ich leiden, eltűrhetem, elszenvedhetem, kiállhatom; jemand nicht leiden können, valakit nem szenvedni; st. verstaten, den Umständen so gemäß seyn, szenvedni; die Sache leidet keinen Aufschub, a' dolgot nem lehet halasztani; etwas geschehen lassen, nicht hin-

bern, megengedni, megszenvedni; dieses kann nicht gelitten werden, ezt nem lehet megengedni.
 Leiden, das, Erduldung, szenvedés, tűrés; Beschwerlichkeit, szenvedés, sérelem; inneres Leiden, d. i. Kummer, bú, bánat, szomorúság.
 Leidend, adj., szenvedő; adv. szenvedőleg, szenvedve.
 Leidenschaft, die, Affekt, indulatoskodás, indulatosság, indulat; ist sie bestig, felgerjedés, felindulás, heveskedés.
 Leidenschaftlich, adj., indulatos, heveskedő; adv. indulatosan, hevesen, heveskedve.
 Leidenschaftlichkeit, die, indulatosság, heveskedés.
 Leidenschaftlos, adj., indulatosságtalan, heveségtelen, csendes vérű.
 Leidenschaftlosigkeit, die, csendes vérűség, fel nem indulás.
 Leidensgenosse, der, szenvedő társ.
 Leidensgeschichte, die, (von Christo), a' Krisztus szenvedéseinek előadása.
 Leidig, adj., lástig, terhes, bajos; elend, nyomorult; ein leidiger Trost, so-yány vigasztalás; schädlich, ártalmas p: o. pénz.
 Leidlich, adj., erträglich, tűrhető, szenvedhető p. o. kár; mittelmäßig, közepszerű, meglehető; adv. tűrhetőleg, szenvedhetőleg; meglehetősen.
 Leidlichkeit, die, tűrhetőség, tűrhető állapot v. tulajdonság; közepszerűség, meglehetősség.
 Leidtragend, adj., szomorkodó, kesergő, bánatos, gyászviselő.
 Leidwesen, das, fájdalom, szomorkodás, szomorúság.
 Leihbank, die, hitelező pénztár.
 Leihen, borgen, gegen Zurückstattung, adni valamit t. i. haszonvételre, kevés időre, p. o. könyvet; gegen Interesse, kölcsönözni, hitelezni, kölcsön adni, p. o. pénzt; trop. j. B. Schmeichlern sein Obr leihen, hizelkedőknek beszédekre hallgatni; als ein Darlehen empfangen, nehmen, kölcsön venni v. kérni valakitől, kölcsönözni mástól p. o. pénzt.
 Leihen, das, kiadása, oda adása valaminek kevés időre; kölcsönözés, kölcsönadás, hitelezés.
 Leihver, der, kölcsönöző; das Geld, hitelező; auf Zinsen, kamatra hitelező, uzsorás; der etwas als Darlehen nimmt, kölcsönöző.

Leibhaus, das, hitelozó ház, kölcsönözó ház.

Leibkauf, der, áldomás; den Leibkauf trinken, áldomást inni; Angeld, foglalo pénz.

Leiladen, der, lepedő.

Leim, der, enyv, enyő, enyű.

Leimbaum, der, töklevelű javorfa.

Leimen, onyvezni, megenyvezni.

Leimen, das, megenyvezés.

Leimfarbe, die, enyőszin.

Leimsuge, die, enyvesés helye, össze-foglalás.

Leimicht, adj., olyan mint az enyv.

Leimig, adj., enyves, enykes.

Leimruthe, die, lépes vessző, lépvesz-sző.

Leimfieder, der, enyvfüző.

Leimtopf, der, enyves fazék.

Leimwasser, das, enyves víz.

Lein, der, len; lenmag.

Leinbau, der, lentermesztés.

Leinbluthe, die, lenvirág.

Leinchen, das, kötelocska.

Leine, die, kötel.

Leinen, adj., len, lenbőlvaló v. ké-szűt.

Leinknoten, der, lenbuga.

Leinöhl, das, lenmagolaj.

Leinsaat, die, lenföld.

Leinsame, der, lenmag.

Leinwand, die, vászon, gyolcs.

Leinwanden, adj., vászonból való.

Leinwandhandel, der, gyolcsal és vá-szonnal való kereskedés, gyolcsos kereskedés.

Leinwandhändler, der, Leinwandhändle-
rin, die, gyolcsáros, gyolcsos, vá-
szonnal kereskedő.

Leinwandhandlung, die, gyolcsos ke-
reskedés, gyolcsos bolt.

Leinweber, der, takács.

Leinweberey, die, takácsság; die Kunst,
takács mesterség; das Gewerbe selbst,
takácsság; der Ort des Bedens, ta-
kácsműhely.

Leise, die, d. i. Gelseise, kerékvágás.

Leise, adj., sanft, schwach, csendes,
gyenge, lassú; eine leise Stimme,
csendes hang v. szó; leiser Schlaf,
ébrenvaló álmom; st. scharf, j. B. lei-
ses Gehör, éles hallás; adv. csende-
sen p. o. járni, lábujjhegyen járni;
leise sprechen, lassan beszélni; mit je-
manden leise reden, suttogva beszél-
ni valakivel.

Leise reden, das, lassú beszéd, suso-
gás, suttogás.

Leihreiter, der, Horcher, hallgatódzó,

lábujjhegyen járó; gar zu gefinder
Prediger, igen szelid predikátor.

Leiste, die, heveder, léczdarab; eine
Einfassung, pártázat, párkányozat;
eine Vertiefung, rovátk, barázda;
die Weichen am Körper, a' test vé-
konya, lágyék vékonya.

Leisten, der, bei Schuttmachern, kapta;
Sprichwort: alles über einen Leisten
schlagen, mindent egy kaptára ütni
v. egy rárára húzni; Schuster bleib
bei deinem Leisten, varga no tovább
a' kaptánál.

Leisten, bewerkstelligen, tellyesíteni, meg-
tenni, megcselekedni valamit; Hul-
digung leisten, hódolni; Gehorsam
leisten, engedelmeskedni; Hilfe lei-
sten, segítségül lenni; Bürgschaft
leisten, szavatós lenni, kezességet
vállalni valamiért; Widerstand lei-
sten, ellentállani; Gesellschaft leisten,
társ lenni valamiben, elkészni va-
lakit valahová; einen Eid leisten, meg-
esküdni; Zahlung leisten, lefizetni a'
mivel tartozik valaki.

Leistenbinde, die, vékonyt övedző, lágy-
ékpólya.

Leistenbruch, der, vékonyban való sé-
rültség, lágyéksérülés.

Leistengeschwulst, die, lágyékdaganat.

Leistenschneider, der, kaptasfaragó.

Leistung, die, tellyesítés, véghezvitel,
bétöltése valaminek.

Leitband, das, vezető pántlika, gyer-
mekvezető póla.

Leiten, führen, vezetni, p. o. vakot
kezénél fogva; Wasser aus einer
Quelle leiten, kiárkolni, kivezetni a'
vizet a' forrásból; trop. vezérteni,
igazgatni; ein Geschäft leiten, vala-
melly dolgot vinni.

Leiten, das, vezetés, vezérlés.

Leiter, der, vezető.

Leiter, die, lajtorja, hágosó; am Wa-
gen, szekéroidal; in der Muff, hang-
lajtorja.

Leiterbaum, der, lajtorja fa v. rud.

Leitersprosse, die, lajtorjafog.

Leiterwagen, der, parasztszekér.

Leitfaden, der, vezérfonal.

Leithammel, der, vezérörű, kolompos örű.

Leithund, der, vezető eb, pórázos
kutya.

Leitriemen, der, póráz.

Leitseil, das, gyeplő.

Leitstern, der, vezéresillag.

Leitung, die, vezetés, vezérlés.

Leitzeug, das, (in der Physik), higgító-
v. olvasztózer.

Lende, *dic*, ágyék, vékony; czomh.
 Lendenbraten, *der*, (Lungenbraten), bag-
 dánypecsenye, felsárpecsenye.
 Lendenkrankheit, *die*, ágyékfájás.
 Lendenlabm, *adj.*, csipejére aánta.
 Lendenschmerz, *der*, ágyékfájás.
 Lendenwirbel, *der*, ágyéksforgó.
 Lenken, *igazgatni*; ein Schiff lenken,
 kormányozni a' hajót; Pferde len-
 ken, hajtani, igazgatni, p. o. a' lo-
 vakat; Zügel lenken, a' gyeplőt tar-
 tani, igazgatni; trop. kormányozni,
 igazgatni; das Gespräch auf etwas
 lenken, a' beszédet másra v. másfelé
 fordítani.
 Lenken, *das*, vezérlés, kormányozás,
 igazgatás.
 Lenker, *der*, kormányozó, igazgató.
 Lenkriemen, *der*, gyeplőszíj, gyeplő.
 Lenksam, *adj.*, i. B. ein Pferd, hajtha-
 tó, kormányozható, t. i. ló; trop.
 von Menschen, engedelmes, engedő,
 kormányozható.
 Lenksamkeit, *die*, kormányozhatóság.
 Lenkseil, *das*, gyeplő, vitorla forgató
 kötel.
 Lenkung, *die*, igazgatás, intézés, haj-
 tás.
 Lenz, *der*, tavasz.
 Lenzmonat, *der*, böjtmás hava, Mar-
 czius.
 Leopard, *der*, leopárd.
 Lerche, *die*, pacsirta.
 Lerchenfang, *der*, Lerchenstreichen, *das*,
 pacsirtafogás.
 Lerchengarn, *das*, pacsirtafogó háló.
 Lerchenbaum, (Lärchenbaum), *der*, veres
 fenyő.
 Lernbezierde, *die*, tanulnivágyás v. kí-
 vánás.
 Lernbezierig, *adj.*, tanulni vágyó v.
 kívánó.
 Lernen, *tanulni*; genau lernen, jól meg-
 tanulni; auswendig lernen, könyv-
 nélkül megtanulni; jemanden kennen
 lernen, valakit megismerni.
 Lernen, *das*, tanulás.
 Lernende, *der*, tanuló, tanítvány.
 Lesbar, *adj.*, olvasható; trop. kellemes
 olvasású.
 Lese, *die*, Weinlese, szüret.
 Lesebuch, *das*, olvasókönyv.
 Lesegesellschaft, *die*, olvasó társaság.
 Leseholz, *das*, Reisholz, szedegetrivaló
 galy.
 Lesen, *etwas aufheben und sammeln*,
 szedni, felszedni, szedegetni p. o.
 gabonaféjet, száraz galyakat; Wein-
 trauben lesen, szüretelni; trop. durch-

sen leer machen, i. B. megszedni a' szőlő
 hegyet; 2) d. i. laut besagen, i. B.
 Messe lesen, misét mondani; lehren,
 tanítani, mint p. o. az Akadémiában;
 besonders olvasni; ich lese, du liestest,
 er liest, én olvasok, te olvasol, ő ol-
 vas; oft lesen, olvasgatni; trop. je-
 manden das Kapitel, den Text lesen,
 d. h. einen Verweis geben, valakit
 megdorgálni, megpirongatni.
 Lesen, *das*, oder die Lesung, i. B. von
 Steinen, szedés, felszedés, szedegé-
 tés; auf Akademien, tanítás, olva-
 sás.
 Lesepult, *der*, olvasó pulpitus v. tá-
 mass.
 Leser, *der*, Sammler, szedő, szedegé-
 tő; im Buche, olvasó.
 Leserci, *die*, felettebbvaló olvasás.
 Leserin, *die*, olvasó t. i. asszony, leány.
 Leserlich, *adj.*, leghar, olvasható; fl.
 deutlich, világos, tiszta; adv. olvas-
 hatóképpen, világosan, tisztán.
 Leseschule, *die*, olvasóiskola.
 Lesestunde, *die*, olvasóóra.
 Lesesucht, *die*, olvasásra való vágyódás.
 Lesesüchtig, *adj.*, olvasni vágyódó.
 Leseübung, *die*, gyakorlás az olvasá-
 sban.
 Lesewelt, *die*, az olvasó közönség, a'
 kik az olvasásban gyönyörködnek.
 Lesezeit, *die*, olvasás ideje; in Wein-
 bergen, szüreti idő.
 Lesesirkel, *der*, olvasó egyesület.
 Letten, *der*, agyag, agyagföld, fazekas
 agyag.
 Lettern, *die*, öntött betűk.
 Letticht, *adj.*, mint az agyag, agyagos.
 Lettig, *adj.*, agyagos.
 Lehen, *gyönyörködtetni*; sich lehen,
 gyönyörködni.
 Leht, lehtin, *adv.*, júnast, neulich, utól-
 szor, most nem régiben, a' minap.
 Lehte, *der*, *die*, *das*, der Zeit nach, utol-
 só, legutolsó, végső p. o. akarátja
 a' haldoklónak; in den lehten Zügen
 liegen, haldoklani, vonoglni; das
 lehte Gericht, ítélet napja; 2) dem
 Orte nach, végső, legutolsó, szélső;
 3) der Ordnung nach, utolsó p. o.
 levél, reménység.
 Lehtens, *adv.*, neulich, a' minap, utól-
 szor; utoljára, végtére.
 Leuchte, *die*, világ, világítás.
 Leuchten, *világítani*, világosítani, vilá-
 golni mint a' csillagok, a' hold; das
 Wetter leuchtet, villámlik; deutlich
 erkannt werden, világos v. nyilván-
 való lenni; hell machen, i. B. jeman-

den nach Hause leuchten, valakit lámpással haza kísérni; leucht hieher, tartad ide a' gyertyát.

Leuchten, daß, világítás, fénylés; vilámlás.

Leuchtend, adj., világosító, csillámló.

Leuchter, der, gyertyatartó.

Leuchtburm, der, világító torony.

Leue, der, Löwe, oroszán.

Leumund, der, hír, közbeszéd.

Leuten, die, emberkék.

Leute, die, pl., emberek; gemeine Leute, köz nép; arme Leute, szegény emberek; unter die Leute kommen, az emberek társaságában forogni; oder statt bekannt werden, elhíreledni; Geld unter die Leute bringen, pénzt terjeszteni el az emberek között; viele Leute, sokan; manche Leute, némelyek; die Leute sagen, azt mondják, azt beszélnek; st. Gesinde, cseléd, cselédek; emberek; meine, deine Leute, az én embereim, a' té embereid; Personen, die zur Familie gehören, a' csalárhoz tartozó személyek, emberek; j. B. meine Leute sind nicht zu Hause, nincsenek itthon az embereim, az enyimek v. a' cselédim.

Leutscheu, adj., emberkerülő.

Leutselig, adj., emberséges, jámbor, nyájas, emberszerető; adv. nyájasan, kegyesen.

Leutseligkeit, die, jámborság, nyájaság; emberség, emberszeretés.

Levante, die, levánta, keleti tájéka a' középtengernek.

Levantisch, adj., levántai, napkelet tájéki t. i. a' közép tengerre nézve.

Levit, der, lévita; trop. jemanden Leviten lesen, d. i. Berweis geben, valakit megdorgálni, megpirongatni.

Lexicograph, der, lexikoníró, szókönyvíró.

Lexicon, daß, lexikon, szókönyv. szótár.

Lezer, die, lant; Sprichw. bei der alten Lezer bleiben, mindig egy nótát húzni.

Lezermann, der, lantos.

Levern, lantolni, lantot verni; st. zögern, késni, késedelmezni, húzni, halasztani valamit, vesztegleni.

Libyen, Libia tartomány.

Licht, daß, világ, világosság; daß Licht jemanden benehmen, elvenni valaki előtt a' világosságot; im Lichte stehen, eig. elvenni valakitól a' világosságot t. i. eleibe állással, uneig.

fogyatkozást okozni, ártani valakinek; jemanden hinter das Licht führen, elámítani, megcsalni valakit; daß Licht der Welt erblicken, világra születni; st. Kerze, gyertya, Lichter ziehen, gyertyát mártani; gegossene Lichter, öntött gyertyák; daß Mondlicht, oder der Mond selbst, holdvilág, hold; j. B. daß volle Licht, (Vollmond), hold töltö; daß neue Licht, (Neulicht), újhold; trop. im Gegensatz der Dunkelheit, világosság; klare Erkenntnis, világító eszköz; einer Sache mehr Licht geben, valamely dolgot megvilágosítani; jetzt geht mir ein Licht auf, most látom a' dolgot; in der Malerei, im Gegensatz des Schattens, világosság; Licht und Schatten beobachten, a' festésben arra vigyázni, hol legyen világosság, hol árnyék; st. Zierde, von ausgezeichneten Personen, j. B. ein Licht der Beredsamkeit, diszo v. fény az ékesen szóllásnak.

Licht, adj., világos p. o. csillagzat; es wird licht, világosodik; bei lichtem Tage, világos v. fényes nappal; trop. von Farben, st. hell, világos színek; st. weitläufig, j. B. ein lichter Wald, ritka erdő, az az, nem sűrű; daß Fenster ist im Lichte 4 Fuß weit, ennek az ablaknak hézagja négy lábnyi szélességű; daß Lichte von etwas, belső ürege, hézagja v. világa valaminek.

Lichtarbeit, die, gyertyánálvaló munka.

Lichtblau, adj., hellblau, világos kék.

Lichtbraun, adj., hellbraun, barnás.

Lichtchen, daß, kevés világosság; gyertyácska, világocska.

Lichten, 1) entlasten, kiüríteni, kiüresíteni p. o. a' boros hordót; st. aufheben, j. B. die Unter lichten, felszedni a' vasmacskákat, ist es abjegen, elindulni a' hajóval; 2) d. i. hell machen, megvilágosítani, világossá tenni; den Wald lichten, megritkítani az erdőt, a' fákat ritkítani, nyelni, kivagdálni a' sűrűjét.

Lichten, daß, kiüresítés, a' vasmacskák felszedése.

Lichter, der, eine Art Schiffe, kis hajó, ladik.

Lichterloh, adv., j. B. brennen, lánggal égni, lobogni, lobogó lánggal égni.

Lichtfarben, adj., hellfarbig, világos színű.

Lichtform, die, gyertyamártó tegely.

Lichtgelb, adj., világos sárga.

Lichtgießer, der, gyertyaöntő.
 Lichtgrau, adj., világos szürke.
 Lichtgrün, adj., világos zöld.
 Lichtmasse, die, fénylő világosság.
 Lichtmesse, die, ein Fest, gyertyaszent-
 telő.
 Lichtmilch, die, dallos szűnyeg.
 Lichtpuße, Lichtschere, die, koppantó,
 hamvédő.
 Lichtrecht, daß, világosság jussa.
 Lichtroth, adj., világos veres.
 Lichtschein, adj., világosság körülő.
 Lichtschirm, der, árnyéktartó.
 Lichtschnuppe, die, gyertya hamva.
 Lichtspan, der, fáklyaszálank, faszövét-
 nek.
 Lichtstrahl, der, sugár, világosság su-
 gára.
 Lichtstumpf, der, gyertyafark.
 Lichtträger, der, gyertyahordozó.
 Lichtvoll, adj., eig. világító, világos,
 fénylő; trop. világos, értelmes, meg-
 érthető; eine lichtvolle Rede, értel-
 mes beszéd; adv., trop. világosan,
 tisztán, értelmesen.
 Lichtziehen, daß, gyertyamártás.
 Lichtzieher, der, gyertyamártó.
 Lieb, adj., liebenswürdig, angenehm, ked-
 ves, kellemes, kollemes; sehr lieb,
 igen kedves; ein lieber Knabe, ked-
 ves gyermek; ein liebes Mädchen,
 kellemes leányzó v. leány; st. ge-
 liebt, geschätzt, kedves; lieber Freund!
 kedves barátom! adv. mit Verb., z.
 B. es ist mir lieb, azt szeretem; es
 wäre mir lieber, daß — jobban sze-
 rettem volna, ha — am liebsten trin-
 ke ich Wein bei Tische, legjobban sze-
 retok bort inni ebéd közben; in der
 thätigen Bedeutung, liebend, z. B. lieb
 haben, szeretni, kedvelleni; lieb ge-
 winnen, megszeretni, megkedvelle-
 ni; lieb seyn, kedveltetni valakitől;
 lieb gewinnen, megszeretni, megked-
 velleni valakit.
 Liebaugeln, kacsongatni.
 Liebaugeln, daß, kacsongatás.
 Liebchen, daß, szerető.
 Liebe, die, szeretet; Liebe zum Leben,
 az élet szeretete; Liebe zur Tugend
 haben, szeretni a' virtust; das Be-
 streben, die Wohlfahrt anderer zu be-
 fördern, szeretet; ist's Wohlwollen,
 jóakarat, jóvolt; gegen Gott, hielten
 ic., szeretet, tartozó szeretet, p. o.
 az Isten, szülék, jóltévők, haza
 oránt; falsche Liebe, színlett v. tette-
 tett szeretet; vor Liebe, szeretetből,
 szeretet miatt; Liebe st. Gefälligkeit,

szívosság; jemanden Liebe erweisen,
 szívességet mutatni valaki oránt;
 in der engsten Bedeutung, das Ver-
 langen nach einer Person andern Ge-
 schlechtes, szerelem; im bösen Sinne,
 bujaság; der Genuß derselben, bujál-
 kodás; sinnliche Liebe, buja szere-
 lem; der Liebe ergeben seyn, szerel-
 meskedni; sich die Liebe aus dem
 Sinne schlagen, kiverzni sejből a'
 szerelmes gondolatokat, szerelmét
 elfelejteni.

Liebekrank, adj., szerelem betege.

Liebelei, die, szerelmeskedés.

Liebeln, szerelmet színlteni.

Lieben, szeretni valakit, szeretettel vi-
 soltetni valaki oránt; von Verlieb-
 ten, sterblich lieben, nagyon bolé sze-
 retni valakibo; sehr lieben, nagyon
 megszeretni valakit; jemanden brü-
 derlich, von Grund des Herzens lie-
 ben, testvéri módon, szívesen, szív-
 ből, teljes szívéből szeretni valakit;
 die Wissenschaften lieben, a' tudo-
 mányokat kedvelleni; das Geld lie-
 ben, a' pénzt v. gazdagságot szeret-
 ni.

Liebenswerth, liebenswürdig, adj., sze-
 retetre méltó; adv. szeretetre méltó
 módon, kedvesen, kellemesen.

Liebenswürdigkeit, die, kellemesség;
 in Hinsicht der äußern Gestalt, gyönyör-
 üség.

Lieber, in der Anrede: Lieber! ey Lie-
 ber! kedvesem! sage Lieber! mond
 meg kedvesem v. édesem! — als
 Compar. st. werther, beosesebb, ked-
 vesebb; st. vorzüglicher, jelesebb;
 angenehmer, kellemetesebb; adv. st.
 mit größerem Vergnügen, örömes-
 tebb, szívesebben; st. vielmehr, in-
 kább.

Liebesangelegenheit, die, szerelmeske-
 dés, szerelmes dolog.

Liebesband, daß, szerelem kötele.

Liebesbegebenheit, die, szerelmes törté-
 net.

Liebesbezeugung, die, szeretetmutatás.

Liebesblick, der, szerelmes tekintet.

Liebesbrief, der, szerelmes levél.

Liebesbrunst, die, szerelmes tüze.

Liebesbündniß, daß, szerelem kötés.

Liebedienst, der, szívesség.

Liebeserklärung, die, Liebesantrag, der,
 szerelem nyilatkoztatás.

Liebesfeuer, daß, szerelem tüze v. heve.

Liebesgedanken, die, szerelmes gondo-
 latok.

Liebesgedicht, Liebeslied, **daß**, szerelmes versezet, szerelemdal.
 Liebesgeschichte, **die**, szerelmes történet és annak előadása.
 Liebesgespräch, **daß**, szerelmes beszélgetés.
 Liebesglut, Liebesflamme, **die**, szerelem tüze v. heve.
 Liebesgott, **der**, kupido, Amor, szerelémisten.
 Liebesgöttinn, **die**, Vénus, szerelem istenasszonya.
 Liebeshandel, **der**, szerelmeskedés, szerelembéli dolog.
 Liebesmahl, **daß**, (bei den früheren Christen), barátságos vendégség.
 Liebespaar, **daß**, szerető pár.
 Liebespein, **die**, szerelem gyötrelme.
 Liebespfand, **daß**, szeretet záloga.
 Liebespfeil, **der**, szeretet nyila.
 Liebespflicht, **die**, szeretetbéli kötelesség.
 Liebesqual, **die**, szeretet gyötrelme.
 Liebessache, **die**, szerelembéli dolog, szerelem ügye.
 Liebestrank, **der**, szerelem itala.
 Liebestrieb, **der**, szerelem ösztöne.
 Liebesverbindung, **die**, szerelmes szövetség.
 Liebeswerk, **daß**, szívesség; szeretet munkája.
 Liebeswuth, **die**, szerelem dühössége.
 Liebevoll, **adj.**, szeretettel teljes; liebevolle Worte, szíves szavak; **adv.** szeretettel, szívesen, szívességgel.
 Liebhaber, **der**, kedvellő; ein Liebhaber der Wissenschaften, a tudományok kedvellője; besonders **fl.** Käufer, vevő; **z. B.** diese Waaren finden keine Liebhaber, ezen portékáknak nem igen akadnak vevői; **fl.** Liebster, szerető.
 Liebhaberei, **die**, gyönyörködés v. kedvetelés valamiben, valamin kapás.
 Liebhaberin, **die**, überhaupt, kedvellője valaminek; besonders, szerető.
 Liebkosen, **hízelkedve** nyájaskodni valakinek, csapodárkodni; mit Worten, édes szókkal kétségtetni.
 Liebkosend, **adj.**, nyájaskodó; **adv.** nyájaskodva.
 Liebkosung, **die**, hízelkedés, nyájaskodás, csapodárkodás.
 Lieblich, **adj.**, kellemes, kellemetes, kedves; ein lieblicher Geruch, kellemetes illat; ein lieblicher Ton, kedves hang; **adv.** kellemesen, kedvesen.
 Lieblichkeit, **die**, kellemesség, kedvesség, kellemetesség.

Lieblich, **der**, kedves, a'kit valaki különösen szeret v. kedvell, kedvenek; ein Liebling der Götter seyn, az istenek kedveltje lenni; ein Liebling des Volkes seyn, a' nép előtt nagy kedvességben lenni.
 Lieblingausdruck, **der**, legkedvesebb kifejezés.
 Liebling-Autor, **der**, legkedvesebb szerző v. író.
 Lieblingbuch, **daß**, legkedvesebb v. kedvelt könyv.
 Liebling-Idee, **die**, kedvelt v. legkedvesebb képzelet.
 Lieblingmaterie, **die**, legkedvesebb v. kedvelt tárgy v. dolog, mellyről valaki beszélni szeret.
 Lieblingneigung, **die**, legnagyobb hajlandóság.
 Lieblingsschriftsteller, **der**, kedvelt író valaki előtt.
 Lieblingswunsch, **der**, legkedvesebb kívánsága valaminek.
 Liebloß, **adj.**, überhaupt, szeretettelen, szeretet nélkül való; besonders gegen Menschen, embertelen; gegen Gott, Wohltäter, háládatlan; **adv.** szeretet nélkül; embertelenül.
 Liebloßheit, **die**, szeretetlenség; embertelenség; háládatlanság.
 Liebreich, **adj.**, szeretettel teljes, nyájas, szíves; **daß** liebreiche Wesen, nyájasság, szívesség; **adv.** nyájasan, szívesen, barátságosan.
 Liebreich, **der**, édesgető szépség, kellem.
 Liebreichend, **adj.**, kellemes, kellemetes; **adv.** kellemesen.
 Liebschaft, **die**, szerelmeskedés, szerelmes öszveköttetés.
 Liebste, **die**, szerető; ist's eine Braut, jegyes, mátká; ist's die Gattinn, feleség, hitveso valakinek.
 Liebster, **der**, **fl.** Liebhaber, szerető; Bräutigam, hölgy, jegyes; Gatte, férj; in der Anrede: kedvesem! édesem! liebster Freund! kedves barátom; am liebsten, legörömetesebb, leginkább.
 Liebwert, **adj.**, kedves, drágá, nagyra becsülendő.
 Lied, **daß**, ének, dal; ein geistliches Lied, dicséret; ein weltliches, világi dal, nota, dana.
 Liedchen, **daß**, nótácska, énekecske.
 Liederbuch, **daß**, énekes könyv.
 Liederdichter, **der**, énekek, dalok szerzője.

Liederlich, adj., vadláfia, ronda, pangyola, t. i. az öltözetében; unadtság, tunya, gondatlan, renyhe; leichtsinnig, könnyelmű, vásott, pajkos, pajzán; faul, rest, tunya, kórhely; jügellos, zabolátlan, feslett erkölcsű, elfajult; adv. rondán, pongyolán, tunyán, tunyául, renyhén; pajzánul; zabolátlanul.

Liederlichkeit, die, rondaság; tunyaság, renyheség; feslett élet, zabolátlan-ság, fajultság.

Liedersammlung, die, énekek és dalok gyűjteménye.

Lieferant, der, szállító, p. o. portéka — eleség szállító.

Liefern, ft. übergeben, vinni, szállítani; Geld in die Staats-Casse liefern, pénzt a' státus tárába vinni; Brod etc. für die Armee liefern, kenyeret 's a' t. a' tábor számára szállítani; Rekruten liefern, új katonákat v. czenkeket adni; eine Schlacht liefern, megütközni, ütközetet kezdeni v. adni; jemanden liefern, d. i. zu Grunde richten, valakit megrontani; er ist geliefert, oda van ő, vége van neki, elveszett.

Lieferung, die, szállítás, átaladása a' szállított dolognak.

Lieferungsschein, der, bizonyoságírás a' megessett szállításról v. adásról.

Liegen, feküdni, heverni, p. o. a' földön; zu jemand. Füßen liegen, lábaihoz borúlni; auf den Knien liegen, térden állva lenni; in den Armen liegen, karjai között lenni valakinek; am Boden, d. i. zerstört liegen, leverve v. földre terítve lenni; im Bette liegen, betegesen feküdni; in den letzten Zügen liegen, halálán lenni; prov. auf der Bärenhaut liegen, henyélni, heverészni; trop. j. B. Geld liegen haben, heverő pénzének lenni; entfernt liegen, távol lenni v. esni valamitől; im Fenster liegen, az ablakból kikönyökölni; jemanden auf dem Halbe liegen, valakinek szüntelen a' nyakán lenni; der Handel, die Geschäfte liegen, a' kereskedés, a' foglalatosságok hevernek; es liegt viel daran, sok függ attól; daran liegt mir alles, az legfőbb dolog előttem.

Liegen, das, heverés, fekvés; trop. Aufenthalt, mulatás.

Liegend, adj., eig. fekvő; von leblosen Dingen, fekvő, lévő, holyhetett; trop. j. B. liegende Gründe, fekvő jószág, föld, telek,

Liese, die, Erzsébet.

Lieutenant, der, hadnagy.

Lilie, die, lilium.

Lilienöl, das, liliumolaj.

Limonade, die, citromos víz.

Limonic, die, citrom.

Linde, die, hársfa.

Linden, adj., hársfa, hársfából való.

Lindenbast, der, hárshéj.

Lindenbaum, der, hársfa.

Lindenblütthe, die, hársfavirág.

Lindenholz, das, hársfa.

Lindenwald, der, hársfaerdő.

Lindern, enyhíteni, csendesíteni, szüntetni, csillapítani; Sorgen lindern, gondokat oszlatni.

Lindernd, adj., enyhítő, szüntető, csillapító.

Linderung, die, enyhítés, szüntetés, csillapítás.

Linderungsmittel, das, enyhítőszer; trop. enyhülés.

Lineal, das, lineázó, lénia, vonasz.

Lineamente, die, arc v. arczulatvonások, tenyérvonások.

Linie, die, húzás, linea; eine gerade Linie, egyenes húzás v. linea; eine krumme, görbe húzás, hajlott linea; der Aequator, egyenlítő linea, közép abroncs; Reihe, sor; die Häuser stehen alle in gerader Linie, a' házak mind egyenes sorban v. rendben állanak; in den Geschlechtsregistern, ág, linea, nemzetséglínia; im Gesicht, vonások az ábrázaton és a' tenyéren; im Festungsbaue, árok, ároksáncz.

Linien Schiff, das, linea hajó, első rangú hadi hajó.

Linientruppen, die, csatarendbeli katonaság.

Liniren, lineázni, vonalozni.

Link, adj., bal; balog, seto; die linke Hand, balkéz; zur Linken, balra; der linke Flügel, bal szárnya a' se-regnek; die linke Seite einer Sache, j. B. des Tuches, fonákja, visszája p. o. posztónak.

Linkisch, adj., ungeschickt, ügyetlen, sete.

Link, adv., balra, balról, bal felől; links hin, balfelé; links sein, balog; links essen, bal kézzel enni; links um, balra.

Linschen, das, lencséske.

Linse, die, lencse; der Brennpunkt, tengelyszeg; ein linsenförmiges Glas in Gebröhrn, lencseüveg; lencseformájú üveg.

Linsenförmig, adj., lencseformájú.

Pinsenglas, das, lencseszabású üveg.
 Pinsensuppe, die, lencseleves.
 Pippchen, das, ajakocská.
 Lippe, die, ajak, herabhängende Lippe, pittyoedt ajak.
 Lippenduchstabe, der, ajakbetű.
 Lisseln, im Neben, selypíteni; st. Zischeln, susogni, sutlogni.
 Lisseln, das, selypítés: sutlogás.
 List, die, csaláldság, ravaszság; ravaszkodás, fortély.
 Listig, adj., ravasz, fortélyos; család; adv. ravaszul, fortélyosan.
 Litaneen, die, litánia.
 Lithographie, die, (Steinschreiberei, Stein-druckerei), kömetzés, könyomtatás.
 Pitterarisch, adj., tudományos.
 Pitteratur, die, literatura, tudományosság; könyvtudomány.
 Liturgie, die, liturgia.
 Lige, die, vékony zsinag, sinór, spárga; Einfassung der Knöpflöcher, gomb-lyukszegély.
 Livere, die, inasi pomparuha, libéria.
 Livreebedienter, der, libériás inas.
 Lob, das, dicséret, magasztalás, jem. Lob ertheilen, valakit dicsérni, magasztalni; Gott Lob, hálá Istennek!
 Lobbegierde, die, dicséretvágyás, dicséret kívánsága.
 Lobbegierig, adj., dicséretre vágyó.
 Loben, dicsérni, megdicsérni valakit: jem. über die Maßen loben, valakit nagyon v. rendkívül magasztalni; sich selbst loben, magát dicsérni; st. blüthen, valamit helybehagyni, dicsérni.
 Loben, das, dicsérés, dicséret.
 Lobenswerth, Lobenswürdig, adj., dicséretes, dicséretre méltó.
 Lobenswürdigkeit, die, dicséretesség.
 Lobeserhebung, die, magasztalás, nagy dicséret.
 Lobgedicht, das, dicsérő versezet.
 Lobgesang, der, ének, dicséret.
 Loblied, das, magasztaló ének.
 Lobpreisen, dicsérni, magasztalni.
 Lobrede, die, dicsérőbeszéd, magasztalás, magasztaló beszéd.
 Lobredner, der, magasztaló, dicséret hirdető.
 Lobrednerinn, die, magasztaló.
 Lobschrift, die, magasztalás, írásba foglalt dicséret, dicsérő írás.
 Lobfingen, dicséretet énekelni.
 Lobspruch, der, dicséret, dicsérés, magasztalás.
 Local, adj., helybeli, helyben tartozó.
 Locale, das, helyhoztetés, fekvés, állás.
 Loch, das, überhaupt lyuk, lik, an Klet-

dern, szakadás, lyuk a ruhán, am Kopfe, ic. lyuk, seb a fején, karon, lábon; st. Oeffnung, nyílás; schlechte Wohnung, nyomorú, alacsony lakás, kunyhó; beim Regelspiel, lyuk a tékezésben v. kuglizásban.
 Lochsäge, die, lyukasztó fűrész.
 Loch, die, hajfűrt.
 Lochen, in Lochen legen, selfodoritni, selfűrtözni a haját.
 Lochen, von Thieren, csalogatni, hozzá csalogatni p. o. étkekkel az állatokat; von Menschen, édesgetni, csalogatni, Geheimnisse aus ihm lochen, kivenni, kicsalni valakiből a titkot.
 Lochen, das, csalogatás, édesgetés, kísértet.
 Lochig, adj., fűrtös.
 Lochseife, die, madarászpis, csalsip.
 Lochspeise, die, csalogató étel, trop. csalogatás, édesgetés, lep.
 Lochstimme, die, édesgető hang v. szó, csalogatás.
 Lochung, die, csalogatás; csaloétek, csalogató eszköz.
 Lochvogel, der, csaloóka madár.
 Loderasche, die, pernye, pernyehamu, parázshamu.
 Lodern, lohogni, lobogva égni, lángolni; emésztődni a tűznek a parázshamu.
 Lößlich, adj. dicséretes, dicséretre méltó, als Titel, z. B. der löbl. Magistrat, a Tekintetes törvénytanács! Tekintetes nemes tanács; adv. dicséretesen.
 Lößlichkeit, die, dicséretesség.
 Lößelchen, das, kis lyuk, lyukacska.
 Lößericht, adj. lyukacsos szabású.
 Lößerig, adj. lyukas, lyukacsos.
 Lößerschmamm, der, lyukacsos gomba, rostagomba.
 Lößchen, das, hajfűrtöcske.
 Löffel, der, kalán, kanál; das Hasen-ohr, nyúffül.
 Löffelchen, das, kanalacska.
 Löffelente, die, kalános réce.
 Löffeln, die, kaczerózás.
 Löffelförmig, adj. kalányszabású, kanáldad.
 Löffelgang, die, kanálos gém.
 Löffelkraut, das, kalánfü, kalánlevél-fü, torma.
 Löffeln, kalánozni; auf verbotene Art lieben, kaczerózni.
 Löffelstiel, der, kalánnyél.
 Löffelweise, adv. kalánonként.
 Löhnung, die, fizetés, bér, bey Soldaten, hópénz, zsold, denselben die

- Löhnung auszahlen, hópénzeket a katonáknak kifizetni.
 Löhnungstag, der, hópénz fizetés napja.
 Löschbrand, der, üszög.
 Löschreimer, der, tűzoltó veder.
 Löschten, j. B. Feuer löschen, meg- v. eloltani p. o. tüzet; Kalt löschen, meszet oltani; trop. Durst löschen, szomjúságát csillapítani v. oltani; eine Schuld löschen, az adósságát leróni v. lerovni.
 Löschen, das, oltás, el- v. megoltás: vom Durste, a' szomjúság megoltása.
 Löschfaß, das, tűzoltó hordó.
 Löschgeräte, die, tűzoltó eszközök.
 Löschhaken, der, tűzoltó csákja.
 Löschkoble, die, holtszén.
 Löschpapier, das, itató papiros.
 Löschwasser, das, oltó víz.
 Lösegeld, das, váltság bér, váltság-pénz v. dija.
 Lösen, losmachen, megoldozni valamit, megoldani p. o. pántlikét, kötelet; einem Kinde die Zunge lösen, a' kis gyermek nyelvét felválni; einen Knoten lösen, a' csomót megoldozni; Kanonen lösen, az ágyúkat elsűtni, kilőni; st. aufheben, j. B. ein Gesetz lösen, a' törvényt eltörlni; Geld lösen, pénzt bévenni valamiből; Geld zu lösen geben, pénzt adni valakinek p. o. portékáért venni valamit valakitől.
 Löseschlüssel, der, kinyitó kulcs.
 Lösung, die, das Lösen, megoldás, megoldozás; istß Befreyung, megszabadítás.
 Lötzen, forrasztani, öszveforrasztani.
 Lötzen, das, öszveforrasztás.
 Lötzig, adj. latos, latnyi; próbás, p. o. 13 lötziges Silber, tizenhárom próbás ezüst, 16 lötziges Silber, tiszta ezüst.
 Lötzhung, die, forrasztás.
 Löwe, der, oroszlán.
 Löwenartig, adj, oroszlán nemű.
 Löwenfuß, der, oroszlán láb.
 Löwengeschlecht, das, oroszlán nem.
 Löwengestalt, die, oroszlán forma, oroszlántermet.
 Löwenhaut, die, oroszlánbőr.
 Löwenherz, das, oroszlánszív, bátorszív.
 Löwenhund, der, oroszlántermetű eb.
 Löwenklaue, die, oroszlánköröm.
 Löwenmuth, der, rettenhetetlen bátorság.
 Löwenrachen, der, az oroszlán tátott szája és torka.
 Löwenschwanz, der, oroszlán fark.
 Löwenstimme, die, oroszlánordítás.
 Löwentbaler, der, oroszlán tallér.
 Löwenwärter, der, oroszlánnal bánó.
 Löwin, die, nőstény oroszlán.
 Loge, die, (lőzse) im Theater, külön hajlók, néző hajlék a' játéknéző színpadon.
 Logenmeister, der, im Theater, hajlékmester.
 Logik, die, az okoskodás tudománya, észtudomány.
 Logisch, adj., észtudományi; adv., észtudomány szerént.
 Logogryph, der, betűs mese, rejtett szó.
 Lohbrühe, die, cserlév.
 Loh, die, st. Flamme, láng; bei Gerbern, cser, csávanakvaló cser.
 Lohgerber, der, timár: cserző varga.
 Lohgrube, die, csáva.
 Lohmühle, die, csermalom, csertörő malom.
 Lohn, der, jutalom, bér, dijj, jutalom-bér; Macherlohn, munkabér; um Lohn dienen und arbeiten, bérért szolgálni és dolgozni; trop. st. Strafe, jutalom, büntetés; Lohn für eine gute und schlechte That, a' jó és rossz cselekedetnek jutalma; den verdienten Lohn empfangen, elvenni méltó v. érdemlött jutalmát v. büntetését.
 Lohnarbeit, die, béros munka, szegődött munka.
 Lohnarbeiter, der, béros munkás, szegődött munkás.
 Lohnbedienter, der, béros v. bérbe kifogadott inas.
 Lohndienst, der, béros szolgálat.
 Lohnen, eig., jutalmat adni, bért fizetni valamiért; istß belohnen, megjutalmaztatni valakit; st. strafen, megbüntetni valakit; Vergeltung für etwas geben, megjutalmaztatni meg- v. visszafizetni, j. B. er hat mir mit Undank gelohnt, rosszul jutalmaztatta meg, háládotlansággal fizetett, v. köszönte meg.
 Lohnkutsche, die, béros v. fogadott kocsi.
 Lohnkutscher, der, béros kocsis.
 Lohnlakay, der, napszámos inas.
 Lohnschneider, der, béros arató.
 Lohnsucht, die, jutalomra vágyás.
 Lorber, der Lorberbaum, nemes babir; trop. st. Ruhm, Ehre, dicsőség, tisztelet, megtiszteltetés; die Ehre des Triumphes, diadalom, dicsőség diadalma; st. gemeiner Epheu, repkény borostyán.
 Lorberblatt, das, babir levél.
 Lorberhain, der, babir liget.

Forberfranz, der, habírkoszorú; v. **Epheu**, borostyán koszorú.
Forberöhl, das, habírolaj.
Forberzweig, der, habírág, habírgaly.
Forenz, Lörincz.
Los, das, das Mittel zu lösen, sors, nyíl, sorsjel; die Lose mischen, a' sorsjeleket összevegyíteni; sie in ein Gefäß werfen, azokat valamelly edénybe hányni; sie werfen, sorsot vetni, oder ziehen, sorsot húzni; es kommt ein Los heraus, kijön a' sors; ein Los nehmen, sorsjelet váltani; mein Los hat gewonnen, az én sorsjelem nyertes lett; der durch das Ungesähr bestimmte Anteil, nyert sors, nyérés; trop. das Schicksal, sors, eset, das traurige Los, szomorú sors; die Entscheidung durch, ein Ungesähr, kocka, sors, sorsczédula.
Los, adj., loser, tág, lógó, ingó, p. o. fog; st. frey, ungebunden, szabadon lévő, elszabadult; adv. szabadon, z. B. das Pferd ist los, a' ló szabadon van, v. elszabadult; als Zuruf, z. B. darauf los, rajta. Compos.
Losarbeiten, z. B. Stücke, felsen, munkával elválasztani tőle, p. o. levágni, letörni róla; sich losarbeiten, megszabadulni a' munkától.
Losbekommen, eig., elszabadítani valamit, eloldozni; trop. meg- v. kiszabadítani.
Losbinden, eloldani, eloldozni.
Losbitten, sok kérés által kiszabadítani valakit.
Losbrechen, le- v. eltörni tőle; trop. kifakadni t. i. szóval; ráütni, rárontani az ellenségre, neki menni az ellenségnek.
Losbrennen, z. B. eine Flinte, elsütni a' puskát, az ágyút.
Losdrücken, elsütni p. o. a' puskát.
Losdrücken, das, elsütés, elpattantása p. o. a' puskának.
Lose, adj., loser, elvált valamitől; st. lieberlich, pajkos, zabolátlan, p. o. nép; st. muthwillig, pajzán, csintalan, hamis; beleidigend, zabolátlan p. o. nyelv; adv. gonoszúl; pajzánul, csintalanul.
Lösen, 1) sorsot vetni; 2) hórchen, hallgatózni p. o. az ajtón;
Lösen, das, sorsvetés, sorsházas, sorsolás.
Losgeben, d. i. in Freyheit setzen, z. B. einen Sclaven, felszabadítani a' rabszolgát, der nicht Sclave war, szabadon bocsátani; Soldaten, a' katona-

ságból eleresztteni v. hazaeresztteni; einen Gefangenen, a' fogságból ki-eresztteni.
Losgeben, das, szabadon eresztés; szabadon bocsátás, felszabadulás; ki-eresztés, p. o. a' fogságból.
Losgeben, d. i. sich ablösen, leválni valamiről; auf etwas losgeben, neki menni, megtámadni; rajta menni; von Flinten, elsülni, mint a' puskák; st. anfangen, elkezdődni.
Losgürten, leoldani, p. o. a' kardját.
Losbauen, le- v. elvágni tőle.
Losbesten, kikapcsolni.
Losbelsen, elszabadítani.
Loskaufen, kiváltani valakit, valamit.
Loskaufung, die, meg- v. kiváltás.
Losknüpfen, eloldozni.
Loskommen, kiszabadulni, megmenekedni.
Loslassen, eleresztteni; einen Gefangenen, kieresztteni a' rabot, t. i. a' fogságból; ein Thier loslassen, elbocsátani a' megkötött v. megfogott állatot; einen Hund auf jem. loslassen, ráeresztteni valakire a' kutyát.
Loslassung, die, elbocsátás, eleresztés, szabadon bocsátás, felszabadítás.
Losmachen, meg- v. eloldani, elszabadítani a' mi megvolt kötve; trop. sich z. B. von Gesäften losmachen, dolgaitól v. foglalatosságától szabadulni.
Losmachung, die, el- v. kiszabadítás, eloldozás, megszabadítás.
Losreißen, leszakasztani róla; Schloffer losreißen, a' zárt leszaggatni; sich von einem Mädchen losreißen, odahagyni a' leányt.
Losreißung, die, elszakasztás tőle.
Lossagen, d. i. jem. freisprechen, felszabadítani p. o. az inast; sich lossagen, z. B. vom Pachte, lemondani valamiről p. o. az árendáról.
Lossagung, die, lemondás valamiről.
Losschießen, z. B. ein Gemebr, a' fegyvert v. puskát elsütni, kilőni, ellőni.
Losschießung, die, ki- v. ellövés, elsütés.
Losschlagen, veréssel elválasztani tőle, levérni róla; st. verkaufen, eladni valamit, tovább adni valamin.
Losschleßen, z. B. einen Gefangenen, kinyitni és levérni a' rabról a' vasat.
Losschnallen, leoldani, t. i. kicsatolás által.
Losschneiden, le- v. elmetazeni tőle.
Losschrauben, lecsófolni róla.
Lossen, megszabadulva lenni valamitől.
Losspannen, kifogni p. o. lovakat.

Losprechen, felszabadítani; p. o. bevándoltat.
Losprechung, die, felszabadítás.
Losstürmen, auf jem. rajtamenni valakin.
Losstürzen, auf jem. rárohanni valakire.
Lostrennen, elválasztani.
Losweichen, leáztatni róla.
Loswerden, megszabadulni valamitől.
Loswickeln, legombolyítani; sich loswickeln; ügygyel bajjal kiszabadulni v. kivonni magát.
Losziehen, j. B. mit Worten, megtámadni valakit szóval, kikelni valaki ellen.
Losung, die, sorsvetés, sorsolás, sorsvonás; das Feldgeschrei, parola, tábori jelszó; der Kaufleute, bevett pénz.
Loth, das, lat; ein Loth schwer, egy latnyi; Bleiloth, melységmérő, óngolyóbis a' sínór végén; Kraut und Loth, d. i. Pulver und Blei, puska-por és golyóbis.
Lothse, Lothsmann, der, kormányos, sajka-kormányos; hajó vezető.
Lotterbube, der, gazember.
Lotterie, die, sorsjáték, lottéria.
Lotterielos, das, sors, sorsjel.
Lotterie-Plan, der, a' sorsjáték leírása, v. a' lottéria mivolta előadása.
Louisdor, der, lajosarany.
Luchs, der, hiúz.
Luchsaue, das, hiúzzem.
Luder, das, Uas, dög, döghús; Fleisch, j. B. eines lebendigen Pferdes, lóhús, eleven ló húsa; st. Liederlichkeit, festlett élet, zabolátlanság.
Ludern, liederlich leben, zabolátlanul élni.
Ludwig, der, Lajos.
Lüde, die, hézag, rés, repedés, Lüde bekommen, megrepedezni; trop. hi-jánosság, hézag, csorbaság, eine Lüde zu und die andere wieder auf-machen, adósságot adóssággal fizetni.
Lüdig, adj., hijjános, hézagos, csorbás.
Lüftchen, das, szellő, szellőcske.
Lüften, an die Luft stellen, a' szellőre kitenni, kiszellőztetni valamit, a' friss levegőre tenni; Kleider lüften, kigombolni a' ruháit.
Lüstung, die, szellőztetés, kiszellőzte-tés; st. Erleichterung, Erweiterung, könnyebbités, enyhítés, megtágítás.
Lüge, die, hazugság; eine schreckliche Lüge, rút v. fortelmos hazugság; eine Lüge sagen, hazudni; jem. Lügen tra-sen, elfogni valakit a' hazugságban.
Lügen, hazudni, hazugságot szólni,

nem mondani igazat; st. sich verstellen, táuschen, csalni, megcsalni, j. B. die Augen, die Mienen lügen oft, gyakran megcsalnak a' szemek, az ábrázatok.
Lügen, das, hazudás, hazudozás.
Lügendeist, der, hazug ember, nagy hazug.
Lügenhaft, adj., hazug; falsch, erlogen, költött, hazug; adv. hazugúl.
Lügenhaftigkeit, die, hazudozás.
Lügenmaul, das, eig., hazug száj; st. Lügner, hazug; hazudozó.
Lügenschied, der, hazugság koholó.
Lügner, der, hazug, hazudó, hazudozó.
Lügnerinn, die, hazug.
Lügnerisch, adj., hazudó, hazug; adv. hazugmódra.
Lümmel, der, goromba, semmirevaló, kukkó paraszt.
Lümpchen, das, rongyoeska.
Lüsten, tetszeni, es lüftet mich, tetszik nekem, kedvem van.
Lüstern, begierig seyn, kívánni, das lüstert mich nicht, ezt nem kívánom.
Lüstern, adj., kíváncsi, kívánczó, vágyakodó valamire; statt antlockend, reizend, édesgető, csalogató; von sinnlichen Begierden, buja kívánságú.
Lüsterheit, die, kíváncsiság, bujavágy.
Luft, die, ein sanfter Wind, szellő; jene flüssige Materie die uns oder den ganzen Erdball umgiebt, levegő, levegő; in so fern sie zur Erhaltung der thierischen Körper nöthig ist, levegő, levegő ég; eine gesunde, reine Luft, egészséges, tiszta levegő; mit Nebenbegriffe der Höhe, felső levegő, levegőég; phr. Schlösser in die Luft bauen; arany hegyeket ígérni magának; aus der Luft etwas greifen, költeni valamit: a' levegőből kapni le valamit; die obere, feine Luft, levegő szellem, szellemég.
Luftartig, adj., levegőnemű.
Luftball, Luftballon, der, szőlaptó, felszálló laptó.
Luftblase, die, buborék.
Lufterscheinung, die, tűnemény, levegői v. levegőbéli tűnemény v. tünet.
Luftfahrt, die, levegőbéli menetel v. utazás.
Luftfarbe, die, levegőszin, égszin.
Luftgegend, die, égtájék.
Luftgeschwulst, die, széldeganat; pösedék.
Luftbimmel, der, felső levegőég.
Luftig, adj., levegős; levegőbéli, levegői; der Luft aufgesetzt, szellős;

fl. Fühl, hűves, hűves; dünn, z. B.
 Kleidung, szellős v. vékony köntös;
 trop. gondolatlan.
 Lufklappe, die, levegőcsap.
 Luftkreis, der, levegőkörnyék.
 Lufkugel, die, szélgolyóbis.
 Luftleer, adj., levegőtlen, levegőtől
 üres.
 Lufloch, das, szelelő v. szellőző lyuk.
 Lufmaschine, die, levegős erőmű.
 Lufmasse, die, levegő öszön.
 Lufmesser, der, levegőmérő.
 Lufpumpe, die, levegő szivattyú.
 Luftraum, der, a' levegő helye v. üre-
 ge, levegőtér.
 Lufreise, die, levegőbeli utazás.
 Luftröhre, die, lélekző gége.
 Lufschen, adj., levegőkerülő.
 Lufschiff, das, levegői hajó.
 Lufschiffer, der, levegői hajós.
 Lufschloß, das, trop. arany hegy, ész
 költeménye; ébrenvaló álmodozások
 nagy dolgok felől.
 Lufspringer, der, levegőben ugráló,
 kötelentánczó.
 Lufsprung, der, felszökés a' levegőbe.
 Lufstreich, der, hűábanvaló csapás, t. i.
 ütés nélkül a' levegőbe.
 Luftheilchen, das, levegő részecske.
 Lufweg, der, levegő útja.
 Lufzeichen, das, jelenség.
 Lug, der, das Lügen, z. B. Lug und
 Trug, hazugság.
 Lump, der, ringy rongy ember.
 Lumpen, der, rongy.
 Lumpengeld, das, csúspénz, csekély
 pénz v. ára valaminek.
 Lumpengefinde, das, gaz nép, nép
 sepreje, ronyhe nép.
 Lumpenhandel, der, ronggyal keres-
 kedés.
 Lumpenbändler, der, rongyszedő.
 Lumpenkerl, der, ringy rongy ember.
 Lumpenmann, der, rongyszedő.
 Lumpenzeug, das, rongy; nichtswür-
 dige Dinge, ringy rongy, alávaló
 dolog.
 Lumperey, die, semmiség, alávalóság,
 semmirevalóság, semmirekellő dolog.
 Lumpig, adj., gertissen, rongyos; fl.
 armselig, nyomorult; niederträchtig,
 alávaló: adv. rongyosan; nyomo-
 rultúl; alávaló módon.
 Lunge, die, tüdő; ist es Brust, mejj;
 eine gute Lunge haben, jó tüdejének
 v. mejjének lenni; aus voller Lunge
 schreyen, telotorokkal v. egész ere-
 jéből kiáltani.
 Lungenader, die, tüdővérér.

Lungenartig, adj., tüdőnemű.
 Lungenbalsam, der, tüdőszér v. bal-
 zsam.
 Lungendrüse, die, tüdőmirigy.
 Lungenentzündung, die, tüdőgyulladás.
 Lungenfaul, adj., tüdejeveszett, rothadt
 tüdejű.
 Lungenflechte, die, tüdőmoh.
 Lungenflügel, der, tüdőszárnya.
 Lungengeschwür, das, tüdőfekély.
 Lungenkrankheit, die, tüdőnyavalya.
 Lungenpulsbader, die, tüdőverőere.
 Lungenucht, die, tüdőveszés, tüdő-
 veszély.
 Lungenüchtig, adj., tüdőveszélyes, a'
 kinek a' tüdője vész.
 Lunte, die, kanóc: trop. die Lunte
 riechen, megsejditni a' dolgot, v.
 veszedelmet.
 Lust, die, d. i. Munterkeit, kedv, vi-
 dámság; fl. Vergnügen, gyönyör-
 ködés, jó kedv, etwas mit Lust sehen,
 gyönyörködve nézni valamit; mit
 Lust arbeiten, jó kedvvel dolgozni, er-
 tbu es mit Lust, igen örömet v. jó
 kedvvel cselekszi; das Verlangen nach
 etwas, kedv, vágyás, vágyakodás
 valamire; sinnliche Begierde, testi
 kívánság, bujaság; die Luste, testi
 kívánságok; den Lusten fröhnen, testi
 gyönyörűségeken élni; die Lust jäh-
 men, testi kívánságait zabolázni.
 Lustbarkeit, die, mulatság, vigaság,
 vigadozás.
 Lustbirne, die, közönséges kurva.
 Lustfahrt, die, mulatságos kocsikázás.
 Lustgarten, der, mulatókert.
 Lustgärtner, der, mulató kertbeli ker-
 tész.
 Lusthaus, das, mulatóház.
 Lustig, adj., heiter, fröhlich, vig, vi-
 dām, jó kedvű; ein lustiger Bruder,
 vig ember, mulattató v. tréfás em-
 ber; fl. scherzhaft, artig, mulatsá-
 gos, tréfás p. o. gondolat v. mon-
 dás; anmutig, kies, vig, mulat-
 tató, p. o. hely, kert; adv. vigan,
 vidámon; tréfásan; mulatságosan.
 Lustigkeit, die, vigság, vidámság.
 Lustigmacher, der, tréfás, mulattató
 ember; bolondoskodó.
 Lustigmacherey, die, tréfaüzés.
 Lustjagd, die, mulató vadászat.
 Lustlager, das, mulattató táborozás v.
 tábor.
 Lustort, der, kies v. mulató hely.
 Lustpartie, die, kirándulás valahová
 mulatság kedvéért.

Lustreise, die, mulatságheli utazás.
Lustschiff, das, mulató hajó.
Lustschloß, das, mulató kastély.
Lustseuche, die, buja kórság, buja nyavalya.
Lustspiel, das, vígjáték.

Lustwald, der, Lustwäldchen, das, mulató erdő.
Lustwandeln, mulatságból sétálni.
Lurus, der, fényűzés, bujafény: der herrschende Lurus, az elhatalmazott fényűzés.

M.

Maal, das, d. i. Kennzeichen, emlékeztető jel; d. i. Flecken, akár-melly fölt, tarjagossá, mocsok a' testen; ein angeborenes Maal, oder Muttermaal, anyajegy, anyajel; ein Brand-Maal, ein Zeichen, das Verbrechen am Körper eingebrannt wird, gonosztévőkre süttött bélyeg, v. égés-jel.

Maas, die, Móza, folyóvíz.

Maas, das, pl. die Maasse überhaupt, mérték; ein Maas nehmen zu etwas, mértéket venni valaminek, p. o. öltözetnek, lábbelinek; trop. statt Regel, mérték, mód valamiben; das zu beobachtende Verhältniß, mérték, határ, mód; Maas halten, megtartani a' mértéket; das Maas überschreiten, átlátni a' határt; ohne Maas, mód nélkül, mérték fölött; im vollen Maas, teljes mértékben; statt Ende, z. B. einer Sache ein Maas setzen, véget vetni valaminek; statt Verhältniß, arány, mennyiség; nach dem Maas meiner Kräfte, erőmhöz képest; 2) ein Gefäß zum Abmessen, z. B. zwei Halben zusammen, pint, kupa, az az két icce p. o. bor, aer, és; fél véka, némelly helyen egy negyedrészes véka.

Maas, die, das richtige Verhältniß in vielen Sachen, mérték, mód, határ; mit Maas essen, und trinken, mértéket tartani az ételben és italban; über die Maas, azor v. mérték fölött; über alle Maas, módnélkül, rendkívül; statt Art, Weise, mód; solcher Maas, olyan módon; folgender Maas, következő módon; einiger Maas, némünémüképpen; gehöriger Maas, illendő módon, a' mint illik.

Maasgabe, die, Maasgebung, mérték, mód, mivolt.

Maasregel, die, mód, regula, sinormérték; eine fluge Maasregel, okos

rendszabás; eine Maasregel nehmen, valaminek a' módját elintézni.

Maasstab, der, eig. ölmérő, mérték; verjüngter Maasstab, paránymérő; trop. mód, szabás, mérték.

Macarone, die, olasz metélt, olasz mácsik v. laska.

Macedonen, Macedonien, görög országi tartomány.

Macedonisch, Macedonien.

Mache, die, nied. Redensart eig. das Machen, munka; das Kleid ist schon in der Machen, munkában van már a' ruha; trop. jemanden in die Machen nehmen, d. i. ihm einen Verweis geben, ihn schlagen oder verspotten, valakit megdorgálni, megverni, kicsúfolni.

Macherey, die, das ist, elende, schlechte Arbeit, rossz munka.

Machwerk, das, ein elendes Machwerk, rossz munka, csinálmány.

Machen, d. i. überhaupt 1) handeln, wirken, csinálni, z. B. was machst du? mit csinálsz? v. hogy vagy? er wird es nicht lange machen, d. i. er wird bald sterben, nem viszi már sokáig? 2) eine wirkliche Wirkung andeutend, a) eig. etwas hervorbringen, csinálni, megcsinálni, véghez vinni valamit z. B. ein Kleid machen, ruhát csinálni v. varni; Verse machen, verseket készíteni; Feuer machen, tüzet rakni; Butter machen, vaját köpülni; b) statt wählen, bestimmen, tenni, megtenni valamivé, z. B. zum Könige machen, valakit királlyá tenni, királynak választani; jemanden zum Erben machen, örökösévé nevezni v. tenni; jemanden Vergnügen machen, gyönyörűséget szerezni valakinek; Freundschaft mit jemanden machen; barátságot kötni valakivel; den Anfang machen, elkezdni, hozzákezdeni; jemanden frei machen,

valakit kiszabadítani, trop. statt zubereiten, z. B. das Bett machen, az ágynak vetni; sich die Haare machen, megfésülködni; statt erwerben, z. B. er hat sich im Kriege viel Geld gemacht, sok pénzt szerzett magának a' hadban; st. sich stellen, z. B. er macht sich sehr arm, szegénynek mutatja magát; statt darstellen, z. B. seine Rolle sehr gut machen, igen jól játszani a' felvett személyt; sich etwas daraus machen, a) nagyra becsülni, nagyra tartani; b) gondolni vele; ich mache mir nicht viel daraus, nem sokat gondolok vele.

Machen, das, megcsinálás, végrehajtás.

Macherlohn, das, munkabér, készítés bére.

Macht, die, Kraft, Stärke, erő, tehetőség; mit aller Macht, minden erővel, teljes erejéből; alle Macht anstrengen, minden tehettségét megvetni; Truppen, erő, sereg, had, fegyveres erő; eine furchtbare Macht, rettenetes hadi erő; Macht zu Wasser, tengeri erő; zu Lande, száraz hadi erő; das Vermögen etwas zu bewerkstelligen, hatalom, tehetőség; es steht in meiner Macht, hatalmamban van v. áll valami; das Vermögen viel auszurichten, érték, hatalom; Wirksamkeit, erő, hathatosság; Erlaubniß, engedelem, hatalom valamire; die Gottheit, valóság, felső hatalmasság.

Machtbaber, der, hatalmasság, parancsoló, hatalmas.

Machtlos, adj., tehetetlen.

Machtspruch, der, hatalomszó v. szózat.

Machtwort, das, hatalmas szó.

Maculatur, die, kárba ment nyomtatvány.

Madame, die, asszonyosság.

Made, die, kukacz, pondró, féreg, nyű.

Madensack, der, verächtl. der verwerfliche menschliche Körper, nyűfészek.

Madewurm, der, végbélkukacz; orsóféreg.

Madig, adj., kukaczos, pondros, férges, nyűves.

Madrigal, das, harmóniás ének; elmés versek.

Mäcenat, der, pl. Mäcenaten, pártfogó, jóltévő.

Mächtig, adj., groß, nagy, iszonyú nagy, p. o. ház, ein mächtiges Heer, roppant tábor; viele Macht habend, hatalmas, p. o. ország v. birodalom, hatalmas király; mächtig zu Lande und zu Wasser, hatalmas v. erős szárazon és vízen; einer Sprache mächtig, valamelly nyelvet jó értő; seiner mächtig seyn, bírni magával; adv. statt sehr, nagyon, feltétebb; hatalmasan, erősen.

Mäcfler, der, vevőkerítő, más számára alkudozó.

Mädchen, das, leány, leányzó, ist es schon groß, szűz, hajadon; ein junges, leányka; ein artiges Mädchen, jeles leányzó; eine Geliebte, szerető, mátká.

Mädchenalter, das, leánykor.

Mädchenhaft, adj., leányi, leányos; adv. leány módra.

Mädchenlehrer, der, leánytanító.

Mädchenlehrerin, die, leánytanítóné v. tanító asszony.

Mädchenschule, die, leányiskola.

Mäher, der, kaszás.

Mähen, kaszálni, lekaszálni, levágni, p. o. az életet.

Mähen, das, kaszállás.

Mäher, der, kaszálló, kaszás.

Mäherlohn, der, kaszállásbér.

Mähne, die, serény, löserényje.

Mährchen, das, mese, rego.

Mähre, die, hír: mese, költemény; ein elendes Pferd, rossz ló, dög, görcs.

Mahrte, die, hidegczibere.

Mäkeln, d. i. tadeln, hibát keresni valamiben, ócsárlani valamit.

Mäkeln, unterbandeln für jemanden, vevőt keríteni, más számára alkudozni, kézalatt adogatni a' portékákat.

Mäller, der, ócsárló.

Mämme, Memme, die, d. i. ein feiger Mensch, nyúl szívű, félénk ember, lusta ember.

Männchen, das, spottend, emberke; lieblosend, liebes Männchen, kincsecském! — von Thieren, besonders Vögeln, him, kan, p. o. madár.

Männervolk, das, férjfi nép.

Männiglich, adj., kiki, mind, minden, kinekinek, mindennek, kit, mindent.

Männlich, adj., férjfiúi; das männliche Geschlecht, a' férjfiúi nem, a' férjfiak; in der Grammatik, hímnem; das männliche Glied, férjfiúi szemérem test, férjfiúság; der männliche Stamm, férjfi ág v. törzsök; dem männlichen Geschlecht gemäß, férjfiúi, férjfihoz illő, férjfi p. o. öltözet;

- das männliche Alter, ember kor, férjfi kor; statt bebergt, ernst, bátor, férjfihoz illő, férjfiúi, emberkedő, bátorszívű, vitéz; adv. férjfiúi módon, emberkedve, bátran, vitézül.
- Männlichkeit, die, Ernst, Mut, férjfiúi viselet, emberkedés, férjfiúság, bátorszívűség, vitézség.
- Märgel, Mergel, der, csapóföld, márga, márgaagyag.
- Märgeln, csapóföldel trágyázni.
- März, der, Márczius, böjtmáshava.
- Märzbecher, der, nárczis.
- Märzbier, der, Márcziusi ser.
- Märzblume, die, Márcziusi virág.
- Märzluft, die, márcziusi szellő v. levegő.
- Märzschaf, das, czanga, selejtes juh.
- Märzscheln, der, Márcziusi újhöld v. hóldujság.
- Märzschnee, der, Márcziusi hó.
- Märzviole, die, Märzveilchen, das, Márcziusi viola v. ibolya.
- Mäßig, adj., mértékletes, p. o. élet, ebéd, vacsora; mäßig in seiner Freude, mérséklett v. magamérséklő az örömben; mittelmäßig, közepszerű p. o. tehetség; adv. mértékletesen, mérsékelve; közepszerűen.
- Mäßigkeit, die, mértékletesség, magamérséklés, mérséklet; közepszerűség.
- Mäßigen, mérsékelni, p. o. adakozóságát; zähmen, mérsékelni p. o. haragját, zabolázni p. o. indulatoságát; sich im Essen und Trinken mäßigen, mértékletes lenni az ételben és italban.
- Mäßigung, die, d. i. Milderung, mértéklés, lágyítás, enyhítés; mérséklet, tartóztatás; mit Mäßigung, magamérsékelve, magamérsékléssel.
- Mästen, d. i. fett machen, hizlalni; meghizlalni; fett werden, hizni, meghizni.
- Mästen, das, hizlalás.
- Mäulchen, das, szájacská; csók.
- Mäuschchen, das, egérke, egerecske; am Körper, húsegér, test egere.
- Mäuschchen still, adj., igen csendes; er ist mäuschchen still, nem is szusszan.
- Mäuse-Är, der, egerészölyv.
- Mäusefahl, Mäusefals, adj., egérszínű.
- Mäusefalk, der, egerészkánya.
- Mäusefalle, die, egérfogó.
- Mäusefarbe, die, egérszín.
- Mäusegift, egérméreg, egéroló mérreg; statt Arsenid, egérmaszlag, rozsnika.
- Mäusefage, die, jóégerész macska, egerészmacska.
- Mäusefotz, der, egérganéj.
- Mäusefotz, das, egérlyuk.
- Mäusenest, das, egérfészek.
- Mäuseohr, Mäuseohrchen, das, egérfül; eine Pflanze, egérfülfű, mizsót.
- Mäusefchwanz, der, egérfark; eine Pflanze, mizura.
- Magazin, das, tárház, tartóház, páhó; Korn-Magazin, életes, tárház, gabónacsűr.
- Magd, die, pl. die Mägde, das ist Jungfer, leány, hajadon, szűz; Dienst-magd, szolgáló, szolgálóleány.
- Magdalena, die, Magdolna.
- Magdthum, das, szűzesség.
- Magen, der, gyomor; schwacher Magen, gyenge gyomor; mit nüchternen Magen, éb gyomorral; trop. statt Geschmack, ízlet, ízlet, szájíz, das ist nicht für meinen Magen, nem szájízemhez való; bei den Bögen, zúz.
- Magen-Arznei, die, gyomorerősítő, gyomororvosság.
- Magenbeschwerung, die, gyomorfájás.
- Magenbrennen, das, gyomorégés, gyomorhévség v. rágas.
- Magendrücken, das, gyomornyomás, mikor nyomja valami a' gyomrot.
- Magen-Elisir, das, gyomorcseppek.
- Magenfieber, das, gyomorról való hideglelés.
- Magengeschwulst, die, gyomordaganat.
- Magenhaut, die, böndő.
- Magenhusten, der, gyomorhurút.
- Magenkrampf, der, gyomorgörcs.
- Magenkrankheit, die, gyomorbeli nyavalya.
- Magenmund, der, gyomorszáj.
- Magenfafft, der, gyomornedv, emésztőnedv.
- Magenschmerz, der, gyomorfájás.
- Magenschwäche, die, gyomorgyengeség.
- Magenstärkung, die, gyomorerősítő.
- Magentropfen, die, gyomorerősítő cseppek.
- Magenweb, das, gyomorfájás.
- Magenwein, der, gyomorerősítő bor.
- Magenwurst, die, gőmböcz.
- Mager, adj., eig. sovány, mageres Fleisch, ösztő hús; vom Boden, sovány, hitvány, terméketlen; besonders von der Rede, sovány, eikeretlen p. o. beszéd; statt gering; silány; adv. vom Boden, i. B. mager machen, elsoványítani; mager wer-

ben, megsoványodni; gering, hitványúl, silányúl.
 Magerkeit, die, soványság, trop. hitványság, silányság.
 Magie, die, bölcshajolás, varázslás.
 Magisch, adj., varázsló, bűbajos; adv. varázsló módon.
 Magister, der, tudós mester p. o. valamelly tudomány karban.
 Magistrat, der, felsőség, tisztviselő tanács, előjárók.
 Magistratsperson, die, tanácsbeli személy.
 Magnat, der, pl. die Magnaten, ország nagya.
 Magnet, der, mágnes.
 Magnetisch, adj., mágnesi; trop. anziehend, hatalmasan magához vonzó; adv. mágnesi módon.
 Magnetisieren, megmágnesezni, mágnesi erőt adni belé.
 Magnetnadel, die, mágnesű.
 Magnetstein, der, mágnesű, mágnes.
 Magnif, adj., (manyifik) pompás, dicső, tündöklő.
 Maß, die, rend, kaszált rend.
 Mahl, daß, d. i. Mahlzeit, ebéd, vacsora, vendégség.
 Mahlen, in der Mühle, őrleni, őrölni.
 Mahlen, daß, őrlés.
 Mahlgast, der, őröltető.
 Mahlgeld, daß, őrlés díja.
 Mahlgerichtigkeit, die, őrlés jussa.
 Mahlgerinne, daß, malomkerék csatornája.
 Mahlmühle, die, őrő malom.
 Mahlzeit, die, ebéd, vacsora, ist és Gastmahl, vendégség; eine Mahlzeit bereiten, ebédet v. vacsorát készíteni, főzteni; jemanden eine Mahlzeit geben, valakit megvendégetni; zur Mahlzeit einladen, valakit ebédre v. vacsorára hívni; während, über der Mahlzeit, ebéd v. vacsora alatt v. felett; gesegnete Mahlzeit, jó ebédlest kívánok!
 Mahnbrief, der, megintő levél.
 Mahnen, meginteni valakit valami eránt, inteni, serkenteni valakit valamire.
 Mahnen, daß, intés, megintés, megszólítás, serkentés.
 Mahner, der, intő, serkentő.
 Mahr, der, Msp, linkadás.
 Majestät, die, die höchste Würde, felség; von Gott, Isteni felség; die äußere Würde, méltóság, dicsőség; von Kaisern und Königen, felség; als

Titel: Felséges Uram! Felséges Császár v. Király!
 Majestätisch, adj., felséges; prächtig, dicső, felséges; adv. felségesen, dicsőségesen, méltóságosan.
 Majestät-Brief, der, d. i. Freiheitsbrief, felséges engedelemlevél.
 Majestät-Recht, daß, felség jussa.
 Majestät-Verbrechen, daß, felségsértés.
 Majestät-Verbrecher, der, felségsértő.
 Majorat, der, elsőszülötti juss.
 Majoratsgut, daß, elsőszülötti örökség.
 Majorenn, adj., emberkoros, férjkoros.
 Majorennität, die, emberkor, férjkor; die Majorennität erlangen, elérni a' férjkor.
 Makel, der, mocskok; trop. ohne alle Makel seyn, hibátlan lenni.
 Mal, daß, deutet auf eine Zeit, wie oft eine Sache ist, oder geschieht, — szor, — ször, — szer, — ízben, z. B. a) zum ersten, zweiten, dritten Male, először, másodszor, harmadszor; einmal, zweimal, dreimal, egyszer, kétszer, háromszor; zu verschiedenen Malen, több ízben, néhány ízben; b) mehr als ein Mal, többször, több ízben; ein anderes Mal, másszor; dieses Mal, most, most egyszer; zum letzten Mal, utoljára, utolszor; ein Mal für alle Mal, először és utoljára, végképpen; auf ein Mal, egyszerre.
 Malen, festeni p. o. embert; trop. leirni, lefesteni valamit p. o. szóval.
 Malen, daß, festés, lefestés.
 Maler, der, festő.
 Malerei, die, festés, festés mestersége; ein Gemälde, festés, festett kép; trop. eleven leírás, lefestés.
 Malerfarbe, die, festő szín, festék.
 Malergold, daß, festőarany.
 Malerisch, adj., festői, festéshez hasonló, eleven; adv. festőleg, elevenen, eleven színekkel.
 Malerkunst, die, festő mesterség.
 Malerpinsel, der, festőecset, ecset.
 Malerzeug, daß, festőszerek.
 Malm, der, porrávált test.
 Malta, Insel, Málta.
 Malteser-Orden, der, Máltai vitézrend.
 Malteser Ritter, der, Máltai vitéz.
 Maltesisch, adj., Máltai.
 Malvasser, der, bor neme, melyet fekete kecskecsesű szőlőből szűrnek.
 Malve, die, mályva.
 Malz, daß, maláta, szalad; prov. Es ist Hopfen und Malz an ihm verloren,

semmi se lesz belőle, hijjába minden igyekezet.

Malzdarre, die, malátacserény, szaladperkelő.

Malzen, mälzen, szaladot perkelni.

Malzer, Mälzer, der, szalad perkelő.

Malzhaus, das, maláta perkelőház.

Malzmühle, die, malátadaráló.

Mammon, der, vagyon. jószág, pénz, gazdaság.

Mammons knecht, der, pénz rabja, fösvény.

Man, pron. wird im Ungarischen auf verschiedene Art ausgedrückt, wie solches aus folgenden Redensarten erblicket, z. B. man sagt, man erzählt, man glaubt, azt mondják, azt v. úgy beszélnek, úgy v. azt hiszik; valaki, wird gesetzt, wenn im Deutschen dem Verbo noch ein pronom. mich, dich, ihn ic. beigefügt wird, z. B. man lobt dich, mich, ihn, uns, euch ic. valaki engemet, tégedet dicsér v. őtet dicséri, v. engemet, tégedet dicsérnek, őtet dicsérik 's a' t. Man muß, man soll, kell, z. B. man muß fragen, kérdezni kell; man soll ihn rufen, ide kell hívni; wenn man wüßte, ha tudná az ember; man pflegt zu sagen, azt szokták mondani; man kann sehen, lehet látni, láthatni.

Mancher, manche, manches, adj., némelly, némellyik; manche, d. i. einige, némellyek; manches, sok, nem kevés, több; es gibt manche, welche glauben, vannak kik azt gondolják v. úgy gondolkoznak.

Mancherlei, adj., sokféle, külömbféle; mindensféle.

Manchmal, adv. néha.

Mandat, das, parancsolat.

Mandel, das, d. i. eine Zahl von 15, tizenöt t. i. darab; ein Mandel Eier, tizenöt tojás; d. i. ein Haufe Garben auf dem Felde, egy kereszt learatott gabona, melyben 13, néha 15 kéve van.

Mandel, die, eine Frucht, mandola, mondola; eine Drüse am Halse, torokmondola; st. Mangel. Mangel oder Rolle genannt, ein Werkzeug, die Wäsche zu mangeln, mángorló.

Mandelbaum, der, mondolafa.

Mandelfern, der, mondolabél v. mag.

Mandelflewe, die, mondolakorpa.

Mandelfoch, das, mondolás felsújtása.

Mandelkräbe, die, szalakóta, szaricsóka.

Mandelmilch, die, mondolatéj.

Mandelmuß, das, mondolapép.

Mandeln, mángorlani; tizenötével számlálni v. adni.

Mandelöhl, das, mondolaolaj.

Mandelseife, die, mondolaszappan.

Mandeltorte, die, mondolatorta.

Mange, die, mángorló.

Mangel, der, fogyatkozás, hijánosság, szűke valaminek, szükség; Mangel haben, szükségét szenvedni valamiben; Mangel an allen Dingen haben, mindenben v. minden nélkül szűkölködni; großen Mangel verur-sachen, nagy hijánosságot v. fogyatkozást okozni; statt Dürftigkeit, szűkölködés, szükség; statt Gebrechen, z. B. ein Mangel am Körper, testi hiba.

Mangel, die, mángorló.

Mangelhaft, adj., hijános, hibás, fogyatkozásos; Fehler habend, hibás, csonka; adv. hijánosan, hibáson.

Mangelhaftigkeit, die, hijánosság, hijános volt, hibáság.

Mangeln, fehlen, hibázni, nem lenni, hijával lenni valaminek; szűkölködni valami nélkül; es mangelt an Wasser, víz nincs; víz hibázik; Wäsche mangeln, feje ruhát mangorlani.

Mangen, mángorolni.

Mangforn, das, abajdócz kétszeres.

Mangold, das, czékla.

Manier, die, d. i. Art, Weise, mód; statt Anstand, módosság, illendő viselet, illendőség; in der Musik, Manieren, d. i. Vergierungen der Melodie, módosságok t. i. a' muzsikában.

Manierlich, adj., módos, jeles, jeles viseletű; adv. módosan, udvarisan.

Manierlichkeit, die, módosság, udvariság.

Manifest, das, nyilatkoztatás t. i. sejedelem v. köztársaság részéről, sejedelmi hirdetés.

Manipulation, die, kézzel való velebálás.

Manipuliren, kézzel velebánni.

Mann, der, überhaupt Mensch, männliche Person, ember személy; z. B. es fehlt noch der dritte Mann, még egy harmadik valaki hibázik; seine Waaren an den Mann bringen, eladni portékáját valakinek; wenn Noth an den Mann geht, ha meg-szorúl az ember; Mann für Mann egyenként, fejenként, kiki; ich armer Mann, én boldogtalan; der gemeine Mann, a' köz ember, a' köz nép; ein Wort ein Mann, becsüle-

tes ember megtartja a' szavát; eine männliche Person, im Gegensatz des Weibes, férjfi; eine männliche Person im vollen Alter, férjfiú, ember, meglett ember; ein junger Mann, fiatal ember; ein tapferer Mann, vitéz ember; ein ansehnlicher Mann, tekintetes, v. nagy tekintetű ember; ein Mann voll Muth und Stärke, férjfiú, ember; zeige dich als Mann, úgy viseld magad, mint férjfiúhoz illik; seinem Manne stehen, emberkedni; st. Soldat, katona, ember, legény; Mann zu Fuß, gyalog katona; Mann zu Pferd, lovas katona; einen Mann stellen, legényt v. katonát állítani; die Compagnie hat 120 Mann, ez a' zászlóally százhusz legényből áll; es sind 1000 Mann im Treffen geblieben, ezer ember esett el az ütközetben; drei Mann hoch marschieren, hármával menni; die Soldaten 3 Mann hoch stellen, hármassorban állítani ki a' katonaságot; st. Ehemann, férj; wo ist mein Mann? hol az Uram? hol a' férjem? einen Mann nehmen, férjhez menni; die Tochter an den Mann bringen, leányát férjhez adni.

Manna, das, manna.

Mannaasche, die, gyertyánfa.

Mannagras, das, harmatkása, manna-kása.

Mannbar, adj., emberkoros, emberkorra jutott; férjhezmenő v. mehető.

Mannbarkeit, die, emberkor; férjhezmenőkor.

Mannfest, adj., férjfiúi, erős; adv. férjfiúmodra, erősen.

Manngerig, adj., férjhezvagyó.

Mannhaft, adj., férjfiúmodra termott, férjfiú, vitéz, erős; adv. férjfiúmodra, erősen, emberül.

Mannhaftigkeit, die, férjfiúság, emberkedés, vitézség.

Mannheit, die, férjfiúság; emberkedés, vitézség.

Mannigfaltig, adj., von mancherlei Art, sokféle, külömbféle, többféle; st. viel, sok; adv. külömbféleképpen, sokképpen.

Mannigfaltigkeit, die, sokféleség, külömbféleség.

Mannigfarbig, adj., sokféleszínű, tarka.

Mannleben, das, adózó birtok; melly csak férjfi ágra szállhat.

Mannsart, die, férjfi szokás.

Mannsbild, das, férjfi.

Mannsbruder, der, a' férj testvér bátya v. öcse.

Mannschaft, die, legénység; von Soldaten, katonaság, katonák, hadi nép, legénység; eine Mannschaft anwerben, sammeln, sereget v. hadi népet szedni, gyűjteni.

Mannscheu, adj., férjfiikörülő.

Mannsgestalt, die, férjfi termet.

Mannsbemde, das, férjfiing.

Mannsböhe, die, ember magassága.

Mannsböck, adj., ember magasságnyi; adv. ember magasságnyira.

Mannsfleid, das, férjfi ruha.

Mannsfleidung, die, férjfi öltözet.

Mannsfloster, das, barátklasztrom.

Mannslänge, die, emberhosszaság.

Mannslang, adj., emberhosszaságnyi.

Mannsleute, die, férjfiak.

Mannsname, der, férjfi név.

Mannsperon, die, férjfi.

Mannsrock, der, férjfi ruha v. köntös.

Mannschneider, der, férjfi szabó, férjfi ruhászabó.

Mannschuster, der, férjfi varga.

Mannschwester, die, a' férjnek testvér nénje v. húga.

Mannstamm, der, férjfitörzsök.

Mannstimme, die, férjfihang.

Mannstief, adj., embermélységnyi.

Mannsucht, die, férjfiravágyás; als Krankheit, méhdühödés, betegség neme.

Mannsüchtig, adj., legényes, férjfiravagyó.

Mannsvolf, das, férjfiak.

Mannszucht, die, katonai folyadék.

Mannweib, der, kétnemű, köznemű, nős, fiatal, csira.

Manövre, (manöver), das, Bewegung, mozgás, forgás; Wendung, fordulás; Secceschwenkung, a) zur Übung, katonai gyakorlás, fordulás; b) im Kriege, hadi forgás.

Manövriren, hadi gyakorlásokat tenni; die Soldaten manövriren lassen, hadi gyakorlásokat tétetni, hadban gyakorolni a' katonaságot.

Manschette, die, tászli.

Mantel, der, pl. die Mäntel, köpönyeg; prov. den Mantel nach dem Winde drehen, szélnek fordítani a' köpönyeget, magát az időhöz szabni v. alkalmaztatni.

Mantelfragen, der, köpönyeggallér.

Mantelsack, der, turba, iszák, köntös tarisznya, ruhatáska.

Manual, das, a) Handbuch, Handlungsbuch, Memorial, kézhelikönyv, kéz-

- könyv, jegyzőkönyv, a' kereskedőknél; b) bei den Orgeln, die zweite oder untere Tastatur, (Tastenreihe). im Gegensatz des Pedals, manuál, t. i. az az orgonán a' második v. alsóbb taszták rendje, az orgona lábitójának ellenében.
- Manufactur, die, kézimiv.
- Manuscript, das, kézírás.
- Marder, der, nyest.
- Marderfell, das, nyestbőr.
- Marginalien, die, szélretett jegyzések.
- Mariage, die, (marjázs), házasság, házasodás.
- Maria, Marie, Mária, Mária.
- Maria-Empfängnisfest, das, boldogasszony fogantatás napja, (Deczember 5-dik napja).
- Maria-Geburtstag, der, kis asszony napja, (Szeptember 8-dik napja).
- Maria-Himmelfahrtfest, das, nagy boldogasszony napja, (Augusztus 15-dike).
- Maria-Verkündigung, die, gyümölcsoltó boldogasszony napja, (März. 25-dike).
- Marienbild, das, Mária képe.
- Marille, die, sárga barack, tengeri v. kajszinbarack.
- Mariniren, valamit beéczetezni, ecztlévbe becsinálni, p. o. halat.
- Mark, das, im Körper, velő, p. o. a' csontban; bél p. o. a' fában, bodzában; trop. das Beste an einer Sache, veleje, java valaminek.
- Mark, die, d. i. Merkmal, jegy, jelenség; Grenze, megye, határ; Gewicht, font; eine halbe Mark, félfont; Geld, számvetésbeli pénz, p. o. die Mark Courant, ez Hamburgban mintegy tizenegy garas, Dániában hat garas; die Mark Banco, mintegy 13 garas éo.
- Marke, die, überhaupt st. Kennzeichen, jel, jegy; von Holz u., bélyeg, bélyegjel; im Spielen, pénzjel p. o. csontból, a' kártya v. más játékokban.
- Marken, eladni.
- Marketender, der, táboriáros, markotányos, tábori kupecz.
- Marketenderinn, die, táborikúfár v. kupecznő.
- Markgraf, der, Markgróf.
- Markgrafschaft, die, Markgrasthum, das, Markgrófság.
- Markgräfinn, die, Markgrófnő.
- Markgräflich, adj., markgrófi.
- Marklicht, adj., velő nemű v. szabásu.
- Markig, adj., velős.
- Markiren, jegyezni, megjelelni.
- Markör, der, biliard mellett szolgáló legény, kávélegény.
- Markscheide, die, megye v. határválás, határszél.
- Markscheidekunst, die, bányahatárválasztás, mind a' föld felett mind a' föld alatt.
- Markscheider, der, határválasztó; határmérő inzenér a' bányáknál.
- Markcheidung, die, határválasztás.
- Marksknochen, der, velőkoncz.
- Markstein, der, határ v. megyekő.
- Markt, der, wo verkauft wird, vásár, sokadalom; Wochenmarkt, héti vásár; Marktplatz, piac, vásárállás; etwas zu Markte bringen, valamit a' piacra vinni (eladás végett).
- Marktflecken, der, mezőváros.
- Marktfreiheit, die, vásári szabadság.
- Marktgeld, das, welches eingenommen wird, vásárban árult pénz; das auszugeben ist, konyhára bevásárló pénz.
- Marktgut, das, vásári eladó jószág.
- Marktleute, die, vásárosok.
- Marktleister, der, vásárbíró.
- Marktordnung, die, vásári rendszabás.
- Marktplatz, der, piac, vásárhely.
- Marktpreis, der, vásárbeli v. piaci ára valaminek.
- Marktrecht, das, vásári juss.
- Marktschiff, das, vásáros hajó.
- Marktschreier, der, kérkedő, kérkedékeny; Charlatan, (sarlatan), ámitó orvos.
- Marktschreierei, die, kérkedés, ámitó kérkedés.
- Marktschreierisch, adj., kérkedő, mint a' házaló szerárosok szokták; adv. kérkedőleg.
- Markttag, der, vásár napja.
- Marmor, der, márvány.
- Marmorarbeit, die, márványból készült munka.
- Marmorarbeiter, der, márványmíves.
- Marmorart, die, márványneme.
- Marmorartig, adj., márványnemű.
- Marmorband, das, márványzott szelű kötés t. i. könyvkötés.
- Marmorbild, das, márványkép.
- Marmorblock, der, temérdek nagyságú márvány darab.
- Marmorboden, der, márványpalló.
- Marmorbruch, der, márványbánya.
- Marmoriren, kimárványozni.
- Marmorirer, der, márványozó.
- Marmorirung, die, márványozás.
- Marmorluge, die, márványgolyóbia.

Marmorn, adv., márvány, márványból való.

Marmorplatte, die, márványtábla.

Marmorsäule, die, márványoszlop.

Marmorstein, der, márványkő.

Marmorwand, die, márványfal.

Marode, müde, matt, adj., lankadt, bádjadt, eltörődött, tikkadt.

Marodeur, der, Plünderer, prédáló, ragadozó.

Marodiren, prédálni, ragadozni.

Marone, die, olaszgesztenye.

Mars, der, Márs, hadüsten.

Marsch, die, ein niedriges, sumpfiges Land, gemeiniglich am Meere oder an großen Flüssen, daher Marschland, lapályos rétság, mocsáros hely.

Marsch, der, der Gang der Soldaten, katonautazás, hadmenés; Abmarsch, katonák elütazása; forcirte Märsche machen, sobesen utazni; einen Marsch antreten, elindulni; den Marsch beschleunigen, útját siettetni; einen doppelten Marsch in einem Tage machen, két napi utat tenni egy nap; als Commandowort: marsch! indulj, induljatok, trop. elmenj, menjete! — die Strecke Wegeß, die man zu gehen hat, egynapi járóföld v. út; dem Feinde einen Marsch abgewinnen, egynapi úttal megelőzni az ellenséget; das Zeichen zum Marsch, induló jel; Marsch blasen, indulót fújni; Marsch schlagen, verni; das Musikstück, welches beim Marschieren aufgeführt wird, mars, marsnóta.

Marschall, der, Feldmarschall, fővezér, feldmarsal; bei feierlichen Aufzügen, pompavezérlő, fővezető.

Marschall-Stub, der, fővezéri pálcza.

Marschandise, die, portéka.

Marschfertig, adj., útra kész, indulásra kész, indulófélben lévő.

Marschieren, utazni, menni, költözni, köz. masérozni.

Marsch-Route, die, út, menetel.

Marsstall, der, lovak v. paripák istállója.

Marter, die, kín, gyötrelm.

Marterbank, die, kínzószék.

Marterholz, das, kinfá; d. i. ein geplagter Mensch, kínraszülett.

Marterinstrument, das, kínzószerszám.

Marterleben, das, kínos élet.

Martern, kínzani, kínozni, gyötreni.

Marterthum, das, Martertod, der, mártírság; kínos halál.

Martervoll, adj., kínos, gyötrelmes.

Marterwoche, die, nagyhét, Húsvét előtt való hét.

Martialisch, adj., hadakozó, derék vitéz.

Martin, ein Name, Márton.

Martinsberg, der, Sz. Márton hegye.

Martinsgans, die, Márton lúdja.

Martinstag, der, Márton napja.

Martissöhn, der, katona.

Martyrer, der, mártir, igaz ügy áldozatja; kínzó, gyötörő.

Marsipan, der, marczipán, sütemény neme.

Masche, die, hurok, bokor, hurokbokor; szem, kötött szem, t. i. a' harisnyán, hálón.

Maschine, die, erőmiv, szermiv, mozgó alkotmány, mozgómiv; die Maschine des Körpers, az emberi test alkotmánya.

Maschinenartig, maschinenmäßig, adj., mozgómivhez hasonló; adv. mozgómiv módra, mozgatva.

Maschinenlehre, die, mozgómivok készítésének tudománya.

Maser, die, ein Flecken, eine traufe Ader oder Wolke im Holze, ér, rojt, szál a' fában; Fleine rothe Flecke auf der Haut, die Rötheln, veres, kanyaró, egy nyavalyája a' bőrnek, melly kihányásból áll.

Maserholz, das, eresfa.

Maserig, adj., eres, szálás, t. i. fa.

Maserle, die, ein Name des Abornes mit einem schönen gemaserten Holze, (auch der Masholder, die Maslieben), juharfa, iharfa, fodor jávor.

Masern, d. i. mit Masern versehen, eresülni, mint a' fa.

Masern, die, kanyaró.

Maske, die, Larve, állorcza, lárva; eine maskirte Person, állorcza, állorczás személy; trop. Verstellung, tettetés, szín, színmutatás, állorcza.

Maskenball, der, állorczás bál.

Maskerade, die, állorczás társaság v. mulatság.

Maskiren, állorczázni, belárvázni; sich maskiren, állorczát venni fel; trop. verstellen, eltitkolni, elrejtteni.

Maskopei, die, öszveállott kereskedő társaság.

Maslieben, Maserle, juharfa; d. i. Gänseblume, százszorszép kukercz.

Maß, s. Maas.

Maße, die, mérték, mód, határ valamiben; z. B. Maße ist in allen Dingen gut, mindenben jó mértéket tar-

- tani; über die Maßen, szor felett, mérték felett, mód nélkül; über alle Maßen, rendkívül; st. Art und Weise, mód; solcher Maße, olyan v. ilyen módon; folgendermaßen, következő módon; einigermäßen, némű-néműképpen; gleichermäßen, hasonlóképpen; geböriermäßen, illendőképpen, illendő módon, a' mint illik; verlangtermäßen, a' kívánság szerént; ein in vielen Fällen übliches Flächenmaß, különbkülömbfélő nagyság, mekkoraság.
- Maßgabe**, die, Maßgebung, mérték, mód, mivolt; nach Maßgabe der Sache, a' dolog mivoltához képest, a' mint a' dolog mivolta kívánja.
- Maßregel**, die, mód, regula, sinórmérték; fluge Maßregel, okos rendszabás; eine Maßregel nehmen, módot választani valamire; jemand. Maßregel vereiteln, valakinek intézet módját gáncsolni, semmivé tenni.
- Maßstab**, der, eig. ölmérő, mérték; verjüngter Maßstab, paránymérő; -uneig. mód, szabás, mérték.
- Masse**, die, eig. rakás, temérdekség, nagyság; uneig. sokaság, mennyiség, summa.
- Massiv**, adj., fest, tömött, merő; csupa kő, csupa kőből épült, p. o. ház, fal; trop. grob, derb, durva, goromba; adv. durván; gorombán.
- Maß**, der, árboczfa, árbocz.
- Maß**, die, hizlalás, hizlalóhely.
- Maßdarm**, der, végbél, véghurka.
- Maßgans**, die, hizólúd.
- Maßkalb**, das, hizlalt borjú.
- Maßkorb**, der, árboczra függesztett örkosár.
- Maßkuß**, die, hizótohén.
- Maßlos**, adj., árboczatalan.
- Maßloch**, der, tulok; hizlalt ökör, söre.
- Maßrind**, das, tulok, hizómarha.
- Maßsau**, die, Maßschwein, das, hizódisznó, hizó sertés.
- Maßung**, die, hizlalás; hizlaló hely.
- Maßvieh**, das, einzeln, hizó, hírómarha; mehrere Stücke, sörek, tulkok.
- Maßix**, der, másztikszmészga.
- Maßirbaum**, der, másztikszfa.
- Maßtröl**, das, másztikszolaj.
- Matador**, der, megölő, győződelmes a' Spanyol bikaviadalban (mactator); előkelő, hatalmas férjfiú; bíróskártya.
- Materialien**, die, miveszközök; trop. dolgok.
- Materialismus**, der, lélektagadás, testségtudomány.
- Materialist**, der, testségállító, lélektagadó; d. i. Gewürzbändler, füszeráros, füszer számaros.
- Materie**, die, Stoff zu etwas, alak, szer, dolog; Körper, test; Eiter, ev, evesség, genyetség.
- Mathematik**, die, mathézis.
- Matrage**, die, szörderékally; mátrác.
- Matricel**, die, anyakönyv, születéskönyv, matrikula.
- Matrone**, die, asszonyság, tisztaszonny.
- Matrose**, der, tengeri hajóslegény; auf Galeeren, evező hajóslegény.
- Matt**, adj., schwach, lankadt, bádjadt; ist es müde, fáradt; matt werden, ellankadni, elbádjadni; müde machen, ellankasztani; trop. nicht frisch, munter, halovány, p. o. szín, bádjadt p. o. hang, fényetlen p. o. arany; adv. bádjadtan, lankadtan.
- Matte**, die, Dede, gyékény, terítőgyékény.
- Mattenflechter**, der, gyékényfonó.
- Mattiasteit**, die, lankadtság, bádjadtság; st. Müdigkeit, fáradság, elbádjadás; von den Farben, halaványság.
- Mauen**, wie eine Kage, nyávogni, mint a' macska.
- Mauer**, die, kőfal; von gebrannten Ziegeln, téglafal; von ungebrannten, vályogfal; trop. Schuß, Wehre, véd-fal; Stadtmauer, város fala v. körítése.
- Mauerbrecher**, der, faltörőmív.
- Mauerkelle**, die, vakolókalán.
- Mauermeister**, der, kőmívesmester.
- Mauern**, kőmíveskedni, kőfalat v. falat rakni.
- Mauerpinsel**, der, meszelő.
- Mauerquadrant**, der, lapmérő, a' kőmíveseknél, asztalosoknál.
- Mauerschutt**, der, kőfalomladék.
- Mauerstein**, der, kőfalbavaló kő, építőkö, kőfalkő; gebrannter Mauerstein, tégl.
- Mauerwerk**, das, kőmíves munka.
- Mauergiegel**, der, tégl.
- Mauke**, die, pók, a' lovak lábokban.
- Maul**, das, pl. die Mäuler, eig. von Tieren, száj; in gemeinen Reden auch von Menschen, z. B. ein loses Maul, gonosz száj; ein loses Maul haben, nyelveskedni; ist es schimpfen, mocskolódni; das Maul auf-sperren, száját tátni; das Maul wä-sfert ihm darnach, foly a' nyála érte,

nagyon kíván valamit; etwas seinem Maul abbrechen, elfogni a' szájától v. megtagadni magától valamit; sich das Maul verbrennen, megégetni a' száját, kárt tenni magának a' szabadon beszéllés által; das Maul halten, megfogni a' nyelvét, hallgatni; halt's Maul, hallgass, fogd meg a' nyelvedet; das Maul steht ihm auf dem rechten Fleck, jó helyen áll a' szája, tud beszéllni; er ist in aller Mäulern, mindenek szájába forog.
 Maulaffe, der, száját tátó, szájangó, bémész; als Schimpfwort, bolond, ostoba, buta; Maulaffen feil haben, száját tátni, bémúlni, bolondozni.
 Maulbeerbaum, der, eperjfa.
 Maulbeere, die, eperj, fái eperj.
 Maulchriß, der, színmutató keresztyén.
 Maulen, jól esni a' szájnak, mint némely étel; feldúzni az órát, durczáskodni.
 Maulesel, der, öszvér.
 Mauleselinn, die, kanczaöszvér.
 Maulesel-eiber, der, öszvérhajtó.
 Maulfaul, adj., szórestelő.
 Maulfreund, der, színes barát.
 Maulfromm, adj., színmutató.
 Maulheld, der, szájvitéz, költött vitézségével kérkedő.
 Maulflemme, die, fogcsikorgás, szájgörcs.
 Maulkorb, der, lakatkosár, retesz, t. i. a' harapós lovak száján.
 Maulmacher, der, mindent ígérő, szájjas.
 Maulschelle, die, posoncsapás, posonvágás; jemanden eine Maulschelle geben, valakit posoncsapni, ütni, vágni.
 Maulsperrre, die, szájgörcs.
 Maultasche, die, posoncsapás.
 Maulthier, das, öszvér.
 Maultrommel, die, doromb.
 Maulwerk, das, nyelv, száj; er hat ein gutes Maulwerk, jó nyelve v. szája van, sokat tud beszéllni.
 Maulwurf, der, vakondok, vakondokcsapta.
 Maulwurfsfalle, die, vakondokfogó.
 Maulwurfsbaufe, der, vakondoktúrás.
 Maur, Maure, der, Mohr, szerecsen.
 Maurache, die, szömöröcsökgomba, kucsmagomba.
 Maurer, der, kőmives.
 Maus, die, egér, egérke, egerecske; blinde Maus, szembekötösdí játék; st. Muschel, szálashús.
 Mausern, (maulern), sich maulern, von

Vögeln, vedleni, tollat hányni, megvedleni; von Krebsen, vetkezni, mint a' rák; 2) Mause fangen, egeret fogni, egerészni; trop. st. stehlen, lopni, elcsípni, elcsenni.
 Mausern, das, 1) von Vögeln, Krebsen, vedlés, megvedlés; vetkezés; 2) egérfogás; trop. lopás, csenés.
 Mauser, der, héjjarúgott rák, vedlőrák, vedlettrák; csillentő, lopó.
 Mausstill, adj., z. B. maustill seyn, nem is szusszanni, olly csendessen veszteg maradni; adv. a' legnagyobb csendességben.
 Mausetodt, adj., merőholt, merevén megholt.
 Mauszeit, die, vedlés ideje.
 Mausfarbe, die, egérszín.
 Mausfarbig, adj., egérszínű.
 Mauth, die, Zoll, vám, vámadás; vámház.
 Mauthfrei, adj., vámtól ment, szabad a' vámtól.
 Mauthfreiheit, die, mentlélet a' vámtól.
 Mauthner, der, vámos.
 Mauthzettel, der, vámczédula.
 Maugen, nyavogni.
 Maxime, die, Grundsatz, der, törvény, regula, felvett törvény vagy regula.
 May, (Mai), der, Május, Pünköst hava.
 Maybaum, der, Birke, nyírfa.
 Mayblümchen, das, Mayblume, die, májusi gyöngyvirág; szentgyörgyvirág.
 Mave, die, die Birke, nyírfa; ein grüner Zweig davon, zöld nyírfagaly, zöldág, zöldleveles.
 Maykäfer, der, cserebogár.
 Maykälte, die, májusi hideg.
 Mayrose, die, májusi rózsza.
 Mayß, Mais, türkischer Weizen, Kukuruz, kukoricza, tengeri, törökbúza, málé.
 Mayschein, der, májusi újhöld, hólódulás v. újság.
 Maywurm, der, nünüke.
 Mechanik, die, erőműtudomány, műalkatás tudománya, mozgóműtudomány.
 Mechanikus, der, erőműalkató, erőmives, műalkató.
 Mechanisch, adj., műalkatói, erőműbeli, mozgóműbeli; adv. műalkatólag; trop. ész és gondolkozás nélkül; etwas mechanisch lernen, valamit ész nélkül v. szájko módra megtanulni.

Mechanismus, der, alkatás; járómiv p. o. az órában.
Mechern, mekegni, mint a' kecske.
Medaille, die, (medalje), emlékeztető pénz.
Meer, das, überhaupt tenger; das Weltmeer, a' nagy tenger; das mittelländische Meer, földközítenger, közép tenger; das schwarze Meer, fekete tenger; das atlantische Meer, az átlási tenger; fl. See, Landsee, földközi tenger; das todt Meer, holt-tenger; das caspische Meer, a' kaspium tengere; in Zusammensetzungen wird meistens tenger oder tengeri gebraucht.
Meerampfer, der, tengeri v. tengerparti lórom.
Meerbersch, der, tengeri sigér.
Meerbrassen, die, tengeri spár.
Meerbusen, der, tengeröböl.
Meerenge, die, tengerszoros.
Meeresstille, die, tengernyugvás.
Meereswoge, die, tenger habjai, hullámai, hullám, hab.
Meerfarbe, die, tengerazín.
Meerfahrt, die, Seefahrt, tengeri útazás.
Meerfisch, der, tengeri hal.
Meergewächs, das, tengeri növény.
Meergrün, das, tengerzöld, tengerzín.
Meergrün, adj., tengerszínű, tengerzöld.
Meerhecht, der, tengeri csuka.
Meerkatze, die, czerkóf, macskamajom.
Meerrettig, der, torna.
Meersalz, das, tengersó.
Meerschäum, der, tajtékföld, tajték.
Meerschildkröte, die, tengeri teknősbéka.
Meerschnecke, die, tengeri csiga.
Meerschwamm, der, tengeri spongyia.
Meerschwein, das, tengeri malacz; Delphin, delfinhal.
Meerstrudel, der, tengerörvény.
Meeruser, das, tengerpart.
Meerwasser, das, tengervíz.
Meerwolf, der, tengeri farkas.
Meerwunder, das, tengeri csuda.
Meerzwiesel, der, tengeri csilla, tengeri hagyma.
Mehl, das, liszt; von Weizen, búzaliszt; feines Mehl, lisztláng; ungebeutestes Mehl, szítálatlan liszt.
Mehlbeutel, der, in den Mühlen, pitloszita.
Mehlbirne, die, kásás körtvély.
Mehlbrei, der, pép, gombóta, liszt-kása.
Mehlsaf, das, lisztes hordó.

Mehlicht, adj., liszthez hasonló.
Mehlig, adj., lisztes.
Mehlkammer, die, lisztes kamara.
Mehlkasten, der, lisztes hombár.
Mehlkleister, der, csiriz.
Mehlkloß, der, lisztes gombóc.
Mehlmilbe, die, lisztbogár vagy moly.
Mehlsack, der, lisztes zsák.
Mehlschabe, die, csótán.
Mehlsieb, das, szita.
Mehlspeise, die, tészta étel, tészta.
Mehlstaub, der, hímpor.
Mehlsteig, der, tészta, gyúrt tészta.
Mehlthau, der, ragya.
Mehlwurm, der, lisztatka.
Mehr, adj., in Verbindung mit Subst. több, egynéhány; z. B. mehrere Tage abwesend seyn, több v. egynéhány napokig távollenni; ohne Verbindung, több; z. B. mehr thun, többet tenni; mehr geben, többet adni; mehr als, tovább mint, többször mint v. -nél, -nál; z. B. mehr als zehn Tage, tovább tíz napnál; nicht mehr als ein Mal, egyszer el többször nem; es sind mehr als sechs Monate, több hat hónapjánál; mehr oder weniger, több vagy kevesebb, körülbelül; adv. többé; überdies, már, ezentúl; mehr und mehr, inkább inkább, jobban jobban; um desto mehr, annnyival inkább.
Mehren, öregbitni, nevelni, szaporítani, sokasítani; sich mehr en. szaporodni, sokasodni, nevedkedni.
Mehrentheils, adv., nagyobb részént; többnyire.
Mehrer, der, öregbitő, szaporító, sokasító.
Mehrheit, die, többség, nagyobb szám; Mehrheit der Stimmen, a' voksok v. szavallatok többsége.
Mehrmalig, adj., többszöri, többízbeli, többrendbeli.
Mehrmals, adv., többször, többízben; oft, gyakran.
Meiden, kerülni, elkerülni.
Meidung, die, elkerülés.
Meier, der, majoros.
Meierei, die, major, szállás, mezei gazdaság.
Meierhof, der, Meiergut, das, major, szállás.
Meierinn, die, majorosné.
Meile, die, mérföld.
Meilenmaß, das, mérföldmérték.
Meilenlang, adj., mérföldnyi.
Meilen säule, die, mérföldmutató.
Meilenstein, der, mérföldjelző.

Meilenweit, adj., mérföldnyi; adv. mérföldnyire.

Meilenzeiger, der, mérföldmutató.

Meiler, der, farakás, fahalom.

Mein, pron. possess., mein, meine, mein, az én — m, a' — m; mein Vater, az atyám, az én atyám; der Meinige, die Meinigen, az enyim, az enyimék; mein Freund, mein Lieber, barátom; — auch ohne Subst., i. B. was dein ist, ist auch mein, a' mi tiéd, az enyim is.

Meineid, der, hamisesküvés; einen Meineid begehen, hamisan megesküdni; st. Eidbruch, hitszegés.

Meineidig, adj., hamisesküvő; hitszegő; adv. esküvése ellen; hitszegőleg.

Meinen, v. i. glauben, dafür halten, vélni, gondolni, úgy tartani, úgy vélekedni, azt gondolni.

Meiner, d. i. der Meinige, az enyim; der Genit., i. B. gedenke meiner, emlékezz meg rólam.

Meinethalben, a) én érettem; b) én nem bánom, én miattam meglohet.

Meinetwegen, idem.

Meinigen, die, az enyimék, az én hozzám tartozók; bei Eheleuten, der Meinige, az Uram; die Meinige, a' feleségem.

Meinung, die, vélemény, vélekedés; nach meiner Meinung, ítéletem szerént, az én vélekedésem szerént; seine Meinung ändern, változtatni gondolkozását; dieselbe Meinung begeben, egy gondolaton lenni; ich bin der Meinung, én azt tartom, én úgy vélekedem; st. Gesinnung, értelem, gondolkozás; seine Meinung sagen, kimondani értelmét valami felől; Absicht, szándék; Vorsatz, feltétel, igyekezet; von seiner Meinung nicht abgehen, feltétolétől el nem állani.

Meise, die, czinke, czinege.

Meisefang, der, czinegefogás.

Meisefasten, der, czinkefogó.

Meißel, die, tépettruha, a' sebro.

Meißel, der, metszővas, véső.

Meißeln, metszeni, faragni, vésni.

Meist, adj., meiste, der, die, daß, a' legtöbb; der meiste Theil, legnagyobb része; die meisten, legtöbbben, többnyire; adv. leginkább, többnyire.

Meistbietend, adj., többetigérő.

Meistens, adv., d. i. meisten Theils, többnyire; gemeinlich, rendszerént, csak nem mindig.

Meister, der, d. i. ein Herr, in einigen

Redensarten üblich, i. B. sich Meister von etwas machen, birtokába, hatalmába keríteni valamit; den Meister spielen, legőbb lenni valamiben; seiner selbst nicht Meister seyn, nem birni magával, nem tudni magán uralkodni; den Kenntnissen, der Geschicklichkeit nach, a) überh legtudósabb, legjelesebb tudományu, főmester; bef. a) ein Künstler, tanult mestere valaminek; b) ein Handwerker, der befugt ist, Gesellen und Lehrlinge zu halten, mesterember; c) ein Lehrer im Gegensatz des Schülers, tanító; d) jeder, der irgend ein Werk hervorgebracht hat, mivmester, mivész, művész; das Werk lobt den Meister, a' munka dicséri meg a' mesterét.

Meisterhaft, adj., sehr geschickt, mesterseges, mivészi, tökéletes; vollkommen, mesterseges, nagy mesterseggel készült; adv. mestersegesen, nagy mesterseggel.

Meisterhand, die, mesteri kéz, mivész-kéz.

Meisterinn, die, nagy mesterné valamiben; mesterember felesége.

Meistern, jobbitni, megigazítani; fedeni, dorgálni, hibát találni benne.

Meisterrecht, daß, mesteremberi juss.

Meisterschaft, die, daß Meisterseyn, mesteri rang, mesteremberlétel, elsőség valamiben; die Meister, a' mesteremberek.

Meisterstreich, der, remek fortély.

Meisterstück, daß, remek, remekmiv v. munka.

Meisterwurz, die, derely, császárgyökér.

Melancholie, d. i. Schwermuth, komorkórság, nyavalygósság; st. Traurigkeit, komorkodás, nyavalygás.

Melancholisch, adj., eig. komorkórságos, nyavalygós; st. schwermüthig, traurig, komorkodó, nyavalygó, bús, búsongó; trop. von Tönen, búshangok; adv. komorkodva, nyavalyogva; búsan, búsongva.

Melange, die, (meláns), keverék, elegyék, valami p. o. tejes kávé, ée.

Melden, sich, jelenteni magát; i. B. der Hund meldet sich, a' kutya jelenti magát, ugat; jemand. Ankunft ic. melden, mejelenteni, megjelenteni valakinek érkezését, jelenlétét; st. Nachricht geben, jelenteni, tudtára

adni valakinek valamit; erwähnen, előhozni, jelenteni valamit.
 Meldung, die, jelentés, említés, meg-
 említés; Meldung thun von etwas, előhozni, említeni valamit.
 Melisse, die, citromfű, citrom szagú
 melissza, méhfű, mézelke.
 Melissengeist, der, méhfűszesznedv, méh-
 fűpáranedv.
 Melissenther, der, méhfűöttlő, méhfű-
 thea.
 Melk, adj. u. adv., Milk gebend, se-
 jős; melke Kuh, sejős tehén.
 Melken, sejni, megsejzeni, p. o. a' tehe-
 net 's a' t.
 Melken, das, sejés.
 Melker, der, Melkerinn, die, sejő, a' ki
 sej.
 Melksaß, Melksaß, das, Melksübel,
 der, sejő edény, sejő rocska.
 Melksuh, die, sejős tehén.
 Melkschaf, das, sejős juh.
 Melksvieh, das, sejős barom.
 Melkszeit, die, sejés ideje.
 Melksziege, die, sejős kecske.
 Melodie, die, notája az éneknek, dal-
 nak, éneknóta, nóta.
 Melodisch, adj., dalló, éneknótájú,
 könnyen énekelhető, könnyénekű.
 Melone, die, Zucker-Melone, sárga-
 dinnye; Wasser-Melone, görög-
 dinnye.
 Memorial, das, st. Bittschrift, esedező-
 irás, kérelemírás; jegyzőkönyv;
 feljegyzott lajstrom.
 Memoriren, könyvnélkül tanulni.
 Memoriren, das, tanulás.
 Menage, die, (menázs), konyhatartás,
 gazdálkodás.
 Menagerie, die, (menazseri), d. i. Thier-
 hof, állattartó hely.
 Menge, die, sokaság, sokság, sok, igen
 sok, szám, nagy szám; in Menge,
 bőven, eleget, elegenden; eine Menge
 Menschen, sok ember, nagy számú
 sokaság; eine Menge Gold, Geld,
 igen sok arany, pénz.
 Mengen, keverni, elegyíteni, elvegyít-
 ni; öszveelegyíteni, öszvevegy-
 itni.
 Mengen, das, koverés, elegyítés, el-
 vegyítés.
 Menig, der, miniom.
 Mensch, der, ember; ein junger Mensch,
 ifjú, ifjú ember; kein Mensch, senki,
 senkisé; viele Menschen, sokan;
 alle Menschen, minden, minden em-
 ber, mindonek; es gibt Menschen,

die ic., vannak, a' kik ée.; das
 Mensch, gemeine Redensart, szolgáló.
 Menschen, das, emberke, emberecske.
 Menschenalter, das, emberkor.
 Menschenart, die, emberfaj.
 Menschenblut, das, embervér.
 Menschenfeind, der, embergyűlölő, em-
 berek ellensége.
 Menschenfeindlich, adj., embergyűlölő;
 adv. ember gyűlölő módon.
 Menschenfleisch, das, emberhús.
 Menschenfresser, der, emberevő.
 Menschenfreund, der, emberszerető, em-
 berek barátja.
 Menschenfreundlich, adj., emberszerető,
 nyájas; emberszeretőleg, nyájasan.
 Menschenfurcht, die, emberfélés.
 Menschengefühl, das, emberi érzés, em-
 beriség.
 Menschengeschlecht, das, emberi nem-
 zet.
 Menschengestalt, die, ember alkat, em-
 ber kép.
 Menschengunst, die, emberi kedvezés,
 pártfogás.
 Menschenhand, die, emberkéz; emberi
 munka.
 Menschenhaß, der, embergyűlölés.
 Menschenhasser, der, embergyűlölő, ka-
 ján.
 Menschenhandel, der, emberekkel keres-
 kedés.
 Menschenhaut, die, emberbőr.
 Menschenhilfe, die, emberi segítség v.
 segedelem.
 Menschenkenntniß, die, emberismeret,
 emberek esmerete.
 Menschenkopf, der, emberfej.
 Menschenleben, das, ember élete.
 Menschenleer, adj., emberek nélkül
 való.
 Menschenliebe, die, emberiszeretet, em-
 beriség.
 Menschenmöglich, adj., lehetséges, em-
 bertől kitelhető; es ist nicht möglich,
 lehetetlen.
 Menschenmörder, der, emberölő, gyil-
 kos.
 Menschenmord, der, gyilkosság.
 Menschenopfer, das, emberáldozás.
 Menschenpflicht, die, emberi kötelesség.
 Menschenraub, der, emberlopás, ember
 elragadása.
 Menschenrecht, das, emberi juss.
 Menschenraub, die, emberi rendelés
 v. emberi találmány.
 Menschenscheu, adj., emberkorűlő.
 Menschenscheu, die, übertriebene Scheu
 oder Achtung vor den Menschen, az

emberektől tartás; Furcht vor Menschen, emberkerülés, emberfélés.
 Menschensohn, der, embernek fia.
 Menschenstimme, die, emberi szózat.
 Menschentand, der, emberi játék.
 Menschenverstand, der, emberi ész, emberi elme, értelem; natürlicher gesunder Menschenverstand, józan elme vagy okosság.
 Menschenwerk, daß, emberi munka v. miv.
 Menschheit, die, d. i. die menschliche Natur, emberi természet; die Menschen, az emberek, az emberi nemzet, az emberiség.
 Menschlich, adj., z. B. menschliche Gestalt, emberi forma v. alkat; dem Menschen gehörig, emberi; der Gefahr zu irren ausgesetzt, emberi, halandó, gyarló; irren ist menschlich, gyarló az ember; adv. emberi módon; teufelig, emberséges módon.
 Menschlichkeit, die, emberség, emberiség, emberi érzés.
 Menschwerdung, die, von Jesu, ember-ré létel.
 Mensur, die, mérték.
 Mentor, der, nevelő, oktató, gondviselő.
 Menuet, der, minétfancz.
 Mercantillisch, adj., kelmári, kereskedői; adv. kereskedői módon.
 Mercur, Mercurius, der, merkúr, pogány Istenek követe; Planet, Merkur, nevű bolygócsillag; daß Quecksilber, kényeső.
 Mergel, f. Märgel.
 Merkbar, adj., jelezhető; észrevehető; adv. észrevehetőleg.
 Merken, wahrnehmen, észrevenni; sich etwas nicht merken lassen, nem mutatni valamit, tettetni, mint ha nem esett volna valami v. nem úgy volna a' mint van; aufzeichnen, megjelelni, megjegyezni; Acht haben oder geben, vigyázni, rávigyázni, figyelmeznivalamire; im Gedächtnisse behalten, emlékezetben tartani, ráemlékezni.
 Merkbar, daß, észrevétel, észrevevés, mejelelés.
 Merklich, adj., észrevehető; adv. észrevehetőképpen.
 Merkmal, daß, jegy, jelenség, észrevehetőjel, nyoma valaminek.
 Merkwürdig, adj., nevezetes, jegyzést érdemlő, megjegyzésre méltó.
 Merkwürdigkeit, die, nevezetesen, megjegyzésre méltó dolog, nevezetes dolog.

Merkzeichen, daß, jegy, jelenség, jegyzőjel.
 Messe, die, mise, szent mise; Messe lesen, misét mondani; Messe hören, misét hallgatni; die Musik dabei, a' miséhez való ének és muzsika.
 Messe, die, öffentlicher Jahrmarkt, országos vásár; zur Messe reisen, vásárookra járni.
 Messen, mérni, megmérni, felmérni p. o. posztót, gabonát, földet; szántóföldet, mezőt; sich mit jemandem messen, a) sich mit ihm vergleichen, magát valakihez hasonlítani; b) in einen Kampf, Wettstreit einlassen, megmérkőzni valakivel; st. bestimmen, meghatározni, daher: gemessen, a) a' meghatározott, meghatározva, kimért, kimérve, kiszabott, kiszabva; z. B. gemessene Befehle iven, kiszabott parancsolatot adni valaki elejbe; b) szoros, kemény; z. B. auf das Gemessenste befehlen, szorosan v. keményen megparancsolni.
 Messen, daß, mérés, megmérés.
 Messer, der, mérő, kimérő.
 Messer, daß, kés.
 Messerchen, daß, késecake.
 Messerheft, daß, késnyél.
 Messerflinge, die, késvas.
 Messerrücken, der, késfok.
 Messerschale, die, késnyél magában.
 Messerscheide, die, késhüvely.
 Messerschmied, der, késcsináló.
 Messerschneide, die, késél, kés éle.
 Messerspiße, die, késhogy.
 Messerstiel, der, késnyelyo.
 Messias, der, Messiás, Megváltó.
 Messing, der, sárgaréz.
 Messingdraht, der, sárgarézdrót.
 Messingen, adj., sárgarézből való, sárgaréz.
 Messingwaare, die, sárgarézművek v. portékák.
 Messung, die, mérés, ki- v. felmérés; des Taktes, időmérés.
 Mesamt, daß, oder Messe, mise.
 Messbuch, daß, misemondó könyv.
 Messfreiheit, die, vásártartás szabadsága.
 Messgeld, daß, a) Geld für das Messen, mérés díjja, mérésbér; b) Geld zum Einkaufen auf einer Messe, vásárra való pénz; daß auf der Messe eingenommene Geld, vásárban árult pénz.
 Messgeräth, daß, miséhezvaló készülétek.
 Messgeschenk, daß, vásárhia, vásári ajándék.

Mesgewand, das, miseruha, miséhez való öltözet.
Meslette, die, mérőláncz.
Meskunst, die, mérés mestersége; ist es Geometrie, földmérés.
Mesleute, die, vásárosok.
Mesner, der, egyházi.
Mesopfer, das, miseáldozat.
Mesrecht, das, vásártartás jussa.
Mesruthe, die, mérőrud, mérőöl.
Messtisch, der, Messtischchen, das, mérőasztal.
Meswaare, die, vásári portéka.
Meswoche, die, vásárhét.
Meszeit, die, vásár ideje.
Metall, das, ércz, olvasztott ércz.
Metallartig, adj., ércznemű.
Metallen, adj., érczből való.
Metallglocke, die, érczharang.
Metallgold, das, érczarany.
Metallmutter, die, anyaércz.
Metallurgie, die, ércztudomány.
Meth, der, méhsér.
Methode, die, mód, módszer, tanítás-mód.
Methodisch, adj., módszeres; adv. módszerént, kicsinált módon.
Metier, das, mesterség, kézi mesterség.
Mette, die, hajnali miso.
Mehe, die, kurva, szajha.
Megeln, levagdalni; niedermegeln, leaprítani az ellenséget.
Megeln, die, levagdalás, vöröntés, kaszabolás.
Megen, der, mérő; Pressburger Mehen, pozsonyi mérő; Pesther Mehen, pesti mérő.
Mehger, der, mészáros.
Meubel, Meubeln, die, (möbeln), házi eszközök, bútorok.
Meuchelmord, der, orozó gyilkosság.
Meuchelmörder, der, orozó gyilkos.
Meuchelmörderisch, adj., orozó gyilkos; adv. orozó gyilkos módon.
Meuchlings, adj., orozva.
Meuterei, die, czimborásság, pártütés.
Nieder, das, váll.
Miene, die, ábrázatállás, ábrázat, tekintet, ábrázat változása; eine heitere Miene, vidám ábrázat; eine traurige, düstere Miene, szomorú, bús ábrázat; eine ernste, finstere Miene annehmen, komoly, komor ábrázatot mutatni; eine gelehrte Miene machen, tudós ábrázatot mutatni.
Mietb. Contract, der, bérlelési kötés.
Miethe, die, überh. bér; zur Miethe haben, bérben tartani valamit; zur

Miethe wohnen, bérben lakni; die Miethe aussagen, felmondani a' bérres lakást; bei. das Geld für eine Wohnung, lakásbér; die Wohnung selbst, bérres lakás v. szállás.
Mietben, bérbe kifogadni valamit, kibérlelni.
Mietben, das, Mietbung, die, bérlet, kibérlet, bérbe kifogadás.
Mietber, der, bérlet, kifogadó v. bérlet.
Mietgeld, das, für Dienstboten, foglaltó; Hausmietb, házbér.
Mietherr, der, bérbekiadó.
Mietkutsche, die, bérbe fogadott kocsi.
Mietkutscher, der, bérbe fogadott kocsis.
Mietleute, die, bérres lakók, zsellérek.
Mietling, der, bérbefogadott, zsoldos.
Mietmann, der, bérbefogadó, bérreslakó, zsellér.
Mietpferd, das, bérbefogadott ló, kibérlet ló.
Miettschiff, das, bérlet hajó.
Miettsoldat, der, bérlet katona v. zsoldos.
Mietweise, adj., bérletve, bérben.
Mietzeit, die, bérlet ideje.
Mietzins, der, überh. bérlet, bérlet díja, bérletléspénz; Hauszins, der, házbér.
Milbe, die, atka, kollánca.
Milch, die, bei Fischen, himivadék, himmag a' halaknál; bei Menschen und Thieren, tej; geronnene Milch, aludt tej; saure Milch, megsavanyodott aludt tej; die Milch gerinnt, öszvefut a' tej; Milch geben, d. i. säugen, szoptatni; Milch saugen, tejet szopni; bei Pflanzen, nedve a' plántáknak.
Milchader, die, téjér.
Milchartig, adj., téjnemű.
Milchbart, der, pejszakáll.
Milchbrei, der, tejes kása.
Milchbrod, das, tejes kenyér.
Milchbruder, der, csecstárs; téjszerető.
Milchbrühe, die, téjleves.
Milchcur, die, téjjelvaló orvoslás.
Milcher, Milchner, der, d. i. ein männlicher Fisch, himhal, tejelőhal.
Milchfarbe, die, téjszínű fejezség.
Milchfarben, Milchfarbig, adj., téjszínű.
Milchfieber, das, téjinduláskori hideglelés a' gyermekágyas asszonyoknál.
Milchfrau, die, téjáruló v. tejes asszony.
Milchgefäß, das, im Körper, tápláló nedvedények az állati testekben; tejes edény.

Milchhaar, das, jedes weiche Haar, pejhes szőr; pejhes szakáll.
 Milcht, adj., téj szabású, olyan mint a' téj.
 Milchig, adj., tejes.
 Milchkanne, die, tejes kanna.
 Milchkübel, der, fejősjár v. rocska, tejes edény.
 Milchkuh, die, fejős tehén.
 Milchmagd, die, fejős szolgáló.
 Milchnapf, der, tejes tál.
 Milchrahm, der, téjfel, savanyú téjfel; st. Obers oder Schmant, édes-téjfel.
 Milchröhrchen, das, téjnedveső.
 Milchsast, der, emésztőnedv.
 Milchsaugen, das, szopás.
 Milchsauger, der, eine Art Schwalben, lappantyú kecskefejő.
 Milchschaaf, das, fejős juh.
 Milchschwester, die, csecstára, egy csecset szopott leányok.
 Milchspeise, die, tejes étel.
 Milchstraße, die, téjút, országút az égen.
 Milchsuppe, die, tejes leves.
 Milchtopf, der, tejes fazék.
 Milchwasser, das, savó.
 Milchzahn, der, (bei Kindern) csecsfog, a' kisdud első fogai.
 Milchzucker, der, téjzúkor.
 Mild, adj., weich, nicht spröde od. hart, puha, lágy, gyenge, t. i. tapintású; milde Speisen, gyenge ételek; milde Obst, lágy bélű v. húsú gyümölcs; milder Wein, gyenge bor; trop. der Stärke nach, sanft, gelinde, nem kemény, kedvező, lágy, csendes p. o. eső; im moralischen Sinne, sanft, gütig, kegyes jóindulatu, jószágos, jó; freigebig, adakozó, jótévő; adv. púhán, lágyan, gyengén; kedvezőleg; kegyesen, jószággal; adakozólag, jótévőn.
 Milde, die, puhaság, lágyság, gyengeség t. i. a' tapintásra nézve; jószág, kegyesség, kedvezés, kedvező indulat; adakozóság, bőkezűség, jótévőség.
 Milderer, der, enyhítő.
 Mildern, gyengíteni, lágyítani, púhítani; trop. enyhíteni v. lágyítani p. o. büntetést, fájdalmat.
 Mildern, das, die Mildern, enyhítés, lágyítás, kissebbítés.
 Mildherzig, adj., nyájas, szelid; adakozószívű, adakozó.
 Mildherzigkeit, die, nyájasság, szelidség; adakozószívűség, adakozás.

Mildreich, adj., kegyes, jó, jótévő, adakozó.
 Mildthätig, adj., adakozó, jótévő, bőkezű, kegyes; adv. adakozólag, jótévőleg.
 Mildthätigkeit, die, adakozóság, jótévőség, kegyesség, jótévőség.
 Militär, das, katonaság, katonák.
 Militärlich, adj., katonai.
 Militärspital, das, katonaispóty.
 Militärstand, der, katonai állapot.
 Miliz, die, katonaság, sereg.
 Million, die, millió, ezerszer ezer, tízszer ezer.
 Millionär, der, milliommal bíró.
 Millionenmal, adv. das ist unzählige-mal, sok ezerszer.
 Milz, die, lép.
 Milzader, die, lépér.
 Milzbeschwerung, die, lépszorulás, lép-fájás.
 Milzkrankheit, die, lép nyavalyája.
 Milzkraut, das, bordalap.
 Milzsucht, die, lépkórság.
 Milzsuchtig, adj., lépkórságos.
 Mimik, die, tagillegetés, tagmérséklés mestersége; t. i. beszédben, okesszólásban.
 Minder, adj., kisebb, kevesebb; adv. kevésbé; nicht minder, szinte úgy egy kevésbé.
 Minderjährig, adj., ifjúkoros, tótór alá lévő t. i. férfi gyermek v. leány.
 Minderjährigkeit, die, fiatalkorosság, ifjúkorosság.
 Mindern, kissebbíteni, kevesebbetíteni, fogyasztani; st. lindern, gyengíteni, lágyítani, enyhíteni; sich mindern, fogyni, kevesedni.
 Minderung, die, kissebbítés, kevesebbetítés, fogyasztás.
 Mindeste, der, die, das, legkisebb; das Mindeste, a' legkevesebb; nicht das Mindeste, legkisebbet sem; am mindesten, legkevesebb; nicht im mindesten, legkevesebb sem, éppen nem.
 Mindestens, adv. legkevesebb.
 Mine, die, földalatti sánczút, sánczárak, mína, tűzakna; eine Mine anlegen, ásni földalatti sánczot; eine Mine springen lassen, felvettetni a' sánczárkot; bányamenetel, a' bányákban; trop. ein heimlicher Anschlag, alattomos szándék, fortélyoskodás.
 Minengang, der, a' földalatti sánczárak útja; bányamenetel.
 Miner, die, ércz.
 Mineral, das, minera, ásvány.
 Mineralien, ásványok-

Mineralien-Cabinet, das, ásványtár, ásványok gyűjteménye.

Mineralisch, adj., minerás, ásványos.

Mineralog, der, ásványtudós.

Mineralogie, die, ásványtudomány.

Mineralogisch, adj., ásványtudományi.

Mineral-Reich, das, ásványok országa.

Miniatur, die, (minyatúr) kisformába festés.

Miniaturmaler, der, kisformába festő.

Miniaturmalerei, die, kisformába festés.

Miniren, minát ásni, tűzagnát készíteni.

Minirer, **Minieur**, (minör) der, minéasó, tűzagnász.

Minister, der, fejedelmi főtanácsnok.

Ministerium, das, főtanácsnokok, a főtanácsnokok.

Minne, die, szerelem, szeretet.

Minnegefühl, das, szeretetérzés, szeretettel teljes érzés.

Minnelied, das, szerelem dal.

Minnesänger, der, szerelem dalköltő.

Minorenn, adj., ávakoros, tutor alatt lévő.

Minute, die, eig. egy órának hatvanod része, egy percz, perczentet, minuta: *Top. ein Augenblick*, egy pillantás, szempillantás, percz.

Minutenubr, die, minutás óra, perczmutató óra.

Minutenzeiger, der, perczmutató.

Mir, nekem, nekem.

Mischbar, adj., *z. B. in oder mit etwas*, keverhető, összekeverhető, elegyíthető.

Mischen, vegyíteni, egyelíteni, elegyíteni, keverni, *p. o. valamibe*, összekeverni valamivel.

Mischen, das, die *Mischung*, elegyítés, keverés, összekeverés, összeelegyítés, elkeverés.

Mischmasch, der, elegybelegy, keverék, gyűlevész.

Miserere, das, *Krankheit*, bélhányás.

Mispel, die, naszpolya.

Mispelbaum, der, naszpolyafa.

Wissen, entbehren, nála nélkül lenni v. ellenni, nem lenni szükségének rá; *st. vermissen*, hijának lenni, hibázn.

Wissethäter, der, gonosztévő.

Wissethat, die, gonoszság, gonosztétel, v. tett, gonosztétemény v. cselekedet; *eine Wissethat begeben*, valami gonoszságot cselekedni, elkövetni.

Wissethagen, das, nemtetszés, kedvetlenség.

Wissethelig, adj., nem tetsző.

Wissethigen, nem hagyni helyben valamit, feddeni; *st. tadeln*, ócsárolni.

Wissethigung, die, helybenemhagyás, feddés, kárhoytatás; ócsárlás.

Wissetbrauch, der, visszaélés valamivel; *st. übler Gebrauch*, üble Gewohnheit, helytelen v. rossz szokás, szokásrontás.

Wissetbrauchen, visszaélni valamivel, rossz végre fordítani valamit, haszna ellen élni valamivel.

Wissetcredit, der, hitelvesztés; *in Wissetcredit kommen*, hitelét elveszteni; *in Wissetcredit bringen*, valakinek hiteles voltát gyanússá tenni.

Wissetdeuten, balra v. félre magyarázni.

Wissetdeutung, die, balra- v. rosszra magyarázás.

Wissetfällig, adj., nem tetsző, tetszetlen, kellemetlen.

Wissetfälligkeit, die, nemtetszés, tetszetlenség.

Wissetfall, der, idétlenszülés.

Wissetfallen, das, nemtetszés, kedvetlenség valamin; *zu meinem Wissetfallen habe ich gehört*, kenvetlenül hallottam, kedvetlenséggel érttettem meg.

Wissetfallen, *ver. n.* nem tetszeni, nem elégedni meg vele.

Wissetfarbig, adj. rútszinű.

Wissetförmig, adj., formátlan, éktelen, díztelen, idétlenformájú.

Wissetförmigkeit, die, formátlanság, díztelenség, éktelenség.

Wissetgebären, idétlent szülni.

Wissetgebären, das, idétlenszülés.

Wissetgebot, das, csekélyár ígérés.

Wissetgebur, die, idétlen szülemény, csuda szülemény.

Wissetgeschick, das, mostohasors, bal sors v. szerencse, szerencsétlenség.

Wissetgeschöpf, das, csudaállat, szörny.

Wissetgestalt, die, éktelenség, éktelen forma.

Wissetgewächs, das, burján, dudva, gizgaz.

Wissetglücken, rosszul ütni ki, nem sülni el a' dolognak, v. szerencsétlen ki menetelének lenni.

Wissetgönnen, irigyleni valakinek v. valakire valamit.

Wissetgönnen, der, irigylő, kaján.

Wissetgreifen, hibázva kapni, elhibázva markolni valamihez.

Wissetgriff, der, elhibázott kapás v. markolás.

Wissetgünstig, adj., irigy, neheztelő indulatú; *adv. irigykedve*, neheztelve.

Wissetgunst, die, irigység, irigylés, ne-

heztelő indulat, neheztelőség valaki szerencsében.
 Mißhandeln, rosszul v. méltatlanul bánni valakivel.
 Mißbandlung, die, méltatlanul bánás, méltatlanság.
 Mißbeirath, die, szerencsétlen házasság.
 Mißbeilig, adj., nem egyező, ellenkező, egyenetlen; mißbeilig seyn, nem egyezni, egyenetlenségben lenni vele.
 Mißbeiligkeit, die, ellenkezés, egyenetlenség, visszázkodás v. visszavonás.
 Mißjahr, daß, sovány v. mostoha esztendő.
 Mißkennen, nem esmerni meg p. o. valaki érdemét, nem becsülni, elismerni.
 Mißklang, der, rosszhangzat, kelletlen hang.
 Mißlaut, der, egyezetlen szóhang.
 Mißleiten, rosszfelévezetni, félrevezetni p. o. a' jó v. igaz útról, elcsábítani.
 Mißlich, adj., kétséges, bizonytalan; st. gefährlich, j. B. Umstände, veszélyes, bajos v. kedvetlen környüállások.
 Mißlingen, rosszul ütni ki, mint valamely dolog, rosszul sülni el.
 Mißlingen, daß, rossz kiütés.
 Mißmuth, der, rossz kedv, kedvetlenség.
 Mißmuthig, adj., kedvetlen, rosszkedvű.
 Mißrathen, st. widerrathen, ellenzeni, nem javasolni, nem tanácsolni; nicht gerathen, j. B. Früchte, rosszul teremni vagy fizetni, mint a' gabona, élet, és; st. mißlingen, nem jól ütni ki.
 Mißrathen, daß, nem javasolás, ellenzés; sovány termés; rossz kiütés.
 Mißtönen, rosszul vagy idétlenül hangzani.
 Mißtönend, adj. rosszulhangzó.
 Mißtön, der, idétlen hang, rossz hang.
 Mißtrauen, nem bizakodni, nem hinni, kétségeskedni, gyanakodni.
 Mißtrauen, daß, gyanakodás, nem bizakodás, nem hívés, kétségeskedés, in sich selbst ißtrauen sehen, magának sem hinni.
 Mißtrauisch, adj., gyanakodó, kétségeskedő, hihetetlen; ist es fürcht-sam, félénk; adv. gyanakodva.
 Mißvergnügen, daß, kedvetlenség, szomorúság; mit sich selbst, magával való megalégedetlenség.
 Mißvergnügt, adj., d. i. unzufrieden,

Deutsch-ungarisch. Wörterb.

megelégedetlen, kedvetlen, elkedvetlenedett, békételen.
 Mißvergnügen, die, pl. (im politischen Sinne,) a' békételenkedők, háborúk; st. mürrisch, traurig, szomorú, szomorkodó; adv. megalégedetlenül, kedvetlenül, kedvetlenkedve, békételenül.
 Mißverhältniß, daß, aránytalanság, erányútlanság.
 Mißverstand, der, rosszulértés, félreértés valaminek, értéshiba; st. Irrung, hibázás, tévelyedés.
 Mißverständnis, daß, egyenetlenség, visszázkodás, tévedés valami dologban.
 Mißverstehen, rosszul v. hibásan érteni, félreérteni, balra magyarázni.
 Mißwachs, der, sovány termés, terméketlenség.
 Miß, der, ganéj, ganaj.
 Mißbauer, der, ganéjhordó ember.
 Mißbeet, daß, Früßbeet, melegágy, ganéjos melegágy.
 Mißel, die, fagyöngy.
 Mißen, ganéjlani, ganéjlozni, mint a' ló; ausmißen, hihányi a' ganéjt, t. i. az istállóból; düngen, trágyázni, megganajozni a' földet.
 Mißen, daß, ganéjlás; Düngung, trágyázás.
 Mißfliege, die, ganéjlégy.
 Mißfuhr, die, egy szekér ganéj.
 Mißgabel, die, ganéjhányó villa.
 Mißgaube, Mißhaube, die, ganéjlév, trágyalév.
 Mißgrube, die, ganéjverem.
 Mißhausen, der, ganéjdomb, szemétdomb.
 Mißig, adj., ganéjas.
 Mißkäfer, der, ganéjcserebűly.
 Mißlaube, Mißpflaube, die, fertő, ganéjpocs, ganéjlév.
 Mißpilz, der, ganéj galócza.
 Mißplatz, der, ganéjgödör v. kupocs.
 Mißschaufel, die, ganéjhányó lapát.
 Mißschwamm, der, ganéjgomba.
 Mißtrage, die, ganéjhordó.
 Mißtung, die, ganéjzás, trágyázás.
 Mißwagen, der, ganéjhordó széker.
 Mißwasser, daß, ganéjlév.
 Mit, praep. mit dem Dat. — val, — vel, — al, — el; auf die Fragen: kivel? mivel? a' mivel? azzal, kessel, bottal, u. s. w. zuweilen wird mit als adv. gebraucht, együtt, egyszermind, másokkal együtt, t. i. cselekedni valamit; j. B. ich habe es auch mit angesehen, én is együtt néz-

- tem velek; ich komme auch mit, én is elmegyek; lassen Sie mich auch mit kommen, hadd mennjek el én is; mit unter, d. i. dann und wann, néha néha, elvetve; oder hier und da, imitt amott; mit nichts, éppen nem; in Compos; mit einigen Subst. adj. und partic. etc.; wo es eine Gemeinschaft, eine Theilnehmung an einerlei Umständen bezeichnet, als.
- Mitälteste, der, z. B. in einer Gemeinde, egy a' gyülekezet vénei között.
- Mitarbeiter, der, dolgozó —, segítő —, munkás társ.
- Mitbeamte, der, hivataltárs.
- Mitbelebten, közhübérül adni.
- Mitbelebtschafft, die, közössége az adózo birtoknak, közhübér.
- Mitbelebnte, der, hübértárs, közhübéres.
- Mitbelebntung, die, közhübérül-adás.
- Mitbesitzer, der, birtokostárs, együtt bíró, közbirtokos.
- Mitbeten, együtt imádkozni.
- Mitbevollmächtigter, der, teljes hatalmú társ.
- Mitbewerben, együtt kérni, keresni p. o. hivatalt.
- Mitbewerber, der, együtt kérő, kérőtárs, keresőtárs, t. i. hivatalt.
- Mitbewerbung, die, együttkérés.
- Mitbieten, együtt ígérni mással valamiért.
- Mitbringen, magával hozni, vele elhozni; trop. z. B. daß Geseß bringt es so mit sich, úgy kívánja a' törvény.
- Mitbringen, daß, magával hozás, elhozás.
- Mitbruder, der, im Amte, hivataltárs, tisztitárs, ein christlicher, keresztyén atyafi.
- Mitbürge, der, kezes társ.
- Mitbürger, der, polgártárs, hazafitárs.
- Mitbürgschaft, die, együttvaló kezeség, társas kezeség.
- Mitbubler, der, szerelembeli vetélkedőtárs.
- Mitchrist, der, keresztyén felebarát.
- Mitdiener, der, szolgatárs.
- Mitdulden, együtt szenvedni vele.
- Miteidam, der, vőtárs.
- Miteinander, d. i. zugleich, együtt, egymással.
- Miterbe, der, örökös társ; örökségbeli társ.
- Miterben, társ lenni az örökségben.
- Mitessen, együtt enni valakivel.
- Mitesser, der, evőtárs; die Mitesser eine Kinderkrankheit, bélféregkórság, gyermeki betegség.
- Mitfahren, együtt menni valakivel t. i. kocsin v. hajón; trop. einem mitfahren, banni valakivel.
- Mitfasten, vele v. együtt böjtölni.
- Mitfliegen, vele repülni.
- Mitfolgen, vele együtt lenni, menni, küldetni v. következni.
- Mitfressen, vele együtt enni vagy salni, mint az állat.
- Mitfreude, die, együttörvendés, együttörülés, velevaló örülés.
- Mitführen, fűrend, magával vinni, tragend, magával hordozni, fahrend, koosin vagy hajón magával vinni, veleinni.
- Mitgabe, die, mennyasszonyi ajándék, nászajándék.
- Mitgast, der, vendégtárs.
- Mitgeben, vele együtt oda adni, vele adni; z. B. einen Brief jem. mitgeben, valakinek levelet adni, hogy adja által másnak.
- Mitgefangene, der, fogolytárs.
- Mitgefühl, daß, felebaráti érzés.
- Mitgehen, vele menni együtt, valakivel elmenni, elkísérni valakit; trop. erträglich seyn, közepszerű v. meg lehetős lenni; es geht mit, meg lehetős.
- Mitgenosß, der, társ, t. i. férjfi.
- Mitgenossenschaft, die, együvévaló társaság, társulétel.
- Mitgenossinn, die, társ, t. i. sejezsze-mély, leány, asszony.
- Mitgesell, der, st. Mitgenosß, társ; bei Handwerkern, legénytárs t. i. valamely mesterségben.
- Mitgevatter, der, komatárs.
- Mitgevatterinn, die, koma asszonytárs.
- Mitgift, die, menyasszonnyal adott ajándék, nászajándék.
- Mitglied, daß, tag, p. o. valamely társaságnak tagja, tagtárs.
- Mithalten, vele tartani, együtt tartani, társ lenni valamihez, valamiben.
- Mitherrscher, der, uralkodótárs.
- Mitbin, adv., és így, tehát, következőképpen.
- Mithelfer, der, segítőtárs.
- Mitklagen, társ lenni a' vádolásban, együtt panaszolkodni.
- Mitkläger, der, vádolótárs, panaszolkodótárs.
- Mitknecht, der, szolgatárs.
- Mitkommen, velemenni v. jönni valakivel, együtt menni v. jönni; kommt mit, gyere velem v. jöjj el velem.
- Mitlassen, náml. geben, elereszteni vele, elbocsátni vele.

- Mitlaufen**, vele futni, együtt futni vele.
- Mitlaut**, **Mitlauter**, der, mással hangzó.
- Mittlehrer**, der, tanítótárs.
- Mitleiden**, együtt szenvedni vele; szánakozni.
- Mitleiden**, daß, szánakozás; **Mitleiden** mit jemanden haben, szánakozni valakinn; aus **Mitleid**, szánakozásból.
- Mitleider**, der, szánakozó.
- Mitleidig**, adj., szánakozó; adv. szánakozva.
- Mitlernen**, együtt tanulni.
- Mitlesen**, vele olvasni, együtt olvasni vele; vele szedni, p. o. szöveget.
- Mitmachen**, d. i. **Teil** nehmen, részesülni, részes lenni mások cselekedetében, társ lenni valamiben; st. nachahmen, követni, majmolni, p. o. módikat.
- Mitmensch**, der, embertárs, felebarát.
- Mitnehmen**, magával vinni, elvinni magával v. vele; trop. stehlen, ellopni; st. entkräften, megerőtleníteni, elgyengíteni, meghúzni, megviselni mint a betegség valakit.
- Mitnichten**, adv., semmiképpen nem.
- Mitrechnen**, hozzászámolni.
- Mitregent**, der, uralkodótárs; ország-lótárs.
- Mitregentschaft**, die, országoló társaság.
- Mitreisen**, vele együtt utazni, elutazni vele.
- Mitschüler**, der, tanuló társ.
- Mitschülerinn**, die, tanuló társ t. i. leány.
- Mitschuldig**, adj., vele együtt vétkes, együttbűnös.
- Mitschuldiger**, der, bűnöstárs.
- Mitschuldner**, der, adóstárs.
- Mitsclav**, der, rabszolgatárs.
- Mitsingen**, együtt énekelni vele.
- Mitsoldat**, der, katonatárs v. pajtás.
- Mitspeisen**, vele v. együtt enni, mással v. másokkal.
- Mitspielen**, játszani vele v. együtt mással v. másokkal; bei der **Musik**, mással együtt muzsikálni v. játszani; trop. i. B. jemand. übel mitspielen, rosszul v. rútul bánni valakivel.
- Mitspieler**, der, játsszó társ.
- Mitstreiten**, együtt harcolni vele t. i. egy társaságban.
- Mitstreiter**, der, harcolótárs.
- Mittäglich**, adj., déli, délkori, délbene-ső; déli, délrefekvő, délszaki.
- Mittag**, der, dél, a' nappal közepe; zu **Mittag**, délben v. délre; gegen **Mittag**, délfelé; nach **Mittag**, délután; bis zum **Mittag**, délig; st. Süden, dél, déli rész, délszak.
- Mittags**, adv., délben.
- Mittagsessen**, daß, ebéd.
- Mittags-gast**, der, déli vendég.
- Mittags-gegend**, die, déli tájék.
- Mittags-höhe**, die, déli távolysága, déli magassága vagy messzesége, valamely helynek a' közép abroncsból.
- Mittags-kreis**, der, déli abroncs, délkör.
- Mittags-land**, daß, déli v. délre fekvő tartomány.
- Mittagslinie**, die, délelő línea, délvonal.
- Mittags-luft**, die, déli szellő.
- Mittags-mahl**, daß, ebéd; ein **Mittags-mahl** einnehmen, ebédelni.
- Mittags-ruhe**, die, déli nyugvás v. álmom; delelés.
- Mittags-schlaf**, der, déli álmom.
- Mittags-seite**, die, déli rész v. oldal.
- Mittags-sonne**, die, déli v. délkori nap.
- Mittags-stunde**, die, déli óra.
- Mittags-tisch**, der, ebéd.
- Mittags-wart**, adv., délfelé.
- Mittags-wind**, der, déli szél.
- Mittags-zeit**, die, délkori idő.
- Mittags-zirkel**, der, déli abroncs, délkör.
- Mitte**, die, eig. közép, közepo valaminek; in die **Mitte** setzen, középre tenni valamit; in die **Mitte** treten, a' közepét érni; in der **Mitte**, a) közepében, a' közepén; b) között, közt; trop. **Gesellschaft**, **Kreis**, társaság; einer aus unserer **Mitte**, egy közölünk v. társaságunkból.
- Mittel**, daß, st. **Mitte**, közép, közepo valaminek; daß **Mittel** halten, közepső lenni; trop. sich in's **Mittel** schlagen, közbe vetni magát; eine wirkende Ursache zur Erreichung eines Zweckes, a) überh. eszköz, mód, útmód; sich eines Mittels bedienen, valami módot v. eszközt venni elő; alle **Mittel** versuchen, minden módot elkövetni v. megpróbálni; daß **Mittel**, daß zum Zwecke führt, célra vezető mód; bef. b) Arznei-Mittel, segítőeszköz, szer, orvosság; Stärke, wirksame **Mittel**, erős, hathatós orvosságok; st. Vermögen, tehetség, birtok, jószág, vagyon, érték; bei **Mittel** sein, módjának lenni valaminek, tehetségének lenni hozzá, tehetős lenni; st. Kunst, Classe, rend, sereg; daher bei Handwerkern: das **Mittel**, d. i. die Handwerkskunst, czéh, t. i. mesteremberek czéhe.
- Mittelader**, die, középér.
- Mittelalter**, daß, középkor, v. idő.

Mittelart, die, közép nem v. faj.

Mittelbar, adj., eszközös, eszközlött, közbevetés által eső v. esett; mittelbare Ursache, eszközös ok, közbejött oka valaminek; adv. közbevetve, eszközösen, más által; közbevetőleg.

Mittel Ding, das, közép dolog, közepség; trop. was weder gut noch böse ist, mindegyiség, mindegy, különböztelen dolog.

Mittelländisch, der, melleselegszél.

Mittelfarbe, die, középszín.

Mittelfell, das, középhártya, mejjválasztó hártya.

Mittelfinger, der, középujj.

Mittelfuß, der, lábfej.

Mittelgang, der, középút.

Mittelgattung, die, középnem.

Mittelglied, das, középtag.

Mittelgröße, die, közepszerű nagyság.

Mittelhand, die, kézfejközép, kézfej.

Mittelländisch, adj., földközi; z. B. das mittelländische Meer, középtenger.

Mittellinie, die, középlinea, középabroncs.

Mittelmäßig, adj., középserű, meg lehetős; adv. közepszerűen, meg lehetős.

Mittelmäßigkeit, die, közepszerűség.

Mittelsmann, der, közepsorsú ember.

Mittelsmast, der, közép árbocza.

Mittelsmehl, das, közepszerű liszt.

Mittelsperson, die, közbenjáró.

Mittelpunkt, der, középpont; die Mitte einer Sache, közepe, középpontja, köldöke valaminek; trop. veleje, lelke a' dolognak, földolog.

Mittels, praep., d. i. durch, durch Hülfen, -nál fogva, -nél fogva, -val, -vel, által.

Mittelsband, der, közép rend v. sors.

Mittelsatur, die, közép nagyság.

Mittelsie, der, die, das, közepső, közbűs.

Mittelsimme, die, középhang.

Mittelsstraße, die, középút; die Mittelsstraße halten, közép úton járni, a' közepszerűséget tartani.

Mittelsön, der, középhang.

Mittelsreffen, das, a' verekedő tábor közepe, közepsereg.

Mittelsuch, das, közepszerű posztó.

Mittelswand, die, középfal.

Mittelsweg, der, középút.

Mittelswort, das, középszó, középértelmű szó; részesülő, (particip.).

Mittelszahl, die, közepső szám.

Mitten, adv., d. i. in der Mitte, közepben, középen, közbül.

Mitternacht, die, der Zeit nach, éjszél; um Mitternacht, éjszélkor, éjszél táiban; st. Nord, éjszak, észak.

Mitternachtswärt, adv., éjszakfelé.

Mitternachtswind, der, éjszakai szél.

Mitternachtszeit, die, éjszélkor, éjszél.

Mitternachtsig, adj., éjszélkori; éjszakai.

Mittfasten, die, böjtközép.

Mitttheilbar, adj., közölhető.

Mitttheilen, eig. közleni, közölni valamit valakivel; trop. z. B. seine Gedanken mitttheilen, felfedezni, kinyilatkoztatni valakinek gondolatit.

Mitttheilung, die, közlés.

Mittler, der, közbenjáró.

Mittlere, der, die, das, közepső, közbűs, közbelső; der mittlere Finger, a' közepső ujj v. középujj; közepszerű, meg lehetős; er ist von mittlerer Größe, közepszerű nagyságú.

Mittlerweile, adv., azonközben, azonban, az alatt.

Mittrinken, vele együtt inni.

Mittwoche, die, (der Mittwoch), szerda, szerda.

Mitunter, közte, közbeközbe, néhanéha.

Mitursache, die, mellékok, melleseleges ok.

Mitverschworne, der, cimborás társ, öszve esküdtárs.

Mitvormund, der, tótortárs.

Mitwandern, vele együtt költözni.

Mitweiden, együtt legelni vele.

Mitweinen, együtt sírni vele.

Mitwelt, die, az idejebeliak valakinek, az akkori világ, az akkor élő emberek.

Mitwerber, der, kérőtárs.

Mitwirken, valakivel együtt munkálódni, elősegíteni valakit valamiben.

Mitwirker, der, együtt munkálódó, segítő, segéd.

Mitwirkung, die, együtmunkálódás, elősegítés.

Mitwissen, das, tudás, tudat; ohne mein Mitwissen, tudtom nélkül.

Mitählen, hozzá v. közzé számlálni, vele együtt számlálni.

Mitziehen, vele együtt elköltözni.

Mixtur, die, keverék, elegység, vegyület, kevert, keverék.

Mobil, adj., ingó, mozgatható; st. kriegsfertig, hadrakész.

Mobilier = Erde, der, ingó jószág örököse.

Mobiliar: Vermögen, daſ, ingó vagyon v. jószág.

Mobilien, die, ingó jószágok.

Mobilmachung, die, hadraindítás.

Modert, daſ, muhar.

Mode, die. újszokás, módi, viselet; es ist die Mode so, úgy szokták, úgy az újszokás; eine Mode aufbringen, valamelly szokást felvenni; die Mode mitmachen, az öltözetben másokat követni v. majmolni; aus der Mode kommen, kimenni a' szokásból v. módiból; a la Mode, szokás szerént; Boeuf a la Mode, (bőf a' la mód), oder geschmortes Rindfleisch, párgolt marhahús, lábosban fonyasztott marhahús.

Modelfarbe, die, módiszín.

Mode: Journal, daſ, (zsúrnál), módik újsága.

Modelfrankheit, die, módibetegség, uralkodó betegség v. nyavalya.

Modelaster, daſ, módivétek, módibűn.

Modell, daſ, kisedmäs, p. o. hajónak, háznak; példamustra, p. o. a' festőknél, képfaragóknál.

Modelliren, kisformába venni valamit, kised másbän kicsinálni valamit; példamuſtrát készíteni v. önteni.

Modellkunst, die, kised forma készítés mestersége.

Modelmacher, der, kisedmäs mives; példamustra mives.

Modeln, virágosra v. habosra szöni; gemodeltes Band, virágos pántlika, nem simára szött; gemodelte Buchſtaben, cziradás v. czifra betűk; 2) formálni.

Modelſchneider, der, formametsző.

Modenarr, der, módimajmoló.

Moder, der, iszap, sár; penészes, málolt v. senyvedt test.

Moderat, adj., magamérséklő.

Moderation, die, mérséklés, magamérséklés; szemérmesség.

Moderato, in der Muſik, adj., mérséklett; adv. mérsékelve.

Moderig, adj., iszapos, sáros, posvá, nyos; málolt, senyvedt.

Moderiren, mérsékelni.

Moderirung, die, mérséklet.

Modern, elsenyvedni, elrothadni, elmallani.

Modern, adj., új, nem régi v. maiszokás szerént való, újmódi, újmódú p. o. köntös, viselet; adv. újmódúra; modern gekleidet gehen, a' legújabb szokás szerént lenni öltözködve.

Modern, daſ, Modor, (város).

Mode-Schneider, der, módivarró szabó, módiszabó.

Mode-Schuster, der, módivarga.

Modest, adj., illendő, illő; emberséges viseletű, jámbor, szép erkölcsű.

Modestie, die, illendőség, illőség; emberséges viselet, jámborság, széperköcs.

Modestucht, die, módikórság, módiüzés.

Modetracht, die, módiviselet.

Modification, die, változtatgatás; formálgatás, jobbítgatás.

Modificiren, változtatgatni; formálgatni, jobbítgatni.

Modisch, adj., újszokás szerént való.

Modulation, die, hangváltogatás.

Mögen, d. i. können, — hatni, — hetni; z. B. er hätte es immer thun mögen, mindenkor megcselekedhetne volna; st. wollen, akarni, tetszeni; z. B. ich mag nicht, nem kell; ich mag ihn nicht einmal sehen, látni sem akarom; ich habe es nicht sagen mögen, nem akartam mondani; ich möchte, szeretnék; ich möchte es gerne, szeretném; möchten Sie nicht die Güte haben? kérem ne sajnáljon, v. méltóztassék, ne sajnáljon az Úr; st. dürfen, z. B. er mag es immerhin thun, én miattam teheti, tegye én nem bánom; meinethwegen mag er geben, én miattam elmohet.

Möglich, adj., lehető, lehetséges; es ist möglich, d. i. a) es kann sein, meg lehet, lehető dolog; b) es kann geschehen, megeshetik, véghez lehet vinni; c) es kann sichgetragen haben, meglehet hogy úgy vólt, az megeshetett; es ist nicht möglich, lehetetlen; so viel mir möglich ist, a' mennyire tölem kitelik; auf alle mögliche Art, minden lehető módon; sich alle mögliche Mühe geben, minden lehetőséget v. mindent elkövetni, minden módon rajta lenni; ist es möglich? d. i. a) was sagst du? micsoda? mit mondasz? b) was meinst du? so? gondolod? lehetséges, ugyan igaz az? — thue dein möglichstes, vigy véghez mindent.

Möglichkeit, die, lehetőség, lehetség; es war keine Möglichkeit, lehetetlen vólt; nach Möglichkeit, a' mennyire lehet; nach meiner Möglichkeit, a' mint v. a' mennyire tölem kitelhetik.

Möglichst, adj., a' mennyire lehetséges; sein möglichstes thun, minden

- lehetőséget elkövetni, semmit el nem mulatni; adv. *z. B. möglichst schnell*, minél gyorsabban.
- Möbre, die, Mohrrübe, gelbe Rüben, murek v. sárga répa.
- Mönd, der, barát, szerzetes.
- Möndisch, adj., szerzetesi, baráti.
- Möndschuppe, die, barátcsuklya.
- Möndschloster, das, barátklasztrom.
- Möndschutte, die, csuklyás barátruha.
- Möndschleben, das, barát vagy szerzetes élet.
- Möndschorden, der, barát- v. szerzetes rend.
- Möndschzelle, die, barátzéla.
- Mörder, der, gyilkos; *ft. Bandit*, orozó gyilkos.
- Mördergrube, die, gyilkosok tanyája.
- Mörderinn, die, gyilkos t. i. fejérnép.
- Mörderisch, adj., gyilkoló, gyilkos, vérengző; *eine mörderische Schlacht*, öldöklő véres ütközet; adv. gyilkos módra.
- Mörderlich, adj., gyilkoló, gyilkos; *ft. schrecklich*, iszonyú; adv. iszonyúképpen.
- Mörser, der, mozsár; *ein Geschütz*, mozsárágyú, bombihányó.
- Mörserchen, das, mozsáracska.
- Mörserkeule, die, mozsárütő v. törő (borstörő).
- Mörtel, der, gemeine Redensart: Maltter, máltér, vakolat, fővenyes mész, vakolatmész; mit Mörtel bewerfen, bévakolni.
- Mörtelhaue, Mörtelhaue, die, mészkeverő, vakolatkeverő.
- Mörtelfelle, die, vakolókalán.
- Möve, die, csüllő, sirály.
- Mohn, der, mák.
- Mohnartig, adj., máknemű.
- Mohnbeuuel, das, mákosszarvas, mákoskalács.
- Mohnhaupt, das, Mohnkopf, der, mákfej; mákfő, mákbuga.
- Mohnkuchen, der, mákos lepény.
- Mohnöl, das, mákolaj.
- Mohnsaft, der, máknedv.
- Mohnsame, der, mákszem, mák.
- Mohr, der, szerecsen; *ein dichter Seidenzeug*, mór, selyem matéria.
- Mohrenland, das, szerecsenország.
- Mohrenkopf, der, feketefejű állat, p. o. ló, madár, ée.
- Mohrisch, adj., szerecseni, szerecsen.
- Molch, der, tűzgyék, szalamandra.
- Mollen, der od. die, savó; zsendicze.
- Mollisch, adj., olyan mint a' savó.
- Mollig, adj., savós.
- Monade, die, egység, parány.
- Monarch, der, fejedelem, uralkodó, országló, egyedüluralkodó.
- Monarchie, die, fejedelemség, országlóság, egyedülországlás v. uralkodás; *ft. Reich*, birodalom.
- Monarchisch, adj., *z. B. eine Regierung*, fejedelmi uralkodás v. országlás, egyedüluralkodói; adv. fejedelmi módon.
- Monat, der, hónap, holdnap; alle 3 Monate, minden harmadik hónapban; jeden Monat, minden hónapban.
- Monatlich, adj., hónapi, hónaponkéntvaló, hónapos; adv. hónaponként.
- Monatsfluß, der, hónapszám.
- Monatsfrist, die, egy hónapi idő.
- Monatsgeld, das, hónapi fizetés v. zsold, hópénz.
- Monatsrettig, der, hónapos reték.
- Monatsrose, die, hónapos rózsza.
- Monatschrift, die, hónapos írás.
- Monatsold, der, hópénz, hónapi zsold.
- Monatstag, der, a' hónap napja.
- Monatsweise, adv., hónaponként.
- Monatszeit, die, hónapi idő.
- Mond, der, hold; der neue Mond, újhold, újság; der volle Mond, holdtölte; der Mond nimmt ab, fogy a' hold; der Mond nimmt zu, a' hold telik; der Mond wird voll, a' hold töltén van v. megtelik; im Neumonde, új holdon, újságon; im letzten Viertel, hold fogytán; *ft. Monat*, poetisch, hónap.
- Mondenjahr, das, holdas esztendő.
- Mondenlauf, der, holdforgása.
- Mondenlicht, das, holdvilág.
- Mondenmonat, der, holdhónap.
- Mondenschein, der, holdvilág.
- Mond-Epacten, die, hold kulcsa.
- Mondfinsterniß, die, holdfogyatkozás, holdfogyat, holdhomály.
- Mondformig, adj., holdformájú.
- Mondfugel, die, a' hold golyóbisa.
- Mondmilch, die, holdtej.
- Mondscheibe, die, holdtányér, holdtányérja.
- Mondstein, der, szelenit, köüveg.
- Mondsucht, die, holdasság, holdkórság.
- Mondsüchtig, adj., holdas, holdkórságos.
- Mondtafel, die, holdváltozás táblája.
- Mondubr, die, holdóra.
- Mondviertel, das, holdnegyed.
- Mondwechsel, der, holdváltozás.
- Mondzirbel, der, holdarányszám, holdciklusa.

Monfalb, daß, méhüszög, húsos növevény az asszonyi méhben.
 Monolog, der, magános beszéd v. beszéllő.
 Monopol, Monopolium, daß, Alleinhandel, der, egyedülkereskedés, magányárósság.
 Monopolist, der, egyedül kereskedő valamivel magányáros.
 Monotonie, die, egyhangúság, egyformaság.
 Monotonisch, adj., egyhangú, egyformájú.
 Monstranz, die, szentségtartó.
 Monstrum, daß, szörny, szörnyeteg.
 Montag, (Mondtag), der, hétfő, hetfő; blauer Montag, nyughétfő.
 Montaglich, adj., hétfőnként, minden hétfőn.
 Montiren, ruházni t. i. katonákat.
 Montur, Montirung, die, katonaruha v. ruházat, montúr.
 Moor, daß, ingovány, ingoványos föld, sár-rét, lápos hely, mocsáros rét.
 Moorbeich, der, gát.
 Moorerde, die, ingovány föld, zsombék, zsombékos hely, lápföld.
 Moorgras, daß, zsombékfű, zsombéksúté.
 Moorig, adj., ingoványos, lápos, mocsáros, zsombékos.
 Moormasser, daß, lápvíz, posvány.
 Moorweide, die, lápos legelő.
 Moos, daß, pl die Moose, moh.
 Moosbank, die, mohval bennőtt hely.
 Moosblume, die, mocsári gólyahír, mocsárvirág.
 Moosflechte, die, bércei zuzmó.
 Moosrose, die, mohos rozsa.
 Moosicht, adj., mohszabású.
 Moosig, adj., mohos.
 Moosperling, der, nádíveréb.
 Mops, der, mopszkutya.
 Moral, die, Sittenlehre, az erkölcsiség v. erkölcsi kötelességek tudománya; eine einzelne Lehre, erkölcsi tanítás v. regula.
 Moralisch, adj., erkölcsi, p. o. előadás, történet; erkölestudománybéli; adv. i B. moralisch gut seyn, jó erkölcsű lenni.
 Moralistren, szüntelen az erkölcs javításról beszélni, erkölcsre tanítani, erkölcsiségre oktatni, erkölcsi regulákat tanítani.
 Moralist, der, erkölestanító; im tadelnden Sinne, erkölcsbíráló.
 Moralität, die, erkölcsiség; jóerkölcs, jóerkölcsiség.

Moral-Philosophie, die, erkölcsi v. morális filozofia.
 Morast, der, mocsár, posvány, sár.
 Morastig, adj., mocsáros, posványos, sáros.
 Morchel, die, oder Maurache, kuosmagomba, szömöröcsökgomba.
 Mord, der, gyilkosság, emberölés.
 Mordanschlag, der, gyilkoló szándék.
 Mordbegierde, die, gyilkolnivágyás.
 Mordbegierig, adj., gyilkolnivágyó.
 Mordbrenner, der, gyújtogató.
 Mordbrennerisch, adj., gyújtogatói; adv. gyújtogató módon.
 Mordeisen, daß, gyilkok, gyilkolóvas.
 Morden, gyilkolni, ölni.
 Morden, daß, gyilkolás, ölés.
 Mordgeist, der, gyilkolnivágyó.
 Mordgeschichte, die, gyilkosság története.
 Mordgeschosß, daß, halálos lövés, gyilkoló lövés.
 Mordgeschrei, daß, rettentő kiabálás, iszonyú kiabálás.
 Mordgesell, der, gyilkoló társ, gyilkos czimbora, öldöklő társ.
 Mordgewehr, daß, öldöklő fegyver.
 Mordgrube, die, Casematte, kaszamáta, bástya rejtők.
 Mordlust, die, gyilkolásra vágyás.
 Mordmesser, daß, öldöklő kés.
 Mordnacht, die, véres éjszaka.
 Mordthat, die, gyilkosság.
 Mordweg, der, folette bajos út, pogányút.
 Morgen, adv., holnap; auf morgen, holnapra; morgen früh, holnap reggel; morgen Mittag, holnap délben; heute oder morgen, maholnap; lieber heute als morgen, minél előbb, annál jobb, inkább ma, mint holnap.
 Morgen, der, von der Zeit, a' reggel, reggeli idő; gegen Morgen, reggel felé; der frühe Morgen, a' korán reggel; bis an den Morgen wachen, reggelig fennlenni; es wird Morgen, virrad; guten Morgen, jó reggelt (kívánok)! der Morgens, reggel, reggel tájban; von der Gegend, napkelet, kelet, napkeleti tájjék; ein Feldmaß, hold, v. hód föld, szántóföld.
 Morgenandacht, die, reggeli áhítatosság v. ájtatosság; fohászkodás.
 Morgenbesuch, der, reggeli látogatás.
 Morgenbetrachtung, die, reggeli elmélkedés.
 Morgenbrod, daß, fröstök, fölöstök.

- Morgenbämmerung, die, reggeli szürkület v. hajnalhasadás.
 Morgende, der, die, daß, holnap; morgendes Tages, a' holnap napon.
 Morgenlich, adj., holnap.
 Morgenaube, die, móríng, reggeli ajándék (új házasoknál).
 Morgengebet, daß, reggeli könyörgés v. imádság.
 Morgengesang, der, reggeli ének.
 Morgenglocke, die, reggeli harangozás v. harangszó.
 Morgengruß, der, reggeli köszöntés.
 Morgenkälte, die, reggeli hideg.
 Morgenland, daß, napkelet, napkeleti tartomány.
 Morgenländer, der, napkeleti lakos v. ember; pl. die Morgenländer, napkeleti tartományok.
 Morgenländisch, adj., napkeleti; adv. napkeletimódra.
 Morgenlied, daß, reggeli ének.
 Morgenluft, die, reggeli szellő v. levegő; keleti vagy napkeleti szellő.
 Morgenregen, der, reggeli eső.
 Morgenreif, der, reggeli dér.
 Morgenroth, adj., s. B. Farbe, hajnalszín, hajnalszínű, adv. hajnalézinmódra.
 Morgenroth, daß, Morgenröthe, die, hajnal, hajnalhasadás.
 Morgenrose, die, hajnali v. reggel nyíló róza.
 Morgens, adv., reggel.
 Morgenschlaf, der, reggeli álm.
 Morgensegen, der, reggeli imádság.
 Morgenseite, die, keletrefekvő rész v. oldala valaminek.
 Morgensonne, die, reggeli nap, reggel sütő nap.
 Morgenstern, der, hajnalcillag.
 Morgenstrahl, der, reggeli napsugár.
 Morgenstunde, die, reggeli óra, reggeli idő.
 Morgenthau, der, reggeli harmat.
 Morgentraum, der, reggeli álmodás.
 Morgenwache, die, reggeli őr.
 Morgenwärts, keletre, napkelet felé.
 Morgenwind, der, reggeli szél; keleti v. napkeleti szél.
 Morgenzeit, die, reggeli idő.
 Morgig, adj., reggeli.
 Morisch, adv., reves, redves, purhás, p. o. sa; st. weich, nicht hart, puha szotyós, p. o. kertvély, nász-polya, ée.
 Mosais, s. Musiv-Arbeit.
 Mosaisch, adj., Mózesi.
 Moschee, die, török mecset.
 Most, der, must; der Most brauset, pezseg v. forr a' must.
 Mostbraten, der, mustos pecsenye.
 Mosten, mustot csinálni; uen. Moste schmecken, must ízűnek lenni.
 Mostig, adj., mustos.
 Mostler, der, bornyomó; tapodó.
 Mostrich, oder Möstlich, der, der mit Moste oder Weinessig zubereitete Senfsamen, mustos mustár.
 Motion, die, Bewegung, mozgás, testi mozgás; im engl. Parlamente ein Vorschlag, törvény ajánlás.
 Motte, die, moly.
 Mottenfraß, der, molyrágás.
 Mottenfräßig, adj., molyette.
 Mottenkraut, daß, rozsdafű; st. Schabenkraut, penészfű, molyfű.
 Mottig, adj., molyos.
 Motto, daß, választott mondás.
 Mouffeline, Muscheline, patyolat.
 Muck, Mucks, der, nyikkanás, pissenés, mocczanás; einen Muck thun, egyet nyikkani.
 Mücke, die, st. Eigensinn, akaratoság; Tücke, álnokság, gonoszság; Fehler, hiba.
 Mucken, Mucksen, pisszenni, nyikkanni, mocczanni; wirst du es wagen zu mucken, mersz pisszenni.
 Mucker, der, nématettető, halgatva csalo; képmutató.
 Muff, der, karmantyú, tuszli; penész, doh.
 Muffel, der, fedő; cserépfedő.
 Muffeln, müffeln, dohos lenni.
 Muffen, káholni, ugatni.
 Musti, der, Török főpap.
 Muhme, die, des Waters Schwester, nagynéne; der Mutter Schwester, nagynéne; jede Blutsverwandte, väterlicher, mütterlicher Seite, atyai, anyai rokon.
 Mücheln, müchteln, dohos lenni.
 Müchlet, müchlich, müchlig, adj., dohos.
 Müde, die, Schnade, tipoly; Gölse, Gälse, szunyog.
 Müde, adj., eig. fáradt, elfáradt; müde machen, elfárasztani; müde werden, elfáradni; sich müde arbeiten, schreiben, elfáradni a' dolgozásban, az írásban, kifáradni az írásból; uneig. st. überdrüssig, belé-v. ráunt, megunt, beléfáradt valamibe; einer Sache müde seyn, megünni valamit.

Müdigkeit, die, fáradtság, lankadtság, elfáradás.
 Mühe, die, Anstrengung der Kräfte, fáradtság, fáradozás; im höheren Grade, munka, igyekezet; mit großer Mühe, nagy fáradtsággal, munkával; mit Mühe und Anstrengung, sok fáradtsággal és iparkodással; ohne Mühe, minden fáradtság nélkül, könnyen, kevés munkával; es ist der Mühe wert, megérdemli a' fáradtságot; es ist nicht der Mühe wert, nem érdemli meg a' fáradtságot; gib dir meinewegen keine Mühe, ne fáraszd magadat érettem; st. Schwierigkeit, z. B. mit vieler Mühe, nagy ügygyel bajjal, nagy nehezen.
 Mühevoll, adj., munkás, fáradtságos; adv. nagy munkával v. fáradtsággal.
 Mühlbach, der, malomhajtó patak.
 Mühle, die, malom.
 Mühlbau, der, malomépítés.
 Mühlseel, der, örlőszamár.
 Mühlherr, der, malom birtokosa.
 Mühljunge, Mühlknappe, der, molnárlegény.
 Mühlrad, das, malomkerék.
 Mühlrecht, das, malomépítés jussa.
 Mühlstein, der, malomkő.
 Mühlwasser, das, malomhajtó víz, malomvíz.
 Mübmchen, das, ángyocskám, nénekém.
 Mühsam, adj., fáradtságos, munkás, bajos, nehéz; adv. fáradtságosan, munkásan, nehezen.
 Mühsamkeit, die, fáradozás, fáradtságosság.
 Mühselig, adj., st. sehr beschwerlich, bajos, fáradtságos, terhes; st. elend, nyomorúságos; adv. bajosan, fáradtságosan, nyomorúságosan.
 Mühseligkeit, die, baj, nyomorúság.
 Müller, der, molnár.
 Müllerbursche, der, molnárlegény.
 Mündchen, das, szájacská, csókocská.
 Mündel, der und die, tútoros árva.
 Mündelgeld, das, árva vagy árvák pénze.
 Mündig, adj., emberkoros, teljeskoros, értkoros.
 Mündigkeit, die, emberkorosság, értkorosság.
 Mündlich, adj., szájjalvaló; élő szóval való; adv. szóval, szemben, élőszóval.
 Mündung, die, folyóvíz torkolatja, kiömlés, a' hol kiönti a' vizet, p.

o. tenerbe; st. Mundloch, száj, lyuk, kezdő lyuka.
 Münz-Amt, das, pénzverés tisztsége, pénzverő hivatal.
 Münzarbeiter, der, pénzverő mester v. munkás.
 Münz-Cabinet, das, pénzgyűjteményes ház, pénzgyűjtemény tárja.
 Münz-Cours, der, pengőpénz becse v. folyamata.
 Münz-Director, der, a' pénzverés főigazgatója.
 Münze, die, Pflanze, ménta; Frause Münze, fodor ménta.
 Münze, die, überhaupt, ein einzelnes Stück Geld, pengőpénz; besonders jede Geldgattung, pénz; falsche Münze, hamis pénz; alte Münze, régi pénz; Denkmünze, emlékeztetőpénz; Schaumünze, bélyegpénz; gangbare Münze, járó pénz; gute oder schlecht: Münze, jó vagy rossz pénz; trop. z. B. mit gleicher Münze bezahlen, tromfot tromfal ütni, a' kölcsönt visszaadni; st. Münzhaus, pénzverőház.
 Münzen, z. B. Geld, pénzt verni, aranyot, ezüstöt verni, kiverni, formába nyomni; trop. bilden, formálni, koholni, p. o. új szokat; st. zielen, z. B. das ist auf mich gemünzt, ezzel réám czéloznak, réám van a' ezézés.
 Münzer, der, pénzverő ember.
 Münzfälscher, der, pénzhamisító.
 Münzfreiheit, die, pénzverés jussa.
 Münzfuß, der, pénzbecsszabás.
 Münzgerechtigkeit, die, pénzverés jussa.
 Münzhaus, das, die Münze, pénzverőház.
 Münzkennner, der, pénzhezértő.
 Münzkennntnis, die, Münzkunde, pénzhezértés.
 Münzmeister, der, pénzverő mester.
 Münzordnung, die, pénzverési rendelés.
 Münzprobe, die, pénzpróba.
 Münzrecht, das, pénzverés jussa.
 Münzsorte, die, pénznem.
 Münzstadt, die, pénzverő város.
 Münzstempel, der, Münzeisen, das, pénzverővas, pénzbélyeg.
 Münzverfälscher, der, pénzhamisító, pénzrontó, hamis pénzverő.
 Münzwardein, der, (Münzquardein), pénzmérő, t. i. a' pénzverőházban.
 Münzwesen, das, pénzt illető dolog v. dolgok, pénzbéli dolgok.

Mürbe, adj., st. morsch, locher, purha, parázs, porhanyó; st. weich, lágy, puha, p. o. hús, gyümölcs; trop. nachgiebig, engedő, engedelmes; st. matt, lankadt, bádjadt; mürbe machen, ellankasztani, megpuhatolni, elbádjasztani.

Mürbigkeit, die, Locherheit, purhanyóság, parázsság; lágyság, puhaság.

Mürriſch, adj., morgó, durczás, komor; haragos, kedvetlen; adv. durczásan, haragosan.

Müſſen, d. i. nothwendig ſeyn, kelleni tartozni, szükségesképpen kelleni, megkelleni lenni; ich muß, du mußt, er muß, nékem kell, v. én tartozom, neked kell v. te tartozol, neki kell v. ő tartozik; ich habe es ihm befohlen, er muß es thun, magparancsoltam neki, tartozik megcselekedni; wir müſſen das thun, was die Aeltern befehlen, azt kell cselekednünk, a' mit a' szüleink parancsolnak; ich muß jetzt geben, már most el kell mennem; müſſen wird in manchen Fällen im Ungariſchen gar nicht ausgedrückt, z. B. in den Redensarten: es müſſte denn, ich, du, er müſſte denn, haneha; das Gedächtniß nimmt ab, du müſſteſt es denn üben, az emlékezet fogy, haneha azt gyakorlod; oder gleichsam fragend, z. B. Sie müſſen aber auch kommen, de az Úr is eljöjjön; wie viel muß es wohl kosten? ugyan mi lehet az ára? was muß der wollen? valyon mit akar az.

Müſſig, adj., geſchäftlos, üres, dologtalan, foglalatosságtalan, munkátlan; müſſig ſeyn, heverni, semmit se csinálni; eine müſſige Stunde, üres óra; müſſig geben, henyélni; st. überflüſſig, feleslegvaló, kellenlen heverő; st. ruhig, gleichgültig, heverő, részt nem vevő, tunya; adv. dologtalanul, heverve.

Müſſiggang, der, heverés, henyélés, korhelység, dologtalanság; ſich dem Müſſiggang ergeben, korhelységnek v. henyélésnek adni magát.

Müſſigänger, der, henyélő, heverő, korhely, henye ember.

Müſſigängerinn, die, henyélő, henye fejrőszemély.

Mütchen, das, in der Redensart: ſein Mütchen fühlen, kedvére poczkázni valakin.

Mütterchen, das, anyó; ein altes Müt-

terchen, öreg anyó, dada, agg-dada.

Mütterlich, adj., anyai; adv. anyamódra, anyai módon; mütterliches Land, d. i. Vaterland, haza, honn, születési föld.

Mulde, die, kis teknő, teknő.

Mulm, der, Fäulnis im Holze, reveség.

Mulmicht, adj., dem Mulme ähnlich, reves, szüette forma.

Mulmig, adj., Mulm enthaltend, reves, szüette.

Multiplication, die, sokszorozás.

Multipliciren, sokszorozni.

Mumie, (mumie), die, bébalzsamozott holttest, múmia.

Mumme, die, Braunsváigi ser; allor-cza személy.

Mummeln, brummen, dörmgögni.

Mummerey, die, állorczaság.

Mund, der, száj; mein Mund, a' szám; dein Mund, a' szád; sein oder ihr Mund, a' szája; die Hand auf den Mund legen, hallgatni, ki nem beszélni p. o. titkot; den Bissen jem. von Mund wegnehmen, kihúzni a' falatot valaki szájából; ſich etw. am Mund abdarben, megvonni valamit magától.

Mundart, die, beszéd mód, beszéllés mód, beszéd.

Mundbäder, der, udvari zsemlyesütő.

Mundbissen, der, falat.

Mundfäule, die, inyrothadás, iny-v. szájveszély.

Mundgeruch, der, szájbüdösség.

Mundloch, der, udvari szakács.

Mundleim, der, hidegenyv, nyálzóenyv.

Mundloch, das, száj, lyuk, valaminek szája, kezdő lyuka.

Mundmehl, das, tiszta liszt.

Mundportion, die, egy szájra v. emberre szabott étel és ital.

Mundſchenk, der, pohár; pohárnok mester.

Mundſemmel, die, lángszemlye.

Mundſtück, das, a' szájába fogzivaló része valamelly dolognak p. o. zabol, a' kantáron, szopóka, a' pipaszáron v. csutora, fúvóka a' trombitán; a' szájas része valaminek v. az a' vége, a' hol a' szája van; phr. ein gutes Mundstück haben, jó szájának lenni, sokat tudni beszélni.

Mundoorath, der, kész elöszeg.

Mundwein, der, udvari bor: kedves bor, kedves italú bora valakinek.
 Mundwerk, das, böbeszédűség.
 Munden, schmecken, tetszeni, jól esni.
 Munition, die, űbh. hadiszerek; bes. tüzelésre szükséges dolgok, p. o. ágyúk, puskapor, golyóbia.
 Munkeln, susogni, suttogni.
 Munter, adj., d. i. machend, ébrenlévő, nem alvó, imett; émett; st. unverdrossen, eleven, vidam, vidor, serény; st. freudig, vig, jókedvű; adv. elevenen, vidámon; serényen vigan, jókedvel.
 Munterkeit, die, ébrenség, imettség; elevenség, vidámság, serénység, vidorság, vigság, jókedvűség.
 Murks, der, kornyékolás.
 Murksen, kornyékolni (a' malacsról).
 Murmeln, der, dörmögő, mormogó.
 Murmeln, morogni, mormogni, dörmögni; susogni, suttogni; vom Basche, cseregni, csörögni, csergedezni mint a' patak.
 Murmeln, das, morgás, dörmögés; suttogás; csergés, csergedezés.
 Murmelthier, das, murmutér, havasi murmutér.
 Murren, morogni.
 Murren, das, morgás; mit Murren, morogva.
 Mus, das, pép, kása.
 Musche, die, Schönpflasterchen, szépitőflastrom.
 Muschel, die, das Thier mit der Schale, csiga, kagyló; die Schale des Thieres, csigateknő, csigaház.
 Muschelchen, das, csigácska.
 Muschelförmig, adj., csigaformájú.
 Muschelschale, die, csigateknő, kagylóteknő v. héjj.
 Muschelwerk, das, csigás munka, csigaformára kifaragott, kimetszett v. készített munka.
 Muse, die, Múza, Múza; die Musen, d. i. die Wissenschaften, tudományok.
 Muselmann, der, pl. die Muselmänner, Muhamed követője, Török.
 Musenberg, der, parnas v. pindusz hegye, Helikon.
 Musenfeind, der, Múza ellensége.
 Musenfreund, der, Múza barátja.
 Musensohn, der, tanuló ifjú, tanuló.
 Musciren, muzsikálni.
 Musicus, der, muzsikás, muzsikamester.
 Musik, die, muzsika; sich der Musik

widmen, a' muzsikát tudományosan tanulni; Musik treiben, mesterséget űzni a' muzsikából; darin Unterricht geben, tanítani valakit muzsikára; etwas in Musik setzen, valamit muzsikára tenni v. készíteni; das, was durch die Kunst hervorgebracht wird, muzsika; Musik machen, muzsikálni; jem zu Ehren eine Musik anstellen, valakit muzsikával megtisztelni.
 Musikalien, die, muzsikanóták v. darabok.
 Musikalisch, adj., muzsikai; erfahren in der Musik, muzsikatudó, muzsikához értő; musikalisch seyn, muzsikálni tudni, játszani valamely muzsikát, érteni a' muzsikához; musikalischer Gehör haben, muzsikára vált fülének lenni; adv. muzsikai módon.
 Musikant, der, muzsikás; muzsikamives, a' ki mesterséget űz a' muzsikálásból.
 Musik-Direktor, der, muzsika társaság igazgatója, muzsika főmester.
 Musik-Text, der, muzsika szöveg.
 Musik-Verein, der, muzsika egyesület, muzsikai egyesült társaság.
 Musik-Verstandig, adj., muzsikához értő.
 Musik-Arbeit, die, Mosaik, mozaik, színes kövekből kirakott kép v. munka.
 Muskat, die, Muskatennuß, szerecsendió.
 Muskatellerbirn, die, muskotály körtvély.
 Muskatellertraube, die, muskotály szőlő.
 Muskatellerwein, der, muskotálybor.
 Muskatennaum, der, szerecsendiófa.
 Muskatennablütze, die, szerecsendióvirág.
 Muskel, die, szálashús, inashús; die Muskeln, inazat.
 Muskelband, das, rugóin.
 Muskelkraft, die, test ereje.
 Muskete, die, puska, hosszúpuska.
 Musketenflugel, die, puskagolyóbia.
 Muskettier, der, német gyalogkatona, köz. muskatéros.
 Muskulös, adj., szálashúsos, inashúsos.
 Mus, das, von müssen, kéntelenség; es ist eben kein Mus, nem éppen elmúlhatatlanság; phr. Mus ist ein bitter Kraut, nagyon fűlértő szó az a' meg kell lenni.
 Musse, die, üresség, üres idő a' mun-

kától, érkezés valamire; Muſe ba-
ben, ürességének lenni, érkezni v.
ráérni valamire; ſeine Muſe dem
Studiren widmen, üres idejét a' ta-
nulásra fordítani; mit Muſe, ráér-
ve.

Muſicht, adj., kásás, pépes.

Muſter, daſ, muſtra, remekpélda va-
lamiból, valamire; trop. Vorbild,
Exempel, példa p. o. a' virtusnak;
ſt. Probestück, próbamuſtra, mutató,
mivpélda.

Muſterbuch, daſ, mivpéldakönyv, mu-
strakönyv.

Muſterhaft, adj., példás, remekpéldás,
követésre méltó.

Muſterkarte, die, muſtratóbla, muſtra-
könyvecske.

Muſterliſte, Muſterrolle, die, (beim Mi-
litär), katonanévlijstrom, katonák
lajstroma.

Muſterplatz, der, hadvizsgáló hely.

Muſterſchule, die, követendő muſtraos-
kola.

Muſtern, beſ. von Truppen, rendre
vizsgálni: p. o. a' sereget v. hadat,
próbára v. remekre vizsgálni, p. o.
a' katonákat, ruhát, ſegyvert, éo.
(köz. muſtrálni).

Muſterung, die, rendvizsgálás, had-
vizsgálás, hadvizgálat; Muſterung
halten, rendrevizgálni.

Mutation, die, változás.

Muth, der, kedv; gutes Muthes ſeyn,
jó kedvel lenni vigan lenni; ſt. Ent-
ſchloſſenheit, bátorság, bátor szív,
bizakodó bátorság, bizakodás; Muth
faſſen, neki hátorodni; den Muth
ſinken laſſen, csüggedni, bátorságát
elveszteni; ſt. Nachbegierde, z. B.
ſeinen Muth kühlen, boſszúját tölte-
ni p. o. valakin.

Muthig, adj., beherzt, bátor, bá-
torszívű; ſt. munter, wild, lebhaft,
jó kedvű, vidám, p. o. ló; adv.
bátran, bátorszívvél.

Muthigkeit, die, ſt. Muth, bátorság;
ſt. Lebhaftigkeit, z. B. eines Pferdes,
elevenség, vidámság, jó kedvűség,
a' ló ſzilajsága.

Muthloſ, adj., bátortalan, csüggedt,
kedvetlen, csüggedt elméjű; adv.
bátortalanul, csüggedtve, elcsüggedt-
ve, kedvetlenül, elkedvetlenedve.

Muthloſigkeit, die, csüggedtség, bá-
tortalanság, elkedvetlenedés, ked-
vetlenség, rossz kedvűség.

Muthmaſſen, gyanítani, vélni valamit,
hozzávetni valamihez.

Muthmaſſlich, adj., gyanítható, hoz-
závethető, vélhető; adv. gyanítha-
tólág, vélhetőleg, gondalomra.

Muthmaſſung, die, hozzávetés, gya-
nítás velemény.

Muthvoll, adj., merész, igen bátor,
bátorsággal teljes: adv. teljes bátor-
sággal, merészen.

Muthwille, der, Muthwilligkeit, die,
pajkosság, csintalanság, vásottság;
auſ Muthwilligkeit, pajkosságból,
csintalanságból; Muthwilligkeit trei-
ben, pajkoskodni, csintalankodni.

Muthwillig, adj., pajkos, csintalan,
vásott, adv. pajkosan, csintalanul
ſich muthwillig inſ Verderben ſtürzen,
készakartva vesztére sietni.

Mutter, die, anya, ſzülő anya; trop.
von bejahrten Perſonen, anya; oder
ſolchen, die Mutterſtelle vertreten, z.
B. die Fürſtinn eines Landes, anya
p. o. az országnak; daſ, waſ den
Grund deſ Daſeyns und der Fort-
dauer eines Andern enthält, z. B. die
Philosophie iſt die Mutter aller edlen
Künſte, a' filozófia anya minden
más tudományoknak; bei Thieren,
nöſtény, anya, az állatok közt; ſt.
Bärmutter, Mutterlieb, bei Menſchen
und Thieren, méh, anyaméh, nádra;
Mutter, die, der Bodensaß beim Wein
und Eſſig, ágya a' bornak és eczet-
nek; Schraubenmutter, srófanya.

Mutterader, die, vastag anyaér,
rózsaér.

Mutterallein, oder in der gem. Rede,
mutterſelig allein, adv. egyedül
maga.

Mutterband, daſ, nádraheveder.

Mutterbeſchwerde, die, nádrakórság,
nádragörcs.

Mutterbiene, die, anyaméh.

Mutterblume, die, magnakvaló virág.

Mutterbruch, der, méhszakadás.

Mutterbruder, der, az anya ſerjſi test-
vérje, nagybátya.

Muttererde, die, kerti föld, veleményes
föld.

Mutterſieber, daſ, nádrahideg.

Mutterſtecken, der, méhjel, méhjegy.

Mutterfüßen, daſ, kancza csikó.

Mutterherz, daſ, anya szív.

Mutterhuſten, der, enyahurút.

Mutterkalb, daſ, üsző borjú.

Mutterkirche, die, anya ekklézsia.

Mutterkorn, daſ, anyarozs.

Mutterkrampf, der, méhgörcs.
 Mutterkraut, das, szikfű, székfű.
 Mutterkrebß, der, méhsene.
 Mutterkuchen, der, méhburok.
 Mutterlamm, das, jerkebárány, nőstény bárány.
 Mutterleib, der, méh, anyaméh; er ist von Mutterleibe an blind, születésétől fogva vak.
 Mutterliebe, die, anya szeretet; Liebe gegen die Mutter, anya erántvaló szeretet anyaszeretet.
 Mutterloß, adj., d. h. ohne Mutter, anyátlan, anyátlan árva; der Mutter beraubt, anyától megfosztatott.
 Muttermaal, das, anyaméhjel, anyajel, velünk született jegy.
 Muttermilch, die, anyatej.
 Muttermörder, der, anyagyilkos.
 Muttermord, der, anyagyilkosság.
 Muttermund, der, méhszáj.
 Mutternacht, adj., anyaszületett meztelen.
 Muttername, der, anya név.
 Mutterpferd, das, kancza, kanczaló.
 Mutterschaf, das, anyajuh, juh.
 Mutterscheide, die, méhvászték.
 Mutterschoß, der, anyai kebel.
 Mutterschwein, das, kocza, koczadisz-nó, emegöme.
 Mutterschwester, die, az anya testvérnénje v. öccse, nagy néne.
 Mutterseele, die, ember, lélek, teremtés; in der Rede, es war keine Mutterseele da, egy lélek v. egy teremtés se volt ott, v. senki se volt ott.
 Muttersinn, der, anyai érzés v. indulat.
 Muttersöhnchen, das, anya kedvese, anyás gyermek.
 Muttersprache, die, anyai nyelv; meine Muttersprache ist die Ungarische, anyai nyelvem a' magyar nyelv; d. i. Stammsprache, z. B. die lateinische Sprache ist eine Muttersprache in Ansehung der Italienischen, Französischen und Spanischen Sprache, a' deák nyelv anyanyelv az Olasz, Francia és Spanyol nyelvre nézve.
 Mutterstein, der, anyaméhkő.

Mutterstoch, der, der Bienen, anyaméhkas, anyaköpű.
 Muttertheil, der, anya örökség.
 Muttertreue, die, anyai hűség.
 Muttertrompete, die, méhkürt.
 Mutterwöble, die, Mutterveilschen, das, estvelke, anya estvelke.
 Mutterwasser, das, nádravíz.
 Mutterwiz, der, természeti elméség.
 Mutterwizig, adj., elmés természetű, elmésséggel bíró.
 Mutterwurz, die, olasz arnyékfű.
 Mutterwuth, die, buja dühösség, méhv. nádradühödés.
 Mutterzimmet, der, indiai fahéj.
 Mutz, der, d. i. verstümmelter Ding, csonka, vágott farkú p. o. kutya, szamar; csonkaság.
 Muzen, kurtítani, csonkítani.
 Myopß, adj., rövidlátású.
 Myriade, die, számtalanság, sok ezer.
 Myriadenweise, adv., ezereként.
 Myrrhe, die, mirhamézga, mirhacsipa, mirha.
 Myrrhen, adj., mirha.
 Myrrhenerz, das, mirhamézga.
 Myrrhengeruch, der, mirhaszag.
 Myrrhenkerbel, der, illatos turbulya, olasz saláta.
 Myrrhensalbe, die, mirhás kenet.
 Myrthe, die, mirtus; von Myrthe, mirtus.
 Myrthenbaum, der, mirtusfa.
 Myrthenbeere, Myrthenfrucht, die, mirtus bogyó.
 Myrthendorn, der, magyalsa; egértövis.
 Myrthenkranz, der, mirtus koszorú.
 Myrthenöbl, das, mirtusolaj.
 Myrthenwäldchen, das, mirtus liget.
 Myrthenwein, der, mirtusbor.
 Myrthenzweig, der, mirtuság.
 Mysterien, die, pl. titkok, titok tudománya.
 Mythologie, die, költemény előadás a' pogány istenekről, mithológia.
 Mythologisch, adj., mithológiai, a' pogány istenekről való költeményekről illető.

N.

Nabe, die, am Nabe, kerékagy.

Nabel, der, köldök, púp.

Nabelbinde, die, köldökkötő v. szorító.

Nabelbruch, der, köldöksérülés, köldökszakadás.

Nabelförmig, adj., köldökformájú, v. szabású, köldökös.

Nabelkraut, das, köldökfű; közönséges púpvirág.

Nabeln, a' köldököt elmetzeni és megkötni.

Nabelschild, der, köldökpaizs a' csimereken.

Nabelschnur, die, köldökkötő.

Nabelstelle, die, köldökhely.

Nach, praepos. mit Dat. 1) — hoz, — hez; j. B. nach etwas langen od. greifen, valamihez nyúlni v. kapni; ich griff nach meinem Hute, a' kalapomhoz kaptam; 2) bei Namen der Länder, Städte, ic. — ba, — bo, — ra, — re; j. B. nach Rom reisen, Rómába utazni; nach Raab gehen, Győrbe menni; nach Clausenburg oder Pest schicken, Kolosvárra v. Pestre küldeni; 3) eine Gegend anzuzeigen, felé; j. B. nach Wien zu gehen, Bécs felé menni; nach Mittag zu, délfelé; 4) — ért, után; j. B. ich will nach dem Arzte schicken, majd orvosért v. orvos után küldök; 5) felől; nach jem. fragen, valaki felől tudakozni; 6) szerint, — hoz v. — hez képest; j. B. sich nach der Mode kleiden, új szokás szerint öltözködni v. viselni magát; nach dem, das es das Vermögen des Mannes erlaubte, ahhoz képest, a' mint ezt az ember értéke megengedte; 7) után, múlva; nach seinem Tode, halála után; nach einigen Jahren, egynéhány esztendő múlva; adv. után, utánna; komm du nach, jöjj utánnam v. utánnak; nach u. nach, lassan lassan, lassanként; nach der Zeit, azután.

Nachachtung, die, figyelmeztetés, ráfigyelmeztetés, p. o. parancsolatra, magát valamihez tartás v. szabás.

Nachäffen, majmolni valamit.

Nachäffung, die, majmolás.

Nachahmen, követni p. o. példáját;

eine Gewohnheit nachahmen, a' szokást himezni, utánnazni.

Nachahmer, der, Nachahmerinn, die, himező, utánnazó.

Nachahmung, die, követés, himezés, utánnazás.

Nachahmungssucht, die, követésre vágyás, himezővágy.

Nachahmungswert, Nachahmungswürdig, adj., követésre méltó.

Nachahmungswürdigkeit, die, méltó volta valaminek a' követésre.

Nacharbeit, die, folytatott v. későbbi munka.

Nacharbeiten, d. i. nach jem. arbeiten, valaki után v. szerint dolgozni; verbessern, megjobbitgatni, valamit újra és jobbitgatva dolgozni; das Versäumte einbringen, utánna dolgozni az elmúlatat, kipótolni az elmúlasztott munkát.

Nacharbeiten, das, megjavítás, javítgatás, jobbitgatás.

Nacharten, ráütni valakire, hasonlítani valakihez.

Nachartung, die, ráütés, hozzáhasonlítás.

Nachbar, der, határos, szomszéd; die nächsten Nachbarn, tö szomszédok.

Nachbarlich, adj., szomszédi, szomszéd; adv. szomszéd módra.

Nachbarschaft, die, szomszédság.

Nachbarweg, der, melleslegút.

Nachbauen, utánna v. azután építeni; den Bau fortsetzen, folytatni az építést; nachahmen, mást követni az építésben, más után építeni.

Nachbekommen, azután kapni valamit.

Nachbellen, utánna ugatni; mást követni az ugatásban.

Nachbeten, utánna mondani az imádságot; trop. más után beszélni; a' mit más beszélt azt beszélni.

Nachbeter, der, más visszahangja.

Nachbier, Halbbier, das, kőficszer, másodser, gyenge ser.

Nachbild, das, képmás.

Nachbilden, lemásolni a' képet, utánna formálni valaminek valamit.

Nachbildung, die, képmásolás.

Nachbleiben, hátra maradni.

Nachbehren, utánna fűrni, p. o. nagyobb fűróval a' kisebb helyet.

Nachbringen, utánna hozni.

Nachbrummen, utánna marmogni; marmogással himezni.

Nachdem, adv., st. hernach, azután, osztán; so wie, a' mint, mint; als da, minekutánna, midőn már.

Nachdenken, gondolkozni, valami felől.

Nachdenken, daß, gondolkozás, gondolkodás; mit Nachdenken, meggondolva; ohne Nachdenken, minden meggondolás nélkül.

Nachdenkend, adj., gondolkozó p. o. ember, elmélkedő, figyelmetességre vagy gondolásra méltó.

Nachdruck, der, Kraft, Gewicht, erő, hathatóság, bényomódás, behatás, foganat, foganatos erő; Worte ohne Nachdruck, puszta szavak; mit Nachdruck reden, nyomosan v. behatólag beszélni, fontosán szólni; vom Buche, utánna nyomtatás, másolt nyomtatás, másolás; daß gedruckte Buch, utánna nyomtatás, másolás, könyvmásolás t. i. nyomtatás által; másolt nyomtatvány, másolt könyv.

Nachdrucken, übh. újra nyomtatni valamelly könyvet, újra kinyomtatni; bes. könyvet másolni, mássát nyomtatni valamelly könyvnek t. i. a' szerző akarátja és tudása nélkül.

Nachdrucker, der, könyvmásoló, t. i. nyomtató utánnyomtató.

Nachdruckvoll, adj., nyomos, hathatos, foganatos, velős; eine nachdruckvolle Rede halten, fontos beszédet tartani.

Nachdrücken, folyvást nyomni, nyomkodni.

Nachdrücklich, adj., fontos, foganatos, hashatos; adv. hathatósan, foganatosan.

Nacheifer, der, vetélkedő iparkodás.

Nacheiferer, der, más után iparkodó v. igyekező, vetélkedve iparkodó.

Nacheifern, vetélkedve iparkodni más után, késérve vetélkedni valakivel.

Nacheiferung, die, vetélkedő igyekezet, más után.

Nacheile, die, utánna sietés.

Nacheilen, utánna sietni.

Nacheinander, adv., egymásután, rendre; st. unmittelbar, folyvást; drei Tage nacheinander kämpfen, három nap egymásután folyvást viaskodni.

Nachempfindung, die, más után érzés.

Nachen, der, sajka, csónak.

Nacherbe, der, másodörökös.

Nachernte, die, d. i. spätere Ernte, későbbi aratás a' többi után; Nachstoppelung, tarlózás, kalászszedés.

Nachernten, mások után aratni; tarlózni, kalászt szedni.

Nachessen, későbbben enni mások után; etwas zu einer Sache essen, enni valamire v. valami után.

Nachessen, daß, utóbbi étel, utóbbi fogás ételek, főzelék étel.

Nachfahren, utánna menni, p. o. kocsin, hajón ée; utánna kocsizni, szánkázni, hajókázni; st. nachführen, z. B. einer Armee Proviant u. utánna vinni p. o. eleséget hadi szereket a' tábor után; mit der Hand nachfahren, utánna kapni.

Nachfabrer, der, utánna menő, p. o. kocsin, hajón ée.; st. Nachfolger, követő, utánna következő p. o. hivatalban.

Nachfabrt, die, utánna menés, p. o. kocsival, hajóval ée. következő p. o. hivatalban.

Nachfallen, utánna esni, leesni utánna.

Nachfärben, újra megfesteni; im Färben nachahmen, mást követni a' festésben.

Nachfliegen, utánna repülni.

Nachflattern, utánna repkedni.

Nachfließen, utánna szaladni.

Nachfolge, die, utánna menés, p. o. lóháton; st. Nachahmung, követés; im Amte; következő, p. o. valaki után hivatalban.

Nachfolgen, utánna menni, t. i. gyalog, lóháton; követni valakit; in einem Amte, következni valaki után v. valaki helyébe, felváltani valakit a' hivatalban; st. nachahmen, követni, himezni; Anbänger seyn, hozzáadni magát valakihez.

Nachformen, valami szerént formálni, hozzá alkalmaztatva formálni.

Nachforschen, tudakozódni valami felől, nyomozni, nyomozgatni, kitanúlgatni valamit, utánna járni valaminek.

Nachforscher, der, tudakozó, nyomozó, kitanúlgató; mit Fragen, kitudakozó, kikurkászó.

Nachforschung, die, nyomozás, nyomozódás, nyomozgatás; durch Fragen, tudakozódás.

Nachfrage, die, Nachfragen, daß, tu-

- dakozás, kérdezés, értekeződés, tudakozódás.
- Nachfragen**, tudakozni, megtudakozni, kérdezni, tudakozódni v. értekedőzni felőle.
- Nachführen**, a) fabrend, utánna vinni, p. o. kocsin; b) fűbrend, utánna vezetni.
- Nachfüllen**, megtöltögetni, p. o. a' hiányos hordókat.
- Nachgaffen**, utánna bámúlni.
- Nachgeben**, später geben, azután adni, adni még, utóbb adni; st. nachlassen, d. i. a) nicht Widerstand leisten, engedni; z. B. der Stein gibt nach, a' kő enged, mozdul a' helyéből; b) trop. nicht widersprechen, engedni, ellene nem mondani v. nem állani többé; c) nicht aufhören wollen, szünni, tágítani rajta; nichts nachgeben, d. i. nicht nachstehen, nem alábbvaló lenni valakinél, nem engedni valakinek az előbséget, érni valakivel.
- Nachgeben**, daß, d. i. Willfährung, engedés, engedőség.
- Nachgebend**, eig., engedő; st. nachgiebig, könnyen engedő, engedelmes.
- Nachgeboren**, adj., árván lett, árván v. atya halála után született.
- Nachgeburt**, die, burok, méh burók, méh- v. nádratermés.
- Nachgehen**, eig., utánna menni valakinek, követni valakit a' menésben; von Verliebten, z. B. einem Mädchen nachgehen, utánna járni a' leányak; einer Sache obliegen, z. B. seinem Geschäfte nachgehen, eljárni delgaiban; dem Müßiggange nachgehen, korhelységnek adni magát.
- Nachgehend**, adj., azután.
- Nachgericht**, daß, utolsó fogás étel, asztal utólja.
- Nachgeschmack**, der, idegeníz.
- Nachgiebig**, adj., könnyen engedő, engedelmes; adv. engedőleg, engedelmesen.
- Nachgiebigkeit**, die, engedés, engedőség.
- Nachgießen**, tölteni még hozzá; újra tölteni; durch Gießen nachbilden, más formája szerint önteni valamit, kiönteni más szerint.
- Nachgraben**, utánna ásni; durch Graben suchen, ásva keresni, kiásni.
- Nachgraben**, daß, Nachgrabung, die, kiásás.
- Nachgras**, daß, sarjú.
- Nachgrübeln**, einer Sache, feszegetni valamit, fürkészní, kurkászní.
- Nachgrübeln**, daß, feszegetés, fürkészes, kurkászás.
- Nachgucken**, utánna nézni v. tekingetni kukucsálni.
- Nachguß**, der, második töltés v. öntés, utánna öntés; in Metall, öntött kép mássa.
- Nachhall**, der, Widerhall, hangmás, visszahangzás, térthang. Echo.
- Nachhallen**, utánna hangzani.
- Nachhängen**, z. B. dem Kummer, neki adni magát a' búnak.
- Nachheben**, d. i. hehend helfen, emelve segítni rajta.
- Nachhelfen**, segítni, hátul segítni.
- Nachher**, adv., st. bernach, azután, annak utánna; kurz nachher, kevéssel azután; lange nachher, sok idővel azután; wenige Tage nachher, kevés napok múlva.
- Nachherbst**, der, ősz utólja.
- Nachherig**, adv., azutánvaló.
- Nachhochzeit**, die, másodnapí és harmadnapí lakodalom.
- Nachholen**, utánna hozni v. vinni a' többi után; trop. einbringen, kipótolni, helyre hozni valamit.
- Nachhülfe**, die, segedelem, pótló segítség.
- Nachhüten**, utóbb legeltetni.
- Nachhuth**, die, st. der Nachtrab, a' seereg utólja; in der Wirtbschaft, második v. másodszorí legeltetés; daß Hornvieh hat die Vorhuth, daß Schafvieh die Nachhuth, a' szarvas marha legeli először a' mezőt v. rétét, azután ereszti rá a' juhót.
- Nachjagen**, einem, üzni, utánna futni, kergetni p. o. a' szaladókat; trop. eifrig nach etwas streben, hajhászni, kergetni valamit, minden módon igyekezni elnyerni.
- Nachjagen**, daß, üzés, kergetés, hajhászás.
- Nachkehren**, sepreni utánna.
- Nachklang**, der, utánna hangzás; st. Echo, térthang.
- Nachklingen**, vissza v. utánna hangzani visszaadni a' hangot.
- Nachklettern**, utánna mászni.
- Nachklimmen**, idem.
- Nachkömmling**, der, maradék, maradékink halálunk után, unokáing.
- Nachkönnen**, z. B. jem. nicht nachkönnen, utól nem érhetni, el nem érhetni valakit, nem érni valakivel.

Nachkomme, der, st. Nachfolger, j. B. im Amte, hivatalba következő, valaki után; d. i. Verwandte, welche in absteigender Linie folgen, maradék, pl. die Nachkommen, a' maradékunk, kik utánunk élni fognak.

Nachkommen, d. i. folgen, utánna menni valakinek, utánna jönni; st. gleichkommen, felérni, utólérni p. o. becsére nézve; st. einholen, elérni, utólérni; trop. st. befolgen, követni, betölteni, teljesíteni, p. o. valaki parancsolatját; seinem Versprechen nachkommen, ígéretet teljesíteni, azavát megtartani; seiner Pflicht nachkommen, kötelességének eleget tenni.

Nachkommenschaft, die, maradék, utánunk következő nemzetségünk, atyánkfiai.

Nachkriechen, utánna mászni.

Nachkünsteln, utánna mesterkélni, mesterségesen utánna csinálni v. hímezni.

Nachlassen, utánna dadogni, rebegni v. gagyogni.

Nachlass, der, Verlassenschaft, hagyomány, hagyott jószág; Erlassung, megengedés.

Nachlassen, st. hinterlassen, hagyni maga után; nicht fest halten, j. B. in Geil, tágitni valamin, megereszteni, p. o. gyeplőt; etwas aufgeben, engedni valamit p. o. jussából, summából; vermindern, alább hagyni valamiben, szűnni valamennyire, mint p. o. a' szélvész, csendesedni; die Kälte läßt nach, alább hágy a' hideg, enyhül az idő; die Krankheit läßt nach, enyhül v. tágit a' betegség; der Zorn läßt nach, csendesedik a' harag; das Feuer, der Wind läßt nach, lohad v. szűnik a' tűz, csendesedik a' szél; nicht nachlassen zu bitten, nem szűnni meg kérni.

Nachlassen, das, d. i. Hinterlassung, maga után hagyás; das Voderlassen, megeresztés, tágitás; Verstattung, elengedés; Verminderung der Ansprüche, alábbhagyás valamiben, állás valamitől.

Nachlassenschaft, die, hagyomány.

Nachlassung, die, magaután hagyás; engedés, tágitás; alábbhagyás valamiből.

Nachlässig, adj., gondolatlan, tunya, rest; adv. gondatlanul, imígy amúgy, restül.

Nachlässigkeit, die, restség, gondatlanság, tunyaság.

Nachlaufen, utánna futni valakinek; trop. den Mädchen nachlaufen, a' leányok után járni.

Nachleben, d. i. befolgen, engedni, engedelmeskedni valakinek, — szorént élni; j. B. den Befehlen nachleben, a' törvények szerént élni, azokhoz szabni magát.

Nachlegen, j. B. Holz, több fát rakni hozzá, nem hagyni a' tüzet elaludni.

Nachlese, die, auf den Feldern, tarlózás; in Weinbergen, bilingérezés, bengézés.

Nachlesen, tarlózni; bengézni, bilingérezni.

Nachlesen, nachschlagen und lesen, j. B. ein Buch, elolvasni, utánna keresni a' könyvből valamit, kikeresni és olvasni; más után olvasni valamit.

Nachlesen, das, más után olvasás.

Nachliefern, utánna küldeni v. pótolni t. i. az elmaradtat.

Nachmachen, követni, mását csinálni v. készíteni; majmolni.

Nachmadd, die, Grummet, sarjú.

Nachmähren, sarjút kaszálni.

Nachmalen, másolni a' festést, festésről festeni.

Nachmalig, adj., azutánni, azutánvaló, későbbi; von Personen, következő, az utánnaváló.

Nachmalß, adv., azután, annak utánna.

Nachmarschieren, von Truppen, a' se- reggel utánna menni.

Nachmessen, újra meg v. felmérni, utánna mérni, p. o. valami portékát, újra v. ismét felmérni p. o. az életet, búzát.

Nachmittägig, adj, délutánni, déleesti adv. délután.

Nachmittag, der, délutáni idő, déleesti idő, délután.

Nachmittags, adv., délután, délesten.

Nachmittagsbesuch, der, délutánni látogatás.

Nachmittagschlaf, der, déleesti álm.

Nachmittagsstunde, die, déleesti óra.

Nachmittagszeit, die, déleesti v. délutánni idő.

Nachmüssen, d. h. gehen, kénytelenített- ni utánna menni valakinek.

Nachpflanzen, újra ültetni.

Nachrechnen, utánna gereblyélni.

Nachrechnen, berechnen, felszámolni, felvetni; jem. nachrechnen, d. i. Rechnungen durchgehen, valakinek a' számadását megvizsgálni; die Einnahme

- u. Ausgabe berechnen, számbavetni a' jövedelmet és költséget.
- Nachrechnung, die, újra öszveszámolás, számvetés, vizsgálás.
- Nachrede, die, d. i. Schlußrede, végbeszéd, befejező beszéd, berekesztő beszéd; megszólás; üble Nachrede, rossz hire neve valakinek; in üble Nachrede kommen, rossz hirbe keveredni; in üble Nachrede bringen, rossz hirbe keverni valakit.
- Nachreden, másután mondani v. beszélni; azt beszélni a' mit mástól hall valaki; st. verläumden, rosszul beszélni valaki felől, megszólítani valakit, t. i. háta megé.
- Nachredner, der, berekesztő, a' ki berekesztő beszédet tart.
- Nachreisen, jem. utánna utazni valakinek.
- Nachreisen, utánna szakasztani v. rántani; st. nachzeichnen, utánna rajzolni, lemásolni.
- Nachreiten, utánna lovagolni.
- Nachrennen, utánna szaladni, nyargalni, futni.
- Nachreue, die, megbánás, késő megbánás.
- Nachricht, tudósítás, híradás, jelentés, hír; Nachricht bekommen, tudósítást venni, tudósítani; Nachricht haben, tudósítva lenni valami felől; Nachricht geben, hírt adni valakinek, megizenni, tudtára adni, hírül adni, valamit; Nachricht eingehen, megérteni, meghallani, megtudni valamit; auf erhaltene Nachricht, vévén tudósítást; die Nachrichten lauten sehr verschieden, a' tudósítások különbözök.
- Nachrichter, der, Scharfrichter, vesztőmester, hóhér.
- Nachrichtlich, adv., z. B. nachrichtlich bekannt machen, kihirdetni, hírül adni, hírré adni.
- Nachrollen, utánna lengoregni.
- Nachrudern, utánna evezni.
- Nachruf, der, végszó, végső szó, utolsó szava a' haldoklónak; st. Nachruhm, fennmaradó hír.
- Nachrufen, utánna kiáltani valakinek.
- Nachruhm, der, fennmaradandó hír név.
- Nachrücken, utánna nyomni, tolni v. taszítani.
- Nachrühmen, hátamegé dicsérni, dicsérettel emlegetni, t. i. hátamegé.
- Nachsäen, később vetni, később utánna vetni az első vetésnek.
- Nachsagen, etwas, gut oder böse, hátamegé mondani valakinek, t. i. jót v. rosszat, róla megvallani valamit; st. nachsagen, elbeszélni a' mit mástól hallot az ember.
- Nachsagen, újra v. még egyszer megszöni.
- Nachsameln, öszveszedni, öszveszedgetni más után a' mit elhagyogatott.
- Nachsatz, der, következő tétel v. mondas, következő.
- Nachschall, der, visszahangzás.
- Nachschallen, visszahangzani.
- Nachschauen, utánna nézni v. tekinteni; st. nachsehen, megnézegetni, megvizsgálni.
- Nachschauen, daß, utánna nézés v. tekintés; megnézegetés, megvizsgálás.
- Nachschicken, utánna küldeni.
- Nachschicken, tovább taszítani; utánna tolni, nyomni.
- Nachschießen, st. nachsagen, z. B. Geld, kipótolni a' summát, hozzá adni még; nach jemanden schießen, valaki után löni, t. i. a' sorban; utánna löni valakinek; utánna menni sebesen; utánna robanni v. esni, utánna nőni hirtelen.
- Nachschiffen, hajóval utánna menni, utánna hajózáni.
- Nachschlag, der, (Musik), utánnaütés, t. i. a' muzsikában.
- Nachschlagen, z. B. Geld, mását venni, p. o. pénznek; im Bergbaue, durch Graben aufsuchen, kiásni, ásva keresni; im Buche nachschlagen, kikeresni valamely helyet a' könyvben, a' könyvből; von einer Uhr, másolni az ütést, verést, újra elűtni p. o. az órát.
- Nachschlagung, die, z. B. des Geldes, másolt verése, p. o. a' pénznek; ásva keresés; fel-v. kikeresés, p. o. a' könyvben.
- Nachschleichen, utánna lopózkodni, suhanni.
- Nachschleppen, utánna v. maga után húzni v. hurczolni.
- Nachschlüssel, der, tolvajkulcs.
- Nachschmad, der, idegen iznyom.
- Nachschmeden, idegen iznyomot hagyni a' szájában, idegen ízének lenni, szamatjának lenni.
- Nachschneiden, mását metszeni, forma szerint vágni, metszeni, utóbb v. azután metszeni v. vágni.
- Nachschnitt, der, másolt metszés.

Nachschreiben, *z. B. nach einem Formular schreiben*, mássát írni valaminek; *etwas Gesagtes aufschreiben*, leírni; *a' mit valaki mond*, utánna írni valakinek valamit; *das Versäumte nachholen*, az elmulatottat leírni; *jemanden einen Brief nachschicken*, utánna írni valakinek, levelet küldeni utánna.

Nachschreiber, *der*, utánna író.

Nachschrift, *die*, másolt írás; írásba másolt beszéd, predikáció; utóírás, *p. o. a' levélben*.

Nachschreien, utánna kiáltani *v. kiabálni* valakinek.

Nachschützen, feltölteni, *p. o. másod ízben*.

Nachschuß, *der*, utóbbi lövés; pótló fizetés.

Nachschwarm, *der*, második raj.

Nachschwimmen, utánna úszni.

Nachschwören, más után esküdni.

Nachsegeln, utánna evezni.

Nachsehen, utánna nézni; **Fehler nachsehen**, elengedni, elnézni *p. o. lágy-ságból valaki hibáját*; *nach etwas sehen*, *um es zu untersuchen*, utánna látni valaminek, vigyázással lenni valamire; *st. untersuchen*, megvizsgálni valamit, megnézni, megtekinteni.

Nachsehen, *das*, vigyázat, vizsgálat; elnézés; *das Nachsehen haben*, *d. i. a) nichts erhalten*, megcsalatozni, felsülni, semmit sem nyerni; *b) st. nachsehen*, elmellőztetni.

Nachsenden, utánna küldeni.

Nachsehen, *eig.* utánna tenni, hátrább tenni; *uneig.* kevesebbre becsülni valamit, utánna tenni becsére nézve; *st. verfolgen*, *z. B. einem nachsehen*, valakit kergetni, utánna eredni valakinek.

Nachsehen, *das*, **Nachsehung**, *die*, utánna tevés; *trop.* lealacsonyítás, megvetés; **Verfolgung**, üzés, kergetés, utánna eredés, szaladás.

Nachlicht, *die*, engedelem, engedés, lágy-ság; **Nachlicht haben**, engedelemmel lenni valaki eránt, engedni valakinek, megengedni.

Nachlichtig, *adj.*, **nachlichtsvoll**, engedő, sokat elengedő, engedékeny, kedvező, kémélő, engedékeny, lágy, *p. o. atya*; *adv.* kedvezve, kémélve.

Nachsingen, más után énekelni; valakit az éneklésben követni.

Nachsinfen, utánna rogyni *v. hanyat-lani*.

Nachsinnen, eszmélődni, gondolkozni valamin.

Nachsinnen, *das*, eszmélődés, gondolkozás.

Nachsommer, *der*, másodnyár, nyár utólja.

Nachsorge, *die*, azutánvaló gondoskodás.

Nachspähen, kémlelődni utánna.

Nachspiel, *das*, másodjáték, berekesztő játék, *p. o. a' játékszínen*; *in der Russl.* utóljáték.

Nachspielen, utánna játszani, azután *v. későbbben* játszani, másodikat játszani; *spielend nachahmen*, játszva hímézni valamit.

Nachspöten, hátamegé kicsúfolni, kigúnyolni; gúnyolva majmolni valamit.

Nachsprechen, utánna mondani valamit valakinek; követni más szavát.

Nachsprengen, utánna vágatni *v. nyargalni*.

Nachspringen, utánna ugrani.

Nachspüren, utánna nyomozni.

Nachspüren, *das*, **Nachspürung**, *die*, nyomozás.

Nachspürer, *der*, nyomozó.

Nachstechen, utánna metszeni, kimetszeni más metszés után.

Nachstehen, *folgen*, következni, *besond. in partic. nachstehend*, következő, következőd; *p. o. levél*; *dem Range nach*, utánna lenni *v. állani*, alábbvaló lenni.

Nachstellen, *eig.* utánna tenni *vagy helyheztetni*; *besonders von Jägern*, lesben lenni *v. állani*, lest vetni valaminek; *uneig. durch List zu bekommen suchen*, leselkedni valamire.

Nachsteller, *der*, lesben álló, leselkedő.

Nachstellung, *die*, les, leselkedés.

Nachsterben, utánna halni meg valakinek.

Nachsteuer, *die*, adópótlás, pótlóadó.

Nachsteuern, pótolni az adót, ráfizetni még a' fizetett adóra.

Nachstich, *der*, másodmetszés, metszés mássa.

Nachstoßen, másodszor is megtörni valamit; megújítani a' taszítást *v. dőfést*.

Nachstreben, *einer Sache*, rajta lenni valamin; *jemanden nachstreben*, igyekezni valaki után, vetélkedni valakivel.

Nachstrebung, *die*, igyekezet, vetélkedés, iparkodás.

- Nachstreuen**, újra hinteni, még egyszer hinteni.
- Nachstürzen**, utánna rohanni vagy esni, bukni; schnell folgen, sebességgel utánna menni.
- Nachsuchen**, meg- v. felkeresni, kikeresni valamit, p. o. valamelly könyvből; anhalten um etwas, valamit kérni, valamiért kéressel folyamodni, p. o. hivatalért.
- Nachsuchen** daß, kikeresés, fel- v. megkeresés; kérés.
- Nacht**, die, éj, éjtszaka; tiefe Nacht, éjtszaka; bei Nacht, éjjel, éjtszakának idején; bei anbrechender Nacht, besetétedéskor; mitten in der Nacht, éjszéken; spät in die Nacht hinein, késő éjjelig, p. o. dolgozni; Tag und Nacht, éjjel nappal; die Zeit, wo die längste Nacht ist, télkezdet; jemanden gute Nacht wünschen, valakinek jó éjtszakát kívánni; trop. Unwissenheit, homályosság, setéség, tudatlanság.
- Nachtanzen**, valaki után tánczolni; valakit a tánczban követni.
- Nachtarbeit**, die, éjjeli munka, éjjel dolgozás, éjtszakázás.
- Nachtarbeiter**, der, éjtszakázó; Ausräumer heimlicher Gemächer, árnyékszéktisztító.
- Nachtbeden**, der, éjjeli edény.
- Nachtbrod**, daß, Nachtbrod essen, vacsora.
- Nachdieb**, der, éjjeli tolvaj.
- Nachten**, estveledni, éjjeledni.
- Nachteule**, die, bagoly; die große Nachteule, fejes bagoly.
- Nachtsalter**, der, pille.
- Nachtsfeuer**, der, éjjeli tűz v. tüzelés.
- Nachtsfrost**, der, éjjeli fagy.
- Nachtgedanken**, die, éjjeli gondolatok, éjjeli elmélkedések.
- Nachtgeist**, der, kísértet.
- Nachtgeschirr**, daß, éjjeli edény.
- Nachtgespenst**, daß, éjjeli ijesztő.
- Nachtgleiche**, die, éjnapegyenlőség, éjnapegyezés.
- Nachthäubchen**, daß, hálófököttöcske.
- Nachthaube**, die, háló fökötő vagy fejkötő; hálósipka.
- Nachtheil**, der, kár, ártalom, rövidség, hátramaradás, veszély, sérelem; jemanden Nachtheil verursachen, kárára lenni, rövidséget okozni valakinek; Nachtheil erleiden, kárt vallani, hátramaradást szenvedni.
- Nachtheilig**, adj., káros, ártalmas, veszedelmes; adv. károsan, kárával, kárára valakinek.
- Nachthemde**, daß, hálóing.
- Nachtherberge**, die, éjjeli szállás, hálás.
- Nachthun**, nachmachen, más után csinálni valamit; nachahmen, követni valakit, himezni.
- Nachtigall**, die, filemile, fülemile.
- Nachtisch**, der, asztal utólja, csemege ételek, melyeket az ebéd végén adnak fel.
- Nachtjagd**, die, éjjeli vadászat.
- Nachtkerze**, die, éjjeli gyertya; eine Pflanze, csészekürt (virág); borgyókér.
- Nachkleid**, daß, hálórúha.
- Nachtlager**, daß, hálóhely v. ágy, fekvőhely, fekvés; éjjeli hálás.
- Nachtlampe**, die, éjjeli lámpa, mécs.
- Nachtlaterne**, die, éjjeli lámpás.
- Nachtlicht**, daß, éjjeli világ v. gyertya.
- Nachtluft**, die, éjjeli szellő, levegő.
- Nachtmahl**, daß, vacsora.
- Nachtmotte**, die, moly.
- Nachtmücke**, die, fénybogár.
- Nachtmüge**, die, hálósüveg v. sipka.
- Nachtmusik**, die, éjjeli muzsika, éjzene.
- Nachtrab**, der, hadvégsereg; hadzáró csapat, a sereg utólja; den Nachtrab bilden, machen, hadrekesztő védcsapatot tenni v. védcsapat lenni.
- Nachtrabe**, der, éjjeli gém, halálmadár.
- Nachtraben**, utánna lovagolni.
- Nachtrachten**, jemanden, utánna igyekezni, iparkodni, törekedni; st. nachstellen, leselkedni.
- Nachtrag**, der, Nachtragzahlung, die, pótló fizetés, pótláspénz, utóbbi hozzáadás; Ergänzung. z. B. zu einem Buche, pótlás, toldalék, hozzáadás p. o. könyvhöz, írt munkához ée.
- Nachtragen**, vinni, hordozni valaki után; st. nachzahlen, hozzáadni, pótlani; st. ergänzen, kipótolni valamit, utánna pótolni; trop. st. sich rächen, kitölteni valakin bosszúját.
- Nachtragung**, die, utánna vivés, v. hordás; hozzáadás, pótlás.
- Nachtreiben**, utánna hajtani a seregnek a márhat v. barmot.
- Nachtreise**, die, éjjeli utazás.
- Nachtriegel**, der, éjjeli tolózár.
- Nachtrillern**, utánna remegtetni hanggal.
- Nachtrinken**, valaki után inni.
- Nachtroß**, der, éjjeli köntös.
- Nachtruhe**, die, éjjeli nyugalom.
- Nachtrunde**, die, éjjeli kerülés; éjjeli kerülök.

Nachts, adv., éjjel, éjtszaka.
 Nachtschatten, der, csucsór.
 Nachtscherben, der, éjjeli edény.
 Nachtschmauß, der, éjjeli vendégség.
 Nachtschwalbe, die, lappartyú, kecskefejő.
 Nachtschwärmer, der, éjjeli kóborló v. tobzódó.
 Nachtschwärmerci, die, éjjeli tobzódás.
 Nachtschweiß, der, éjjeli izzadás.
 Nachtsille, die, éjjeli csendesség.
 Nachtsüß, daß, éjjeli tárgy rajzolatja v. képe.
 Nachtsüßl, der, éjjeli árnyékszék.
 Nachtsunde, die, éjjeli óra.
 Nachttbau, der, éjjeli harmat.
 Nachttisch, der, öltöző és vetkező asztal a' fejeárszemélyeknél.
 Nachttopf, der, éjjeli medencze, vízelőedény.
 Nachttuhr, die, éjjeli óra.
 Nachtviole, die, estike, estvelke.
 Nachtvogel, der, éjjeli madár.
 Nachtwache, die, éjjeli őrállás v. vigyázás; éjjeli vigyázók vagy őrállók, strázsa; Nachtwache halten, éjjeli őron állani, strázsán lenni.
 Nachtwächter, der, éjjeli őr, őrálló, őrző.
 Nachtwanderer, Nachtwandler, der, holdas, holdkórságos.
 Nachtsche, die, éjjeli dorbézolás v. tobzódás.
 Nachtszeit, die, éjjeli idő, éjtszaka.
 Nachwachsen, utánna nőni; megnőni a' többi után.
 Nachwägen, újra megmérni valamit t. i. fontal.
 Nachwagen, sich, utánna mérni menni.
 Nachwandeln, követni valakit a' ménésben.
 Nachwaten, utánna gázolni.
 Nachweh, daß, die Nachwehen, d. i. Schmerz nach der Geburt, maradvány fájdalom; szülés utánni fájdalom; trop. empfindliche Folgen, kedvetlen, v. szomorú következtések.
 Nachwehen, utánna fújni v. lengedezni.
 Nachwein, der, löre, csigér.
 Nachweisen, eligazítani valakit valamiben, ráigazítani az útra, megmutatni, utat ée.
 Nachweisung, die, el- v. ráigazítás, megmutatás.
 Nachwelt, die, maradék, maradékink, a' késő nyom v. világ.
 Nachwerfen, utánna hajítani, hajigálni, vetni, dobni.

Nachwinken, utánna integetni p. o. fővel, kézzel.
 Nachwinter, der, tél utólja, másodszori tél.
 Nachwirken, von Arzneien, későbbben adni v. mutatni ki erejét és hathatosságát.
 Nachwollen, z. B. gehen, utánna akarni menni.
 Nachwuchs, der, utóbbi növés; trop. von Menschen, gyermekek, fiak, csemeték.
 Nachwunsch, der, végső kívánás.
 Nachwünschen, jó kívánással eresztetni el valakit.
 Nachzahlen, utánna fizetni; későbbben ráfizetni a' mi elmaradt.
 Nachzählen, újra megszámlálni valamit.
 Nachzeichnen, utánna rajzolni, lerajzolni róla.
 Nachzerren, maga után rántani.
 Nachziehen, maga után húzni; utánna költözni, v. menni p. o. lakni.
 Nachzug, der, st. Nachtrab, utóljáró sereg csapat; daß Nachfolgen, utánna menés v. költözés.
 Nachzügler, die, az utánna menő sereg, késérők.
 Nachen, der, nyak, nyakszirt; den Feinden auf den Nachen sitzen, a' hátába lenni az ellenségnek; jemand. Nachen beugen, valakinek a' nyakasságát megtörni.
 Nadt, nadtet, nadtend, adj., mezitelen, meztelen; st. Pahl, von Feldern, Hügeln, kopasz, p. o. mező, hegy; auf der nadtten Erde sitzen, a' száraz földön ülni.
 Nadttheit, die, mezitelenség, meztelenség.
 Nadel, die, tű, tű; die Nähnadel, varró-tű; Stednadel, gombostű; Stricknadel, kötőtű; trop. sich mit der Nadel nähren, tüvel v. varrással keresni kenyeret; etwas mit der heißen Nadel nähren, imígy amúgy nyakra főre varrni valamit; von Nadelholz, tűformalevél, p. o. fenyőlevél.
 Nadelbüchse, die, tűtartó.
 Nadelgeld, daß, tűrevaló pénz.
 Nadelholz, daß, tűlevelű fa, p. o. a' fenyőfák.
 Nadelkissen, daß, tűtartó vánkoska.
 Nadelknopf, Nadelkopf, der, tűgomb v. gombja.
 Nadelöhr, daß, tű foka vagy lyuka.
 Nadelspitze, die, tűhegy v. hegye.

Nadelmacher, Nader, der, tűcsináló, tűs, tűs.

Näher, der, d. i. Bobrer, fűró, fűrű.

Näberschmied, der, fűrűkovács.

Nächst, adv. et praep., d. i. sehr nahe, legközelebb valamihez, mellett, igen közel; er saß nächst mir, igen közel ült hozzám; dem Range nach, után; nächst dir ist er mir der liebste, te utánad őtet leginkább szeretem; der Zeit nach, legközelebb, a' minap; nächst dem, adv. mellett, azonkívül.

Nächste, (der, die, das), adj., legközelebb való p. o. út, atyafi ée; der Zeit nach, legközelebbvaló, az első, a' legelső; der Ähnlichkeit nach, leginkább közelítő v. hasonló; mit nächsten, a' napokban, legközelebb.

Nächste, der, oder mein Nächster, felebarát, felebarátom.

Nächstenliebe, die, felebaráti szeretet.

Nächstens, adv., legközelebb, minél előbb.

Nächstfolgend, adj., a' legközelebbi.

Nächtlich, adj., éjjeli, éjszakánkéntvaló, éjszakái; adv. éjszakánként, éjjelenként.

Nägeln, das, an Händen und Füßen, körömöcske; von Metall, szegecske, kis szeg.

Nägelein, das, st. Nelke, szegfű; Gewürz = Nägelein, st. Gewürznelke, szegfű virág, szegfű.

Nähe, die, közellétel, közelség, szomszédság; in der Nähe, közel, a' szomszédságban; aus der Nähe, közlről, a' szomszédságból.

Nähen, varrni.

Nähen, das, varrás.

Näher, adj., közelebbvaló, közelebbi; adv. közelebb; p. o. jönni v. lépni.

Näher, sich, közelíteni, közelebb menni v. jönni; ähneln, közelíteni valamihez t. i. a' hasonlatosságban, hasonlítani.

Näherrecht, das, a' közelebbség jussa.

Nähstissen, das, varróvánkös.

Nähnel, die, varrótü.

Nähren, der, varró ráma.

Nähren, táplálni, tartani; sich von Fischen nähren, hallal élni; Wachsthum ic. geben, nevelni, táplálni.

Nährer, der, tápláló.

Nährstand, der, munkás v. mives rend.

Nähstule, die, varróiskola.

Nähstide, die, varróhelyem.

Nähsterei, die, varrás; varrott dolog.

Nähsterrin, die, varró asszony.

Nähstisch, der, Nähstul, varróasztal.

Nähzeug, das, varró eszköz, varrni-
való matéria.

Nählich, adj., st. derselbe, dieselbe, dasselbe, mit dem Artifel der, die, das Nähliche, ugyan az, ugyan azon, ugyan az az; adv. tudniillik, tudnillik, ugymint.

Nähsthen, das, kis tál, tálacska.

Nähsthen, das, kis forradás, sebhely.

Nähsthen, das, bolondocská, kis bohó; Menschen, bangó.

Nähstinn, die, bohó asszony vagy leány, bolond, esztelen t. i. fejérszemély.

Nähstisch, adj., lächerlich, nevetséges, furcsa, bohókás; st. wunderbar, csudálatos; st. einfältig, bolondos, esztelen, balgatag; unsinnig, wahnfinnig, bolond, örült, eszement; adv. nevetségesen, furcsán; csudálatosan, különösen; balgatagúl, bolondosan, bolondúl, esztelenül.

Nähsther, der, Nähstherin, die, nyalakodó, nyalánk.

Nähsterei, die, nyalakodás; torkosság, nyalánkság.

Nähst, die, nedvesség, nyirkosság.

Nähsteln, Nähst von sich geben, nedvelni, levelni, levet adni magából.

Nähsten, naß machen, megnedvesíteni, nyirkosítani.

Nähstlich, adj., nyirkoskás, nedveskés.

Nägel, der, an den Fingern und Zehen, köröm; von Holz oder Eisen, szeg, vasszeg.

Nägelbohler, der, szegfűró, kis fűró.

Nägelbreit, adj., körömmnyi.

Nägelfell, das, im Auge, szemvég-hályog.

Nägelfest, adj., felszegezett.

Nägelförmig, adj., szegszabású.

Nägelschwür, das, körömméreg.

Nägelskopf, Nägelskopf, der, Nägelsuppe, die, szegfej, a' szeg feje.

Nägelmaul, das, szeg hely, a' szeg helye.

Nägeln, szegezni, felszegezni.

Nägeln, adj., újdónúj, újdónnatúj, vadon új.

Nägelprobe, die, körömmelvaló próba, p. o. a' görögdinnyén.

Nägelschmied, der, szegcsináló kovács.

Nägelswang, der, a' körömtöve felszálkázása.

Nägen, rágni, lerágni róla, rágicskálni, rágódni rajta, p. o. csontról a' húst; trop. dauernden bittern Rum-

mer verursachen, emészteni; mardosni, mardozgani, mint a' bánat; nagender Gewissen, a' mardosó lelkiismeret; nagende Sorgen, mardosó gond.

Nagen, daß, rágás, rágdozás; mardosás.

Nagthier, daß, rágó állat.

Nahé, adj., dem Orte nach, közelvaló, közel; näher, közelebbi, közelebb-lévő; der nächste, a' legközelebbi, legközelebb-lévő; nahe seyn, közel lenni; der Zeit nach, közellévő, közelgető; verschiedenen Verhältnissen nach, közérőlvaló, p. o. atyafi; genau, z. B. der nächste Preis, legalsó ára valaminek; adv. vom Orte, közel; nahe bei, nahe an, mellette, közel hozzá v. nála; nahe liegen, közel lenni hozzá; nahe am Wege, közel az úthoz; nahe kommen, közelitni, közel menni v. jönni; von der Zeit, közel; der Frühling ist nahe, közelget a' tavasz; nahe verwandt seyn, közérőlvaló atyafiságban lenni valakivel; jemand. nahe kommen, d. i. ähnlich seyn, valakihez hasonlítani; daß geht mir nahe, azt fájlalom; jemand. zu nahe treten, valakit megbántani, megsérteni.

Nahen, oder sich nahen, közelitni, közelgetni; die Zeit naht heran, közelget az idő.

Nahrhaft, adj., Nahrung gebend, tápláló, táplálékony; nahrhafte Speisen, test tápláló ételek; trop. Nahrung, Unterhalt verschaffend, z. B. ein nahrhaftes Gewerbe, élelmes kézimesterség.

Nahrhaftigkeit, die, táplálékonyság; trop. z. B. einer Stadt, élelmessége, valamilyen városnak, a' hol könnyű keresni és élélni.

Nahrlos, adj., nahrungelos, nem tápláló; trop. eine nahrlose Stadt, nehéz élelmű város, mellyben nehéz keresni és élélni.

Nahrlosigkeit, die, eines Ortes, valamilyen helynek szűk élelmű volta; der Zeiten, szűk élelműsége az időnek.

Nahrung, die, táplálék, tápláló erő; z. B. Milch gibt viel Nahrung, a' téjben sok tápláló erő van; st. Nahrungsmittel, élelem, eledel, eleség; Nahrung zu sich nehmen, enni eledelt magához venni; keine Nahrung nehmen, semmit sem enni; trop. z. B. der Regen ist die Nahrung für die

Bäume, az eső táplálja a' fákat; Nahrung für den Geist, eledel a' léleknek; st. Unterhalt, élelem, eleség; seiner Nahrung nachgehen, a) élelmét keresni; b) kenyerét keresni.

Nahrungsgeld, daß, élelemre keresett pénz.

Nahrungsmittel, daß, élelem, tápláló eledel, eleség; die Lebensmittel, eleség, eledel; für Thiere, takarmány, eledel; bei einer Armee, tábori eleség; Nahrungsmittel, élelem v. kereset módja.

Nahrungssaft, der, tápláló nedv.

Nahrungssorge, die, élelem gondja; élelemrőlvaló gondoskodás.

Nahrungssteuer, die, élelemre v. keresetre vetett adó.

Nahrungsweig, der, keresett v. élelem módja.

Nacht, die, varrás, öszvevarrás helye valaminek.

Name, der, Gen. des Namens, pl. die Namen, név, acc. nevet, nevezet; mit Namen, név szerént, nevén, p. o. nevezni; was hast du für einen Namen? kinek hívják, mi a' neved; trop. st. Vorwand, z. B. unter dem Namen der Freundschaft, a' barátság, színe v. neve alatt; in jem. Namen, d. i. an dessen Statt, z. B. bitten, valakit más nevében kérni; das Urtheil anderer, über unsern Werth, név, hír név; ein berühmter Name, híres név; ein guter Name, jó hír név; nach einem Namen streben, híre névre vágyani; einen großen Namen hinterlassen, nagy hírt nevet hagyni maga után; sich einen unsterblichen Namen machen, halhatatlan nevet szerezni magának.

Namenlos, adj., eig. nevetlen; trop. unaussprechlich, kimondhatatlan, halhatatlan; st. unberühmt, homályos, nem valami nevezetes; adv. név nélkül, nevetlenül; kimondhatatlanul.

Namennenner, der, névnevező.

Namenregister, daß, névlajstrom.

Namensfest, daß, névnap, nevenapja, névnapi innep.

Namenstag, der, neve napja valakinek.

Namensverwandte, Namensvetter, der, egy néven lévő, hasonlónevű.

Namenszug, der, névbetűvonás.

Namentlich, adv., névszerént, nevezetesen, névvel, nevezet szerént.

Namhaft, adj., ansehnlich, nevezetes; nagy, szembetűnő; einen ansehnli-

den Namen habend, nevezetes, híres; adv. z. B. etwas namhaft machen, valamit névvel nevezni v megnevezni, a' nevét kimondani valaminek.

Napf, der, mély tál, medence.

Naphta, die, földbalzsam.

Narbe, die, sebhely, forradás; Narbe bekommen, beforradni, bévarasodni; trop. jede Vertiefung an Bäumen, Felsen ic., forradás; am Obste, bibe, csúcs.

Narben, z. B. Felle, mejjeszteni a' bőrt v. kaszálni, mint a' timárok.

Narbig, adj., sebhelyes, forradásos p. o. ábrázat.

Narcisse, die, nárczis.

Narr, der, ein Lustigmacher, esztelenkedő, neveltető, bohókás, neveltető bolond; einen Narren machen, bohóskodni, bolondá tenni magát; zum Narren haben, valakit bolondá tenni v. bolondnak tartani; jemand, der Mangel an Verstand verrät, ostoba esztelen, bolond, eszelős; zum Narren werden, megbolondulni; ein Narr sein, bolond lenni; ein guter Narr, szegény együgyű ember; der arme Narr, szegény bohó; wahnfinnig, eszeveszett, örült, elmejében megháborodott.

Narren, eszelősködni, bolondozni, bolondoskodni; jemand. narren, bolondnak tartani valakit.

Narrenschwätz, Narrenschwätz, das, esztelen fecsegés.

Narrenhaft, adj., bolondos, eszelős; adv. bolondul.

Narrenhaus, das, bolondok háza.

Narrenkappe, die, csörgő sapka, bolondnakvaló sapka.

Narrenmäßig, adj., bolondos.

Narrenposse, die, bolondozás, bolondoskodás; pl. Narrenpossen, esztelenségek, ostobaságok.

Narrenrede, die, bolond beszéd.

Narrenseil, das, z. B. jemand. am Narrenseil führen, d. i. ihn äffen, bolondítani, úsztatni valakit.

Narrenstreich, der, bolond tett, bolondság.

Narrentöndung, Narrentei, die, bolondság, bolondozás, esztelen tréfa.

Narrheit, die, bolondság, esztelenség; bolond cselekedet; eine Narrheit begen, valamelly ostobaságot v. esztelenséget követni el.

Naschen, nyalakodni, torkosságból megkóstolni valamit.

Naschen, das, nyalakodás, torkosság.

Naschhaft, adj., torkos, nyalakodó.

Naschhaftigkeit, die, torkosság, nyalakodás.

Naschmarkt, der, csemege piac.

Naschmaul, das, nyalánk.

Naschwerk, das, csemege nyalánság.

Nase, die, 1) orr, orr; phr. die Nase rümpfen, fintorgatni az orrát; die Nase hoch tragen, fenntartani v. hordani az orrát, döllyösködni; eine feine Nase haben, hamar észre venni valamit; jemand. eine Nase drehen, rászedni valakit; die Nase überall hinstechen, mindenbe belé ütni az orrát; jem. eine Nase geben, megpirongatni valakit; 2) alles, was eine Ähnlichkeit mit einer Nase hat, orra valaminek.

Nasborn, Nasborn, das, szarvorrú.

Nasenbein, das, orrcsont.

Nasenbluten, das, orrvér-folyás.

Nasengeschwulst, die, orrdagadás.

Nasengeschwür, das, orrfekély.

Nasengewächs, das, orrnövény, orrhúsnövés, orrgomba.

Nasenbaare, die, orrszőr.

Nasenbaut, die, orrbőre.

Nasenknorpel, der, az orr porcogója.

Nasenkuppe, die, orr hegy.

Nasenloch, das, orrlyuk.

Nasenstüber, Nasenschneiler, der, fricska.

Nasenweiß, adj., eszeskedő, okoska, orrfintorgató; ein Nasenweiß sein, fintorgatni az orrát.

Nasenweißheit, die, orrfintorgatás, nagyralátás, tudóskaság, finnyaság.

Nass, adj., nedves, nyirkos, ázott, vízenyős, nyers; nass werden, megázni; nass machen, megnedvesíteni, megáztatni; viel Feuchtigkeit habend, nedves, esős; nasses Wetter, nedves v. esős idő; nasser Winter, nedves tél; adv. nedvesen, nyirkosan.

Nass, das, d. i. jeder Saft oder Feuchtigkeit, nedvesség, nyirkosság.

Nassfalt, adj., nedves hideg p. o. idő.

Nation, die, nemzet.

National, adj., álláspárti, nemzeti.

National-Charakter, der, nemzetiség, nemzeti bélyeg, erkölcsi bélyege a' nemzetnek, nemzeti tulajdonság.

National-Geist, der, a' nemzeti gondolkozása, lelke.

National-Haß, der, nemzeti gyűlötség.

National-Kleidung, die, nemzeti öltözet.

National-Schuld, die, nemzeti adósság.
National-Stolz, der, nemzeti kevélység.
National-Theater, das, nemzeti játékszin.
National-Tracht, die, nemzeti viselet.
National-Versammlung, die, (im römischen Sinne), nemzeti gyűlés.
Nationalisiren, a' nemzet közé felvenni, hazafisítani.
Natter, die, vipera.
Natürlich, adj., természeti, természetes, p. o. dolog, ok; natürliche Religion, természeti vallás, egyedül az okosságon épített vallás; natürliche Pflichten, természeti kötelességek; ein natürlicher Mensch, természeti ember; ein natürlicher Sohn, d. i. ein unehelicher, nem törvényes fiú, természeti fia valakinek; der Kunst entgegengesetzt, természeti p. o. szin, tulajdon p. o. haja valakinek; st. ungekünstelt, egyenes, nem mesterkélt, természeti p. o. elméség; st. ungenzungen, nem erőltetett, könnyen menő v. eső; im Gange der Natur gegründet, természetből folyó, természetes p. o. dolog; natürlicherweise, természetesen; adv. természeti módon, természetesen, természet szerint.
Natürlichkeit, die, természetiség.
Natur, die, természet; természeti tulajdonság; eine hitige Natur, heves természet; eine starke Natur haben, jó természettel bírni; das Licht der Natur, a' természet világa; die Bande der Natur, a' természet kötelei; der Lauf der Natur, a' természet rendje v. törvényje.
Naturalien, die, természeti dolgok v. testek.
Naturalien-Cabinet, das, múzeum, természeti dolgok gyűjteménye.
Naturalisation, die, hazafivá tétel.
Naturalisiren, hazafivá tenni.
Naturalismus, der, természet-istenítés; természeti vallástartás.
Naturalist, der, természet-istenítő; természeti vallástartó.
Naturanlage, die, természeti tehetség, talantom.
Naturbedürfnis, das, természeti szükség, a' mit a' természet megkíván.
Naturbegebenheit, die, természeti történet, természetbeli változás.
Naturell, das, indulatalkat, természeti alkat, természeti szerkeztetés.

Naturfehler, der, természeti hiba.
Naturforscher, der, természetvizsgáló.
Naturforschung, die, természetvizsgálás.
Naturgabe, die, természeti adomány v. ajándék.
Naturgⁿäß, adj., természet szerénti, természetszerént való, adv. természetesen, természet szerint.
Naturgeschichte, die, természeti história.
Naturgesetz, das, természeti törvény.
Naturkenner, der, természetismerő.
Naturkenntnis, Naturkunde, die, természet esméret, a' természeti dolgok esmérete.
Naturkraft, die, természet ereje, természeti erő.
Naturkunde, die, természettudomány, természet tudománya.
Naturlehre, die, természet tudomány.
Naturlicht, das, természet világa.
Naturmensch, der, természeti ember; trop. együgyű ember.
Naturpflicht, die, természeti kötelesség.
Natur-Philosoph, der, természetvizsgáló filozofus.
Natur-Philosophie, die, természetvizsgáló filozófia.
Natur-Product, das, termés, termény.
Naturrecht, das, természeti törvény.
Naturreich, das, természet országa; természet, az egész természet.
Natur-Religion, die, természeti vallás.
Naturspiel, das, természet, játéka.
Naturtrieb, der, természeti ösztön.
Naturvolk, das, vad nép.
Naturwechsel, der, der Jahreszeit, az esztendőnek négy változása; der einer Krankheit, nyavalya fordulás.
Naturwissenschaft, die, természet tudomány. Physica.
Nebel, der, köd; der Nebel fällt, le száll a' köd; der Nebel hat sich gehoben, felemelkedett a' köd.
Nebelicht, adj., ködhez hasonló.
Nebelig, adj., ködös; es ist nebelig, ködös idő van, köd van.
Nebelkrähe, die, varjú.
Nebeln, j. B. es nebelt, köd ereszkedik, ködösödik, köd esik, ködös idő van.
Neben, praep. m. Dat. mellett; j. B. neben der Mauer, a' fal mellett; m. Acc. mellé. setze dich neben mir, ül

- mellém; adv. mellette; p. o. lovalgni; in Comp. braucht man, mellesleg, melleslegvaló, mellyékes.
- Nebenabsicht, die, melleslegcél, melleslegvaló cél, mellékezél.
- Nebenader, die, mellékér.
- Nebenaltar, der, mellékoltár.
- Nebenamt, das, mellékhivatal.
- Nebenan, praep. mellette, a' mellet.
- Nebenarbeit, die, melleslegvaló munka v. dolog.
- Neben-Artikel, der, mellékcikkely.
- Nebenaugen, die, pl. fiók szemek, a' bogarakban.
- Nebenausgabe, die, mellesleges költség.
- Nebenausgang, der, mellékkijáras.
- Nebenbedeutung, die, mellékes jelentés; melleslegvaló értelem.
- Nebenbedürfnis, das, mellesleges szükség, mellék fogyasztás.
- Nebenbegriff, der, mellék megfogás.
- Nebenbei, adv., a' mellett, mellesleg.
- Nebenbetrachtung, die, mellékes vizsgálódás v. elmélkedés.
- Nebenbeweis, der, melleslegvaló bizonyosság, mellék megmutatása valaminek.
- Nebenblatt, das, melléklevél, murva.
- Nebenbruder, der, felebarát.
- Nebenbuhler, der, szerelembéli vetelkedő társ.
- Nebendublerinn, die, vetelkedő társ t. i. fejeznép.
- Nebending, das, mellékes dolog.
- Nebeneinander, adv., egymás mellet.
- Nebeneinkommen, das, Nebeneinkünfte, die, mellék jövedelem.
- Nebenfarbe, die, mellékszin.
- Nebenfrage, die, mellékes kérdés.
- Nebengebäude, das, mellettevaló v. szomszéd épület.
- Nebengedanke, der, mellékes gondolat.
- Nebengeschäft, das, mellékes foglalatosság.
- Nebengewinn, der, melléknyereség, nyeres.
- Nebenglied, das, mellékes tag.
- Nebengut, das, mellék jószág.
- Nebenhaus, das, mellettevaló ház, szomszéd ház.
- Nebenher, adv., mellette, a' mellet, mellesleg.
- Nebenhin, adv., oda mellé, mellette.
- Nebenhilfe, die, mellék segítség.
- Nebenkammer, der, mellék v. oldal kamara.
- Nebenlinie, die, mellék línea; eines Geschlechtes, mellék ág a' nemzetségben.
- Nebemann, der, a' mellette álló valaki mellet.
- Nebenmensch, der, felebarát, embertárs.
- Nebenmond, der, fiók hold.
- Nebenpfeiler, der, támasz ágas.
- Nebenpflicht, die, melleslegvaló kötelesség.
- Nebenplanet, der, szomszéd bolygócsillag.
- Nebensache, die, melleslegvaló dolog.
- Nebenseite, die, melléoldal.
- Nebensonne, die, fiók nap; álnap.
- Nebenspeise, die, csemege.
- Nebensprosse, der, fattyúág, ostorinda; bei Weinstöcken, fattyú venyego.
- Nebenstraße, die, oldalút, mellékút.
- Nebenstrich, der, mellékes vonás.
- Nebenzube, die, oldalszoba, mellékszoba, bényülő szoba.
- Nebenzunde, die, üres v. pihenő óra.
- Nebenthor, das, mellék kapu.
- Nebentür, die, mellettevaló ajtó, mellékajtó.
- Nebentisch, der, mellékasztal.
- Nebenumstand, der, mellékkörnyűlálás, melleslegvaló dolog.
- Nebenursache, die, melleslegvaló ok.
- Nebenweg, der, oldal- v. mellékút; trop. kerülő út.
- Nebenwerk, das, mellékmunka.
- Nebenwirkung, die, mellesleges ereje v. foganatja valaminek.
- Nebenwort, das, mellékszó; das Adverb. határozószó igehatározó.
- Nebenzeichen, das, mellékjel, melleslegvaló jel.
- Nebenzeit, die, üres idő, pihenő idő.
- Nebenzimmer, das, oldalszoba, bényülőszoba.
- Nebenzweck, der, melleslegvaló cél.
- Nebenzweig, der, fattyúág.
- Nebst, praep. m. Dat. — val együtt, — vel együtt; nebst mir, én velem együtt.
- Nest, jem. ingerkedni, ellenkedni valakivel.
- Nesten, das, ingerkedés, ellenkedés.
- Nesterei, die, ingorkedés, ellenkedés.
- Nestisch, adj., ingerkedő.
- Nestor, der, istenital, nektár.
- Nesse, der, Enkel, unoka; Bruders- oder Schwestersohn, unoka öcse.
- Neger, der, néger, szerecsen, fekete szerecsen; der Mohr, barna szerecsen.

Negerhandel, der, szerezsenrab-kereskedés.

Negerinn, die, négerné.

Neger-Slave, der, néger rabszolga.

Neger-Slavinn, die, néger rabszolgáló.

Nehmen, übh. st. angreifen, venni, fogni, p. o. valamit a' kezébe; die Waffen nehmen, fegyvert fogni; ist es wegnehmen, felvenni, elvenni p. o. pénzt az asztalról; st. erobern, z. B. eine Stadt, a' várost megvenni; Schiffe nehmen, a' hajókat; jem. beim Kopfe nehmen, d. i. gefangen nehmen, el- v. megfogni valakit; sich kein Blatt vor's Maul nehmen, szabadon beszélni; Speise und Trank zu sich nehmen, enni és inni valamit; Arznei nehmen, orvosságot venni, orvossággal élni; etwas in Besitz nehmen, elfoglalni valamit; sich die Freiheit nehmen, szabadságot venni magának valamire, mérészeni v. bátorkodni valamit; die Flucht nehmen, elfutni, elszaladni; Abschied nehmen, elbucsúszni, búcsút venni; sich die Mühe nehmen, bajlódni valamivel; mit etwas fürlieb nehmen, megelégedni valamivel; sich in Acht nehmen, magára vigyázni; etwas zu Herzen nehmen, szívére venni valamit; st. auslegen, deuten, magyarázni, venni valamit így v. amúgy; etwas übel nehmen, valamit rossz neven venni; wie nimmst du das? hogy érted azt? übh. in einen Zustand versetzt werden, z. B. überhand nehmen, elhatalmazni, erőt venni; Schaden nehmen, kárt vallani, kárnak esni benne; einen Anfang nehmen, kezdődni, elkezdődni; ein Ende nehmen, végződni; eine Wendung nehmen, megfordulni; es nimmt mich Wunder, csudálkozom rajta; Genommen, vévén, véve; im Ganzen genommen, általában véve v. vévén a' dolgot.

Neiden, jem. irigykedni valakire.

Neider, der, Neiderinn, die, irigy, kaján.

Neidhammel, Neidhart, der, nagyon irigy.

Neidisch, adj., irigy, irigylő; adv. irigykedve, irigyen.

Neige, die, fogyta, fogyatéki; das Faß geht auf die Neige, fogytán van a' hordó; ürül a' hordó; der Wein geht auf die Neige, fogyatékján van a' bor v. fogytára siet a' bor; trop.

st. Abnahme, hanyatlás; es geht mit ihm auf die Neige, nagyon hanyatlik; das Ueberbleibsel von Bier oder Wein, maradék; der Bodensatz, seprő, aly t. i. a' bor v. ser sepreje.

Neigen, etwas, hajtani, görbitni valamit lefelé; meghajtani, p. o. a' fejét; sich neigen, a) aus Höflichkeit, meghajtani magát, meghajolni; b) hanyatlani; die Sonne, das Glück neigt sich, hanyatlik a' nap, a' szerenese; der Krieg neigt sich zu Ende, a' háború vége felé siet v. közelget végéhez.

Neigung, die, hajlás, meghajlás, p. o. a' föld hajlása; Verbeugung, maga meghajtás; das Geneigtseyn zu etwas, oder zu jem., hajlandóság, vonszódás, vonattatás, kedv valamihöz.

Nein, adv., nem; st. durchaus nicht, éppen nem, teljességgel nem, semmiképpen nem; beim Verneinen wird geantwortet mit: nichts, nincsenek, nincs még, nincsenek még, nem volt, nem voltak; z. B. ist mein Bruder da drin? odában van a' bátyám? nincs; Sind sie schon da? itt vannak már? nincsenek; der Eine sagt ja, der Andere sagt nein, az egyik állítja, a' másik tagadja.

Nekrolog, der, életleirója a' megholtak.

Nelke, die, szegfű, szegfűvirág; Gewürznelke, fűszerszám szegfű.

Nelkenbraun, adj., szegfű barna.

Nelkenstock, der, egy tő szegfű, szegfűtő, szegfűbokor.

Nennbar, adj., nevezhető.

Nennen, d. i. beim Namen, od. den Namen aussprechen, nevezni, megnevezni, neven szólítani; ich kann ihn nicht nennen, nem tudom a' nevét, nem nevezhetem; sich nennen, magát megnevezni; wie nennt er sich? hogy hívják? mi a' neve? einen Namen beilegen, nevet adni valakinek, valaminek, nevezni, elnevezni; Genannt, nevezett, a' kit neveztek; der od. die sogenannte, az úgy nevezett.

Nennen, das, Nennung, die, nevezés, megnevezés; mit Namen, elnevezés.

Nenner, der, nevező (törtétszámokban).

Nennwort, das, névszó, nevezetszó, (Nomen).

- Neolog, der, Neuerer, Neulehrer, újitó; Wortneuerer, szóújító, szóköltő vagy faragó.
- Neologie, die, újításokra vágyás.
- Nerve, die, érzőin, velőrost, in.
- Nervenfieber, das, forrázó hideg, vesztő hideglelés, idegláz.
- Nervenkrankheit, die, inak nyavalyája.
- Nervenlebre, die, velőrostok v. inak tudománya.
- Nervensaft, der, innedv, velőrostnedv.
- Nervenschwäche, die, inak elgyengülése.
- Nerven-System, das, velőrostalkat.
- Nervig, adj., velőrostos, inas; st. stark, izmos, erős; adv. izmosan, erősen, hathatósan.
- Nessel, die, csalán; taube Nessel, holtcsalán, árvacsalán.
- Nesselfieber, das, Nesselkrankheit, Nesselsucht, die, csalánhideg v. hideglelés, csalánláz.
- Nesselgarn, das, patyolatfonál.
- Nesseltuch, das, csalánpatyolat.
- Nest, das, fészek; egy fészek tojás v. madár fiak; ein elendes Haus, Wohnung, fészek, tanya, lakás, hajlék; Bett, alom, fekvés, fészek, hálóhely.
- Nestchen, das, fészecske.
- Nestei, das, palizsna, polozsna.
- Nestel, die, fűző szij, kötő szij.
- Nestelwurm, der, Kellermurm, galandféreg.
- Nestküchlein, das, fészekfentő, utóljára költ csirke.
- Nestler, der, st. Niemer; szíjjártó.
- Nestraupe, die, telelő hernyó.
- Nesttaube, die, ülő v. kotló galamb.
- Nett, adj., csíros, ékes, takaros, tiszta; adv. csinosan, takarosan, ékesen tisztán.
- Nettigkeit, die, csfnosság, ékesség, diszesség, takarosság, tisztaság.
- Netto, adj., (bei Kaufleuten), rein, nach Abzug, tiszta p. o. nyereség, jövedelem; oder st. genau, szorosan vett; adv. tisztán, éppen, p. o. das Buch kostet netto 10 Gulden, ez a könyv éppen tíz forintba került.
- Neh, das, háló; zum Fischen, halászhaló; ein Neh stricken, hálót kötni, auwerfen, kivetni a' hálót; zum Bogelfangen, háló; ein Neh stellen, hálót vetni; in das Neh gerathen, hálóba kerülni; trop. háló, tör, hurok; jem. ein Neh stellen, valakinek tört vetni; sich in Neh verwickeln, a' hurokba belekeveredni; im thierischen Körper, a) um das Herz, szűhójag, szívhójag; b) um Lunge und Leber, reczehártya; c) um die Eingeweide, bődöhártya; die Nehhaut des Auges, szemhártya.
- Nehbruch, der, agyéksérülés, agyék szakadás.
- Nehen, d. i. benehen, nedvesíteni, megvizezni; Nehen stricken, hálót kötni.
- Nehförmig, adj., reczés, hálós, hálóforma; adv. hálóformára, hálósan.
- Nehhaut, die, csepleszháj; im Auge, reczehártya, reczebőr, a' szemben.
- Nehmelone, die, reczés dinnye.
- Nehstricker, der, hálókötő, reczekötő.
- Neu, adj., új, p. o. ház, ruha; eine neue Mode, újmódi viselet; neuer Wein, új v. idei bor; das neue Jahr, új esztendő; ein neues Brod, új sütés, lágy v. puha kenyér; in Beziehung auf verschiedene Gegenstände, z. B. neue Soldaten, új v. fiatal katonák; die neuere Zeit, az újabb idő v. idő kor; die neuesten Briefe, a' legújabb levelek; das ist mir etw. Neues, az előttem újság; aus dem Neuen od. von Neuem, újra; st. unbenutzt, z. B. Kleid, új ruha, kalap; neue Kräfte, új erő, megújult erő; unerfahren, tapasztalatlan, járatlan; új valami dologban; adv. vor kurzem, nem régen, újolog mostanában, legközelebb; z. B. neugeboren, most született; neu erbaut, újonnan vagy most épült, épített; etwas neu machen, megújítani valamit, újra csinálni.
- Neubaden, od. neugebade, z. B. Brod, újsütés, lágy v. puha kenyér; trop. vadonat új, újdonnat új.
- Neubegierde, f. Neugier, Neugierde.
- Neubelehrte, der, mostanába megtért.
- Neue, das, újság, a' mi új; etwas Neues, újság, új dolog.
- Neuerdings, adv., újra, újlag, nem régiben, csak mostanában.
- Neuerlich, adj., minapi, nem régi; adv. a' minap; neuerlichst; legközelebb.
- Neuerung, die, újítás; új dolog; Neuerungen, újítások.
- Neuerungsucht, die, újításokra vágyás.
- Neuerungsüchtig, újításokra vágyó.
- Neugebildet, adj., újonnanformált, újalkatású, újított; neugebildete Wörter, új szók.

Neugeworben, adj., z. B. Soldaten, új katonák, újanfogott katonák.

Neugier, Neugierde, die, újságon kapás, újságkivánság v. vadászás, kíváncsiság.

Neugierig, adj., újságon kapó, újságkivánsó, kíváncsi; adv. vágyódva, kíváncsilag.

Neuheit, die, újság, új állapotja valaminek; die Neuheit der Sache, a' dolognak újsága; den Reiz der Neuheit verlieren, az újsági ingerét elveszteni.

Neuigkeit, die, újság; viele Neuigkeiten erzählen, sok újságot beszélni.

Neujahr, daß, új esztendő; jem. zum Neujahr gratuliren, valakinek boldog újesztendőt kívánni.

Neujahr-Geschenk, daß, újesztendői ajándék.

Neujahrstag, der, újesztendő, újesztendő első napja.

Neujahrswunsch, der, újesztendői kívánság, szerencsétlétetés v. köszöntés.

Neulich, adj., minapi, a' minapi; adv. a' minap.

Neulichst, adv., legközelebb.

Neuling, der, járatlan, újember, újoncz, jövevény, tapasztalatlan valamiben.

Neumodisch, adj., újmódi p. o. ruhák, újszokáshoz alkalmaztatott, újszokási; adv. újmódira, új szokás szerint.

Neumond, der, újhold, holdújulás.

Neun, adj., kilencz, kilenczen; es sind ihrer neune, kilenczen vannak.

Neunauge, daß, folyóvízi orsóhal.

Neune, die, Neuner, der, kilenczes, t. i. szám.

Neunerlei, adj., kilenczféle.

Neunfach, adj., kilenczszeres; adv. kilenczszeresen.

Neunhundert, kilenczszáz.

Neunjährig, adj., kilenczesztendő.

Neunmal, adv. kilenczszer.

Neunmalig, adj., kilenczszeri.

Neuntägig, adj., kilencznapi.

Neunte, kilenczedik; Neunte halb, kilenczedfél.

Neuntel, daß, kilenczedrész.

Neuntens, adv., kilenczedszer.

Neuntödter, der, tövisszűrő gátics.

Neunundzwanzig, adj., huszonkilencz.

Neunzehn, adj., tizenkilencz.

Neunzehnmal, adv., tizenkilenczszer.

Neunzehnmalig, adv., tizenkilenczszeri.

Neunzehnte, der, die, daß, adj., tizenkilenczedik.

Neunzehntens, adv., tizenkilenczedszer.

Neunzig, adj., kilenczven.

Neunzigjährig, adj., kilenczvenesztendő.

Neunzigmal, adv., kilenczvenszer.

Neunzigmalig, adj., kilenczvenszeri.

Neunzigste, der, die, daß, adj., kilenczvenedig.

Neusiedler-See, der, forró tava.

Neutral, adj., (neutrál) résznevű, hadba nem avatkozó, egyik hadakozó félhez sem hajló; neutral bleiben, részt nem venni valamiben; im Kriege, a' hadba nem avatkozni.

Neutralität, die, résznevű, hadba nem avatkozás, egyik hadakozó félhez sem hajlás; bewaffnete Neutralität, fegyveres résznevű.

Neuverlobte, der, jegybenlévő vőlegény.

Neuverlobte, die, jegybenlévő menyasszony.

Neuvermählte, der, új házasság.

Neuvermählte, die, menyecske.

Neuvermählten, pl. új házasságok.

Nicht, oder Nichts, subst. ohne Artikel, nur selten üblich, z. B. zu Nichts machen, valamit semmivé tenni; mit Nichts, semmiképpen, nem, de hogy.

Nicht, adv., nem; gar nicht, éppen nem; ganz und gar nicht, teljességgel nem, semmiképpen nem; bei Leibe nicht, a' világért sem; st. nem, steht mit den Imperativis, ne; z. B. quäle dich nicht, ne gyötörd magadat; lache nicht, ne nevesz; glauben Sie es nicht, ne hiddje az Ur; wenn nicht, wo nicht, sőt, sőt talám; daß nicht, ne hogy; nur nicht, kivéven, csak hogy ne; nicht einmal, még csak nem is: nicht ein einziges mal, csak egyszer sem; nicht wahr? ugye? nem igaz? ist es nicht so? hát nem úgy van, úgy e' hogy úgy van? st. nem, wird bei adv. nincs gesetzt, z. B. er ist nicht dort, nincs ott, ist nicht weit, nincs messze; ich habe nicht, du hast nicht, er hat nicht, nekem, neked, neki nincs; ich habe auch nicht, nekem sincs.

Nichte, die, valaki férj testvérjének leánya; valaki testvérnőjének v. húgának leánya.

Nichtig, adj., hiábavaló, fogatlan, sikertelen; st. vergänglich, múlandó, veszendő.

Nichtigkeit, die, hiábavalóság, fo-

ganatlanság; múlandóság, veszen-
dőség.

Nichts, adv., semmi sem, semmi se,
semmi; aus nichts, semmiből; in
sein Nichts zurückkehren, a' semmi-
ségbe visszatérni; nichtsdestoweniger,
mindazáltal, mégis, csak ugyan;
nichts als, csupán csak; nichts we-
niger als fürchtam, éppen nem fé-
lénk; ich habe nichts zu essen, nincs
mit enném; du hast nichts zu fürch-
ten, nincs mitől félned; für nichts
achten, semmibe se venni valamit,
es ist nichts an der Sache, semmi sem
az egész dolog.

Nichtsbedeutend, adj., semmirevaló,
csekély.

Nichtseyn, daß, halál.

Nichtsnützig, adj., haszontalan.

Nichtsweniger, adv. éppen nem, koránt
sem.

Nichtswürdig, adj., alávaló, semmi-
rekellő; von Sachen, haszontalan
dolog; adv. semmirevaló módon.

Nichtswürdigkeit, die, alávalóság, sem-
mirekellőség, haszontalanság.

Nichtwissen, daß, nemtudás.

Nichtwollen, daß, nemakarás.

Nichtzahlung, die, nemfizetés

Nickel, der, eine arsenikalische Erzart,
nikkelércz; ein liederliches Weib-
bild, szajha, kurva, lotyó.

Nicken, bókolni, bóbiskolni.

Nicken, daß, bókolás.

Niclas, der, Miklós.

Nie, niemals, adv. sohasem, sohas.

Niedel, der, téjsel, aludttéjsel.

Nieden, adv. alatt; hienieden, itt alatt,
a' földön.

Nieder, (der, die, daß Niedere), adj.,
st. niedrig, alacsony; p. o. szék,
asztal, és; trop. st. gering, schlecht,
csekély, alávaló; oder geringer als
Andere, alsóbb, kissé; adv. le,
alá, aláfelé; auf und nieder, fel's
alá.

Niederbeugen, Niederbiegen, lehajtani,
legörbitni; trop. lenyomni, meg-
alazni.

Niederbeugend, adj., terhes, súlyos.

Niederbord, daß, alparkány; alhajó.

Niederbrennen, leégetni, leégni.

Niederbücken, lehajolni, lehajlani.

Niederbücken, daß, lehajlás.

Niederdrücken, leanyomni; elnyomni.

Niederfahren, lefelé menni, v. jönni
koczin.

Niederfahrt, die, lemenetel lejövetel.

Niederfallen, leesni; auf die Knie nie-
derfallen, térdre esni.

Niederfallen, daß, leesés.

Niederfliegen, lerepülni.

Niedergang, der, z. B. der Sonne, le-
menetel, naplemenetel, elnyúgvás.

Niedergehen, lemenni; trop. z. B. wie
ein Vorhang, lejárni; st. untergehen,
lemenni, elenyészni, mint a' nap, el-
süllyedni.

Niedergeschlagen, adj., eig. földhözvert,
levert, elnehezedett; trop. st. un-
glücklich, levert, szerencsétlen; mutb-
los, elcsüggedt, szomorú; adv. el-
csüggedve, szomorúan.

Niedergeschlagenheit, die, elcsüggedés,
csüggedtség.

Niederhalten, letartani.

Niederhängen, lefüggeni: lefeléfügge-
ni, lelógni.

Niederhängend, adj., lefügő.

Niederhauen, levágni, megölni.

Niederhocken, Niederhauern, legug-
golni, lekuczorodni.

Niederklappen, leeresztani, p. o. asztal
szarnyát.

Niederknien, letérdopelni, térdre esni.

Niederkommen, lebetegedni, gyermek-
ágyba esni, szülni.

Niederkunft, die, lebetegedés, szülés.

Niederlage, die, die der Feind erlitten,
megverettetése, t. i. az ellenségnek;

eine gänzliche Niederlage, öszvetőret-
tetés, végveszély; Magazin, tárbólt,
portékatarház, magazin; trop. ein

Schlupfwinkel für liederliches Gefin-
del, semmirekellő emberek tanyája.

Niederland, daß, lapályos föld, környék
v. tartomány.

Niederlande, pl. Belgynom, Belgiom.

Niederländer, der, Belga.

Niederländisch, adj., Belgiomi.

Niederlassen, leeresztani, lebecsát-
ni valamit; sich niederlassen, d. i. sich
niedersehen, leülni; von Wolken,
leereszkedni, leszállani; einen Wohn-
ort wählen, valahol megtelepedni,
t. i. lakásképpen.

Nachlassung, die, leeresztés, lebecsá-
tás; d. i. Colonté, újulás, gyarmat,
újtelepedés, megtelepedés.

Niederlegen, letenni valamit, p. o.
földre; ein Amt, letenni hivatalát,
lemondani a' hivatalról; die Waffen,
letenni v. lerakni a' fegyvert; in
Verwahrung geben, z. B. Geld bei
jem., letenni valakinél, v. valaki
gondviselése alá bízni p. o. pénzt;

sich niederlegen, d. i. zu Bette gehen, lefeküdni, aludni menni.
 Niederlegung, die, letetés.
 Niederliegen, feküdni, alatta feküdni; megdúlni, a' földön feküdni, mint a' kövér v. záporosó által levert gabona.
 Niedermachen, st. herunter lassen, leereszteni p. o. ablak fedezőt v. ablakkárpitot; st. niederhauen, levágni p. o. kardal valakit; morden, megölni.
 Niedermeheln, levágni, felkonczolni, lekaszabolni t. i. kardal.
 Niedermehelung, die, lekonzolás.
 Niederreißen, lerántani a' földre, leszakasztani, lerángatni, leszaggatni; ein Haus, lerontani, ledönteni.
 Niederreiten, lovaglás közben eltapodtatni, elgázoltatni.
 Niedersäbeln, kardal levágni.
 Niederschlag, der, in der Musik, leütés; in der Chemie, szálladék, üllepedtség, ülledek.
 Niederschlagen, eig. leütni, lecsapni p. o. a' földre; die Augen niederschlagen, hirtelen lenézni, a' földre kapni a' szemét; eine Hutfrempe niederschlagen, leereszteni a' kalapot v. a' kalap karimáját; in der Chemie, leüllepíteni, a' fenekére szállítani; st. mildern, (von Arzneimitteln), enyhíteni, oszlatni p. o. a' forróságot; trop. vereiteln, z. B. jemand. Hoffnung niederschlagen, semmivé tenni, lerontani, p. o. valaki reménységet; traurig, muthlos machen, elkedvetleníteni, megszorítani valakit.
 Niederschlucken, lenyelni.
 Niederschreiben, leírni.
 Niederschreibung, die, leírása valaminek.
 Niedersehen, lenézni.
 Niedersenken, leereszteni, leböcsátni, p. o. valamit a' mélységbe.
 Niedersenkung, die, leeresztés, leböcsátás.
 Niedersetzen, letenni p. o. valami terhet; sich niedersetzen, leülni; anordnen, rendelni.
 Niedersenken, das, Niedersetzung, die, letetés.
 Niedersinken, lesülyedni.
 Niederstämmig, adj., rövid derekú, alacsony törzsökű, p. o. fa.
 Niederstehen, leszúrni, ledöfni, agyon-szúrni, agyondöfni.

Niederstechung, die, leszúrás, ledöfés, agyondöfés.
 Niedersteigen, lemenni p. o. pinczébe.
 Niederstoßen, letaszítani; st. niederstehen, agyondöfni vagy szúrni, keresztülvütni.
 Niederstürzen, lebuktatni; mit seyn, lerohanni, nyakrafőre lebukni, mint az ember; zu jemand. Füßen niederstürzen, valaki lábaihoz esni v. rogygni.
 Niedertauchen, belémártani; sich niedertauchen, lebukni t. i. a' vízbe.
 Niederträchtig, adj., trop. alacsonylelkű, tökéletlen; adv. alacsonylelkűleg, tökéletlenül.
 Niederträchtigkeit, die, alacsonylelkűség, tökéletlenség; eine niederträchtige Handlung, ocsmány cselekedet.
 Niedertreten, letapodni; die Schuhe niedertreten, félrenyomni a' saru v. cipő sarkát.
 Niederung, Niedrigung, die, alacsonyítás; niedrige Gegend, lapály, róna föld.
 Niedermwärts, adv., lefelé, aláfelé.
 Niederwerfen, levetni, lehajítani; jemanden auf die Erde niederwerfen, valakit földhöz csapni; sich ins Gras niederwerfen, a' fűben lehoveredni; sich auf die Knie vor jemand. niederwerfen, valaki előtt térdre esni.
 Niederwerfung, die, levetés.
 Niederrziehen, lehúzni, levonni.
 Niedlich, adj., zierlich, ékes, díszes, jeles; takaros; adv. ékesen, díszesen, takarosan.
 Niedlichkeit, die, díszesség, takarosság.
 Niedrig, adj., nicht hoch, alacsony, nem magas; trop. von Tönen, mély, alsó p. o. hang; vom Preise, csekély, p. o. ár; der Würde, dem Stande nach, alacsony sorsú; der Denkart nach, alacsony, nemtelen p. o. gondolkozás; der Redensart nach, z. B. ein niedriger Ausdruck, alacsony kifejezés.
 Niedriger, Comp., adj., dem Orte nach, alacsonyabb; der Ordnung nach, alábbvaló; dem Stande nach, alábbvaló; adv. z. B. niedriger liegen, alantabb feküdni; niedriger stehen, lentebb lenni vagy állani.
 Niedrigkeit, die, der Lage nach, alacsony fekvés, alacsonyság; der Macht, dem Ansehen nach, alacsonyság, alacsony sors; der Denkart, alacsony gondolkozás; der Preise, csekély ár; des Wassers, a' víz csekély volta.

Niemals, adv., sohasem, sohase, nem soha.
Niemals mehr, adv., többé sohasem, soha többé nem.
Niemand, pron. pers., für: kein Mann, d. i. kein Mensch, im Gegensatz des jemand, senki se, senki sem; Niemandes, senkié sem; Niemanden, senkinek sem, senkit sem.
Niemandesfreund, der, senkinek so barátja, emberkerülő.
Niere, die, vese.
Nierenbeschwerung, die, vesefájás.
Nierenbraten, der, vesepecsenye.
Nierenfett, das, vesezsír.
Nierenfieber, das, vesehideglelés.
Nierenförmig, adj., veseformájú.
Nierengriech, der, vesekő, vesefővény.
Nierenkrankheit, die, vesenyavalya.
Nierenschmerz, der, vesefájás, vesefájdalom.
Nierenschnittchen, die, Nissen, rántott zsemlye, t. i. tojásba vagdalt vesébe, velőbe, ée., mártott s úgy zsírba rántott zsemlye.
Nierenstein, der, vesekő; im thierischen Körper, vesében lévő kő.
Nierentalg, der, vesehájj v. zsír.
Nierenweh, das, vesefájás.
Nieseln, orrából beszélni.
Niesekraut, das, prüsszentőfű, nátha-fű, tetűfű.
Niesemittel, das, prüsszentő.
Niesen, prüsszenteni.
Niesen, das, prüsszentés.
Niesepulver, das, prüsszentőpor.
Niesewurz, die, húyos, prüsszentőgyökér.
Nießbrauch, der, haszonvétel, használás, haszonrafordítás.
Niet, das, szegecske, czövekszeg.
Niete, die, semmi, üresszám, üressors, a' lotteriában.
Nieten, meg- v. öszveszegezni.
Nietnagel, der, körömházzsálka, körömház felszállkazása.
Nil, der, Nilus vize.
Nilpferd, das, víziló.
Nimmer, adv., soha sem, soha se, soha nem; st. nicht mehr, nem többé, soha többé nem, már nem.
Nimmermehr, adv., soha sem többé, soha többé nem, sohasem már; als Berneinung, sehasem, semmiképpen nem.
Nimmersatt, der, telhetetlen; Kropfgang, gödény.
Nippen, szücsölni, szüricskéltni.
Nirgend, nirgend, adv., sehol, sehol se vagy sem; sonst nirgend,

egyébütt nem, sohol se másutt; er ist nirgend, sehol nincs; nirgend in der Welt, sehol a' világon nem, vagy nincs.
Nirgendhin, adv., sehová sem, nem sehová.
Nirgendwo, adv., sohol sem, nem sehol, nem sohol.
Nische, die, fülke, vakablak.
Nisse, die, serke.
Nisten, fészkelni, fészket rakni.
Nisten, das, fészekrakás.
Nix, der, die Nixe, Wassergesist, vízibába, vízikésértet.
Noch, adv., még; noch nicht, még nem, nem még; noch keiner, még egy sem, még senki sem; noch dazu, még pedig, s még a' mi több; st. außer dem, azon kívül még; st. auch, még is, hát még, p. o. nevezsz? — st. eine Leile, még, egy kevésbé; j. B. warte noch! várj egy kevésbé, várakozz még; weder — noch, sem — sem, se nem — se nem.
Nochmalig, adj., megújított, másodszori, még egyszeri, viszontvaló.
Nochmal, adv., még egyszer, ismét, újlag, újra.
Nonne, die, apácza.
Nonnenkloster, das, apáczaklastrom.
Nonnenleben, das, apáczaélet.
Nonnenzelle, die, apácza szoba.
Nord, der, éjszak; éjszaki tájjék.
Norden, der, éjszak; gegen Norden, éjszakra, éjszakrafelé; aus Norden, éjszokról, éjszakrafelől.
Nordenbreite, die, éjszaki szélesség.
Nordlich, adj., éjszaki.
Nordlaper, der, eine Art Walfisch, orka delfin.
Nordland, das, éjszaki föld vagy tartomány.
Nordländer, der, éjszaki vagy éjszaki földi lakos.
Nördlich, adj., éjszaki, éjszakra fekvő; adv. éjszakra, éjszakrafelé.
Nöbel, das, ein halbes Raaf, iccze, egy iccze; ein halbes Nöbel, d. i. Seitel, meszely, egy meszely.
Nöthig, adj., szükséges; ich habe Geld nöthig, szükségem van pénzre, nekem pénz kell.
Nöthige, das, szükséges.
Nöthigen, kényteleníteni, kénytetni, kényszeríteni.
Nöthigung, die, kénytelenítés, kényszerítés.
Nordlicht, das, éjszaki veresség, éjszakhajnal; éjszaksfény.

Nordluft, die, éjszaki szellő.
Nordost, der, éjszakkeltközi tartomány vagy tájék.
Nordöstlich, adj., éjszакnapkeleti, éjszакnapkeletközi.
Nordostwind, der, éjszакnapkeletközi szél.
Nordpol, der, éjszaksark, éjszакiföld-sark.
Nordsee, die, éjszaki tenger, német tenger.
Nordseite, die, éjszaki rész vagy oldal.
Nordstern, der, éjszaki csillag, éjszaki sarkcsillag.
Nordwärts, adv., éjszakfelé.
Nordwest, der, d. i. die Gegend gegen Norden, éjszакnyúgotközi tájék, éjszакnapnyúgoti köz; gegen Nordwesten, éjszакnapnyúgoti közre.
Nordwestlich, adj., éjszакnapnyúgotközi.
Nordwestwind, der, éjszакnapnyúgoti szél.
Nordwind, der, éjszaki szél.
Normal-Schule, die, Mußerschule, normális iskola.
Notar, Notarius, der, Notárius, jegyző, jegyzőtiszt.
Notariat, das, notáriusi hivatal.
Note, die, st. Anmerkung, jegyzés; kurze Rechnung, számadó jegyzés; in der Muße, kóta; in Noten setzen, kótára tenni, lekótázni p. o. az éneket; aus Noten spielen, kótából vagy kótáról játszani, süngen, énekelni; eines Gesandten, követségi jegyzés vagy levél.
Notenbuch, das, kótáskönyv.
Notendruck, der, kótanyomtatás.
Notendrucker, der, kótanyomtató.
Notendruckerel, die, kótanyomtatóműhely.
Notenpapier, das, kótapapiros, kótánakvaló papiros.
Notenschreiber, der, kótairó.
Noth, adj., szükséges; Noth haben, szükségének lenni rá; es war nicht noth, nem volt szükséges.
Noth, die, st. Mühe, vesződség, baj, fáradságos munka v. dolog; Noth verursachen, valakinek bajt okozni vagy csinálni; Noth mit jemanden haben, bajának lenni valakivel, vesződni; zur Noth, mit genauer Noth, alig, nyomorúságosan; aus Noth etwas thun, szükségből v. szorultságból valamit tenni; jemanden aus der Noth helfen, segíteni valakin szorultságban, kisegíteni valakit; aus

Noth, kéntelenségből; es thut Noth, szükséges; ohne Noth, szükségtelenül, hiában; zur Noth, szükségből; allgemeine Noth, közönséges inség; in Noth gerathen, inségbe jutni; in der äußersten Noth seyn, végső inségre jutni; nagy szorultságban lenni; st. Gefahr, veszedelem, vész; es ist Noth da, veszedelembe forgunk, körülöttünk a' vész; die schwere Noth, nehéz nyavalya, nyavalyatörés.
Nothanke, der, nagy vasmacska, veszedelem idejére való vasmacska.
Notharbeit, die, szükségbeli munka, kéntelen munka.
Nothbringen, nur in Partic. nothbringen, übsich, kényszerítettén.
Nothdürftig, adj., szük, nyomorúságos, alig elegendő; st. arm, szegény, nyomorult; adv. alig, nehezen, nyomorúságosan; nothdürftig leben, szegényül élni.
Nothdürftigkeit, die, szülkölködés.
Nothdurft, die, Nothwendigkeit, fogyasztás, szükség; zur Nothdurft, szükségből; st. Dürftigkeit, szorultság; Lebensbedürfnisse, szükséges élelem v. táplálék; seine Nothdurft verrichten, természetl. szükségét tenni, magát kiüríteni.
Nothherbe, der, törvényes örökös, szükségesképpen való örökös.
Nothfall, der, kéntelenség, szükség; im äußersten Nothfalle, legnagyobb szükség idején, utolsó szükségben, ha a' szükség úgy kívánja.
Nothhelfer, der, szükségben segítő, kisegítő.
Nothhelferin, die, kisegítő, t. i. aszszony v. leány.
Nothhilfe, die, szükségbeli segedelem.
Nothleidend, adj., unglücklich, szükségben szenvedő; arm, szegény, nyomorult.
Nothjahr, das, szük esztendő.
Nothlüge, die, kéntelenségbeli hazugság.
Nothmaß, der, veszélybeli árbocza.
Nothpfennig, der, utolsó szükségre tartogatott pénz.
Nothsache, die, kéntelenségbőlvaló dolog.
Nothschuß, der, veszedelem jelentő lövés.
Nothstall, der, csigázó kaloda, p. o. a' lónak, melly a' patholás v. érvágást ki nem állja.

Nothstand, der, szorultság, szorult v. nyomorult állapot.
Nothtaufe, die, bábakeresztelés.
Nothwehr, die, életvédés, életmentés v. oltalom.
Nothwendig, adj., szükséges, szükségesen megkívántató, szükségesképpen való, adv. szükségesképpen, szükségesen.
Nothwendigkeit, die, szükségesség; jemanden in die Nothwendigkeit setzen, valakit kényszeríteni, kénytelen lenni.
Nothwerk, das, szorultságból tett munka, szorultságmunka.
Nothwucht, die, erőszakátétel t. i. sejtérszemélyen.
Nothwüchtigen, erőszakot tenni, t. i. sejtérszemélyen, erőszakkal megparáznítani.
Nothwüchtigung, die, erőszakátétel, erőszakos megszeplősítés.
November, der, Sz. András hava, szélhónap, November.
Novität, das, béavatottság.
Noviz, der, fiatal barát.
Nu, st. Nun, siehe Nun, — im Nu, in einem Nu, d. i. in einem Augenblick, tüstént egy pillantat alatt, egy pillantatban; I nu, er mag geben, én nem bánom, menjen.
Nudel, die, metélt laska, metélt tészta; abgeschmalzene Nudeln, mácsik; Wandelnudel, szabógallér; Gänse damit zu Stopfen, lúdtömő galuska.
Nudelsuppe, die, metéltleves, laskaleves.
Nudelteig, der, metéltnek való tészta.
Nüchtern, adj., éhgyomorral levő, imett, émett, étlen, éhgyomrú; mit nüchternem Magen, éhgyomorral; nüchterner Speichel, éh nyál; st. abgeschmact, izetlen; nicht betrunken, józan, kijózanodott; wieder nüchtern werden, kijózanodni; daher trop. st. mäßig, d. i. den Leidenschaften nicht ergeben, józan, minden indulatoskodástól üres, v. nem habortatott.
Nüchternheit, die, étlenség, imettség, éhgyomor; Abgeschmacttheit, izetlenség; Enthalttsamkeit vom Saufen, kijózanodás, kijózanodottság; Mäßig-keit, die, józanság.
Nüffeln, orrából beszélni.
Nüßchen, das, diócska, kis dió.
Nüßlich, adj., hasznos, hasznavehető; st. heilsam, használatos, előmenetelés; jemanden nüßlich seyn, hasznára lenni valakinek, használni; adv.

használni; adv. hasznosan; seine Zeit nüßlich anwenden, haszonra fordítani idejét.
Nüßlichkeit, die, hasznosság, haszon.
Nuß, adj., null und nichtig, semmi se; null und nichtig machen, semmivé tenni, erklären, valamit megsemmisíteni.
Nüsse, die, semmi v. cifra, az Arabiai számok között az 0.
Numer, Nummer, die, Zahl, szám; st. Merkmal, jegy, jel, jelű jóságú; z. B. Wein von Nummer eins, első jóságú v. legjobb bor.
Numeriren, d. i. Zahlen aussprechen, számolni, meg- v. felszámlálni; mit Zahlen bezeichnen, számokkal megjegyezni, számbavenni és számokat írni rá.
Nummer, das, die Nummeration, számlálás.
Nun, adv., most, már most, már; nun erst, csak most, most már; még csak most; demnach, a' szerént, tehát; allein aber, z. B. nun sage mir doch, ugyan de mond meg; aber, de; z. B. wie nun, wenn er käme? de, hát ha eljönne? — nun aber, hát pedig, úgy de; nun? d. i. was? nohát, hát? nun! wie befinden sie sich? hát! hogy van az Ur.
Nuncius, der, pápa' követje.
Nunmehr, adv., most már.
Nunmehr, adj., mostani.
Nur, adv., csak; nicht nur, — sondern auch, nemcsak — hanem; wenn nur, csak hogy; so bald nur, mihelyt, mihelyest; wenn nur, bár- csak; so oft nur, valahányszor.
Nuß, die, welsche Nuß, dió; Haselnuß, mogyoró; trop. eine harte Nuß, nehéz vagy bajos dolog.
Nußbaum, der, diófa.
Nußbäumen, adj., diófából való, diófa.
Nußbeißer, Nußhäher, Nußbader, der, Nußkrähe, die, magtörő holló.
Nußfarbe, die, diófaszín.
Nußfarben, Nußfarbig, adj., diófaszínű.
Nußgarten, der, diófás kert.
Nußnacker, der, mogyorótörő, diótörő.
Nußlaub, das, diófalomb vagy levelek.
Nußöl, das, dióolaj.
Nußschale, die, dióhéj.
Nußwald, der, Nußwäldchen, das, diósaerdő, diófás erdő.

Nug, adj., st. nützlich, hasznos, hasznavehető; das ist nichts nug, ez hasznavehetetlen, ez semmire való.

Nuganwendung, die, haszonrafordítás, haszonvétel.

Nugbar, adj., hasznos, használó, használható, használatos.

Nugbarkeit, die, hasznosság, hasznavehetőség, haszonvétel.

Nugen, der, haszon, haszonvétel; hasznosság; **Nugen haben**, ziehen aus etwas, hasznát venni valamiből; st. Gewinn, nyereség; st. Ertrag, jövedelem, haszon.

Nugen, nügen, hasznos lenni, használni; **Nugen gewähren**, hasznót tenni, használni, hasznót hajtani; jemanden nugen, valakinek hasznára

lenni; st. Gebrauch machen, valami nek hasznát venni, valamit haszonra fordítani.

Nuglos, adj., haszontalan, hasznavehetetlen, adv. haszon nélkül, haszontalanul, hiában.

Nugnießung, die, Nießgebrauch, der, haszonvétel, (maga v. más jószágának haszonvétele v. használása).

Nugung, die, haszonvétel, haszon, jövedelem.

Nympe, die, (Mythologie), nimfa; des Meeres, tengeri nimfa, Néereisz; eines Berges, hegyi nimfa; eines Waldes, (der Elfen), erdei nimfa; Flusses, vízi nimfa, Náisz; eine lieberliche Dirne, buja fejjerszemély; Puppe, eines Insectes, púpa, báb, bogárbáb.

D.

D! Interj., óh! ah! D! wie groß das ist! óh melly nagy! elnye be nagy! D! welch ein Glück! úh melly nagy szerencse! o wehe! óh jaj! o nein! óh nem, semmiképpen nem! o ja! óh igenis, úgy van! — im bittenden Tone, o! das —, o! wenn — óh ugyan! óh bárcsak.

Ob, 1) praepos. st. über, felette; ob seinem Haupte, a' feje felett; ob uns, felettünk; 2) Conj. bei einer Ungewißheit, ha — é, valyon — é, ha valyon — é; ich weiß nicht, ob er kommen wird? nem tudom, ha eljön é, v. ha valyon el jön é? — als ob, gleich als ob, mintha; ob nicht, valyon nem; ob etwa, talám, ha talám; 3) als adv. st. oben, feljebb; z. B. obbemeldet, feljebb említett v. nevezett; ob auch, ha szinte is, ha mindjárt.

Obacht, die, gond, gondosság, gondoskodás; etwas in Obacht nehmen, valamire rávigyázni; Obacht nehmen, rávigyázni, gondot viselni valamirs; sich in Obacht nehmen, magára vigyázni; gib Obacht, vigyázz.

Obbemeldet, adj., fönnemlített, fönnérített.

Oddach, das, fedél, házfedél; st. Herberge, szállás; jem. Oddach geben, valakinek szállást adni, valakit szállásra befogadni.

Obelisk, der, csúcs v. pompaszlop.

Oben, adv., fenn, felül, felyül; ganz oben, legfelyül; von oben, felülről; von oben herab, felyülről le; von oben bis unten, felyülről kezdve le az allyáig, tetőtől fogva allyig; oben darauf, felyül rá; oben drein, azonfelyül, azon kívül; oben hin, imigymügy, elhányvavetve; trop. st. vorher, oda fenn, feljebb; z. B. was ich von oben erwähnt ic. habe, a' mit feljebb emiletem, mondtam, irtam. Oben auf, felyül reá, felyül rajta; oben aufschütten, felyül reá öltetni; oben auf schwimmen, felyül rajta úszni; oben darauf, z. B. Erde schütten, földet háyni reá, t. i. még azon felyül; oben stehen, felyül lenni v. állani.

Ober, adj., fő, főbb; felső.

Ober, der, in den Karten, filkó, kólop, felső.

Oberadmiral, der, tengeri fővezér.

Oberamt, das, főtiszttség, főhivatal; főkormányozás.

Oberamtman, der, főtiszt, főtisztviselő.

Oberappellations-Gericht, das, fő ítélőszék v. törvényszék, mellyhez lehet folyamodni.

Oberarm, der, felsőkarszárny.

Oberaufseher, der, überhaupt, főgondviselő, fővigyázó, főügyelő, főfelvigyázó; in einer Provinz, főgondviselő tiszt.

Oberaufsicht, die, főgondviselés, főfelvigyázás, főügyelés.
 Oberbauamt, das, építő főtiszttség.
 Oberbefehl, der, im Kriege, hadi főkormány.
 Oberbefehlshaber, der, überhaupt, főigazgató, főkormányozó; besonders im Kriege, hadi fővezér, hadi főkormányozó.
 Oberbein, das, Ueberbein, csonttörés.
 Oberbergamt, das, főbányahivatal.
 Oberbergmeister, der, főbányamester, főbányász.
 Oberberggrath, der, főbányásztanácsos.
 Oberbett, das, dunyha.
 Obercommando, das, fővezérség, fővezéri hatalom.
 Oberconsistorium, das, egyházi főtanács.
 Obere, der, die, das, felső, a' felső; trop. der Würde, dem Ansehen nach, felső, felsőbb, seljebbvaló, első, elsőbb.
 Obereigentum, das, főbirtok.
 Obereinnehmer, der, unter zweien, első adótv. vámszedő; unter mehreren, főadószedő, fővámol.
 Oberfläche, die, szín, felsőszín, külső szín; valaminek, felső lap, terület.
 Oberflächlich, adj., trop. nicht gründlich, színlett, felezett, csekély, p. o. tudományú ember; adv. felezve, csekélyen, színelve, imigyamúgy, néhányvavetva.
 Oberförster, Oberförstermeister, der, főerdőmester.
 Obersuß, der, Fußwurzel, die, lábfej.
 Obergericht, das, főítélőszék, főörvényyszék.
 Obergespan, der, főispány t. i. valamely Vármegyében.
 Obergewalt, die, főhatalom, felsőhatalom.
 Oberhalb, adv., m. Genit.-n felyül, -an, -en, -on felyül; Oberhalb der Stadt, a' városon felyül, a' város felett.
 Oberhand, die, kézfej; ft. Macht, Gewalt, főbb erő v. hatalom, hatalmasabbság, erősebbség, felyülhatalom; Vorzug vor andern, elsőség t. i. jobb kéz felől, p. o. az ülésben, ée.
 Oberhaupt, das, fő, felső, hatalmaság, feje p. o. a' népnek, fejedlem.
 Oberhauptmann, der, a' főkapitány.
 Oberhaus, das, in England, felső ház,

t. i. a' Nagy - Britanniái országgyűlésen.
 Oberhaut, die, felsőbőr.
 Oberhäutchen, das, felső hártya.
 Oberhemd, das, felső ing.
 Oberherr, der, főúr, úr, ura másnak, másoknak; ft. Landesherr, fejedlem.
 Oberherrlich, Oberherrschaftlich, adj., urasági.
 Oberherrschaft, die, főuraság, főhatalom, fejedelemség.
 Oberhofjägermeister, der, udvari fővadászmester.
 Oberhofmarschall, der, fő udvarnok.
 Oberhofmeister, der, fő udvarmester.
 Oberhofprediger, der, udvari főpápa v. főpredikátor.
 Oberjägermeister, der, fővadászmester.
 Oberkämmerer, der, főkinesmester.
 Oberkammerherr, der, fő kamárás úr.
 Oberkellner, der, főkulesár.
 Oberkirchenrath, der, egyházi főtanács.
 Oberkleid, das, felöltő, felső köntös.
 Oberkuch, der, főszakácsmester.
 Oberkuchenmeister, der, fő konyhamester.
 Oberland, das, felső föld; hegy allya.
 Oberländer, der, felsőföldi lakos.
 Oberländisch, adj., felsőföldi; adv. felsőföldi módon.
 Oberleite, die, felső ajak.
 Oberlehnsherr, der, adózó jászág ura.
 Oberleib, der, felső testrész, derék.
 Oberlieutenant, der, főhadnagy.
 Oberoffizier, der, főiszt.
 Oberpostamt, das, főpostahivatal.
 Oberpostmeister, der, főpostamester.
 Oberpräsident, der, főelölülő, főprezidens.
 Oberpriester, der, főpápa.
 Oberrentmeister, der, főszámtartó.
 Oberrichter, der, főbíró.
 Oberrinde, die, kéreg.
 Oberrock, der, felső köntös.
 Oberribe, die, karalábé.
 Oberschale, die, felsőcsésző.
 Oberschenkel, der, ágyéki v. láve.
 Oberschlächting, adj., felyülcsapó p. o. malom.
 Oberschwelle, die, felső küszöb.
 Obersegl, der, felső vitorla.
 Obersitz, der, felső v. fő ülés, első ülés.
 Oberste, (der, die, das), adj., dem Orte nach, legfőbb, legfelsőbb; dem Range nach, legfőbb, legelső; die Obersten, a' legtöbbek, legelsőek.

Oberste, der, überhaupt, a' fő, legel-
ső, a' legfőbb; beim Militär, bei
den Römern, hadnagy; bei der Rei-
terei, lovasság hadnagya; bei uns,
főkapitány, ezredes kapitány, ober-
ter.

Oberstallmeister, der, főlovászmester.

Oberstelle, die, főhely, felső hely, fő-
rang, főliszttség.

Oberstlieutenant, der, zászlós Főhad-
nagy, Oberstlajdinant.

Oberstwachmeister, der, főstrázsamester,
t. i. lovasságnál.

Oberstod, der, Oberstodwerk, das, fel-
ső emelet, felső szobarend.

Oberstube, die, felső szoba.

Obertheil, der, felső rész.

Oberungarn, das, felső magyarország.

Oberwund, der, főgyámolatya, fő-
tutor.

Obervorsteher, der, főgondviselő.

Oberwähnt, adj., feljebb említett.

Oberwärts, adv., felfelé.

Oberwelt, die, a' világ, a' felső világ,
ez a' föld.

Oberzählt, adj., a' feljebb előadott.

Oberzahn, der, felső fog.

Obgedacht, obgemeldet, obgenannt, adj.
a' feljebb nevezett.

Obgleich, obgleich, obwohl, Conj. jólle-
het, ámbár, ámbár is, noha noha
is, ha szinte-is.

Obhut, die, vigyázat valamire, vigyá-
zás, gondviselés.

Obig, adj., feljebbvaló, a' feljebbi,
feljebb említett, a' fennelőhozott v.
mondott.

Object, das Gegenstand, tárgy.

Oblate, die, beim heiligen Abendmal,
ostya.

Oblatenbäcker, der, ostyasütő.

Obliegen, einer Sache, ráadni magát,
szorgalmatosan fáradozni valamiben,
neki feküdni a' munkának; d. i. ver-
pflichtet seyn, kötelesnek lenni, kö-
teleztetni valamire.

Obliegenheit, die, kötelesség.

Obligat, adj., in der Musik, főhan-
gú, főhangos, valami főhangra kö-
tött.

Obligation, die, d. i. Verbindlichkeit,
tartozás; lekötelezettség; d. i. Schuld-
schein, adósságlevél.

Obligiren, verbinden, lekötelezni.

Obmann, der, közbíró.

Obrigkeit, die, ein Vorgesetzter, felső-
ségi személy, törvény tanácsos, fel-
sőség; felső hatalmasság, törvény
tanács; einer Stadt, város tanácsa.

Obrigkeitlich, adj., felsőségi tanácsbé-
li; adv. a' felsőség v. tanács runde-
lése v. akaratja szerint.

Obschweben, feletto lebegni.

Obschwebend, adj., feletto lebegő; je-
lenlévő.

Observationsarmee, **Observations Corps**,
Observationsstruppen, **Observations-**
flotte, die, szemmeltartó tábor, so-
reg, hajósereg.

Observatorium, das, csillagvizsgáló
torony.

Obacht, die, rávigyázás, gond, rávi-
gyázat.

Obiegen, győzni.

Obieger, der, győződelmes.

Obisorge, die, gondolkodás, gondos-
ság.

Obisorgen, gondoskodni valami felől.

Obst, das, gyümölcs; spätes Obst, ké-
sői gyümölcs; frühreifes Obst, ko-
ránérő, eleinérő gyümölcs; unreif-
es Obst, éretlen gyümölcs; Obst
abnehmen, gyümölcsöt szedni, le-
szedni; das Obst aufbewahren, el-
tenni a' gyümölcsöt p. o. télire,
állanivaló gyümölcsöt tenni el.

Obstbaum, der, gyümölcsfa.

Obstbehältnis, das, gyümölcsstartó p.
o. kamara.

Obstbringend, adj., gyümölcshezó v.
termő.

Obstessia, der, gyümölcsceozet.

Obstfleck, der, gyümölcslérpecsét,
pecsét a' ruhában, mellyet gyümölcs
leve okozott.

Obstfreund, der, Obstfreundinn, die,
gyümölcskedvellő.

Obstfrucht, die, gyümölcs.

Obstgarten, der, gyümölcsös kert.

Obsthandel, der, gyümölcsárulás, gyü-
mölcskereskedés v. árosság.

Obsthändler, der, gyümölcsáros.

Obsthändlerinn, die, gyümölcsáruló
asszony vagy leány.

Obstbühner, der, gyümölcsörző.

Obstjahr, das, gyümölcstermő bő-
esztendő, gyümölcsös esztendő.

Obstkammer, die, gyümölcskamara.

Obstkrammer, der, gyümölcsáros.

Obstmarkt, der, gyümölcspiacz; der
Verkauf, gyümölcsárulás.

Obstmot, der, gyümölcsmot.

Obstreich, adj., gyümölcsös, bőgyü-
mölcs termő.

Obstschale, die, gyümölcshéj.

Obsttragend, adj., gyümölcstermő.

Obstwein, der, gyümölcabor.

Obwalten, bevorstehen, közelgetni;

- Oberaufsicht**, die, főgondviselés, főfelvigyázás, főügyelés.
- Oberbauamt**, das, építő főtiszttség.
- Oberbefehl**, der, im Kriege, hadi fő-kormány.
- Oberbefehlshaber**, der, überhaupt, főigazgató, főkormányozó; besonders im Kriege, hadi fővezér, hadi főkormányozó.
- Oberbein**, das, Ueberbein, csontormó.
- Oberbergamt**, das, főbányahivatal.
- Oberbergmeister**, der, főbányamester, főbányász.
- Oberbergrath**, der, főbányásztanácsos.
- Oberbett**, das, dunyha.
- Obercommando**, das, fővezérség, fővezéri hatalom.
- Oberconsistorium**, das, egyházi főtanács.
- Obere**, der, die, das, felső, a' felső; trop. der Würde, tem Ansehen nach, felső, felsőbb, feljebbvaló, első, elsőbb.
- Obereigenthum**, das, főbirtok.
- Obercinnehmer**, der, unter zweien, első adó; v. vámszedő; unter mehreren, főadószedő, fővámol.
- Oberfläche**, die, szín, felsőszín, külső szín, valaminek, felső lap, terület.
- Oberflächlich**, adj., trop. nicht gründlich, színlelt, felezett, csekély, p. o. tudományú ember; adv. felezve, csekélyen, színelve, imigyaműgy, elbányvavetva.
- Oberförster**, Oberforstmeister, der, főerdőmester.
- Oberfuß**, der, Fußwurzel, die, lábfej.
- Obergericht**, das, főítélőszék, főörvényszék.
- Obergespan**, der, főispány t. i. valamely Vármegyében.
- Obergewalt**, die, főhatalom, felsőhatalom.
- Oberhalb**, adv., m. Genit.-n felyül, -an, -en, -on felyül; Oberhalb der Stadt, a' városon felyül, a' város felett.
- Oberhand**, die, kézfej; ft. Macht, Gewalt, főbb erő v. hatalom, hatalmasabbság, erősebbség, felyülhatalom; Vorzug vor andern, elsőség t. i. jobb kéz felől, p. o. az ülésben, ée.
- Oberhaupt**, das, fő, felső, hatalmaság, feje p. o. a' népnek, fejedelem.
- Oberhauptmann**, der, a' főkapitány.
- Oberhaus**, das, in England, felső ház, t. i. a' Nagy-Britanniai országgyűlésen.
- Oberhaut**, die, felsőbőr.
- Oberhäutchen**, das, felső hártya.
- Oberhemd**, das, felső ing.
- Oberherr**, der, főúr, úr, ura másnak, másoknak; ft. Landesherr, fejedelem.
- Oberherrlich**, Oberherrschastlich, adj., urasági.
- Oberherrschast**, die, főuraság, főhatalom, fejedelemség.
- Oberhofjägermeister**, der, udvari fővadászmester.
- Oberhofmarschall**, der, fő udvarnok.
- Oberhofmeister**, der, fő udvarmester.
- Oberhofprediger**, der, udvari főpápa v. főpredikátor.
- Oberjägermeister**, der, fővadászmester.
- Oberkammerer**, der, főkincsmester.
- Oberkammerherr**, der, fő kamarás úr.
- Oberkellner**, der, főkulcsár.
- Oberkirchenrath**, der, egyházi főtanács.
- Oberkleid**, das, felöltő, felső köntös.
- Oberkoch**, der, főszakácsmester.
- Oberkuchenmeister**, der, fő konyhamester.
- Oberland**, das, felföld; hegy allya.
- Oberländer**, der, felföldi lakos.
- Oberländisch**, adj., felföldi; adv. felföldi módon.
- Oberlebe**, die, felső ajak.
- Oberlehnsherr**, der, adózó jóság ura.
- Oberleib**, der, felső testrész, derék.
- Oberlieutenant**, der, főhadnagy.
- Oberoffizier**, der, főtiszt.
- Oberpostamt**, das, főpostahivatal.
- Oberpostmeister**, der, főpostamester.
- Oberpräsident**, der, főelölülő, főprezidens.
- Oberpriester**, der, főpap.
- Oberrentmeister**, der, főszámtartó.
- Oberrichter**, der, főbíró.
- Oberrinde**, die, kéreg.
- Oberrock**, der, felső köntös.
- Oberribe**, die, karalábé.
- Oberschale**, die, felsőcsészé.
- Oberschenkel**, der, ágyéki v. töve.
- Oberschlächting**, adj., felyülesapó p. o. malom.
- Oberschwelle**, die, felső küszöb.
- Obersegel**, der, felső vitorla.
- Obersitz**, der, felső v. fő ülés, első ülés.
- Oberste**, (der, die, das), adj., dem Orte nach, legfőbb, legfelsőbb; dem Range nach, legfőbb, legelső; die Obersten, a' legfőbbek, legelsőek.

Oberste, der, überhaupt; a' fő, legelső, a' legfőbb; beim Militär, bei den Römern, hadnagy; bei der Reiterei, lovasság hadnagya; bei uns, főkapitány, ezredes kapitány, oberster.

Oberstallmeister, der, főlovászmester.

Oberstelle, die, főhely, felső hely, főrang, főliszttség.

Oberstlieutenant, der, zászlós Főhadnagy, Oberslajdinánt.

Oberstwachmeister, der, főstrázsamester, t. i. lovasságnál.

Oberstod, der, Oberstodwerk, das, felső emelet, felső szobarend.

Oberstube, die, felső szoba.

Obertheil, der, felső rész.

Oberungarn, das, felső magyarország.

Oberwund, der, főgyámolatya, főtutor.

Obervorsteher, der, főgondviselő.

Oberwähnt, adj., feljebb említett.

Oberwärts, adv., felfelé.

Oberwelt, die, a' világ, a' felső világ, ez a' föld.

Oberwärts, adj., a' feljebb előadott.

Oberzahl, der, felső fog.

Obgedacht, obgemeldet, obgenannt, adj. a' feljebb nevezett.

Obgleich, obichon, obwohl, Conj. jóllehet, ámbár, ámbár is, noha noha is, ha szinte is.

Obhut, die, vigyázat valamire, vigyázás, gondviselés.

Obig, adj., feljebbvaló, a' feljebbi, feljebb említett, a' fennelöhozott v. mondott.

Object, das Gegenstand, tárgy.

Oblate, die, beim heiligen Abendmal, ostya.

Oblatenbäcker, der, ostyasütő.

Obliegen, einer Sache, ráadni magát, szorgalmatosan fáradozni valamiben, neki felelődni a' munkának; d. i. verpflichtet seyn, kötelesnek lenni, köteleztetni valamire.

Obliegenheit, die, kötelesség.

Obligat, adj., in der Russk, főhangú, főhangos, valami főhangra kötött.

Obligation, die, d. i. Verbindlichkeit, tartozás; lekötelezettség; d. i. Schuldschein, adósságlevél.

Obligiren, verbinden, lekötelezni.

Obmann, der, közbíró.

Obrigkeit, die, ein Vorgesetzter, felsőségi személy, törvény tanácsos, felsőség; felső hatalmasság, törvény tanács; einer Stadt, város tanácsa.

Obrigkeittlich, adj., felsőségi tanácsbeli; adv. a' felsőség v. tanács rendelkezése v. akaratja szerint.

Obschweben, feletto lebegni.

Obschwebend, adj., feletto lebegő; jelenlévő.

Observationsarmee, **Observations Corps**, **Observationsstruppen**, **Observationsflotte**, die, szemmeltartó tábor; sereg, hajósereg.

Observatorium, das, csillagvizsgáló torony.

Obacht, die, rávigyázás, gond, rávigyázat.

Obiegen, győzni.

Obieger, der, győződelmes.

Obsorge, die, gondolkodás, gondosság.

Oborgen, gondoskodni valami felől.

Obst, das, gyümölcs; spätes Obst, késői gyümölcs; frühreifes Obst, koránérő, eleinérő gyümölcs; unreifes Obst, éretlen gyümölcs; Obst abnehmen, gyümölcsöt szedni, leszedni; das Obst aufbewahren, eltenni a' gyümölcsöt p. o. télire, állanivaló gyümölcsöt tenni el.

Obstbaum, der, gyümölcsfa.

Obstbehältniß, das, gyümölcstartó p. o. kamara.

Obstbringend, adj., gyümölcshezó v. termő.

Obstessa, der, gyümölccsezet.

Obstfleck, der, gyümölcslérpécset, pecsét a' ruhában, mellyet gyümölcs leve okozott.

Obstfreund, der, **Obstfreundinn**, die, gyümölcskedvellő.

Obstfrucht, die, gyümölcs.

Obstgarten, der, gyümölcsös kert.

Obsthandel, der, gyümölcsárulás, gyümölcskereskedés v. árosság.

Obsthändler, der, gyümölcsáros.

Obsthändlerinn, die, gyümölcsáruló asszony vagy leány.

Obstbühner, der, gyümölcsörző.

Obstjahr, das, gyümölcstermő böesztlendő, gyümölcsös esztendő.

Obstkammer, die, gyümölcskamara.

Obstkrammer, der, gyümölcsáros.

Obstmarkt, der, gyümölcspiacz; der Verkauf, gyümölcsárulás.

Obstmoss, der, gyümölcsmust.

Obstreich, adj., gyümölcsös, bőgyümölcs termő.

Obstschale, die, gyümölcshéj.

Obsttragend, adj., gyümölcstermő.

Obstwein, der, gyümölcsbor.

Obwalten, hervorstehen, közelgetni;

- vorhanden seyn, jelen lenni; bei obwaltenden Umständen, így lévén a' dolog, ilyen környúlállások között; dabei seyn, fenn sorogni; j. B. dein eigener Vortheil waltet hierbei ob, tulajdon javad sorog fenn.
- Obwohl, obgleich, Conj. jóllehet, ám-bár, noha, ha szinte is.
- Ocean, der, nagy tonger, tágas v. széles tenger.
- Ocher, der, Berggelsb, érczmész.
- Ochergelsb, adj., érczrozsdaszínű.
- Ochse, der, ökör; ein junger Ochse, tinó, tulok, fiatal tulok; ein wilder Ochse, a' vad ökör, szilaj ökör; Sprichwort: da stehen die Ochsen am Berge, d. i. die Sache will nicht fort, most már se té se tova; trop. als Schimpfwort, ökör, ostoba.
- Ochsenauge, das, ökörszem.
- Ochsenbauer, der, ökrös paraszt.
- Ochsenbürger, der, ökrös polgár.
- Ochsenblut, das, ökörvér.
- Ochsendumm, adj., ostoba, ökör.
- Ochsenfell, das, ökörbőr.
- Ochsenfleisch, das, ökörhús, marhahús.
- Ochsenfalle, die, ökörepe.
- Ochsenhandel, der, ökrökkel kereskedés, söregyűjtés.
- Ochsenhändler, der, marhakereskedő, söregyűjtő.
- Ochsenhaut, die, ökörbőr.
- Ochsenhirt, der, ökörpásztor, ökrész, gulyás.
- Ochsenhorn, das, ökörszarv.
- Ochsenbusch, der, ökörköröm.
- Ochsenjoch, das, ökörjárom.
- Ochsenjunge, der, ökrészbojtár.
- Ochsenkalb, das, ökörborjú.
- Ochsenknecht, der, béres ökrész.
- Ochsenkopf, der, ökörfő; Schimpfw., ostoba, buta.
- Ochsenleder, das, kikészített ökörbőr.
- Ochsenmarkt, der, ökörvásár; der Verkauf, ökörvásárlás.
- Ochsenstanz, der, ökörfark.
- Ochsenstall, der, ököristálló.
- Ochsentreiber, der, ökörhajtó.
- Ochsenvieh, das, ökörmarha.
- Ochsenjemer, der, bikacsök, bikacsökborbács.
- Ochsenjunge, die, ökörnyelv.
- Octav, adj., in Octav, nyolczad, nyolczadrész.
- Octavband, der, nyolczadkötet.
- Octavblatt, das, nyolczadlevél.
- Octave, die, in der Muff, nyolczadhang, nyolczadfogás.
- Octavformat, das, nyolczadrét.
- Octavseite, die, nyolczadlap.
- October, der, Mindazenthava, szüret-hónap, Október.
- Oculiren, Bäume, oltani p. o. fákat; Pocken, oltani v. beoltani a' himlőt.
- Oculiren, das, oltás, beoltás.
- Oculist, der, szemorvos.
- Ode, die, dal, lantos dal, oda.
- Odendichter, dalköltő.
- Oder, Conj. vagy; entweder, — oder, vagy — vagy.
- Oebster, Obstbütter, der, gyümölcs-pásztor, gyümölcsörzö.
- Oebster, der, Oebsterinn, die, gyümölcsáros, férj v. asszony.
- Oede, adj., puszta, sivatag; öde Orte, pusztaságok; etwas öde machen, valamit elpusztítani.
- Oede, die, pusztaság, sivatagság.
- Oefchen, das, kályhácska, kemen-
czécske.
- Oeffentlich, adj., d. i. nicht geheim, nyilvánvaló, közönséges helyen való; d. i. allen gemein, köz, közönséges, p. o. vendégfogadó; den Staat betreffend, közönséges; auf öffentliche Kosten, közönséges költségen; ein öffentliches Amt, közönséges v. köz hivatal; adv. nyilván, közönségesen.
- Oeffentlichkeit, die, köz volta, közönséges volta valaminek, nyilván-ság.
- Oeffnen, kinyitni, p. o. az ajtót; den Feinden das Thor öffnen, felnyitni az ellenségnek a' kaput; eine Ader öffnen, eret megnyitni, eret vágni; einen Brief öffnen, felbontani, felszakasztani a' levelet; sich öffnen, von der Erde, megnyílni; die Blume öffnet sich, a' virág kinyílik; trop. den Schmeißlern die Ohren öffnen, megnyitni fülét a' hizelkedőknek, hallgatni a' hizelkedőkre; jemanden sein Herz öffnen, felfedezni szívét valaki előtt; jemanden die Augen öffnen, felnyitni valakinek a' szemét, felfedezni előtte a' mit nem tudott és nem értett.
- Oeffnung, die, fel - ki - v. megnyitás; st. Lücke, Loch, hézag, lyuk, szelelő lyuk; st. Risse, Spalte, hasadás, hasadék, nyílás; st. Mündung, vortorkolat, egy víznek más vízbevaló szakadása v. öntődése; szája va-

laminék, p. o. a' hordó szája; Deffnung des Leibes, rendszerént való hasmenés, hasürülés; keine Deffnung haben, hasszorulásban lenni.

Defter, adj., gvakori, sokszori, többszöri; adv. több ízben, gyakran, gyakorta, többször; am, zum öfteren, igen gyakran.

Dehl, das, pl. die Dehle, olaj.

Dehlbaum, der, olajfa.

Dehlbäumen, adj., olajfából való.

Dehlbeere, die, olajbogyó.

Dehlbrüsen, Dehlbesen, die, olajtörköly.

Dehlen, megolajozni, olajozni.

Dehlerndte, die, olajszüret.

Dehlfarbe, die, olajszin; zum Anstreichen, olajos festék.

Dehlfarben, adj., olajszínű.

Dehlfaß, das, olajos hordó.

Dehlflache, die, olajos palaczk vagy üveg, olajos edény.

Dehlflecken, der, olajpecsét a' ruhában.

Dehlgefäß, das, olajos edény.

Dehlgeruch, der, olajszag.

Dehlgeschmack, der, olajíz.

Dehlhandel, der, olajárosság, olajjal kereskedés.

Dehlbändler, der, olajáros.

Dehlicht, adj., olajhoz hasonló, mint az olaj.

Dehlig, adj., olajos; adv. olajosan.

Dehlkelter, die, olajsajtó, olajütő prés.

Dehlkrug, der, olajos korsó.

Dehlkuchen, der, olajos pogácsa.

Dehlampe, die, olajlámpa, olajméc.

Dehllese, die, olajszüret.

Dehlmaler, der, olajbafestő, olajos festékekkel festő.

Dehlmalerei, die, olajfestés.

Dehlmühle, die, olajkölyű, alajütő malom.

Dehlmüller, der, olajütő, olaj ütő mester.

Dehlpresse, die, olajsajtó.

Dehlreich, adj., olajos, olajjal bővelkedő.

Dehlsalbe, die, olajkenet.

Dehlschläger, der, olajütő.

Dehlstein, der, olajkölyű.

Dehlung, die, olajkenet.

Dehlweig, der, olajág.

Dehrchen, das, fülecske.

Dehr, das, d. i. Griff am Gefäße, fül, fogó, sagaték; Deffnung, z. B. einer Nadel, a' tű foka, v. varró tű lyuka.

Defonom, der, eig. gazdaságüző, gazdálkodó, gazda; trop. ein sparsamer Mensch, jó gazda, takarékos gazda.

Defonomie, die, Haushaltung, gazdálkodás, gazdaság.

Defonomisch, adj., gazdálkodó, gazdasági, gazdaságbeli; trop. takarékos, gazdaságos; adv. gazdálkodva; takarékosan.

Derthich, adj., helybeli.

Derthen, das, helyecske, kis hely.

Destlich, adj., napkeleti, keleti; adv. napkeletre, keletre, keletfelé.

Desterlich, adj., húsvéti.

Desterreich, das, Ausztria.

Desterreich, der, Ausztriai lakos, ember, polgár.

Desterreichisch, adj., Ausztriai.

Dfen, eine Stadt, Buda.

Dfen, der, zum Erwärmen, kemencze, kályha; zum Baden, sütőkemencze; zum Schmelzen, olvasztókemencze, huta.

Dfenblase, die, kályhába csinált üst.

Dfengabel, die, fűtővilla, piszkafa.

Dfenbeizer, der, kályha v. kemencze-fűtő.

Dfenherd, der, kemencze elője, tűzőlő a' kemencze előtt.

Dfenkachel, die, kályha, czempe.

Dfenbrücke, die, szénvonó.

Dfenloch, das, kemenczeszáj.

Dfenröhre, die, kemenczeecső.

Dfenthür, die, kemenczeajtó, előtő.

Dffen, adj., nyílt, nyitvalévő, p. o. ajtó, szem; ein offener Mund, tátott száj; ein offener Brief, pecsételetlen levél; offenes Feld, szabad térség v. mező; die offene See, sík tenger, mit offenen Armen empfangen, örömmel fogadni; in verschiedenen engern Bedeutungen, z. B. die Erde ist noch nicht offen, nem ment még ki a' föld sagya; trop. st. unbefestigt, z. B. Stadt, fedetlen, dugatlan, kerítetlen, p. o. város; ein offenes Amt, megüresült hivatal; ein offene Tafel halten, a) néző sokaság láttára ebédelni; b) kitűt szabadon az asztalhoz v. ebédhez eresztetni; einen offenen Laden haben, szabadon árulni; ein offener Kopf, nagy ész, könnyen fogó elme, jó eszű v. nagy tehetségű férfiú; st. offenherzig, nyíltsívű; eine offene Miene, tettetés nélkül való ábrázat; ein offener Mensch, egyemes ember; adv.

offenherzig, nyíltszívvel, egyenesen, szabadon.

Offenbar, adj., nyilvánvaló, nyilván-ságos; adv. nyilván, világosan, nyilvánosságosan.

Offenbaren, kinyilatkoztatni, felfedezni; theolog. ki — v. megjelenteni.

Offenbarung, die, kinyilatkoztatás, kijelentés; das Offenbarte, kijelentett dolog, kijelentés.

Offenherzig, adj., nyíltszívű, nyilvánvaló, egyenes; adv. nyílt szívvel, egyenesen; offenherzig reden, schreiben, nyílt szívvel v. egyenesen beszélni, írni.

Offenherzigkeit, die, nyíltszívűség, egyenesség.

Oft, adv. gyakran, gyakorta, sokszor, sok ízben; sehr oft, igen gyakran; wie oft, hányszor; so oft, valahányszor; so oft, als — a) annyszor, a' mennyiszor, b) valahányszor, valamikor; auch mit Verb. frequent; läßt sich oft geben, z. B. oft gehen, járogatni; oft lesen, olvasgatni.

Oftmalig, adj., gyakori, gyakortávaló, sokszori, több ízbeli.

Oftmals, adv., sokszor, gyakran, sok v. több ízben.

Oh! oder O! Interj. óh!

Oheim, der Vatersbruder, valaki atyának férjfi testvére, nagybátya; Mutterbruder, valaki anyjának férjfi testvére, nagybátya, bátyám.

Oheime, die, st. Muhme, atyának vagy anyjának fejérszemély testvére, köz: néno; meine Oheime, a' néném.

Ohm, die, oder Ahm, ein Maas flüßiger Dinge, akó, veder.

Ohne, praepos. mit Acc. nélkül; z. B. ohne Hoffnung, reménység nélkül; ohne Verzug, haladék nélkül; ohne Unterschied, külömbiség nélkül; öfter wird ohne durch Adject. Adv. und Verba ausgedrückt, z. B. ohne Scham und Scheu, szemtelenül; ohne Unterlaß, szakadatlanul, folyvást; ein Baum ohne Blätter, leveletlen fa; ohne Kinder, gyermektelen; ohne Spaß, tréfa nélkül; ohne zu — a' nélkül hogy, hanemha, haosak; ich that es ohne zu wissen, warum, megcselekedtem, a' nélkül, hogy tudtam volna, miért cselekszem; st. außer, kívül; ohne Zweifel, kétség kívül.

Ohne, dem, ohne dieß, d. i. außer

dem, azonkívül, a' nélkül is, úgy is, egyébaránt is.

Ohnehin, a nélkül is, külömben is.

Ohnerachtet, adv., jóllehet, ámbár.

Ohngeachtet, adv., noha, nem nézvé, hogy.

Ohngefähr, adv., mintegy, körülbelül.

Ohnlängst, adv., nem régen.

Ohnmacht, die, st. Schwäche, gyengeség, erőtlenesség, tehetetlenség, ájulás, elájulás; in Ohnmacht fallen, elájulni.

Ohnmächtig, adj., schwach, tehetetlen, elerőtlenedett; ohne Bewußtseyn, ájult; elájult; ohnmächtig werden, elájulni, ájulásba esni.

Ohr, das, fül; die Ohren spitzen, fülélni; ins Ohr sagen, fülébe sügni valakinek; die Ohren gellen, cseng a' fül; trop. u. prov. jemanden hinter die Ohren schlagen, valakit nyakon ütni, poson csapni; bis über die Ohren in Schulden stecken, fülíg adós lenni; sich auf das Ohr legen, lefeküdni; die Ohren hängen, búszulni, szomorkodni; tauben Ohren predigen, siketnek predikálni; thue deine Ohren auf, figyelmezz, hallgass; alles ist Ohr, minden figyelmezt.

Ohrenbeichte, die, fülbegyónás.

Ohrenbläser, der, bésúgó, árulkodó, fülbesúgó.

Ohrenbläserci, die, fülbesúgás, árulkodás.

Ohrenbrausen, das, fülzúgás.

Ohrengeben! das, fülönfüggő, fül-függő.

Ohrengeschwür, das, fülkelevény.

Ohrentigel, der, fülcsiklandás.

Ohrenflingen, das, fülcsengés.

Ohrenknorpel, der, fülporczogó.

Ohrenschmalz, das, fülsár, fülmo-csok.

Ohrenschmerz, der, fülfájás.

Ohrenzeuge, der, füllel hallott tanú.

Ohrenzwang, der, fülfájás.

Ohreute, die, füles bagoly.

Ohrseige, die, posoncsapás, arczúlc-sapás; trop. csapás, kárvallás.

Ohrfinger, der, kisujj.

Ohrklappen, der, fülkaréj, fülkarima.

Ohrklappchen, das, fülgomba.

Ohrköffel, der, fülvájó.

Ohrtring, der, fülönfüggő karika v. gyűrű.

Ohrtrommel, die, füldob, a' fül dobja.

Obrwurm, der, fülbemászó, fülemász.
 Olive, die, olajfabogyó, olajbogyó.
 Olivenfarbe, die, olajbogyószínű.
 Olivenfarbig, adj., olajbogyószínű.
 Onanie, die, vétkes csiklandozás, ön-
 nönszeplősítés.
 Oper, die, énekes játék, opera.
 Operette, die, rövid énekes játék.
 Operist, der, énekes játszó.
 Operistin, die, énekes játszó asszony
 v. léány, énekes játszoné.
 Operndichter, der, operaszerző.
 Opernhaus, das, operanéző játékszin.
 Opfer, das, áldozat; zur Güte, en-
 gesztelő áldozat; ein Opfer bringen,
 áldozni; ein Opfertier, áldoznivaló
 barom, áldozat; trop. áldozat; dem
 Vaterlande große Opfer bringen, nagy
 áldozatokat tenni a' hazának.
 Opferaltar, der, áldozó oltár.
 Opferbecher, der, áldozó kehely.
 Opferbeil, das, áldozó bárd.
 Opferblut, das, áldozatvér.
 Opferer, der, áldozó.
 Opfergebrauch, der, áldozati szokás.
 Opfergefäß, Opfergeschirr, das, áldozó
 edény.
 Opfergeld, das, áldozatpénz.
 Opferkasten, der, oltáripersely, adako-
 zó persely v. láda.
 Opfermahlzeit, die, áldozatkori vendég-
 ség.
 Opferrmesser, das, áldozó kés, oltári kés.
 Opfern, áldozni; meg- v. feláldozni
 valamit; trop. jemanden etwas dar-
 bringen, megadni, valakinek valamit
 szentelni.
 Opfern, das, áldozás, megáldozás;
 trop. szentelés.
 Opferpriester, der, áldozó pap.
 Opferrauch, der, az áldozat füstje.
 Opferwale, die, áldozó csésze.
 Opferschlächter, der, áldozatölő pap.
 Opferschmaus, der, áldozatkori vendég-
 ség.
 Opferstock, der, áldozat pénzre kitett
 persely v. tőke.
 Opfertag, der, áldozó nap.
 Opfertier, das, áldozatra való barom.
 Opfertisch, der, áldozó asztal.
 Opfertod, der, feláldozott élet.
 Opferung, die, áldozás.
 Opferwein, der, áldozatbor.
 Opium, das, álomhozó mákolaj, altató
 mákszesz.
 Orange, die, (oranza), narancs.
 Orangenbaum, der, narancsfa.
 Orangenblüte, die, narancsvirág.
 Orangenfarbe, die, narancsszín.

Orangefarben, orangefarbig, adj., na-
 rancsszínű.
 Orangenfrucht, die, narancs.
 Orangerie, die, (oranzseri), narancsos
 t. i. kert v. hely; narancs- és ci-
 tromfákkal beültetett v. bérakott
 hely.
 Orbi, der, Schultyrann, kegyetlen, os-
 kolai tanító.
 Orcan, der, dühös forgószél, vihar (szél).
 Orchester, das, der Ort für die aus-
 übenden Meister, muzsikakar, ének-
 lőkar; der Verein der Tonkünstler,
 muzsikáló v. éneklő társaság.
 Orden, der, rend, szerzet; st. Ordens-
 zeichen, valami rendnek jele; einen
 Orden bekommen, rendjelet nyerni,
 a' rendtagjai közzé felvétetni; einen
 Orden tragen, rendjelet hordozni.
 Ordensband, das, rendpántlika, rend-
 czímer.
 Ordensbruder, der, z. B. in einen Klo-
 ster, szerzettag, valamely szerzet-
 tagja.
 Ordensdame, die, rend tagja t. i. ass-
 szonyság.
 Ordensfest, das, a' rend innepsé.
 Ordensgebrauch, der, valamely rend-
 nek bevett szokása.
 Ordensgeistliche, der, szerzetes pap.
 Ordensgeneral, der, rend fője.
 Ordensgesetz, das, rend törvénye.
 Ordenskleid, das, szerzetbeli öltözet.
 Ordenskreuz, das, rend keresztje.
 Ordensleute, die, pl. szerzetesek.
 Ordensmann, der, szerzetes, szerzet-
 tag.
 Ordensmeister, der, rendmester, vala-
 melly vitézi rendnek mestere.
 Ordensperson, die, szerzetbeli személy.
 Ordensregel, die, szerzetrendtartás,
 valamely rendnek v. szerzetnek re-
 gulái vagy rendtartásai.
 Ordensritter, der, rendvitéze, vala-
 melly rendnek vitéze.
 Ordensschwester, die, apáca.
 Ordensstifter, der, szerzetkezdő v. fel-
 állító.
 Ordenszeichen, das, a' rendnek vagy
 szerzetnek jele, v. czimere, vitézi
 rendczímer.
 Ordentlich, adj., überhaupt der Ordnung
 gemäß, rendes, rendbe szedett, jó
 rendben lévő; Ordnung liebend,
 rendtartó, rendszerető, pontos, p.
 o. fizető; besonders a) im morali-
 schen Sinne, ein ordentlicher Mensch,
 rendhez szokott ember; ein ordent-
 liches Leben führen, rendesen élni;

- b) gefchmäfig, törvényes p. o. fol-
sóság; ordentliche Einkünfte, rendes,
rendszeréntvaló jövedelem; c) gut,
tűftig, jó, helyes, illendő; adv. rend-
ben, rendbeszedve, rendesen, rend-
szerént; szorosan; pontosan; ren-
desen, mértékletesen, p. o. élni;
valósággal, valóban; er verjüngt
sich ordentlich, valóban egészen meg-
ifjodik; feierlich, illendően, annak
rendje és módja szerént; er beehrt
seinen Geburtstag ordentlich, annak
rendje szerént megtartja a' születése
napját.
- Ordnen**, rendelni, elrendelni, rendbe
szedni, p. o. valamelly könyvtárt;
trop. z. B. die Theile einer Rede ord-
nen, a' beszéd részeit elrendelni; et-
was künstlich ordnen, valamit mester-
ségesen elintézni.
- Ordnen**, das, elrendelés, elintézés,
rendbeszedés.
- Ordner**, der, elrendelő, elintéző.
- Ordnung**, die, rend, elrakás; etwas in
Ordnung bringen, valamit rendbe
szedni v. hozni; nach der Ordnung,
rendel; an wem ist die Ordnung?
kinn van a' sor? ki következik? —
seine Sachen in Ordnung halten, rend-
ben tartani dolgait; st. sorgfältige
Beobachtung der Lebensregeln, rend-
tartás, bevett rend; sonstige Vor-
schriften, z. B. bei Soldaten strenge
Ordnung halten, szoros fenyítékben
tartani a' katonaságot; seine Ord-
nung halten, semmi rendet v. fenyi-
téket nem tartani.
- Ordnungszahl**, die, rendelőszám.
- Ordonanz**, die, Dienstwache, parancso-
latváró őr, parancsőr.
- Ordre**, die, d. i. Befehl, parancsolat;
st. Vorschrift, rendelés; auf jemand's
Ordre, valakinek rendelésére.
- Organ**, das, létszer, szerk; életmű;
st. Werkzeug, műszer, műveszköz;
st. Aussprache, Ton, szóhang; be-
széd-szer, hangszer; st. Sinneswerk-
zeug, érzékszer, érzékeszköz; das
Organ des Gesicht's, das Auge, a' lá-
tás érzékszere a' szem.
- Organisation**, die, életművezet; szer-
kezés; szerkezet, alkotmány.
- Organisch**, adj., létszeres, léteges, or-
ganikus; életműves, életművezett.
- Organisiren**, létszeresíteni, szerkezni;
életművezni, elrendezni.
- Organismus**, der, szerkmű.
- Organist**, Orgelspieler, der, orgonás,
organista, orgonajátszó.
- Organtinsende**, die, sodrott selyem.
- Orgel**, die, orgona.
- Orgelbau**, der, orgonakészítés.
- Orgelbauer**, der, orgonacsináló.
- Orgelschor**, der, orgonakar.
- Orgeln**, orgonálni, orgonán játszani.
- Orgelpfeife**, die, orgonasíp.
- Orient**, der, napkelet.
- Orientalisch**, adj., nakeleti.
- Orientiren**, sich, elintézni magát, eliga-
zodni valamin.
- Original**, das, eredet, eredettség, ere-
deti p. o. írás, kép.
- Originell**, adj., eredeti, különös.
- Orkan**, der, dühösködő forgószél.
- Ort**, der, hely; an allen Orten, min-
denütt, minden helyen; von allen
Orten, mindenünnen; von Orte zu
Orte, helyről helyre, helyekről
helyekre; besonders a) in Büchern,
Schriften, hely; b) bewohnte Plätze,
hely, falu, város, helység; c) eine
Person, z. B. etwas höherem Orte
melden, d. i. dem Fürsten, der Obrig-
keit, valamit felsőbb helyen v. a'
felsőségnél bejelenteni; ich meines
Ortes, részemről; st. vierter Theil,
negyedrés, negyedrésze valaminek;
z. B. es kostet 5 Gulden, und einen
Ort, 5 for. és egy negyedrés (15
xr.) az arra; st. Spitze, Schärfe,
hegy él; st. Eck, szeglet; st. das
Äußerste, legszélső része valaminek.
- Ortband**, das, am Degen, kardhüvely-
ormó.
- Ortbeschreibung**, die, helyleírás.
- Ortbret**, das, nyoszolyaoldal, a' nyo-
szolyának két oldaldeszkája.
- Ortkenntniß**, die, helyek v. helységek
és városok esmérete.
- Ortschaft**, die, Dorf, Flecken, helység,
falu.
- Ortsgulden**, der, egy negyedrés forint.
- Ortstüß**, der, szélső hajlék, v. lakhely.
- Orttaler**, der, egy negyedrés tallér.
- Orthodox**, adj., rechtgläubig, ekklézsia-
hitű; adv. az ekklézsiahittel meg-
egyezőleg.
- Orthodore**, der, ekklézsiahitű.
- Orthodorie**, die, bevett hitforma.
- Orthographie**, die, írásmód, helyesírás-
mód.
- Orthographisch**, adj., helyesírási; helyes-
írásbeli; adv. helyesen írva.
- Ost**, Osten, der, napkelet, napkeleti
tájék; aus Osten, napkeletről; nap-
keletfelől; gegen Osten, napkelet
felé, napkeletre.

Osterabend, der, húsvét szombatja, estvéje.	Ostsee, die, napkeleti tenger, Bálti tenger.
Osterblume, die, húsvéti virág; leány kökörcsín.	Ostüdostwind, der, keletdélkeleti szél.
Osterdienstag, der, húsvét keddje.	Ostüdwind, der, keletdélközi szél.
Osterei, das, húsvéti tojás.	Ostwärts, adv., keletre, napkeletfelé.
Osterfeier, die, húsvét innepe.	Ostwind, der, napkeleti szél.
Osterfeiertag, der, húsvét napja.	Otter, die, vipera, kendermagos kígyó, kurta kígyó, parlag kígyó.
Osterfest, das, Ostern, húsvét innepe.	Otternagelle, die, kurtakígyóepe, viperaepe.
Osterfladen, der, húsvéti lepény.	Otterngezucht, das, viperafaj; trop. in der Bibel, gonosz emberek.
Osterkuchen, der, húsvéti lepény.	Otterngift, das, viperaméreg.
Osterlamm, das, húsvéti bárány.	Ottomanisch, osmanisch, adj., török, törökországi; die ottomanische Pforte, a'Fényes Porta, a'Török Császár Udvara; a'Török Birodalom.
Ostermesse, die, húsvéti nagyvásár p. o. Lipsziában.	Ouvertür, die, Eröffnungstüdt, kezdő muzsikadarab, lémenetel.
Ostermonat, der, Sz. György hava.	Oval, adj., tojásdad, tojásszabású.
Ostermontag, der, húsvét hétfője.	Oval, das, tojásforma.
Ostersonntag, der, húsvét vasárnapja v. első napja.	O weh! interj., O! jaj! jaj! jaj!
Ostertag, der, húsvét napja.	
Osterwoche, die, húsvét hete.	
Osterzeit, die, húsvét ideje.	
Ostindien, das, napkeleti India.	
Ostnordostwind, der, keletéjszakkéleti szél.	

P.

Paar, das, pár, egy pár p. o. lábbeli, gatyá; ein Paar schöne Brüder, szép két testvér; Paar u. Paar, párjával; zu Paaren treiben, d. i. a) zum Gehorsam bringen, ránczbaszedni, megfenyíteni, b) bestegen, meggyőzni, hatalmat venni rajta; eine Ehepaar, házaspár; st. wenige etliche, adjective genommen, egynéhány, kevés, kevesen, egykét; nur auf ein paar Worte, kérem egynéhány szóra.	dapénz vagy bér; den Pacht bezahlen, lefizetni az árendabérét.
Paaren, egyesíteni, párosítani; sich paaren, d. i. sich vereinigen, párosodni, egyesülni; oder sich begatten, párzani.	Pachtanschlag, der, árenda meghatározása, megbecsülése.
Paaren, das, párosítás, egyesülés; párosodás, párzás.	Pachtbauer, der, árendás paraszt.
Paarweise, adj., páronként, párjával, párosával.	Pachtbrief, der, árendakötés levele v. egyességlevele, írásban.
Pacht, der, Pact, Vertrag, kötés; Pachtcontract, árenda, árendakötés; oder das Pachten, árendálás, kiárendálás; etwas in Pacht nehmen, kivenni valamit árendába, kiárendálni; in Pacht geben, árendába adni; in Pacht haben, árendába birni p. o. valamelly jószágot; st. Pachtgeld, áren-	Pacht-Contract, der, árendakötés.
	Pachten, árendálni, kiárendálni, árendába fogadni.
	Pachten, das, árendálás, árenda.
	Pachter, der, Pächter, árendás, árendáló.
	Pachtgeld, das, árendapénz v. bér, árenda.
	Pachtgut, das, árendás jószág.
	Pachtherr, der, kiárendáló birtokos; árendás jószág ura.
	Pachtinhaber, der, kiárendáló, árendás.
	Pachtjahr, das, az árenda ideje, árenda esztendő.
	Pachtlustig, adj., árendálni kívánó.
	Pachtmühle, die, árendás malom.
	Pachtung, die, kiárendálás.
	Pachtweise, adj., z. B. ein Gut pachtweise haben, árendában birni valamely jószágot.
	Pachtzeit, die, az árenda ideje.

Pachtzins, der, árendabér, árenda.

Pack, der, csomó, nyaláb, iszák; ein Pack Briefe, egy csomó levél; mit Pack und Pack ausziehen, mindeneszél kiköltözni; st. Reisebündel, Last, Lüttor, podgyász, tereh; trop. lieberliches Gesindel, gaznép.

Packen, st. anfassén, erősen megfogni, megmarkolni; einpacken, berakni, elrakni p. o. könyveket a' tékába; Maaren auf einen Wagen packen, felrakni a' portékát a' szekérre; sich packen, takarodni, tisztulni; packe dich! takarodj lódúlj.

Packer, der, rakodó, felrakó, felrakodó, csomóba kötöző.

Packesel, der, iszákos vagy terehhordó számár; trop. terehhordó t. i. ember.

Packel, das, kis csomó, czomócska, öszveköttöt csomócska.

Packelboot, das, postahajó t. i. a' tengeren.

Packetchen, das, kis pakétocska.

Packhaus, das, rakodó ház.

Packhof, der, rakodó udvar, lerakodó csűr, berakodó tárhely.

Packknecht, der, im Kriege, katona szolga.

Packleinwand, die, iszákvászon, kötöző v. takaró vászon, boríték vászon.

Packnadel, die, iszákvarró, nyalábvarró.

Packpapier, das, takaró vastag papiros; boríték papiros.

Packpferd, das, terehhordó ló.

Packriemen, der, iszákfűző szij.

Packsattel, der, iszák nyereg.

Packträger, der, terehhordó, hűtálló.

Packtuch, das, boríték v. nyalábtakaró vászon.

Packung, die, rakodás.

Packwagen, der, terehhordó szekér, portékás szekér.

Packde, die, Kröte, béka.

Packchen, Packel, Packtchen, das, csomócska, iszákocska.

Pädagog, der, nevelő.

Pädagogik, die, nevelés mestersége, nevelés.

Pädagogisch, adj., nevelési; pädagogische Schriften, nevelésro tartozó könyvek.

Päpstlich, adj., pápai.

Pärchen, das, párocska.

Paff, puff, puffanás.

Pagat, der, pagát, egyes tarók a' tarokkártya közt.

Page, der, (pázse), úrsinas, főrendű

emberek mellett szolgáló nemes úrsi.

Pagendienst, der, nemes úrsi szolgálatja a' sejelelem körül.

Pagode, die, bálványtemplom.

Pair, der, ország nagyja Franciaországban és Angliában.

Palast, der, (Pallast), palota, pompa v. pompás épület.

Palatin, der, Nádorispány, Palatinus; Pelzfragen der Frauenszimmer, nyakprém.

Palatinaf, adj., nádorispányi, palatinusi.

Palette, die, Farbenscheibe, festéktányér.

Palisade, Pallisade, die, palánk.

Pallasch, der, pallos.

Palliativ, das, Fristmittel, simító eszköz.

Palm, der, Palme, die, Palmbaum, der, palmafa; d. i. Knospen an den Weinstöcken, szőlővessző bimbó, szőlőhajtás; Blütenknospe an Weiden, Haseln, barka a' fűzfán, mogyorófán.

Palmenöl, das, palmafaolaj.

Palmensect, der, kanárszigeti édes bor.

Palmsonntag, der, virágvasárnap.

Palmwald, Palmenwald, der, palmafaerdő.

Palmweide, die, palma fűz.

Palmwein, der, pálmagyümölcs bor.

Palmwoche, Charwoche, die, nagyhét, húsvételöttvaló hét.

Palmzweig, der, palmaág.

Pamphlet, das, Flugblatt, iromány.

Pandore, die, kobozlant.

Panier, Banier, das, főzészló.

Pantschen, pocsolni a' vízben.

Pantaleon, das, pantaleon muzsika.

Pantalon, die, gatyánadrág.

Panther, der, Pantherthier, das, párdúc.

Pantherstein, der, párdúczkő.

Pantoffel, der, czipő, papucs; prov. unter dem Pantoffel stehen, a' feleség hatalma alatt lenni, a' czipőtől függeni.

Pantoffelbaum, der, Korkebaum, parafa, dugókérgű cserfa.

Pantoffelholz, das, dugófa v. kéreg, parafahéjj.

Pantoffelmacher, der, Pantöffler, czipővarga, v. varró.

Pantoffelschuh, der, papucs.

Pantomime, die, Mienenpiel, némabeszéd mutogatás által; als Schauspiel, némajáték, némanéző játék.

Pantomimenspieler, Pantomimist, der, némaszínjátész, ábrándodó.

Pantomimisch, adj., némajátékos; adv. mutogatás által, mutogatva, ábrándozva.

Panzer, der, páncél; einen Panzer anlegen, páncélba öltözni; der einen Panzer trägt, páncélos.

Panzerhemde, das, pánczéling.

Panzerkette, die, pánczélláncz.

Panjern, felpánczélozni.

Panzerreiter, der, páncélos lovagló.

Panzerthier, das, pánczélosállat, Armadill.

Papa, der, papa, atyus.

Papagi, der, papagáj, publikán.

Papier, das, papiros; ein Bogen, ein Buch Papier, egy árkos, egy koncz papiros; etwas zu Papier bringen, valamit papirosra felírni v. feltenni; st. Schrift, pl. Schriften, irások; jem. Papiere versiegeln lassen, valakinek az írásait elpecsételtetni.

Papierblume, die, imola csüsküllő.

Papierchen, das, kis papiros, czédula, papirosocska.

Papieren, adj., papirosbólvaló, papiros.

Papiergeld, das, papirospénz, bankóczédula.

Papierhändler, der, papirosáros, papiroskereskedő.

Papierhandel, der, papirosárosság, papirossalvaló kereskedés.

Papierlaus, die, kopogó termeszt.

Papiermacher, der, papiroskészítő, papiros csináló, t. i. mesterember.

Papiermühle, die, papirosmalom.

Papieröl, das, papirosolaj.

Papierscheere, die, papirosolló, papirosnyíró olló.

Papierschnitzchen, das, papirosdarab.

Papierstaude, die, papirosfa, papiroshejjű fa.

Papist, der, Papistin, die, pápista.

Papistisch, adj., pápista.

Pavilion, der, pillangó.

Pappe, die, d. i. Brei, pép; liszteskása; csiriz.

Pappel, die, a) Pappelkraut, Malon, ziliz, mályva; b) Pappelbaum, der, nyárfa.

Pappelöl, das, nyárfaolaj.

Pappelrose, die, rózsaziliz, mályvárózsa.

Pappelwald, der, nyárfaerdő.

Pappen, adj., vastagpapiros, vastagpapirosbólvaló.

Pappen, d. i. mit Brei füttern, pépet tömni a' szájába, péppel tartani; flüstern, csirizelni, ragasztani; Pap-

pe zusammenfügen, vastagpapirost ragasztani össze; pépet enni.

Pappendeckel, der, vastagpapiros, táblapapiros.

Papst, der, pl. Päpste, pápa.

Papstkrone, die, pápakorona.

Papstmütze, die, pápasüveg.

Papstthum, das, papaság.

Parabel, die, példázat.

Parade, die, Pracht, pompa, paradé; der Soldaten, katonaparadé, katonapompa; Bach-Parade, örváltási paradé, hadvizsgáló paradé.

Parade-Bett, das, gyászalkotmány.

Parade-Pferd, das, parádéló.

Parade-Platz, der, parádépiacz, pompapiacz.

Parade-Wagen, der, parádéhintó, pompahintó.

Parade-Zimmer, das, parádé v. pompaszoba.

Paradiren, sich zeigen, pompázni, parádézni; von Dingen, díszíteni, díszeskedni; von Soldaten, fogyni parádézni; mit Pferden paradiren, lovon parádézni, hánytatni magát a' paripán.

Paradies, das, paradicsom; trop. ein sehr anmuthiger Ort, gyönyörűséges hely; eine sehr schöne Gegend, kies, gyönyörű tájék; biblisch, mennyei paradicsom.

Paradiesapfel, der, ádámalmafa; die Frucht, ádámalma; paradicsomalma.

Paradiesfeige, die, pizang.

Paradiesfeigenbaum, der, pizangfa.

Paradiesholz, das, paradicsfa.

Paradiesfisch, adj., paradicsomi; trop. anmuthig, gyönyörű, kies; sehr glücklich, boldog; adv. paradicsomi módon; gyönyörűen, boldogul.

Paradiesforn, das, paradicsmag.

Paradiesvogel, der, paradicsmadár.

Paradox, vakmerő ítélet.

Parapluie, das, esőmentő, parapli.

Parasol, das, napernyő, naptartó.

Parce, die, Párka.

Pardon, der, kegyelem, bocsánat; Pardon geben, kegyelmet adni, az életének megkegyelemezni.

Pardoniren, megkegyelmezni p. o. valaki életének.

Parentthese, die, rekesz, kapcsoló, rekeszjel.

Parforce-Jagd, die, kergető vadászat, lovon kergető vadászat.

Parfüm, das, jóillatú víz v. olaj, jóillatozat.

Parfümiren, beillatozni, jó illattal béhinteni.
Pariren, st. gehorchen, figyelmeskedni, engedni; ausweichen beim Fechten, kitérni az ütés, vágás v. szúrás elől, elkerülni, felcsapni az ütést v. szúrást; metten, fogadni.
Parf, der, mulató erdőcske; vadas kert; Artillerieparf, agyúsáncz, ágyúsor.
Parlament, das, parlamentom angliában v. az országgyűlés táblái.
Parlamentär, der, hadi alkudozó követ.
Parliren, st. reden, beszélni.
Parmesanpäs, der, parmai sajt.
Parole, die, hadi jelző; st. Zusage, fogadás, ígéret.
Paroxismus, der, Fieber: Paroxismus, kirázása v. ellelése a' hidegnek.
Part, die, Theil, rész; z. B. ich für mein Part, én részemről; Halb-Part, fele nyereségre.
Partei, die, rész, fél, felekezet; st. Faction, szakadás; zu einer Partei übergehen, valamellyik félhez általmenni; keine Partei nehmen, egyik félhez sem állani.
Parteigänger, der, elpártolt, szaguldozó.
Parteigeist, der, meg hasonlós lelke, részekre szakadás, pártütes lelke.
Parteilich, adj., személyválogató, részrehajló, indulatos; adv. részrehajolva, részrehajlással, személyválogatva.
Parteilichkeit, die, részrehajlás, személyválogatás; st. Leidenschaftlichkeit, indulatosság.
Parteilos, adj., részre nem hajló.
Parteifucht, die, szakadáskeresés, szakadás lelke.
Parterre, das, földszintvaló lakás; Parterrewohnen, földszint lakni; im Theater, földszint néző hely.
Participiren, részesülni, részt venni valamiben.
Particulier, der, magános, magánosságban élő, közönséges hivatalt nem viselő.
Partie, die, st. Theil, rész, egy rakás, csomó, p. o. portéka; eine Partie Hasen schießen, egy rakás nyulat löni; mit von der Partie seyn, a' társaság közül lenni; st. Spiel, játék, p. o. biliardon; st. Anzahl, sokaság, szám; st. Gerath, z. B. eine gute Partie machen, a) vom Manne, jól házasodni, jó helyre házasodni; b)

vom Frauenzimmer, jó szerencsét tenni a' férjhezmenésben; eine unglückliche Partie, szerencsétlen házasság.
Partitur, die, muzsikahang megosztása v. felosztása, partitúra.
Pasch, der, páros vetés, párvetés t. i. a' kockával.
Pascha, der, basa, török basa.
Paschen, párosra kockázni; st. einschwärzen, bélogni valamit, p. o. titkolt portékát.
Pasquill, das, páskvilus, gyalázó irás v. versezet, marcangó irás.
Pasquillant, der, marcangoló.
Passabel, adj., meglehető, tűrhető; adv. meglehetősen.
Passage, die, (passázs), Durchreise, általmenetel, általutazás; eine starke Passage, jártas út, országút; freie Passage, szabados általmenetel; in der Musik, cifrázás.
Passagier, der, (passzazsír), útas, utazó; jövevény, vendég.
Passatwind, der, egyenlő szél.
Passen, st. warten, várakozni valamire; nicht spielen, nyugodni; zuhören, vigyázni, hallgatni valakire; von Kleidern, z. B. das Kleid passt sehr gut, jól hozzá áll a' ruha, t. i. a' testhez; trop. sich schicken, alkalmas lenni, hozzá illeni.
Passend, adj., hozzávaló, hozzáálló, hozzáillő; trop. illő, illendő, alkalmas; adv. helyesen, illő módon, jól, illendőképpen.
Passion, die, st. Leiden, z. B. das Leiden Christi, a' Krisztus szenvedése; st. Affect, indulatosság; st. Begierde, kívánság, kívánás valamire; st. Schmerz, fájdalom.
Passirt, adj., indulatos, valamire vágyó, valamiben nagy kedvet találó.
Passionsandacht, **Passionsbetrachtung**, die, böjti elmélkedés v. Krisztus szenvedése felől való elmélkedés.
Passionsblume, die, kinvirág, keresztesrózsa.
Passionsgeschichte, die, a' Krisztus szenvedésének története.
Passionslied, das, Nagypénteki ének.
Passionszeit, die, Krisztus szenvedésének ideje.
Passiren, 1) d. i. reisen, geben, utazni, menni kimenni p. o. a' kapun, a' városból; in die Stadt passiren, bémenni a' városba; von Waaren, bevitetni p. o. a' városba; einen Fluss passiren, általmenni a' folyóvízen;

einen Wald passiren, keresztül men-
ni az erdőt; passiren lassen, 3. B.
Truppen über einen Fluß, általszál-
litni a sereget a' vizen; 2) seinen
Weg fortsetzen, utazni, útját folytat-
ni; 3. B. er kann passiren, folytat-
hatja útját; trop. st. erträglich seyn,
szenvedhető lenni; st. nicht ganz ver-
werflich, közepszerű v. meglehetősen
lenni; st. gebilliget werden, helybe-
hagyni; st. erlaubt seyn, megenged-
tetni; st. gelten, mit der praep.
für, valaminek tartani; 3. B. er will
für einen reichen Mann passiren, azt
akarja hogy gazdag embernek tart-
sák; st. sich füttragen, geschehen, tör-
ténni, megesni; was passirt neues?
mi újság?

Passiren, daß, als Durchgang, általme-
netel.

Passirzettel, der, engedelem czédula va-
laminek elvitelére, ki- v. bévitelére.

Passiv, adv. 3. B. sich passiv verhalten,
kénytelen ségben lenni v. kénytelen
lenni.

Passivschuld, die, lefizetendő adósság.

Paß, der, st. Schritt, lépés; ein schwie-
riger Zugang aus einem Lande in das
andere, szoros általjárás, úttorko-
lat; ein Freidrief für Reisende, pasz-
szus, utazószabadlevél.

Paßgang, der, lépés, lépésvaló menés.

Paßgänger, der, lépő ló.

Paßport, der, szabad utazó levél, pasz-
szus.

Paßell, der, Farbstift, színekre; in
Paßell malen, színekretával festeni.

Paßellgemälde, daß, színekretával fes-
tett kép.

Paßellmaler, der, színekretával festő.

Paßellmalerei, die, színekretázat, szín-
kréta festés.

Pastete, die, pástétom.

Pastinak, Pasternak, Pastinakwurzel,
die, peszternák.

Pastor, der, Geelenbirt, lelkipásztor,
lelkész, predikátor.

Pastoral-Flugheit, die, predikatori es-
méret, értelem.

Pastoral-Theologie, die, az egyházi hi-
vatal tudománya.

Pastorat, daß, a' predikatori hivatal.

Patent, daß, közönséges parancsolat,
rendelés; ein Ernennungsbrief, hi-
vatalra kinevező levél; st. Privile-
gium, kirekesztő árulásbeli szabad-
ság.

Pater, der, als Ehrentitel eines Geist-
lichen, Páter, Atyaság.

Paternoster, daß, miatyánk, úri imád-
ság; ein Paternoster betben, a' mi-
atyánkót elmondani; st. Rosenkranz,
olvasó.

Pathe, der und die, Taufzeuge, (Gevat-
ter, Gevatterin), keresztanya, kereszt-
anya; daß getaufte Kind, (Göt), ke-
resztfia v. keresztleánya valakinek.

Pathengeld, daß, komapénz.

Pathengeschenk, daß, keresztanya vagy
keresztanya ajándék.

Pathetisch, adj., hathatós, nyomós; ih-
dúlatoskodó.

Patholog, der, Krankheitskundiger, nya-
valyaértő, a' nyavalyák esméretében
jártos.

Pathologie, die, nyavalyaesméret tuda-
mánya.

Patient, der, beteg.

Patriarch, der, Patriárka.

Patriarchalisch, adj., patriárkai.

Patriot, der, hazafi.

Patriotisch, adj., hazafiúi, hazafihoz il-
lő; adv. hazafimódon.

Patriotismus, der, hazafiság, hazafiú-
ság; hazafiszeretet; Patriotismus ba-
bend, jó hazafi lenni, hazáját sze-
retni.

Patrolle, Patrouille, die, kerülő őrk,
katona őrző, t. i. éjjel a' városban,
v. czirkáló katonák.

Patrolliren, czirkálni, kerülni mint az
örök, az öröket rendre vizsgálni.

Patron, der, Beschützer, pártfogó, pár-
toló; Gönner, jöltévő; st. Vorsteher,
fő valamiben; Grundherr, Kirchen-
herr, birtokos úr, t. i. az egyházi
dolgokra és oda tartozó hivatalok
kiosztására nézve.

Patronat, daß, pártfogóság, pártolás,
birtokosi pártolás.

Patronat-Recht, daß, birtokosi v. föl-
desúri pártolás jussa.

Patrone, die, st. Modell, mustraforma;
Pulverladung, töltés.

Patroninn, die, Beschützerinn, pártfogó
asszony, pártolóné; Gönnerinn, jöl-
tévő asszony; Kirchenherrinn, földes
asszonya az egyházi birtokoknak t.
i. templomnak, iskolának.

Patrontasche, die, töltéstartó, patron-
tás.

Patschen, locsogni, loccsanni; tapsol-
ni, lubiczkolni a' vízben.

Paufe, die, dob; die Paufe schlagen,
dobolni.

Paucker, der, dobos.

Pautsch, der, poso.

Pausbadig oder pausbädig, adj., pofók, pofás.
Pause, die, in der Muſik, szünet, szünetjel a' muzsikában, nyugtató jél; im Reden, megszűnés, pihenés.
Pauffren, szünni, nyugtatni; megpihenni, megszűnni.
Pavedette, die, postagalamb.
Pavian, der, paviánmajom.
Pavillon, der, Luſthauſ, kerti mulatóház; sátorfedelű, csúcsos fedél.
Pech, daſ, szurok; **Pech brennen**, szurkot égetni.
Pechbaum, der, erdei fenyő, topolyafa.
Pechbrenner, der, szurokégető.
Pechdrabt, der, szurkos fonál.
Pechfaſel, die, szurokfáklya, szurkos szövétnek.
Pechig, adj., szurkos; adv. szurkosan.
Pechfranz, der, zum Anjünden, szurkos v. gyűjtő koszorú.
Pechnelke, die, szurkos mécsvirág.
Pechöl, daſ, szurokolaj.
Pechſchwarz, adj., fekete mint a' szurok.
Pechtanne, Roſthanne, die, szemerkéfenyő, jegenyefenyő, keresztesfenyő.
Pedal, daſ, az orgona lábitója, melyet lábbal nyomnak.
Pedalharfe, die, lábitós hárfa.
Pedaltafel, die, lábitós tasztá.
Pedant, der, oskolatudós.
Pedanterie, die, oskolatudóſſág, oskolai tudományok mutogatása.
Pedantiſch, adj., oskolatudóſhoz illő; adv. oskolatudós módjára, oskolatudósként.
Pedeſſ, der, közönséges szolga v. pedellus, p. o. valamely akadémiában v. Univerzításban.
Pein, die, kín, gyötrelém.
Peinigen, kінzani, gyötreni; mit Bitzen jemanden peinigen, kéréseivel terhelni v. gyötreni valakit.
Peiniger, der, kінzó, gyöttrő.
Peinigung, die, kінzás, gyöttrés.
Peinlich, adj., kінos, gyötrelmes; in den Gerichten, eine peinliche Frage, kінzás által vallatás; peinliches Gericht, főbenjáró v. halálos dolgokat illető törvényszék; ſt. ſehr unangenehm, terhes, keserves; adv. kінosan, gyötrelmesen; halálos módon, halálra; keservesen.
Peinlichkeit, die, kінosság, kінos volta valaminek.
Peitsche, die, korbács, ostor.
Peitschen, megkorbácsolni, megverni.
Pelikán, Pelikan, der, ein Vogel, pele-

kán; pelikánfogó, foghúzó szer-szám.
Pelz, der, ſt. Fell, szőrősbőr, bundabőr, prémbőr; ein Pelzkleid, bunda v. prémbőrrel bélelt ruha, p. o. mente, ködmen ée.
Pelzchen, daſ, mentécske, kis mente.
Pelzdecke, die, bundabőr terítő.
Pelzen, ſt. pſropfen, impfen, be- v. beleoltani; trop. ſt. prügeln, megverni.
Pelzer, der, oltó; ſt. Pſropfreis, oltóág, oltovány.
Pelzfutter, daſ, bundabélés, prémbélés.
Pelzhändler, der, prém v. bundabőrrel kereskedő.
Pelzhandel, der, prémbőrrel, bundabőrrel kereskedés.
Pelzhandſchuh, der, szőrös bőrkesztyű.
Pelzſicht, adj., olyan mint a' prémbőr.
Pelzjaſche, die, ködmen, bundabőrrel bélelt újjas dolmány.
Pelzläſer, der, szűcsbogár.
Pelzkamm, der, szőrfésű, kártó.
Pelzkappe, die, prémes sapka.
Pelzkleid, daſ, bundabéllésűruha v. köntös, p. o. bekes.
Pelzkragen, der, prémgallér.
Pelzmantel, der, posztóbunda.
Pelzmesser, daſ, oltókés.
Pelzmotte, die, szűcsmoly.
Pelzmüſe, die, téli süveg, kucsma.
Pelzmuff, (Stuſen), der, szőrös kar-kesztyű.
Pelzreiſ, der, oltóág.
Pelzrock, der, bekes, bekecs.
Pelztiefel, die, bundabőrrel bélelt lábbeli.
Pelzwerk, daſ, kikészített gyapjas v. szőrös bőr, és abból készült köntös.
Pelzweſte, die, ujjatlan ködmen.
Pendel, Pendul, der, Perpendikel, függő billegő, nyugtalan az órában, (a' fal és asztali órában), csavargó nyugtalan; (a' zsebbeli órákban).
Pendeluhr, die, billegős óra, függőbillegőjű óra.
Pennal, daſ, Federscheide, pennatartó.
Penſion, die, Jahrgehalt, der, érdemfizetés, érdemhópenz, penzió; ſt. Koſtgeld, élelemfizetés; ſt. Erziehungsanſtalt, nevelő intézet.
Penſionär, der, Koſtgänger, asztalon lévő, asztaltartó (kosztos).
Penſioniren, érdemhópénzt rondelni valakinek.
Penſionist, adj., a' ki hivatalból nyu-

gadalomra lépven érdemhópénzt nyert, érdemhópénzes. penziós.
 Pensionsanstalt, die, nevelő intézet.
 Perception, die, kézhezvétel; tudatos képzet, tudattalvaló képzet.
 Pergament, das, pergamen, szíronbőr.
 Pergamentband, der, pergamenkötés.
 Pergamenten, adj., pergamenbőlvaló. szíronbőr-kötés.
 Pergamenthaut, die, (Anat.), lantornabőr.
 Pergamentmacher, der, pergamenkészítő.
 Periode, die, d. i. Zeitkreis, idő- v. korszakas; Wortkreis, körmondás, körbeszéd, kerek beszéd.
 Periodisch, adj., was zu gewissen Zeiten geschieht, wiederkehrt, z. B. periodische Krankheiten, kerengő, előkerülő v. forduló, forgó, visszatérő p. o. nyavalya; periodische Zeitschriften, kerengő folyóirások; von der Schreibart, körbeszédbe vett; adv. z. B. die Krankheit kommt periodisch, a' nyavalya vissza-visszatér v. meg-megújul.
 Perle, die, gyöngy, drágagyöngy.
 Perlen, d. i. Bläschen werfen, pezsegni, mint a' jó v. erős bor, mikor töltilik.
 Perlenfang, der, gyöngyhalászat.
 Perlenfarbe, die, gyöngyszín.
 Perlenfarben, adj., gyöngyszínű.
 Perlenfischer, der, gyöngyhalász.
 Perlenfischerei, die, gyöngyhalászás.
 Perlengräupchen, das, a' legapróbb aprókása.
 Perlenhandel, der, gyöngykereskedés.
 Perlenhändler, der, Perlenhändlerinn, die, gyöngyvel kereskedő, gyöngyáros.
 Perlenkrone, die, gyöngyvel kirakott korona.
 Perlenmuschel, die, gyönyház, gyöngytermő csiga.
 Perlenmutter, die, gyöngyház.
 Perlenschmuck, der, gyöngydrágaság v. ékesség.
 Perlenschnur, die, gyöngyfűzér, egy sor gyöngy.
 Perlenstrich, die, legapróbb írott v. nyomtatott betűk v. írás.
 Perlgras, das, gyöngypereje, léhapót.
 Perlgraupe, die, búzakása, aprókása.
 Perlhuhn, das, gyöngytyúk.
 Perpendikel, der, függőmérték, függőlék, ponteránymérték, függentyű.
 Perpendikulär, adj., függőleges, ponterányos.

Deutsch-ungarisch. Wörterb.

Perüde, die, vendéghaj, álhaj, paróka.
 Perüdenmacher, der, vendéghajkészítő, parókás.
 Perüdenstod, der, vendéghajtartó, parókatartó, parókaláb.
 Persianer, Perser, der, perzsa.
 Persico, der, eine Art Brantwein, barackmag rozsólis.
 Persien, das, perzsia.
 Person, die, személy, forma, alkatás; z. B. schön von Person seyn, szép formájú lenni; klein von Person seyn, alacsony testű lenni; groß, lang seyn von Person, nagy, magas lenni személyére v. testalkatására nézve; trop. személy, ember; z. B. eine kleine Person, alacsony ember; ohne Ansehen der Person, személyválogatás nélkül; ich für meine Person, én részemről; in eigener Person, személyesen, személyszerént; Grammat. die dritte Person, a' harmadik személy.
 Personale, das, d. i. Gefolge, kíséret személyek, kísérek; Zahl, Mitglieder, személyek száma; das Personale einer Schule, a' tanítók száma valamely iskolában.
 Personalien, die, pl. személyes dolgok.
 Personal-Steuer, die, személyre v. főre vetett adó.
 Personendichtung, die, személyköltés.
 Personificiren, személyesíteni, személyé tenni valakit az előadásban.
 Personificirt, adj., személyesített.
 Persönlich, adj., személyes p. o. gyűlölség; eine persönliche Bekanntschaft machen, személyesen megismerkedni valakivel; adv. személy szerént, személyesen.
 Persönlichkeit, die, személyesség, személyt illető dolog; persönliche Angelegenheiten, személyesítés, személybántás.
 Perspectiv, das, messzelátó cső v. üveg.
 Perspective, die, látástudomány, messzelátástudomány, (Optika); in der Malerei, tárgylátszás tudománya.
 Perspectivisch, adj., tárgylátszási; adv. tárgylátszás szerént.
 Pest, die, eine ansteckende Krankheit, pestis, döghalál, dögmór; trop. eine gefährliche Sache oder Person, z. B. die Pest des Vaterlandes, a' haza veszedelme v. pestise.
 Pestbeule, Pestblatter, die, pestises kelevény v. mirigy, hójag, dögvész.
 Pestfistig, der, pestis ellenvaló ocsét.
 Pesth, Pest, (város).

Pestilenzialisch, adj., pestises, dögvészes.
 Pestluft, die, pestises v. megveszett levegő.
 Pestzeit, die, döghalál v. dögvész ideje.
 Petarde, die, kaputörő műszer; Pulverschwärmer, pattantyú.
 Petersilie, die, petrezselyem.
 Petetschen, die, pl., petécs, patécs.
 Petschaft, das, pecsétnyomó, pecsét.
 Petschaftling, der, pecsétnyomógyűrű.
 Petschierstecher, der, pecsétnyomó metsző, pecsétmetsző.
 Petschierstüdel, das, pecsétnyomó.
 Pfad, der, ösvény, gyalogút.
 Pfadlos, adj., járátlan, kietlen, ösvény nélkül való.
 Pfäffisch, adj., papi.
 Pfälchen, das, karócska, palánkocska.
 Pfählen, megkarózni, karóhoz kötni; Wein pfählen, a' szőlőt megkarózni.
 Pfählen, das, die Pfählung, megkarózás.
 Pfänden, zálogba elvenni; von jemand. ein Pfand nehmen, valakit megzálogolni.
 Pfänden, das, zálogvevés.
 Pfänder, der, zálogoló.
 Pfänderspiel, das, zálogosdi, zálogos játék.
 Pfändung, die, megzálogolás.
 Pfaff, der, pap.
 Pfahl, der, karó; zu Pfalisaden, palánk; zu einer Brücke, hidláb, czövekláb v. gerenda; um etwas daran zu befestigen, ágas; Pfähle zu einer Brücke einschlagen, a' hidlábakat műszerekkel leverni; an einen Pfahl speißen, valakit karóba húzni.
 Pfahleisen, das, karózó vas.
 Pfahlrabme, die, karóverő bak, v. sulyok.
 Pfahlwerk, das, an einer Brücke, hidlábak.
 Pfahlzaun, der, palánkkerítés.
 Pfand, das, zálog; etwas zum Pfand geben, valamit zálogba adni; ein Pfand nehmen, zálogot venni; trop. Beweis, Zeichen, záloga, bizonyágjele valaminek; z. B. das Pfand der Liebe, a' szeretet záloga.
 Pfandbrief, der, záloglevél.
 Pfandbürge, der, kezes.
 Pfandinhaber, der, zálogbíró.
 Pfandflage, die, zálogillető panasz.
 Pfandnehmer, der, zálogvétel.
 Pfandrecht, das, zálogjuss, zálogjog.
 Pfandschilling, der, zálogváltás.
 Pfandweise, adj., zálogul, zálogképpen.
 Pfanne, die, serpenyő, vasserpenyő;

zum Braten, lábasserpényő; an Schießgewehren, puskaserpényő.
 Pfannenherr, der, sóakna birtokosa.
 Pfannenrecht, das, sóbányai juss.
 Pfannenschmied, der, serpenyőmives.
 Pfannenstiel, der, serpenyőnyél.
 Pfannfuchen, der, fánk; rántotta, palacsinta.
 Pfarramt, das, Pfarrdienst, der, papi hivatal, papság.
 Pfarrdorf, das, templomos helység.
 Pfarre, die, papi hivatal.
 Pfarrer, der, pap, predikátor.
 Pfarrfrau, die, papné, predikátorné.
 Pfarrgebühren, die, papi fizetés.
 Pfarrgemeinde, die, egyházi község.
 Pfarrgut, das, pap földje v. jószág.
 Pfarrhaus, das, Pfarrwohnung, die, papház, papi lakóhely, parókia.
 Pfarrkind, das, Sohn oder Tochter eines Pfarrers, pap fia v. leánya; ein Eingepfarrter, egyházi község tagja.
 Pfarrkirche, die, anyatemplom.
 Pfarrstelle, die, papság.
 Pfarrzehent, der, papi tized.
 Pfau, der, páva.
 Pfauenauge, das, ein Schmetterling, pávaszemes pillangó.
 Pfauet, das, pávatojás.
 Pfaufeder, die, pávatoll.
 Pfaubahn, der, him páva.
 Pfaubenne, die, nőstyén páva.
 Pfauschwan, der, pávasark.
 Pfautaupe, die, pávasarkú galamb.
 Psebe, die, eine Art Kürbisse mit lappigen Blättern, koronás vagy úri tök.
 Pfeffer, der, bors; mit Pfeffer gewürzt, borsos.
 Pfefferbaum, der, borsfa.
 Pfefferbrühe, die, borsoslév.
 Pfefferbüchse, die, borstartó.
 Pfeffertorn, das, borszem.
 Pfefferkraut, das, nagy zsázsa, borsos fű; széles levelű rézsucha.
 Pfefferkuchen, der, borsos lepény, borsos mézes kalács.
 Pfeffermühle, die, borstörő malom.
 Pfeffermünze, die, borsos ménta, fodor ménta.
 Pfeffern, borsolni, megborsolni; gepfeffert, borsos; trop. gepfeffert seyn, b. i. sehr theuer seyn, igen drága v. borsos lenni.
 Pfeffernuß, die, mézes mogyoró.
 Pfeffernüssen, das, mézeskoczk.
 Pfefferschwamm, der, keserű galócza.
 Pfeife, die, sip; Tabackspfeife, pipa; st. Röhre, cső, cséve a' takácsoknál.

Pfeifen, sipolni; mit dem Munde, füttyölni; jemanden pfeifen, valakinek füttyenteni; wie der Wind durch die Bäume, süvölteni mint a' nagy szél, v. a' golyóbis a' levegőben.

Pfeifen, daß, auf der Pfeife, sipolás; mit dem Munde, füttyölés; süvöltés.

Pfeifendeckel, der, pipafedél.

Pfeisensfutteral, daß, siptok, siptartó.

Pfeisenkopf, der, pipafő, pipa.

Pfeisenmacher, der, sipcsináló; pipa-csináló.

Pfeisenrohr, daß, pipaszár.

Pfeisenwerk, daß, in der Orgel, ónsípok az orgonában.

Pfeifer, der, auf einer Flöte, flótás, sipos; füttyölő, füttyős.

Pfeil, der, nyíl; ein Gestirn, nyílcsilagzat.

Pfeiler, der, oszlop; der gerade an der Mauer in die Höhe geht, oszlopfal, gyámoszlop; trop. st. Stütze, oszlop, gyámol; des Staates, a' köztársaság oszlopa v. gyámola.

Pfeilkraut, daß, nyírfű.

Pfeilregen, der, nyílzápor.

Pfeilschnell, adj., d. i. sehr schnell, nyílsebességű, igen sebes; adv. nyílsebességgel, igen sebesen mint a' nyíl.

Pfeilschütze, der, nyílas.

Pfeilschuß, der, nyíllövés.

Pfennig, der, fillér, félépénz.

Pfennigfuchser, der, zsobrák, zsigori, igen fősvény.

Pfenniggewicht, daß, egy negyedrészt könting.

Pfennigmeister, der, adószedő.

Pferch, der, Roth von Thieren, ganéj, p. o. lóganéj, juhganéj; st. Dünger, trágya.

Pferche, die, juhakol, juhtanya.

Pferchen, Roth von sich geben, ganéjlan; düngen, trágyázni, megtrágyázni, megganéjjozni; mit einer Pferde überziehen, z. B. einen Acker, körül korlátolni p. o. a' szántó földet.

Pferd, daß, ló, Accus. lovat; ein junges Pferd, csikó; ein kleines Pferd, kis fajta ló; ein geschnittenes, herélt ló; auf dem Pferde sitzen, lovon ülni; auf dem Pferde reiten, lovagolni, lóháton menni; auf das Pferd steigen, felülni a' lóra; vom Pferd steigen, leszállani a' lóról; frische Pferd unterlegen, lovakat változtatni; ein Pferd spornen, megsarkantyúzni a' lovat; zu Pferde, lovon, lóháton; zu Pferde dienen, lovas ka-

tona lenni; das Pferd satteln, megnyergelni a' lovat; es anspannen, besogni a' lovat a' kocsiba; zwei Pferde, két ló, egy pár ló befogva; drei, vier Pferde, három, négy ló.

Pferdchen, daß, lovacska, kis ló.

Pferdearbeit, die, lóval való munka; trop. marha munka, nehéz munka.

Pferdearzt, der, lóorvos.

Pferdebohne, die, kerti disznó bab, lóbab.

Pferdedecke, die, lóterítő, lóhara, lótakaró, csábrág.

Pferdedieb, der, lótolvaj.

Pferdefleisch, daß, lóhús.

Pferdesfliege, die, lócsimba.

Pferdesfuß, der, lóláb.

Pferdesfutter, daß, lónak való takarmány, lóabrak.

Pferdegeschirr, daß, ló szerszám.

Pferdegeschrei, daß, nyerítés.

Pferdegras, daß, czirok.

Pferdehaar, daß, lószőr.

Pferdehals, der, lónyak.

Pferdehandel, der, lókupeczség, lóval kereskedés, lócsiszárság.

Pferdebändler, der, lókupecz, lócsiszár.

Pferdehuf, der, lókörm, pata.

Pferdejunge, der, csikós bojtár.

Pferdekastanie, die, (Rostkastanie), vad gesztenye.

Pferdekennner, der, lovakhoz értő.

Pferdeknecht, der, lovász inas.

Pferdekopf, der, lófő, lófej.

Pferdemähne, die, lóserény.

Pferdemarkt, der, lóvásár.

Pferdemilch, die, lótej.

Pferdemist, der, lóganéj.

Pferderennen, daß, lófuttatás, versenftuttatás.

Pferdeschweif, der, lófark.

Pferdestall, der, lóistálló, lóakol.

Pferdestreu, die, lóally szalma.

Pferdestriegel, der, lóvakaró.

Pferdetränke, die, lóitató hely, itatóhely a' lónak.

Pferdezucht, e, lótenyésztetés, lótar-

tás. Pfiß, de, daß Pfeifen, füttyentés, füttyölés; st. List, Kunstgriff, ravasz-ság, fortély; ein Pfiß Wein, félmeszely bor.

Pfiffig, adj., ravasz, fortélyos.

Pfingstabend, der, pünköst szombatja.

Pfingstblume, die, bazsarózsa, bazsál.

Pfingsten, die, pünköst.

Pfingstfeiertag, der, pünköst innepe.

Pfingstfest, daß, pünköst.

Pfingstmonat, der, pünköst hava.

Pfingstmontag, der, pünköszt hétfője.
 Pfingstsonntag, der, pünköszt vasárnapja.
 Pfingstwoche, die, pünköszt hete.
 Pfirsiche, die, őszi baraczk, szörös baraczk.
 Pfirsichbaum, der, őszi baraczkfa.
 Pfirsichblüthe, die, baraczkvirág.
 Pfirsichkern, der, baraczkmag.
 Pflänzchen, das, plántácska, növényke.
 Pflasterchen, das, flastromocska.
 Pflaumchen, das, Pflaumfederchen, pejhecske, pehejke; eine kleine Pflaume, egy kis szem szilva, szilvácska.
 Pflanze, die, plánta, növény; eine Pflanze setzen, plántát ültetni, v. setzen, általültetni.
 Pflanzen, ültetni, plántálni.
 Pflanzen, das, ültetés, plántálás.
 Pflanzenbeet, das, meleg- v. növényágy.
 Pflanzenfloh, der, kerti balha.
 Pflanzenkenner, der, fűvész.
 Pflanzenkenntniß, die, fűvészség, Botánika.
 Pflanzenleben, das, a' növénynek élete, tengődés; trop. ein Pflanzenleben führen, tengődni.
 Pflanzenlehre, die, fűvésztudomány.
 Pflanzenreich, adj., növényekkel gazdag, növényes, plántákkal bővelkedő.
 Pflanzenreich, das, növények országa.
 Pflanzensaft, der, plántanedv.
 Pflanzensatz, das, növényység.
 Pflanzler, der, ültető, termesztő, vető, plántáló.
 Pflanzgarten, der, veteményes v. plántás kert.
 Pflanzreis, das, oltóág, plántaág, csemete.
 Pflanzschule, die, csemeteiskola.
 Pflanzstadt, die, gyarmat, újulás, új lakosok letelepedése, szállítványa.
 Pflanzung, die, das Pflanzen, ültetés, plántálás; der angepflanzte Ort, beültetett hely p. o. cseresnyé, almákkal ée.
 Pflaster, das, a) flastrom; Pflaster auflegen, flastromot tenni reá; b) auf Gassen, út kirakás, kökirakás.
 Pflasteramme, die, köleverő sulyok.
 Pflasterer, der, útkirakó, utcakirakó.
 Pflastergeld, das, Pflastermauth, die, útkirakás vámja.
 Pflastern, kirakni az utat t. i. kövel.
 Pflastern, das, kövelvaló kirakás.
 Pflasterstein, der, pallókő, kiraknivaló kő v. kövek.

Pflastertreter, der, csavargó, henyélő, kóborló.
 Pflasterung, die, kövelkirakás.
 Pflaume, die, eine Feder, pehej, pejh; eine Frucht, szilva.
 Pflaumenbaum, der, szilvafa.
 Pflaumenkern, der, szilvamag.
 Pflaumenkuchen, der, szilvás lepény v. rétes.
 Pflaumenmuß, das, szilvapép.
 Pflaumsfeder, die, pejh, pehej.
 Pflaumsfederchen, das, pejhecske.
 Pflege, die, Pflegung, Wartung, z. B. des Aders, művelés, megmunkálása p. o. a' földnek; Abwartung, velebánás, ápolgatás, gondviselés; st. Gegend, környék, megye, tájék.
 Pflegeältern, die, gyámszülék.
 Pflegekind, das, fogadott gyermek.
 Pflegemutter, die, gyámnya.
 Pflegen, st. gewohnt seyn, szokni, megszokni valamit; ich pflege, szoktam; st. sorgen für etwas, gondját viselni, ápolgatni; seine Gesundheit pflegen, az egészségére vigyázni; sich pflegen, kedvére élni, jól élni; einen Kranken, a' beteget ápolgatni; abwarten, z. B. seines Amtes, hivatalában eljárni; der Ruhe pflegen, nyugalomnak adni magát; Umgang pflegen, társalkodni valakivel.
 Pflegen, das, s. Pflege.
 Pfleger, der, gondoskodó, gondviselő, ápolgató; művelő, munkáló; st. Erzieher, nevelő.
 Pflegesohn, der, fogadott fiú.
 Pflege Tochter, die, fogadott leány.
 Pflegevater, der, gyámatya.
 Pflegelos, adj., gyámoltalan.
 Pflegung, die, velebánás, ápolgatás, fenntartás.
 Pflicht, die, kötelesség; es ist meine, deine Pflicht, az én kötelességem, a' te kötelességed; seine Pflicht erfüllen, kötelességét telyesíteni v. megtenni; seine Pflicht nicht erfüllen, kötelességét nem telyesíteni, elmulasztani kötelességét; in Pflicht stehen, hivatalban lenni.
 Pflichtanfer, der, Hauptanfer, öreg v. legnagyobb vasmacska.
 Pflichtbar, adj., köteles.
 Pflichtbrüchig, adj., hűségtelen, álnok.
 Pflichteifer, der, hivatalos kötelességének szoros betöltése.
 Pflichtfrei, adj., kötelességtől ment; kötelessége v. esküvése alól feloldoztatott.
 Pflichtgefühl, das, kötelesség érzése.

Pflichtig, adj., köteles, tartozó.
 Pflichtleistung, die, kötelelességtétel, kötelességnek véghezvitele; hivatalra való felesküvés.
 Pflichtliebe, die, kötelelességi buzgóság.
 Pflichtlos, adj., kötelelességtől ment, nem köteles.
 Pflichtlosigkeit, die, nem köteleztetés.
 Pflichtmäßig, adj., kötelelességi, kötelességes, kötelelesség szerint való; adv. a' mint a' kötelelesség kívánja, hivatalosan.
 Pflichtmäßigkeit, die, tartozás, illendőség.
 Pflichtschuldig, adj., kötelelességi.
 Pflichtteil, der, kötelelesség része.
 Pflichtvergessen, adj., kötelelesség felejtő, hűségtelen; adv. hűségtelenül, elfelejtkezve kötelelességéről.
 Pflichtvergessenheit, die, kötelelességfelejtés.
 Pflichtwidrig, adj., kötelelesség ellen való, a' kötelelességgel ellenkező; adv. kötelelesség ellen.
 Pflichtwidrigkeit, die, kötelelességgel ellenkezés.
 Pflock, der, czövek, faszeg.
 Pflocken, pflocken, megeczövekelni.
 Pfücken, v. i. auslesen, 1. B. Salat, szedni, tépni p. o. salátát; abreißen, abbrechen, 1. B. Obst, Blumen pfücken, szaggatni, leszaggatni, szakasztani, leszakasztani p. o. gyümölcsöt, virágot.
 Pfücken, daß, szedés, tépés, szakasztás, szaggatás.
 Pfügen, szántani, megszántani a' földet.
 Pfügen, daß, szántás.
 Pflüger, der, szántó.
 Pflügland, daß, szántóföld.
 Pflug, der, eke.
 Pflugbaum, der, ekegerendely.
 Pflügeisen, daß, csoroszlya, lemezvas.
 Pflugfrohne, die, Pflugfrohdienst, der, ekevel való robotolás.
 Pflugmesser, daß, szántóvas.
 Pflüger, der, szántóökör.
 Pflugpferd, daß, szántóló.
 Pflugrad, daß, ekekerék.
 Pflugreute, die, eszteke.
 Pflugschar, die, szántóvas.
 Pflugscharr, die, eszteke.
 Pflugsterze, die, ekeszarv.
 Pflugstürze, die, korhány, kormánydeszka.
 Pflugwage, die, ekejárom.
 Pflugwende, die, ekefordítás.
 Pfortchen, daß, kapucska.

Pfortner, der, kapus.
 Pfortnerinn, die, kapusné.
 Pfortchen, daß, lábacska.
 Pforte, die, kapu; die Ottomanische Pforte, a' Török udvar.
 Pfofte, die, ajtófél, ajtómellyék; die obere Pfofte, a' felső küszöb.
 Pfote, die, láb, az állatok lábai, lábszaj, köröm.
 Pfrieme, die, ár, török.
 Pfropf, der, Stöpsel, dugó.
 Pfropfen, vollstopfen, belédugni erővel, belé v. teletömni; gepfropft voll; tömve tele; ein Reis in die Spalte eines andern Baumes versetzen, oltani, ágat más fába oltani.
 Pfropfen, daß, oltás, beoltás.
 Pfropfer, der, oltó.
 Pfropfmesser, daß, oltókés.
 Pfropfreis, daß, oltóág, oltóvány, oltónivaló csemete.
 Pfropfwachd, daß, oltókenőcs, oltóviasz.
 Pfründe, die, egyházi jövedelem, adomány, prebenda.
 Pfründner, der, adományból élő.
 Psubl, der, tó, mocsár, posvány.
 Psublig, adj., mocsáros, posványos.
 Pfui! Interj., piha! juj!
 Psübl, der, Kissen, párna, vánkös, föally; in der Bauk. ein rundes Glied, párkány, pártázat.
 Psündig, adj., fontos, egy fontos, egy fontnyi.
 Psüße, die, pocsolya, tócsa, pocséta.
 Psüßnasß, adj., lucskos.
 Pfund, daß, eig. ein Gewicht, font, egy font; ein halbes Pfund, félfont; ein Pfund schwer, egy fontnyi; trop. Naturgabe, talentom, adomány, értelemajándék, tehetség; ein Pfund Sterling, egy font Sterling, az Anglusoknál számoló pénz, mely a' mi pénzünk szerint mintegy 10 forint.
 Pfundbirne, die, fontos körtvély.
 Pfundgewicht, daß, mérő font, fontmérték, egy font.
 Pfundleder, daß, fontos talpbőr.
 Pfundstein, der, fontkő, egy fontot nyomó kő.
 Pfundweise, adj., fontonként.
 Psuschen, obenhin machen, imigy amügy csinálni valamit; ohne Kenntniß machen, öklözni valamit, tudatlanul készíteni; ohne Vorrecht arbeiten, kontrázkodni, himpellérkedni.
 Psuscher, der, ungeschickter Arbeiter, ügyetlen, tudatlan mesterember, himpellér; von einem Arzte, kuru-

szoló orvos; Jemand, der sein Fach nicht ordnungsg. und regelmäßig erlernt hat, kontár, himpellér.

Pfuscherei, schlechte Arbeit, himpellér v. hitvány munka; bei Handwerkern u. kontárság, himpellérség, kontár munka.

Phänomen, das, jelenség, tünet, érzéktárgy.

Phantasie, die, st. Einbildungskraft, képzelőtehetség, képzelőtehetség; st. Einbildung, képzelődés, képzelmény; st. Erscheinung, képzelet: st. Einfall, Gedanke, gondolat; st. Erdichtung, képzet, észköltemény; in der Musik, muzsikai bolyongás, képzetjátás; st. Verstandesabwesenheit, eszelősködés, észkövajgás.

Phantasiren, z. B. im Fieber, magán kívül lenni, esze nélkül beszélni, eszelősködni; képzelősködni; in der Musik, a' muzsikan bolyongani, képzeteket játszani.

Phantasiren, das, im Fieber, eszén kívül léte, eszelősködés; képzetjátás.

Phantast, der, képzelkedő, képzelősködő.

Phantom, das, látvány, tünet.

Pharisäer, der, farizéus; trop. ein Gleisner, szín- v. képmutató.

Pharisäisch, adj., farizéusi; trop. szín- v. képmutatói; adv. farizéusmódon, kép- v. színmutató módon.

Pharmazeutik, die, patikatudomány.

Philantrop, der, emberszerető.

Philolog, der, nyelvvizsgáló, nyelvtudományértő, főképpen a' régi nyelvek tudományában jártas, nyelvész.

Philologie, die, nyelvtudományértés, régi nyelvek tudománya, nyelvész.

Philologisch, adj., régi nyelvtudományi, nyelvészeti; adv. nyelvtudományosan.

Philosoph, der, bölcselkedő, bölcsesség vizsgáló, józan bölcs, filozofus.

Philosophie, die, bölcselkedés, bölcsesség tudománya, filozofia.

Philosophiren, bölcselkedni.

Philosophisch, adj., bölcselkedési, filozofiai; philosophische Grundsätze, bölcselkedésbeli tételek; adv. bölcselkedve, bölcselkedőhöz illő módon.

Phlegma, das, d. i. wässerige Feuchtigkeit, z. B. im Geblüte, turha takony, enykedv; Trägheit, Unempfindlichkeit, lassúság, tünyság, lassú elme, indulatosságtalanság.

Phlegmatisch, adj., enykedves; tunya, érzéketlen; indulatosságtalan, p. o.

természet; adv. enykesen, tünyan, lassú módon.

Physik, die, természet tudománya, fizika.

Physikalisch, adj., természettudományi.

Physikat, das, orvosi hivatal.

Physikus, der, természetvizsgáló; öffentlicher Stadt- oder Landarzt, közönséges orvosa, p. o. város, vármegye ée.

Physisch, adj., természeti; adv. természet szerint, természeti módon.

Physiognomie, die, Gesichtsbildung, ábrázataikat, ábrázat vonásai.

Physiognomik, die, Gesichtskennendeutung, ábrázat magyarázás.

Physiognomiker, der, ábrázatmagyarázó.

Physiologie, die, természettudománya az élő testeknek.

Physiologisch, adj., az élőtestek természettudományát illető; adv. az élő természettel megegyezőleg.

Piaster, der, piaszter, ezüst pénz neve.

Pischen, beszurkolni, szurokkal béönteni v. békenni.

Pidderhering, der, Harlefin, alakoskodó.

Pidderhaube, die, sisak.

Piden, felcsipkedni, v. csipkedni, vágni v. vagdalni az orrával, kopácsolni.

Pidenid, das, mulató társaság, tánczó egyesület.

Pidet, das, Feldwache, tábori őr, strázsa.

Piedestal, das, talpkő, lábító.

Pietist, der, Andächtler, kegyeskedő, kegyességét mutogató.

Pietistisch, adj., színlett kegyes, kegyesség színlő; adv. kegyeskedve.

Pikant, adj., scharf, éles, csipős, p. o. íz; trop. beißend, szúrós, csipős, sértegető, p. o. beszéd, szó; adv. z. B. pikant schmecken, éles, csipős ízű lenni; trop. szúrósan, sértve.

Pikanterie, die, Empfindlichkeit, sérteni kívánás, sértőség.

Pike, die, lándzsa, dárda; von der Pike an dienen, közlegénységen kezdeni a' szolgálatot.

Pilger, der, Pilgrim, Wanderer zu Fuß, vándor, vándorló, bujdosó; nur ein Pilger auf der Welt seyn, ezen a' világon csak vándorlani; ein Wallfahrer, szarándok.

Pilgerinn, die, vándorló, bujdosó t. i. asszonyszemély.

Pilgerkleid, das, vándorköntös.

Pilgerschaft, die, vándorlás; um der Religion willen, szarándokoskodás.
 Pilgerstab, der, vándorbot.
 Pille, die, pilula, szergolyóbis; trop. sértő szó, szúrás.
 Pilot, der, révész.
 Pilz, der, Bils, gomba.
 Pimpelmeise, die, kék czinke.
 Pimpernelle, Pimpinelle, die, pimpinella.
 Pinie, die, mondola vagy szelid fenyő.
 Pinsel, der, ecset; pemecs, pamacs; Einfaltspinsel, bohó, bongó, buta.
 Pinseln, ecsetelni, imígy amúgy festeni.
 Pinte, die, egy pint, egy kupa, az az, két iceze.
 Pipe, die, ein großes Weingefäß, tonna, nagy hordó neme; Pfeife, sip, cső, csap.
 Pipa, der, eine Hühnerkrankheit, pip, a' tyúkok pipje.
 Pisang, der, pizang, pizangfa, pizangalma.
 Pistacie, die, Pistacienbaum, der, pistác, pistácza.
 Pistole, die, pistoly; arany pénz neme, melly mintegy öt tallért ér.
 Pistolenholster, der, Pistolenhalster, pistolytok.
 Placat, daß, eine öffentliche Bekanntmachung, közhirdetmény t. i. melly felsőségtől adatott.
 Plache, Pläche, die, térség; ponyva.
 Placken, vesződni, bajlódni.
 Placker, der, gyötrő, kínzó; Fehler beim Schießen, hibás lövés.
 Pladerei, die, vesződség, bajlódás, húzavona.
 Plafond, der, Decktisch, padlázat; fedélpadlázat; Deckengemälde, padlázaton lévő festés.
 Plage, die, vesződség, baj, fáradságos munka; eine rechte Plage, nagy vesződség; jeder Tag hat seine Plage, minden napnak meg van az ő terhe; Uebel, Unglück, szerencsétlenség, csapás; seine Plage haben, vesződni valamivel; zu meiner Plage, bajomra, veszemre, szerencsétlenségemre.
 Plagegeist, der, ostrom, gyötrelmeszerző.
 Plagen, gyötreni, kínzani; sich plagen, vesződni, bajlódni, bajoskodni; sich plagen im Leben, nyomorogni, nyomorúságosan élni.
 Plagen, daß, gyötres.
 Plager, der, gyötrő.

Plan, der, fl. Ebene, térség, térszög, síkság, rónaság; ein leerer Platz, térhely, valamire rendelt hely; fl. Grundriß, rajzolat, leírás, módrajz valamire, plánum; fl. Vorhaben, igyekezet, feltett szándék.
 Plan, adj., fl. eben, sík, egyenes; fl. deutlich, értelmes, könnyű.
 Plane, die, Decke, fedél, boríték.
 Planet, der, bojgó csillag, bujdosó csillag, vándorló csillag, planéta.
 Planetenbahn, die, a' bojgócsillag útja.
 Planetenjahr, daß, bojgócsillagzati esztendő.
 Planeten = System, daß, bojgócsillagzati alkotvány.
 Planiren, fl. ebenen, egyengetni, kiegyengetni, kisimítani; ein Papier planiren, a' papirost enyves vízbe mártogatni.
 Planke, die, palánk; palánkkerítés.
 Planlos, adj., vaktábanvaló, meggondolatlan; adv. vaktában, meggondolatlanul.
 Planlosigkeit, die, meggondolatlanság.
 Planmäßig, adj., meggondolt, előre elgondolt; adv. meggondolva, előre elgondolva.
 Plappern, csacsogni.
 Plappern, daß, csacsogás.
 Plapperer, der, Plappermaul, daß, csacsogó, csacska, fecske-locska.
 Plapperhaft, adj., csacska, csacsogó, fecsegő, fecske-locska.
 Platane, die, boglárfa.
 Platina, die, platinaércz, sejérrarany.
 Platt, adj., fl. eben, egyenes, sík; flach, lapos, nem magas; ohne Umstände, együgyű, egyenes, egyszerű; deutlich, értelmes, világos; niedrig, alacsony; adv. laposan, lelapulva; egyenesen, nyilván, minden kerengés és simítás nélkül; alacsonyan.
 Plattdeutsch, niederdeutsch, adj., alsó németországi; adv. alsó németországi módon.
 Platteise, die, Plattfisch, der, platázhall.
 Platte, die, Platteisen, daß, téglázóvas; am Kopfe, főtetőn lévő kopaszág; ein flacher Körper, z. B. von Eisen, pléh, bádóg; eine flache Schüsselfel, tepsí.
 Platten, plätten, eben machen, kiegyengetni, kilapítani; glatt machen, kisimítani; mit den Platteisen, kivasalni, p. o. a' ruhát; Gold, Silberplatten.

kilapitni, laposra kiveni p. o. az aranyot, ezüstöt.

Platter, Plätter, der, kilapító; laposra kiverő.

Platten-See, der, Balaton tava.

Platterbse, die, szeges borsó.

Platterding, adv., egyáltalában, teljességgel.

Plattfuß, der, lábtalp, széles talpú.

Plattheit, die, Niedrigkeit, laposság.

Plattmeißel, der, lapos véső.

Plattmühle, die, lapító miv.

Plattung, die, Plättung, simítás, kiegyengetés.

Plattwäsche, die, vasalnivelő ruha.

Platz, der, ein breiter, ebener Ort, térhely, térség, szabad térhely; ein grüner Platz, zöld térség, pázsitos hely, pázsit; ein fester Platz, kerített vagy megerősített hely, vár; ein offener Platz, nem kerített hely; st. Sitz, hely, ülő hely; das ist mein Platz, ez az én helyem; Platz nehmen, leülni; trop. Amt, Würde, hely, rang, hivatal, tisztség; jem. von seinem Platz vertreiben, valakit a' hivatalából kinyomni; jem. Bitten Platz geben, engedni v. helyt adni valaki kérésének.

Platz-Commandant, der, a' helybeli őrizet feje v. hadnagya.

Plagen, st. schallen, durranni, csattanni; bersten, elrepedni, megszakadni, megpukkani; trop. herausplagen, z. B. im Reden, kiszalasztani valamit a' száján.

Plagen, das, lauter Schall, durránás, csattanás; das Bersten, megrepedés, meghasadás.

Platzgold, das, csörgőarany.

Platzkugel, die, durranó golyóbis.

Platz-Major, der, őrizet vezérje; várbeli Fő-Strázsamester.

Platzpulver, das, durrogó puskapór.

Platzregen, der, záporosó, zápor.

Plauderer, der, fecsegő, csacsogó.

Plauderei, die, das Plaudern, fecsegés; Schwachhaftigkeit, csacsogás; leeres Gerücht, költött hír.

Plauderhaft, adj., fecsegő; adv. fecsegve.

Plauderhaftigkeit, die, csacsogóság.

Plauderinn, die, fecsegő t. i. leány, asszony.

Plaudermaul, das, Plaudertasche, die, fecsegő.

Plaudern, fecsegni, csacsogni; beszélgetni.

Plaudern, das, fecsegés.

Plinze, die, palacsinta.

Plötzlich, adj., hirtelenvaló; eine plötzliche Abreise, hirtelenvaló elutazás; eine plötzliche Ankunft, váratlan megérkezés; adv. hirtelen, rögtön, váratlanul.

Plombiren, megönpecsézteni, önpecsétet tenni reá; Zäbne plombiren, az odvas fogat czínnel betömni.

Pluderhosen, die, bugyogó, bő németnadrág.

Plünderer, der, ragadozó prédáló, pusztító.

Plündern, berauben, elragadozni, prédává tenni, megfosztani, elprédálni, elpusztítani; Beute machen, zsákmányolni, rablani.

Plündern, das, rablás, prédálás, zsákmányolás.

Plüsch, der, eine Art wollenen Zeuges, kenderbársony.

Plump, adj., unförmlich, esetlen, idomtalan, otromba, vastag; st. hart, kemény p. o. munka; nicht manierlich, rob, durva, pallérozatlan, esetlen; adv. durván.

Plumpheit, die, esetlenség, idomtatlanság, otrombaság; durvaság, pallérozatlanság.

Plunder, der, Lumpen, rongy; st. werthlose Sachen, alávalóság, csekélység.

Pöbel, der, köznép, község; der niedrigste Pöbel, a' nép-sepreje.

Pöbelhaft, adj., köznépi, köznéphez illő; adv. köznépi módon.

Pokal, der, pohár, kehely.

Pochen, st. klopfen, kopogatni, vergetni, kopogtatni v. koczogtatni, p. o. az ajtón; das Herz pocht, a' szív dobog, ver; zerflopfen, z. B. Erz, Steine, öszvetörni, széllyelzúzni; sich verlassen, bízni, bízakodni valamibe, támaszkodni valamire; st. prahlen, dicsekedni valamivel.

Pochen, das, kopogtatás, koczogtatás; széllyelzúzás, maga elbízás; dicsekedés.

Pocher, der, kopogató, koczogató; széllyelzúzó; magát hánytató, kérkedő, dicsekedő.

Pocherz, das, széllyelzúznivaló.

Pochmühle, die, érczúzó malom.

Pochtrog, der, zúzóválú, zúzott ércnekvaló teknő.

Podwerk, daß, zúzómiv, érczúzó.

Podte, die, himlő; die Poden bekommen, himlőzni; die Poden haben, himlős v. himlőben lenni.

Podengrube, die, himlőhely.

Podengrubig, adj., himlőhelyes.

Podennarbe, die, himlőhely.

Podagra, daß, köszvény; daß Podagra bekommen, megköszvényesedni; es haben, köszvényes lenni, köszvényben szenvedni.

Podagrifch, adj., köszvényes, köszvénybeli.

Podagrifst, der, köszvényes, köszvényben szenvedő.

Pöfelu, kádra lesózni p. o. a' húst.

Pöfelstisch, daß, lesózott v. kádra sózott hús.

Pol, der, földszark; Nordpol, éjszaki földszark; Südpol, déli földszark.

Polar-Stern, der, sarkcsillag.

Polarjirkel, der, földszarki kör v. abroncslinea.

Polarhöhe, die, földszarki magassága p. o. valamely helynek.

Pole, der, lengyel.

Polei, die, csombor, ménta, putnok.

Polen, daß, lengyelország.

Poliren, kisimítani, kisikárlani, kipallérozni valamit; trop. kicsinosítani, kipallérozni.

Poliren, daß, die Polirung, kisimitás, kipallérozás.

Polirer, der, kisimitó, pallérozó.

Politik, die, Staatsflugheit, népkormányzás tudománya, népkormányzó mesterség, politika; trop. Schlaueit, okosság, ravaszság, fortély, eszeség.

Politisch, adj., staatskundig, staatsflug, kormányi, kormányozást illető, köztársasági p. o. törvény; st. listig, schlau, okos, előrenéző, fortélyos, ravasz; od. st. verstellt, tettetett, színlett; adv. kormányi okosság szerint; okosan, előre nézve, fortélyosan.

Politur, die, sikárlat, fenyesség.

Polizei, die, a) Verfassung des Staates, policzia, a' köztársaság alkata, státus, állapotja; b) Staatsordnung, Ordnung in einer Stadt, közbátorsági rendtartás, városi rendtartás, politia.

Polizeiamt, daß, közbátorsági rendtartásra ügyelő tiztség, rendtartó tizsti hivatal.

Polizeibeamte, der, rendtartó tizst.

Polizei-Collegium, daß, rendtartó tanács, közbátorságra ügyelő tanács.

Polizeidirector, der, rendtartó fő-tizst.

Polizeidirection, die, rendtartó kar.

Polizeigericht, daß, közbátorsági törvényszék.

Polizeigesetz, daß, közbátorsági törvény.

Polizeiordnung, die, közbátorsági rendtartás.

Polizeisache, die, közbátorságot illető dolog.

Polizeiwissenschaft, die, közbátorsági rendtartás tudománya.

Polnisch, adj., lengyel, lengyelországi; adv. lengyelül.

Polonoise, die, lengyeltáncz.

Polster, der, vánkös, párna, föally.

Polsterchen, daß, vánköska, párnácska.

Polstern, vánkös módra kitömmi, p. o. a' székkarját vagy ülését; gepolstert, kitömött.

Polsterstuhl, der, vánkösös v. párnás szék.

Polterabend, der, lakadalmat megelőző este, lakadolom szombatja.

Polterer, der, zsémbes, zsémbelődő, zörgölődő.

Poltergeist, der, st. Gespenst, kísértet.

Polterer, zsémbes, zörgölődő.

Polterhaft, adj., zörgölődő, zsémbes; adv. zsémbesen, zörgölődve.

Poltern, lärmén, lärmázni, dörömbölni; heftig reden, zsémbelni, zsémbelödni, zörgölödni.

Poltern, daß, lärma, dörömbölés

Polternuß, die, tökösdió, olaszdió.

Poltron, der, szájjal vitéz.

Polygamie, die, Vielweiberei, felesnőzés.

Polygon, daß, Vieleck, sokszegletű testforma, sokszeglet.

Polyp, der, habarcz; pófeteg.

Pomade, die, hajkenőcs.

Pomeranze, die, narancs; der Baum, narancsfa; die Blüthe, narancsvirág.

Pomeranzengelb, adj., narancsszínű.

Pomeranzenschale, die, narancshéj.

Pomp, der, pompa.

Pomphaft, adj., pompás; adv. pompásan.

Ponton, daß, Brückenschiff, hidás, hidashajó.

Pontonier, der, hidépítő katona.

Popanz, der, ijjesztő, manó.

Pope, der, pópa, oroszpap.

Populär, adj., közértelmű, köznép értelméhez való, köznéphez alkalmaztatott, felfogható; adv. közértelműleg, köznéphez alkalmaztatva, felfoghatólag.

Popularität, die, közértelműség, felfoghatóság; st. Volkssprache, köznépi beszéd mód; st. Heutseligkeit, nyájasság.

Porcellan, das, die Masse, porcellán agyag; das Verfertigte, porcellán; porcellán edények.

Porcellanen, adj., porcellán.

Porcellanerde, die, porcellánföld.

Porcellanfabrik, die, porcellánfábrica.

Porcellan-Niederlage, die, porcellán-tárbolt.

Porphyr, der, porfirkő.

Porree, der, ein Gartengewächs, póré hagyma.

Port, der, Hafen, rév kikötőhely.

Portal, das, pompakapu.

Porto, das, Postgeld, póstapénz, vittelbér.

Portrait, das, (portré) festett kép, arckép.

Portrait-Maler, der, kép - v. ábrázat-festő.

Portrait-Malerei, die, kép - v. ábrázat-festés.

Posament, das, paszomány.

Posamentirer, der, paszományszövő v. verő, paszományos.

Posaune, die, nyujtható trombita, púzon.

Posaunen, trombitálni, púzonozni.

Posaunenschnecke, die, kürtcsiga.

Pose, die, Federkiel, tollszár.

Position, die, Stellung, állás, helyhez-tetés.

Positiv, adj., ausgemacht, wirklich, valóságos, meghatározott, állítható; gewiß, bizonyos; adv. bizonynyal, valósággal, állíthatólag; bizonyosan.

Positiv, das, hordozható organa.

Positur, die, testállás; helyheztetés, állás.

Posse, die, tréfa; eine alberne Posse, bolondság; Possen reißen, bolondoskodni, bohóskodni; Possen! das sind Possen, tréfaság! bolondság.

Possen, der, tréfából v. ingerkedésből okozott kár; ellenkedés; jem. etwas zum Possen thun, d. i. zum Troge, valamit valakinek ellenére v. bosszújára tenni.

Possenhaft, adj., tréfás, nevetséges; adv. nevetségesen, tréfásan.

Possenmacher, Possenreißer, der, bolondoskodó, tréfáüző.

Possenspiel, das, bolondozás, bohóskodó játék csalfalkodás.

Possierlich, adj., nevetséges, furcsa; adv. nevetségesen, furcsán.

Possierlichkeit, die, furcsaság.

Post, die, eine bestimmte Summe Geld, pénz summa, summapénz; eine Schuld in drei Posten bezahlen, valamely adósságot három fogásban v. summában fizetni le.

Post, die, Postwesen od. Anstalt, posta; reitende Post, lovas posta; fahrende Post, hajtó posta; die Post geht, a' posta megy; mit der Post geben, senden, postán menni, küldeni; trop. es geht wie auf der Post, sebesen megy, mintha postán menne; Postwagen, postakocsi; z. B. die Post fährt ab, elindul a' postakocsi; Post-Station, postajárás; Posthaus, postaház; st. Nachricht, hir, tudósítás.

Postamt, das, postahivatal.

Postbeamter, der, postatiszt.

Postbedienter, der, postalegény.

Postbericht, der, postatudósítás.

Postbothe, der, gyalogposta.

Post Chaise, die, (olv. posztszéze) postakocsi.

Post-Cours, der, postajárás.

Post-Director, der, igazgató főpostamester.

Postement, das, talp, talpkő.

Posten, der, übh. állóhely, hely; bef. von Soldaten, rendelt hely, őrhely, őrizethely, őrizet, strásza; ein schwacher Posten, gyenge őrizet; Posten aufstellen, kiállítani az őrizeteket; auf seinen Posten gehen, ki-rendelt helyére állani v. menni; dort bleiben, ki-rendelt helyén maradni; ihn verlassen, elhagyni a' ki-rendelt helyét; einen Posten verstärken, a' kiállított őrizetet szaporítani, erősíteni; einen Posten besetzen, valamely helyet őrizettel megrakni; den Posten behaupten, az elfoglalt helyet oltalmazni és megtartani; einen Posten erobern, az őrizettel megrakott v. megerősített helyet elvenni, bévenni; trop. st. Stelle, Amt, hivatal, tisztség; jem. einen ehrenvollen Posten anvertrauen, tiszteességes hivatalba tenni v. hivatalra emelni valakit.

Postenträger, der, mindennapi hírvivő, hirmondó.

Postfrei, adj., postapénztől ment; etwas postfrei schicken, megváltva v. a' vitelbért előre lefizetve küldeni p. o. levelet; adv. megváltva, előre kifizetve.

Postfreiheit, die, feloldoztatás a' postánvaló fizetéstől.

Postfuhrer, die, postateréh, egy posta kocsira rakott tereh.

Postgeld, das, postapénz.

Posthalter, der, postatartó, a' posta birtokosa.

Posthaus, das, postaház.

Posthorn, das, postásip, postakürt.

Postille, die, predikációs könyv.

Postillon, der, postalegény.

Postiren, d. i. stellen, helyhezetni.

Postirung, die, helyhezetés, állítás.

Postkarte, die, Postversandbrief, levelek lastroma; postamappa, postaföld-abrosz.

Postknecht, der, postalegény.

Postkutsche, die, postakocsi.

Postmeister, der, postamester.

Posto fassen, helyet foglalni.

Postordnung, die, postákat illető rendelkezések.

Postpapier, das, postapapiros.

Postpferd, das, postaló.

Postrecht, das, postajuss.

Postreiter, lovas posta.

Postschiff, das, postahajó.

Postschreiber, der, posta íródeák.

Poststall, der, posta istálló.

Poststation, die, postahely v. állás.

Poststraße, die, postaút.

Posttag, der, postanap.

Postulat, das, Forderung, kereset; bei den Buchdruckern, felszabadulási kérelem a' könyvnyomtatóknál.

Postuliren, kívánni; felszabadulni az inasságból.

Postverwalter, der, postahelytartó.

Postwagen, der, postaszekér.

Postwechsel, der, postaváltoztatás.

Pot, der, edény.

Potasche, die, hamuzsír.

Potaschenfiederei, die, hamuzsírfozés.

Potentat, der, hatalmasság.

Poh! Pothausend! einye! ejnye szet-tevette! mi a' lánczos!

Pracht, die, pompa, fényesség, dicsőség; königliche Pracht, királyi pompa; st. Uippigkeit, bujasfény, pompázás.

Prachthimmel, der, mennyezet.

Prachtliebe, die, pompázás, fényűzés.

Prachtliebend, adj., pompázó.

Prachtlilie, die, dicsőke.

Prachtvoll, adj., pompás, fényes; adv., pompásan, dicsőn.

Practicabel seyn, tehetséges.

Practiciren, st. ausüben, véghez vinni, elkövetni, gyakorlani; von Advocaten, ügyet folytatni; von Aerzten, gyógyítani; trop. etwas hinweg practiciren, valamit alattomban eliktatni.

Practiciren, das, eines Advocaten, ügyfolytatás; eines Arztes, orvosi gyógyítás.

Practik, die, véghezvitel, gyakorlás; fortély.

Practikus, der, gyakorlott, jártas költés mindenben; mesterséget gyakorló.

Practisch, adj., közönséges, életbeli p. o. regula, gyakoroltató, gyakorló, cselekedtető; adv. gyakorolva, haszonra fordítva, t. i. a' közönséges életre.

Präcedenz, die, elsőbbség.

Prächtig, adj., pompás, fényes, dicső; adv. pompásan, fényesen.

Prädestination, die, előre elrendelés st. elválasztás.

Prädikat, das, in der Logik, mondódott; Titel, czím, bélyeg, különböztető czím.

Prägen, st. B. Geld, verni p. o. pénzt; sich etwas ins Gedächtnis prägen, emlékezetébe bényomni.

Präger, der, pénzverő.

Prälat, der, egyházi főrendű személy v. méltóság; die Prälaten, egyházi főrendek v. méltóságok.

Präliminarartikel, der, előjáró cikkely.

Prämie, die, Belohnung, jutalom.

Pränumeration, die, elő v. előrefizetés.

Pränumeriren, előrefizetni.

Präpariren, készíteni.

Präposition, die, előjáró.

Prärogativ, die, elsőség.

Präsent, das, ajándék.

Präsentation, die, bemutatás.

Präsentiren, darstellen, st. B. zur Aufnahme, bemutatni valakit; sich präsentiren, mutatni magát, tetszeni, látszani, szembe tűnni; sich jem. präsentiren, megjelenni valaki előtt; st. darbiethen, odaadni, altaladni;

das Gewehr präsentiren, a' fegyvert feltartani; vor jem. präsentiren, fegyverrel köszönteni valakit.

Präsentir-Teller, der, valamit bemutatató tányér, kínátal.

Präservativ, das, oltalmazó orvosság, oltalomszer, mentőszer.

Präsident, der, elnök, előülő.

Präsidiiren, előülni, p. o. a' tanácsban, előülő.

Präsidium, das, elnökség, előülőség, előülési kormány.

Prätendent, der, jussos, jusstartó valamihez.

Prätendiren, Anspruch machen, jussát tartani valamihez; st. verlangen, kívánni.

Prätension, die, Anspruch auf etwas, jusstartás, jussformálás; ohne Prätension, d. i. bescheiden, magamérséklő, vágytalan.

Prätert, der, szín valaminek.

Prävenire, spielen, megelőzni.

Pragmatisch, adj., oknyomozó, okokat és következtetéseket nyomozó, p. o. história v. történet előadás.

Prahlen, prangen, glänzen, fényleni, diszlteni; kérkedni, dicsekedni valamivel.

Prahlen, das, fénylés, diszlés; kérkedés, dicsekedés.

Prabler, der, dicsekedő, kérkedő, kérkedékeny.

Pralerei, die, kérkedés, dicsekedés.

Prablerisch, adj., kérkedő, dicsekedő, magahánytató.

Prahlhand, der, kérkedő, dicsekedő.

Prahlsucht, die, dicsekedő kórság.

Prahm, der, od. die Prahme, ein plattes Fahrzeug, eine Fährte, dereglye, hidas hajó, komp.

Prall, adj., scharf gespannt, oder ausgestopft, feszes, szoros, merevény.

Prallen, ugrani, pattanni; zurückprallen, visszapattanni, visszaütödni.

Prangen, glänzen, fényleni, diszlteni, ragyogni, ékeskedni; mit etwas prangen, valamivel kérkedni, litégatni, magát mutogatni.

Pranger, der, pelengér, bitófa.

Pranke, die, Klau, köröm.

Praser, der, Edelstein, prázkő, drágakőnem.

Prasselgold, das, durrogó arany.

Prasseln, zörögni, csörömpölni.

Prasseln, das, csörömpölés.

Prasselnd, adj., zörgő.

Prassen, tékozolni, tékozlani, pazarlani, tobzódni, vesztegetve élni.

Passen, das, tobzódás, tékozás, vesztegetés.

Prasser, der, tobzódó, tékozló, vesztegető.

Praxis, die, Übung, gyakorlás; Erfahrung, tapasztalás, jártasság; Ausübung, gyakorlás hasznávétele valaminek; der Praxis hat, gyakorlott.

Predigen, eig. predikálni, papolni, predikációt v. egyházi beszédet tartani, tanítást tenni; trop. lehren, erinnern, ermahnen, tanítani, oktatni, inteni egyházi beszéd által.

Predigen, das, predikálás, egyházi beszéd tartás.

Prediger, der, predikátor, egyházi tanító.

Predigerton, der, predikáló hang.

Predigt, die, predikáció, egyházi beszéd, tanítás; Predigt halten, predikálni, predikációt tartani, egyházi tanítás tenni; trop. jem. eine scharfe Predigt halten, kemény dorgáló beszédet tartani valaminek.

Predigtamt, das, predikatori hivatal; predikátorság.

Predigtbuch, das, predikációskönyv.

Predigtstuhl, der, predikáló szék.

Pregelerbsen, die, pl. pergelt borsó.

Pregeln, pergelni, megpergelni.

Preis, der, st. Plünderung, Raub, z. B. eine Stadt den Soldaten Preis geben, a' várost a' katonáknak prédára eresztetni; st. Aufopferung, z. B. sein Leben Preis geben, az életét kockáztatni; sich dem Tode Preis geben, magát halálra kitenni; st. Belohnung, jutalom, megjutalmaztatás; einen Preis aussetzen, jutalmat feltenni; den Preis davon tragen elnyerni a' jutalmat; st. Werth einer Sache, ár, ára valaminek; einen Preis setzen, bestimmen, kiszabni, meghatározni valaminek az árát; der Preis ist gefallen, leszallott az ára; st. Lob, Ruhm, z. B. Gott sey Preis! dicséret Istennek, az Istené legyen a' dicsőség.

Preisen, dicsérni, magasztalni, p. o. az Istent; jem. glücklich preisen, valakit szerencsésnek, boldognak tartani v. hirdetni; ein gepriesener Mann, derék ember, a' kit mindenek dicsérnek.

Preisfrage, die, jutalomkérdés, jutalomtétel valamely kérdésre.

Preisgebung, die, általengedés, koczkáratevés, kitétel a' veszedelemnek.

Preislich, adj., dicséretes, jeles, derék; adv. dicséretesen, jelesen.

Preischrift, die, die um den Preis kämpft, jutalomnyerésre írt munka; die den Preis erhalten hat, jutalmat nyert munka v. könyv.

Preiswürdig, adj., jutalomra méltó, jutalmat érdemlő dicséretes; adv. dicséretesen, jelesen.

Preiswürdigkeit, die, dicséretes volta valaminek.

Press, der, die Fläche eines pressgespannten Körpers, feszülettér, kifeszített testnek térsége vagy felülete.

Presse, die, der Fuchse, rókacsaptatás.

Pressen, z. B. Fuchse, felcsaptatni; trop. st. betrügen, rászedni, meg-rántani, megcsalni valakit.

Pressen, das, felcsaptatás; trop. rászedés, meg-rántás.

Presser, der, rántó, csaptató; csikaró, pénzcsikaró.

Presserei, die, rántás, húzás, pénzcsikarás.

Presschuß, der, visszapattant lövés.

Pressbaum, der, présfa, sajtófa.

Pressbengel, der, a' prés fordítója.

Presse, die, prés, sajtó; Buchdrucker-
presse, sajtó, könyvnyomtató sajtó; das Buch ist unter der Presse, a' könyv sajtó alatt van vagy nyomtattik; die Presse verlassen, a' sajtó alól kikerülni, az az, a' könyv ki van nyomtatva; dem Tuche die Presse geben, a' posztót présba tenni, meg-préselni; trop. Bedrängniß, szorultság; nyomorúság, inség.

Pressen, überhaupt, préselni, sajtolni; Wein pressen, bort préselni; trop. sehr dringen, szorongatni, mód nélkül sürgetni, kényszeríteni; die Noth preßt mich, a' szükség kényszerít; st. drücken, szorítani, mint a' csizma a' lábát; Matrosen pressen, tengeri hajós legényeket fogdosni erővel.

Pressen, das, der Matrosen, a' tengeri hajós legények fogdosása.

Presser, der, st. Drucker, nyomó, préselő; hajóslegény fogdosó.

Pressung, die, nyomás, sajtolás, préselés.

Pressfreiheit, die, nyomtatásbeli szabadság.

Pressgang, der, fogodás, t. i. katonák v. hajóslegények fogdosása.

Presshaft, adj., nyomorék; beteges, gyenge.

Presskopf, der, srósgyűrű, srófdió.

Pressack, der, nyomózsák.

Pressschraube, die, préssróf, sajtósróf.

Pricke, die, orsóhal.

Prickeln, megszurkálni.

Priester, der, pap, egyházi személy.

Priesteramt, das, papság, papi hivatal.

Priesterehe, die, papi házasság.

Priesterfeind, der, papi ellensége.

Priesterfreund, der, papi barátja.

Priesterhaus, das, papház.

Priesterinn, die, papné, pogánypapné.

Priesterlich, adj., papi, egyházi; adv. papi módon.

Priesterorden, der, papi rend.

Priesterrock, der, papi ruha v. köntös.

Priesterschaft, die, papság, papi hivatal; a' papok.

Priesterstand, der, papi vagy egyházi rend.

Priesterthum, das, papság.

Priesterweihe, die, papfelszentelés, felszentelés a' papságra, béavatás a' papi hivatalba.

Priesterwürde, die, papi méltóság.

Primas, der, primás; der Primas von Ungarn, Magyar Ország Primása.

Primat, das, Primásság.

Prima-Wechsel, der, első izbeli váltólevél.

Princip, das, Grund, Grundsatz, elsőtétel, kiinduló tétel, melyből kiindul valaki. elev, elve valaminek, fenektétel, kezdet.

Prinzipal, der, Lehr-, Handlungsherr, gazda, gázdaúr, fő, előjáró princípális; in der Orgel, felső hang, felső nyolczad.

Prinzipal, adj., fő, első rangú, első rangbéli.

Prinz, der, jede fürstliche Person, Fő Herceg, Királyi Herceg; Sohn eines Fürsten, ifjú Herceg, Hercegi, Fejedelmi fiú.

Prinzessin, die, Hercegasszony; Hercegisasszony.

Prinzmetall, das, elegyrez.

Prior, der, als Titel, perjel, prior, a' klostromban.

Priorat, das, perjelség, priorság.

Priorität, die, Vorrang, elsőség.

Prise, (Prieße), die, z. B. Schnupftaback, egy szippantat tobák; eine

- Prieſe** *nehmen*, egyet szippantani; *ein aufgebracht* *feindliches Schiff*, elfogott ellenséges hajó, elrablott hajó; *eine gute Priſe*, igazságos zsákmány hajó.
- Prisma**, *daß*, hasábstest, prisma.
- Prismaſch**, *adj.*, hasábos.
- Pritſche**, *die*, zum Schlagen, verő lapoczká; *an einem Schlitten*, a' hátúlsó ülés a' szánon; *in der Waſchſtufe*, alvó pad, padágy.
- Pritſchen**, meglapoczkázni valakit, lapoczkával megverni.
- Privat**, *adj.*, magános; *geheim*, titkos; *häuslich*, házi, odahaza való.
- Privatabſicht**, *die*, magános vagy személyes cél.
- Privatandacht**, *die*, házi ahítatoskodás v. ájtatosság, magános isteni tisztelet.
- Privatangelegenheit**, *die*, magános dolog, személyes ügy.
- Privat-Audienz**, *die*, magános v. különös meghallgattatás, t. i. a' fejedelem előtt.
- Privat-Communión**, *die*, magános gyónás.
- Privaterinnerung**, *die*, magános intés.
- Privathaß**, *der*, személyes gyűlölség.
- Privathaus**, *daß*, magános ház.
- Privat-Interesse**, *daß*, magános v. személyes haszna valakinek.
- Privatisiren**, magánoskodni, magánosságban élni, közönséges hivatal nélkül lenni.
- Privatiſt**, *der*, magános hallgató vagy tanítvány.
- Privatleben**, *daß*, magánoskodás, magános élet.
- Privatlehrer**, *der*, házi vagy magános tanító.
- Privatleute**, *die*, pl. magános emberek, hivatalt nem viselők.
- Privatmann**, *der*, magános ember, hivatalt nem viselő.
- Privatnuzen**, *der*, személyes vagy önön haszon.
- Privatperson**, *die*, magános személy.
- Privatrache**, *die*, személyes bosszúállás.
- Privatrecht**, *daß*, személyes juss, polgari juss.
- Privatsache**, *die*, magános dolog, személyes ügy; *häusliche Angelegenheit*, házi dolog.
- Privatschaff**, *der*, magános vagy személyes kincs.
- Privatschüler**, *der*, magános leczkéket hallgató, magános tanítvány.
- Privatschuld**, *die*, magános v. személyes adósság.
- Privatſtand**, *der*, magános élet, magánoskodás, magány.
- Privatſtunde**, *die*, magános óra vagy tanítás.
- Privatumſtände**, *die*, pl. magános vagy különös környülállások.
- Privatunterricht**, *der*, magános tanítás.
- Privatvermögen**, *daß*, magános vagy személyes vagyon vagy jószág.
- Privet**, *daß*, d. i. Abſtrikt, árnyékszék.
- Privilegiren**, jussal megajándékozni valakit, privilégiumot v. szabadságot adni valakinek valamire.
- Privilegirt**, *adj.*, jussal megajándékoztatott vagy bíró.
- Privilegium**, *daß*, juss valamire, szabadság, privilegium.
- Probe**, *die*, ſt. Verſuch, próba, próbátétel; *Probe von etwas ablegen*, próbát adni valamiből; *Probe für daß Gold*, Silber, arany, vágy ezüst próba; *Gold*, *daß* *die Probe hält*, olyan arany, melly kiállja a' próbát; *zur Probe*, próbára, próbául; *ſt. Beweis*, bizonyosság; próbátétel; *Kenzeichen*, jel, jelenség; *Proben ſeines Fleiſſes ablegen*, bizonyosságát mutatni szorgalmatosságának; *Proben von Waaren der Kaufleute*, mustra, próbamustra p. o. a' portékából.
- Probedlatt**, *daß*, próbalevél vagy nyomás.
- Probefogen**, *der*, próbaív, mutatóív vagy árkus, p. o. a' nyomtatásból.
- Probejahr**, *daß*, próbaesztendő.
- Proben**, próbálni, megpróbálni.
- Probepredigt**, *die*, próbapredikáció.
- Probefchrift**, *die*, próbairás.
- Probefchuß**, *der*, próbálövés, fegyverfuttatás.
- Probefilber**, *daß*, próbás ezüst.
- Probeftein**, *der*, próbakő.
- Probefstück**, *daß*, próbadarab.
- Probezeit**, *die*, próbaidő.
- Probeginn**, *daß*, próbás czin.
- Probiren**, megpróbálni, próbálni; *ſt. prüfen*, próbára venni, megvizsgálni, megpróbálni; *von Speiſen ic.*, megkóstolni.
- Probiren**, *daß*, próbálás, megpróbálás, megvizsgálás.
- Probirer**, *der*, próbáló, próbálómester.

- Probirgewicht**, das, próbafont, próbamérő.
Probirkunst, die, próbáló mesterség.
Probirnadel, die, próbáló tű.
Probirosen, der, érzőpróbáló kemen-cze.
Probirstein, der, próbakő.
Probirwage, die, próbamérő.
Problem, das, Aufgabe, feladás, feladott kérdés, fejtőtétel.
Problematisch, adj., kétséges, bizonytalan; adv. bizonytalanul.
Procent, das, századrész.
Procession, die, übb. pompa, pompás menetel; búcsújárás, búcsú.
Processiren, perlekedni, pert folytatni.
Proceß, der, in der Chemie, velebá-nás, mód; Rechtsbandel, perügy, ügyes bajos dolog, perfolytatás v. folyamat, törvénykedés; Civilproceß, polgári ügy; peinlicher Proceß, főbenjáró ügy; Proceß anfangen, pert kezdeni; führen, folytatni valaki ellen; vertheidigen, valaki ügyét védni; gewinnen, megnyerni a' pert; verlieren, elveszteni a' pert; Pro-cesse haben (vom Advokaten), pereket folytatni a' törvényszék előtt; Kur-zen Proceß machen, a) mit einem Verbrecher, rögtön megítélni a' go-nosztévőt és megbüntetni vagy ki-végezni; b) mit einer Sache, kurtán fogni valamelly dolgot.
Proceßführung, die, (vom Advokaten), perfolytatás, ügyvédés.
Proceßkosten, die, perfolytatás köl-cségei.
Proceßordnung, die, perfolyamat rendje.
Proceßsache, die, ügy, perbeli dolog.
Procurator, der, prókátor, ügy foly-tató; biztos.
Produciren, sehen lassen, etwas, mu-tatni, előadni; sich Produciren, d. i. a) sich zeigen, magát mutatni; b) sich auszeichnen, magát megmutatni, valamelly mesterségben.
Product, das, des Landes, termés; die Landesproducte, az ország ter-mései; im Rechnen, öszveség summa.
Profan, adj., weltlich, béavatlan, vi-lági; st. gottlos, istentelen.
Profession, die, Metier, mesterség, kézi mesterség, kereset; Profession von etwas machen, mesterséget űzni valamiből; Handwerk, kézi mester-ség.
Professionist, der, mesterember.
Professor, der, közönséges tanító, pro-fesszor.
Professorat, der, Professur, die, pro-fesszorság.
Profess, der, klastrombavaló feleskü-vés; Profess thun, valamelly szerzei-be magát hittel kötelezni.
Profil, das, oldalkép.
Profit, der, st. Gewinn, nyereség; oder Nutzen, haszon.
Profitabel, adj., hasznos, nyeresé-ges.
Profitiren, nyerni, hasznát venni.
Profos, der, katonai tömlöcztartó, porkoláb, poroszló.
Progres, der, előmenetel.
Progression, die, előrehaladás.
Project, das, elgondolt mód, kicsi-nált mód valaminek végrehajtására, tanács.
Projectumacher, der, új-meg új-ta-nácsadó.
Projectiren, új-meg új-tanácsot adni.
Prolog, der, kinyitó beszéd.
Prolongation, die, meghosszabítás.
Prolongiren, meghosszabítani.
Promemoria, das, emlékeztető jegy-zés.
Promenade, die, sétálás; sétálóhely.
Promotion, die, előmozdítás, feljebb emelés p. o. hivatalra.
Promoviren, jemanden, előmozdítani valamire.
Prophe, der, próféta.
Prophetinn, die, profétaasszony.
Prophetisch, adj., profetái; adv. pro-fetái módon.
Prophezeien, megjövendölni, jöven-dölni.
Prophezeiung, die, jövendölés.
Proportion, die, Verhältniß, arány, erány, arányság, erányság, arányos-ság; nach Proportion, az arányos-ság szerint, arányosan.
Proportional-Linie, die, arányos li-neá.
Proportioniren, arányba, mérték-erányba venni.
Proportionirt, adj., arányos, erányos.
Propst, der, prépost.
Propstei, die, prépostság; prépost la-kó helye.
Prosa, Prose, die, folyóbeszéd.
Profaisch, adj., folyó beszédbeli; adv. folyó beszédben.
Proselvt, der, térthitű, más hitre v. vallásra tért,

Profodie, die, hang v. szótagmérték.
 Profodisch, adj., hangmértéki.
 Prospect, der, kinézés, kilátás.
 Protection, die, védelem, óltalom.
 Protest, der, Weigerung, Verwerfung,
 z. B. eines Wechsels, a' váltólevél
 visszavetése vagy el nem fogadása.
 Protestant, der, protesztáns.
 Protestantisch, adv., protesztáns.
 Protestation, die, ellenekelés, kikelés
 valami ellen.
 Protestiren, kikelni valami ellen; im
 freundschaftlichen Sinne, megkövetni
 és el nem fogadni valamit; einen
 Wechsel protestiren, a' váltólevél ki-
 fizetését el nem fogadni.
 Protocol, das, jegyzőkönyv; etwas zu
 Protocol nehmen, valamit a' hivata-
 los jegyzőkönyvbe beírni.
 Protocoliren, hivatalosan bejegyezni.
 Protocolist, der, hivatalos bejegyző,
 bejegyző tiszt.
 Protocolmäßig, adj., jegyzőkönyv sze-
 rént való.
 Protonotarius, der, ítélőmester
 Proviant, der, élelem, éles, elelem;
 tábori eleség.
 Proviantamt, das, Verpflegungsamt bei
 der Armee, élesre vagy eleségre
 ügyelő tisztség v. hivatal.
 Proviant-Commissär, der, élesre v.
 eleségre ügyelő biztos.
 Proviantlieferung, die, eleség szállí-
 tás.
 Proviant-Schiff, das, eleségszállító
 hajó.
 Proviant-Verwalter, Verpflegungsver-
 walter, der, eleségre ügyelő tiszt-
 tartó.
 Proviant-Wagen, der, eleséges társze-
 kér.
 Proviant-Wesen, das, eleség dolga.
 Provinz, die, tartomány.
 Provision, die, vorräthiger Proviant,
 kész eleség, élelem; Vorrath, bő-
 ség, elegendőség, gyűjtemény; Pro-
 fit, nyereség, álj, fáradságbér.
 Provisor, der, Verwalter, tisztartó;
 Apothekergehülfe, patika gondvise-
 lője.
 Provisorisch, adj., z. B. eine provisori-
 sche Regierung, ideigvaló kormány;
 adv. azomban, ideigróáig.
 Prüfen, megvizsgálni, megpróbálni;
 sich prüfen, magát megvizsgálni;
 seine Kräfte prüfen, a' maga erejét
 megpróbálni.
 Prüfen, das, die Prüfung, megvizi-

gálás, megpróbálás, megvizsgálta-
 tás.
 Prügel, der, z. B. zum Schlagen, do-
 rong, husáng, fustély; Schlag, ve-
 rés; Prügel bekommen, verést kap-
 ni; Prügel geben, megverni.
 Prügelei, die, verekedés.
 Prügein, megverni; megbotozni, meg-
 husángolni.
 Prügein, das, verés, megverés.
 Prunelle, Prünelle, die, gyékű.
 Prunk, der, Pracht, pompa.
 Prunkbett, das, pompaágy.
 Prunken, pompázni.
 Prunkfloss, adj., együgyű, pompállan.
 Prunkpferd, das, parádéló.
 Psalm, der, zsoltár, ének.
 Psalmbuch, das, zsoltáros könyv, zsol-
 tár.
 Psalmist, der, zsoltáríró.
 Psalter, der, ein musikalisches Instru-
 ment bei den Hebräern, kintorna.
 Psalmbuch, das, zsoltáros könyv, zsol-
 tár; Blättermagen, bei dem Rind-
 viehe, szásrétű gyomor.
 Psychologie, die, lélektudomány.
 Publication, die, kihirdetés.
 Publiciren, kihirdetni.
 Publicist, der, törvényekben jártas.
 Publicum, das, Zuhörer, Zuschauer,
 hallgatók, hallgató közönség, nézők,
 néző sokaság; die Leser, olvasó,
 olvasók, az olvasó közönség; die
 Welt, közönség, világ, nép;
 Öffentlichkeit, közönség, közönsé-
 ges hely.
 Pudding, der, ánglus gombóc.
 Pudel, der, pudlikutya.
 Puder, der, hajpor.
 Puderbeutel, der, hajporzacskó.
 Pudermantel, der, porköponyeg.
 Pudern, behajporozni.
 Pudern, das, behajporozás.
 Puderpüster, Puderblaser, der, hajpor-
 zóvánkó, hajporfúvó.
 Puderschachtel, die, hajporoskatulya.
 Puff, der, Schlag, pufogatás; Faust-
 schlag, puff, puffantás; trop. einen
 Puff aushalten, sokat ki tudni ál-
 lani; st. Knall, puffanás.
 Puffbohne, die, disznóbab.
 Puffen, puffanni, megpufogatni.
 Puffer, der, mordály.
 Puls, der, érverés, érütés; jem.
 an den Puls fühlen, a) eig. valami-
 nek a' verőerét megtapintani; b)
 uneig. st. prüfen, valakinek a' gon-
 dolkozását kitanúlni.
 Pulsader, die, verőér, életvér.

Pulsſchlag, der, érverés.

Pult, der, könyvtámasz, pulpitus vagy pulpita.

Pulver, daß, por; als Arznei, szerpor, porok; zum Schießen, puska-por.

Pulverflasche, die, puskaportartó.

Pulverhorn, daß, portartó szaru.

Pulverisiren, porrá törni.

Pulverkammer, die, puskaaporos kamara.

Pulverkarren, der, puskaaporos kocs.

Pulverkorn, daß, egy szem puskaapor.

Pulvermagazin, daß, puskaportár.

Pulvermühle, die, puskaapormalom.

Pulvermüller, der, puskaaporesináló.

Pulverturm, der, puskaaporos torony.

Pulvertonne, die, puskaaporos hordó.

Pulverwagen, der, puskaaporos szekér.

Pulverchen, daß, szerporocska.

Pulvern, porrá törni.

Pumpe, die, szivattyú, szivómiv, z. B. Luftpumpe, levegő szivattyú; Wasserpumpe, vízszivómiv.

Pumpen, szivattyúzni, kiszivattyúzni, kiszivatni.

Pumpenmacher, der, szivattyú mives;

Pumpenstange, die, szivattyú rúdja.

Pumpnickel, der, eine Art groben Brodes, derczekenyér; ein Tölpel, bangó.

Punkt, der, pont; es trifft auf einen Punkt zu, pontig vagy pontban meggyez; ein jeder kleiner Theil, z. B. der Zeit, időpont, pont; ein vollständiger Redesatz, egy pont mon-dás, melly pontal rekesztetik bé; Hauptsatz, cikkely; z. B. die Hauptpunkte des christlichen Glaubens, a keresztényhitnek fő cikelye; Sache, Umstand, dolog, körülállás, rész; in diesem Punkte, ebben a' részben; alle Punkte genau erwägen, minden körülállást szorosan megfontolni; den rechten Punkt treffen, eltalálni a' dolog velejét; auf dem Punkte stehen etwas zu thun, éppen hozzá akarni fogni valamihez, éppen azon lenni, hogy —.

Punktiren, pontozni, megpontoszni, pontokat rakni.

Punktiren, daß, megpotozás.

Punktweise, adv., pontonként.

Punktur, die, sajtóközépség.

Punich, der, punci, puncsital.

Pupill, der, Pupille, die, tútoros árva, tútorság alatt lévő árva.

Pupillen-Amt, daß, árvákra ügyelő tisztség.

Pupillengeld, daß, árvák pénze.

Püppchen, daß, ein Döckchen, babácska; Liebesungswort gegen Knaben und Mädchen, babácska, babácskám.

Puppe, die, a) Puppe des Insectes, báb, pupa, hernyóbáb; b) ein Mädchen, leányka, lyánka; c) Doctre, báb, baba.

Puppenpiel, daß, babázás; trop. gyermeki játék, csekélység.

Puppenstand, der, bei Insecten, báb-kor, bábkori állapotja a' bogaraknak.

Pur, adj., csupa, tiszta p. o. arany; adv. csupán, tisztán, tisztán csak.

Purganz, die, hashajtó, gyomortisztító.

Purgiren, hasat hajtani, meghajtani a' hasat.

Purgiren, daß, hashajtás.

Purgirpille, die, hashajtó pilula.

Purgirpulver, daß, hashajtó por.

Purgirtranf, der, hashajtó szer vagy ital.

Purpur, der, d. i. Purpurfarbe, piros-szín, csigavérszín, bíborszín; ein purpurnes Gewand, csigavérszínű ruha, bíborszínű v. bársonyszínű köntös.

Purpurfarbe, die, csigavérszín, piros-bársonyszín.

Purpurfarben, Purpurfarbig, adj., bíborszínű, csigavérszínű, sötétpiros, pirosbársonyszínű.

Purpurfarber, der, csigavérszínfestő, bíborszínfestő, piros festő.

Purpurfarberei, die, bíborszínfestés, pirosfestés.

Purpurkleid, daß, bíborszín köntös.

Purpurmantel, der, bíborpalást, bíborszín palást.

Purpurnichel, die, bársonyesiga.

Purpurn, adj., veres bársonyszínű.

Purpurroth, der, piros bársonyszín köntös.

Purpurroth, adj., csigavérszínű veres.

Purpurschnecke, die, bársonyesiga.

Puter, Puterhahn, der, kan pulyka, pulyka kakas; die Henne, pulyka.

Puß, der, ékesség, csínosság, dísz; in schönem Puße erscheinen, csínosan felöltözködve jelenni meg.

Pußen, d. i. reinigen, z. B. Bäume pußen, megnyesni a' fákat; ein Licht pußen, elvenni a' gyertya hamvát, gyertyát tisztítani; die Nase pußen, kifújni v. megtörölni az orrát; den Bart pußen, leberetválni a' szakállát; Kleider, Schuhe pußen, meg-

tisztítani, tisztogatni, ruhát lábbe-
lit; st. schmücken, felékesíteni, kicsi-
nosítani.

Puhen, daß, megnyesés; tisztítás,
megtisztítás; felékesítés.

Puſmacherinn, die, asszony ékesöltö-
zet készítő.

Puſſcheere, die, koppantó, hamvívó.

Puſſtute, die, öltöző szoba.

Puſtiſch, der, öltöző asztal.

Puſtug, die, tisztítás, ékesítés.

Pyramide, die, kúposzlop, kúp, pi-
ramis, toronyoszlop, gúla.

Pyramidenförmig, adj., kúpos; adv.
kúposan, kúpformán.

Pyrenäen, pl., daß Pyrenäische Gebirge,
a' Pirenéusi hegyek.

Pyrolt, der, (Goldamſel), sárgarigó,
sárga arany begy, sármalinkó.

Q.

Quabbe, die, Wanne an der Reble
des Rindviehes, a' marhának lefűg-
gó tarja, lepenyeg.

Quabbelig, adj., rengő kövérségű.

Quabbeln, kövérség miatt rengeni.

Quackſalber, der, kuruszoló.

Quackſalberei, die, ungeschickte Heilart,
kuruszolás; Heilmittel, kenősenő or-
vosság.

Quackſalbern, kuruszolni.

Quaderſtein, der, négyszegű kő.

Quadrant, der, negyedrés, karika
negyed.

Quadrat, daß, négyszegrajz, négy-
szegű v. négyszeglet rajz, koczkal-
ap.

Quadrat-Fuß, oder Quadrat-Schub, der,
négyszegláb, négyszegletű nyom v.
láb mérték.

Quadrat-Klafter, die, négyszegöl.

Quadrat-Linie, die, négyszeglinea.

Quadrat-Maß, daß, négyszegmér-
ték.

Quadrat-Meile, die, négyszegmért-
söld.

Quadrat-Stein, der, négyszegletű v.
négyszegű faragott kő.

Quadratur, die, négyszegletesítés,
négyszegre vétel.

Quadrat-Wurzel, die, négyszegalj,
négyszeggyökér a' számvetésben.

Quadrat-Zahl, die, négyszegszám.

Quadrat-Zoll, der, négyszeghüvelyk,
négyszegiz.

Quadriren, négyszegletesíteni, négy-
szegűvé tenni; st. sich wohin schicken,
illeni.

Quadrille, die, ein Tanz, négyes
táncz.

Quadrupel-Milianz, die, négyes szövets-
ség.

Quaken, von Fröschen, kuruttyolni,
vartyogni.

Quaken, daß, kuruttyolás, vartyo-
gás.

Quaken, von kleinen Kindern, nyifog-
ni, nyivogni, nyikogni.

Quaken, daß, nyifogás, nyikogás,
nyivogás.

Quaker, der, kvaker, keresztény fele-
kezet.

Qual, die, eig. gyötrellem; uneig. kín,
gyötrődés; zu meiner Qual, gyötrel-
memre.

Qualen, kínozni, gyötreni; sich quä-
len, magát gyötreni.

Qualen, daß, kínzás, gyötrés.

Qualer, der, kínzó, gyötrő.

Qualificiren, d. i. geschickt machen, il-
legetni, alkalmatossá tenni valami-
re, alkalmaztatni; sich qualificiren,
kipallérozni magát, készülni, el-
készülni és alkalmatossá tenni magát
valamire.

Qualificirt, adj., st. beschaffen, olyan;
geschickt, alkalmas; mit Eigenschaf-
ten versehen, kipallérozott.

Qualität, die, st. Beschaffenheit, miné-
mőség, tulajdonság; Talent, töké-
letesség, talentom.

Qualm, der, gőz, párazat, párolgás.

Qualmen, gőzölgenni, páralogni.

Qualster, der, enyves nedv.

Qualvoll, adj., gyötrelmes.

Quantität, die, sokaság; in Quantität,
sok; számos, nagy rakás; adv. szá-
mosan, bőven, bőséggel.

Quantum, daß, összeség, sokaság.

Quarantäne, die, vierzigjährige Gesund-
heitsprobe, negyvennapos próbavesz-
teglés.

Quark, der, geronnene Milch, aludttéj.

Quarkkäse, Quargelkäse, der, lágysajt,
kenősajt.

Quarree, daß, im Kriege, négyszeg-
be állított hadrend v. sereg; ein

Quarre bilden, a' sereget négyszegbe állítani.
 Quart, daß, negyed, negyedrés; 1. B. ein Quart Wein, egy meszely bor, egy pintnek v. kupának negyed része; négy rét, t. i. négyrét össze hajtott árkus papiros; in Quart drucken, negyedréti formában nyomtatni.
 Quartal, daß, st. Vierteljahr, fertály esztendő; kántorpénz, fertály esztendei fizetés.
 Quartal-Besoldung, die, fertály esztendei fizetés.
 Quartalgeld, daß, kántorpénz, egy fertály esztendőre eső pénz.
 Quartal-Rechnung, die, fertály esztendei számvetés v. számadás.
 Quartalweise, adj., fertály esztendőnként.
 Quartaner, der, negyedik iskolai tanuló, negyedik iskolás.
 Quartanfieber, daß, negyednap hideg-lelés.
 Quart-Band, Quartant, der, négyrétben lévő könyv, negyedréti könyv.
 Quart-Blatt, daß, negyedréti levél.
 Quarte, die, negyedhang a' muzsikában; im Fichten, megvetés, meg-botozás.
 Quartett, daß, négyes dal.
 Quartier, daß, d. i. 1) der vierte Theil, negyed rész; daher Quartier oder Quartchen, der vierte Theil eines Quartes, egy pintnek negyed része; 2) Hintertheil des Schuhs, a' saru hátsó része; 3) Wohnung, bei einem Fremden oder auf kurze Zeit, szállás, bérlett lakás; sein Quartier wo haben, d. i. wohnen, valakinél lakni, szállást tartani valakinél; im Quartier liegen, (v. Soldaten), kvártélyon lenni; im Winter, téli kvártélyon lenni; kein Quartier finden, nem találni szállást; trop. Quartier geben, d. i. daß Leben schonen, Pardon geben, valaki életének megkegyelmezni; kein Quartier (Pardon) geben, valaki életének meg nem kegyelmezni.
 Quartiersfreiheit, die, szabad lakás v. szállás.
 Quartiergeld, daß, szállásbér.
 Quartiermeister, der, kvártélycsináló a' katonák között.
 Quart-Seite, die, egy negyedréti oldal.
 Quarz, der, bányavirág, kvarcz.
 Quarzigt, adj., kvarczszabású.

Quarzigt, adj., kvarczos.
 Quassia, die, Bitterholz, keserfa.
 Quaste, die, bojt.
 Quatember, der, fertály esztendő; kántor bojt, kántor szerda.
 Quatembergeld, daß, kántorpénz.
 Quaterne, die, négy szám a' lotérián.
 Quatschig, adj., rengő kövérségű.
 Quecke, die, taraczkgyökér pérjegyökér.
 Queckengraß, daß, taraczk búza, per-jetű.
 Quecksilber, daß, kéneső, kényeső.
 Quecksilbererz, daß, kénesős ércz.
 Quehle, Handquehle, die, Handtuch, daß, kendő; kéztörő.
 Quellchen, daß, forrásocská.
 Quelle, die, (der Quell), forrás, kútforrás; ein immer fließender Quell, eleven forrás; trop. forrása, kútfeje, eredete valaminek.
 Quellen, d. i. hervorfliessen, kiforrni, bibuzogni, eredni; st. aufschwellen, feldagadni, felduzzadni; quellen lassen, 1. B. Erbsen, megáztatni p. o. a' borsót hogy megdagadjon.
 Quellenreich, adj., forrásos, forrásokkal bővelkedő.
 Quellwasser, daß, forrás; forróvíz.
 Quendel, der, kakuk démecska, kakukfű, vad csombor.
 Quentchen, daß, könting, negyedrészt.
 Quer, adj., keresztüllévő, keresztülvaló; adv, keresztül, keresztben.
 Querbalken, der, keresztgerenda, mestergerenda.
 Querbank, die, keresztpad.
 Quere, die, keresztbefekvés; in die Quere, keresztül, trop. die Kreuz u. die Quer, keresztül kasúl; jem. in die Quer kommen, valakinek útjába lenni, megakadályoztatni valakit valamiben; es geht mir alles in der Quer, minden dolgom visszafelé megy.
 Quersfeldein, adv. keresztbe.
 Quersfinger, der, visszafordult ujj.
 Quersflöte, die, keresztisip vagy flóta.
 Quersfurche, die, keresztbarázda.
 Quergang, der, keresztút.
 Quergasse, die, keresztútca.
 Quergässchen, daß, keresztbemenő köz.
 Quergraben, der, keresztbemenő árok.
 Querhand, die, keresztbe öszvedugott kéz.
 Querhaus, daß, keresztbefekvő ház.
 Querholz, daß, keresztfa.
 Querkopf, der, eszelős, hóbortos.

Querlinie, die, keresztlínea.
 Querpfeife, die, keresztbe fúvó síp.
 Quersack, der, általvető, iszák.
 Quersattel, der, keresztbevaló nyereg, asszonynyereg.
 Querschnitt, der, keresztbe v. keresztül metszés.
 Querstraße, die, keresztút.
 Querstrich, der, keresztvonás; trop. Hinderniß, akadály.
 Querstück, das, visszája valaminek.
 Querüber, adv., keresztbe, keresztül.
 Querwand, die, keresztfal.
 Querweg, der, keresztút.
 Querwind, der, keresztbefúvó szél.
 Quetsche, die, szorútság; in der Quetsche seyn, megszorúlni, szorútságba lenni.
 Quetscheisen, das, csiptető vas.
 Quetschen, becsiptetni, odaecsiptetni p. o. az ujjat valahová; összevázni, megzúzni.
 Quetschung, die, csiptetés, zúzás, összevázódás.
 Quicken, nyivákolni.
 Quinte, die, Mus. ötödhang; a' muzsikában; im Fecten, ötödszöri megtámadás.
 Quinterne, die, ötrét.
 Quintessenz, die, a' java, lelke, veleje valaminek.
 Quintett, das, öthangos dal.

Quirl, der, pereszlen, habsodró.
 Quirlen, sodrani, pereszlennelel sodrani.
 Quitt, adj., ment, szabados; mit jem. quitt seyn, valakivel elvégezni a' dolgát, valakit kielégíteni.
 Quitte, die, birsalma, v. körtvély.
 Quitten-Apfel, der, birsalma.
 Quittenbaum, der, birsalma v. körtvélyfa.
 Quittenbirn, die, birskörtvély.
 Quittengelb, adj., birsalmaszínű.
 Quittenfern, der, birsalmamag.
 Quittenlatwerge, die, birsalmaliktárium.
 Quittenmus, das, birsalmakása.
 Quittensaft, der, birsalmalév.
 Quittenwein, der, birsalmabor.
 Quittiren, d. i. Quittung geben, nyugtatóírást adni, p. o. valakinek valami felől; verlassen, z. B. ein Amt, Charge, odahagyni, elhagyni, p. o. hivatalát, letenni hivatalát, tisztségét.
 Quittung, die, nyugtatóírás, megismerőírás p. o. a' felvett pénzről, nyugtatvány.
 Quike, die, berkenye.
 Quodlibet, das, Mischmasch, elegybelegy mindenféle együtt.
 Quotient, der, hányaszorozó, hány-szorzó.

R.

Raab, Stadt, Győr; R. rába vize.
 Rabat, der, Robot, rabat, robot, uraság szolgálat.
 Rabatt, der, rabat, részengedés, részadás valaminek az árából, t. i. az eladó v. eladó számára, ráadás a' vételben.
 Rabatte, die, d. i. Aufschlag, der umgeschlagene Saum am Kleide, szege, a' ruhának szegéje; Gartenbett, veteményes ágy.
 Rabbiner, der, zsidópap.
 Rabbinisch, adj., zsidópapi; adv. zsidópap módjára.
 Rabe, der, holló; stehen wie ein Rabe, ragadozni mint a' holló.
 Rabenart, die, hollónem.
 Rabenai, das, hollótojás.
 Rabenfeder, die, hollótoll.
 Rabengeschlecht, das, hollónem.

Rabengeschrei, das, hollókárogás.
 Rabenkräbe, die, fekete varju.
 Rabenmutter, die, kegyetlen anya.
 Rabenschwarz, adj., hollószínű, fekete mint a' holló.
 Rabenschwärze, die, holló feketeség.
 Rabenstein, der, vesztőhely.
 Rabenvater, der, kegyetlen atya.
 Rabulist, der, csevegő prókátor.
 Race, die, (rasse) faj, fajta.
 Rache, die, bosszúállás; auf Rache, bosszúállásból; Rache nehmen, bosszút állani.
 Rachen, der, das Maul, nyeldekklő száj v. kezdet; tätott v. feltätott száj t. i. a' ragadozó nagy állatoknak feltätott szájok; trop. der Rachen der Hölle, a' pokol torka.
 Rachfeuer, das, bosszúállás tüze.

- Rachgier**, die, bosszuállás kívánat, bosszúvágy.
Rachgierig, adj., bosszuállás kívánó v. kereső, bosszuálló.
Rachgöttinn, die, bosszuistennő, (Nemesis).
Rachsucht, die, bosszuállás kórság, bosszuállásra vágyás.
Rachüchtig, adj., bosszuállás kereső.
Rader, der, Grindrabe, vetési varjú; st. Schinder, döngyűző; als Schimpfwort des Pöbels, hóhér.
Radet, das; Ballspiel, laptaverő recze.
Radete, die, rakéta.
Rad, das, am Wagen, kerék; bei der Tortur, kínzó kerék; zum Rad verurtheilt werden, kerékre büntetni; Rad des Glücks, szerencse; st. Kreis, karika, ein Rad schlagen, karikánként forgatni, kereket hajtani; der Pfau schlägt ein Rad, a' páva sátorozik v. sátor von.
Radachse, die, kerékagy.
Radbreden, kereken megtörni, t. i. a' gonosztévőt; trop. elrontani.
Radbrunnen, der, kereskes kút.
Radfelge, die, keréktalp.
Radbaue, die, irtókapa.
Radiren, j. B. eine Schrift, kivakarni, p. o. az írást; einäßen, választóvízzel béetetni.
Radirkunst, die, béetető mesterség t. i. választóvízzel rézbe.
Radirmesser, das, karczóló tő, karcztő.
Radmacher, der; kerékgyártó, bog-nár, kerekes.
Radnagel, der, kerékszeg.
Radschiene, die, kerékszin, szinvas.
Radspeiche, die, kerékküllő.
Radsperre, die, Hemmkette, kerékkötő láncz.
Radspur, die, kerékvágás, keréknyom.
Radstock, der, kerékszék mellyben, a' szekerkerékeket csinálják.
Radwelle, die, kerékagy.
Rächen, megbosszulni valamit, bosszút állani valamiért; sich an jem. rächen, magáért valakin bosszút állani, megbosszulni valamit, kitölteni a' bosszúját valakin.
Rächen, das, bosszuállás.
Rächer, der, bosszuálló.
Rächerinn, die, bosszuálló t. i. asszony-személy.
Rächung, die, megbosszulás.
Rädchen, das, kerekecske.
Rädelshührer, der, főczimborás, fő-czinkos.
- Rädern**, einen Wissethäter, kereken megtörni.
Rädern, das, kereken megtörés.
Räderwerk, das, kerék-v. kerekesmiv, kerekék.
Rändeln, rändern, szélét v. párkányát csinálni, kiparkányozni, kiharimázni; a' szélét kirovátkolni.
Ränkemacher, Ränkeschmied, der, ezin-kos, ravasz-mester.
Ränkevoll, adj., csalárd, fortélyos, ravaszkodó; adv. fortélyosan, ravaszkodva.
Ränzchen, Ränzel, das, tarisznya, iszákoscska, motyócska.
Räthsel, das, talalós mese; ein Räthsel aufgeben, mesét tenni fel valakinek a' megfejtésre; ein Räthsel auflösen, megfejteni a' mesét v. kitálalni; trop. von einer dunkeln Sache, homályos v. megmagyarázhatatlan dolog; das ist mir ein Räthsel, az megfejthetetlen dolog előttem.
Räthselhast, adj., homályos, kétséges, bizonytalan; adv., homályosan, megfejthetetlenül.
Räthselhaste, das, homályosság, kétséges és megfejthetetlen volta valaminek.
Räuber, der, eig. ragadozó, prédáló; Straßenrauber, haramia, zshivány, útonálló tolvaj; Seeräuber, tengeri tolvaj vagy rabló; uneig. j. B. an Bäumen, fattyuág, sarjú; am Lichte, gyertyavesztegető.
Räuberbande, die, haramia banda.
Räuberei, die, ragadozás; zshiványkodás; tengeri tolvajság.
Räuberei treiben, ragadozni; haramiáskodni.
Räuberhöhle, die, zshiványok barlangja, latorbarlang.
Räuberisch, adj., ragadozó, zshivány; adv. ragadozva, zshivány módra.
Räucherer, der, füstölő.
Räucherig, adj., füstös.
Räuchern, Rauch machen, füstölteni, megfüstölteni valamit; einen wohlriechenden Rauch machen, jó illatú füstöt gerjeszteni, kifüstölteni p. o. a' szobát; durch Rauch trocknen, j. B. Fleisch u. dgl., meg-v. felfüstölteni, p. o. a' húst, kolbászt, szalonnát, sodort.
Räuchern, das, füstölés, kifüstölés, p. o. jó illatú füsttel; megfüstölés, p. o. a' hús, 's a' t. megfüstölése.
Räucherpulver, das, jóillatú füstölő por.

Räucherwerk, das, jóillat gerjesztő eszközök.

Räude, die, rüh, juhrüh.

Räudig, adj., rühes, p. o. juh.

Räumen, st. megszűffeni, elhárítani, félremozdítani, p. o. az útból; trop. etwas aus dem Wege räumen, i. B. Hindernisse, az akadályokat elhárítani; jem. aus dem Wege räumen, orozva kivégezni v. megölni valakit; Raum machen, kiűresíteni, kiűritni; reinigen, kitisztítani p. o. árkokat; st. einen Ort verlassen, odahagyni, elhagyni; ein Haus räumen, kiköltözni v. kihordozóskodni a' házból; ein Land räumen, elhagyni a' tartományt, kimenni belőle.

Räumen, das, die Räumung, elhárítás, kiűresítés, kiűrités; kitisztítás; elmenetel, kimenetel belőle, odahagyás.

Räumer, der, elhárító, félretakarító; ein Instrum. zum Reinigen, tisztító v. seprő eszköz.

Räupchen, das, hernyócska.

Räuschchen, das, gagyosság, kis mámorosság; sich ein Räuschchen trinken, meggagyosodni; ein Räuschchen haben, gagyos v. mámoros lenni.

Räuspern, sich, hákoggni; durch Räuspern auswerfen, kihákoggni.

Räuspern, das, hákogás.

Raffen, kapni, ragadni p. o. a' kezébe valamit, ragadva felkapni.

Raffholz, das, szedegetett fa.

Raffinerie, die, von Zucker, nádméztisztító intézet.

Raffineur, der, nádméztisztító.

Raffiniren, i. B. Zucker, megtisztítani, kitisztítani p. o. a' nádmézet; trop. etwas erflügeln, törni a' fejét valamin v. kicsinálni valamit, gondolkozni valamin.

Raffinirt, adj., megtisztított, kitisztált; trop. elmés v. kitanúlt ravasz, meggondolt, gondolóra vett.

Raffzahn, der, harapófog, az előllevő fogok az állatoknak.

Ragen, hervorragen, ki- v. előreallani; kilátszani, kitetszeni a' többi közül.

Ragout, das, (ragú) vagdalt hús.

Rahm, der, téjszín, édes téffel.

Rahmen, d. i. Rahm ansehen, felesedni, feladni a' felét, mint a' téj; den Rahm abnehmen, leszedni a' téj színét v. felét.

Rahmen, der, ráma; zum Ráhen, varró ráma.

Rahren, st. schreien, ordítani, mint a' számár.

Rain, der, Unger, gyep, pázsitos hely; megye, megye, határbarázda. p. o. két szántóföld között.

Raison, die, (rezón), st. Vernunft, Nachdenken, okosság, józan ész, okoskodás; öfter st. Billigkeit, Recht, illendőség, igazság; jem. zur Raison bringen, józan észre hozni valakit; zur Raison kommen, észre jönni; Raison annehmen, engedni az okosságnak; st. Ursache, ok, oka valaminek.

Raisonabel, adj., vernünftig handelnd, okos, értelmes; der Vernunft gemäß, okossággal megegyező; billig, illendő; freigebig, adakozó.

Raisonement, das, (rezennema) okoskodás; das Reden, szóbeli vetekezés.

Raisonneur, der, (rezonnör) okosdi; fecsegő.

Raisoniren, okoskodni; gondolkozni; flügeln, kikelni ellene, ellenekelni; verständig reden, okosan beszélni.

Raisoniren, das, gondolkozás; ellenekikelés, ellenekelés, okosbeszéd.

Raf, das, vitorlarúd-tartó; d. i. Segelstange, vitorlarúd.

Ralle, die, ein Vogel, guvat.

Ramme, die, sulyok.

Rammeln, bakzani.

Rammeln, das, bakzás.

Rammelzeit, die, bakzás ideje.

Rammier, der, der männliche Hase, him v. bak nyúl.

Rand, der, szél, széle valaminek; eines Flusses, a' víz széle vagy partja; Saum, i. B. eines Kleides, széle p. o. a' ruhának, éo. etwas an den Rand schreiben, valamit a' szélére írni; am Rande des Verderbens stehen, a' veszedelem szélén állani; trop. das Ende einer Sache, vég; zu Rande kommen, végére érni valaminek, kiállni valamit.

Randglose, die, szélre írt jegyzés, oldaljegyzés, p. o. a' könyvben.

Randschrift, die, szélén lévő írás.

Ranst, der, st. Raud, szél, párkány; st. Stück, Schnitt, i. B. Brodes, kenyér púpja, szegéje.

Rang, der, st. Reihe, rend, sor; der Grad der Würde, rang, rend, sors; der niedrigste Rang, a' legalacsonyabb rend v. sors; den ersten Rang haben, első rangú lenni, gleichen Rang mit jem. haben, egy rangban lenni vala-

- kivel; ein vorzüglichster Rang, nagy rang, méltóság.
- Ränge, die, fehérszíkla.
- Rangiren, (ranzsiren); ordnen, rendbe szedni, elrendelni.
- Rangordnung, die, rend a' rangban, rangrend.
- Rangstreit, der, vetekedés a' rang felett.
- Rangsucht, die, rangravágyás.
- Rangsuchtig, adj., rangravágyó.
- Ranke, der, pl. die Ränke, fortélyoskodás, fortélyos ravaszság, csalárdság.
- Ranke, die, an Gewächsen, kacs; des Weines, kacs, rekenyő.
- Ranken, sich, kunkorodni, a' kaccsánál fogva fogódzni, kacsosodni.
- Ranzen, der, szütyő, turba, zajda, tarisznya, iszák.
- Ranzen, d. i. in der Brunst seyn, sich nach der Begattung sehn, dühödni, a' bakzásra vágyani; st. sich begatten, bakzani, párosodni; st. lärm, lármázni; sich ausdehnen, nyújtózni, húzódozni.
- Ranzig, adj., avas, p. o. vaj, szalonna, olaj; ranzig werden, megavasodni; adv. ranzig schmecken, avas lenni.
- Ranzion, die, váltság; váltság bére, p. o. a' fogságból.
- Ranzioniren, kiváltani a' fogságból; sich ranzioniren, kiváltani magát a' fogságból, kiszabadulni.
- Ranziontrung, die, fogságból való kiváltás.
- Ranzzeit, die, párzás ideje.
- Rappe, der, seketo ló.
- Rappe, Raspe, die, eine Pferdekrankheit, pók, doganat a' lovaklában.
- Rappee, der, rapétobák
- Rappel, der, Zurückberufung, visszahívás.
- Rappelköpfisch, adj., haragos, mérges.
- Rappeln, verrückt seyn, megtébolyodni.
- Rappen, raffen, ragadni, kapni, öszveszedni.
- Rappier, der, buzgány, buzgány bot.
- Rapport, der, jelentés.
- Rapportiren, jelenteni valakinek valamit.
- Rapungel, die, erdei raponcz.
- Rar, adj., st. selten, ritka, adv. ritkán.
- Rarität, die, ritkaság.
- Rasch, adj., schnell, gyors, serény, hirtelen; st. lebhaft, eleven, hirtelen; zu rasch, igen hirtelen, hirtelenkedő p. o. elhatározás; adv. gyorsan, hirtelen, serényen.
- Raschheit, die, gyorsaság, hamarság, serénység, hirtelenség.
- Rasen, der, pázsit, pázsitgyep.
- Rasen, daß, dühösség, düh; in der Krankheit, dühösködés.
- Rasen, d. i. ungestüm lärm, dühösködni, mint p. o. a' szélvész, dühöslenni; dühödni; esze nélkül dühösködni; in der Krankheit, esze nélkül lenni, megörülni.
- Rasenbank, die, gyepágy.
- Rasend, adj., dühösködő, dühös; iszonyú, p. o. fájdalmak; groß, irtóztató; z. B. ein rasendes Vermögen besitzen, irtóztató vagyonnal és gazdagsággal bírni; unsinnig, dühös, dühösködő, eszeveszett; adv. sehr bestig, iszonyú módon; rasend verliebt seyn, bele bolondulni p. o. valakibe; rasend theuer seyn, irtóztató drága lenni.
- Rasenhopfen, der, aprókomló.
- Rasenplatz, der, gyep, pázsitos hely.
- Rasenrain, der, pázsit megye, p. o. a' szántóföldök között.
- Raserei, die, dühösség, dühösködés.
- Rasig, adj., gypes, pázsitos.
- Rasiren, st. barbiren, borotválni, megborotválni; st. schleifen, z. B. eine Festung, földig lerontani, p. o. várat
- Rasirmesser, daß, beretva, borotva.
- Raspel, die, ráspoly, reszelő.
- Raspeln, ráspolyozni, megráspolyozni, reszelni.
- Raspeln, daß, megráspolyozás, reszelés.
- Raspelmehl, daß, ráspolyhulladék.
- Rassel, die, csörgő szerszám.
- Rasseln, csörömpölni.
- Rasseln, daß, csörömpölés, zörgés.
- Rast, die, nyugalom, pihenés.
- Rasten, nyugodni, pihenni.
- Rastlos, adj., szüntelen, fáradhatatlan; adv. ssüntelen, fáradhatatlannul.
- Rastlosigkeit, die, fáradhatatlanság, meg nem szűnés.
- Rasttal, daß, kótánaklineázó.
- Rasttag, der, pihenőnap, nyugvó nap.
- Rath, der, 1) st. Mittel, eszköz, mód; ich will schon Rath schaffen, majd találék valami módot; ohne Artikel, z. B. kommt Zeit, kommt Rath, az idő mindennek mestere; dafür ist

- noch Rath, meglehet még a' dolgot orvosolni; 2) Berathschlagung, tanácskozás; über etwas zu Rathe gehen, tanácskozni, tanácsot tartani valakivel; mit sich selbst, meggondolni v. gondolóra venni valamit; eine Regel des Verhaltens, tanács, tanácsadás, másnak adott tanács v. itélettel valami dolog eránt; jem. einen Rath geben, tanácsolni, den Rath befolgen, megfogadni valaki tanácsát; 3) eine Versammlung mehrerer Personen, um etwas zu überlegen, u. zu beschließen, tanács, tanácskozás; Rath halten, tanácsot tartani; ist es Collegium, tanácsgyűlés; ein geheimer Rath, titkos tanácskozás; den geheimen Rath versammeln, a' titkos tanácsot egybegyűjteni; der Stadtrath, városi tanács; im Rathe sitzen, a' tanácsban ülni; 4) ein einzelnes Mitglied, tanácsos, tanácsbeli személy; ein geheimer Rath, titkos tanácsos.
- Rathen, tanácsolni, tanácsot adni; zu etwas rathen, valamit tanácsolni v. javasolni; st. helfen, segíteni valakin, er weiß sich nicht zu rathen, nem tud magán segíteni; st. muthmaßen, hozzávetni valamihez; st. errathen, kitalálni, hozzávetni.
- Rathen, daß, tanácslás; javallás; hozzávetés.
- Rathgeber, der, tanácsoló, tanácsadó.
- Rathgeberinn, die, tanácsadóné.
- Rathhaus, daß, tanácsház.
- Rathlos, adj., gyámoltalan.
- Rathsam, adj., sparsam, gazdaságos, takarékos; nützlich, wohlthätig, hasznos, tanácsos; adv. takarékosan, gazdaságosan; hasznosan.
- Rathschlag, der, tanácskozás.
- Rathschlagen, tanácskozni.
- Rathschluß, der, végzés, tanács, tanácsvége.
- Rathbedürftig, adj., tanács nélkül szükölködő.
- Raths-Collegium, daß, tanács.
- Rathsdiener, der, tanácsbeli belsőszolga.
- Rathsfähig, adj., tanácsbeli hivatalra alkalmas.
- Rathsglied, daß, tanácstag.
- Rathsherr, der, tanácsbeli Úr v. személy.
- Rathsherrnstelle, die, tanácsbeli hivatal.
- Rathsmeister, der, tanácsbeli előlülő.
- Rathsmitglied, daß, Rathsperson, die, tanácsbeli személy.
- Rathschluß, der, tanácsvége.
- Rathschreiber, der, tanácsbeli író.
- Rathssitzung, die, tanácsülés, tanácsgyűlés.
- Rathsstelle, die, in einem Collegio, tanácsosság; im Stadtrathe, tanácsbeli hivatal.
- Rathstube, die, tanácsház v. szoba.
- Rathstag, der, tanácstartó nap, tanácsgyűlés napja.
- Rathsversammlung, die, tanácsgyűlés.
- Rathswahl, die, tanácsbeliek választása.
- Ratification, die, Bestätigung, megerősítés, helybehagyás.
- Ratificiren, helybehagyni, megerősíteni.
- Ration, die, Futtermaaf bei Soldaten, egy napra kiszabott széna és abrak t. i. a' katonák lovaiknak; Speisemaaf, auf den Schiffen, kiszabott eledel a' hajókon.
- Ratsche, die, kelepce.
- Ratschen, kelepcezelni.
- Ratte, die, (Raze), patkány.
- Rattensänger, der, patkányfogó.
- Rattensalle, die, patkánycsapa.
- Rattengift, Rattenpulver, daß, patkányölő egérkö.
- Raub, der, d. i. daß Rauben, ragadozás, prédálás, auf den Raub ausgehen, ragadozni v. prédálni menni; daher trop. auf den Raub, d. i. schnell, flüchtig, hirtelen, futva, sietve; daß Geraubte, ragadomány, préda; daher, trop. ein Raub der Flammen werden, lángok prédájává lenni.
- Raubgierde, die, ragadozásra vágyás.
- Raubgierig, adj., ragadozó, ragadozni vágyó.
- Raubbiene, die, here, tolvajméh.
- Rauben, eig. von Raubtieren, ragadozni, ragadozásból élni, mint a' ragadozó állatok; uneig. a) st. entziehen, elragadni, elvenni p. o. az álmát valakinek, megfosztani, p. o. az életétől valakit; b) fremdes Gut mit Gewalt nehmen, más jószágát erőszakkal elvenni, elragadni, elrablani, auf der Strafe rauben, haramiáskodni.
- Rauben, daß, ragadozás, prédálás.
- Raubfisch, der, ragadozóhal.
- Raubgesindel, daß, ragadozónép, haramiák.
- Raubgier, die, ragadozásra vágyás.
- Raubgierig, adj. ragadozó.

Raubnest, das, zsiványtanya, haramiák tauyája.

Raubschiff, das, rablóhajó.

Raubschloß, das, haramiavár.

Raubschüge, der, tolvaj vadász.

Raubsucht, die, rablóvágyás.

Raubthier, das, ragadozó állat.

Raubvogel, der, ragadozó madár.

Rauch, adj., borzas, gubanczos, oder st. haarig, szőrös, p. o. ábrázat.

Rauch, der, füst; voller Rauch, tele füsttel; Rauch machen, füstöt csinálni, füstölni; Fleisch in den Rauch aufhängen, füstre akasztani a' húst; in Rauch aufgehen, füstöt vetni, elégni, hamuvá lenni.

Rauchaltar, der, füstölő oltár.

Rauchapfel, der, (Stechapfel) csudafa, maszlagos redőszírom.

Rauchen, füstölni, füstölögni; es raucht, i. B. im Zimmer, füst van a' szobában; einen warmen Dunst von sich geben, gőzölni, párálni; Toback rauchen, dohányozni, pipázni.

Rauchen, das, füstölges, cüstölés, füst; dohányozás, pipázás.

Raucher, der, dohányos, pipás.

Rauchfang, der, kémény, kűrtő.

Rauchfanglehrer, der, kéményseprő v. tisztító.

Rauchfaß, das, füstölőedény.

Rauchfeuer, das, füstölő tűz.

Rauchfleisch, das, füstölt hús.

Rauchfüßig, adj., borzas lábú.

Rauchfutter, das, takarmány, széna és szalma.

Rauchhafer, der, szakállas zab.

Rauchhandel, der, szőrös bőrrelvaló kereskedés.

Rauchbändler, der, szőrös bőrrelvaló kereskedő.

Rauchig, adj., füstös, füstölő.

Rauchkammer, die, füstölő kamara.

Rauchleder, das, borzas v. szőrös bőr.

Rauchloch, das, füstölő lyuk, füstlyuk, kemence lyuk.

Rauchpfanne, die, füstölő edény.

Rauchpulver, das, füstölőpor.

Rauchschwalbe, die, kéményi fecske, füstös fecske.

Rauchtaback, der, dohány.

Rauchwerk, das, szőrös bőr; jó illat gerjesztő.

Raude, die, Schorf, kosz.

Raufbold, der, veszekedő.

Raufdegen, der, küzdőkard.

Rause, die, lenmagtépő gereben; rács, a' jászol felett; vonogó, szénavonogó, szénavonó vashorog, kampó.

Rausen, tépni, kitépni, kiszaggatni, jem. bei den Haaren rausen, meg-tépni valakit; der Stamm raust, a' fésű tépi a' haját; st. ausrupfen, i. B. Federn, mejjeszteni, kitépni a' tollat; trop. sich mit jem. raufen, d. i. zanken und schlagen, valakivel veszekedni.

Rausen, das, kitépés, kiszaggatás; trop. veszekedés.

Rauser, der, veszekedő, czivakodó.

Rauserei, die, veszekedés, czivakodás.

Raub, adj., von der Stimme, rekedt p. o. hang; ein rauher Hals, elrekedt torok; nicht glatt, darabos; ein rauher Ort, durva darabos hely, vadon hely; ein rauhe Gegend, kietlen, vadon tájék; trop. st. unangenehm, i. B. rauhe Witterung, rút v. komor idő; der rauhe Winter, a' komor tél; ohne Sitten, durva, pal-lérozatlan, p. o. ember; adv. darabosan; durván.

Raubfutter, das, borzas vagy szőrös béli.

Raubigkeit, die, darabosság; des Halses, rekedtség; st. Heiserkeit, elrekedés; der Stimme, a' hangnak darabossága; des Charakters, durvaság.

Raubreif, der, zúz, zúsmaráz.

Raubweizen, der, kalászos búza.

Raum, der, tér, hézag, hely; st. Zwischenraum, köz; einen großen Raum einnehmen, nagy helyet elfogni v. foglalni; ein leerer Raum, üresség, üres hely; trop. Raum geben, helyt adni, engedni.

Raunen, flüstern, sutlogni, susogni, sügni p. o. a' fülébe.

Raupe, die, hernyó.

Raupeisen, das, hernyó irtó.

Raupen, lehernyózni, hernyászni, hernyokat irtani.

Raupen, das, hernyászás.

Raupenneß, das, hernyófészek.

Raupenschere, die, hernyóirtó olló.

Raupenstand, der, hernyói állapot.

Raupentödter, der, ein Insect, fűrkész.

Rausch, der, st. Geräusch, zörgés, csörtetés, csörgés; den man sich trinkt, mámor, mámorosság, megittasodás; sich einen Rausch trinken, megittasodni, megmámorosodni; den Rausch ausschlafen, kialudni a' mámort.

Rauschen, ein Geräusch machen, csörög, ni, zörögni, csörtetni; st. gähren, forrni, pezsegni; mint a' bor; wie ein Bach, cseregni mint a' patak;

sich mit einem Geräusche schnell davon machen, elsuhannt, hirtelen eltűnni.
 Kauschen, daß, zörgés, csörgés, csergés.
 Kauschgeld, daß, veres rozsnika v. egérkő.
 Kauschgold, daß, hártyaarany.
 Raute, die, Pflanze, ruta.
 Rauteneßig, der, rutaeczet.
 Rautenöl, daß, rutaolaj.
 Rautenwein, der, rutás bor.
 Ravelin, daß, eine Vorschanze, külső v. fedező sáncz.
 Reaction, die, Gegenwirkung, visszonerő, visszahatás.
 Real, der, spanyol pénze neve, melly mintegy 10 kraiczár.
 Realisiren, végrehajtani, telyesíteni, világosítani.
 Realität, die, valóság.
 Real-Schule, die, polgári iskola, mellyben nem csak nyelvek, hanem más a' polgári életrevaló mesterségek és tudományok taníttatnak.
 Rebe, die, st. Ranke, szőlővessző, venyike, venyego; st. Weinstock, szőlő, szőlőtő.
 Rebell, der, pártütő.
 Rebellion, die, pártütés.
 Rebelliren, pártot ütni.
 Rebellisch, adj., pártütő, pártos, zenebonás.
 Rebenasche, die, venyikehamu.
 Rebenauge, daß, új növése v. szeme a' szőlővesszőnek.
 Rebenblatt, daß, szőlőlevél.
 Rebenblut, daß, st. Wein, bor.
 Rebendolde, die, borgyökérfű.
 Rebengäbelchen, daß, szőlőkacs.
 Rebengeßent, daß, bujtóág, bujtás, porhajas.
 Rebenholz, daß, szőlőfa; venyike, szőlőtőke.
 Rebenlaub, daß, szőlőlevél, szőlőlevelek; Rebenlaub abbrechen, levelezni a' szőlőt.
 Rebenmesser, daß, metszőkés.
 Rebenpfahl, der, szőlőkaró.
 Rebensaft, der, st. Wein, szőlőlév, bor.
 Rebenschneider, der, szőlőmetsző.
 Rebenschoß, daß, szőlővessző új hajtása.
 Rebenstock, der, szőlőtők.
 Rebbuhn, (Repphuhn) daß, pl. die Rebhühner, fogoly madár.
 Recapitulation, die, újra előszámlálás, ismétítés, újra említés.
 Recapituliren, summásan előszámlálni v. elmondani, ismétíteni.
 Recensent, der, könyvbíró.

Recension, die, könyvbírálat, felvizsgálás.
 Recensiren, felvizsgálni, a' könyvet bírálni, és arról ítéletet hozni.
 Recepiße, daß, felvételbizonyosság, nyugtatóírás.
 Recept, daß, szerződula, orvosság rendelő írás.
 Receptivität, die, elfoghatóság.
 Rechen, der, gereblye; Holzrechen, zum Holzauffangen, fagógó zsilib.
 Rechen, gereblyélni.
 Rechenbret, daß, számvető tábla.
 Rechenbuch, daß, számvető könyv.
 Rechenkunst, die, számvetés, számvetés mestersége, számmesterség.
 Rechenmeister, der, számvető v. számtanító mester, számmester; jó számvető.
 Rechenpfennig, der, számvető pénz.
 Rechenschaft, die, számadás, Rechenschaft geben, j. B. von etwas, számot adni, p. o. valamiről.
 Rechenschule, die, számvető iskola.
 Rechentafel, die, számvető tábla.
 Rechentisch, der, számvető asztal.
 Rechnen, st. zählen, számlálni; die Zeit nach Jahren rechnen, az időt esztendő szerént számlálni; st. dazuzählen, számlálni valamihez, hozzá v. oda számlálni; jemand. unter die Gelehrten rechnen, valakit a' tudósok közzé számlálni; mit in Anschlag bringen, belé számlálni; die übrigen Unkosten will ich nicht einmal mitrechnen, a' többi költséget belé sem számlálom v. számba sem veszem; st. schätzen, árát szabni valaminek; becsülni, tenni a' becsét v. árát; st. dafür halten, tartani, itélni, gondolni; etwas als Wohlthat rechnen, valamit jótéménynek tartani; sich etwas für eine Ehre rechnen, szerencsésének tartani valamit; zur Schande rechnen, gyalázatnak tartani; man kann leicht rechnen, könnyen el lehet gondolni; auf etwas rechnen, d. i. sich verlassen, valamire számot tartani, valamibe bízni; st. schließen, gondolkozni, itélni, vélekedni, okoskodni.
 Rechnen, daß, számlálás, számbavetés; számvetés.
 Rechner, der, számvető.
 Rechnung, die, számvetés módja; Verzeichniß der Ausgabe und Einnahme, számadás, számvetés, számbavétel; Rechnung führen, számadást vinni; etwas in Rechnung bringen, valamit a' számadásba beírni vagy a' száma-

dás közzé feljegyezni; Rechnung ablegen, számot adni; eine Rechnung bezahlen, megfizetni a' számadásbeli költséget; st. Credit, kölcsönözés, hitel, tartozás; auf meine Rechnung, az én rovásomra, nekem hitelbe; die Waaren auf Rechnung nehmen, hitelbe venni portékát; trop. st. Meinung, vélekedés, gondolat; deine Rechnung täuscht dich, megcsalatkozol; st. Vortheil, haszon; seine Rechnung bei etwas finden, valamiben hasznát látni v. találni; st. Rücksicht, tekintet, szám; daß kommt weiter in seine Rechnung, ez többé számba se jő; st. Hoffnung, reménység; z. B. sich Rechnung auf etwas machen, d. i. hoffen, reményleni valamit; sich verlassen, támaszkodni valamire.

Rechnungsart, die, számlálás vagy számvetés módja.

Rechnungsbeamte, der, számtartó.

Rechnungsbuch, das, számvetőkönyv; über Einnahme und Ausgabe, számadókönyv.

Rechnungsfehler, der, számadásbeli hiba.

Rechnungsführer, der, számadó.

Rechnungskammer, die, számadásvizsgáló tisztség.

Rechnungsschluß, der, végszámadás.

Rechnungswesen, das, számtartás.

Recht, adj., im Gegensatz des Linken, jobb; die rechte Hand, jobbkéz; das rechte Auge, a' jobbszem; von der rechten Seite, jobb oldalról, jobb felől; rechter Hand, jobbkéz felől; auch substantive, die Rechte, jobbkéz; jemand. die Rechte geben, jobb kezét v. jobbját adni valakinek; st. gerade, egyenes, p. o. linea v. húzás; st. passend, alkalmas, hozzá illő, jó; daß Kleid ist mir recht, ez a' ruha nekem jó; st. wahr, igazi, valóságos, igaz; der rechte Erbe, az igazi örökös; der rechte Bruder, valóságos testvér t. i. bátya v. öcse; die rechte Schwester, valóságos leány testvér; die rechten Aeltern, édes szülők; st. groß, z. B. eine rechte Freude, nagy öröm; dem Endzweck gemäß, helyes, jó, alkalmas; den rechten Weg einschlagen, az igaz út választani; zur rechten Zeit, jókor, annak idejében; st. gesetzmäßig, rechtmäßig, törvényes; die rechte Frau, törvényes feleség; rechte Kinder, törvényes ágyból származott gyermekek; st. billig, z. B. daß ist billig und recht, igazságos és illendő;

adv. egyenesen; passend, jól, helyesen, hozzá illő módon; der Absicht gemäß, z. B. daß ist mir recht, az nekem tetszik v. kedves; daß war ihm nicht recht, kedve ellen volt, nem tetszett neki; du kommst mir eben recht, éppen jókor jössz; recht so! úgy kell! úgy úgy! schon recht, (bei Antworten), jól vagy! tudom! — st. nicht falsch, igazán; wo mir recht ist, ha igazán tudom, ha meg nem csalatkozom; st. genau, éppen; recht in die Mitte treffen, éppen a' közepét találni v. érni; nagyon, felette, igen; recht gern, igen örömet; helyesen, jól; törvényesen, igazán, igasság szerint, igasságosan.

Recht, das, igasság; jemand. Recht geben, megvallani, hogy valakinek igassága van; du hast Recht, igazságod van, jól mondod, igazat mondasz; st. Macht, Gewalt, juss, hatalom valamire, valamihez; mit Recht, méltán, méltó jussal; sein Recht behaupten, jussát fenntartani; ein Recht über etwas haben, hatalmának lenni valamin; eine gesetzliche Befugnis, juss, törvényes juss; daß Recht ist auf meiner Seite, nekem van jussom hozzá; st. Gesetz, törvény; das ungarische Recht studieren, a' magyar törvényt tanulni; der Inbegriff der Gesetze, törvény, juss; das gerichtliche Verfahren, törvénykezés; etwas durch das Recht erhalten, törvény útján nyerni meg valamit; Ausspruch eines Richters, törvényhozás; st. Privilegium, törvényes szabadság p. o. valamire, juss.

Rechte, die, jobbkéz, jobb.

Rechte, das, igasság, igaz.

Rechteck, das, koczkahossz, négy, szögletesség, négyszeghossz.

Rechten, streiten, törvénykedni, pert folytatni, perlekedni.

Rechtens, adv., törvény szerint, törvényesen.

Rechtfertigen, st. lossprechen, felszabadítani, p. o. valakit valami alól v. megigazítani, igaznak állítani, büntetlennek vallani, a' bévádolt személyt; st. bekräftigen, bécizonyítani, megmutatni valamit; st. vertheidigen, menteni, kimenteni, védelmezni; sich rechtfertigen, magát menteni v. mentetgetni.

Rechtfertigung, die, felszabadítás, megigazítás; mentés, mentetgetés; kimentés.

- Rechtgläubig**, adj., igazhitű.
Rechtgläubigkeit, die, igaz hitűség.
Rechtshaber, der, makacs állítója valaminek, makacs.
Rechtshaberei, die, makacs állítás, állításbeli makacskodás.
Rechtshaberisch, adj., makacs állító, állításá mellett makacskodó.
Rechtlich, adj., törvényes, igazságos; gerichtlich, törvénybeli; rechtchaffen, igaz, igazságos, igazságszerető; adv. törvényesen, törvény szerint; igazán, igazságosan.
Rechtlichkeiten, die, igazság, igazságosság.
Rechtlinig, adj., egyenes lineájú.
Rechtlos, adj., unrechtmäßig, törvénytelen; der Rechtswohlthat beraubt, jusstalan, jussal nem bíró.
Rechtlosigkeit, die, törvénytelenség, igazságtalanság.
Rechtmäßig, adj., törvényes, törvény szerint való; ein rechtmäßiger Besitzer, Erbe, törvényes birtokos, örökös; eine rechtmäßige Forderung, igazságos v. törvényes kereset; adv. törvényesen, igazságosan.
Rechtmäßigkeit, die, törvényesség; gehörige Beschaffenheit, hitelesség, igazság; illendőség, helyesség.
Rechts, adv., zur rechten Hand, jobbra, jobbkéz felől; nach der rechten Seite, jobbkéz felé.
Rechtsbeistellende, der, törvénytanoló.
Rechtsbeistand, der, prókátor, törvényes szószóló.
Rechtsbeschaid, der, törvényes végzés.
Rechtsbeständig, adj., törvényes, jussos, a' törvényel megállható.
Rechtchaffen, adj., redlich, igaz, igazságos, feddhetetlen, jámbor, becsületes; adv. gehörig, illendően, jól; emsig, szorgalmatosan, p. o. dolgozni; redlich, igazán, becsületesen.
Rechtchaffenheit, die, jóság, feddhetelenség, jámborság.
Rechtschreibung, die, helyes írás.
Rechtsconsulent, der, törvénytudó.
Rechtsverfahren, adj., törvényben jártas, jussba gyakorlott.
Rechtsverfahrenheit, die, törvényben jártasság.
Rechtsbegründung, die, a' törvény magyarázatja.
Rechtsfall, der, törvénybeli eset.
Rechtsfrage, die, törvénybeli kérdés.
Rechtsgang, der, törvény folyamata.
Rechtsgelehrsamkeit, die, juss- v. törvénytudomány.
Rechtsgelehrte, adj., törvény- v. jusstudó.
Rechtsgelehrte, der, törvénytudós.
Rechtsgelehrtheit, die, törvénytudás.
Rechtsbandel, der, törvénykezés, per, törvényes ügy.
Rechtsbändig, adj., per alatt lévő.
Rechtsbülfe, die, törvény segedelme.
Rechtskenntnis, die, törvény esmérete, törvénytudás.
Rechtsklage, die, törvényes per.
Rechtskosten, die, törvénykezésbeli költség.
Rechtskraft, die, törvény ereje.
Rechtskräftig, adj., törvényerejű.
Rechtskunde, die, törvénytudás.
Rechtskundig, adj., törvénytudó.
Rechtslehre, die, törvény-vagy jusstudomány.
Rechtslehrer, der, törvény- v. jussitanító.
Rechtslos, adj., jusstalan.
Rechtslosigkeit, die, jusstalanság.
Rechtsmittel, das, törvényes út vagy mód.
Rechtsordnung, die, törvénybeli rendtartás.
Rechtspflege, die, törvény kiszolgáltatás.
Rechtspflicht, die, jusskötelesség.
Rechtssprechen, törvényt tenni, kimondani a' törvényes ítéletet.
Rechtssprecher, der, ítélettévő.
Rechtssprechung, die, ítélethozás; Gram. helyes kimondás.
Rechtsregel, die, törvénybeli regula.
Rechtsache, die, törvényes dolog.
Rechtspruch, der, törvénybeli végzés; ítélet.
Rechtsstreit, der, törvénykezés, per; Streit wegen einer richterlichen Sache, törvényes végzés való per.
Rechtstuhl, der, törvényszék.
Rechtsverdreher, der, törvénycsavaró.
Rechtsverdringung, die, törvénycsavarás.
Rechtsverständig, adj., törvényértő.
Rechtswegen, (von), adv., igazságosan, törvényesen.
Rechtswissenschaft, die, törvénytudomány.
Rechtswohlthat, die, törvények jótételménye.
Rechtswinkelig, adj., fertályszegetű, egyeneszegetű; adv. egyeneszegetetre.
Recidiv, das, Rückfallkrankheit, die, visszaesés t. i. a' betegségbe.
Recipe, das, végy t. i. az orvosságból.

Recitativ, das, énekbeszéd.

Recitiren, elmondani; érzéssel énekelni vagy játszani.

Reclamiren, visszakívánni.

Recognosciren, kivizsgálni, vizsgálóru venni, kikémlelni.

Recolligiren, sich, a) sich erholen, z. B. von der Krankheit, felvenni magát p. o. betegségből; b) sich fassen, magához jönni, öszveszedni magát.

Recommendation, die, ajánlás.

Recommendiren, ajánlani.

Recompens, das, megjutalmazás, jutalom, pótlék.

Reconvalesciren, felgyógyulni, lábba-
dozni.

Recreation, die, mulatság.

Recrut, der, újkatona.

Recrutiren, katonákat szedni, v. fogni.

Recrutiren, das, Recrutirung, die, katonafogás v. szedés.

Rector, der, iskolarektor, iskolai főtanító, iskolaigazgató; an einer Universität, akadémia vagy universztás rektora.

Rekurs, der, visszatérés.

Recusation, die, magavonogatás.

Redactenr, der, (redaktör), valamelly újságnak vagy korirásnak egybeszedője és kiadója.

Redaction, die, rendbeszedés, kiadás.

Rede, die, das Reden eines Menschen, beszélő tehetség, beszéd, szóllás, szó; jemanden an der Rede erkennen, valakit a' szaváról megismerni; gebundene Rede, kötött beszéd, vers; ungebundene Rede, folyó beszéd; st. Gerücht, hír; es geht die Rede, azt hírlelik, úgy foly a' híre; in übler Rede seyn, d. i. in üblem Rufe, rossz hirben lenni; st. Redenschaft, z. B. jemanden zur Rede sehen, számot kérni valakitől valamiért; jemanden Rede stehen, d. i. antworten, számot adni valamiről; ein feyerlicher Vortrag, vor einer Versammlung, beszéd, beszéd tartás; eine Rede halten, beszédet tartani.

Redekunst, die, beszélésmesterség, beszédmesterség, beszédkészítés vagy szószóllás mestersége.

Reden, beszélni; er läßt mit sich reden, lehet vele beszélni; anders denken, und anders reden, mást gondolni mást beszélni; Gelegenheit zu reden suchen, alkalmatosságot keresni a' beszélésre; kein Wort mit jemanden reden, egy szót sem szóllani valakivel; trop. z. B. mit sich reden lassen,

d. i. vernünftige Vorstellungen annehmen, az okosságnak engedni, elfogadni a' jó tanácsot; du hast gut reden, könnyű neked beszélni; in den Wind reden, hiába beszélni, salra hányni a' borsót; einen feyerlichen Vortrag halten, beszédet tartani; vor dem Volke reden, a' nép előtt v. a' néphez beszédet tartani.

Reden, das, beszéd; aus dem Stegreife, készületlen beszéd.

Redenart, die, beszéd vagy szóllás módja, szóllás formája, kifejezés.

Redescheu, adj., szótalán, szókémélő.

Redetheil, der, beszéd rész.

Redeübung, die, beszédbeli gyakorlás.

Redner, der, szószólló, beszélő, orátor; ein geborner Redner, született a' szószóllásra.

Rednerbühne, die, Rednerstuhl, der, szószóllószék.

Rednerisch, adj., szószóllói, bőbeszélői, oratori; adv. szószóllói módon.

Rednerkunst, die, szóllómesterség, bőbeszélőmesterség.

Redigiren, öszveszedni, szerkeztetni; eine Zeitschrift redigiren, valamelly folyóírást öszveszedni és kiadni.

Redlich, adj., redtschaffen, egyenes szívű, őszinte, becsületes, jámbor, jó; adv. egyenes szívvel, hiven, becsületesen, jámborúl, igazán; es redlich mit jemanden meinen, javát akarni, javára igyekezni valakinek; redlich bezahlen, becsülettel megfizetni.

Redlichkeit, die, egyenes szívűség; jámborság, jóság; alte Redlichkeit, őszinteség.

Redoute, die, eine Art Schanze, sáncz-neme, sánczbástya; ein maskirter Ball, álorozás bál, redut.

Redouten-Gaal, der, redutpalota.

Redselig, adj., beszédes, bőbeszédű; st. geschwätzig, sokbeszédű.

Reduciren, d. i. zurückführen, visszavinni; st. vermindern, kissebbíteni, kevesíteni, megkissebbíteni, kissebbre venni; von Soldaten, eleregetni a' számából; st. herabsenken, von Mützen, a' becsét leszállítani t. i. a' pénznek.

Reducirt, kissebbre vett.

Reducirung, Reduction, die, becsleszállítása, p. o. a' pénznek; megkissebbítés.

Reel, adj., st. zuverlässig, bizonyos; st. wesentlich, valóságos, igazi, testes, fogatos; st. gründlich, fundamen-

tomos; adv. thätig, valósággal, igazán, tettel.

Refectorium, das, ebédlőház.

Referendar, der, referendarius.

Referent, der, előadó, előterjesztő;

Referent in einer Sache seyn, valamelly dolgot előadni, előterjesztetni.

Reff, das, eine mit der Sense parallel gehende Gabel, kaszakampó.

Reflectiren, z. B. die Lichtstrahlen, visszavezetni, a' sugarokról mondatik; nachdenken, elmélkedni, valamiről; Rücksicht nehmen, tekintetbe venni valamit.

Reflexion, die, visszaverődés; elmélkedés, meggondolás; Rücksicht, tekintet; Bemerkung, megjegyzés.

Reform, die, Umänderung, Umbildung, megváltoztatás, változtatás, megjobbítás, javítás.

Reformation, die, überh. jobbitás, megjobbítás, javítás; in kirchlichen Sachen, vallásbeli jobbitás.

Reformator, der, változtató, megváltoztató, megjobbító.

Reformiren, megváltoztatni, megjobbítani; die kirchlichen Angelegenheiten reformiren, a' vallásbeli dolgokban változtatásokat és jobbitásokat tenni.

Reformirt, adj., megváltoztatott, megjobbított.

Reformirte, der, református, Helveziai vallástételt tartó.

Regale, das, fejedelmi juss, királyi juss.

Regalfolio, das, z. B. ein Buch in Regalfolio, regálformáta, legnagyobb nyomtatásbeli formáta.

Regalpapier, das, regálpapiros.

Rege, adj., megmozdult, mozgó; rege seyn, mozgásban lenni; rege werden, megmozdúlni, fellázzadni; rege machen, felindítani, megmozdítani, mozgásba hozni.

Regel, die, szabás, regula, rendszabás; eine Regel geben, regulát szabni; eine Regel beobachten, megtartani a' regulát; keine Regel ist ohne Ausnahme, a' mennyi a' szabás, annyi a' kifogás.

Regelchen, das, regulácska.

Regellos, adj., regulátlan, rendetlen; adv. regulátlanul, rendetlenül.

Regellosigkeit, die, regulátlanság, rendetlenség.

Regelmäßig, adj., regulás, rendes, rendszabásos; adv. regulásan, rendesen, rendszerént.

Regelmäßigkeit, die, rendesség, helyesség; regulásság, rendesség.

Regen, v. i. bewegen, mozditni, megmozdítani; sich regen, mozdúlni, megmozdúlni, mozogni.

Regen, der, eső, esső.

Regenbach, der, esőpatak, esővízből áradt patak.

Regenbogen, der, szivárvány.

Regenguß, der, sebes eső, esőszakadás.

Regenkleid, das, Regenmantel, Regenrock, der, esőbevaló ruha, köpönyeg.

Regenmaß, das, Regenmesser, der, esőmérő.

Regenmonat, der, esőző hónap.

Regenschauer, der, futóeső.

Regenschirm, der, kéz-vagy esőernyő, esőmentő, esőellenvaló.

Regent, der, fejedelem, uralkodó, országló; igazgató.

Regentenpflicht, die, országló kötelesség.

Regentinn, die, országló v. fejedelemasszony.

Regentropfen, der, esőcsepp.

Regentschaft, die, országlás, kormányzás.

Regentuch, das, esőellenvaló ruha.

Regenvogel, der, póling.

Regenwasser, das, esővíz.

Regenwetter, das, esősidő, esőre álló idő.

Regenwind, der, esőhozó szél.

Regenwolke, die, esős felhő, terhes felhő.

Regenwurm, der, kukacz, földi giliszta.

Regenzeit, die, esős idő, esőzés ideje.

Regieren, eig. eine Richtung geben, kormányozni, igazgatni; ein Schiff regieren, a' hajót kormányozni; sich regieren, magán uralkodni; als Fürst herrschen, országlolni, uralkodni; die Oberhand haben, wie Krankheiten, uralkodni, mint p. o. valamelly nyavalya, dőghalál.

Regieren, das, Regierung, die, kormányozás, igazgatás, országlás, uralkodás; das Collegium, kormányzók, országlószerk; der Versammlungsort dazu, kormányzók; sich an die Regierung wenden, a' kormányzókhoz folyamodni.

Regierer, der, kormányozó, igazgató.

Regiererinn, die, kormányozó t. i. asszony személy.

Regierungsart, die, igazgatásmód.

Regierungsform, die, kormányzás módja v. neme.

- Regierungskanzley, die, kormányzéki kanczellária.
- Regierungskunst, die, kormányzás v. uralkodás mestersége.
- Regierungslast, die, kormányzás vagy igazgatás terhe.
- Regierungsrath, der, kormányzéki tanácsos.
- Regiment, das, st. Regierung, kormányzás, igazgatás; das Regiment im Hause, házi kormányzás, házi dolgok igazgatása; die Frau hat das Regiment im Hause, az asszony parancsol a' háznál; eine Abtheilung von Soldaten, regiment, ezred t. i. gyalog, lovas.
- Regimentsarzt, der, regiment seborvosa.
- Regiments-Quartiermeister, der, regimentkvártélymestere.
- Regiments-Pater, der, Feld-Capellan, regiment papja, tábori pap.
- Regimentstambour, der, regiment dobosa.
- Register, das, mutató tábla, lajstrom; bei Kaufleuten, számtartó v. jegyzőkönyv; ins Register eintragen, jegyzőkönyvbe beírni; an der Orgel, egy rendbeli hang az orgonában; alle Register ziehen, minden hangot meg ereszteni.
- Registrator, der, oklevéljegyzője, lajstromozó.
- Registratur, die, oklevéltárjegyzés, lajstromozás.
- Registriren, az okleveleket lajstromozni.
- Reglement, das, (reglemá), st. Verordnung, rendelés, parancsolat; rend, rendtartás.
- Regnen, esni, t. i. az esőnek; es regnet, esik az eső; es wird heute regnen, ma eső lesz.
- Regnerig, regnerisch, adj., esős; es sieht regnerisch aus, esőre áll az idő.
- Regreß, der, st. Zuflucht, menedékhely; Rechtsmittel, törvényes folyamodás; Regreß an jemanden haben, valakihez törvényesen folyamodhatni.
- Regulär, adj., regulás, rendes.
- Reguliren, z. B. Straßen, Gränzen, országutakat, határokat elintézni vagy kiszabni.
- Regulirung, die, elintézés, elrendelés, eligazítás.
- Regung, die, mozgás, gerjedelem.
- Reh, das, öz.
- Rehbad, der, baköz.
- Rehbraten, der, ungebraten, öz pocsonye; gebraten, öz sült.
- Rehfarbe, die, özsztín.
- Rehfuß, der, özláb.
- Rehhaar, das, özsztör.
- Rehbaut, die, özbör.
- Rehkalb, das, özborjú.
- Rehkeule, die, özczomb, özczobák.
- Rehmildpret, das, st. Reh, öz; st. Rehfleisch, özhús.
- Rehjicklein, das, özvemhe.
- Rehziege, Rehgeiß, die, nöstényöz.
- Rehziemer, der, özcziemer.
- Reibasch, die, bostörő, (borstörő), cserépmozsár.
- Reibeisen, das, reszelő, p. o. tormareszelő.
- Reibekeule, die, mozsártörő.
- Reiben, dörgölni, dörzsölni, p. o. szemét; wund reiben, feldörgölni a' testét; trop. sich an jemanden reiben, d. i. reizen, valakit ingerleni, sértetgetni; Krän reiben, tormát reszelni; Farben reiben, a' festéket porrá törni.
- Reiben, das, dörgölés, dörzsölés, törés.
- Reiber, der, törő.
- Reibestein, der, törőkő.
- Reibung, die, dörzsölés, reszelés.
- Reich, adj., gazdag, dús; sehr reich, dús gazdag; reich an Geld, nagy pénzű, pénzes; reich machen, meggazdagítani; reich werden, meggazdagodni; reich seyn, gazdag lenni; trop. Ueberfluß habend, gazdag, bővelkedő, bő; sehr reiche Früchte, bő termés; in Menge vorhanden, gazdag, sok, bő; reiche Beute, gazdag zsákmány; st. kostbar, drága p. o. matéria.
- Reich, das, st. Regierung, országlás, uralkodás; jemanden das Reich übertragen, általadni valakinek az országlást; st. Land, birodalom, ország; trop. das Reich Gottes, az Isten országa; menyország; das römische Reich, (Deutschland), német Birodalom, Német Ország.
- Reiche, der, gazdag ember, a' gazdag.
- Reichen, erstrecken, érni valahová, kiterjedni, kinyúlni valamely helyig; das Wasser reicht bis an den Hals, a' víz nyakig ér; so weit kann ich nicht reichen, annyira nem ér a' kezem; st. darreichen, nyújtani, oda nyújtani, oda adni; jemanden die Hand reichen, valakinek a' kezét nyújtani; genug seyn, elég lenni, beérni vala-

- mivel, valamire; damit reiche ich nicht aus, ezzel be nem érem; der Zeug reicht nicht zu dem Kleide, nem elég ez a' matéria a' ruhához.
- Reichbaltig**, adj., gazdag, bő, bővelkedő p. o. bányák.
- Reichbaltigkeit**, die, bővelkedés, gazdagság.
- Reichlich**, adj., gazdag, bőv, vagy bő, bővséges, bőséges; adv. bőven, gazdagon.
- Reichlichkeit**, die, bővség, bővelkedés.
- Reichs-Abschied**, der, Németbirodalmi rendek végzése.
- Reichsacht**, die, birodalombólvaló számkivettetés.
- Reichsadel**, der, birodalombeli nemeség, az ország nemesei.
- Reichsadler**, der, a' birodalom czimer-sassa.
- Reichsapfel**, der, országczimer almája.
- Reichsarchiv**, das, a' németbirodalom vagy ország oklevéltárja.
- Reichsarmee**, die, németországi hadisereg.
- Reichsbaron**, der, németbirodalmi báró.
- Reichs-Collegium**, das, németbirodalmi gyűlés.
- Reichs-Contingent**, das, németbirodalmi részes hadi sereg.
- Reichs-Deputation**, die, birodalmi küldöttség.
- Reichsfürst**, der, németbirodalmi herczeg.
- Reichsfuß**, der, pénzbecs törvénye, v. meghatározott pénzbecs német országban.
- Reichsgericht**, das, birodalom törvényszéke.
- Reichsgeschichte**, die, birodalom históriája.
- Reichsgesetz**, das, a' német birodalom törvénye.
- Reichsgraf**, der, birodalombeli gróf.
- Reichsgulden**, der, rénes vagy német forint.
- Reichshofrath**, der, die Person, birodalmi tanácsos; ein Collegium, birodalmi tanács.
- Reichsiniegel**, das, a' németbirodalom pecsétje.
- Reichsinignien**, **Reichskleinodien**, die, ország czimerékességei v. czimerei; in Deutschland, németország czimerékességei.
- Reichskanzler**, der, ország kancellárja; in Deutschland, németbirodalmi kancellár.
- Reichskrone**, die, ország koronája.
- Reichsmarschall**, der, ország marsalla vagy fővezére.
- Reichsmünze**, die, ország pénze; németországi pénz.
- Reichsoberhaupt**, das, ország feje vagy fejedelme; császár; német birodalom császára.
- Reichspost**, die, németországi posta.
- Reichsrath**, der, ország tanácsosa; ország tanácsgyűlése.
- Reichsritter**, der, ország főnemese.
- Reichsritterschaft**, die, vitézi rend, v. főnemesség az országban.
- Reichsstahe**, die, ország dolga.
- Reichs-Scepter**, das, ország v. birodalom királyi pálczája.
- Reichs-schlus**, der, in Deutschland, birodalmi végzés.
- Reichsstadt**, die, németbirodalmi város.
- Reichsstädtisch**, adj., németbirodalmi városhoz tartozó vagy városbeli.
- Reichsstand**, der, ország rendje; in Deutschland, németbirodalmi rend.
- Reichstag**, der, Reichsversammlung, die, országgyűlés; birodalmi gyűlés.
- Reichsthaler**, der, német tallér, kurta tallér, melly 30 garas.
- Reichstruppen**, die, a' németbirodalmi seregek vagy hadiseregek.
- Reichsverfassung**, die, ország vagy birodalom alkotványa.
- Reichsverweser**, der, ország v. birodalom helytartója.
- Reichswährung**, die, a' németbirodalmi pénz becse.
- Reichthum** der, gazdagság; **reicher Vorrath**, bőség, bővelkedés.
- Reif**, der, 1) dér, hóharmat; **Nebel-reif**, zúz, zúzmaráz; 2) st. Ring, karika, karikagyűrű; 3) um ein Faß abroncs; einen Reif um ein Faß legen, abroncsot ütni a' hordóra, megabroncsozni a' hordót.
- Reif**, adj., értt, érett, megérett; reif werden, megérni; bald reif seyn, erőfélben lenni; trop. érett, érettedjű; ein reifes Mädchen, férjhezmehető leány; ein reifer Mann, házasulandó férj.
- Reife**, die, érettség, megérttség; zur Reife bringen, megérlelni; zur Reife gelangen, megérni; trop. érettség, értt korra jutás.
- Reifen**, nur, impers, es reift, dér v. hóharmat esik; statt reif werden, megérni.
- Reifstolz**, das, abroncsfa.
- Reifsig**, adj., hóharmatos, deres.

Reiflich, adj., megérett; szorgos, gondos, megfontolt; adv. szorgosan, gondosan, szorosan.

Reisrod, der, sardagály, farabroncs.

Reisstange, die, abroncsdorong.

Reihe, die, sor rend; eine Reihe Soldaten, hadi rend; nach der Reihe, sorban, rendben, rendre; der Reihe nach, rend szerént, sorban; es geht nach der Reihe, sorban vagy sorjában megy; die Reihe kommt an dich, an mich, rád, rám kerül a' sor.

Reihen, sorban állítani.

Reihen, **Reigen**, der, Gesang, dall, énekdall, nótá; **Reistanz**, kerek-táncz, karikábanvaló tánczolás.

Reiher, **Reiger**, der, gém, kócsag.

Reigerbeize, die, gémvadászat, kócsagvadászat.

Reigerbusch, der, kócsagtoll.

Reim, der, szövégegyeztet, kadencia;

Reim eines Verses, rim; **Vers**, rimés vers; ein Gedicht in Reimversen, rimés vagy véghangos versek.

Reimen, rimelni, szövégegyeztetre verselni; rimés verseket csinálni; sich reimen, a) von Versen, rímeken végződni; b) trop. egyezni, öszveegyezni, öszveillen; sich nicht reimen, nem egyezni.

Reimer, der, der reimt, rimelő, rímversíró, verselő; ein schlechter Dichter, rímkinzó, versfaragó, rossz poéta.

Reimlos, adj., rímetlen, nem egyező végzetű.

Rein, adj., tiszta, mocsoknélkül való; rein machen, megtisztítani, tisztává tenni; rein werden, megtisztulni; trop. von Fehlern frei, j. B. eine reine Stimme, tiszta hang vagy szó; von Sprachen, tiszta, hibátlan; schuldlos, tisztacéltű, feddhetetlen; eine reine Jungfrau, szeplőtelen szűz; vom Zufall frei, reines Wasser, tiszta víz; reiner Wein, tiszta bor; reiner Honig, tiszta szín méz; reines Gold, tiszta csupa arany; adv. tisztán; st. völlig, egészen, teljességgel, épen; eine Stadt rein ausplündern, a' várost egészen kirablani; alles rein verheeren, mindent elpusztítani.

Reinigen, tisztítani; megtisztítani; mit Wasser reinigen, vízzel megmosni, kimosni; Ställe reinigen, az istállókat kitisztogatni; einen Weg reinigen, az utat megsepreni; Zimmer reinigen, a' szobát kisépreni; Waffen reinigen, a' fegyvereket megtisztogat-

ni; trop. sein Gewissen reinigen, lelkiismeretét felszabadítani, megkönnyebíteni.

Reinigen, daß, tisztítás, megtisztítás.

Reiniger, der, tisztító.

Reinigkeit, die, tisztaság; épség.

Reinigung, die, tisztítás, ki- v. megtisztítás, tisztogatás; bei Frauen, hónap-tisztulás, hónapszám.

Reinigungsaid, der, magát kitisztító esküvés.

Reinigungsmittel, daß, tisztító eszköz v. szer, hashajtó orvosság.

Reinlich, adj., tiszta, tisztás; adv. tisztán; reinlich halten, j. B. Kleider, tisztán tartani p. o. a' ruháit.

Reinlichkeit, die, tisztaság.

Reiß, daß, ág, gaj; ein junges Bäumchen, csemete.

Reißbund, **Reißbündel**, daß, vesszőnyaláb, csomó vessző vagy gaj.

Reißchen, daß, ágacska, csemetécske.

Reise, die, út, utazás; eine Reise antreten, útra indulni; eine Reise machen, utazni; auf der Reise seyn, úton lenni; von der Reise kommen, útról jönni.

Reiseapotheke, die, úti patika.

Reisebeschreiber, der, utazásleíró.

Reisebeschreibung, die, utazásleírás.

Reisebett, daß, útiágy.

Reisebündel, daß, podgyász, bútior.

Reisefertig, adj., útrakész, utazófélben lévő.

Reisegefährte, der, Reisegefährtin, die, utitárs.

Reisegeld, daß, útravaló, úti költség.

Reisegeräthe, daß, úti szerek v. eszközök.

Reisegesellschaft, die, utazó társaság.

Reisekoffer, der, úti bőrládá.

Reisekosten, die, úti költség.

Reisen, utazni, menni.

Reisen, daß, utazás, út; auf Reisen seyn, utazni; úton lenni, vándorlani.

Reisende, der, utazó, vándorló, vándor.

Reisepaß, der, úti levél, úti bizonyság, passzus.

Reisestab, der, vándorbot.

Reisewagen, der, úti szekér vagy kocsi.

Reisewetter, daß, jó utazó idő.

Reisezebrung, die, úti költség.

Reißig, daß, Reißholz, Reißer, csemete; Buschholz, ágbog, gaj, galy.

Reißig, adj., ágashogas, galyas.

Reißige, der, d. i. Soldat zu Pferd, lovas katona.

Reiß, der, riskása.

Reißaus, der, d. i. Flucht, futás, szaladás, elszaladás; **Reißaus machen**, nehmen, elfutni, szaladásnak venni a' dolgot.

Reißblei, daß, plajbász.

Reißbrei, der, riskása pép.

Reißbrett, daß, rajzoló tábla.

Reißen, szakadni, elszakadni; ein Faden, ein Strich reißen, a' fonál, a' kötélt elszakad; einen Riß, Spalt bekommen, megrepedni, elhasadni; toben, wüthen, dühösködni, mint a' szél; entzwei reißen, ketté szakasztani, p. o. levelet; die Haare herausreißen, kitépni a' haját; die Zähne reißen, kihúzni a' fogát; Kleider vom Leibe reißen, letépni valakiről a' ruhát; aus der Hand reißen, kiragadni a' kezéből; auch, trop. etwas an sich reißen, erővel magáévá tenni valamit; aus der Noth reißen, a' nyomorúságból kiragadni valakit; sich um etwas reißen, z. B. um Waaren, nagyon kapni valamit p. o. a' portékát; ins Geld reißen, sok pénzt kívánni, sok pénzbe kerülni; st. zeichnen, rajzolni; schändliche Redensarten führen, z. B. Pöffen reißen, tréfát űzni; Boten reißen, illetlen v. mocakos tréfát űzni.

Reißen, daß, szakadás, elszakadás, szakasztás, szaggatás; kapkodás, elkapkodás; daß Reißen im Leibe, csikarás, in Gliedern, szaggató fájdalom.

Reißend, adj., erőszakos, sebes; ein reißender Fluß, sebes folyóvíz; ein reißender Wind, dühösködő szél; ein reißendes Thier, vérszopó, zagadozó vadállat; adv. erőszakosan, sebesen; reißend abgeben, von Waaren, kapva kapni a' portékát.

Reißfeder, die, rajzoló toll.

Reißkohle, die, rajzoló szén.

Reißkunst, die, rajzolás mestersége.

Reißzeug, daß, rajzoló műszer, rajzeszközök.

Reißzirkel, der, rajzoló czirkalom.

Reitbahn, die, lovaglólóhely.

Reiten, lovagolni, lovon menni; ein Pferd reiten, lovon ülni és azon lovagolni; spazieren reiten, kilovagolni; einen Trab reiten, habókolni; einen Galopp reiten, galopírozni; einen Schritt reiten, léptetni; ein Pferd tod't reiten, agyon lovagolni a' lovat; sich einen Wolf reiten, feltörni a' farát a' lovaglásban.

Reiten, daß, lovaglás, lóháton járás.

Reiter, der, lovas, lóhátos v. lovas ember, lovagló; im Kriege, lovas katona.

Reiterei, die, lovasság; leichte, schwere Reiterei, könnyű, nehéz lovasság; die Art zu reiten, z. B. eine wunderliche Reiterei, csudálatos lovaglás.

Reitsahne, die, zászló a' lovasoknál.

Reitgefecht, daß, a' lovasság megütközése, verekedése, lovas csata.

Reitgurt, der, lovaglőöv, heveder.

Reithengst, der, ménló.

Reithosen, die, lovaglónadrág, salavári.

Reitknecht, der, lovasinas, lovász.

Reitkröte, die, lóbogár, főféreg.

Reitkunst, die, lovaglás mestersége.

Reitochs, der, bika.

Reitpferd, daß, háticasló, paripa.

Reitplatz, der, lovaglólóhely.

Reitregiment, daß, lovas ezred.

Reitrock, der, lovagló köntös.

Reitsattel, der, lovaglónyereg.

Reitschule, die, lovaglólóiskola.

Reitstiefel, der, lovagló csizma.

Reitwache, die, lovas őrk.

Reitzeug, daß, lovagló eszköz.

Reiz, der, inger, kecs; Reiz haben, ingerlő lenni, ingerleni; äußere Anmuth, Schönheit, kellem, kellemetesség; von Naturgegenständen, gyönyörűség; die Reize der Frauen verblühen schnell, az asszonyi ábrázat ingerlő szépsége hamar elvirágzik.

Reizbar, adj., ingerlős, könnyen ingerelhető, érzékeny; st. reizend, ingerlő, gyönyörű, ingerlőszépségű.

Reizbarkeit, die, ingerlősség, ingerelhetőség.

Reizen, ingerleni; felergerleni, felgerjeszteni; zum Zorne reizen, haragra ingerleni; zur Wollust reizen, bujaságra gerjeszteni; st. loden, édesgetni, csalogatni; st. ergötzen, gyönyörködtetni, kapni valamin.

Reizend, adj., ingerlő; st. schön, anmuthig, kellemes, kellemetes, gyönyörködtető, ingerlő szép, ígésző szépségű.

Reizlos, adj., kellemetlen, ékességtelen, éktelen, kietlen, p. o. tájék.

Reizmittel, daß, ingerlő eszköz; édesgetés.

Reizung, die, ingerlés, késztetés, inger; Lodung, édesgetés, csalogatás; Anmuth, kellem, kellemetesség, ékesség.

Reizvoll, adj., kellemetes, gyönyörű.

séges, kecses; kies, gyönyörködte-
tő.
Relais, das, Pferdewechsel, lovak vál-
toztatása p. o. a' kocsiba.
Relaispferd, das, nyugodt ló, mellyre
felülnek; ein Relaispferd nehmen,
változtatni a' lovakat.
Relief, das, erhabene Arbeit, domború
faragás v. metszés.
Religion, die, Frömmigkeit, kegyesség;
kegyes élet; äußere Verehrung der
Gotttheit, vallás, isteni tisztelet;
Theologie, vallás, hitvallás, hit; Re-
ligionspartei, vallás, hit.
Religionsacte, die, vallási törvényszabás.
Religionsänderung, die, vallásváltozta-
tás.
Religionsbeschwerde, die, vallásbeli pa-
nasz, vallásnyomást illető panasz.
Religionsduldung, die, vallási türede-
lem.
Religions-Edict, das, vallást illető ren-
delés.
Religionsfeind, der, vallás mellett való
esküvés, hitletétel.
Religionsfeind, der, Eifer in der Fröm-
migkeit, vallásbeli buzgóság; für sei-
ne Kirche, vallási buzgóság.
Religionsfest, das, vallás innepe.
Religionsfreiheit, die, vallásszabadság,
vallásbeli szabadság.
Religionsfriede, der, vallásbeli békes-
ség, vallás eránt kötött békeesség.
Religionshandlung, die, szent v. vallá-
si szertartás.
Religionshaß, der, vallásbeli gyűlölség.
Religionsirrung, die, vallásbeli tévely-
gés.
Religionskrieg, der, vallásértkezdett há-
ború.
Religionspartei, die, vallásbeli feleke-
zét.
Religionssache, die, vallásbeli dolog,
vallás dolog.
Religionspöster, der, vallásgúnyoló.
Religionsstreit, der, vallásbeli visszá-
kodás v. per.
Religionsübung, die, vallás gyakorlás,
vallásbeli gyakorlás.
Religionsverwandte, der, vallás v. hit
sorsosa.
Religionsverwandtschaft, die, egy val-
lásbeli felekezet.
Religionszwang, der, vallásbeli kénsze-
rités.
Religiös, adj., vallásban buzgó, iste-
nes, áhitatos, kegyes; adv. vallás-

beli buzgósággal, kegyesen, istone-
sen, szentül.
Religiosität, die, istenesség, kegyesség.
Reliquie, die, ereklye, szenttetem.
Remonte, die, Ergänzung, besonders von
Pferden bei der Reiterei, számpót-
lás, pótló ló.
Remonte-Pferde, die, pótló lovak.
Remontiren, új lovakkal pótolni a' hi-
bások v. elvesztek számát.
Renette, die, Apfel, hormos alma neme.
Rennbahn, die, pálya, pályafutó hely.
Rennen, stark laufen, futni, nyargalni,
szaladni; auf jemanden zu rennen,
valakinek neki szaladni; mitten un-
ter die Feinde rennen, az ellenség
kellő közepébe rohanni; trop. in
sein Verderben rennen, önnön vesze-
delmébe rohanni; jemanden über
den Haufen rennen, elgázolni v. el-
gázoltatni valakit; jemanden den De-
gen durch den Leib rennen, valakit
karddal általütni v. döfni.
Rennen, das, szaladás, futás, nyarga-
lás.
Renner, der, nyargaló.
Rennschiff, das, sebeshajó.
Rennschlitten, der, gyalog szán, könnyű
sebes szánka.
Renntier, das, irámszarvas, nyarga-
lóc.
Rentamt, das, számtartóság, adószedő
tisztség.
Rente, die, adó, adójövedelem.
Rentmeister, der, adószedő, számtartó.
Republik, die, szabad köztársaság.
Republikaner der, szabad köztársaság
barátja.
Republikanisch, adj., z. B. eine republi-
kanische Verfassung, szabad köztársá-
sági kormányzék v. alkotmány.
Requiriren, in Kriegszeiten verlangen,
fordern, parancsolva kívánni, hogy
valaki adjon.
Requisition, die, parancsoló kívánság.
Rescript, das, Bescheid von einem Für-
sten, felsőségi felelet.
Reserve, die, Rückhalt im Kriege, tartalék
sereg, segítség; in Reserve ste-
hen, tartalék seregül állani v. lenni.
Reserve-Corps, das, Reservetruppen,
die, tartalék v. segítésereg.
Reserveplatz, der, Reserveort, a' tartal-
léksereg helye.
Reserviren, meg- v. feltartani.
Resident, der, igazgató.
Residenz, die, fejedelmi palota v. lak-
hely.

Residenzstadt, die, fejedelmi lakóváros.
 Residiren, lakni.
 Resignation, die, hivatalletétel.
 Resigniren, letenni a' hivatalt.
 Resolut, adj., entschlossen, elszánt, magát elszánt.
 Resolution, die, statt Auflösung, feloldozás; Antwort, válasz; Entschluß, eltkéllés, eltkéllött szándék.
 Resolviren, statt auflösen, eloldani; Bescheid geben, választ adni, határozni valamit v. végezni; sich entschließen, magát meghatározni v. eltkélleni.
 Resonanz, die, hangzás, hangzat, visszahangzat.
 Resonanzboden, der, hangfenék.
 Respect, der, Hochachtung, tiszteletadás, tisztelet; Ansehen, tekintet; in Respect stehen, tekintetben v. tiszteletben lenni; sich Respect verschaffen, tekintetere vígyázni; sich in Respect erhalten, tekintetet tudni magának szerezni; mit Respect zu sagen, becsülettel szóllván, becsülettel legyen mondva.
 Respectable, adj., tiszteletre méltó; groß, ansehnlich, nagy, derék, szembetűnő.
 Respectiren, tisztelni, tisztelettel viseltetni oránta; tekintetben venni.
 Respective, adv. ebben a' tekintetben, bizonyos tekintetben, úgy szóllván.
 Rest, der, fogyatéék, maradék, p. o. posztó, étel, a' hátra lévő, p. o. adósság; einen Rest abtragen, bejahlen, a' hátralévő adósságot lefizetni.
 Restant, der, még adós.
 Restchen, das, hátra lévő részecske, maradékokcska.
 Restiren, még hátra lenni, még kinn lenni, még nem lenni megfizetve; még adós lenni.
 Resultat, das, Erfolg, kimenetel, következés.
 Retirade, die, st. Rückzug, magaviszszavonás, visszatakarodás, visszanyomulás, hátrálás; st. Zuflucht, Zufluchtsort, menedék, menedék-hely; st. Abtritt, árnyékszék.
 Retiriren, etwas hátorságba helyeztetni; sich retiriren, magát visszavonni v. visszahúzni, visszatakarodni.
 Retour, die, (retúr) visszafordulás, hátraterés; adv. visszafelé, hátra.
 Retour-Brief, der, visszaküldött levél.
 Retourwagen, der, visszaforduló kocsi.
 Retten, jem. z. B. vom Untergange,

megszabadítani, megtartani, kimenteni p. o. a' veszedelemből; sich retten, magát v. életét megmenteni, megmenekedni; er ist nicht zu retten, nincs mód benne, hogy megszabadítsa az ember.
 Retter, der, szabadító, megtartó, megszabadító.
 Rettig, Rettich, der, retek.
 Rettung, die, das Retten, kiszabadítás, megmentés; st. Sicherheit, megszabadulás, megmenekedés.
 Rettungsmittel, das, szabadulás módja, szabadító eszköz.
 Reue, die, bánat, bánás, megbánás, Reue über etwas empfinden, megbánni valamit.
 Reuen, bánni; es wird dich reuen, megbánod; es reuet mich, bánom, sajnálom.
 Reuig, adj., bánatos, bánattal teljes; adv. bánatosan.
 Reukauf, der, bánatpénz.
 Reuse, die, varsa, tapogató.
 Reute, Reuthede, die, irtókápa, irtóvas.
 Reuten, irtani, gyomlálni.
 Reuten, das, gyomlálás.
 Reuter, der, irtó.
 Reuter, die, rosta.
 Reutern, z. B. Haber, rostálni.
 Reuvoll, adj. bánatos.
 Revenüen, Einkünfte, pl. jövedelem.
 Revers, der, Gegensein, magakötelezés; Rückseite einer Münze, a' pénz visszája.
 Revier, das, környék, tájék.
 Revision, die, megvizsgálás.
 Revolution, die, rendfelfordulás.
 Revue, die, rendrevizsgálás, t. i. a' katonáknál.
 Rhebarber, die, rabarbara.
 Rhede, die, kikötő torka v. torok, t. i. a' tengeren.
 Rhein, der, Rajna, Rajna folyóvize.
 Rheinflaß, der, Rajnazuhanás.
 Rheinisch, adj., Rajnai; ein rhein. Guld. egy rénes v. német forint.
 Rhetor, der, ékesszóllás tanuló.
 Rhetorik, die, ékesszóllás mesterség.
 Rhetorisch, adj., ékesszóllásbeli; adv. ékesszóllás szerént.
 Rhinoceros, das, szarvorrú.
 Rippe, Rippe, die, oldalcsont, borda, oldalborda; trop. an den Schiffen, habláb, a' hajó bordái, an den Blättern, a' levelek bordái.
 Ribbenstoß, der, oldalbadöfés.

Richtbleß, daß, mélységmérő óngolyóbis.

Richten, st. gerade machen, egyenesíteni, egyengetni, kiegyengetni; in die Höhe richten, felállítani, felegyenesedni; seine Sachen in Ordnung richten, dolgait rendbe szedni; zum Essen richten, tálalni; zu Grunde richten, semmivé tenni, öszverontani, elvesztetni; seine Augen auf etwas richten, valamire fűggeszteni v. fordítani szemeit; einen Brief an jem. richten, levelet útasítani valakihez; die Kanonen auf die Stadt richten, az ágyúkat a' városnak erányozni; trop. seine Gedanken auf etwas richten, gondolatit valamire fűggeszteni; sich nach jem. richten, magát valakihez alkalmaztatni v. szabni; st. urtheilen, ein Urtheil fällen, itélni, ítéletet hozni; das Todesurtheil vollziehen, köpfen, fejét venni, a' halálra ítéltetnek, kivégezni a' bűnöst.

Richter, der, bíró, ítélő bíró, bíráló, megítélő; Stadt-, Dorf-Richter, városi —, falusi bíró.

Richteramt, daß, bírói hivatal, bíróság.

Richterlich, adj., bírói p. o. hatalom.

Richterspruch, der, bírói ítélethozás.

Richterstuhl, der, ítélőszék, törvényszék.

Richt-Haus, daß, (biblisch) bíróház, törvényház.

Richtig, adj., st. gehörig, recht, jó, igaz, igazi, helyes; z. B. ein richtiges Maas, igaz mérték; richtige Zahlung leisten, idejére megfizetni; eine richtige Rechnung, helyes számadás v. számvetés; ein richtiger Zahler, pontos v. rendes fizető; der Ordnung gemäß, igazságos, helyes, megegyező; es ist alles richtig, minden renden van, minden megegyez, minden jól van; dem gehörigen Zustande gemäß, nicht richtig im Kopfe seyn, d. i. verrückt seyn, nem lenni eszén, megháborodott lenni; der Vorschrift gemäß, igaz, igazságos, törvényes, helyes; adv. vom Maas, z. B. das Maas ist richtig, megütni a' mértéket, a' mértékben nincs hiba; die Uhr geht richtig, az óra jól jár; der Vorschrift gemäß, helyesen, jól, igazán, törvényesen; richtig reden, schreiben, jól beszélni írni; es ist richtig, úgy van, igaz; richtig (als Interj.) úgy van, helyesen; st.

zuverlässig, z. B. er hat es richtig vergessen, bizonyosan elfelejtette.

Richtigkeit, die, gehörige Beschaffenheit, helyesség, helyes állapot; etwas in Richtigkeit bringen, valamint elintézni, eligazítani, elrendelni, die Rechnung hat ihre Richtigkeit, a' számadás helyes; st. Wahrheit, Wirklichkeit, igazság, valóság; es hat seine Richtigkeit, valóságos a' dolog, úgy van.

Richtmaas, daß, mértékmustra, mustramérték.

Richtplatz, der, ítélőszék, törvénytévő hely; vesztőhely.

Richtscheit, daß, egyenességmérő.

Richtschnur, die, sínórmérték, csapósín; trop. rend, szabott rend, rendszabás, törvény.

Richtschwerdt, daß, pallos, hóhérpallos, vesztőfegyver.

Richtstätte, die, vesztőhely.

Richtstuhl, der, bírőszék, ítélőszék; vesztőszék.

Richtung, die, igazítás, igazgatás; erányzás, intézés; eine Richtung geben, erányozni, czélozni, fordítani; eine falsche Richtung geben, rosszul erányozni, elhibázni valamit v. az erányzást, eltévesztetni valaminek elintézését.

Ricke, die Rehgeiß, nőstény őz; st. Ziege, kecske.

Riechen, einen Geruch von sich geben, szagoskodni, illatozni, szagának lenni; nach Wein riechen, borszagú lenni; gut, angenehm riechen, jó, kellemetes szagú lenni; stark riechen, erős szagának lenni; schlecht, übel riechen, rossz szagú lenni, bűdös lenni; Geruch empfinden, szagot érezni, szagolni valamit; trop. z. B. Lunte riechen, Braten riechen, megérezni a' sült szagát; valami gyanús dolgot venni észre.

Riechen, daß, szagérzés, szaglás.

Riecher, der, st. Nase, or, orr.

Riechfläschchen, daß, jóillatüveg.

Riechwasser, daß, jószagú víz.

Riefe, die, eine halbrunde Rinne, barázdaválu, vályúcsatorna.

Riegel, der, bei Tisclern, retesz; ein länglichtes Holz oder Eisen Thüren zu verschließen, tolózár, tolóretesz v. rekesz; den Riegel vorschieben, a' tolózárt rátaszítani, tolózárral bezárni, rátolni a' tolózárt.

Riegelschloß, daß, franczia lakat.

Riemchen, daß, szijacska.

Riemen, der, szíj; Hosenniemen, nadrágszíj; st. Zügel, gyeplő.
 Riemenpferd, das, gyeplős és ostorhegyes ló.
 Riemenschneider, der, szíjjártó.
 Riemenschuh, der, fűzős sarú, bocskor.
 Riemer, der, szíjjártó.
 Riepel, der, kanmacska, kandúr.
 Rieß, das, kötés; z. B. ein Rieß Papier, egy kötés papiros, melly 20 konczból áll.
 Riese, der, óriás.
 Rieseln, (von Bächen u. Quellen), csorgedezni, csoregni, mint a' patak; von andern Körpern, die körnerweise herabfallen, porlani, leporlani, mint a' vakolat, szemezni, mint az eső, vagy lanyházni; es rieselt, szemezik az eső.
 Rieseln, das, szemezés az esőnek; leporlása a' vakolatnak.
 Rieselregen, der, szemzőeső, lanyházóeső.
 Riesenarm, der, óriási kar.
 Riesenbild, das, óriási kép.
 Riesengebirge, die, óriási hegyek.
 Riesengestalt, die, óriási testalkat.
 Riesengröße, die, óriási nagyság.
 Riesenhaft, adj., óriási.
 Riesenkraft, die, óriási erő.
 Riesenkrieg, der, az óriások hada.
 Riesenmäßig, adj., óriási, iszonyú nagy.
 Riesenschatten, der, óriási árnyék.
 Riesenschritt, der, óriási lépés; trop. rettentő v. iszonyú sebesség.
 Riesenwerk, das, iszonyú nagy munka.
 Rießer, der, Fleck von Leder, bőr folt a' lábbelin; ekegerendely, ekeszarv v. szarva.
 Riech, das, (Ried) Rohr, Schilf, nád, sás a' vízben, káka; Ramm bei Tuchmacher, Webern, borda, takácsborda, szövődorda; sumpfige Gegend, mocsáros, zsombékos hely; Biechtrift, legelőré.
 Riethgras, das, sás, sásperje.
 Riethschnepe, der, erdei snef.
 Riff, das, zátony, fővénydomb p. o. a' tengerben.
 Riffe, Riffel, die, gereben, lenmagtépő gereben, bugázó.
 Riffeln, eig., vom Glasse, bugázni a' lent, letépni a' lenbugáját a' gerebennel; st. reiben, dörzsölni; uneig. jem. risseln, d. i. einen Verweis geben, valakit megpirongatni.
 Rind, das, marha.
 Rinde, die, an Bäumen, kéreg, fahéj, die Rinde abschälen, lehántani a' kér-

gét v. héjját; die Brodrinde, kenyérhéj; an Wunden, var; die Wunde bekommt eine Rinde, bévarasodik a' seb.
 Rinden, adj., szarvasmarhábólvaló.
 Rinderbraten, der, marhapecsenye, ungebraten, marhahús pecsenye.
 Rindern, von Rühren, folytatni, üzedni kívanni, mint a' tehén.
 Rindfleisch, das, marhahús; st. Kuhfleisch, tehénhús.
 Rindfleischbrühe, Rindfleischsuppe, die, marhahús leves v. lév.
 Rinderherde, die, marhacsorda, ökör csorda.
 Rindhirt, der, gulyás.
 Rindig, adj., kérges, héjjas; varas, mint a' seb.
 Rindsauge, das, marhaszem, ökör szem; eine Pflanze, Rindsblume, ökörszemvirág.
 Rindsblut, das, ökör v. marhavér.
 Rindsfett, das, marhahúzsír.
 Rindsfuß, der, marhaláb.
 Rindshaar, das, marhaször.
 Rindsbaut, die, marhabőr, ökörbőr, tehénbőr.
 Rindskopf, der, marhafő.
 Rindsleder, das, kikészített marha-, ökör-, tehénbőr.
 Rindsohr, das, marha v. ökörfül.
 Rindstalg, der, marhafadgyú.
 Rindstall, der, marhaistálló.
 Rindszunge, die, marha v. ökörn nyelv.
 Rindvieh, das, einzeln, ökör, marha; mehrere Stücke, szarvasmarha.
 Ring, der, ein Kreis, karika, karika-kerület; der Ring um den Mond, hold udvara; am Finger, gyűrű; an den Ohren, fülönfüggő gyűrű; Marktplatz, piac.
 Ringel, das, gyűrű.
 Ringelchen, das, gyűrűcske.
 Ringeln, meggyűrűzni, felgyűrűzni; träufeln, öszvekunkorítani.
 Ringelrabe, der, örves holló.
 Ringelrennen, das, gyűrűszedő pályanyargalás.
 Ringelspiel, das, kerengő játék.
 Ringeltaube, die, örves galamb, szé-kács.
 Ringen, küzdeni, küzködni; trop. vesződni, tusakodni, viaskodni; mit dem Tode ringen, a' halállal küzködni; mit Mangel ringen, a' szükséggel vesződni; st. winden, z. B. Wasche, facsarni, kifacsarni, p. o. a' kimosott ruhát; die Hände ringen,

- a' kezeit törni, kulcsolni v. kócsolni.
- Ringen**, daß, küzdés, tusakodás; **der Hände**, kézkócsolás.
- Ringer**, **der**, küzdő.
- Ringfinger**, **der**, nevendék újj.
- Ringförmig**, **adj.**, gyűrűs, gyűrű szabású.
- Ringfutter**, daß, Ringsfuttal, gyűrűtok.
- Ringkästchen**, daß, gyűrűtartó.
- Ringmauer**, **die**, város kerítése.
- Ringplatz**, **der**, küzdőhely.
- Rings**, ringsher, ringsherum, **adv.**, körül, köröskörül.
- Rinken**, **der**, karika, gyűrű.
- Rinnchen**, daß, csatornácska.
- Rinne**, **die**, csatorna, váluacsatorna; rovátk.
- Rinnen**, **ft.** fließen, folyni, csorogni; **triefen**, csorogni; **ft.** tropfen, csopogni.
- Rinnleiste**, **die**, csatornaheveder.
- Rippe** s. **Ribbe**.
- Rippeln**, motszanni.
- Riß** **rapß**, **adv.**, hirtelen, egyszerre.
- Risiko**, daß, d. i. Wagniß, Gefährdung, kockaszerencse, kocka.
- Risikiren**, kockáztatni valamit; **sein Leben risikiren**, az életet a' veszedelemnek kitenni.
- Ristia**, **adj.**, hasadásos, repedéses, repedezett.
- Riß**, **der**, daß Reißen, szakasztás, hasítás; **einen Riß thun**, a) in etwas, bészakasztani, behasítani valamit; b) zerreißen, elhasadni, megrepedni; **ft.** Spalte, hasadék, hasadás, repedés; **ft.** Zeichnung, rajzolat; **ft.** Verlust, csapás, kár, veszély.
- Ritt**, **der**, lovaglás, kilovaglás.
- Ritter**, **der**, Reiter, lovag, lovas, lovas ember; **ein adeliger Ritter**, lovas vitéz; **Mitglied eines Ritterordens**, vitézi rend tagja, rend vitéze; **ein Eorkmann**, nemes, nemes ember.
- Ritter-Academie**, **die**, nemes ifjak akademiája.
- Ritterdienst**, **der**, lovasvitézi szolgálat.
- Rittergut**, daß, vitézi jószág.
- Ritterhelm**, **der**, lovagsisak.
- Ritterkleid**, daß, lovagöltözet.
- Ritterlich**, **Rittermäßig**, **adj.**, lovagi, lovaghoz illő; lovas vitézi; tapfer, vitéz, vitézi; **adv.**, lovag módra, vitézül.
- Ritterorden**, **der**, vitézi rend.
- Ritterrecht**, daß, nemes vitézi juss.
- Rittersaal**, **der**, vitézi rendek palotája.
- Ritterschaft**, **die**, lovas vitézi rang; lovas vitézek, lovagok.
- Ritterschlag**, **der**, beavatás a' vitézek rendébe.
- Ritterspiel**, daß, lovagjáték.
- Rittersporn**, **der**, Pflanze, sarkvirág, szarkaláb; lovagsarkantyú.
- Ritterstand**, **der**, nemes vitézi rend, vitézi v. lovag rang.
- Ritterwürde**, **die**, vitézrangi méltóság.
- Rittling**, **adv.**, lovagolva, lovaglóformán.
- Rittmeister**, **der**, lovaskapitány.
- Rittmeisterstelle**, **die**, lovaskapitányság.
- Ritual**, daß, istenitizstelét módja.
- Riß**, **der**, hasadék, repedés; **einen Riß bekommen**, meg- v. elrepedni, meghasadni; **einen Riß machen**, elrepezteni; **voller Rissen**, repedezett, hasadásos.
- Rißchen**, daß, repedésecske.
- Rissen**, megkarmolni.
- Rival**, **der**, vetekedőtárs.
- Rivalisiren**, együtt vetekedni.
- Rod**, **der**, **pl.** **die Rode für Mannspersonen**, kaput, kabát, felső köntös; **für Weibspersonen**, felső köntös, Unterrod, szoknya.
- Roden**, **der**, rokka, guszaly.
- Roden**, **Roggen**, **der**, eine Getreideart, ROZS.
- Rodenbrod**, daß, rozskenyér.
- Rodenmehl**, daß, rozsliszt.
- Rodenstroh**, daß, rozsszalma.
- Roden**, **ausrotten**, irtani.
- Röcheln**, heregni.
- Röcheln**, daß, hergés.
- Rödel**, daß, rékli; szoknyácska.
- Röhrbein**, daß, Röhrknochen, **der**, csőves csont, velős csont.
- Röhrbrunnen**, **der**, csatornás kút, csőves kút.
- Röhrchen**, daß, csővecske, cséve, nádacska.
- Röbre**, **die**, cső.
- Röbren**, morzszálódni, leporlani; ordítani, bögni.
- Röbrenbohrer**, **der**, csőfuró.
- Röbricht**, Röbrig, **adj.**, nádas.
- Röbrkasten**, **der**, esővíztartó.
- Röbrkolben**, **die**, buzgányos gyékény.
- Röbrmeister**, **der**, csatornákra vigyázó.
- Röbrtrog**, **der**, víztartó.
- Röbrwasser**, daß, csatornán folyó forrásvíz, csatornavíz.
- Römer**, **der**, római ember.
- Römisch**, **adj.**, római; **adv.**, rómailag.
- Röschen**, daß, rózsácska.
- Röste**, **die**, len- v. kenderáztató; **der**

in die Röſte gelegte Flaſch, beáztatott len v. kender.

Röſten, auf dem Feuer, perkelni, pirítani, p. o. a' tűznél, aszalni, p. o. a' napon; Flaſch röſten, lent v. kender áztatni.

Röſtofen, der, érczolvasztó kemence.

Röſtiegel, der, olvasztó tégely.

Röſthe, die, im Geſichte, piroſság, elpirulás, veresség; es ſteigt jem. die Röſthe auf, elpirúl v. elveresedik valami; Kärber Röſthe, pirosító buzér.

Röſthel, Röſthelſtein, der, vereskróta.

Röſtheln, die, pl. veres himlő.

Röſthen, megpirosítani, megveresíteni; ſich röſthen, elpirosodni, megpirúlni, elveresedni.

Röſthlich, adj., vereses, verhenyeges.

Röſtling, der, veres gomba.

Rogen, der, Fiſcheier, ikra, halikra.

Rogner, der, nöstényhal, ikráshal.

Roh, adj., darabos; unbearbeitet, faragatlan, készületlen, nyers; ſt. wild, vad, szilaj; ein roher Menſch, durva, nyers ember; rohe Sprache, pallérozatlan nyelv; ein rohes Pferd, szilaj ló; ungekocht, nyers, fővetlen; sületlen p. o. hús.

Rohheit, die, faragatlanság, darabosság, durvaság, nyerseség, pallérozatlanság.

Rohr, das, nád; Spaniſches Rohr, als Stod, nádpálcza; Röhre, cső; Feuerrohr, puskaeső; Tabakrohr, pipaszár.

Rohrartig, adj., nádnemű.

Rohrbusch, der, nádas, nádashely.

Rohrdach, das, nádfedél.

Rohrdecke, die, nádfedél, p. o. a' ház, istállón.

Rohrdickig, das, nádashely.

Rohrdommel, die, (Rooskuh), dohos gém, vízi bika.

Rohren, adj., nád, nádbólvaló.

Rohren, mit Rohr belegen, berohren, benádálni, náddal befedni; das Rohr im Winter über dem Eise abstoßen u. sammeln, nádat vágni.

Rohrflechte, Rohrmatte, die nádfonat.

Rohrflöte, die, nádsíp.

Rohrgeschwür, das, csővellő seb.

Rohrig, adj., nádas.

Rohrsperling, der, nádveréb.

Rolle, die, runde Scheibe, die ſich dreht, henger karika; Walze, henger, görgő fa; Range, mángorló; Haarlocke, hajfűrt; jede zusammengerollte Sache, z. B. eine Rolle Tabak, egy tekercs dohány; Papier, tekercs,

csomó papiros; die Rolle eines Schauspielers, szerep, személy p. o. játékszínen, auch trop. ſt. Person, die er darstellt, személy, oder ſt. Berrichtung, Pflicht, foglalatosság, kötelesség; eine wichtige Rolle spielen, nevezetes személyt játszani; eine Rolle aufgeben, felhagyni valamivel, letenni valami foglalatosságról.

Rollen, hengergetni, hempelygetni; herabrollen, lehengergetni, lehengeríteni; zusammenrollen, öszvetekergetni; herausrollen, kitekergetni; Wäsche rollen, ruhát mángorlani; ſich wälzen, hengeregni, gördülni, görögni, hempelyegni; ſich wälzend herumdrehen, zörögni, t. i. forogva zörögni, mint a' kocs, v. a' menydörgés.

Rollholz, das, mángorló fa.

Rolltuch, das, mángorlóruha.

Rollwäsche, die, mángorlott ruha.

Rollwagen, der, sebes kocs, sebesen forgó kocs.

Rom, das, Róma.

Roman, der, román, regény, történetköltemény, szerelemköltemény.

Romandichter, Romanschreiber, der, románköltő, v. író.

Romanhaft, adj., romános, regényes, költeményes; adv. költeményesen.

Romantisch, adj., sebr anmutig, gyönyörűsleges, gyönyörű, kies, kellemetes.

Romanze, die, énekbe v. versezetbe foglalt történet.

Rondel, das, Rundel, Rundplatz, kerek épület, kerektség.

Roos, Roos, das, Honigscheibe, tányérviasz.

Rose, die, rózs.

Rosenader, die, bokavérér.

Rosenbalsam, der, rózsabalzsam.

Rosenbett, das, rózsás ágy.

Rosenblatt, das, rózsalevél.

Rosenblütthe, die, rózsaszabású virág; rózsavirágzás, ideje.

Rosenbusch, der, einzeln, rózsabokor; mehrere, rózsás.

Rosendorn, der, csipke rózs; rózsatővis v. túske.

Rosenduft, der, rózsailat.

Rosenessig, der, rózsacetzet.

Rosenfarbe, die, rózsaszín.

Rosenfarben, Rosenfarbig, adj., rózsaszínű.

Rosengarten, der, rózsáskert.

Rosengebüsch, das, rózsás, rózsabokros hely.
 Rosengesträuch, das, rózsabokor.
 Rosenhecke, die, rózsabokrok.
 Rosenhonig, das, oder der, rózsaméz.
 Rosenknoſpe, die, rózsabimbó.
 Rosenkranz, der, rózsakoszorú; olvasó.
 Rosenlippen, die, rózsajak.
 Rosenmonat, der, rózsahónap, Junius, Sz. Iván hava.
 Rosenmund, der, rózsaszáj.
 Rosenöhl, das, rózsajolaj.
 Rosenpappel, die, rózsaziliz, rózsamályva.
 Rosenroth, adj., rózsaszínű.
 Rosenroth, das, rózsaszín, rózsapiroság.
 Rosensalbe, die, rózsakenőcs.
 Rosenstock, Rosenstrauch, der, rózsabokor, rózsatő.
 Rosenwange, die, rózsaszínű orcze.
 Rosenwasser, das, rózsavíz.
 Rosenwurz, die, rózsaszaggyökér.
 Rosenzweig, der, rózsagyökér.
 Rosette, die, ein edler Stein, rózsakő.
 Rostig, adj., rózsás.
 Rosine, die, aprószió; malozsa.
 Rosmarin, der, rozmarin.
 Rosten, von den Stuten, megvémhezni, megelleni.
 Roth, das, ló, paripa.
 Rothampfer, der, lószóka.
 Rotharznei, die, lóorvosság.
 Rotharzt, der, lóorvos.
 Rothbräme, Rothbreme, die, lóbögöly.
 Rothhändler, der, lókupecz.
 Rothkäse, der, ganéjbogár.
 Rothhandel, der, lókupeczség.
 Rothhaar, das, lószőr.
 Rothkamm, der, lóvakaró; lófésülő.
 Rothkastanie, die, vadgesztenye.
 Rothkummel, der, lókömény.
 Rothmarkt, der, lóvásár.
 Rothmühle, die, száraz lómalom.
 Rothmünze, die, lómenta.
 Rothpappel, die, kalapfü.
 Rothpflaume, die, lószomszilva.
 Rothschwanz, Rothschweif, der, lófark; bei den Türken, die Fahne, boncsok (török zászló).
 Rothweide, die, csőrege fűz.
 Rost, der, rozda, bei Eisenrost, vasrozda; Erzrost, rézrozda.
 Rost, der, ein gitterartiges Werkzeug, zum Rosten, rostély.
 Rostbraten, der, rostélyos pecsenye.
 Rosten, rozsdásodni, megrozsdásodni.

Rostfarbe, die, rozsdaszín.
 Rostfleck, der, rozdamocsok, rozdapecsét.
 Rostig, adj., rozsdás.
 Roth, adj., veres, piros; adv. veresen, pirosan; roth werden, a) eig. veresedni, el-v. megveresedni; b) aus Scham, elpirúlni; jem. roth machen, valakit megpirítani; rothe Farbe, eig. piros szín; Schamröthe, elpirulás; das rothe Meer, a' veres tenger.
 Rothbäckig, adj., piros orcájú.
 Rothbart, der, (Rothbärtig, adj.) veres szakállú.
 Rothbraun, adj., rőt.
 Rothbrüsten, Rothkehlchen, das, veresbegy.
 Rothbuche, die, erdei bikkfa.
 Rothfichte, die, jegenye fenyő, veres fenyő.
 Rothfleckig, adj., veres foltos.
 Rothföhre, die, Krummholzbaum, der, krumpuczfenyő.
 Rothfuchs, der, veres pej ló, sárga pej ló; von Menschen, veres.
 Rothgelb, adj., verhenyeges.
 Rothgerber, der, cserző varga.
 Rothgießer, der, rézmívöntő.
 Rothhaarig, adj., vereshajú.
 Rothhänsling, der, csicszerke, csicsörke.
 Rothkehl, der, kék káposzta.
 Rothkopf, der, (Rothköpfig, adj.) vereshajú.
 Rothlauf, der, orbáncz, veres orbáncz; Sz. Antal tüze.
 Rothschimmel, der, almás szürke ló.
 Rothschlag, der, veres czink.
 Rothschmied, der, rézmíves.
 Rothtanne, die, veres fenyő.
 Rothwalsch, das, tolvajbeszed, tolvajok érthetetlen beszédek.
 Rothwangig, adj., piros orcájú.
 Rothwildpret, das, nemesebb vadhúsi állatok.
 Rothwurst, die, véres hurka.
 Rotte, die, übh. ein Haufe Menschen, sereg, csapat, róta, csoport; bei der Armee, seregosztály.
 Rotten, sich zusammenrotten, össze-csoportozni.
 Rottengeist, Rottenmacher, der, zenebona szerző, lázzasztó.
 Rottenweise, adv. csoportosan, csapatoként.
 Rottiren, sich, össze-csoportozni.
 Roth, der, takony; taknyosság.

Rofig, adj., taknyos.

Roufiren, kerengeni, forogni, mint a' pénz az emberek között.

Routine, die, Fertigfeit, jártasság, gyakorlottság, valamiben.

Royalist, der, Königsfreund, királyság védő.

Rubel, der, rubel, oroszallér neme.

Rubin, der, rubint, rubin.

Ruchgraf, das, horjupázsit.

Ruchlos, adj., istentelen, gonosz, elvetemedett gonosz; adv. istentelenül, elvetemedve gonoszúl.

Ruchlosigkeit, die, istelenség, gonoszság.

Ruchibar, adj., elhíresedett, híres; ruchbar machen, elhíresíteni, elhírelni valamit; ruchbar werden, elhíresedni.

Ruch, der, ruktatas, neki-neki ruktatas, iramodás; auf einen Ruch, neki ruktatni, megiramodni.

Ruchweise, adv., neki-neki, rugtatva, közben-közben.

Rudel, das, csoport kürt.

Rudenhorn, das, vadász kürt.

Ruder, das, eig. evező lapát, evező; das Steuerruder, kormány; uneig. st. Regierung, kormányzás, az ország igazgatása, kormányozása v. kormánya; am Ruder sitzen, j. B. des Staats, igazgatni kormányozni p. o. országot.

Ruderbank, die, evezőpad, evezőállás.

Ruderfnecht, Ruderer, der, evező; evezőlegény, evező hajóslegény.

Ruderloch, das, evezőlyuk

Rudermeister, der, evezőmester.

Rudern, evezni, húzni az evezőt.

Rudern, das, evezés.

Ruderschiff, das, evezős hajó.

Ruderfange, die, evező szár.

Ruderwerk, das, evezők.

Ruf, der, hívás; auf seinen Ruf bin ich gekommen, az ő hívására jöttem ide; trop. j. B. einen Ruf zu einem Amte erhalten, valamelly hivatalra meghívattatni; einen Ruf annehmen, elfogadni a' meghívást, hivatalt; st. Gerucht, hír; es geht ein Ruf, az a' híre, hogy — st. guter Name, hírnév; in gutem Rufe stehen, jó hírnék nevének lenni; in übeln Ruf kommen, rossz hírbe keveredni.

Rufen, hívni; jemanden rufen lassen, valakit hivatni; du kommst, wie gefen, éppen jókor jössz.

Rufen, das, hívás.

Rufer, der, hívó.

Ruhe, die, übh. nyugvás, pihenés, nyugalom, megnyugvás; Ruhe haben, nyugalomban lenni; jem. keine Ruhe lassen, valakit szüntelen háborgatni, nem hagyni nyugodni; in Ruhe und Frieden leben, csendességben és békeességben élni; innere Ruhe, szívcsendesség, csendes nyugodt szív, csendes szívűség; st. Erholung, nyugvás, kinyugvás, pihenés, kipihenés; Schlaf, nyugalom, álm; sich zur Ruhe begeben, lefeküdni, lenyugodni; der Tod, das Grab, örök nyugalom, végnyugalom, halál.

Ruhebank, die, nyugvóbad.

Ruhebett, Ruhelager, das, heverőágy v. kanapé, nyugvóágy.

Ruhem, nyugodni, megnyugodni, kinyugodni; unthätig seyn, nyugalomban lenni, nem dolgozni; still seyn, csendességben lenni; inne halten, megszűnni valamitől, abba hagyni valamit; schlafen, aludni, nyugodni.

Ruheplatz, der, nyugvóhely.

Ruhcpunct, der, nyugvópont.

Ruhestätte, Ruhestelle, die, nyugalomhelye; trop. das Grab, koporsó, sír.

Ruhestand, der, nyugalom; hivatal nem folytatása.

Ruhestörer, der, csendességháborító.

Ruhestunde, die, pihenőóra.

Ruhetag, der, nyugvónap, nyugalom napja.

Ruhig, adj., nyugott, nyugodalmas, csendes p. o. élet; Ruhe haltend, megnyugodott, nyugalmás; still, csendes, lassú, p. o. folyóvíz; ruhiger Schlaf, csendes, nyugodalmas éjszaka; ruhig machen, megnyugtanni, lecsendesíteni; ruhig werden, lecsendesedni; adv. megnyugodva, csendesen, nyugodalmasan.

Ruhm, der, hírnév, hír, dicsőség; eitler Ruhm, hiú dicsőség; Ruhm erwerben, hírt nevet szerezni v. nyerni; nach Ruhm streben, hírre névre vágyani, dicsőségre törekedni; zum Ruhm gelangen, dicsőségre válni; ohne Ruhm zu melden, nem dicsekedésből mondom.

Ruhmbegierde, die, dicsőségre vágyás, hírrevágyás.

Ruhmbegierig, adj., dicsőségre vágyó, hírrevágyó.

- Ruhmredig**, adj., dicsekedő; kérkedő, magahánytató; adv. dicsekedve, kérkedve, magát hánytatva.
- Ruhmredigkeit**, die, dicsekedés, kérkedés, magahánytatás.
- Ruhmsucht**, die, dicsőségrevágyás; feletébbvaló dicsőségrevágyás.
- Ruhmvoll**, adj., dicső, dicsőséges p. o. halál; adv. dicsően, dicsőségesen.
- Ruhmwürdig**, adj., dicséretes, dicséretre méltó; adv. dicséretesen.
- Ruhmwürdigkeit**, die, dicséretes volta valaminek, dicséretesség.
- Ruhr**, die, (rotbe), verhas; die Ruhr haben, vérhasban lenni; die weiße Ruhr, fejer hasfolyás.
- Rüben**, das, répácska.
- Rübe**, die, répa; weiße Rübe, fejer répa, kerék répa; gelbe Rübe, sárga répa, murek répa; rotbe Rübe, veres répa vagy czekla.
- Rübenacker**, der, Rübensfeld, das, répásföld.
- Rübesaamen**, der, Rübsen, karórépa.
- Rübsöhl**, Rübsöhl, das, repceolaj, répamagolaj.
- Rückblick**, der, visszatekintet; einen Rückblick thun, vizsatekinteni.
- Rücken**, mozdítani, elébb v. tovább mozdítani; den Tisch an die Wand rücken, az asztalt a' falhoz tenni, v. taszítani; den Topf an das Feuer rücken, a' fazekat közelebb tenni a' tűzhöz; hin u. her rücken, mozgatni; näher rücken, közelebb jönni v. mozdulni; sich langsam fortbewegen, elébb-elébb haladni; die Zeit rückt heran, közelget az idő; in das Feld rücken, táborba szállani; an jem. Stelle rücken, valaki helyébe lépni; höher rücken, seljebb lépni.
- Rücken**, der, z. B. eines Berges, gerincz, hegygerincz; am menschlichen u. thierischen Körper, hát; den Rücken wenden, hátat fordítani; die Hände auf den Rücken legen, hátra tenni kezeit; der Rücken eines Messers, foka, p. o. a' késnek.
- Rückendrüse**, die, hátikráshús.
- Rückensloße**, die, hátszárnya a' halnak.
- Rückenhalt**, der, segítő tartalék seg.
- Rückenlehne**, die, székhát.
- Rückenmark**, das, hátgerincz veleje.
- Rückenriemen**, der, hátszíj.
- Rückenschmerz**, der, hátgerincz fájás.
- Rückenstück**, das, hátgerincz része.
- Rück Erinnerung**, die, visszaemlékezés.
- Rückfall**, der, visszaesés p. o. betegségbe.
- Rückfällig**, adj., visszaeső.
- Rückfracht**, die, visszafelévelő teroh, visszavitelhér.
- Rückfrage**, die, vizsontkérdés.
- Rückgang**, der, visszamenetel, visszamenés, hátrálás.
- Rückgängig**, adj., visszamenő; st. nichtig, semmivé lett, erőtlen; rückgängig machen, semmivé tenni, visszahúzni, megmácsolni.
- Rückgrath**, das, hátgerincz.
- Rückhalt**, der, tartalék, tartóztatás; tartózkodás; ohne Rückhalt, minden tartózkodás nélkül.
- Rücklauf**, der, visszavevés visszaváltás.
- Rückläufig**, adj., visszavevő, úgy hogy vissza lehesen venni v. váltani.
- Rückkehr**, die, visszatérés.
- Rückkunft**, die, visszajövetel.
- Rücklings**, adv., st. rückwärts, hátra, hátrafelé; st. auf dem Rücken, hátán, hanyatt, p. o. feküdni; st. von hinten, hátul, hátulról.
- Rückmarsch**, Rückreise, die, visszamenetel, hátrálás, visszaútazás.
- Rückseite**, die, visszája, vissza oldala valaminek.
- Rücksicht**, die, tekintet; Rücksicht nehmen auf etwas, auf jem., valamire, valakire tekinteni, valamit tekintetbe venni; keine Rücksicht nehmen, semmit sem tekinteni; in Rücksicht, azt tekintvén, arra nézve; in jeder Rücksicht, mindenképpen, minden tekintetben.
- Rücksiß**, der, hátulsó ülés, hátraülés.
- Rücksprache**, die, együttbeszélgetés; Rücksprache mit jem. halten, értekezni valakivel valami dolog eránt.
- Rückständig**, adj., hátralévő, hátramaradott, p. o. adósság.
- Rückung**, die, st. Bewegung, mozdítás; das Weiterücken, mozdulás, odább menés.
- Rückwärts**, adj., hátra, vissza, hátrafelé; st. von hinten, hátulról; st. zurück, vissza.
- Rückweg**, der, visszaútazás, visszamenetel.
- Rückwirkung**, die, visszaható erő, visszahatás.
- Rückzug**, der, visszavonulás, hátrálás.

zum Rüdjug blasen, jelt adni p. o. trombitával a' hátrálásra; Rüdjug nehmen, visszahúzni magát, hátrálni.

Rüde, der, bei den Jägern, das männliche Individuum der Hunde, Füchse, Wölfe, kan p. o. a' kutyák, rókák, és farkasok, kanja.

Rüge, die, st. Klage, panasz; st. Vergehen, vétek, hiba; Bestrafung, büntetés.

Rügen, st. anklagen, vádolni, bévádolni; st. tadeln, mit Worten strafen, feddeni, megfeddeni, pirongatni, megdorgálni; st. bestrafen, megbüntetni; st. erwähnen, említeni.

Rühmen, dicsérni, magasztalni, p. o. valaki érdemeit; sich rühmen, j. B. einer Sache wegen, dicsekedni valamivel, magát dicsérni.

Rühmen, das, magasztalás, dicsérés; seiner selbst, dicsekedés.

Rühmlich, adj., dicséretes, dicső; adv. dicséretesen, dicsőül; dicső módon; auf das rühmlichste von jem. sprechen, nagy magasztalásokkal beszélni valakiről.

Rühmlichkeit, die, dicséretesség, dicső volta valaminek.

Rühr-Ei, das, kevert rántotta.

Rühr Eisen, das, keverő vas.

Rühren, keverni, megkeverni.

Rühren, st. bewegen, mozditni, mozgatni; sich rühren, mozdulni, megmozdulni, mozogni; trop. jem. Herz rühren, megindítani t. i. valaki szívét; megilletni; treffen, megérni, megütni, megilletni; er ist vom Blige gerührt worden, megütötte a' ménkö; er ist vom Schläge gerührt worden, megütötte a' guta.

Rührend, adj., megillető, szívreható, érzékeny; adv. j. B. rührend sprechen, hathatosan beszélni.

Rührholz, das, keverőfa.

Rührkelle, die, sodrókanál, perezlén.

Rührung, die, st. Bewegung, mozgás, megmozdítás; des Herzens, megindulás, megilletődés; Rührung empfinden, megindulni, megilletődni; ohne Rührung, minden megindulás nélkül; Herumdrehung, keverés, megkeverés.

Rülp, der, böffenés, felbőfögés.

Rülpfen, felbőfogni.

Rümpfen, j. B. die Nase, fintorgatni az orrát; das Maul rümpfen, félrevonni v. húzni-vonni a' száját.

Ruin, der, pl. die Ruinen, omlás, omladék, dűledék, omladék maradvány; trop. st. Untergang, Verderben, elveszés, végveszedelem, romlás, elromlás, veszély.

Ruiniren, zerstören, lerontani, elrontani, szélllyelrontani; trop. zu Grunde richten, verderben, elpusztítani, öszverontani.

Ruiniren, das, lerontás, elpusztítás.

Ründe, Rundheit, die, kerekesség, gömbölyűség.

Ründen, kerekíteni, kerekké v. gömbölyűvé tenni.

Ründung, die, gömbölyítés; gömbölyűség.

Rüssel, der, orrozat, orni, ormány, hosszú orr, p. o. az elefánt és némelly bogarak hosszú orrok.

Rüsselfliege, die, dongocska.

Rüsselfäfer, der, zsizsik, zsuzsok.

Rußbaum, der, állástartó fa vagy gerenda.

Rüste, die, d. i. Ruhe, alkonyodás; die Sonne geht zur Rüste, lenyugszik a' nap.

Rüsten, st. zubereiten, készíteni magát valamihez, készülni valamihez, valamire; sich zum Kriege rüsten, hadra készülni; st. bewaffnen, felfegyverkeztetni; sich rüsten, felfegyverkezni; st. versehen, jemanden ausrüsten, felkészíteni valamivel; daher: gerüstet, eig. und trop. felkészülve; mit einem Schwerte, felfegyverkezve.

Rüster, der, (Baum), szilfa.

Rüstern, adj., szilfábólvaló, szilfa.

Rüstig, adj., kész, felkészült; mutbig, bátor, erős; adj. készen, készséggel, bátran.

Rüstigkeit, die, készség, kész bátorság.

Rüstkammer, die, fegyvertár, fegyvertartó hely.

Rüstung, die, készülés, készület; st. Waffen, felfegyverkezés, fegyverek.

Rüstwagen, der, társzekér, hadiszekér.

Rüstzeug, der, eszköz, szerszám, emelőeszköz, erőmiv.

Rütteln, das, vösszőcske.

Rütteln, rázni, megrázni, zökögni.

Rütteln, das, megrázás, felrázás, zökögés.

Rum, der, czúkornádszesz, rum, rumpályinka.

Rummel, der, láрма, zaj.

Rumor, der, csörgés, zörgés.

Rumoren, lármázni, zörögni.

Rumpeln, csörögni, zörögni; korogni, mint a' has; in das Zimmer hinein rumpeln, bécotorkazni a' házba.

Rumpf, der, eig. derék, az emberi test dereka; in der Mühle, garat a' malomban.

Rund, adj., kugelförmig, gömbölyű, gömbölyűség; rund machen, gömbölyűre csinálni; schreiben rund, kerek; rund machen, kerekíteni, kerekre csinálni; ein runder Tisch, kerek asztal; trop. fleischig, voll, j. B. Wade, telyes, gyömbölyű p. o. lábakra; vom Ausdrücke, kerek, p. o. kifejezés; aufrichtig, egyenes, nyilvánosság; runde Zahl, kerek szám; adv. kereken; rund herum, körös körűl; trop. offenerzig, kereken, nyilván.

Rund, das, kerekesség, gömbölyűség.

Runde, die, kerület, kerekesség, gömbölyűség; in die Runde, körül, körül körül; bei Soldaten, a) die herumgehenden Soldaten, örkerülők; b) das Herumgehen, örkerülés.

Rundgesang, der, sorbajáró ének, vagy dal a' karikában; kerülő dal.

Rundlich, adj., kerekded.

Rundung, die, kerekesség.

Rune, die, Runenschrift, geradlinige Buchstaben bei den nordischen Völkern, szálkás betűk; trop. rovas, rovátk.

Runenstab, der, Kerbeholz, worin man lange Striche schneidet, und sie dann zusammenrechnet, rovas.

Runzel, die, ráncz; Runzeln machen,

öszvehúzni vagy ráncba szedni a' homlokát; Runzel bekommen, ránczosodni, ránczolódni, megránczosodni.

Runzelig, adj., ránczos.

Runzeln, ránczolni, öszveránczolni, ráncsba szedni t. i. a' homlokát.

Rupfen, eig. tépni, kitépni, p. o. tollat; eine Gans rupfen, mejjeszteni lúdat.

Rupfen, das, tépés, kitépés, mejjesztes.

Rupfzange, die, szőrtépő fogó.

Ruppe, die, menyhal.

Ruprecht, der, Róbert, keresztnév.

Ruske, die, egértövis.

Russe, der, orosz.

Russisch, adj., orosz; die russische Sprache, az orosz nyelv.

Ruß, Ruß, der, korom.

Rußig, adj., voll Ruß, kormos; adv. kormosan.

Rußland, das, oroszország.

Ruthe, die, ein einzelner Zweig, vessző; mehrere Zweige, csomó vessző, mit der Ruthe hauen, peitischen, vesszővel megverni, megvágni, megvesszőzni; ein Längenmaß, eine lange Stange u. tizöles hosszúságmérő, pözna vagy rúd, mérték neme; bei Jägern, der Schweif, verschiedener vierfüßigen Thiere, négylábú állatok farka; das Geschlechtsglied, a) das männliche, szeméremtag; b) das weibliche, asszonyiszeméremtest.

Ruthenschlag, der, vesszővelverés; megvesszőzés.

Ruthenstrafe, die, vesszővelbüntetés, verés.

Rutschen, csúszni, elcsúszni.

Rutschen, das, csúszás, elcsúszás.

S.

Saal, der, palota, nagy szoba, palota szoba, szála; Speisesaal, der, ebédlő palota; Tanzsaal, táncz palota.

Saame, der, s. Same.

Saat, die, das Säen, vetés; die Saat bestellen, vetni, bevetni a' földet; der Same, vetnivaló mag, elvetett mag; das emporgewachsene Getreide, az élet, a' vetés; die Saaten, a' vetések; grüne Saaten, a' zöld vetés;

reife Saat, érett vagy megérett vetés.

Saatbohne, die, vetnivaló bab.

Saaterbse, die, vetni való borsó.

Saatfeld, das, als Boden, bevetnivaló föld, vetés alá való föld; was besät ist, vetés, bevetett föld.

Saatgerste, die, vetnivaló árpa.

Saatbaser, der, vetnivaló zab.

Saatkorn, das, jedes Korn zum Säen,

velnivaló mag; Roggen, vetnivaló rozs.

Saatweizen, der, vetnivaló búza.

Saatzeit, die, vetés ideje.

Sabbath, der, szombat.

Sabbathsfeier, die, sábes; a' szombat megülése.

Sache, die, st. Prozeß, ügy, per, ügyesbajos dolog; seine Sache verlieren, ügyét elvesztetni; st. Geschäft, dolog; eine Sache übernehmen, felvállalni valamely dolgot; seine Sache gut machen, dolgát jól vinni, elintézni; das ist deine Sache, az a' te dolgod; das ist meine Sache nicht, ez nem az én dolgom, ez reám nem tartozik; eine Sache beilegen, valamely dolgot eligazítani; eine geschene Begebenheit, dolog, történet, történet dolog; Alles wovon man spricht, oder handelt, dolog, tárgy; das gehört nicht zur Sache, ez a' dologra nem tartozik; die Sachen, holmi, bútor; seine Sachen nicht ordentlich halten, nem tartani rendben, dolgait v. holmijét.

Sachklärung, die, dolog magyarázat.

Sachfällig, adj., i. B. sachfällig werden, d. i. seinen Prozeß verlieren, ügyét v. perét elvesztetni.

Sachgelehrsamkeit, die, dolgok esmérete.

Sachkenner, der, a' dologban jártas, a' dologhoz v. a' dolgot értő.

Sachkundig, adj., tudós, jártas valamely dologban.

Sachregister, das, dolgok lajstroma.

Sachverständiger, der, a' dologhoz értő.

Sachverständ, der, a' dologhoz értés.

Sachwalter, der, ügyvéd, ügyvéd, ügyfolytató.

Sacht, Sachte, adv. langsam, halkal.

Sack, der, leinener, oder ledener, zsák; ein Beutel, zacskó; Tasche, zseb; jüdisches Trauerkleid, gyászruha.

Sackband, das, zsákmadzag.

Sacken, zsákba szedni, belétenni v. beléölni.

Sackgasse, die, d. i. Gasse ohne Ausgang, vak zug, térj meg útsza.

Sackleinwand, die, zsákvászon, zsákdaróc.

Sackpfeife, die, duda.

Sackpfeifer, der, dudás.

Sackpistole, die, mordály.

Sackträger, der, zsákhordó; vom Esel, terehhordó v. izsákos számár.

Sackuhr, die, zsebóra.

Sackwisch, der, nyüstös vászon.

Sacrament, das, sákramentom.

Sacristan, der, egyházi.

Sacristei, die, sekresztye.

Säbel, der, kard, szablya.

Säbelbieß, der, kardvágás.

Säbelklinge, die, kardvas.

Säbeln, karddal levágni.

Säckchen, das, dolgocska; im plur. st. Spielzeug, apró játékok.

Säckchen, das, zsákcocska, szütyő zsák, zsebecske.

Säcularisation, die, papi jószágok elszedése.

Säcularisiren, i. B. ein Kloster, elvenni a' klastromot és világi vagyonná tenni.

Säemann, der, vető, magvető.

Säemaschine, die, vetőmív.

Säen, vetni, magot vetni.

Säen, das, vetés, magvetés.

Säetuch, das, vetőruha.

Säezeit, die, vetés ideje.

Säftchen, das, nedvorrósság, szor nedv.

Säge, die, fűrész; die Säge schärfen, a' fűrészt kireszelni; mit der Säge etwas absägen, elfűrészelni, fűrészszel elvágni.

Sägeblatt, das, fűrészvas.

Sägebock, der, fűrészelő mív.

Sägefisch, der, fűrészhal.

Sägeflege, die, fűrészbogár.

Sägeförmig, adj., fűrészformájú; fűrészszabású.

Sägemehl, das, Sägespäne, die, fűrészpor.

Sägemühle, die, fűrészmalom, deszkametsző.

Sägen, fűrészelni, elfűrészelni, fűrészszel elvágni valamit.

Sägen, das, fűrészelés.

Sägeschmied, der, fűrészkovács, fűrészcsináló.

Sägezähne, die, fűrészfogak.

Sälbchen, das, kenetecske.

Sämerei, die, vetnivaló magok, veteménymag.

Sämisch, Leder, das, irha.

Sämmtlich, adj., minden, mind, adv. mind, mindnyájan, öszveséggel, mindöszve.

Sänger, der, éneklő, énekes.

Sängerinn, die, éneklő vagy énekes asszony v. leány, éneklőne.

Sänfte, die, gyalog hintó.

Sänftenträger, der, gyaloghintós.
Sättigen, megelégitni, kielégíteni, jól tartani; sich sättigen, megelégedni, jóllakni.
Sättigen, daß, die Sättigung, jól tartás, megelégités; daß Sättseyn, jóllakás, megelégedés, jóllakottság.
Säueren, die, die, disznóság.
Säubern, reinigen, tisztítani, tisztogatni, megtisztítani.
Säuberung, die, tisztítás, tisztogatás.
Säuerlich, adj., savanyús; säuerlich schmecken, savanykás ízű lenni; adv. savanyúsan.
Säuern, savanyítani, megsavanyítani.
Säuern, daß, Säuerung, die, savanyítás, megsavanyítás.
Säuser, der, iszákos, részeges, nagy borivó.
Säuseren, die, részegeskedés.
Säuserinn, die, részeges asszony.
Säugen, szoptatni.
Säugen, daß, szoptatás.
Säugerinn, die, szoptató asszony.
Säugling, der, szopós kisdéd.
Säuisch, adj., ocsmány, tisztátalan, fertő, rút; adv. rútúl, ocsmányúl, tisztátalanúl, fertőmódon.
Säule, die, oszlop.
Säulendicke, die, oszlopvastagsága.
Säulenförmig, adj., oszlopdad, oszlopalakú; adv., oszlopdadon.
Säulensfuß, der, oszlopláb.
Säulengang, der, oszlopköz, oszlopközi járóhely.
Säulengesims, daß, oszloppártázat.
Säulehöhe, die, oszlop magassága.
Säulenknäuel, Säulenknopf, der, oszlopfőjezet.
Säulenordnung, die, oszlopnem v. rend.
Säulenschaft, der, oszlopperék.
Säulenstellung, die, oszlopállása, helyzetése.
Säulenstuhl, der, oszloptalp.
Säulenweite, die, oszlopok köze.
Säulenwerk, daß, oszlopok, oszlopszat.
Säumen, einfassen, szegni, beszegni.
Säumen, daß, szegés, beszegés.
Säumen, zaudern, késni, késedelmezni valamivel.
Säumen, daß, Säumung, die, késés, késedelmezés.
Säure, die, savanyúság.
Säufeln, susogni, suttogni, suhogni, mint a' szél.
Säufeln, daß, suhogás, susogás.
Saffian, der, szattyán.

Safflor, der, vadsáfrány, safrány szeklicze.
Saffran, der, jóféle safrány.
Saffranfarbe, die, safrányszín.
Saffranfarben, Saffranfärbig, adj., safrányszínű.
Saft, der, in Pflanzen u., nedv; nedő, nedvesség; trop. st. Geist, Kraft, besonders von einer Rede, veleje, ereje, lelke p. o. a' beszédnek; in den Apotheken, főtt nedv, szernedv, a' patikában.
Saftbehältniß, daß, nedvesség tartó, pilis, mezták.
Saftfarbe, die, nedvszín.
Saftgrün, adj., pázsitnedvszín.
Saftig, Saftreich, Saftvoll, adj., nedves, leves.
Saftlos, adj., nedvetlen; trop. velőtlen, erőtlen, száraz, idétlen.
Saströhre, die, nedvességcső a' pláhtákban.
Sage, die, daß Reden, mondás; st. Gerücht, hír, rege; es geht die Sage, az a' hire, úgy foly a' hire.
Sagen, mondani, megmondani; oft sagen, mondogatni; öffentlich sagen, közönséges helyen mondani, hirdetni; was soll ich sagen, mit mondjak; was sagst du? mit mondasz, mit beszélsz? — Er hat vom Glück zu sagen, ezer szerencséje; st. befehlen, z. B. er sagte, ich sollte zugleich zu ihm kommen, azt parancsolta hogy mindjárt hozzá menjek; st. erinnern, emlékeztetni, inteni valamire; damit meinen, mondani vele, érteni alatta; bedeuten, tenni; was soll das sagen? mint tesz az? dieß will so viel sagen, ez annyit tesz; in Erzählungen, sage ich, sage du, sage er, azt mondom; mondd, modja.
Sagen, daß, mondás, kimondás; oder st. Worte, beszéd.
Sahlweide, die, kecske fűz.
Sahne, die, téjszín, édes téjsel.
Sahnlöffel, der, téjszedszédő kanál.
Saitchen, daß, húrocska.
Saite, die, húr, p. p. hegedűhúr, klavirhúr; auf Saiten spielen, hegedülni; die Saite klingt, tönt, a' húr hangzik, peng.
Saiten-Instrument, daß, hegedű, húros muzsika.
Saitenspiel, daß, hegedű.
Saitenspieler, der, hegedűs.
Salair, Salarium, daß, fizetés.
Salat, der, saláta; Gartensalat, kerti saláta; wälscher Salat, olasz saláta.

Salatfräut, daß, káposzta saláta.
 Salbader, der, kuruszoló; fecsegő.
 Salbe, die, kenet, kenetir, ír; nach
 Salben riechen, irszagú lenni.
 Salben, meg - vagy bekenni t. i. ko-
 nettel.
 Salben, daß, bé - v. megkenés.
 Salbenbüchse, die, kenetes herbencze.
 Salbenbändler, der, kenetáros, kenőcs-
 áruló.
 Salber, der, kenő.
 Salbei, die, zsálya.
 Salbeithée, der, zsályathéa.
 Salbeitrank, der, zsályásfőtlév.
 Salböhl, daß, felkenő olaj.
 Salm, der, szemling, szemlinghal.
 Salmiak, der, szalmia.
 Salon, der, nagy szoba, palota.
 Salpeter, der, salétrom.
 Salpetererde, die, salétromos föld.
 Salpetergeist, der, Salpetersäure, die,
 salétromszesz, salétromsavany.
 Salpeterhütte, die, salétromfőző kuny-
 hó v. ház.
 Salpeterartig, adj, salétromos.
 Salpetersieder, salétromfőző.
 Salpetersiederei, die, salétromfőzés.
 Salpeterwasser, daß, salétromos víz.
 Salse, die, Salzbrühe, sós lév; Kräu-
 tersalse, növevénynedv.
 Salutiren, begrüßen, köszönteni; bei
 Soldaten, katonamódra fegyverrel
 köszönteni valakit.
 Salve, die, szálvélvés, köszöntőlö-
 vés p. o. agyúkból, puskákból.
 Salvegarde, die, katonaořizet; szaba-
 dos menedékhely.
 Salviren, megszabadítani, megmenteni.
 Salvus conductus, der, sicheřes Őleit,
 bátorságlevél.
 Salz, daß, só; gemeines Salz, közön-
 séges só; natürliches, természő;
 trop. st. Biß ic., sava, ize valami-
 nek, finomság.
 Salzader, die, sóér.
 Salzamt, daß, sóhivatal.
 Salzbeamte, der, sóstiszt.
 Salzberg, der, sóhegy, sótermőhegy.
 Salzblume, die, sóvirag.
 Salzbrühe, die, sóslév.
 Salzbrunnen, der, sóskút.
 Salzen, sózni, megsózni.
 Salzen, daß, sózás, bésózás.
 Salzstückchen, daß, sótartócska.
 Salzsaß, daß, sótartó.
 Salzfißch, der, bésózott hal.
 Salzfißch, daß, bésózott hús.
 Salzfluß, der, eine Krankheit, sós
 csúz.

Salzgeist, der, sószesz.
 Salzgeschmack, der, sóíz.
 Salzgrube, die, sóakna.
 Salzhandel, der, sókereskedés.
 Salzhändler, der, sókereskedő.
 Salzbecht, der, besózott csuka.
 Salzig, adj., sós; adv. sósan.
 Salzigkeit, die, sósság.
 Salz-Inspecteur, der, sóúr.
 Salzkärner, der, sótalicskázó.
 Salzkloß, der, Salzklümpchen, daß,
 sódarab.
 Salzkorn, daß, sószem, sómorzsa.
 Salzkräut, daß, savar.
 Salzkry stall, daß, sókristály.
 Salzlade, die, sós lév, só lév.
 Salz-Magazin, daß, sóház, sótárház.
 Salzmann, der, sóáros.
 Salzmarkt, der, sópiacz.
 Salzmeer, daß, sóstenger.
 Salzquelle, die, sósforrás, só forrás.
 Salzsäure, die, sóoszlop.
 Salzschiß, daß, sóhordó hajó.
 Salzschiiber, der, sóhivatali írő.
 Salzsieder, der, sófőző.
 Salzsiederei, die, sófőzés.
 Salzstein, der, kősódarab.
 Salzsteuer, die, sóra vetett adó.
 Salzstück, daß, egy kő só.
 Salztone, die, sóshordó.
 Salzverwalter, der, sóúr.
 Salzvorrath, der, kész sórakás.
 Salzwage, die, sómázsa, sófont.
 Salzwasser, daß, sósvíz.
 Salzwerk, daß, sóakna.
 Salz-Zoll, der, sóadó, sóvám.
 Same, der, der Pflanzen ic., mag; der
 Same faßt Wurzel, geht auf, a' mag
 gyökeret ver, kikél; in Samen ge-
 hen, felmagzani; bei Menschen und
 Thieren, tenyésznedv, tenyészmag;
 trop. st. Ursache, z. B. der Same der
 Zwietracht, a' visszavonás magva; st.
 Nachkommenschaft, (bibl.), maradék,
 nemzetség.
 Samenbehälter, der, magtok.
 Samenbläschen, daß, maghójjag.
 Samenblatt, daß, csiralevél.
 Samenfluß, der, tenyésznedvfolyás.
 Samengefaß, daß, magtartó.
 Samengebäuse, daß, magtok.
 Samen Korn, daß, magszem; Roggen zum
 Sāen, vetnivaló rozs.
 Samenmilch, die, magtēj, p. o. mando-
 latēj.
 Samenstaub, der, himpor.
 Samenstierchen, daß, magállatka.
 Sammeln, eig. gyűjteni, őszvegyűjteni,
 őszveszedni, rakásra gyűjteni v. hal-

- mozni; sich sammeln, összevgyülni, egybegyülekezni, összeseregleni, összeszedni magokat; trop. sich sammeln, magához térni.
- Sammeln**, das, összevgyűjtés, egybegyűjtés.
- Sammelplatz**, der, összevgyűlő hely, összevgyülés helye.
- Sammet**, der, bársony.
- Sammetblume**, die, amaránt; bársonyvirág.
- Sammetbürste**, die, bársonykefe.
- Sammeten**, adj., von Sammet, bársony.
- Sammetkleid**, das, bársonyruha.
- Sammetmacher**, der, Sammetweber, bársonycsináló.
- Sammler**, der, gyűjtő, összevgyűjtő, összeszedő.
- Sammlung**, die, das Sammeln, gyűjtés, összevgyűjtés, összeszedés, gyűjtögetés; d. i. das Gesammelte, gyűjtemény; st. Collecte, adakozásbeli gyűjtemény, adakozás összeszedése.
- Sammt**, praep. mit Dat. — val, — vel, együtt; sammt und sonders, mindnyájan.
- Sanct**, adj., heilig, s. B. St. Peter, szent Péter.
- Sand**, der, fövény; grober Sand, homok; trop. s. B. jemanden Sand in die Augen streuen, valakit megvakítani, elámitni v. csábítani.
- Sandaal**, der, fövényhal.
- Sandbad**, das, fövényserdő, a' Khémikusoknál.
- Sandbank**, die, fövénytorlás.
- Sandberg**, der, homokhalom.
- Sandboden**, der, homokos föld.
- Sandbüchse**, die, porzótartó.
- Sandelholz**, das, rothsz, berzsensfa, weissholz, szantálfa.
- Sanden**, homokkal meghinteni.
- Sandfeld**, das, homokos mezőség.
- Sandgebirg**, das, homokhegyek.
- Sandgrube**, die, homokverem.
- Sandgrund**, der, homokos földalgy.
- Sandhaufe**, der, homoktorlás v. halom.
- Sandhügel**, der, homokdomb.
- Sandig**, adj., homokos; homokból álló.
- Sandkörnchen**, das, fövény szemecske.
- Sandkorn**, das, fövenyszem, egy szem fövény v. homok.
- Sandkraut**, das, homokhúr.
- Sandläufer**, der, porondlakó (madár).
- Sandland**, das, homokos tartomány v. föld.
- Sandrohr**, das, lengenád, homoknád.
- Sandstieb**, das, porondrosta.
- Sandstein**, der, homokkő.
- Sanduhr**, die, fövényóra.
- Sandweide**, die, homok fűz.
- Sandwüste**, die, homok puszta.
- Sanft**, adj., leise, csendes, halkalvaló, halkas, p. o. hang; nicht heftig, szelid p. o. erkölcs, csendes v. lassú p. o. mozdulás; ein sanfter Tod, csendes halál, álm; adv. halkal, csendesen, p. o. beszélni; jemand. sanfter behandeln, valakivel szelidebben v. lágyabban bánni.
- Sanftheit**, die, csendesség, szelidség, jámborság.
- Sanftmüthig**, adj., szelid, jámbor; adv. szeliden, jámborúl.
- Sangdroffel**, die, éneklő hűrosmadár.
- Sangvogel**, der, éneklő madár.
- Sardelle**, die, szárdella, apró hering.
- Sarg**, der, koporsó.
- Satan**, der, sátán.
- Satt**, adj., megelegetett, jóllakott; satt werden, jóllakni, megelegetni; satt machen, megelegetni; ich bin satt, jóllaktam; st. überdrüssig, megunt, beleunt valamibe; adv. megelegetve, jóllakva; genug, eléggé.
- Sattel**, der, nyereg; jemand. aus dem Sattel heben, a) valakit a' nyeregből kiemelni; b) levetni valakit rangjából.
- Sattelbein**, das, nyeregsont a' kaponyában.
- Satteltuch**, das, nyereghátú fedél.
- Satteldede**, die, csótár, nyeregterítő.
- Sattelbruck**, der, tőr, a' lóhatán.
- Sattelfest**, adj., a' ki jól megüli nyergét; trop. kész, elkészült.
- Sattelaart**, der, nyereghoveder.
- Sattelfissen**, der, nyeregvánkos.
- Sattelnopf**, der, nyeregkapa.
- Satteln**, nyergelni, megnyergelni a' lovat.
- Sattelpferd**, das, nyergeslő.
- Satteltasche**, die, nyeregtáska.
- Sattler**, der, nyeregjártó, nyeregcsináló.
- Sattsam**, adj., elégséges, elegendő.
- Satyr**, der, ligetisten.
- Satyre**, die, szatíry, gúnyírás, gúnyolódás, gúnyolóbeszéd.
- Satirendichter**, Satyrenschreiber, der, gúnyversköltő.
- Satyrisch**, adj., gúnyolódó, marcangó; adv. gúnyolódva, marcangva.
- Sag**, der, st. Sprung, ugrás, szökés; mit einem Sage, egy ugrással, v. szökéssel; st. Bodensag, allya, sepreje

- v. ágya valaminek; in der Logik, tétel; lange Sätze, hosszú mondások; einen Sag behaupten, valamelly tételt vitatni, valamit állítani; in der Musik, tétel; im Spiele, betétel a játékokban; Brut von Fischen, ivadék.
- Sagbäse, der, nőstény nyúl.
- Sagbolz, das, oltóág, ültetni való csemete.
- Sagung, die, st. Verordnung, rendelés; árrszabás, ármeghatározás.
- Sagweide, die, ültetnivaló fűzcsemete.
- Sagweise, adv., mondásonként, feltételek szerént.
- Sagzeit, die, ellés ideje.
- Sau, die, disznó; zur Zucht, emse disznó; eine unreine weibliche Person, disznó, ocsmány, fertő; ein Kleid, disznó, mocsok; der Saustrom, a száva vize.
- Saubohne, die, disznóbab.
- Sauborste, die, disznóserte.
- Saubrod, das, disznókenyér.
- Sauber, adj., rein, tiszta; st. manierlich, csinos, ékes; ironisch, rendes, furcsa, derék p. o. egy ember; st. reinlich, diszes, tisztás; adv. tisztán, csinosan, szépen.
- Sauberkeit, die, tisztaság, csínosság.
- Sauberlich, adj., st. reinlich, csinos, tisztás; st. sanft, csendes, engedelmes.
- Saudistel, die, dudva csorbóka.
- Sauer, adj., savanyú; etwas sauer, savanyúkás, csipős; sauer werden, megsavanyodni; trop. st. sehr beschwerlich, keserves, bajos, vesződséges, nehéz; saure Arbeit, terhes munka; st. verdrißlich, komor, p. o. ábrázat.
- Sauerampfer, der, sóska, sósdi, mezei sóska, sós lórom.
- Sauerbrunnen, der, a) die Quelle, savanyúvízforrás, borvízforrás; das Wasser, savanyúvíz, borvíz.
- Sauerdorn, der, borbolya.
- Sauerhonig, der, eczetes méz.
- Sauerklee, der, madár sóska.
- Sauerkleesatz, das, sósdisó.
- Sauerkraut, das, savanyú káposzta.
- Sauerstoff, der, savanyalak.
- Sauerteig, der, savanyú kovász.
- Sauertöpfig, adj., moros, verdrißlich, komor, kedvetlen adv. komoran.
- Sauertopf, der, komor ember.
- Sauermasser, das, savanyúvíz.
- Sausatz, der, nagyiható v. borivó.
- Sausbruder, der, ivótárs.
- Sausen, von Thieren, inni; von unmäßigen Säusern, mértékletlenül inni, részegeskedni, p. o. borral.
- Sausen, das, ivás; részegeskedés, ivás.
- Saufgelag, das, Saufgesellschaft, die, mértékletlen borital, részegeskedés másokkal együtt; ivó társaság.
- Saufhaus, das, ivó ház.
- Saugamme, die, szoptató dajka.
- Saugeserfel, das, szapós malacz.
- Saugesalb, das, szopós borjú.
- Saugelamm, das, szopós bárány.
- Saugen, szopni; saugen lassen, szoptatni, p. o. bárányt; trop. von losen Dingen, magába szívni, mint p. o. a' spongyia.
- Saugen, das, szopás, magába szívás.
- Sauger, der, szopó, csecsszopó.
- Saugerüssel, der, szopókaorr.
- Saugvieh, das, szopó állatok.
- Sauwerk, das, (Wasserf.), szivattyús miv.
- Saupst, der, disznó pásztor, kondás, kanász.
- Saufoben, Sauftall, der, disznóól.
- Saujagd, die, disznóvadászat.
- Saulache, die, mocsár, fertő.
- Saurach, der, borboja, fái sóska.
- Saurüssel, der, disznóorr.
- Sauschneider, der, disznóherélő.
- Saumutter, die, emse disznó, kocza disznó.
- Sautrog, der, disznóvályú.
- Saujoten, die, pl. mocsos beszédek.
- Saum, der, st. Rand, szél, párkány valamin; Einfassung des Kleides, szegély, szege, p. o. a' ruhán.
- Saumfel, terehhordó számár.
- Saumpferd, Saumroß, das, terehhordó ló.
- Saumsattel, der, terehnyereg.
- Saumselig, adj., késedelmes, lassú; adv. késedelmesen, lassan.
- Saumseligkeit, die, késedelmezés, restség.
- Saus, der, suhogás, bűgás; in Saus und Braus leben, tobzódásban élni.
- Sausen, zúgni, bűgni; in den Ohren, csengeni.
- Sausen, das, zűgás, bűgás.
- Sauswind, der, állhatatlan ember.
- Sbirre, der, fűlő kém.
- Scabiose, die, sikkantyú.
- Septer, der, királyi pálcza; trop. st. Herrschaft, uralkodás, birodalom, országlás.

Schabe, die, st. Motte, moly; csótan, lágybogár.
Schabeisen, das, vakaróacél; bei Särbern, húsoló.
Schabemesser, das, vakarókés.
Schaben, vakarni, p. o. répát, dörzsölni; vakarni, le - v. megvakarni, reszelni.
Schabenfraut, das, molyfű.
Schabernack, der, tréfaság, bolondság.
Schabrade, die, lótakaró, csótár.
Schach, der, b. i. Regent von Persien, persakirály; der König im Schachspiele, király a' sakkjátékban; Schach bieten, dem Könige, veszedelemmel fenyegetni a' királyt.
Schachbret, das, sakk.
Schachern, wie ein Jude, csereberélni.
Schachfeld, das, sakk mezeje.
Schachmatt, adj., im Spiele, z. B. der König ist schachmatt, a' király meg van fogva t. i. a' játékban.
Schachspiel, das, sakkjáték; es spielen, sakkozni, sakkot játszani.
Schachspieler, der, sakjátékos.
Schachstein, der, közlegény a' sakkjátékban.
Schacht, die, bányamenetel, leereszkedő szája a' bányának; st. Biered, négyszeg, négyszeglet.
Schachtel, die, katulya.
Schachteldeckel, der, katulyafedél.
Schachtelbalm, der, surló, surlófű.
Schachtelmacher, der, katulyacsináló.
Schachten, od. schachen, négyszegletekre osztani.
Schachtgut, der, bányászsvég.
Schade, Schaden, der, st. Verletzung, sérelem; sich Schaden thun, megsérteni magát v. a' testét; Schaden am Leibe, testi hiba; od. st. Bruch, sérültség, sérülés; od. Wunde, seb; st. Verlust, kár, veszteség; Schaden nehmen, kárt vallani, megkárosodni; Schaden zufügen, kárt tenni v. okozni; Schaden ersehen, kipótolni a' kárt; durch Schaden wird man klug, kárán tanul az ember, kárán tanul a' Magyar; um ein Bedauern auszu-drücken, z. B. das ist Schade! kár, sajnálni lehet! es ist Schade um ihm, kár, hogy oda van v. kár, hogy úgy járt; sajnálni lehet, hogy megholt.
Schaden, ártani, kárt tenni, v. okozni; dem Andern Schaden, másnak ártani; das schadet nichts, az semmitsem árt.

Schadenfreude, die, káröröm, más kárán való öröm.
Schadenfroh, adj., más kárán örülő.
Schadhaft, adj, sérelmes, hibás; wie ein Kleid, elszakadt, kiszakadt; wie ein Gebäude, megrongálódott, megrepedezett, romladozott; wie ein Buch, hibás, hiányos.
Schadhaftigkeit, die, hibáság, megromlottság.
Schadloß, adj., st. unverletzt, hibátlan, ép, épségben lévő, kárnélkülvaló; keinen Verlust leidend, kárt nem vallót; schadlos halten, kárát megtéríteni v. kipótolni; sich schadlos halten, a' maga kárát kipótolni.
Schadloßhaltung, die, kárpótlás, kártérítés, kárkipótlás kártólmentesítés.
Schadloßigkeit, die, ment létel a' kártól, káratlanság.
Schäben, die, rüh, sennyedék; vom Flache, pozdorja.
Schäbig, adj., fräbig, rühes sennyedékes; st. abgetragen, kopott, elkopott p. o. ruha.
Schächtelchen, das, katulyácska.
Schächten, levágni a' marhát, saktórozni (a' zsidóknál); trop. st. betriegen, megcsalni.
Schächter, der, zsidó mészáros, sakter.
Schädel, (Schedel), der, agy, kaponya.
Schädelbohrer, der, kaponyafúró.
Schädelstätte, die, vesztőhely.
Schädlich, adj., káros, ártalmas; sehr schädlich, veszedelmes; von Tieren, kártékony p. o. állat; adv. károsan, ártalmasan.
Schädlichkeiten, die, károosság, ártalmasság.
Schäfschen, Schäfslein, das, juhocska, birkácska; Sprchw. sein Schäfschen ins Trockene bringen, holmi vagyonát bátorságba helyheztenni, magáról gondot viselni.
Schäfer, der, juhász, pásztor, juh-pásztor.
Schäferrei, die, juhnyáj, birkanyáj.
Schäferhut, der, juhászsvég.
Schäferbütte, die, pásztorkunyhó, juhászhajlék.
Schäferinn, die, juhászné.
Schäferknabe, der, juhászbojtár.
Schäferleben, das, pásztori élet.
Schäferlied, das, pásztori dal.
Schäferspiel, das, pásztori játék.
Schäferstod, der, juhász bot.

Скѣferstunde, die, a' szerelemnek szerencsés órája, boldog óra.
Скѣften, szárát csinálni valaminek; eine Flinte скѣften, puska ágyát csinálni.
Скѣlchen, das, csészecske; an Pflanzen, vékony plántahéjj.
Скѣlen, meghámozni a' héjját v. kergét lehámozni; sich скѣlen, meghámlálni, kopálni, elválni mint valaminek a' héjja.
Скѣllbängst, der, ménló, csődör.
Скѣmel, der, zsámoly, lábitó.
Скѣmen, sich, szégyenleni; ich скѣme mich, szégyenlem; sich zu Tode скѣmen, halálra szégyenleni magát.
Скѣmen, das, szégyenlés.
Скѣnden, verunstalten, elcsúfítani, csúfá tenni; st. schmähen, schimpfen, gyalázni, kissebitni, becstelentíteni; entehren, megbecsteleníteni, gyalázatba keverni; einer weiblichen Person die Ehre rauben, a' szüzet megszeplősíteni.
Скѣnder, der, elcsúfító, megbecstelenítő: gyalázó; megszeplősítő.
Скѣndlich, adj., verunstaltet, rút, ocsmány, csúf; mit Schande, Unehre verknüpft, fertelmes, becstelen, gyalázatos p. o. ember, élet, gonoszság; adv. rútúl, ocsmányúl; fertelmesül, becstelenül, p. o. valamit cselekedni; ungefügt, illetlenül, ocsmányúl.
Скѣndlichkeiten, die, rútság, ocsmányosság; trop. fertelmesség, becstelenesség.
Скѣndung, die, d. i. Verunebrung, z. B. eines Tempels, megfertéztetés; gyalázás, becstelenítés; megszeplősítés, megparáznítás.
Скѣrfe, die, z. B. des Messers, él, élesség, p. o. a' késélessége; trop. z. B. von den Sinnen, vom Verstande, élesség, finomság; dem Geschmade nach, csipősség, erősség; Strenge, keménység, nem kedvezés; Genauigkeit, pontosság, szoros rendtartás.
Скѣrfen, z. B. ein Messer, élesíteni, köszörülni, megélesíteni, megköszörülni; trop. z. B. den Verstand skѣrfen, az elmét élesíteni; den Befehl, die Strafe skѣrfen, megkeményíteni keményebbé tenni, p. o. a' parancsolatot; büntetést.
Скѣrfen, das, die Skѣrfung, élesítés, megélesítés.

Скѣrpe, die, tisztöv, katonaöv, katonatisztöv.
Скѣrbar, adj., was sich skѣhen läßt, megbecsülhető; trop. werth geschäzt, becses, igen becses, becsültre méltó.
Скѣrbarkeit, die, becses-ég.
Скѣschen, das, szerető; kincsecském.
Скѣhen, d. i. taxiren, becsülni, megbecsülni; hoch, gering skѣhen, sokra, kevésre becsülni; trop. st. hoch skѣhen, becsülni, nagyra becsülni valakit; st. urtheilen, itélni; dasür halten, gondolni, tartani; ich skѣhe es mir zur Ehre, szerencsémnek tartom.
Скѣhen, das, becsülés megbecsülés.
Скѣher, der, becsülő, árrbecsülő.
Скѣhung, die, megbecsülés.
Скѣumen, tajtékezni p. o. haragjában; habzani, tajtékezni, mint a' ser, tenger.
Скѣumen, das, tajtékezés.
Скѣumend, adj., tajtékozó.
Скѣumig, adj., habos, tajtékos.
Скѣaf, das, juh, birka; ein einfältiger Mensch, együgyű bohó, szelíd bohó.
Скѣafampfer, der, Sauerflee, juhsóska.
Скѣafblatter, die, bárány himlő.
Скѣafbock, der, kos.
Скѣafdünger, der, juhganéj, trágya.
Скѣaff, das, dézsa, sajtar.
Скѣaffel, das, rocska, sajtarocsk.
Скѣaffell, das, juhbőr, birkabőr.
Скѣaffen, (gemein), st. befehlen, parancsolni; z. B. was skѣaffen Sie? mit parancsol az Úr, az asszony? — st. geschäftig seyn, foglalatoskodni, dolgozni; viel zu skѣaffen haben, sok dolgának lenni, nagyon el lenni foglaltva; austreiben, z. B. Geld skѣaffen, pénzt szerezni, megszerezni; Rath skѣaffen, tanácsolni, javasolni, tanáccsal segíteni; sich anskѣaffen oder kaufen, szerezni, venni, p. o. ruhát; st. machen, thun, dolgának lenni, csinálni valamit; z. B. was hast du hier zu skѣaffen, mi dolgozol itt? mit dir habe ich nichts zu skѣaffen, veled semmi dolgom v. közöm; st. erschaffen, teremteni, alkotni.
Скѣafffleisch, das, juhhús.
Скѣaffner, der, sáfár, majoros, gondviselő; gazda, ispány; felvigyázó.

Schaffnerinn, die, sáfárné, majorosné, gazdasszony.
 Schafgarbe, die, egérfarkú cziczkoró, cziczfark.
 Schafherde, die, juhnyáj, birkanyáj.
 Schafhirt, der, juhász.
 Schafhund, der, juhászkutya.
 Schafhürde, die, juhkosár, sövényakol.
 Schafhütte, die, juhtanya, juhakol.
 Schaffäse, der, juhsajt.
 Schafkopf, der, trop. ostoba buta.
 Schafamm, daß, jerke bárány.
 Schafaus, Schafmilch, die, kollancs.
 Schafmilch, die, juhtéj.
 Schafmist, der, juhtrágya v. ganéj.
 Schafmutter, die, anyajuh.
 Schafot, daß, vesztőállás.
 Schafpelz, der, juhbőr; als Kleid, ködmen.
 Schafpote, die, juhhimlő.
 Schafrüde, die, juhászkutya.
 Schafweere, die, juhnyíró olló.
 Schafweerer, der, juhnyíró.
 Schafschur, die, juhnyírás.
 Schafstall, der, juhakol, akol.
 Schast, der, an einem Spieße, dár-danyél; lándzsanyél; an einer Flin-te, puskaagy; an Säulen, Stiefeln, dereka, szára valaminek.
 Schastrift, die, juhlegelő.
 Schafvieh, daß, juhok, birkák, juh-barom.
 Schafweide, die, juhlegelő.
 Schafwolle, die, juhgyapju, gyapju.
 Schafzäde, die, kollancs.
 Schafzunge, die, Pflanze, útifű.
 Schafal, der, török róka, sakál.
 Schafan, der, csákány.
 Schal, adj., geschmachtet, izetlen, izeveszett; trop. s. B. schaler Wis, izetlen elmésseg; schaler Kopf, buta ész; adv. s. B. schalschmeden, izet-len lenni; trop. izetlenül.
 Schale, die, für Getränke, csésze; eine Schale Kaffee, egy csésze v. findzsa kávé; kalte Schale, s. B. von Wein u. Brod, hideg borcibero; an einer Wage, mérőserpenyő, fontserpenyő; Krebsenschale, rákhéjj; Eierschale, tojáshéjj; vom Baste der Bäume, hárshejj, vékony fahéjj; die Haut bei Hülsenfrüchten, tok, hüvely, p. o. borsóhüvely; oder dem Obste, s. B. Apfel. — Birnschale, alma —, kört-vélyhéjj.
 Schalk, der, ein listiger Mensch, ra-vasz, ravasz ember; ein betrügeri-scher Mensch, csalárd ember; ein

leichtfertiger Mensch, csintalan, csal-fa, pajkos.
 Schalkhaft, adj., ravasz; csalárd; paj-kos; adv. ravaszúl; csalárdúl; ál-nokúl; csintalanúl.
 Schalkheit, die, ravaszság; csalárdság; csintalanság.
 Schalksauge, daß, csalfaszem.
 Schalksfreund, der, színes barát.
 Schalksnecht, der, gonosz szolga.
 Schall, der, hang, szó, hangzó; ein leerer Schall, pusztá hang; der Schall der Glocken, der Trompeten, harang hangja v. szaya, harangszó, trom-bitaszó.
 Schallen, hangzani.
 Schallen, daß, hangzás.
 Schallend, adj., hangzó, hangos.
 Schalloch, der, hanglyuk, hangadó lyuk, p. o. a' flótán, sípon, klavíron.
 Schalmey, die, pásztorisip, tárogató, bögő, dörgősip.
 Schalmuschel, die, csészecsiga.
 Schalotte, die, mogyoróhagyma.
 Schalten, behandeln, umgehen, banni vele; schalten u. walten, kedvére banni v. parancsolni valamivel, azt tenni vele a' mi tetszik.
 Schaltbier, daß, héjjas állat.
 Schaltjahr, daß, szökő esztendő.
 Schaltmonat, daß, szökő hónap.
 Schalttag, der, szökő nap.
 Schaluppe, die, sajka, csónak.
 Scham, die, szégyenlés, szemérmes-ség, szemérem; ist's Erörthen, pi-rulás; vor Scham roth werden, szégyenletében elpirúlni; st. Schan-de, szégyen; st. Schamglied, sze-méremtest.
 Schambein, daß, szeméremcsont.
 Schamhaft, adj., szemérmes, szemér-metes; adv. szemérmesen, szemér-metesen.
 Schamhaftigkeit, die, szemérmetesség, szemérem.
 Schamlos, adj., szemtelen, orczátlan; adv. szemtelenül, orczátlanúl.
 Schamlosigkeit, die, szemtelenség, or-czátlanság.
 Schamroth, adj., elpirúlt; schamroth werden, elpirúlni; schamroth machen, megszégyeníteni valakit.
 Schamröthe, die, píróság, elpirulás, orczapírulás, szégyen.
 Schandarbeit, die, gyalázatosság.
 Schandbar, adj., gyalázatos, ocsmány; adv. gyalázatosan, ocsmányúl.
 Schandbarkeit, die, gyalázatosság, ocs-mányság.

Schande, die, d. i. Unehre, gyalázat, szégyen; es gereicht jemand. etwas zur Schande, gyalázatjára van, szégyenére válik valami valakinek; mit Schande bedeckt, gyalázzattal tétezve; mit Schande bestehen, megszégyenülni; ha, der Schande! piha, szégyen, gyalázat! st. Beschimpfung, z. B. jemand. alle Schande anthun, valakit mindensféle gyalázzattal illetni; eine schändliche That, gyalázatos cselekedet, v. dolog, gonoszság.

Schandfleck, der, st. Schmutzfleck, mocskos; trop. was Schande bringt, gyalázat.

Schandgeld, das, gyalázatosan szerzett pénz, rútul keresett pénz; alávaló v. csekély pénz.

Schandmaal, Schandzeichen, das, gyalázat bélyege.

Schandmaul, das, rágalmazó nyelv; szitkozódó.

Schandname, der, beestelen név.

Schandpfahl, der, Schandsäule, die, bitófa, nyakvas, szégyenfa, szégyenpolcz.

Schandtbat, die, gonosztett, ocsmánytett, rút cselekedet.

Schandwort, das, ocsmányzó.

Schanf, der, z. B. vom Wein, Bier, kimérés v. eladás, t. i. kicsiny mérték szerént p. o. bormérés, sermérés; borkorcsma, csapszék.

Schanze, die, sáncz.

Schanzen, sánczot ásni, sánczolni.

Schanzen, das, sánczolás.

Schanzer, Schanzgräber, der, sánczásó.

Schanzkorb, der, sánczkosár.

Schar od. **Schaar**, die, sereg, csoport.

Scharbof, Scorbut, der, vérveszely, süllő.

Scharen, sammeln, összevgyűjteni; sich, összevgyűlni.

Scharenweise, (zu Scharen), seregenként; csoportonként.

Schaarmache, die, kerülő örök.

Scharwächter, der, kerülő őr.

Scharf, adj., éles, p. o. kés; trop st. heftig, nagy, erős, kemény, p. o. szél, hideg; st. beißend, erős, csipős, maró, p. o. eczet, sajt; st. streng, nem kedvöz, kemény, p. o. parancsolat, ütközet; st. genau, szoros, p. o. őrzés; st. durchbringend, éles, p. o. hallás, látás, hang; scharfer Verstand, éles elme; adv. élesen, erősen, keményen, szorosan, hathatósan; gyorsan, sebesen p. o. lovagolni,

Scharfschütz, der, mély és sebes béléltás.

Scharfrichter, der, holiér.

Scharfschießen, das, golyóbissal lövés.

Scharfschütze, der, tanult puskás.

Scharfsichtig, adj., éles látású; éles béléltású.

Scharfsichtigkeit, die, éleslátás; éles béléltás.

Scharfsinn, der, éles elme.

Scharfsinnig, adj., éles elméjű; adv. élesen, éles elmével.

Scharfsinnigkeit, die, éles elméjűség.

Scharlach, der, d. i. Scharlachfarbe, skarlátszín; Scharlachtuch, skarlátposztó.

Scharlachbeere, die, Scharlachwurm, der, kosenillabáb, a' kosenilla bogárnak megszáraztott bábjai, karmazsinszínbogár.

Scharlachen, adj., skarlát színű.

Scharlachfarbe, die, skarlátszín.

Scharlachfarben, scharlachfarbig, adj., skarlát színű.

Scharlachfieber, das, skarláthideglelés.

Scharlachkleid, das, skarlátszínű ruhá v. köntös.

Scharlachroth, adj., skarlát piros.

Scharmügel, das, csatázás, öszvecsapás, csote-paté.

Scharmügeln, csatázni.

Scharnier, die, foglalás, sarkfoglalás, sarkforgás, sark.

Scharre, die, das Scharreisen, kaparóvas.

Scharren, kaparni.

Scharren, das, kaparás, kapargatás a' lábával.

Scharrer, der, kaparó.

Scharte, die, st. Scherbe, cserép; st. Spalte, Riß, repedés, hasadás; an Messern, Degen, sorja a' kés v. kard élének, csorba, csorbaság; eine Scharte bekommen, megcsorbúlni; phr. eine Scharte auswaschen, d. i. einen Fehler gut machen, a' hibát helyre hozni v. kipótolni; od. einen erlittenen Schaden ersetzen, a' vallott kárt kipótolni.

Schartig, adj., cserepes; hasadt; soros p. o. beretva, csorba p. o. kés.

Schatten, der, árnyék; Schatten machen, árnyékot vetni; im Schatten ruhen, az árnyékban nyugodni; in der Malerei, árnyék, árnyékolás; eine schwache Spur von etwas, árnyék, árnyékképe valaminek; ein Schatten von Ruhm, csak árnyéka a' dicsőségnek; die Seele der Verstorbenen,

árnyék, lélek; ſt. Šhuß, oltalom, védelem, árnyék.
 Schattenbild, daſ, árnyékkép.
 Schattengang, der, árnyékos sétálóhely.
 Schattenreich, adj., árnyékos.
 Schattenreich, daſ, árnyékok v. kimúlt lelkek országa.
 Schattenriß, der, árnyékrajz.
 Schattenspiel, daſ, árnyékos szemfényvesztés.
 Schattenweiser, der, árnyékmutató.
 Schattig, adj., homályos, árnyékos.
 Schattiren, beárnyékolni, beárnyékozni, árnyékozni.
 Schattirung, die, beárnyékolás, be- v. megárnyékozás.
 Schatulle, die, katalyaláda, iskátula, ládacska.
 Schatz, der, kincs, drágaság; der öffentliche Schatz, a' közönséges kincstár; Liebesungewort, ſ. B. mein Schatz! kincsem, édes kincsem, galambom!
 Schatzfrei, adj., adgabenfrei, adótól ment.
 Schatzgeld, daſ, kincstárbéli pénz.
 Schatzgräber, der, kincsásó.
 Schatzkammer, die, einer Staates, kincstár, kincsesház.
 Schatzkind, daſ, kedves gyermek.
 Schatzmeister, der, kincstármester, kincstárnok.
 Schatzung, die, birtokbecsű, a' birtok megbecsülése; ſt. Abgabe, adó.
 Schau, die, d. i. daſ Ansehen, nézés, megnézés; zur Schau ſtellen, megnézésre kitenni, kitenni hogy nézék; etwas zur Schau tragen, mutogatni, mutogatás végett hordozni valamit.
 Schaubrod, daſ, jelkenyér, czégérkenyér.
 Schaubühne, die, játékszín.
 Schauder, der, irtózás, borzadás; Schau- der erregend, irtóztató, borzasztó; es überfällt mich ein Schauder, meg- irtózom, megborzadok.
 Schauderhaft, adj., irtóztató, borzasztó.
 Schauern, irtózni, megborzadni, rázkódni.
 Schaudervoll, adj., iszonyatos, irtóztató.
 Schauen, nézni, megnézni; ſchau, nézd, lásd.
 Schauen, daſ, nézés.
 Schauer, der, ſt. Prophet, proféta; ſt. Schugbad, szín, pajta, felszer; ein

vorübergehender Sturm, futó zivatar, p. o. forgószél, zápor eső; eine schnelle Erschütterung der Haut, borzadás, borzadozás, rázkódás.
 Schauerig, adj., borzasztó, kietlen.
 Schauern, borzadni, rázkódni.
 Schauern, daſ, borzadozás.
 Schauervoll, adj., ſchredlich, irtóztató, borzasztó; Schauer empfindend, felborzadott.
 Schauenſſen, daſ, néznivaló ételek.
 Schaufel, die, lapát, lapiczka; am Rußrade, a' malomkerék lapátfoga.
 Schaufeln, lapátolni, lapáttal hányni.
 Schaufelrad, daſ, lapátfogúkerék a' malomban.
 Schaugepränge, daſ, pompa.
 Schaugerüſt, daſ, néző alkotmány v. állás.
 Schaukel, die, hinta, hirintó.
 Schaukeln, hirintálni, hintálni, hintázni.
 Schaufeln, daſ, hintálás.
 Schaum, der, hab, tajték; Schaum geben, habzani.
 Schaumſelle, die, Schaumlöffel, der, tajtékmérő kalán.
 Schaumünze, die, emlékpénz, emlékeztető pénz.
 Schauspiel, der, nézőhely; néző v. játékszín, teatrom.
 Schauspiel, daſ, nézőjáték, mulattató játék, mutatvány; daſ Schauspiel anfangen, kezdeni a' játékot; inſ Schauspiel geben, a' nézőjátékba menni; ein Schauspiel geben, nézőjátékot játszani v. adni.
 Schauspielſichter, der, játékszíni költő.
 Schauspieler, der, Schauspielerinn, die, színjatszó, színjatszóné.
 Schauspielergeſellſchaft, die, színjatszó társaság.
 Schauspielerkunſt, die, színjatszói mesterség.
 Schauspielermäßig, adj., színjatszói; adv. színjatszó módra.
 Schebele, die, ein Schiff, sebekhajó.
 Scheſe, die, tarka ló.
 Scheſen, tarkázni.
 Scheſig, adj., tarka, foltos.
 Schedel, der, kaponya.
 Scheel, (ſchel), adj., unzufrieden, neidisch, karján, irigy, görbe, haragos t. i. szem, irigy tekintet.
 Scheelſucht, die, irigység.
 Scheerchen, daſ, ollócska.
 Scheere, die, olló; der Krebs, rákláb, rákollója.
 Scheeren, Wolle abſchneiden, nyírni, lo-

- vágni; den Bart scheeren, loberet-válni a' szakállát; die Schafe scheeren, a' juhokat megnyírni; sich um etwas scheeren, gondolni valamivel; sich wgscheeren, d. i. fortgeben, el-takarodni; z. B. scheer dich fort! hord el magadat, takarodj!
- Scheerer, der, nyíró; beretváló.
- Scheererei, die, das Plagen, ingerkedés; Plage, Notb, bajlódás, vesződség.
- Scheerflotte, die, kőszirti hajóssereg.
- Scheermesser, das, borotva, beretva.
- Scheerschleifer, der, köszörűs, ollókő-szörülő.
- Scheermolle, die, lenyírt gyapju.
- Scheerung, die, nyírás.
- Scheffel, der, véka, mértéknem.
- Scheffeln, vékával mérni.
- Scheibchen, das, karikácska.
- Scheibe, die, karika; von Glas, ablak karika; Honigscheibe, lépesméz, lép; Wachscheibe, viasztábla.
- Scheiberrund, scheidig, adj., karikás, kerek, kerekded; adv. kereken.
- Scheibenschiefen, das, célbalövés, cél-lövés.
- Scheide, die, hüvely.
- Scheiden, sich, elválni, megválni egy-mástól; elválasztani; im Bergbaue, das Erz scheiden, az érczet különvá-lasztani, egymástól elválasztani.
- Scheiden, das, elválás, elválasztás.
- Scheidbrief, der, elváló levél, elvállás-ról szőlő levél.
- Scheidkunst, die, választó mesterség, kémia.
- Scheidkünstler, der, választómester, kémikus.
- Scheidmünze, die, váltó pénz, apró pénz.
- Scheider, der, érczválasztó.
- Scheiderz, das, tiszta ércz, elválasztott ércz.
- Scheidewand, die, közfal; trop. külömb-ség.
- Scheidewasser, das, választóvíz.
- Scheideweg, der, útválás.
- Scheidung, die, Trennung, elválasztás, elválás; Entfernung, eltávozás, el-menés.
- Schein, der, Schimmer, Glanz, fény, világosság; világítás, tündöklés; z. B. Mondschein, holdvilág; trop. das äußerliche Ansehen einer Sache, szín, külső szín; ein falscher Schein, álszín, csalóka szín; zum Scheine, tettetésből, mintha; ein schriftliches Zeugniß, bizonyágírás, megesmérő-írás.
- Scheinandacht, die, tettetett buzgóság.
- Scheinbar, adj., tetsző, tetszetes, tet-tet, szinlett p. o. barátság; adv. tetteve.
- Scheinbarkeit, die, színesség, tetteg-ség.
- Scheibeweis, der, színes bizonyság.
- Scheinbild, das, álkép.
- Scheinchrist, der, csak névvel keresz-tyén.
- Scheinen, leuchten, glänzen, fényleni, világítani, tündöklenni, mint a' csil-lagok; st. dünken, látszani, tetszeni; impers. es scheint, das —, úgy lát-szik, hogy —; wie es scheint, a' mint látszik.
- Scheinfreund, der, színes barát, tette-tett barát, csak névvel barát.
- Scheinfreundschaft, die, színes, szinlett v. tettetett barátság.
- Scheinfriede, der, szinlett békesség.
- Scheinsrömmigkeit, die, tettetett vagy színes kegyesség.
- Scheinglaube, der, tettetett hit.
- Scheingrund, der, színes vagy szinlett ok.
- Scheingut, das, képzelt jó.
- Scheinheilig, adj., képmutató, szinmu-tató, álnok.
- Scheinheilige, der, képmutató, álnok.
- Scheinheiligkeit, die, képmutatás, ál-nokság.
- Scheinlauf, der, tettetett vétel.
- Scheinflug, adj., okosnak látszó.
- Scheinflugheit, die, okosnak látszás, álokosság.
- Scheinkörper, der, képzelt test.
- Scheinliebe, die, szinlett szeretet.
- Scheinmittel, das, gegen etwas, hijában való eszköz; zu etwas, szinlett esz-köz.
- Scheintod, der, képzelt halál.
- Scheintugend, die, szinlett v. tettetett virtus.
- Scheinübel, das, képzelt rossz vagy gonosz.
- Scheit, das, hasáb, hasábfa; pl. die Scheiter, z. B. in Scheiter geben, szél-lyel töredezni; mint a' hajó a' ten-geri hajótörésben.
- Scheitel, der, főtető, húb.
- Scheitelbein, das, főtető csont.
- Scheiteln, das Haar, elválasztani.
- Scheitelpunct, der, tetőpont.
- Scheitelrecht, adj., tetőponterányos; adv. tetőpontra.
- Scheiterhaufen, der, farakás, testégető rakásfa.
- Scheitern, Schiffbruch leiden, hajótö-

rést szenvedni; zertrümmert werden, széllyeltörni, öszvezúzni; trop. füstbe menni, elromlani.
 Scheitbolz, das, hasábsfa, felvágott, felhasogatott fa.
 Schellchen, das, kis csengetyű.
 Schelle, die, csengetyű, csörgő.
 Schellen, csengeni; csengetni.
 Schellen, das, csengetés.
 Schellengeläute, das, csengetyűszó.
 Schellenschlitten, der, csörgős szán.
 Schellfisch, der, gadóc, sellhalgadóc.
 Schellhengst, der, ménlő.
 Schellkraut, das, Schellwurz, die, gó-dircz, fecskesű, vérehullófű.
 Schelm, der, becsstelen ember; csalárd; gazember; ein Schelm aller Schelme, a' leggazabb ember; ein leichtfertiger Mensch, csintalan ember; st. Mensch in der traulichen Sprechart, z. B. der arme Schelm ist betrogen worden, szegény bohót megcsalták.
 Schelmerei, die, Betrügerei, csalás, csalárdság; Ruchwille, csintalanság, pajkosság; Schlechtigkeit, gonosz-ság, álnokság.
 Schelmisch, adj., csalárd, csalfa; csintalan; st. gottlos, álnok, gonosz.
 Schelmstreich, der, Schelmstück, das, csalárdság, csalás; csalfaság, pajkosság, csintalanság; istentelenség.
 Scheltbrief, der, pirongató levél.
 Scheltrede, die, szitkozódás.
 Scheltwort, das, szitok.
 Schelten, jemanden schmähen, tadeln, lepirongatni, lemocskolni valakit, szitkozódni; fluchen, megszidni valakit, szitkozódni valaki ellen.
 Schelten, das, lemocskolás, megmocskolás; szitkozódás.
 Scheltenswerth, adj., méltó hogy lemocskoltassék.
 Schenke, die, korcsma.
 Schenken, d. i. gießen, tölteni p. o. bort pohárba; Getränke im Kleinen verkaufen, z. B. Wein u. schenken, mérni, árulni p. o. bort, sert iczénként; unentgeltlich geben, ajándékozni, ajándékba adni; freigebig erlassen, elengedni p. o. a' hibát, a' büntetést, megajándékozni valakit az étellel.
 Schenker, der, korcsmáros, csaplár; ajándékozó.
 Schenkergerechtigkeith, die, kimérő v. kimérésre való juss.
 Schenkfanne, die, mérőkanna.
 Schenkmaß, das, mérték.

Schenkstisch, der, bormérő asztal.
 Schenkung, die, das Schenken, ajándékozás; das Geschenke, ajándék; Er-lassung, elengedés; z. B. einer Stra-fe, a' büntetés elengedése.
 Schenk-wirth, der, korcsmáros, csapláros.
 Schenk-wirthinn, die, korcsmárosné, csaplárosné.
 Scherben, das, cerepecske.
 Scherbe, die, (Scherbel, Scherben), Geschirr, cserépedény; cserép, tört cserép.
 Scherflein, das, fillérecske.
 Scherge, der, poroszló.
 Scherz, der, tréfa, enyelgés; im Scherze, tréfából; ohne Scherz, tréfa nélkül, tréfán kívül; keinen Scherz verstehen, d. i. etwas für Ernst aufnehmen, nem érteni tréfára a' dolgot; übel nehmen, rossz neven venni valamit; sich auf einen Scherz verstehen, tudni tréfálódni, érteni a' tréfát.
 Scherzen, tréfálni, tréfálódni, enyelegni.
 Scherzhaft, adj., tréfás, enyelgő; adv. tréfásan, tréfálódva, enyelegve.
 Scherzhaftheit, die, enyelgés, tréfálódás.
 Scherzrede, die, tréfabeszéd.
 Scherzweise, die, adv., tréfából, tréfálva, enyelegve.
 Scheu, adj., ängstlich, félénk p. o. ember, visszatartózkodó; von Pferden, vad, ijedős; scheu werden, félni, elvadulni, megijedni; von Pferden, megszilajodni; adv. félénken.
 Scheu, die, Furchtsamkeit, félénkség, irtózás; ohne Scheu, félelem és irtózás nélkül, mérészen; Achtung, Respect, tiszteletbeli szemérmesség v. tartózkodás; Blödigkeit, bátortalanság; Eitsamkeit, szemérmetesség.
 Scheuche, die, félékenység.
 Scheuchen, meg- v. elijeszteni, elretenteni; olüzni, elkergetni.
 Scheuen, sich, félni, félékeny lenni, irtózni valamitől; etwas scheuen, kerülni, p. o. a' rosszat.
 Scheuer, die, csűr, pajta.
 Scheuern, reiben, z. B. ein Gefäß, um es glänzend zu machen, letörlni, megdörögni, p. o. homokkal, valami edényt, megsikarlani; trop. einen Verweis geben, megpirongatni.
 Scheuleder, das, vendégszem, szemfedő.
 Scheune, die, csűr, pajta.

Œheuntenne, die, szérű, szűrű.
Œheusal, das, Œhreckbild, ijesztő kép; Widerwillen erregendes Bild, utálság, váz, tama, ijesztő.
Œheußlich, adj., utálatos, rusnya, fertelmes; adv. utálatosan.
Œheußlichkeiten, die, utálság, utálatosság.
Œicht, die, Lage, rend, sor, rétegend, földterület, talaj.
Œichten, sorjába elrakni vagy elrendelni, felosztani.
Œichtenweise, adj., területenként, rendenként.
Œicken, etwas, küldeni valamit, valahová; ſich (Œicken, a) történni, meg-esni; es ſich ſich manchmal, néha történik v. meg-esik; b) dazu passen, illeni hozzá, öszveilleni, megegyezni valamivel; c) dem Wohlstande gemäſ ſeyn, illeni; ſt. ſich anſchicken, vorbereiten, ſ. B. zur Reise, készülni az útra v. a' munkához.
Œicken, das, küldés.
Œidlich, adj., hozzáillő; illendő, illő; adv. illendően, illő módon.
Œidlichkeiten, die, illendőség.
Œidſal, das, ſtatt Verbängniſ; végzés, végzések, isteni végzés; ſtatt Zufall, eset, történet, sors.
Œidung, die, küldés; Gottes = Œidung, végzés, isteni végzés v. látogatás.
Œiebbod, der, talicska.
Œieben, taszítani, tolni, odább moz-dítani; Regel ſchreiben, tekézni, kúpozni; trop. ſ. B. die Schuld auf jemand ſchieben, mást okozni, más nyakába hárítani.
Œieben, das, taszítás, tolás.
Œieber, der, bei Bädern, vetőlapát; an Fenſtern, ablakfiók; einer, der ſchiebt, ſ. B. Regel, tekehajtó, kúpozó.
Œchiedsmann, Œchiedsrichter, der, közbíró, közbenjáró bíró; Œchiedsmann ſeyn, közbíró lenni némellyek között.
Œchief, adj., nicht gerade, nem egyenes, görbe; ſtatt ungleich, kajács, ferde, egyenetlen; eine ſchiefe Bewegung, félszeges mozgás; trop. unrichtig, falich, helytelen, félszeges, ſ. B. Urtheil, helytelen ítélet; adv. görbén, ferdén; trop. helytelenül v. félszegesen p. o. ítélni; nicht nach Wunſche, ſ. B. es geht ſchief, rosszul megy.

Œiefe, die, görbeség, kajszaság; fél-szegség.
Œiefer, der, ſtatt Splinter, szálka; ſtatt Œieferstein, palakő.
Œieferbruch, der, palakő- vagy foszlókőbánya.
Œieferdach, das, palakőfedél.
Œieferdecker, der, házfedő t. i. palakővel.
Œieferig, adj., réteges, foszló.
Œiefernen, ſich, foszlani, repedezni, rétegesen hasadozni.
Œieferplatte, die, palakőtábla.
Œieferstein, der, palakő, foszlókő.
Œiefertafel, die, jegyző palakőtábla.
Œielen, ſchief ſehen, sandalni, félre nézni, görbén nézni valamire; iſt Naturfebler, kancsal, sanda vagy bandza lenni; trop. von Farben, játszó színű lenni, színét változtatni.
Œielen, das, bandzaság, sandaság, kancsalság.
Œiellend, adj., félre vagy görbén néző; bandza, kancsal, sanda; trop. játszó színű, színváltó; unrichtig, helytelen, kétséges.
Œieler, der, félre néző, kacsongató; bandza, kancsal, sanda.
Œienbein, das, lábszár, szárcsont, lábél, labéle.
Œiene, die, színvas a' keréken; bei Wundärzten, csontküllő.
Œienen, ſ. B. ein Rad, megvasazni a' kereket v. keréktalpat; az eltört csontot küllő közzé szorítani.
Œiennagel, der, sinszeg, keréktalpszeg.
Œhier, adv. beinahe, csaknem, közel; bald, majd; geſchwind, sebesem, hamar.
Œhierling, der, bürök; csomorika, méregbürök.
Œhierlingsaſt, der, büröklév.
Œhierlingsſtranſ, der, méregbürökital.
Œhieſen, ſchnell ſich bewegen, rohanni, sebesen menni, lövelleni, mint a' sebes folyóvíz p. o. a' hegyről; die Augen herum ſchieſen laſſen, a' szemeit köröskörül sebesen jártatni; trop. einem Pferde den Zügel ſchieſen laſſen, neki eresztetni a' gyeplőt; ſtatt aufwachen, felnöni; in die Höhe ſchieſen, hirtelen magasra nőni; ſt. werfen, ſchleudern, vetni, lövelleni, eresztetni, mint p. o. a' nap a' sugárait; mit Flinten, Kanonen ſchieſen, puskával, ágyúval löni; nach einer Scheibe ſchieſen, célba löni; blind ſchieſen, ſojtással löni; ſcharf

- schießen. golyóbissal löni; sebl schies-
sen, elhibázni a' lövést; trop. g. B.
in den Ofen schießen, bévetni a' ke-
nyeret a' kemenczébe; einen Boot
schießen, bakot löni, hibázni, elhi-
bázni valamit.
- Schießen, daß, rohanás, lövellés, lövés.
- Schießgewehr, daß, lövő szerszám; tü-
zelő fegyver, löfegyver, puska, ágyú.
- Schießgraben, der, lövöldöző hely v.
árok, lőárok.
- Schießloch, daß, gyuj, tólyuk p. o. a'
puskan, agyún.
- Schießplan, Schießplatz, der, lövöldö-
ző hely, löhely.
- Schießpulver, daß, puskapor, löpor.
- Schießscharte, die, lövöldöző rés vagy
lyuk, lő-rés.
- Schießschlange, die, kurta kígyó.
- Schiff, daß, pl. die Schiffe, hajó; bei
Webern, vetéllő, lövellő.
- Schiffarzt, der, tengeri orvos.
- Schiffbalken, der, hajónak való szálsa,
hajószálsa.
- Schiffbar, adj., hajóbíró, hajózható,
hajókázható.
- Schiffbau, der, hajóépítés.
- Schiffbaukunst, die, hajóépítés mester-
sége.
- Schiffbau-Materialien, die, hajóépítés-
revaló eszközök.
- Schiffboden, der, hajóteknő.
- Schiffbruch, der, hajótörés.
- Schiffbrücke, die, hajóhid.
- Schiffbrüchig, adj., hajótörést szenved-
dett.
- Schiffcamerad, der, hajóstárs.
- Schiffchen, daß, hajócska, sajka; bei
Webern, vetéllő.
- Schiffchirurgus, der, hajónlévő seb-
orvos.
- Schiffen, hajózni, hajókázni, hajón
menni.
- Schiffer, der, hajós.
- Schifferausdruck, der, hajóskifejezés.
- Schifferkunst, die, hajókázó mesterség.
- Schifffahrer, der, hajókázó; als Passa-
gier, hajón utazó.
- Schiffahrerjunge, der, hajósinas.
- Schiffahrt, die, hajózás, hajókázás.
- Schiff-Flotte, die, hajós hadi sereg,
tengeri hajós sereg.
- Schiffgang, der, hajónvaló folyosó.
- Schiffherr, der, hajós úr vagy gazda.
- Schiffholm, der, hajócsináló hely, ha-
jóépítő hely.
- Schiffkrankheit, die, tengeri csömör.
- Schiffladung, die, hajóterhe, rakott
tereh a' hajóra.
- Schifflein, daß, hajócska.
- Schiffleute, die, a' hajósok, hajós le-
gények.
- Schifflohn, der, hajóbér.
- Schiffmann, der, hajós.
- Schiffmühle, die, hajómalom.
- Schiffpatron, der, hajó ura.
- Schiffpech, daß, hajószurok.
- Schiffpfund, daß, hajóbeli font.
- Schiffpumpe, die, hajóbeli szivattyú.
- Schiffraum, der, hajó ürege.
- Schiffreich, adj., hajókkal bővelkedő.
- Schiffrüstung, die, hajófelkészítés.
- Schiffsarzt, der, hajónlévő v. tengeri
orvos.
- Schiffscapitain, der, hajóskapitány.
- Schiffsand, der, hajó terhelő fővény.
- Schiffsnabel, der, hajó orra.
- Schiffsoldat, der, hajós vagy tengeri
katona.
- Schiffvolk, daß, hajós nép.
- Schiffwerft, der, hajócsináló hely.
- Schiffzimmermann, der, hajóépítő ács.
- Schiffzoll, der, hajóvám.
- Schiffzwieback, der, hajóbeli kétszer-
sült, t. i. kenyér, czvibak.
- Schild, der, als Waffe, paizs; Schutz,
Schirm, oltalom, védelem; in der
Wappenkunst, czimer, czimerpaizs;
ein Zeichen, jel; der Schildkröte, a'
teknősbéka teknője.
- Schildchen, daß, pajzsocska.
- Schildförmig, adj., paizs szabású.
- Schildhalter, der, czimertartó czimer-
talp.
- Schildläufer, der, paizsbogár.
- Schildknappe, der, fegyverhordozó
szolga.
- Schildkröte, die, teknős v. teknős
béka.
- Schildlaus, die, szinbogár.
- Schildträger, der, fegyverhordozó
szolga.
- Schildwache, die, der Posten, őrállás;
bei der Nacht, éjjeli őrállás; Schild-
wache stehen, őrálláson lenni; die
Schildwache ablösen, az őrállásokat
felváltani; der Soldat, őrálló strá-
zsáló katona, őr.
- Schilf, daß, Rohr, nád; statt Binsen,
káká; statt Schmiele, szűkperje, éra-
perje.
- Schilfsicht, adj., káká szabású.
- Schilfig, adj., nádas, kákás.
- Schilfrohr, daß, nád.
- Schiller, der, zamáncz.
- Schillern, mit mehreren Farben spielen,
színeket v. színekkel játszani, több
színű lenni.

Échillend, adj., színekkel játszó, zamáncozós.
Échilling, der, silling, ezüst pénz neve; tizenkét darab; harmincz darab; verés, seggverés.
Échimmel, der, z. B. am Brode, penész; fejer- v. fehérlő, sejérszürke.
Échimmlicht, adj., olyan mint a' penész.
Échimmlich, adj., penészes; schimmlich werden, megpenészelni.
Échimmer, der, fény, csillám, tündöklés, ragyogás.
Échimmern, fényleni, csillámlani, tündöklenni, ragyogni, csillogni.
Échimmernd, adj., ragyogó, csillámló.
Échimpf, der, gyalázat, meggyalázás, meggyaláztatás, kissebség, mit **Échimpf und Échande**, szégyennel és gyalázzattal.
Échimpfen, jemanden, kissebíteni, gyalázni valakit; auf jemanden schimpfen, valakit szidni, szidalmazni.
Échimpfen, daß, szitkozódás.
Échimpflich, adj., csúfos, kissebbítő, gyalázatos.
Échimpfname, der, csufos név, csúfnév.
Échimpfrede, die, **Échimpfwort**, daß, kissebbítő beszéd v. szó, gyalázás, kissebbítés, csúfolódás.
Échindanger, der, döignyúzó hely.
Échindel, die, zsindely.
Échindeldach, daß, zsindelyes fedély; zsindelyfedél.
Échindeldeckel, der, zsindelyező.
Échindelnagel, der, zsindelyszeg.
Échinden, z. B. todtes Vieh, a' hőréten lenyúzni, megnyúzni, nyúzni; trop. statt mißhandeln, nyúzni, méltatlannul nyomorgatni.
Échinden, daß, nyúzás, megnyúzás; méltatlan nyomorgatás.
Échinder, der, döignyúzó; nyúzó.
Échinderei, die, döignyúzás; trop. nyomorgatás, kinzás; Unbilligkeit im Handeln, húzásvonás az eladásban.
Échindergrube, die, döignyúzó verem.
Échinderknecht, der, bencze, kutyapeczér.
Échindermäßig, adj., hóhéros; adv. hóhéros módon.
Échinken, der, sódor, disznóláb.
Échinkenbein, daß, sódoreson.
Échirm, der, védelem; gegen die Sonne, napratartó; trop. védelem, oltalom.
Échirmdach, daß, gátor, szín, félszer; bei Belagerungen, védfedél.
Échirmer, der, oltalmazó.
Échirmherr, der, pártfogó.

Échlacht, die, ütközet, csata, hadi verekedés; eine Échlacht zu Lande, szárazföldi ütközet; zu Wasser, tengeri ütközet.
Échlachtbank, die, mészárszék, vágószék.
Échlachtbar, adj., vágnivaló, vágható.
Échlachtbeil, daß, vágóbárd.
Échlachten, leölni, levágni.
Échlachten, daß, levágás.
Échlachtfeld, daß, ütközethely, csatamező v. piac.
Échlachtgebränge, daß, ütközeti tolongás, zürzavar.
Échlachtgesang, der, hadidal, v. ének.
Échlachthaus, daß, vágószin.
Échlachtmesser, daß, vágókés.
Échlachtroß, der, vágómarha, vágótulok.
Échlachtopfer, daß, áldozat, áldozat-ravaló állat; trop. feláldoznivaló, áldozat.
Échlachtordnung, die, ütközetrend, csatarend; die vordere, mittlere, hinterste Échlacht, az első, középső, hátulso csatarend.
Échlachtschwerd, daß, pallos.
Échlachttag, der, vágó nap; ütközet napja.
Échlachtvieh, daß, vágómarha; leöl-nivaló állat.
Échlacke, die, salak, érczsalak.
Échlackig, adj., salakos.
Échläfer, der, alvó, aluvó.
Échläfern, álmos lenni, mich schläfert, igen álmos vagyok v. alhatnám.
Échläfrig, adj., álmos; trop. unthätig, aluszékony, lomha, rest; adv. álmosan; aluszékonyan, lomhán.
Échläufigkeit, die, álmoság; trop. aluszékonyosság, lomhaság, restség.
Échlägel, der, zum Einschlagen, sulyok, kótis; zum Schlagen einer Tenne, eines Aestrichs, csömöszlő sulyok; Hinterkeule, ozobák, czomb.
Échlägelmilch, die, író.
Échlägeln, st. hinken, saántikálni; fehlen, vétetni, hibázni.
Échläger, der, verekedő.
Échlägerer, die, verekedés.
Échlämmen, von Échlamme reinigen, kitisztítani az iszapot belőle, megtisztítani az iszáptól.
Échlängeln, sich, kigyódzani; kigyósan menni, csavarogni; vom Blicke, csavarogva lövelleni.
Échlaf, der, pl. die Échläfe, vakszom, halánték.
Échlaf, der, álm, nyugodalom; im

Schlase, álomban, álmomban, álmodban, álmában; trop. szunnya-dozás.

Schlafbank, die, alvópad.

Schlafbett, das, alvóágy.

Schlafbringend, adj., álomhozó, altató.

Schlafcamerad, der, hálótárs.

Schlafen, aludni; schlafen gehen, lefeküdni; sich schlafen legen, lenyügödni; trop. bei jemanden schlafen, valakinél hálalni; elhálalni valakit; der Fuß schläft ein, a' láb elzsibbad v. megzsibbad; von Pflanzen, álomban lenni.

Schlafen, das, aluvás, alvás, álom.

Schlafgeld, das, háláspénz.

Schlafgemach, das, hálószoza.

Schlafgesell, der, hálótárs.

Schlafhaube, die, hálófőkötő.

Schlafkammer, die, hálókamara.

Schlaflos, adj., álmatlan; adv. álmatlanul.

Schlaflosigkeit, die, álmatlanság.

Schlafmittel, das, altatószer, álomhozó, altató.

Schlafmühe, die, eig. hálósapka v. süveg; uneig. álomzsuzsi.

Schlafpelz, der, hálóköntös; trop. aluszékony, igen álmos.

Schlafrock, der, hálóköntös, hálóköponyeg.

Schlafstätte, die, hálóhely, alvóhely.

Schlafstelle, die, alvóhely.

Schlafsucht, die, álomkórság.

Schlafsuchtig, adj., álomkórságos.

Schlaftrank, der, altatóital, álomhozóital.

Schlaftrunk, der, ivás a' lefekvés előtt; altatóital.

Schlaftrunken, adj., álommal tele, igen álmos.

Schlafzeit, die, alvás ideje.

Schlafzimmer, das, hálószoza.

Schlag, der, pl. die Schläge, vom Blitze, csattanás, pattanás; Schlag auf Schlag, egyik csattanás a' másikat éri; von Vögeln, madár csevegés v. éneklés; a) die Handlung des Schlagens, z. B. der Schlag einer Uhr, óraütés, óra- verés; des Pulses, des Herzens, érve- rés, szívverés, szívdobogas; trop. statt Art, Gattung, nem, fajta; Leute vom gleichen Schläge, egy szörű, vagy egyféle emberek; von gemei- nem Schläge, alacsony sorsú embe- rek; b) vom verb. schlagen, z. B. mit dem Hammer, Stosse, csapás, ütés p. o. kalapáccsal, bottal; einen Schlag geben, ráütni, rácsapni; es

wird Schläge geben, te verést kapsz; trop. statt Unglück, szerencsétlenség, csapás; c) Schlagfluß, gutaütés, der Schlag hat ihn gerührt, a' szél v. a' gutta megütötte; d) was durch Schla- gen hervorabragt wird, a) Gepräge, verés v. ütés jele, jel; diese Zwan- ziger sind von einerlei Schläge, ezek a' húszasok egyenlő neműek; ß) in der Musik der Tact, taktus verés, hangtagverés; 7) im Forstwesen. der Ort, wo Holz geschlagen wird, az er- dőnek az a' része, mellyet levág- nak; Taubenschlag, galambdúc; die Thüre z. B. an der Kutsche, ajtó, p. o. kocsai ajtaja.

Schlagader, die, életér.

Schlagbaum, der, sorompó.

Schlagbar, adj., z. B. ein schlagbarer Baum, levágható fa.

Schlagen, 1) v. n. an etwas, ütödni, valamihez, csapodni; von verschiede- nen schnellen Veränderungen, z. B. sebl schlagen, nem sülni el; aus der Art schlagen, elfajzani, elkorcsosod- ni; knallen, csattanni, becsapni, üt- ni, leütni valahová, mint a' meny- kö; st. singen, von Vögeln, pitypa- latyolni mint a' fürj, hangicsalni, énekelni mint a' filemile; durch Schla- gen andeuten, wie die Uhr, ütni, es hat schon zwölf geschlagen, már elü- tötte a' tizenkettőt; sich heftig bewe- gen, vergödni, verni; das Herz schlägt, a' szív ver, dobog; Wur- zel schlagen, gyökeret verni; 2) v. a. eig. verni, ráverni, valamire; an die Thür schlagen, az ajtót verni; an die Glocke schlagen, harangozni; etwas in Stücke schlagen, valamit darabokra törni, öszvetörni; einen Nagel in die Wand schlagen, a' sze- get béverni a' falba; Aestrich schla- gen, kipallózni a' szobát; Holz schla- gen, az élőfákat kivágni; Münze schlagen, pénzt verni; Gold, Silber schlagen, kilapítani az aranyat, ezüs- töt; eine Brücke schlagen, hidat esi- nálni; ein Lager schlagen, tábort üt- ni, táborba szállani; die Pauken schla- gen, dobolni, dobót verni; den Tact schlagen, taktust, hangmértéket ver- ni; einen Triller schlagen, remegtet- ni a' hangot; Lärm schlagen, lárina- dobót üttetni; 3) in engerer Bedeu- tung, a) eig. ütni, megütni, verni, megverni; b) trop. züchtigen, meg- verni, megfenyíteni, megbüntetni; c) sich schlagen, z. B. mit der Hand,

verekedni, t. i. kézzel, ököllel; mit dem Degen, karddal verekedni, megvívni; d) in die Flucht schlagen, z. B. den Feind, visszaverni, megfutamtatni az ellenséget; e) sich mit eigenen Worten schlagen, magát elfogni; f) trop. sich etwas aus dem Kopfe schlagen, d. i. zu vergessen suchen, kivenni valamit a' fejéből, valamit elfelejteni igyekezni; etwas in den Wind schlagen, fel se venni valamit, nem gondolni valamivel; sein Leben in die Schanze schlagen, életét kockáztatni; die Augen zur Erde schlagen, a' földre vetni, v. szegezni szemeit; die Augen in die Höhe schlagen, felvetni szemeit; sich zum Feinde schlagen, az ellenséghez adni v. csatolni magát; sich ins Mittel schlagen, magát közbevetni; Joll auf etwas schlagen, vámot vetni valamire; das schlägt nicht in mein Fach, nem tartozik az én mesterségemre, v. tudományom hátarába.

Schlagen, daß, z. B. des Blüses, ütés, csapás; Prügel, verés, megverés; Fechten, verekedés, megütközés; des Pulses, érverés; des Herzens, szívverés; der Uhr, óraütés.

Schlagfertig, adj., kész valamire, elv. felkészült.

Schlagfluß, der, szélütés, gutaütés.

Schlaguhr, die, ütőóra.

Schlagwasser, daß, szélütésorvosló víz.

Schlagweise, adj., in den Forsten, irtásonként, szakaszonként.

Schlamm, der, iszap; mit Schlamm überziehen, z. B. Felder, béiszapolni a' földet, iszappal behordani.

Schlammig, adj., iszapos.

Schlange, die, kígyó.

Schlangenart, die, kígyónem.

Schlangenartig, adj., kígyónemű; adv. kígyó módra.

Schlangenbiß, der, kígyóharapás.

Schlangendrüt, die, kígyófajzat.

Schlangenformig, adj., kígyóformájú vagy szabású.

Schlangengift, daß, kígyóméreg.

Schlangenhaar, daß, kígyómódra kunorgó haj.

Schlangenhaut, die, kígyóbőr.

Schlangenkopf, der, kígyófej v. fej.

Schlangenlinie, die, kígyós linea.

Schlangenspritz, die, kígyócsőjű fecskendő.

Schlangenstein, der, kígyókő.

Schlangensich, der, kígyócsípés, kígyómarás.

Schlangenwurzel, die, kígyós gégevirág, kígyós farkasalma.

Schlangenzunge, die, kígyónyelvfü.

Schlank, adj., sudar, sugár, nyúlánk, karcsú; adv. sudaron, karcsún.

Schlankheit, die, sudarság, karcsúság.

Schlapp, adj., megtágult, petyhüdt.

Schlappe, die, vesztesség.

Schlaraffenland, daß, sohonna, sohonnai ország.

Schlarfen, im Sehen, csoszogni.

Schlau, adj., ravasz; adv., ravaszul.

Schlauch, der, tömlő.

Schlaubeit, die, ravasszág.

Schlaupfopf, der, ravasz ember, agg ravasz.

Schlecht, adject. statt einfach, egyszerű, együgyű, p. o. köntös; statt niedrig, gering, z. B. Herkommen, szegény, alacsonyszármazás, schlechtes Gold, alávaló v. nem igazi arany; eine schlechte Mahlzeit, csekély ebéd vagy vacsora; schlechte Besoldung, csekély fizetés; nicht entsprechend, rossz, p. o. portéka, bor, szokás, cselekedet; in moralischer Hinsicht, elromlott, megromlott, rossz; adv. együgyűen; csekély módon; rosszúl.

Schlechterding, adv., egyáltalában; statt durchaus, teljességgel; schlechterding nicht, teljességgel nem.

Schlechtthin, **Schlechtweg**, adv. egyenesen, egyáltalában; statt nicht sonderlich, rosszúl, imígy amúgy.

Schlechtigkeit, die, rosszasság.

Schlehe, die, kökény.

Schleheblüte, die, kökényvirág.

Schlehdorn, der, kökénytővis.

Schlehenbaum, der, kökényfa, kökényszilva cserje.

Schleichen, csúszni, mászkálni; von Menschen, lábújjhegyen menni; davon schleichen, elsuhamni, ellopódzni.

Schleichen, daß, csúszás, mászó menés.

Schleichend, adj., csúszó; csúszó mászó; schleichendes Fieber, lappangó hideglelés; adv., csúszva, lappangva, lassan.

Schleicher, der, alattomos ember, lappangó ravasz.

Schleichhändler, der, loppal kereskedő.

Schleichhandel, der, lopvakereskedés, alattomos kereskedés, tilalmas kereskedés p. o. tiltott portékákkal.

Schleife, die, statt Schlitten, szán, szánka; zum Fangen, tör, hurok; Bandschleife, kötött pántlika, cizfráság.

Schleifen, d. i. einen schleifenden Ton

hervor bringen, meghúzni a' kimondásban, p. o. betűt; Knoten schleifen, a' kótát a' kiverésben egymásba kötni; einen Knoten schleifen, csomót kötni; schleppen, hurrézolni, húzni p. o. a' földön; zerstoren, földig lerontani, p. o. a' várat; schärfen, políren, köszörűlni, megköszörűlni, p. o. kést, kipallérozni, p. o. beretvát; auch trop. kipallérozni valakit; auf dem Eise, csúszkálni a' jégen, kanyargatni, iszánkodni, sikárkózni.

Schleifen, daś, húzás, meghúzás; hurrézolás; lerontás; köszörülés, kiköszörülés, kipallérozás.

Schleifend, adj., húzó, meghúzó; lassú, vontatvaaló; adv. húzva, meghúzva.

Schleifer, der, köszörűs; in der Musik, simító.

Schleifmühle, die, köszörűs malom.

Schleifstein, der, köszörűkő, fenkő.

Schleifungszeichen, daś, in der Musik, simítójege, simításjegye.

Schleifweg, der, titkos ut, tolvajút.

Schleibe, die, fisch, czompó.

Schleim, der, im Körper, nyek, nyál, nyálka, nyálkasság; von Getreidekörnern, mézga, mézgás lév, főttmaglév; Gerstenscheim, aprókása lév.

Schleimartig, adj., nyálkás, enyeges, mézgás.

Schleimdrüse, die, nyekmondola.

Schleimen, Schleim von sich geben, enyekesedni, nyálkásodni, nyálkasságot okozni; vom Schleim befreien, az enyektől, nyálkától megtisztítani, nyálkasságtól tisztítani.

Schleimsfenster, daś, Hornfenster, lantorna, böndőablak.

Schleimbaut, die, nyálkahártya.

Schleimig, adj., nyálkás, enyeges, mézgás.

Schleife, die, Holspan zum Leuchten, guszályfáklya.

Schleifen, z. B. Federn, fosztani, p. o. tollat.

Schlemmen, pressen, tobzódni.

Schlemmer, der, tobzódo.

Schlendern, ballagni, kalandozni.

Schlendrian, der, aggszokás.

Schlendern, kalandozni; szórni, háyni vetni.

Schleppe, die, an den Kleidern der Frauenzimmer, úszóally p. o. a' sejérszemély ruhának úszóallya.

Schleppen, z. B. ein Kleid, úszni, a'

földön úszni v. húzódni; statt ziehen, húzni, húznivonni; mit Gewalt, hurrézolni p. o. a' vesztőhelyre, rabszolgaságra; trop. z. B. viele Personen mit sich schleppen, sok személyt hordozni magával; sich mit etwas schleppen, valamivel bajoskodni v. vesződni.

Schleppen, daś, húzás, húzásvonás, hurrézolás.

Schleppend, adj, trop. lankadt, lassú, schleppender Styl, lankadt írásmód, beszéd.

Schleppenträger, der, úszóruhaally hordó inas.

Schleppenträgerinn, die, úszóruhaally hordó szobaleány.

Schleppkleid, daś, úszóruha vagy köntös.

Schleppnetz, daś, úszó háló.

Schleppseil, Schlepptau, daś, alattság, hajohúzó kötél.

Schleuder, die, parittyá.

Schleudern, parittyázni, hajtani, szórni; eine Lanze schleudern, hajtani a' lándzsát; Blitze schleudern, mennyköveket szórni; mit der Schleuder werfen, parittyázni, parittyával hajigálni; trop. statt nachlässig handeln, elhanyva vetve dolgozni, elhányni vetni a' munkát.

Schleudern, daś, daś Werfen, hajítás, hajigallás, szórás; trop. mit Waaren, a' portéka vesztegetése.

Schleuderstein, der, parittyábavaló kő.

Schleunig, adj., hirtelenaló, gyors; adv. hirtelen, gyorsan.

Schleunigkeit, die, gyorsaság.

Schleuse, die, zsilip, vízrekesz, p. o. a' malomcsatornán.

Schleier, der, statt Hülle, szemfedezőfátyol; patyolat, fátyolpatyolat; Brautschleier, menyasszony langszinű fátyola.

Schleiereule, die, gyöngybagoly.

Schlepern, befedezni p. o. fátyollal.

Schlich, der, heimlicher Gang, titkos út, rejtekes menetel; Kunstgriff, fortély, mesterség; hinter die Schliche kommen, minden fortélyát kitanúlni; alle Schliche wissen, minden zegit zugát tudni valaminek.

Schlicht, adj., statt gerade, egyenes szálú vagy menésű; statt einfach, ungefühlteit, együgyű, egyszerű, nem mesterkelt, mesterkéletlen, természeti.

Schlichten, gerade machen, kiegyengotni, kiegyenesíteni, egyenessé tenni;

- statt ordnen, elrendelni, rendbe szedni, elintézni; statt beilegen, z. B. einen Streit schlichten, a' pert eligazítani, elvégezni.
- Schlichter, der, elvégezője, eligazítója valaminek.
- Schlichterhobel, der, simító gyalú.
- Schliß, der, d. i. dicker Schlämm, sűrű iszap.
- Schließ, der, des Brodes, ragasz, ragaszság, a' sületlen kenyérben.
- Schließen, bújni, bémújni, csúszni, bémászni.
- Schließig, adj., ragaszos, czopákos, p. o. kenyér.
- Schließen, act., d. i. an-, zuschließen, bezárni, p. o. a' kaput; fesseln, varra verni p. o. a' gonosztévőt; zuma- chen, bémúyni p. o. a' szemeit; auch trop. für sterben, bezárni a' szemeit, meghalni; sich schließen, z. B. die Blume schließt sich, a' virág bémönül; die Wunde schließt sich, a' seb bémorrád; trop. einen Kreis schließen, karikába állani; jemand. in seine Arme schließen, valakit karjai közé szorítani; einen Bund schließen, szövetséget kötni; einen Frieden schließen, békességet kötni; eine Ehe schließen, házasságra lépni; eine Rechnung schließen, bérekesztteni a' számadást v. számvetést; endigen, végezni, elvégezni, bezárni; das Jahr schließt sich, végére jár az esztendő; folgern, következtést húzni ki v. itélteni valamiből, okoskodni.
- Schließen, daß, bémönődés, bezáródás; Folgerung, okoskodás, következtetés.
- Schließet, der, bémönő, kulcsár.
- Schließetinn, die, kulcsárné.
- Schließgeld, das, zárás és nyitogatás bére.
- Schließhaken, der, die Krampe, ütköző a' zárban.
- Schließlich, adv., végtére, béméjezőleg, bérekesztésül, végezetre, utóljára.
- Schließung, die, bémönés; öszvefoglalás; békességkötés, elvégzés.
- Schlimm, adj., statiböse, übel, rossz, p. o. ember, idő; statt streng, igen kemény; zornig, haragos; p. o. ember, hamis v. harapós kutya; traurig, elend, z. B. er befindet sich in einer schlimmen Lage, rossz v. szomorú állapotban van; mir ist schlimm, a) rosszul vagyok, v. érzem magam
- mat, b) hányhatnám; adv. rosszul; haragosan.
- Schlimmer, adj., rosszabb; der Schlimm; ste, legrosszabb.
- Schlingbaum, der, szumák, timárfa, eczet szömörce, eczetfa, szömörcefa; ostorménfa, bangita.
- Schlinge, die, tör, huroktör; trop. tör, les; Schlinge stellen, tört vetni; in die Schlinge gerathen, törbe esni; den Kopf aus der Schlinge ziehen, a' törből kimenekedni; statt Hestel, kapocs; am Stride, hurok, hurokkötés.
- Schlingel, der, goromba, durva; gazember.
- Schlingelhaft, adj., goromba, durva; adv. gorombául, durván.
- Schlingen, statt schlucken, nyelni, lenyelni; statt umfassen, körül fogni, rátekergetni, valamire; die Arme um jemandes Nacken schlingen, megölelni valakit; in einander schlingen, öszvefoglalni, öszvevonni.
- Schlippe, die, zug, keskeny sikátor.
- Schlitten, der, szán, szánka.
- Schlittenbahn, die, szánút.
- Schlittensfahrer, der, szánkázó.
- Schlittensfahrt, die, szánkázás.
- Schlittenskufe, die, szántalp.
- Schlittengeug, das, szánszerszám.
- Schlittschuh, der, korcsolya, iszankodó korcsolya.
- Schlittschuhläufer, der, korcsolyázó.
- Schliß, der, hasadék, repedés; einen Schliß machen, meghasítani, bémágní, bémetszeni.
- Schlißen, felhasítani, p. o. a' ló orrát; elrepszteni, elhasítani, elhasogatni, eldarabolni, p. o. a' halat.
- Schlißen, daß, felhasítás, felrepszetés, elhasogatás.
- Schließchen, das, lakatoeska, záracska; kastélyocska, kis vár.
- Schlosse, die, aprójégeső, dara.
- Schlossen, z. B. es schloß, dara vagy jégeső esik.
- Schlosser, der, Schlöszer, lakatos.
- Schlosserarbeit, die, lakatos munka.
- Schlosserhandwerk, das, lakatos mesterség.
- Schloß, das, überh., das, was schließt, zár, lakat p. o. az ajtón; an einer Stätte, puskaszerszám; ein fester Ort, vár; ein herrschaftliches Schloß, kastélyvár; ein königl. Schloß, királyi kastély v. palota; phr. Schlosse in die Luft bauen, arany várakat építeni, arany hegyeket igérni magának.

Schloß Commandant, kastély-, várgond-
viselője.

Schloßfeder, die, a' zár rugója.

Schloßgarten, der, kastély kertje.

Schloßhauptmann, der, várkapitány.

Schloßkirche, die, várbeli templom.

Schloßplatz, der, várpiacz.

Schloßwache, die, várbeli őr v. őrizet.

Schlot, der, Rauchfang, kémény.

Schlotfeger, der, kéményseprő.

Schlotterig, adj, hangend, lefüggő,
lelógó, ronda, adv. rondán.

Schlottermilch, die, alatt tej.

Schlottern, heftig zittern, reszketni;
die Knie schlottern ihm, reszket vagy
remeg a térdje; von Kleidern, le-
lógni, fityegni, függeni, ronda
lenni.

Schlucht, die, völgytorok, nyilas szo-
ros bemenetel két hegy között.

Schluchzen, csuklani; zokogni, t. i. sí-
rás miatt.

Schluchzen, daß, zokogás.

Schluchzend, adj. und adv. zokogó, zo-
kogva.

Schluchzer, der, csuklás.

Schluck, der, nyelés, korty; ein Schluck
Wein, egy korty bor; einen Schluck
thun, egyet kortyantani.

Schlucken, nyelni, inni; lenyelni, p. o.
ételt.

Schlucker, der, nagyehető, evő, ein
armer Schlucker, éhelholt szegény
ember, elődi.

Schluckfieber, Schluchzenfieber, daß,
csuklóhideglelés.

Schlüpfen, csúszni, csusszanni, búj-
ni; durch die Thür, az ajtón be-
csúszni; aus der Hand, sikamlani,
kisikamlani, kicsúszni p. o. a' ke-
zéből.

Schlüpfen, daß, csusszanás.

Schlüpfertig, schlüpfertig, adj., csúszós,
sikos; trop. sikamló; eine schlüpf-
rige Rede, buja, fajtalan beszéd.

Schlüpfertigkeit, die, sikosság; buja,
fajtalan kifejezés.

Schlürfen, hörpölni, szörpölni, szür-
csölni.

Schlürten, daß, hörpölés, hörpölgetés.

Schlüssel, der, kulcs; trop. zár; et-
was unter dem Schlüssel haben, zár
alatt tartani valamit; eine Grenz-
festung, der Schlüssel des Landes, szél-
ső erősség valamely országban;
ország kulcsa; in der Musik, kulcs,
kulcsjel; Erklärung, megfelelés, kul-
csa, magyarázatja valaminek.

Deutsch-ungarisch. Wörterb.

Schlüsselbein, daß, vállpereczsont, váll-
kulcs.

Schlüsselblume, die, tavaszi kankalin,
kásavirág.

Schlüsselbüchse, die, kulcspuska.

Schlüsselchen, daß, kulcsocska, kis
kulcs.

Schlüsselhaken, der, kulcsborog.

Schlüsselloch, daß, kulcslyuk, a' kulcs
lyuka-

Schlüssig, j. B. werden, magában el-
tökélleni v. elvégezni.

Schlummer, der, szűnyadás, szende-
redés.

Schlummern, szűnyadni, szenderedni,
szengeregni.

Schlumpen, lefüggeni.

Schlumper, der, úszó ruha.

Schlumpig, adj., ronda.

Schlund, der, torok, gége, nyelv
torok, nyeldekő; trop. j. B. einer
Höhle, torkolatja, p. o. barlangnak,
barlangszáj; statt Abgrund, mélység.

Schlung, der, nyelés, kortyantás.

Schlupfwespe, die, fürkész, mérgező
bogár.

Schlupfwinkel, der, rejtőhely, buvó-
hely, kuszko.

Schluß, der, pl. die Schlüsse, st. Ende,
j. B. einer Rede, bérekesztés, vé-
gezet, vég; am Schluß des Jahres,
az esztendő végén; eines Briefes,
a' levél végén; einen Schluß machen,
véget vetni; zum Schluß kommen,
végére jutni; im Reiten, j. B. er
hat einen guten Schluß, jól megüli
a' lovat; Entschluß, eltökéllés, vég-
zés; einen Schluß fassen, eltökélleni
magában valamit; Folgeschuß, követ-
keztetés, okoskodás; einen Schluß
machen, okoskodni.

Schlußanmerkung, die, végjegyzés.

Schlußart, die, okoskodás mód.

Schlußrathen, der, szarugerenda.

Schlusserinnerung, die, végső jegyzés.

Schlusssatz, der, in der Rede, bére-
kesztése a' beszédben; in der Musik,
hangesés, kadencia.

Schlusssolge, die, következtetés, követ-
kezés.

Schlussserte, die, okoskodás rendje,
egymásból következés.

Schlüsselpunkt, der, bérekesztő pont.

Schlussspreche, die, okoskodás; bérekesz-
tő beszéd, bérekesztés.

Schlusssatz, der, bérekesztő tétel; bé-
záró tétel.

Schlusstein, der, végzőkő az épületben.

Schlussspruch, der, bérekesztő vers.

Schlufweise, adv., durch Schlüsse, okoskodva; am Ende, bérekesztésül.

Schlufwort, das, bérekesztő szó, utolsó v. végszó.

Schmach, die, gyalázat, szégyen, meg-szégyenítettés; jemand. eine Schmach anthun, nagyon megszégyeníteni valakit, nagy gyalázatot ejteni valakin.

Schmachrede, die, gyalázó beszéd.

Schmachten, Hunger und Durst empfinden, éhség és szomjúság miatt epedni, elepedni; eine Sehnsucht empfinden, epedni, epekedni valamiért, epekedve kívánni.

Schmachtend, adj., epedő, t. i. éhség és szomjúság miatt; Nothleidend, inségben szenvedő vagy epedő.

Schmachvoll, adj., gyalázatos; adv., gyalázatosan.

Schmachhaft, adj., ízes, jó ízű.

Schmachhaftigkeit, die, izesség, jó ízűség.

Schmachtig, adj., karcsú, sugár.

Schmäbbrief, der, mocskolódó írás vagy levél.

Schmähen, mocskolni, gyalázni, kissebbíteni, rágalmazni.

Schmähen, das, mocskolódás, kissebbités, rágalmazás.

Schmäher, der, rágalmazó, mocskolódó.

Schmähsen, mocskolni, kissebbíteni, rágalmazni.

Schmähsen, das, mocskolás, kissebbités.

Schmählern, schmälern, keskenyebbé tenni, szűkíteni; verkleinern, kissebbíteni; jemandes guten Namen schmälern, valakinek jó hírét nevét kissebbíteni.

Schmählern, das, Schmählerung, die, kissebbités, gyalázás.

Schmährede, die, rágalmazó szó; szitkok, mocskolódások.

Schmähschrift, das, rágalmazó írás.

Schmähsucht, die, rágalmazó kórság, rágalmasság.

Schmähsüchtig, adj., rágalmas.

Schmähung, die, rágalmazás.

Schmähwort, das, rágalom, rágalmazó szó, kissebbités.

Schmähschen, das, csókoeska.

Schmäuchen, Rauch hervorbringen, austräuchern, kifüstölni, füst el kihajtani. p. o. a' méhet, a' rókát; statt räuchern, megfüstölni, p. o. húst.

Schmäuschen, das, kis vendégség.

Schmahl, Schmal, adj., schmählig, sugár, karcsú; nicht breit, keskeny p. o. hid, út; trop. karglich, szűk,

p. o. aratás, csekély p. o. fizetés; adv. z. B. schmaler werden, megkeskenyedni; trop. schmaler leben, szűkön élni.

Schmalthier, das, hat hónapot felyül múlt bak szarvas.

Schmalz, das, olvasztott v. kiolvasztott vaj; fett, zsír; schmelnernes Schmalz, dísznő zsír.

Schmalzbirne, die, vajkörtvély.

Schmalzen, zsírozni, megzsírozni, megvajazni.

Schmant, der, téjfel.

Schmaragd, der, smaragd.

Schmarn, der, pruzinka, tésztaétel.

Schmarohen, elődni, elősködni.

Schmarohen, das, előzés, elősködés.

Schmaroher, der, elődi, elősködő, tányérnyaló.

Schmaroherci, die, előzés, elősködés, tányérnyalóság.

Schmaroherisch, adj., elődi; adv. elődve, elődilag.

Schmarre, die, sebhely,

Schmasche, die, Masche, hurok a' kötésen, bokros kötés, másli; kikészített báránybőr.

Schmaß, der, statt Ruß, csók.

Schmaßen, küssen, csókolni; wie ein Schwein, csámcsogni, mint a' malacz.

Schmauch, der, dicker Rauch, vastag füst.

Schmauchen, füstölni; Taback schmauchen, dohányozni.

Schmauchfeuer, das, Feuer ohne Flamme, füstölő tűz.

Schmauß, der, vendégség, vendégeskedés, lakoma, tor.

Schmaußbruder, der, vendégtárs a' vendégségben, lakomatárs.

Schmausen, vendégeskedni.

Schmauser, der, vendégeskedő.

Schmauserci, die, vendégeskedés.

Schmaußgesellschaft, die, vendégeskedő társaság.

Schmecken, kosten, kóstolni, megkóstolni; zu schmecken geben, megkóstoltatni; durch Geschmack erkennen, érezni az ízt, megérezni az ízén; lebhaft empfinden, gyönyörködni valamiben, tetszeni, tetszést találni; durch den Geschmack empfunden werden, ízű lenni, ízeskedni, angenehm, schlecht schmecken, kedves, rossz ízű lenni; nach etwas z. B. nach Pech schmecken, szurok ízű lenni; auch trop. z. B. das schmeckt nach der Schule, iskolát mutat, iskola formája van.

Schmecken, das, ízlés, ízérzés.

- Schmeer, das, háj.
 Schmeerbauch, der, kövér v. pohos has.
 Schmeichelei, die, schmeichelnde Worte, hízeltkedő beszéd, csapodárság; das Schmeicheln, hízeltkedés; ohne Schmeichelei, igazán, hízeltkedés nélkül.
 Schmeichelhaft, adj., hízeltkedő, kedves kecségtető; adv. hízeltkedve, hízeltkedőleg.
 Schmeicheln, hízeltkedni oder st. schmarren, csapodárkodni; sich schmeicheln, kecségtetni magát p. o. reménységgel.
 Schmeicheln, das, hízeltkedés, csapodárság.
 Schmeichelwort, das, csapodárszó.
 Schmeichler, der, hízeltkedő, csapodár.
 Schmeichlerisch, adj., hízeltkedős; adv. hízeltkedve.
 Schmeißen, st. werfen, hajítani, vetni; ganéjlaní.
 Schmeißfliege, die, dongó légy.
 Schmelz, der, érczüveg, üveg máz; trop. von Wiesen, Blumen, fénylő szín, fény p. o. a' virágokon.
 Schmelzbutter, die, olvasztott vaj.
 Schmelzen, neutr. olvadni, el- v. megolvadni; der Schnee, das Eis schmilzt, a' hó, a' jég olvad; trop. s. B. vor Mitleid schmelzen, szánakodásában olvadozni; act. einen festen Körper flüßig machen, olvasztani, elolvasztani, megolvasztani; érczüveggel festeni.
 Schmelzen, das, megolvasztás; megolvasztás.
 Schmelzer, der, olvasztó.
 Schmelzfeuer, das, érczolvasztó tűz.
 Schmelzglas, das, mázüveg.
 Schmelzhütte, die, olvasztóhuta.
 Schmelzkunst, die, olvasztó mesterség.
 Schmelzmalerei, die, mázfestés.
 Schmelzofen, der, olvasztó kemence.
 Schmelztiegel, der, olvasztó tégely.
 Schmelzung, die, olvasztás.
 Schmerz, der, fájdalom, fájás; jem. Schmerz verursachen, fájdalmat okozni valakinek; Schmerz empfinden, fájdalmat érezni den Schmerz mildern, enyhíteni a' fájdalmat.
 Schmerzen, fájdalmat okozni, fájni valakinek; das schmerzt mich, az fáj nekem, az nekem nehezen esik; die Augen schmerzen, a' szemeim fájnak.
 Schmerzfrei, adj., fájdalom nélkül való.
 Schmerzensgeld, das, fájdalom bére.
 Schmerzhaft, Schmerzlich, adj., Schmerz verursachend, fájdalmas, fájós; gyö-
- trelmes, keserves; adv. fájdalmasan, keservesen.
 Schmerzlos, adj., fájdalom nélkül való.
 Schmerzstillend, adj., fájdalom enyhítő.
 Schmetterling, der, pillangó, pilló, lepke.
 Schmettern, heftig schallen, wie s. B. eine Trompete ic. harsogni; od. frohen, durranni, durrogni; st. werfen, hajítani, vetni, csapni p. o. valamit a' földre, csörömpölve levetni.
 Schmettern, das, harsogás, csörömpölés.
 Schmied, der, kovács.
 Schmiede, die, kovácsműhely.
 Schmieden, kovácsolni, kalapálni; trop. jem. in Eisen schmieden, valakit vasra verni; eine Lüge schmieden, hazugságot koholni.
 Schmiedesse, die, koh, kovács kémény.
 Schmiedgesell, der, kovácslegény.
 Schmiedhammer, der, kovácspöröly.
 Schmiedhandwerk, das, kovács mesterség, kovácsság.
 Schmiedkoble, die, kovácsszén.
 Schmiedschladen, die, vassalak.
 Schmiedzange, die, kovács fogó, csipő vas.
 Schmiegen, sich winden, hozzá hajlani valamihez, kanyarodni; trop. sich demüthigen, megalázni magát valaki előtt.
 Schmieße, die, nápicz, éraperje.
 Schmieren, die, írkafirkálás.
 Schmierbuch, das, Schmauerbuch, firkálókönyv.
 Schmieren, kenni p. o. vajat kenyérre, megkenni p. o. kocsit; trop. st. schlecht schreiben, firkálni, mázolni, rosszul írni; jem. die Hände schmieren, megvesztegetni valakit ajándékkal.
 Schmieren, das, kenés, megkenés; trop. mázolás, firkálás; megvesztegetés.
 Schmierer, der, mázó, rossz író.
 Schmiererei, die, mázolás, kenés; firkálás.
 Schmierig, adj., beszmiert, bémázolt, békent; weich, lágy, ragadós, enykes; schmutzig, mocskos, oder fettig, sáros.
 Schmierkäse, der, túrósajt.
 Schminke, die, futó paszuly, olaszbab.
 Schminke, die, ábrázalásték, kendőzöszin, rothe Schminke, pirosító; trop. szín, palást, máz.
 Schminken, bekendőzni, befesteni; sich

- schminken, magát kendőzni v. pirosítani, az orcáját ki- v. befesteni.
 Schminken, daß, orczakendőzés vagy pirosítás.
 Schminnwasser, daß, szépítő víz.
 Schminnwurzel, die, pirosító atraczel.
 Schmiß, der, ütés, csapás; lökés
 Schmiße, die, suhogó, pattantó, sugár, csapó.
 Schmißen, st. schmieren, békenni, megkenni; schlagen, csapni, p. o. az ostorral.
 Schmoßen, duzzogni, feldúzni az orrát; mit jem. schmoßen, d. i. jürnen, valakivel haragban lenni.
 Schmoßen, daß, duzzogás; haragtarlás.
 Schmorbraten, der, sonnyasztott pecsenye.
 Schmoren, z. B. Fleisch, d. i. dampfen, a' maga gőziben senyvesztetni, sonnyasztani, a' maga levében sütni, t. i. húst.
 Schmoren, der, morzsált, pruzinka.
 Schmuß, der, statt Putz, diszesítés, ékesítés; daß, was zur Verschönerung beiträgt, disz, ékesség; Frauenzimmerschmuß, asszonyi ékesség, drágaság; st. Juwelen, gyöngyök, drága kövek.
 Schmußkästchen, daß, drágaságtartó.
 Schmußlos, adj., disztelen, ékességtelen; adv. disztelenül.
 Schmußlosigkeit, die, disztelenség, csínosságatlanság.
 Schmußvoll, adj., diszes, ékes, kicsinositott, felékesített; adv. diszesen, ékesen, kicsinositva.
 Schmücken, ékesíteni, diszesíteni, felékesíteni.
 Schmücken, daß, Schmückung, die, felékesítés.
 Schmuggeln, Waaren einschwärzen, a' tiltott portékákat belopni valahová.
 Schmunzeln, mosolyogni, elmosolyodni.
 Schmuß, der, mocskos, szenny.
 Schmußen, beschmußen, szennyezni, elszennyezni, elmocskolni valamit: schmußig werden, elmocskolódni, elszennyeződni.
 Schmußig, adj., mocskos, szennyes; st. schändlich, rút, ocsmány, piszkos; st. geizig, fukar, fősvény; adv. mocskosan, szennyesen; rútul, ocsmányúl; fősvényen.
 Schmußtittel, der, takaróczim.
 Schnabel, der, pl. die Schnäbel, orr, madárorr.
 Schnabeleisen, daß, hajégető vas.
 Schnabelweide, die, nyaláncság.
 Schnäbeln, sich, csókolódni; mint a' madarak; mit einen Schnabel versehen, orrot csinálni valaminek.
 Schnäbeln, daß, csókolódás.
 Schnäselchen, daß, csatocska.
 Schnapper, der, zum Aderlassen, érvágó vas.
 Schnäppisch, adj, hebehurgya.
 Schnäuzchen, daß, orrocaska, az állatok orra.
 Schnäuzen, die, Nase, kifűjni az orrát; daß Licht oder die Kerze, elvenni a' gyertya hamvát.
 Schnäuzen, daß, orrkifűvás.
 Schnafe, die, eine Art langbeiniger Mücken, szúnyog; Wasserichlange, sejerhasú kigyó, mocsári v. vízi kigyó; Scherzrede, Schnurre, tréfabeszéd, furcsaság.
 Schnafisch, adj., schnurrig, spasshaft, tréfás, mulatságos; adv. tréfásan, mulatságosan.
 Schnalle, die, csat.
 Schnallen, csatolni, bécsatolni.
 Schnallen, daß, bécsatolás.
 Schnalzen, pattanni, csattani, cserdülni; mit den Fingern, fittyet vetni az ujjával, kelttyenteni; mit der Peitsche, az ostorral cserdíteni, durrantani, pattantani.
 Schnapp, schnappé, plöglich, adj. hirtelen.
 Schnapp, der, hozzákapás, einen Schnapp thun, hozzákapni szájával, mint a' kutya.
 Schnappen, d. i. schnell springen, elcsattanni, mint a' zár, puskasárkány, elpattanni; nach etwas schnappen, hozzákapni a' szájával, mint a' kutya; st. schallen, csattanni, pattanni.
 Schnappermaul, daß, csatka.
 Schnappern im Reden, hadarászni, t. i. a' beszédbe; dideregni, a' hideg miatt.
 Schnapphahn, der, zsvány; titkon prédáló, t. i. katona.
 Schnappé, der, z. B. Brantwein, korty, egy korty p. o. pályinka.
 Schnappiack, der, tarisznya.
 Schnarchen, hortyogni.
 Schnarchen, daß, hortyogás.
 Schnarcher, der, hortyogó.
 Schnarre, die, csergetyű, kereplye.
 Schnarren, csörögni, csergő hangot adni; im Reden, peregni, p. o. a' beszédben.
 Schnarr-Ente, die, czörgő récze.

- Schnattern**, von Gänsen, gágogni, mint a' ludak; von Enten, hápogni, mint a' réczék; von Menschen, csacsogni.
- Schnattern**, daß, gágogás; hápogás; csacsogás.
- Schnauben**, schnaufen, szuszogni, fújni az orrával, mint a' lovak; trop. Rache schnauben, haragjában fújni, dúlni fúlni; st. lärmen, lármázni.
- Schnauben**, daß, szuszogás, fúvás; lautes, starkes Schnauben, hortyogás, fúvás (a' lovakról), láрма.
- Schnaubend**, adj., szuszogó, fúvó; lärmend, hortyogó, p. o. ló.
- Schnaufen**, nagyon fújni.
- Schnauzbart**, der, bajusz.
- Schnauze**, die, orr, az állatok orra és szája; was einer Schnauze ähnlich sieht, orr, orrozat, az orra az edénynek.
- Schnecken**, daß, csigácska, kis csiga.
- Schnecke**, die, csiga, ohne Schale, házatlan csiga.
- Schneckenförmig**, adj., csigaforma, csigás, csigasabású; adv. csigásan, csiga formára.
- Schnecken gang**, der, csigamenet, tekerős menetel; trop. lassú menetel, lomha járás; czammogás.
- Schneckenhaus**, daß, csigaház.
- Schneckenlinie**, die, csigalinea, kackaringós linea.
- Schneckenrad**, daß, csigás kerék.
- Schnecken säule**, die, csigás oszlop.
- Schnecken schale**, die, csigateknő, csigahéj.
- Schnecken treppe**, die, csigagrádics, csigalépcső, kerengőgrádics.
- Schnecken weise**, adv., csigamódra.
- Schnee**, der, hó; es fällt Schnee, oder es schnehet, hó esik, havaz; durch den Schnee waten, a' havon keresztül gázolni.
- Schneebahn**, die, szánút, út a' havon keresztül.
- Schneeball**, der, hógulya v. lapta.
- Schneeflocke**, die, hópelyh, hószál.
- Schneegans**, die, örvös lúd.
- Schneegebirge**, daß, havasok, bérczek.
- Schnee gestöber**, daß, fergetek, hóivatar.
- Schneeglöckchen**, daß, Schneeglöckchen, tavaszi tözike.
- Schneeig**, adv. voller Schnee, havas, hóval lepott.
- Schneelawine**, die, hósuvatag, v. omlag.
- Schneeluft**, die, havasi levegő, hólg.
- Schneestürmisch**, adj., fergetekes.
- Schneewasser**, daß, hóviz.
- Schneeweiß**, adj., hófehér, hószínű, fehér mint a' hó.
- Schneewetter**, daß, havazó idő.
- Schneewind**, der, havazó szél.
- Schneewolke**, die, hófelleg v. felhő.
- Schneide**, die, él, ele p. o. a' késnek.
- Schneidebank**, die, vonószék; faragószék, a' bodnároknál.
- Schneidebret**, daß, vágódeszka.
- Schneideeisen**, daß, metszővas.
- Schneiden**, vágni, metszeni, p. o. kés-sel, elvágni, elmetszeni; Fleisch schneiden, húst vágni v. aprítani; Getreide schneiden, gabonát aratni; Futter schneiden, marhának való takarmányt vágni; Feder schneiden, pennát csinálni; durch Schneiden bearbeiten, z. B. einen Bruch schneiden, kivágni a' sérülést; Edelgesteine schneiden, drágaköveket kimetszeni; statt castriren, herélni, kiherélni; trop. Pfeifen schneiden, a' maga hasznát nézni valamiben; Geld schneiden, d. i. auf eine unerlaubte Art gewinnen, pénzt kuporni v. tilalmas úton, módon nyerni; einen Ball (im Billardspiel) schneiden, oldalról csapni vagy érni a' billiardgolyóbist; sich schneiden, megvágni magát p. o. késsel; st. beschneiden, megmetszeni, metszeni, p. o. a' szőlőt.
- Schneiden**, daß, z. B. im Unterleibe, hascsikarás; daß Zerschneiden, vágás, elvágás, elvagdálás; Abschneiden, metszés, elnyesés, megnyesés; vom Getreide, aratás; mit dem Grabstichel, metszés, rézmetszés.
- Schneidend**, adj., metsző, éles; trop. eine schneidende Kälte, éles, csipős, maró hideg; ein schneidender Wind, éles hideg szél; von der Stimme, éles hang; von Worten, szúrós v. sértő beszéd.
- Schneider**, der, Kleidermacher, szabó, szabómester; der schneidet, metsző, vágó, in Compos. z. B. Brettschneider, deszkametsző; Futterschneider, szecskametsző.
- Schneiderbursche**, der, szabóinas.
- Schneidergesell**, der, szabólegény.
- Schneiderhandwerk**, daß, die Schneiderei, szabóság, szabómesterség.
- Schneidern**, szabóskodni, varrni.
- Schneiderscheere**, die, szabóolló.
- Schneiderzunft**, die, szabócéh.
- Schneidmesser**, daß, vonókés.
- Schneidmühle**, die, deszkametsző, fűrészmalom.
- Schneidzahn**, der, harapófog, metszőfog.

Schnell, adj., plöschlich, gyors, hamar, hirtelenvaló p. o. elhatározás; stott geschwind, sebes, p. o. járás, hirtelenvaló visszatérés, gyors p. o. ló; adv. hirtelen, hamar, sebesen, gyorsan.

Schnelle, die, gyorsaság.

Schnellen, sich schnell bewegen, pattanni, ugrani, csapódni; in die Höhe schnellen, felpattani; zurückschnellen, visszapattanni; einen schnellen Stoß geben, csaptatni, pattantani; trop. beivortbeilen, valakit meghúzni, valakin pénzt csikarni.

Schneller, der. fricska; einen Schneller geben, selfricskázni; an Flinten, rántó, billentő, csattantó a' puslán, mellynek megrántásával a' puská elszűl; in der Mus. sebeske.

Schnellsüßig, adj., gyorslábú, sebesjáró.

Schnellsüßigkeit, die, gyorslábúság.

Schnellsalgen, der, karós akasztófa.

Schnelligkeit, die, gyorsaság, sebesesség.

Schnellkraft, die, rugóerő.

Schnellflugel, die, Schnellflugelchen, das, játszó golyóbis.

Schnellsegler, der, sebeshajó, sajka.

Schnellwage, die, körtvélyfont, csapófont.

Schnepfe, die, snes.

Schneppe, die, d. i. Schnauze, j. B. am Leuchter, gyertyabél, mécsbél; an der Haube, bodor, fodor; a' fejkötön.

Schneven, j. B. es schneyet, esik a' hó, havaz; es fängt an zu schneven, szalingozik a' hó.

Schniden, rázódni, rázkódni.

Schnidschnad, der, játék, tréfa; Eschwäß, bolondság, tréfaság.

Schnippchen, das, fitty; ein Schnippchen schlagen, fittyet vetni vagy hányni.

Schnippisch, adj., orrhintorgató, hebeburgya; schnippisch antworten, balgatagúl felelni.

Schnitt, der, das Schneiden, metszés, vágás, elmetszés, elvágás; st. Mäßen, aratás; an Kleidern, szabás, a' ruha szabása és metszése; st. Einschnitt, bémetszés; ein abgeschnittenes Stück Brod, Fleisch egy szelet kenyér, hús, és; von Büchern, j. B. ein Buch mit vergoldetem Schnitt, aranyozott szélű v. metszésű könyv; ein unerlaubter Gewinn, j. B. einen Schnitt machen, nyerni; sich auf den Schnitt verstehen, tudni a' nyereséghez.

Schnittchen, das, kis szelet, darabocská.

Schnitte, die, szelet, darab.

Schnittler, der, arató.

Schnittlerlohn, der, aratóbér, az arató bére.

Schnittstobel, der, könyvkötőgyalu, könyvszélmetező.

Schnittholz, das, faradék, forgács, metszett galy.

Schnittstoch, der, metélő csirakáposzta.

Schnittlauch, der, metélő hagyma.

Schnittling, der, metélő hagyma; met-szett ág v. galy.

Schnittmesser, das, vonókés, a' bodnároknál; metszőkés, a' vinczellérek-nél.

Schnitt, der, metszés, szelet.

Schnittbank, die, vono- v. faragószék.

Schnittchen, das, szeletecske.

Schnitteln, faragni, faracskálni.

Schnitten, faragni, kifaragni.

Schnittger, der, faragó, faragókés; st. Fehler, besonders in der Sprache, botlás, nyelvben tett hiba.

Schnittkunst, die, faragás mestersége.

Schnittmesser, das, faragókés.

Schnittwerk, das, faragott munka.

Schnöde, adj., gering, verächtlich, alá-való, haszontalan, rossz; übermüthig, dölös, p. o. selet; kevély; adv. alávaló módon; kevélyen, dölösön.

Schnörkel, der, (Bauk.), czifrázat az építő mesterségben; kacskaringóság.

Schnürband, das, fűző, fűzősinór v. madzag.

Schnürbrust, die, Schnürleib, der, váll, asszonyi váll v. derékra való.

Schnürchen, das, fűzőcske, sinórocska.

Schnüren, megsinórozni, sinórt varrni reá; st. anbinden, megkötni; st. zubinden, bekötni, bekötözni p. o. a' podgyászát; sich schnüren, magát befűzni; st. betrogen, megcsalni, mint a' korcsmáros.

Schnürloch, das, fűzőlyuk.

Schnürnadel, die, fűzőtő.

Schnürriemen, der, fűzőszij.

Schnupfen, j. B. Tabak, tobákolni, tobákot szívni.

Schnupfen, das, tobákolás.

Schnupfen, der, nátha; den Schnupfen bekommen, megnáthásodni; den Schnupfen haben, náthás lenni.

Schnupfer, der, tobákos.

Schnupfig, adj., náthás.

Schnupftabak, der, tobák, burnót, portobák.
 Schnupftabaksdose, die, pikszis, herbencze.
 Schnupftuch, das, zsebkeszkenő, zsebkendő, orrfúvó keszkenő.
 Schnupftüchlehen, das, zsebkendőcske.
 Schnuppe, die, gyertyahamva.
 Schnur, die, sinór; eine Schnur Perlen, egy sor v. fűzér gyöngy; st. Nichtschnur, sinórmérték, régula; nach der Schnur, d. i. genau, szorosan, pontosan.
 Schnur, die, st. Schwiegertochter, meny.
 Schnurgerade, adj., egyenes mint a' sinór; adv. egyenesen.
 Schnurrbart, der, bajusz.
 Schnurre, die, z. B. der Nachtwächter, kelepceze, kelepelő, zúgatyú, csergetyű; st. Poße, furcsaság, mulattató, tréfabeszéd, nevetség.
 Schnurren, kelepelni, kelepcelni; st. brummen, morgani, morogni.
 Schnurrig, adj., nevetséges, furcsa.
 Schnurstrack, adv., egyenesen.
 Schob, der, kéve, p. o. szalma v. zsupp.
 Schober, der, d. i. Haufen, rakás; von Heu, Holz, kazal, kalangya, p. o. széna, farakás.
 Schobern, kazalba rakni.
 Schock, der, hatvan szám v. darab.
 Schöfer, der, ein scherhafter Mensch, tréfás ember, enyelgő.
 Schöferci, die, tréfálódás, enyelgés, tréfa.
 Schöferhaft, adj, furcsa, tréfás; mulattató, enyelgő; adv. tréfásan, enyelegve.
 Schöferinn, die, enyelgő asszony v. leány.
 Schöfern, enyelegni, tréfálni.
 Schöfern, das, enyelgés, tréfálkodás.
 Schön, adj., szép, ékes; von Natur, schönheiten, kellemetes; eine schöne Musik, kellemetes, gyönyörűséges v. szép muzsika; eine schöne Stimme, kellemetes v. szép hang vagy szó; ein schöner Wetter, szép idő; st. vortrefflich, csinos, jeles p. o. tett; ein schöner Gedanke, szép gondolat; ein schöner Geist, szép eszű ember; schöne Künste und Wissenschaften, szép mesterségek v. tudományok; trop. z. B. eine schöne Summ; Geld, szép v. nagy summa pénz; eine schöne Gelegenheit, igen jó alkalmatosság; ironisch, z. B. eine schöne Weisheit, no-

ugyan szép bölcsesség, d. i. ein schöner Dank, szép köszönet, mondhatom! — adv. z. B. schön stehen, szépen állani v. illeni; das Klingt schön, szépen v. kellemetesen hangzik; trop. schön mit jemanden thun, szépen, bánni valakivel.
 Schöndruck, der, a' nyomtatott ív jobb v. első fele.
 Schöne, die, asszony, leány, szerető, szépa valakinek; st. Schönheit, szépség.
 Schönfärber, der, szépfestő.
 Schöngesühl, das, szépézés.
 Schöngest, der, szépelméjű ember.
 Schönheit, die, szépség, szép forma, szép ábrázat; Vortrefflichkeit, jeleség; von Frauenzimmern, szépség, szép személy.
 Schönheitmittel, das, szépítő eszköz.
 Schönschreiben, das, szépírás, szépírás mestersége.
 Schönschreiber, der, szépíró.
 Schöpfbrunnen, der, kút, merítő; kút, merőkút.
 Schöpfimer, der, merőveder.
 Schöpfen, meríteni, p. o. a' forrásból; st. einziehen, z. B. Athem schöpfen, lehelletet venni, lehelleni; daher: trop. Luft schöpfen, magát felvidámitni; Muth schöpfen, neki bátorodni; Hoffnung schöpfen, reménységnek támadni; Verdacht schöpfen, gyanakodni kezdeni; neutr. bévenni, bészívni magába, p. o. vizet; der Hopsen schöpft, d. i. blühet, a' komló virágzik.
 Schöpfer, der, ein Schöpfgefäß, merő v. merítő edény; ein Schöpfender, merítő, a' ki merít; Hervorbringer, alkotó, teremő; der Schöpfer der Welt, a' világ teremője v. alkotója.
 Schöpferinn, die, alkotó, szerző, t. i. asszony.
 Schöpferisch, adj., teremő, teremő; adv. teremőleg.
 Schöpfgelte, die, merő veder.
 Schöpffanne, die, merítő veder.
 Schöpfmaschine, die, merőmiv.
 Schöpfrad, das, merő kerék, vízmerő kerék.
 Schöpfung, die, das Schöpfen, merés, merítés; Erschaffung, teremés, alkotás; das Erschaffene, teremtmény, a' világ.
 Schöpfungstag, der, teremés napja.
 Schöpfungswerk, das, vízmerőmiv.
 Schöppe, der, tanácsbeli ember a' salukon.

Эшöpf der, örü, ürü, berbecs.
 Эшöpfenbraten, der, gebraten, örüsült;
 ungebraten, örüpecsenyo.
 Эшöpfenfleisch, daß, örühús, berbecs-
 hús.
 Эшöpfenfell, daß, berbecsbőr.
 Эшöpfenfeule, die, berbecsczomb, örü-
 czobák.
 Эшöpfchen, daß, am Fenster, ablakfiók.
 Эшöffter, der, adószedő.
 Эшöffling, der, fiatal ág, hajtás.
 Эшöffchen, daß, hüvelyöcske, tokocska.
 Эшöfel, der, alávaló portéka.
 Эшöfelig, adj, alávaló, hitvány.
 Эшölar, der, tanítvány.
 Эшölastisch, adj., óskolai, iskolai; adv.
 iskolai módon.
 Эшölle, die, z. B. Erdschölle, rög, gö-
 röngy; Eischölle, jégdarab, jégtab-
 la; ein Fisch, félszegúszó.
 Эшон, adv., bereits, már; schon da-
 mal, már akkor; schon längst, már
 régen; obnedieß, a' nélkül is, úgyis;
 gewiß, majd; er wird schon kommen,
 majd eljön ő; doch, mégis; ob schon,
 jóllehet, ámbar; bejahend, z. B. es
 ist schon gut, no hiszen jól van.
 Эшönen, kémélni, megkémélni.
 Эшönen, daß, kémelés.
 Эшönend, adj., kémelő, mérséklő,
 kedvező; adv. mérsékelve.
 Эшонер, der, kémelő, kedvező; ein
 Эшiff, lapos kis hajó.
 Эшönung, die, kémelés; mit Эшönung,
 kémelve.
 Эшооß, der, (Эшооß), kebel, öl; im
 Эшооße der Mutter sitzen, az annya-
 nak az ölében ülni; die Hände in
 den Эшооß legen, kezeit a' kebelébe
 dugni, semmit se csinálni.
 Эшооßhund, der, öleb, ölbeli kutya.
 Эшооßjünger, der, legkedvesebb tanít-
 vány.
 Эшооßkind, daß, legkedvesebb gyer-
 mek, az atya v. anya kedveltje.
 Эшöpf, der, Büschel, z. B. für Haare,
 p. o. haj; von Thieren, üstök; beim
 Vogel, búb; beim Menschen, üstök;
 als weiblicher Kopfschmuck oder Haube,
 konty.
 Эшoppen, der, szín, felszer; ein Maas
 flüssiger Körper, hígmerő mérték,
 kanta.
 Эшorff, der, Grind, var, sebvar.
 Эшorfig, adv., varas, koszos.
 Эшornsteinfeger, der, kéményseprő.
 Эшornstein, Эшornstein, der, kémény.
 Эшossen, in die Höhe wachsen, felnöni;
 wehren bekommen, fejét hányni, mint

a' gabona; Halme bekommen, szárba
 indulni, mint a' gabona.
 Эшоте, die, hüvely, tok.
 Эшотenerbse, die, fejtett zöldborsó;
 unausgemacht, hüvelyes zöldborsó.
 Эшотenflee, der, bábó, kerep.
 Эшräge, adj., félszeges, félszakos, csa-
 pinós; kajács, ferde; adv. félre,
 félszegesen, ferdén, csapinósan.
 Эшräge, die, Эшrähgheit, félszégesség,
 félszakasság, csapinósság, ferdeség.
 Эшränkchen, daß, kis almáriom.
 Эшränken, keresztben tenni p. o. lá-
 bait; st. winden, schlingen, öszvete-
 kergetni, öszvetekerni.
 Эшragen, der, ein Holzmaas von 3 Klastern,
 három öl fa; saraglya.
 Эшramme, die, repedés.
 Эшrank, der, pl. die Эшränke, almá-
 riom, szekrény.
 Эшranken, die, Vermachung, korlát,
 sorompó, rekesz; die Эшranken im
 Circo, futtató hely határa; trop.
 Grenzen, határ; in den Эшranken
 bleiben, mérsékelni magát.
 Эшrankenbaum, der, sorompófa.
 Эшrankenloß, adj., határtalan, határ-
 nélkülváló; adv. határnélkül.
 Эшraube, die, csavar, sróf; st. Wirbel, z. B.
 an Saiten-Instrumenten, húrtekerő;
 trop. z. B. auf Эшrauben stehen, bi-
 zonytalanságban lenni.
 Эшrauben, srófolni, csavarolni; csa-
 varni, tekerni.
 Эшrauben, daß, srófolás, csavarás,
 tekerés; trop. megcsalás; kicsúfo-
 lás.
 Эшraubengang, der, csigatekervény.
 Эшraubelinie, die, csigás línea, kacs-
 karingó.
 Эшraubenmutter, die, anyasróf.
 Эшraubenschnecke, die, szárnyas csiga.
 Эшraubstock, der, srófos harapófogó.
 Эшred, der, hasadék; Эшred bekom-
 men, elhasadni; der Эшreden, ijje-
 dés.
 Эшredbar, adj., rettentő, irtóztató;
 adv. rettentőleg, rettenetesen.
 Эшredbild, daß, ijjesztő, ijjesztő kép.
 Эшreden, ijjeszteti, megijjeszteti.
 Эшreden, der, ijjedés, megijjedés, fé-
 lelem; jemanden Эшreden einjagen,
 valakit megijjeszteti.
 Эшredhaft, adj., ijjedős, félénk; ijjesz-
 tő, rettenetes.
 Эшredlich, adj., rettenetes, rettentő;
 iszonyú, iszonyú nagy; adv. rette-
 netesen, rettentő módon; iszonyú-
 an.

Schrecklichkeit, die, rettenetesség, iszonyúság.

Schreckmittel, das, ijesztő eszköz.

Schreckpulver, das, ijedtség oltó por.

Schreckschuß, der, ijesztő lövés.

Schreckstein, der, malakító.

Schreckung, die, ijesztés.

Schreckwort, das, ijesztő szó.

Schreibart, die, írásmód.

Schreibebuch, das, írókönyv.

Schreibefeder, die, író toll, penna.

Schreibefehler, der, írásbeli hiba.

Schreibegebühren, die, írás díja, írásbér.

Schreibekalender, der, író v. jegyző kalendáriom.

Schreibekunst, die, írás mestersége.

Schreibemeister, der, írómester.

Schreiben, üverb. írni; eine gute, schlechte Hand schreiben, szépen, rosszul v. rútúl írni; schriftlich aufsetzen, felírni, írásba feltenni, írásba tenni v. foglalni valamit; durch Schreiben melden, megírni valakinek valamit; etwas auf jemand. Rechnung schreiben, d. i. a) als dessen Schuld, valaki rovására beírni valamit; b) als ihm schuldig, valaki számára beírni valamit; trop. sich schreiben, íródni; z. B. wo schreibt sich die Nachricht her? eig. honnan írják ezt a' tudósítást? uneig. ki írja ezt a' tudósítást? wie schreibt er sich? hogy írja a' nevét?

Schreiben, das, írás; st. Brief, levél.

Schreiber, der, író; íródeák.

Schreiberdienst, der, íródeákság, írótisztaság.

Schreiberei, die, írás, írások.

Schreiberlohn, der, írásbér, írásdíja.

Schreibeskrank, der, íróalmaríom.

Schreibesucht, die, írás kórsága.

Schreibzeug, das, író eszköz.

Schrein, der, almáriom.

Schreiner, der, asztalos.

Schreiten, lépni, hágni; fortischreiten, tovább menni; zu etwas schreiten, valamihez kezdeni, hozzáfogni; zu Werke schreiten, munkához kezdeni; trop. z. B. zu einer ehelichen Verbindung schreiten, megházasodni, házasságra lépni.

Schreiten, das, lépés, menés.

Schrey, der, kiáltás; einen Schrei thun, kiáltani.

Schreien, kiáltani, kiabálni; gräßlich schreien, iszonyú módon lármázni, kiabálni; st. schreitend rufen, kiáltani, kiáltva hívni; laut meinen, nagyon sirni, mint a' gyermekek.

Schreien, das, kiáltás, kiabálás; sirás.

Schreier, Schreyhaß, der, kiáltó, kiabáló; trop. von schlechten Advocaten, szájjal ügyész.

Schreierisch, adj., lármás, kiabáló; adv. lármázva.

Schrift, die, írás; schöne, gute Schrift, szép, jó írás; bei Buchdruckern, betük; schöne, gute Schrift, szép, helyes betük; Handschrift, kézírás, kézirat; Buch, könyv, munka; die heilige Schrift, a' szentírás.

Schriftausleger, írásmagyarázó, írástudó.

Schriftauslegung, die, írásmagyarázat.

Schriftchen, das, írásocská, könyvecské.

Schriftform, die, betűforma.

Schriftforscher, der, írásvizsgáló.

Schriftgelehrter, der, szentírásmagyarázó

Schriftgelehrer, der, betűöntő.

Schriftgießerei, die, betűöntő műhely.

Schriftlich, adj., írt, írásbeli, írvalevő; adv. írva, írásban.

Schriftmäßig, adj., szentírással megegyező; adv. a' szentírással megegyezve.

Schriftseher, der, betűszedő.

Schriftsteller, der, szerző, író, könyv-író; classische Schriftsteller, remek írók, legjobb írók.

Schriftstellerei, die, könyvírás v. szerzés.

Schriftstellerisch, adj., könyvszerzői.

Schriftverdreher, der, szentírás félremagyarázó.

Schriftverdreher, die, a' szentírás félremagyarázása.

Schritt, der, lépés; große Schritte machen, nagyokat lépni; kleine Schritte machen, aprókat lépni; trop. mit jemanden gleichen Schritt halten, felérni valakivel; einen gefährlichen Schritt thun, veszedelmes lépést tenni; Schritt für Schritt, lépést, léptetve, lassan, lépésenként; als Längenmaaß, lépés, lépésnyi hosszúság v. messzeség, hosszúság mérték; tausend Schritte weit, ezer lépésnyire; der schrittmäßige Gang eines Pferdes, léptetés, lépési való menés, p. o. lóval; das Pferd geht einen guten Schritt, ez a' ló jó lépő; einen Schritt reiten, léptetni, lépést lovagolni.

Schrittchen, das, lépéscske, kis lépés.

Schrittschub, Schlittschub, der, korcsolya.

Schröpfseifen, das, köppölyöző vas.

Schröpfen, köppölyözni; trop. st. beté-
gen, valakitől pénzt csikarni.
Schröpfen, daß, köppölyözés.
Schröpfkopf, der, köppöly.
Schröpfschnepper, der, sebesítő vas, a'
köppölyözés előtt, köppölyöző vas.
Schröter, der, der etwas fortwältzt, kor-
csolyás; daher: Wein-, Bierschröter,
bor-, sorkorcsolyás; ein Käfer, szar-
vas bogár.
Schroff, adj., rauch, darabos, durva;
steil, meredek; adv. durván, mere-
deken.
Schroffheit, die, darabosság, meredek-
ség.
Schrot, der, st. Stück, z. B. Fleisch, da-
rab, p. o. hús; st. Gewicht, nyoma-
ték, pénzmérték; Abgänge vom Sä-
gen etc., hulladék, forgács; pl. Schro-
te zum schießen, serét; grob gemahltes
Getreide zum Viehfutter, dara, da-
rált élet.
Schrotbeutel, der, serét tartó zacskó.
Schroten, d. i. nagen, rágni, elrágni;
gröblich zermalmen, megdarálni, da-
rálni p. o. életet; in Bergwerken,
érczbányában ásni az érczet; zer-
theilen, eldarabolni a' nagy és ke-
mény testet; fortwältzen, z. B. Kä-
fer, eltolni, elhempelygetni, elhe-
nyergetni, p. o. hordókat.
Schrothammer, der, bányászkalapács.
Schrotkorn, daß, darált rozs.
Schrotleiter, die, korcsolya.
Schrotmehl, daß, darált liszt.
Schrotmeißel, der, véső vas.
Schrotmühle, die, daráló malom.
Schrotfäße, die, öreg sűrész.
Schrotmurm, der, lóbogár.
Schrotzeug, daß, elvágó eszközök.
Schrumpfen, összveszugorodni.
Schrumpfig, adj., zsuporodott, ráncos.
Schrunde, die, d. i. Riß, Spalte, hasa-
dék, repedés.
Schub, der, daß Schieben, der Stoß, to-
lás, taszítás; von Regeln, z. B. einen
Schub thun, hajítani t. i. kuglit; ein
Schub Regel, d. i. daß Regelspiel, te-
kezés, kuglizás, oder auch die sämt-
lichen Regel, egy játékravaló teke v.
kugli; auf einen Schub, d. i. a) auf
einmal, egyszerre, egy hajításra;
b) schnell, hirtelen; c) auf kurze Zeit,
rövid időre; trop. Fortschaffung, bes.
des liederlichen Gesindels, elhordás,
elvitetés.
Schubbett, daß, toló ágy.
Schubfenster, daß, tolható v. fiókos ab-
lak, ablakfiók.

Schubkarren, der, talicska, targoncza.
Schubkarrener, der, talicskás, targon-
czás.
Schubkasten, Schubladen, der, kihúzó
fiók v. almáriom.
Schubloch, daß, a' kenyérsütő kemen-
cze szája.
Schuback, der, zseb.
Schubut, der, füles bagoly.
Schuckeln, hirintőzni.
Schüchtern, adj., ängstlich, félénk, bá-
tortalan; adv. félve, bátortalanul.
Schüchternheit, die, félénkség, bátor-
talanság.
Schüler, der, tanítvány, tanuló; jeder
Anfänger, kezdő, tanuló inas.
Schülerhaft, adj., tanítványhoz illő;
adv. úgy mint valamely tanuló.
Schülerinn, die, tanítvány t. i. leány,
asszony.
Schüren, szítani, p. o. tüzet.
Schürfen, st. rízen, megkarmolni, el-
hasítani; st. öffnen, megnyitni, nyi-
lást vágni.
Schürzband, daß, köténykötő.
Schürze, die, kötény, kötő, előkötő.
Schürzen, st. knüpfen, gombolni; st.
gürten, övedzeni, felövedzeni.
Schürzung, die, feltűrődzés.
Schüffel, die, tál.
Schüffeln, daß, tálocska, tálacska,
kis tál.
Schüttboden, der, szuszékpadrás, gabo-
na tartó padrás.
Schütte, die, z. B. Stroh, csomó, kéve
p. o. szalma.
Schütteln, rázni, felrázni; den Kopf
schütteln, a) csóválni a' fejét, b) ráz-
ni a' fejét, nemet, inteni a' fejével;
sich schütteln, megrázkódni; einen
Baum schütteln, megrázni a' fát.
Schütteln, daß, rázás, megrázás.
Schütten, z. B. in oder aus einem Ge-
fäße, tölteni, önteni, p. o. valami
edénybe vagy ki az edényből; daß
Korn aus dem Sacke schütten, kitöl-
teni a' zsákból a' rozsot; Del ins
Feuer schütten, olajat önteni a' tűzre;
sich schütten, d. i. gerinnen, megalud-
ni, mint a' tej; st. ergiebig seyn, sza-
pora lenni, bőven fizetni; daß Ge-
treide schüttet dieses Jahr reichlich,
az idén a' gabona igen jól fizet; st.
gebären, von einigen Thieren, köl-
kezni, fiadzani.
Schütter, adj., nicht dicht, ritka, nem
sűrű, nem tömött p. o. vázon.
Schütteln, rázódni, rengeni, megrá-
zódni; rázni, megrendíteni.

Schüttlung, die, rázás.

Schüttung, die, töltés, öntés.

Schütze, der, a) bei den Alten, nyilas; bei den Neuern, lövő, puskás, vadász; ein Gestirn, nyilas csillagzat; bei Webern, (gemein. die Schütze), vetelő.

Schützen, v. i. das Wasser hemmen, a' vizet elfogni; ein Uebel abhalten, oltalmazni, védni, védelmezni, megőjni.

Schützen, das, die Schützung, v. i. Hemmung, elfogása, p. o. a' viznek; védelmezés, oltalmazás.

Schützenkunst, die, lövés mestersége.

Schützling, der, védett.

Schust, der, álnok, gonosz ember, gazember.

Schuh, der, eine Fußbedeckung, saru, lábbeli, czipő, czipellő; die Schube jemanden ausziehen, lehúzni a' más czipőjét, sich, levetni a' czipőjét v. saruját; ein Längenmaß, (Fuß), láb, lábnyom.

Schuhahle, die, vargaár.

Schubband, das, czipőkötő.

Schubbank, die, vargaműhely.

Schuhbürste, die, sarukefe, csizmakefe.

Schubdraht, der, vargasonal.

Schuhfeger, der, kapcza.

Schuhflicker, der, foltozó varga.

Schuhfnecht, der, vargainas.

Schuhleisten, der, kapta.

Schuhmacher, der, varga, német varga.

Schuhmachergesell, der, vargalegény.

Schuhmacherhandwerk, das, vargaság, vargamesterség; die Innung, vargacéh.

Schuhnagel, der, czipőszeg.

Schuhpsrieme, die, vargaár.

Schuhpußer, der, sarutisztító.

Schubriemen, der, sarufűző szij.

Schuhschnalle, die, czipőcsát.

Schuhschwärze, die, sarufeketítő.

Schuhsohle, die, sarutalp, czipőtalp.

Schuhwachs, das, Schuhwichse, die, sarufeketítő, csizmafeketítő.

Schulamt, das, iskolai hivatal, tanító hivatal; Verwaltung der Schuleinkünfte, az iskolai jövedelmekre ügyelő tisztség.

Schulanstalt, die, iskolai v. tanítói intézet.

Schularbeit, die, iskolai munka.

Schulaufscher, der, felvigyázó az iskolára.

Schulaufsicht, die, iskoláraügyelés.

Schulbericht, der, iskolai dolgokról való hivatalos jelentés.

Schulbuch, das, iskolai könyv.

Schulcamerad, der, tanuló társ.

Schulcameradschaft, die, együtt tanulók.

Schulcurs, der, iskolai pálya.

Schuld, die, st. Fehler, Verbrechen, hiba, véték, bűn; in Schuld seyn, vétkes lenni; st. Strafe, véteksúly, büntetésbér; der Sünde Schuld tragen, a' véték súlyát vagy a' bűnnek büntetését hordozni; st. Ursache, ok, akadály; z. B. was ist die Schuld daran? mi az oka? mi okozta? — st. Verbindlichkeit, kötelesség, z. B. der Natur die Schuld bezahlen, megadni a' természetnek a' magáét vagy a' mivel tartozunk, teljesíteni természeti kötelességét; eine Geldsumme, die man zu bezahlen verpflichtet ist, adósság, tartozó summa pénz; Schulden machen adósságot csinálni; sich über die Ohren in Schulden stecken, fölig adós lenni; sich von Schulden losmachen, kiverelkedni, kiszabadulni az adósságból; Schuldenhalber, wegen Schulden, adósság miatt, adósságért.

Schuldbrief, der, kötelezőírás, adósságlevél.

Schuldbuch, das, adósság jegyző könyv.

Schuldbürge, der, közös az adósságért.

Schuldeinforderung, die, adósság békívánása, adósságkérés.

Schuldenfrei, adj., adósságtól ment, nem adós.

Schuldenlast, die, sok adósság.

Schuldforderung, die, adósság.

Schuldfrei, adj., unschuldig, ártatlan; ohne Schulden, adósságtól ment.

Schuldig, adj., der etwas begangen hat, bűnös, vétkes, hibás; der etwas zu leiden verbunden ist, z. B. des Todes schuldig seyn, halálos bűnben lenni; aus Pflicht zu etwas verbunden, köteles tartozó; Dank jemanden schuldig seyn, köszönettel tartozni valakinek; verpflichtet, z. B. zu bezahlen, adós, pénzrel tartozó.

Schuldigen, st. beschuldigen, vádolni valakit valamivel.

Schuldiger, der, adós.

Schuldigkeit, die, v. i. pflichtmäßige Verbindlichkeit, köteleztetés, tartozó kötelesség; ich halte es für meine Schuldigkeit, kötelességemnek tartom v. esmerem; Pflicht, kötelesség, a' mivel valaki tartozik.

- Schuldfolge**, die, adósságbeli panasztétel v. perbeidezés.
- Schuldlos**, adj., ártatlan büntelen.
- Schuldlosigkeit**, die, ártatlanság.
- Schuldner**, der, adós.
- Schuldnerinn**, die, adós t. i. asszony személy.
- Schuldopfer**, das, engeztelő áldozat.
- Schuldpost**, die, adósság, az adósság summája.
- Schuldregister**, das, adósságok lajstroma.
- Schuldsache**, die, adósságbeli ügy.
- Schuldschein**, der, kötelező írás.
- Schuldthurm**, der, adósság fogháza.
- Schuldverschreibung**, die, adósságlevél, kötelezőírás.
- Schule**, die, iskola, iskola; eine hohe Schule, főiskola; in die Schule gehen, iskolába menni, járni; aus der Schule schwagen, eig. kibeszélni a' mi az iskolában történt; uneig. a' titkot kibeszélni; Schule halten, d. i. lehren, tanítást tenni, tanítani; Lehrer und Schüler zusammengekommen, z. B. die Schule geht mit zur Leiche, az iskolai tanítók és tanulók kikésérik a' halostat.
- Schulexamen**, das, iskolai próbatétel v. megvizsgáltatás.
- Schulfähig**, adj., iskolába járható.
- Schulferien**, die, pl. iskolaszünet.
- Schulfest**, das, iskolai innep.
- Schulfrage**, die, iskolai kérdés.
- Schulfreund**, der, iskolák kedvellője; iskolai barát.
- Schulfreundschaft**, die, iskolai barátság.
- Schulfuchs**, der, iskolai tudós.
- Schulfuchserci**, die, iskolai tudósság.
- Schulgebäude**, das, iskola, iskola épülete.
- Schulgebülfe**, der, segédtanító.
- Schulgeld**, das, tanításbér az iskolában.
- Schulgelehrsamkeit**, die, iskolai tudósság.
- Schulgerecht**, adj., iskolai regulákhoz illő, azok szerint kitanult.
- Schulgesetz**, das, iskolai törvény.
- Schulhaus**, das, iskola.
- Schuljahr**, das, iskolai esztendő.
- Schuljugend**, die, iskolai v. tanuló ifjúság.
- Schulkind**, das, iskolás gyermek, iskolába járó gyermek v. leány.
- Schullehrer**, der, iskolai tanító, iskolamester.
- Schulmädchen**, das, iskolabajáró leány.
- Schulmäßig**, adj., iskolai; adv. iskolai módon.
- Schulmann**, der, iskolai tanító.
- Schulmeister**, der, iskolamester.
- Schulordnung**, die, iskolai rendtartás vagy törvények.
- Schulpferd**, das, kitanított ló.
- Schulplan**, der, tanítás rendje, iskolai rendszer.
- Schulprobe**, die, iskolai próbatétel.
- Schulsache**, die, iskolai dolog.
- Schulstand**, der, iskolai állapot.
- Schulstrafe**, die, iskolai büntetés.
- Schulstudien**, die, iskolai tudományok.
- Schulstunde**, die, tanító óra.
- Schulter**, die, váll; bei größeren Thieren, csipő; etwas auf den Schultern tragen, a' vállain hordani valamit; auch trop. den ganzen Staat auf seinen Schultern tragen, a' köztársaság terhét vállain hordozni.
- Schulterbein**, das, vállcsont.
- Schulterblatt**, das, válllapoczká, honlap.
- Schulterhöhe**, die, vállcsontpúp.
- Schultern**, vállára venni.
- Schultheiß**, der, falusi bíró.
- Schulübung**, die, iskolai gyakorlás.
- Schulverbesserung**, die, iskolai vagy tanításbeli jobbítás.
- Schulverfassung**, die, iskolai rendszabás.
- Schulvorsteher**, der, iskolai előljáró.
- Schulwesen**, das, iskolai dolog.
- Schulwissenschaft**, die, iskolai tudomány.
- Schulze**, der, falusi bíró.
- Schulzeit**, die, iskolai tanítás ideje.
- Schund**, der, ganéj, szemét.
- Schundfeger**, Schundlönig, der, árnyékszéktisztító.
- Schupfen**, kitaszigálni az útból.
- Schuppe**, die, pikkely, hallpikkely, halpénz; auf dem Kopfe, korpa, fejkorpa.
- Schuppen**, bepikkelyezni, in Part. üblich, pikkelyezet, pikkelyes; der Schuppen berauben, z. B. den Fisch, levakarni a' pikkelyét, lepikkelyezni, halhéjját letisztítani.
- Schuppenförmig**, adj., pikkelyes; adv. pikkelyesen.
- Schuppenthier**, das, pikkelyes állat.
- Schuppicht**, adj, pikkely szabású.
- Schuppig**, adj., pikkelyes.
- Schur**, die, der Schafe, nyírás p. o. juhnyírás; vesződség, baj.
- Schurf**, der, var, kosz; egyenes lemenetel a' bányába.
- Schurke**, der, gazember, lator.

Schurkenreich, der, Schurkerei, die,
gazaág, latorság, gonoszság.

Schurkisch, adj., gaz, gonosz.

Schurwolle, die, nyírt gyapjú.

Schurz, der, előkötő.

Schurzfell, das, bőrkötő.

Schuss, der, 1) aus einer Kanone etc.,
lövés; wo getroffen wird, lövés;
einen Schuss bekommen, lövést kap-
ni; die Ladung, töltés, kemény töl-
tés; einen Schuss aus der Flinte zie-
hen, kihúzni a' töltést a' puskából;
die Richtung, wohin man schießt,
erányzás; außer dem Schusse, az
erányzáson kívül; bei Bädern, ein
Schuss Brod, egyszeri vetés kenyér,
a' mennyit egyszerre bévetnek; 2)
heftige Bewegung, z. B. vom Wasser,
szökés, lövellés, fellövellés p. o. a'
víznek fellövellése vagy felszökése;
von Gewächsen, Schößling, hajtás,
új hajtás, új növés, a' növevénye-
ken.

Schussfrei, adj., lövéstől ment, a' ki-
nek a' lövés nem árt.

Schusslinie, die, a' lövés útja.

Schussweite, die, egy lövésnyi távoly-
ság.

Schusswunde, die, lövés, lövés által
okozott sebh.

Schuster, der, varga, német varga.

Schusterarbeit, die, vargamunka.

Schusterkneif, der, vargakés, kerítő,
talpkerítő.

Schusterladen, der, vargaműhely; var-
gabolt.

Schusterpech, das, vargaszurok.

Schusterschimmel, der, vargaszék.

Schusterwerkstätte, die, vargaműhely.

Schusterzwette, die, czövegszeg.

Schutt, der, omladék, omladvány,
dűledék.

Schuttbauern, der, omladékrakás.

Schuttfarren, der, omladék hordó
talyiga.

Schutz, der, Abwehrung jedes nachthei-
ligen, oltalom, védelem; jemanden
in Schutz nehmen, oltalmába venni
valakit; was zum Schutze dient, me-
nedékhely, oltalom.

Schutzbrett, das, z. B. am Bette, el-
lenző deszka a' nyoszolyán, oltalom-
fedél; am Wasser, zsilipdeszka.

Schutzbrief, der, védlevél.

Schutzbündniß, das, védő szövetség.

Schutzbach, das, felszer, pajta.

Schutzengel, der, őrző angyal, véd-
angyal.

Schutzgatter, das, vizgátló.

Schutzgeist, der, őrangyal.

Schutzgenosse, der, védettje valaki-
nek.

Schutzgott, der, őrző isten, véd isten.

Schutzheiliger, der, védszentje valaki-
nek.

Schutzherr, der, védelmező, jóakaró,
gyámol.

Schutzloß, adj., gyámoltalan.

Schutzmauer, die, őrfal, védfal.

Schutzmittel, das, őrző eszköz, véd-
eszköz.

Schutzort, der, menedékhely.

Schutzrede, die, védelmező beszéd.

Schutzredner, der, védelmező.

Schutzschrift, die, védelmező írás, véd-
írás.

Schutzwache, die, védőr.

Schutzwaffen, die, védfegyver.

Schutzwehr, die, védelem.

Schwabe, der, sváb.

Schwabe, die, fekete bogár neme.

Schwaben, Svévia, Svárország.

Schwach, adj., dünn, vékony, gyen-
ge, p. o. lábak; ohne Kraft, eröt-
len, gyenge, p. o. test, ész, em-
lékezet; der Zahl nach, z. B. eine
schwache Armee, kevés számú hadi
nép; von leblosen Gegenständen, z. B.
ein schwaches Reich, elgyengült, te-
hetetlen ország; schwache Hoffnung,
csekély reménység; schwaches Bier,
gyenge ser; schwacher Wein, gyenge
bor; schwacher Puls, gyenge érve-
rés; adv. schwach reden, gyenge
hangon beszélni.

Schwachgläubig, adj., gyengehitű.

Schwachheit, die, gyengeség, erötlen-
ség; elgyengültség; st. Weichherzig-
keit, Mitleiden, szánakozó szív, szá-
nakozás; trop. ein kleiner moralischer
Fehler, gyarlóság, erötlenység.

Schwachheitsfehler, der, gyarlóságbeli
hiba.

Schwachherzig, adj., gyenge szívű;
adv. gyenge szívvel.

Schwachherzigkeit, die, gyengesszívűség
lágyszívűség.

Schwachkopf, der, gyenge tehetségű,
rövid belátású, tompa eszű ember.

Schwachsinn, der, gyenge tehetség v.
elme.

Schwachsinig, adj., gyenge elméjű
vagy tehetségű.

Schwaden, der beim Mähen, rend,
kaszált vagy aratott rend.

Schwäche, die, Dünne, vékonyság;
Kraftlosigkeit, gyengeség, erötlen-
ség; z. B. der Augen, a' szemek

- gyengesége; der Nerven, az inak elgyengülése; des Geistes, Verstandes, az elmének v. észnek gyengesége, elmébéli tompaság; trop. viele Schwächen haben, sok gyarlóságot követni el, nagyon gyarló lenni.
- Schwächen, gyengíteni, erőtleníteni, erőtlenné tenni, elgyengíteni, elerőtleníteni; den Muth schwächen, a' bátorságot elvenni v. megtörni; die Hoffnung schwächen, a' reménységet fogyasztani; jemandes Ansehen schwächen, valakinek a' tekintetét kissebbitni.
- Schwächen, daß, gyengítés, erőtlenítés, elgyengítés.
- Schwächlich, adj., gyengélkedő.
- Schwächlichkeit, die, gyengélkedés, gyengeség.
- Schwägerinn, die, sógorasszony.
- Schwägerschaft, die, sógoraság.
- Schwämmchen, daß, spongyácska, gombácska.
- Schwängern, teréhbe ejteni, megterhesíteni.
- Schwängern, daß, Schwängerung, die, teréhbeejtés.
- Schwänzchen, daß, farkacska.
- Schwänzen, csóválni, a' farkát mint a' kutya.
- Schwänzen, farkát csóválni; herum schwänzen, ide s' tova kóborolni; ver-säumen, elmúlatni.
- Schwär, Schwären, der, st. Geschwür, kelés.
- Schwären, meggyülni, megevesedni; schwärend machen, meggyülesztetni, p. o. a' sebet, megérlelni.
- Schwären, daß, meggyülés, megérlelés.
- Schwärmen, lärmern, zsibongani, lármázni; von Bienen, rajzani, rajt erezteni, mint a' méhek; nächtlichen Ausschweifungen nachgeben, rajoskodni, dombérozni; sich ohne Ordnung fordbewegen, kóborlani, bojongani; begeistert, mahnstüßig seyn, rajoskodni, képzelkedni.
- Schwärmen, daß, zsibongás, lármázás; der Bienen, rajzás, rajeresztés; auf der Straße, rajoskodás, tobzódás; zwecklose Bewegung, kóborlás; Begeistigung, képzelkedés; rajoskodás.
- Schwärmend, adj., zsibongó, lármázó, lármás; fanatisch, rajoskodó, képzelkedő.
- Schwärmer, der, lármázó, dombérozó; auf der Gasse, kóborló rajoskodó; Wahnwüthiger, rajoskodó; képzelkedő.
- Schwärmerci, die, zsibongás, lármázás; kóborlás; rajoskodás, képzelkedés.
- Schwärmerisch, adj., zsibongó, lármázó, lármás; adv. lármázva, zsibongva; rajoskodva, képzelkedve.
- Schwärmerei, die, von Bienen, rajzás ideje.
- Schwärze, die, feketeség; feketítő.
- Schwärzen, feketíteni, megfeketíteni; st. einschwärzen, bélopni a' tiltott portékát valamelly harminczadnál.
- Schwärzen, daß, Schwärzung, die, megfeketítés.
- Schwärzlich, adj., feketés, féketelő.
- Schwäher, der, fecsegő.
- Schwäherinn, die, fecsegő asszony v. leány.
- Schwager, der, sógor.
- Schwalbe, die, fecske.
- Schwalbennest, daß, fecskefészek.
- Schwalbenschwanz, der, fecskefark; eine Art Schmetterling, fecskefarkú pillangó.
- Schwall, der, sokaság, raj; ein Schwall von Worten, tenger szó.
- Schwamm, der, gomba, tapló; zum Abtrocknen, spongyia.
- Schwammartig, adj., gombanemű, taplós.
- Schwammig, adj., taplós, gombás.
- Schwan, der, hattyú.
- Schwanenbett, daß, hattyútollas ágy.
- Schwanenfeder, die, hattyútoll.
- Schwanenhals, der, hattyúnyak.
- Schwang, der, st. Bewegung, ingás, lógás; trop. im Schwange seyn, divatjában vagy szokásban lenni; in den Schwang bringen, szokásba venni valamit.
- Schwanger, adj., terhes. viselő, p. o. asszony.
- Schwangerschaft, die, terhesség, viselőség.
- Schwank, adj., biegsam, hajlékony, hajló; ungewiß, kétséges.
- Schwank, der, eine lustige Erzählung, nevetséges rege, furcsaság, enyelgés.
- Schwanken, wackeln, ingani, ingadozni, hajladozni; daher, a) wanken, nicht fest seyn, ingadozni, tántorogni; b) ungewiß seyn, állhatatlan lenni, habozni, ingadozni; c) unbestimmt seyn, meghatározatlan lenni.
- Schwanken, daß, ingadozás; állhatatlanság, habozás.

- Schwankend**, adj., hajlongó, ingadozó, ingó; trop. állhatatlan, ingadozó, bizonytalan, kétséges; adv. ingadozva, kétségesen.
- Schwanz**, der, fark; eines Kometen, üstök.
- Schwanzader**, die, farkér.
- Schwanzbein**, das, farkesont.
- Schwanzfeder**, die, farktoll.
- Schwanzflosse**, die, farkszárny, evező-fark.
- Schwanzmeise**, die, bosszúfarkú czinke.
- Schwanzriemen**, der, farmatring.
- Schwanzschraube**, die, hátulsó sróf.
- Schwanzstern**, der, üstökös csillag.
- Schwanzstück**, das, farktű, a' marhahúsból.
- Schwarm**, der, ein lärmender Haufe, lármázó sokaság; ein Haufen Menschen etc., sereg; csoport; von Bienen, raj, méhraj, egy raj méh.
- Schwarte**, die, vastag kemény bőr, kérges bőr; bórke, szalonna bórke.
- Schwartenbrett**, das, kérges deszka.
- Schwartig**, adj., vastag bórös, kérges bórú, bórkes.
- Schwarz**, adj., fekete, p. o. szín, haj, ruha; von der Sonne schwarz, a' kit a' nap elsütött, megharnított; phr. Schwarz auf weiß, d. i. schriftlich, írásban, írva; dunkel, mit Schwarz vermischt, fekete, fekete barna; z. B. schwarze Augen, fekete szemek; auch st. beschmutzt, z. B. schwarze Wäsche, szennyes ruha; st. finster, z. B. schwarzes Gewölk, sötét vagy fekete fellegek; trop. z. B. eine schwarze That, undok cselekedet; eine schwarze Seele, gonosz lelkű ember; adv. feketén; jem. schwarz machen, megfeketíteni; schwarz werden, megfeketedni; Phr. jem. bei Einem schwarz machen, valakit fekete színekkel írni le, rosszat beszélni felőle.
- Schwarzäugig**, adj., fekete szemű.
- Schwarzbäcker**, der, fekete kenyérsütő.
- Schwarzbeere**, die, asonya.
- Schwarzbraun**, adj., feketebarna.
- Schwarzbräunlich**, feketebarnás.
- Schwarzdorn**, der, kökény, kökénysfa.
- Schwarzdrossel**, die, fekete rigó.
- Schwarzfärber**, der, feketefestő.
- Schwarzfarbig**, adj., fekete színű.
- Schwarzfleisch**, das, felfüstölt hús.
- Schwarzgefleidet**, adj., feketeruhás; zur Trauer, gyászban levő.
- Schwarzgelb**, adj., sárgafeketés.
- Schwarzgrau**, adj., feketeszürke.
- Schwarzhafer**, der, fekete zab.
- Schwarzkopf**, der, fekete hajú ember.
- Schwarzköpfig**, adj., feketefejű.
- Schwarzkümmel**, der, kandilla.
- Schwarzkünstler**, der, szemfényvesztő, varázsló, boszorkány.
- Schwarzkünstlerin**, die, varázsló asszony.
- Schwarzrock**, der, fekete ruhás ember.
- Schwarzroth**, adj., fekete veres, feketés veres.
- Schwarzspecht**, der, fekete harkály.
- Schwarzstein**, der, üvegfestő ércz.
- Schwarzsucht**, die, fekete sárgaság.
- Schwarzwald**, der, fekete erdő németországban.
- Schwarzwild**, das, fekete vad, t. i. vaddisznó.
- Schwarzwurf**, die, fekete nádalytű.
- Schwätzen**, plaudern, fecsegni, csacsogni, beszélgetni; unnütz reden, minden haszontalanságot összevissza beszélni; st. aufschwätzen, kifecsegni.
- Schwätzen**, das, fecsegés, csacsogás; kifecsegés.
- Schwatzhaft**, adj., fecsegő, csacsogó.
- Schwatzhaftigkeit**, die, fecsegőség, csacsogóság.
- Schweben**, die, lebegés; in der Schweben seyn, lebegni.
- Schweben**, zu hängen scheinen, z. B. in der Luft, lebegni, függeni; st. seyn, lebegni, lenni; es schwebt mir etwas vor den Augen: a' szemem előtt forog, lebeg v. van; in Gefahr schweben, veszedelemben forogni; es schwebt mir auf der Zunge, a' nyelvem hegyén forog vagy van.
- Schweben**, das, lebegés.
- Schwebend**, adj., lebegő, függő; trop. z. B. schwebende Gärten, függő kertek; ein schwebender Prozeß, folyó per; schwebender Ton, senn lebegő v. remegő hang.
- Schwebung**, die, z. B. der Töne, hangremegés; in der Luft, lebegés.
- Schwefel**, der, bűdöskő, kénkö.
- Schwefelbad**, das, bűdösköves fürdő.
- Schwefelblume**, die, bűdöskövirág.
- Schwefeldampf**, der, kénkögöz.
- Schwefelerde**, die, kénköves föld.
- Schwefelerg**, das, kénköves ércz.
- Schwefelfaden**, der, kénygyertya.
- Schwefelfarbe**, die, bűdösköszin.
- Schwefelgelb**, adj., bűdösköszinű.

Schwefelgeruch, der, bűdösköszag, kénköszag.
 Schwefelgrube, die, kénköbánya.
 Schwefelholz, Schwefel-Licht, daß, kényertya.
 Schwefelhütte, die, kénköhuta.
 Schwefelicht, adj., kénkö nemű, olyan mint a' kénkö.
 Schwefelig, adj., kénköves, bűdösköves.
 Schwefel-Leber, die, bűdöskövirág.
 Schwefelmilch, die, bűdöskötéj.
 Schwefeln, megkénkövezni; adj., geschwefelt, kénköves.
 Schwefeln, daß, kénkövezés.
 Schwefelofen, der, kénkökemenczo.
 Schwefelpflaster, daß, kénköslastrom.
 Schwefelquelle, die, Schwefelbrunnen, der, kénköves vagy bűdösköves forrás.
 Schwefelregen, der, kénköves eső.
 Schwefelsäure, die, kénkösavany.
 Schwefelsalbe, die, kénköves kenőcs.
 Schwefelwasser, kénköves víz.
 Schweif, der, fark.
 Schweifen, mit einem Schweife versehen, farkat csinálni neki; bogenförmig machen, kiöblözni, öblösre csinálni vagy kifaragni; st. herum-schweifen, koborolni.
 Weiffstern, der, Komet, üstökös csillag.
 Schweigen, hallgatni; zu, von, bei etwas schweigen, valamire nem szólni, valamiről hallgatni, valamit elhallgatni; schweigen doch! hallgass! trop. die Gesehe schweigen, a' törvények hallgatnak abbahagyni zu reden, elhallgatni, szólni megszűnni.
 Schweigen, daß, hallgatás; zum Schweigen bringen, elhallgattatni valakit.
 Schwein, daß, disznó, sertés; ein milch-deß, vaddisznó; ein geschnitteneß, herélt kocza; trop. ein Kleß, mocskos, disznóság; ein schmutziger Mensch, malacz, disznó.
 Schweinbraten, der, gebraten, sült disznóhús; ungebraten, disznóhús pecsénye.
 Schweinchen, daß, süldő.
 Schweine-Guter, daß, disznótölgy.
 Schweinen, adj., disznó.
 Schweinene, daß, (Fleisch), disznóhús.
 Schweinfett, daß, disznózsír.
 Schweinfleisch, daß, disznóhús.
 Schweinhandel, der, sertéssel kereskedés.
 Schweinhändler, der, disznókupecz.
 Schweinheerde, die, disznónyáj.

Schweinhirt, der, disznópásztor, kánász, kondás.
 Schweinigel, der, süldisznó, tövisdisznó; trop. ein unreiner, beschmutzter Mensch, malacz ember.
 Schweinmarkt, der, disznó vásár.
 Schweinmast, die, disznóhizlalás.
 Schweinmist, der, disznóganéj.
 Schweinmutter, die, kocza vagy emedisznó, gönne v. göme.
 Schweinschneider, der, disznóherélő.
 Schweinsfell, daß, Schweinshaut, die, disznóbőr.
 Schweinskopf, der, disznófej.
 Schweinsleder, daß, disznóbőr.
 Schweinsrüffel, der, disznóorr.
 Schweinstall, der, Saustall, disznóól, hidas.
 Schweinstreiber, der, disznópásztor.
 Schweinvieh, daß, sertések, sertés marha.
 Schweinzucht, die, disznótartás vagy tenyésztés.
 Schweiß, der, izz, izzadság, veréjték, veríték; in Schweiß kommen, megizzadni; Schweiß erregen, izzasztani; den Schweiß hemmen, visszaverni az izzadást; trop. beschwerliche Arbeit, fáradtság, munka, fáradozás, izzadozás; bei Jägern, st. Blut, vér.
 Schweißbad, daß, izzferdő, izzasztóferdő.
 Schweißen, vom Eisen, wenn es anfängt zu fließen, olvadni, megolvadni; bei Jägern, st. bluten, vérzeni; Eisen schweißen, forrasztani, öszveforrasztani a' vasat.
 Schweißfieber, daß, izzasztó hideglelés, izzóláz.
 Schweißfuchß, der, fakópejlő.
 Schweißhund, der, vérnyomozó kopó.
 Schweißig, adj., izzos, izzadó, veréjtékes.
 Schweißloch, daß, izzadólyuk, veréjtéklyuk.
 Schweißtreibend, adj., izzasztó, izzadság bajtó.
 Schweißtropfen, der, veréjték csepp.
 Schweißtuch, daß, izzadságtörölő keszkenő; izzták.
 Schweiz, die, Helvéczia.
 Schweizer, der, Helvéta.
 Schweizerisch, adj., Helvécziai.
 Schweizerkäse, der, Helvécziai sajt.
 Schwelgen, tobzódni, dorbézolni.
 Schwelgen, daß, tobzódás, dorbézolás.
 Schwelger, der, tobzódó, dorbézoló.
 Schwelgerei, die, tobzódás.
 Schwelgerisch, adj., tobzódó, dorbézoló; adv. tobzódva, dorbézolva.

Schwelle, die, küszöb.

Schwellen, feldagadni, dagadni, felpuffadni, felkelni; daher, adj. geschwollen, dagadt, felpuffadt; Pferde schwellen, d. i. mund reiten, kitürosítani a' lóhátat a' lovaglás által; das Wasser schwellen, a' vizet elfogás által felduzzasztani.

Schwellen, daß, feldagadás; felpuffadás.

Schwemme, die, das Baden, forosztás; der Ort dazu, úztató, mosóhely, a' folyóvizben.

Schwemmen, v. B. Holz, úztatni p. o. fát, leúztatni; Pferde, Schafe u. schwemmen, megúztatni p. o. lovakat, juhokat.

Schwemmen, daß, úztatás.

Schwengel, der, am Brunnen, kútostor, kútgém; an der Glocke, harangütő.

Schwenken, schwingen, forgatni, p. o. a' lándzsát, kardot, ée. a' kezében; sich schwenken, von Soldaten, kanyarodni, fordúlni, t. i. egész sorral; schwenkt euch! kanyarodj!

Schwenken, daß, kanyarodás.

Schwenkung, die, fordulás; kanyarodás; des Degens, kardforgatás.

Schwer, adj., nehéz, terhes; eine schwere Last, nehéz tereh; st. drückend, beschwerlich, nehéz, terhes, bajos, fáradtságos; eine schwere Arbeit, nehéz vagy bajos munka; schwere Zeiten, terhes idők; eine schwere Krankheit, terhes, nagy vagy súlyos betegség; ein schwerer Kampf, kemény viadal; eine schwere Wunde, nagy seb; eine schwere Strafe, kemény vagy nagy büntetés; ein schweres Verbrechen, szörnyű gonoszság vagy gonosz tett; adv. nehezen, bajosan.

Schwere, die, nehézség, súly; tereh.

Schwerfällig, adj., nehéztetű, esetlen; lassen; adv. nehezen, esetlenül, lassen.

Schwerfälligkeit, die, nehéztetűség, esetlenség, lassúság.

Schwerlich, adv., nehezen, bajosan, alig, aligha.

Schwermutz, die, búskomorság, búsongás, szomorkodás.

Schwermutzig, adj., búskomor, szomorkodó, búsongó; adv. szomorkodva, búsongva.

Schwerpunkt, der, súlypont, nehézség pontja.

Schwert, daß, fegyver, kard; zum Schwerte greifen, kardhoz kapni,

fegyvert fogni; jemanden mit dem Schwerte richten, valakinek sejét venni.

Schwertfeger, der, kardcsiszár, kardcsináló, kardgyártó.

Schwertorden, der, kardos vitézi lovagrend.

Schwertritter, der, a' kardos lovagrend vitéze.

Schwertschlag, Schwertstreich, der, kardvágás vagy csapás.

Schwertträger, der, fegyverhordozó.

Schwester, die, nőtestvér, néne v. hűg valakihez; meine ältere Schwester, a' néném; meine jüngere Schwester, a' húgom (Frauenzimmer sagen, öcsém); meine leibliche Schwester, a' testvér néném vagy húgom; des Vaters Schwester, nagy néne; der Mutter Schwester, nagy néne; des Mannes Schwester, ángy.

Schwesterchen, daß, nénecske, húgocska.

Schwesterkind, daß, nőtestvér' gyermeke.

Schwesterlich, adj., testvéri, atyafiságos; adv. testvéri módon, atyafiságosan.

Schwestermann, der, nénem vagy húgom férje, sógor.

Schwester mord, der, nőtestvérjének meggyilkolása.

Schwesterschaft, die, nőtestvérség.

Schwestersohn, der, néném vagy húgom fia, nőtestvér' fija.

Schwestertochter, die, néném vagy húgom leánya, nőtestvér' leánya.

Schwißbogen, der, bolthajtás, boltzat, boltív.

Schwieger-Eltern, pl. ip és nap.

Schwiegerfinder, pl. vő és meny, vőtársak.

Schwieger-Mutter, nap; napa, anyós.

Schwiegersohn, der, vő.

Schwiegertochter, die, meny.

Schwiegervater, der, ip, ipa, após.

Schwiele, die, bőrkéreg.

Schwielig, adj.; kerges; cserepes, feltörtbőrű.

Schwierig, adj., schwer, nehéz, bajos; unzufrieden, neheztelő, bosszankodó.

Schwierigkeit, die, nehézség, baj; st. Hinderniß, akadály; die Sache hat große Schwierigkeit, sok akadály vagy nehézség van a' dologban; st. Bedenlichkeit, Einwendung, nehézség, kifogás; Schwierigkeiten machen, vognogatni magát, kifogásokat tenni.

Schwimmbläse, die, uszóhójjag.

Schwimmen, úszni; auf etwas, úszkálni valamin; über einen Fluß, általúszni a' folyóvizet.

Schwimmen, daß, úszas.

Schwimmer, der, úszó.

Schwimmsfuß, der, úszóláb.

Schwimmschnecke, die, úszócsiga.

Schwimmvogel, der, úszómadár.

Schwinde, die, tarjag, moszat.

Schwindel, der, szédülés; szédelgés;

Schwindel bekommen, elszédülni;

Schwindel haben, szédülni.

Schwindelen, die, ravaszság, fortély, szemfényvesztés, vakmerőségre vetemedés.

Schwindelgeist, Schwindelkopf, der, hebehurgia, szeles.

Schwindelig, adj., schwindlig, szédülő, szédülés, szédelgő; adv. szédelegve, szeles.

Schwindeln, szédülni, szédelegni mint a' sej; trop. szeleskedni valamivel.

Schwinden, schnell aufhören zu seyn, eltűnni, elmúlni, megszűnni; schwinden lassen, felhagyni valamivel; sehr abnehmen, fogyni, száradni testében, hervadozni.

Schwinden, daß, fogyás, hervadozás.

Schwindflechte, die, tarjag, kiütés a' testen.

Schwindfucht, die, száraz betegség, aszú kórság, hervadozás; prov. die Schwindfucht im Beutel, lapos guta az ersényben.

Schwindfuchtig, adj., száraz betegségbe lévő, aszúkórságos.

Schwinge, die, szórólapát, szórómív; st. Flügel, szárny; trop. die breiten Sprossen an den Wagenleitern, záp, a' szekérol dalban.

Schwingen, schwingend, bewegen, forgatni, rázni, lebegtetni, lóbáznai, p. o. zászlót a' kezében; daß Schwert schwingen, forgatni a' kardot, kanyarítani a' karddal; flach, Hanf schwingen, lent, kendert rázni, törni; Getreide schwingen, gabonát szórni; sich auf ein Pferd schwingen, felvetni magát a' lóra, felugrani; sich in die Luft schwingen, felemelkedni a' levegőbe; sich in die Höhe schwingen, magas polczra hágni; sich auf den Thron schwingen, az országlószékre jutni.

Schwingen, daß, forgatás, rázás, lebegtetés, lóbázás; des Getreides, szórás, gabona szórás.

Schwinger, der, gabona szóró.

Schwirren, csikorogni, nyikorogni, szóllani mint a' mezei trücsök.

Schwirren, daß, csikorgás, nyikorgás, trücsök szóllás.

Schwigbad, daß, izzasztóferdő.

Schwigtur, die, izzasztó orvoslás.

Schwigen, izzadni; es sich sauer werden lassen, izzadni, bajlódni, vesződni.

Schwigen, daß, izzadás.

Schwiger, der, izzadó.

Schwigkasten, der, izzasztó láda.

Schwigpulver, daß, izzasztó por.

Schwigstube, die, izzasztó szoba.

Schwören, esküdni, megesküdni, a' hitet letenni; von Soldaten, a' zászló alá esküdni; falsch schwören, hamisan esküdni; jem. schwören lassen, megesküdni valakit; den Eid der Treue schwören, meghódolni; jem. den Tod schwören, halált esküdni valakire v. valaki fejére; ein geschwornener Feind, megesküdt v. halálos ellenség.

Schwören, daß, esküvés, hitletétel, megesküvés.

Schwörer, der, esküvő.

Schwühl, adj., hív, heves tikkasztó meleg.

Schwüle, die, hévség.

Schwülstig, adj., dagályos, felfújt; adv. z. B. schwülstig reden, schreiben, dagályosan beszélni, írni.

Schwülstigkeit, die, im Reden, dagályosság, dolyfősség.

Schwulst, die, st. Geschwulst, daganat, domborodás; im Reden, dagályosság; st. Aufgeblasenheit, dolyfősség, kevélység.

Schwung, der, Bewegung, mozgás, ingás, mozgatás, ingatás; einen Schwung geben, mozgatni, ingatni; eine Bewegung in die Höhe, felemelkedés, felemelés; sich einen Schwung geben, félfelé emelkedni; trop. erő, hathatóság, emelkedő erő.

Schwungfeder, die, evezőtoll a' szárnyában.

Schwungkraft, die, emelkedő erő.

Schwungrad, daß, hajtókerék.

Schwur, der, esk, esküvés.

Sclav, der, rabszolga, rab; trop. Sclave des Lasters seyn, a' bűnnek rabja lenni.

Sclavendienst, der, rabszolgaság.

Sclavenhandel, der, rabszolgákkal kereskedés.

Sclavenbändler, der, rabszolgákkal kereskedő.

Sclavenjoch, das, rabszolgai járom, rabszolgaság igája.
 Sclavenmarkt, der, rabszolgák árulása; der Ort, rabszolgák eladó helye.
 Sclavenstand, der, rabszolgai állapot.
 Sclaverei, die, rabság, rabszolgaság.
 Sclavinn, die, rabszolgáló.
 Sclavisch, adj., rabszolgai; adv. rabszolgai módon.
 Scorburt, der, vérveszely, vérveszés, súly.
 Scorbutisch, adj., vérveszélyes, súlyos.
 Scorpion, der, skorpió; skorpió csilagzat.
 Scorpionöhl, das, skorpióolaj.
 Scorpionstich, der, skorpiócsípés v. szúrás.
 Scrupel, der, Bedenkllichkeit, kétség, nehézség; ein kleines Gewicht, husz árpaszemnyi nehézség.
 Scrupulös, adj., kétséges.
 Seh, das, d. i. Pflugmesser, csorozlya.
 Sechß, num. hat; je sechß, hatan; zu sechß, hatan hatan, hatával; um sechß Uhr, hat órakor; mit Sechsen fahren, hat lovon járni.
 Sechse, die, hatos szám.
 Sechseck, das, hatszeglet.
 Sechseckig, adj., hatszegletű, hatszegletes.
 Sechser, der, hatkrajczáros, hatos.
 Sechserlei, adj., hatféle.
 Sechsfach, adj. u. adv., hatszoros; hatszorosan.
 Sechsfältig, adj., hatszoros.
 Sechsfüßig, adj., hatlábú.
 Sechshundert, hatszáz.
 Sechsjährig, adj., hatesztendős.
 Sechslöthig, adj., hatlatos.
 Sechsmal, adv. hatszor.
 Sechsmalig, adj., hatszori.
 Sechsmonatlich, adj., hathónapos; hathónapi.
 Sechspfunder, der, hatfontos ágyú, melly hatfontos golyóbist lö.
 Sechspfündig, adj., hatfontos.
 Sechsruderig, adj., hatevezőjű.
 Sechssäulig, adj., hatoszlopú.
 Sechssaitig, adj., hathúrú.
 Sechsspännig, adj., hatlovas.
 Sechstündig, adj., hatórányi.
 Sechstägig, adj., hatnapi, hatnapos.
 Sechstaufend, hatezer.
 Sechstaufendmal, hatezerszer.
 Sechste, der, die, das, hatodik.
 Sechstehalb, hatodfél.
 Sechstel, das, hatodrészt.
 Sechstens, adv., hatodszor.

Sechstheilig, adj., hatrésztű.
 Sechswochen, die, hathetek, hat héti idő a' szülés után; die Niederkunft, lebetegedés; in die Sechswochen kommen, gyermek ágyba esni, lebetegedni.
 Sechswöchnerinn, die, gyermekágyas asszony.
 Sechszellig, adj., hatsorú.
 Sechzehn, num. tizenhat; je Sechzehn, tizenhatan.
 Sechzehnfüßig, adj., tizenhatlábú.
 Sechzehnjährig, adj., tizenhat esztendő.
 Sechzehnlothig, adj., tizenhatlatos.
 Sechzehnmal, adv. tizenhatszor.
 Sechzehnmalig, adj., tizenhatszori.
 Sechzehnte, der, die, das, tizenhatodik.
 Sechzehntel, Sechzehnteltheil, das, tizenhatodrészt.
 Sechzig, num. hatvan; adv. hatvanan.
 Sechzigjährig, adj., hatvanesztendő.
 Sechzigmal, adv. hatvanszor.
 Sechzigmalig, adj., hatvanszori.
 Sechzigste, der, die, das, hatvanadik.
 Sechzigsteltheil, der, hatvanadrész.
 Sechzigtausend, hatvanezer.
 Seciren, felmetszeni, felbontani a' testet.
 Secfel, der, eine Münze, siklus, pénz neme; Beutel, erszény, zacskó.
 Secfelmeister, der, pénztartó mester.
 Secret, das, Abtritt, arnyékszék.
 Secretär, der, titoknok; rejtekes al máriom.
 Secretariat, das, titoknokság.
 Sect, der, spanyol édes bor neme.
 Secte, die, szakadás, felekezet.
 Section, die, testfelbontás; szakasz.
 Sectirer, der, szakadásszerző.
 Secundant, der, segéd, bajsegéd.
 Secunde, die, percz, egy minúta 60 nad része.
 Secundiren, segítni.
 See, der 1) tó; nagy tó; der Platten-See, a' Balaton tava; 2) die See, tenger; die offenbare See, széles v. nagy tenger; Nordsee, éjszaki tenger; éo.
 Seeaal, der, kongerhal.
 Seebär, der, medvesóka.
 See-Compaß, der, tengeri éjszakmutató.
 Seediens, der, tengeri szolgálat.
 Seefahrer, ber, tengeri utazó.
 Seefahrt, die, tengeri utazás.

- Seefisch**, der, hajós hal.
Seegefecht, daß, hajós ütközet v. ver-
 kedés, tengeri csata.
Seehafen, der, tengeri kikötőhely.
Seehandel, der, tengeri kereskedés.
Seehecht, der, kistőkehal.
Seeheld, der, tengeri vitéz.
Seeberrschaft, die, tengeren uralko-
 dás.
Seejungfer, die, szíren.
Seekarte, die, tengeri mappa, rajzo-
 latja.
Seekrankheit, die, tengeri betegség;
 tenger csömör, hányó betegség a'
 tengeren.
Seekrebs, der, tengeri rák.
Seekrieg, der, tengeri háború.
Seeküste, die, tengerpart.
Seelchen, daß, lelkecske.
Seele, die, lélek, ész, elme; ein be-
 lebtes Geschöpf, Mensch, ember, lé-
 lek; eine gute Seele, jó ember, jó
 lélek; sage es keiner Seele, egy lé-
 leknek se mond; keine lebende Seele,
 egy teremtés sem.
Seeleben, daß, tengeri élet.
Seelenamt, daß, halotti szertartás a'
 templomban.
Seelenangst, die, lélek szorongatta-
 tás.
Seelengröße, die, lélek nagysága.
Seelenheil, daß, lélek idvessége, lelki
 idvesség.
Seelenhirt, der, lelki pásztor.
Seelenkraft, die, lélek ereje, lelki
 erő.
Seelenlehre, die, lélektudomány.
Seelenpein, die, Seelenqual, lélek
 gyötrelme.
Seelenregister, daß, lelkek száma v.
 lajstroma.
Seelenruhe, die, léleknyugodalom.
Seelenschmerz, der, lelki fájdalom.
Seelenschwäche, die, lelki gyengeség.
Seelenspeise, die, lelki táplálék.
Seelenstärke, die, lelki erő a' lélek
 ereje.
Seelentrost, der, lelki vigasztalás.
Seelenverderblich, adj., lélekvesztő.
Seelenverkäufer, der, lélekáruló.
Seelenwanderung, die, lélekvándor-
 lás.
Seeleute, die, tengeri hajósok.
Seelmesse, die, lélekmise.
Seelsorge, die, lélekrőlvaló gondos-
 kodás, egyházi oktatás.
Seelsorger, der, lelkitanító.
Seelust, die, tengeri lég v. levegő.
- Seemacht**, die, tengeri hadi erő; ha-
 di hajóssereg.
Seemann, der, hajós.
Seemeile, die, tengeri mértföld.
Seemeve, die, tengeri sirály.
Seemos, daß, tengeri moh.
Seemuschel, die, tengeri csiga.
See-Officier, der, tengeri haditiszt.
Seeort, der, tengermellyéki hely v.
 helység, város.
Seeotter, die, tengeri vidra.
Seeräuber, der, tengeri tolvaj.
Seeräuberei, die, tengeri rablás v. tol-
 vajlás.
Seerecht, daß, tengeri juss.
Seereise, die, tengeri utazás.
Seerüstung, die, tengeri hajós készü-
 let.
Seeschlacht, die, Seetreffen, daß, ten-
 geri ütközet.
Seesoldat, der, hajós katona a' ten-
 geren.
Seestaat, der, als Königreich, tenger-
 melyéki társaság; als Republik, ten-
 germelyéki szabad köztársaság.
Seestadt, die, tengeremelyéki város.
Seesturm, der, tengeri szélvész.
Seethier, daß, tengeri állat.
Seeuhr, die, tengeri óra.
Seeungeheuer, daß, tengeriszörnyeteg.
Seevogel, der, tengeri madár.
Seewärt, adv., a' tenger felé.
Seewasser, daß, tengeri víz.
Seewesen, daß, tengeri dolgok.
Seewind, der, tengerenvaló szél.
Seemissenschaft, die, hajókázás tudo-
 mánya a' tengeren.
Seewolf, der, artarikás, farkas hal.
Seewurm, der, tengeri féreg.
Segel, daß, eig. vitorla, hajó vitorla;
 die Segel aufspannen, a' vitorlákat
 kiterjesztetni; mit vollen Segeln fah-
 ren, kiterjesztett vitorlával menni,
 hajózni; die Segel streichen, a) lee-
 resztetni v. behúzni a' vitorlákat; b)
 trop. megadni magát; st. Schiff,
 hajó; z. B. eine Flotte von 20 Segeln,
 húsz hajóból álló hajóssereg.
Segelfertig, adj., elindulásra kész.
Segellinie, die, vitorlaerány.
Segelloß, adj., vitorlátlan.
Segelmacher, der, vitorlacsináló.
Segeln, hajókázni, evezni.
Segeln, daß, hajókázás.
Segelstange, die, vitorlafa.
Segeltuch, daß, vitorlavászon, vitorla.
Segen, der, eine Gebetsformel, ál-
 dás, megáldás; den Segen sprechen,
 megáldani valamit; Anwünschung

von etwas Guten, áldáskivánás; **Seiden**, előmenetel, boldogulás; **der Himmel gebe seinen Segen**, az Úr áldása legyen rajta; **Glück**, boldogság, szerencse; **Ertrag**, nyereség jövedelem.

Segenreich, adj., áldott, szerencsés, boldog.

Segenswunsch, der, áldáskivánat.

Segnen, beglücken, boldogítani, szerencsésé tenni, megáldani, daher **gesegnet**, szerencsés, boldog; **ein gesegnetes Jahr**, termékeny, bő esztendő; **in gesegneten Lebensumständen sein**, terénben lenni; **Gutes anwünschen**, áldani, jót v. áldást kívánni; **mit dem Kreuze bezeichnen**, keresztet vetni rá, és az által megáldani; **preisen**, áldani, dicsőíteni, magasztalni; **die Stunde, den Tag segnen**, az órát a' napot is áldani.

Segnen, daß, **die Segnung**, boldogítás, megáldás; áldás, áldáskivánás.

Sehe, die, szemfény.

Sehen, act. 1) eig. a) **die Kraft zu Sehen besitzen**, látni; **gut, scharf, weit sehen**, jól, élesen, messze látni; **etwas mit Vergnügen sehen**, valamit örömezt nézni vagy látni; **hinein sehen**, z. B. **in einen Spiegel**, belé nézni, p. o. a' tükörbe; b) **wahrnehmen**, látni, szemével tapasztalni, észre venni; **wie ich sehe**, so hat man mich betrogen, a' mint látom v. észre veszem engem megcsaltak; c) **sehen lassen**, megmutatni; **sich sehen lassen**, mutatni magát, hogy mások lássák; d) **wohin sehen**, nach etwas sehen, látni, oda látni, ellátni valahová; 2) uneig. mit dem geistigen Auge sehen, látni t. i. eszével, érteni; **das Ende sehe ich im Geiste**, előre látom a' kimenetelét; 3) **zu sehen**, überlegen, meggondolni, gondolóra venni; 4) **sich hüten**, vigyázni, meglátni valamit; 5) **mithunten**, hozzávetni, kilátni p. o. a' szeméből valamit; 6) **versuchen**, megpróbálni, meglátni; **auf etwas sehen**, d. i. Rücksicht nehmen, valamire nézni, tekinteni; 7) **gern sehen**, d. i. a) **wünschen**, kívánni; b) **gern haben**, gyönyörködni valamiben, szeretni valamit; neutr. st. **aussehen**, lenni, tekintetű v. színű lenni; **er sieht blaß aus**, halavány; **er sieht dir ähnlich**, igen hasonlít hozzád; **eine gewisse Richtung haben**, felé lenni,

fordúlva lenni, rá rézni; **die Fenster sehen auf die Gasse**, az ablakok az útszára vannak, t. i. fordúlva.

Sehen, daß, látás, nézés.

Sehend, adj., látó.

Sehnerve, der, látóérzőin.

Sehenswerth, **Sehenswürdig**, adj, megnézésre méltó, nézést érdemlő.

Sehenswürdigkeit, die, nevezetesség, a' mi megnézésre méltó.

Seher, der, proféta.

Seherblick, der, éles előre látás.

Seherinn, die, proféta asszony.

Seherkraft, die, jövődőlő erő.

Sehkraft, die, látóerő.

Sehne, die, am Körper, in, rezgőin; am Bogen, nyílhúr, ideg.

Sehnen, sich, óhajítani valamit, kívánni p. o. hazájába.

Sehnen, daß, kívánnkozás, nagy kívánság, óhajítás.

Sehnig, adj., inas, rezgőinas.

Sehnlich, adj., buzgó, vágyódó, óhajtott, szíves; adv. mit **Sehnsucht**, buzgón, kívánva, óhajtvá; **heftig**, nagyon, szívszakadva.

Sehnsucht, die, óhajtozás, nagy kívánság; **Sehnsucht nach etwas haben**, óhajítani valamit, vágyódni v. vágyakodni valamire; **vor Sehnsucht vergehen**, vágyakodásában elepedni.

Sehnsüchtig, adj., vágyakodó; **heftig**, buzgó, heves; adv. kívánnkózva, vágyakodva, vágyódva.

Sehr, adv. nagyon, igen; od. st. **heftig**, felette, felette igen; **gar sehr**, felette nagyon, felette igen; **so sehr**, annyira; **nicht so sehr**, nem igen.

Sehrohr, daß, nézőcső.

Seicht, adj., nicht tief, csokély, nem mély; nicht hoch, nem magas; trop. csokély, silány; **seichte Kenntnisse**, csokély esméret v. tudomány; **ein seichter Kopf**, csokély tehetségű v. talentomú ember.

Seichtigkeit, die, z. B. **des Wassers**, csokély volta a' víznek; trop. silányság.

Seide, die, selyem; rohe, selyem szősz; **seidene Zeuge**, selyem szövvény v. matéria.

Seiden, adj., aus Seide, selyem, selyembőlvaló; **seidene Strümpfe**, selyem harizsnya.

Seidenarbeiter, der, selyemmives.

Seidenartig, adj., selyemnemű.

Seidenbau, der, selyemtermesztés.

Seidenei, daß, selyemgubó.

Seidenfabrik, die, selyemfabrika v. gyár.
 Seidenfabrikant, der, selyemgyárnok.
 Seidenfaden, der, selyemszál v. fonál.
 Seidenfärber, der, selyemfestő.
 Seidenhandel, der, selyemmel kereskedés.
 Seidenhändler, der, selyemáros, selyemmelkereskedő.
 Seidenhandlung, die, selyemkereskedés.
 Seidenhase, der, selyemszörű nyúl.
 Seidenhaspel, die, selyemgombolyító.
 Seidenkraut, das, Flachseide, pippan, aranka.
 Seidenpflanze, die, pamut krepin.
 Seidenraupe, die, Seidenwurm, der, selyembogár, selyemeresztő bogár.
 Seidenschmetterling, der, selyempille.
 Seidenschwanz, der, locska-selyemfarkú (madár).
 Seidensticker, der, selyemmel hímező.
 Seidenstiderei, die, selyemhímvarrás.
 Seidenwaare, die, selyemportéka.
 Seidenweber, Seidenwirker, der, selyemszövő.
 Seidenzeug, der, selyem szövvény, selyem matéria.
 Seife, die, szappan.
 Seifen, szappanozni, beszappanozni; waschen, mosni, szappanal megmosni.
 Seifen, das, szappanozás.
 Seifenartig, adj., szappannemű.
 Seifenblase, die, szappanbuborék.
 Seifengeist, der, szappanszesz.
 Seifenkraut, das, szappanfű.
 Seifenkugel, die, szappan golyóbis.
 Seifenlauge, die, szappanlúg.
 Seifensieder, der, szappanos, szappanfőző.
 Seifensiederei, die, szappanfőzőműhely.
 Seidenspiritus, der, szappanszesz.
 Seifenwasser, das, szappanlév.
 Seiger, Seiber, der, szűrőedény; st. Uhr, óra.
 Seigerbütbe, die, im Bergbaue, érczválasztó hámor.
 Seigern, im Bergbaue, az érczet elválasztani.
 Seihen, szűrni, megszűrni.
 Seihen, das, megszűrés.
 Seiber, der, szűrő, szűrő edény.
 Seihkorb, der, szűrőkosár.
 Seih Tuch, das, szűrővászon.
 Seil, das, kötel; von Hanf, kenderkötél; ein Seil anspannen, kifeszíteni, kihúzni a' kötelet; ein Seil zum Tanzen, tánczó kötel.

Seilchen, das, kötelecske, kötélke.
 Seiler, der, kötelverő, kötelgyártó.
 Seilerhandwerk, das, kötelgyártóság.
 Seiltänzen, das, kötelenjárás.
 Seiltänzer, der, kötelenjáró.
 Seim, der, nyák, magában kifolyt nedve valaminek; st. Honigseim, sziméz.
 Seimen, z. B. den Honig, a' lépből a' mézet kifolyatni.
 Sein, seine, sein, pron. az övé, magáé; az ő — ja, — je, v. — a, — e; seine Uhr, az ő órája; sein Buch, az ő könyve.
 Seine, das, az övé, önnöne.
 Seiner, seine, seines, adj., az övé.
 Seinet halben, Seinet wegen, um Seinet willen, adv., ő érte, ő miatta.
 Seinige, der, die, das, adj., a' magáé, az övé; die Seinigen, önnöni, övéi.
 Seit, adv., — től fogva, — től fogva, óta; seit dem Tage, azon naptól fogva; seit gestern, tegnap óta; seit einem Jahre, egyeztetendő től fogva; seit wann? mióta? seit langer Zeit, régtől fogva, régóta; seitdem das —, azóta hogy —, attól fogva hogy —.
 Seite, die, oldal, t. i. az embernek bal v. jobb oldala, v. is akármely dolognak oldala; trop. st. Partei, rész; jem. auf seine Seite ziehen, valakit maga részére húzni; auf jem. Seite treten, valaki részére állni; bef. Seite, die Seite eines Berges, Thurmes, Hauses, a' hegynek, toronynak, háznak oldala; die rechte, linke Seite eines Tuches, a' posztónak jobb, bal oldala vagy a' posztó színe, visszája; von allen Seiten, minden felől; von dieser Seite, ezen részről, ezen oldalról; von jener Seite, azon oldalról; von dieser u. jener Seite, iminnen amonnan; in der Seite, félfelől, mellesleg; zur Seite, mellette; alles von der guten, schlechten Seite ansehen, mindent jóra, v. mindent rosszra magyarázni, mindent csak a' jobb vagy a' rosszabb oldaláról vizsgálni.
 Seitenader, die, oldalér.
 Seitenbein, das, oldalcsont.
 Seitenblick, der, félrenézés, félretekintés.
 Seitenbret, das, oldaldeszka.
 Seitenerbe, der, mellékörökös.
 Seitensfenster, das, melléklablak.
 Seitengebäude, das, melléképület.
 Seitengewehr, das, oldalkard, kard.
 Seitenhieb, der, oldalról való vágás.

- Seitenlehne, die, könyöklő kar.
 Seitenlinie, die, eig. melléklínea; un-
 eig. der Verwandtschaft, mellékág az
 atyafiságban.
 Seitenlocke, die, mellékfűrt.
 Seitenschmerz, der, Seitenweh, das,
 oldalfájás.
 Seitenschwimmer, der, félszegúszó.
 Seitensegel, das, mellék vitorla.
 Seitenstechen, das, oldalnyílás, sze-
 gezés.
 Seitenstoß, der, oldalbadöfés.
 Seitenstück, das, mellékdarab, pár,
 társ, társdarab.
 Seitentheil, der, mellékrész.
 Seitentisch, der, mellékasztal.
 Seitenthür, die, mellékajtó, oldalajtó.
 Seitenverwandte, der, távolrólvaló
 atyafi.
 Seitenwand, die, melléksfal.
 Seitenweg, der, mellékút.
 Seitenwind, der, oldalról fúvó szél.
 Seitel, das, meszely, egy fertály ku-
 pa v. pint.
 Seither, adv., st. bisher, eddig, még
 eddig; seit der Zeit, azóta, attól
 fogva, attól az időtől fogva.
 Seitherig, adv., eddigvaló, attólfog-
 vavaló.
 Seits, adv., részről; meiner Seits,
 részemről.
 Seitwärts, adv., oldalról, oldalaslag;
 félre, p. o. vinni.
 Selben, s. B. zur selben Zeit, abban
 az időben.
 Selber, adv., maga; ich selber, én magam.
 Selbiger, adj., Selbige, Selbiges, adj., ő,
 az; zu selbiger Zeit, abban az időben.
 Selbst, adj. u. adv., magam, magad,
 maga; sich selbst, önnön magát, ma-
 ga magát, maga magának, önnön
 magának; von sich selbst, magától,
 önként.
 Selbstbefriedung, die, önfertőztetés,
 néma bűn, vétkecsiklandozás.
 Selbstbeherrscher, der, határtalan ural-
 kodó.
 Selbstbeherrschung, die, magán uralko-
 dás.
 Selbstbeschäftigen, sich, magában fogla-
 latoskodni.
 Selbstbeschäftigung, die, magában fog-
 lalatoskodás.
 Selbstbetrachtung, die, önnön megvizs-
 gálása.
 Selbstbetrug, der, magamegcsalás.
 Selbstbewundrung, die, önnön maga
 csudálása.
 Selbstbewußtseyn, das, magatudat.
 Selbstdenken, das, magagondolkozás.
 Selbstdenker, der, magagondolkozó.
 Selbstherrscher, der, egyedül uralkodó
 vagy országgló.
 Selbstherrschaft, die, egyedül orszá-
 glás.
 Selbsthülfe, die, önvédés.
 Selbstflug, adj., magát legokossabbnak
 tartó.
 Selbstliebe, die, önnön szeretet, ön-
 szeretet.
 Selbstlob, das, maga dicsérés.
 Selbstmord, der, öngyilkosság.
 Selbstmörder, der, önnönmaga v. ön-
 maga gyilkosa, öngyilkos.
 Selbstprüfung, die, maga megvizsgá-
 lása.
 Selbsttracht, die, hosszúállás, szo-
 mélyes hosszúállás.
 Selbsttrubm, der, dicsekedés.
 Selbstständig, adj., im theologischen u.
 philosophischen Sinne, magaerejű,
 önerejű, maga erejével álló; bes. st.
 unabhängig, senkitől nem függő,
 független, p. o. nép; adv. s. B.
 selbstständig urtheilen, tulajdon bé-
 látásból itélni; selbstständig handeln,
 kénye szerént cselekedni.
 Selbstständigkeit, die, önerejűség, ma-
 gaerejűség; függetlenség.
 Selbstsucht, die, magánozás.
 Selbstsuchtig, adj., magánozó.
 Selbsttätigkeit, die, magamunkásság.
 Selbstüberwindung, die, magameggyő-
 zés, magánuralkodás.
 Selbstverachtung, die, önmegvetés, ma-
 gamegvetése.
 Selbstverläugnung, die, magamegtaga-
 dás.
 Selbstverteidigung, die, önvédés, ma-
 ga védelme.
 Selbstvertrauen, das, magáhozvaló bi-
 zakodás.
 Selbstzufrieden, adj., magában gyönyör-
 ködő, megelégedő.
 Selbstzufriedenheit, die, magagyönyör-
 ködés, megelégedés.
 Selbstzwang, der, megerőltetés.
 Selig, adj., st. glücklich, boldog, sze-
 rencsés; bes. unelig, selig, boldog;
 od. st. verstorben, megboldogult,
 idvezült; adv. boldogul; szerencsé-
 sen.
 Seligkeit, die, boldogság; idvesség,
 örök boldogság.
 Seligmacher, der, idvezítő.
 Zellerie, der, zeller.
 Selten, adj., ritka, gyér; adv. rit-
 kán, gyéren.

Seltenheit, die, ritkaság, ritka dolog, gyérség.
Seltjam, adj., különös, szokatlan, csudálatos, p. o. ember; adv. csudálatosan.
Seltsamkeit, die, ritkaság, különösség, csudálatosság.
Semmel, die, zsemlye.
Semmelkloß, (Knödel), daß, zsemlyegombóc.
Semmelmehl, daß, zsemlyeliszt.
Semse, die, Binse, káka.
Sendbrief, der, Sendschreiben, daß, levél, több személyekhez intézett kerülő levél.
Senden, schicken, küldeni, elküldeni, p. o. levelet.
Senesbaum, der, szennafa.
Senesblätter, die, szennalevél.
Senf, der, mustár, repce, repesény.
Senforn, daß, mustár —, v. repcemag.
Senföhl, daß, mustár v. repceolaj.
Senfpflaster, daß, mustárflastrom.
Sengen, Haare abbrennen, perzselni, el- v. megperzselni; senzen und brennen, j. B. im Lande, égetni, pusztítani.
Sengen, daß, perzselés, elperzselés.
Senkblei, Bleiloth, daß, függőónmérték, ponteránymérő.
Senkel, der, ein Riemen, oder Schnürchen, gewisse Kleidungsstücke damit zu verbinden, szatyng, galand, fűző.
Senken, sinken machen, lebecsátni, leeresztetni, p. o. a' holttestet a' sírba; sich senken, lesülyedni, lemenni, leülni p. o. a' fenékre; trop. im Weinbaue, bujtani, homlítani, t. i. szőlővesszőt.
Senker, der, bujtóág, bujtás, porhajás.
Senknadel, die, fűzőtű.
Senkrecht, adj., függőleges; adv. függőlegesen.
Sennhirt, der, havasi pásztor.
Sennhütte, die, havasi pásztorakunyhó.
Sensal, der, Mäfler, alkuszerző, alkumester a' kereskedőknél.
Sense, die, kasza.
Sensenschmied, der, kaszakovács.
September, der, Szeptember, Sz. Mihály hava.
Servierte, die, asztalkendő, asztalkeszkendő.
Servis, daß, Tafelgeräth, asztali edénykészület.
Sessel, der, szék, vánkossos szék, tömött szék, bőr v. bőrös szék,

Sefhaft, ansäßig, adj., helybenlakó.
Sehen, I, activ. I, sitzen machen, tenni; ist es darauf sehen, rátenni; j. B. etwas auf den Tisch sehen, valamit az asztalra tenni; oder sich sehen, leülni, ülni valamire; sich auf die Erde sehen, a' földre ülni v. leülni; zu Tische, asztalhoz ülni; 2) trop. a) von flüssigen Körpern, sich sehen, leülni, leülepenni a' fenékre, mint p. o. a' ser, lecsillapodni, lepadni, mint a' daganat, lepadni, leszállani, mint a' víz; b) statt sich niederlassen, um auszuruben, leülni, letelepedni; oder irgendwo zu wohnen, megtelepedni valahol; 3) von einer Arme, megtelepedni; 4) stehen machen, tenni, helyheztenni, j. B. Essen auf den Tisch sehen, feltenni az ételt az asztalra, alles an seinen Ort sehen, mindent helyére tenni; Grenzen sehen, határt szabni v. vetni; Pflanzen sehen, ültetni; trop. Ziel und Maas sehen, kiszabni valaminek a' határát és módját; sich zur Wehre sehen, ellentállani, oltalmazni magát; etwas aus den Augen sehen, nem vigyázni valamire, elfelejtetni valamit; alle Klugheit bei Seite sehen, minden okosságot félre tenni; von gewissen Tieren, statt gebären, fad-zani; 5) st. bestimmen, j. B. einen Tag zu etwas, határozni v. rendelni p. o. napot valamire; 6) in noch weiterer Bedeutung, j. B. etwas zum Pfande sehen, valamit zálogba vetni; von Buchdruckern, betüt szedni; in die Lotterie sehen, a' lotteriába tenni; sein Leben aufs Spiel sehen, az életét kockára tenni; ins Gefängniß sehen, fogságba tenni; über einen Graben sehen, az árkon által ugrani v. szökni; an die Feinde sehen, az ellenségre rohanni; II. neutr. st. entstehen, származni, lenni, történni; es wird Streit sehen, lesz most perlekedés; es wird heute Schläge sehen, lesz ma verekedés.
Sehen, daß, Legung, tevés, tétel, helyheztenés; daß Pflanzen, ültetés, plántálás; bei Buchdruckern, betűszedés.
Seher, der, betűszedő, szedő.
Sehhammer, der, vasvágó pöröly.
Sehbase, der, nőstény nyúl.
Sehholz, daß, ültetnivaló fa, csemeteág.
Sehlasten, der, szedőhók.
Sehling, der, ültetnivaló fa, csemete.

Sehteich, der, halporondtó, halszaporitó tó.

Sehweide, die, ültetnivaló fűzfa.

Sehzeit, die, fiadás ideje.

Seuche, die, dög, dögleletes nyavalya; Viehseuche, marhadög.

Seuffen, fohászkodni, sohajtni.

Seuffen, daß, sohajtság.

Seuffzer, der, sohajtság, fohászkodás.

Seyn, statt vorhanden seyn, lenni; st.

sich wo befinden, lenni, tartózkodni,

zu Hause seyn, oda haza v. otthon

lenni; seyn lassen, d. i. erlauben,

mogengedni, megszenvedni, oder

unterlassen, elhagyni valamit; seyn

statt bedeuten, tenni; z. B. was soll

daß seyn? mit tess az? — besond.

R. z. B. was ist dir? mi bajod? wie

ist dir? hogy vagy? wie wäre es,

wenn ich schriebe? hát ha írnék? —

es ist möglich, meglehet; laß seyn,

d. i. es mag seyn, legyen, nem há-

nom! es sey denn, daß, hanemha,

haneha.

Sich, magának p. o. ártani, magát

p. o. elfelejteni.

Sichel, die, sarló.

Sichelförmig, adj., sarlóformájú.

Sichelmacher, der, sarlócsináló.

Sicher, adj., von jeder Gefahr frei, bá-

torságos, veszedelmen kívül való;

statt zuverlässig, bizonyos, p. o. or-

vosság; statt gewiß, igaz, bizonyos,

p. o. tudósítás; adv. bátorságosan;

bizonyosan, minden bizonynal.

Sicherheit, die, bátorság; in Sicherheit

seyn, bátorságban lenni; statt Ge-

wißheit, bizonyosság; statt Unterpfand,

Caution, kezesség, szavatosság, bá-

torság záloga v. hitelezés, bátorsá-

got hitelező jel v. dolog.

Sicherlich, adv., bátorságosan, bizon-

nyal.

Sichern, bátorságba tenni v. helyhez-

tetni; gesichert seyn, bátorságban

lenni.

Sicht, die, d. i. Erblickung, meglátás,

z. B. auf Sicht dieses Briefes, meglátván ezt a levelet; st. Nachsicht,

engedelem, elengedés.

Sichtbar, adj., látható; st. ganz deut-

lich, offenbar, nyilvánvaló, látniva-

ló, nyilvánosság; adver. nyilván,

láthatóképpen, szembetűnképpen.

Sichtbarkeit, die, nyilvánosság.

Sichtbarlich, adv. láthatóképpen.

Sichten, statt sieben, megrostálni, meg-

szitálni; trop. eine Auswahl treffen,

kiválasztani, kiválogatni, kiszemlélni.

Sichten, daß, die Sichtung, kiválogatás kiszemlélés.

Sichtlich, adj., nyilvánosságos, nyilvánvaló; adv. nyilván.

Sie, die, nöstény, nöstényje valamely állatnak.

Sie, Pron. im Sing. in der Anrede an

weibliche Personen niedrigen Standes,

wo man nicht Du sagen will, maga,

z. B. ist sie auf dem Markte gewesen?

volt maga a' piacon; in der dritten

Person, z. B. sie (nämlich die Frau)

ist fortgegangen, elment; in der

Anrede an männliche und weibliche Per-

sonen, denen man Achtung erweisen

will, az Ur, az Asszony, a' Kisass-

zony, a' leányasszony.

Sieb, daß, rosta; Haarsieb, szita.

Siebtein, daß, rostacsont, t. i. a' kaponya körül.

Siebchen, daß, szitácska.

Sieben, megszitálni p. o. lisztet; ros-

tálni, megrostálni, p. o. gabonát.

Sieben, daß, megszitalás, megrostálás.

Sieben, hét; adv. heten.

Sieben, die, a' hét szám v. a' hetes szám.

Siebenblättrig, adj., hétlevelű.

Siebenbürgen, daß, Erdély, Erdélyország.

Siebened, daß, hétszeg, hétszeglet, hétszegrajz.

Siebenedig, adj., hétszegletű.

Siebenerlei, adj., hétféle; adv. hétképpen.

Siebenschach, adj., hétszeres; adv. hétszeresen.

Siebenschältig, adj., hétrétű.

Siebenschüßig, adj., hétlábú; 7 Fuß lang, hét lábnyi.

Siebengestirn, daß, fiastyúk, Hétszilagú égi jel.

Siebenhundert, adj., hétszáz; adv. hétszázán.

Siebenhundertmal, adv. hétszázszor.

Siebenhundertste, der, die, daß, adj., hétszázadik.

Siebenjährig, adj., hétesztendő.

Siebenmal, adv. hétszer.

Siebenschläfer, der, ein Thier, enni való pele.

Siebentausend, adj., hétezer.

Siebente, der, die, daß, adj., hetedik.

Siebentel, Siebenteil, daß, hetedrész.

Siebenthalb, hetedfél.

Siebmacher, der, szitás, rostás.

Siebzehn, adj., tizenhét; adv. tizenheten.

Siebzehnjährig, adj., tizenhétesztendő.

- Siebzehnmál**, adv., tizenhétyszer.
Siebzehnmálíg, adj., tizenhétyszeri.
Siebzehnte, der, die, daß, tizenhete-
 dik.
Siebzehnte, daß, tizenhetedrész.
Siebzíg, adj., hetven; adv. hetvenen.
Siebzígmál, adv. hetvenszer.
Siebzígmálíg, adj., hetvenszeri.
Siebzígszte, der, die, daß, hetvenedik.
Siech, adj., sinlődő, beteges, kor-
 nyadozó.
Siechbett, daß, beteges ágy, a' sinlő-
 dő beteg ágya.
Siechen, betegeskedni, sinlődni.
Siechen, daß, betegeskedés, sinlődés.
Siechenhaus, daß, betegek háza.
Siede, die, Häckerling, szecska.
Sieden, act. főzni, megfőzni, felfor-
 ralni, p. o. húst, halat; neutr.
 főni, forrni, mint a' víz; siedend,
 forró.
Sieden, daß, felforralás, megfőzés.
Sieder, der, főző, forraló.
Siederei, die, főzőhely, főzés.
Sieg, der, győzödelem, diadalom; ei-
 nen Sieg erlangen, győzödelmet ven-
 ni v. nyerni.
Siegel, daß, pecsét.
Siegelbewahrer, der, pecsét őriző, pe-
 csétreügylő.
Siegelerde, die, pecsétes agyag.
Siegelgeld, daß, pecsételés pénz.
Siegelfunde, die, pecsétkezéért.
Siegellack, daß, pecsét viasz.
Siegeln, pecsételni, lepecsételni.
Siegeln, daß, lepecsételés.
Siegelring, der, pecsétlő gyűrű.
Siegelschreiber, der, pecsétmetsző.
Siegelung, die, pecsételés, megpecsét-
 lés.
Siegelwachs, daß, spanyolviasz.
Siegen, győzni, győzödelmeskedni
 valakin, meggyőzni valakit.
Siegen, daß, győzés.
Sieger, der, Siegerinn, die, győző,
 győzödelmes.
Siegesbild, daß, győzödelem rajzolat.
Siegesboden, der, győzödelmi kapu.
Siegesfest, daß, győzödelmi innep.
Siegesgeschrei, daß, győzödelmi kia-
 bálás.
Siegeskranz, der, diadalmi koszorú.
Siegeskrone, die, diadalmi korona.
Siegeslied, daß, győzödelmi ének.
Siegespalme, die, győzödelem v. dia-
 dalom palmája.
Siegeswagen, der, győzödelmi kocsi.
Siegeszeichen, daß, győzödelem jele,
- Sieggemohnt**, adj., győzniszokott, győ-
 zödelmeskedő.
Sieghaft, adj., győző, győzödelmes.
Siegler, der, pecsételő.
Siegprangend, adj., diadalmaskodó.
Siegreich, adj., győzödelmes, diadal-
 mas; adv. győzödelmesen, diadal-
 masan.
Siehe, siehe da! interj. imé! ehol! lásd.
Siefern, szívárogni; daß Jap siefert,
 a' hordó szívárogo.
Siefern, daß, szívargás.
Signal, daß, jel, jeladás; ein Signal
 zur Schlacht geben, jelt adni az üt-
 közetre.
Signalisiren, megjelenni, megjegyezni.
Signatur, die, pl. Signaturen, die,
 Zahlen oder Ziffern, welche man zur
 Bezeichnung des Generalbasses ge-
 braucht, számok és másféle jelek,
 melyek a' Generalbasszus megje-
 lelésére szükségesek; im Drucke,
 ívjel, a' nyomtatott íveken.
Silber, daß, ezüst; ächtes Silber, tisz-
 ta v. jóféle ezüst; gediegenes Silber,
 termés ezüst.
Silberader, die, ezüstér a' bányában.
Silberarbeiter, der, ezüstműves, ötvös.
Silberartig, adj., ezüstmű.
Silberbarre, die, darab- v. rúdezüst.
Silberbergwerk, daß, ezüsbánya.
Silberblatt, daß, ezüstfűst, levélezüst.
Silberblech, daß, ezüstpléh.
Silberdraht, der, ezüstdrót.
Silbererg, daß, ezüstércz.
Silberfaden, der, ezüstfonál.
Silberfarbe, die, ezüstsztin.
Silberfarben, Silberfarbig, adj., ezüst-
 színi.
Silbergang, der, ezüstér, az ezüst ero
 a' bányában.
Silbergehalt, der, ezüstrészek vala-
 miben.
Silbergeld, daß, ezüstpénz.
Silbergerät, daß, ezüstkészület.
Silbergeschirr, daß, ezüstedény.
Silberglanz, der, ezüsfény.
Silberglätte, die, ezüstglet, ezüstitaj-
 ték.
Silbergroschen, der, ezüstgaras.
Silbergrube, die, ezüsbánya.
Silberhaar, daß, őszhaj, ezüstsztini
 őszhaj.
Silberhandel, der, ezüstárosság.
Silberhändler, der, ezüstáros.
Silberhaltig, adj., ezüstitel elegyes,
 ezüstös; adv. ezüstitel bővelkedő.
Silberkammer, die, ezüstitartó kamara
 v. szoba.

Silberfles, der, ezüsttel elegyes kövecs.

Silberklang, der, ezüsthang.

Silberklumpen, der, ezüstdarab.

Silberkönig, der, ezüstvirág, szín-ezüst.

Silberkorn, das, ezüstmorzsa.

Silberkraut, das, ezüstszinű pimpó.

Silberlabn, der, ezüstfal.

Silberling, der, ezüst kispénz.

Silbermine, die, ezüstér.

Silbermünze, die, ezüstpénz.

Silbern, adj., ezüsthölvaló, ezüst; Silberner Löffel, ezüst kalán.

Silberplatte, die, ezüst tábla.

Silberprobe, die, ezüstpróba; das Probezeichen, próbajel az ezüsten.

Silberrauch, der, ezüstfüst.

Silberreich, adject., ezüstös, ezüsttel gazdag.

Silberschaum, der, ezüstsalak v. tajték.

Silberschlade, die, ezüstsalak.

Silberservis, der, ezüst edények vagy asztalkészületek.

Silberstange, die, darab v. rúdezüst.

Silberstoff, der, ezüsttel vegyes szövetvény.

Silberstufe, die, ezüstércz darab, ezüstös ércz.

Silberton, der, ezüsthang.

Silberwäscher, der, ezüsttisztító, edény tisztogató.

Silberwagen, der, ezüstös kocsi.

Silberweiß, adj., ezüstszinű.

Silberweise, die, ezüstszin v. fehérség.

Silberwerk, Silberzeug, das, ezüstkészület, ezüstmunka.

Silbouette, die, árnyékkép, árnyékképrajz.

Silbouettiren, leárnyékozni a' képet.

Simplel, adject., einfach, ungeschönt, együgyű, természeti; einfältig, tudatlan; adv. együgyűen.

Simplicität, die, együgyűség; tudatlanság.

Singbar, adj., énekelhető.

Sing-Chor, der, éneklőkar.

Singdrossel, die, éneklő rigó.

Singen, énekelni, énekelni; von Vögeln, füttyörészni; nach Noten singen, kóta szerint v. kótából énekelni; trop. von Dichtern, énekelni, verselni.

Singen, das, éneklés, füttyörészés; von der Nachtigall, csattogás.

Singe-Pult, das, éneklőgyám v. pulpita.

Singenspiel, das, oder Singspiel, énekes játék.

Singstimme, die, éneklőhang; in der Brust, ének, v. egy énekelnivaló darabnak része.

Singstück, das, énekdarab, énekelni való darab p. o. klavírra.

Singstunde, die, éneklőóra.

Singvogel, der, éneklő madár.

Sinken, süllyedni, merülni, p. o. álomba; statt abnehmen, le- v. alászállani p. o. a' becsében, csüggedni bátorságában, hanyatlani; die gesunkenen Gesezte, erojében hanyatlott törvények; das gesunkene Vaterland aufrichten, a' hanyatlott hazát éleszteni; trop. sich erniedrigen, j. B. er ist tief gesunken, nagyon megromlott az erkölcsö.

Sinken, das, merülés, süllyedés; trop. das Sinken der Moralität, des guten Geschmacks, hanyatlása, alábbszállása az erkölcsiségnék, jó ízlésnek.

Sinn, der, d. i. die Fähigkeit zu empfinden, érzék, érzés, érzőtehetség; der Mensch hat fünf Sinne, az embernek öt érzékei vannak; trop. a) statt Bewußtseyn, eszmélés; j. B. bei Sinnen seyn, eszmélni, eszén lenni; nicht bei Sinne seyn, magán kívül lenni; von Sinne kommen, megbódulni, megháborodni az elméjében; alle fünf Sinne zusammennehmen, ugyancsak öszveszedni az eszét; b) die Fähigkeit zu wollen, elme, ész; es kommt mir etwas in den Sinn, valami jut eszembe; so viel Köpfe, so viel Sinne, a' mennyi fő, annyi ész; a' mennyi az élő, annyi az itélő; das liegt mir immer im Sinne, ki nem verhetem a' fejemből, el nem tudom felejtetni; ein verkehrter Sinn, elfordult érzésmód, viaszgondolkozás; c) Wille, akarat, gondolat, értelem; j. B. alle sind eines Sinnes, mind egy akaraton v. egy értelemben vannak; eines Sinnes seyn, megegyezni; seinen Sinn ändern, megváltoztatni értelmét; d) Geschmack, j. B. Sinn für etwas haben, ízlésének és hajlandóságának lenni valamihez; e) Bedeutung, értelem, jelentés; einem Worte einen Sinn geben, valamelly szónak értelmet v. jelentést adni.

Sinnbild, das, példázat.

Sinnbildlich, adj., példázati, példázó; adv. példázva.

Sinnen, j. B. auf etwas, valamit forgatni elméjében, valami felől gondolkozni.

- Sinnen**, *das*, gondolkozás, eszmélődés.
- Sinneneindruck**, *der*, behatás az érzékekre.
- Sinnenlust**, *die*, gyönyörűség.
- Sinnesänderung**, *die*, gondolkozás változtatása, magamegjobbítás.
- Sinnesart**, *die*, gondolkozásmód, érzésmód, érzés.
- Sinngeicht**, *das*, elmesuttatás.
- Sinnlich**, *adj.*, zu den Sinnen gehörig, érzéki; *in die Sinne fallend*, érzékelhető, érezhető, az érzéseket ingerlő; *finnliche Empfindungen liebend*, *z. B.* ein sinnlicher Mensch, testiségben gyönyörködő, testi gyönyörűségekben élő ember; *finnliche Begierden*, testi kívánságok; *finnliche Liebe*, szerelem, buja szerelem; *adv.* *sinnlich denken*, testiképpen gondolkozni; *sinnlich seyn*, a' testnek szolgálni.
- Sinnlichkeit**, *die*, érzékiség, érzőség, az öt érzékek által való érzés; testiség, testi gyönyörűség.
- Sinnlos**, *adj.*, érzéktelen, érzéketlen; *des Verstandes beraubt*, esztelen, eszement, ostoba; *ohne Bedeutung*, *z. B.* Worte, értelem nélkülvő szók, mondások és; *adj.*, érzék nélkül, érzéktelenül; *esztelenül*; értelem nélkül.
- Sinnlosigkeit**, *die*, érzéktelenség, esztelenség, érthetetlenség.
- Sinnpflanze**, *die*, érzőke.
- Sinnreich**, *adj.*, elmés, eszes; *adv.* *elmésen*, eszesen.
- Sinnspruch**, *der*, elmés mondás.
- Sinter**, *der*, Tropfstein, csepegőkő.
- Sintern**, csepegni, szivárogni; *statt gerinnen*, öszveállani.
- Sippchaft**, *die*, rokonság, atyahíság.
- Sirene**, *die*, siren, sziren.
- Sirenengefang**, *der*, trop. síronének.
- Sitte**, *die*, Gebrauch, szokás; *wider die Sitte*, szokás ellen, *nach der Sitte*, a' szokás szerint; *es ist so Sitte*, szokásban van; *im plur.* *die Sitten*, erkölcs, erkölcsi viselet.
- Sittengemälde**, *das*, szokások v. viseletek rajzolatja.
- Sittengesetz**, *das*, erkölcsi törvény.
- Sittenlehre**, *die*, erkölcsi oktatás.
- Sittenlehrer**, *der*, erkölestanító.
- Sittenlos**, *adj.*, erkölestelen, p. o. ember, magaviselet; *adv.*, erkölestelenül.
- Sittenlosigkeit**, *die*, erkölestelenség.
- Sittenrichter**, *der*, erkölcsbíró.
- Sittenrichterlich**, *adj.*, erkölcsbírói; *adv.* erkölcsbíráva.
- Sittenschule**, *die*, erkölcsi iskola.
- Sittenspruch**, *der*, erkölcsi mondás.
- Sittenverderber**, *der*, erkölcsrontó.
- Sittenverderblich**, *adj.*, erkölcsrontó.
- Sittenverderbniß**, *das*, erkölcsromlás, erkölcs megvesztegetése.
- Sittig**, *der*, papagály.
- Sittlich**, *adj.*, erkölcsi; *adv.* erkölcsi-képpen.
- Sittlichkeit**, *die*, erkölcsiség, jó erkölcs.
- Sittsam**, *adj.*, szerény erkölcsű, szemérmes, módos; *adv.*, szemérmesen, szerényen, módosan.
- Sittsamkeit**, *die*, szemérmesség, módosság, szerénység.
- Situation**, *die*, Lage, helyhez, helyheztes, fekvés.
- Sitz**, *der*, *das Sitzen*, ülés; *der Ort, üllőhely, ülés*; *statt Wohnsiß*, lakóhely, lakás; *Ofen zu seinem Sitze wählen*, Budát választani lakásául; *der Sitz der Regierung*, a' kormány-szék állandó hely v. lakhely; *Sitz und Stimme haben*, helyének és szavának lenni p. o. a' gyűlésben.
- Sitzhen**, *das*, helyecske.
- Sitzen**, ülni, p. o. széken, földön; *trop. z. B.* im Rathe sitzen, a' tanácsban ülni; *ülést tartani*; *immer zu Hause sitzen*, mindig otthon lenni vagy ülni; *über etwas sitzen*, valamivel foglalatostkodni; *sitzen bleiben*, *eig.* ülve maradni, megfenekleni, mint p. o. a' hajó; *umieg. z. B.* wie der Teig; *mog nem kelni*; *von Mädchen, keinen Mann bekommen*, otthon vagy pártában maradni; *von leblosen Dingen, an einem Orte fest bleiben*, *z. B.* der Nagel sitzt fest im Holze, a' szeg erősen áll a' fában; *die Schuld auf sich sitzen lassen*, ki nem menteni magát valamiből; *nicht auf sich sitzen lassen*, nem szenvedni magán semmi szőgyent.
- Sitzen**, *das*, ülés.
- Sitzend**, *adj.*, *z. B.* eine sitzende Lebensart, ülő élet; ülve.
- Sitzer**, *der*, ülő.
- Sitzfleisch**, *das*, munkatűrés, dolgozság; *kein Sitzfleisch haben*, kerülni az ülő munkát.
- Sitztag**, *der*, gyűlés vagy törvénytévő nap.
- Sitzung**, *die*, ülés, gyűlés, tanácsülés, *Sitzung halten*, gyűlést tartani.
- Skelet**, *das*, csontváz.
- Skizze**, *die*, rövid rajzolat.

Smaragd, der, smaragd.

So, statt welcher, - e, - es, 1. B. der Mann, so und heute begegnete, az az ember, a' kivel ma öszvetalálkoztunk; als adv., 1. B. ja, es ist so, igen is, úgy van; nicht so, nem úgy; fragend: so? úgy? igaz az? úgy van? so so, úgy úgy, meglehetősen; bald so, bald so, majd így, majd amúgy; sobald, mihelyt; so dann, akkor; so eben, éppen most, csak most; sofern, a' mennyiben, a' mennyire; sofort, azonnal, mindjárt; und so fort, 's így tovább; sogar, sőt, sőt még; annyira; so gern, oly örömet; sogleich, egyszeriben, tüstént; sohin, középszerűképpen; so lange, olly soká vagy sakáig; so lang als, addig, meddig, míg; somit, ez által, ezzel; sonach, e' szerént; so oft, annyiszor; so sehr, oly igen; so viel, annyi; so weit, addig, eddig; so wenig, olly kevés; so wenig — so, ámbár melly kevés — mégis; sowohl, olly vagy ollyan jól; so wohl — sowohl, valamint — úgy szinte.

Socke, die, kapeza, botos.

Sod, der, Sodbrennen, das, gyomorégés.

Soda, Sode, die, szóda, lúgsó.

Söhnchen, das, fiúcska, fiacská, fiúgyermekcske; von einem Söhnchen entbunden werden, fiúgyermekcskét szülni.

Söhnopfer, das, engesztelő áldozat.

Söldner, der, zsoldos, zsoldér, szolgáló.

Söller, der, házhéjja, padlás.

Sömmern, napfényre kitenni p. o. ágybelit; d. i. Schatten geben, árnyékot adni; vetni; mit Sommerfrucht bestellen, nyárterméssel bévetni t. i. a' földet.

Sohle, die, Fußsohle, talp, lábtalp; an den Stiefeln, talp, p. o. sarutalp, lábbelinek talpa; talpbőr, bocskor; ft. Salzwasser, sós víz.

Sohlenleder, das, talpbőr.

Sohn, der, fiú; bei Verlobungen: mein Sohn! fiam! — ft. Knabe, férjfi gyermek, fiúgyermek; ft. Nachkomme, maradék, magzat.

Sohneskel, der, második fiú unoka.

Sohneskelinn, die, második leány unoka.

Sohneskind, das, unoka.

Sohnesweib, das, meny.

Solcher, - e, - es, adj., ollyan, illyen.

Solcherlei, adv., ollyanfélé.

Sold, der, hópénz, zsold; um Sold dienen, hópénzért, zsoldért szolgálni vagy katonáskodni.

Soldat, der, katona, fegyverviselő, hadiember; ein junger Soldat, újkatona, czenk; ein alter Soldat, öreg katona; ein abgedankter Soldat, hazaeresztet katona; ein gemeiner Soldat oder Mann, köz katona vagy legény.

Soldaten (Commis-) Brod, das, katonakenyér.

Soldatendienst, der, katonáskodás, hadi szolgálat.

Soldateneid, der, zászlóalácsküvés.

Soldatenfeind, der, katonasággyűlölő.

Soldatenleben, das, katonaelet, hadi élet.

Soldatenmaas, das, katonamérték.

Soldatenmanier, die, katonaszokás.

Soldatenpferd, das, katonaló.

Soldatenpflicht, die, katonai kötelesség.

Soldatenspiel, das, katonásdi.

Soldatenwache, die, katonaorizet.

Soldatenweib, das, katonané.

Soldatenwesen, das, katonaság, katonai dolog.

Soldatisch, adj., katonai; adv. katonai módon.

Solenn, adj., pompás; adv. pompásan.

Solennität, die, pompa.

Solid, solide, adj., fest, erős; ft. gründlich, gyökeres, p. o. tudós; adv. erősen, okosan, gyökeresen.

Solidität, die, erősség, gyökeresség, igazságosság, bizonyosság.

Sollen, v. neutr. ich soll, nekem kell; du sollst, neked kell; er soll, oder sie soll, neki kell; es soll, annak kell; ich sollte, nekem kellett; man soll, kell; man sollte, kellene; man sollte denken, azt gondolná az ember; was soll ich? mit cselekedjek? mit csináljak? was soll ich sagen? mit mondjak? wem soll man nun glauben? kinnek hidjen már az ember? er soll schweigen, hallgasson; es soll, bezeichnet einen Vorgang, 1. B. der Mann soll gestorben seyn, azt mondják, hogy az az ember megholt; die Feinde

festen geschlagen seyn, azt mondják, hogy az ellenség megveretlelt; es soll wahr seyn, azt mondják, hogy igaz.

Solo, daß, in der Musik, magános, t. i. éneklet vagy muzsikálás.

Solo, adj., magános; adv. magánosan p. o. énekelni, muzsikálni, játszani.

Sommer, der, nyár; im Anfange des Sommers, nyár elején; im Sommer, nyáron.

Sommerabend, der, nyári este.

Sommerarbeit, die, nyári munka.

Sommerblume, die, nyári virág.

Sommerfäden, die, oder der fliegende Sommer, ökor nyál.

Sommerfeld, daß, tavaszi vetések vagy földek.

Sommerfeldzug, der, nyári táborozás.

Sommerfled, der, kanyaró, szeplő.

Sommerfledig, adj., kanyarós, szeplős.

Sommerfrucht, die, nyári termés vagy gyümölcs; tavaszi búza v. élet, tavaszi vetés, tavasz-búza.

Sommergerste, die, tavaszi árpa.

Sommergetreide, daß, tavaszi élet vagy gabona.

Sommergewächß, daß, nyári plánta.

Sommerhaft, adj., nyári; adv. nyári módon.

Sommerhaus, daß, nyári ház.

Sommerhäuschen, daß, nyári mulató-ház.

Sommerhitze, die, nyári hévség.

Sommerhonig, der, nyári méz.

Sommerkleid, daß, nyári köntös vagy öltözet.

Sommerkorn, daß, tavaszi rozs.

Sommerlager, daß, nyári táborság.

Sommerlaube, die, nyári levelesszín.

Sommerlich, adj., nyári.

Sommermonat, der, nyári hónap.

Sommernüße, die, nyári süveg.

Sommernacht, die, nyári éjszaka.

Sommerobst, daß, nyári gyümölcs.

Sommerpalast, der, nyári palota.

Sommerregen, der, nyári eső.

Sommersaat, die, tavaszi vetés.

Sommerseite, die, déli rész v. oldal.

Sommersprosse, die, szeplő.

Sommertag, der, nyári nap.

Sommervogel, der, nyári madár; st. Schmetterling, pillangó, pille.

Sommerweide, die, nyári legelő.

Sommerweizen, der, tavaszi búza.

Sommerwende, die, nyári napfordulás

Sommerwetter, daß, nyári idő.

Sommerzeltchen, daß, nyári csillagzat; nyárijel.

Sommerzeit, die, nyári ideje.

Sommerzimmer, daß, nyári szoba.

Sonde, die, sebmérő vas.

Sonder. st. ohne, nélkül; sonder Zweifel, kétség nélkül.

Sonderbar, adj., különös p. o. eset.

Sonderbarkeit, die, különösség, különös dolog.

Sonderlich, adj., különös, rendkívül-való; jeles; adv. különösen, jelesen, kiváltképpen.

Sonderling, der, különözö, magánözö.

Sondern, conj., hanem, de.

Sondern, elválasztani; sich, elválni.

Sonderung, die, elválasztás.

Sondiren, mérni, vizsgálni, megvizsgálni, megpróbálni.

Sondiren, daß, vizsgálás, megvizsgálás.

Sonnabend, der, Samstag, szombat.

Sonne, die, nap; die aufgehende, a' felkelő nap; die untergehende, a' lemenő vagy elnyugvó nap; vor Sonnenaufgang, nap felkölte előtt; nach Sonnenuntergang, napnyugot után; die Sonne geht auf, a' nap felkel, feljön; die Sonne geht unter, elnyugszik vagy lemegy a' nap; die Sonne scheint, a' nap süt; trop. st. Sonnenstrahlen, a' nap sugarai; die Sonne versengt die Erde, a' nap el-süti a' földet v. a' mezőket; in die Sonne gehen, a' napra vagy a' verőfényre menni; st. Zierde, von ausgezeichneten Personen, disz, fény, csillag; die Sonne der Gelehrten, a' tudósok csillagja; dichterisch, st. Tag, nap, nappal.

Sonnen, etwas an die Sonne legen, a' verőfényre vagy napra kitenni, a' napon megmelegíteni; sich sonnen, a' napon sütölődni, a' verőfényen lenni.

Sonnenaufgang, der, napfelkelés, a' napkelet; napfeljöttö; Morgengengend, kelet, napkelet.

Sonnenbahn, die, napút, napútja az égen.

Sonnenblume, die, napraforgó, tanyérbélvirág.

Sonnenschäer, der, napratartó, napellenző, árnyék tartó.

Sonnenferne, die, nap távolyság.

Sonnenfinsterniß, die, napfogyatkozás, napbehi fogyatkozás.

Sonnenfleck, der, foltok a' naptányérjában.
Sonnenglanz, der, napragyogás, napfényesség.
Sonnenhitze, die, naphévség.
Sonnenhof, der, nap udvara.
Sonnenhöhe, die, nap magassága.
Sonnenjahr, das, napi esztendő, melly 365 napból, 5 órából és 49 minútából áll.
Sonnenklar, adj., világos mint a' nap, nyilvánvaló; adv. világosan, nyilván.
Sonnenkoller, der, verőfénykórság, lovaknyavalyája, bokrosság.
Sonnenkreis, der, nap karikája.
Sonnenlauf, der, napjárás.
Sonnenlicht, das, napvilág, napfény.
Sonnenmonat, der, napi hónap, az az egy esztendőnek tizenkettő részze.
Sonnennähe, die, napközelítés.
Sonnenquadrant, der, napnegyed.
Sonnenreich, adj., verőfényes.
Sonnenscheibe, die, nap tányérja.
Sonnenregen, der, verőfényes eső.
Sonnenschein, der, napfény, napvilág.
Sonnenschirm, der, napernyő, árnyéktartó.
Sonnenstäubchen, das, lebegőpor.
Sonnenstich, der, napsütés, napégetés.
Sonnenstillstand, der, napfordulás.
Sonnenstrahl, der, napsugár.
Sonnentbau, der, harmatfü.
Sonnenuhr, die, napóra, árnyékóra.
Sonnenuntergang, der, naplemenetel, napnyúgot.
Sonnenwärme, die, nap melege.
Sonnenwedel, der, Eichorfe, katang, czikoria.
Sonnenweiser, der, árnyékóramutató.
Sonnenwende, die, napfordulás; im Sommer, nyári — im Winter, téli napfordulás.
Sonnenwendezirkel, der, napterítő kerület v. abroncs.
Sonnenzeiger, der, árnyékóramutató.
Sonnenzirkel, der, napútja; in der Chronologie eine Reihe von 28 Jahren, napkerület, melly 28 esztendőből áll.
Sonnet, das, szonét.
Sonnig, adj., verőfényes.
Sonntägig, sonntäglich, adj., vasárnaponként való, vasárnapi.
Sonntag, der, vasárnap.
Sonntagsfeier, die, vasárnapi innep.
Sonntagsgottesdienst, der, vasárnapi istenistisztelet, isteniszolgálat.
Sonntagskind, das, vasárnap született

gyermek; trop. reménygyermek (tatos gyermek).
Sonntagskleid, das, vasárnapi köntös, innepi köntös vagy öltözet.
Sonntagsprediger, der, vasárnapi predikátor.
Sonntagspredigt, die, vasárnapi predikáció.
Sonst, adv, zu einer andern Zeit, más-szor, különben másszor; ehemals, ezelőtt; ennelötte, másszor; sonst wo, másutt, más helyen; wo sonst, hol egyébütt, hol másutt; sonst nirgend, másutt sehohsem; auf andere Art, másképpen, különben; in andern Stücken, egyébaránt, különben; widrigenfalls, különben; außerdem, ezenkívül, különben; übrigen, egyébaránt.
Sonstig, adj., übrig, egyéb, más, a' többi; ehemalig, hajdani, régi.
Sopha, das, török kanapé, heverő.
Sophist, der, okoskodással csábító.
Sophisterei, die, okoskodással csábítás.
Sorge, die, für etwas, gond, gondoskodás; Sorge anwenden, gondoskodni, valami felől, gondjának lenni valamire; st. Kummer, gond, aggodás; in Sorgen seyn, aggodásban lenni; Sorgen machen, verurachen, valakinek aggodást vagy gondot szerezni; frei seyn von Sorgen, ment lenni a' gondtól vagy aggodástól; sich Sorgen machen, aggodni, búsulni; sich der Sorgen ent schlagen, d. i. sie fahren lassen, megmenekedni a' gondtól, letenni vagy elvenni valaminek a' gondját.
Sorgen, für etwas, gondjának lenni valamire; in Kummer seyn, aggodni valamin; befürchten, félni, tartani valamitől.
Sorgen, das, gondoskodás; aggodás.
Sorgenfrei, adj., gondtól ment, gondtól üres, gond nélkül való; adv. gond nélkül p. o. élni.
Sorgenlast, die, gond terhe, sok gond.
Sorgenlos, adj., gondtalan, gond nélkül élő, gondtól ment; adv. gond nélkül.
Sorgenlosigkeit, die, gondtalanság, mentlétel a' gondtól.
Sorgenstuhl, der, nyugvószék, nyugvókarosszék.
Sorgenvoll, adj., gonddal teljes, aggodó, aggodalmas.
Sorgfalt, die, gondosság, szorgosság, vigyázóosság, vigyázás, szemeség.
Sorgfältig, adj., gondos, szorgos, szor-

- galmatos; adv. gondosan, szorgosan, szorgalmatosan.
- Sorgsam, adj., gondos, szemes.
- Sorgsamkeit, die, gondosság, szemeség, vigyázás.
- Sorte, die, Art, nem, valaminek neme; ein Obst von besten Sorten, legjobbféle gyümölcs.
- Sortiren, elrendelni, össze v. különválogatni az egynemű dolgot.
- Späbienne, die, lesméh.
- Späben, kémlelni, vizsgálni, megkémlelni.
- Späben, daß, kémlelés, megkémlelés.
- Späber, der, kémlelő, kémlelődő.
- Späbschiff, daß, kémlelő hajó, kémhajó.
- Spätschen, daß, hasadékcscsa.
- Spänchen, daß, forgácsocscsa.
- Spärlisch, adj., takarékos; adv. takarékosan.
- Späschen, daß, kis tréfa.
- Spät, adj., késő; bis in die späte Nacht, késő éjszakáig; adv. későn; es ist ja spät, igen későn.
- Späterhin, adv., későbbben.
- Spätling, der, későnérő.
- Spätobst, daß, késői v. későnérő gyümölcs.
- Spätregen, der, tavaszi eső.
- Spagat, der, zsinag, spárga.
- Spalt, der, Spalte, die, hasadék, repedés; einen Spalt bekommen, megrepedni, elhasadni; trop. eine der Länge nach getheilte Seite im Buche, oszlopfél a' könyvnyomtatóknál.
- Spalten, sich der Länge nach theilen, hasadni, elhasadni, elrepedni; act. elhasítani p. o. fejszével.
- Spalten, daß, hasítás.
- Spaltig, adj., repedezett, hasadásos.
- Spaltung, die, elhasítás, hasadás, elrepedés; st. Zwietracht, hasonlás, meghasonlás; im kirchlichen Sinne, st. Trennung, ekkleziiai szakadás.
- Span, der, forgács; st. Splitter, szálla, faszálka.
- Spanbett, daß, nyoszolya.
- Spanerde, die, porlóföld, növények leveleikből lett föld.
- Spanferkel, daß, malacz, kis malacz, verőmalacz.
- Spange, die, boglárcsat.
- Spanien, daß, Spanyolország.
- Spaniol, der, spanyoltobák.
- Spanisch, adj., spanyolországi; spanisches Rohr, nádpálcza; spanische Fliege, körösbogár; spanische Wand, olaszfal, rejtőfal; trop. st. felsam, fremd, idegen, esmeretlen; ritka; spanisch vorkommen, csudálatosnak tetszeni.
- Spannader, die, rezgőín.
- Spanndienst, der, kocsivalvaló szolgálat, t. i. rabatban.
- Spanne, die, arasz; eine Spanne breit, egy arasznyi széles.
- Spannen, v. neutr. Achtung geben, fülelni valamire, vigyázni; v. act. feszíteni, kinyújtani, kihúzni, p. o. a' kötelet; Saiten auf einer Geige spannen, húrokat a' hegedűn felhúzni; die Saiten zu hoch spannen, nagyon feltekerni a' húrokat, az az kívánságaiban fennhejjázni; den Hahn spannen, felhúzni a' puskasárcányát; von Kleidern, szorítani; daß Kleid spannet, szorít a' ruha; Pferde vor den Wagen spannen, befogni a' lovakat a' kocsiba; den Fluß spannen, elgátolni a' vizet; mit der Hand spannen, arasszal elérni vagy megmérni.
- Spannen, daß, kifeszülés, feszülés.
- Spannenlang, adj., arasznyi.
- Spannkraft, die, rugóerő.
- Spannriemen, der, térdheveder, térdszíj.
- Spannung, die, eig. feszülés, feszítés; trop. hasonlás, egyenetlenség.
- Sparbüchse, die, persely.
- Sparcasse, die, zsugorgató tárka.
- Sparen, zum künftigen Gebrauch aufheben, tartani, tartogatni, eltenni valamit másszorra; st. aufschieben, halasztani; st. schonen, kémélni, kémélni p. o. fáradságot, költséget; sparsam seyn, takarékos lenni, takarékosan bánni a' pénzzel, megtakarítani a' pénzt; unterlassen, elhagyni.
- Sparen, daß, tartogatás, kémélnés.
- Sparer, der, takarékos, takaros, takarító.
- Spargel, der, spárga, nyúlárnyék.
- Spargelbett, daß, spárgaágy.
- Spargelbrühe, die, spárgalév.
- Spargelerbse, die, bársony kerep, bársonyborsó.
- Sparkalk, der, gipszmész.
- Sparkunst, die, takarékoság.
- Sparpfennig, der, megtakargatott pénz.
- Sparren, der, fedélgerenda; die Sparren, szarufák.
- Sparwerk, daß, az öszverakott fedélfa.
- Sparsam, adj., takarékos; zu sparsam, zsugorgató; st. selten, ritka; adv. takarékosan; ritkán, imittamott.

Sparsamkeit, die, takarékoság; zu große Sparsamkeit, szűkmarkuság.

Spaß, der, tréfa; aus Spaß, tréfából; zum Spaß, tréfának okáért; aus einem Spaß Ernst machen, nem érteni el a' tréfát; den Spaß zu weit treiben, túl menni a' rendén a' tréfával; ein grober Spaß, goromba tréfa; das wäre ein Spaß, a' volna még rendes vagy furcsa; ohne Spaß, tréfa nélkül; es ist nur mein Spaß, csak tréfálok.

Spaßen, tréfálni, tréfálódni.

Spaßen, das, tréfálódás.

Spaßhaft, adj., tréfás, furcsa; adv. tréfásan, furcsán.

Spaßhaftigkeit, die, tréfaság.

Spaßig, adj., tréfás, rendes, furcsa.

Spaßvogel, der, tréfás ember.

Spatel, der, ásócska, lapiczka, kis ásó.

Spaten, der, ásó.

Spaterbse, Späterbse, die, késő borsó.

Spat- oder Spätgerste, die, késő árpa.

Spaß, der, veréb.

Spazieren, sétálni; spazieren gehen, járkálni, sétálni menni.

Spazieren, das, sétálás.

Spazierfahrt, die, kikocsizás, kocsikázás.

Spaziergang, der, sétálás; der Ort dazu, sétálóhely.

Spaziergänger, der, sétáló.

Spazierreise, die, sétáló utazás.

Spazierritt, der, kilovaglás.

Spazierweg, der, sétálóhely vagy út.

Specht, der, harkály.

Special, adj., különös; adv. különösen.

Species, die, die Art, faj; in der Rechnung, nemo a' számvetésnek; Medic. orvosi szer nemek; von Münzen, z. B. Specieshalter, vert tallér, két forintos tallér; Species-Ducaten, vert arany.

Specification, die, előszámlálás t. i. nevenként.

Specifizieren, nevenként vagy egyenként előszámlálni, darabonként megnevezni.

Speck, der, szalonna; frischer Speck, új szalonna; eine Seite Speck, egy oldal szalonna.

Speckbrühe, die, szalonnás leves.

Speckfett, adj., igen zsíros, igen kövér.

Speckgeschmullst, die, fadgyúdaganat, kövér kemény daganat.

Speckhals, der, igen kövér nyak.

Deutschungarisch. Wörterb.

Speckbändler, der, szalonnaárós.

Speckläser, der, szalonnabogár.

Speckknödel, Speckklöße, die, szalonnás gombóc.

Speckkrösel, das, tepertő.

Speckmaus, die, böregér, szárnyasegér.

Speckschwarte, die, szalonnabőr, bőrke.

Speckschwein, das, szalonnára hizott disznó.

Speckseite, die, egy oldal szalonna.

Speckstein, der, szalonnakő.

Spektakel, der, st. Anblick, látás; Schauspiel, néző játék; st. Lärm, Spud, láрма, csuda dolog; Spektakel machen, lármát tenni vagy indítani.

Speculant, der, nyereségvadászó.

Speculation, die, d. i. Forschung, vizsgálódás, szemlélődés; des Geistes, gondolkozás; st. Gewinnspähung, nyereségvadászás.

Speculativ, adj., vizsgálódó, szemlélődő; ein speculativer Kopf, éles és vizsgálódásra termett ész vagy elme.

Speculiren, gondolkozni valamin vagy valami felől; nyereséget vadászni v. hajhászni.

Spediren, absenden, küldeni, elküldeni p. o. pórtékát.

Spediteur, der, (olv. Speditör), elküldő, portéka küldöző.

Spedition, die, portéka küldözés.

Speer, der, lándzsa.

Speerstich, der, lándzsaszúrás; Pflanze, tarnicska.

Speiche, die, am Rade, küllő, kerékküllő; am Arme, könyöksúgár.

Speichel, der, nyál; der trockene, éhnyál; der ausgeworfene, köp, köpés, pökés.

Speichel-Eur, die, nyálindítás.

Speicheldrüse, die, nyálikra, nyálikráshús.

Speichelfluß, der, nyálfolyás.

Speichelgang, der, nyálút.

Speichellecker, der, csapodárkodó.

Speichelleckerei, die, alacsony csapodárkodás.

Speicher, der, csűr, életesház, páhó.

Speiler, Spider, der, faspék, spék fából.

Speise, die, étel, eledel.

Speisebier, das, Tischbier, asztali sör.

Speisefisch, der, ennivaló hal.

Speisegewölbe, das, élés v. életes kamara.

Speisemeister, der, asztalnok.

Speisen, essen, enni; zu Mittag, ebe-

- delni, Abends, vacsorálni; jemanden speisen, d. i. ihm zu essen geben, valakinek enni adni, eledelt adni, valakit tartani; trop. jemanden mit leeren Worten speisen, valakit pusztá szókkal tartani.
- Speisen, das, ebédlés, vacsorálás; enniadás, ebéd vagy vacsoraadás.
- Speiseöl, das, ennivaló vagy asztali olaj.
- Speiseopfer, das, eledelbőlálló áldozat.
- Speiseordnung, die, ebédlésbeli rendszabás.
- Speiseröhre, die, nyeldekő gége.
- Speisesaal, der, Speisestube, die, Speisezimmer, das, ebédlő, ebédlőpalota, epédőszoba.
- Speisewand, der, szekrény.
- Speisewand, die, ebédlőtál, evőtál.
- Speisevorrath, der, készélelem.
- Speisewein, der, Tischwein, asztali bor.
- Speisewirth, der, vendéglő fogadás, vendégfogadás.
- Spelt, Speltz, der, tönköly búza, piros alakor.
- Spendabel, adj., bőkezű.
- Spende, die, ajándék, ajándékozás, bőkezűség.
- Spendiren, bőven adni, ajándékozni.
- Spendiren, das, adakozóság, bőkezűség.
- Sperber, der, karvaly, karvoly.
- Sperling, der, veréb.
- Sperre, die, gátolás, akadály.
- Sperren, weit öffnen, j. B. die Beine sperren, kétfelé vagy szélyel vetni p. o. a' lábait; verschließen, bécsukni, bezárni, elrekeszteni a' szabad járást, elzárni p. o. a' városbavaló bejárást; st. hemmen, akadályozni, megkötni p. o. a' kereket; sich, d. i. widersetzen, ellene szegezni magát.
- Sperren, das, elzárás, elrekesztés; elleneszegezés, ellentállás.
- Sperrgeld, das, kapupénz, kinyitásbér.
- Sperren, der, kerékkötő horogretesz, závár.
- Sperreholz, das, retesz.
- Sperreig, adj., széles, kétfeléálló, szélyelálló.
- Sperreketten, die, bezáró láncz; kerékkötő láncz.
- Sperreung, die, bezárás, elzárás, elrekesztés; trop. j. B. Sperreung des Handels, a' kereskedés gátolása vagy elzárása a' portékák kivitelének v.
- béhozásának megtiltása; das Widerstreben, ellenszegezés, ellentállás.
- Sperrentil, das, szélrekesztő.
- Sperreweit, adj., igen szélesen, tátva nyitva.
- Speßen, die, költség, a' portékák elküldésére tett költség.
- Speyen, ausspuhen, köpni, kiköpni, köpködni; Blut speyen, vért köpni; auf etwas speyen, valamire ráköpni; jemanden in das Gesicht speyen, valakinek a' szeme közé köpni; sich erbrechen, hányni, okádni; trop. Feuer speyen, tüzet okádni.
- Speyen, das, köpés, köpködés; hányás.
- Speyer, der, köpő; hányó, okádó.
- Speyerling, der, Arleßbeere, die, berkenye.
- Speyerlingsbaum, der, Arleßbaum, berkenyefa.
- Speyerfieber, das, köpdöstető vagy hánytató hideglelés.
- Speynapf, der, köpőmedencze vagy edény.
- Spezerey, die, fűszer, fűszerszám.
- Spezereyhandel, der, fűszerárosság.
- Spezereyhändler, der, fűszeráros.
- Spähre, die, st. Kugel, golyóbis; Geschäftsreis, mesterség, kerület; Kenntniß, esméret, tudomány.
- Spährisch, adj., gömbölyű, gömbölyeg, golyóbisdad.
- Spiden, j. B. einen Braten, spēkelni, megspékelni, p. o. a' pecsenyét szallonnával; trop. den Beutel spiden, az ersényjét pénzzel megtölteni; die Verschanzungen spiden, sánczolatokat ágyúkkal megrakni.
- Spiden, das, megspékelés.
- Spidenadel, die, spēkelőtő, spēkelő.
- Spiegel, der, tükör; trop. st. Vorbild, Muster, mustra, mustrapéllda; ein Spiegel der Tugend, a' virtusnak mustrapélldája; jede glänzende Fläche, j. B. der Spiegel des Wassers, a' víznek színe vagy tükre; der Spiegel am Schwanz des Pfaues, a' pávatoll szeme; der Spiegel des Schiffs, a' hajóhátulja v. fara.
- Spiegelartig, adj., tükörnemű.
- Spiegelchen, das, tüköröcske.
- Spiegelente, die, csörgörécze, tükörösrécze.
- Spiegeldecke, die, tükörfedély.
- Spiegelfabrik, die, tükörfabrika.
- Spiegelfechten, das, tettetés.
- Spiegelfechter, der, tettető.

Spiegelfechterey, die, vakítás, tettetés, színlett cselekedet.

Spiegelfenster, das, tükörablak.

Spiegelfutteral, das, tükörtok.

Spiegelglas, das, tükörüveg, tükörnek-való üveg.

Spiegelglatt, adj., síma mint a' tükör.

Spiegelglätte, die, tükörsímaság.

Spiegelhell, adj., világos mint a' tükör.

Spiegelhütte, die, tükorműhely.

Spiegelig, adj., tükörforma, tüköröző.

Spiegelsparfen, der, tükörsponty.

Spiegelskasten, der, tükörös almáriom.

Spiegelfunst, die, tükör csinálás mestersége; tükörtudomány (catoptrica).

Spiegelmacher, der, tükör csináló.

Spiegeln, glänzend seyn wie ein Spiegel, fényleni mint a' tükör; sich spiegeln, eig. magát a' tükörben nézni, uneig. példát venni valakiről, valamiről.

Spiegelrahmen, der, tükörráma.

Spiegelscheibe, die, tükörkarika.

Spiegelstein, der, tükörkő.

Spiegelzimmer, das, tükörös szoba.

Spiele, die, szagos levendula.

Spieker, der, faspék.

Spiel, das, játék, játszás; mit Karten, kártyázás; mit Würfeln, kockázás; Geld aufs Spiel setzen, kockára tenni a' pénzét; das Spiel eines Schauspielers, a' színjátzó játszása; st. Klang, (bei Soldaten üblich), besonders der Trommel, dob; daher, z. B. das Spiel rühren, dobolni, a' dobot verni; mit klingendem Spiele, dobolva.

Spielart, die, játék neve; auf einem Instrumente, játszasmód; Nebenart, külömség, hasonfaj.

Spielball, der, játszó lapta.

Spielbrett, das, játszótábla.

Spielen, játszani; ein musikalisches Instrument, muzsikálni; das Klavier, die Flöte, Violine spielen, klavirozni, flótazni, hegedülni; mit dem Ball spielen, laptáznai, laptát játszani; Schach spielen, sakkozni; um Geld spielen, pénzre v. pénzbe játszani; Karten spielen, kártyázni; auf dem Theater ein Stück spielen, valamelly darabot v. játékot adni v. játszani; gut, schlecht spielen, (von Schauspielern), jól, rosszul játszani a' félévett személyt; trop. jemand. etwas in die Hand spielen, valamit valakinek ész-

revehetetlenül a' kezébe játszani; jemand. etwas aus den Händen spielen, mesterségesen eliktatni valakitől valamit; einen Poffen spielen, megszédni valakit; einen Streich spielen, valami pajkosságot követni el; die Fabne spielen lassen, a' zászlót lobogtatni.

Spielen, das, auf Instrumenten, játszás, muzsikálás; zum Vergnügen, játék, játszás; eines Schauspielers, játszás a' játékszínen.

Spielend, adj., auf einem Instrumente, játszó, muzsikáló; scherzend, tréfáló, enyelgő, játszó, játszadozó; adv. játszva, játszadozva, könnyen p. o. tanulni valamit.

Spieler, der, auf einem Instrumente, játszó, muzsikáló, a' muzsikához értő; zum Vergnügen od. aus Gewinnst, játszó, játékos; auf dem Theater, színjátzó.

Spielerey, die, zum Vergnügen, játszás; Kurzweile, játék; Poffen, tréfálódás, enyelgés.

Spielerinn, die, musikal., muzsikajátzó fejezőszemély; játszóasszony v. leány; színjátzoné.

Spielgelag, das, Spielgesellschaft, die, játszótársaság.

Spielgeld, das, játszó pénz, játékravaló pénz.

Spielgenoss, Spielgefess, der, játszótárs v. pajtás; Kamerad, pajtás, társ.

Spielgesetz, das, játék törvénye.

Spielhaus, das, játszóház.

Spielkarte, die, kártya, játszókártya.

Spielleute, die, muzsikások.

Spielmann, der, muzsikás.

Spielplatz, der, játszóhely.

Spielpuppe, die, játszóbáb.

Spielraum, der, eig. szabados térhely a' mozgásra; unrig. járnivaló hely, tágos hely.

Spielsache, die, játék; pl. játékok.

Spielschuld, die, játék által tett adósság.

Spielstunde, die, játszóóra, játszás órája.

Spielsucht, die, játék dühe, játékkór-ság.

Spielsüchtig, adj., játszásra vágó.

Spieltisch, der, játszóasztal.

Spieluhr, die, muzsikáló óra.

Spielwerk, das, játék; st. Kleinigkeit, csekélység.

Spielzeit, die, játszás ideje.

Spielzeug, das, játékeszköz.

Spielzimmer, das, játszószoba.

Spieß, der, dárda, lándzsa; zum Werfen, hajtódárda; st. Bratspieß, nyárs.

Spießchen, das, dárdácska; kis nyárs.

Spießeisen, das, nyársaló vas, lándzavas.

Spießen, általszúrni; lándzsájával v. dárdájával általverni; karóba húzni p. o. a' gonosztétvét.

Spießer, Spießhirsch, der, fiatal szarvas, ágatlan szarvas.

Spießgesell, der, czimbora, csimborástárs, pajtás.

Spießgesellschaft, die, csimborástársaság, csimboraság.

Spießglas, das, piskolecz.

Spießig, adj., hegyes.

Spießruthe, die, vessző; Spießruthe laufen, megvesszőztetni.

Spießstange, die, dárdanyél.

Spießträger, der, dárdás, dárda viselő.

Spießzahn, der, szemfog.

Spille, die, orsó.

Spilling, der, mórabóna szilva.

Spinat, der, paréj, spinát.

Spindel, die, orsó; Cylinder, tengely; an einer Wendel-Treppe, orsógerenda, orsóoszlop, a' csigagrádics közepé; am Ellbogen, könyökszár.

Spindelbaum, der, Ahorn, juharfa; kecskerágó, halyogfa.

Spinne, die, pók; die langbeinige, kassaspók, salangya.

Spinnefeind, adj., halálos ellenség.

Spinnen, fonni; Tabak spinnen, dohányt sodorni öszve; Gold, Silber spinnen, arany v. ezüst fonalat sodorni.

Spinnen, das, fonás.

Spinnengewebe, das, pókháló.

Spinner, der, Spinnerinn, die, fonó.

Spinnerey, die, fonás.

Spinnhaus, das, fonóház.

Spinnmaschine, die, fonómiv.

Spinnrad, das, kerckrokka, kerekessrokka.

Spinnrocken, der, guszaly, rokka.

Spinnstube, die, fonószoba.

Spion, der, kém.

Spioniren, kémkedni, kikémlelni.

Spiralfeder, die, tekercsrugó (órában ée.).

Spirallinie, die, csigalínea.

Spiritus, der, lé, szesz, páraszesz.

Spital, das, ispotály, kórház.

Spitz, adj., st. spitzig, hegyes.

Spitz, der, begy, valaminek hegye; ein kleiner Hund, kis kutya.

Spitzbart, der, hegyes szakál.

Spitzbube, der, st. Dieb, zsivány, tolvaj; gazember.

Spitzbüberey, die, zsiványság, gazság.

Spitzbüßig, adj., gazemberi, gaz; adv. gazúl, gazemberi módon, zsivány módra.

Spitze, die, hegy, hegye, p. o. Kees-hegye, töhegye; eines Berges, Thurmes, a' hegy, torony teteje; der vorderste Theil, besond. einer Armee, a' csatarend eleje; an der Spitze stehen, elől állani az ütközetben; jemand. an die Spitze stellen, a) az elejére állítani valakit; b) vezérnek tenni valakit; ein geflöppeltes Gewirk, csipke.

Spitzen, spitzig machen, hegyezni, kihegyezni, meghegyezni p. o. a' pennát; trop. j. B. die Ohren spitzen, füllelni; den Mund, kicsucsorítani a' száját; einen Heuschöber, boglyát hegyezni; auf etwas spitzen, d. i. hoffen, valamit várni, reményleni; der Spitzen berauben, letetözni, lebugázn.

Spitzenfabrik, die, csipkefabrika.

Spitzenfabrikant, der, csipkefabrikás.

Spitzenhandel, der, csipkekereskedés.

Spitzenbändler, der, csipkeáros.

Spitzenmacher, der, csipkeszővő, csipkekött.

Spitzfindig, adj., viszketegetes eszű, elméskedő; adv. elméskedve.

Spitzfindigkeit, die, viszketegetesség, elméskedés; elmesfuttatás.

Spitzglas, das, talpas pohár.

Spitzhaube, die, Spitzhaube, csákánykapa.

Spitzhammer, der, csákánykalapács.

Spitzharfe, die, cziterahárfa.

Spitzig, adj., hegyes, szúrós, p. o. tű, kés; spitzig machen, kihegyezni, meghegyezni; csúcsos p. o. száj; trop. st. beißend, szúrós, füláncos, sértős, p. o. szó, felelet; adv. szúrósan, füláncosan, sértegetve.

Spitzkopf, der, csúcsos fejű ember; trop. sérteni szerető, vagdaló ember.

Spitzmaus, die, cziczikány.

Spitzmäulig, adj., csúcsos szájú.

Spitzmorchel, die, kucsmagomba.

Spitzmünze, die, füzéres ménta.

Spitzmuschel, die, fúrócsiga.

Spitzname, der, csúf név, ragasztott név valakire.

Spitznase, die, hegyes orr.

Spitzwegrich, der, keskeny útifű.

Spitzwinkelig, adj., csúcshegyes.

Spitzzahn, der, szemfog.

Spitzzange, die, fogas harapófogó.

- Splint**, der, **Span**, forgács, szilánk; **die zarten, weißlichen Fasern im Holze**, szijáeshéjj, szijács.
- Splitter**, der, szálla, forgácsszálka.
- Splitterig**, adj., szálkás.
- Splittern**, sich, elforgácsolódni szálkákra hasadni; elforgácsolni, elhasítani, hasogatni, t. i. apróra.
- Splitternacht**, der, adj., csupa v. anyaszült mezítelen.
- Splitterrichten**, daß, kajánbírálás.
- Splitterrichter**, der, kajánbíráló.
- Sporapfel**, der, berkenye.
- Sporer**, der, sarkantyúcsináló.
- Sporn**, der, des Reiters, sarkantyú; trop. f. **Antrieb**, ösztön, serkentés; des Hahnes, kakassarkantyú.
- Spornader**, die, beim Pferde, oldalér.
- Spornen**, sarkantyút ütni valamire, megsarkantyúzni p. o. a'lovat; trop. antreiben, ösztönözni, serkengetni; daher daß partic. gespornt, sarkantyús.
- Spornrädchen**, daß, sarkantyútaréj.
- Spornstreich**, adj., eig. neki vágatva; uneig. st. sehr schnell, nyargalva, sielve.
- Sporteln**, die, pl., mellékes költségek v. jövedelmek az ügyesbajos dolgok közül.
- Spott**, der, kicsúfolás, csúf; jemand. zum Spott dienen, másnak csúfja lenni; sich zum Spott machen, csúfírá tenni magát; st. Schimpf und Schande, szégyen, gyalázat; ein geringer Preis, csekélység, alávalóság.
- Spötteley**, die, csúfolódás.
- Spötteln**, gúnyolódni, csúfolódni.
- Spötteln**, daß, gúnyolódás; csúfolódás.
- Spötter**, der, gúnyolódó, csúfolódó, csúfoló.
- Spötterer**, die, csúfolás, csúfolódás; ein spöttischer Ausdruck, gúnyszó, gúnynevezet.
- Spötterinn**, die, gúnyolódó t. i. aszszony v. leány.
- Spöttisch**, adj., gúnyoló, csúfoló, csúfolódó; adv. gúnyolva, csúfolódva.
- Spotten**, z. B. mit der Religion, csúfolni, kicsúfolni a' vallást, csúfolítani a' vallással; auslachen, kinevetni valakit, csúfolni, csúfolódni.
- Spotten**, daß, kinevetés, kicsúfolás, csúfolódás.
- Spottgedicht**, daß, gúnyoló versezet.
- Spottgeist**, der, csúfolódó; csúfolás lelke, gúnyolásra hajlandósága.
- Spottgeld**, daß, csekély pénz, csekély ára valaminek.
- Spottname**, der, csúfnév, gúnynevezet.
- Spottrede**, die, kigúnyoló beszéd.
- Spottschrift**, die, gúnyló írás.
- Spottvogel**, der, trop. csúfolódó.
- Spottweise**, adj., csúfolódva, gúnyolódva.
- Spottwohlfeil**, adj., felette olcsó, igen olcsó; adv. felette olcsón.
- Sprachähnlichkeit**, die, szószármaztatási hasonlatosság, szóeredetegyezés.
- Sprachart**, die, beszédmod.
- Sprache**, die, der Thiere, szó, szózat; der Menschen, beszéd, nyelv; er führt eine wunderliche Sprache, csudálatos beszéde van; es vergeht jemanden die Sprache, eláll valakinek a' szava; nur heraus mit der Sprache, csak ki vele a' mint van a' dolog v. csak mond ki, a' mit érzesz, a' mit gondolsz; eine schwere Sprache haben, nehéz nyelvének lenni; nehezen tudni beszélni; die Sprache verlieren, megnémulni; die Sprache des gemeinen Lebens, köz beszéd; die lateinische, deutsche, vaterländische Sprache, deák, német, hazai nyelv; die lateinische Sprache sprechen, deák nyelven v. deákul beszélni; die deutsche Sprache verstehen, érteni, tudni németül.
- Sprachfähigkeit**, die, beszélőtehetség.
- Sprachfehler**, der, természeti nyelvhibá; nyelv ellen ejtett hiba, nyelvben hibázás.
- Sprachfertigkeit**, die, könnyűség a' beszédben, könnyű nyelvforgás.
- Sprachgebrauch**, der, nyelv szokása, nyelvbeli szokás, szokott beszéd.
- Sprachgelehrsamkeit**, die, nyelvtudomány.
- Sprachgelehrter**, der, nyelvtudós.
- Sprachkennner**, der, nyelvtudó, nyelvértő.
- Sprachkenntniß**, die, nyelvtudás.
- Sprachkunde**, die, nyelvtudomány, nyelvmesterség.
- Sprachkundig**, adj., nyelvértő v. tudó.
- Sprachkunst**, die, nyelvmesterség.
- Sprachlehre**, die, nyelvtanítás; nyelvtanító könyv (Grammatica).
- Sprachlehrer**, der, Sprachmeister, nyelvtanító, nyelvmester.
- Sprachlos**, adj., néma; szótalanság.
- Sprachlosigkeit**, die, némaság, szótalanság.
- Sprachmäßig**, adj., nyelvvel egyező;

- adv. a'nyelvvel v. beszéddel egyezőleg, a'nyelv szerént.
- Sprachorgan**, das, nyelv, beszélőtag-szer.
- Sprachregel**, die, nyelvregula, nyelv-szabály.
- Sprachreichtum**, der, nyelvbeli bőszavúság.
- Sprachrichtig** adj., nyelv természetével egyező; nyelv szabásos; adv. nyelv szabásosan.
- Sprachrohr**, das, beszélőcső.
- Sprachschneider**, der, nyelvben hibázás.
- Sprachverderber**, der, nyelvrontó.
- Sprachverwirrung**, die, nyelvzavar.
- Sprachwissenschaft**, die, nyelvtudomány.
- Sprachzimmer**, das, beszélgetőszoba.
- Sprechart**, die, beszélésmód.
- Sprechen**, beszélni; ungarisch sprechen, magyarul beszélni; mit jemand. sprechen, valakivel szólni; ich konnte ihn nicht zu sprechen bekommen, nem szólhattam vele; sich nicht sprechen lassen, nem hagyni magával szólni; jemand. frei sprechen, felszabadítani valakit p. o. kötelesség, büntetés alól; heilig sprechen, valakit szentté tenni; ein Urtheil sprechen, ítélet hozni.
- Sprechen**, das, beszélés, beszéd, beszélgetés, szólas; trop. jemanden zum Sprechen malen, olyan jól lefesteni valakit, hogy majd megszólal.
- Sprecher**, der, beszélő, szóló, szószóló.
- Spreiten**, spreiten, szélesen kiterjeszteni, széellyel terpeszteni, húszni v. vetni.
- Sprengel**, der, kerület, megye, mentel, járás.
- Sprengen**, sprengen, hinteni, fecskendéni, p. o. vizet; mit dem Pferde über einen Graben sprengen, lóval az árkot általugratni; eine Kugel auf dem Billard sprengen, kiugratni a' biliárd golyóbist; die Saiten auf einem Instrumente sprengen, elpattantani a' muzsika húrját; Schlösser sprengen, a' zárokat lefeszíteni, lefeszégetni, leverni; eine Festung sprengen, széellyel vettetni valamelly várat t. i. puska porral.
- Sprengen**, das, hintés, fecskendés; ugratás a' lóval, vágatás, nyargalás.
- Sprengkanne**, die, öntöző, locsoló.
- Sprengwasser**, das, öntöző víz.
- Sprengwedel**, der, szenteltvíz hintő.
- Sprengel**, der, tör, kelepce.
- Sprengeln**, irombázni, bépettegetni, megtarkázni.
- Sprenglicht**, adj., iromba, pettegetett, tarka.
- Spreu**, die, polyva, pelyva.
- Spruchwort**, das, példabeszéd; ein abgedroschenes Spruchwort, zsibvásári példabeszéd; zum Spruchwort werden, példabeszéddé válni.
- Spruchwörtlich**, adj., példabeszédbeli; adv. példabeszédként.
- Sprossel**, sprossen, s. Sprosse, sprossen.
- Springbecken**, das, szökőkút medenczéje.
- Springbrunnen**, der, ugrókút, szökőkút.
- Springen**, pattani, elpattani, elrepedni, mint p. o. az üveg, elszakadni, mint p. o. a' húr; von lebendigen Wesen, ugrani, szökni; in die Höhe springen, felugrani; vor Freude springen, ugrálni örömeben; über etwas springen, által ugrani valamit v. valamin; herunter springen, leugrani; trop. über die Klinge springen, levá-gattatni karddal; über die Klinge springen lassen, felkonczolni, levágni v. kardra hányni p. o. az őrizetet; st. begatten, von größeren Thieren, meghágni, mint a' csödör, üzekedni, mint a' bika.
- Springen**, das, ugrás, szökés; vor Freuden, ugrálás p. o. örömeben.
- Springer**, der, ugró, ugráló; im Schach-spiele, ugrótiszt a' sakjátékban; vom Pferde, felhányó t. i. ló.
- Springfeder**, die, rugó, rugótoll.
- Springhengst**, der, ménló, hágó csödör.
- Springkäfer**, der, szökcső, szökcsér.
- Springkörner**, die, sarsfűmag.
- Springochs**, der, bika.
- Springquelle**, die, forrás.
- Springstange**, die, ugráló bot.
- Springwasser**, das, forrásvíz; szőlő-kút.
- Springzeit**, die, hágatás vagy hágás ideje.
- Spritzen**, das, fecskendőske.
- Spritze**, die, fecskendő.
- Spritzen**, fecskendezni; vom Wasser, szökni, szökelleni, fecskendéni.
- Spritzen**, das, fecskendezés, fecskendés; szökellés.
- Spritzenmeister**, der, fecskendő mester.
- Spritzrasen**, die, pl. tolófánk.
- Spröde**, adj., merevény, kemény, töredékeny; trop. von Frauengimmern, magáratartó, feszes; st. rau, dur-

- va; adv. merevényen, keményen; durván; spröde seyn, trop. feszeskedni, magát rátartani valaki előtt.
- Sprödigkeit, die, merevényesség, keménység; durvaság; trop. magára tartás, feszeség.
- Sprösschen, das, bimbócska, hajtásocská, sarjázat.
- Sprössling, der, eig. hajtásocská, sarjúág, sarjuzat; trop. von Menschen csemete, magzat.
- Sprosse, der, újhajtás, újnövés, sarjadzás; an der Leiter, (Spriesel) latorjafog, hágsó.
- Sprossen, hajtani, kihajtani, sarjadzani.
- Sprossen, das, hajtás, sarjadzás.
- Sprosser, der, eine Art Nachtigallen, éjjelszólló filemile.
- Sprotte, die, eine Art Heringe, kűsz, kűszhal.
- Spruch, der, mondás; Ausspruch, Urtheil, végzés, ítélethozás, ítélet; einen Spruch thun, ítéletet hozni; Stelle aus der Bibel, szentírásbeli mondás v. hely.
- Spruchbüchlein, das, szentírásbeli mondások könyvecske.
- Spruchreich, adj., fontos mondásokkal bővelkedő.
- Spruchweise, adj., mondásonként.
- Spruchwörter, das, mondásocská.
- Sprügel, der, (Spriegel,) ernyőfa, ernyőabroncs.
- Sprühen, szórni p. o. a' szikrát.
- Sprudeln, vom Wasser, buzogva kiforrni, kibuzogni, buzogni; buzgyogni, mint a' víz; mit dem Munde, z. B. vor Zorn, szintűgy tajtékzani haragjában, vagy dúlni fúlni.
- Sprudler, der, haboztató, habsodrófa.
- Sprung, der, st. Riß, Bruch, pattanás, repedés; einen Sprung bekommen, megrepedni, meghasadni; einen Menschen, Thieres u. ugrás, szökés; in die Höhe, ugrálás, ugrádozás; einen Sprung thun, egyet ugrani, egy ugrást tenni; im Sprunge, ugrással; trop. auf dem Sprunge stehen, z. B. etwas zu thun, éppen hozzá akarni fogni, valamihez; keinen großen Sprung machen, tehetetlen lenni valami nevezetes dolog kezdésére; ein Bein des Vorderfußes, csüd, az állatok első lábokon az ugrást segítő böttyök.
- Sprungweise, adv. ugrásonként.
- Spuken, köpni, p. o. vért, ée.
- Spuckkasten, der, köpőfiók.
- Spülen, ausspülen, meg- v. kiöblíteni, kimosni p. o. a' palaczkot; die Wäsche spülen, a' kimosott ruhát kitisztítani; st. bespülen, mellette folyani, mosni a' vizével; der Fluß spült an die Mauer, a' folyóvíz a' kőfalakat mossa v. a' kőfal alatt foly el.
- Spülfaß, das, öblögetőedény.
- Spülich, Spülig, das, moslék.
- Spülnapf, der, öblögetőtál.
- Spülwasser, das, öblögetővíz.
- Spüren, nachspüren, nyomozni; durch Spüren finden, felnyomozni, nyomozással rátalálni; merken, wahrnehmen, észrevenni, érezni, megérezni, sejdíteni.
- Spüren, das, felnyomozás, észrevetés, megérzés, sejdítés.
- Spürhund, der, vizsla.
- Spürkraft, die, előreérző v. sejdítő tehetség.
- Spuß, der, Lärm, Lärma, zaj, vihar, esetepaté; st. Gespenst, kísértet.
- Spuken, lärmten, zajt, vihart indítani; es spukt, kísértet jár valahol; spuchw. es spukt bei jem. im Kopfe, nincsenek otthon a' fejében, eszelős valaki.
- Spuken, das, lármázás, esetepaté; kísértetek jelenése.
- Spulbaum, der, Ahorn, juharfa.
- Spule, die, Federspule, tollszár, toll; zum Spinnen, szárnyas v. csöves orsó a' rokkán; des Webers, cséve, takácscséve.
- Spulen, csévet vetni, felcsévézni a' fonalat.
- Spulrad, das, csévellő, kerek motola.
- Spulwurm, der, giliszta.
- Spund, der, Zapfen, Stöpsel, dugó, akna, hordóakna, dugasz, hordódugó.
- Spunden, bédugni, beaknázni, p. o. a' hordót; egymásba eresztetni, p. o. a' deszkát.
- Spundloch, das, aknalyuk, hordószáj.
- Spundnagel, der, faszeg, peczekszeg.
- Spur, die, nyom, nyomdok; eine frische Spur, új nyom; eine Spur verfolgen, a' nyomában lenni; trop. st. Ueberbleibsel, nyoma, nyomdoka, jele, maradványa p. o. valamely híres városnak.
- Spurbiene, die, lesméh.
- Spurgang, der, nyomozás.
- St. d. i. stille, pszt.
- Staar, der, ein Vogel, serogély; im Auge, hájog a' szemem; der schwar-

st. belső v. farkas hájog, der graue, külső v. vastag hájog; jem. den Staat stehen, valakinek a' hájogot a' szeméről levenni; trop. felnyitni valakinek a' szeméit, kivenni valakit a' tévelygésből.

Staarblind, adj., egészen vak, csupa vak.

Staarschén, das, hájoglevétel.

Staarscher, der, hájoglevevő.

Staat, der, das gemeine Wesen, Reich, Land, köztársaság, státus, ország, birodalom; glänzende Befolge, udvarló ország nagyjai; Pracht, Glanz, Puz, pompa, fényes pompa, kivált ruha v. öltözetbéli pompa; im völliigen Staate erscheinen, egész pompa ruhában jelenni meg.

Staatengeschichte, die, köztársaságok, státusok v. országok históriája.

Staatenkunde, die, országok tudománya.

Staatsamt, das, köztársasági hivatal.

Staatsangelegenheit, die, köztársaság vagy ország dolga.

Staatsarchiv, das, köztársaság v. ország levéltárja.

Staatsbedürfnis, das, ország v. köztársaság szüksége.

Staatsbesuch, der, udvarló látogatás, udvarlás.

Staatsbotte, der, köztársaság v. ország küldöttje.

Staatscasse, die, országtár, köztársaság pénztárja.

Staatsdame, die, főrangú udvari dáma.

Staatsfehler, der, kormányozási hiba.

Staatsgefängnis, das, státus fogháza.

Staatsgefängene, der, státus foglya.

Staatsgefängenschaft, die, státus ellen tett vétekért való fogság.

Staatsgeheimnis, das, kormányzék titka.

Staatsgeschäft, das, köztársaság dolga, státust illető dolog v. foglalatossága.

Staatsinteresse, das, köztársaság java v. haszna.

Staatskleid, das, pompás öltözet.

Staatsflug, adj., ország kormányozásához értő, kormányi; adv. kormányi okosság szerint.

Staatsflugheit, die, kormányozás értés, politika.

Staatskunde, die, kormányzás tudománya.

Staatskunst, die, kormányzás mestersége, kormányzó mesterség.

Staatslehre, die, kormányzás tudománya.

Staatslehrer, der, kormányzás mesterség tanítója.

Staatsliste, die, kormányzói fortély.

Staatsmann, der, kormányozáshoz értő.

Staatsmarine, die, kormányzási felvett törvény.

Staatsminister, der, kormányzó főtanácsnok.

Staatsministerium, das, kormányzó főtanács.

Staatsopfer, das, áldozat a' köztársaság javára.

Staatspapiere, die, státus oklevelei; státus kötelező levelei.

Staatsrat, der, die Berathschlagung, kormányzói tanácsatartás; das Collegium, kormányzó tanács; eine Person, státus tanácsos, kormányzói tanácsos.

Staatsrecht, das, státus jussa.

Staatsrevolution, die, köztársasági rend felforgatása v. felfordulása.

Staatsruder, das, köztársaság kormányja v. kormányzása.

Staatssache, die, státust illető dolog.

Staatschrift, die, státust illető írás.

Staatsschuld, die, státus adóssága.

Staatssecretär, der, státus titoknokja.

Staatsiegel, das, státus pecsétje.

Staatsverbrechen, die, státus bántás, köztársaság ellen tett bűn.

Staatsverbrecher, der, státus megsértő.

Staatsverfassung, die, státus kormányzó alkotmányja.

Staatsverwaltung, die, köztársaság kormányzásának módja v. igazgatása.

Staatswagen, der, pompahintó.

Staatswirthschaft, die, a' státus jövődelmeivel való gazdálkodás.

Staatswissenschaft, die, státus tudománya, a' státus alkotmány tudománya.

Staatszimmer, das, pompaszoba.

Stab, der, zum Geben, Schlagen, bot, pálcza; statt Stütze, istáp, gyámol, támasz; er ist der Stab seines Alters, ő a' vénségének gyámola v. istápjá; trop. ein Längenmaß, mérőrúd; ein Leipziger Stab, egy Lipsziai rud, melly két résnyi; das Sinnbild der richterlichen Gewalt, bíróipálcza, hatalombot, fejedelmi v. királyi pálcza; der Bischofsstab, püspöki bot; im Kriegswesen, a) der

- höhere Stab, vezérő tisztikar, főstáb; b) der niedere Stab, altisztikar, alstáb.
- Stabeisen, das, rúdvas.
- Stabhammer, der, pöröly.
- Stabholz, das, fonó vessző.
- Stabsarzt, der, katonai főorvos.
- Stabschirurgus, der, katonai főseb-orvos.
- Stabsoffizier, der, főtisz.
- Stabsquartier, das, a' vezérő tisztikar szálló helye.
- Stabsjunge, die, örefogó.
- Stachel, der, der Weiden u. s. w. tüske, fülánk; an Pflanzen, tövis, tüske; trop. des Gewissens, fülánk, csipés; der Treibstachel der Alten, ösztön; wider den Stachel leben, az ösztön ellen rugódozni.
- Stachelbeere, die, der Strauch, und Frucht, pöszméte, egres.
- Stachelig, adj., tövises, -tüskés, fülánkos.
- Stachelnuss, die, sulyom.
- Stachelrede, die, fülánkos vagy sértegető beszéd.
- Stachelschnecke, die, tüskés csiga, bárosnyesiga.
- Stachelschrift, die, sértegető írás, vagdaló írás.
- Stachelschwein, das, tövises disznó, süldisznó.
- Stadet, das, stakéta, palánk v. kerítés.
- Stadel, der, Schenker, csűr.
- Stadt, die, város; eine königliche freie Stadt, szabad királyi város; eine unbedeutende Stadt, kis város.
- Stadtadel, der, városi nemesség.
- Stadtamt, das, városi hivatal vagy tisztség.
- Stadtangelegenheit, die, város dolga.
- Stadtarrest, das, városi fogság.
- Stadtbewohner, der, városi lakos.
- Stadtarzt, der, város orvosa.
- Stadtbier, das, városi ser.
- Stadtbuch, das, város könyve.
- Stadtchronik, die, város krónikája.
- Stadtcommandant, der, város kőmendánsa, városbeli katonaság vezértisztje.
- Stadtdiener, der, város szolgája.
- Stadtdorf, das, városhoz tartozó falu.
- Stadtgebiet, das, város határa.
- Stadtgeistliche, der, városi pap.
- Stadtgeistlichkeit, die, városi papság.
- Stadtgemeinde, die, városi polgárság v. közönség.
- Stadtgerichtigkeit, die, város jussa.
- Stadtgericht, das, városi törvényszék, ítélő szék.
- Stadtgeschichte, die, városi történet.
- Stadtgespräch, das, a' mit a' városi nép beszél.
- Stadtgraben, der, város áska.
- Stadtgut, das, város jószágja.
- Stadthauptmann, der, város kapitánya.
- Stadthaus, das, városház; városbeli ház.
- Stadtkeller, der, város pinczéje.
- Stadtkind, das, valamely városban született fi.
- Stadtkirche, die, városi templom.
- Stadt knecht, der, város szolgája.
- Stadt kundig, adj., mindequitt esméretes, az egész városban tudva lévő.
- Stadt leben, das, városi élet.
- Stadt leute, die, városiak, városbeli emberek.
- Stadt manier, die, városi szokás.
- Stadt mauer, die, város kőfal kerítése.
- Stadt militj, die, polgár katonaság.
- Stadt musicus, der, város muzsikusa.
- Stadt neuigkeit, die, városbeli újság.
- Stadt obrigkeit, die, városi felsőség, tanács.
- Stadt ordnung, die, városbeli rendelesek.
- Stadt organist, der, város organistája.
- Stadt physicus, der, város orvosa.
- Stadt prediger, der, városi predikátor.
- Stadt rath, der, városi tanács.
- Stadt recht, das, város jussa.
- Stadt regiment, das, város kormányja.
- Stadt register, das, a' városi polgárság lajstroma.
- Stadt richter, der, város bírója, városi bíró.
- Stadt sache, die, város dolga.
- Stadt schlüssel, der, város kulcsa.
- Stadt schreiber, der, város író tisztje.
- Stadt schuld, die, város adóssága.
- Stadt schule, die, városi iskola.
- Stadt secretär, der, város titoknokja.
- Stadt siegel, das, város pecsétje.
- Stadt soldat, der, város katonája.
- Stadt thor, das, város kapuja.
- Stadt thurm, der, város tornya.
- Stadt tubr, die, város órája.
- Stadt volk, das, városi nép.
- Stadt wache, die, városi őrzők.
- Stadt junft, die, városi czéh.
- Stadt chen, das, pálczácska, botocska.
- Stadt chen, das, városocska, városka.
- Stadt er, der, városi lakos, városbeli.
- Stadt isch, adj., városi; adv., városi módon.

Stählen, megacézélni; megedzeni, megkeményíteni.
Stählen, daß, megedzés.
Stählern, adj., aczél, aczélbólvaló, kemény, edzett.
Stábr, der, Schafbock, kos.
Stábrlamm, daß, kosbárány.
Stämmen, st. stützen, támasztani, ten-
 ni; sich stämmen, d. i. widerstehen,
 támaszkodni; mit dem Stämmeisen,
 vésni, kivésni.
Stämmeisen, daß, véső.
Stämmung, die, támasztás.
Ständchen, daß, muzsika, estvéli v.
 éjjeli muzsika, kivált ablakok alatt;
 jem. ein Ständchen bringen, ablaka-
 latti muzsikával megtisztelni valakit.
Ständer, der, Wasserständer, álló tó;
 boeska, kád.
Ständisch, adj., rendheztartozó; eine
 ständische Verfassung, nemesi renddel
 elegyes köztársasági alkotmány.
Stängel, der, szár, tőkocsány.
Stängelschen, daß, kleine Stange, rú-
 dacska; an Gewächsen, száracska.
Stängeln, karózni, megkarózni p. o.
 a' borsót; szárba indulni, mint a'
 buza.
Stänker, der, Zänker, veszekedő.
Stänkerei, die, veszekedés; Verursa-
 chung des Gestankes, bűdösítés.
Stänken, veszekedni; Gestank machen,
 bűdösíteni, bűdösséget csinálni; al-
 les durchsuchen, mindent felforgatni.
Stärke, die, erősség, erő; die Stärke
 einer Festung, várnak erőssége; des
 Weines, a' bornak ereje; der Seele,
 lélek ereje; st. Dicke, vastagság;
 von der Zahl, Menge, szám, soka-
 ság, p. o. a' hadisereg sokasága;
 von der Zeit, z. B. die Stärke einer
 Reise, a' mértföldnek a' hossza;
 Stärke, zum Steifmachen der Wäsche,
 keményítő, mellyel a' ruhákat ke-
 ményítik.
Stärken, erősíteni, megerősíteni, erőt
 adni; die Wäsche stärken, kikemé-
 nyíteni a' ruhát.
Stärken, daß, z. B. des Muthes, neki
 bátorodás, szíverősítés.
Stärkmacher, der, keményítő csináló.
Stärkmehl, daß, keményítőliszt; liszt-
 láng.
Stärkung, die, erősítés.
Stärkungsmittel, daß, erősítőeszköz;
 als Arzneimittel, erősítőszer.
Stärkwäsche, die, kikeményített ruhák.
Stät, adj., fest, erős, merő, mere-
 vény; beständig, állandó, állhata-

tos, szüntelenvaló; adv. állandóúl,
 szüntelen.
Stätig, adj., von Pferden, csökönyös,
 p. o. ló; beständig, állandó, sza-
 kadatlan.
Stätigkeit, die, eines Pferdes, csökönyös-
 ság; Beständigkeit, állandóság, tar-
 tósság.
Stäuben, vesszővel megverni, meg-
 vesszőzni; den Staupbesen geben,
 megseprűzni a' gonosztévőt.
Staffel, die, Stufe, lépcső, grádics.
Staffeln, die, bei Malern, festőláb,
 festőtámasz.
Staffete, die, als Brief, stafétán kül-
 dött v. küldendő levél; dessen Ueber-
 bringer, staféta.
Stabl, der, aczél.
Stablarbeiter, der, aczélmivel.
Stablsfeder, die, aczélrugó.
Stablgrün, adj., setétzöld, haragos
 zöld, vasszínű.
Stablschneider, der, aczélba metsző.
Stahlwasser, daß, aczélos víz, melly-
 be tüzes aczelt mártottak.
Stabr, der, seregély.
Stall, der, istálló.
Stallbaum, der, ágaz v. czövek, melly-
 hez a' lovat kötik.
Stallbedienter, der, lovász, lovászinas.
Stallen, istállóba kötni, állani; statt
 barnen, hügyni, hugyozni mint a'
 ló.
Stallfütterung, die, istállóbanvaló ab-
 rakolás, jászolon tartás.
Stallgeld, daß, istállópénz.
Stallknecht, der, lovászinas v. legény,
 szolga az istállóban.
Stallmeister, der, istállómester.
Stallthür, die, istállóajtó.
Stallung, die, istálló, istállók, istál-
 lóbantartás.
Stamm, der, der Bäume, faderék, tör-
 zsök; der Pflanzen, szár, kocsány;
 ohne Zweige, tönk, tőkocsány; trop.
 st. Geschlecht, törzsök, nemzetség,
 familia; eine Volksabtheilung, nem-
 zetség, népség; st. Capital; tőke-
 pénz; etwas vom Stamme wegneh-
 men, a' tőkepénzt megcsonkítani.
Stammältern, die, nemzetség törzso-
 kei, ősök.
Stammbaum, der, nemzetség fája, fa-
 milia elágazása.
Stammbuch, daß, emlékkönyv, barát-
 ság könyve.
Stammeln, rebegni, akadozva beszélni.
Stammeln, daß, rebegés.
Stammelnd, adj., rebegő.

Stammen, eredni, származni.
 Stammend, adj., eredő, származó.
 Stammende, das, őselej, eredet.
 Stammerbe, der, született örökös.
 Stammgeld, das, tőkepénz.
 Stammgut, das, ősi jószág; örökös jószág.
 Stammhaft, adj., izmos, erős, törzsökös.
 Stammbalter, der, törzsök, familia törzsöke.
 Stammhaus, das, ősiház, familiaház.
 Stammholz, das, épületrevaló fa.
 Stammler, die, eredeti lajtorja.
 Stammler, der, rebegő.
 Stammutter, die, törzsökanya.
 Stammtree, das, Stammtafel, die, familiáslajstroma.
 Stammsolbe, die, gyökérszótag, törzsökyszó.
 Stammvater, der, törzsökatyja.
 Stammwappen, das, familiaczímer.
 Stammwort, das, törzsökyszó, gyökérszó.
 Stampfe, die, zúzó kölyű v. pöröly.
 Stampfen mit Füßen, bétapodni, letapodni; auf die Erde stampfen, tombolni, dobogni, dörömbérezni; durch Stampfen bearbeiten, kölyüzni; oder in Theilchen zertheilen, zúzni, összevázni, széllzelzúzni.
 Stampfen, das, tapodás, dobogás; össze- v. széllzelzúzás.
 Stampfer, der, tomboló; széllzelzúzó, összevázó.
 Stampfmühle, die, kölyűs malom.
 Stand, der, das Stehen, állás; festen Stand haben, jó állásnak lenni; Stand halten, v. i. stehen bleiben, megállni, a' helyéből ki nem mozdulni, meg nem szaladni; zu Stande kommen, tökéletességre menni, meglenni; etwas zu Stande bringen, valamit végre hajtani; statt Verfassung, Lage, állapot, kar; ein Haus im guten Stande erhalten, az épületet jó karban tartani; etwas in vorigen Stand setzen, valamit régi állapotjába vissza tenni; im Stande seyn, etwas zu thun, valamit megtehetni, végbe vihetni; nicht im Stande seyn zu bezahlen, nem fizethetni, nem lenni módjának fizetni; außer Stand gesetzt werden, megakadályoztatni; im bürgerlichen Leben, z. B. der ledige Stand, nőtelenység, magános élet, der geistliche Stand, a' papi v. egyházi rend; der Ritterstand, vitézi rang, nemes vitézi rend; daher:

ein Mann vom Stande, nemesi rendből való, nemes származásu ember; die Stände des Reiches, az ország rendjei.

Standarte, die, lovas zászló.

Standartenjunker, der, zászlótartó.

Standbaum, der, in Pferdeställen, rekeszrúd, t. i. az istállóban a' lovak között.

Standesherr, der, földesúr.

Standesherrschaft, die, földesuraság.

Standeshmäßig, adj., ranghoz illő, valakinek rangjához, állapotjához illő; adv. rangjához v. állapotjához képest, rangszerént.

Standesperson, die, főbb rangú vagy származásu személy.

Standfest, adj., állandó, állhatatos, erős.

Standgeld, das, álláspénz.

Standhaft, adj., állhatatos, állandó; adv. állandóul, állhatatosan.

Standhaftigkeit, die, állhatatosság, állandóság.

Standort, der, állóhely, nyugvó v. mulatóhely.

Standpunct, der, álló v. nyugvópont.

Standrecht, das, katonai ítélőszék.

Standrede, die, halotti beszéd.

Stange, die, bei Hirschen, czímor, szar; bei Pferden am Gebisse, állandzó; gewöhnlich, rúd, pózna, dorong; eine Stange Eisen, rúdvas; eine Stange Gold, arany rúd; eine Stange Siegelwachs, egy rúd v. szál spanyolviasz; trop. jemanden die Stange halten, valakinek segítségére lenni; bei der Stange bleiben, állhatatosan kitartani vagy kiállni valamit.

Stangeneisen, das, rúdvas.

Stangenpferd, das, rúdas ló.

Stapel, der, ein Gestell, worauf etwas ruht, állás, álló, bakláb, baklábokból álló állás, mellyeken hajókat csinálnak; ein Schiff auf den Stapel setzen, hajót építeni; es vom Stapel lassen, az új hajót a' vízbe v. tengerbe eresztetni.

Stapelgerechtigkeit, die, Stapelrecht, das, hajó megállításra és árú indításra való juss.

Stapelplatz, der, ein Ort, der das Stapelrecht hat, árú indítás jussával bíró hely; statt Handelsplatz, vásáros hely.

Stark, adj., dic, mit dem Nebenbegriffe der Stärke, vastag, vaskos; ein starker Mann, vastag, erős iz-

- mos ember; ein starker Baum, vastag fa; in Ansehung der Zahl, nagyszámú, számos, p. o. hadisereg, társaság; eine starke Familie haben, nagy familiájának lenni; in Ansehung der Zeit, z. B. ein starker Marsch, nagyút; viel Kraft habend, erős, izmos, p. o. test; oder st. fest, erős, p. o. ajtó, vár; trop. z. B. ein starker Gedächtniß, jó emlékezet, vagy emlékeztető tehetség; von Getränken, erős p. o. bor, ser; beftig, erős v. nagy p. o. eső, szél, hideg; adv. nagyon, erősen.
- Starr**, adj., steif, merevény, merő; trop. gefühlos, érzéketlen, megmerevedett; adv. merevényen, merőn; megmerevedve.
- Starrblind**, adj., merővak.
- Starre**, die, daß Starrseyn, merevedettség.
- Starren**, merevedni; gefühlos seyn, megmerevedni.
- Starrkopf**, der, nyakas v. makacs ember.
- Starrköpfig**, adj., nyakas, makacs.
- Starrkrampf**, der, dermenet.
- Starrsinn**, der, nyakasság, makacsság.
- Starrsucht**, die, megátollkodottság.
- Statik**, die, d. i. Gleichgewichtslehre, testmérték tudománya.
- Station**, die, állóhely; bei Posten, egy postajárás, két német mértföldnyi út; trop. st. Amt, hivatal.
- Stationgeld**, daß, postapénz, t. i. egy postajárásnyira való viteléért.
- Stationweise**, adv. postajárásonként.
- Statist**, der, státus tudomány értő; im Theater, némajátészó a' játékszínen.
- Statistik**, die, státus tudománya.
- Statistiker**, der, a' státus tudományában jártas.
- Statistisch**, adj., statisztikai, státus tudományi.
- Statt**, die, d. i. Ort, hely; Statt finden, helyet találni, lehető lenni; zu Statte kommen, használni; von Statte geben, előmenni, szerencsésen folyni; an Kindes Statt jemanden annehmen, valakit fiává v. leányává fogadni; Statt daß er mir danken sollte, schimpft er mich, a' helyett, hogy nekem megköszönné, még inkább szidalmaz.
- Statthalt**, adj., megálható, helybehagyható, elfogadható; p. o. bizonyosság; st. gültig, rechtmäßig, helyes, igazságos, törvényes.
- Statthalter**, der, helytartó, képviselő.
- Statthaltereien**, die, helytartó tanács, die königl. Statthaltereien, a' felső királyi helytartó tanács.
- Statthalterschaft**, die, helytartóság.
- Stattlich**, adj., pompás; vortrefflich, jeles, derék; adv. pompásan, jelesen.
- Statue**, die, faragott kép, szobor.
- Statuiren**, annehmen, elfogadni, elhinni valamit; erlauben, megengedni; ein Exempel statuiren an jemanden, példát mutatni v. adni valakin v. valakiben.
- Statut**, die, termet, állás.
- Statuten**, die, megállapítás, megállított rendelés, szabás, hozott törvény.
- Statutenmäßig**, adj., a' törvények szerint megállapított; adv. törvényesen megállapítva.
- Staub**, der, por.
- Staubbehältniß**, daß, Staubbeutel, der, porhon, porcsék, portok.
- Staubboden**, der, in den Mühlen, porfenék.
- Stauben**, porzani.
- Stauberde**, die, porhanyó föld.
- Staubfaden**, der, hímszál.
- Staubig**, adj., poros.
- Staubmehl**, daß, himpor.
- Staubsieb**, daß, fátyolszita.
- Staubweg**, der, bei den Blumen, anyaszál a' virágokban.
- Staubwirbel**, der, porral forgó szél.
- Staubwolke**, die, porfelleg.
- Stauden**, hoozányomni, szorítani p. o. a' falhoz; den Flachs oder Hanf stauden, lent v. kenderet teregetni, hogy meg száradjon; Wasser stauden, d. i. stemmen, elrekeszteni a' vizet.
- Staude**, die, csemete, facsák.
- Staudengerste**, die, bokros árpa.
- Staudengewächs**, daß, cserje, bige.
- Standensalat**, der, bokros v. bigesalata.
- Staudig**, adj., cserjés, csemetés, bokros.
- Staunen**, álmélnodni, bámúlni.
- Staunen**, daß, álmélnodás, bámulás.
- Staubbesen**, der, verő seprő, seprő vessző; den Staubbesen bekommen, megseprűztetni.
- Staupe**, die, Ruthe, vessző; st. Seuche, ragadó nyavalya, dögleletes nyavalya.
- Staupenschlag**, der, seprőzés.

- Stechapfel**, der, csudafa maszlag, re-
dőszirom.
- Stechbahn**, die, vívóhely, vívópálya.
- Stech Eisen**, das, szűrő vas.
- Stechen**, szűrni, megszűrni, csipni,
mint p. o. a' méh, kígyó; jeman-
den todt stechen, valakit agyon szür-
ni; die Sonne sicht, a' nap sugára
éget; in Kupfer stechen, rézre met-
szeni; ein Schwein stechen, ledlni a'
disznót; mit der Lanze stechen, ösz-
vecsapni a' lándzsával; eine Karte
stechen, elütni a' kártyát; es sicht
mich in der Seite, szúrás v. szűrő
fájdalmat érzek a' mejjemben; in
die Augen stechen, szembetűnni; in
die See stechen, a' tengerre indulni.
- Stechen**, das, szúrás, csipés, dőfés;
in der Brust ic. szűrő fájdalom, sze-
gezés, nyilallás.
- Stecher**, der, szűrő, bökő.
- Stechbrief**, der, nyomozó levél.
- Stechen**, der, bot; pálcza.
- Stechen**, act., von spitzigen Körpern,
dugni p. o. a' kulcsot a' kulcslyuk-
ba; den Braten auf den Spieß stechen,
a' pecsenyét a' nyársra felhúzni;
ein Ziel stechen, valaki eleibe határt
vetni, kiszabni valakinek a' határt;
Bohnen oder Erbsen stechen, babot
v. borsót rakni, dugdosni v. ültet-
ni; Geld in den Beutel stechen, pénzt
tenni az erszénybe; sich in Schulden
stechen, adósságba verni magát; je-
manden ins Gefängnis stechen, valakit
tömlöczbe tenni; viel Geld in etwas
stechen, sok pénzt verni valamibe;
in Brand stechen, meggyújtani, fel-
gyújtani, p. o. a' házat; neutr. in
Noth und Elend stechen, szükségben,
nyomorúságban lenni; in Schulden
stechen, sokkal adós lenni; stechen
bleiben, megakadni, belé v. benne
szakadni, p. o. a' beszédbe v. pre-
dikációba.
- Stechen**, das, dugás, tevés; megaka-
dás.
- Stechenknecht**, der, profószinás.
- Stechenpferd**, das, für Kinder, nádpa-
ripa, pálcza ló; ein Stechenpferd
reiten, nádparipán v. vesszön lova-
golni; trop. jeder hat sein Stechen-
pferd, mindennek van egy bálvánja,
az az valami különös gyönyörű-
sége.
- Stechenpferdreiter**, der, nádon v. vessz-
sön lovagló.
- Stechfluß**, der, fojtó nátha, fúlasztó
nátha.
- Stechhusten**, der, fojtó v. fúlasztó hu-
rút.
- Stechmuschel**, die, biborcsiga.
- Stechnadel**, die, gombos tű.
- Stechrübe**, die, karórépa.
- Stechreis**, der, ültetnivaló ág.
- Steg**, der, auf der Seige, hegedüláb;
bei Buchdruckern, közfal, hézag; bei
Tischlern, heveder; über einen Gra-
ben, Bach, gyaloghíd, húrú, palló;
Fußsteig, gyalogút.
- Stegreif**, der, statt Steigbügel, ken-
gyelvas; trop. auß dem Stegreif, he-
venyében, minden előrevaló készü-
let nélkül.
- Stehen**, állani; den ganzen Tag stehen,
egész nap állani; von leblosen Din-
gen, állani, lenni; trop. bei etwas
nicht stehen bleiben, valaminél meg
nem állapodni; im Wege stehen, aka-
dályára lenni valakinek; es steht
noch dahin, bizonytalan a' dolog;
hoch am Brete stehen, valakinél na-
gyon benn lenni; bei jemanden in
Gnaden stehen, valakinek kegyelmé-
ben lenni; schlecht bei jemanden ste-
hen, semmi becsületének nem lenni
valaki előtt; in Zweifel stehen, ké-
telkedni; in Verdacht stehen, gyanús
lenni; unter jemanden stehen, vala-
kitől függeni; über jemanden stehen,
valakinek parancsolni, feljebb len-
ni valakinél; zu jemandes Befehlen
stehen, készen lenni valakinek pa-
rancsolatjára; zu stehen kommen,
d. i. fosten, kerülni valamibe; der
Sieg kam theuer zu stehen, sok vesz-
teségbe került ez a' győzelem;
gut stehen, d. i. gut lassen, j. B. das
Kleid steht ihm (ibr) gut, jól áll neki
a' ruha; die Ducaten stehen hoch, na-
gyon drágák az aranyok; vom Wet-
terglaste, j. B. auf kalt, auf warm
stehen, hideget, meleget mutatni.
- Stehen**, das, állás.
- Stehend**, adj., álló p. o. viz, katona-
ság, aufrecht stehen, fennálló; stehen-
den Fußes, d. i. auf der Stelle, tús-
tént, nyomban, azonnal.
- Stehlen**, lopni, ellopni valamit; sich
aus dem Hause stehlen, kilopózni v.
kilopni magát a' házból; trop. von
Schriftstellern, más munkájából lop-
ni v. kiírni valamit.
- Stehlen**, das, lopás.
- Stehler**, der, lopó, tolvaj; der Fehler
ist so gut, wie der Stehler, az ör-
gazda a' tolvajjal egy húrón pen-
dülnek.

- Steif**, adj., nicht biegsam, merő, merevény, merevedett; st. standhaft, állhatatos, állandó; st. gezwungen, erőltetett, mozdulhatatlan, feszes; adv. 3. B. die Hände sind mir steif gefroren, merőn megfagytak az ujjaim; st. unverwandt, 3. B. steif jemanden ansehen, merőn nézni valakire; standhaft, állhatatosan; es ist steif und fest bei mir beschlossen, erősen és állhatatosan feltettem magamban.
- Steife**, die, merőség, merevénység, merevedettség; feszesesség.
- Steifen**, megmerevíteni, kifeszíteni; dick machen, kikeményíteni; sich auf etwas steifen, bízni valamibe, támaszkodni valamire.
- Steifheit**, die, merőség, merevénység.
- Steifleinwand**, die, enyves vászon.
- Steifmaß**, der, aludttéj.
- Steig**, der, Weg, ösvény, gyalogút.
- Steigbügel**, der, kepgyelvas, kengyel.
- Steigen**, hágni, menni; hinaufsteigen, felhágni, felfelé menni; heruntersteigen, lelépni v. szállani, lefelé jönni; auf einen Berg steigen, felmenni a' hegyre; auf Pferd, felülteni a' lóra; auf einen Baum, felmászni a' fára; sich aufwärts bewegen, felmenni, mint p. o. a' rakéta, felemelkedni, mint p. o. a' sólyom; nevedkedni, felmenni, t. i. becsére v. árára nézve.
- Steigen**, daß, menés, hágás, felmenés; trop. felemelkedés; nevededés.
- Steigend**, adj., hágó, emelkedő, felmenő, nevelkedő.
- Steiger**, der, felhágó; bányászaltiszt.
- Steigern**, im Preise, feljebbvenni v. feljebb verni valaminek az árát; jemanden steigern, valakitől többet kívánni, p. o. házbért.
- Steigerung**, die, árfelemelés, árfelverés.
- Steigriemen**, der, kengyelszíj.
- Steil**, adj., meredek, p. o. hegy; adv. meredek.
- Stein**, der, kő, pl. kövek; trop. ein Stein des Anstoßes, akadály; st. Edelstein, drágakő; im Dambräuspiel, 10. közlegény, kalkulus, a' sakk és osztábla játékokban; in Obstarten, kemény mag, p. o. a' barack és szilva magva; eine Krankheit, fővény, t. i. a' vízellő hójagban.
- Steinadler**, der, havasi v. sárga sas.
- Steinalt**, adj., igen vén, aggvén, megaggott öreg.
- Steinbild**, der, kőgomba.
- Steinbock**, der, vadkecske; bak (csillagzat).
- Steindreher**, der, kővágó.
- Steinbruch**, der, kőbánya.
- Steinden**, daß, kővecske.
- Steineiche**, die, tölgyfa.
- Steinern**, adj., kő, kőbőlvaló; steinerne Gefäße, kőedények.
- Steineule**, die, huhogó bagoly.
- Steinfeld**, der, kőszikla.
- Steinflach**, der, kőlen.
- Steinfremd**, adj., jövevény, egészen idegen.
- Steinfrucht**, die, esontáros v. keménymagú gyümölcs.
- Steingrube**, die, kőbánya.
- Steingut**, daß, fejtárgyak cserépedény.
- Steinhart**, adj., igen kemény, kő keménységű.
- Steinhauer**, der, kővágó.
- Steinbaufen**, der, kőhalom v. rakás.
- Steinig**, adj., kőves, kővecses.
- Steinigen**, megkövezni.
- Steinigung**, die, megkövezés.
- Steinkenner**, der, köveket esmerő.
- Steinklippe**, die, kőszikla, kőszál.
- Steinklufft**, die, kőszálrepedés.
- Steinkohle**, die, kőszén.
- Steinlinde**, die, szódokfa, hársfa.
- Steinmarder**, der, nyest, menyét.
- Steinmark**, daß, fattyútajték.
- Steinmauer**, die, kőfal.
- Steinmehl**, daß, kőpor.
- Steinmeh**, der, kőfaragó.
- Steinobst**, daß, keménymagú gyümölcs.
- Steinöbl**, daß, kőolaj.
- Steinpflaster**, daß, kővel kirakott út.
- Steinpflasterer**, der, útkirakó.
- Steinregen**, der, kőeső.
- Steinreich**, adj., kőves, kővel bővelkedő; trop. igen gazdag.
- Steinrig**, der, kőszikla repedés.
- Steinsalz**, daß, kősó, terméssó.
- Steinsammler**, der, kőgyűjtő.
- Steinschleifer**, der, kőkőszörűlő.
- Steinschmerz**, der, fővényben szenvedés, fővénykin.
- Steinschneider**, der, kőmetező.
- Steinseher**, der, kőrakó.
- Steinweg**, der, kővel kirakott út.
- Steinwurf**, der, kőhajtás, kővelhajtás.
- Steig**, der, alfel, hátulj, far.
- Steigbein**, daß, sarcsont.
- Steindchen**, daß, helyecske.

- Stelle**, die, **Platz**, **Ort**, hely; seine **Stelle** behaupten, a' helyét megtartani, azt másnak nem engedni; auf der **Stelle**, tüstént, nyomban, egyszeriben; trop. eine **Stelle** im Buche ic., hely, p. o. könyvben, levélben; daher: die **Stellen**, helyek, mondások; st. **Am**, **Bedienung**, hely, hivatal; eine einträgliche **Stelle**, jó jövedelmű hivatal; die **Stelle** des Vaters vertreten, atya helyet lenni valakinek.
- Stellen**, tenni, p. o. valamit az asztalra, állítani, p. o. rendbe a' katonaságot helyheztenni, t. i. állítva tenni v. helyheztenni valamit valahová; sich **stellen**, állani p. o. az ablakhoz; trop. sich zur **Wehre** **stellen**, magát oltalmazni v. védelmezni, ellentállani az erőszaknak; jemanden auf die **Probe** **stellen**, valakit próbára tenni, megkésértetni; st. **aufstellen**, z. B. **Schlingen** **stellen**, hálót, törtvetni; eine **Gasse** **stellen**, lesbe állítani; sich z. B. böse **stellen**, haragosnak mutatni magát; sich **krank** **stellen**, magát betegnek tenni; sich vor **Gericht** **stellen**, megjelenni a' törvényszék előtt; einen **Bürgen** **stellen**, kezest állítani; **Soldaten** **stellen**, katonákat adni v. kiállítani; einen **Andern** für sich **stellen**, mást állítani maga helyet.
- Stellen**, daß, die **Stellung**, állítás, tevés, helyheztetés; **Postur**, állás, helyheztetés.
- Stellmacher**, der, kocsicsináló.
- Stellvertreter**, der, helytartó.
- Stelze**, die, gamó, mankó.
- Stelzfuß**, der, mankóláb, faláb.
- Stempel**, der, (Stämpel), Werkzeug zum Stampfen, kölyű, mozsártörő; daß **Gepräge**, bélyeg, vert v. nyomott jel; der **Münzstempel**, képforma p. o. a' pénzeken; an **Blumen**, anyaszál.
- Stempelamt**, daß, bélyegező tisztség.
- Stempelbogen**, der, bélyeges papiros, bélyeges árkus v. iv.
- Stempeleinnahe**, die, bélyegzés jövedelme.
- Stempelgeld**, daß, bélyegzés ára v. arra való pénz.
- Stempelgesetz**, daß, **Stempel-Acte**, die, bélyegzésről szóló törvény.
- Stempeln**, bélyegezni.
- Stempeln**, daß, bélyegzés.
- Stempelpapier**, daß, bélyeges papiros.
- Stempelschneider**, der, bélyeg metsző.
- Steppe**, die, pusztá, pusztaság, sivatag pusztaság.
- Steppen**, tüzni, megtüzni, tűzövarrással kivarni.
- Steppseide**, die, sodrott selyem.
- Sterbebett**, daß, halálos ágy; auf dem **Sterbebette** liegen, haldoklani.
- Sterbefall**, der, halál, halálos eset.
- Sterbeglocke**, die, halotti harangszó.
- Sterbejahr**, daß, valaki halálának esztendeje; wo viele **sterben**, olyan esztendő, mellyben sokan halnak.
- Sterbekleid**, daß, halotti ruha.
- Sterbelied**, daß, halotti ének.
- Sterbeliste**, die, holtak lajstroma.
- Sterben**, halni, meghalni, kimúlni, elköltözni az életből; für daß **Vaterland** **sterben**, a' hazáért meghalni; auf dem **Schlachtfelde** **sterben**, a' csatapiaczon elesni; trop. **aufhören** zu **seyn**, megszűnni, elenyészni semmivé lenni; der **Ruhm** seiner **Verdienste** wird nie **sterben**, az érdemeinek híre soha sem fog elenyészni.
- Sterben**, daß, meghalás, halál; im **Sterben**, haldokolván.
- Sterbengedanken**, die, halálról való gondolatok.
- Sterbenskrank**, adj., halálos beteg.
- Sterbestunde**, die, halál órája.
- Sterbetag**, der, halál napja.
- Sterblich**, adj., halandó, múlandó; adv. halálosan, halálból, p. o. szerezni valamely személyt.
- Sterblichkeit**, die, halandóság.
- Sterling**, der, gew. ein Pfund **Sterling**, sterling, egy font sterling, mintegy tíz forint.
- Stern**, der, am **Himmel**, csillag; ein **Fleck** an der **Stirn** mancher **Thiere**, hold, fejrőlt p. o. a' ló homlokán; im **Auge**, szemfény; ein **Chrenzeichen**, csillag czímer.
- Sternanis**, der, csillagos badián.
- Sternbild**, daß, csillagzat.
- Sternblume**, die, gerepesin.
- Sternchen**, daß, csillagocská.
- Sterndeuter**, der, csillagmagyarázó.
- Sterndeuterei**, die, csillagokból jövendölés.
- Sternenfeuer**, daß, a' csillagok világa, tüze.
- Sternenhimmel**, der, csillagos ég.
- Sternenlauf**, der, a' csillagok forgása.
- Sternförmig**, adj., csillagszabású.
- Sternhell**, adj., csillagos.
- Sternklee**, der, csillagos lóhere.

- Sternkunde**, die, csillagvizsgálás tudománya, csillagtudomány.
Sternkundige, der, csillagvizsgáló.
Sternlein, das, csillagocská.
Sternschnuppe, die, csillagfutás, csillagtűzesés.
Sternseher, der, csillagvizsgáló.
Sternseherkunst, die, csillagvizsgálás.
Sternstein, der, csillagkő.
Sternwarte, die, csillagvizsgáló torony.
Sterz, **Sterze**, **Pflugsterze**, die, ekaszarv; eine Mehlspeise, stercz, étel neve.
Stets, adv. st. immer, szüntelen, mindig, mindenkor.
Steuer, das, st. **Steuerruder**, kormány a' hajóban.
Steuer, die, adó; die **Steuer** ausschreiben, adót vetni; sie entrichten, az adót lefizetni.
Steueramt, das, adószedő hivatal.
Steuerbar, adj., adófizető, adózó, adó alatt lévő.
Steuerbeamter, der, adószedő tiszt.
Steuerbord, der, a' hajónak jobb oldala.
Steuerbuch, das, adókönyv, adójegyző könyv.
Steuer-Casse, die, adótár, adó tartó kassza.
Steuereinnehmer, der, adóbérszedő, vámos, adószedő.
Steuerfrei, adj., adótól ment nemadózó.
Steuerfreiheit, die, nemadózás.
Steuermann, der, kormányos.
Steuern, d. i. Einhalt thun, ellentálandani valaminek, elhárítani valamit; einem Uebel, Unglücke steuern, a' gonoszt, a' szerencsétlenséget elhárítani v. azt megorvosolni; lenken, regieren, z. B. ein Schiff, kormányozni p. o. hajót; oder st. segeln, hajózni, evezni; beitragen, z. B. den Armen, adni, adakozni p. o. a' szegényeknek; eine Abgabe entrichten, adózni, adót fizetni; sich steuern, d. i. sich flügen, valamire támaszkodni.
Steuern, das, die **Steuerung**, adózás; des Schiffes, kormányozás; des Uebels, elhárítás.
Steuerregister, das, adólajstrom.
Steuerrest, der, az adó hátralevő része.
Steuerruder, das, kormány, kormánylapát; das **Steuerruder** führen, a' kormányt tartani; trop. das **Steuer-**
rudder des Staates führen, a' köztársaságot kormányozni; am **Steuer-**
rudder sitzen, az ország kormányozása körül lenni, v. foglalatostkodni.
Steuerschein, der, adóról szóló bizonyosság.
Steuerverwalter, der, adószámtartó.
Steuermessen, das, adózás dolga.
Steyerisch, adj., stájerországi.
Steyermarl, das, Stájerország.
Stich, der, mit einem Messer, szúrás, bökés; der Schlange, kígyócsípés; mit der Nadel, tűöltés; trop. z. B. das gibt mir einen Stich ins Herz, ez keresztül veri a' szívemet; feinen Stich sehen können, egy őtést sem látni, semmit sem látni; jemanden im Stich lassen, elhagyni valakit; st. Stichrede, vagdaló v. fulánkosszó; jemanden einen Stich geben, vagdalódzni t. i. szóval; im Kartenspiele, ütés a' kártyajátékban; st. Kupferstich, rézre metszett kép; der Wein hat einen Stich, a' bor eczedesedni kezd.
Stichblatt, das, markolat ellenző.
Stichelei, die, vagdalódzás, szóvalvaló vagdalás.
Sticheln, sértegetni, szóval vagdalni valakit, vagdalódzni, szúrni.
Stichelrede, dee, vágás, vagdalódzás, sértegetés.
Stichelmord, das, vágás, vagdalószó, sértőszó.
Stichweise, adv. szúrva.
Stichwunde, die, szúrásból lett seb, szúrt seb.
Sticken, kivarni mesterségesen, hímezni; ein gesticktes Kleid, kivarrott v. hímével varrot köntös.
Sticken, das, kivarrás, hímvarrás.
Sticker, der, hímvarró.
Stickerel, die, hímezés, kivarrás.
Stickerinn, die, hímvarroné.
Stickerkunst, die, hímvarrás mestersége.
Stichfieber, das, fojtóhideglelés.
Stichfluß, **Stichhusten**, der, fojtóhurút v. keh.
Stichwerk, das, hímezett munka.
Stieben, repülni; hervorstieben, kiszökni; auseinander stieben, szélyelfutni.
Stiefältern, die, mostoha szülék.
Stiefbruder, der, mostoha testvér t. i. bátya v. öcse.
Stiefel, der, sárú, németcsizma.
Stiefelknecht, der, csizmavető.

Stiefeln, sich, saruját v. csizmáját felhúzni; daher: gestieft, sarús.

Stiefgeschwister, die, mostoha testvérek.

Stiefkind, das, mostohafiú, mostoha-leány.

Stiefmutter, die, mostoha anya.

Stiefmütterlich, adj., mostohaanyai; trop. mostoha; adv. mostohaúl.

Stiefschwester, die, mostoha leánytestvér, t. i. néne, hűg v. öcse.

Stiefsohn, der, mostohafiú.

Stieftochter, die, mostohaleány.

Stiefvater, der, mostohaanya.

Stiege, die, grádics.

Stieglitz, der, tenglicz.

Stiel, der, an Blumen ic., kocsán, nyél, tökocsán; am Hammer ic., nyél, nyele valaminek, p. o. kalapács - kés; fejszének nyele.

Stielen, nyelet csinálni belé v. valaminek.

Stier, adj., starr, merő; adv. merőn, p. o. ránézni.

Stier, der, bika; ein junger, tinó, v. ökörborjú; ein Sternbild, bika nevű csillagzat.

Stierchen, das, bikácska.

Stierförmig, adj., bikaformájú.

Stiergefecht, das, bikaviadal.

Stift, der, zum Schreiben, író v. rajzoló perczek; an einem Werkzeuge, czövek, szög; die Spitze, hegye valaminek; Stumpf, z. B. von einem Zahne, gyökér hegye p. o. a' fognak.

Stift, das, st. Vermächtniß, hagyományi intézet; st. Bisthum, püspökség, püspöki szerszemény; daher Stiftsgebiet, püspökség, püspöki birtok; Erziehungsanstalt, die, nevelő intézet.

Stiften, szerezni, intézetet tenni, valami eránt, fundálni; alapítani p. o. klastromot v. állítani fel; bef. st. veranlassen, z. B. einen Krieg stiften, hadat indítani; Freundschaft stiften, barátságot szerezni; Frieden stiften, békességet szerezni.

Stiften, das, szerzés felállítás.

Stifter, der, szerző, szerzője, szerzőka valaminek; Friedensstifter, békességszerző; eines Vermächtnisses, állító, fundáló.

Stifterinn, die, szerzője, felállítója valaminek.

Stiftisch, adj., püspöki, papi.

Stiftsamt, das, püspöki jövedelmek tisztsége.

Stiftsbrief, der, szerző oklevél.

Stiftsdame, die, apáca klastromi főszemély.

Stiftsfräulein, das, apáca klastromban neveltető kisasszony.

Stiftsherr, der, kanonok.

Stiftshütte, die, szövetség sátora (a' zsidóknál).

Stiftskirche, die, főtemplom, püspöki templom.

Stiftung, die, das Stiften, szerzés, felállítás, fundálás; eine Anstalt, intézet p. o. nevelő intézet; Vermächtniß, fundáció, hagyományi intézet, testamentom.

Stiftungsbrief, der, hagyományi oklevél.

Stiftungsmäßig, adj., a' fundátornak v. alapítónak értelme szerént való,

Stiftungstag, der, a' felállítás v. fundálás napja.

Stilet, das, gyilog, handzsár, tör.

Still, adj., ruhig, csendes, p. o. idő, éjszaka; lassu, p. o. víz; ruhig, nyugodalmas, csendes p. o. tenger; nicht redend, hallgató, csendes, p. o. ember; adv. still halten, megállani; siehe still! megállj! — still sitzen, a) egy helyben ülni, b) csendesen ülni, c) hallgatni; still halten, a) nem mozogni v. mozdulni, b) megállani, megállapodni; still weinen, magában sirákozni; still stehen, megállani; still leben, csendes magánosságban élni.

Stille, die, csendesség; in der Stille, csendességben, minden láрма v. zörögés nélkül; hallgatás; trop. die Stille der Seele, a' léleknek csendessége.

Stillen, elállítani, megállítani, p. o. a' vér folyást; lecsendesíteni, elnyomni p. o. a' lázadást; enyhíteni p. o. a' fájdalmat; den Durst stillen, csilapítani, eloltani a' szomjúságot; die Begierden, kielegitni kívánságait; ein Kind stillen, szoptatni, megszoptatni a' kisdeded.

Stillschweigen, hallgatni.

Stillschweigen, das, hallgatás.

Stillschweigend, adj., hallgató, néma, p. o. megegyezés; adv. hallgatva, hallgatással.

Stillstand, der, das Stillstehen, z. B. der Sterne, megállás, megállapodás, p. o. a' csillagok megállása; der Gerichte, törvényszünet; der Waffen, fegyvernynyugvás; Stillstand machen, d. i. inne halten, megállapodni; Stillstand des Handels, a' kereskedelem megszűnése, elakadása.

- Stilung**, die, z. B. des Blutes, a' vérfolyás elállítása; st. Dämpfung, lecsillapítás, enyhítés, szüntetés; megnyugtató, lecsendesítés.
- Stimmchen**, das, szócska, hangocsk.
- Stimme**, die, ein Laut organischer Körper, d. i. der Menschen und Thiere, szó; die Stimme des Löwen, az oroszlán szava v. ordítása; trop. von unorganischen Körpern, z. B. des Donners, a' menydörgés harsogó dördülése; der Trompete, a' trombita harsogása v. szava; in der Musik, hang, hangzat, szó, t. i. a' muzsikában, az éneklésben; eine gute Stimme haben, jó hangjának, szép v. kellemetes szavának lenni; Discant, legfelső v. diskánt hang; Alt, felső hang; Tenor, közép hang; Bass Stimme, mélyhang; das mit Noten beschriebene Papier, hang, hangkóta; die Stimme der Natur, a' természet szava, ösztöne v. unszolása; das Votum, szó, akarat, voka; seine Stimme geben; a) mündlich, kimondani akaratját; b) schriftlich, írásba adni akaratját; c) für jemanden, für etwas; valakire v. valamire voksolni, mellette fogni valaminek; das Stimmrecht, voksolásvavaló juss.
- Stimmen**, act. z. B. ein musikalisches Instrument, feligazítani v. felhangozni a' muzsikát v. a' muzsika húrjait; trop. jemanden für eine Sache stimmen, valakit a' maga részére megnyerni; für etwas gestimmt seyn, valamely dolgot pártolni; gleich gestimmt seyn, egy gondolat v. vélekedésen lenni: neutr. hangot adni, hangzani; trop. zusammen, übereinstimmen, összeegyeztetni a' hangoknak; sein Votum geben, értelmét, akaratját kimondani; für jemanden stimmen, valakire voksolni.
- Stimmen**, das, des Clavirs, a' klavír feligazítása, felhangozása; das Votiren, voksolás.
- Stimmer**, der, muzsika igazító.
- Stimmhammer**, der, húrígazító kalapács v. kulcs, húrtekerőkalapács.
- Stimmeister**, der, muzsika hangozó.
- Stimmrecht**, das, voksolása jussaa, voksolásvavaló juss.
- Stimmung**, die, der Seele, indulat; nach etwas, alkalmaztatás valaminek; des Clavirs, der Orgel, a' klavír, az orgona feligazítása, egyeztetése, hangegyeztetése.
- Stinkbaum**, der, bűdösfa; dögfa.
- Stinken**, bűdös lenni; nach etwas, olyan bűdös lenni, mint — v. valami bűzű lenni.
- Stinken**, das, bűdösség, bűdösítés.
- Stinkend**, adj., bűdös, bűzös; stinkend werden, megbűdösödni; stinkend seyn, bűdös lenni; adv. stinkend faul seyn, olyan rest lenni, mint a' dög.
- Stinkfisch**, der, Stinkthier, das, görény.
- Stinkstein**, der, bűzkő.
- Stipendium**, das, ösztön fizetés.
- Stirn**, Stirne, die, homlok; die Stirn bieten, ellent állani, ellene szegezni magát; runzeln, ránczba szedni a' homlokát; trop. die Vorderseite, eleje, homloka, arczatja valaminek.
- Stirnband**, das, homlokkötő.
- Stirnbein**, das, homlokesont.
- Stirnbinde**, die, pintlihomlok szorító.
- Stirngegend**, die, homlok környéke.
- Stirnhöhle**, die, homlok öblöke.
- Stirnlode**, die, homlok hajfűrtje.
- Stirnmuskel**, die, homlok szálshúsa.
- Stirnriemen**, der, der Pferde, üstöknyomatató, szíjből a' lófején.
- Stirnschmuck**, der, homlokkötő, aszszonyi ékesség.
- Stoßer**, der, fogvájó, fogpiszkáló.
- Stoßern**, z. B. in den Zähnen, a' fogait vájni, piszkálni; in Speisen, az ételben duzzkálni.
- Stoß**, der, eines Gewächses, derék, törzsök; einer Pflanze, bokor, plántabokor, Nesselstoß, egy bokor szegfű, egy tö szegfű; Weinstoß, szőlőtő; von einem Baum, tuskó, törzsökdarab; zum Schlagen, bot, pálcza; in Gefängnissen, gerenda; zu Almosen, persely, tőke; bei einem Hause, emelet, kontignáczió.
- Stoßband**, das, pálczakötő.
- Stoßblind**, adj., mérő vak, csupa vak.
- Stoßdumm**, adj., buta, ostoba.
- Stoßen**, aufhören sich zu bewegen, megakadni, elakadni, mint a' víz a' vér a' kerengésben; trop. das Geld stoßt, a' pénz forgása akadoz; die Handlung stoßt, a' kereskedésnek nincs dívatja; im Reden stoßen, akadózni a' beszédben; vor Furcht stoßen, féltében akadozni, rebegni; von der Nässe verderben, nedvesség

- miatt elromlani, elrothadni, megpállani; von flüssigen Körpern, die werden, megaludni, mint p. o. a' téj, kocsonya, vér, ée.
- Stoßen, daß, elakadás, megakadás; ins Stoßen gerathen, megakadni, elakadni; im Reden, akadozás, rebegés; z. B. der Milch, megalvása a' téjnek, 's a' t.
- Stoßend, adj., rebegő, akadozó; adv. rebegve, akadozva.
- Stoßerbse, die, mezei borsó.
- Stoßfiedel, die, karhegedű.
- Stoßfinster, Stoßdunkel, adj., egészen sötét.
- Stoßfisch, der, tőkehal; ostoba.
- Stoßfleck, der, nedvesség, v. állás miatt esett folt.
- Stoßfremd, adj., egészen idegen, jövevény.
- Stoßbauß, daß, tömlőcz, fogház.
- Stoßig, adj., pállott, nedvesség miatt elromlott.
- Stoßknopf, der, pálczafej, t. i. csontból, érczből; pálczagomb.
- Stoßlaterne, die, nyeles lámpás.
- Stoßmeister, der, tömlőcztartó.
- Stoßnarr, der, mulattató bolond.
- Stoßprügel, die, z. B. bekommen, pálczával megverettetni, megbotoztatni.
- Stoßrose, die, mályvarózsa.
- Stoßschilling, der, botozás, megbotozás, kalodába vagy deresbevaló megcsapattatás.
- Stoßschlag, der, pálczaütés; Stoßschläge bekommen, verést kapni pálczával vagy bottal.
- Stoßschnupfen, der, rekedő nátha.
- Stoßsteiß, adj., igen merő, feszes mint a' bot.
- Stoßstille, adj., némán hallgató, igen csendes.
- Stoßung, die, z. B. des Blutes, a' vér vagy nedvesség dugulása; des Handels, a' kereskedés megcsökkenése, elakadása, szorulása.
- Stoßwerk, daß, emelet, kontignáció az épületben; daß obere Stoßwerk, felső emelet t. i. a' házban vagy épületben.
- Stoßzahn, der, zápfog, utolsó zápfog.
- Stöberig, adj., z. B. Wetter, fergeteges, havazó idő.
- Stöbern, havazni, szállingózni; es stöbert, havaz az idő, hó szállingózik; st. suchen, keresgélni, keresgélve felhányi.
- Stöberwetter, daß, fergetek, havazó idő; es ist stöberig, fergeteges idő van, a' szél hordja a' havat.
- Stöckchen, daß, pálczácska; st. Stämmchen, a) von Bäumen, kis tuskó; b) von Pflanzen, kis bokor vagy tőplánta.
- Stöckel, der, lábbeli sark.
- Stöcken, kalodába vagy deresbe tenni.
- Stöckisch, adj., nyakas, makacs.
- Stöhnen, sohajtogni, nyögni, mint a' beteg.
- Stöhnen, daß, sohajtás.
- Stöpsel, Stöpsel, der, dugó, dugasz.
- Stören, háborítani, háborgatni p. o. valakit dolgában; die Ruhe stören, a' csendességet megháborítani; oder st. verhindern, akadályoztatni; sich nicht stören lassen, dolgát folytatni, nem ügyelni semmire; alles herumwerfen, háynyi vetni, felforgatni p. o. könyveket.
- Stören, daß, háborgatás, megháborítás.
- Störer, der, Störerinn, die, háborító, háborgató; des Friedens, der Ruhe, békesség, csendesség háborító.
- Störung, die, megháborítás; hátráltatás.
- Störrig, adj., nyakas, makacs.
- Störrigkeit, die, nyakasság, makacsság.
- Stöpel, der, mozsártörő.
- Stößer, der, ein Mensch, der stößt, törő, a' ki apróra tör valamit; Stöpel, törő kölyű.
- Stößig, adj., öklelős.
- Stoff, der, ein gewirkter Zeug, virágos szövetség, szövet; wollenen, seidenen Stoff, gyapjú vagy selyem szövet vagy materia; Stoff zum Reden, oder Schreiben, beszédre vagy írásra való materia; Ursache, Anlaß, okindító ok, alap, miség; Stoff haben, bekommen, indító okának vagy alapjának lenni valamire; Stoff zum Lachen, ok a' nevetésre.
- Stoffen, adj., materiából való, materia.
- Stolgebühren, die, papi szolgálattétel bére.
- Stolle, die, die Bedde, hosszúkás zsemlye, repedt zsemlye.
- Stollen, der, am Bette, ágyaláb; st. Spreiße, támasz; im Bergbaue, bányacsatorna.

Stolpern, botlani, el- vagy megbotlani.

Stolpern, daß, botlás, megbotlás.

Stolz, adj., erhaben, prächtig, pompás, p. o. palota; sich seiner Vorgüge bewußt, kevély, büszke, kényes; stolz seyn, kevélykedni, kevély lenni; stolz werden, elkevélyedni, elkényesedni; adv. kevélyen, p. o. felelni.

Stolz, der, kevélység; im bösen Sinne, selfúvalkodás.

Stolziren, kevélykedni, rátartani magát.

Stopfen, dugni, bédugni, megtömni valamit, belétömni valamit valamibe; eine Pfeife Toback stopfen, egy pipa dohányt tölteni; gestopft voll, megtöltött, töltött, tömve tele; trop. jemanden das Maul stopfen, bédugni valakinek a' száját; st. mästen, z. B. Gänse stopfen, lúdakat tömni vagy hizlalni; ein Loch in einem Zeuge stopfen, bekötni, bévarrni a' lyukat, beszöni tövel; von Speisen, szorítani a' hasat, mint némelly ételek, (veres bor) szorúlást csinálni.

Stopfen, daß, tömés, megtömés; Mästen, hizlalás; hasszorulás.

Stopfend, adj., szorító p. o. ételek, orvosságok.

Stopfer, der, st. Mäster, hizlaló, tömő p. o. lúdtömő; st. Pfropfsreiß, oltoág, ültetnivaló ág.

Stopfnadel, die, lyúkbévarró tű.

Stopfwachs, daß, Bormachs, sonkolykenyér a' lépben.

Stoppel, der, tarló.

Stoppelfeld, daß, tarlós föld.

Stoppeln, z. B. Aehren, tarlózni, kalászokat szedni.

Stoppeln, daß, tarlózás.

Storch, der, gólya, eszterág, ezakó.

Storchschnabel, der, gólya orr; Pflanze, daruorrű; ein Instrument für Zeichner, rajzoló gólyaorr, másoló rajzmív; ein Brenneisen, hajegető csiptetővas; ein Hebwerkzeug, emelőmív.

Stoß, der, taszítás, dőfés; einen Stoß beibringen, megtaszítani, megdőfni; der Stoß des Windes, a' szél erőszaka, dűhe; st. Haufen, rakás, halom; ein Stoß Holz, egy rakás fa, két öl fa.

Stoßdegen, der, koszperd.

Stoßen, act. taszítani, buktatni; mit dem Fuße, megrúgni; mit den Hörnern, öklelni; zu Boden, földhöz

vágni; csapni; über den Haufen, felbuktatni vagy taszítani; aus dem Hause, kivetni a' házból; Pfeffer stoßen, borsot törni; sich an etwas stoßen, megütödni valamiben, megütöközni valamin; zusammen stoßen, öszve vagy egymáshoz értetni; neutr. auf etwas stoßen, valamire ütödni; in die Trompete stoßen, a' trombitába fújni; mit dem Schiffe an's Land stoßen, a' hajót a' parthoz kiállítani; vom Lande stoßen, elevezni a' parttól; zu jemanden stoßen, valakihez ütödni; auf Schwierigkeiten stoßen, nehézségre találni vagy akadni.

Stoßen, daß, ütődés, csapódás; dőfés, szúrás.

Stoßgebetz, daß, fohászkodás.

Stoßvogel, der, levegőben ragadozó madár, p. o. héjja, kánya.

Stoßung, die, szúrás, dőfés.

Stoßweise, adv., szúrva, dőfve; wie der Wind, neki rugtatva, szag-gatva.

Strach, oder Strachs, adv. egyenesen; tüstént; egyben.

Strähne, Sträne, die, motring, t. i. czérna v. fonál.

Sträuben, felborzazni a' haját, felborzasztani a' tollait; berzenkedni; sich, ellent állani, ellene szegézni magát.

Sträuben, daß, berzenkedés; ellene berzenkedés.

Sträubig, adj., borzas.

Sträuchlein, daß, bokrocška.

Sträußchen, daß, bokkrétácska.

Strafbar, adj., büntetésre méltó; gottlos, rossz, gonosz.

Strafbarkeit, die, büntetésre méltó cselekedet.

Strafe, die, wegen etwas, büntetés; am Leibe, testi fenyíték; am Leben, életvesztés; Strafe leiden, a' büntetést kiállani; Geldstrafe, bírság, pénzrebüntetés.

Strafen, büntetni, megbüntetni; megfenyíteni, p. o. a' gyermekeket.

Strafen, daß, büntetés, fenyíték.

Straffällig, adj., büntetésre méltó, büntetést érdemlő, bűnös.

Straffälligkeit, die, bűnösség.

Strafgeld, daß, bírságpénz.

Strafgerechtigkeit, die, büntető igazság.

Strafgericht, daß, ítélőszék, Isten ítélő széke.

Strafgesetz, daß, büntető törvény.

Straßlos, adj., büntelen, büntetlen.

Straßlosigkeit, die, büntelenség.

Straßpredigt, die, fenyítő predikáció.

Straßurtheil, daß, büntető ítélet.

Straßwürdig, adj., büntetésre méltó.

Strahl, der, des **Bliges**, villám, vilámlás; der **Sonne**, sugár; von **Wasser**, vízről visszaverődő sugár; trop. ein **Strahl der Hoffnung**, reménység sugára, csekély reménység.

Strahlen, sugározni.

Strahlen, daß, sugárzás.

Strahlenbrechung, die, sugártörődés, visszaverettetés.

Strahlenlicht, daß, sugár világosság.

Strahlig, adj., sugáros.

Strampeln, doborogni.

Strampfen, toporogni, a' lábival a' földet verni, topogni, dobogni, tombolni a' lábaival.

Strampfen, daß, toporgás, tombolás.

Strand, der, part, tengerpart.

Stranden, megfenekleni a' part felé, a' partra kiverettetni és ott fennakadni.

Strandfisch, der, parti hal.

Strandgerechtigkeit, die, partok ügyeit elintéző ítélőszék.

Strandherr, der, part ura.

Strandläufer, der, libucz, bíbicz.

Strandung, die, megfeneklett vagy partra kivettetett hajó.

Strang, der, istráng, köté.

Stranguliren, megfojtani, megzsinegezni.

Strangulirung, die, megfojtás.

Strangurie, die, vizellet felakadás.

Strapaze, die, nyűg, nyughatatlanság, faradtság.

Strapaziren, fárasztani, nyughatatlankodni.

Strasse, die, **Weg**, út, kocsiút; **Gasse**, útsza; **Meerenge**, szorostenger, tengerszorulat.

Straßenaufseher, der, felvigyázó az utakra.

Straßenbereiter, der, utakat vizsgáló t. i. lovon.

Straßenspflaster, daß, útkirakás.

Straßenraub, der, haramiaság, úton álló tolvajság.

Straßenräuber, der, úton álló tolvaj, haramia.

Straßenräuberei, die, haramiaság.

Straßenräuberisch, adj., haramiai; adv. haramia módra, zsiványul.

Straßengott, der, útván.

Strauch, der, cserje, bige, bokor; **Rosenstrauch**, rózsabokor.

Strauchdieb, der, útonálló tolvaj, szivány.

Straucheln, eig. botlani, botorkázni; uneig. hibázni, megbotlani.

Straucheln, daß, botlás, megbotlás.

Strauchig, adj., cserjes.

Strauchwerk, daß, csalitos, bokros hely.

Strauß, der, der **Vogel**, strucz, struczmadár; st. **Kampf**, küzdés; **Busch**, auf dem **Kopfe der Vögel**, búb, konty a' madarak fején; auf **Sträutern**, buga, ágbog; **Blumenstrauß**, bokréta, virágbokréta.

Strebe, die, oszlop, gyámol, ellentállás.

Strebe Pfeiler, der, gyámoloszlop vagy támasz.

Streben, törekedni, iparkodni, igyekezni valamire; nach **Lob** streben, dicséretet vadászni; nach dem **Throne** streben, az országot a' koronát elnyerni törekedni.

Streben, daß, törekedés, iparkodás, igyekezet.

Strecke, die, **Raum**, köz, térhely darabföld, távolyság; eine **Strecke** weit, jó darabig, jó darab földnyire; **Segend**, tájjék.

Strecken, dehnen, kinyújtani, terjeszteni; sich, kinyúlni, terjedni, kiterjedni; trop. die **Waffen** strecken, lerakni a' fegyvert; sich ergeben, megadni magát.

Streich, der, **Schlag**, **Hieb**, csapás, vágás, ütés; auf einen **Streich**, egy vágásra vagy csapásra; st. **Itanf**, **List**, csalárdság, gázság, ravaszság; einen **Streich** spielen, valamely csalárdságot vagy gázságot követni el; **Possen**, pajkoság; ein **boshafter** **Streich**, gaz cselekedet; **dumme** **Streiche**, oztobaságok; tolle **Streiche**, esztelenségek, balgatagságok.

Streicheln, czirógatni, czirókálni, simogatni.

Streicheln, daß, czirókálás; simogató.

Streichen, neutr. z. B. der **Wind**, die **Luft** streicht, a' szél, a' levegő szabadon járja; als ein **Herumstreichen** der, kóvályogni, kóborolni; wie verschiedene **Zugvögel**, suhanni, repülni valamerre, repdesni; st. berühren, z. B. an die **Wand** streichen, meg-

- illetni, sodorni, súrolni p. o. a' falat; trop. sich, bakzani, mint a' farkas, róka; ivni, mint a' halak; act. simítani, simogatni p. o. kézzel valamit; die Segel, a' vitorlát bévonni; das Gesicht, valaki orcáját czirógatni; Butter auf das Brod, vaját kenni a' kenyérre; das Getreide im Scheffel, elesapni az életet a' tetést töltött vékán; Ziegel, téglát vetni; Verden, hálóval keríteni a' pacsirtákat; mit Ruthen streichen, d. i. schlagen, valakit vesszővel megverni; das Messer, a' kést megfenni az acélhoz; die Saiten, a' hegedűt húzni vagy próbálgatni a' húrjait a' vonóval; gestrichene Noten, vonásos, öszveköttött, szapora kóták; st. austreichen, letörlni, kitörlni.
- Streichen, das, simogatás, czirógatás; kóborlás, kóválygás.
- Streichsich, der, iváshal.
- Streichgarn, das, pacsirta vagy pipiskefogó háló.
- Streichholz, das, csapófa, küllő.
- Streichnetz, das, húzóháló.
- Streichstein, der, próbakő.
- Streichung, die, járás, menés; fűvás; czirókálás; megilletés, súrolás; bakzás; lebocsátás, a' vitorla lebocsátása, p. o. tiszteletből valaki előtt.
- Streichvogel, der, vándormadár, költőmadár.
- Streichzeit, die, bakzás ideje; madár-vándorlás ideje ősszel; zum Verdenfange, pipiskefogás ideje.
- Streif, Streifen, der, sujtás, nyiredék, hosszúra vágott darab; Vertiefung, keskeny darab p. o. föld; ein Stückchen, foszlány darabka.
- Streifen, act. csikolni, megcsikolni; daher, gestreift, csikos, vesszős; die Haut abziehen, a' bőrt lehúzni, lenyúzni; das Laub, a' leveleit lefosztani, lesúrolni: neutr. érdeklenni, súrolni, sodorni; die Kugel hat den Kopf gestreift, a' golyóbis a' fejét súrolta; herumstreifen, járni t. i. ide 's tova, portyászni mint a' katonák, szaguldozni.
- Streifen, das, von Truppen, portyászás, szaguldozás; das Herumstreifen, kóborlás.
- Streifer, der, portyászó, szaguldozó katona.
- Streiferei, die, portyászás, szaguldozás.
- Streifig, adj., vesszős, csikos, sujtásos.
- Streifschuß, der, sodró lövés.
- Streifung, die, megilletés, érdeklés, sodrás; portyászás, lefosztás.
- Streifwunde, die, könnyű seb, bősúrolás, bősodrásból esett seb.
- Streifzug, der, portyászás, szaguldozás.
- Streit, der, mit Worten und Waffen, perlekedés, villongás, viadal, harcz, csata, csetepaté; ein gelehrter, pen-na csata, tudósok közt való csata, vetekedés; vor Gericht, per, perlekedés; der Streit wider die Leidenschaften, az indulatoskodások ellenvaló tusakodás; der Streit der Pflichten, a' kötelességek öszveüt-közése.
- Streitart, die, dárda.
- Streitbar, adj., hadakozó, hadratermett; vitéz p. o. valamely nemzet.
- Streitbarkeit, die, hadratermettség; vitézség.
- Streiten, mit Worten und Waffen, perleni, vetekedni, perlekedni szóval; vívni, viaskodni, tusakodni harczolni; vor Gericht, perlekedni valakivel t. i. a' törvényszék előtt; st. zanken, veszekedni, czivódni.
- Streiten, das, vivás, viaskodás, perlekedés.
- Streiter, der, vivó, viaskodó, tusakodó.
- Streitfrage, die, vitató kérdés.
- Streitgenos, der, bajtárs.
- Streithahn, der, viaskodó kakas; harczos vagy bajnok libucz.
- Streithammer, der, buzgány, csákány.
- Streithandel, der, per, villongás.
- Streithengst, der, hadiló.
- Streitig, adj., worüber gestritten wird, per alatt lévő, kétséges; etw. streitig machen, nem engedni valakinek valamit; streitig werden, öszvekapni valamin; zweifelhaft, kétséges, bizonytalan, kérdésben forgó.
- Streitigkeit, die, per, perlekedés t. i. szóval; kétséges volta valaminek.
- Streitkolbe, die, buzgány.
- Streitkräfte, die, hadierő.
- Streitsache, die, perbeli vagy 'per alatt lévő dolog.
- Streitschrift, die, perlő írás.
- Streitsucht, die, perkoresés, harczavágyás.
- Streitsüchtig, adj., perkoreső, harczavágyó.
- Streitmacht, der, vívókocsi.

Streng, adj., fanyar, mint az éretlen gyümölcs; eine strenge Kälte, kemény, kegyetlen hideg; genau, pünktlich, pontos, szoros, p. o. engedelmesség; unerbittlich, kemény p. o. bíró, atya; ein strenges Urtheil, kéméletlen ítélethozás vagy megítélés; adv. i. B. streng leben, szigorúan élni; sorgfältig, szorosan, keményen; kéméletlenül.

Strenge, die, des Winter's, a' télnek kemény volta; pontosság; mit Strenge, szorosan; kéméletlenség, keménység.

Streu, die, für's Vieh, alom, alam, marhák alá vetett szalma; szalmából vetett ágy.

Streubüchse, die, porzótartó.

Streuen, hinteni, szórni; Salz auf etwas, sóval behinteni valamit vagy bésózni.

Streuen, daß, hintés, szórás.

Streupulver, daß, behintő porszer.

Streusand, der, porzó.

Strich, der, i. B. Bogenstrich, húzás p. o. a' hegedűvonóval; mit der Feder u., linea, húzás, vonás, p. o. pennával, krétával, ecsettel; prov. einen Strich durch die Rechnung machen, valaki reménységét sémmivé tenni; das Probiren, i. B. vom Silber, próbavonás; der Vogel, a' madarak elköltözése vagy visszatérése; ein Landstrich, darabföld, tartomány; Gang, Weg, út, menés, járás; in einem Striche weg, egy húzomban.

Strichelchen, daß, vonásokcska.

Strichregen, der, pásztás eső, róta eső.

Strichvogel, die, fotonként járó madarak.

Strichweise, adv., fotonként, pásztánként, pasztáson.

Strick, der, kötel, kötel; mit einer Schlinge, hurok, tör; zum Hängen, zsineg.

Strickbeutel, der, kötőerszény v. zacskó.

Stricken, daß, kötelecske, zsinegecske.

Stricken, kötni, tökkol kötni, p. o. harizsnyát.

Stricker, der, kötő férjfi.

Strickerinn, die, kötő t. i. leány, aszszony.

Strickleiter, die, kötélaljtorja.

Stricknadel, die, kötőtű.

Strickstrumpf, der, kötött harisznya.

Strickstunde, die, kötőóra.

Strickwerk, daß, kötött munka.

Strickzeug, daß, kötőszerszám.

Striegel, die, vakaró, lóvakaró.

Striegeln, i. B. ein Pferd, a' lovat megvakarni.

Striegeln, daß, lóvakarás.

Striemchen, daß, vesszőhely, ütés helye; ein Narbchen, sebhelyecske.

Strieme, die, von einer Ruthe, vesszőcsapas helye, veréshely; sebhely; csik, vessző a' matérián.

Striemig, adj., vesszőhelyes; csikos.

Striezel, der, ein Gebäck, vetélőzsemlye, vetélő forma zsemlye.

Strippe, die, Strupfe, csizmahúzó bőrből vagy galandból.

Strittig, adj., peres.

Strobel, die, der Tannzapfen, fenyőtoboz.

Stroh, daß, szalma.

Stroharbeit, die, szalmából készült munka.

Strobband, daß, szalma pántlika; szalmakötél.

Strobbett, daß, szalmaágy.

Strobbund, der, szalmacsutak.

Strobdach, daß, szalmafedél, zsufffedél.

Strobede, die, szalmatakaró.

Strobern, adj., szalma, szalmábólvaló.

Strobfarbe, die, szalmaszín.

Strobfarben, Strobfarbig, adj., szalmaszínű.

Strohfeuer, daß, szalmatűz.

Strobgelb, adj., szalmaszínű.

Strohbalm, der, szalmaszár.

Strobbüte, die, szalmakunyhó.

Strobbut, der, szalmakalap.

Strobfrazz, der, szalmakoszorú.

Strohmann, der, szalmaváz.

Strohmatte, die, szalmatakaró, szalmagyékény.

Strohmist, der, szalmaganéj.

Strohsack, der, szalmazsák.

Strohschab, der, kévo, zsuff.

Strohseil, daß, szalmakötél.

Strohteller, der, szalmatányér, tálalávaló.

Strohwisch, der, szalmacsutak.

Strohwitwe, die, ura elútagott aszszony.

Strom, der, der Lauf eines flüssigen Wassers, folyás, folyam; ein stark strömender Fluß, folyóvíz, sebes folyóvíz; trop. st. Heftigkeit, sebeség, erőszak árja, valaminek.

- Strömen, sebesen folyni, áradva folyni.
 Strömen, daß, die Strömung, sebes folyás, ár, áradás.
 Stromweise, adv., patakonként.
 Strophe, die, vers, egy vers.
 Strophenweise, adv. versenként.
 Strohen, von etwas, duzzadni, felduzzadni, feldagadni p. o. valamitől; trop. st. voll, angefüllt seyn, tele lenni, bővelkedni valamivel.
 Strohen, daß, duzzadás.
 Strohend, adj., duzzadó, dagadó.
 Strudel, der, örvény.
 Strudel, die, rétes.
 Strümpfchen, daß, harizsnyácska.
 Strumpf, der, pl. die Strümpfe, harizsnya.
 Strumpfband, daß, harizsnyakötő.
 Strumpfstricken, daß, harizsnyakötés.
 Strumpfrichter, der, harizsnyakötő férjfi.
 Strumpfrichterinn, die, harizsnyakötő leány vagy asszony.
 Strumpfwirker, daß, harizsnyaszövő.
 Strumpfwirker, der, harizsnyaszövő.
 Strunk, der, torzsa.
 Struppig, adj., borzas, bonnyas; boglyas; st. Haar, borzas haj.
 Stube, die, szoba.
 Stubenarrest, daß, házi fogság.
 Stubenbursche, der, kamarás társ.
 Stubenfenster, daß, szobaablak.
 Stubenfliege, die, házi légy.
 Stubengelehrte, der, sutbeli tudós.
 Stubenbeiger, der, szobafűtő.
 Stubenkammer, die, szobára nyíló kamara, benyíló.
 Stubenmädchen, daß, szobaleány.
 Stubenofen, der, szoba- vagy fűtő kemence.
 Stubenthür, die, szobaajtó.
 Student, der, tanuló; tanulóifjú, deákifjú, deák.
 Studentenjahre, die, deáki vagy iskolai esztendő.
 Studentenleben, daß, deáki élet.
 Studiren, nachsinnen, gondolkozni, törni a' fejét valamin; Gelehrsamkeit zu erlangen suchen, tanulni, tanulgatni; Theologie, Medicin studiren, istentudományt, orvosi tudományt tanulni.
 Studiren, daß, gondolkozás, vizsgálódás; tanulás.
 Studirende, der, tanuló; die Studirenden, tanuló ifjak.
 Studirstube, die, tanuló szoba.
 Studirt, adj., meggondolt, kidolgozott p. o. beszéd; tanult.
 Stufe, die, lépcső, grádics, hágcsó; trop. j. B. die Stufen der menschlichen Alters, az emberi kor lépcsői; zur höchsten Stufe der Ehre gelangen, a' becsületnek v. tisztességnek legfelsőbb polczára jutni; in Bergwerken, darabércz, minera, ásvány.
 Stufenfolge, die, lépcsős menetel.
 Stufengang, der, lépcsők menetelo, grádicsonkéntvaló lépés.
 Stufenjahr, daß, minden hetedik esztendő.
 Stufenweise, adj., lépcsőnként, grádicsonként.
 Stuhl, der, pl. die Stühle, szék; ein Dachstuhl, szarufaally, fedélally; Nachstuhl, szükségtevő szék; Reberstuhl, szövőszék; trop. der Sitz eines geistlichen oder weltlichen Regenten, uralkodó szék, thrón.
 Stuhlgang, der, hasüresítés, szék; haben, székének lenni.
 Stuhlherr, der, előlülő.
 Stuhlhebe, die, székhát.
 Stuhlrichter, der, szolgabíró.
 Stuhlwang, der, haserőltetés.
 Stübchen, daß, szobácska.
 Stüber, der, felpoltra, batka.
 Stück, daß, darab; in Stücke fällen, schneiden, brechen, darabokra fűrészelni, vagdalni, tördelni; ein Theil woraus ein Ganzes besteht, rész, darab; die Glöte besteht aus drei Stücken, a' glöta három részből v. darabból áll; als Ganzes, a) von lebendigen Dingen, j. B. 10 Stück Schafe, tíz darab juh; 2 Stück Ochsen, egy pár ökör; b) von leblosen Dingen, j. B. 6 Stück Bücher, hat darab könyv; ein Stück Leinwand, egy vég v. egy darab vászon; ein musikalisches Stück, muzika darab; ein Theaterstück, víg- v. szomorú játék v. darab; in diesem Stücke, ebben a' részben; in vielen Stücken, sok részben; Kanone, ágyú.
 Stückchen, daß, darabocska, darabka; ein Liedchen, ének darab, dal.
 Stückchenweise, adv., darabonként, aprónként.
 Stückeln, eldarabolni, öszvetoldozni.
 Stücken, eldarabolni, öszvetoldani.
 Stückgießer, der, ágyúöntő.
 Stückgießerei, die, ágyúöntés, ágyúöntő hely.
 Stückfugel, die, ágyúgolyóbis.
 Stückpferd, daß, ágyuvonó ló.

Stückweise, adv., darabonként, részenként.
Stückwerk, das, dirib darab, darabok, hijános dolog v. munka.
Stühlchen, das, székecske.
Stülpe, die, boríték; fedél; am Hute, karima p. o. kalapkarimája.
Stülpen, ráborítani p. o. fedelét valamire; felkötni, felhajtani p. o. kalap karimáját.
Stümmel, der, töve v. gyökere, p. o. fának, fognak.
Stümmeln, csonkítani, megcsonkítani.
Stümmelung, die, csonkítás, megcsonkítás.
Stümper, der, himpellér, kontár mesterember.
Stümperei, die, himpellérség, kontárkodás, himpellér v. kontár munka; st. Ungeschicklichkeit, tudatlanság.
Stümperhaft, adj., tudatlan; adv., tudatlanul, ügyetlenül.
Stümpern, himpellérkedni, kontárkodni; in der Mus. czinczogtatni a' hegedűt, és.
Stündchen, das, órácska.
Stündlich, adj., óránkéntvaló, óráigvaló; adv., óránként; minden órában vagy órán; von Stunde zu Stunde, óráról órára.
Stürmen, z. B. ins Haus, lármázva rohanni a' házba, dühösködni, mint a' szélvész; Sturm läuten, a' láрма harangot meghúzni; eine Stadt, Festung, ostromolni, p. o. várost, várat; ein Haus, felverni, erőszakot tenni, p. o. valaki házában.
Stürmen, das, dörömbölés, p. o. az ajtón; ist Hefigkeit, erőszakos megtámadás; auf der See, szélvész dühösködése; ostromlás.
Stürmer, der, lármázó, dörömböző; ostromló.
Stürmisch, adj., szélvész, háborgó p. o. tenger, st. Wetter, szeles idő, st. Wind, dühösködő szél; trop. z. B. eine stürmische Versammlung, lármás, zenekonás gyűlés; ein st. Kopf, Mensch, lármás, erőszakos ember; Begierden, ostromló, p. o. kívánságok; adv., szélveszmódra; zenekonásan, lármázva.
Stürzader, der, ugar föld.
Stürze, die, fedő.
Stürzen, jem. auf den Boden hinstürzen, valakit a' földre buktatni, taszítani; trop. jem. vom Throne stürzen, valakit a' trónustól megfosztani, a' trónusból levetni; sich ins

Verderben, ronanni a' veszedelembé; den Becher stürzen, ürögetni a' poharat; neutr. rohanni, lerohanni, rohanva leesni, lezuhanni; vom Pferde, lebukni a' lóról.
Stürzen, das, lebuktatás; lebukás, lerohanás, lezuhanás.
Stütze, die, gyámol, támasz, trop. segítség.
Stützen, megtámasztani, támogatni; sich auf etwas, valamire támaszkodni; trop. segíteni; sich auf etwas, valamire bízni.
Stützen, das, támogatás.
Stützung, die, gyámolítás.
Stumm, adj., néma; st. werden, meg-némulni; eine stumme Person (auf dem Theater,) néma játszó; szó-talan, csendes, néma; ein stummes Bild, néma kép.
Stummheit, die, némaság.
Stumpf, adj., tompa, tömpe, p. o. kés, szeglet, trop. huta, p. o. ember; adv., st. machen, eltompítani.
Stumpf, der, trop. mit Stumpf und Stiel, gyökerestől, mindenestől.
Stumpfen, stümpfen, stumpf machen, megtompítani; st. stußen, megcsonkítani, levágni p. o. tagjait.
Stumpfheit, die, tompaság.
Stumpfnase, die, tömpeór.
Stumpfnäsig, adj., tömpe v. pisze óráember.
Stumpfsinn, der, eltompultság, butaság.
Stumpfsinnig, adj., eltompult, elbutult.
Stumpfwinkelig, adj., tompa v. széles szegletű.
Stunde, die, óra, egy órányi idő; eine halbe Stunde, fél óra; in einer Stunde, egy óra alatt; anderthalb Stunden, másfél óra; st. Lektion, óra, lecke, tanítás; Stunde halten, oder geben, órát tartani valakivel, tanítást tartani, órát adni, tanítani valakit.
Stundengebet, das, órára szabott imádság.
Stundenlang, adj., óráig tartó, egy órányi; adv. egy óráig.
Stundenuhr, óramutató óra.
Stundenweiser, Stundenzeiger, der, óramutató.
Sturm, der, des Windes, szélvész, forgószél; er wüthet, dühösködik a' szélvész; er hat sich gelegt, elcsendesedett a' szélvész; trop. z. B. poli-

tische Stürme, politikai zivatarok; der Leidenschaften, az indulatosságok dühössége; im Kriege, ostrom; Sturm laufen, ostromra menni; mit Sturm erobern, ostrommal venni meg, p. o. várost; ihn abschlagen, visszaverni az ostromot; Sturm schlagen, félreverní a' harangot.
 Sturmbock, der, ostromló v. faltörő bak.
 Sturmbrücke, die, ostromló híd.
 Sturmflagge, die, ostrom jelzászló.
 Sturmglöck, die, lórmaharang.
 Sturmhaufen, der, tűzoltó csáklya v. horog.
 Sturmhaube, die, Sturmhut, der, sisak.
 Sturmkläuten, félre verni a' harangot.
 Sturmleiter, die, ostromi latorja.
 Sturmschritt, der, sebes lépés.
 Sturmvogel, der, szélvészmadár, hojsza.
 Sturmwetter, daß, forgeteg, szélvész-szeljáró forgeteg.
 Sturmwind, der, forgószeél, szélvész.
 Sturm, der, rohanás, bukás, esés; st. Unglück, szerencsétlenség, szerencsétlen eset; der Verlust eines Amtes, ic. megbukás, elesés, leesés, p. e. rangbólvaló leesés; st. Stürze, buklató, a' bányáknál, a' hol az érczsalakot, földet, valamelly mélységbe leöntögetik.
 Stute, die, kanca.
 Stutenfellen, Stutenfüllen, daß, kanczacsikó.
 Stutenmeister, der, ménesmester.
 Stuterei, die, ménes.
 Stuß, der, ein abgestußtes Ding, kurta, elvágott, kurtított dolog; j. B. Stußbüchse, rövid vadászpuska; Stußglas, alacsony kis pohár; Federstuß, forgó, tollforgó v. bokréta.
 Stußbart, der, nyírtbajusz.
 Stugen, elvágni, megkurtítani, elnyírni, nyírni, p. o. haját rövidre; erstaunen über etwas, elhúlni, elbámúlni valamin; st. prangen, pompázni, p. o. valamelly ékes köntösben; stoßen, öklelni, dőlni, mint a' kos.
 Stußen, daß, elvágás, megkurtítás; Staunen, elbámulás valamin.
 Stußen, der, Muff, tuszli, karkesztyű, prémkesztyű.
 Stüßer, der, nyalka legény vagy fi.
 Stüßerhaft, adj., nyalka, piperés.
 Stühig, adj., erstaunt, bámuló; seyn, elbámúlni valamin; stühig machen,

meghökkeníteni valakit; stühig werden, meghökkeni, bámúlni.
 Stüpperücke, die, kerek, kurta vendéghaj.
 Stußschwanz, der, kurta v. elvágott fark.
 Styl, der, Schreibart, írásmód, előadás, néha; előadásmód, beszéd-mód; bei Malern ic. felvett mód, p. o. a' festésben, képfaragásban, építésben; im Kalender, der alte, neue Styl, kalendáriombeli kétféle időszámlálás, az ó és az új.
 Subaltern, adj., altisztviselő.
 Subjekt, daß, Grundwesen, senéktárgy, tárgy vagy alapszó; st. Person, személy.
 Subjektiv, adj., persönlich, innerlich, személyes, belső; adv. etwas subjectiv betrachten, valamit maga belső v. személyes érzéséből ítélni meg.
 Suchen, übh. keresni, st. nachforschen, nyomozni, kurkászni; trop. st. thun, j. B. was hast du hier zu suchen? mi dolgoz van itt? — st. eine Absicht haben, j. B. was sucht er darunter? mire czéloz; gesucht, d. i. nicht natürlich, keresett, mesterséges; sich bemühen, etwas zu erlangen, igyekezni valamin; j. B. jem. Nuzen, Bestes suchen, valakinek javára igyekezni; sein Heil in der Flucht suchen, a' futásban keresni szabadulást.
 Suchen, daß, keresés.
 Sucht, die, vágyódás, vágyakodás valamire, kórság; die fallende Sucht, nehéznnyavalya.
 Sichtlich, adj., Schwären und Wunden verursachend, kelevényt okozó.
 Sud, der, forrás; főzés.
 Sudel, der, pocsoja, mocsár.
 Sudelei, die, mocskolódás; trop. schlechte Arbeit, hányt vetett munka.
 Sudeln, mocskolódni vagy mocskosan bánni valamivel.
 Sudler, der, tisztátalan ember; schlecht betreibend, ügyetlen, élnetetlen ember.
 Süd, der, oder Süden, dél, déli tájék.
 Südbreite, die, déli szélessége valamelly helynek.
 Südland, daß, déli tartomány.
 Südlich, adj., déli, délre eső v. fekvő.
 Südost, Südöstlich, adv., délkelet-közre.
 Südostwind, der, délkeletközi szél.
 Südpol, der, déli égsark, pólus.

Südsüdwest, adv., i. B. sejein, déldélnyúgot felé ovezni.
 Südsüdwestwind, der, déldélnyúgotközi szél.
 Südwärts, adv., délfelé, délnek.
 Südwest, adv., délnyúgotköz; von Südwest, délnyúgot felől.
 Südwestlich, adj., délnyúgotra fekvő.
 Südwestwind, der, délnyúgotközi szél.
 Südwind, der, déli szél.
 Süßlen, wenden, forgatni, hengergetni; sich, sorogni, hengeregni.
 Süßlache, die, mocsár.
 Süßne, die, megengesztelődés.
 Süßopfer, das, engesztelő áldozat.
 Süßpfchen, das, mocsárocska.
 Sünde, die, bűn, véték; eine begehen, vétkezni; vorsätzlich, bűnbe esni, bűnhődni; es ist Sünde, véték az; himmelschreiende Sünde, égrekiáltó véték.
 Sündenfall, der, bűnbeesés, eset, bűnhődés.
 Sündengeld, das, bűn ára, bűnnel keresett pénz.
 Sünder, der, bűnös, vétkező; ein armer Sünder, a) szegény bűnös ember, b) gonosz cselekedő, halálra ítéltetett rab v. bűnös; c) nyomorult ember.
 Sünderinn, die, bűnös asszony személy.
 Sündfluth, die, özönvíz.
 Sündhaft, Sündlich, adj., bűnös; adv. bűnösen.
 Sündhaftigkeit, die, bűnösség.
 Sündigen, bűnt tenni, vétkezni, bűnhődni.
 Süßpfchen, das, levesecake.
 Süß, adj., édes, p. o. bor, tej; trop. süße Worte, hízlekedő szók; süßer Geruch, kedves szag; süßer Schlaf, kellemetes álom; ein süßer Herr, nyájas uracska; adv. édesen, kedvesen.
 Süßapfel, der, mézalma.
 Süßholz, das, édes gyökér.
 Süßigkeit, die, édesség.
 Süßlich, adj., édeses, édesgés; adv. süßlich schmecken, édeses ízű lenni.
 Suite, die, kísérek, hozzátartozók.
 Sultan, der, Török Császár.
 Sultaninn, die, Török Császárné.
 Sulz, Süße, die, nyálnivaló só, p. o. tehénnek, juhok, éo; Gallerte, kocsonya, aludt lóv.
 Summarisch, adj., summás; adv. summarisch, die, summa.

Summen, sumsen, bongani, dúgni; von Bienen, dongani.
 Summen, das, bongás, dúgás; dongás.
 Sumpf, der, mocsár, posvány, mocsáros tó; mocsáros hely.
 Sumpfig, adj., mocsáros, posványos.
 Sumpfloch, das, tócsa.
 Sund, der, tengerszorulás, tengerszoros.
 Suppe, Soupee, das, vacsora.
 Superfein, adj., igen finom.
 Superflug, adj., rendkívül okos.
 Suppe, die, leves.
 Suppen, levest enni.
 Suppenlöffel, der, leveses kalán.
 Suppenapf, der, Suppenschüssel, die, leveses tál.
 Suppenteller, der, leveses tányér.
 Surrogat, das, helypótló eszköz.
 Supplicant, der, kérő, könyörgő.
 Suppliciren, kérni valamit, könyörögni valamiért.
 Suspendiren, d. i. aufschieben, felfüggeszteni, egy időre elhalasztani; jem. valakit a' hivatalából egy ideig elmozdítani v. kitenni.
 Suspension, die, felfüggesztés, elmozdítás.
 Sybe, die, szótag.
 Solbenmaß, das, szótagmérték.
 Sylbenweise, adv., szótagonként.
 Syllabiren, betűket foglalni.
 Symmetrie, die, részesség, arányosság, részegyezés, összeegyezés a' részekben.
 Sympathie, die, érzésegyezés, egyenlőérés.
 Symphonie, die, hangegyezés a' muzsikában, szimfonia.
 Symptom, das, Zeichen i. B. von Krankheiten, jelenségek a' betegségben.
 Synagoge, die, zsinagóga.
 Syndicat, das, szavatosság.
 Syndicus, der, szavatos.
 Synode, die, egyházi gyűlés.
 Synonym, adj., hasonló v. rokonértelmű, p. o. szó.
 Syntax, die, szóelrendelés.
 Syrup, der, méznedv, befőzött méznedv.
 System, das, tudomány, alkotmány, rendszer, tudományrend.
 Systematisch, adj., alkotmányi, rendszeres, alkotmányos; adv., alkotmányosan, rendszeresen, tudományos rendszerént.

T.

Tabak, **Tobak**, der, a) **Rauchtabak**, dohány; **Tabak rauchen**, dohányozni; b) **Schnupstabak**, tobák, burnót; **den Tabak schnupfen**, tobákolni.
Tabakbruder, der, nagy pipás v. dohányos.
Tabakbüchse, die, dohánytartó, berbenecze.
Tabakdose, die, burnóttartó, tobákos pikszis.
Tabakhandel, der, dohánynyal kereskedés.
Tabakhändler, der, dohánynyal kereskedő, dohánykereskedő.
Tabakopf, der, pipa, pipafej.
Tabakpfeife, die, száras pipa.
Tabakrauch, der, dohányfüst.
Tabakraucher, der, dohányos.
Tabakrohr, das, pipaszár.
Tabakspinner, der, dohány sodró v. fűző.
Tabellarisch, adj., mutató táblákba foglalt, tabellás; adv. táblába foglalva.
Tabelle, die, mutató tábla, tabella.
Tabulat, das, deszkázat.
Tabulaträumer, der, házaló kalmár.
Tact, der, időmérték a' muzsikában, hangmérték; **den Tact halten**, megtartani a' hangmértéket; **schlagen**, időmértéket verni; **aus dem Tacte kommen**, elveszteni az időmértéket; **nach dem Tacte**, időmértékre; **eine sogenannte ganze Note**, egy időmértékű v. egész kóta; **trop. z. B. einen richtigen Tact (ein richtiges Urtheil) in etwas haben**, jól v. helyesen ítélni valami felől.
Tactfest, adj., időmérték tartó; **trop. jártas**, tanult valamiben.
Tactführer, der, időmérték igazgató, jeladó, taktus jeladó.
Tactmäßig, adj., hang- v. időmértékes, taktusos; adv., hangmértékre, taktusra.
Tactschlagen, das, mértékverés, taktus jeladás.
Tactik, die, hadimesterség, taktika.
Tadel, der, Fehler, hiba, fogyatkozás; **ohne Tadel seyn**, hibátlan, hiba nélkül v. feddhetetlen lenni; **das**

Tadeln, ócsárlás, becsmelés; auch, gyalázás, kissebbítés.
Tadelhaft, adj., ócsárlást érdemlő, becsmelhető, hibás; adv., ócsárolva, becsmelve; hibásan.
Tadellos, adj., feddhetetlen; adv. feddhetetlenül.
Tadeln, ócsárolni, becsmelni, kissebbíteni, gyalázni.
Tadeln, das, ócsárlás, becsmelés.
Tadelsucht, die, hibavadászás.
Tadelsüchtig, adj., minden ócsárló; adv., ócsárolva.
Tadler, der, ócsárló.
Tadlerinn, die, ócsárló asszony személy.
Täfelchen, das, táblácska.
Täfelu, mit **Täfelu** belegen, kideszkázni, kipallózni.
Täfelwerk, das, kipallózott, kideszkázott munka v. hely.
Täglich, adj., mindennapi; adv., naponként.
Tändelei, die, gyermekeskedés, tréfaság, játék; **in der Liebe**, enyegés; **st. Zaudern**, késedelmezés.
Tändelhaft, **tändelnd**, adj., gyermekeskedő, tréfás, enyegő; **zaudernd**, lassú, késedelmes; adv., gyermekeskedve; **lassan**, késedelmesen.
Tändeln, gyermekeskedni, tréfolni, játszani, enyelegni; késedelmezni.
Tändler, der, gyermekeskedő, tréfáló; késedelmező; **st. Trödler**, zsibvásáros.
Tändlerinn, die, enyegő asszony személy; **st. Trödlerinn**, zsibvásárosné.
Tänzen, das, tánczocska.
Tänzer, der, tánczoló, tánczos.
Tänzerinn, die, tánczos asszony vagy leány.
Täschchen, das, zsebecske; kis zacskó.
Täschner, der, bőrládakészítő.
Täubchen, das, galambocska.
Täufel, der, keresztelő.
Täufling, der, keresztelendő, keresztelnivaló gyermek.
Täuschen, jsm. megcsalni, megszedni, rászedni, ámítani, megámítani; **sich**, megcsalódni, megcsalatozni, megcsalni magát.
Täuschen, das, die **Täuschung**, csalás,

megcsalás, ámitás, megámitás; megcsalatkozás.]

Tafel, die, etwas darauf zu schreiben, oder zu rechnen, tábla, p. o. író- v. számvető tábla; wobei gespeist wird. ebédlő asztal; die Tafel decken, az asztalt teríteni; der mit Speisen bedeckte Tisch, terített és ételekkel megrakott asztal; sich zur Tafel setzen, asztalhoz ülni; jem. zur Tafel laden, valakit ebédre hívni t. i. nagy úri ebédre; offene Tafel halten, nézők láttára ebédelni, minden megjelenőket megvendégelni; eine Tafel, wo das Gericht abgehalten wird, törvénytévő hely, v. szék; z. B. die königl. Tafel, a' királyi tábla; die Districtual-Tafel, a' kerületbeli v. distriktuális tábla; die Septemviral-Tafel, hétszemélyű vagy Septemvirális tábla; jeder viereckige ebene Körper, akármely négyszegletű táblaforma kő, üveg, fa, ée.

Tafelbier, das, asztali ser.

Tafeldecker, der, asztalterítő.

Tafelgelder, die, asztalpenz, asztali költség.

Tafelgemach, das, ebédlő v. vacsoráló szoba.

Tafelgeschirr, das, asztali edények.

Tafelgut, das, a' fejedelem asztali költségére adatott jószág.

Tafelmusik, die, asztali muzsika.

Tafelservice, das, asztali edény készület.

Tafelteller, der, asztali tányér.

Tafeltuch, das, abrosz.

Tafelwerk, das, deszkázat.

Tafelzeug, das, asztali készület.

Tafelzimmer, das, ebédlőszoba.

Taffet, Taffent, der, tafota.

Taffeten, adj., tafotából való.

Tag, der, nap, egynap, nappali idő; vor Tage, virradta előtt; mit Anbruch des Tages, virradtakor, bei Tage, nappal; Tag und Nacht, éjjel nappal; von Tag zu Tag, napról napra; den Tag vorher, egy nappal az előtt; Tag darauf, utánna való vagy következő nap; in acht Tagen, egy hét múlva; guten Tag! jó napot! heutiges Tages, mai napon, mai időben; in unsern Tagen, a' mi időnkben.

Tagarbeit, die, nappali munka.

Tagedericht, der, a' naponként történt dolgok előadása.

Tagetbuch, das, mindennapi jegyző könyv.

Tagedieb, der, idővesztegető, korhel.

Tagefalter, der, pillangó.

Tageleistung, die, naprendelés, napot levés.

Tagelohn, der, napszám, napszámbér.

Tagelöhner, der, napszámos.

Tagelöhnerinn, die, napszámos asszony v. leány.

Tagen, d. i. Tag werden, virradni.

Tagereise, die, Tagemarsch, der, egy napi út, egy napi járó föld.

Tagelagung, die, törvényesen megrendelt összejeövetel.

Tageweise, adv. naponként.

Tagewerk, das, napszám, napi munka.

Tagewerker, Tagwerker, der, napszámos.

Tagelänge, die, nap hossza.

Tagelicht, das, napvilág.

Tagesordnung, die, minden napnak kiszabott rendje.

Tageszeit, die, nappali idő, határozott nap valamire.

Taille, die, Leibesgestalt, Wuchs, testállás, termet, főképpen a' deréknek termete; der Schnitt am Kleide, a' ruha szabása és állása.

Tafelwerk, das, hajókötelek.

Talar, der, hosszúköntös, lokáig érő ruha.

Talent, das, talantom, elmébéli tehetség, ész, természeti ajándék, adomány; talantom, pénz neme a' régieknél.

Talentvoll, adj, nagy eszű v. tehetségű.

Talg, der, fadgyú.

Talgig, adj., fadgyú szabású; aus Talg, fadgyas, fadgyúból való.

Talglucht, das, fadgyú gyertya.

Talk, Talkstein, der, talkkő.

Tamarinde, die, tamarinda.

Tamariske, Tamariskenstaude, die, tamariska, atánfa.

Tambour, der, dobos.

Tand, der, gyermekség, alávaló csekélység, hijábanvalóság.

Tang, der, tengersás.

Tangel, die, am Nadelholze, árlevél, a' fenyőfák árszabású leveleik.

Tangelholz, das, árlevelűfa, mint a' fenyőfa.

Tangent, der, érdeklő, a' klavírtastáokban.

Tanne, die, der Tannenbaum, fenyő, fenyőfa.

Tannen, adj., fenyőfa, fenyőfából való.

Tannensinf, der, fenyőpinty.

Tannenbain, der, fenyves.

- Tannenharz**, der, fenyőszurok, fenyőcsipa.
Tannenholz, das, fenyőfa.
Tannenmeise, die, fenyőczinke.
Tannenpalme, die, fenyő- v. jegenye pálma.
Tannenwald, der, fenyves erdő.
Tannzapfen, **Tannzapfel**, der, fenyőtoboz.
Tante, die, Muhme, nagynéne, anyanéne v. öccse.
Tanz, der, táncz.
Tanzbár, der, tánczoló medve.
Tanzboden, der, tánczoló hely, tánczház.
Tanzen, tánczolni; auf dem Geile, kötelen járni v. tánczolni.
Tanzen, das, tánczolás.
Tanzkunst, die, tánczolás mesterség.
Tanzmeister, der, tánczmester.
Tanzplatz, der, tánczolóhely.
Tanzsaal, der, tánczház, tánczterem.
Tanzschuh, der, tánczoló cipő v. saru.
Tanzschule, die, tánczoskola.
Tapet, das, z. B. etwas auf Tapet bringen, valamit előhozni, vagy a' beszéd közben előhozni.
Tapete, die, szőnyeg, bútorboríték; an den Wänden, falszőnyeg, falbélés.
Tapetiren, szőnyegekkel v. falbéléssel, papirossal 's a' t. bévonni; beborítani a' párnás székeket, kanapékat, selyemmel, kartonnal, bőrrel, 's a' t.
Tapetierer, der, házfalbéllelő; kanapé- v. bútorborító.
Tapetierung, die, házfalbéllelés; kanapé v. bútorborítás.
Tapfer, adj., brav, derék; mutzig, bátor, vitéz; adv. derekasan, jól; vitézül, bátran.
Tapferkeit, die, vitézi bátorság, vitézség.
Tappen, tapintani; im Finstern, a' sötétben tapogatni, tapogatózni; trop. tarókozni.
Tarantel, die, torontálpók.
Tarif, der, mutatótábla, lajstrom.
Tarok, das, Karten, tarók kártya.
Tarokiren, tarókozni, tarókot játszani.
Tarokspiel, das, tarók játék.
Tartane, die, sebes sarka, hajó.
Tartar, der, tatár.
Tartarei, die, tatárország.
Tasche, die, zseb; zacskó.
Taschentuch, das, zsebkönyv; zsebbeli könyv.
Taschenformat, das, zsebbeli nagyság.
- Taschengeld**, das, zsebbeli pénz.
Taschenkalender, der, zsebkalendárium.
Taschenmesser, das, zsebbeli kés.
Taschenspiegel, der, zsebbeli tükör.
Taschenspieler, der, szemfényvesztő, gaukler.
Taschenspielerci, die, szemfényvesztés.
Taschenspielerinn, die, szemfényvesztő asszony.
Taschentuch, das, zsebkészkenő.
Taschenuhr, die, zsebóra, zsebbeli óra.
Tasse, die, csésze, findzsa.
Taste, die, taszta, klavírban.
Tasten, tapintani, nyúlani valamihez.
Taze, die, von Tieren, szőrös és körmös talpa v. lába némelly állatoknak, p. o. medvetalp; trop. eine plumpe Hand, otromba kéz; an Hemdeärmeln, tászli, p. o. az ingen; zum Kaffee-Austragen, tácsa.
Tau, das, hajókötel, alattság.
Taub, adj., siket, a' ki nem hall; taub werden, megsiketülni; der nicht hören will, siket; tauben Ohren predigen, siketnek predikálni, az az hiába beszélni; ohne Gefühl, érzéketlen; leer, von Pflanzen, üres, a' minnek nincs bélé; eine taube Mus, üres dió; ein tauber Hafer, üres bélű zab; vom Schalle, matt, bád-jadt, siket, p. o. hang.
Taube, die, galamb; die wilde, vadgalamb.
Taubenart, die, galambfajt.
Taubenei, das, galambtojás.
Taubenfalk, der, vadgalambász ölyv.
Taubenfarbe, die, vadgalambszín.
Taubenfeder, die, galambtoll.
Taubenfleisch, das, galambhús.
Taubenflügel, der, galambszárny.
Taubenhändler, der, galambáros.
Taubenhals, der, galambnyak.
Taubenhaus, das, galambház.
Taubenkopf, der, galambfej.
Taubenkoth, der, galambganaj.
Taubenkropf, der, galambbegy; Pflanzen, z. B. st. Eisenkraut, galambóc, szaporafű; Erdrauch, földfüstű, füstvirág.
Taubenmist, der, galambganéj.
Taubennest, das, galambfészek.
Taubenschlag, der, galambdúc.
Tauber, der, himgalamb; der nicht hört, siket ember.
Taubhafer, der, vadzab, üres zab.
Taubheit, die, siketség.
Taubkorn, das, vadóc; egérárpa.
Taubstumm, adj., siketnéma.
Tauchen, ins Wasser, be- v. belémár-

- tani p. o. a' vizbe, belémeríteni; ein Schiff, terhelni, megterhelni, p. o. hajót; sich, lebukni, elbukni a' víz alá, néha: belémerülni; von Tauchern, búvárkodni.
- Tauchen, daß, lebukás, belémártás.
- Taucher, der, bűvár, t. i. ember; bűvár, t. i. madár.
- Tauchgang, die, búvárlúd.
- Tauchglocke, die, bűvárharang.
- Tauchhuhn, daß, szárcsa.
- Taufbecken, der, keresztelő edény.
- Taufbuch, daß, keresztelő könyv.
- Taufbund, der, keresztségi szövetség.
- Taufe, die, keresztség; ein Kind aus der Taufe heben, keresztvízre tartani a' kisededet, az az, keresztanya v. keresztanya lenni.
- Taufen, keresztelni, megkeresztelni t. i. a' kisededet; taufen lassen, megkereszteltetni.
- Taufen, daß, keresztelés.
- Taufessen, daß, paszita, keresztelő vendégség.
- Taufgodel, die, keresztanya; keresztleány.
- Taufgöt, der, keresztanya; keresztfiú.
- Taufbandlung, die, keresztelés.
- Taufkissen, der, keresztelő vánkös.
- Taufmahl, daß, Taufschmaus, der, keresztelő vendégség.
- Taufname, der, keresztnév.
- Taufpathe, der, keresztkoma.
- Taufschein, der, Taufzeugniß, daß, keresztelő levél.
- Taufstein, der, keresztelőkö.
- Tauftag, der, keresztelőnap.
- Tauftuch, daß, keresztelő.
- Taufwasser, daß, keresztelővíz.
- Taufzeug, daß, keresztelő köntös v. ruha.
- Taufzeuge, der, keresztkoma.
- Taugen, zu etwas, alkalmas v. jó lenni, valamirevaló lenni; nichts taugen, semmitsem érni, haszonvetetlen lenni; gut seyn, jóra való lenni, jó lenni, p. o. katonának; daß taugt nichts, semmit sem ér.
- Taugenichts, der, semmirekellő, semmirevaló.
- Tauglich, adj. alkalmas, hasznos, jó.
- Tauglichkeit, die, alkalmaslétel, alkalmas volt; jóság.
- Taumel, der, tántorgás, t. i. a' részegség miatt; st. Rausch, ittasság, részegség; einen Taumel haben, ittas vagy részeg lenni; von Leidenschaften, z. B. der Taumel der Freu-
- de, örömbö merülés; der Schwindel, bódultság.
- Taumelbecher, Taumelkelch, der, (biblisch) részegítő pohár.
- Taumelig, adj., taumelnd, tántorgó; ittas, mámoros, boros, részeg; schwindelig, szédelgős, szédelgő.
- Taumeln, tántorgani; ittásban tántorogni; fallen, elbotlani.
- Tausch, der, csere, cserélés.
- Tauschen, cserélni, megcserélni; elcserélni valamit másért.
- Tauschen, daß, cserélés, elcserélés.
- Tauschhandel, der, cserevásár.
- Tauschhändler, der, cserekálmár.
- Tauschweise, adv, cserében, cserélve.
- Tausend, num. ezer; tausend Menschen, ezer ember; adv., ezren.
- Tausend, daß, ezer, ezere valaminek.
- Tausenderlei, adj., ezerféle.
- Tausendfach, adj., ezerszeres; adv., ezerszeresen.
- Tausendförmig, adj., ezerformájú.
- Tausendjährig, adj., ezersztendős.
- Tausendkünstler, der, ezermester.
- Tausendmal, adv., ezerszor; trop. igen sokszor, számtalanszor.
- Tausendmalig, adj., ezerszeri.
- Tausendste, der, die, daß, adj., az ezeredik.
- Tax, Taxbaum, der, tiszafa, ternyőfa.
- Taxation, die, Schätzung, árszabás, megbecsülés, becsszabás, taksálás.
- Taxe, die, taksa, becsmár, kiszabott becse valaminek.
- Taxiren, árát szabni, taksálni, meg-taksálni, becsét határozni valaminek.
- Taxordnung, die, árszabás rendje v. törvénye, taksálás rendje.
- Teich, der, tó; halastó.
- Teichfisch, der, tóhal.
- Teichfischerei, die, tóból halászás.
- Teichgräber, der, halastóásó.
- Teichgras, daß, hinár.
- Teichkarpfen, der, pozsár, tói ponty.
- Teichkolbe, die, gyékény.
- Teichwasser, daß, tóvíz.
- Teig, der, tészta, gyúrt tészta.
- Teigicht, adj., olyan mint a' tészta.
- Teigig, adj., z. B. Brod, sületlen, kovászos, keletlen, v. ragaszos kenyér.
- Telegraph, der, táviró-mű, telegraph.
- Telescop, der, távcső.
- Teller, der, tányér.
- Tellerleder, der, tányérnyaló.
- Tellertuch, daß, asztalkeszkendő vagy kendő.

Tempel, der, templom t. i. a' régiok-nél.

Tempelherr, der, templárius.

Temperament, das, Milderungsmittel, enyhítőszer; Gemüthsart, természet, véralkat, testhajlandóság, indulat, temperamentum.

Temperatur, die, mérséklet; in der Mus. mérséklés a' muzsikában.

Temperirt, adj., mérséklett, mérsékelt.

Tempo, das, idő, alkalmatosság; időmérték, tactus, a' muzsikában.

Temporisiren, időt tölteni.

Tenafel, der, betűtartó (szedőknél).

Tenne, die, szűrő, szűrő.

Tenor, der, Tenorstimme, die, fennhang, (férfinál).

Tenorist, der, fennhangú (énekes).

Tenorschlüssel, der, tenórkulcs.

Teppich, der, szőnyeg.

Termin, der, rendelt nap v. idő, időhatár; szabott idő.

Terminweise, adv., z. B. bezahlen, kiszabott időkre fizetni.

Terne, die, ternó, kijött három szám a' lotteriából,

Terpentin, der, terpentin.

Terpentinbaum, der, terpentinfafa, terpentin pizlácza.

Terpentinöhl, das, terpentinolaj.

Tertie, die, (Terz), in der Musik, harmadhangfogás, harmadfogás.

Terzeroll, das, mordály.

Terzett, das, hármasszöveg v. dal.

Testament, das, végrendelet, testamentum; ohne Testament sterben, testamentumtétel nélkül halni meg; bibl. das alte und neue Testament, az ó vagy új testamentum v. szövetség.

Teuse, oder Tiefe, die, mélység.

Teufel, der, ördög.

Teufelei, die, ördögség.

Teufelisch, adj., ördögi; adv., ördögi módon.

Teufelsbanner, der, ördögűző.

Teufelsdreck, der, (Asant), bűzszag.

Teufelskind, das, gonoszság fia.

Teufelszeug, das, ördögség.

Text, der, Worte eines Schriftstellers, szerző szavai v. beszédje, előadás; worüber gepredigt wird, szent lecke, t. i. a' szentírásból, mellynek értelme felett prédikáció tartatik; über einen Text predigen, valamelly felvett szent leckét magyarázni; zur musik. Composition geeignet, Gedicht, versetzt, ének.

Thäter, der, tévő, cselekvő; Uebeltäter, gonosztévő.

Thäterinn, die, tévő t. i. asszony személy.

Thätig, adj., virksám, hathatós, munkás p. o. hit; arbeitsam, serény, szorgalmatos; adv. munkásan, serényen, szorgalmatosan.

Thätigkeit, die, munkásság, hathatóság; serénység, szorgalom, szorgalmatosság.

Thätlich, adj., cselekedettel, munkásan; st. gewaltig, erővel, erőszakkal.

Thätlichkeit, die, Gewaltthätigkeit, erő, erőszak, erőszakoskodás; Thätlichkeiten im Kriege, ellenségeskedés.

Thal, das, pl. die Thäler, völgy.

Thaler, der, tallér.

That, die, tett, cselekedet, viselt dolog; eine löbliche, dicséretes dolog, cselekedet; eine grausame, kegyetlen tett; eine edle, nemes cselekedet; eine böse, gonosz cselekedet, gonosztett; in der That, valóban; jem. mit Rath und That bestehen, valakin tanácsal's tettel is segíteni; eine Kriegsthat, hadi tett, hadi viselt dolog.

Thatenreich, adj., jeles tettekkel fénylő.

Thatandlung, die, véghezvitt cselekedet végre hajtott munka.

Thatsache, die, lett dolog, történt v. megesett dolog, cselekedet.

Thau, der, harmat; voll Thau werden, beharmatosodni.

Thauen, harmatozni; es thaut, harmat esik, harmadozik; schmelzen, olvadni, mint p. o. a' fagy, felengedni.

Thauen, das, harmatozás; olvadás.

Thauig, adj., harmatos; adv., harmatosan.

Thaumetter, das, engedő idő, mikor felenged, olvad, lágy idő.

Thauminde, der, olvasztó szél.

Theater, das, játékszín; játéknéző hely, teátrum.

Theatermäßig, adj., játékszini; adv. mint a' játékszinen.

Theaterstück, das, játékszini darab, színjáték.

Theatertänzer, der, játékszini táncos, szintáncos.

Theatertänzerinn, die, szintáncosné.

Theaterwesen, das, játékszini dolog.

Theatralisch, adj., játékszini; adv. játékszini módon.

Thee, der, thea, herbaté; die Staude, téafa; der gekochte, leforrázott téalév.

Theebüchse, die, téás herbencze.

Theekanne, die, téás kanna.

Theer, der, kátrán, dohot, földolaj; ist's Wagenschmiere, szekérkenő, kólimáz.

Theerbüchse, die, kátrántartó.

Theeren, kátránnal, földolajjal bekenni.

Theerig, adj., kátrános.

Theeschale, Theetasse, téacsészó.

Theeschälchen, das, téás findzsa.

Theetisch, der, téázó asztal.

Theil, der, rész; zum Theile, d. i. theilweise, részszerént, részént; od. einigermaßen, némelly részben; eines Theils, egy részént, egy részről; meisten Theils, nagyobb részént; Theil nehmen an etwas, részesülni, részt venni valamiben; an jem. Unglück Theil nehmen, fájlalni valakinek szerencsétlen esetét; an jem. Glück Theil nehmen, örülni valakinek szerencséjén.

Theilbar, adj., osztható, elosztható.

Theilbarkeit, die, meg- v. eloszthatóság.

Theilchen, das, részecske.

Theilen, osztani, el- v. megosztani; etwas unter sich theilen, valamit magok között felosztani v. elosztani, megosztani valamin; sich theilen, d. i. getrennt werden, elválni egymástól; in Hinsicht der Meinung, különböző értelemre oszlani.

Theilen, das, die Theilung, osztás, megosztás, felosztás.

Theiler, der, osztó, felosztó.

Theilhaft, Theilhaftig, adj., részes, valamiben; werden, részesülni; machen, részesíteni.

Theilhaftigkeit, die, részvétel.

Theilnahme, die, részesülés, részvétel.

Theilnehmer, der, részvevő, részesülő.

Theilnehmerinn, die, részes t. i. asszony, leány.

Theilnehmend, adj., részesülő, részes, osztózó; adv., részvétellel.

Theilnehmung, die, részvétel, részesülés.

Theils, adv. részszerént.

Theiß, die, Tisza, folyóvíz.

Thema, das, felvett tárgy, feltétel.

Theolog, der, istentudományértő.

Theoretiker, der, valamit tudományosan értő.

Theoretisch, adj., vizsgálódási; adv., vizsgálódva, tudomány szerént.

Theorie, die, vizsgáló esméret; Inbegriff von Lehren, tudománybeli esméret; Theorie mit Praxis verbinden, a' tudománybeli esméretet alkalmazható gyakorlással egyesíteni.

Theriak, der, terjék.

Thermometer, das, hővmérő.

Thuer, adj., drága, kedves, becses; adv., drágán, kedvesen.

Thuerung, die, drágaság; theure Zeit, drága idő, drágaság.

Thier, das, üerb., állat, élő állat; ein unvernünftiges Geschöpf, állat, okatlan állat, barom; ein wildes, vad állat; ein zahmes, szelíd állat; ein grausames, fenevad állat.

Thierart, die, állatnem.

Thierchen, das, állatka, állatocska.

Thiergarten, der, vadas kert, állatos kert.

Thiergefecht, das, állatviadal.

Thierisch, adj., állati, vadállati. vad, baromi; adv., állati v. baromi módon.

Thierkreis, der, az égijelek kerülete v. abroncsa.

Thierpflanze, die, állatplánta.

Thierreich, das, állatok országa.

Thöner, adj., agyagbólvaló, agyag.

Thöricht, adj., balgatag, ostoba, esztelen, bolond; adv., balgatagúl, esztelenül.

Thörinn, die, ostoba, esztelen asszony v. leány.

Thon, der, agyag.

Thonart, die, agyagnem.

Thonartig, adj., agyagnemű.

Thonerde, die, agyagföld.

Thongrube, die, agyagverem.

Thonig, adj., agyagos.

Thor, der, balgatag, esztelen, kába.

Thor, das, kapu.

Thorsflügel, der, kapuszárny.

Thorgeld, das, kapupénz, kapunyitás bére.

Thorheit, die, balgatagság, esztelenség, bolondság; ostoba cselekedet, esztelenség, esztelen cselekedet.

Thorbücher, der, kapunálló, kapuőrző.

Thorriegel, der, kapurekesz, v. retesz, kapuzár.

Thorschließer, der, kapubézáró.

Thorschlüssel, der, kapukulcs.

Thorschluß, der, kapuzárás ideje.

Thorstehet, der, kapunálló.

Thormache, die, kapuőrző, kapunál levő strázsa, kapun álló őr.

Thormärter, der, kapus.

Thormeg, der, kapun általvaló út.

Thränkchen, daß, könnyecske, könny cseppecske.

Thräne, die, könny, könnyű; die Thränen, könnyek, sirás; Thränen vergießen, könnyeket hullatni, sirni; vor Freude, örömeiben sirni; in Thränen zerfließen, könnyek záporát hullatni, könnyeiben úszni.

Thränen, sirni, könnyvezni; vom Weinstocke, könnyezni.

Thränen, daß, sirás.

Thränenbach, der, könnypatak, könnyek árja.

Thränenbein, daß, könnycsont.

Thränenfistel, die, könnycső.

Thränenfluß, der, könnyhullatás.

Thränenleer, adj., könnyetlen.

Thränenlos, adj., könnyhullatás nélkül való.

Thränenquelle, die, könnyforrás.

Thränenstrom, der, könnyek árja.

Thränenvoll, adj., könnyes, könnyhullatással telyes, könnybe lábbadt.

Thron, der, halzsír.

Thron, der, fejedelmi szék, királyi v. császári szék, trónus, országgló szék; trop. die höchste obrigkeitliche Gewalt, fejedelemség, országglás, királyság; den Thron besteigen, az országgló székbe ülni, az országgló székre jutni; auf den Thron sitzen, uralkodni, országolni.

Thronen, országolni, uralkodni.

Thronerbe, der, korona v. ország örököse.

Thronerbinn, die, ország örököse t. i. asszony.

Thronfähig, adj., országglásra alkalmas.

Thronfolge, die, országglásban v. uralkodásban következő.

Thronfolger, der, az országglásban v. uralkodásban következő, koronaörökös.

Thronhimmel, der, Baldachin, menyezet.

Thür, die, ajtó; die Thür zuschließen, az ajtót bezárni, bécsukni; zurtegen, béreteszni az ajtót; aufmachen, kinyitni; aufbrechen, betörni; zur Thür hinausgehen, az ajtón kimeni; phr. zwischen Thür und Angel stehen, megszorúlni, két tűz közé szorúlni, veszedelemben forogni; mit der Thür ins Haus fallen, durván cselekedni, felelni; vor seiner Thür stehen, a' maga háza előtt sepreni, magára lenni gondjának;

vor der Thür sein, közel lenni; der Winter ist vor der Thür, közel van a' tél.

Thürangel, die, Thürhafen, der, ajtósark.

Thürchen, daß, ajtócska.

Thürflügel, der, ajtószárny.

Thürgeßnis, daß, ajtópártázat.

Thürbütter, der, kapus, ajtónálló.

Thürmchen, daß, tornyocska.

Thürmen, feltornyozni.

Thürmer, der, toronybeli ór v. vigyázó, harangozó.

Thürmung, die, feltornyozás.

Thürpfoste, die, ajtófél.

Thürriegel, der, ajtózár, tolózár, retesz.

Thürschwelle, die, ajtóküszöb.

Thürsteher, Thürwärter, der, ajtónálló, vigyázó.

Thürsteuer, die, ajtóra vetett adó.

Thun, tenni, cselekedni, csinálni; seine Schuldigkeit thun, kötelességét tenni, megtenni v. betélyesíteni; seine Möglichkeiten thun, mindent elkövetni; etwas fund thun, tudtára adni, megjelenteni valakinek valamit, kihirdetni valamit; Erwähnung von etwas thun, megemlíteni valamit; ein Gelübde thun, fogadást tenni; Gutes, Böses thun, jót, gonoszt tenni; jem. gute Dienste thun, valakinek hasznos szolgálatot tenni; Buße thun, magát megjobbitni; Schaden, kárt tenni; Bitte, kérni valamit; eine Wohlthat jem. thun, jótetemenyvel lenni valakihez; jung thun, úgy viselni magát mint az ifjak; alt thun, öregesen viselni magát; schön thun, hízelkedni; groß thun, kérkedni; es ist mir darum zu thun, ez az én szándékom, azon igyekszem én, hogy etc. es ist ihm nur ums Geld zu thun, neki csak a' pénznyerés itt a' célja.

Thun, daß, cselekedet, tett.

Thunlich, adj., tehető, lehető, véghezvihető; statt leicht, könnyű; st. dienlich, alkalmas, hasznos.

Thunlichkeit, die, lehetőség, véghezvihetőség, könnyűség.

Thurm, der, torony.

Thurmbau, der, toronyépítés.

Thurmknopf, der, toronygomb.

Thurmspitze, die, toronytető, a' torony teteje.

Thurmuhr, die, toronybeli óra.

Thurmwächter, der, toronybeli vigyázó; st. Gefängnißwärter, tömlöcztartó.

Tief, adj, mély, p. o. árok, kút, gondolat, hallgatás; Stimme, mély hang; der tiefste Ton, alsó, legmélyebb hang; tiefe Trauer, mély gyász; tiefer Schlaf, mély álm; eine tiefe Verbeugung, mély sőhajrás; in tiefen Gedanken sitzen, mély gondolatokba merőlvő lenni; bis in die tiefe Nacht hinein, késő éjtszakáig; tief ins Land hinein gehen, messze bémenni az országba; adv., mélyen.

Tiefe, die, mélység; des Meeres, a' tengernek mélysége; der Tiefe, alatt-ság, mélység a' hangban; vom Schlafe, Stillschweigen, mély álm, hallgatás; des Reichthums, der Weisheit, rendkívül valósága, nagysága p. o. a' gazdagságnak, bölcsességnek; ft. Abgrund, örvény.

Tieffinn, der, mély gondolkodás; Melancholie, búskomolyság.

Tieffinnig, adj., mélyen gondolkodó; búskomoly; adv., mélyen gondolkodva; búskomolyan.

Tiegel, der, tégely.

Tiegelchen, das, tégelyke.

Tie gern, tarkázni; daher: Getiebert, tarka, iromba, pettegetett.

Tiger, (Tieger) der, tigris.

Tigerfell, das, tigrisbőr.

Tigerfledig, adj., foltos mint a' tigrisbőr.

Tigerberg, das, tigris szív, kegyetlen szív.

Tigerfasse, die, tigris macska.

Tilgen, semmivé tenni, kivesztetni, eltörölni; Schulden, az adósságot lefizetni.

Tilgen, das, die Tilgung, semmivétél, eltörölés.

Tilger, der, eltörölő, kitörölő.

Tinctur, die, színnedv, tinktúra.

Tinte, die, tinta.

Tintenfass, das, kalamáris,

Tintenflisch, der, tintaferőg.

Tintenflasche, die, tintaüveg.

Tintenstuck, Tintenstuck, der, tintapecsét.

Tintenpulver, das, tintapor.

Tintenstecher, der, asztalbaütő kalamáris.

Tisch, der, asztal; ein gedeckter, terített asztal; ihn decken, asztalt teríteni; sich hinsetzen, asztalhoz ülni; ft. Essen, ebéd, vacsora, ebédlés, vacsorálás; bei Tische, asztalnál, asztal felett; zu Tische bitten, laden, valakit ebédre hívni; vom Tische aufstehen, felkelni az ebédől; guten

Tisch führen, jó asztalt tartani, jól élni; schlecht, rosszul élni, hitvány asztalt tartani.

Tischbier, das, asztali ser.

Tischblatt, das, asztaltábla v. deszka.

Tischchen, das, asztalocska.

Tischen, asztalt teríteni; ebédelni vagy vacsorálni.

Tischfreund, der, asztali barát, elődi.

Tischgänger, der, ebédrejáró, asztaltartó valakinél.

Tischgast, der, vendég.

Tischgebet, das, asztali imádság.

Tischgeld, das, asztaltartásbér.

Tischgespräch, der, ebédőtárs.

Tischgeräth, das, asztali készület.

Tischgesellschaft, die, asztali v. együtt-evő társaság.

Tischgespräch, das, asztali vagy asztalfeletti beszélgetés.

Tischgestell, das, asztalláb.

Tischler, der, asztalos.

Tischlerhandwerk, das, asztalosság; die Innung, az asztalos czéh.

Tischmesser, das, asztali kés.

Tischkasten, der, asztal almáriom.

Tischladen, der, asztalfiók.

Tischplatte, die, az asztalnak kerek v. négyszegletű táblája.

Tischtrunk, der, asztali ital.

Tischtuch, das, abrosz.

Tischwein, der, asztali bor.

Tischzeit, die, ebéd v. ebédlés ideje.

Tischzeug, das, asztali készület.

Titel, der, eines Buches, cím, felírás, felírás; Benennung nach dem Range oder Würde, cím, rang, név, titulus; Vorwand, szín, nevezet.

Titelblatt, das, címlap v. levél.

Titelsucht, die, címrevágyás.

Titular, adj., czímes, címjét viselő.

Titulatur, die, címzet.

Titulaturbuch, das, címzetek lajstroma.

Tituliren, czímelni, rangján nevezni, tisztelni, titulálni.

Toben, dühösködni, mérgelődni, lármázni; vor Freude, örömben tombolni; wie das Meer, hánykódni.

Toben, das, dühösködés, mérgelődés, láрма; vom Meere, hánykodás.

Tochter, die, pl. die Töchter, leány; in der traulichen Sprache älterer Personen, i. B. liebe Tochter sage mir doch, édes húgom, mond meg nekem; ein Mädchen, leányzó, leány; von einer Tochter entbunden werden, leány gyermeket szülni, leányának

lenni; auch insbes. von leblosen Gegenständen, z. B. die italienische Sprache ist die Tochter der lateinischen, azolasz nyelv a' Deáknak leánya v. a' deák nyelvből lett.
Tochterkind, das, d. i. ihr Sohn, unoka fiú; ihre Tochter, unoka leány.
Tochterkinder, unokák valakinek a' leányától.
Tochterkirche, die, leányeklézsia, filiális eklézsia.
Tochtermann, der, vő.
Tod, der, halál, meghalás; mit Tode abgehen, meghalni; sich den Tod anthun, magát kivégezni; jem. mit dem Tode bestrafen, valakit halálra ítélni és megbüntetni; des natürlichen Todes sterben, természeti halállal halni meg; nach dem Tode, holtom, holtod, holta után; mit dem Tode ringen, a' halállal küszködni; er ärgert sich zu Tode, megöli a' méreg, bosszúság; sich zu Tode lachen, majd megszakadni nevéttében; den Tod fürs Vaterland sterben, hazájáért halni meg; ich bin des Todes! oda vagyok! elvesztem! trop. Untergang, vég veszedelem; was den Tod bringt, veszedelem; der ewige Tod, örök kárhozat.
Todbett, das, halálos ágy.
Todbringend, adj., halálos.
Todesangst, die, halálos gyötrődés.
Todesart, die, halál neme.
Todesbetrachtung, die, halálról való elmélkedés.
Todesengel, der, öldöklő angyal.
Todesfall, der, halál, meghalás.
Todesfurcht, die, halálról való félelem v. rettegés.
Todesgedanken, pl. halálról való gondolat.
Todesgefahr, die, halálos veszedelem, élet veszedelme.
Todeskampf, der, halállal küszködés.
Todesnacht, die, halálos éjszaka.
Todesnoth, die, halálos inség, halállal küzdés.
Todespein, die, halálos kín.
Todes Schlaf, der, örökkévaló halál.
Todes Schrecken, der, haláltól való rettegés.
Todes schweiß, der, halálveréjték.
Todesstille, die, szomorú mély hallgatás.
Todesstoß, der, halálos dőfés.
Todesstrafe, die, halálos büntetés.
Todesstunde, die, halál órája.
Todestag, der, végső nap, meghalás napja.

Todestrank, der, halálhozó ital.
Todesurtheil, das, halálos ítélet vagy szentencia.
Todeswerth, adj., halálra méltó.
Todfeind, der, halálos ellenség.
Todfeindschaft, die, halálos gyűlölség.
Todkrank, adj., halálos beteg.
Todsünde, die, halálos véték; megbocsáthatatlan véték.
Todt, adj., holt, megholt; ein Todter, halott, megholt; die Todten, d. i. Verstorbenen, megholtak; todt schlagen, fechten, agyon verni, agyon szúrni valakit; todt schießen, agyon löni; sich todt fallen, úgy elesni, hogy egyszerre szörnyű halált haljon; sich todt trinken, agyon inni magát; trop. von Pflanzen, Bäumen, elzáradt, kiveszett, kiszáradt, kiszáradott; von leblosen Dingen, z. B. ein todtes Bild, holt kép v. festés; ein todtter Zaun, száraz kerítés; Sprache, holt nyelv; Asche, Roble, kialudt hamu, szén; Farbe, halavány, lankadt szín; Augen, bádjadtt szemek; Ort, népetlen hely; Meer, holt tenger; st. ungiltig, in den Rechten, nem hathatós, foganatlan, sikertelen.
Todtenader, der, temető.
Todtenamt, das, halotti szertartás a' templomban.
Todtenbahre, die, koporsóvivő vagy emelőfa, Sz. Mihály lova.
Todtenbein, das, megholtnak csontja.
Todtenbeschwörer, der, holtakat előszóllító.
Todtenbeschwörung, die, holtaknak előszóllítása.
Todtenblaß, **Todtenbleich**, adj., halálszínű.
Todtenbläße, die, halálszín.
Todteneule, die, csúvik, kúvik, halálmadár.
Todtenfadel, die, halotti fáklya.
Todtenfarbe, die, holt- v. halálszín.
Todtenfärbig, adj., halálszínű.
Todtengeleit, das, halottkésérés.
Todtengeripp, das, Sfelet, csontváz.
Todtengeruch, der, halottszag.
Todtengerüst, das, gyászalkotmány.
Todtengespräch, das, holtakbeszélgetése.
Todtenglocke, die, halotti harang.
Todtengraber, der, sírásó.
Todtengruft, die, kriptá, temető.
Todtenklage, die, halottsiratás.
Todtenkleid, das, halotti ruha.
Todtenknochen, der, halott tetem.

Todtenkopf, der, halálfej, holt ember feje; eine Schmetterlingsart, gyász pillangó.

Todtenliste, die, megholtak listája.

Todtenmahl, das, halotti vendégség.

Todtenopfer, das, halotti áldozat.

Todtenregister, das, halottlajstrom.

Todtenschein, der, halálról való bizonyítvány.

Todtenschlaf, der, halálos álom; ein sehr fester Schlaf, igen mély álom.

Todtentanz, der, haláltánc.

Todtenuhr, die, kopogó természetbogár.

Todtenurne, die, hamveder.

Todtschlag, der, agyonütés, gyilkosság.

Todtschlagen, agyonütni.

Todtschlager, der, gyilkos.

Todtsenn, das, halálétel.

Todtserchen, das, leánya.

Töden, ölni, megölni, az életétől megfosztani; trop. die Begierden u. a' testi indulatait zabolázni, elnyomni, a' kívánságait megfojtani v. megzabolázni; die Zeit töden, az időt vesztegetni v. hiábán tölteni.

Töden, das, die Tödtung, megölés.

Tödlich, adj., halálos p. o. seb, betegség; trop. eine tödtliche Feindschaft, halálos gyűlölet; adv. halálosan; jemanden tödtlich hassen, valakit halálból gyűlölni.

Töpel, der, kloß, tuskó; ein Dummrian, bohó, ostoba, buta.

Töpelei, die, bohóság, butaság.

Töpelhaft, adj., bohókás, ostobás; adv. bohókásan, ostobául.

Tönen, hangzani.

Tönchen, das, herbence, hordócska.

Töpfchen, das, fazekacska, csupor, bögre.

Töpfer, der, fazekas.

Töpferarbeit, die, fazekasmunka.

Töpfererde, die, fazekasföld v. agyag.

Töpfergefäß, das, cserépedény.

Töpfergeschirr, das, cserépedény.

Töpferhandwerk, das, fazekas mesterség; die Kunst, fazekas czéh.

Töpfern, adj., cserépből való.

Töpferofen, der, cserépkályha.

Töpferthon, der, fazekasagya.

Töpferscheibe, die, korong.

Töpferwerkstatt, die, fazekas műhely.

Töpferwerkzeug, das, fazekas szerszám.

Toilette, die, (toalett) öltözoasztal.

Tolerant, adj., vallástűrő.

Toleranz, die, vallástűrés.

Toll, adj., lárma machend, esztelenül lármazó; st. zornig, dühös, dühös-

ködő; jemanden toll machen, valakit nagyon felbosszantani; st. rasend, dühös, veszett, p. o. kutya; statt selbst, csudálatos, esztelen, bolond; tolle Streiche anfangen, esztelenségeket követni el; adv. dühösen, dühösködve, bolondul, esztelős módon.

Tollapfel, der, bolondító zólna.

Tollbeere, die, maszlagos nadragulya.

Tollfuß, der, gacsa, gacsiba.

Tollhaus, das, bolondok háza.

Tollhäusler, der, bolondok házába zárt örvöl.

Tollheit, die, esztelenség, örvöltség; Zorn, dühösség, dühös harag, méreg; esztelen cselekedet, ostobaság.

Tollkopf, der, agyafúrt ember.

Tollkühn, adj., vakmerő; adv., vakmerően.

Tollkühnheit, die, vakmerőség.

Tollwurm, der, der Hunde, dühféreg; Mordwurm, pokolbeli fúria (egy féreg neve).

Tollpatzsch, der, talpas, hajdú.

Ton, der, hang; ein halber, félhang; ist Tonart, hang; den Ton angeben, jelhangot adni; im Reden, Tbun, szó, hang; in einem ruhigen Tone sprechen, csendes hangon beszélni; in einem rauhen Tone jemanden anreden, durván szólítani meg valakit; der gute Ton d. i. die feine Lebensart, pallérozottság, finom erkölcsiség; st. Accent, szótaghangzat.

Tonart, die, hangnem, muzsikában.

Tonartsführer, die, hangnem listója.

Tonkunst, die, muzsikamesterség.

Tonkünstler, der, muzsikamester.

Tonleiter, die, muzsikalistója, hangmenetel.

Tonmaas, das, hangmérték.

Tonne, die, ein großes Faß, nagy hordó; ein bestimmtes Maas, tonna, mérték neve; in der Schiffersprache, 20 Centner, húsz mázsányi tereh a' hajósoknál; Goldes, százezer for. v. taller.

Tonsylbe, die, hangzatos szótag, mellynek emeltebb hangot adunk.

Tonzeichen, das, hangjel.

Topas, er, topázkő.

Topf, der, fazék; ein irdener, cserép fazék; zu Blumen, virágos cserép.

Topfmarkt, der, fazékvásár.

Topfstein, der, fazékkő.

Topographie, die, helyleírás.

Topp, topp!

Torf, der, törf, turfa, gyeptőzeg.

Torfel, die, Kelter, prés, sajtóge-
renda.
Tormentill, der, vérfű.
Tornister, der, tarisznya.
Tort, der, Schaden, kár; thun, kárt
tenni; Vergerniß, bosszúság; verur-
sachen, bosszantani valakit.
Torte, die, torta, tortasütemény.
Tortenbäcker, der, tortasütő v. süte-
ményes.
Tortenblech, das, tortapléh.
Tortenpfanne, die, tortaserponyó.
Tortur, die, kínzószerszám, tortúra,
kínzás, kín.
Total, adj., egész, egészen.
Touchiren (tusiren), anrühren, meg-
illetni; necken, beledigen, ingerked-
ni, megérinteni.
Toupet, das, dupé, üstökborz.
Tour, die, st. Reise, Gang, út, for-
dulás, kerülés; Rant, List, ravasz-
ság, fortély; Haarauffaß, vendég-
haj.
Tournier, das, Ritterspiel, lovagjá-
ték.
Trab, der, der Pferde, ügetés; im
Trabe, sebes ügetve, vágatva.
Trabant, der, poroszló, hajdú.
Traben, gehen, marschiren, menni, bal-
lagni; reiten, ügetni, ügetve lova-
golni.
Traben, das, ügetés.
Tracht, die, st. Bürde, Last, terhek,
bútyor; trop. eine Tracht Prügel,
egy rakás verés, sok verés; ein
Gang Speisen, egy fogás étel; die
Art sich zu kleiden, viselet, ruhavi-
selet, ruházatmód, öltözetmód; die
ungarische Tracht ist die schönste, a'
magyar viselet legszebb, legcsino-
sabb.
Trachten, nach etwas, igyekezni, ipar-
kodni, vágyani p. o. uralkodásra,
törekedni valamire; nach dem Leben,
valakinek az élete után leselkedni;
nach Beifall, tetszésre vágyani; begierig
nach etwas, vágyódni valamire.
Trachten, das, igyekezet, iparkodás,
törekedés, vágyódás.
Tractabel, adj., velebánható.
Tractament, das, Gasterei, vendégség;
anstellen, vendégséget adni; fizetés;
velebánás.
Tractat, der, Abhandlung über etwas,
értekezés, munka, írás; Vergleich,
egyezés, egyességekötés, szövetség;
einen schließen, egyességre lépni,
megegyezni valakivel; einen halten,
a' kötött egyességet megtartani;

Unterhandlung, alkudozás, egyezés;
in einem mit jemanden stehen, alku-
dozásban lenni valakivel.
Tractatenmäßig, adj., egyezés, szerén-
ti; adv. az egyezés szerint.
Tractiren, jemanden, d. i. bewirthen,
vendégleni, megvendégleni valakit;
behandeln, bánni valakivel; unter-
handeln, alkudozni, t. i. szövetség
eránt.
Trächtig, adj., von Thieren, hasas, po-
czos, p. o. állat.
Träg, Träge, adj., rest, lomha, tunya,
lusta; adv. rezten, restül, tunyan,
lomhán.
Trägheit, die, restség, tunyaság.
Träger, der, vivő, hordozó, terhek-
hordó t. i. ember; ein Ding, das
zum Tragen verwendet wird, tartó,
emelő.
Trägerlohn, der, hordásbér, vitel-
bér.
Tränkehen, das, italocska.
Tränke, die, itatás, megitatás; zur
Tränke führen, itatni vinni.
Tränken, a) von Menschen, inni adni
valakinek; b) von Thieren, megitat-
ni, p. o. az állatot; trop. die Erde
tränken, d. i. benedezni, megöntözni,
megnedvesíteni, megáztatni, p. o. a'
földet; Papier mit Oehl, beitatni a'
papirost olajjal.
Tränken, das, itatás, megitatás; meg-
öntözés.
Träumen, álmodni valamit, valamiről;
es hat mir geträumt, álmodtam; der
träumt wachend, ébren álmodozik;
trop. sich allerhand einbilden, álmo-
dozni, mindenfélét képzelni; schlä-
frig seyn, álmos lenni.
Träumen, das, álmodás, álom, álmo-
dozás.
Träumer, der, álmodó, álmodozó;
trop. aluszékony, tunya, alamuszi
ember.
Träumerei, die, álmodozás.
Träumerhaft, adj., schwärmerisch, kép-
zelkedő, eszelős; álmodozó; ala-
muszi; adv. eszelősen; tunyául.
Träumerisch, adj., aluszékony, álmos;
adv. aluszékonyan.
Tragaltar, das, hordozható kis oltár.
Tragantb, der, mézgás bóka, das Gum-
mi davon, bókamérga.
Tragbare, die, testhordómiv.
Tragbar, adj., vihető, hordozható; st.
fruchtbar, termő, termékeny.
Tragbarkeit, die, termékenység.

Trage, die, emelő v. hordó eszköz.
 Tragbalken, der, terehhordó gerenda.
 Tragebaum, der, emelőrúd, csapófa.
 Tragehebel, der, emelőfa, csapófa.
 Trageknoche, die, gyümölcsbimbó.
 Tragekorb, der, hafi kosár.

Tragen, vinni valahová; mit sich tragen, hordani, hordozni p. o. pénzt a' zsebjében; Wasser, vizet hordani; etwas schmerzen, z. B. eine Last tragen, emelni v. vinni p. o. terhet; einen Degen, kardot hordozni, karddal járni; eine Perücke, vendég-haját viselni; ein schwarzes Kleid, fekete ruhában járni; st. hervorbringen, teremni; z. B. die Erde, der Acker trägt Früchte, a' föld, a' szántóföld gyümölcsöt v. gabonát terem; sich tragen, z. B. einfach, együgyű öltözetben járni; sich schwarz tragen, feketében járni; st. über sich nehmen, z. B. jemandes Schuld, valaki hibájának súlyát hordozni; die Kosten, valaminek a' költséget magára venni; st. fűhren, z. B. jemandes Namen, valaki nevét viselni; st. haben, z. B. Liebe und Freundschaft gegen jemanden tragen, szeretettel, barátsággal lenni valakihez; Sorge, gondoskodni; Bedenken, kételkedni, kétségeskedni; die Nase hoch tragen, nagyra tartani az órát v. döllyfösködni.

Tragen, daß, vivés, emelés, hordás, hordozás, viselés; des Körpers, a' test hordozása v. tartása.

Tragend, adj., hordozó, viselő; st. trachtig, hasas, poczos.

Tragesseil, der, gyaloghintó.

Tragung, die, vivés, hordás, hordozás; der Töne (in der Musik), hanghordozás v. nyújtás.

Tragisch, adj., szomorú, gyászos; adv. szomorúan, gyászosan.

Tragorgel, die, hordozható kis orgona.

Tragesseil, der, vivőszék.

Tratteur, (tretör), der, Speisewirth, vendégfogadó, vendéglő.

Trampelhier, daß, két púpos tevé.

Trank, der, ital; ein gekochter, d. i. ein Decoct, főttvíz.

Trankgeld, daß, borra való.

Trankopfer, daß, bor kitöltése valamelly isten tiszteletére, áldozás; áldozat.

Trankrinne, die, itató vályú v. csatorna.

Trappe, der, tűzok.

Traube, die, szőlő, szőlőfej; eine reife, éret szőlő; eine dünn- oder dickschalige, vékonyhéjú, vastaghéjú szőlő.

Traubenbeere, die, szőlőszem.

Traubenblut, daß, st. Wein, bor, szőlőleve.

Traubenhäutchen, daß, szőlőszemhéj.

Traubenreich, adj., fűrtös, fűrtökkel rakott.

Traubensaft, der, szőlőlév, bor.

Traubenstiel, der, szőlőkocsány.

Traubenstock, der, szőlőtőke, szőlőtő.

Traubentragend, adj., fűrtös, fűrttermő; vom Weinstocke, szőlőtermő.

Traubenweise, adj., szőlőnként.

Trauen, 1) copuliren, öszveesketni t. i. az új házasságat; 2) Glauben beimessen, hinni valakinek; jemanden sein Haar trauen, valakinek egy hajszálnyit se hinni; einander nicht trauen, egymásnak nem hinni; phr. trau, schau wem, hidj, de lásd kinek; sich verlassen auf etwas, bízni, támaszkodni; auf Gott trauen, az istenre bízni; es ist dem Wetter nicht zu trauen, nem lehet az időre támaszkodni; sich trauen, d. i. a) wagen, merni, bátorkodni; b) gewiß hoffen, bízni, reményleni valaminben.

Trauer, die, szomorúság, gyász; die Trauerkleider, gyászruha, gyász; Trauer anlegen, gyászba öltözni; in Trauer sein, gyászban lenni; die Trauer ablegen, kikelni, kiöltözni a' gyászból, levetni a' gyászt; halbe Trauer, félgyász.

Trauerbrief, der, szomorú levél, gyászlevél.

Trauerbinde, die, gyászködő.

Traueressen, daß, tor, halotti tor.

Trauerfabne, die, halotti zászló.

Trauerfall, der, halálos eset, halál.

Trauerflor, der, gyászfátyol.

Trauergedicht, daß, halotti versezet.

Trauergeläute, daß, halotti harangszó, harangozás.

Trauergepränge, daß, halotti pompa vagy tisztesség.

Trauergesang, der, gyászenek.

Trauerhaus, daß, halottas ház; gyászos ház.

Trauerjahr, daß, gyászesztendő.

Trauerkleid, daß, gyászruha.

Trauerkleidung, die, gyászöltözet.

Trauerleute, die, gyászos vagy szomorú felekezet halott körül.

Trauerlied, *das*, gyászének.
 Trauermahl, *das*, halotti tor.
 Trauermantel, *der*, gyászköpönyeg vagy palást.
 Trauermusik, *die*, halotti muzsika.
 Trauern, gyászolni, szomorkodni.
 Trauern, *das*, gyászolás, gyász, tífus, mély gyász, mély szomorúság.
 Trauerpferd, *das*, halotti gyász-ló.
 Trauerrede, *die*, halotti beszéd vagy predikáció.
 Trauerspiel, *das*, szomorú játék.
 Trauerstimme, *die*, szomorú hang vagy szózat.
 Trauerstunde, *die*, gyász-óra.
 Trauertag, *der*, gyásznap, szomorúság napja.
 Trauerversammlung, *die*, gyászos gyülekezet.
 Trauerwagen, *der*, halotti kocsik vagy szekér.
 Trauerweib, *das*, fogadott gyászoló asszony.
 Trauerweide, *die*, búsfűz, gyászfűz.
 Trauerzeit, *die*, gyász vagy gyászolás ideje.
 Traufe, *die*, csepegő, ereszally; *aus dem Regen in die Traufe kommen*, cseberből vederbe hágni.
 Traufen, tröpfeln, tröpfeln, *act* csepegtetni, lecsepegtetni *neutr.* csepegni, lecsepegni.
 Traulich, *ad.*, barátságos, meghitt; *adv.* barátságosan, meghitt módon *p. o.* beszélni.
 Traulichkeit, *die*, barátságosság, meghitetttség.
 Traum, *der*, álom, álmódás, álomlátás; *im Traum*, álmomban, álmomban, álmában, *p. o.* valamit látni; *trop.* leere Einbildung, álmodozás.
 Traumausleger, *der*, Traumdeuter, *der*, álommagyarázó.
 Traumauslegung, Traumdeuterei, *die*, oder Traumdeutung, álommagyarázás.
 Traumbuch, *das*, álmoskönyv, álommagyarázó könyv.
 Traumbild, *das*, álomlátás.
 Traumdeuterin, *die*, álommagyarázó asszony.
 Traumgott, *der*, álomisten, Morfeus.
 Traun, *adv.*, valóban, bizonyosan.
 Traured, *die*, eskető beszéd, *t. i.* az újházásokhoz.
 Traurig, *adj.*, szomorú, bús, kedvet-

len; *traurig machen*, megsomorítani, búsítani; *adv.* szomorúan, kedvetlenül.
 Traurigkeit, *die*, szomorúság, búsulás.
 Trauring, *der*, jegygyűrű.
 Traunschein, *der*, esketés, bizonyosság levele; engedelem levél az özvevesketésre.
 Trauung, *die*, esketés, özvevesketés.
 Traut, *adj.*, meghitt, kedves; *z. B.* *trauter Freund*, kedves barát.
 Treber, *die*, törköly.
 Treberbrandwein, *der*, törköly pálinka.
 Treberwein, *der*, sajtolts bor, csiger, löre.
 Treff, *der*, Schlag, ütés.
 Treffen, *mit etwas*, érni, megérni, hozzáérni valamihez, illetni, megütni valamit; *er ist vom Blitze getroffen worden*, megütötte a' menkö; *der Schlag hat ihn getroffen*, megütötte a' guta; *das Ziel treffen*, érni, megérni a' célját; *trop.* *die Reihe trifft mich*, rám kerül a' sor; *das Unglück hat ihn hart getroffen*, kemény csapás érte; *das Loos hat ihn getroffen*, ötlet érte a' sors; *in der Malerei*, eltalálni, találni a' képet a' festésben; *die Mittelstraße treffen*, a' közép utat eltalálni; *das Raas treffen*, megütni a' mértéket; *Getroffen!* helyesen! el van találva! eltalálta az Úr! eltaláltad!
 Treffen, *das*, Schlacht, ütközet, csata; *liefern*, megütközni; *ein Theil der Schlachtordnung*, csatarend; *das erste*, *das zweite Treffen*, elsődik, második csatarend.
 Treffend, *adj.*, helyes, alkalmas, ilendő, helyreszabott; *adv.* helyesen, erányosan, jól.
 Treffer, *der*, nyerő sors a' lotériában.
 Trefflich, *adj.*, derék, jeles.
 Treibeis, *das*, zaj, megindult jégdarabok a' vizen.
 Treiben, *durch irgend ein Mittel in Bewegung setzen*, hajtani; *z. B.* *das Wasser treibt die Mühlräder*, a' víz hajtja a' malomkeréket; *ein Reil treibt den andern*, szeget szeggel; *Gewächse treiben*, a' növényeket melegség által kényszeríteni a' növesre; *besonders von Menschen und Thieren*, hajtani, űzni maga előtt; *ist forttreiben*, elhajtani, elűzni *p. o.*

az ellenséget; in die Enge treiben, (trop.) valakit megszorítani, béke-
ritni; das Vieh auf die Weide treiben,
a' marhát a' legelőre hajtani; den
Feind in die Flucht, az ellenséget
megszalasztani, megfutamtatni; je-
manden an die Arbeit, ráhajtani va-
lakit a' munkára; trop. eine Sache
weit treiben, sokra vinni valamit,
sokra menni valamiben; etwas sehr
eifrig treiben, egészen reá adni ma-
gát valamire; Unzucht treiben, buja-
ságnak adni magát; Pöffen, haszon-
talankodni; Wucher, uzsoráskodni;
Handel, kereskedni; eine Kunst, va-
lamelty művészséget vagy mestersé-
get űzni; den Ackerbau, földet mi-
velni; sich herum treiben, kóborlani,
szélyeljárni.

Treiben, das, die Treibung, j. B. des
Pferdes, hajtás, lóhajtás; das An-
treiben, indítás, serkentés, kénsze-
rités vagy hajtás valamire; der Ge-
wächse, a' növények v. plánták
hajtása, bimbózdása.

Treiber, der, hajtó; des Viehes, mar-
hahajtó; der Pferde, lóhajtó; ösztö-
nöző.

Treibhaus, das, Hollandiai melegágy.
Treibholz, das, úsztatott fa.

Tremulant, der, in der Orgel, rezgő
hang.

Trennbar, adj., elválasztható, elosz-
tható.

Trennbarkeit, die, elválaszthatóság.

Trennen, elválasztani; etwas Genähe-
tes, elsejteni; den Kopf vom Rumpfe,
elvágni vagy levágni a' fejét; trop.
sich von jemanden, elválni valakitól,
elhagyni valakit, elszakadni egy-
mástól; sich trennen, d. i. uneinig
werden, meghasonlani.

Trennung, die, elválasztás; gewaltsame,
elszakasztás; st. Scheidung, elválás;
ist's Weggang, megválás; Spaltung,
meghasonlás.

Trense, die, kötőfék.

Trepan, der, kaponyafúró.

Trepaniren, a' kaponyát megfúrni.

Treppe, die, grádics.

Treppstufe, die, grádicslépcső.

Treibe, die, rozsnok; Windhafer, bu-
gás zab.

Treschen, das, keskeny borítás.

Tresse, die, borítás; goldene, silberne,
arany, ezüst borítás v. paszamánt.

Tressenhut, der, paszamántos kalap.

Trester, die, vom Weine, törköly.

Tresterwein, der, csiger, löre.

Treten, tapodni; zu Boden, a' földre
tapodni; etwas mit Füßen, valamit
lábaival tapodni; auf etwas, rá-
hálni valamire; durch Treten bearbei-
ten. j. B. Ton treten, agyagot vagy
sárt tapozni, mint a' fásékas; Wein,
szőlőt taposni vagy nyomni; trop.
das Pflaster, lézengeni, az útszákon
fel 's alá kóborlani; ins Wasser, a'
vizbe lépni; ans Fenster, az ablak-
hoz állani vagy menni; hervortreten,
előállni; zusammentreten, összeál-
lani t. i. egy társaságba; trop. st.
jemandes Ehre zu nahe treten, d. i.
ihn kränken, valakinek a' becsületé-
ben gázolni; der Wahrheit zu nahe
treten, az igazságot elmellőzni; auf
jemandes Seite treten, valaki részé-
re állni; an jemandes Stelle treten,
valaki helyébe valami lenni; in je-
mandes Diensten treten, valaki szol-
gálatjába lépni; aus dem Dienste, ki-
lépni a' szolgálatból.

Treter, der, hágó, lépő; nyomó, ta-
posó, t. i. hortaposó.

Treu, adj., der Wahrheit gemäß, j. B.
ein treuer Geschichtschreiber, hite-
les historairó vagy történetíró;
Pflichten erfüllend, j. B. ein treuer
Vater, hív atya, gyermekeit igazán
szerető atya; ein treuer Sohn, on-
gedelmes fiú; ein treuer Lehrer, hü-
séges tanító; eine treue Gattin,
hív feleség; Liebe, hív szeretet;
adv. igazán, hitelesen; hiven, hü-
ségesen.

Treue, die, hűség, hűség; halten,
hűségét megtartani; brechen, meg-
szegni a' hűségét; auf Treue und
Glauben, hitére, lelkére; bei meiner
Treue, hitemre mondom! — Treue
beweisen, hűséget mutatni.

Treuerzig, adj., egyenes szívű; adv.
egyenes szívvel, hiven.

Treuerzigkeit, die, egyenes szívűség,
egyenesség.

Treulich, adv., hiven, hűségesen, iga-
zán.

Treulos, adj., hűségtelen, hitetlen,
hűségtelen, álnok; adv. hitetlenül,
álnokul.

Treulosigkeit, die, hűségtelenség, hű-
ségtelenség hitetlenség.

Triangel, der, háromszegrajz.

Tribut, der, adó, adófizetés.

Trichter, der, töltésér, töltő.

Trieb, der, st. Reigung, hajlandóság.

- vonattatás, természeti ösztön; zu etwas haben, hajlandóságának lenni valamire; aus eigenem Triebe, önnön hajlandóságától ösztönöztetvén; die Triebe, d. i. Schößlinge, a' fának vagy csemetének hajtásai.
- Triebel, der, zum Schlagen, veröesz-köz, sulyok.
- Triebfeder, die, rúgómiv, rúgó; trop. innerer Antrieb, belső ösztön, indító ösztön.
- Triebrad, das, hajtókerék.
- Triebsand, der, sövény, vízhajtotta sövény.
- Triebwerk, das, hajtómiv.
- Triebaugig, adj., csipás, csepegőszerű.
- Triebaugigkeit, die, csipáság.
- Triebaue, das, csipás vagy könyvező szem.
- Trieben, csepegni, cseperegni, szivárogni; seine (ihre) Augen trieben, a' szemek könnyeznek; triefende Augen, csepegő vagy csipás szemek.
- Trieben, das, szivárgás; der Augen, szem, csipázás, könnyezés.
- Trift, die, legelő, pl. legelők.
- Triftgerechtigkeit, die, Triftrecht, das, legelés jussa.
- Triftig, adj., dringend, wichtig, fontos, erős, alkalmas.
- Triftigkeit, die, fontosság.
- Triller, der, hangrezgés, trilla; rezgőjel.
- Trillern, rengeni, rezegni, trillázni.
- Trinkbar, adj., iható, megiható.
- Trinken, inni; zu viel, sokat inni, megihatni magát; über den Durst, kellenél többet inni; sich voll, megreszegedni; stark, nagyon az ivásnak adni magát.
- Trinken, das, ivás; sich auf's Trinken verlegen, ivásnak adni magát.
- Trinker, der, ivó; schlechter, rossz ivó; starker, nagy ivó vagy borivó részeges.
- Trinkgelag, das, ivó tarsaság.
- Trinkgeld, das, borra való.
- Trinkgeschirr, das, ivóedény.
- Trinkglas, das, ivópohár.
- Trinkgold, das, iható arany.
- Trinkhaus, das, korcsma, csapszék.
- Trinklied, das, borozó dal.
- Trinkschale, die, ivócsésze.
- Trinkwasser, das, ivóvíz, innivaló víz.
- Trio, das, ein dreistimmiges Tonstück, hármas dal, vagy nóta.
- Trippel, der, pallérföld vagy agyag.
- Tripel-Allianz, die, hármas szövetség.
- Trippeltact, der, hármas taktus.
- Tripplic, die, hármaztatás.
- Trippmadame, die, Hauswurz, fűsfű.
- Trippeln, vergödni; tipegni topogni, kapkodni, idetova lótni futni, jönni menni.
- Trippeln, das, ide 's tova való futkozás.
- Tripper, der, undokfolyás.
- Tritt, der, lépés; einen Tritt thun, lépni; das Auftreten, hágás; der Ort, worauf man tritt, hágás helye; st. Fußstapfen, lábnyom; das, worauf man tritt, z. B. am Tische, lábitó; ist's Fußstapfen, zsámoly; am Fenster, vor der Thür, lépcső, hágcső; einen falschen Tritt thun, a) félre lépni; b) hibát ejteni, hibázni.
- Triumph, der, diadalom, győzdelmi pompa; halten, győzdelmi pompát tartani; einen erhalten, győzdelmeskedni, diadalmaskodni; trop. st. Frohlocken, örvendezés.
- Triumphbogen, der, győzdelmi; vagy diadalmi kapu.
- Triumphiren, győzdelmi pompát tartani; trop. über jem. siegen, győzdelmeskedni; frohlocken, örvendezni.
- Triumphlied, das, győzdelmi dal.
- Triumphwagen, der, győzdelmi kocsi v. hintó.
- Trocken, adj., száraz p. o. idő, esztendő; Obst, aszalt gyümölcs; machen, szárítani, száraztani, szárogatni; werden, megszáradni, elaszni; das Trockene, a' száraz föld, száraz; trockenes Brod, száraz kenyér, csupa kenyér; trockene Mahlzeit, száraz vagy csekély ebéd vacsora; trockene Rede, Schreibart, sovány vagy sikeretlen beszéd, írásmód; Scherz, komoly, nem tréfa; Wahrheit, egyenes vagy nyers igazság; adv. szárazon, nyersen.
- Trockenheit, die, szárazság; trop. so-vány volta valaminek.
- Trockenwein, Trockenbeerwein, der, aszúszőlőbor.
- Trocknen, száraztani, megszáraztani; trocken werden, megszáradni.
- Trocknen, das, szárazítás, megszáraztás.
- Trocknung, die, megszáradás.
- Troddel, die, rojt, fűrt.
- Trödel, der, alte Sachen, zsibvásári portéka.

Trödelbude, die, zsibvásáros bolt vagy sátor.
 Trödelkram, der, zsibvásárbeli portéka.
 Trödelkrämerei, die, zsibvásárosság.
 Trödelleute, die, zsibvásárosok.
 Trödelmarkt, der, zsibvásár.
 Trödeln, zsibvásároskodni; st. jaubern, késedelmeskedni.
 Trödler, der, Trödelmann, zsibvásáros; st. Zauderer, késedelmező.
 Trödlerin, die, zsibvásárosné; st. Zauderinn, késedelmező asszony személy.
 Tröpfchen, das, cseppecske.
 Tröpfeln, csepegetni: cseppenni.
 Tröstbar, adj., vigasztalható.
 Trösten, vigasztalni, megvigasztalni; sich, megvigasztalódni.
 Trösten, das, die Tröstung, vigasztalás.
 Tröster, der, vigasztaló.
 Trösterinn, die, vigasztaló t. i. asszony személy.
 Tröstlich, adj., vigasztaló, vigasztalható; trostvoll, vigasztalással telyes; angenehm, kedves, kellemetes; zuversichtlich, bizonyos; adv. vigasztaló módon, vigasztalva; kedvesen.
 Tröstung, die, vigasztalás.
 Trog, der, teknő, tekenő.
 Trogscharre, die, vakaró kés.
 Trossen, sich, eltakarodni, ellódulni: trosse dich, lódulj.
 Trommel, die, der Soldaten, dob, katonadob; rühren, dobot verni; zum Koffeebrennen, kávéperkelő henger-mív; des Ohrs, fül-dob.
 Trommelhaut, die, Trommelsbäutchen, Trommelfell, das, dob-fenekbőr, fül-dobhártya.
 Trommeln, dobolni, dobot verni; Feuer-lärmen, dobveréssel gyűladást jelenteni, tűzilármát csinálni; mit Händen oder Füßen, toporogni; auf den Tisch, ütogetni; von Hasen, mozgatni, dobolni.
 Trommeln, das, dobolás.
 Trommelschlag, der, dobverés.
 Trommelschlager, der, dobverő pálcza.
 Trommelschlager, der, doboló, dobos.
 Trommelsucht, die, eine Krankheit, has-beli vizibetegség, vagy vízkórság; damit behaftet, hasbéli vízkórságos.
 Trommeltaube, die, dobos galamb.
 Trompete, die, trombita.

Trompeten, trombitálni.
 Trompetenschall, der, trombitaharsogás.
 Trompeter, der, trombitás.
 Trope, der, alkalmaztatott jelentés.
 Tropf, der, j. B. der arme, elende Tropf, szegény legény v. bohó.
 Tropfbad, das, csepegőferdő.
 Tropfstein, der, csepegőkő, oseppkő.
 Tropfen, cseppenteni, cseppeni, cseppenni.
 Tropfen, der, csepp.
 Tropfenweise, adv., cseppenként.
 Tropisch, adj., figürlich, uneigentlich, alkalmaztatott, ábrázolt, ábrázolt szóllási, általvett szóllási; adv. általvéve, ábrázolva, alkalmaztatva.
 Troß, der, bei der Armee, csöcselék vagy nép, melly kivált a' hadisereget követi; schlechter Volk, népallya vagy sepreje.
 Trost, der, vigasztalás; geben, vigasztalásul szolgálni; zusprechen, vigasztalni.
 Trostbrief, der, vigasztaló levél.
 Trostgrund, der, vigasztalás.
 Trostlos, adj., ohne Trost, vigasztalás nélkül való, meg nem vigasztalt; untröstlich, vigasztalhatatlan.
 Trostlosigkeit, die, vigasztalatlan állapot; Untröstlichkeit, vigasztalhatatlan állapot.
 Trostmittel, das, vigasztaló eszköz.
 Trostreich, adj., vigasztalással telyes.
 Trostschreiben, das, vigasztaló irás vagy levél.
 Trostvoll, adj., vigasztalással telyes.
 Trostwort, das, vigasztaló szó.
 Trot, der, ügetés; reiten, ügetni.
 Trotbaum, der, prés, sajtó.
 Trotten, ügetni; préselni.
 Troß, der, Vermessenheit, maga elbízás; Widerspenstigkeit, makacsság, dacz, ellen; bieten, ellentállani valakinek; jemanden Troß demüthigen, valakinek a' makacsságát megtörni.
 Troßen, elbízni magát valamiben; makacskodni, nyakaskodni, daczolni valakivel; nicht achten, fel sem venni, megvetni valamit; den Gefahren troßen, a' veszedelemre nem ügyelni, nem gondolni semmi veszedelemmel.
 Troßig, adj., magát elbízó, maga meghitt; nyakas, makacs, daczos; engedetlen; adv. magát elbízva; makacson, nyakason:
 Troßkopf, der, makacs v. nyakas ember.

Truchseß, der, ételhordó, ételfeladó, tálhordó, t. i. a' fejedelmi asztaloknál.

Trug, der, csalás, csalárdság.

Trugschluß, der, csalóka okoskodás.

Truhe, die, láda.

Trübe, adj., zavaros, mint a' víz; st. wölfig, felleget, homályos; Himmel, felleget vagy beborúlt ég; Tag, Spiegel, homályos, nap, tükör; Augen, hádjadt szemek; trop. nicht froh, kedvetlen, komor p. o. tekintet.

Trüben, zavarni, meg-vagy felzavarni p. o. a' vizet; st. umwölken, elborítani, p. o. az eget; trop. megszorítani.

Trübsal, daß, nyomorúság.

Trübselig, adj., nyomorúságos; adv. nyomorúságosan.

Trübsinn, der, szomorúság, szomor-kodás.

Trübsinnig, adj., szomorú.

Trüffel, die, szarvasgomba, drága pöfeteg.

Trüffelbund, der, gombász-eb.

Trüffeljäger, der, gombászó.

Trüffeljagd, die, szarvasgomba keresés.

Trügen, csalni, megcsalni.

Trumm, der, pl. die Trümmer, töredék, darab, p. o. a' hajódarabjai; in Trümmer gehen, széllyelzúzni vagy törni, öszvezúzni, darabokra zúzni.

Trumpf, der, tromf, t. i. a' kártyázásban; trop. jemanden einen Trumpf geben, d. i. derb antworten, gorombául vagy kereken valakinek felelni.

Trumpfen, tromffot hívni, tromffal ütni vagy elütni; trop. gorombául vagy kereken eligazítani.

Trunk, der, ital, ivás; einen Trunk zu viel thun, kelletinél többet inni; st. Trunkenheit, borosság; részegség; dem Trünke ergeben, részeges.

Trunken, adj., boros, ittas, részeg; trunkenweise, részegen; trop. vor Liebe, Freude trunken, a' szerelem, az öröm miatt részeg lenni.

Trunkenbold, der, részeges, boriszák.

Trunkenheit, die, részegség; részegeség.

Trupp, der, sereg, csapat, csoport, sokaság.

Truppe, die, von Schauspielern, színjátszó csoport.

Truppen, die, Soldaten, hadisereg, hadseregek.

Trutbavn, der, pulyka, póka, kakaspulyka.

Trutbenne, die, nöstény pulyka.

Tuberoze, die, tubarózsa.

Tuch, daß, von Wolle, posztó; von Linnen, gyolcs; ein Stück Zeug, kendő, keszkenő; um den Kopf zu binden, fejrevaló; Halstuch, nyakbavaló keszkenő; Schnupstuch, zsebkeszkenő.

Tuchbereiter, der, posztócsináló.

Tuchen, adj., posztóbólvaló.

Tuchfabrik, die, posztófabrika.

Tuchfärber, der, posztófestő.

Tuchgewölbe, daß, posztós bolt.

Tuchhandel, der, posztókereskedés.

Tuchhändler, der, posztókereskedő.

Tuchleid, daß, posztoruha.

Tuchladen, der, posztó bolt.

Tuchlappen, der, posztódarab.

Tuchmacher, der, posztószövő, vagy csináló.

Tuchmacherhandwerk, daß, posztócsinálás; die Innung, posztócsinálók.

Tuchmantel, der, posztóköpönyeg.

Tuchpresse, die, posztóprés.

Tuchrahmen, der, posztófeszítő.

Tuchschere, die, posztónyíróolló.

Tuchschneider, der, posztónyíró, posztósimító.

Tuchweber, der, posztószövő.

Tuchmäuser, der, allatomos ember, titkolódzó, sunnyogó.

Tuffstein, der, tófa.

Tugend, die, eine einzelne gute Eigenschaft einer Sache, jó vagy jeles tulajdonság; z. B. der Wein hat die Tugend, daß —, ennek a' bornak az a' jó tulajdonsága van, hogy —; in moralischer Hinsicht, virtus, erkölcs, jó erkölcs, erkölcsiség, jóság, jó cselekedet.

Tugendadel, der, jó cselekedettel szerzett nemesség.

Tugendhaft, adj., virtuosos, jóságos; adv. virtuososan, jóságosan, erkölcsiséggel.

Tugendlehre, die, erkölcsiség tudománya.

Tugendlehrer, der, erkölcsiség tanító.

Tugendreich, adj., virtuosos, jóságos cselekedetekkel fénylő.

Tugendspiegel, der, erkölcsiség tüköre.

Tücheln, daß, posztócska; ein Leinwand, keszkenőcske, kis keszkenő.

Tüchern, adj., posztóbólvaló p. o. nadrág.

Tüchtig, adj., *stark*, erős, nagy, erős izmos; tüchtig, ügyes, alkalmas, jó, derék, p. o. mesterember; nachdrücklich, erős, jókora; adv. erősen, nagyon p. o. megcsalni; ausschelten, valakit jól lemocskolni.

Tüchtigkeits, die, erősség volta, nagyság, nagy volta valaminek; Geschicklichkeit, derékség, jóság, hasznosság, ügyesség, jórahalóság.

Tüde, die, csalárdság, álnokság; gonoszság, rosszszívűség.

Tüdisch, adj., álnok, csalárd; im geheim, jónig, gonosz, álnok, alattomban törekedő, torskodó; adv. álnokul, gonoszul, csalárdul.

Tümpel, **Tümpfel**, der, örvény, melység.

Tünche, die, fejeztő méz, színő méz.

Tünchen, meszelni, kimeszelni, kifejeztő.

Tünchen, daß, meszelés, kifejeztés.

Tüncher, der, meszelő, fejeztő.

Tüncherpinsel, der, meszelőecset, meszelő.

Tünchelle, die, vakolő kalán.

Tüpfel, der, pont, pettegetés.

Tüpfelchen, daß, pontocska, kis pont.

Tüpfelig, adj., pettegetes, pontos.

Tüpfeln, bepettegetni, pontozni, megpettegetni.

Türk, der, török.

Türkenbund, der, törökcsalma.

Türkenkopf, der, törökfej.

Türkenkrieg, der, törökbáború.

Türkei, die, törökország vagy birodalom.

Türkin, die, törökasszony.

Türkisch, adj., török; z. B. Weizen, (Kukuruz, Mais) törökbúza, kukuricza, tengeri, málé; Bohne, törökbab.

Tulpe, die, tulipán.

Tummel, der, Unruhe, Rausch, zürzavar, háborgás, tántorgás.

Tummelplatz, der, für Pferde, lótaní-

tó hely; Kampfsplatz, csatamező vagy hely, vívóhely.

Tummeln, bestig bewegen, hajtogatni, fárasztani, hajhászni; Pferde, lovakat üzni, meghajtani, kergetni; sich, d. i. eilen, sietni, nyakra före sietni.

Tummeln, daß, hajhászás, kergetés; sietés.

Tumult, der, láрма, zsibongás, lázadás.

Tumultuiren, lármázni; fellázadni.

Tunke, die, mártás, mártanivaló lőv.

Tunken, eintunken, mártani, belémártani.

Tupfen, st. berühren, megilletni.

Turban, der, turbán, csalma.

Turbiren, háborgatni.

Turnen, testgyakorlásokat tanulni vagy magát azokban forgatni.

Turner, der, testgyakorlásokat üző.

Turnier, daß, vitézi lovagjáték, lovagvívás.

Turniren, vitézi lovagjátékot tartani.

Turnkunst, die, testgyakorlás mestersege.

Turnlehrer, der, testgyakorlást tanító.

Turnplatz, der, testgyakorlások helye.

Turnwesen, daß, testgyakorlások.

Turteltaube, die, gerlicze.

Tusch, der, tus, eljenzajda.

Tusche, die, túsfesték.

Tuschen, túsfestékekkel vagy fekete festékekkel festeni.

Tyrann, der, tirann, erőszakos, vagy kegyetlen uralkodó.

Tyrannei, die, tirannkodás, erőszakos kegyetlen uralkodás.

Tyrannenmord, der, tirannyilkolás.

Tyrannenmörder, der, tirannölő.

Tyrannenmörderinn, die, tirannölőasszony személy.

Tyranninn, die, tirannasszony.

Tyrannisch, adj., tiranni, kegyetlenkedő; adv. tirannmódra, kegyetlenkedve.

Tyrannisiren, tirannkodni, kegyetlenkedni.

U.

Uebel, adj., *fl.* schlecht, nicht gut, rossz, *p. o.* szokás; *fl.* unangenehm, kedvetlen, rossz *p. o.* szag, büdösség; adv. nicht gut, rosszul, nem jól; *jem.* übel behandeln, valakivel rosszul bánni; *sich* übel befinden, a) rossz állapotban lenni; b) rosszul érzni magát; *mir* wird, ist übel, a' gyomrom kevereg, hányhatnám; das riecht übel, ennek rossz szaga van; etwas übel anwenden, rossz végre fordítani valamit; etwas übel auslegen, valamit rosszra magyarázni; etwas übel nehmen, nehezen szenvedni valamit.

Uebel, das, rossz, gonosz; oder *fl.* Unglück, szerencsétlenség.

Uebelbefinden, das, egészségtelenség, rosszullét.

Uebelberichtigt, adj., rossz hírű.

Uebelgelaunt, **Uebellaunig**, adj., kedvetlen, rosszkedvű.

Uebelgesinnt, adj. und Subst. die Uebelgesinnten, rossz indulatú vagy rossz akaró.

Uebellaunigkeit, die, (Seekrankheit), gyomorémelygés.

Uebelbestand, der, illetlenség, rútság.

Uebelthat, die, rossz vagy gonosz cselekedet.

Uebelthäter, der, Uebelthäterinn, die, gonosztévő vagy rossztévő.

Ueben, gyakorlani, gyakorolni; *fl.* ausüben, gyakorlani, űzni, *p. o.* valamelly mesterséget.

Ueber, adv. által; gegenüber, általellenben; über und über, *d. i.* gänzlich, egészen, telyességgel, egyáltalában, mindenestül; praep. felett; über die Maßen, mérték felett, mód nélkül; über die Hälfte, felénél több, felényinél több vagy többen; über acht Tage, egyhét múlva; über's Jahr, heute über's Jahr, esztendő múlva, mához esztendőre; über kurz oder lang, előbb utóbb, akármikor akkor; über Nacht, éjjel, ejtszakán által; über Hals und Kopf, nyakra főre.

Ueberackern, újra felszántani.

Ueberall, adv., mindenütt.

Ueberaüßer, adv., mindenünnen.

Ueberaüßin, adv., mindenüvé.

Ueberantworten, általadni.

Ueberantwortung, die, általadás.

Ueberarbeiten, etwas, újra végig dolgozni, megjobbítani; *sich*, megteröltetni magát a' dolgozással.

Ueberaus, adv., felettébb, felette, igen nagyon, rendkívül.

Ueberbauen, ráépíteni.

Ueberbein, das, holttetem.

Ueberbeugen, rágörbíteni, ráhajtani; visszagörbíteni.

Ueberbieten, jemanden, másnál többet ígérni; *sich*, nagyon sokat ígérni.

Ueberbleiben, megmaradni.

Ueberbleibsel, das, maradék, fogyték.

Ueberblick, der, általnézés, keresztül nézése valaminek.

Ueberblicken, általnézni, éllátni.

Ueberbringen, jemanden etwas, általvinni, elhozni valakinek valamit.

Ueberbringen, das, die Ueberbringung, hírüladás, megjelentés; általadás.

Ueberbringer, der, megjelentő, hiraadó; általadó, megadó.

Ueberdacht, adj., meggondolt, megfontolt.

Ueberdecken, bēfedni, bēteríteni.

Ueberdenken, meggondolni, gondolóra venni.

Ueberdenken, das, meggondolás, megfontolás.

Ueberdies, (über dies), adv., ennek felette, ezen felyül.

Ueberdruß, der, unalom.

Ueberdrüssig, adj., unalmas, unatkozott, megunatkozott.

Ueberdungen, bētrágyázni.

Uebereilen, überraschen, véletlenül meglepni, rajta ütni véletlen; in Geschäften, nicht mit gebörigem Bedacht handeln, siettetni valamit, sietni valamivel; *sich*, nagyon sietni valamivel, hebeburgyalzkodni.

Uebereilt, adj., sietvevaló, hebeburgya; adv. igen sietve, hebeburgyán.

Uebereilung, die, nagyon sietés, hirtelenkedés; hebeburgyaság.

Ueber einander, *z. B.* werfen, egymásra *p. o.* hányni.

Uebereinkommen, megegyezni valakivel
 valamin; összeegyezni.
 Uebereinkunft, die, egyezés, megegye-
 zés, egyesség.
 Uebereinstimmen, meg-vagy összeegyez-
 ni.
 Uebereinstimmend, Uebereinstimmig, adj.,
 meg-vagy összeegyező.
 Uebereinstimmung, die, meg-vagy öz-
 veegyezés, egyetértés, p. o. az em-
 berek között.
 Ueberessen, magát étellel megterhelni,
 magát torkig tele enni.
 Ueberfahren, j. B. über einen Fluß, ál-
 talvinni hajón p. o. a' vizen; über
 den Haufen fahren, kocsival valakin
 keresztül menni; eltapodtatni, t. i.
 kocsival gyermeket; fahrend hinüber
 gehen, általmenni, p. o. kocsin,
 hajón; mit einer Farbe, bémaázolni
 t. i. festékekkel.
 Ueberfahrt, die, általmenetel vagy já-
 rás.
 Ueberfallen, rajtaütni p. o. az ellensé-
 gen meglepni.
 Ueberflechten, etwas, womit, felyül
 béfonni valamit, p. o. vesszővel.
 Ueberfließen, kiáradni.
 Ueberflügeln, j. B. den Feind, meg-
 kerülni p. o. az ellenséget.
 Ueberfluß, der, bővelkedés p. o. vala-
 miben; zum Ueberflusse, bőséggel,
 eléggé, ellegendőképpen.
 Ueberflüßig, adj., bővelkedő, bővsé-
 ges, bőséges; unnötig, szükségte-
 len; adv. bőven, bőséggel.
 Ueberführen, általvinni p. o. hajón; st.
 überzeugen, meggyőzni valami felől;
 des Diebstahls, rábizonyítani valakire,
 hogy lopott.
 Ueberführung, die, általvitel; reábi-
 zonyítása a' rossz tethnek valakire.
 Ueberführt, die, általmenetel.
 Ueberfuhrplätte, die, komp, hidas,
 dereglye.
 Ueberfüllen, nagyon telteteni.
 Ueberfüttern, túl a' rendén etetni, p. o.
 a' marhát.
 Uebergabe, die, általadás.
 Uebergang, der, általmenetel.
 Uebergeben, általadni p. o. a' várost;
 sich jemanden, magát valakinek meg-
 adni; als Lehrling, rábizni magát
 valakire, mint p. o. tanuló; st. sich
 erbrechen, hányni, okádni.
 Uebergehen, etwas, elkerülni, elmellőz-
 ni valamit vagy valakit; etwas mit
 Stillschweigen, valamit elhallgatni;
 über etwas, j. B. einen Fluß, Berg

hinmeggehen, által vagy keresztül-
 menni, p. o. vizen, hegyen; zu et-
 was, általmenni, p. o. az ellenség-
 hez; überfließen, kicsordulni, mint
 az edényből a' bor, kifutni, mint a'
 forró étel; in etwas, j. B. in Wein
 übergeben, d. i. zu Wein werden, bor-
 rá változni; die Augen gehen ihm über,
 könnybe lábbadnak a' szemei; st.
 durchgehen, j. B. ein Feld, meg-vagy
 eljárni, p. o. a' mezőt; eine Rech-
 nung, általnézni a' számadást.
 Uebergehen, daß, die Uebergehung, el-
 mellőzés, elhallgatás.
 Uebergewicht, daß, fonthaladás, nyoma-
 ték; trop. Ueberlegenheit, elsőbbség,
 jelesébség; haben, felyülhaladni
 valamivel, felyülmúlni, p. o. tokin-
 tettel, érdemmel, hatalommal.
 Ueberreichen, rátölteni; Pflanzen, nagyon
 megöntözni a' plántákat.
 Uebergroß, adj. feletto nagy.
 Ueberguß, der, ráöntés, rátöltés.
 Ueberhand nehmen, elhatalmazni, orót
 venni.
 Ueberhang, der, st. Vorhang, ablakkár-
 pit; von Bäumen, általhajlás, t. i.
 a' fák ágainak általhajlása p. o. a'
 szomszéd kertbe; ein Oberarmwand,
 felső ruha vagy köntös.
 Ueberhängen, rajta vagy feletto függe-
 ni; által hajlani.
 Ueberhängen, umbängen, ráakasztani,
 rávenni magára, p. o. a' köpönye-
 get.
 Ueberhäufen, jemanden mit etwas, te-
 tézni, megtétni, p. o. valakit jó-
 teteménynyel; sich, megterhelni ma-
 gát.
 Ueberhäuft, adj., tetézt, halmozott;
 adv. tetézve, halmozva.
 Ueberhäufung, die, halmozás, megté-
 zés, rakásra tódulás.
 Ueberhaupt, adv., általjában, közönsé-
 gesen.
 Ueberheben, jemanden eines Geschäftes,
 megmenteni, megkémélleni, megsza-
 badítani munkától; sich einer Sache,
 elmellőzni, elmúlatni valamit; sich
 erheben, magát magasztalni.
 Ueberheben, daß, megmentés, megké-
 mellés.
 Ueberhebung, die, megmentés; oder st.
 Uebermuth, felsúvalkodás.
 Ueberhin, adv., st. vorüber, el; j. B.
 Schnee und Eis sind überhin, a' hó
 és a' jég elment; st. odenhin, imigy-
 amúgy.
 Ueberhobeln, meggyalulni.

Ueberhoch, adj., felette magas.
Ueberholen, einholen, utólérti, elérni;
 übertreffen, felyül haladni.
Ueberhören, zühören, meg- vagy kihall-
 gatni valakit; etwas nicht hören, nem
 hallani valamit vigyázatlanság miatt.
Ueberhüpfen, általugrani.
Ueberjagen, j. B. Pferde, megkergetni
 a' lovakat, vagy elfárasztani a'
 nagyon hajtás által.
Ueberirdisch, adj., földfeletti; ft. himm-
 lisch, égi, mennyei.
Ueberkaufen, sich, szerfelett sokat ven-
 ni; felette drágán venni.
Ueberkleben, überkleben, béragasztani.
Ueberkleid, das, felsőkötös.
Ueberkleistern, rácsirizelni.
Ueberflug, adj., szerfelett okos.
Ueberkochen, kifutni, elfutni, az erős
 forrásban.
Ueberkommen, általmenni vagy jönni;
 ft. bekommen, kapni, venni.
Ueberkühlen, meghűlni.
Ueberkunft, die, általmenetel vagy jö-
 vetel.
Ueberladen, etwas, szerfelett vagy
 nagyon megterhelni, p. o. a' szeke-
 ret, hajót; sich mit Speisen, nagyon
 megterhelni a' gyomrát vagy magát.
Ueberladen, adj. igen megterhelt.
Ueberladung, die, megterhelés.
Ueberlang, adj., felette hosszú.
Ueberlassen, engedni, általengedni va-
 lakinek, rábízni valakire valamit;
 sich den Vergnügungen, a' testigönyör-
 rúségeknek adni magát; sich selbst
 überlassen seyn, magára hagyva len-
 ni.
Ueberlassung, die, általengedés.
Ueberlaufen, überfließen, kifutni; von
 Glüssen, kiáradni; zu den Feinden, az
 ellenséghez általmenni; Einen, a)
 valakit a' szaladásban megelőzni, b)
 mindúntalan a' nyakára járni valaki-
 nek.
Ueberläufer, der, szökevény, általszö-
 kött.
Ueberlaut, adj., j. B. igen nagy vagy
 hangos, p. o. kiáltás, nevetés; adv.
 igen nagyon, hangosan, p. o. haho-
 tálni.
Ueberleben, etwas, megérni valamit,
 addig élni, hogy meglássa az ember;
 jemanden, tovább élni valakinél.
Ueberlegen, etwas, meggondolni, meg-
 fontolni, gondolóra venni valamit.
Ueberlegen, adj., erősebb, hatalmasabb;
 seyn, in jeder Hinsicht, minden tekin-
 tetben előbbvaló lenni valakinél.

Ueberlegenheit, die, nagyobb hatalom,
 erősebbség; többség.
Ueberlegung, die, meggondolás, meg-
 fontolás, okosság; ohne, meggondo-
 latlanul, meg nem gondolva; nach
 reiflicher, jól megfontolván vagy meg-
 hányván vetvén a' dolgot.
Ueberlesen, által olvasni.
Ueberliefern, általadni.
Ueberlieferung, die, általadás.
Ueberlisten, rászedni valakit, megcsal-
 ni.
Uebermachen, általküldeni, összevi-
 náltni és elküldeni p. o. a' portékát.
Uebermachung, die, elküldés.
Uebermacht, die, nagyobb erő vagy
 hatalom; feleslegerő.
Uebermächtig, adj., felettebb hatalmas.
Uebermalen, újra befesteni.
Uebermänner, meggyőzni, felyül műlni
 erővel.
Uebermannung, die, meggyőzés, felyül-
 mülés.
Uebermaß, das, bőség, feleslegség,
 nagyság, sokság.
Uebermäßig, adj., szerfeletti, felettebb-
 való p. o. öröm; adv. szerfelett;
 mód nélkül, felettebb.
Uebermenschlich, adj., embererő feletti,
 emberi erőt feljúlhaladó.
Uebermorgen, adv., holnapután.
Uebermuth, der, selfúvalkodás, döl-
 fösség, daczosság, kevélység.
Uebermüthig, adj., selfúvalkodott, döl-
 fős, kevély, daczos; adv. selfúval-
 kodva, kevélyen, döl-fösen, daczos-
 san.
Uebernachten, háltni, megháltni valahol.
Uebernahme, die, általvétel v. vevés,
 magáravállalás.
Uebernatürlich, adj., természetfeletti,
 természetet feljúlhaladó; adv. ter-
 mézet felett, természet szerint.
Uebernehmen, magáravenni, általvenni
 p. o. valakinek az adósságát; sich,
 sokba beleereszkedni, felettebb so-
 kat venni magára.
Uebernehmer, der, általvevő, magára
 vállaló.
Ueberraschen, meglepni, hirtelen ráüt-
 ni, rajta ütni.
Ueberraschung, die, meglepés, váratlan
 érkezés, rajtaütés.
Ueberrechnen, felvetni, összev számolni
 valakit.
Ueberrechnung, die, felvetés, felszámo-
 lás.
Ueberreden, jemand., rábeszéltni vala-
 mire; sich von etwas, elhitetni ma-

gával valamit; sich was überreden lassen, rá hagyni magát valamire vetetni.

Ueberredung, die, rábeszélés, rávétel.

Ueberredungsgabe, die, rábeszélő tehetőség.

Ueberreichen, általadni, általnyújtani.

Ueberreichung, die, általadás.

Ueberreif, adj., elérett, igen érett.

Ueberreiten, által lovagolni valamin; niederreiten, elgázoltatni, eltapodtatni valakit lovagolva; im Reiten zu vorkommen, valakinek elejbe lovagolni, felyülhaladni valakit lovaglásal; durch Reiten zu sehr angreifen, elfárasztani a' lovat, sebes lovaglás által.

Ueberreiter, der, kerülő, vizsgálódó, lóhátos csász, vigyázó.

Ueberrest, der, maradék, fogyaté.

Ueberrock, der, felső ruha v. köntös, téli kaput.

Ueberrückt, adv., hátrafelé, visszafelé.

Ueberrumpeln, hirtelen rajta ütni, menni, meglepni.

Uebersäen, bévetni p. o. a' földet maggal; igen sűrűn vetni.

Uebersalzen, igen megsózni.

Ueberscharf, adj., felette éles.

Ueberschatten, árnyékával bésfedni.

Ueberschauen, általlátni rajta vagy felette, végig ellátni rajta.

Ueberschicken, elküldeni, általküldeni valakihez.

Ueberschiffen, által hajókázni; hajón által küldeni, általvinni.

Ueberschiffen, daß, általevezés, általhajókázás.

Ueberschlämmen, béiszapolni.

Ueberschlag, der, boríték; an einem Kleide, hajtóka, gallér; Berechnung, felszámolás, számbavétel, felvetés.

Ueberschlagen, umschlagen, reáborítani, béborítani, p. o. a' sebet; zurückschlagen, felhajtani, mint p. o. a' r' a gallérját; berechnen, felszámolni, ávetni; überblättern, elforgatni, t. i. a' könyvben a' mit keres az ember; das Wasser, enyhülni, megenyhülni; überschlagen lassen, enyhíteni, meghagyni enyhülni; was überschlagen ist, enyhes, enyhült, állott; sich überschlagen, d. i. rücklings fallen, hanyatt esni.

Ueberschleichen, alattomban meglepni.

Ueberschmieren, bémázolni.

Ueberschnappen, rápattanni, rácsapódni, mint p. o. a' zár; wie die Stim-

Deutschungarisch. Wörterb.

me, általugrani, mint p. o. a' hangzat; trop. esztelenül cselekedni.

Ueberschneppen, hóval bélepni vagy bészni.

Ueberschreiben, eine Aufschrift machen, ráírni a' felülírást; schriftlich melden, megírni, írásban hírül adni valakinek valamit; übertragen, z. B. aus einem Buche oder Schrift in eine andere, általírni, béírni.

Ueberschreibung, die, ráírás, felyűírás; megírás, hírüladás, t. i. írásban; általírás.

Ueberschreiten, általhágni, általlépni rajta; die Wahrheit, túl menni az igazságon; die Gerechtsame, a' törvényt által hágni.

Ueberschreitung, die, általlépés; Verletzung, megszegés, általhágás.

Ueberschreien, kifogni valakin kiáltással.

Ueberschrift, die, felülírás, ráírás, felírás, cím.

Ueberschütten, etwas womit, rátölteni, beönteni, leönteni valamivel; st. überhäufen, z. B. mit Wohlthaten, jótéteményekkel tetézni valakit; megtetézni.

Ueberschuß, der, maradék, t. i. a' sum-mából.

Ueberschwänglich, adj., bőséges, bővelkedő, elégséges; adv. bőven, bőséggel, eléggé.

Ueberschwänglichkeit, die, bőség, feleslegesség.

Ueberschwanke, überfließen, kicsordulni, kifutni, mint a' tele edény.

Ueberschwemmen, elborítani, mint az árvíz valamit.

Ueberschwemmung, die, áradás, vizár, vizáradás, víz özön.

Ueberschwer, adj., igen nehéz.

Ueberschwimmen, által úszni.

Uebersiegeln, által hajókázni, általevezni; im Segeln zu vorkommen, elejbe evezni, megelőzni az evezésben, elhagyni az evezésben a' másik hajót.

Uebersiehen, megnézegetni, általnézni p. o. számadást, írást; unbemerkt lassen, észre nem venni, elmellőzni; nicht achten, fel se venni valamit; jemand. überlegen seyn, tovább látni másnál, felyül haladni mást, p. o. tudományban.

Uebersenden, általküldeni, küldeni.

Uebersendung, die, általküldés.

Uebersetzen, act. z. B. jemanden über einen Fluß, általszállítani a' vízen valakit; jemand. beim Kaufe übersetzen,

d. i. zu viel fordern, nagyon drágán adni valakinek valamit; etwas in eine andere Sprache, lefordítani valamit más nyelvre, fordítani; p. o. magyarra, németre; neut. 3. B. selbst über etwas gehen, schiffen, 3. B. über einen Fluß, általevezni a' vizen; über einen Graben setzen, általugrani az árkon v. az árkot.

Uebersehen, daß, általevezés v. hajózás, általmenetel a' vizen.

Uebersetzer, der, in eine andere Sprache, fordító.

Uebersetzung, die, fordítás.

Uebersicht, die, Uebersehen, Ueberschauen, daß, általnézés, megvizsgálás, summás előadás.

Uebersichtlich, adj., csak felfelé látó, a' hibás szeme miatt.

Uebersieden, nagyon megfőzni.

Uebersingen, etwas durchsingen, általénekelni, végig elénekelni; im Singen übertreffen, felyül múlni valakit az éneklésben.

Uebersinnlich, adj., érzékfeletti.

Uebersinnliche, daß, a' mit érzékekkel tapasztalni nem lehet.

Uebersommern, nyaralni, a' nyárt v. nyarat eltölteni.

Ueberspannen, kifeszíteni, ráhúzni valamire; mit der Hand, arasszal általfogni v. mérni; übertreiben, 3. B. Forderungen, túl a' rendén megerőltetni, p. o. kívánságait v. abban túl a' renden menni; trop. 3. B. überspannte Begriffe haben, megerőltetett v. nagyzó képzeleteinek lenni valami felől.

Ueberspannung, die, kifeszítés.

Ueberspinnen, bé- v. körülfonni.

Ueberspringen, általugrani; etwas übergehen, elugrani p. o. egy két sort az olvasásban.

Uebersprung, der, általugrás; elugrás, elhagyás.

Uebersäuben, béporozni.

Uebertöhen, elütni a' kártyát, feljebb ütni mint más.

Uebertöhen, kiállani, eltörni, elszenvedni.

Uebersteigbar, übersteiglich, adj., megmászható, a' min által lehet menni.

Uebersteigen, 3. B. den Berg, általmeneni a' hegyen, meghágni a' hegyet; daher v. trop. 3. B. daß übersteigt meine Kräfte, az erőm felett van; daß übersteigt allen Glauben, minden hitelt felyülmúl; es übersteigt die Zahl, meghaladja a' számot; alle

Hindernisse übersteigen, minden akadályt meggyőzni.

Uebersteigen, daß, Uebersteigung, die, általmenetel p. o. a' hegyen.

Uebersteigern, etwas, felverni az árát valaminek.

Ueberstimmen, voksok számával v. többségével győzni, voksokkal felyül haladni; eine Saite, a' húrt nagyon felhúzni.

Ueberstolz, adj., igen kevély.

Ueberstrahlen, egészen bésütni mint a' nap a' mezőt; sügárjaival felyül haladni.

Ueberstreuen, meghinteni, megszórni.

Ueberstricken, körülkötni, békötni t. i. kötő munkával harisnyatóval.

Ueberströmen, kiáradással elönteni; fl. überfließen, kiáradni, eláradni rajta.

Ueberströmen, daß, Ueberströmung, die, kiáradás, kiöntés, eláradás.

Uebertäuben, elkábítani.

Uebertheuer, adj., felette drága.

Uebertönen, erősebb hanggal elnyomni.

Uebertölpeln, jemand., megcsalni szembetűnő csalárdsággal, bolondá tenni.

Uebertölpelung, die, megcsalás.

Uebertragen, von einem Orte auf einen andern, máshová vinni, általvinni; befehlen etwas zu thun, valakinek meghagyni valamit, valakire rábízni t. i. parancsolva; für jemanden etwas übernehmen, 3. B. Geschäft, Schuld, valaki helyett magára venni, v. vállalni, p. o. a' dolgot, az adósságot.

Uebertragen, daß, Uebertragung, die, általvitel, általtétel.

Uebertragen, adj., 3. B. Kleid, igen viselt, megavult, kopott p. o. ruha.

Uebertreffen, felyül haladni, meghaladni, felyülmúlni valakit, megelőzni p. o. tudományban.

Uebertreiben, zu sehr antreiben, nagyon v. erején felyül meghajtani, megerőltetni, elcsigázni; eine Sache zu sehr vergrößern, felette nagyítani valamit, tódítani p. o. valamely dolgot v. történetet az előadásban; nichts übertreiben, mindenben megtartani a' mértéket.

Uebertreiben, daß, Uebertreibung, die, nagyítás; d. i. Uebertreibung, már az soknál is több.

Uebertreten, gegen etwas handeln, általhágni, ellene cselekedni, megsérteni, tőle eltávozni; den Schuh, félre nyomni a' lábbelit; zu einer Partei,

- Religion, általmenni p. o. valaki részére, egyik vallásból másikba; vom Wasser, felyül, rajta kimenni, kiáradni, mint p. o. a' víz, kiönteni.
- Uebertreten, daß, Uebertretung, die, z. B. eines Befehls, általhágás, megszegés, megrontás; ft. Sünde, véték, vétkezés.
- Uebertreter, der, megszegő, általhágó.
- Uebertretungsfall, der, z. B. im Uebertretungsfalle, ha valaki a' törvényt általhágja.
- Uebertrieben, adj., felettébbvaló, nagyított, tódított; adv. felettébb, rendkívül.
- Uebertritt, der, általmenés, más részhez állás.
- Uebertünchen, befejéríteni, bé- vagy kimeszselni.
- Uebertünchen, daß, Uebertünchung, die, bé- v. kimeszselés.
- Uebervoll, adj., tetést tele, nagyon tele.
- Uebervorthellen, rászedni, megcsalni valakit.
- Uebervorthellung, die, rászedés, megcsalás.
- Ueberwachsen, jemand. oder etwas, elhagyni a' növésben; etwas wachsend bedecken, bénőni; z. B. das Fleisch ist mit Fett überwachsen, bénőtte a' húst a' kövérség; ganz mit Laub überwachsen, bélevelesedett, bélombosodott.
- Ueberwältigen, jemand., erőt venni rajta, felyülmúlni, meggyőzni, felyülhaladni, elnyomni, megalázni.
- Ueberwältigung, die, meggyőzés, megalázás.
- Ueberwärtig, adj., felfelé.
- Ueberwallen, wie siedendes Wasser, kibuzogni, kiforrni, kifutni; trop. das Herz wallt über von Empfindungen, kiömlik a' szív.
- Ueberweben, körül beszőni.
- Ueberweise, adj., szerfelett bölcs.
- Ueberweisen, meggyőzni valakit valami felől.
- Ueberweisen, befejéríteni.
- Ueberwerfen, általvetni, keresztül vetni rajta; ein Kleid, rávetni p. o. ruhát; trop. sich mit jemanden d. i. zanken, öszveveszni, öszvekapni valakivel.
- Ueberwickeln, rátekergetni, rágöngyölgetni.
- Ueberwiegen, kelletinél többet nyomni; lenyomni a' fontmérében a' más nehézséget; felyülhaladni, többet érni.
- Ueberwiegend, d. i. sehr wichtig, z. B. Vortheil, nagy v. szembetűnő haszon.
- Ueberwinden, Feinde, Hindernisse u., meggyőzni, felyülmúlni, erőt venni rajta.
- Ueberwinder, der, győző, győződelmes.
- Ueberwinderinn, die, győző, meggyőző.
- Ueberwindung, die, meggyőzés, felyülmulás, erőttevés valamiben.
- Ueberwintern, telet tölteni, telelni; erhalten z. B. Obst, kiteleltetni, télen által eltartani.
- Ueberwinterung, die, telelés, kitelelés.
- Ueberwütig, adj., szerfelett elmés.
- Ueberwölken, felhövel bévonni, elborítani.
- Ueberwurf, der, palást, lebernyeg.
- Ueberzählen, fel-v. megszámlálni.
- Ueberzählig, adj., szám felettvaló.
- Ueberzählung, die, felszámlálás.
- Ueberzahl, die, feleslegsám.
- Ueberzeugen, jem., der nicht gestehen will, valakit elfogni, utólélni, rábizonyítani valakire valamit; jem., der nicht glauben will, meggyőzni valakit valami felől, elhitetni valamit valakivel.
- Ueberzeugend, adj., sprechen, meggyőzőleg előadni valamit.
- Ueberzeugung, die, meggyőződés, meggyőztetés.
- Ueberzeugungsmittel, daß, meggyőző eszköz.
- Ueberziehen, ráhúzni, bévonni; Betten, a' vánkoshéjjakkal behúzni; etwas mit Farbe, beszínelni, befesteni valamit; ein Kleid, köntöst v. ruhát másik felibe venni; mit Krieg, haddal megtámadni.
- Ueberzug, der, z. B. über ein Bett, héjj, tok, vánkoshéjj.
- Ueberzinnen, czínnel befuttatni.
- Ueberzuckern, mit Zucker überziehen, nádmézzel, czúkorral bévonni; mit Zucker bestreuen, nádmézzel behinteni.
- Ueberzwerch, adv. keresztülben, keresztül.
- Uebler, adj., rosszabb, alábbvaló; adv. rosszabbul.
- Ueblich, adj., szokott, szokásban lévő.
- Ueblichkeit, die, szokás, szokásban létel; Reiz zum Erbrechen, z. B. Ueblichkeiten haben, gyomorémelygésének lenni.

Uebrig, adj. megmaradt; seyn, bleiben, megmaradni, hátra lenni; lassen, hagyni, meghagyni; das Uebrige, alles Uebrige, a' többi, a' többi mind. Uebrigens, adv., egyébaránt, egyéb-eránt, többire; st. indessen, azom-ban.

Uebung, die, gyakorlás.

Uebungsstunde, die, gyakorlás órája.

Uebungszeit, die, gyakorlás ideje.

Ufer, das, part; das Donauufer, a' dunapart; Meerufer, a' tenger partja.

Uhr, die, óra; die Zeit von einer Stun-de, óra.

Uhrband, das, órapántlika v. kötő.

Uhrfeder, die, órarugó.

Uhrgehäuse, das, óratok.

Uhrkette, die, áraláncz.

Uhrmacher, der, órás, óracsináló.

Uhrmacherkunst, die, órasság, órás mesterség.

Uhrschlüssel, der, órakulcs.

Uhrtasche, die, órazseb.

Uhrwerk, das, órajáromív.

Uhrzeiger, der, óramutató.

Uhu, der, fejes bagoly, nagy füles ba-goly.

Ukasz, der, Orosz Császári parancso-lat.

Ulme, die, szilfa.

Ulmien, adj., szilfábólvaló.

Um, praep. körül; um die Stadt spa-zieren gehen, a' város körül sétálni; eine Zeit, körül, — tájban, — kor; um acht Uhr, nyolcs órakor; um fünf Uhr herum, öt óratájban; in Hinsicht, z. B. es steht mißlich um eine Sache, rosszúl van v. rosszúl áll a' dolog; nach od. wechselweise, z. B. Einer um den Andern, egymás után; von, z. B. um eine Sache wis-sen, tudni a' dologról; Verlust, z. B. jem. um etwas bringen, megfosztani valakit valamitől; wegen, über, ér, miatt; z. B. um jem. besorgt seyn, valaki miatt buslakodni; um deswillen, azért; um meinet — dei-netwillen, én reám, te reád nézve, en érettem, te éretted; Conjunct. st. damit, auf daß, hogy, azért hogy; z. B. ich bin gekommen, um dich zu sehen, azért jöttem, hogy lássalak.

Umadern, újra felszántani.

Umändern, elváltoztatni, megváltoz-tatni.

Umänderung, die, el- v. megváltozta-tás.

Umarbeiten, ismét v. újra kidolgozni,

elejétől végig megjobbitni; vom Fel-de, újra megszántani, megkapálni. Umarbeitung, die, z. B. einer Schrift, újra kidolgozás.

Umarmen, megölelni, általölelni.

Umarmung, die, megölelés.

Umbauen, körülépíteni; oder st. anders bauen, újra v. másként építeni.

Umbehalten, z. B. einen Mantel, ma-gán megtartani, p. o. a' köpönye-get, nem vetni le.

Umbiegen, umbeugen, meghajtani, meg-görbíteni.

Umbilden, elformálni, által formálni.

Umbildung, die, elformálás, megvál-toztatás.

Umbinden, körülkötni, békötni vala-mivel; felkötni, p. o. a' kötényt; ein Buch, újra v. másképpen kötni, p. o. a' könyvet.

Umbringen, jemanden, megölni.

Umdecken, z. B. ein Dach, újra fedni p. o. a' házat; den Tisch, újra terít-ni az asztalt.

Umdrehen, megfordítani, másfelé for-dítani; sich, fordulni, megfordulni; forogni.

Umdrehen, das, Umdrehung, die, for-dítás, fordulás, megfordítás.

Umdrucken, z. B. einen Bogen, újra nyomtatni.

Umdüsten, körülillatozni, jó illattal.

Umfärben, újra festeni, megfesteni.

Umfahren, zu Wagen, zu Schiffe, körül-járni, megkerülni, p. o. kocsival, hajóval, körülhajókozni.

Umfallen, elesni, eldőlni; vom Biehe, leesni a' lábáról és megdőgleni.

Umfallen, das, elesés, eldőlés.

Umfällen, levágni p. o. az élőfát.

Umfalten, újra öszvehajtogatni.

Umfang, der, körület, kerület; trop. kiterjedés, kerengés.

Umfangen, körülfogni, körülölelni; körülkeríteni.

Umfassen, in sich fassen, magába fog-lalni, befoglalni; umarmen, meg-ölelni, megmarkolni, által ölelni t. i. kézzel.

Umflattern, körülrepdesni.

Umflechten, körülfonni, p. o. sö-vénnyel.

Umfliegen, körülrepülni.

Umfließen, körülfolyni.

Umfüllen, általtölteni más edénybe.

Umgänglich, adj., társalkodó, nyájas, barátságos.

Umgang, der, kerengés, körüljárás, forgás; Procession, pompajárás, pro-

- czesszió; halten, pompajarást v. processziót tartani, búcsút járni; mit jemanden, társalkodás; persönlicher, személyes társalkodás; heimlichen Umgang mit jemanden haben, alattomban valakivel tartani; schlechten Umgang haben, rossz emberrel társalkodni.
- Umgarnen, körülhálózni; trop. törbe keríteni valakit.
- Umgeben, etwas, körülvenni, békeríteni valamit p. o. köfallal a' várost; ráadni p. o. a' köpönyeget valakire.
- Umgebung, die, Umgegend, körület, környék, vidék; p. o. a' város környéke; st. Gefolge, kíséret soka-ság v. sereg.
- Umgehen, um etwas herumgehen, körül járni valami körül v. valamit; einen Umweg machen, kerülni, kerülő úton menni, nagyot kerülni; mit etwas, valamivel bánni, valami körül forgódolni; mit jemanden, társalkodni valakivel; st. etwas vorhaben, beabsichtigen, valaminek lenni a' fejében, valaminek forogni elméjében, igyekezni valamin, szándékozni valamire; mit Betrug, Lügen umgehen, csalárdságban járni, hazugságban menni el v. azon törni a' fejét; partic. umgehend, z. B. mit umgehender Post, a' visszaforduló postával.
- Umgekehrt, partic. von umkehren, megfordított; adv. st. im Gegentheile, ellenben, megfordítva.
- Umgeld, das, adó, vám t. i. az erős italoktól.
- Umgießen, körülönteni; újra v. másképpen önteni valamit, p. o. formába.
- Umglänzen, körülfényleni.
- Umgraben, um etwas herumgraben, körülásni, p. o. a' fát, felásni a' fa körületét; felásni p. o. a' kertet, földet.
- Umgrabung, die, körülásás; felásás.
- Umgrenzen, határozni, határral körülvenni.
- Umgreifen, által - v. befogni.
- Umgucken, körülnézni.
- Umgürten, körülövezni; felkötni p. o. a' kardot.
- Umhaben, rajta lenni; z. B. er hatte einen Mantel um, köpönyeg volt rajta.
- Umhacken, mit der Hacke bearbeiten, fel - v. megkapálni, p. o. a' földet; einen Baum, levágni a' fát.
- Umhalsen, megölelni.
- Umhängen, um etwas, körülakasztani, körülteríteni; jemanden, ráadni valakire; sich, z. B. einen Mantel, rávenni magára a' köpönyeget.
- Umhang, der, kárpit.
- Umhauen, levágni, kivágni a' fát.
- Umher, adv. st. herum, körül; körös-körül; z. B. umhergeben, körüljárni; umherstellen, körülállani.
- Umhin, adv, z. B. ich kann nicht umhin, dicséjt tenni, kénytelen vagyok ezt tenni.
- Umhüllen, be - v. körültakarni.
- Umhüpfen, körülugrálni.
- Umkehr, die, visszatérés, visszafordulás.
- Umkehren, etwas, fordítani, megfordítani valamit; sich, megfordulni, visszatérni, visszafordulni p. o. az útról; st. zerstören, z. B. alles umkehren, felforgatni mindent.
- Umkehrung, die, meg - v. elfordítás.
- Umklastern, öllel körülmérni.
- Umklammern, által - v. körülmarkolni, átfogni körmeivel, mint a' madár.
- Umkleiden, jemanden, másképpen öltöztetni, újra felöltöztetni valakit; sich, másképpen öltözni.
- Umkleidung, die, ruhaváltoztatás.
- Umkommen, elveszni, elveszteni életét, erőszakosan halni meg; im Kriege, a' hadban elesni.
- Umkränzen, megkoszorúzni.
- Umkreis, der, körület.
- Umkreisen, körülkerülni, megkerülni.
- Umkriechen, körülmászni.
- Umladen, z. B. Waaren, másképpen rakni; más szekerre rakni.
- Umlagern, körülfogni táborral.
- Umlauf, der, das Umlaufen, z. B. der Gestirne, forgás, kerengés, kerülés, p. o. a' földnek forgása.
- Umlaufen, um etwas laufen, körülfutni, körülötte futni; laufend einen Umweg machen, kerengeni, forogni, kerülni.
- Umliegen, másképpen tenni v. rakni; sich, d. i. umbiegen, meggörbulni, hátrahajlani; ein Schiff, más oldalra fektetni p. o. a' hajót.
- Umlenken, megfordítani, elfordítani másfelé p. o. a' kocsit, hajót; tropfherzen, megváltoztatni, más gondolatra v. érzésre venni p. o. a' szíveket; selbst, változtatni útját.
- Umliegen, körülötte feküdni.

- Umliegend, adj., szomszéd, határos; die umliegenden Dörfer, a' köröskörül fekvő faluk.
- Ummalen, körülfesteni; másként v. újra festeni.
- Ummauern, körülkeríteni fallal.
- Ummünzen, újra verni a' pénzt.
- Ummessen, újra mérni.
- Umnageln, körül szegezni.
- Umnagen, köröskörül rágni.
- Umnähen, körülvarrni.
- Umnabeln, ködbe borítani.
- Umnahmen, magára venni p. o. a' köpönyeget.
- Umpacken, másképpen rakni, p. o. a' terhet.
- Umpanzern, bepánczélozni.
- Umpflanzen, körül plántálni; máshová ültetni a' növevényt.
- Umpflügen, körülszántani; újra megszántani.
- Umprügen, másképpen verni a' pénzt.
- Umquartieren, j. B. Soldaten, más szállásra tenni, p. o. a' katonákat.
- Umräumen, másképpen rakogatni.
- Umreisen, j. B. die Erde, körül utazni v. járni, p. o. a' földet; kerülni az útban.
- Umreißen, lerontani, elbontani, p. o. az épületet; das Feld, felszántani a' földet.
- Umreiten, körüllóvagolni; eltapodtatni lóval; kerülni.
- Umrennen, körülfutni v. nyargalni; nyargalásban, futásban elgázolni.
- Umbringen, körülfogni, körülkeríteni v. venni; Feinde, bekeríteni az ellenséget.
- Umriß, der, külső rajzolat, színrajzolat; trop. einen Umriß machen, lerajzolni v. ábrázolni.
- Umrühren, meg-v. felkeverni.
- Umrütteln, fel-v. megrázni.
- Umsägen, lefűrészelni.
- Umsatteln, másként v. újra nyergelni; más lovat nyergelni; trop. etw. Anderes ergreifen, változtatni az élet módját.
- Umsattelung, die, nyereg változtatás; trop. az életmód változtatása.
- Umsäufeln, körüllengedezni vagy fújni gyengén.
- Umsatz, der, felváltás, elcserélés, a' portékának, pénznek felcserélése.
- Umschaben, megvakarni köröskörül.
- Umschaben, megváltoztatni.
- Umschaffung, die, megváltoztatás.
- Umschanzen, körülsánczolni.
- Umscharren, körülásni; felásni.
- Umschatten, körülárnyékozni.
- Umschattet, adj., árnyékos, homályos.
- Umschattig, adj., körárnyékos.
- Umschauen, sich, körülnézni magát; hatranézni.
- Umschweeren, körülnyírni; másképpen nyírni.
- Umschweinen, világossággal környülvenni.
- Umschießen, lelőlni; ide 's tova futkozni.
- Umschiffen, körülhajókázni; egy hajóból másikba rakni a' portékat.
- Umschlag, der, takaré, boríték; auf Wunden ic., szárazkötés, kötés p. o. sebre, daganatra.
- Umschlagen, j. B. ein Papier um etw., beborítani, betakarni valamit valamibe; einen Franken Theil, bekötni p. o. fájdalmas tagot valamivel, rátenni, ráborítani p. o. kötést a' sebre; umstürzen, feltaszítani; einen Baum, levágni a' fát; ein Blatt, egy levelet fordítani; st. umfallen, felfordulni, eldőlni, mint a' szekér; vom Weine, elromlani.
- Umschleichen, körülötte mászkálni.
- Umschlevern, patyolattal befedni.
- Umschließen, bekeríteni, körülvenni v. fogni.
- Umschlingen, általölelni, körülfogni.
- Umschmeißen, eltaszítani; felfordulni.
- Umschmelzen, megolvasztani, másképpen önteni p. o. a' harangot ée.
- Umschmieden, újra kikalapálni.
- Umschmieren, körülkenni.
- Umschnallen, rácsatolni; den Degen, felkötni a' kardot.
- Umschneiden, körülmetszeni; himezni, hámozni a' dolgot.
- Umschnüren, körülsinórozni.
- Umschränken, határba venni, meghatározni valamit, határt szabni valaminek.
- Umschränkung, die, meghatározás, határba vevés.
- Umschreiben, körülírni; újra vagy másképpen írni; durch mehrere Worte ausdrücken, hosszasan leírni v. előadni valamit.
- Umschreibung, die, körülírás, hosszas előadása.
- Umschrift, die, körülírás.
- Umschürzen, körülövedzeni.
- Umschütteln, meg-v. felrázni valamit p. o. az üvegben.
- Umschütten, feldönteni; kidönteni és más edénybe belétölteni; ist. verschütten, elönteni.

Umschwärmen, körülzibongani, rajoskodni körüle.
 Umschweben, körüllebegni; eine Gefahr umschwebt mich, környékez a' veszedelem.
 Umschweifen, der, kerülés, kerengés; trop. Umschweife machen, kicsapongani, kerengeni; ohne Umschweife, ki vele egyenesen v. magyarul.
 Umschwimmen, körülúszni.
 Umsiegen, körülhajózáni.
 Umsiehen, sich, körülnézni magát, köröskörül nézgelni; sich nach etwas, oder jemanden, keresni valamit; valakit szemével, széllyel nézni, hogy valamit, valakit találjon az ember; sich nach Hilfe umsiehen, segítség után látni, a' felől gondoskodni; st. zurücksiehen, hátra-v. visszanezni, visszatekinteni.
 Umsiehen, das, körülnézés; széllyelnzés valahol; hátra v. visszanezés, hátratekintés.
 Umsiehen, anders sehen, másképpen tenni v. rakni; máshova tenni; körülrakni valamivel; Waaren, elcserélni, eladni.
 Umsiehung, die, z. B. der Gewächse, általplántálás, általtétel; der Waaren, elcserélés.
 Umsicht, die, körülnézés, széllyelnzés; trop. st. Beuttsamkeit, vigyázás.
 Umsichtig, adj., vigyázó, szemes, gondos.
 Umsichtigkeit, die, vigyázóság, szemeség.
 Umsinken, lerogyni, elhanyatlani.
 Umsonst, adv., ingyen; hijában; ohne Grund, ok nélkül.
 Umspannen, más lovakat fogni bé, v. változtatni, egy kocsiból másikba fogni a' lovakat; araszszal általfogni, megmérni v. elérni.
 Umspinnen, körülazóni.
 Umspringen, körülugrálni.
 Umstand, der, pl. die Umstände, dolog, körülállás, körülmeny; wichtiger, fataler, fontos, bajos dolog; nach meinen Umständen, a' körülállásaimhoz képest, a' mint az állapotom engedi; sich nach den Umständen richten, magát az időhöz és a' körülállásokhoz alkalmaztatni; günstige, ungünstige Umstände, kedvező, mostoha v. nem kedvező körülállás v. körülmeny; Umstände machen magát vonogatni, sok czere-

móniát csinálni; feine Umstände machen, nem sokat czeremóniázni; ohne Umstände, soha se czeremóniázzunk, soha se kell a' dolognak nagy fenekét keríteni.
 Umständlich, adj., körülállásos, szoros; sein, hosszas lenni; adv. körülállásosan, hosszasan.
 Umständlichkeit, die, körülállásos előadás, hosszóság.
 Umstecken, körülugdosni v. tűzni p. o. a' főkötőt.
 Umstehen, körüle állani; die Umstehenden, a' körülállók, jelenlévők.
 Umstellen, körülrakni; másképpen rakni.
 Umstimmen, más hangra venni p. o. a' hegedűt, klavírt; trop. jemanden, más gondolatra venni valakit.
 Umstimmung, die, más hangra vevés; eines Menschen, más gondolatra v. értelemre vevés.
 Umstören, felforgatni.
 Umstoßen, fel-v. eltaszítani, el-v. feldönteni, feldűtni; trop. etwas aufheben, z. B. ein Testament, a' testamentomot elrontani, semmivé tenni.
 Umstrahlen, köröskörül bésűtni, t. i. sugárral.
 Umstreichen, körülkenni, békenni köröskörül.
 Umstreuen, körülhinteni.
 Umstricken, etwas, körülkötni, kötötővel; jemanden, békíteni, bészőni, békonyolni.
 Umströmen, körülfolyni.
 Umstürmen, z. B. vom Winde umstürmet werden, körülvetetni a' szélvész-től; trop. von Gefahren, körülvetetve v. hanyattatva a' veszedelmektől.
 Umstürzen, etwas, eldönteni, eldűtni, felfordítani; selbst, eldűlni, felfordulni.
 Umstürzung, die, z. B. einer Säule, eldöntés, eldülés.
 Umsturz, der, eldülés, felfordulás; trop. Verfall, romlás, veszedelem.
 Umtanzen, körülötte tánczolni.
 Umtausch, der, Umtauschung, die, felcserélés.
 Umtauschen, el-v. felcserélni.
 Umthun, st. ansetzen, ráadni, magára venni, p. o. köpönyeget; sich nach etwas, valamit nézni v. keresni.
 Umtoben, körülötte tolongani, lármázni.
 Umtönen, körülhangzani.
 Umtragen, körülhordozni.

- Umtreiben, körülhajgatni, forgatni.
 Umtreten, letapodni; megváltoztatni, vélekedését.
 Umtrieb, der, i. B. des Geldes, forgása p. o. a' pénznek; der Waaren, a' portékának kelete; des Blutes, a' vér kerengő forgása; plur. die Umtriebe, i. B. geheimer, alattomos törekedés.
 Umwachen, körülötte vigyázni.
 Umwachsen, köröskörül nőni.
 Umwälzen, hengergetni, görgetni; trop. den Staat, felforgatni.
 Umwälzung, die, hengergetés, görgetés; trop. des Staats, a' köztársaság felforgatása.
 Umwaschen, körüljárni; lobogni, repíteni, mint a' haj, serény.
 Umwandeln, körüljárni; umändern, elváltoztatni.
 Umwandlung, die, elváltoztatás, elváltozás.
 Umwandern, körüljárni.
 Umweben, körülszőni.
 Umwechseln, cserélni, elcserélni, megcserélni.
 Umwechselung, die, meg- v. felcserélés.
 Umweg, der, kerülő, kerülés, kerülő út; einen Umweg machen, kerülni.
 Umweben, körülfújni; fúvással eldűtni.
 Umwenden, megfordítani; sich, megfordulni, visszanézni; st. umkehren, visszafordulni, visszatérni; trop. jemanden, valakit más gondolatra téríteni v. venni.
 Umwendung, die, megfordítás, megfordulás.
 Umwerfen, etwas, magára venni v. nyakába kanyarítani p. o. a' köpönyegget; einen Wagen, felfordítani p. o. azekeret; umgeworfen werden, felfordulni, eldűlni, p. o. kocsival.
 Umwerfen, das, felfordítás; eines Wagens, feldűlés, felfordulás.
 Umwickeln, köröskörül rátekergetni v. betakarni.
 Umwinden, bégöngyölgetni, bétékergetni.
 Umwinden, das, bégöngyölgetés, bétékerés.
 Umwölken, felhővel beborítani, bevonni.
 Umwölkt, adj., felleges, borongós, elborúlt, felhős.
 Umwogen, hullámmal körülvénni, körülhullámozni.
 Umwühlen, felforgatni, felhányni.
 Umzählen, újra megszámolni v. megolvasni, rendre számlálni.
 Umzäunen, sövénynyel békeríteni.
 Umzäunen, das, békerítés, sövénynyel.
 Umzäunung, die, sövénykerítés.
 Umzeichnen, újra lerajzolni, másképpen rajzolni.
 Umziehen, etwas womit, bevonni valamivel p. o. a' kárpitot; der Himmel umzieht sich, beborul az ég; st. umreisen, bejárni, beútni.
 Umzingeln, i. B. eine Stadt, körülfogni a' várost, bészárni; einen Feind, körül- v. békeríteni az ellenséget.
 Umzug, der, kárpit, p. o. az ágy előtt.
 Unabänderlich, adj.; változhatatlan; adv. változhatatlanul.
 Unabänderlichkeiten, die, változhatatlanság.
 Unabgenüßt, adj., ép, nem vásott, el nem kopott v. koptatott.
 Unabgerichtet, adj., tanítatlan, tanítás nélkül való; adv. tanítás nélkül.
 Unabgesondert, adj., elnem választot, együttlevő; adv. együtt.
 Unabgetheilt, adj., osztatlan; adv. osztatlanul.
 Unabhängig, adj., független; adv. függetlenül.
 Unabhängigkeiten, die, függetlenség.
 Unablässig, adj., szüntelenvaló; adv. szüntelen, szüntelenül.
 Unabsehbar, Unabsehbarlich, adj., elláthatatlan, végetlen.
 Unabsichtlich, adj. nem készakartva való; adv. nem készakartva.
 Unabwendbar, adj., elháríthatatlan.
 Unachtsam, adj., vigyázatlan; adv. vigyázatlanul.
 Unachtsamkeit, die, vigyázatlanság.
 Unadelig, adj., nem nemes, nemtelen.
 Unacht, adj., hamis, nem igazi v. jóféle, költött; i. B. Kind, fattyú gyermek; Geld, hamis pénz; Juwelen, Perlen, nem jóféle v. hamis drágakő, drágagyöngy.
 Unähnlich, adj., nem hasonló, különböző, hasonlatlan; adv. különbözőleg, hasonlatlanul.
 Unähnlichkeiten, die, különbözőség.
 Unangebaut, adj., műveletlen, vetetlen, p. o. föld.
 Unangefochten, adj., nem illetett, meg nem sértett.
 Unangefragt, adv., i. B. etwas thun, kérdés nélkül tenni valamit.
 Unangefleidet, adj., még fel nem öltözött.

Unangemeßet, adv. *z. B. kommen*, bé nem jelentve jönni.
 Unangenehm, adj., kedvetlen, nem kedves, kellemetlen; adv. kedvetlenül.
 Unangemeßten, adj., nem illő, illetlen hozzá.
 Unangerührt, adj., meg nem illetett.
 Unangesagt, adj., meg nem jelentett.
 Unangesehen, adj., nem tekintetes, nem szembetűnő; adv. *st. ungeachtet*, nem nézván, nem tekintvén.
 Unangetaßt, adj., meg nem illetett.
 Unangezeigt, adj., meg nem jelentett; adv. meg nem jelentve.
 Unangezündet, adj., meg nem gyújtott, gyújtatlan.
 Unannehmlich, adj., elfogadhatatlan, *p. o. törvény*; *st. unangenehm*, kedvetlen; adv. kedvetlenül.
 Unannehmlichkeiten, kedvetlenség.
 Unansäßig, adj., meg nem telepedett, nem ott lakó.
 Unansehnlich, adj., *der Gestalt nach*, szembe nem tűnő, csekély; *der Geburt, dem Stande nach*, alacsony sorsú, tekintet nélkül való; *nicht groß, z. B. Geschenk, Vermögen, Einkommen*, csekély ajándék, vagyon, jövedelem.
 Unansehnlichkeiten, *die*, alacsonyság, csekélység.
 Unanständig, adj., illetlen; adv. illetlenül.
 Unanständigkeith, *die*, illetlenség.
 Unanständig, adj., botránkozástalan, botránkozás nélkül való; *seddhetlen p. o. magaviselet*; adv. botránkozás nélkül.
 Unanwendbar, adj., nem alkalmaztatható.
 Unart, *die*, Fehler, hiba; *unanständig*, ges. Betragen, illetlenség, illetlen magaviselet, pajzanság, erkölcstelenység.
 Unartig, adj., illetlen magaviseletű, pajzán, helytelen *p. o. magaviselet*, erkölcstelen; adv. pajzánul, illetlenül *p. o. viselni magát*.
 Unaufgehoben, adj., hirdetetlen; adv. hirdetetlenül.
 Unaufgefordert, adj., kéretlen; adv. *z. B. etwas thun*, valamit kéretlenül *v. önként* tenni.
 Unaufgeklärt, adj., *von Sachen*, homályban lévő, meg nem világosított, meg nem magyarázott; *von Menschen*, *fel - v. meg nem világosított*.

Unaufgelöst, adj., feloldozatlan, meg nem fejtett; adv. feloldozatlanul.
 Unaufhaltbar, Unaufhaltsam, adj., zabolátlan, *p. o. dühösség*; adv. zabolátlanul.
 Unaufhaltbarkeith, *die*, zabolátlanság.
 Unaufhörlich, adj., szüntelenvaló, szüntelen; adv. szüntelenül, szünet nélkül.
 Unauslösbar, Unauslösbarlich, adj., feloldozhatatlan, megfejthetetlen; *trop. kimagyarázhatatlan*.
 Unauslösbarkeith, *die*, *ki - v. meg*fejthetlenség, kibonthatatlanság.
 Unaufmerksam, adj., figyelmetlen, vigyázatlan, nem figyelmező; adv. figyelmetlenül, vigyázatlanul.
 Unaufmerksamkeith, *die*, figyelmetlenség, vigyázatlanság.
 Unausbleiblich, adj., elmúlhatatlan; adv. elmúlhatatlanul.
 Unausführbar, Unausführlich, adj., végrehajthatatlan, kivihetetlen.
 Unausführbarkeith, *die*, végrehajthatatlanság, kivihetetlenség.
 Unausgearbeitet, adj., kidolgozatlan, *ki nem dolgozott*, készítetlen.
 Unausgeführt, adj., végre nem hajtott, félbeszakadt, végezetlen.
 Unausgeglichen, adj., meg nem intézett, elintézetlen, *el nem igazított*.
 Unausgeliehen, adj., *z. B. Capital*, *ki nem kölcsönözött*, heverő.
 Unausgelöscht, *z. B. Feuer*, *el nem oltott*; *von Schriftzügen*, *ki nem törölt*.
 Unausgelöst, adj., kiváltatlan; *ki nem oáltott*.
 Unausgemacht, adj., bizonytalan, nem bizonyos.
 Unausgepackt, adj., *ki nem rakott*, *ki rakatlan p. o. portéka*; *von einem Kasten*, *kiürítetlen*, *ki nem ürített*.
 Unausgeseht, adj., folytábanvaló, meg nem szűnt, szakadatlan; adv. folytában, szakadatlanul, megszűnés nélkül, szüntelen.
 Unauslöschbar, Unauslöschbarlich, adj., elolthatatlan, *p. o. tűz*; *kitörölhetetlen*, *eltörölhetetlen*, *p. o. írás*; *trop. örökös*, *p. o. gyűlötség*.
 Unausprechlich, adj., kimondhatatlan; adv. kimondhatatlanul.
 Unausstehlich, adj., kiállhatatlan, szenvedhetetlen; adv. kiállhatatlanul.
 Unausstehlichkeith, *die*, kiállhatatlanság.
 Unausstügbar, adj., kiírthatatlan.

Unausweichlich, adj., el- v. kikerülhetetlen.
 Unbändig, adj., szilaj, megszelídíthetetlen, féketlen, zabolátlan; adv. szilajul.
 Unbändigheit, die, szilajság, vadság, megszelídíthetetlenség.
 Unbärtig, adj., szakállatlan.
 Unbarbirt, adj., beretvátatlan.
 Unbarmherzig, adj., irgalmatlan, könyörületlen; adv. irgalmatlanul, könyörületlenül.
 Unbarmherzigkeit, die, irgalmatlanság, könyörületlenség.
 Unbeachtet, adj., elmellőzött, szemmel nem tartozott; bleiben, elmellőztetni, fel sem vettetni; lassen, elmellőzni, fel sem venni.
 Unbeantwortet, adj., felelet nélkül való; lassen, i. B. einen Brief, nem felelni a' levélre.
 Unbearbeitet, adj., munkálatlan; st. roh, míveletlen; von Steinen, palérozatlan.
 Unbeauftragt, adj., kéretlen.
 Ungebaut, adj., vom Felde, míveletlen, szántatlan; Platz, üres.
 Unbedacht, adj., lassen, i. B. im Testamente, valakit elő se hozni, róla meg nem emlékezni, p. o. testaméntban.
 Unbedachtsam, unbedächtig, adj., vigyázatlan, meggondolatlan; adv. vigyázatlanul, meggondolatlanul.
 Unbedachtsamkeit, die, vigyázatlanság, meggondolatlanság.
 Unbedauert, adj., meg nem szánt.
 Unbedeckt, adj., fedetlen, befedezetlen; ohne Schutz, védelem nélkül való, védetlen.
 Unbedenklich, adj., kétségtelen.
 Unbedeutend, adj., csekély, kevés, kicsiny.
 Unbedingt, adj., feltételetlen; unbedingt Gehorsam leisten, tökéletes engedelmességgel viseltetni valakihez; adv. feltételetlenül, teljességgel.
 Unberecht, adj., tiszteletlen.
 Unberichtigt, adj., meg nem esketett, esketetlen.
 Unberührt, adj., végezetlen, el nem végzett.
 Unberührt, adj., i. B. sterben, örökös nélkül halni meg.
 Unberührt, adj., eltemetetlen.
 Unbefahren, adj., i. B. eine Straße, járatlan, mélyen nem járnak.
 Unbefangen, adj., egyenes, egyszerű, szabados, p. o. minden előítéletől

és indulatosságtól ment; adv. egyenesen, szabadosan, szabadon, nyilván.
 Unbefangenheit, die, egyenesség, szabados indulat.
 Unbefehligt, adj., parancsolat nélkül.
 Unbefestigt, adj., erősítetlen, meg nem erősített.
 Unbefeuchtet, adj., megnedvesítetlen.
 Unbefiedert, adj., tollatlan.
 Unbefleckt, adj., meg nem mocskolt; szeplőtelen, szűz, tiszta; adv. tisztán, szeplőtelenül.
 Unbefohlen, adj., nem parancsolt, parancsolatlan; adv. parancsolat nélkül, parancsolatlanul.
 Unbefolgt, adj., nem teljesített.
 Unbefördert, adj., hivataltalan, hivatalra feljebb nem emeltetett.
 Unbefreit, adj., megszabadítatlan.
 Unbefriedigend, adj., meg nem nyugtató, ki nem elégitő p. o. felelet.
 Unbefriedigt, adj., meg nem nyugtató, ki nem elégitett.
 Unbefruchtet, adj., tenyésztetlen.
 Unbefugnis, die, jussalanság, juss nélkülétel.
 Unbefugt, adj., juss talan; ich bin unbefugt dazu, arra nincs jussom v. szabadságom; törvénytelen; i. B. eine unbefugte Handlung, törvénytelen cselekedet.
 Unbegabt, adj., megajándékozatlan.
 Unbegehrt, adj., kéretlen.
 Unbegleitet, adj., késéretlen.
 Unbegnadigt, adj., megkegyelmeztelen.
 Unbegraben, adj., el nem temettetett.
 Unbegreiflich, adj., megfoghatatlan; adv. megfoghatatlanul.
 Unbegränzt, adj., határtalan, határ nélkül való.
 Unbegründet, adj., fundamentomtalan, gyenge, erőtlen.
 Unbegrüßt, adj., nem köszöntött.
 Unbegünstigt, adj., nem pártolt, pártolatlan.
 Unbegüttert, adj., jószágtalan.
 Unbehaart, adj., kopasz, szőretlen.
 Unbehaulich, adj., terhes, kedvetlen; adv. terhesen, kedvetlenül.
 Unbeherzt, adj., bátortalan, bátorságtalan.
 Unbeholfen, adj., esetlen, ügyetlen.
 Unbeholfenheit, die, esetlenség.
 Unbeilüßlich, adj., esetlen, ügyetlen, gyáva, ügyefogyott; nicht gesällig, szivességtelen.

Unbehülflichkeit, die, esetlenség, ügyetlenség; szivességtelenség.

Unbebutsam, adj., vigyázatlan; adv. vigyázatlanul.

Unbebutsamkeit, die, vigyázatlanság.

Unbejahrt, adj., nem idős.

Unbekannt, adj., esmeretlen, unbekannt-terweise empfehle ich mich jemanden, esmeretlen létemre magamat ajánlom valakinek.

Unbekanntschaft, die, esmeretlenség, járatlanság valamiben.

Unbekehrt, adj., meg nem jobboldt.

Unbelegt, adj., megkönnyezetlen, megsiratatlan.

Unbeleidet, adj., ruházatlan.

Unbekräftigt, adj., meg nem erősített.

Unberänkt, adj., megkoszorúzatlan.

Unbekümmert, adj., nem búslakodó, búslatlan, valamivel nem gondoló; valamin nem aggódó; sey unbekümmert, ne búsulj, ne gondold vele; adv. nem búsulva, nem aggódva.

Unbeladen, adj., meg nem terhelt.

Unbelagert, adj., meg nem szállott, p. o. város.

Unbelauscht, adj., z. B. mit jemanden reden, úgy beszélni valakivel, hogy senki se hallgatódzék.

Unbelebt, adj., eig., lelketlen; nicht lebhaft, nem eleven, lassú, rest: eine unbelebte Straße, emberektől üres út, útsza; Gegend, sivatag, pusztá tájjék.

Unbelehrt, adj., meg nem taníttatott.

Unbelesen, adj., olvasatlan, járatlan.

Unbelesenheit, die, járatlanság.

Unbeleuchtet, adj., meg nem világosított.

Unbelobt, adj., jutalmatlan, meg nem jutalmaztatott.

Unbemerkt, adj., észre nem vett, p. o. hiba; adv. alattomban, észre nem véve.

Unbemerkbar, unbemerktbarlich, adj., észrevehetetlen.

Unbemerkst, adj., észre nem vett, p. o. hiba; adv. alattomban, észre nem véve.

Unbemittelt, adj., vagyontalan, nem vagyonos, tehetetlen.

Unbemüht, adj., um etwas, valaminek utána nem járó v. nem látó.

Unbenannt, adj., nevezetlen, nevetlen.

Unbeneidet, adj., nem irigylett.

Unbenommen, adj., ft. frei, el nem vétetett, szabadságunkban hagyatott.

Unbenutzt, adj., hasznávetetlen.

Unbesflanzt, adj., béültetetlen.

Unbequem, adj., alkalmatlan; adv. alkalmatlanul.

Unbequemlichkeit, die, alkalmatlanság.

Unberitten, adj., paripátlan, lovatlan.

Unberücksichtigt, adj., etwas lassen, tekintetbe nem venni valamit.

Unberühmt, adj., nem híres, el nem híresedett.

Unberührt, adj., meg nem illetett.

Unberufen, adj., hivatlan, nem hivatalos.

Unbesät, adj., bévetetlen, bé nem vetett.

Unbesänftigt, adj., meg nem kértelt, lo nem csendesített.

Unbeschadet, adj., kár nélkül.

Unbeschädigt, adj., megsértetlen, ép, épségben lévő.

Unbescheiden, adj., orczátlan, szemérmetlen; adv. orczátlatlanul.

Unbescheidenheit, die, orczátlanság, szemérmetlenség.

Unbeschenkt, adj., jemanden von sich lassen, valakit ajándék nélkül eresztetni el magától.

Unbeschmiert, adj., kenetlen, bé nem kent.

Unbeschnitten, adj., heréletlen; környül metszetlen.

Unbescholten, adj., feddhetetlen, hibátlan.

Unbescholtenheit, die, feddhetetlenség, hibátlanság.

Unbeschoren, adj., nyiretlen; adv. nyiretlenül; nyirbátlan.

Unbeschränkt, adj., határtalan.

Unbeschreiblich, adj., leírhatatlan, kimondhatatlan nagy p. o. öröm; adv. kimondhatatlanul.

Unbeschrieben, adj., Papier, be nem írt, tiszta papiros.

Unbeschützt, adj., védetlen.

Unbeschult, adj., sarútlan.

Unbeschuldigt, adj., vádolatlan.

Unbeschwert, adj., meg nem terhelt; adv. könnyen, p. o. tenni.

Unbesehen, adj., látatlan.

Unbesetzt, adj., el nem foglalt.

Unbesiegt, adj., meggyőzhetetlen.

Unbesiegt, adj., meggyőzetlen.

Unbesohlt, adj., talpatlan.

Unbesoldet, adj., zsoldatlan.

Unbesonnen, adj., gondolatlan, vakmerő; adv. meggondolatlanul.

Unbesonnenheit, die, meggondolatlanság.

Unbesorgt, adj., elhagyatott; gond nélkülvaló.

Unbeständig, adj., állhatatlan; adv., állhatatlanul.
 Unbeständigkeit, die, állhatatlanság.
 Unbestand, der, változandóság.
 Unbestechlich, adj., megvesztegethetlen.
 Unbestechlichkeit, die, megvesztegethetlenség, meg nem vesztegethetés.
 Unbestellt, adj., *z. B.* Feld, műveletlen, p. o. mező; ein Brief, által nem adatott p. o. levél.
 Unbestimmt, adj., határozatlan, bizonytalan, p. o. felelet; adv., meghatározatlanul, bizonytalanul.
 Unbestochen, adj., meg nem vesztegetett.
 Unbestraft, adj., büntetlen.
 Unbesucht, adj., népetlen p. o. út.
 Unbetastet, adj., nem illett.
 Unbetäubt, adj., nem harmatos.
 Unbetäubt, adj., nem részesült.
 Unbetitelt, adj., csímetlen.
 Unbeträchtlich, adj., csekély, nem sok, nem nagy; nicht unbeträchtlich, nem csekély, nem kevés.
 Unbetriebsam, adj., rest, lassú.
 Unbetriebsamkeit, die, restség, lassúság.
 Unbewachsen, adj., bé nem nőtt, kopár.
 Unbewacht, adj., őrizetlen.
 Unbewährt, adj., meg nem bizonyított, nem próbált, a' ki próbát ki nem állott.
 Unbewaffnet, adj., fegyvertelen.
 Unbewandert, adj., járatlan valamiben.
 Unbeweglich, adj., mozdulhatatlan, mozgathatatlan; unbewegliche Güter, fekvő jószágok, ingatlan jószágok; adv., mozdulhatatlanul, állandóul, állhatatosan.
 Unbeweglichkeit, die, állandóság, mozdulhatatlanság.
 Unbewegt, adj., mozduatlan.
 Unbeweibt, adj., feleségtelen, nőtelen.
 Unbeweint, adj., megsiratatlan.
 Unbewiesen, adj., be nem bizonyított.
 Unbewölkt, adj., tiszta, kiderült.
 Unbewohnbar, adj., lakhatatlan.
 Unbewohnt, adj., lakatlan, elhagyott, pusztá.
 Unbewußt, adj., von Sachen, esmeretlen; das ist mir unbewußt, a' felől semmit se tudok; er war sich seiner unbewußt, magán kívül volt.
 Unbezahlt, adj., meg nem fizetődött, ki- v. megfizetetlen.
 Unbezeichnet, adj., meg nem jelelt.
 Unbezeugt, adj., be nem bizonyított.
 Unbezogen, adj., von Saiten-Instrumenten, húratlan, fel nem húrozott.

Unbezweifelt, adj., kétségen kívül való.
 Unbezwingbar, Unbezwingbarlich, adj., meghódíthatatlan; ein Ort, megvehetetlen p. o. hely.
 Unbezwingbarkeit, die, meghódíthatatlanság.
 Unbiegsam, adj., meghajthatatlan.
 Unbild, das, rút forma v. ábrázat; pl. die Unbilde, etwas Entsetzliches, képtelenség, bosszúság.
 Unbildlich, adj., *z. B.* ein unbildlicher Ausdruck, nem ábrázolatos kifejezés.
 Unbildsam, adj., kiformálhatatlan.
 Unbillig, adj., igazságtalan, helytelen; adv., igazságtalanul, helytelenül.
 Unbilligkeit, die, helytelenség, illetlenség.
 Unbrauchbar, adj., haszontalan, hasznavehetetlen.
 Unbrauchbarkeit, die, hasznavehetetlenség.
 Unbrüderlich, adj., und adv., nem testvéri, testvérhez illetlen.
 Unchrist, der, nem keresztyén; istentelen ember, nem kegyes.
 Unchristlich, adj., und adv., keresztyénségtelen, keresztyénhez illetlen, kegyetlenül.
 Und, conj. és, 's; und auch, is; und zwar, még pedig; und zwar nicht, nem pedig, még pedig nem; zwei und zwei macht vier, kettő még kettő négy; fragend, *z. B.* und was macht mein Bruder? hát mit csinál a' bátyám? öfters wird und im ungrischen ganz weggelassen, *z. B.* Tag und Nacht, éjjel nappal; und da er hörte, hallván pedig.
 Undank, der, háladatlanság.
 Undankbar, adj., háladatlan; adv. háladatlanul.
 Undankbarkeit, siehe Undank.
 Undenkbar, adj., gondolhatatlan.
 Undenklich, adj., régi, ember emlékezetét felyülhaladó.
 Undeutlich, adj., homályos, nem világos, nem értelmes v. érthető, adv. homályosan, nem tisztán.
 Undeutlichkeit, die, homályosság.
 Undeutsch, adj., in Beziehung auf die Sprache, nem német, a' német nyelv természetével ellenkező; auf Sitten u. szokatlan a' németek között; adv. nem németül.
 Undienlich, adj., haszontalan, hasznavehetetlen.
 Undienlichkeit, die, hasznavehetetlenség.

Unding, *das*, semmiség, semmi, semmisem.
Unduldsam, *adj.*, türelmetlen.
Unduldsamkeit, *die*, türelmetlenség.
Undurchdringlich, *adj.*, átlathatatlan, átljárhatatlan; *ein undurchdringliches Geheimniß*, kitanulhatatlan titok.
Undurchsichtig, *adj.*, átlálathatatlan, által nem látható v. látszó, setét p. o. test.
Undurchsichtigkeit, *die*, által nem látszóság.
Uneben, *adj.*, *z. B. Weg*, darabos, egyenetlen, hoporjás, p. o. út; *ist schlecht*, rossz, hitvány, alávaló; *oder zu verachten*, utálatos; *das ist kein unebener Mensch*, nem megvetendő ember az.
Unebenheit, *die*, *z. B. der Wege*, darabosság, egyenetlenség.
Unebene, *die*, hoporjás hely.
Unedel, *adj.*, *der Geburt nach*, nem nemes, nemtelen; *der Gesinnung nach*, nemtelen, alacsony, alávaló; *adv.*, nemtelenül, alacsony módon, p. o. tréfálni.
Unehelich, *adj.*, *z. B. Kind*, házasságon kívül lett p. o. gyermek, fattyú gyermek.
Unehrbar, *adj.*, tisztességtelen; *adv.*, tisztességtelenül.
Unehre, *die*, szégyen, gyalázat, becsstelenség.
Unehrerbietig, *adj.*, becstelen, illetlen; *adv.* illetlenül (*viselni magát*).
Unehrlich, *adj.*, becstelen; csalárd; *adv.* csalárdul (*cselekedni*).
Unehrlichkeit, *die*, becsstelenség; csalárdság.
Uneigennützig, *adj.*, haszon nem vadászó; *adv.* haszon keresés nélkül.
Uneigennützigkeit, *die*, haszon nemvadászás.
Uneigentlich, *adj.*, nem tulajdonképpen való; *adv.*, nem tulajdonképpen.
Uneingedenk, *adv.*, meg nem emlékező.
Uneingebüßt, *adj.*, bűfedezetlen.
Uneingeladen, *adj.*, hivatlan; *adv. z. B. uneingeladen kommen*, hivatlanul megjelenni.
Uneingeschränkt, *adj.*, határtalan.
Uneingezogen, *adj.*, magát meg nem vonó.
Uneinig, *adj.*, meg nem egyező; *seyn*, egyenetlenkedni; *mit sich selbst*, magával ellenkezni; *unter einander*,

egymással ellenkezni; *adv.*, *z. B. uneinig leben*, ellenkezésben lenni.
Uneinigkeit, *die*, egyenetlenség, ellenkezés, háborúság.
Uneins, *adj.*, meg nem egyező, egyenetlen; *seyn*, meg nem egyezni; *werden*, meghasonlani, öszveháborodni.
Unempfindlich, *adj.*, el nem fogadható, alkalmatlan, t. i. valaminek elfogadására; *unempfindlich für die Freude seyn*, nem érezni az örömet.
Unempfindlichkeit, *die*, eltompultság, tompaság.
Unempfindbar, *adj.*, érezhetetlen.
Unempfindlich, *adj.*, *vom Körper*, nem érző, érzéketlen; *vom Geiste*, érzéketlen, ostoba, tompa érzésu; *seyn*, érzéketlen lenni valami eránt, meg nem indulni valamin.
Unempfindlichkeit, *die*, érzéketlenség.
Unempfindsam, *adj.*, érezetlen, nem érző.
Unendlich, *adj.*, végetlen, véghetetlen, rendkívül sok, *adv.*, végtelenül, véghetetlenül, p. o. örvendezni; *unendlich groß*, d. i. unermészlich, megmérhetetlen.
Unendlichkeit, *die*, végtelenség, végzetlenség.
Unentbehrlich, *adj.*, szükséges; *das ist mir unentbehrlich*, e nélkül el nem lehetek.
Unentbehrlichkeit, *die*, szükséges volt.
Unentdeckt, *adj.*, fel nem talált.
Unentgeltlich, (*unentgeltlich*) *adj.*, ingyenváló; *adv.* ingyen.
Unenthaltfam, *adj.*, magát meg nem tartózkodó, maga mérséktelen; *adv.* mérséktelenül.
Unenthaltfamkeit, *die*, magát meg nem tartózkodás, mérséktelenség.
Unenthüllt, *adj.*, felfedezetlen.
Unentkräftet, *adj.*, el nem erőltetett, ép.
Unentschädigt, *adj.*, kárpótolatlan.
Unentschieden, *adj.*, bizonytalan, kétséges.
Unentschlossen, *adj.*, maga meghatározatlan, kétségesskedő; *adv.*, kétségesskedve.
Unentschlossenheit, *die*, meghatározatlanság, állhatatlanság.
Unentstellt, *adj.*, el nem rutított.
Unentweiht, *adj.*, meg nem fertéztetett.
Unentwickelt, *adj.*, ki nem fejlődött v. fejlődött.

Unentziffert, adj., meg nem fejtett, fejtetlen, magyarázatlan.
 Unerbaulich, adj., nem épületes, fogatlan.
 Unerbittlich, adj., engesztelhetetlen, megkérlelhetetlen.
 Unerbrochen, adj., j. B. vom Briefe, eltöretlen, p. o. levél.
 Unerfahren, adj., tapasztalatlan, járatlan; adv, tapasztalatlanul.
 Unerfahrenheit, die, tapasztalatlanság, járatlanság.
 Unerforderlich, adj., szükségtelen, nem szükséges.
 Unerforschlich, adj., megfejthetetlen, ki tanulhatatlan, végére mehetetlen.
 Unerforscht, adj., ki nem tanult.
 Unerfreulich, adj., kellemetlen.
 Unerfüllt, adj., bé nem telyesedett.
 Unerheblich, adj., csekély, szembe nem tűnő; adv. csekélyen.
 Unerheblichkeiten, die, csekélység.
 Unerhehlt, adj., meg nem világosított.
 Unerhört, adj., meg nem hallgattatott, p. o. kérés; feltsem, hallatlan p. o. dolog.
 Unerinnert, adj., nem emlékeztetett.
 Unerkannt, adj., meg nem esmert.
 Unerkennlich, adj., meg nem ismerhető; undankbar, háladatlan.
 Unerklärbar, adj., megfejthetetlen, ki magyarázhatatlan.
 Unerkünstelt, adj., nem mesterkélte.
 Unerläßlich, adj., szükséges, megkívántató.
 Unerlaubt, adj., tilalmas, nem szabados, nem szabad.
 Unerlöst, adj., meg- v. ki nem szabadított.
 Unermahnt, adj., meg nem intetett.
 Unermesslich, adj., megmérhetetlen, rendkívül sok, számtalan; Vermögen, szörnyű sok kincs v. pénz; adv. rendkívül, szörnyen.
 Unermesslichkeiten, die, megmérhetetlenség.
 Unermüdet, adj., fáradhatatlan; adv., fáradhatatlanul p. o. munkálódni.
 Unermüdblich, adj., elfáraszthatatlan.
 Unermüdblichkeiten, die, fáradhatatlanság.
 Unerobert, adj., meg nem vett.
 Uneröffnet, adj., felnyitatlan, fel nem nyitott.
 Unerreichbar, adj., elérhetetlen.
 Unerfättlich, adj., telhetetlen.
 Unerfättlichkeiten, die, telhetetlenség.
 Unerforschlich, adj., kimeríthetetlen.
 Unerforschten, adj., rettenthetetlen, nem féltő, meg nem ijedett.

Unerforschtheit, die, rettenthetetlenség.
 Unerfütterlich, adj., tántoríthatatlan, állhatatos; adv. tántoríthatatlanul, állhatatosan.
 Unerschwänglich, adj., j. B. Abgaben, elviselhetetlen, feletébbvaló.
 Unerseßlich, adj., kipótolhatatlan, p. o. kár; die unerseßliche Zeit, visszaszerzhetetlen idő.
 Unerseht, kipótolatlan.
 Unersprießlich, adj., haszontalan.
 Unersteigbar, Unersteigbarlich, adj., meghághatatlan, megmászhatatlan, járhatatlan.
 Unerträglich, adj., szenvedhetetlen; adv. szenvedhetetlenül.
 Unerträglichkeit, die, szenvedhetetlenség.
 Unerwachsen, adj., meg nem nőtt.
 Unerwartet, adj., váratlan; adv. váratlanul.
 Unerwedlich, adj., felébreszthetetlen p. o. álom.
 Unerwedt, adj., fel nem serkentett.
 Unerweislich, Unerweisbar, adj., bébizonyíthatatlan.
 Uerwießen, adj., meg nem bizonyított.
 Uermogen, adj., megfontolatlan.
 Uerzogen, adj., neveletlen; fel nem nőtt.
 Unfähig, adj., zu etwas, valamire alkalmatlan, nem képes; ügyetlen; ungelegig, taníthatatlan, nehéz eszű.
 Unfähigkeiten, die, nehéz sejtőség, ügyetlenség, tehetetlenség.
 Unfabrbar, adj., j. B. Straße, járhatatlan út.
 Unfall, der, szerencsétlenség.
 Unfehlbar, adj., csalhatatlan, bizonyos; adv. csalhatatlanul, bizonyosan.
 Unfehlbarkeiten, die, csalhatatlanság.
 Unfern, adv., közel, nem messze.
 Unflatb, der, mocsok, undokság; Mist, ganéj; Morast, sár, posvány.
 Unflätherei, die, undokság.
 Unflätbig, adj., undok, fertelmes, mocskos.
 Unfleiß, der, lomhaság, korhelység.
 Unfleißig, adj., lomha, korhely.
 Unförmlich, adj., formátlan, éktelen, idomtalan, disztelen.
 Unförmlichkeiten, die, disztelenség, idomtatlanság.
 Unform, die, disztelenség, képtelenség; illetlenség, rút, illetlen viselkedet.
 Unfrey, adj., nem szabados.

Unfreugebig, adj., szűk markú, nem adakozó.
 Unfreundlich, adj., barátságtalan; Wetter, szomorú v. komor idő; adv., barátságtalanul, komoran.
 Unfreundlichkeit, die, barátságtalanság, komorság.
 Unfreundschaftlich, adj., barátságtalan, szívességtelen; adv. barátságtalanul.
 Unfriede, der, békételenség, visszavonás.
 Unfriedfertig, adj., békételen.
 Unfriedlich, Unfriedsam, adj., perlekedő.
 Unfruchtbar, adj., terméketlen.
 Unfruchtbarkeit, die, terméketlenség.
 Unfüglich, adj., alkalmatlan, helytelen; adv. helytelenül.
 Unfug, der, st. Unrecht, törvénytelen-ség, igazságtalanság; st. Verdrüsslichkeit, bosszúság, baj; Muthwille, pajkosság, illetlenség; Muthwillen treiben, pajkosságot követni el.
 Ungangbar, adj., járhatatlan, p. o. út; járatlan, nem forgó; p. o. pénz; ungemöblich, szokatlan.
 Ungar, der, Magyar.
 Ungarisch, adj., siehe Ungriſch.
 Ungarn, das, Magyarország.
 Ungeachtet, adj., kellettlen, p. o. portéka.
 Ungeachtet, obnerachtet, adv. nem néz-vén, jöllehet, noha, ámbár — még is; dessen ungeachtet, mindazáltal.
 Ungeachtet, adj., szántatlan.
 Ungeadelt, adj., meg nem nemesített.
 Ungeändert, adj., meg nem változtattott.
 Ungeahndet, adj., büntetetlen.
 Ungeabnet, adj., nem is sajdított.
 Ungebändiget, adj., szilaj, vad.
 Ungebahnt, adj., járatlan, töretlen.
 Ungebaut, adj., építetlen; műveletlen, p. o. föld.
 Ungeberdig, adj., helytelen viseletű v. testviseletű; zörgölődő, haragos, durczás; adv. ungeberdig sich betragen, illetlenül viselni magát, durczáskodni.
 Ungebeßert, adj., jobbítatlan, jobbúlatlan.
 Ungebeten, adj., kéretlen; st. ungela-den, hívatlan; adv. z. B. ungebeten etwas thun, kéretlen tenni valamit; hívatlanul.
 Ungebildet, adj., formálatlan, palléro-zatlan, kiműveletlen.
 Ungebleicht, adj., fejezítetlen.

Ungebogen, adj., meg nem hajtott v. hajlott.
 Ungebohren, adj., meg nem született.
 Ungebräuchlich, adj., szokatlan.
 Ungebrannt, adj., égetetlen.
 Ungebraten, adj., sületlen.
 Ungebraucht, adj., nem használt, használatlan.
 Ungebrochen, adj., töretlen, egész, st. unverletzt, sértetlen; nicht gedämpft, z. B. Stolz, szelíditetlen p. o. ke-vélység.
 Ungebühr, die, Ungebührlichkeiten, sére-lem; das Unanständige, illetlenség, helytelenség.
 Ungebührlich, adj., illetlen, helytelen.
 Ungebunden, adj., kötözetlen, meg nem kötött; kötetlen, p. o. könyv; in ungebundener Rede, folyó beszéd-ben; unabhängig, szabados, szabad, le nem kötelezett; zügellos, zabo-látlanul.
 Ungebundenheit, die, szabadság; szem-telenség, zabolátlanság a' beszéd-ben 's cselekedetben v. tettben.
 Ungedeckt, adj., fedetlen, p. o. ház; terítetlen, p. o. asztal.
 Ungedeihlich, adj., fogatlan, sike-retlen.
 Ungeedruct, adj., nyomtatatlan p. o. könyv.
 Ungeedruct, adj., nyomatlan, nem nyo-mott.
 Ungebuld, die, nyughatatlanság.
 Ungebuldig, adj., nyughatatlan, békételen; adv. nyughatatlanul.
 Ungeehrt, adj., nem tisztelt.
 Ungeeignet, adj., nem arra való.
 Ungeendet, Ungeendigt, adj., végezet-len, el nem végzett.
 Ungeerbt, adj., nem örökség szerént vett.
 Ungeerntet, adj., aratatlan.
 Ungefähr, adj., történeti, történet szerént való, véletlen; adv. mint-egy, körülbelől.
 Ungefähr, das, történet, véletlen eset; durch ein Ungefähr, történetből, véletlenül.
 Ungefällig, adj., was nicht gefällt, nem tetsző, tetszetlen, kellettlen; nicht gefällt gegen Andere, szívességtelen, barátságtalan; adv. kellettlenül; ba-rátságtalanul p. o. viselni magát.
 Ungefälligkeits, die, barátságtalanság, parasztság.
 Ungefälscht, adj., valóságos, meg nem hamisított.
 Ungefärbt, adj., festetlen.

Ungefaßt, adj., von Juwelen, bő nem foglalt, p. o. drágakő.
 Ungefest, adj., seprellen.
 Ungefeilt, adj., reszeletlen; trop. pallérozatlan.
 Ungefesselt, adj., békózatlan, szabad, kötözetlen.
 Ungefiebert, adj., tollatlan.
 Ungeflicht, adj., meg nem foltozott.
 Ungeflochten, adj., fonatlan.
 Ungeflogelt, adj., szárnyatlan.
 Ungefordert, adj., hivatlan, nem kívánt, önként való; adv. önként.
 Ungefoppt, adj., nem zaklatott, nem herczehurczált.
 Ungeformt, adj., formátlan, idomtalan; adv. formátlanul.
 Ungefragt, adj., kérdetlen.
 Ungefűlt, adj., töltetlen, nem töltött.
 Ungefűrtet, adj., nem félt, félelmet nem okozó.
 Ungefűttert, adj., nem abrakolt vagy etetett; bélietlen p. o. ruha.
 Ungegarbt, adj., csávátlan, kikészítetlen t. i. bőr.
 Ungeessen, adj., még nem evett; oder st. nüchtern, éhgyomrú.
 Ungeglätet, adj., simítatlan.
 Ungegründet, adj., fundamentomnélkülvaló, fundamentomtalan, hiábavaló, hamis, költött.
 Ungehalten, adj., unwillig, neheztelő, haragos, haraguvó; seyn, neheztelni.
 Ungeheilt, adj., gyógyulatlan.
 Ungeheissen, adj., parancsolatlan.
 Ungeheist, adj., fűtetlen.
 Ungehemmt, adj., folyvást menő, meg nem akadályoztatott; adv. folyvást, akadály nélkül.
 Ungeheuchelt, adj., tettetenlen, igaz, színmutatlan, képmutatás nélkül való; adv., tettetés vagy képmutatás nélkül.
 Ungeheuer, adj., iszonyú, szörnyű, p. o. gonoszság, rettenetes; ungeheuer groß, irtóztató nagy.
 Ungeheuer, daß, csudaállat, rémség, szörnyeteg.
 Ungehindert, adj., akadályozatlan.
 Ungehobelt, adj., gyalulatlan; trop. pallérozatlan, durva.
 Ungehöhnt, adj., kigunyolatlan.
 Ungehört, adj., hallatlan, nem hallott.
 Ungehörnt, adj., szarvatlan.
 Ungehorsam, adj., engedetlen; seyn, nem engedelmeskedni; adv. engedetlenül: Subst. der, engedetlenség.
 Ungehämmt, adj., fésűletlen.

Ungekannt, adj., meg nem esmert.
 Ungekauft, adj., rágatlan.
 Ungeköcht, adj., főtelen.
 Ungekostet, adj., kostolatlan.
 Ungekränkt, adj., sértetlen.
 Ungekünstelt, adj., együgyű, mesterkéletlen; együgyűen.
 Ungeladen, adj., hivatlan, p. o. vendég; töltetlen, meg nem töltött, p. o. fegyver.
 Ungeläufig, adj., z. B. Sprache, nem forgó, akadozó p. o. nyelv; lassú, késedelmes.
 Ungeläutert, adj., tisztítatlan, tisztálatlan.
 Ungelegen, adj., alkalmatlan; adv. alkalmatlanul.
 Ungelegenheit, die, alkalmatlanság, baj.
 Ungelebrig, adj., taníthatatlan, nehéz eszű v. fejű.
 Ungelebrigkeit, die, nehézfejűség.
 Ungelehrsamkeit, die, tudománytalanság, butaság.
 Ungelehrt, adj., tudatlan, nem tudós; adv. tudatlanul.
 Ungelenk, Ungelenksam, adj., hajthatatlan, nem hajló, merevény.
 Ungelesen, adj., olvasatlan.
 Ungelöscht, adj., oltatlan, p. o. méz.
 Ungelöshtet, adj., össze nem forrasztott.
 Ungemach, daß, vesződség, baj, viszontagság.
 Ungemacht, adj., csinálatlan, készíttetlen.
 Ungemächlich, adj., alkalmatlan, vesződséges.
 Ungemächlichkeit, die, alkalmatlanság, vesződség.
 Ungemacht, adj., kaszálatlan.
 Ungemästet, adj., hizlalatlan.
 Ungemein, adj., szokatlan, különös; adv. különösen, rendkívül, feletébb.
 Ungemengt, adj., elegyítetlen, tiszta, adv. tisztán.
 Ungemessen, adj., méretlen.
 Ungemünzt, adj., z. B. Silber, pénznek nem vert ezüst.
 Ungenannt, adj., nem nevezett, nevezetlen.
 Ungeneckt, adj., ingerletlen.
 Ungenießbar, adj., hasznavehetetlen; von Speisen, meg nem ehető.
 Ungenöthigt, adj., nem kényszerített; st. von selbst, önként.
 Ungenügsam, adj., megelégedetlen.
 Ungenügsamkeit, die, megelégedetlenség.

Ungeordnet, adj., rendetlen, elrendeletlen, rendbe nem szedett v. állított, p. o. katonák.

Ungepflanzt, adj., ültetetlen, plántálatlan.

Ungepflastert, adj., kővel kirakatlan.

Ungepreßt, adj., meg nem préselt.

Ungeprüft, adj., vizsgálatlan.

Ungepugt, adj., tisztogatatlan, ki nem czifrázott.

Ungequält, adj., gyötretlen.

Ungerade, adj., uneben, schief, krumm, nem egyenes, egyenetlen, görbe; ungleich, von Zahlen, páratlan, p. o. szám; schief, ferde, kajsza, rézsutos.

Ungerächt, adj., bosszúlatlan, meg nem bosszúlt.

Ungeraschelt, adj., ráspolyozatlan.

Ungerathen, adj., elfajult, erkölcstelen.

Ungeräuchert, adj., füstöletlen, fel nem füstölt.

Ungeräumig, adj., nem tágos.

Ungerechnet, adj., számba nem vett, nem számlált; adv. j. B. dieß ungerechnet, d. i. abgesehen davon, nem számlálván, ezt belé nem tudván.

Ungerecht, adj., igazságtalan; adv. igazságtalanul.

Ungerechtfertigt, adj., nem ment, ki nem mentetett; statt nicht beweisen, meg nem bizonyított.

Ungerechtigkeits, die, igazságtalanság.

Ungereimt, adj., reimlos, nem illő végzetű, p. o. szók; st. abgeschmackt, illetlen, helytelen, képtelen.

Ungereimtheit, die, illetlenség, képtelenség.

Ungereinigt, adj., tisztítatlan.

Ungerieben, adj., morzsolatlan, reszeltlen.

Ungern, adv. nem örömet, kedvetlenül, kedve ellen, nehezen.

Ungeröstet, adj., piritatlan, perkeletlen.

Ungerufen, adj., hívatlan.

Ungerührt, adj., meg nem illetődött, megindulatlan.

Ungerügt, adj., büntetetlen; st. ungetadelt, nem ócsárlott.

Ungerüstet, adj., készítetlen; ohne Waffen, fegyvertelen, készületlen.

Ungefäct, adj., vetetlen, el nem vetetett, p. o. mag.

Ungefragt, adj., mondatlan.

Ungefälzen, adj., sótalan, sajtalán; trop. abgeschmackt, balgatag, képtelen.

Ungefammet, adj., öszveszedetlen.

Ungefattelt, adj., meg nem nyergelt.

Ungefättigt, adj., meg nem elégített, jól nem lakott.

Ungefäuert, adj., savanyítatlan, kovásztalan.

Ungefäumt, adj., ohne Saum, szegetlen; statt schnell, gyors, haladéknélkülvaló, serény; adv. gyorsan, hirtelen, haladéknélkül, azonnal.

Ungefächert, adj., megbecsületlen, árszabatlan.

Ungefchehen, adj., meg nem történt, lételen.

Ungefcheit, (ungefcheib), adj., értetlen, oktalan, tudatlan; adv. értetlenül, oktalanul.

Ungefcheidheit, die, oktalanság, ostobaság.

Ungefchenkt, adj., ajándékozatlan.

Ungefcheut, adj., ohne Scheu, tartózkodás nélkül, tartózkodatlan; ohne Ehrfurcht, szemérmetlen; adv. tartózkodás nélkül; szemérmetlenül, szemtelenül.

Ungefchicklichkeit, die, tudatlanság, élnemesség; Ungefchicklichkeit, ügyetlenség; esetlenség.

Ungefchickt, adj., ügyetlen, élnemtelen; unwissend, tudatlan; plump, ungeschickig, esetlen, alkalmatlan; unförmlich, formátlan, rút; adv. ügyetlenség, élnemtelenül; tudatlanul; esetlenül; rútul.

Ungefchlacht, adj., rauh, wild, durva, vad, pallérozatlan, p. o. ember; kietlen, sivatag, p. o. tájék; kemény, durva, p. o. levegő.

Ungefchlachttheit, die, durvaság.

Ungefchliffen, adj., köszörületlen; kispallérozatlan p. o. drágakő; trop. pallérozatlan, durva, bárdolatlan; adv. pallérozatlanul, durván.

Ungefchliffenheit, die, pallérozatlanság.

Ungefchlossen, adj., bezáratlan, bé nem zárt; pecsételetlen p. o. levél; fosztatlan, p. o. toll.

Ungefchmälert, adj., meg nem csonkított, épségében lévő.

Ungefchmack, adj., ungeschmackhaft, izetlen.

Ungefchmeichelt, adj., hízeltetés nélkül való; oder ohne Liebesjung, nyájaskodás nélkül való.

Ungefchmeidig, adj., hajlatlan, nem hajlékony, vele bánhatatlan, nem engedő; adv. merőn, merevényen.

Ungefchmeidigkeit, die, hajlatlanság, merevénység, durvaság.

Ungefchminft, adj., ki nem festett, kendőzetlen; trop. tiszta, igazi; adv. igazán, színlés nélkül.

Ungeschmolzen, adj., olvasztatlan.
 Ungeschmüldt, adj., czifrázatlan, együ-
 gyű, ékesítetlen.
 Ungeschnitten, adj., vágatlan, p. o. toll;
 heréletlen, erejeszegetlen.
 Ungescholten, adj., dorgálatlan, fedd-
 hetetlen.
 Ungeschoren, adj., nyiretlen; im ge-
 meinen Leben, békét hagyott, fel
 nem háborított; jemanden ungeschor-
 ren lassen, valakinek békét hagyni,
 valakit nem háborgatni, nem boss-
 szantani; laß mich ungeschoren, hagyj
 békét nekem.
 Ungeschwächt, adj., meg nem gyengi-
 tett, ép.
 Ungeschwänzt, adj., farkatlan.
 Ungesegnet, adj., ohne Segenswunsch,
 z. B. von Aeltern, meg nem áldott;
 ohne Gottes Segen, unglücklich, sze-
 rencsétlen; adv. szerencsétlenül.
 Ungeseben, adj., látatlan.
 Ungesellig, adj., társalkodás kerülő.
 Ungeselligkeit, die, társalkodás kerülés,
 magánosság.
 Ungesittet, adj., erkölcstelen, rossz
 erkölcsű.
 Ungesotten, adj., fővetlen, főtelen.
 Ungespalten, adj., hasítatlan.
 Ungesprächig, adj., szóatlan.
 Ungestärkt, adj., erősítetlen.
 Ungestalt, ungestaltet, adj., formátlan.
 Ungestattet, adj., meg nem engedett,
 tiltott.
 Ungestillt, adj., vom Durste u. eny-
 hitetlen p. o. éhség, szomjúság;
 nicht gesäugt, nem szoptatott; nicht
 beruhiget, engesztelen.
 Ungestochen, adj., ki metszetlen; ki
 nem szúrt.
 Ungestohlen, adj., nem lopott, lopatlan.
 Ungestopft, adj., dugatlan, bé nem
 dugott; töltetlen.
 Ungestört, adj., háborítatlan, nem há-
 borgatott, vagy akadályoztatott;
 jemanden ungestört lassen, valakit
 meg nem háborítani, v. nem hábor-
 gatni; adv. háborgatás v. akadály
 nélkül, békével.
 Ungestoßen, adj., törtetlen, p. o. hors.
 Ungestraft, adj., büntetetlen; adv.,
 büntetetlenül.
 Ungestüm, adj., eig., z. B. Wetter, dű-
 hősködő, zivataros, kegyetlen, p. o.
 szélvész, idő; ungestüm seyn, dű-
 hősködni; Meer, háborgó, hán-
 ykódó, p. o. tenger; trop. Mensch,
 erőszakos, erőszakoskodó, heves,

heveskedő; adv., erőszakoskodva,
 hevesen, heveskedve.
 Ungestüm, der, (das), erőszakosko-
 dás, dühösködés; trop. heveség,
 heveskedés.
 Ungesucht, adj., keresetlen.
 Ungesund, adj., egészségtelen, bete-
 ges, p. o. test; der Gesundheit nicht
 zuträglich, nem egészséges, egészség-
 telen p. o. levegő.
 Ungesundheit, die, egészségtelenség, be-
 tegesség; Unzuträglichkeit, egészség-
 telen volta, p. o. a' levegőnek.
 Ungetadelt, adj., feddetlen, meg nem
 fedett, nem ócsárlott.
 Ungetauft, adj., kereszteletlen.
 Ungeteilt, adj., osztatlan; istis gemein-
 schaftlich, köz, közönséges; trop.
 z. B. ungeteilten Beifall erhalten,
 mindenek dicséretét megnyerni; adv.
 osztatlanul; etwas ungeteilt besitzen,
 egyedül bírni valamit.
 Ungetrennt, adj., elválasztatlan.
 Ungetreu, adj., hitetlen; adv. hitet-
 lenül.
 Ungetröstet, adj., vigasztalatlan.
 Ungetrübt, adj., meg nem zavart.
 Ungeübt, adj., gyakorlatlan; adv. gya-
 korlatlanul.
 Ungewachsen, adj., fel nem nőtt.
 Ungewandt, adj., fordítatlan; ungelent,
 esetlen, ügyetlen.
 Ungewärmt, adj., melegítetlen.
 Ungewarnt, adj., meg nem intetett.
 Ungewaschen, adj., mosatlan, mosdatlan.
 Ungewässert, adj., öntözetlen; áztatat-
 lan; nem vizezett, p. o. bor.
 Ungewebt, adj., szövetlen.
 Ungewechselt, adj., cseréletlen.
 Ungeweiht, adj., fel nem szentelt, fel-
 szenteletlen.
 Ungewiß, adj., bizonytalan; eine un-
 gewisse Antwort, kétséges felelet;
 adv. bizonytalanul.
 Ungewißheit, die, bizonytalanság.
 Ungewitter, das, fergeteg, szélvész,
 zivatar.
 Ungewöhnlich, adj., szokatlan, szokás-
 ban nem lévő; werden, megavulni,
 kimenni a' szokásból; adv. szoká-
 son kívül.
 Ungewöhnlichkeit, die, szokatlanság.
 Ungewölbt, adj., boltozatlan.
 Ungewölft, adj., felhőtlen, kiderült.
 Ungewohnheit, die, szokatlanság.
 Ungewohnt, adj., szokatlan, szokás-
 ban nem lévő.
 Ungewürzt, adj., fűszeretlen, nem fű-
 szerszámos.

Ungezählt, adj., számlálatlan.

Ungezähmt, adj., szelidítetlen, zabolátlan, p. o. kívánságok; adv. zabolátlanul.

Ungezähmtheit, die, zabolátlanság.

Ungezählt, adj., fizetetlen.

Ungezeichnet, adj., jegyzetlen.

Ungezeigt, adj., mutatatlan, nem mutatott.

Ungeziefer, das, statt Insect, bogár, bogarak; Wurm, féreg, férgek; Laus, tetű; Thierchen, ártalmas állatok, p. o. egerek, patkányok; Schimpfwort, gonosz ember, lator.

Ungeziemend, adj., illetlen; adv. illetlenül.

Ungeziemert, adj., faragatlan, bárdolatlan.

Ungezogen, adj., erkölcstelen, vásott.

Ungezogenheit, die, erkölcstelenség, vasottság.

Ungezüchtigt, adj., fenyítetlen.

Ungezügelt, adj., zabolátlan.

Ungezwungen, adj., kényszerítetlen, önkéntvaló; trop. natürlich, nicht affectirt, természeti, nem erőltetett, mesterkéletlen; adv. önként, minden erőltetés nélkül.

Ungezwungenheit, die, önkéntség, szabad akarat; természetiség.

Ungläubig, adj., nem hívő; theol. hitetlen; die Ungläubigen, a' hitetlenek.

Unglaube, der, hitelenség, nem hívés.

Ungläublich, adj., hihetetlen; adv. hihetetlenül.

Unglaubwürdig, adj., hitelre nem méltó, hitelt nem érdemlő.

Ungleich, adj, nicht eben, egyenetlen, nem egyenes; verschieden, nem egyenlő, egyenetlen, különböző egymástól; nicht einerlei Wesen habend, egyenetlen, páratlan p. o. szám; adj., egyenetlenül; beim Comparat. statt weit, sokkal; z. B. ungleich besser, sokkal jobb.

Ungleichartig, adj., különböző nemű.

Ungleichförmig, adj., nem egyenlő, nem egy forma, különböző részű; adv. egyenetlenül, különbözőleg

Ungleichförmigkeit, die, különbözőség, egyenetlenség.

Ungleichheit, die, egyenetlenség, nem egyezés, hasonlatlanság.

Unglimpf, der, embertelenség, kéméletlenség.

Unglimpflich, adj., embertelen, kéméletlen; adv., embertelenül, kéméletlenül.

Unglück, das, szerencsétlenség, bal-eset, szerencsétlen eset, viszontagság; eine unglückliche Lage, nyomorúság, bal sors; das wäre ein Unglück, az Isten mentsen meg attól.

Unglücklich, adj., szerencsétlen; ich bin unglücklich, oda vagyok! sich in einer unglücklichen Lage befinden, szerencsétlen, vagy nyomorult állapotban lenni; adv. szerencsétlenül.

Unglücksbote, der, szerencsétlenség követje.

Unglücksbotschaft, die, szerencsétlen követség.

Unglücksfelig, adj., boldogtalan.

Unglücksfeligkeit, die, boldogtalanság.

Unglücksfall, der, szerencsétlen eset, szerencsétlenség.

Unglücksgefährte, der, bajtárs.

Unglücksfind, das, boldogtalan, mostoha sors fia; sok viszontagságot kiállott.

Unglücksfister, der, szerencsétlenség szerző.

Unglücksstunde, die, szerencsétlen óra.

Unglücksstag, der, szerencsétlen nap

Unglücksvogel, der, rosszat jelentő madár, trop. nagy veszedelmet okozó.

Unglückszeichen, das, szerencsétlenség jele, rossz jel.

Ungnade, die, statt Unglimpf, keménység, irgalmatlanság; Zorn, Ungunst, harag, kegyelemvesztés, neheztelő indulat; in Ungnade fallen, elveszteni valaki kegyelmét, kiesni valaki kegyelméből; bei meiner Ungnade, kegyelememnek elvesztése mellett.

Ungnädig, adj., kegyelmetlen, neheztelő, haragos; ungnädig seyn, valakire neheztelni, haragudni; adv. neheztelve, haragosan.

Ungarisch, adj., magyar; die ungarische Sprache, a' magyar nyelv; adv. magyarul p. o. beszélni.

Ungarisch, der, eine Kupfermünze, ein Günstel von einem Silbergroßden, (gem. Denari) kispénz, rézpénz nemo, és az ezüstgarasnak ötödrésze; Halb-ungarisch, das Zehntel, felpénz, az ezüstgarasnak tízedrésze.

Ungrund, der, hamisság, semmiség.

Ungründlich, adj., fundamentum nélkül való, alaptalan, gyenge, ingó, csekély.

Ungültig, adj., semmi erejű, meg nem állható, hijjános, hijában való; ein Testament ungültig machen, a' testamentomot v. végrendeletét meg-erőtleníteni, felforgatni, elroptani.

- Ungültigkeit, die, semmi erejűség, hi-jábanvalóság.
- Ungünstig, adj., neheztelő, rosszaka-ró; trop. unsern Absichten nicht ge-mäß, alkalmatlan, vagy rossz p. o. idő; Umstände, nem kedvező kör-nyűállások; adv. rossz kedvvel, ne-heztelőleg.
- Ungut, das, Ungunst, die, neheztelés, rossz akarat valaki eránt; etwas für Ungut nehmen, rossz néven venni valamit.
- Ungütig, adj., barátságtalan, durva; erzürnt, kedvetlen, haragos, ko-mor; adv. barátságtalanul; kedvet-lenül, haragosan, rossz néven p. o. venni valamit.
- Unhaltbar, adj., nem tartós, erőtelen; eine Stadt, Festung, ostromot ki nem álló város vagy vár; trop. ein un-haltbarer Grund, gyenge okoskodás.
- Unhaltbarkeit, die, erőtelenység.
- Unharmonisch, adj., egyezetlen, nem egyező.
- Unheil, das, gonosz, veszély, szeren-csétlenség, veszedelem, baj; Unheil stiften, veszedelmet okozni.
- Unheilbar, adj., gyógyíthatatlan.
- Unheilig, adj., szentségtelen; von Men-schen, béavatatlan, t. i. a' szent dolgokba; adv. szentségtelenül.
- Unheiligkeit, die, szentségtelenység.
- Unheilsam, adj., nem hasznos, nem idvességes, haszontalan.
- Unheilsamkeit, die, haszontalanság.
- Unhöflich, adj., embertelen, udvari-ságtalan, emberségtelen; adv. em-bertelenül.
- Unhöflichkeit, die, embertelenség, em-berségtelenység, udvariságtalanság, parasztság.
- Unhold, adj., idegen tőle, nem haj-landó; subst. der, bűbajos, va-rázsló.
- Unholdinn, die, bűbajos v. varázsló asszony.
- Unhörbar, adj., hallhatatlan, nem hall-ható.
- Uniform, die, formaruha, pompakön-tös; von Soldaten, katona öltözet.
- Uniformiren, formaruhába öltöztetni.
- Uninteressant, adj., tetszetlen, kedvel-letlen.
- Uninteressirt, adj., haszon nem va-dászó.
- Universal, adj., közönséges.
- Universalerbe, der, egyedűlvaló örökös.
- Universalgeschichte, die, közönséges his-tória.
- Universalmedizin, die, mindenrevaló orvosság v. szer.
- Universität, die, universzitas, főanya-oskola.
- Unke, die, béka.
- Unkenntlich, adj., nem esmérhető, es-mérhetetlen.
- Unkenntlichkeit, die, meg nem esmér-hetőség, esmérhetetlenség.
- Unkeusch, adj., buja, fajtalan, szemér-metlen, tisztátalan; adv. buján, faj-talanul, szemérmetlenül, tisztáta-lanul.
- Unkeuschheit, die, bujaság, fajtalan-ság, szemérmetlenség, tisztátalan-ság.
- Unflug, adj., oktalan; adv. oktalanul.
- Unflugheit, die, oktalanság.
- Unkörperlich, adj., testetlen; adv. test nélkül.
- Unkosten, die, pl. költség.
- Unkräftig, adj., schwach, erőtelen, so-ganatlan, sikertelen; unwirksam. gyenge, erőtlen, nem hatható; adv. erőtlenül, gyengén.
- Unkraut, das, dudva, gaz, gyom, konkoly.
- Unkriegerisch, adj., nem hadakozó, nem vitéz.
- Unkünstlerlich, adj., nem mesterséges.
- Unkunde, die, tudatlanság, járátlan-ság valamiben.
- Unkundig, adj., nem tudó, tudatlan, járátlan valamiben.
- Unlängst, adv., nem régiben, a' mi-napában.
- Unläugbar, adj., tagadhatatlan; adv., nyilván, tagadhatatlanul.
- Unlauter, adj., nem tiszta, zavaros, tisztátalan; trop. nem igazi, görbe; adv. nem tisztán, nem igaz szívből.
- Unlauterkeit, die, tisztátalanság, tö-kéletlenség; der Sitten, feslettség, rossz erkölcs.
- Unleidlich, adj., abgeneigt, etwas zu ertragen, tűrni, szenvedni nem tu-dó; unerträglich, szenvedhetetlen, tűrhetetlen, z. B. Schmerz, Kälte, kiállhatatlan fájdalom, hideg; Mensch, szenvedhetetlen ember.
- Unleidlichkeit, die, tűrni nem tudás; kiállhatatlanság.
- Unleserlich, adj., olvashatatlan, nem olvasható.
- Unleutselig, adj., emberségtelen.
- Unlieb, adj., nem kedves, kedvetlen.
- Unlieblich, adv., kellemetlen.
- Unlößlich, adj., nem dícséretes.

Unlust, die, kedvetlenség, rosszkedv; unalom; mit Unlust, kénytelen, kelletlen. Unlustig, adj., kedvetlen.

Unmanierlich, adj., parasztos, gorombás, illetlen, illendőségtelen.

Unmannbar, adj., fel nem serdült, nem emberkoros.

Unmannbarkeit, die, fel nem serdültség.

Unmännlich, adj., férjfiakorotlan; férjfiához illetlen vagy nem illő; adv. puhán, nem férfiasan.

Unmännlichkeit, die, puhaság.

Unmaßfirt, adj., állorczátlan.

Unmaßgeblich, adj., bescheiden, szemérmes, érdemeivel nem kérkedő, emberséges; mein unmaßgeblicher Rath ist der, én részemről azt tanácsolnám; daß ist meine unmaßgebliche Meinung, ez az én csekély vélekedésem; adv. szemérmesen, emberségesen; zu Einem, oder zu Mehrern, j. B. unmaßgeblich dachte ich, a' nélkül, hogy törvényt szabnék, ha szabad javasolnom.

Unmäßig, adj., mérsékletlen, mértékletlen, p. o. élet; Ralte, felettévaló hideg; adv., mérsékletlenül, mód nélkül.

Unmäßigkeit, die, mérsékletlenség, mértékletlenség.

Unmelodisch, adj., egyezetlen hangú, hangegyezetlen.

Unmensch, der, nem ember, embertelen ember, emberiséget levetkezett.

Unmenschlich, adj., embertelen, kegyetlen; adv. embertelenül, kegyetlenül.

Unmenschlichkeit, die, embertelenség, vadság, nem emberiség, kegyetlenség.

Unmerklich, adj., észrevehetetlen; adv. észrevehetetlenül.

Unmerklichkeit, die, j. B. des Wachstumes, alig észrevehető p. o. növekedés.

Unmilde, adj., kegyességtelen, nem adakozó.

Unmittelbar, adj., egyenes, közvetlen; adv. közvetlenül, egyenesen; unmittelbar darauf, tüstént azután, arra tüstént.

Unmöglich, adj., lehetetlen; adv. semmimódon nem, semmiképpen nem.

Unmöglichkeit, die, lehetetlenség.

Unmoralisch, adj., erkölcsiségtelen, rossz erkölcsű, erkölcstelen; adv. erkölcstelenül.

Unmündig, adj., felserdületlen, ifjúkoros, nem emberkoros, serdület-

len árva; er ist noch unmündig, még fel nem serdült; még ifjúkoros.

Unmündigkeit, die, ifjúkorosság.

Unmütterlich, adj., nem anyai; adv. nem anyai módon.

Unmuth, der, bosszankodás, neheztelés.

Unmuthig, adj., neheztelő, haragos.

Unmuthvoll, adj., bosszús, békétlenkedő; adv. bosszúsan.

Unnachahmenswerth Unnachahmenswürdig, adj., követésre nem méltó.

Unnachahmlich, adj., követhetetlen.

Unnachlässlich, adj., megbocsáthatatlan.

Unnachtheilig, adj., nem ártalmas.

Unnatürlich, adj., nem természeti, természettel nem egyező, természet ellen való; csudálatos; affectirt, erőltetett; adv. nem természeti módon, nem természetesen; csudálatosan; erőltetve.

Unnatürlichkeit, die, természet ellen valóság.

Unnenubar, adj., nevezhetetlen.

Unnöthig, adj., szükségtelen; adv. szükségtelenül.

Unnöthigkeit, die, szükségtelenség.

Unnütz, adj., haszontalan; untauglich, haszontalan; schlecht, semmirevaló p. o. ember; adv. haszontalanul.

Unnützlich, adj., haszontalan; st. überflüssig, feleslegvaló.

Unnützlichkeit, die, haszontalanság, haszontalan volt.

Unordentlich, adj., rendetlen, rend nélkül való p. o. beszéd, zürzaváros; keine Ordnung haltend, j. B. im Bezahlen, rendetlen lenni a' fizetésben; liederlich, rendetlen, zabolátlan, p. o. ember; adv. rendetlenül, rend nélkül; zabolátlanul p. o. élni.

Unordnung, die, rendtelenség, zürzavar; rend nem tartás, p. o. a' fizetésben; rendetlen, zabolátlan élet.

Unparteylich, Unparteyisch, adj., részre nem hajló; ein unparteyisches Urtheil, részrehajlástalan, ítélethozás; adv. részrehajlás nélkül, igazságosan.

Unparteylichkeit, die, részre nem hajlás.

Unpaß, adj., beteges.

Unpassend, adj., nem alkalmas, hozzá nem illő.

Unpäßlich, adj., beteges.

Unpäßlichkeit, die, betegség.

Unpersönlich, adj., személyetlen, nem személyes; adv. személytelenül.

Unrath, der, unnüze Sachen, szemét, gaz; Roth, ganéj; Betrug, j. B.

Unrath merfen, csalfaságot venni észre.

Unratbsam, adj., feleslegvaló.

Unrätblich, adj., verschwenderisch, vesztegető, tékozló.

Unrätblichkeit, die, vesztegetés, tékozlás.

Unrecht, adj., igazságtalan; der Absicht nicht gemäß, nem valóságos, nem helyes, nem igazi; unbillig, nem igazi; helytelen, hamis, p. o. mérték, font; adv. unmahr, nem igazságosan, nem igazán, rosszul, helytelenül; unbillig, igazságtalanul p. o. cselekedni.

Unrecht, daß, igazságtalanság; jemanden anthun, igazságtalanságot követni valaki ellen; leiden, igazságtalanságot szenvedni; dem Unrecht steuern, az igazságtalanságot meggátolni; mit Unrecht, helytelenül, igazságtalanul.

Unrechtmäßig, adj., igazságtalan; statt geschwürdig, törvénytelen; statt unverdient, nem érdemlett, p. o. dicséret; adv. 1. B. fordern, igazságtalanul kívánni valamit valakitől; erben, törvénytelenül örökös lenni.

Unredlich, adj., hamisszívű, hitetlen, csalárd, álnok; adv. hitetlenül, csalárdul, álnokul.

Unredlichkeit, die, hamisszívűség, álnokság, hitetlenség.

Unregelmäßig, adj., regulátlán, rendetlen; fehlerhaft, hibás, esetlen; adv. rendetlenül; hibásan.

Unregelmäßigkeit, die, regulátlanság, rendetlenség; hibáság, esetlenség.

Unreif, adj., éretlen p. o. gyümölcs; trop. meg nem ért, nem érett ideje; adv. éretlenül.

Unreise, die, éretlenség.

Unrein, adj., tisztátalan; nem tiszta, p. o. hang, szó, levegő; trop. szennyes, mocskos, bémocskolt; adv. tisztátalanul, szennyesen, mocskosan.

Unreinigkeit, die, tisztátalanság; statt Schmutz, szenny, mocskok.

Unreinlich, adj., tisztátalan, tisztaságot nem szerető.

Unrichtig, adj., nem helyes, helytelen; falsch, hibás p. o. számvetés; unrichtiges Maas, Gewicht, nem helyes, nem igaz mérték, font; adv. helytelenül, rosszul, p. o. ítélni; die Uhr geht unrichtig, az óra rosszul jár.

Unrichtigkeit, die, helytelenység, helytelen volta valaminek.

Unruhe, die, eines Kranken, nyughatatlanság; der Seele, nyughatatlankodás; im Staate, zenebona, zürzavar, háborgás, lázzadás; in der Uhr, billegő, órabillegő, nyugtalan.

Unruhig, adj., nyughatatlan, zürzaváros, háborgós p. o. idő; Meer, zajlo tenger; adv. nyughatatlanul, háborogva.

Unrühmlich, adj., ohne Ruhm, nem híres; ohne Lob, nem dicséretes; nicht anständig, tisztességtelen, illetlen; adv. hír név nélkül; nem dicséretesen.

Unrühmlichkeit, die, hírnévtelenség; illetlenség.

Unsäglich, adj., kimondhatatlan.

Unsanft, adj., nem lágy, nem engedő, gyengéd; rauh, hart, durva, keményke; adv. nem gyengéden, durván.

Unsauber, adj., tisztátalan, mocskos.

Unsauberkeit, die, tisztátalanság.

Unschadhaft, adj., sértetlen, sérelmetlen.

Unschädlich, adj., nem ártalmas, ártalmatlan; adv. ártalom nélkül, ártalmatlanul.

Unschädlichkeit, die, ártalmatlanság, nem ártalmas volta valaminek.

Unschätzbar, adj., megbecsülhetetlen; vorzüglich, igen jeles, rendkívül való, igen becses; adv. megbecsülhetetlenül.

Unschätzbarkeit, die, megbecsülhetetlenség; nagy jelesség.

Unscheinbar, adj., szembe nem tűnő, színtelen, halovány.

Unschicklich, adj., illetlen, éktelen; adv. illetlenül.

Unschicklichkeit, die, illetlenség, éktelenség.

Unschiffbar, adj., hajózhatatlan, nem hajókázható.

Unschlitt, daß, fadgyú.

Unschlittkerze, die, Unschlittlicht, daß, fadgyúgyertya.

Unschlüssig, adj., habozó, tétovázó; adv. habozva, tétovázva.

Unschlüssigkeit, die, habozás, tétovázás.

Unschmackhaft, adj., íztelen, íztelen, p. o. ételek; adv. íztelenül.

Unschmackhaftigkeit, die, íztelenség.

Unschuld, die, ártatlanság; szemérmesség, szüzesség; Einsalt, együ-

gyűség; Rechtschaffenheit, igaz lel-
kűség.

Unſchuldig, adj., ártatlan; tisztaéletű,
szűz; jó, jámbor, igazlelkű; adv.
ártatlanul; szűzen; jólelkűleg.

Unſchwer, adj., nem nehéz, könnyű;
adv. könnyen.

Unſelig, adj., boldogtalan, szerencsét-
len, p. o. háború; gottloſ, istente-
len, p. o. gondolat; adv. boldog-
talanul, szerencsétlenül.

Unſer, Gen. von unſ, ſ. B. wie viel
ſind unſer? hányan vagyunk? es
ſind unſer zehn, tízen vagyunk; pron.
posess. unſer, unſere, unſer,
a' mienk, a' mi-nk, a' —nk; unſer
Water, a' mi atyánk, mi atyánk;
unſer Landgut, a' mi jószágunk, mi
jószágunk; unſere Leute, a' mi em-
bereink; unſer einer, a) egy közü-
lünk, egyikünk, b) egy ilyen em-
ber, mint mi; c) ich, wir, én, mi.

Unſerige, Unſrige, der, die, daſ, pron.
a' miénk.

Unſerthalben, Unſertwegen, mi érettünk,
mi miattunk.

Unſicher, adj., bátorságtalan; nem bá-
torságos; bizonytalan, nem bizo-
nyos.

Unſicherheit, die, bátorságtalanság;
bizonytalanság; deſ Wegeſ, Meerdeſ,
nem bátorságos volta az útnak,
a' tengernek; ſt. Gefahr, veszély,
veszedelem.

Unſichtbar, adj., láthatatlan, nem lát-
ható; adv. láthatatlanul.

Unſichtbarkeit, die, láthatatlanság.

Unſinn, der, ostobaság, esztelenség,
őrültség; in Worten, érthetetlen-
ség, semmi értelem; Poſſen, osto-
baság, bolondság, hijában valóság.

Unſinnig, adj., esztelen, eszement,
őrült; ostoba, oktalan; adv. esz-
telenül, ostobául.

Unſittſam, adj., szemérmetlen, sze-
rénytelen; adv. szemérmetlenül.

Unſittſamkeit, die, szemérmetlenség,
szerénnytelenység.

Unſorgſam, adj., gondatlan; adv. gon-
datlanul.

Unſorgſamkeit, die, gondatlanság.

Unſtandemäßig, adj., nem sorsához v.
nem rangjához illő; adv. nem rang-
jához illőleg.

Unſtandbaſt, adj., állhatatlan; adv. áll-
hatatlanul.

Unſtandbaſtigkeit, die, állhatatlanság.

Unſtatthaſt, adj., meg nem állható;
trop. erőtlen, gyenge, fogatlan,

sikeretlen, erő nélkül való p. o.
bizonyosság; adv. fogatlanul, si-
keretlenül.

Unſterblich, adj., halhatatlan; ſt. ewig,
örökké való v. tartó; adv. halha-
tatlanul; örökre, örök időre.

Unſterblichkeit, die, halhatatlanság.

Unſtern, der, ſt. Unglück, szerencsét-
lenség, vesz, veszély.

Unſtrafbar, adj., büntelen, büntetést
nem érdemlő.

Unſtrafbarkeit, die, büntelenség.

Unſträſſlich, adj., ártatlan p. o. élet;
adv. ártatlanul.

Unſträſſlichkeit, die, ártatlanság.

Unſtreitbar, adj., nem hadra termett.

Unſtreitig, adj., kétségtelen, kétség
kívül való; adv. kétség kívül, két-
ség nélkül.

Unſtudirt, adj., nem tanult v. tudó-
mányos, deáktalan; készületlen;
adv. készületlenül.

Untadelbaſt, adj., feddhetetlen; adv.,
feddhetetlenül.

Untadelbaſtigkeit, die, feddhetetlenség.

Untauglich, adj., nem alkalmas, al-
kalmatlan, hasznavehetetlen; adv.
hasznavehetetlenül.

Untauglichkeit, die, hasznavehetlen-
ség, alkalmatlan volta valaminek.

Unten, adv. alatt, oda alatt, ott-
ide alatt; weiter unten, alább, von
unten, alólról; ganz unten, legalól;
unten bin, alá, alól; unten am Ber-
ge, a' hegy alján, alól a' hegyen;
unten abhauen, alól elvágni; unten
abſchneiden, alól v. alatt elmetezni;
unten her, unten hin, alólról, alá-
felé; unten liegen, alá v. alatta fe-
küdni.

Unter, praepos. m. Dat. a) alatt;
ſ. B. unter dem Tiſche, az asztal
alatt; unter dem Baum, a' fa alatt;
unter der Bedingung, olyan feltétel
v. kötés alatt; b) között; einer un-
ter ihnen, egy közöttök; m. Acc.
alá; ſ. B. ſich unter einen Baum ſe-
ßen, egy fa alá ülni. Noch merke
man: 1) mit unter, d. i. a) zu-
gleich mit, egyszer'ámind, vele együtt;
b) dann und wann, néha néha, köz-
be közbe; c) hier und da, imitt
amott, helyel helyel; 2) unter ſich,
d. i. unter einander, magok között;
3) unter einander, egymás között;
ſich untereinander lieben, egymást
szeretni; 4) unter jem. Augen, vala-
ki szemei előtt.

Unterabtheilung, die, részfelosztás.

Unterachern, belészántani a' földbe, p. o. a' trágyát.
 Unterarm, der, hónaly. (aly).
 Unterbalken, der, alsó gerenda.
 Unterbank, die, alsó pad.
 Unterbau, der, aláépítés.
 Unterbauch, der, alsó has.
 Unterbauen, aláépíteni.
 Unterbefehlshaber, der, alvezér.
 Unterbehörde, die, altanács.
 Unterbein, das, lábszár.
 Unterbett, das, derékalj.
 Unterbinden, alakötni, lekötni.
 Unterbleiben, elmaradni, abbanmaradni.
 Unterbleiben, das, elmaradás, abbanmaradás.
 Unterbrechen, félbeszakasztani, p. o. az álmát, a' beszédet; in der Arbeit megakadályoztatni valakit a' dolgában; die Ordnung, a' rendet megzavarni; megbontani; ein Spiel, félbehagyni a' játékot.
 Unterbrechung, die, félbeszakasztás.
 Unterbringen, j. B. Gäste, befogadni szállásra v. szállást adni, p. o. vendégeknek a' vendégfogadóban; Pferde, a' lovakat bekötni az istállóba; st. versorgen, gondját viselni; trop. j. B. sein Capital unterbringen, helyet találni valakinél a' tőkepénznek, azt kiadni; seine Kinder unterbringen, jól kiházasítani a' gyermekeit.
 Unterbringen, das, die Unterbringung, beállítás valahová; helyreszerzés; gondviselés.
 Unterbrochen, adj., félbeszakasztott, félbehagyott.
 Unterdessen, adv., az alatt, azon idő alatt, azonban, azon közben, addig; st. jedoch, mindazáltal, mégis; übrigens, egyébaránt.
 Unterdrücken, elnyomni, p. o. a' lázadást, a' hírt; den Zorn, haragját elfojtani, visszatartóztatni.
 Unterdrücker, der, elnyomó; ist Tyrann, hatalmaskodó.
 Unterdrückung, die, elnyomás, elnyomtatás.
 Untere, der, die, das, adj., az alsó, az alsóbb.
 Untereggen, alája boronálni.
 Untereinnehmer, der, adószedő, altiszt, pénzbeszedő-altiszt.
 Unterfangen, sich, bátorkodni, mérészleni.
 Unterfangen, das, bátorkodás.
 Unterfläche, die, alap.

Unterfutter, das, béllés.
 Unterfuttern, megbélelni.
 Untergang, der, j. B. der Sonne, napnyugot, naplemenet, napenyészet, elnyugvás; eines Menschen, Stadt ic. elveszés, elpusztulás, végveszedelem.
 Untergebäude, das, az épület alsó része.
 Untergebene, der, die, más alattlévő.
 Untergehen, von Himmelskörpern, lenyugodni, lemenni, elenyészni; von Sachen, elpusztulni, elveszni, elenyészni; von Schiffbrüchigen, elsüllyedni; von Schiffen, elmerülni.
 Untergeordnet, adj., alájavetett, alattlévő, alattvaló.
 Untergeschoben, adj., alattomban felcserélt, hamis, odalopott.
 Untergraben, aláásni, beásni; etwas j. B. die Freiheit, elrontani, megbuktatni; eltemetni p. o. szabadságát.
 Untergraben, das, aláásás, beásás; felforgatás, elpusztítás.
 Unterhalb, adv. — n alól; j. B. der Stadt, a' városon alól.
 Unterhalt der, tartás, táplálás; Nahrung, ic. élelem, eledel.
 Unterhalten, alatta tartani, alá tartani; st. ernähren, tartani, táplálni, t. i. eledellel; Feuer, fenntartani, el nem hagyni alunni p. o. a' tüzet; st. beschäftigen, foglalatostkodni; st. ergötzen, mulattatni, gyönyörködtetni; sich, mulatni magát valakivel, mulatságból beszélgetni.
 Unterhaltend, adj., tápláló; von Menschen, mulattató, mulatságos; von Büchern, kellemetes, mulatságos, gyönyörködtető.
 Unterhaltung, die, alátartás, táplálás, élelem; fenntartás, folytatás; mulatság, magamulatas, beszélgetés.
 Unterhandeln, j. B. wegen des Friedens, a' békességen alkudozni.
 Unterhandlung, die, alkudozás; in Unterhandlung treten, alkudozásba ereszkedni; abbrechen, félbeszakasztani az alkudozást.
 Unterhändler, der, Unterhändlerinn, die, alkudozó, közbenjáró.
 Unterhaus, das, in England, alsó ház, a' Nagy Britaniai parlamentomban.
 Unterhemd, das, alsó ing.
 Unterhofen, die, pl. lábravaló, gatyá.
 Unterirdisch, adj., földalatti, földalattvaló.
 Unterjochen, meghódoltatni, hatalma alá hajtani.
 Unterjochung, die, meghódoltatás.

Unterkamm, der, des Hahnes, toka, tokataréj.
 Unterkammerer, der, alkamarás.
 Unterkehle, die, lefüggő tar, lepenyeg.
 Unterkiefer, die, alsó állkapcsa.
 Unterkleid, das, alsó köntös v. ruha.
 Unterkommen, szállást találni; im Dienste, szolgálatot kapni; im Amte, hivatalra jutni, tisztséget találni.
 Unterkommen, das, szállástalálás; szolgálat; hivatal, hivatalra lépés, tisztség.
 Unterkönig, der, Vice-König, Viczekirály, király mássa.
 Unterlage, die, polcz, polczalj.
 Unterland, das, alföld.
 Unterlaß, 3. B. ohne Unterlaß, szünet nélkül, szüntelen.
 Unterlassen, elmúlasztani, elmúlatni, abbanhagyni.
 Unterlassen, das, Unterlassung, die, elmúlatás, elmúlasztás.
 Unterlaufen, alája futni; mit Blut, elfutni alól, mint a' vér; mit unterlaufen, össze elegyedve lenni, együtt lenni, közte közte megcsni, megtörténni.
 Unterleder, das, alsó bőr.
 Unterleffe, Unterlippe, die, alsó ajak.
 Unterlegen, alátetni; Pferde, lovakat változtatni, más lovakat fogni be; st. füttern, béllést tenni alá, megbéllélni.
 Unterlehrer, der, altanító, alsóbb rendű tanító.
 Unterleib, der, has.
 Unterliegen, alatta feküdni; dem Feinde, megadni magát, az ellenségtől nyomattatni v. meggyőzettetni.
 Unter-Lieutenant, der, alhadnagy.
 Untermauern, kövel bérakni az alját.
 Untermengen, összeelegyíteni.
 Untermengt, adj., elegyes, elegendes, elegyített, összekevert.
 Untermengung, die, összeelegyítés.
 Unterminiren, alája ásni, minákat ásni.
 Untermischen, elegyíteni, összekeverni.
 Untermischt, adj., kevert, elegyített.
 Unternähen, alája varrni.
 Unternaht, die, alája varrás, alávarrás.
 Unternehmen, valami fontos dologhoz fogni, hozzá fogni, hozzá kezdeni, magára vállalni.
 Unternehmen, das, igyekezet, szándék.

Unternehmend, adj., bátor: mérész az iparkodásban, iparkodó, sereny.
 Unternehmer, der, 3. B. eines Baues, iparkodó, valamire igyekező.
 Unternehmung, die, iparkodás, igyekezet, kezdés valamibe; szándék.
 Unternehmungsgest, der, iparkodó mérész, nagyokat próbáló elme.
 Unter-Officier, der, altiszt.
 Unterordnen, alája vetni, rendelni.
 Unterpfand, das, zálog.
 Unterpfügen, alájaszántani.
 Unterreden, sich, valakivel beszélgetni.
 Unterredung, die, beszélgetés.
 Unterricht, der, oktatás, tanítás; genießen bei jemanden, valakitől tanulni.
 Unterrichten, tanítani, oktatni; st. benachrichtigen, tudósítani valakit.
 Unterrichtet, adj., tanított, oktatott, tanult valamiben; tudósított.
 Unterrichter, der, al- v. kisbíró.
 Unterroß, der, alsó köntös.
 Untersagen, megtiltani valakinek valamit.
 Untersagt, adj., megtiltott, tiltott, tilalmas.
 Untersagung, die, megtiltás: tilalom.
 Untersatz, der, Unterlage, alája, alap, gyámol.
 Unterscheiden, megkülömböztetni, megválasztani, p. o. az igazat a' hamistól.
 Unterscheidung, die, megkülömböztetés, elválasztás.
 Unterscheidungszeichen, das, különböztető jel.
 Unterschens, der, alpohárnok.
 Unterschensel, der, lábszár.
 Unterschleiden, eig. alája dugni, tolni v. elcsereálni alattomban p. o. a' testamentomot, más hamissal, kisgyermeket más gyermekkel.
 Unterschleiden, das, Unterschlebung, die, alája tolás, alá taszítás; felcsereálás, helybe tevés, alattomos elcsereálás, odalopása a' hamisnak a' jó igazi helyébe.
 Unterschied, der, külömbiség; ohne Unterschied, minden megkülömböztetés nélkül; keinen Unterschied machen, nem tenni külömbiséget; keinen Unterschied der Person machen, személyválogatás nélkül tenni valamit.
 Unterschieden, adj., elválasztott, külön lévő; külömböző, külömbféle; sok, több, sokféle, többféle; zu unterschiedenen Malen, több v. sok ízben; adv. többféleképpen.

Unterschlächtig, adj., *z. B.* Mühe, alól-
 csapó malom.
 Unterschlagen, eltökíteni, elsikkasztani
 p. o. pénzt, levelet; *jem.* ein Bein,
 gáncsot vetni valakinek, megbuk-
 tatni valakit.
 Unterschlagung, die, elsikkasztás.
 Unterschleif, der, eltökítés az adóból
 v. harminczadból; elsikkasztás; *ft.*
 Diebsteherei, orrgazdaság.
 Unterschreiben, alá v. alája írni, p. o.
 nevét valaminek; *trop. ft.* beipfich-
 ten, ráállani valamire, megegyezni
 valamiben.
 Unterschreiben, daß, aláírás.
 Unterschreiber, der, aláíró.
 Unterschrieben, adj., aláírt, alólírt.
 Unterschrift, die, aláírás.
 Unterschüren, *z. B.* Feuer, alája szítani
 p. o. tüzet.
 Untersinken, elmeríteni, elsüllyeszteni.
 Untersinken, alá v. alája tenni.
 Untersinkt, adj., szömök, vaskos, köpezős.
 Untersiegeln, a' pecsétet aláütni, meg-
 v. lepecsételni, p. o. testamentomot,
 levelet 's a' t.
 Untersiegelung, die, meg-v. lepecsé-
 telés.
 Untersiegler, der, meg-v. bépecsételő.
 Untersinken, elsüllyedni, elmerülni,
 leülni a' fenékre.
 Untersinken, daß, elsüllyedés.
 Untersitz, der, alsó ülés.
 Unterst, zu unterst, adv. legalól.
 Unterste, der, die, daß, legalsó; von
 zweien, alattvaló, alsóbb; daß Un-
 terste, legalsóbb, legalacsonyabb.
 Unterstehen, alá dugni, közibe dugni.
 Unterstehen, sich, bátorzkodni, mérés-
 szelni.
 Unterstellen, alátetni, alája támasz-
 tani.
 Untersteyermann, der, alkormányos.
 Unterstod, der, alsó emelet; von einem
 Gemde, alsó dereka.
 Unterstopfen, alája tömni.
 Unterstreichen, alatta elhúzni.
 Unterstube, die, alsó szoba.
 Unterstützen, *z. B.* den Arm, alátá-
 masztani, alája vetni p. o. a' karját
 v. kezét; mit etw., megtámasztani,
 támaszt vetni alá; *ft.* beistehen, tá-
 mogatni, gyámolítani, segíteni.
 Unterstützen, daß, die Unterstützung, tá-
 masztás, támogatás, megtámasztás;
 ist Stütze, támasz; *trop.* Hülfe,
 segítség, gyámol; segedelem.
 Untersuchen, megvizsgálni valamit, vé-
 giro járni valaminek.

Untersuchung, die, megvizsgálás.
 Untertauchen, elmeríteni, belémártani;
 sich, lebukni a' víz alá.
 Untertauchen, daß, víz alá merítés,
 lebukás.
 Unterthan, der, alattvaló, polgár, job-
 bággy; die Unterthanen, alattvalók,
 jobbággyok; adj. alattvaló; *ft.* gebor-
 sam, engedelmeskedő; *seyn*, enge-
 delmeskedni.
 Unterthänig, adj., alattvaló t. i. más
 hatalma alatt; *ft.* gehorsam, enge-
 delmes, engedelmeskedő; als Titel,
z. B. Ihr unterthäniger Diener, alá-
 zatos szolgája az Urnak 's a' t. adv.
 sich unterthänig bezeigen, engedel-
 mességgel viseltetni; unterthänig bit-
 ten, danken, alázatosan kérni, meg-
 köszönni.
 Unterthänigkeit, die, alattvalóság, szol-
 gaság; engedelmesség; als Titel, *z.*
B. ich bin mit aller Unterthänigkeit
 Ihr ic., egész alázatossággal vagyok
 's a' t.
 Untertheil, der, alsó rész, legalsó
 rész.
 Untertreten, *z. B.* unter einen Baum ic.
 treten, alája menni, alá állani p. o.
 a' fa alá, a' fedél alá.
 Unterverdeck, daß, alsó fedelezet v. fe-
 dele a' hajónak.
 Untermachen, *z. B.* mit Fleisch, bé-
 nőtt, p. o. hússal.
 Unterwärts, adv. aláfelé, lefelé.
 Unterwegs, adv. az útban, út közben;
 zwei Tage unterwegs *seyn*, két napig
 lenni az úton.
 Unterweisen, oktatni, tanítani.
 Unterweisung, die, oktatás, tanítás.
 Unterwelt, die, alsó világ.
 Unterwerfen, maga v. más hatalma alá
 vetni; sich *jem.* másnak hódolni; sich
 den Gesetzen, magát a' törvényeknek
 alája vetni.
 Unterworfen, adj., alattvaló, alája vette-
 tett, meghódoltatott, valakitől füg-
 gő.
 Unterwerfer, der, meghódoltató.
 Unterwerfung, die, meghódolás, hatal-
 ma alá vetés.
 Unterwühlen, alája vájni v. túrni, ki-
 vájni, kitúrni as alját.
 Unterwürfig, adj., alája vettett, alatta
 lévő; machen, alája vetni, meghó-
 doltatni.
 Unterwürfigkeit, die, alatta létel, alat-
 tavalóság, engedelmeskedés.
 Unterjahn, der, alsó fog.

Unterzeichnen, aláírni, p. o. nevét.
 Unterzeichnung, die, aláírás.
 Unterziehen, alája húzni; sich Gefahren, magát veszedelemre kitenni; sich Arbeiten, dolgot vagy munkát vállalni magára.
 Unterziehung, die, belékapás, felvállalás.
 Unterziehkleid, das, alsó ruha v. kötös.
 Unterziehhosen, die, lábravaló, gatyá.
 Unterzug, der, zur Stützung, támasz.
 Unthat, die, gonoszság, gonosztett.
 Unthätig, adj., munkátlan, henye, heverő, henyélő; adv. henyélve, restül, henyén, heverve.
 Unthätigkeit, die, henyesség, heverés, munkátlanság.
 Untheilbar, adj., eloszthatatlan.
 Untheilbarkeit, die, eloszthatatlanság.
 Untheilhaft, adj., nem részes, részetlen.
 Untheilnehmend, adj., részt nem vevő, hideg.
 Unthier, das, veszett állat, csuda állat; gonosz ember.
 Unthunlich, adj., véghez vitetlen, lehetetlen; haszontalan; adv. képtelen módon.
 Unthunlichkeit, die, hasznavehetetlenség.
 Untiefe, die, gázlóhely, víznek csekély mélysége.
 Untragbar, adj., meddő, terméketlen, p. o. állat, fa, ée.
 Untreu, adj., hitetlen, hűségtelen, adv. hűségtelenül, hitetlenül.
 Untreue, die, hitetlenség, hűségtelenség.
 Untröstbar, Untröstlich, adj., vigasztalhatatlan, enyhíthetetlen.
 Untrüglich, adj., csalhatatlan; adv. csalhatatlanul.
 Untrüglichkeit, die, csalhatatlanság, bizonyosság.
 Unüchtig, adj., nem alkalmas, ügyetlen; alkalmatlan.
 Unüchtigkeit, die, ügyetlenség, hasznavehetetlenség, nem alkalmas volta valaminek.
 Untugend, die, st. Fehler, hiba, vétke.
 Untugendhaft, adj., hibás, vétkes.
 Unüberlegt, adj., meggondolatlan, meg nem gondolt.
 Unüberlegtheit, die, meggondolatlanság.
 Unübersehbar, adj., elláthatatlan, vé-

getlen, véghetetlen; megfoghatatlan.
 Unübersehbarkeit, die, elláthatatlanság, végetlen sokság v. nagyság.
 Unübersehbär, adj., általtehetetlen.
 Unübersteiglich, adj., reámehetetlen; trop. folyúlmúlhatatlan, meggyőzhetetlen.
 Unüberwindlich, adj., meggyőzhetetlen p. o. hely.
 Unüberwindlichkeit, die, meggyőzhetetlenség.
 Unüberwunden, adj., meggyőzetlen, meg nem győzött.
 Unüberzeugt, adj., meg nem győződött.
 Unumgänglich, adj., elmúlhatatlan; istb. unvermeidlich, elkerülhetetlen; adv. elmúlhatatlanul.
 Unumgänglichkeit, die, elmúlhatatlanság.
 Unumschränkt, adj., határtalan, határ nélkül való; ein unumschränkter Herr, mindenben szabados úr; adv. határtalanul.
 Unumschrieben, adj., körül nem írt.
 Unumsößlich, adj., tántoríthatatlan; adv. tántoríthatatlanul.
 Unumsößlichkeit, die, tántoríthatatlanság.
 Ununterbrochen, adj., szakadatlan, szüntelenvaló; adv. szakadatlanul, szüntelen.
 Ununterschieden, adj., aláíratlan.
 Ununtersucht, adj., vizsgálatlan.
 Unväterlich, adj., nem atyához illő; adv. nem atyai módon.
 Unveränderlich, adj., változhatatlan, nem változó; adv. változhatatlanul.
 Unveränderlichkeit, die, változhatatlanság.
 Unverändert, adj., változatlan, nem változott, állandó; adv. változás nélkül, állandóul.
 Unverantwortlich, adj., menthetetlen, kimenthetetlen.
 Unverantwortlichkeit, die, menthetetlenség.
 Unverbesserlich, adj., tökéletes; nem jobbíthatatlan; megjobbíthatatlan; adv. tökéletesen; megjobbíthatatlanul rossz.
 Unverbesserlichkeit, die, tökéletesség; jobbíthatatlanság; megjobbíthatatlan rosszasság.
 Unverbessert, adj., meg nem jobbított, jobbítatlan.

Unverbindlich, adj., el nem kötelező; le nem kötelező.
Unverbindlichkeit, die, kötelezetlenség, nem köteleztetés.
Unverblümt, adj., egyenes, nem cizfrázott, p. o. beszéd; adv. egyenesen, nyilván, egyszerűen.
Unverborgen, adj., el nem titkolt; adv. nyilván.
Unverbrannt, adj., meg nem égett v. égetett.
Unverbraucht, adj., meg nem fogyasztott.
Unverbrennlich, adj., eléghetetlen.
Unverbrüchlich, adj., megsérthetetlen; *Treue*, tökéletes hűség v. hívség; adv. szentül.
Unverbrüchlichkeit, die, tökéletesség, szentség.
Unverbürgt, adj., bizonytalan.
Unverdächtig, adj., nem gyanús.
Unverdächtigkeit, die, teljes hitel.
Unverbaulich, adj., emészthetetlen.
Unverbaulichkeit, die, emészthetetlenség.
Unverdaut, adj., meg nem emésztett.
Unverdeckt, adj., fedetlen.
Unverderblich, adj., romolhatatlan.
Unverderblichkeit, die, elromolhatatlanság.
Unverderbt, **Unverdorben**, adj., el nem romlott, ép; adv. el nem romolva, épen.
Unverdient, adj., érdemetlen, nem érdemlett; adv. érdemetlenül, méltatlanul.
Unverdroffen, adj., nem békételen, jó kedvű, serény; adv. jó kedvvel, serényen.
Unverdroffenheit, die, jó kedvűség, serénység.
Underehlich, adj., nőtelen, nem házasság; von *Frauenzimmern*, férjhez nem ment.
Unvereidet, adj., meg nem esketett.
Unvereinbarlich, adj., öszve nem egyeztethető.
Unvereinbarlichkeit, die, nem egyeztetetőség.
Unverfälschlich, adj., meghamisíthatatlan.
Unverfälscht, adj., meg nem hamisított, ép, tiszta, igaz; adv. épségében, meg nem rontva, v. hamisítva.
Unverfänglich, adj., nem tekervényes, egyenes; adv. nem tekervényesen, nyilván, nyílt szívvel.
Unversault, adj., meg nem rothadt.
Unversertigt, adj., készíthetetlen.

Unversorgt, adj., nem üldöztetett.
Unvergänglich, adj., el nem múló, nem múlandó, örökkévaló, örökös; adv. örökre, örökké.
Unvergänglichkeit, die, örökkévalóság.
Unvergeben, adj., z. B. ein Amt, még másnak nem adott, p. o. hivatal, tisztség.
Unvergeblich, adj., megbocsáthatatlan.
Unvergeffen, adj., el nem felejtett, feledékenységre nem ment.
Unvergeßlich, adj., elfelejtethetetlen.
Unvergeßlichkeit, die, elfelejtetlenség.
Unvergleichbar, **Unvergleichlich**, adj., hozzá hasonlíthatatlan, párja nélkül való; ganz vorzüglich, igen v. felettele jeles, felséges; adv. hozzá hasonlíthatatlanul; felségesen.
Unvergleichbarkeit, die, jelesség.
Unvergolten, adj., jutalmazatlan.
Unvergrößert, adj., nem nagyított.
Unvergütet, adj., ki nem pótolta.
Unverhältnißmäßig, adj., aránytalan.
Unverhindert, adj., nem akadályoztatott; adv. szabadon, akadály nélkül.
Unverhört, adj., z. B. jemanden verurtheilen, tödten lassen, valakit minden kihallgatás nélkül megítélni, megöletni.
Unverhofft, adj., reménytelen, váratlan, nem reménylett; adv. reménytelenül.
Unverborgen, adj., el nem titkolt; adv. nem titkolva.
Unverbüßt, adj., be nem takart, v. borított.
Unverkäuflich, adj., el nem adható.
Unverkennbar, adj., nyilvánvaló.
Unverkennbarkeit, die, nyilvánvalóság, nyilvánosság.
Unverlangt, adj., nem kért v. kívánt.
Unverleßlich, adj., megsérthetetlen; adv. szentül.
Unverleßlichkeit, die, megsérthetetlenség.
Unverletzt, adj., meg nem sértett, épségében lévő.
Unverletztheit, die, épség.
Unverloren, adj., el nem vesztett.
Unvermeidlich, adj., elkerülhetetlen, szükséges; adv. elkerülhetetlenül.
Unvermeidlichkeit, die, elkerülhetetlenség.
Unvermerkt, adj., észre nem vett; adv. észre nem véve, alattomban.
Unvermietet, adj., ki nem adott t. i. bérben.

Unvermindert, adj., nem kevesített.
 Unvermisch, adj., elegyítetlen, keveretlen.
 Unvermögen, das, erőtlenség, tehetetlenség; szegénység.
 Unvermögend, adj., erőtlen, tehetetlen; szegény.
 Unverhofft, adj., véletlen; adv. véletlenül.
 Unvernehmlich, adj., érthetetlen, nem hallható; z. B. Rede, Stimme, lassú beszéd v. hang, melyet jól nem lehet hallgatni; adv. érthetetlenül, homályosan.
 Unvernehmlichkeiten, die, érthetetlenség.
 Unvernünftig, adj., okatlan, p. o. állapot; albern, dumm, ostoba, esztelen; adv. okatlanul; esztelenül, ostobául.
 Unvernunft, die, oktalanság; ostobaság, esztelenség, bolondság.
 Unverpachtet, adj., árendába ki nem adott.
 Unverpfändet, adj., el nem zálogosítatott.
 Unverpflichtet, adj., nem köteles.
 Unverrichtet, adj., véghez nem vitt, végeztelen.
 Unverriegelt, adj., záratlan, bé nem zárt, t. i. toló zárral.
 Unverrückt, adj., helyéből ki nem mozdult v. mozdított; st. unbewegt, meg nem mozdult; beständig, állandó, állhatatos.
 Unversagt, adj., meg nem tagadott; meg nem ígért; hivatlan, p. o. ebédre, vacsorára.
 Unverschämt, adj., szemtelen; adv. szemtelenül.
 Unverschämtheit, die, szemtelenség.
 Unverschönt, adj., el nem ajándékozott.
 Unverschlossen, adj., bé nem zárt.
 Unverschnitten, adj., el nem vágott; heréltelen.
 Unverschont, adj., kéméltetlen.
 Unverschuldet, adj., unverdient, meg nem érdemlett; ártatlan; nem adós.
 Unverschwiegen, adj., was nicht verschwiegen wird, el nem hallgatott; hallgatni nem tudó, fecsegő.
 Unversehen, adj., előre el nem látott, véletlen.
 Unversehens, adv., véletlenül.
 Unversehrlich, adj., megsérthetetlen.
 Unversehrt, adj., megsértetlen; adv. megsértetlenül.
 Unversehrt, adj., el nem plántált; el

nem zálogosítatott; adv. el nem plántátatlan; el zálogosítatlan.
 Unversiegelt, adj., megpecsételtetlen.
 Unversöhnlich, adj., megengesztelhetetlen; megkérlelhetetlen; adv. engesztelhetetlenül.
 Unversöhnlichkeiten, die, engesztelhetetlenség.
 Unversöhnt, adj., engeszteltetlen.
 Unversorgt, adj., felneveletlen, neveletlen; z. B. unversorgte Kinder, még nevelés alatt lévő gyermekek; Tochter, férjhez nem adott leányok; seyn, nem lenni még bizonyos keresetének, élelmének, hivatalának.
 Unverstand, der, tapasztalatlanság, tudatlanság; esztelenség, ostobaság.
 Unverständig, adj., ész nélkül való, esztelen, okatlan; adv. esztelenül, ész nélkül.
 Unverständlich, adj., érthetetlen, p. o. előadás, előbeszélés; homályos; adv. érthetetlenül, homályosan.
 Unverständlichkeiten, die, érthetetlenség, homályosság.
 Unversetzt, adj., nicht entsetzt, el nem csúfított; nicht verhehlt, el nem titkolt, nem színlett; nicht erdichtet, nem tettetett, tettetés nélkül való; adv. nyilván, nem titkolva.
 Unversetzt, adj., be nem dugult, be nem dugott.
 Unversucht, adj., próbálatlan; nichts unversucht lassen, mindent megpróbálni v. elkövetni.
 Unverteidigt, adj., védtelen.
 Unvertilgbar, adj., eltörölhetetlen, lepusztíthatatlan.
 Unverträglich, adj., senkivel meg nem egyezhető, czivakodó, durva, háborúság szerző; widersprechend, összevesérhetetlen; unverträglich seyn mit jemandes Würde, ellenkezni valaki rangjával.
 Unverträglichkeiten, die, durvaság; összevesérhetetlenség.
 Unverwahrt, adj., őrizet alá nem tettett, őrizetlen, védtelen.
 Unverwandelt, adj., el nem változott.
 Unverwandt, adj., el nem fordított; jem. mit unverwandten Augen ansehen, el nem fordítani valakiről szemét, reá függesztett v. merő szemekkel nézni valakit.
 Unverwehrt, adj., meg nem tiltott, tiltatlan.
 Unverweigerlich, adj., megtagadhatatlan; adv. minden magavonogatás nélkül.

Unvermeflich, adj., hervadhatatlan.
 Unverwerflich, adj., meg nem vethető, alkalmas.
 Unverweflich, adj., rothadhatatlan, nem rothadható.
 Unverweflichfeit, die, rothadhatatlanság.
 Unverwiffigt, adj., meg nem engedett.
 Unverwirrt, unverworren, adj., össze nem zavart, zavaratlan.
 Unverwüftet, adj., el nem pusztított.
 Unverzäunt, adj., kerítetlen t. i. sövénynyel.
 Unverzagt, adj., elcsüggedetlen, nem félő: félelemtelen; adv. félelem nélkül, el nem csüggedve.
 Unverzagtbeit, die, csüggedetlenség.
 Unverzebrt, adj., megemésztetlen, meg nem emésztett.
 Unverzeiblich, adj., megbocsáthatatlan, megengedhetetlen.
 Unverzeiblichfeit, die, megbocsáthatatlanság.
 Unverziert, adj., ékesítetlen.
 Unverzintt, adj., czínezetlen.
 Unverzinfet, adj., uzsorátlan, kammatlan p. o. pénz.
 Unverzoft, adj., vámatlan; adv. vám nélkül p. o. valamelly portékát bevinni valahova.
 Unverzüfert, adj., nádmézetlen, czukorozatlan.
 Unvollendet, adj., végre nem hajtott.
 Unvollkommen, adj., nem tökéletes; tökéletlen; ists fehlerhaft, hibás; adv. tökéletlenül; hijánosan.
 Unvollkommenbeit, die, tökéletlenség; hijánosság.
 Unvollständig, adj., hijános, fogyatkozasos, csonka, tökéletlen, nem egész; adv. hijánosan.
 Unvollständigfeit, die, hijánosság.
 Unvollzählig, adj., nem teljes számú, számára nézve hijános.
 Unvollzähligfeit, die, hijános számúság.
 Unvollzogen, adj., végezetlen, végre nem hajlott.
 Unvorbereitet, adj., előre készületlen, előre el nem készített.
 Unvorgesaft, adj., z. B. Meinung, nem előre képzelt balvélekedés.
 Unvorfehllich, adj., nem önkéntes, nem készakartvavaló; adv. nem készakartva.
 Unvorfehllichfeit, die, nem készakartosság.
 Unvorfichtig, adj., vigyázatlan; adv. vigyázatlanul.
 Unvorfichtigfeit, die, vigyázatlanság.

Unvortbeilhaft, adj., haszontalan, használatlan; unbequem, alkalmatlan.
 Unwachsam, adj., vigyázatlan; adv. vigyázatlanul.
 Unwachsamfeit, die, vigyázatlanság.
 Unwahr, adj., nem igaz, hamis, hazug, költött; adv. hamisan, holtve.
 Unwahrheit, die, hamisság, költemény, hazugság.
 Unwahrſcheinlich, adj., nem hihető; adv. hihetetlenül.
 Unwahrſcheinlichfeit, die, hihetetlenség.
 Unwandelbar, adj., változhatatlan, állandó; adv. változhatatlanul, állandóul.
 Unwandelbarfeit, die, változhatatlanság.
 Unwegſam, adj., járatlan p. o. út, járhatatlan.
 Unwegſamfeit, die, járhatatlanság.
 Unweiblich, adj., asszonyhoz nem illő; adv. nem asszony módon.
 Unweiſe, adj., nem bölcs, ész nélkül való; adv. ész nélkül.
 Unweit, adv. nem messze.
 Unwerth, adv. méltatlan.
 Unweſen, daß, pajkosság, csintalanság.
 Unwichtig, adj., hijános mértékű v. nehézségű; csekély, nem fontos p. o. dolog; adv. csekélyül, imigy amúgy, fel se véve.
 Unwichtigfeit, die, mérték v. nehézség hibázás, hijánossága a' nehézségnek; csekélység.
 Unwiderleglich, adj., megczáfолhatatlan.
 Unwiderlegt, adj., meg nem czáfolt.
 Unwiderrufflich, adj., megmásolhatatlan; adv. megmásolhatatlanul.
 Unwiderſprechlich, adj., nyilvánvaló, ellenmondhatatlan.
 Unwiderſtehblich, adj., ellenállhatatlan; adv. ellenállhatatlanul.
 Unwiederbringlich, adj., visszaszerezhetetlen, kipótolhatatlan; die Zeit, helyrehozhatatlan, többé vissza nem térő t. i. idő; adv. örökre.
 Unwiederbringlichfeit, die, kipótolhatatlanság, visszaszerezhetetlenség.
 Unwiſſe, der, neheztelés, bosszúság.
 Unwiſſig, adj., neheztelő, békétlen, haragos; machen, megharagítani, megbosszantani valakit; werden, megneheztelni; ſt. ungern, nem örömeſt való; adv. haragosan, bosszúsan; nem örömeſt.
 Unwiſſommen, adj., nem kíváncsós, nem kedves.

Unwillkürlich, adj., nem készakartva való, nem szabadakaratbeli, nem önkéntvaló; adv. nem önként, akaratja ellen v. nélkül.

Unwillkürlichkeit, die, nem önkéntvalóság.

Unwirksam, adj., munkátlan, nem munkás; sikertelen, nem hathatós, érőtlen; foganatlan p. o. orvosság; adv. sikertelenül foganat nélkül.

Unwirksamkeit, die, munkátlanság, heverés; sikertelenség, foganatlanság.

Unwirthbar, adj., sivatag, kietlen.

Unwirthschaftlich, adj., gazdasághoz nem értő, azzal nem gondoló; verschwenderisch, tékozló; adv. gazdaságtalanul, vesztegetve.

Unwirthschaftlichkeit, die, vesztegetés.

Unwissend, adj., tudatlan, járatlan valamiben, tapasztalatlan; adv. nem tudva p. o. valamit cselekedni.

Unwissenheit, die, tudatlanság, tapasztalatlanság, járatlanság valamiben.

Unwisig, adj., izetlen elmésségű; adv. izetlenül.

Unwürdig, adj., méltatlan; istb unwürdient, érdemetlen, valamit meg nem érdemlő; adv. méltatlanul, érdemetlenül.

Unwürdigkeit, die, méltatlanság, érdemetlenség.

Unzählbar, **Unzählig**, adj., megszámlálhatatlan, számtalan, p. o. sokaság; Menschen, számtalan emberek; adv. számtalanul.

Unzählbarkeit, die, számtalanság.

Unzählbar, adj., megfizethetetlen.

Unze, die, két lat.

Unzeit, die, alkalmatlan idő, rosszkor; zur Unzeit, rosszkor.

Unzeitig, adj., rosszkori, nem idejében való; nicht reif, éretlen, idétlen; adv. ideje előtt, rosszkor.

Unzeitigkeit, die, ideje mulasztása valaminek; éretlenség.

Unzerbrechlich, adj., eltörhetetlen.

Unzerbrochen, adj., eltöretlen.

Unzerbrochelt, adj., eltördeletlen.

Unzerdrückt, adj., széllyel nem nyomott.

Unzerhackt, adj., széllyel nem vagdalt.

Unzerlegbar, adj., széllyel nem szedhető.

Unzerlegt, adj., széllyel nem szedett.

Unzermalmt, adj., széllyel nem zúzott.

Unzerrißen, adj., széllyel nem szaggatott.

Unzerstörbar, adj., elronthatatlan.

Unzerstörbarkeit, die, elronthatatlanság.

Unzerstückelt, adj., darabolatlan.

Unzertheilt, adj., elosztatlan, el nem osztott.

Unzertrennlich, adj., elválaszthatatlan.

Unzertrennlichkeit, die, elválaszthatatlanság.

Unzertrennt, adj., elválasztatlan.

Unzierlich, adj., disztelen; adv. disztelenül.

Unzierlichkeit, die, disztelenség.

Unzucht, die, tisztátalanság, fajtalanság, fajtalan bujaság, paráználkodás, fertelmeskedés; treiben, paráználkodni.

Unzüchtig, adj., fajtalan, buja p. o. szerelem, parázna; adv. fajtalanul, buja módon.

Unzüchtigkeit, die, fajtalanság, bujaság.

Unzufrieden, adj., meglegedetlen; mit sich selbst, magával meg nem elégedni; adv. meg nem elégedve.

Unzufriedenheit, die, meglegedetlenség, kedvetlenség.

Unzugänglich, adj., hozzá mehetetlen, hozzá nem közelíthető.

Unzugänglichkeit, die, hozzá nem közelíthetés.

Unzulänglich, adj., nem elegendő, elégtelen, nem elégséges; adv. nem eléggé.

Unzulänglichkeit, die, elégtelenség.

Unzulässig, adj., tilalmas, meg nem engedhető.

Unzulässigkeit, die, tilalmasság.

Unzuverlässig, adj., bizonytalan, kétséges; adv. bizonytalanul, nem bizonyosan.

Unzuverlässigkeit, die, bizonytalanság.

Unzweifelhaft, adj., kétség kívül való; adv. kétség kívül.

Üppig, adj., bujálkodó, buja, p. o. élt; adv. bujálkodva, buján.

Üppigkeit, die, bujaság, bujálkodás.

Urahn, **Urahnerr**, (Großgroßvater), der, ősnagyapa, valakinek a' nagy atyának az atya.

Urahn, **Urahnfrau**, die, ősnagyanya.

Uralt, adj., sehr alt, von Menschen, igen vén, agg; werden, megaggani; von Gewohnheiten ic., igen régi, agg.

Urältermutter, die, ötödik nagy anya.

Urältern, die, őssei.

Urältervater, der, ötödik nagyapa.

Uranfang, der, kajdani első kezdet.

Urbar, adj., mivel, mivelhető, p. o. szántóföld; **machen**, mivelni, munkálni, p. o. a' földet, termékennyé tenni mivelés által.
Urbeginn, der, legelső kezdet.
Urbewohner, die, legelső lakosi valamely helynek, földnek.
Urbild, das, eredeti kép.
Urenkel, der, második unoka, t. i. fiú.
Urenkelinn, die, második unoka, t. i. leány.
Urgeschichte, die, kezdetbeli história.
Urgroßältern, die, ősök, übök.
Urgroßmutter, die, ükanya, őanya.
Urgroßvater, der, ősatya.
Urheber, der, szerző, kezdő, indító; der Welt, a' világ teremője; von Unruben, háborúság szerző, láz-
 zasztó.
Urheberinn, die, kezdő, indító, t. i. asszony személy.
Uriaßbrief, der, veszedelem postalevele, veszedelmet hirdető levél.
Urin, der, vizellet, húgy; lassen, vizelleni; treibend, vizellet hajtó t. i. szer.
Urinblase, die, vizellet hójag.
Urin Salz, das, húgysó.
Urkraft, die, eredeti erő.
Urkunde, die, Zeugniß, írásbeli bizonyosság; Beweischrift, hiteles bizonyosság-írás oklevél; Urkunden, oklevelek.
Urkunden, beurkunden, bizonyosságot tenni.
Urkundlich, adj., bé-v. megbizonyító.

Urlaub, der, Erlaubniß, elmennivaló szabadság, t. i. egy időre, a' katonáknál.
Urne, die, veder, hamveder, a' régieknél.
Urquell, der, kút, forrás kezdete, első kezdet.
Ursache, die, ok; ohne Ursache, ok nélkül; aus der, od. wegen dieser Ursache, azon okból.
Urschrift, die, eredeti írás.
Ursprung, der, eredet, kezdet.
Ursprünglich, adj., eredeti; adv. eredetikeppen.
Urstoff, der, eredeti matéria, alak.
Urtheil, das, ítélet; ein ungerechtes, igazságtalan ítélet; ein billiges, igazságos ítélet; fällen, ítéletet hozni; nach meinem Urtheile, ítéletem szerint.
Urtheilen, ítélni, ítéletet hozni; von andern Personen, ítélni valakiről, megítélni valakit, ítélettel lenni; nachtheilig von jem., nem jó ítélettel lenni valakiről; unparteiisch, részrehajlás nélkül ítélni.
Urtheilskraft, die, ítéző tehetség.
Urtheilssprecher, der, ítélet kimondó.
Urtheilsspruch, der, ítélethozás, hozott ítélet.
Urmelt, die, az első világ.
Urmort, das, eredeti régi szó.
Urszeit, die, eredeti idő.
Usurpator, der, bitangoló; országlás bitangoló.

B.

Bacant, adj., üres p. o. hivatal.
Bacanz, die, üresség; tanítás szünet, t. i. az iskolában.
Bagabund, der, kóborló, tekergő.
Bampyr, der, lidércz, denevér.
Basall, der, adózó birtokos.
Bater, der, atya, apa; mein Vater, atyám v. atyám uram! lieber Vater, édes atyám v. édes uram atyám! édes atyám uram; die Väter, d. i. Vorfahren, atyáink, eleink; st. Stifter, atya, kezdője, szerzője valaminek; der Vater des Vaterlandes, a' haza atya.
Baterbruder, der, atyám ferjfi testvére.

Batergüte, die, atyai jóság.
Baterhand, die, atyai kéz.
Baterberg, das, atyai szív.
Baterland, das, haza, hon.
Baterländisch, adj., hazai, honi.
Baterlandsliebe, die, hazaszeretet.
Bäterlich, adj., atyai; atyaiképpen.
Baterliebe, die, atyai szeretet.
Baterloß, adj., atyátlan árva.
Batermord, der, atyagyilkolás.
Batermörder, der, atyagyilkos.
Batermörderinn, die, atyagyilkos (leány).
Batername, der, atyai név.
Baterbruder, der, nagybátya, valaki atyának férjfitestvére.

Baterschwester, die, nagynéne, valaki attyának leánytestvére.
Baterstadt, die, z. B. meine, születésem helye.
Baterstelle, die, atya helye; vertreten, atya helyett valakinek.
Baterstreue, die, atyai hűség.
Baterunser, das, az Uri imádság, a' mi atyánk.
Beilchen, das, tavaszi viola, ibolya, kék viola v. ibolya.
Beilchenblau, **Beilchenfarben**, **Violett**, adj., viola v. ibolyaszín, szederjes kék.
Beilchenfranz, der, violakoszorú.
Beilchensaft, der, violanedv.
Beit, Vida, keresztnév.
Beitstanz, der, vidatáncz nevű nyavalya.
Bentil, das, levegőcsap.
Bentilator, der, levegőtisztító csap.
Berabfolgen, valamit kiadni, általadni.
Berabfolgung, die, kiadás, általadás.
Berabreden, szóval végezni valami eránt.
Berabredung, die, szóval végzés, összebeszélés.
Berabsäumen, elmúlasztani, elmúlatni valamit.
Berabsäumung, die, elmúlasztás, elmúlatás.
Berabscheuen, megvetni, utálni valamit.
Berabscheuung, die, megvetés, megutálás.
Berabscheuungswertb, **Berabscheuungswürdig**, adj., megvetendő, utálatra méltó.
Berabschieden, valakit eleresztetni, elküldeni p. o. a' szolgálatból, szabadsággal elbocsátni, obsitot adni, p. o. katonának.
Berabschiedung, die, eleresztés, elküldés, t. i. a' szolgálatból.
Berachten, megvetni.
Berächter, **Berächterinn**, die, megvető, megutáló.
Berachtet, adj., megvettettet; seyn od werden, megvettetni.
Berächtlich, adj., megvetendő, utálatos, alávaló, megvető; machen, utálatni, legyalázni; adv. megvetve, megvetőleg, p. o. beszélni valakiről.
Berachtung, die, megvetés, megvettetés.
Beralten, megvénhedni; megöregedni, mint az ember; abgenugt werden,

den, elkopni, elavulni, mint a' ruha, szokás, szó.
Beraltet, adj., vén, régi; megavúlt, p. o. szók ée.
Beränderlich, adj., változó, változandó, állhatatlan; adv. változva.
Beränderlichkeit, die, változóság, változandóság, állhatatlanság.
Berändern, változtatni, megváltoztatni; die Farbe, (von Menschen), a' színében elváltozni; sich, változni, megváltozni.
Beränderung, die, változás, megváltozás.
Beranlassen, etwas, alkalmatosságot adni valamire, p. o. lázzadásra; jemanden wozu, indítani, bírni, rávenni valakit valamire.
Beranlassung, die, alkalmatosság valamire, indító eszköz, serkentő ok, indítás.
Beranlasser, der, alkalmatosságot szerző.
Beranstalten, intézni, intézetet tenni, megtenni a' készüléteket valamire; ein Gastmahl, vendégséget készíttetni v. adni.
Beranstaltung, die, intézet, elintézés, intézet tétel, készület.
Berantworten, számot adni valamiről, magára vállalni valaminek a' védelmezését, mentését; sich, magát menteni v. megmenteni, oltalmazni.
Berantwortlich, adj., védelmezhető; seyn für etwas, valamiről számot adni v. számolni; sich verantwortlich machen, magára vállalni a' számadást valamiért.
Berantwortung, die, védelmezés, mentés, mentegetés; számadás; jemanden zur Berantwortung ziehen, számadásra vonni valakit; st. Risiko, veszedelem, vesződség; auf meine, deine Berantwortung, mind én reám, az én rovásomra, a' te rovásodra.
Bearbeiten, felmunkálni, elfogyasztani munka által, feldolgozni p. o. aranyat, ezüstöt, asszonyi ékességekre.
Bearbeitung, die, elfogyasztás, feldolgozás.
Berargen, einem etwas, hibául, vétkül tulajdonítani valakinek valamit, rossz néven venni.
Berarmen, elszegényedni, szegénységre jutni.
Berarmung, die, elszegényedés.
Beräußern, etwas, eladni, más kezébe bocsátni.

Veräußerung, die, eladás, más kezére bocsátás.

Verbacken, felsütni, p. o. a' kenyérnek.

Verband, der, kötés, bekötés, kötő.

Verbannen, számkivetni, számkivetésbe küldeni.

Verbannter, ein, számkivettetett.

Verbannung, die, számkivetés; **das Verbannt seyn**, számkivettetés.

Verbauen, beépíteni, építéssel bezárni; **zum Bauen verwenden**, építésre költeni, beléépíteni valamibe a pénzt.

Verbeissen, z. B. Schmerz, elnyomni, eltitkolni a' fájdalmat; **Worte**, elnyomni, érthetetlenül mondani ki p. o. a' szót.

Verbeissen, das, eltitkolás, elnyomás.

Verbergen, elrejtteni, eltitkolni; **sich**, magát elrejtteni, elbújni.

Verbergung, die, eltitkolás, elrejtés.

Verbesserer, der, jobbitó.

Verbesserlich, adj., megjobbítható.

Verbessern, jobbitni, megjobbítani, javítani, megigazítani; jobb lábra állítani.

Verbesserung, die, jobbitás, javítás, megigazítás.

Verbeugen, **sich**, meghajtani magát, meghajolni.

Verbeugung, die, magameghajtás.

Verbiegen, elgörbitni t. i. hibásan.

Verbiegung, die, elgörbítés.

Verbieten, megtiltani valamit; **es ist mir verboten**, meg van nekem tiltva, nekem nem szabad.

Verbieten, das, megtiltás, tilalom.

Verbilden, verkehrte Bildung geben, rosszul tanítani, elfacsarni rossz nevelés által.

Verbinden, z. B. Wunden, bekötni a sebet, a' beteg tagot; **zusammenbinden**, öszvekötni; st. falsch binden, rosszul kötni, elveszteni a' kötetést; **sich mit jemanden**, valakivel egyesíteni magát v. egyesülni; **sich jemanden verbindlich machen**, lekötelezni magát; **ich bin Ihnen dafür sehr verbunden**, ez által igen lekötelezett az Úr!

Verbunden seyn, von Wunden, békötve lenni; **zu etwas**, z. B. durch einen Eid, lekötelezve lenni, p. o. esküvés által; **vereinigt seyn**, öszveköttetésben lenni; st. verbindlich seyn, lekötelezve lenni.

Verbindlich, z. B. machen, esküvéssel

kötelezni valakit valamire; **sich machen**, magát kötelezni valamire.

Verbindlichkeit, die, z. B. des Gesetzes, a' törvények kötelező ereje; **die Pflicht selbst**, köteleztetés, kötelesség; st. **Gefälligkeit**, kötelesség, emberségbeli v. nyájasságbeli kötelesség.

Verbindung, die, einer Wunde, kötés, békötés; **Verknüpfung**, öszvekötés, egyesítés, egyesülés; **in Verbindung treten**, egyességre lépni valakivel; **stehen**, öszveköttetésben, egyesülésben lenni.

Verbitten, engedelem kéréssel elhárítani az ajánlást, megkövetni és el nem fogadni a' mit ajánlanak; **das verbittte ich mir**, azt el nem fogadom!

Verbitten, das, kéréssel való elhárítás.

Verbittern, z. B. jemanden das Leben, valakinek az életét keseríteni.

Verblättern, elforgatni, t. i. a' könyvben valamit.

Verbleiben, megmaradni.

Verbleichen, elhalaványodni; meghalni.

Verblenden, megvakítani.

Verblendung, die, vakság, megvakíttatás; st. **Gaukelei**, szemfényvesztés,

Verblühen, elvirágozni.

Verblümt, adj., cifra, cifrázott, homályos a' cifraság miatt, p. o. a' beszédben; adv. cifrán, homályosan p. o. beszélni, tekervényesen p. o. felelni.

Verbluten, **sich**, sok vérének elfolyani.

Verblutung, die, vérzés, sok vér elfolyása.

Verborgen, adj. und partic. rejtett, —elrejtett, titkos, titokban lévő; adv. titokban, elrejtve.

Verborgenheit, die, titokban létel, titkos v. rejték hely.

Verbot, des, tilalom.

Verbrämen, megprémézni.

Verbrannt, adj., elégett, elégetett.

Verbrauchen, haszonra fordítani, használva elfogyasztani.

Verbrauchen, das, der Verbrauch, elfogyasztás, haszonra fordítás.

Verbrausen, elforrni, elfőni.

Verbrechen, etwas, gonoszt tenni, bűnhödni.

Verbrechen, das, gonosz cselekedet v. tett, gonoszság.

Verbrecher, der, gonosztévő.

Verbrecherrinn, die, gonosztévő asszony-személy.

Verbrecherisch, adj., gonosztévői, gonosz; adv. gonoszúl.

Verbreiten, terjeszteni, elterjeszteni; sich, elterjedni.

Verbreitet, adj., elterjedt, elhatalmazott.

Verbreitung, die, elterjedés, elhatalmazás.

Verbrennen, elégetni, p. o. a' fát, elperkelni, elperzszelni, p. o. a' haját, megégetni p. o. az ujját.

Verbrennlich, adj., eléghető.

Verbrennung, die, meg- v. elézés, összeégés; meg- v. elégetés.

Verbrüdern, sich, meg- v. összevegyesítségosodni, összebarátkozni.

Verbrüderung, die, megatyaítségosodás, összebarátkozás.

Verbürgen, sich, für etwas oder jemanden, kezes lenni v. kezességet vállalni valamiért, valakiért.

Verbüß, adj., buja, bujálkodó.

Verdacht, der, gyanú, gyanakodás; erregen, gyanúságot támasztani.

Verdächtig, adj., gyanús; adv. gyanúsan p. o. beszélni.

Verdächtiglos, adj., gyanúságtalan.

Verdämmern, eltölteni, elgátolni.

Verdammen, vom Richter, kárhoztatni, valamelly büntetésre ítélni; zum Tode, valakit halálra ítélni v. büntetni.

Verdammiß, daß, kárhozat, elkárhozás.

Verdammt, adj., átkozott.

Verdammung, die, kárhoztatás.

Verdammungsurtheil, daß, z. B. über etwas aussprechen, kárhoztatni valakit.

Verdammungswerth, Verdammungswürdig, adj., kárhozatra méltó, kárhoztatásra méltó.

Verdampfen, elgőzölgönni, elpárologni.

Verdampfen, daß, die Verdampfung, elgőzölgés, elpárolgás.

Verdanken, köszönni valamit valakinek, megköszönni.

Verdauen, emészteni, megemészteni, p. o. az ételt.

Verdaulich, adj., megemészthető.

Verdauung, die, megemésztés.

Verdeck, daß, hajófedél v. tető.

Verdecken, befedni, eltitkolni.

Verdeckt, adj., befedett, eltitkolt.

Verdenken, jemanden etwas, d. i. übel deuten, rosszra magyarázni, rossz néven venni valakinek valamit; jemanden in Verdacht haben gyanakodni valakiről.

Verderben, elrontani, összeverontani, rongálni; zu Grunde gehen, elromlani.

Verderben, daß, veszély, romlás.

Verderber, der, elrontó.

Verderblich, adj., ártalmas, veszedelmes, rongáló, dögleletes; adv. veszedelmesen.

Verderbniß, daß, veszély, veszedelem.

Verderbung, die, elrontás.

Verdeutsch, németre fordítani, németül kitenni.

Verdeutschung, die, németre fordítás.

Verdichten, megsűríteni.

Verdicken, megvastagítani.

Verdienen, z. B. Belohnung, Lob, érdemleni, megérdemleni valamit, érdemes lenni valamire; etwas erwerben, keresni p. o. pénzt, munkájával nyerni, érdemelni; sich verdient machen, érdemessé tenni magát; partic. verdient, érdemlett.

Verdienst, daß, érdem; nach Verdienst, érdeme szerint; der Verdienst, d. i. Gewer, Gewinn, kereset, nyereség.

Verdienstvoll, adj., igen érdemes, nagy érdemű.

Verdingen, bérbe kiadni.

Verdolmetschen, tolmácsolni.

Verdoppeln, kettőztetni; vermehren, vergrößern, nevelni, szaporítani, öregbitni, sokasítani.

Verdoppelung, die, kettőztetés, megkettőztetés, szaporítás.

Verdorben, adj., el- v. megromlott, megvesztegetett p. o. szív, erkölcs; Obst, Waaren, elromlott, t. i. gyümölcs, portéka.

Verdorbenheit, die, romlottság, elromlás, megromlás, megromlottság.

Verdorren, elszáradni, elaszni.

Verdorrt, adj., el- v. megszáradt.

Verdrängen, elnyomni, eltolni, kiszorítani p. o. a' helyéből.

Verdrängung, die, elnyomás, kiszorítás.

Verdrehen, z. B. Gliedmaßen, kitékeríteni, kicsavarni p. o. a' tagot; trop. Worte, szavakat elcsavarni; Augen, a' szeméit felforgatni v. keresztbe forgatni; daß Recht, az igazságot, a' törvényt v. annak értelmét elcsavarni; den Schlüssel, a' kulcsot elfordítani.

Verdreher, der, a' törvény elcsavarója.

Verdrehung, die, elcsavarás.

Verdrießen, Unlust verursachen, ked-

vetlenséget okozni; es verdrießt mich zu leben, zu arbeiten, megúntam az életet, restellek dolgozni.

Verdrießlich, adj., z. B. Geschäft, unalmas munka, kedvetlen foglalatosság; mürrisch, kedvetlen, bosszús, haragos.

Verdrießlichkeit, die, bosszúság, kedvetlenség.

Verdrossen, adj., zu etwas, unalmas, kedvetlen, megunt, rest; adv. kedvetlenül.

Verdrossenheit, die, kedvetlenség valamire, restelés.

Verdrucken, rosszul vagy hibásan nyomtatni.

Verdruß, der, kedvetlenség, baj, bosszúság.

Verdusten, kiillatozni.

Verdunkeln, el - v. meghomályosítani.

Verdunkelung, die, el - v. meghomályosítás.

Verdünnen, vékonyítani, megvékonyítani, hígítani, ritkítani.

Verdünnung, die, vékonyítás, ritkítás, higitás.

Verdunsten, verdunsten, elgőzölgögni, elpárologni.

Verdursten, elveszni, elepedni a' szomszúság miatt.

Veredeln, nemesíteni, nemesebbé tenni, megjavítani.

Veredelung, die, nemesítés, megjavítás.

Veredelichen, sich, megházasodni, t. i. a' férjfinak; férjhez menni, t. i. a' leánynak.

Verhelicht, adj., házas.

Verhelichung, die, házasság.

Verehren, tisztelni; jemanden etwas, d. i. schenken, ajándékozni, ajándéka adni.

Verehrer, der, tisztelő.

Verehrung, die, tisztelés, tisztelet; das Schenken, ajándékozás; das Geschenk, ajándék.

Verehrungswert, Verehrungswürdig, adj., tisztelendő, tiszteletre méltó.

Verelden, megesketni.

Vereldet, adj., megeskettetett, esküdt.

Vereldung, die, megesketés.

Verein, der, egyesület, egyesült társaság, szövetség.

Vereinbar, oder Vereinbarlich, adj., egyesíthető, megegyeztethető.

Vereinbaren, egyesíteni, egyeztetni.

Vereinigen, össze - v. megegyeztetni, egyesíteni, megkapcsolni; sich, meggyekezni, egyesíteni magát valakivel.

Vereinigung, die, egyesítés, összeegyesítés; ft. Bündniß, szövetség, társaság.

Vereinigungsmittel, das, egyesítőmód.

Vereinigungspunct, der, egyesítő pont, egyesület pontja.

Vereinzel, elszaggatva, egyenként eladni p. o. portékát.

Vereinzelung, die, egyenként való eladás.

Vereiteln, semmivé tenni, p. o. valami szándékát, sikeretlenné, fogatatlanná tenni; vereitelt werden, semmivé tételni.

Vereitelung, die, megsemmisítés, semmivé tétel.

Verengen, verengern, szorítani, keskenyíteni, öszveszorítani.

Vererben, an etwas jemanden, örökségül hagyni valakinek.

Verewigen, örökíteni, örökre fenntartani, örökösíteni.

Verewigte, der, ft. Verstorbene, a' boldogult.

Verewigung, die, örökítés, örökösítés, örökre fenntartás.

Verfahren, z. B. grausam mit jemanden, kegyetlenül bánni valakivel; sich, az utat elvétni; Waaren, elszállítani p. o. portékát valahová.

Verfahren, das, cselekedet, velebánás; übles, rosszulbánás vele; gerichtliches, törvényes velebánás; der Waaren, elszállítás.

Verfall, der, eines Gebäudes, romlás, elromlás; trop. der Sitten, megromlás, megvesztegetett erkölcs; eines Staates, az ország, a' köztársaság veszedelme; in Verfall gerathen, alászállani, elaljasodni, romlásra jutni; der Verfall eines Wechsels, a' váltólevél kifizetése idejének utolsó pontja, ideje v. napja.

Verfallen, zusammenfallen von Gebäuden, le - v. öszvedülni, öszveroskadni, bédülni, mint az épület; mager werden, megsoványodni, elfogyni; auf etwas gerathen, jutni, esni valamibe; auf einen Gedanken, jutni valaminek eszébe; in eine Krankheit, betegségbe esni, megbetegedni; in Trägheit, elrestülni; in Strafe, büntetésbe esni; zahlbar werden vom Wechsel, a' kifizetése idejének eljönni p. o. a' váltólevélnek; verfallen seyn, von Pfändern, idejének elmúlni, p. o. elmúlt a' zálog kiváltásának az ideje, 's a' t.

Verfallen, als partic. und adj., öszvedüledezett, p. o. épület; megsoványodott, sovány; von Wechseln,

kifizetendő, fizetés idejét elérte, p. o. váltólevél; von Pfändern, idejemúlt, veszendő.

Verfaſſen, daß, leomlás, ledülés; soványság; eines Wechſels, Pfandes, kitelt ideje, p. o. a' váltólevél kifizetésének, a' zálogkiváltásnak 's a' t.

Verfaſſtag, der, fizetés napja.

Verfaſſzeit, die, fizetés v. kiváltás ideje.

Verfaſſen, írásba foglalni, írni, feltenni írásban.

Verfaſſer, der, szerző, író.

Verfaſſerinn, die, szerző, író t. i. aszszony személy.

Verfaſſung, die, írásba foglalás, feltevés; Zustand, állapot; die Verfaſſung eines Staates ändern, a' köztársaság polgári alkotmányát megváltoztatni.

Verfaſſchen, meghamisítani, elrontani

Verfaſſcht, adj., meghamisított, elrontott.

Verfaſſchung, die, meghamisítás, elrontás.

Verfänglich, adj., ravasz, kötelőzködő p. o. kérdés; adv. kötelőzködve.

Verfänglichkeit, die, kötelőzködés, ravaszkodás.

Verfarben, blaß werden, elhalványodni.

Verfaulen, elrothadni, megrothadni;

Verfaulenz, elkorhelkedni.

Verfault, adj., rothadt.

Verfaulung, die, rothadás, megrothadás.

Verfechten, harcolni valamiért, oltalmazni, védelmezni valamit.

Verfechter, der, védő, védelmező, oltalmazó.

Verfechtung, die, oltalmazás, védelmezés.

Verfehlen, j. B. den Weg, eltévesztetni, p. o. az utat; den Zweck, elhibázni célját.

Verfehlen, daß, eltévesztés, elhibázás.

Verfeinden, ſich mit jemanden, öszveveszni, gyűlölségbe esni valakivel.

Verfeinern, finomítani, pallérozni, die Sitten, az erkölcsöket kimivelni.

Verfeinerung, die, finomítás, pallerozás, kimivelés.

Verfertigen, készíteni, elkészíteni, csinálni.

Verfertiger, der, szerző, készítő, író.

Verfertigung, die, készítés, szerzés.

Verfinſtern, moghomályosítani, elseté-
títeni.

Verfinſterung, die, elsetétedés.

Verflechten, egymásba fonni, öszvefonni; verwickeln, belékeverni.

Verfliegen, elrepülni, elfutni; kigözlögni, mint valaminek a' szaga, nedvessége; elmúlni, elrepülni, mint az idő.

Verfließen, elfolyani, mint a' víz; eltelni, elmúlni, mint az idő.

Verfloſſen, adj., elfolyt, elmúlt.

Verfluchen, megátkozni.

Verflucht, adj., átkozott.

Verfluchung, die, daß Verfluchen, megátkozás.

Verfluß, der, elfolyás.

Verfolg, der, folyamat, következés.

Verfolgen, jemanden, üldözni valakit p. o. ellenségesképpen; ein Wild, üzni, kergetni p. o. a' vadat; ſein Recht, jussaiból nem engedni, jussainak utánna járni; fortſetzen, valamit tovább folytatni, tovább is utánna látni v. járni valaminek.

Verfolger, der, üldöző, üző, kergető.

Verfolgung, die, üldözés, üzés, kergetés, folytatás.

Verfreſſen, elemészteni t. i. evés által, megenni.

Verfrieren, megfagyni.

Verfügen, rendelni, rendelést tenni valami eránt; ſich wohin, valahová menni.

Verfügung, die, rendelés; eine treffen, rendelést tenni.

Verführen, j. B. Waaren, máshová szállítani, vinni p. o. portékát; trop. ſt. verleiten, j. B. zum Böſen, elcsábítani, p. o. valakit rosszra, elhódítani.

Verführer, der, j. B. der Jugend, csábító, elcsábító, rontó, ifjúság. rongáló, erkölcsvesztegető.

Verführerisch, adj, csábító, elcsábító, megvesztegető; adv. csábítólag, p. o. beszélni, írni.

Verführung, die, csábítás; Verderbung, erkölcsvesztegetés; der Waaren, a' portékák elszállítása.

Verfüttern, j. B. Haſer, zabbal tartani, zabot etetni; durchs Füttern verbrauchen, feletetni, felabrakolni, mind megetetni.

Verfüttern, daß, felabrakolás.

Vergaſſen, ſich, elbámolni valamire, rábámolni.

Vergällen, megepésíteni; megingerleni, megharagítani.

Vergangen, partic. von vergehen, adj., elmúlt, eltelt.

Vergangenheit, die, az elmúlt idő.

Vergänglich, adj., múlandó, elmúló.

Vergänglichkeit, die, múlandóság.

Vergatterung, die, *j. B.* schlagen, (bei Soldaten), öszvedobolás, dobolás által öszvegyűjtés.

Vergeben, *j. B.* ein Amt *ic.*, kiosztani, másnak adni p. o. a' hivatalt; seine Tochter jemanden, valakinek adni a' leányát t. i. házastársul; *verzeihen*, megengedni, megbocsátni, p. o. valakinek a' hibát; *vergeben Sie*, daß —, megengedjen az Úr, v. engedelmet kérek, hogy —; in der gem. Rede, *st.* vergiften, *f.* vergiften.

Vergebens, adv. hiában.

Vergeblich, adj., hiábanvaló, haszontalan, p. o. fáradság; adv. hiában.

Veraeblichkeit, die, hiábanvalóság, haszontalanság.

Vergebung, die, oda adás, valakinek adás, osztása, p. o. a' hivatalnak; *Verzeihung*, engedelem, megengedés, bocsánat.

Vergegenwärtigen, jelenvalóvá tenni, az elmúltat képzelni.

Vergehen, wie die Zeit, elmúlni, eltelni, mint az idő; *untergehen*, elveszni; *alles Irdische vergeht*, minden földi dolog veszendő; *sich*, vétkezni, bűnhődni; *verfehlen*, *j. B.* den Weg, eltéveszteni az utat.

Vergehen, daß, hiba, hibázás, véték, bűn; elmúlás, eltelés.

Vergelten, *j. B.* eine Gefälligkeit, viszszonozni a' szívességét; *Gutes mit Bösen*, a' jóért rosszal fizetni; auch visszafizetni v. adni, megjutalmaztatni; *vergelt es Gott!* fizesso meg az Isten.

Vergelten, der, viszsonozó, megköszönő, megfizető, t. i. a' jótéért, megjutalmaztató.

Vergeltung, die, viszsonozás visszafizetés, megjutalmaztatás.

Vergeltungsrecht, daß, *j. B.* ausüben gegen jemanden, jussa szerint viszsonozni vagy visszaadni a' kölcsönt.

Vergeßen, elfelejteni valamit, elfelejtezni valamiről, nem emlékezni rá; *sich*, d. i. etwas unwürdiges thun,

valami illetlent v. helytelent tenni, hibázni.

Vergeßen, daß, elfelejtés.

Vergeßenheit, die, feledékenység.

Vergeßlich, adj., feledékeny.

Vergeßlichkeit, die, feledékenység.

Vergießen, *j. B.* Blut, ontani p. o. vért; *Tränen*, sirni sokat sirni, könnyeket hullatni; *verbleien*, mit Blei befestigen, verlöthen, ónazni, ónnal forrasztani.

Vergießen, daß, die *Vergießung*, ontás, vérkiontás; ónazás, ónnal forrasztás.

Vergiften, jemanden, méreggel megétni valakit; *Speisen*, mérget keverni közé; *sich*, mérget venni be.

Vergiftet, adj., méreggel kevert v. megkent, mérges.

Vergiftung, die, méreggel keverés, megmérgezés, méreggel megétnetés.

Vergipfmeinnicht, daß, nefelejts, (virág).

Verglasen, üveggé változni.

Vergleich, der, öszvehasznítás; *Uebereinkunft*, egyezés, egyesség, meg egyezés, öszvebeszélés valamiben; *machen*, megegyezni valamiben, egyességre lépni.

Vergleichbar, adj., öszvehasznítható.

Vergleichen, hasonlítani valamit valamivel, v. valamivel; *st.* vereinigen, öszvebékéltetni, v. egyességre lépni valakivel, megegyezni, megbékélni.

Vergleichung, die, hasonlítás, öszvehasznítás; *machen*, hasonlítást tenni, öszvehasznítani; *Vereinigung*, öszveegyezés, öszvebékélés.

Vergleichungsgrad, der, *Vergleichungsstufe*, die, der Comparativ, öszvehasznítás lépcsője.

Vergleichungsweise, adj., hasonlítva, egybevetve, hasonlításképpen.

Verglichen, adj., öszvehasznított.

Verglimmen, elaludni, elpislogni.

Vergluben, megszűnni tüzes lenni.

Vergnügen, *st.* befriedigen, megelégtetni; *ergötzen*, gyönyörködtetni; *sich*, gyönyörködni p. o. valamiben

Vergnügen, daß, gyönyörködés, gyönyörűség; mit *Vergnügen*, gyönyörűséggel, szívesen.

Vergnügt, adj., vig, jókedvű, vidám, v. örvendetes p. o. nap; megelégedő; adv. *j. B.* leben, vigan élni, megelégedve.

Vergnügung, die, gyönyörködtetés.

Vergolden, megaranyozni.

Vergoldung, *die*, megaranyozás.

Vergönnen, megengedni, hagyni valakinek valamit, nem irigyleni, nem bánni, hogy v. ha; *es ist vergönnt*, lehet, szabad, nem bánom.

Vergönnung, *die*, megengedés, nem irigylés.

Vergöttern, istenek közzé számlálni, istenitni; *trop. zu sehr bewundern*, igen csudálni.

Vergöttert, *adj.*, istenné tett.

Vergötterung, *die*, istenítés.

Vergraben, elásni, beásni a' földbe; *sich in die Bücher*, a' könyvei között lenni, mindég olvasni.

Vergrabung, *die*, elásás.

Vergreifen, *sich*, d. i. falsch greifen, eltéveszteni a' fogást, kapást, mást venni, kapni, tévedésből; *sich an jemanden*, valakit erőszakosan megsérteni, p. o. megütni, megverni; *von Büchern*, *z. B.* *es hat sich vergreifen*, ennek a' könyvnek minden nyomtatványjai elkelték; *von Waaren*, *z. B.* *eine gute Waare vergreift sich bald*, a' jó portéka hamar elfogy; *st. verrenken*, kifizamithi; *oder verletzen*, megsérteni.

Vergreifen, *das*, *die* Vergeifung, elkapkodás; kifizamítás; megsértés.

Vergrößern, nagyobbítani, nagyítani, öregbíteni.

Vergrößerer, *der*, nagyobbító, öregbítő.

Vergrößerung, *die*, nagyobbítás; öregbítés.

Vergrößerungsglas, *das*, nagyítóüveg.

Vergrößerungsspiegel, *der*, nagyítóüvegkör.

Vergüten, *z. B.* *den Schaden*, kipótolni, helyrehozni, p. o. a' kárt.

Vergütung, *die*, kipótlás, helyrehozás.

Verhack, Verhau, *der*, útnak fákkaivaló bévágása vagy elrokesztése.

Verhauen, bévágni az utat fakkal.

Verhaft, *der*, fogság, őrizet, árestom; *in Verhaft nehmen*, fogságba tenni vagy vinni, megfogni.

Verhaften, megfogni, t. i. mint rabot, fogságba tenni.

Verhaftet, *adj.*, megfogatott.

Verhaftung, *die*, megfogás, fogságba vivés.

Verhallen, elenyészni.

Verhalten, *st.* zurückhalten, visszatartoztatni, megtartatni magánál; *verbeiden*, eltitkolni; *verhindern*, akadályoztatni; *behandeln*, bánni vele;

sich, d. i. *sich betragen*, von Menschen, magát viselni; *oder von andern Dingen*, *das* *heißt*: beschaffen sein, *z. B.* *wie verhält sich die Sache?* miben van a' dolog? *sie verhält sich so* *ic.* a' dolog ebben van; *oder* *das* *verhält sich ganz anders*, egészen másként van a' dolog.

Verhalten, *das*, (von Menschen), viselet, magaviselet, maga megtartoztatás.

Verhältnis, *das*, erány, erányosság, ravitel; *einerlei Verhältnis haben*, egy erányban lenni egymáshoz; *ist* *Verbindung*, öszveköttetés, egyesség; *in einem genauen Verhältnis stehen mit jemanden*, szoros öszveköttetésben lenni valakivel; *nach Verhältnis*, a' szerént, a' mint.

Verhältnißmäßig, *adj.*, hozzáképestvaló, erányos; *adv.* ahozképest.

Verhaltensbefehl, *der*, parancsolat, rendelés, mellyhez tartsa magát valaki, kiszabott parancsolat.

Verhandeln, d. i. verkaufen, eladni; *etwas durch Verhandlungen zu Stande bringen*, végezni valami felől vagy eránt, végre hajtani, p. o. békesség kötését.

Verhandlung, *die*, végzés, tanácskozás; *gerichtliche*, törvényes tanácskozás, végzés.

Verhängen, *etwas*, *womit*, béakasztani valamit p. o. előzővel, bévonni, p. o. az ablakot; *den Zügel*, a' gyeplőt megereszteni; *st.* *erlauben* megengedni; *Strafe über jemanden verhängen*, büntetést csapni valaki fejéhez, vagy szabni valaki fejére.

Verhängnis, *das*, sors, balsors, Isteni végzés vagy látogatás.

Verhängnisvoll, *adj.*, viszontagságokkal teljes.

Verhängt, *z. B.* *mit verhängten Zügel*, megeresztett kantárral v. gyeplővel.

Verhängung, *die*, bévonás; megeresztés; rendelés.

Verharren, megmaradni valami mellett.

Verharren, *das*, megmaradás.

Verharrlich, *adj.*, állhatatos.

Verharschen, von Wunden, behegedni, besorradni.

Verhärten, megkeményíteni, megedzeni, p. o. a' vasat; *hart werden*, megkeményedni.

Verhärtung, *die*, keménység, megkeményítés; *hasszorulás*.

Verhaßt, adj., gyűlölséges, gyűlöletes, utálatos; **machen**, gyűlölséges-sé tenni.

Verhättscheln, elkényeztetni.

Verhättschelnung, die, elkényeztetés.

Verhau, der, fákkal bévágott hely.

Verhauen, levágni, elrontani a' vágás által, rosszul vágni; **im Kriege**, den **Beg** **verhauen**, az utat fákkal bévágni vagy levágott fákkal bétéríteni.

Verhauung, die, levágás; az útnak elzárása, t. i. levágott fákkal.

Verhauchen, kifújni, kilehelleni.

Verhausen, eltékozlani.

Verheben, rosszul emelni; **sich**, az emelésben megsérülni.

Verheeren, pusztítani, elpusztítani.

Verheerer, der, elpusztító.

Verheerung, die, pusztítás.

Verhehlen, titkolni, eltitkolni; **den Zorn**, a' haragját nem mutatni.

Verhebler, der, eltitkoló.

Verhehlung, die, eltitkolás.

Verheimlichen, eltitkolni.

Verheimlichung, die, eltitkolás, elrejtés.

Verheirathen, i. B. eine Tochter, férjhez adni, kiházásítani a' leányát; **den Sohn**, megházásítani a' fiát; **sich**, megházasodni; **von Mädchen**, férjhezmenni.

Verheirathet, adj., von Männern, feleséges vagy házas lenni; **von Frauenzimmern**, férjnél lenni.

Verheirathung, die, házasság, házassodás; férjhezmenés.

Verheissen, ígérni, megígérni.

Verheißung, die, ígérés, ígélet.

Verbessern, jemanden zu etwas, rásegíteni valakit valamire.

Verhepfert, adj., gonosz, tüzes, heves; **adv.** gonoszul, tüzesen.

Verherrlichen, dicsőíteni, magasztalni.

Verherrlichung, die, magasztalás, dicsőítés.

Verhehen, öszvovesztetni, egymás ellen felingerleni, fellovalni.

Verheber, der, fellovaló, felingerlő.

Verhehung, die, felingerlés.

Verhinderer, der, akadályoztató.

Verbindern, akadályoztatni, megakadályoztatni; **verhindert werden**, valamiben megakadályoztatódni.

Verhinderung, die, akadályoztatás, megakadályoztatás.

Verhohlen, adj., eltitkolt, titkos; **adv.** titkosan.

Verhöhnern, nevetve kigúnyolni, kikacszagni, kinevetni.

Verhöhnern, daß, die **Verhöhnung**, kigúnyolás, kinevetés, kikacszagás.

Verbör, daß, i. B. der Zeugen, meghallgatás, vallatás, p. o. a' tanúknak, raboknak meghallgatása.

Verbören, kihallgatni a' tanúkat, kikérdezni, vallatni; **nem jól**, vagy rosszul hallani valamit.

Verhudein, elcsúfítani, elrontani.

Verhüllen, befedezni, bétakarni.

Verhüllen, daß, befedezés, bétakarás.

Verbungern, éhel meghalni vagy elveszni.

Verbungert, adj., éhel elvesztett; éhelholt.

Verbunzen, elcsúfítani.

Verhüthen, etwas, megójni, megóvni, megőrizni.

Verhütung, die, megóvás, megőrzés.

Verintereffiren, interest vagy kamatot fizetni; **sich verintereffiren**, d. i. einträglich seyn, hasznos lenni jó hasznót hajtani.

Verirren, sich, eltevedni.

Verirrt, adj., eltévedt.

Verirrung, die, eltévedés, eltévelyedés.

Verjähren, st. veralten, megavúlni, idő jártával erejét elvesztetni; megörökösödni, megkorosodni, p. o. birtokában.

Verjährt, adj., megörökösödött; megavúlt; korossága miattereje veszett.

Verjähung, die, megavúltság, megörökösödöttség.

Verjagen, elkergetni, elűzni, elhajtani.

Verjagen, daß, die **Verjagung**, elkergetés, elűzés.

Verjager, der, elkergető.

Verjungen, megifjítani; **sich**, megifjodni; **von leblosen Dingen**, megújulni; **kleiner machen**, kisebbé venni; **ein verjüngter Maasstab**, kisebbre vett mérték.

Verjüngung, die, megifjítás; kisebbre vevés.

Verkalben, elvetni a' borját.

Verkalben, mészszé változtatni, mészszé válni.

Verkalten, meghűtni; **sich**, meghűlni, megfázni.

Verkältung, die, meghűlés, megfázás.

Verkauf, der, eladás; **zum Verkauf bringen**, valamit eladás végett kitenni, kirakni.

Verkaufen, árulni, eladni; **verkauft werden**, eladatni, eladódnál; **das ist zu verkaufen**, ez eladó.

Verkaufen, *das*, eladás

Verkäufer, *der*, adó, eladó, áruló.

Verkäuferinn, *die*, eladó asszony.

Verkäuflich, *adj.*, eladó, eladnivaló; könnyen eladható.

Verkehr, *der*, *das* ist Handel und Wandel, adás-vevés, kereskedés; *starker*, *lebhafter*, adásnak vevésnek nagy divatja, nagy kereskedés; *st. Umgang*, közügy, közösülés.

Verkehren, kereskedni, kereskedést űzni; *umgehen*, társalkodni valakivel; *umdrehen*, megfordítani, kifordítani valamit; *Augen verdrehen*, a' szemét felforgatni.

Verkehrt, *adj.*, meg — vissza — kifordított; *verdreht*, elforgatott; *trop.* elcsavart; *ein verkehrter Mensch*, álnok ember; *eine verkehrte Sitte*, elfordult szokás; *adv. z. B. etwas verkehrt nehmen*, vissza fordítva, visszajára venni valamit; *lesen*, visszafelé olvasni; *trop.* hamisan, rosszúl, gonoszúl.

Verkehrtheit, *die*, álnokság, elfordultság.

Verkehrung, *die*, el- v. megfordítás; elcsavarás, eltekerés.

Verkeilen, megékelni vagy ékezni.

Verkennen, meg nem esmerni, elesmerni, hibából másnak tartani; *ich habe ihn verkannt*, másnak néztem; *jemandes guten Willen verkennen*, valakinek jóra célzó akaratját, jó célját rosszra magyarázni, elesmerni.

Verkennung, *die*, meg nem esmerés, elesmerés.

Verketten, meg- vagy öszvelánczolni, *trop.* öszvefűzni vagy csatolni.

Verkettung, *die*, öszvelánczolás, lánczalvaló öszvefoglalás.

Verkettern, eretneknek tartani, v. állítani, eretnekíteni.

Verketterung, *die*, éretnekítés.

Verkitten, öszvefoglalni, öszveforrasztani.

Verklagen, bé- vagy elvádolni valakit.

Verkläger, *der*, vádló, bévádoló, vádoló; kereső.

Verklagte, *der*, bévádolt, bévádoltattott.

Verklagung, *die*, bévádolás.

Verklammern, vaskapcsokkal öszvefoglalni, öszveszorítani.

Verklammerung, *die*, öszvefoglalás.

Verklären, megdicsőíteni.

Verklärung, *die*, megdicsőítés.

Verklatschen, *jemanden*, megszóllani, kissebbíteni, szóba keverni valamit.

Verkloben, *verkleiden*, bémázolni, békenni, becsirizelni.

Verkleiden, *felruházni*; *sich*, idegen ruhába öltözni vagy lappangani; *Bände*, megbéllolni, p. o. a' falakat valamivel.

Verkleidung, *die*, öltözet felváltoztatás, színlő öltözet.

Verkleinern, kicsinyíteni, kissebbíteni; *trop.* gyalázni, becsmelni valakit.

Verkleinerung, *die*, kissebbítés; ócsárlás.

Verkleistern, becsirizelni, bémázolni; *trop. z. B. Augen*, megvakítani.

Verkleisterung, *die*, bémázolás; megvakítás.

Verklingen, elcsendesedni, elenyészni, mint a' hang.

Verknorpeln, megporczogósodni.

Verknüpfen, öszekötni, egyesíteni kötés által, egybe kötni.

Verknüpfung, *die*, egybekötés, megkötés.

Verkochen, elfőzni.

Verkohlen, szénné elváltoztatni; szénné lenni.

Verkriechen, *sich*, elbújni, elmászni; *trop. sich vor jemanden verkriechen müssen*, d. i. weit unter ihm stehen, elbújhatni valaki előtt, sokkal utánna lenni valakinek a' jelességben.

Verkrümmen, meggörbülteni.

Verkrümmt, *adj.*, meggörbült.

Verkrüppeln, elcsonkulni, elnyomódni.

Verkühlen, meghűlni.

Verkündigen, hirdetni, jelenteni.

Verkündiger, *der*, hirdető.

Verkündigung, *die*, hirdetés, jelentés.

Verkunsteln, elrontani sok mesterkélés által.

Verkuppeln, öszvekeríteni a' szerelmeket.

Verkürzen, megrövidíteni, megkurtítani, rövidebbé tenni; *sich die Zeit*, eltölteni az idejét valamivel; *eine Erzählung*, a' beszélést röviden befoglalni; *eine Epibe*, a' ezótagot megrövidíteni.

Verkürzung, *die*, megrövidítés, kurtítás.

Verlachen, megnevetni, kinevetni.

Verlag, *der*, maga költségén való nyomtatás; nyomtatásbeli költség; a' kinyomtatott könyv.

Verlagsbuch, *das*, könyváros költségén nyomtatott könyv; magához váltott könyv.

Verlagsbandlung, die, önnön nyomtatványit áruló könyváros.

Verlangen, etwas, kívánni valamit, kívánságának lenni valamire; als impers. v. es verlangt sich, dich, uns etc. nach etwas. óhajtok, kívánok, óhajtasz, óhajt 's a' t.

Verlangen, das, kívánság, oder statt Erwartung, el- vagy megvárása valaminek; mit Verlangen, kívánsággal, kívánva, óhajtvá.

Verlangenswerth, adj., kívánatos.

Verlängern, meghosszabbítani, hosszabbra csinálni, megnyújtani; von der Zeit, meghosszabbítani, p. o. a' fizetés idejét; statt weiter hinaus schieben, másszorra halasztani; elhalasztani.

Verlängerung, die, meghosszabbítás, megnyújtás.

Verlarven, eig., fel- vagy beálorczázni; trop. eltitkolni.

Verlarvt, adj., álorczás; eltitkolt.

Verlassen, statt zurücklassen, elhagyni, hátra hagyni; die Schule verlassen, elhagyni az iskolát; seinen Posten, kirendelt helyét elhagyni; jemanden, valakitől elpártolni; von Allen verlassen werden, mindenektől elhagyattatni; sich, auf jemand, auf etwas, valamiben, valakiben bízni, támaszkodni; valamiben, valakiben helyheztenni bizodalmát.

Verlassen, adj., elhagyott, abba hagyott; hüßlos, elhagyott, elhagyattatott, magára hagyatott.

Verlassenschaft, die, hagyomány, maga után hagyott jószág, örökség.

Verlassung, die, hátrahagyás; Entziehung seiner Hilfe, elhagyás, magarahagyás, odahagyás; Vertrauen, bizodalom, benne bizás.

Verlaß, der, hagyomány; st. Verabredung, összebeszélles, végzés.

Verlauf, der, elfolyás, p. o. időnek, víznek elfolyása, elmúlás; nach Verlauf einer Zeit, egy idő múlva; einer Sache, folyamat, valamely dolognak folyamatja.

Verlaufen, sich, elfolyni, mint a' víz; statt sich verlieren, eltévedni, eltévelyedni, az útból kimenni, az útját eltévesztetni, félre menni; auseinander laufen, széllyelfutni vagy szaladni, széllyeloszlani; st. schnell vergeben, elmúlni, eltelni, elfolyni, mint az idő.

Verlaufen, adj., von Menschen, szökevény, elfutott; wie ein Kind, eltévelyedett; von Thieren, bitang; von der Zeit, elmúlt, eltelt.

Verläugnen, etwas, tagadni, eltagadni valamit; jemanden, valakinek otthon létét eltagadni; Gott verläugnen, megtagadni az Istent, az Istentől elpártolni; die Religion, vallását elhagyni; seine Natur nicht verläugnen können, természetét meg nem tagadhatni.

Verläugnen, das, die Verläugnung, tagadás, eltagadás; seiner selbst, maga meggyőzése; statt Verstellung, tettetés.

Verläugner, der, tagadó.

Verläugnerinn, die, tagadó t. i. aszszony személy.

Verlaut, der, hír, közhír; dem Verlaute nach, a' mint a' híre van.

Verlauten, sich lassen, mondani, szót ejteni, szót kiszalasztani a' száján; impers. j. B. es verlautet, olyan hír van, ez a' híre.

Verleben, eltölteni, élni p. o. idejét; seine Jahre in Trägheit verleben, esztendeit heverésben vagy korhelységben tölteni el.

Verlebt, adj., eltöltött, elélt; st. abgelebt, megélemedett, igen öreg.

Verlegen, más helyre tenni; an einen unrichtigen Ort legen, valamit félre tenni, el tenni, bizonytalan vagy rossz helyre tenni; statt versperren, j. B. den Weg, elzárni az útját; mit etwas verlegen, d. i. versehen, j. B. eine Stadt mit Waaren, elegendő portékát szállítani valamely városba; ein Buch, valamely könyvet maga költségén adni ki, nyomtattatni ki.

Verlegen, adj., durch Plegen verdorben, állott, az állásban elromlott; igen régi; statt ungewiß, bizonytalan; bestürzt, megháborodott, zürzavarban lévő, seyn, zürzavarban lenni.

Verlegenheit, die, statt Ungewißheit, bizonytalanság; Bestürzung, megháborodás, zavarodás, szorongatás; hüßloser Zustand, szorultság, szorult állapot.

Verleger, der, eines Buches, könyvet maga költségén nyomtattató.

Verlegung, die, eltevés, félre tevés, rossz helyre tevés; des Buches, valamely könyvnek maga költségén való kinyomtatása.

Verleihen, költsönözni.

Verleiden, zuwider machen, unalmára, terhére tenni valakinek valamit.

Verleihen, an jemanden etwas leihen,

kölcsön adni, kölcsönözni; geben, adni, ajándékozni.
 Verleihen, daß, Verleihung, die, kölcsönözés; kölcsönadás.
 Verleiher, der, kölcsönöző.
 Verleiten, zu etwas, reávenni, elcsábítani valakit valamire; sich verleiten lassen, el hagyni magát csábíttatni.
 Verleitung, die, olcsábítás, reávétele valami rosszra.
 Verlernen, elfelejteni valamit, kitanulni belőle; statt entwohnt werden, elszokni róla.
 Verlernen, daß, elfelejtés, kitanulás belőle; elszokás.
 Verlesen, elolvasni valamit.
 Verleßen, megsérteni; oder statt verwunden, megsebesíteni; trop. z. B. jemandes Ehre, guten Namen verleßen, valaki becsületét, jó hírét nevét megsérteni; daß Recht verleßen, a' törvényt megrontani, az igazságot megsérteni.
 Verleßen, daß, Verletzung, die, megsértés, megsebesítés; sérelem.
 Verleher, der, megsértő.
 Verleßlich, adj., megsérthető.
 Verleßlichkeit, die, megsérthetőség.
 Verläumden, rágalmazni valakit; megszóllani.
 Verläumder, der, rágalmazó, emberszólló.
 Verläumderinn, die, emberszólló, rágalmazó t. i. asszony személy.
 Verläumderisch, adj., rágalmazó, rágalmazásra hajlandó; adv. rágalmazva.
 Verläumdung, die, rágalmazás, emberszóllás.
 Verlieben, sich, belészeretni valakibe, szerelmes lenni, szerelembe esni; trop. nagyon megszeretni valamit.
 Verlieben, daß, belészeretés; zum Verlieben, rendkívül kellemetes.
 Verliebt, adj., szerelmes; wußtig, buja szerelmes; adv. szerelmesen.
 Verliegen, sich, sokáig heverni; sok heverésben elromlani.
 Verlieren, elveszteni p. o. életét; den Verstand, megőrülni, megbolondulni; die Freiheit, szabadságától megfosztatni; den Kopf, eig., fejét elveszteni; uneig., megzavarodni, az eszét elveszteni; den Mutb, elcsüggedni, bátorságot elveszteni; die Gesundheit, megbetegedni; die Geduld, kifogyni a' békétűrésből; verloren gehen, elveszni; den Proceß, elveszteni a' pert; die Schlacht, el-

veszteni az ütközetet; im Spiele, veszteni a' játékban; sich verlieren, eltűnni, elvenni magát valahonnan, eltávozni; die Krankheit hat sich verloren, a' nyavalya megszűnt, elenyészett; der Geruch verliert sich, a' szaga elmegy; trop. von Farben, kimenni, mint a' színe, p. o. a' ruhának, elhagyni a' színét; sich in Gedanken verlieren, elmerülni a' gondolkozásban.

Verlieren, daß, elvesztés.

Verließ, daß, fogság; tömlöcz; daß Burgverließ, földalatti vártömlöcz.

Verloben, seine Tochter an jemanden, a' leányát valakihez férjhez adni; sich mit einem Mädchen verloben, eljegyezni valamelly leányt feleségül.

Verlobniß, daß, eljegyzés.

Verlobnißring, der, jegygyűrű.

Verlobnißtag, der, eljegyzés napja, kézfogás.

Verlobte, der, völegény; die, menyasszony, mátká.

Verlobung, die, kézfogás, gyűrűváltás, leányeljegyzés.

Verlodern, elégni; elaludni, kialudni, mint a' tűz.

Verlohnem, megjutalmaztatni; es verlohnt sich der Mühe, érdemes a' munkára, megfizeti a' munkát; es verlohnt sich nicht der Mühe, nem érdemli a' fáradságot.

Verlohnem, daß, megjutalmaztatás.

Verlöschem, elaludni.

Verlöschem, daß, elaluvás.

Verlöthen, összevorrasztani.

Verlöthen, daß, összevorrasztás.

Verlosen, sorsot vagy nyilat vetni v. húzni.

Verlosung, die, sorsvetés, nyilvetés v. húzás.

Verlust, der, elvesztés, veszteség; erleiden, veszteni; ersehen, veszteséget vagy kárát kipótolni; mit Verlust des Lebens, élete veszedelmével.

Verlustig, adj., veszteséges; werden, valamit elveszteni, valamitől megfosztatni; machen, megfosztani, veszteséget okozni.

Vermachen, bécsinálni, bezárni, bédugni; z. B. im Testamente, hagyni valakinek valamit, p. o. testamentomban, testálni.

Vermächtniß, daß, testamentom; hagyomány, testált jószág.

Vermachung, die, bécsinálás, bezárás, elrekesztés; örökségül hagyás, testálás.

- Vermählen**, kiházásítani; *sich*, megházasodni, férjhez menni.
Vermählung, die, házasítás; Hochzeit, lakodalom.
Vermahlen, zu Mehl, lisztő őrleni, megőrleni.
Vermahnen, inteni.
Vermahner, der, intő.
Vermahnung, die, intés.
Vermaledeyen, megátkozni.
Vermaledeyet, adj., átkozott.
Vermalen, durch Farben, felfesteni.
Vermaskiren, beálorczázni.
Vermauern, feldolgozni a' követ, t. i. építésre; bérakni kővel v. kőfallal.
Vermauthen, megvámolni.
Vermehren, nevelni, sokasítani; nevelni, öregbíteni; *sich*, szaporodni, nőni; nevedkedni, öregbedni.
Vermehrung, die, szaporítás, szaporodás, nevededés, sokasítás.
Vermeiden, kerülni, távoztatni, elkerülni, eltávoztatni.
Vermeidlich, adj., elkerülhető.
Vermeidung, die, elkerülés, távoztatás, eltávoztatás.
Vermeinen, vélni, gondolni.
Vermeint, vermeintlich, adj., vélt, gondolt, annak tartott.
Vermelden, jelenteni, említeni; lassen, izenni, megizenni.
Vermengen, összevelegyíteni.
Vermengt, adj., elegyített.
Vermengung, die, összevelegyítés.
Vermerken, észrevenni; auslegen, magyarázni.
Vermerkung, die, észrevétel.
Vermessen, statt messen, meg- v. felmérni p. o. valamely földet; *sich*, hibásan mérni, eltévedni a' mérésben, elhibázni a' mérést; hoch betheuern, szentül állítani, erősíteni, főképpen esküvéssel; *sich* rühmen, kérkedni, dicsekedni; bátorzkodni, merészleni t. i. többet ígérni, állítani 's a' t.
Vermessen, adj., magameghitt, bizakodó, magában bizó; st. verwegen, vakmerő; adv. bizakodva, vakmerőn.
Vermessenheit, die, vakmerőség, merészség.
Vermessentlich, adj., merészen, vakmerően.
Vermesser, der, kimegyelő és felmérő, földmérő.
Vermessung, die, meg-felmérés.
Vermiethen, bérben kiadni.
Vermiethen, das, bérbeadás.
Vermiether, der, bérbeadó.
- Verminderer**, der, kicsinyítő, kevesítő.
Vermindern, kissebbíteni, kevesíteni; die Preise der Dinge, a' dolgok árát alábbszállítani; *sich*, kevesedni; statt nachlassen, von Krankheiten, alábbhagyni, szünni.
Verminderung, der, kevesítés, kissebbítés; alábbszállítás, leszállítás, valaminek; enyhítés.
Verminderungswort, das, kicsinyítőszó (Diminutivum).
Vermischen, elegyíteni, összevelegyíteni, összekeverni; *sich*, összevelegyedni vagy keveredni.
Vermischt, adj., összekevert, elegyes, elegyített; adv. keverve, elegyítve.
Vermischung, die, elegyítés, keverés, összevelegyítés, vagy elegyedés, összekeverés.
Vermissten, hijjával lenni valakinek, valaminek, nem találni valamit, valakit; ich vermisse 5 Gulden vom Gelde, 5 for. hibázik a' pénzből.
Vermissten, das, hijjávallét, nemtalálás.
Vermitteln, eszközteni, kieszközteni a' békességet, közbenjárása által véghez vinni.
Vermittelst, adv., mit dem Genit. durch, által; oder durch Abl. durch Hilfe, segítség által, segítségével, - nál fogva, - nél fogva.
Vermittelung, die, kieszközlés, közbenjárás.
Vermittler, der, közbenjáró.
Vermittlerin, die, közbenjáró t. i. asszony.
Vermögen, elrevesedni, elrothadni.
Vermögen, das, elrevesedés, elrothadás.
Vermöge, adv., szerint, által, ereje által vagy szerint, - nál fogva, - nél fogva.
Vermögen, d. i. aufrichten können, tehetni, megtehetni valamit; viel bei jemanden, sokat tehetni valakinél; statt im Stande seyn, können, — hatni, — hetni, telni tőle; jemanden zu etwas vermögen, d. i. bewegen, etwas zu thun, valakit valamire bírni, rávenni.
Vermögen, das, Fähigkeit, Kraft zu etwas, tehetség, erő, érték; nach Vermögen, tehetség szerint; es steht in deinem Vermögen, kitelhetik tőled vagy hatalmadban áll; statt zeitliche Güter, Besitzungen u. jóság, vagyon, birtok, érték, vagyonbeli

tehetség; ist Reichthum, Geld, gazdagság, pénz; väterliches Vermögen, atyai örökség.

Vermögend, adj., hatalmas; hatalommal bíró; tehető, a' ki sokat tehet; tehető, gazdag.

Vermögenssteuer, die, birtoki adó, vagyonra vagy birtokra vetett adó.

Vermögensumstände, die, gazdaság állapota, tehetőség.

Vermummen, bétakargatni.

Vermünzen, pénzre felverni, p. o. az ezüstöt.

Vermuthen, hozzávetni, gyanítani, vélni, vélekedni; st. erwarten, várni, gondolni, reményleni.

Vermuthen, daß, Vermuthung, die, hozzávetés, gyanítás, vélekedés; várákozás.

Vermuthet, adj., vélt.

Vermuthlich, adj., hihető, vélhető, gyanítható; adv. hihetőleg, hihetőkép, gyaníthatókép.

Vernachlässigen, elmulatni, elmellőzni, nem gondolni vele.

Vernachlässigung, die, elmulatás, elmulasztás, nem teljesítés, elmellőzés.

Vernageln, beszegetni valamit; szeggekkel béverni, p. o. az ágyú sütyökát; ein Pferd, rosszul patkolni meg a' lovat.

Vernageln, daß, beszegezés.

Vernähen, mind felvarni, p. o. a' czernát; einnähen, belévarni valamibe, p. o. a' pénzt.

Vernarben, bevarasodni, behegedni, mint a' seb.

Vernarren, sich in etwas, oder jemanden, belébolondulni valamibe, valakibe, bolondul belészeretni.

Vernarrt, adj., belébolondult, valamibe, valakibe; sehr erstaunt, a' kinek szeme szája elállott valamibe.

Vernaschen, felnyalakodni valamit.

Vernehmen, hören, hallani, meghallani, megérteni; st. Nachricht erhalten, tudósíttatni valamiről, vagy valami felől, megtudni valamit; sich vernehmen lassen, d. i. sagen, äußern, mondani, elbeszélni; sich gegen jemanden vernehmen lassen, valakire vagy valaki ellen beszélni; vernehmen, kihallgatni valakit, törvényesen kikérdezni valakit.

Vernehmen, daß, hallás, meghallás, megértés, t. i. hírből; dem Vernehmen nach, a' mint beszéllek, a' mint hire van, a' mint hallani vagy hallom; daß gute Vernehmen, jó egyet-

értés; oder ist es Freundschaft, barátság, egyesség; im besten Vernehmen stehen, igen jó vagy legjobb egyetértésben lenni valakivel.

Vernehmlich, adj., verständlich, hallható, érthető, p. o. szó; adv. érhetőleg, fennszóval p. o. beszélni.

Vernehmlichkeiten, die, érthetőség.

Vernehmung, die, d. i. im Verhör, kikérdezés a' törvényszék előtt.

Verneigen, sich, magát meghajtani, meghajlani.

Verneigung, die, megameghajtás, meghajlás.

Verneinen, tagadni, nemmel felelni.

Verneinend, adj., tagadó; eine verneinende Antwort erhalten, kérésben meg nem hallgattatni; adv. tagadván.

Verneinung, die, tagadás.

Verneinungsfall, der, megtagadás.

Verneinungsfall, der, tagadó tétel.

Verneinungsweise, adv., tagadván, tagadólag.

Verneuen, verneuern, megújítani.

Verneuerer, der, újító, megújító.

Verneuerung, die, újítás, megújítás.

Vernichten, semmivétetni, megtörni p. o. az ellenséget, eltörölni p. o. törvényeket.

Vernichten, daß, Vernichtung, die, semmivététel, eltörlés, végveszedelem, elrontás, elbontás.

Vernichter, der, eltörlő, olvasztó, felforgató.

Vernieten, megszegezni.

Vernünftelci, die, haszontalan okoskodás.

Vernünfteln, haszontalan okoskodással seszegetni.

Vernünfteln, daß, haszontalan okoskodás, csevegő beszéd, hajszalhasogatás.

Vernünftig, adj., értelmes, okos; Vernunft verrathend, okos, értelmes, józan, bölcs; der Vernunft gemäß, okossággal megegyező, okos emberhez illő; bescheiden, szerény, illendő, józan; adv. okossággal, értelmesen, okosan, józanon; szerényen, illendően.

Vernünftigkeit, die, józanság, okosság.

Vernünftler, der, haszontalan okoskodó, hajszalhasogató, mindent seszegető.

Vernunft, die, ész, értelem, okosság; gesunde, józan okosság; mit Vernunft, d. i. behutsam, okosan; st. Ueberlegung, okoskodás.

Vernunftgrund, der, észok; okoskodás.
Vernunftlehre, die, okoskodás tudománya.

Vernunftlos, adj., oktalan, esztelen; adv. okosság nélkül, oktalanul, esztelenül.

Vernunftlosigkeit, die, oktalanság, esztelenség.

Vernunftmäßig, adj., okossággal meg-egyező, okosanvaló; adv. okosan.

Vernunftmäßigkeit, die, okossággal meg-egyező valaminek.

Vernunftschluß, der, okoskodás, okos-sági következtetés.

Vernunftwahrheit, die, okosságbeli nyilvánvalóság.

Veröden, öde machen, elpusztítani, pusztává tenni; öde werden, elpusztulni, pusztává lenni.

Veröden, das, Verödung, die, elpusztítás; elpusztulás.

Verödet, adj., elpusztult.

Verordnen, rendelni, parancsolni; anordnen, megrendelni, állítani; bestimmen, meghatározni, szabni, rendelni, p. o. orvosságot; ein Gesetz, törvényt szabni.

Verordnung, die, rendelés; parancsolat; der Arzt, az orvos rendelése vagy hagyása.

Verordnungsmäßig, adj., rendelés szerint való, a' parancsolattal meg-egyező; adv. a' rendelés szerint.

Verpachten, árendába adni, kiadni p. o. jószágot.

Verpachtung, die, árendábaadás.

Verpacken, becsomózni, öszvecsinálni, ládákra rakni p. o. az elküldendő portékát; hibásan csinálni b, nem rendes helyére rakni.

Verpackfabiren, elpaláncolni.

Verpackfabiren, bépecsételni.

Verpfählen, karókkal bekeríteni, meg-erősíteni.

Verpfänden, elzálogosítani, zálogba vetni.

Verpfändung, die, elzálogosítás.

Verpfeffern, nagyon megborsolni.

Verpflanzen, máshová általplántálni, máshová ültetni; trop. általplántálni, általvinni.

Verpflanzung, die, általplántálás, elplántálás.

Verpflegen, besorgen, gondját viselni, ápolni, ápolgatni; st. ernähren, táplálni, ápolgatni.

Verpfleger, der, ápolgató; tápláló.

Verpflegung, die, ápolgatás; táplálás, tartás.

Verpflichten, jemanden, kötelezni, lekötelezni valakit valamire; sich, magát kötelezni valamire; jemanden sehr verpflichtet seyn, sokkal tartozni valakinek.

Verpflichtung, die, kötelezés, köteleztetés.

Verpfuschen, elkontárkodni valamit, himpellér módra elcsúfítani.

Verpichen, beszurkolni.

Verplaudern, j. B. die Zeit, elfecsegni, elcsacsogni, csacsogással eltölteni p. o. az időt.

Verplempern, sich, vigyázatlanul kiszalasztani valamit a' száján.

Verprassen, elpazérolni.

Verprassung, die, elpazérlás.

Verprojessiren, perlekedés által elvesztegetni, elkölteni.

Verproviantiren, eleséggel megrakni.

Verpuppen, lárvává lenni, mint a' bogarak, elváltozni.

Verrammen, verrammeln, elzórni, bérakni a' bejárást.

Verrasen, mit Grase bewachsen, bégypesedni, bépázsitosodni.

Verrath, der, árulás.

Verrathen, elárulni, p. o. a' titkot, ki-mondani, kinyilatkoztatni; eine Stadt j. B. dem Feinde, a' várost hitetlenül feladni, elárulni.

Verräther, der, áruló, eláruló; des Vaterlandes, hazaáruló.

Verrätherci, die, árulás, elárulás, hitetlenség.

Verrätherinn, die, áruló, t. i. asszony, leány.

Verrätherisch, adj., áruló, hitetlen, hitetsegett; adv. hitetlenül.

Verrauen, j. B. Tabaß, felszívni, felpipázni a' dohányt; elgőzölni, elgőzölögni; trop. von geistigen Sachen, az erejének, szeszének elmenni; vom Zorne, a' harag megcsillapodott.

Verräumen, tévesztésből félre eltenni.

Verrauschen, elszuhanni, eltűnni.

Verrechnen, számba venni, a' számadásba belé számlálni; sich, a' számadásban hibázni vagy hibát ejteni, rosszul számolni.

Verrechnen, das, számbavevés, öszveszámlálás; a' számlálásban vagy számadásban ejtett hiba.

Verrecken, megdöglenni.

Verreckung, die, megdöglés.

Verreden, geloben etwas nicht zu thun, fogadást tenni, hogy valamit nem cselekszik többé; sich, d. i. im Reden

fehlen, elbotlani nyelvével, hibázni a kimondásban.

Verreisen, fortreisen, elutazni: durch Reisen verkehren, az utazásra elköltetni.

Verreisen, das, elutazás.

Verrenken, j. B. ein Glied, kimenyíteni, kifeszíteni, p. o. kezét, tagot; verrenkt werden, sich verrenken, kimenyülni, kifeszamodni; ein verrenkter Glied, kifeszamodott tag.

Verrenken, das, Verrenkung, die, kifeszamodás, kimenyülés.

Verrennen, nyargalás által elérni az utat.

Verrichten, etwas, tenni, véghéz vinni, megcsinálni valamit; seine Geschäfte verrichten, dolgaiban vagy dolgai után járni; viel zu verrichten haben, sok dolgának lenni.

Verrichtung, die, tevé, foglalatosskódás, dolog, munka.

Verriegeln, tolózárral bezárni, p. o. az ajtót.

Verringern, megkicsinyíteni.

Verrinnen, elfolyani, mint a' víz.

Verrosten, megrozsdásodni.

Verrostet, adj., rozsdás, megrozsdásodott.

Verrucht, adj., gonosz, elfajult; adv. gonoszúl, elfajultan.

Verruchtheit, die, gonoszság, elfajultság.

Verrücken, elmozdítani, odább mozdítani, p. o. a' széket; trop. st. verrücken, j. B. Pläne, elrontani, felforgatni valaki szándékát, semmivé tenni; den Kopf verrücken, d. i. a) confus machen, valakinek a' fejét megzavarni; b) des Verstandes berauben, megháborítani az elméjét.

Verrückt, adj. eig. félremozdított, helyéből elmozdított; trop. des Verstandes beraubt, esztelen, eszement, bódult, megháborodott; werden, megháborodni elméjében, scyn, eszelősködni.

Verrücktheit, die, eszelősség, elmebeli megháborodás.

Verrückung, die, odább mozdtítás, elmozdtítás; megháborodás, t. i. elméjében.

Verrufen, in einen üblen Ruf bringen, rossz hírbe keverni.

Verrufen, adj., rossz hírű, j. B. Geld, forgásból kivett pénz.

Verrufung, die, forgásból a' pénznek kivetése.

Verrunzelt, adj., ráncos, öszveránczolt.

Vers, der, verssor, egy sor vers; Verse machen, verseket csinálni, versot írni; Et: ophe, in einem Kirchenliede, vers, egy vers; eine Stelle in der Bibel, vers, mondás.

Versäen, mind elvetni, p. o. magot.

Versagen, st. versprechen, megígérni valamit, másnak ígérni, j. B. die Maaren sind schon versagt, a' portékákat másnak elígertem; ich bin schon versagt, már másnak ígérkeztem t. i. ebédre, vacsorára; meine Tochter ist schon versagt, az én leányom már el van ígérve; abschlagen, jem. etwas, megtagadni valakitől valamit, meg nem adni valaki kérését; das Gewehr versagt, d. i. es will nicht losgeben, nem sül el a' puská.

Versagen, das, Versagung, die, elígérés, más helyre ígérés; el-vagy megtagadás.

Versalbuchstabe, der, öregbetű, nagybetű, a' könyvnyomtatóknál.

Versalzen, nagyon megsózni.

Versalzen, adj., nagyon sós.

Versalzen, das, nagyon megsózás.

Versammeln, össze gyűjteni, egybehívni; sich, össze gyűlni, összeseregleni, egybegyülekezni.

Versammeln, das, össze gyűjtés, egybegyűjtés.

Versammler, der, össze gyűjtő.

Versammlung, die, gyűlés, össze gyűlés, gyülekezet; des Volkes, népgyűlés; eine halten, gyűlést tartani; entlassen, elosztatni a' gyűlést.

Versammlungsort, der, a' gyűlés helye.

Versanden, homokkal vagy fővennyel beteríteni, elborítani.

Versart, die, versnem.

Versatz, der, elzálogosítás.

Versatzamt, das, záloglőhely.

Versauern, megsavanyodni.

Versauert, adj., megsavanyodott, savanyú.

Versäuern, nagyon megsavanyítani.

Versäuert, adj., megeczetesedett.

Versaufen, meginni, béinni, p. o. pénzt.

Versäumen, elmúlatni, elmúlasztani p. o. az időt, a' múlasztással elvesztetni; sich, elmaradni, hátramaradni dolgában.

Versäumen, das, elmúlasztás.

Versäumnis, das, Versäumnung, die, elmúlasztás, idővesztés; wider unsern Willen, elmúlatás, hátramaradás;

- jemanden ein Versäumniß machen: valakivel eltölteni az időt; hátráltatni valakit a' dolgaiban.
- Verschabt, adj., kopott, p. o. ruha.
- Verschachern, elárulgatni.
- Verschaffen, jemand. etwas, megszerezni valakinek valamit; sich Ansehen, tekintetet szerezni magának; Genugthuung, eleget tétetni valakinek; Recht, igazságot tétetni; sich selbst Recht, a' maga jussait vagy igazságát kikeresni.
- Verschaffen, daß, Verschaffung, die, szerzés, megszerzés.
- Verschaffer, der, szerző, adó.
- Verschallen, hirtelölteni.
- Verschämt, adj., szemérmes.
- Verschämtheit, die, szemérmesség.
- Verschänden, elcsúfitni.
- Verschanzten, bé- vagy körülsánczolni.
- Verschanzten, daß, bé- vagy körülsánczolás.
- Verschanzung, die, sánczok, sánczolat.
- Verscharren, el- vagy béásni a' földbe, p. o. kincset, elkaparni.
- Verscharren, daß, el- v. béásás.
- Verscheiden, sterben, meghalni.
- Verschenken, elajándékozni.
- Verschenken, daß, Verschenkung, die, elajándékozás.
- Verschmerzen, verschwenden, j. B. die Zeit, eltréfálni, tréfával eltölteni p. o. az időt; um etwas kommen, gondolatlanul elvesztegetni, ellegyeskedni, kiadni rajta, lábával tapodni p. o. a' szerencsését.
- Verschmerzung, die, eltréfálás, ellegyeskedés.
- Verscheuchen, j. B. Bögel, elijeszteni, elrezzenteni, elkergetni, p. o. madarakat; trop. den Schlaf, elűzni az álmát.
- Verscheuchung, die, elrettentés, elűzés.
- Verschicken, jemanden, elküldeni valakit valahová; Waaren, küldeni, elküldeni, p. o. portékát.
- Verschicken, daß, Verschickung, die, elküldés; küldés, elküldés, szállítás.
- Verschieben, etwas, elmozdítani, eltölteni, odább tolni p. o. asztalt; sich, elmozdítani a' helyéből; trop. st. aufschieben, elhalasztani, másszorra halasztani.
- Verschieben, daß, Verschiebung, die, tolás; halasztás, elhalasztás, halogtatás.
- Verschieden, adj., külömbféle, sokféle, seyn, külömbözni, külömböző lenni; adv. külömbféleképpen, sokképpen.
- Verschiedenheit, die, külömbség, külömbözés.
- Verschießen, j. B. Pulver, mind ellövöldözni, p. o. a' puskaport; trop. von Farben, elhagyni, meghagyni a' színét.
- Verschießung, die, ellövöldözés; a' színnek kimenése t. i. a' ruhából.
- Verschiffen, hajókkal elhordani.
- Verschimmeln, megpenészedni.
- Verschimmeln, daß, megpenészedés.
- Verschimmelt, adj., penészes.
- Verschlafen, elaludni valamit, hosszas alvással elmúlasztani.
- Verschlafen, adj., álmos, aluszékony.
- Verschlafenheit, die, álmoság.
- Verschlag, der, deszkarekesz, eldeszkázat; deszkaláda.
- Verschlagen, d. i. verbrauchen, j. B. Nägel, mind felverni a' szeget, elfogyasztani; absondern, elrekesztetni, p. o. szobát, t. i. deszkával; einen Ball, elütni félre p. o. a' lapát; Kunden, elidegeníteni p. o. a' vásárlóit magától; von Schiffen, félre hajtani, elverni, mint a' szél a' hajót utjáról; sich sein Glück, önnön szerencsését elrontani; es verschlägt viel, sokat tesz az; es verschlägt nichts, semmit se tesz a' dologra.
- Verschlagen, adj., schlau, ravasz, álnok, fortélyos; adv. ravaszul, fortélyosan.
- Verschlagenheit, die, ravaszkodás, fortélyosság.
- Verschlämmen, béiszapozni, iszappal béborítani; elpazérolni, elvesztegetni.
- Verschlämmung, die, béiszapozás.
- Verschleichen, sich, elsuhanni, elillatozni.
- Verschleimen, bénýálozni, bénýálkázni, bénýálkásítani, béenyekesíteni.
- Verschleimen, daß, Verschleimung, die, bénýálkásodás, béenyekesedés.
- Verschleimt, adj., nyálas, nyálkás, enyeges, béenyekesedett.
- Verschleiß, der, eladás; eladó hely vagy bolt.
- Verschleifen, eladni.
- Verschleudern, j. B. die Zeit, heverve elvesztegetni, eltölteni, p. o. a' napot, időt, elhienyélni, elkorhelykedni.
- Verschleppen, elhurczolni, elvinni.
- Verschleudern, j. B. Waaren, a' portékát olesó áron elvesztegetni; sein Vermögen, jószágát elpazérolni.

Verschleudern, *das*, elvesztegetés, elpazérlás.

Verschleuern, bēfedezni p. o. fátyollal, bēfátyolozni.

Verschleierung, *die*, bēfátyolozás.

Verschließen, *sich*, elbújni.

Verschließen, bēzárni, bēcsukni, p. o. az ajtót; elzárni valamit, p. o. a' ládába.

Verschließen, *das*, **Verschließung**, *die*, bēzárás, bēcsukás; elzárás.

Verschlimmern, elrontani, rosszabbá tenni; *sich*, elromlani, rosszabbá lenni.

Verschlimmerung, *die*, elrontás, megrosszabbítás; elromlás, rosszabb állapot.

Verschlingen, egymásba szőni fonni, összebontani, p. o. fonalat; *hinunter schlingen*, lenyelni, elnyelni valamit; *trop. durch Unmäßigkeit verzeihen*, felfalni, megemészteni p. o. vagyonát.

Verschlingen, *das*, elnyelés, felfalás.

Verschlossen, *adj.*, bēzárt, bēcsukott, p. o. ajtó; *trop. elzárt*, magába zárt; *adv. bēzárva*, elzárva.

Verschlossenheit, *die*, magába zárttság.

Verschlucken, *el- v. lenyelni* p. o. ételt, italt; elharapni, p. o. betűt, szót.

Verschlummern, elszunnyadni, elszunnyadással elmúlatni valamit.

Verschlüpfen, elcsúszni.

Verschmachten, elepedni, elveszni, megépedni, p. o. az hévség v. szomjúság miatt.

Verschmachten, *das*, elepedés, elvesztés.

Verschmachtet, *adj.*, elepedett, elveszett; *adv. elepedve*.

Verschmähen, *schmähen*, lástern, szidni; szidalmazni; *ausschlagen etw.*, megvetni, fel se venni, p. o. ajándékot.

Verschmähen, *das*, szidalmazás; megvetés.

Verschmäher, *der*, szidalmazó; megvető.

Verschmausen, elvendégeskedni p. o. jószágot.

Verschmelzen, elolvadni; mind elolvasztani.

Verschmerzen, felejteti fájdalmát, megszűnni fájlalni; *erdulden*, eltűnni, elszenvedni.

Verschmerzung, *die*, elfelejtés, eltűrés.

Verschmieden, felkovácsolni.

Verschmieren, békenni, bémázolni; mind felkenni, p. o. hájat; *Papier*, a' papirost befirkálni.

Deutsch-ungarisch. Wörterb.

Verschmigt, *adj.*, fortélyos, hamis, ravasz; *adv. fortélyosan*, ravaszúl.

Verschmigteit, *die*, ravaszság, fortélyosság.

Verschnappen, *sich*, szavával magát elárulni, vigyázatlanul szóllani; *gondolatlanul szóllani*, vigyázatlanságból kiszalasztani valamit a' száján.

Verschnauben, kifujni magát, pihegni.

Verschneiden, mind felvagdálni, felmetélni; *durch schneiden verderben*, rosszúl vágni v. vagdalni el; *elnyirbálni*, elcsúfítani a' vágás által; *el- vágni a' hosszából*, megkurtítani, elvagdálni, p. o. hájat; *fastiren*, ki- v. megherélni, kimetszeni.

Verschneiden, *das*, **Verschneidung**, *die*, elvágás, elvagdálás, elmetzés, elmetelés; kiherélés.

Verschnitten, *adj.*, elvágott, elvagdalt.

Verschnittene *od. Verschnittener*, *ein*, erejeszegett; herélt.

Verschneven, hóval bēesni, bēlepetni, hóval bēlepve lenni.

Verschnevt, *adj.*, hóval lepett.

Verschneiteln, elfaragcsálni.

Verschonen, *jemanden*, kémélleni; megkémélleni valakit; *mit etw.*, nem vetni valakire p. o. munkát.

Verschonen, *das*, kéméllés; megkéméllés valamivel.

Verschont, *adv.*, ment valamitől.

Verschönern, szépíteni, szebbíteni, felékesíteni, kicsínosítani.

Verschönert, *adj.*, szépített, kicsínosított, felékesített.

Verschönerung, *die*, szépítés, kicsínosítás, felékesítés.

Verschrauben, bésrőfolni; *falsch schrauben*, eltekerni a' srófját.

Verschreiben, *verbrauchen*, mind felírni, p. o. téntát; *Fehler begeben im Schreiben*, hibásan írni; *eltéveszteti az írásközben*; *jemand. sein Vermögen*, vagyonát valakinek törvényes írásban lekötöni p. o. zálogúl; *Waaren*, portéka küldését rendelni levél által; *Arzneien*, orvosságot rendelni.

Verschreiben, *das*, **Verschreibung**, *die*, írással elfogyasztás; elhibázás az írásban; *schriftliche Zusicherung*, írásban tett megígérés v. odaígérés, lekötés; *schriftliche Besorgung einer Sache*, írás v. levél által való megrendelés; *der Arznei*, orvosságren-delés.

Verschreien, *in übeln Ruf bringen*, va-

- lakinek rossz hírét költeni, rossz hírbe keverni.
- Verschreitung, die, hírnév vesztés, rossz hírbe keverés.
- Verschroben, adj., trop. haszontalan rossz, elfordult; adv. rosszúl.
- Verschrobenheit, die, elfordultság.
- Verschrumpfen, öszvezsugorodni.
- Verschub, der, st. Aufschub, haladék.
- Verschulden, mit Schulden beladen, adóssággal terhelni, daher: verschuldet, adós, sokkal adós, adóssággal terhelt; sich versündigen, vétetni, hibázni, vétkezni; verdienen, j. B. Strafe, megérdemlenni p. o. a' büntetést; vergelten, visszafizetni, visszazonozni.
- Verschulden, daß, hiba, véték; ohne mein Verschulden, a' nélkül hogy hibáztam v. vétettem volna, minden hibám vagy vétkem nélkül.
- Verschuldung, die, érdemlés, megérdemlés; vétség.
- Verschütten, eig. el- v. kiönteni p. o. bort; bedecken, j. B. einen Brunnen mit Erde, földdel befedni a' kútát; st. versperren, elzárni, p. o. az utat.
- Verschwägern, sich, öszvesógorosodni.
- Verschwägert, adj., sógoros.
- Verschwägerung, die, öszvesógorosodás.
- Verschwärzen, megfeketíteni; trop. rossz hírbe keverni el, rút színekkel írni le.
- Verschwärzung, die, megfeketítés; rútúl lefestés.
- Verschweigen, elhallgatni valamit; st. verhehlen, elrejtteni, eltitkolni.
- Verschweigung, die, elhallgatás; eltitkolás.
- Verschwelgen, elpazérlani, eldorbézolni, elkorhelkedni.
- Verschwelgung, die, elpazérlás, eldorbézolás.
- Verschwellen, megdagadni; verschwellen, megdagadt.
- Verschwellen, megtömní, iszappal behordani.
- Verschwenden, eltékozlani, eltékozolni, elvesztegetni, elpazérlani; Geld, Zeit verschwenden, a' pénzt, az időt vesztegetni.
- Verschwenden, daß, Verschwendung, die, tékozás, vesztegetés, pazérlás, elvesztegetés.
- Verschwender, der, tékozló, pazérló, vesztegető.
- Verschwenderinn, die, pazérló asszony.
- Verschwenderisch, adj., vesztegető, pazérló; von Sachen, pazérlott v. vesztegetett, p. o. költség; adv. vesztegetve, pazérolva.
- Verschwestern, verschwistern, sich, öszveatyafisodni.
- Verschwiegen, adj., elhallgatott, titkolt, eltitkolt; hallgató, hallgatni tudó, titoktartó.
- Verschwiegenheit, die, hallgatás, hallgatóság, titoktartás.
- Verschwinden, eltűnni, elenyészni; von Krankheiten, eltűnni.
- Verschwinden, daß, eltűnés, elenyészés.
- Verschwistert, adj., öszveatyafiságosodott.
- Verschwören, etwas, esküvéssel tagadni valamit, hittel fogadni, hogy nem — sich, a) öszveesküdni, esküdni; b) köztársaság ellen öszveesküdni.
- Verschwören, daß, Verschwörung, die, esküvéssel való fogadás, hogy nem—; öszveesküvés; eine Verschwörung machen, öszveesküdni; unterdrücken, az öszveesküvést elnyomni.
- Verschworne, der, öszveesküdt, egy az öszveesküdtek között; die Verschworrenen, az öszveesküdtek.
- Versehen, st. besorgen, eljárni benne, folytatni valamit; st. verordnen, rendelni, meghatározni valamire; ausrüsten, versorgen mit etwas, felkészíteni, felruházni valamivel; besorgen, verwalten, folytatni, viselni valamit, eljárni valamiben; sehlen, hibázni, vétetni; sich etwas versehen, várni, gondolni, reményleni; sich an etwas versehen, megcsudálni valamit, t. i. terhes asszonynak; sich mit etwas versehen, magát elkészíteni, felkészülni; part. u. adj. felkészítve, felkészülve, felruházva, a' kinek v. a' minek van, bíró valamivel.
- Versehen, daß, hiba, hibázás, vétség, véték.
- Vernehmung, die, Beforgung, valaminek viselése, folytatása, valamiben való eljárás, véghezvívés.
- Versetzen, megsérteni.
- Versetzt, adj., megsértett.
- Versenden, j. B. Waaren, küldeni, szállítani, elküldeni p. o. a' portékát.
- Versendung, die, elküldés, szállítás.
- Versengen, verbrennen, elperzselni, felégetni.
- Versengen, daß, elperzselés.
- Versengt, adj., elperzsel.
- Versenken, j. B. Steine, el- v. lemeríteni; Schiffe, a' hajókat elsüllyesz-

teni; trop. *z. B.* in Elend versenkt, búba merült, nyomorúságba vesződő.

Versenken, *das*, Versenkung, *die*, elmerülés, elsüllyedés.

Versetzen, rosszul, nem rendes helyére tenni; egy helyből más helyre tenni; *st. versflanzen*, elrakni más helyre p. o. ültetményeket; *Bäumen*, máshová ültetni, általültetni a' csemetéket; *verspfänden*, elzálogolni, zálogba adni; *vertauschen*, elcserélni; *vermischen*, von Farben, elegyíteni, összeelegyíteni, vegyíteni, p. o. a' rezet a' czinnel; *st. beibringen*, adni valakinek; *einen Schlag*, megütetni valakit, ráütni valakire; *einen Stoß, Stich*, megdöfni, megszúrni; *antworten*, felelni, visszonozni.

Versetzung, *die*, máshovátevés; más rendelrakás; elzálogolás, zálogbadás; a' szerek v. színek vegyítése; összeelegyítés; máshová elültetés, általültetés.

Versetzungszeichen, *das*, (*Musik*), változtató jel.

Versessen, *z. B.* die Nacht, az éjszakát sóhajásban tölteni v. sóhajtozva tölteni el.

Versichern, állítani, erősíteni, p. o. valamit szóval; *versichert*, bizonyos, meggyőződött; *seyn versichert*, légy meggyőződve, hidd el; *Zweifel benehmen*, bizonyossá tenni valami felől; *du kannst versichert seyn*, bizonyos lehetsz benne; *sich einer Sache versichern*, a) végére járni valaminek, jól tudakozni valamit, b) birtokába keríteni valamit; *caviren*, bátorságban tenni v. helyheztenni.

Versicherung, *die*, állítás, erősítés, bizonyosságtétel valami felől; *Uebersetzung*, meggyőződés; *Caution*, védlés, elégtétel, kárvédlés.

Versieden, elfőni; elfőzni.

Versieden, *das*, elfőzés, elfőzés.

Versiegeln, le- v. bepecsételni p. o. levelet, testamentomot; trop. *st. befestigen*, megerősíteni.

Versiegeln, *das*, le- v. bepecsétlés; megerősítés.

Versiegen, kiszáradni, felapadni; trop. elenyészni.

Versiegler, *der*, lepecsételő, bepecsétlő.

Versilberer, *der*, valaminek árost v. vevőt szerző.

Versilbern, megezüstözni, ezüstel megfuttatni; trop. *verkaufen*, eladni, vevőt szerezni valaminek.

Versilbern, *das*, Versilberung, *die*, megezüstözés.

Versilbert, *adj.*, megezüstözött, ezüstös, ezüstel megfuttatott.

Versingen, énekléssel elkölteni p. o. az időt.

Versinken, elsüllyedni, elmerülni, mint p. o. a' hajó; trop. in Elend versinken, nyomorúságba v. inségbe esni; in Uebermuth, dolyfösségbe jutni; in Schulden, adósságba keveredni.

Versinken, *das*, elmerülés, elsüllyedés.

Versinnlichen, érzősíteni, érezhetővé tenni, érzékitni, érzékelhetővé tenni p. o. láthatóvá.

Versinnlichung, *die*, érzékités, érzősítés, érezhetővé tétel.

Versinnen, ülással elmúlatni, elüldögelni p. o. az időt.

Versoffen, részeges, részeg, ivó, ittas, elrészegeskedett, beivott.

Versöhnen, *z. B.* Parteien, összebékéltetni valakit valakivel, megbékéltetni; *jemanden*, megengesztelni valakit; *sich mit jemanden*, összebékélni valakivel.

Versöhnen, *das*, Versöhnung, *die*, össze v. megbékéltetés; megengesztelés.

Versöhner, *der*, összebékéltető; megengesztelő.

Versöhnlich, *adj.*, engesztelhető; *adv.*, engesztelhetőleg.

Versöhnlichkeit, *die*, engesztelhetőség.

Versorgen, *jemanden*, gondoskodni felőle, gondját viselni valakinek, megszerezni valakinek a' szükséges dolgokat; *ernähren*, tartani, táplálni p. o. familiát; *seine Tochter*, a' leányát férjhez adni; *jemanden ein Amt verschaffen*, valakinek hivatalt szerezni.

Versorger, *der*, gondoskodó, gondviselő, tápláló.

Versorgerinn, *die*, gondoskodó t. i. asszony.

Versorgung, *die*, Unterhalt, táplálás, tartás; gondviselés, gondoskodás; Amt, hivatal; Verheirathung, házasság.

Versorgungsanstalt, *die*, tápláló intézet, ápolóház.

Versparen, aufheben, eltenni, tartani valamit másszorra, meghagyni; *verschieben*, elhalasztani.

Verspäten, aufhalten, halasztani, elhalasztani, halogatni valamit; *sich*, elkésni, későn jönni vagy menni, elkésődni.

Verspäten, *das*, Verspätung, *die*, elhát-

lasztás, halogatás; elkésés, elkésődés, elkéslődés.

Verweisen, fel- v. megenni, felélni az eleséget.

Verzerren, bérekeszteni, elzárni, p. o. az útját valaminek, becsukni, az ajtót, bezárni a' kaput valaki előtt; hindern, akadályoztatni.

Verzerren, daß, Zerperung, die, bérekesztés, bezárás, becsukás, elzárás.

Verzweigen, megköpődödni.

Verzweigen, játékban veszteni, eljátszani; Geld, elveszteni pénzt; die Zeit, eljátszani az időt; trop. den Kürzern ziehen, veszteni, vesztő lenni, meggyőzteni.

Verzweigen, daß, verztés, elvesztés, eljátszás.

Verzweigen, felfonni.

Verzweigen, j. B. die Zeit, elveszteni, p. o. az időt.

Verzweigen, kigúnyolni, kicsúfolni.

Verzweigen, die, kicsúfolás, kigúnyolás, kinevetés.

Verzweigen, ígérni, megígérni valamit; den Besitz einer Sache zusagen, oda ígérni v. elígérni valakinek valamit; seine Tochter jemanden versprechen, (zur Ehe), a' leányát valakinek elígérni; sich mit einer versprechen, magának valakit eljegyezni, t. i. feleségül; daher: eine Versprochene, eljegyzett személy, jegyes; Hoffnung machen, j. B. die Saaten versprechen viel, a' vetések jó aratással biztatnak; der junge Mensch verspricht viel, ez az ifjú nagy reménységet nyújt maga felől; sich versprechen d. i. im Reden versehen, hibásan szólni, félre szólni, nem azt mondani a' mit akart.

Verzweigen, daß, Versprechung, die, ígérés; daß Versprochene, ígéret; sein Versprechen halten, ígéretét teljesíteni, ígéretének eleget tenni; daß Irren im Reden, eltévesztése annak a' mit valaki mondani akart.

Verzweigen, der, ígérő, megígérő.

Verzweigen, j. B. Wasser, elfecsken-
dezni, p. o. a' vizet, bort; auseinander treiben, elszéleszteni, széljel-
szórni, széljelkergetni, p. o. a' nyá-
jat, az ellenséget, lázasszókat.

Verzweigen, elfecsken-
dezni, p. o. a' vi-
zet; kiontani p. o. vérét.

Verzweigen, érzni, észrevenni.

Verzweigen, der, ész; keinen haben, esze nélkül lenni, nem lenni eszen; Ein-

sicht, értelem, okosság; mit Verstand, eszesen, okosan, ohne, ész nélkül; natürlicher, természeti okosság; gemeiner Menschenverstand, józan emberi okosság; geistige Fähigkeit, elme; einen durchdringenden Verstand haben, éles elmével bírni; Urtheilskraft, ész, ítélőtehetség; Ueberlegung, okosság; ohne Verstand handeln, okosság nélkül cselekedni valamit; der Sinn eines Wortes, értelem, jelentés, ereje valamely szónak v. kifejezésnek; Fassungsvermögen, ész, foghatóság, tehetség.

Verstandeskräfte, die, észbeli tehetség.

Verstandesübung, die, észgyakorlás, ész gyakorlása.

Verstandlos, adj., esztelen, esztelen; adv. esztelenül.

Verstandlosigkeit, die, esztelenség, esztelenségek.

Verständig, adj., eszes; klug, okos, értelmes; einsehen, értelmes, értelemmel bíró, hozzáértő; adv. okosan, észszel; értelmesen, eszesen, bölcsen.

Verständigen, belehren, értésére adni, megtanítani valamire, eszére adni valakinek valamit, megmagyarázni.

Verständlich, adj., érthető, megérthető, világos; adv. érthetőleg, világosan.

Verständlichkeit, die, megérthetőség, világosság.

Verständnis, daß, Uebereinstimmung, die, egyetértés; Eintracht, egység.

Verstärken, vastagabbítani, erősebbíteni, nagyobbítani valamit; trop. vermehren, j. B. eine Armee verstärken, a' tábornok szaporítani, erősebbé tenni; eine Stadt, a' várost megerősíteni, p. o. őrizettel; sich, (vom Heerführer), sereget több néppel szaporítani.

Verstärkung, die, megerősítés; szaporítás, öregbítés; st. Hilfstruppen, segítő sereg, segítség.

Verstatten, engedni, megengedni.

Verstattung, die, megengedés.

Verstauben, verfliegen, elporlódni, elszállani, mint a' por.

Verstauben, széljel szórni, eloszlatni, mint a' port.

Verstauchen, kifecskeszteni, kimenyíteni.

Verstauchen, vernähen, bévarni, béaggatni, béöltögetni; vertauschen, elcserélni; Trümpfe, elütni t. i. tromfal a' kártyát; sich verstauchen, (beim Stu-

- pfersteden), olvétni a' metszésben v. a' metszést.
 Versteckung, die, z. B. der Waaren, elcserezés.
 Verstecken, elrejtteni, eldugni, elrekeszteni.
 Verstecken, daß, elrejtés, eldugás.
 Versteckt, adj., elrejtett; halten, rejtékben tartani; adv. z. B. versteckterweise, titkolva, rejtve.
 Verstehen, érteni, megérteni, áttallatni, megfogni; so viel ich verstehe, a' mennyire én értem; verstehst du, was ich meine? érted, mit mondok? ich verstehe dich nicht, nem értelek, mit mondasz; daß versteht sich, természetesen, arról kérdés nincs; sich zu etwas verstehen, d. i. sich zu etwas entschließen, ráállani, kész lenni valamire, megegyezni valamiben; sich mit jemanden verstehen, d. i. mit jemanden übereinstimmen, egyetértetni, megegyezni valakivel; Kenntnis von etwas besitzen, érteni p. o. nemetül, deákül, tudni, p. o. muzsikát v. muzsikálni, érteni a' muzsikához; von Pfändern, z. B. ein verstandenes Pfand, idejét multa zálog.
 Verstehen, daß, értés, megértés, tudás.
 Verstehlen, ellopni; versthleenerweise, alattomban, lopva.
 Versteigen, sich, igen magasra lépni, elragadtatni p. o. gondolkozásában; túl menni a' mértéken.
 Versteigerer, der, kótyavetyélő.
 Versteigern, elkótyavetyélni.
 Versteigerung, die, elkótyavetyélés, kótyavetye.
 Versteinern, in Stein verwandeln, kövé változtatni; versteinert werden, kövé válni; trop. daß partic. versteinert, bálványá vált, elálmélkodott, elbámúlt; adv. elbámúlva.
 Versteinerung, die, kövéválás; kövévált test. (Petrefactum).
 Verstellen, verunstalten, kivenni a' formájából, elrútítani, elcsúfítani; nicht merken lassen, tettetni, színleni valamit; sich verstellen, magát tettetni, eltitkolni a' mit gondol, érez.
 Verstellt, adj., formájából kivett, elrútított, elcsúfított; tettetett, eltitkolt, színlett; adv. z. B. versteelterweise, tettetve.
 Verstellung, die, elcsúfítás; tettetés, eltitkolás, színlés, színmutatás.
 Verstellungskunst, die, színmutatóság.
 Versterben, st. sterben, meghalni; partic. verstorben, megholt.
 Versteuern, etwas, adót fizetni valamiről.
 Versteuert, adj., adó alá vetett.
 Versteuerung, die, adófizetés, adózás.
 Verstimmen, elrontani, leverni a' hangját; sich, elromlani, leereszkedni i. i. a' muzsika hurjainak; trop. jemanden, valakit elkedvetleníteni.
 Verstimmt, adj., romlott hangú, leereszkedett hangú v. húrú; trop. elkedvetlenített, kedvetlen.
 Verstimmung, die, hangromlás v. leereszkedés.
 Verstöbern, auseinanderjagen, széljelkergetni, elkergetni, széljelszalasztani; vom Schnee, bélelni, befűni, behordani, mint a' hó az utat.
 Verstopfen, hartnäckig machen, megmakacsítani, megátalkodni; durch Flechtigkeit verderben, megdohosodni.
 Verstopfen, daß, makacsság, megátalkodás, nyakasság; megdohosodás.
 Verstopft, adj., makacs, megátalkodott, nyakas; megdohosodott, dohos, p. o. búza; adv. makacsúl, megátalkodva.
 Verstopfen, adj., lopva való, alattomban való; adv., verstopfener Weise, alattomban, lopva, titkon.
 Verstopfen, bédugni; verstopfter Leib, szorult has.
 Verstopfung, die, bédugás, bédugulás; des Unterleibes, hasszorulás.
 Verstören, háborgatni, megzavarni.
 Verstört, adj., megzavart.
 Verstoß, der, Fehler, hiba, véték; Beleidigung, öszveütközés, öszveakasztás valakivel.
 Verstoßen, fehlen, hibázni, véteni; bei jemanden, valakit megsérteni, megbántani; von sich stoßen, eltaszítani magától; seine Sachen, kiadni rajta, eladni; seine Frau, megvetni, magától elküldeni v. elhajtani a' feleségét; ein Kind, megtagadni gyermekét.
 Verstoßung, die, eltaszítás magától; einer Frau, feleség megvetés és elhajtás; eines Kindes, a' gyermek megtagadása.
 Verstreichen, durch Streichen verbrauchen, felkenni, felmázolni mind; verstopfen, békenni, bémázolni; von der Zeit, eltetni, elmúlni, mint az idő.
 Verstreichen, daß, Verstreichung, die, békénés, bémázolás; eltelés, elmúlás.

Verstreuen, mind elszórni; elszéles-
teni.

Verstricken, mind felkötni, p. o. a'
czérnát; törbe keverni.

Verstümmeln, megcsonkítani.

Verstümmelung, die, megcsonkítás.

Verstümmelt, adj., megcsonkított.

Verstummen, megnémulni; st. schwei-
gen, elhallgatni, elnémulni; jeman-
den verstummen machen, valakit el-
hallgattatni.

Verstummen, das, megnémulás.

Versuch, der, próbatétel, igyekezet.

Versuchen, überhaupt prüfen, megvizs-
gálni, megpróbálni, próbára tenni;
kosten, kóstolni, p. o. bort, megkós-
tolni; einen Versuch machen, pró-
bálgatni, kitanúlni igyekezni, meg-
próbálni, meglátni akarni; sich et-
was versuchen, j. B. in der Welt,
sokat próbálni a' világon, sokat
utazni, járni kelni; zum Bösen rei-
zen, késértetni p. o. a' rosszra.

Versuchen, das, Versuchung, die, pró-
bálás, vizsgálás, megpróbálás, meg-
vizsgálás; zum Bösen, késértés a'
rosszra; in Versuchung führen, ké-
sértetbe vinni, gonoszra ingerleni.

Versucher, der, késértő, gonoszra in-
gerlő.

Versucht, adj., jártas valamiben, pró-
bált, tapasztalt, p. o. katonák ée.

Versudeln, bémocskolni.

Versündigen, sich, vétetni, vétkezni, bün-
hődni; sich an jemanden, valaki el-
len vétetni.

Versündigung, die, vétkezés, bünhődés,
vétség, vétés.

Versüßen, megédesíteni; trop. édesít-
ni, enyhíteni, kellemessé tenni, p. o.
a' munkát, az életét.

Versüßen, das, megédesítés.

Vertagen, halasztani, elhalasztani.

Vertagung, die, halasztás, halogatás.

Vertändeln, elgyermekeskedni, hijába-
valósággal eltölteni p. o. az időt.

Vertanzen, durchs Tanzen verbrauchen,
eltánczolni, tánczolás által elveszte-
getni, p. o. pénzt; verlieren, el-
veszteni, p. o. betegségét; versäu-
men, elmúlasztani, eltánczolni, p.
o. az időt.

Vertanzen, das, eltánczolás, tánczolás
által vesztegetés.

Vertauschen, el- v. felcserélni.

Vertauschen, das, Vertauschung, die,
el- v. felcserélés.

uselt, adj., gottlos, gonosz, isten-

telen, átkozott; heftig, iszonyú;
adv. átkozott módon; iszonyúan.

Vertheidigen, jemanden durch Worte,
óltalmazni, védelmezni, védni vala-
kit; sich, magát védelmezni; eine
Sache, a' dolog mellett harczolni;
durch Waffen, védelmezni, harczolni.

Verteidiger, der, überhaupt, véd, vé-
dő, védelem; bes. oltalmazó, védel-
mező.

Verteidigung, die, védés, védelmezés,
óltalmazás.

Verteidigungsmittel, das, védőeszköz,
védelem, fegyver.

Verteidigungsschrift, die, védírás, vé-
dőírás.

Verteidigungsstand, der, védő állapot,
kész védelem; sich in Verteidigungs-
stand setzen, készülni a' védelemre
v. védelmezésre.

Vertheilen, elosztani, elosztogatni, ki-
osztani mások között.

Verteiler, der, el- v. kiosztó.

Verteilung, die, el-, ki- v. felosztás.

Verteuern, megdrágítani, p. o. a' ga-
bonát.

Verteurer, der, megdrágító.

Verteurung, die, megdrágítás.

Vertun, elvesztegetni, elkölteni.

Vertunlich, adj., bőkölő, vesztegető.

Vertical, adj., schiefrecht, tetőpontos;
adv. tetőpontosan.

Vertiefen, tief machen, kivölgyelni,
méllyé v. mélyebbé tenni; trop.
sich in etwas, mélyen belemerülni
v. elmerülni valamibe, p. o. a'
tudományba; in Gedanken, im Nach-
denken, mély gondolatokba, gondol-
kozásba merülve lenni; in Schul-
den vertieft seyn, sok adósságba len-
ni keverve.

Vertiefung, die, Vertiefen, das, mélyebb-
re csinálás; etwas Vertieftes, j. B.
eine Kerbe, Hohlkehle, barázda, ro-
vát; trop. in Gedanken, elmerülés
a' gondolkodásba.

Vertilgen, eltörölni, kiirtani.

Vertilger, der, eltörlő, kiirtó.

Vertilgung, die, eltörlés, kiirtás.

Vertoben, kidühösködni magát.

Vertrag, der, alku, egyesség, kötés;
st. Bündniß, szövetség.

Vertragen, máshová vinni, másfelé,
felre elvinni; st. erdulden, eltűrni,
elszenvedni, elbírnai, kiállani; sich
mit jemanden gut vertragen, valaki-
vel egyezni, egyességben lenni; sich
nicht vertragen, öszve nem illeni,
nem egyezni vele.

- Verträglich**, adj., szelíd, jámbor, békesség szerető, mindennel könnyen megegyező; adv. szelíden, jámborúl.
- Verträglichkeit**, die, békeszeretés, megegyezés.
- Vertragung**, die, eltűrés, elszenvedés.
- Vertrauen**, bízni, bizodalmát helyheztenni valakibe; reábizni valakire valamit.
- Vertrauen**, daß, bizodalom, bizakodás; *sehen oder haben*, bizodalmát helyheztenni valakibe; *im Vertrauen gesagt!* köztünk legyen mondva!
- Vertrauensvoll**, adj., bizodalommal teljes, biztos; adv. bizakodva.
- Vertrauern**, elgyászolni.
- Vertrauern**, elcsepegni.
- Vertraulich**, adj., bizodalmas, meghitt, hiedelmes; adv. bizodalommal, meghitten, hiedelemmel.
- Vertraulichkeit**, die, meghittség, hiedelem, bizodalom.
- Vertraut**, adj., meghitt, bizodalmas, barátságos; adv. meghitten, meghitt barátságban.
- Vertraute**, der, meghitt, megbízott, meghitt biztos.
- Vertreiben**, jemanden, elűzni, elhajtani, elkergetni; *Feinde*, az ellenséget megszalasztani; *trop. eine Krankheit*, a' nyavalyát eloszlatni; *sich die Zeit*, az időt tölteni.
- Vertreiben**, daß, *Vertreibung*, elkergetés, elűzés, elhajtas, eloszlatás.
- Vertreten**, j. B. *sich den Fuß*, rosszul tett lépés által kificzarni; *st. zusammentreten*, meg-v. öszvetapodni p. o. a' pázsitot; *den Weg*, elállani az útját valakinek; *an jemandes Stelle treten*, valaki helyett lenni; *trop. jemand. bei einem*, d. i. a) *verteidigen*, védni, védelmezni valakit valaki előtt; b) *durch Fürbitte*, szószóllója lenni valakinek, és helyette mást kérni; c) *entschuldigen*, menteni valakit.
- Vertreten**, daß, *Vertretung*, die, lábkimenyítés rosszul tett lépés által; félrenyomás, elnyomás; valaki helyett léte, képviselés; védés, közbenjárás, szószóllás, mentés.
- Vertreter**, der, helyviselője valakinek, helyettelévő; közbenjáró, szószólló, védő, szavatos.
- Vertrieben**, adj., elűzött, elkergetett.
- Vertriebene**, der, hazájából kihajtatott, számkivettelt.
- Vertrinken**, j. B. *die Zeit*, ivással tölteni p. o. az időt; *Geld*, meginni p. o. a' pénzét; *ivás által elűzni*, p. o. a' búját, a' gondját.
- Vertrocknen**, elszáradni, mint p. o. a' könnyek; kiszáradni, mint a' fa, víz.
- Vertrocknen**, daß, szárazság, száraz volta valaminek p. o. fának.
- Vertrocknet**, adj., el-v. kiszáradt.
- Vertrödeln**, *Sachen*, eladni, eladogatni; (*verächtlich*), elszibvásárlkodni; *die Zeit*, elhijábavalóskodni; *Geld*, elhenyélteni, elkorhelykedni.
- Vertröpseln**, elcsepegni.
- Vertrösten**, jemanden, biztatni valakit, reménységet nyújtani valakinek; *jemanden von einer Zeit zur andern*, valakit időről időre biztatni; *vertröstet*, reménységgel biztatott; *sich*, reményleni; *st. Mutb einsprechen*, neki bátorítani, valakit biztatni.
- Vertröstung**, die, reménységnyújtás, biztatás, bátorítás.
- Vertuschen**, etwas, eltitkolni, elsimítani, p. o. a' lopott jószágot.
- Vertuschen**, daß, eltitkolás.
- Verüben**, j. B. etwas Böses, elkövetni, véghez vinni t. i. valamelly rosszat; gonoszságot cselekedni; *einen Mord*, ölni.
- Verübung**, die, véghezvitel, elkövetés, t. i. a' gonosznak elkövetése.
- Verunehren**, megbecsteleníteni; *ein Mädchen*, a' szűzet megszeplősíteni.
- Verunebrung**, die, gyalázat, megbecszteleyítés; *eines Mädchens*, megszeplősítés.
- Veruneinigen**, öszvevesztetni, békétlenséget szerezni, p. o. a' két barátok között; *sich*, öszveveszni, meghasonlani.
- Veruneinigung**, die, öszvevesztés; meghasonlás.
- Verunglimpfen**, becssteleníteni, kissebíteni, rágalmazni valakit.
- Verunglimpfung**, die, becsstelenítés, rágalmazás.
- Verunglücken**, szerencsétlen lenni, szerencsétlenül járni, zu Grunde geben, elveszni, végveszedelemre jutni; *von Schiffen*, elsüllyedni; *mißlingen*, nem várt v. rossz kimenetelének lenni; *einen Verlust haben*, kárt vallani; *um sein Vermögen kommen*, minden vagyonától megosztatni.
- Verunheiligen**, megfertéztetni.
- Verunheiligung**, die, megfertézte.

Verunreinigen, be - v. elmocskolni, el-
 csúnyítani.
 Verunreinigung, die, bémocskolás, el-
 csúnyítás.
 Verunstalten, elcsúfítani, a' formájá-
 ból kivenni, elrútítani, éktelenné
 tenni.
 Verunstaltet, adj., elrútított, elcsúfi-
 tott, éktelen.
 Verunstaltung, die, elrútítás, elcsúfi-
 tás, éktelenség.
 Veruntreuen, 'entwenden, elcsikkasztani,
 eltökíteni, elloponi hűségtelenül.
 Verursachen, okozni, p. o. bosszúsá-
 got, tenni, szerezni, csinálni; Streit,
 perlekedést támasztani; Bewunde-
 rung, csudálkozást gerjesztetni; Ver-
 gnügen, gyönyörűségére lenni.
 Verursacher, der, szerző, okozó.
 Verursacherinn, die, szerző, t. i. asz-
 szony, v. leány.
 Verurtheilen, büntetni, p. o. pénzzre;
 ítélni, p. o. halálra valakit, kár-
 hoztatni.
 Verurtheilung, die, büntetés, bünte-
 tésre ítéles, kárhoztatás.
 Vervielfältigen, sokszorozni, sokasítani.
 Vervielfältigung, die, sokszorozás, so-
 kasítás.
 Verviervältigen, négyyszerezni, négyezni.
 Verviervältigung, die, Vierfachmachung,
 négyyszerezés.
 Vervollkommen, tökéletesíteni, töké-
 letessé tenni.
 Vervollkommnung, die, tökéletesítés,
 tökéletesedés.
 Verwachsen, zuwachsen, wie z. B. Wun-
 den, benőni, beforradni; ineinander
 wachsen, öszvenőni, öszveforradni;
 durch Wachsen umgestaltet werden, kinő-
 ni a' formájából.
 Verwachsen, adj., benőtt; öszvenőtt;
 formátlan.
 Verwachsen, daß, Verwachsung, die, bé-
 növés, beforradás; öszvenövés;
 idomtalanság.
 Verwahren, an einem sichern Orte, el-
 tenni, megőrizni, tartogatni; gegen
 etwas, megerősíteni, p. o. a' várost
 kőfalakkal; sich gegen etwas, magát
 valami ellen őrizni; sich vor Kälte
 verwahren, magát a' hidegtől ójni;
 sich verwahren, d. i. sichern, magát
 oltalmazni, bátorságba helyheztetni,
 őrizni.
 Verwahrer, der, őrző.
 Verwahrlosen, nem gondolni valami-
 vel, vesztére hagyni valamit; Feuer,
 nem vigyázni a' tűzre.

Verwahrlosung, die, vesztére hagyás,
 vele nem gondolás.
 Verwahrung, die, eltevés, gondvise-
 lés; jem. etwas in Verwahrung ge-
 ben, valamit valakinek gondviselé-
 sére bízni; Befestigung, megerősí-
 tés; st. Gefängniß, őrizet, fogság,
 fogház, tömlöcz; Sicherung, bator-
 ságba helyheztetés.
 Verwahrungsmittel, daß, őriző v. ol-
 talmazó eszköz, védelem.
 Verwaissen, von Kindern, árvaságra
 jutni; von Aeltern, gyermekeitől
 megfosztatni.
 Verwaissen, daß, Verwaissung, die, ár-
 vaság.
 Verwaistet, adj., von Kindern, árva,
 árvaságra jutott.
 Verwalten, verwalten, véghez vinni,
 eljárni valamiben, folytatni vala-
 mit; ein Amt, hivatalt viselni; den
 Staat, a' köztársaságot kormányoz-
 ni v. igazgatni.
 Verwalten, daß, Verwaltung, die, vég-
 hez vivés, eljárás valamiben, vala-
 minek p. o. hivatalnak viselése,
 folytatása; des Staates, a' köztár-
 saság kormányozása; fremder Güter,
 más jószágára való gondviselése.
 Verwalter, der, gondviselő, igazgató;
 auf einem Gute, majoros.
 Verwandeln, elváltoztatni; sich im Ge-
 sichte, ábrázatban megváltozni; in
 etwas verwandelt werden, valamivő
 változni.
 Verwandlung, die, elváltozás, megvál-
 tozás, átalformálódás.
 Verwandt, adj., atyafi, atyafiságban
 v. rokonságban lévő, rokon; trop.
 atyafiságos, hozzá hasonló.
 Verwandte, der, atyafi, rokon.
 Verwandtschaft, die, rokonság, atya-
 fiság, öszveköttetés, egyesség.
 Verwaschen, mind felmosni, p. o. a'
 szappant; z. B. Farben, elmosni,
 elvékonyítani p. o. a' festéket; st.
 verplaudern, elfecsegni, elcsacsogni,
 p. o. az időt; adj. st. plauderhaft,
 fecsegő, csacsogó.
 Verwaschung, die, der Seife, felmosás,
 mosás által való elfogyasztás.
 Verwässern, igen megvizezni.
 Verweben, mind felszőni; belészőni,
 közészőni, beszőni.
 Verwechseln, umtauschen, el - v. fel-
 cserélni; Geld, el - v. felváltani,
 p. o. pénzt, aranyot; Personen, el-
 tévesztetni személyeket; st. vermen-
 gen, verwirren, öszvezevarni.

Verwechseln, *daß*, Verwechslung, *die*,
el - v. felcserélés; el - v. felváltás.

Verwegen, *adj.*, vakmerő, merész;
adv. vakmerőn, merészen.

Verwegenheit, *die*, vakmerőség, nagy
merészség.

Verwehen, *el*fűjni, *elhordani*; *tele v.*
*bé*fűjni *p. o.* hóval.

Verwehren, *st.* *verbindern*, *verbieten*,
tiltani, *megtiltani*, *gátolni*, *meggá-*
tolni, *akadályoztatni*.

Verwehren, *daß*, *eltiltás*, *akadályóz-*
tatás, *megtiltás*, *meggátolás*.

Verweichlichen, *el*puhulni.

Verweichlicht, *adj.*, *el*puhult.

Verweichlichung, *die*, *el*puhultság.

Verweigern, *megtagadni*, *megvonni*
valakitől *valamit*.

Verweigerung, *die*, *megtagadás*, *meg-*
vonás.

Verweilen, *múlatni*, *késni*.

Verweilen, *daß*, *késés*, *múlatság*.

Verweinen, *sírással* *tölteni*, *p. o.* *az*
időt; *kisírni* *magát*.

Verweiss, *der*, *dorgálás*, *feddés*, *pi-*
rongatás, *szemre* *hányás*, *pirószó*;
geben, *megdorgálni* *valakit*, *megpi-*
rongatni.

Verweisen, *an* *jemanden*, *másra v. más-*
hoz *igazítani*, *útasítani*; *st.* *verbannen*,
elűzni, *számkivetni* *valakit*; *Wor-*
mürfe *machen*, *megdorgálni*, *megpi-*
rongatni *valakit*.

Verweisen, *daß*, *Verweisung*, *die*, *más-*
hová *igazítás*, *útasítás*; *Verbannung*,
számkivetés; *st.* *Wormurf*, *megfed-*
dés, *megdorgálás*.

Verweisen, *el*hervadni.

Verweisslich, *adj.*, *el*hervadható.

Verweist, *adj.*, *el*hervadt; *adv.* *el*her-
vadva.

Verweisung, *die*, *el*hervadás.

Verwenden, *wegwenden*, *el - v.* *félre-*
fordítani; *anwenden*, *i. B.* *Geld*,
Zeit, *Mühe*, *fordítani*, *ráfordítani*,
költeni, *p. o.* *pénzt*, *időt*, *munkát*
valamire; *sich* *für* *jemanden*, *oder* *für*
etwas, *közbe* *vetni* *magát* *valakiért*,
valamiért, *fáradni* *érte*; *néha* *kér-*
ni, *esedezni*, *valaki* *személyjéért*.

Verwendet, *adj.*, *elfordított*; *adv.* *el-*
v. *megfordítva*.

Verwendung, *die*, *el - v.* *magfordítás*;
reáfordítás, *ráköltés*, *idejének és*
fáradtságának *valamire* *való* *fordítá-*
sa, *haszonvétele* *valaminek* *valami-*
re; *fáradozás* *valaki* *dolgába*.

Verwerfen, *el*vetni, *rossz helyre* *vet-*
ni, *félre* *vetni*, *valahová*; *st.* *durch-*

einander *mischen*, *i. B.* *Worte*, *szelyő-*
v. *összevissza* *elhány* *ni* *p. o.* *a'* *szól*
kat; *sich*, *elhibázni* *a'* *vetést v.* *haji-*
tást; *trop.* *nicht* *annehmen*, *od.* *billigen*,
megvetni, *helybe* *nem* *hagyni*, *el*
nem *fogadni*, *p. o.* *tanácsot*; *st.*
mißgebären, *von* *Thieren*, *megvetni*,
elvetelkedni.

Verwerfen, *daß*, *Verwerfung*, *die*,
megvetés, *rossz helyre* *tevés*; *el-*
hányás *vetés*; *helybe* *nem* *hagyás*,
el *nem* *fogadás*.

Verwerflich, *adj.*, *megvetendő*, *helybe*
nem *hagyható*, *el* *nem* *fogadható*.

Verwerflichkeit, *die*, *megvetendőség*, *el*
nem *fogadhatóság*.

Verwersen, *el*rothadni, *elsomnyedni*,
megbűzhödni.

Verwesser, *der*, *hivatalhelytartó*, *sze-*
mélyviselő, *t. i.* *hivatalban*.

Verwestlich, *adj.*, *rothadandó*, *rot-*
hadó.

Verwestlichkeit, *die*, *rothadóság*.

Verwesung, *die*, *el*rothadás.

Verwetten, *a'* *fogadásban* *feltenni* *p. o.*
valamit, *v.* *abba* *fogadni*; *a'* *foga-*
dásban *elveszteni*.

Verwichen, *adj.*, *elmúlt*, *a'* *minapi*;
daß *verwichene* *Jahr*, *a'* *múlt* *eszen-*
dő; *adv.* *a'* *minap*, *nem* *régében*;
oder *st.* *neulich*, *a'* *falkában*.

Verwischen, *etwas*, *belékeverni*; *je-*
manden, *beléelegyíteni*, *p. o.* *vala-*
melly *dologba*; *sich*, *belékeveredni*.

Verwischet, *adj.*, *belékevert*, *belé-*
keveredett, *összekevert*, *v.* *zavart*,
össze *bonyolódott*; *trop.* *beléelegye-*
dett; *adv.* *össze* *zavarva*.

Verwischung, *die*, *belékeverés*, *öss-*
vezavarodás, *össze* *bonyolódás*, *zür-*
zavar.

Verwildern, *el*vadulni, *vaddá* *lenni*,
elkorcsosodni; *von* *Pflanzen*, *elal-*
jasodni, *elsatnyulni*; *von* *Gegenden*,
elkietlenedni.

Verwildert, *adj.*, *el*vadult, *elkorcsos-*
sodott; *elkietlenedett*.

Verwilderung, *die*, *el*vadulás, *elkor-*
csosodás; *elkietlenedés*.

Verwirren, *d. i.* *begehen*, *cselekedni*,
elkövetni, *vétkezni*; *daß* *Leben*,
ollyan *gonosz* *ságot* *követni* *el*, *melly-*
nek *az* *élete* *is* *utánna* *vesz*.

Verwirrung, *die*, *el*vesztése *valami-*
nek.

Verwirren, *össze* *zavarni*, *megzavarni*,
zavarodásba *hozni*; *trop.* *háborgat-*
ni, *megháborítani*; *sich*, *össze* *zava-*
rodni, *belékeveredni*.

Verwirrt, verworren, adj., öszvezavarodott, zürzavaros; trop. megzavarodott, megháborított; eine verwirrte Rede, elzavart beszéd; verwirrt im Kopfe, meghaborodott eszű, megtébolyodott; adv. zavarodva, rendetlenül, öszvehányvavetve.

Verwirrung, die, das Verwirren, zürzavar, rendtelenség; zavarodás, öszvezavarodás; des Verstandes, elmébéli megháborodás.

Verwirrungswort, adj., zürzavaros; adv. öszvezavarodva.

Verwischen, eltörlni, letörlni, p. o. a' betűt, az írást; abtrocknen, megszáritni, megtörölni.

Verwischung, die, eltörlés, kitörlés; megtörlés.

Vermitteln, wie z. B. Steine, elmálandani, elporlandi.

Verwittwet, adj., özvegy, özvegygyé lett.

Verwöhnen, rosszul szoktatni, elrontani rosszulszoktatás által.

Verwöhnung, die, rosszulszoktatás.

Verworfen, elhánytvetett; trop. z. B. Mensch, rosszraelvetemedett, elfajult ember.

Verworfenheit, die, elfajultság, elvetemedettség.

Verworren, adj., zavarodott, rendetlen.

Verworrenheit, die, zavarodás, rendtelenség.

Verwunden, megsebesíteni, sebbe ejteni valakit; tödtlich verwundet werden, halálos sebbe esni, halálosan megsebesedni; trop. sebesíteni, megsebhetni; Herzen, sérteni a' szíveket.

Verwunden, das, Verwundung, die, megsebesítés.

Verwundern, wunderbar seyn, oder vorkommen, csudának tetszeni, csudálkozásra gerjesztetni; das verwundert mich, azon csudálkozom; st. bewundern, csudálni; sich, csudálkozni valamin, rajta.

Verwunderung, die, csudálkozás; in Verwunderung sehen, csudálkozásra indítani.

Verwunderungswerth, Verwunderungswürdig, adj., csudálkozásra méltó; adv. csudálatosan, csudálatos módon.

Verwunderungswürdigkeit, die, csudálatosság, csudálatos volta valaminek.

Verwundet, adj., sebes, megsebesített, megsebesedett.

Verwünschen, átkozni, megátkozni; bezaubern, bájolás által elváltoztatni. **Verwünschen**, das, Verwünschung, die, Verfluchung, megátkozás; als Fluch, átkozódás; Bezauberung, megbájlás.

Verwünschungswertb, Verwünschungswürdig, adj., megátkozandó.

Verwünscht, adj., átkozott, megátkozott; od. st. abscheulich, gonosz, utálatos, átkozott; bezaubert, megbájlolt, megigézett; adv. átkozottúl.

Verwüsten, pusztítani, elpusztítani, p. o. várost; st. verderben, z. B. Kleider, Bücher, elrontani, rongálni, elszaggatni, p. o. a' ruhát.

Verwüsten, das, Verwüstung, die, pusztítás, elpusztítás, rontás; der verwüstete Zustand, pusztaság, pusztulás.

Verwüster, der, pusztító, rontó.

Verwüsterinn, die, rontó, pusztító t. i. asszony.

Verwüftet, adj., elpusztított, puszta.

Verwüthen, vertoben, megszűnni dühösködni, kidühösködni magát.

Verzagen, elcsüggedni, elhagyni magát; hoffnungslos seyn, kétségbe esni, minden reménységről letenni.

Verzagen, das, Verzagung, die, elcsüggedés; Hoffnungslosigkeit, die, kétségbeesés.

Verzagt, adj., muthlos, elcsüggedt, kiesiny szívű, félénk; jemanden verzagt machen, elcsüggesztetni; hoffnungslos, kétségbe esett; adv. elcsüggedve; kétségbe esve.

Verzagtheit, die, elcsüggedtség.

Verzählen, hibásan számlálni, eltévesztetni a' számlálást; sich, elhibázni a' számlálást.

Verzärteln, elkényeztetni, kényeztetni; sich, elkényesedni.

Verzärtelt, adj., elkényeztetett.

Verzärtelung, die, kényeztetés, elkényeztetés.

Verzäunen, békeríteni, sövénnyel befenni v. békertelni.

Verzeihen, meginni, beinni, p. o. pénzt, ruháját, ée.

Verzeibten, a' tizedet megadni.

Verzehren, z. B. Speisen, megenni, megemészteni, p. o. eledelt; Geld, pénzt költeni; Hab und Gut, minden vagyonát megemészteni; das Seinige, a' magáét költeni, a' magából élni; sich, megemészteni.

Verzehren, *daß*, **Verzehrung**, *die*, megemésztés.

Verzehrend, *adj.*, vom Feuer, megemésztő, elemésztő; von Krankheit, hervasztó, sonnyasztó; eine verzehrende Krankheit, hervadozás, sínlődés; verzehrende Leidenschaften, emésztő indulatosságok.

Verzehrer, *der*, emésztő, megemésztő.

Verzehrerin, *die*, megemésztő asszony személy.

Verzehrung, *die*, megemésztés; auszehrende Krankheit, száraz kórság v. betegség, hervadozás.

Verzeichnen, *fehl zeichnen*, elhibázni a rajzolást, rosszul rajzolni; etwas niederschreiben, feljegyezni, felírni.

Verzeichnen, *daß*, **Verzeichnung**, *die*, elhibázása a rajzolásnak; feljegyzés.

Verzeichniß, *daß*, lajstrom, mutató tábla, feljegyzés.

Verzeihen, megbocsátni, megengedni.

Verzeihlich, *adj.*, megbocsátható, megengedhető.

Verzeihung, *die*, engedelem, bocsánat, megengedés, megbocsátás; jemanden um Verzeihung bitten, valakitől engedelmet kérni.

Verzerren, herumreißen, elvonni egymástól, elszakasztani; zerrend zerunfallen, *z. B.* den Mund, félrehúzni, elvonni, elhúzni p. o. a' száját.

Verzerrt, *adj.*, félre vont v. húzott.

Verzerrung, *die*, félrehúzás.

Verzetteln, nacheinander fallen lassen, zerstreuen, elhullatni, elpotyogatni, p. o. búzát, gyümölcsöt, ée; elszéleszteni, elhányni vetni.

Verzettlung, *die*, elszélesztés.

Verzicht, *der*, lemondás valamiről; auf seine Gerechtsamen Verzicht leisten, lemondani a' jussáról.

Verzieren, falsch ziehen, *z. B.* im Spiele, hibás húzást tenni; schlecht erziehen, *z. B.* Kinder, rosszul nevelni, p. o. gyermekét; st. verzerrern, *z. B.* den Mund, elhúzni, félre húzni, p. o. a' száját; st. sich entfernen, elmenni, eltávozni; *z. B.* die Wolken verzieren sich, a' fellegek eloszlanak; daß Gewitter hat sich verzogen, az égiháború elment, eltávozott; von Saiten auf musikalischen Instrumenten, leereszkedni mint a' húr a' muzsikán; st. verschieben, elhalasztani, halogatni p. o. más időre; st. verweilen, várakozni, maradni, késni.

Verziehen, *daß*, **Verziehung**, *die*, *z. B.* eines Kindes, rossz nevelés; st. Verzug, várakozás.

Verzieren, felékesíteni, felékesgetni, megczifrázni.

Verzieren, *daß*, ékesítés, felékesítés, megczifrázás.

Verzierung, *die*, ékesség, czifrázás.

Verzinnen, megczínezni, czínnel megfuttatni.

Verzinsen, uzsorát v. interest adni, fizetni kamatot.

Verzinsung, *die*, kamatfizetés.

Verzogen, *adj.*, el - v. félrevont, félrevongált; rosszul nevelt.

Verzögern, aufhalten, *z. B.* Termin, halogatni, húzni, halasztani valamit; abhalten, *z. B.* Menschen, késleltetni, késni, tartóztatni, feltartóztatni valakit.

Verzögerung, *die*, halasztás, halogatas, húzás; késleltetés, feltartóztatás.

Verzollen, vámot adni valamitől, megvámolni.

Verzollen, *daß*, megvámolás, vámfizetés.

Verzuden, zerren, rángatni, félre vongálni.

Verzudung, *die*, félre vonoglás, inrängelódás, inaknak rángalódása, görcs.

Verzudern, megczukrozni, megnádmézeln.

Verzug, *der*, haladék, késés, késedelem; ohne Verzug, haladék v. késedelem nélkül, tüstént.

Verzweifeln, an etwas, kétségbe esni, valami felől.

Verzweifelt, *adj.*, hoffnungslos, kétségbe esett; eine verzweifelte Lage, átkozott állapot; heilloß, gonosz, rossz, átkozott; heftig, hartnäckig, iszonyú; irtóztató, felettevaló; adv. kétségbeesve; gonoszúl; iszonyúan, irtóztató módon.

Verzweiflung, *die*, kétségbeesés; jemanden zur Verzweiflung bringen; valakit kétségbe ejteni; in Verzweiflung kommen, kétségbe esni.

Verzweiflungsvoll, *adj.*, egészen kétségbe esett.

Verzwicken, megcsonkitni.

Verzwicklung, *die*, el - v. megcsonkítás.

Vesper, *die*, Nachmittagszeit, délest, délelő; Nachmittagsgottesdienst, délelő isteni tisztelet, vecsernye; Sicilianische, a' szicíliai öldöklés.

Vesperbrod, das, ozsonna.

Vesperzeit, die, déleesti idő.

Vettel, die, verächtliche Benennung, eines alten Weibes, vén dada, agg dada, vén banya.

Vetter, der, übb. st. Unverwandte, rokon, atyafi; bef. Vaters Bruder, atyai nagybátya; Mutter Bruder, anyai nagybátya. Auch heißen Vettern die Geschwister Kinder, unokatestvérek.

Vetterlich, adj., den Vettern gehörig, rokon, rokonoké; dem Unverwandten gemäß, rokonos, atyafiságos; geschwisterlich, nagybátyai; adv. rokonhoz illő módon.

Vetterschaft, die, rokonság.

Vice-Admiral, der, alhajósvezér.

Vice-Kanzler, al-v. viczekanczellár.

Vice-König, der, viczekirály.

Vice-Statthalter, der, alhelytartó.

Vidimiren, hivatalosan hitelesíteni.

Vidimirung, die, hivatalos hitelesítés.

Vieh, das, übb. barom; bef. jene Thiere, welche zur Feldwirthschaft verwendet werden, marha; groß, szarvas marha; klein, apróbb marha; daher: das Pflugvieh, szarvas marha, göboly; Zugvieh, igás marha; Schafvieh, juhok, birkák.

Viebarznei, die, Thierarznei, baromvosság.

Viebarzneikunst, die, baromorvoslás.

Viebarzt, der, baromorvos; marhaorvos.

Viebbremse, die, bögoly.

Viehdieb, der, baromlopó, marhazsivány.

Viehdiebstahl, der, marhalopás.

Viehstall, der, marhadög.

Viehfutter, das, takarmány, barmoknak való eleség.

Viehhandel, der, marhával kereskedés.

Viehhändler, der, baromkereskedő, marhával kereskedő.

Viebbeerde, die, nyáj, csorda, baromesorda.

Viehbirt, der, barompásztor, csordás; vom großen Viehe, gulyás.

Viehbisch, adj., baromi; trop. von Leben, baromi élet; adv. barom módra.

Viehnacht, der, gulyás bojtár.

Viehkrankheit, die, marhanyavalya.

Viehmagd, die, barompásztor leány; tehenész leány.

Viehmarkt, der, barom-v. marhavásár; marhaárulás.

Viehref, adj., sok marhájú.

Viehschwemme, die, baromúsztató.

Viehseuche, die, marhadög.

Viehstall, der, barom-v. marha istálló.

Viehsteuer, die, marhára vetett adó.

Viehtränke, die, marha itató.

Viehtrift, die, legeltetés.

Viehtrieb, der, marhahajtás.

Viehweg, der, marhacsapás.

Viehweide, die, marha legelő.

Viehweht, der, marha dézma.

Viehwohl, der, marha vám.

Viehzucht, die, barom-v. marhatartás, baromtenyésztetés; Viehzucht treiben, marhát tenyésztetni, tartani.

Viel, adj., sok; viele, sok, sokan; od. st. zahlreich, számos, p. o. hallgatók; st. reichlich, elég, bő, bőven; so viele, annyi, olly sok; wie viele? hányan? so viele nur, valahányan, valamennyen; zu viel, zu viele, igen sok, igen sokan; es sind unser viel, igen sokan vagyunk; adv. sokszor, sokan, sokat; so viel ich weiß, a' mennyire én tudom; so viel ich höre, a' mint én hallom; das ist mir gleich viel, az nekem mind egy; es liegt viel daran, sok függ attól; es liegt nicht viel daran, nem sokat tesz; viel vor dem Comparat. sokkal; z. B. viel mehr, sokkal több; viel weniger, sokkal kevesebb v. kevesebben; oder auch, annál inkább nem, annál kevésbbé; viel mehr, sőt inkább.

Vielartig, adj., sok nemű.

Vielästig, adj., ágasbogas, sokágú.

Vieläugig, adj., sokszemű.

Vieldeutig, adj., sok jelentésű.

Vieleß, das, sokszeglet, sokszegletű test.

Vieleßig, adj., sokszegletű.

Vielerlei, adj., sokféle; wie vielerlei? hányféle? so vielerlei, annyiféle; auf wie vielerlei Art? hányféleképpen?

Vieleßer, der, sokétű ember, nagyehető.

Viefach, adj., sokszoros; st. häufig, gyakori; adv. sokféleképpen, sokképpen.

Viefältig, adj., sokrétű, sokféle; adv. sokféleképpen.

Viefältigkeit, die, sokféleség, sokképpen valóság.

Viefärbig, adj., sokszínű.

Viefraß, der, ein Thier, rozomák, torkos borz; von Menschen, nagyehető, nagy evő, nagy belű.

Viefraßig, adj., nagy ehető, nagy belű.

Vielfräßigkeit, die, nagy ehetőség.
Vielfuß, der, Insect, soklábú.
Vielfüßig, adj., soklábú.
Vielf geliebt, adj., igen kedves, szerelmes.
Vielfüßtig, adj., sokat érő.
Vielfaltig, adj., sokszárú p. o. gabona.
Vielfäutig, adj., sokbőrű.
Vielfheit, die, sokság, sokaság.
Vielfährig, adj., sokesztendő v. esztendőjű.
Vielleicht, adv., talán, meglehet.
Vielföcherig, adj., lyukacsos.
Vielfännerei, die, sokférjűség.
Vielfmal, adv. sokszor, gyakorta, gyakran; wie vielfmal? hányszor? so vielfmal, annyiszor.
Vielfaltig, adj., sokszori, gyakori, gyakortavaló.
Vielfeier, adj., sőt inkább.
Vielfamig, adj., soknevű.
Vielfäulig, adj., sokoszlopos.
Vielfschreiber, der, a' ki sokot ír, sok munkát ír.
Vielfseitig, adj., sokoldalú; trop. sokféle.
Vielfseitigkeit, die, sokoldalúság.
Vielfspitzig, adj., sokhegyű.
Vielfstimmig, adj., sok hangú.
Vielfsolbig, adj., sokszótagú.
Vielftheilig, adj., sokrészü.
Vielftönig, adj., sok hangú.
Vielfumfassend, adj., nagy-v. széleskiterjedésű.
Vielfvermögend, adj., hatalmas, sokat tehető.
Vielfvermögenheit, die, sokat tehetőség.
Vielfweiberei, die, sokfeleségtartás, feles nősítés.
Vielfweniger, adv., annál inkább nem, annál kevésbé, még inkább nem.
Vielfwinkelig, adj., sokzugú.
Vielfwissend, adj., sokat tudó.
Vielfwiffer, der, sokban tudós, soktudományú.
Vielfwisserei, die, sokat tudós, mindenhez tudóság.
Vier, num. négy; viere, négyen; je vier, négyen; aus viere bestehend, négyes, négyből álló; vier Tage, Jahre, négy nap, esztendő, négy napig, esztendőig; unter vier Augen, d. i. geheim, négy szem között, titokban; auf allen Vieren kriechen, négykézláb mászni.
Vierachtel-Takt, der, egynyolczadrészhang, v. időmérték.

Vierdrähtig, adj., négyszálú v. fonalú.
Viere, die, négy, négyes szám.
Viered, das, négyszeglet, koczkaraja.
Vieredig, adj., négyszegletű.
Vieren, négyelni, felnégyelni.
Vierertei, adj., négyféle.
Vierfach, adj., négyszeres, adv. négy-szeresen.
Viersädig, adj., négyszálú.
Viersäftig, adj., négyszeres.
Viersfüßig, adj., négylábú, p. o. állatok.
Viergliederig, adj., négytagú.
Viergroßchenstück, das, négygarasos.
Vierhändig, adj., négykezű.
Vierhundert, adj., négyszáz.
Vierhundermal, adv., négyszázszor.
Vierhundertmalig, adj., négyszázszori.
Vierhundertste, der, die, das, négyszázadik.
Vierjährlig, adj., négy esztendő.
Vierköpfig, adj., négyfejű.
Vierling, der, egy negyedrés v. egy fertály p. o. mérő; eine Münze (Groschel), pénz neme, negyedrés garas, fel poltra.
Viermal, adv., négyszer; viermal so groß, négyannyi.
Viermalig, adj., négyszeri.
Viermonatlich, adj., négyhónapi.
Vierpfünder, der, négyfontos golyóbi-sú ágyú.
Vierpfündig, adj., négyfontos, négyfontnyi.
Vierrudung, adj., négyvezős, v. evezőjű.
Vierschrötig, adj., izmos, köpezős, erős.
Viersaitig, adj., négyhúrú, z. B. Fortepiano; négyhúrú v. négy húrokkal felhúzott Fortepiánó.
Vierseitig, adj., négyoldalú.
Viersitätig, adj., négyülésű.
Vierspannig, adj., négyarasznyi.
Vierspännig, adj., négylovas, négyök-rös t. i. szekér, kocsí.
Vierspaltig, adj., négyhasadéku.
Vierspitzig, adj., négyágú, p. o. villa.
Vierstimmig, adj., négyhangú.
Vierstündig, adj., négyórái, négy óráig tartó.
Viersolbig, adj., négyszótagú.
Viertägig, adj., négynapi; Fieber, negyednapi hideglelés.
Viertausend, négyezer; adv. négyezere-n.
Viertausendmal, adv., négyezerszer.

- Vierte**, der, die, daß, negyedik; zum vierten Male, negyedszer, negyedikszor.
- Viertehalb**, adj., negyedfél.
- Viertel**, daß, fertály, negyedrés; einer Stadt, része a városnak.
- Vierteljahr**, daß, egy fertály esztendő; alle Vierteljahr, minden fertály esztendőben.
- Vierteljährlig**, adj., három hónapos, egy fertály esztendő; adv. három hónaponként.
- Vierteln**, félnegyedelni.
- Viertelpfund**, daß, egynegyedrész font, egy fertály font.
- Viertelton**, oder, Viertelston, der, negyedréshang.
- Vierteilstunde**, die, fertályóra.
- Vierteilstündig**, adj., fertályórányi.
- Viertens**, adv., negyedszer.
- Vierter**, ein, negyedik.
- Viertheil**, daß, negyedrés.
- Viertheilen**, el-v. felnégyelni, négy részre osztani.
- Viertheilig**, adj., négy rézre osztott, négy részű.
- Vierviertel-Tast**, der, négy negyedrészhangmérték.
- Vierzackig**, adj., négyágú.
- Vierzähnlig**, adj., négyfogú.
- Vierzeilig**, adj., négysoros, négysorú.
- Vierzehn**, adj., tizennégy; adv. tizennégyen; in vierzehn Tagen, két hét múlva.
- Vierzehnlöthig**, adj.; tizennégy latos, tizennégy próbás, p. o. ezüst.
- Vierzehnmal**, adv., tizennégyszer.
- Vierzehnmalig**, adj., tizennégyszeri.
- Vierzehnte**, der, die, daß, tizennegyedik.
- Vierzehntens**, adv., tizennegyedszer.
- Vierzig**, adj., negyven; adv. negyvenen.
- Vierziger**, ein, negyvenesztendő t. i. ember.
- Vierzigjährlig**, adj., negyvenesztendő, p. o. bor.
- Vierzigmal**, adj., negyvenszer.
- Vierzigste**, der, die, daß, negyvenedik.
- Vierzigstens**, adv., negyvenedikszor.
- Vierzigstündig**, adj., negyven órai v. órányi.
- Vierzigtausend**, adj., negyvenezer.
- Vierzigtausendste**, der, die, daß, negyvenezeredik.
- Vignette**, (vinyette), die, czímkép.
- Viola**, Alto Viola, die, Bratsche. Bratschegeige, brácshegedű.
- Viola**, die, daß Veilchen, viola, ibolya.
- Violet**, adj., violaszínű.
- Violine**, die, hegedű.
- Violinist**, der, hegedűs.
- Violon**, der, Bassgeige, bőgő, bőgőhegedű.
- Violoncello**, daß, kis bőgőhegedű.
- Viper**, die, vipera.
- Virtuos**, der, mívész, nagymester valamiben; in der Musik, muzsikamester.
- Visir**, daß, am Helme. sisakszem; auf mathem. Instrum. átnéző; auf Schießgewehren, célzó; Jagdmesser, akómérték, okolófa v. vas.
- Visiren**, nach etwas zielen, célózni, irányozni; ein Jagd, akólni, megakólni a hordót.
- Visirer**, der, akózó, akoló.
- Visirer Kunst**, die, célózás mesterség; akózó mesterség.
- Visirerstab**, der, akó, akolófa v. vas.
- Visirung**, die, akolás, megakolás.
- Visitation**, die, megvizsgálás, rendrevizsgálás; in Kirchen und Schulen, vizsgáló látogatás.
- Visitator**, der, megvizsgáló; in Kirchen und Schulen, ekkleziája és iskola vizsgáló.
- Visite**, die, Besuch, látogatás; in die Visite gehen, látogatni menni.
- Visitenkarte**, die, látogatóbilet v. poléta.
- Visitenzimmer**, daß, látogató szoba.
- Visitiren**, j. B. Leute, Güter, kivizsgálni, kikurkászni, kikeresni; Kirchen, Schulen, megvizsgálni.
- Vitriol**, der, gálicz, gáliczkő.
- Vitriolartig**, adj., gálicznemű.
- Vitriolei de**, die, gáliczföld.
- Vitriolgeist**, der, gáliczszesz.
- Vitriolöl**, daß, gáliczszeszolaj.
- Vitriolsäure**, die, gáliczsavany v. savanyúság.
- Bließ**, (Blies) daß, gyapj; daß goldene, arany gyapj; der Orden des goldenen Bließes, az arany gyapjas rend; der Ritter davon, az arany gyapjas rendjének vitéze (rendvitéze).
- Vocal**, der, Selbstlauter, magánhangzó.
- Vocal-Musik**, die, szóbeli muzsika, éneklésből álló muzsika.
- Vocatio**, der, hívóeset, hívó ejtés.
- Vögelchen**, daß, madárka, madaracska.
- Völken**, daß, népecske, kis nép.
- Völkerrecht**, daß, népek v. nemzetek jussa.
- Völkerreich**, adj., népes p. o. város.

Bölkerschafft, die, nép, nemzet.
Bölkermwanderung, die, népek költözködése, népvándorlás.
Bölkerei, die, tobzódás, részegeskedés.
Böllig, adj., vollständig, teljes, egész, tökéletes; corpulent, izmos, testes, vastag; adv. teljesen, tökéletesen, egészen.
Bölligkeit, die, teljesség, egészség.
Bogel, der, madár; trop. ein lustiger Bogel, d. i. Mensch, furcsa, tréfás ember; ein listiger, ravasz ember; den Bogel kennt man an den Federn, szaván fogják el a' harist.
Bogelbauer, der, Bogelhäuschen, das, kaliczka, kalitka.
Bogelbeere, die, veres berkenye.
Bogelbeerbaum, der, berkenyefa.
Bogeldeuter, der, madaraktól jövő dőlő.
Bogeldunst, der, madársrét, legkisebb srét.
Bogelfang, der, madarászás, madárfogás.
Bogelfänger, der, madarász.
Bogelfrei, adj., számkivettett, földönfutó, a' kit mindennek szabad megfogni vagy megölni.
Bogelfutter, das, madáreleség, madárétek.
Bogelgarn, das, madárháló.
Bogelgesang, der, madárszó v. éneklés.
Bogelgeschrei, das, madárcsevegés.
Bogelhandel, der, madárral kereskedés.
Bogelhändler, der, madáráros, madárral kereskedő.
Bogelhaus, das, madártartó.
Bogelhäuschen, das, kaliczka.
Bogelbede, die, madárköltés v. szaporítás.
Bogelbeerd, der, madarászóhely.
Bogelhütte, die, madarászó kunyhó.
Bogelkirsche, die, madárcseresznye; der Baum, madárcseresznyefa.
Bogelklaue, die, madárköröm.
Bogelkopf, der, madárfő.
Bogelfraut, das, lúdhúr, tik vagy tyúkhúr.
Bogelleim, der, madárlép v. enyv.
Bogelleimbeere, die, fagyöngy.
Bogelmarkt, der, madárpiaçz; madárarulás.
Bogelmeier, der, tik — v. tyúkhúr.
Bogelmilch, die, sárma, madártéjsü.
Bogelneft, das, madárfészek.
Bogelnetz, das, madárfogó háló.
Bogelpfeife, die, madársip.
Bogelplug, der, madárrepülés.
Bogelschießen, das, madárlövés.

Bogelstellen, das, madarászás.
Bogelsteller, der, madarászó.
Bogelstrich, der, madárköltözés.
Bogelmärter, der, madarász.
Bogelwicke, die, babó.
Bogelzug, der, madár költözés.
Bogler, der, madarász.
Böl, das, d. i. die gemeinen Leute, nép, köznép; sämtliche Bewohner einer Stadt, lakosok, polgárok, nép; statt Nation, nemzet, nép; ein fremder, idegen nép; statt Soldaten, Armee, hadinép, katonaság, sereg, had, nép; die Böler ziehen nach Frankreich, a' hadak Franciaországba takarodnak.
Bölsfreund, der, nép barátja.
Böls Glaube, der, köznép vélekedése.
Bölsgunst, die, a' nép kedvében járás.
Böls Herrschaft, die, a' népuralkodás v. országlás.
Bölslieblich, der, a' nép kedvese.
Bölslied, das, köznépi dal.
Bölsmenge, die, népszáma.
Böls Sage, die, köznépi regé.
Böls Sitte, die, népszokása.
Bölsversammlung, die, népgyűlés.
Böl, adj., teljes, tele, töltött, megtöltött; eine Hand völ, egy maroknyi, egy tele marokkal; alle Hände völ zu thun haben, igen sok dolganak lenni, egészen el lenni foglalva; einen vollen Beutel haben, tele erszénnyének lenni; aus vollem Halse schreiben, tele torokkal kiáltani; statt trinken, ittas, boros, sich völ trinken, tele inni magát; st. wohlbeleibt, teljes, tele; volle Baden, teljes ábrázat vagy orcza; statt ganz, die gehörige Zahl habend, egész; ein volles Jahr, egész esztendő; eine volle Freude, egész öröm; der volle Mond, a' tele hold: adv. tele p. o. tölteni, irni.
Bölauf, adv., bőven, eléggé, bővségesen, üntig.
Böblütig, adj., bővérű, véres.
Böblütigkeit, die, bővérűség.
Bölbringen, véghezvinni, végrehajtani, elvégezni, teljesíteni p. o. a' parancsolatot; es ist völbracht! elvégzett, vége van!
Bölbringen, das, Bölbringung, die, végrehajtás, véghezvívés, teljesítés.
Bölbringer, der, végre hajtó, véghezvivő.
Bölbrüstig, adj., mejjes, csocses.
Bölbürtig, adj., atyúl anyúl testvér.
Bölenden, elvégezni, végre hajtani;

vollkommen machen, tökéletességre vinni.

Vollender, der, elvégező, végrehajtó.
Vollendet, adv. st. völlig, tökéletesen, egészen; so, gar, sőt, éppen.

Vollendung, die, végrehajtás, végrevitel, elvégzés.

Vollführen, elvégezni, véghez vinni.

Vollführer, der, véghezvivő.

Vollführung, die, véghezvívés, elvégzés.

Vollgeschrieben, adj., teleírott.

Vollgültig, adj., egész erejű, teljes erőben lévő; von Münzen, ép, hibátlan.

Vollgültigkeit, die, teljesség, épség.

Vollheit, die, teleség, teleléte valaminek; részegség, tobzódás.

Volljährig, adj., emberkoros.

Volljährigkeit, die, emberkorosság.

Vollkommen, st. ganz, egész, teljes, p. o. szám; ohne Fehler, tökéletes, t. i. a' maga nemében, p. o. ember, dolog; stark, dick, teljes, vastag; acht, valóságos, igazi, p. o. filozofus; adv. egészen, teljességgel; tökéletesen.

Vollkommenheit, die, épség, teljesség, tökéletesség.

Vollmachen, megtölteni, tele tölteni; kipótolni a' számát teljesre; bescheiden, öszvemoéskolni; telecsúnyítani.

Vollmacht, die, teljes hatalom; die Schrift dazu, teljes hatalmat adó írás.

Vollmond, der, hold tölte.

Vollsaftig, adj., nedvvel teljes.

Vollsaufen, sich, meginni magát.

Vollständig, adj., egész, teljes, p. o. szám, győzedelem; st. vollkommen, tökéletes; adv. teljesen, egészen, tökéletesen.

Vollständigkeits, die, teljesség, egész-ség, hijátlan-ság, tökéletesség.

Vollstimmig, adj., teljes szavu vagy hangú.

Vollstopfen, tele tömni, megtömni, megtölteni.

Vollstrecken, végre hajtani, p. o. a' hozott ítéletet, teljesíteni.

Vollstrecker, der, végrehajtó.

Vollstreckung, die, végrehajtás, teljesítés.

Volltönend, adj., teljes v. telehangú.

Vollwichtig, adj., j. B. Dufaten, tel-
jesmértékű v. nehézségű.

Vollwichtigkeits, die, teljes mértékűség.

Volljährig, adj., teljes számú.

Volljährigkeits, die, teljes számúság.

Vollziehen, végrehajtani, véghezvinni, teljesíteni.

Vollziehen, das, Vollziehung, die, végrehajtás, véghezvitel.

Vollzieher, der, végrehajtó.

Vollzieherinn, die, végrehajtó, t. i. asszony személy.

Vollzug, der, véghezvitel, bétöltés.

Volontär, der, szabadcseregbeli katona.

Vom, praep. statt von dem, attúl, a' —tól, a' —ból, a' —ról.

Vomitiv, das, hánytató.

Von, praep. c. Dat. ról, ről; j. B. vom, d. i. von dem Felde kommen, a' mezőről jönni; toll, tolle, p. o. hallottam; toll vagy toll fogva; von der Zeit an, attól az időtől fogva; c. Abl. —ból, —ből p. o. Bécsből jönni; statt aus, —ból, ből, p. o. ez fából van; von Haus zu Hause gehen, házról házra járni; von Zeit zu Zeit, oder von Tag zu Tage, idő-ről időre, napról napra; von Außen, kívülről; von Innen, belől-ről; von vorn, előlről; von hinten, hátulról; von dannen, onnan, onnan el; von neuem, újra, újlag; vonnöthen seyn, szükséges lenni; von nun an, ettől fogva; ezentúl; von oben, felyülről; von selbst, magában, magától.

Vor, praep. c. Dat. előtt; vor dem Thore, a' kapu előtt; vor mir, előtt-tem; vor allen andern, mindenek előtt, mindenek felett; — toll, —toll; vor einer Sache erschrecken, valamitől megijedni, miatt; vor Hunger sterben, az éhség miatt meghalni vagy elveszni; c. Accus. eleibe; vor den Spiegel treten, a' tükör eleibe állani.

Vorabend, der, innep szombatja.

Voradern, előtte szántani; a' szántásban megelőzni.

Voraltern, die, j. B. unsere, az atyáink, régi eleink.

Voran, adv., elől, előre, p. o. sietni, menni, küldeni, ülni.

Vorarbeit, die, előrevaló munka, v. készület.

Vorarbeiten, valakit a' dolgozásban megelőzni; példát adni valakinek a' dolgozásban; előre dolgozni.

Voraus, adv., előre p. o. menni fizetni; zum Voraus, előre, eleve; statt vorzüglich, mások felett, etwas Voraus haben, mások felett bírni, valamivel.

Vorausbedingen, előre kikötni magának valamit.
Voraus bekommen, előre felvenni vagy kapni valamit.
Voraus bestimmen, előre meghatározni valakinek, p. o. az időt.
Voraus bezahlen, előre megfizetni.
Vorausbezahlung, die, előre megfizetés.
Voraus sagen, előre megmondani, megjövendőlni.
Voraussagung, die, előremegmondás, megjövendőlés.
Voraussetzung, die, előrevaló feltétel; unter dieser Voraussetzung, ezt feltétlenül.
Vorbauen, eleibe építeni p. o. más épületnek; trop. statt verbüthen, megelőzni valamit, elejét venni valaminek, p. o. a' rossznak.
Vorbedacht, der, előre meggondolás; mit Vorbedacht, meggondolva.
Vorbedachtig, adj., valamit előre meggondoló.
Vorbedeuten, előre megjelenteni, megmondani valamit.
Vorbedeutung, die, előrejelentés, előrevaló tudtáraadás, jelenség.
Vorbegriff, der, előrevaló képzelet.
Vorbehalt, der, kikötés; statt Bedingung, feltétel; mit Vorbehalt des Rechtes, jussomat fenntartván vagy kikötvé.
Vorbehalten, sich etwas, kikötni magának, fenntartani valamit.
Vorbei, adv., előtte el, előtt el; vor dem Lager vorbei, a' tábor előtt el; trop. eltölt, elmúlt, mint p. o. az idő, esztendő; es ist vorbei, vége van, oda van.
Vorbenannt, adj., a' fennt nevezett.
Vorbereiten, előre elkészíteni vagy készíteni; sich, magát valamire elkészíteni.
Vorbereitet, adj., elkészült; adv. elkészülve.
Vorbereitung, die, elkészülés, előre készülés, készület.
Vorbereitungsmittel, das, készülés módja.
Vorbereitungsstunde, die, készülő óra.
Vorbereitungswissenschaft, die, készítő tudomány valamire.
Vorbericht, der, előbeszéd, előszó.
Vorbesagt, adj., a' fennt mondott, az említett.
Vorbeten, más előtt imádkozni.
Vorbeugen, előre hajtani v. görbitni; trop. verbüthen, elejét venni valaminek.

Deutsch-ungarisch. Wörterb.

Vorbeugung, die, előre hajtás v. görbités; trop. eleitvevés, elhárítás.
Vorbild, das, zur Nachahmung, példa vagy mustrakép; Muster, mustra, példa.
Vorbilden, eleibe ábrázolni, leábrázolni p. o. betűket; lerajzolni, eleibe festeni.
Vorbildung, die, példázás.
Vorblasen, z. B. auf der Flöte, előtte fújni a' flótán; jemanden im Blasen übertreffen, a' flótafúvásban feljülmülni.
Vorbote, der, hírmondó.
Vorbringen, durch Worte äußern, sagen, előadni, előterjeszteni, előbeszélni; eine Ursache, okát mondani, vagy adni; statt anführen, előhozni, említeni; etwas zu seiner Verteidigung, valamit hozni elő a' magamentségére.
Vorbringung, die, előhozás, említés.
Vorbühne, die, a' játszószíni eleje.
Vordach, das, eres, eszterha.
Vorderarm, der, kézsár.
Vorderachse, die, első tengely.
Vorderbug, der, szügy.
Vordere, der, die, das, adj., előbb, első, elől lévő.
Vorderflügel, der, első szárny.
Vorderfuß, der, bei Thieren, az első láb; bei Menschen, lábfej.
Vordergebäude, das, az előllévő épület; az épület első része.
Vordergrund, der, első rész, az alap első része.
Vorderhand, die, kézfej.
Vorderhaupt, das, húb, főnek első része.
Vorderleder, das, az előbőr.
Vorderleib, der, a' test elől álló részei, t. i. a' mell, a' has.
Vordersatz, der, der erste Satz, az első tétel; in der Logik, tétel; die beiden Vordersätze eines Syllogismi, az okoskodásnak két első tételei.
Vordersiegel, der, első vitorla.
Vordersitz, der, elsőülés.
Vorderste, der, die, das, adj., a' legelső.
Vorderstube, die, első szoba.
Vorderstück, das, első darab.
Vordertheil, der, első, előbb rész.
Vorderthüre, die, külső ajtó.
Vordertreffen, das, az első ütközetrend, első csata.
Vorderzahn, der, első fog.
Vorderzug, der, előjáró sereg.

Vordrängen, előnyomni valakit; *sich*, előre nyomulni.
Vordringen, előre nyomulni, kinyomódni.
Vordrucken, *j. B.* dem Buche etwas, a' könyv eleibe nyomtatni.
Voreilen, eleibe v. előre sietni.
Voreilig, adj., hirtelenkedő, sietséges; adv., hirtelenkedve.
Voreiligkeit, die, hirtelenkedés.
Vorempfinden, előre megérezni.
Vorempfindung, die, előérzés.
Vorentbalten, einem etwas, megtartóztatni, megfogni valakitől valamit.
Vorenthaltung, die, megtartóztatás, visszatartóztatás.
Vorerinnern, előre inteni.
Vorerinnerung, die, előre intés.
Vorerst, adv., elébb.
Vorerwähnt, adj., az elébb említett; a' feljebb említett.
Vorerwiesen, adj., a' feljebb megbizonyított.
Vorerzählen, etwas, valaki mulattatására beszélni valamit.
Voressen, az ebéd elejbe enni, csemegezni valamit.
Voressen, daß, előebéd, levesután csemege.
Vorfahr, der, *j. B.* im Amte, hivatal-előző, valaki előtt hivatalt viselt; eldödi; die **Vorfahren**, az eleink, eldödink, eldödeink, atyáink.
Vorfahren, előállani kocsival; jemanden, megelőzni valakit kocsival, eleibe hajtani valakinek, elkerülni valakit t. i. kocsival más kocsit; elébb elérni valahová t. i. kocsin.
Vorfall, der, daß Hervorfallen, előesés, előreesés; statt Zufall, eset, történet, die **Vorfälle**, esetek, történetek.
Vorfallen, hervorfallen, előre esni, kидүlyedni; *sich* zutragen, megessni, történni, előfordulni, előadódni.
Vorfallenheit, die, eset, történet.
Vorfechter, der, vivással példát adó.
Vorfinden, találni; *sich*, találtatni.
Vorfordern, (fordern) előhívni, előidézni, oda kívánni.
Vorforderung, die, elő- vagy megidőzés.
Vorführen, előhozni, elővezetni.
Vorgang, der, daß Vorgehen, előmenés, előhaladás; trop. statt Muster, példa, példaadás; Begebenheit, történet, eset.
Vorgänger, der, előlmenő v. járó;

Anführer, vezér; im Amte, hivatalbeli eldödi.
Vorgebäude, daß, az elől álló épület.
Vorgeben, *j. B.* im Billardspiele, előreadni, p. o. a' biliárd játékbán; vormerfen, elejbe adni; sagen, mondani, költeni, hazudni.
Vorgeben, daß, *j. B.* nach deinem, nach seinem Vorgeben, a' mint te mondod v. beszéled, a' mint ő beszéli vagy mondja.
Vorgebirge, daß, sok, a' hegynék tengerbe bényúló alja v. foka.
Vorgeblisch, adj., mondott; statt ungegründet, tettetett, költött; adv. a' mint mondják.
Vorgebracht, adj., előhozott.
Vorgefaßt, adj., előre bevett, p. o. vélekedés; beszívott.
Vorgefühl, daß, előrevaló érzés, előérzés.
Vorgehen, voran gehen, elől menni, előre menni; trop. einen Vorzug haben, megelőzni, feljülmülni, p. o. mást; mit einen guten Beispiel, valakinek jó példát adni, jó példával menni elő; hervorragen, kiállani, kinyúlani a' többi közül; *sich* ereignen, történni, esni.
Vorgemach, daß, külső szoba, pitvar.
Vorgemeldet, adj., a' feljebb említett.
Vorgenannt, adj., a' fentt nevezett.
Vorgericht, daß, első tábla.
Vorgesehte, der, előljáró valamiben; die **Vorgesehten**, az előljárók.
Vorgestern, adv. tegnapelőtt.
Vorgestrig, adj., tegnapelőtti.
Vorgreifen, elejbenyúlani; elejbe hágni valakinek, valaki hivatalos dolgába avatkozni.
Vorgreifung, die, eleibe hágas.
Vorhaben, etwas vor *sich* haben, előtleni valaminek, mint ruhának; trop. jemanden vorhaben, d. i. prüfen, valakit maga előtt kikérdezni; statt Willens seyn, szándékozni, szándékkal lenni.
Vorhaben, daß, szándék, feltétel, igyekezet.
Vorhabend, adj., feltett, p. o. cél.
Vorballe, die, *j. B.* eines Tempels, czi-terem.
Vorhalten, *j. B.* einen Spiegel, elejbe tartani, p. o. tükröt; st. vorrücken, erinnern, valakit valamire emlékeztetni, szemére vetni valakinek valamit; zu Gemüthe führen, valakinek valamit szívére kötni.
Vorhand, die, elsőség, elsőbbség.

Vorbanden seyn, jelen lenni, itt vagy ott lenni; seyn, existiren, lenni.

Vorhang, der, előző, fedező, ablak-előző, sirhang, im Theater, kárpit.

Vorhängen, előtte függeni.

Vorhängen, elejbe függeszteni.

Vorhaus, das, pitvar, tornác.

Vorhout, die, kupak.

Vorher, adv., elébb, az előtt; fur; vorher, kevéssel ez előtt; előre;

z. B. in Compos. vorher geben, előre menni; vorher denken, előre meg-

gondolni; vorher sehen, előre néz-

ni; vorher zeigen, előre megmutatni.

Vorherig, adj., előttevaló.

Vorheucheln, valaki előtt csapodárkodni.

Vorhimmel, der, az ég pitvara.

Vorhin, adv., elébb, elől.

Vorhof, der, pitvar, tornác, udvar eleje.

Vorjährlig, adv., tavalyi, múlt esztendei.

Vorig, adv., az elébbi, az elébbeni, a' múlt.

Vorigo, vorist, vorjeht, adv. most.

Vorkauen, vorkäuen, szájába rágni, p. o. a' kisdednek.

Vorkauf, der, előlvevés, mások előtt vevés.

Vorkaufen, mások előtt venni.

Vorkäufer, der, mások előtt vevő, előlvevő.

Vorkaufrecht, das, előlvevés jussa.

Vorkehren, előtte sepreni; hervordrehen, előfordítani; sich zubereiten, valamihhez v. valamire készülni.

Vorkehrung, die, Anstalt, készület, előrevaló készület; Vorkehrung treffen, megtenni valamire az előrevaló készületeket.

Vorlage, die, elébbvaló panasz.

Vorleben, elejbe ragasztani.

Vorkommen, vorkommen, megelőzni valamiben; bei jemanden, valaki elejbe menni; bei jemanden nicht, nem bocsátatni valaki elejbe; angebracht werden, előfordulni valaki előtt, fülébe menni valakinek; sich ereignen, megtörténni, megessni; gefunden werden, találtatni; scheinen, tetszeni, látszani; es kam mir vor, als —, úgy tetszett nekem, mintha —.

Vorladen, előhívni, előidézni; vor Gericht, valakit törvény elejbe idézni.

Vorlängst, adv., régenten. régen.

Vorlassen, előre eresztetni; zur Audienz, valaki elejbe eresztetni, béeresztetni valakit más elejbe.

Vorlassung, die, béeresztés, elejbe bocsátás.

Vorlaufen, elől v. előre futni; im Laufen vorkommen, a' futásban selyülhaladni, megelőzni valakit.

Vorläufer, der, előjáró, előfutó.

Vorläufig, adj., előrevaló, előleges; eine vorläufige Erinnerung, előrevaló intés, emlékeztetés; adv., előre; etwas vorläufig melden, valamit előre jelenteni.

Vorleser, die, ajak.

Vorlegelöffel, der, levesosztókalán.

Vorlegen, elejbe tenni, vagy taszítani; rátenni, p. o. lakatokat; Spreisen, ételeket rakni valaki elejbe; eine Frage, valamelly kérdést tenni föl valaki elejbe.

Vorlegen, das, elejbetevés, feltétel, elejbetétel.

Vorlegeschloß, das, lakat.

Vorlese, die, in den Weinbergen, előszüret; Vorlesen, vor Andern lesen, z. B. Trauben, elébb vagy korábban szedni vagy szüretelni t. i. szőlőt, mint más; z. B. eine Schrift, nagy fennszóval olvasni, elolvasni valaki előtt, p. o. írást.

Vorleser, der, felolvasó, t. i. fennszóval.

Vorlesung, die, el- vagy felolvasás valaki előtt; Collegium, tanítás; eine öffentliche Vorlesung, közönséges helyenvaló tanítás.

Vorleste, der, die, das, adj., az utolsó előtt való, végsőelőző.

Vorleuchten, előtte világolni, valaki elejbe világítani, elejbe tartani a' gyertyát.

Vorliebe, die, különös szeretet valami vagy valaki eránt.

Vorliegen, előtte feküdni v. lenni.

Vorliegend, adj., előttünk fekvő v. lévő.

Vorlügen, jemanden, hazudni valaki előtt.

Vormachen, z. B. einen Zaun, elejbe csinálni, valamivel elrekeszteni, fedezni, p. o. sövényvel; statt vorgehen, elejbe húzni, tenni; einem einen blauen Dunst, valakit ámítani, elámítani.

Vormalen, valaki előtt festeni; zur Nachahmung, mustrát festeni valaki elejbe.

Vormalig, adj., elébbeni, hajdani.

Vormalß, adv., ez előtt, hajdan, régen; régenten.

Vormauer, die, az elől álló fal, elő-

- fal; Schußwehr, bástyafal, kőfal, bástya.
- Vormessen, valaki előtt felmérni, előtte mérni; zur Nachahmung, megmutatni előtte, hogy kell mérni.
- Vormittag, der, délelőtt, délelőtti idő.
- Vormittägig, adj., délelőtti, délelőtt-
való.
- Vormittagß, adv., délelőtt.
- Vormund, der, tótör, árvagyám, árvák gondviselője; feje v. előlülője a' külső (városi) tanácsnak, polgármester.
- Vormundschaft, die, tótorság, árvagyámság.
- Vormundschaftlich, adj., tótorsági.
- Vorn, adv., elől, az elején; von vorn, előlről; a' kezdetén, elől, újra, újra elől.
- Vornähen, elejbe varrni.
- Vornageln, elejbe szegczeni.
- Vorname, der, vezetéknév.
- Vornehm, adj., nevezetes, jeles, előkelő, nemes származású, úri, a' főbbek közül való, fő; die Vornehmen im Staate, a' fő emberek.
- Vornehmen, sich vor nehmen, maga elejbe venni vagy kötni; p. o. az asztalkeszkendőt; um zu untersuchen, elővenni; jemanden, valakit kikérdezni, meglecckézni; etwas vornehmen, d. i. den Anfang machen, valamihez hozzá kezdeni; eine Reise vornehmen, útra menni; sich etwas vornehmen, feltenni magában valamit.
- Vornehmen, daß, szándék, feltétel; der Reise, útra menés; Befragung, megkérdezés; Untersuchung, megvizsgálás.
- Vornehmlich, adv., különösen, kivált, kiváltképpen, nevezetesen.
- Vornehmste, der, die, daß, adj., fő v. nagy rangból való, főrangú, legfőbb rangú, legjelesebb; legnevezetesebb.
- Vorpfeifen, vor jemanden pfeifen, valaki előtt sipolni; mit dem Munde, füttyölni.
- Vorplaudern, valaki előtt fecsegni.
- Vorposten, die, szélső vigyázat vagy őrizet, első vigyázó v. vigyázók.
- Vorpredigen, valaki előtt predikálni; trop. Ermahnungen geben, valakinek jó intéseket adni.
- Vorragen, kiállani, kitetszeni.
- Vorrang, der, elsőség, első hely, fő polcz.
- Vorrath, der, vagyon, gyűjtemény, bőség valamiből; von Lebensmitteln,
- eleségbeli vagyon, kész eleség, eleségbeli gyűjtemény, takarmány; für die Armee, élés, eleség.
- Vorrathig, adj., készen lévő, hátralévő, meglévő, kész; seyn, készen lenni; haben, készen tartani valami végre; es ist nichts mehr vorrathig, mind elfogyott, semmi sincs már belőle.
- Vorrathsgewölbe, daß, tárbolt, élésbolt, vagyontár, élés kamara.
- Vorrathshaus, daß, élésház, tárház.
- Vorrechnen, valaki elejbe számlálni.
- Vorrecht, daß, előjuss, főbb juss, elébbvaló juss; szabadság v. privilegiom.
- Vorrede, die, előljáró beszéd, előbeszéd, előszó.
- Vorreden, valaki előtt beszélni; rábeszélni valamit valakire.
- Vorredner, der, előbeszédíró v. szerző; auf den Theater, Sufflör, sugó a' játékszínen.
- Vorreiben, előtte dörgölni.
- Vorreissen, hervorstürzen, rá- v. kirohanni; zeichnen vor jem. előtte rajzolni; zur Nachahmung, eleibe rajzolni.
- Vorreiten, elől v. előre lovagolni; im Reiten zuvorkommen, megelőzni valakit a' lovaglásban, v. felyülhaladni; jem. ein Pferd vorreiten, a' lovat valaki előtt lovagolva megvizsgáltatni, megpróbálni.
- Vorreiter, der, elől lovagló, előlovag, csatlós.
- Vorrichten, elkészíteni, hozzákészíteni, előre elkészíteni, elintézni valamit.
- Vorrichtung, die, előkészület, előrevaló készület.
- Vorriechen, leghathatóssabb szagú lenni.
- Vorritt, der, előlovaglás.
- Vorrüden, előre taszítani v. mozdítani; trop. st. vormersen, szemére vetni; mit der Armee, elnyomulni, előre nyomulni vagy menni; trop. in den Jahren, a' korban v. esztendejiben előhaladni, korosodni.
- Vorrüden, daß, előre taszítás, elébb mozdítás; előre nyomulás v. menés; szemérevetés.
- Vorrufen, előhívni.
- Vorfaal, der, tornác, folyosó.
- Vorsagen, előtte mondani valamit, hogy az utánna mondja; ein Gebet, könyörögni, v. imádkozni valaki előtt; Regeln, regulát szabni; Lügen, hazudni valaki előtt; Schmeicheleien, valakinek csapodárkodni.

Vorsagung, die, előtte mondás; szabás, oktatás.

Vorsänger, der, előléneklő, énekkezdő, kántor.

Vorsatz, der, szándék, feltétel, feltett szándék; fassen, feltenni magában valamit; ausführen, végre hajtani szándékát; mit Vorsatz, készakartva, szántszándékkal.

Vorschein, der, megjelenés, megtetés; zum Vorschein kommen, előjönni, megjelenni; bringen, világosságra hozni.

Vorscheinen, kitündöklenni, kitetszeni.

Vorschieben, elő- v. előre tolni; etwas vor etwas, elejbe taszítani v. tolni; einen Riegel, a' tolózárt rátolni; Stiefeln, megfejezni, p. o. a' csizmát.

Vorschieben, daß, előtolás; megfejelés, csizmafejelés.

Vorschießen, st. hervorkommen, kihajtani, kibújni, mint a' gyenge plánták; hervorragen, kiállani, kinyúlni a' többi közül; vor jem. schießen, elébb kilőni a' puskáját mint más; im Schießen übertreffen, a' lövésben mást megelőzni, felyül haladni; Geld, pénzt adni valamine, pénzt kölcsönözni valaminek; den Lohn, előre kiadni valakinek a' bérét.

Vorschießen, daß, kihajtás; kiállás; előreadás.

Vorschlag, der, Rath, Plan, javaslat, ajánlott javaslat, tanács; etwas in Vorschlag bringen, javasolni, tanácsolni; einen annehmen, elfogadni az ajánlott feltételt; in der Ruff, elejbeütés, előlütés, t. i. a' muzsikában.

Vorschlagen, eig., elejbe csapni, vetni; anrathen, javasolni, valamit valakinek, ajánlani, tanácsot adni.

Vorschlagen, daß, Empfehlung, javaslat, ajánlás.

Vorschleppen, előhureczolni.

Vorschmack, der, von etwas, szamat, főíz, p. o. a' bornak főize v. szamatja; trop. előízlés, elő ize valaminek; jem. einen Vorschmack geben, megízleltetni valamit valakivel.

Vorschmecken, kitetsző ízének lenni a' többi ízek felett.

Vorschneiden, z. B. wie Schnitter, elől aratni, első lenni az aratók közt; zum Muster schneiden, mustrául vágni más előtt; das Fleisch, feldarabolni, felvagdálni a' húst mások elejbe.

Vorschneider, der, felvagdáló.

Vorschnell, adj., voreilig, nagyon hirtelenkedő, hebehurgya; adv., hirtelenkedve, hebehurgyán.

Vorschnelligkeit, die, hirtelenkedés, hebehurgyaság.

Vorschreiben, elejbe írni, p. o. a' könyvnek a' nevét; zur Nachahmung, másnak elejben írni valamit, a' mit követessen; trop. Verhaltungsmaßregeln jem. vorschreiben, elejbe szabni v. adni valakinek, hogy mihez tartsa magát.

Vorschreiben, daß, elejbeírás.

Vorschreiten, elejbe lépni valakinek, előlépni.

Vorschrift, die, irásmustra; trop. szabás, rendszabás, valaki elejbe szabott rend, sinórmérték; geben, rendet szabni valaki elejbe; nach Vorschrift, a' meghagyás szerint; eine übertreten, áttalhágni a' rendszabást.

Vorschriftlich, adv., a' rendszabás szerint, regulaszeréntvaló.

Vorschritt, der, előlépés v. menetel.

Vorschub, der, statt Riegel, tolózár; trop. Hülfe, segítség, segedelem; thun, valakin segíteni; an Stiefeln, fejelés, csizmafejelés.

Vorschub, der, fejelés csizma v. lábbeli.

Vorschubten, megfejezni a' lábbelit, csizmát.

Vorschuß, der, daß Vorschießen des Geldes, előre kölcsönözés, pénzadás valami végre; daß dargeliebene Geld, előre kölcsönözött pénz, előre adott pénz; beim Weine, első must, must eleje.

Vorschußweise, adv., előre adott pénzzel, pénzt előre adva.

Vorschütten, elejbe tölni.

Vorschützen, mentség gyanánt hozni fel, okozni valamit.

Vorschützen, daß, mentség, okozása valaminek.

Vorschwätzen, elejbe csacsogni.

Vorschweben, előtte lebegni.

Vorschwimmen, előre vagy elejbe úszni.

Vorschwören, valaki előtt megesküdni; az esküvést előtte mondani, hogy más mondja utánna.

Vorsehen, előre nézni v. látni; sich, magáról gondoskodni, magára vigyazni.

Vorsehung, die, előrelátás, gondviselés; die göttliche, az Isteni gondviselés.

Vorsenden, előre elküldeni.

Vorsehen, elől v. elejbe tenni; zum Vorsehen machen, i. B. in einer Provinz, valakit valamely tartománynak kormányozójává tenni; st. vorziehen, i. B. das Gute dem Bösen, feljebb becsülni p. o. a' jót, mint a' rosszat; zum Genuße vorsehen, i. B. Fleisch, Speisen, feltenni valaki elejbe, p. o. a' húst, ételt; etwas, vor etwas, elejbe tenni más dolognak; sich, feltenni magában valamit.

Vorsehen, das, Vorsehung, die, elejbetétel v. tevés; st. Vorzug, többre becsüles, feljebb becülés; Entschluß, feltétel, feltett szándék.

Vorsichtlich, adj., készakartos, készakartvávaló, szantszándékos, szantszándékkalvaló; adv. készakartva, akartva, szantszándékkal.

Vor seyn, vor etw. seyn, ellenevaló lenni, ellene jó lenni; da sey Gott vor! Isten őrizzen! Isten ne adja.

Vorsicht, die, Vorsichtigkeit, vigyázás, előrenézés, előre vigyázás, gondoskodás, szemesség; mit Vorsicht, vigyázva, szemesen; Vorsichtgebrauchen, vigyázni, vigyázva, szemesen, okosan bánni; die göttliche Vorsicht, Isteni gondviselés.

Vorsichtig, adj., vigyázó, szemes, okos, előre vigyázó; adv. vigyázva, szemesen.

Vorsichtmaßregel, die, vigyázás, szemesség.

Vorsingen, valaki előtt énekelni; zur Nachahmung, előre elénekelni előtte.

Vorsitz, der, első hely, előlülés; den Vorsitz haben, előlúlni, előlülő lenni; bei einem Collegium, előlülés.

Vorsitzen, előlülő lenni, előlúlni.

Vorsitzend, adj., előlülő.

Vorsorge, die, gondoskodás, előregondoskodás, gondosság; tragen, gondoskodni valami felől.

Vorspann, der, befognivaló lovak, vontató lovak, igás lovak, (köz. forspont); Vorspann geben, vontató lovakat v. forspontot adni; mit Vorspann fahren, forspontal járni.

Vorspannen, i. B. die Pferde, befogni v. elejbe fogni a' lovakat a' kocsinak.

Vorspannung, die, elejbefogás.

Vorspiegeln, jem. etwas, ámitásokkal kecsegtetni valakit.

Vorspiegelung, die, kecsegtetés, pusztá biztatás.

Vorspiel, das, előjáték; im Theater, előrevaló játék.

Vorspielen, jem. etwas damit er es höre oder nachahme, valaki előtt játszani, p. o. muzsikát, megmutatni miként játszik; als ein Spiel vormachen, játékot játszani valaki előtt.

Vorsprechen, előtte v. előlszóllani.

Vorspringen, elő v. elejbe ugrani; im Springen übertreffen, meghaladni, valakit ugrásban.

Vorsprung, der, das Vorspringen, elejbe ugrás, meghaladás; einen Vorsprung vor jem. haben, eig. előtte lenni valakinek, elébb járni valakinek; uneig. meghaladni, folyúlmúlni mást; Hervorragung, kiállás.

Vorstadt, die, külsőváros.

Vorstädter, der, külsővárosi lakos.

Vorstädtisch, adj., külsővárosi.

Vorstand, der, Caution, kezeesség, elegendő bátorság; thun, kezeesség állítás által eleget tenni; Erscheinung vor Gerichte, megjelenés a' törvényszék előtt.

Vorstehen, kitűnni, kitetszeni.

Vorstehend, adj., kitűnő, kitetsző.

Vorstechen, elejbe dugni.

Vorstehen, hervorragen, kiállani közűle; előtte állani; einer Sache vorstehen, valamely dologra ügyelni, a' dolgot vinni, kormányozni; gesetzt seyn über ic., előljáró lenni; vor Gerichte stehen, a' törvényszék előtt megjelenni; übertreffen, meghaladni, folyúlmúlni.

Vorstehend, adj., a' fenntálló.

Vorsteher, der, előljáró; kormányzó.

Vorsteherinn, die, előljáró t. i. asszony.

Vorstebhund, der, vizsla, koppó, kopó.

Vorstehung, die, kiállás; előljáróság.

Vorstellen, elejbe tenni; voran stellen, elől tenni; jem. aufführen, valakit valakinek bemutatni, elejbe vinni; zur Berathung vorstellen, valamit elejbe tenni v. terjesztetni, megvizsgálás végett; die Stelle einer Person vertreten, i. B. auf dem Theater, mutatni, játszani p. o. valakinek a' személyjét a' játékszínen; st. abbilden, ábrázolni; lefesteni; i. B. was soll das Gemälde vorstellen? mit ábrázol ez a' kép; — sich etwas vorstellen, gondolni magában, képzelni valamit, elgondolni; man kann sich leicht vorstellen, könnyű elgondolni v. képzelni; sich etw. als unmöglich

vorstellen, tehetetlennek tartani valamit.

Vorstellung, die, daß **Vorstellen**, elejbetevés; auf dem Theater, előadás, játszás, játék p. o. játékszínen; Ermahnung, intés, elejbeterjesztés; Begriff, von etw., képzelet, gondolat; ábrázolás.

Vorstellungskraft, die, **Vorstellungsvormögen**, daß, képzelő erő, képzelődés.

Vorstopfen, bedugni.

Vorstoß, der, az első taszítás; bei den Bienen, a' lép kenyere; st. **Vorwurf**, szemrehányás.

Vorstößen, előre taszítani; szemére háyni; hervorragen, kiállani körüle, kitetszeni; widerfahren, megtörténni.

Vorstrecken, aúfstrecken, kinyújtani; im Voraus geben, előre adni; leihen, kölcsön adni, kölcsönözni valakinek.

Vorstreckung, die, kinyújtás, kölcsönadás.

Vorstreichen, előre simítani, p. o. a' haját.

Vorstreuen, elöszórni.

Vorstreiten, jem., megmutatni, hogy miként kösse valaki, p. o. a' harizanyát.

Vortanzen, előtánczolni.

Vortänzer, der, előtánczoló v. tánczos, tánczvezér.

Vorteil, der, Nutzen, haszon, előmenetel; Gewinn, nyereség; Kunstgriff, fortély, módja, nyitja valaminek; Bequemlichkeit, könnyebbség, könnyűség.

Vorteilhaft, adj., hasznos, előmenetes, nyereséges, p. o. házasság; alkalmas.

Vortun, etwas, hervornehmen, elővenni valamit; etw. vor etw. thun, machen, binden, előtte tenni, elől tenni, előre megteni valamit, elejbe kötni; Sprichw. Vorgethan und nachbedacht, hat Manchen in großes Leid gebracht, hebehurgyaságát sok ember megbánta.

Vortönen, előrehangzani, előlhangzani; jobban hangzani.

Vortrab, der, bei Soldaten, előljáró sereg v. csapat, előhad, előlévők, a' sereg első része v. előhad.

Vortrag, der, előadás, előterjesztés; einen Vortrag halten, tanítást tenni, tanítani; die Art und Weise vorzutragen,

az előadás módja; einen guten Vortrag haben, jó módjának lenni az előadásban, a' tanításban; in der Musik, előadás vagy játszás módja t. i. a' muzsikában; daß Vorgetragene, beszéd.

Vortragen, előlvinni, vinni valaki előtt valamit; etw. abhandeln, előadni, előterjeszteni valami szóval v. könyvben; tanítani, tanítás formában előadni valamit; in der Musik, kifejezéssel v. érzéssel játszani.

Vortrefflich, adj., jeles, derék, igen jeles, igen derék; adv. jelesen, derék módon, igen jól, derekasan.

Vortrefflichkeit, die, jelesség, derékség.

Vortreten, elől menni; elő állani.

Vortritt, der, előlmenés, elsőség.

Vortruppen, die, előljáró sereg.

Vortuch, daß, előkötő, kötény, kötő.

Vorüben, előre gyakorlani magát.

Vorübung, die, előre gyakorlás.

Vorüber, s. Vorbei u.

Vorübergang, der, z. B. eines Sturmes, elmenetel, elmulás.

Vorurtheil, daß, halitélet, halvélekedés; előitélet, eleveitélés, haben, halvélekedésben lenni.

Vorwachs, daß, sonkoly, lép kenyere.

Vorwägen, Vorwiegen, valaki előtt megmérni, felmérni fontal, megmázsálni.

Vorwahl, die, előválasztás, előlválasztás jussa.

Vorwalten, többet érní, többet nyomni; sennforogni v. lenni.

Vorwälsen, előre v. maga előtt hengergetni, görgetni; sich, hengereggni, hengergözní.

Vorwärts, adv. előre, előfelé.

Vorwand, der, szín, színlés v. színlett ok, palást; etw. zum Vorwand machen, valamit színleni, tettetni; unter den Vorwand der Religion etw. thun, a' vallás színe alatt valamit cselekedni.

Vorweben, elejbe szöni.

Vorweg, adv., st. voraus, előre.

Vorweisen, előtte sirni és az által nyerni meg.

Vorweisen, előmutatni; s. vorzeigen u.

Vorwelt, die, a' régi világ, a' régiek.

Vorwenden, úgy mutatni, úgy tettetni, színleni.

Vorwerfen, z. B. Futter, vetni elejbe, odavetni elejbe v. elejbek; vorwürfen, szemére vetni vagy háyni.

Vormerfen, *daß*, elejbevetés; szemrehányás.

Vormerk, *daß*, major, szállás, puszta.

Vormeser, *der*, hivatalban valakit megelőző.

Vermimmern, sirva megmondani valamit.

Vorwünseln, előtte siránkozni, nyavalyogni.

Vorwissen, előre tudni.

Vorwissen, *daß*, előre tudás, tudat; mit meinen Vorwissen, az én tudtommal; mit jem. Vorwissen etwas thun, valakinek tudtával tenni valamit.

Vorwitz, *der*, újságon v. újságokon kapás; Mutzwille, csintalanság, pajkosság; aus Vorwitz, csintalanságból.

Vorwitzig, *adj.*, újságon kapkodó; pajkos, csintalan; *adv.* újságon kapkodva; csintalanul.

Vormort, *daß*, Fürsprache, szószóllás, v. szóllás valaki mellett; Präposition, előjáró szó; im Ungarischen, Vormort und Nachmort, előlutóljáró.

Vormurf, *der*, szemre hányás; bittere Vorwürfe machen, valakinek keserves szemrehányásokat tenni; Gegenstand, Materie, Stoff, tárgy.

Vorzählen, elejbe számlálni valakinek, valaki előtt megszámlálni; aufzählen, előszámlálni, egyenként előadni.

Vorzählen, *daß*, Vorzählung, *die*, elejbeszámlálás, előszámlálás.

Vorzeichnen, zur Nachahmung, valaki előtt lerajzolni, elejbe rajzolni valakinek; vorläufig zeichnen, előre lerajzolni.

Vorzeigen, előmutatni, megmutatni.

Vorzeiger, *der*, előmutató, mutató, megadó; z. B. Vorzeiger dieses Briefes, ezen levél megadója, előmutatója.

Vorzeigung, *die*, mutató, megmutatás.

Vorziehen, hervorziehen, előhúzni, elővonni, v. venni; vor etw. ziehen, elejbe vonni, húzni, előtte csinálni, p. o. árkot a' kőfal előtt; trop. höher schätzen, feljebb becsülni, elejbe tenni egy dolgot másinak; od. st. lieber wollen, inkább akarni v. szeretni p. o. egy dolgot, mint mást.

Vorziehen, *daß*, Vorziehung, *die*, előhúzás, kihúzás; *daß* Ziehen vor etwas, elejbe vonás; Höberschätzung, feljebb becsülés.

Vorzimmer, *daß*, előszoba, bójáró szoba, külső szoba.

Vorzug, *der*, im Schachspiele, elébbhúzás, elébbhúzás jussa p. o. a' sakkjátékban; *der* höhere Werth, elsőség, első rang; Vorzug haben, elébbvaló lenni másnál; jede gute Eigenschaft, Talent, jeles tulajdonság, jelesség, jóság; äußere Vorzüge, külsőképpenvaló jeles tulajdonságok.

Vorzüglich, *adj.*, jeles, derék, különösen jó, kiváltképpenvaló; vorzüglich, jelesebb, elébbvaló, ein vorzüglicher Lehrer, jeles, v. derék tanító; *adv.* jelesen, különösen; besonders, kiváltképpen.

Vorzüglichkeit, *die*, jelesség, elébbvalóság.

Vorzugsweise, *adj.*, megkülömböztetve, megkülömböztetéssel; különösen p. o. valakit nevezni.

Votiren, voksolni.

Votum, *daß*, voks, p. o. a' választásban.

Vulcan, *der*, tűzokádó hegy.

Vulcanisch, *adj.*, tűzokádó, vulkánomű.

W.

Waa, *die*, áru, portéka, jószág; Esmaare, eleség; grüne Waa, zöldség.

Waaenhaus, *daß*, áruház, portéka tár.

Waaenfenner, *der*, áruértő, portékához értő.

Waaenfentnis, *die*, áruismerés v. értés, portékáhozértés.

Waaenlager, *daß*, áruhely, áruraktár, portéka tartó hely; áruk, portékák t. i. egy rakáson.

Waaenpreis, *der*, portékaár; árukélet.

Waaenstempel, *der*, árubélyeg, árujegy.

Waaenverzeichnis, *daß*, árujegyzék.

Waaenjoll, *der*, áruvám.

Wabe, *die*, Waben, *der*, oder Waber, sejt, lép, lépes méz.

Wach, *adj.*, éber, émett, ébrenlévő; *adv.* ébren, ébrente, émetten; sein, ébren lenni; werden, felébredni.

Wache, *die*, őrizet, strázsa; strázsaállítás, őrizés; halten, strázsaálni; stehen, strázsan állani; Schildwache, őrálló, strázsa; ablösen, a' strázsa-

kat felváltani; ausstellen, kiállítani a' strázsákat; die Wache zieht auf, kiáll az őrizet; der Ort, őrizet v. strázsahely, strázsaház.

Wachen, nicht schlafen, nem aludni, ébren lenni, émni; Sorge tragen, vigyázni, gondoskodni valami felől; Wache halten, strázsálni, őrizeten lenni.

Wachen, daß, ébren lét, émes, nem aluvás, éjtszakázás, ébren léte.

Wachfeuer, daß, őrtűz, őzők tüze.

Wachgeld, daß, őrbér.

Wachhabend, adj., strázsáló, őrző.

Wachhaus, daß, őr-v. őrzőház, strázsaház.

Wachholder, der, Wachholderbaum, der, Wachholderstaude, die, gyalog v. borókafenyő.

Wachholderbeere, die, fenyőmag, borókabogyó.

Wachholderbranntwein, der, borókapályinka, borovicska.

Wachholderöl, daß, fenyőmag-v. boróka olaj.

Wachholdersaft, der, fenyőmag-v. borókanedv.

Wachmeister, (unrichtig: Wachtmeister), der, strázsamester.

Wachparade, die, őrváltás, őrváltási pompa a' katonáknál.

Wachposten, der, őrállás, őrhely.

Wach, daß, viasz; weiß, fehér viasz; in Wach böffiren, viaszból kiformalni.

Wachsam, adj., vigyázó, szemes, ébrekeny; trop. figyelmetes valamire; adv. vigyázva, szemesen; figyelmetesen.

Wachsamkeit, die, vigyázóság, vigyázás, szemeség; figyelmetesség.

Wachsbau, der, viaszfa.

Wachsbild, daß, viaszkép.

Wachsbliche, die, viaszfejerítés; viaszfejerítőhely.

Wachsbume, die, viaszvirág, viaszból csinált virág; eine Pflanze, viaszfü.

Wachsböffiren, daß, viaszbólformálás.

Wachsböffirer, der, viaszbólformáló, viaszképesináló.

Wachsen, nőni, növekedni; in die Höhe, felnőni; in die Breite, szélességében nőni; in Saamen, felmagzani; heranwachsen, felnőni, felserdülni; die Haare, den Bart wachsen lassen, a' haját, a' szakállát megnőtetni, megnevelni; st. erzeugt werden, nőni, teremni; bei uns wächst guter Wein, nálunk jó bor terem; das Getreide wächst gut in dieser Gegend, jó élet

terem ezen a' vidéken; trop. j. B. der Fluß wächst, nő a' folyóvíz, árad a' víz; der Mond wächst, a' hold telik; die Zahl wächst, a' száma növekedik t. i. valaminek; die Freundschaft wächst mit den Jahren, a' barátság növekedik az esztendőök számával együtt; unvermerkt wachsen, észrevehetetlenül növekedni; oregbedni; von Personen, in einer Sache zunehmen, előmenni oregbedni, boldogulni valamiben.

Wachsen, daß, nővés, növekedés; im Wachsen begriffen seyn, nővésében lenni.

Wachfern, adj., viaszbólvaló, viasz.

Wachsfackel, die, viaszfáklya, viaszszövetnek.

Wachsfarbe, die, viasszín.

Wachsfarbig, adj., viasszínű.

Wachsflecken, der, viaszpecsét a' ruhában.

Wachsgelb, adj., viszsárgaságú, sárga mint a' viasz.

Wachshandel, der, viaszkereskedés.

Wachshändler, der, viaszáros.

Wachshändlerinn, die, viaszárosné.

Wachskerze, die, Wachlicht, daß, viaszgyertya.

Wachsfuchen, der, lép, sonkoly.

Wachseleinwand, die, viaszosvászon.

Wachsmaler, der, viaszfestő.

Wachsmalerei, die, viaszfestés.

Wachsmotte, die, viaszszipoly.

Wachsohl, daß, viaszolaj.

Wachseverle, die, viaszgyöngy.

Wachsepreffe, die, viaszsajtó.

Wachsepuppe, die, viaszbab.

Wachsefalbe, die, viaszkenőcs.

Wachseheibe, die, lép; viasztábla, táblaviasz.

Wachsestod, der, viaszgyortya, viasztekercs.

Wachsestafel, die, lép; viasztábla.

Wachsthum, daß, eig. nővés, növekedés, oregbedés; uneig. boldogulás, előmenetel; in den Wissenschaften, a' tudományokbanvaló előmenetel.

Wachseziehen, daß, viaszöntés.

Wachsezieher, der, viaszöntő.

Wachtel, die, fürj, für.

Wachtelfang, der, fürjfogás, fürjészet.

Wachtelgarn, daß, fürjfogó háló.

Wachtelbund, der, vizsla.

Wachtelkönig, der, hariza.

Wachtelweizen, der, csormolya, csormolya.

Wachtelschiff, daß, vigyázó hajó.

- Wachstube**, (Wachstube), die, őrszoba, strázsaszoba.
Wachtthurm, der, vigyázó torony, őrtorony.
Wache, die, od. Felsstein, kőszikla.
Wachelig, adj., ingadozó, ingó.
Wacheln, ingani, inogni, ingadozni.
Wacheln, daß, ingadozás, ingás.
Wacker, adj., betriebsam, eleven, serény, világravaló; brav. derék, jelles; adv. serényen, elevenen; derekasan, erősen, jól.
Waddick, die, Woffen, savó.
Wade, die, lábikra, vastag hús, gáz.
Wadenbein, daß, szárcsont.
Baden, (bes. waten), gázolni, lábalni.
Wadsack, der, tarisznya.
Wächter, der, vigyázó; őrző, őr, körülő csősz.
Wägekunst, die, mázsálás v. fontmérés mestersége.
Wägemeister, der, mázsamester.
Wägen, fontolni, megfontolni, mérni, megmérni, mázsálni, megmázsálni; trep prüfen, erwägen, megvizsgálni, megfontolni.
Wägen, daß, fontolás, mérés, megmérés, megmázsálás.
Wäger, der, mérő, mázsáló.
Wählen, választani, p. o. bírakat; gewählt, választott; z. B. Worte, Ausdrücke, válogatott szavak, kifejezések.
Wählen, daß, választás.
Wähler, der, választó.
Wähnen, vélni, vélekedni t. i. hibásan.
Wähnen, daß, hibás vélekedés.
Währen, dauern, tartani; lange, sokkalig tartani; immer, megmaradni, eltartani, örökké tartani.
Während, adj., tartó, szüntelenvaló; adv. alatt, ideje alatt; während der Mahlzeit, ebéd alatt, v. közben; während dessen, az alatt, azonközben.
Währung, die, z. B. des Geldes, érték, meghatározott becse, p. o. a' pénznek; 100 Gulden Wiener Währung, száz forint a' Bécsi pénzbecs szerént, v. Bécsi forint szerént; ft. Dauer, tartóság, tartás.
Waldchen, daß, erdőcske.
Wälzen, eig., hengeríteni, hengergetni, hempelygetni; sich, hengeregni, hempelyegni; trop. von sich, elhárítani magáról p. o. vétket; auf einen Andern, másnyakára hárítani p. o. a' bűnt vagy hibát.
- Wälzen**, daß, hengerítés, hengergetés, hempelygetés.
Wännchen, daß, szórólapátocska; kis edény, vizedény.
Wärme, die, melegség, meleg; gemäßigte, mérsékelt meleg; trop. Heiße, hevesség; mit Wärme, hevesen, tüzzel, süzesen, buzgó indulattal.
Wärmemesser, der, hőmérő, melegmérő.
Wärmen, melegíteni, megmelegíteni, p. o. az ételt; sich, melegedni.
Wärmen, daß, megmelegítés, melegedés.
Wärmflasche, Wärmepfanne, die, ágymelegítő t. i. edény.
Wärter, der, gondviselő, ápolgató, velebánó valamivel, gondviselő valamire, ápoló.
Wärterinn, die, ápoló, ápolgató asszony, dajka, betegek dajkája.
Wärzchen, daß, an der Hand, szülmölcsöcske; an der Brust, csecsbimbó.
Wäsche, die, fejezruha; beschmutzte, szennyes ruha; weiße, tiszta ruha.
Wäscher, der, mosó; Wäuderer, fecsegő.
Wäscherinn, die, mosóasszony, mosóné; Schwägerinn, Wäschermaul, fecsegő, t. i. asszony.
Wäscherlohn, der, mosásbér.
Wässerchen, daß, vízecke.
Wässerig, adj., vizes, vizenyős, p. o. föld; trop. z. B. eine wässerige Rede, puha beszéd.
Wässern, etwas befeuchten, vizezni, megvizezni, megöntözni, meglocsolni; den Wein, megvizezni, vízzel elegyíteni, p. o. a' bort; in Wasser einweichen, z. B. Fleisch, vizbe áztatni, p. o. húst, halat; daher, gemässert, a) megnevesített, megvizezett, megáztatott; b) von Zeugen, habos: p. o. matéria.
Wässern, daß, megöntözés, meglocsolás.
Waffe, die, fegyver, oltalom.
Waffelkuchen, der, (gewürfelte Form eines Kuchens), kockás lepény, mézeskalács.
Waffen, die, pl. sowohl natürliche als auch künstliche, fegyver; mit Waffen versehen, felfegyverkezett; tragen, ergreifen, fegyvert hordozni, fogni; niederlegen, lerakni a' fegyvert.
Waffenbruder, der, fegyver - v. katonatárs.

Waffenglück, das, hadi szerencse.
Waffenplatz, der, harcz mezeje.
Waffenrüstung, die, fegyverkészület.
Waffenschmied, der, fegyverműves, fegyvercsiszár.
Waffenschmiede, die, fegyverműhely.
Waffenschmuck, der, pompás fegyver vagy fegyverek.
Waffenstillstand, der, fegyvernyugvás, fegyverszünet.
Waffentanz, der, fegyveres táncz.
Waffenträger, der, fegyverhordozó.
Waffenübung, die, fegyvergyakorlás, hadi gyakorlás.
Waffen, felfegyverkeztetni; sich, felfegyverkezni.
Wagamt, das, mázsáló hely.
Wagballen, der, iga, fontrúd, mázsarúd.
Wage, die, zum Wagen, mérőfont, mérőserpenyő, mázsa, mázsáló; am Fuhrwerk, felhércz, a' szekeren.
Wagegeld, das, fontolás v. mázsálás bére.
Wagehaß, der, vakmerő, mérész.
Wageknecht, der, mázsáló szolga.
Wagen, merni, mérészlenni, bátorkodni valamit tenni; sein Leben, az életét kockáztatni; sich, magát a' veszedelemre kitenni.
Wagen, das, mérés, mérészlés; Risiko, szerencsétlenség.
Wagen, der, szekér; kocsi, hintó; ein Lastwagen, paraszti szekér; ein vier-spänniger Wagen, négylovvas kocsi v. szekér.
Wagenare, die, szekértengely.
Wagendecke, die, kocsifedél, szekérronyó.
Wagendeichsel, die, szekérrúd.
Wagenflechte, die, szekérkas.
Wagengeleise, das, kerékvágás, szekércsapás.
Wagenkasten, der, kocsikorbély.
Wagenkette, die, kocsiláncz.
Wagenleiter, die, szekéróldal.
Wagenmeister, der, kocsi gondviselő.
Wagenpferd, das, kocsibavaló ló.
Wagenrad, das, kocsi - v. szekér kerek.
Wagenremise, die, kocsi v. szekérszín.
Wagenrennen, das, versenfuttatás kocsival.
Wagenschmiere, die, szekérkenő, deget, dohat.
Wagensitz, der, ülés a' kocsiban.
Wagensperre, die, kerékkötő.
Wagenspur, die, kerékcspás.

Wagerecht, adj., fonterányos.
Wagestück, das, merészség, merész cselekedet.
Wagner, der, bognár, kerekes, kerékgyártó, kocsicsináló.
Wagschale, die, mérőserpenyő.
Wahl, die, választás; eine Wahl treffen, választani, kiválasztani; die Freiheit zu wählen, szabad választás, szabadon való választás; jem. die Wahl überlassen, szabad választást engedni valakinek.
Wahlsähig, adj., választható, választó szabadsággal bíró.
Wahlsähigkeit, die, juss a' választásra.
Wahlsfürst, der, választó herczeg.
Wahlherr, der, választó úr.
Wahlplatz, der, választó hely; Schlachtfeld, csatamező v. piac.
Wahlrecht, das, választás jussa.
Wahlreich, das, választó ország.
Wahlpruch, der, választott mondás, rövid jeles mondás.
Wahlstadt, die, választó város.
Wahlstatt, die, csatamező, harcz piac.
Wahlstimme, die, választó szó, voks.
Wahltag, der, választás napja.
Wahlzimmer, das, választás szoba.
Wahn, der, tévelygés, tévelygő vélekedés; in dem Wahn stehen, abban a' tévelygő vélekedésben lenni.
Wahnglaube, der, tévelygő hit.
Wahnsinn, der, örültség, eszementiség, eszelőség.
Wahnsinnig, adj., megtévelyodott, örült; werden, megtévelyodni, megörülni; adv. megtévelyodva, eszelenül.
Wahr, adj., igaz, igazi, való, valóságos; es ist wahr, az igaz, azt megvallom; nicht wahr? nem igaz? nem úgy van e'? etwas für wahr halten, valamit igaznak tartani; adv. igazán, valósággal; wahr reden, igazat beszélni; wahr werden, beteljesedni, bebizonyosodni.
Wahrhaftig, adj., igazi, valóságos, valódi; wahr redend, igazmondó, igazságszerető, igazságos; adv. valósággal, igazán.
Wahrhaftigkeit, die, igazmondóság, valódiság, igazságosság.
Wahrheit, die, igazság, igaz; in Wahrheit, valóban; die Wahrheit sprechen, igazat beszélni, azt mondani, a' mi igaz; wenn ich die Wahrheit sagen soll, ha igazat kell szólnom v. igazat szölvén; hinter die Wahrheit kom-

men, kitudni az igazat, nyomában
akadni az igazságnak.
Wahrheitsfeiser, der, buzgás az igazság
mellett.
Wahrheitsforscher, der, igazságnyo-
mozó.
Wahrheitsfreund, der, igazságszerető.
Wahrheitsliebe, die, igazságszeretet,
igazság szeretése.
Wahrlich, adv. valóban, valósággal.
Wahrliebend, adj., igazságszerető.
Wahrnehmen, st. erblicken, megsejditni;
észrevenni; Rücksicht nehmen, besor-
gen, tekinteni valamire, tekintetbe
venni valamit.
Wahrnehmung, die, meglátás, észrevé-
tel; tekintet.
Wahrscheinlich, adj., hihető; adv. hi-
hetőképpen, a' mint látszik.
Wahrscheinlichkeit, die, hihetőség, hi-
hető dolog.
Wahrsagen, etwas Wahres sagen, igazat
mondani; vorher sagen, előre meg-
mondani; weisssagen, jövendőlni, jö-
vendőt mondani.
Wahrsagen, das, Wahrsagung, die, jö-
vendölés.
Wahrsager, der, jövendőelő.
Wahrsagerinn, die, jövendőelő asszony.
Wahrzeichen, das, jel, jelenség.
Waid, der, csüllong, festőfű, izacs, kék
festőfű.
Waidbau, der, csüllongtermesztés.
Waidhandel, der, izacskereskedés.
Waise, der od. die, árva, árva fiú v.
leány.
Waisenamt, das, árvákra ügyelő híva-
tal.
Waisengeld, das, árvák pénze.
Waisenhaus, das, árvák háza.
Waisenkind, das, árvagyermek.
Waisenmutter, die, árvák anyja.
Waisenstand, der, árvaság.
Waisenvater, der, árva atya.
Wald, der, pl. die Wälder, erdő; bes.
wenn er gebirgig ist, erdőség; einer
Gotttheit gewidmet, liget; ein anmu-
thiger, liget, csere.
Waldäscbe, die, Leimbaum, töklevelű
jávorfű.
Waldbaum, der, erdei fa.
Waldbiene, die, vad v. erdei méh.
Waldblume, die, erdei virág.
Waldbruder, der, Einsiedler, remete.
Waldefel, der, vadszamár.
Waldgesang, der, erdei ének.
Waldgegend, die, erdő tájjéka.
Waldgott, der, erdei isten.
Waldgöttinn, die, erdei istenasszony.

Waldbirsch, der, erdei szarvas.
Waldbosunder, der, fűrtös bodza.
Waldbonig, der, erdei méz.
Waldborn, das, trombitakürt; vadász-
kürt.
Waldbuhn, das, fajd, hófajd, gatyás
fajd.
Waldig, adj., erdős, ligetes.
Waldfräuter, die, erdei fűvek v. növe-
vények.
Waldierche, die, erdei pacsirta.
Waldleute, die, pl., erdő lakosi.
Waldlilie, die, jerikói loncz v. róza,
kecskeszakállfű, szulák.
Waldmann, der, erdei lakos, ember;
ein Affe, orángutáng.
Waldmaus, die, erdei egér.
Waldmeise, die, erdei czinke.
Waldmensch, der, erdei ember; oráng-
utáng.
Waldmeister, der, erdőmester.
Waldnutzung, die, erdőhasználás.
Walddnymph, die, erdei nimfa.
Walddordnung, die, erdőrendtartás,
erdő törvény.
Waldbrebe, die, bérce.
Waldbrecht, das, erdei juss.
Waldbperling, der, erdei veréb.
Waldbstrom, der, erdei sebes folyó, t. i.
víz.
Waldbtaube, die, vadgalamb.
Waldbteufel, der, orángutáng.
Waldbung, die, erdőség.
Waldbvogel, der, erdei madár.
Waldbweg, der, erdei út.
Waldbwicke, die, ligeti babó.
Walffe, die, kalló.
Walffen, kallózni, ványolni.
Walffen, das, ványolás, kallózás.
Walffenerde, Walffererde, die, kallóföld.
Walffmühle, die, kalló.
Walffmüller, der, kallós.
Wall, der, sáncz, töltés, földsáncz v.
bástya.
Wallach, der, heréltló.
Wallachen, a' lovat kiherélni.
Wallen, Wellen schlagen, forrani, bu-
zogva forrni, buzogni, mint a' tűz-
nél lévő víz; vom Meere, hany-
kódni, mint a' tenger; vom Blute,
pezsegni, mint a' vér a' heveség
miatt; von Leidenschaften, buzogni,
felbuzdulni; reisen, vándorlani, jár-
nikelni, szarándokoskodni.
Wallen, das, buzgás, forrás, hanykó-
dás; járáskelés.
Waller, der, vándorló, szarándok.
Wallfahrt, die, szarándokság.
Wallfahrten, szarándokoskodni.

Waffisch, der, czethal.

Waffischfang, der, czethalfogás.

Waffischfänger, der, czethalfogó.

Walnuß, die, dió; der Baum, diófa.

Walrath, das, czetvelő.

Walroß, das, rozmár.

Wallung, die, buzgás, forrás; hánykódás, a' tenger hánykódása; pezsgés, vérpezsgés; in Wallung kommen, forrni kezdeni; in Wallung bringen, felforraltatni, felhevíteni.

Wallmurr, die, nadálytő.

Walten, st. regieren, igazgatni, uralkodni; Gott walten lassen, rábízni t. i. az Istenre; schalten und walten, szabad tetszése szerint v. kényyére bántani valamivel.

Walze, die, henger.

Walzen, hengerrel kinyújtani, p. o. a' szántóföldet; kidagasztani a' téstát; forogni, forogva kerengni, német tánczot járni.

Walzen, das, hengerrelvaló kinyújtás; forogva kerengés, t. i. a' német tánczba.

Walzenförmig, adj., hengerformájú; hengeres.

Walzenschnecke, die, hengeresiga.

Wanne, die, a' marhának lefüggő tarja, lepenyeg; bei Kirschnern, die Bäume an den Thierfellen, s. B. Fuchswanne, rókatorok, rókamál.

Wammß, das, derékravaló, mejjrevaló, lajbli.

Wand, die, pl. Wände, fal; des Schiffes, Bergeß, hajónak, hegynék ée. falforma oldala; spanische, olaszfal.

Wandel, der, Lebenswandel, élet, életmód; Handel u. Wandel, mindenféle kereskedés, életmód.

Wandelbar, adj., veränderlich, változó, állhatatlan, változandó.

Wandelbarkeit, die, változóság, változandóság.

Wandeln, gehen, járni, menni; leben, élni; st. verwandeln, elváltoztatni.

Wandelung, die, elváltoztatás; járáskeles.

Wanderbündel, das, vándortáska, turba.

Wanderer, Wandersmann, der, vándorló, vándor.

Wandern, vándorlani, gyalog utazni; als Gesell, vándorolni; trop. aus diesem Leben, az életből elköltözni.

Wandern, das, Wanderung, die, menés, elmenetel; als Gesell, vándorlás; das Reisen, utazás; der Völker, népek költözködése, népvándorlás.

Wanderschaft, die, vándorlás.

Wanderstab, der, vándorbot.

Wandflechte, die, fali zuzmó.

Wandbaken, der, falkampó.

Wandkraut, das, falsü.

Wandleuchter, der, falgyertyatartó.

Wandpfeiler, der, támaszoszlop a' fal mellett.

Wandschrank, der, falbeli almáriom.

Wanduhr, die, falóra.

Wange, die, orcza.

Wankelmuth, der, állhatatlanság, tétovázóság.

Wankelmuthig, adj., tétovázó, állhatatlan, ingadozó, habozó; scyn. tétovázni, habozni szándékában; adv. tétovázva, habozva, ingadozva.

Wankelmuthigkeit, die, habozás, ingadozás, tétovázó elme, állhatatlanság.

Wanken, ingani, ingadozni, hanyatlani; vom Weine, tántorogni a' bortól; wankend machen, megingatni, megtántorítani; trop. s. B. in seinen Entschlüssen wanken, a' szándékában ingadozni v. csüggedni; der Sieg wankt, a' győzelem tétováz, haboz, bizonytalan.

Wanken, das, ingás, ingadozás, tétovázás, habozás.

Wann, adv., mikor, ha; dann und wann, néha néha, hébe korba.

Wanne, die, Futterwanne, szórólapát; zum Baden, ferdőkád.

Wannen, st. schwingen, szórni, szelelni.

Wannen, adv., s. B. von wannen? honnét? honnan?

Wanst, der, has, pohos has, alsó has.

Wanze, die, bűdösféreg, poloska, polozka.

Wanzengeruch, der, poloskaszag.

Wanzenkraut, das, poloskakín, poloskavesztőfü.

Wanzig, adj., bűdösférgetes, poloskás.

Wappen, das, czimer, familia czimer.

Wappenfähig, adj., czimerjussos.

Wappenherold, Wappentönig, der, czimerhordó.

Wappenkunde, die, czimertudomány.

Wappenkunst, die, czimerértés, czimerek esméretének mestersége.

Wappenmaler, der, czimerfestő.

Wardein, der, Münzprüfer, pénzvizsgáló mester.

Warm, adj., meleg, p. o. víz, eső, levegő; es ist warm, meleg van; werden, melegedni, megmelegedni; machen, megmelegíteni; trop. jemand. warm machen, valakinek nyughatatlanságot okozni, valakit felingerle-

ni; adv. melegen, p. o. tartani magát; trop. *J. B. vom Reine warm werden*, felmelegülni, neki hevülni a börtöl.

Warnen, inteni, meginteni valakit, valakit intéssel óvni v. ójni p. o. a' veszedelemtől, kártól; *sich warnen lassen*, hallgatni, ügyelni az intésre.

Warnen, *das*, **Warnung**, *die*, intés, előrevaló megintés; *zur Warnung dienen*, tanúságul szolgálni vagy lenni.

Warner, *der*, intő.

Warte, *die*, vizsgálótorony.

Warten, *jem. oder auf etwas*, valakit várni, valamire várakozni; *jemand. warten lassen*, valakit megvárakoztatni; *st. besorgen*, gondoskodni valami felől; *seines Amtes*, hivatalában szorgalmasan forgolódni, eljárni hivatalban, kötelességében; *pflegen*, *J. B. Kinder*, a' gyermekekkel bántani, dajkálni; *den Kranken*, a' beteget ápolgatni.

Warten, *das*, **Wartung**, *die*, várás, várakozás; **Pflegung**, velebánás, ápolgatás, gondviselés.

Wartfrau, *die*, ápolgató asszony.

Wartburm, *der*, vigyázó torony.

Warum, adv. u. conj., miért v. mért? a' miért, a' mért.

Warze, *die*, szümölcs, szümölcs; *an der Brust*, csecsbimbó, v. csecsbúb, csecsszem.

Warzig, adj., szümölcsös.

Was? pron., frágend, mi? mit? *was ist das?* mi az? *was willst du?* mit akarsz? *od. st. warum*, *J. B. was weinst du?* miért sírsz? *was für einer, eine, eines?* micsoda? miféle? *J. B. was sind das für Bücher?* micsoda v. miféle könyvek ezek? — *als* relat. pron. a' mi, a' mit, a' melly, a' mellyeket? *was du sagst*, *das ist wahr*, a' mit mondasz, az igaz; *st. etwas*, valami; *weißt du was Neues?* tudsz valami újságot? — *st. so sehr als* — *J. B. lauf*, *was du kannst*, fuss, valamint csak tudsz.

Waschbär, *der*, mosó medve.

Waschbecken, *der*, mosdó edény v. medencze.

Waschblauel, *der*, mosó sulyok.

Waschen, mosni, megmosni p. o. kezét, lábait; *sich*, *J. B. das Gesicht*, megmosdani; trop. *jemand. den Kopf*, megmosni valakinek a' fejét, megpirongatni valakit.

Waschfaß, *das*, mosóedény, mosótál, mosdóedény.

Waschgold, *das*, mosott arany, a' folyóvizekből kiszedett és kimosott arany.

Waschhaft, *waschhaftig*, adj., fecsegő; adv. fecsegve.

Waschhaftigkeit, *die*, fecsegőség.

Waschhandschube, *die*, mosnivaló keztyű.

Waschhaus, *das*, mosóház.

Waschherd, *der*, katlan, mosógócz.

Waschkeffel, *der*, mosóüst, vasfazék.

Waschkorb, *der*, mosó kosár, fejérruhátartó kosár.

Waschleine, *die*, ruhaszáritó kötél.

Waschtrog, *der*, **Waschwanne**, *die*, mosóteknő.

Waschwasser, *das*, mosdani v. mosnivaló víz.

Waschweib, *das*, **Waschfrau**, *die*, mosóné, mosóasszony.

Waschjettel, *der*, mosnivaló ruhák lajstroma.

Wasen, *der*, pázsit, gyepl.

Wasser, *das*, víz; *ein reißendes*, *mildes* (*Gießbach*), sebes folyó víz; *stehendes*, álló víz; *fließendes*, folyó víz; *süßes*, édes; *salziges*, sósvíz; *trinkbares*, ivóvíz; **Wasser schöpfen**, *holen*, vizet meríteni, hozni; *st. Fluß oder Meer*, víz, folyóvíz, tenger, tó; *zu Wasser und zu Lande*, vizen szárazon; *verschiedene Arten flüssiger Körper*, *J. B. die Augen* *stehen ihm voll Wasser*, könnybe lábadtak szemei; *das Wasser läuft ihm über die Stirne*, szintúgy foly a' veréjték a' homlokáról; *das Wasser abschlagen*, vizelleni; *von Juwelen*, *Perlen*, fény, ragyogás; *von Seidenstoffen*, *J. B. der Taffet hat schönes Wasser*, szép habos tafota.

Wasserader, *die*, vízer, víz v. forrás ere.

Wasserampfer, *der*, vízi lórom v. lapu, vízi sóska.

Wasseramsel, *die*, vízi rigó.

Wasserbau, *der*, vízbenvaló építés.

Wasserbaukunst, *die*, vízi építésmesterség.

Wasserbecken, *das*, örvény torkolatja.

Wasserbehältniß, *das*, víztartó, t. i. edény, csatorna.

Wasserbeschreibung, *die*, vizleírás.

Wasserblase, *die*, buborék, vízbuborék.

Wasserblatter, *die*, vizenyős himlő.

Wasserblau, adj., tengerszín.

Wasserbley, *das*, plajbász.

Wasserbrey, *der*, vizes kása, kófi, lisztes kása.

Wasserbruch, der, vizes sérültség.
Wasserbrunnen, der, kút.
Wasserbutte, die, vízhordó putton.
Wasserdamm, der, vízellenvaló gát, vizgat, töltés.
Wasserdampf, der, vízgőz.
Wasserdicht, adj., vízmegálló, a' min a' víz keresztül nem hat, nem jár.
Wassereimer, der, vízmerő veder.
Wasserfall, der, vízrohanás, vízzuhanás, vizeset v. esés.
Wasserfahrt, die, vízenvaló utazás mulatságból.
Wasserfarbe, die, vízzsín; zum Malen, vízzsín, festék.
Wasserfarbig, adj., vízzsínű.
Wasserfaß, das, vizes hordó.
Wasserfeuerwerk, das, vízi tűzjáték.
Wasserfläche, die, víz színe, a' víz felső színe.
Wasserflasche, die, vizes palack.
Wassersloß, der, vízi lábfarkú.
Wasserfluth, die, vízáradás.
Wasserfrosch, der, vízi béka.
Wasserführer, der, vízhordó; der es lett. vízárkoló.
Wasserfurche, die, vízárrok.
Wassergasse, die, am Himmel, szivárványszárny; auf den Aedern, ér, patakér, forrás a' szántóföldeken.
Wassergang, der, vízmenetel.
Wassergefäße, das, vízmérték.
Wassergefaß, das, vízedény.
Wassergeflügel, das, vízimalom.
Wassergelte, die, vizes dézsa v. sajtár.
Wassergeschirr, das, víz v. vizes edény.
Wassergeschwulst, die, vízenyős daganat.
Wasserglas, das, vizes v. ivópohár.
Wassergott, der, vízisten, Neptún.
Wassergraben, der, vízárrok.
Wassergras, das, vízfű, hinár.
Wasserguß, der, záporzakadás.
Wasserhälter, der, víztartó edény.
Wasserholer, der, vízhordó.
Wasserholunder, der, vízi bodzafa, kányafa.
Wasserhose, die, forgószeles felhőszakadás.
Wasserhuhn, das, fű, hód v. szárcsa.
Wasserhund, der, búvár v. úszó kutya.
Wasserjagd, die, vízi vadászat.
Wasserkanne, die, vizes kánta.
Wasserkasten, der, víztartó.
Wasserkeßel, der, víztartó üst.
Wasserkolbe, die, gyékény, kákabot, buzogányos.
Wasserkopf, der, fejvízkórság.
Wasserkrug, der, vizeskorsó.

Wasserkunde, **Wasserlehre**, die, vízitudomány.
Wasserkunst, die, vízimestermiv.
Wasserleiter, der, vízárkoló, vízárkoló, a' vizet csatornára vevő.
Wasserleitung, die, vízárkolás, vízcsatorna.
Wassermalerei, die, vízzelfestés, vízzelvaló festés.
Wassermangel, der, víz szűke.
Wassermass, das, vízmérték.
Wassermast, die, vízegér, partiegér.
Wassermelone, die, görög dinnye.
Wassermesser, der, vízmerőmiv.
Wassermeth, der, márcz, vízmárcz.
Wassermolch, der, tói gyék v. göte.
Wassermücke, die, vízi szúnyog.
Wassermühle, die, vízimalom.
Wassermüllner, der, vízimolnár.
Wassermünze, die, vízi ménta.
Wassernuß, die, sulyom.
Wasserperle, die, hamis gyöngy.
Wasserpfaß, der, vízbenlévő karó.
Wasserpfeffer, der, vízibors.
Wasserpflanze, die, vízi növény v. plánta.
Wasserpumpe, die, szivattyú, vízszivató, vízszívó.
Wasserquelle, die, vízforrás, forrás.
Wasserrabe, der, kormorán, vízi pelikán.
Wasserrad, das, vízi kerék.
Wasserrecht, das, vízárkolás jussa.
Wasserreich, adj., vizes, vízzel bővelkedő.
Wasserreich, das, vizek országa.
Wasserreise, die, vízi utazás.
Wasserrette, die, vízicsatorna.
Wasserröhre, die, csőcsatorna.
Wassersäule, die, vízoszlop, víznek az oszlopa.
Wassersammlung, die, vízállás, v. gyűjtés.
Wasserschaden, der, vízi kárvallás, víz miatt esett kár.
Wasserscheidung, die, vízelvállás.
Wasserscheu, adj., víztől irtózó, vízkerülő.
Wasserscheue, die, víztől irtózás, vízkerülés.
Wasserschildekröte, die, vízi teknősbéka.
Wasserschlange, die, vízikigyó.
Wasserschlauch, der, víztömlő.
Wasserschnecke, die, vízi csiga.
Wasserschöpfen, das, vízmerítés, vízmerés.
Wasserschwalbe, die, partifecske.
Wasserseite, die, vízfelvaló oldal.
Wassergefahr, die, vízi veszedelem.

Wassernoth, die, vízáradási inség.
 Wasserspinne, die, vízi pók.
 Wasserspritz, die, fecskendő.
 Wasserständer, der, halastó, tó.
 Wasserstand, der, vízállás, víz magassága.
 Wasserstrahl, der, víz sugára.
 Wasserstrom, der, folyam, víz folyama.
 Wasserstrudel, der, örvény.
 Wassersucht, die, vízi betegség, vízkórság.
 Wassersüchtig, adj., vízkórságos.
 Wasseruppe, die, vízi leves.
 Wassertaufe, die, vízzelvaló keresztelés.
 Wasserthier, das, vízi állat.
 Wasserthor, das, vízi kapu.
 Wassertiefe, die, víz mélysége.
 Wassertonne, die, vizes hordó v. kád.
 Wassertragen, das, vízhordás.
 Wasserträger, der, vízhordó.
 Wassertrinken, das, vízivás.
 Wassertrinker, der, vízivó, víziszó, bornemisza.
 Wassertrog, der, vizes teknő.
 Wassertropfen, der, egy csepp víz, vízcsepp.
 Wassertümpfel, der, vízörvény.
 Wasseruhr, die, vízóra, vízi folyóóra.
 Wasservogel, der, vízi madár.
 Wassermage, die, vízeránymérték.
 Wassermäßer, der, vízmérő.
 Wassermägung, die, vízmérés.
 Wassermanne, die, kádacska.
 Wasserweide, die, vízi fűz.
 Wasserwirbel, der, vízörvény.
 Wassermoge, die, hullám, hab.
 Wasserzoll, der, vízvám.
 Wasserzuber, Wasserzuber, der, vízmerő cseber v. veder.
 Waten, gázolni, által gázolni.
 Watte, (Wate, Watte) die, ein großes Schlepp- oder Zugnetz, húzó v. kerítő háló.
 Watscheln, liphecz módra menni, biczegni.
 Watte, die, béléspamut, bélelő pamut.
 Wattiren, béléspamuttal megbélelni.
 Watsack, der, bőrsák.
 Wau, der, fogas rezeda, korbácsfű.
 Webe, die, szövés.
 Weben, szöni.
 Weben, das, szövés.
 Weber, der, takács, szövő.
 Weberarbeit, die, takácsmunka, szövés.
 Weberbaum, der, zugolyfa.

Weberblatt, das, Weberkamm, der, takácsborda.
 Weberdistel, Weberfarbe, die, takácsmacsonya, takács vakaró.
 Weberei, die, szövés; Weberstätte, szövő- v. takács műhely; Weberhandwerk, szövés mesterség.
 Webereintrag, der, belfonál.
 Weberfaden, der, nyüst fonál.
 Webegarn, das, szövő fonál.
 Weberkarde, die, csapóécset, szomjuhozó lapu.
 Weberknoten, der, takácskötés.
 Weberschiffchen, das, vetélő.
 Weberspule, die, cséve, fonálcseve.
 Weberstuhl, der, szövőszék.
 Weberzettel, der, die Grundfäden beim Weben, Werfte, Aufzug, Kette genannt, mellyékfonál, felvont mellyékfonál a' szövőszékre; takácsrovás.
 Weberzeug, das, szőtt matéria, szövvény.
 Wechsel, der, Abwechslung, változás, megváltozás, változandóság; der Glucke, a' szerencse változandósága; der Zeiten, az idő változásai; der Jahreszeiten, az esztendő részeinek forgásai; st. Tausch, cserélés, felcserélés; einen Wechsel treffen, cserélni; Geldverschreibung, Wechselbrief, váltólevél; einen Wechsel ausstellen, váltólevelet adni magáról; Geld durch Wechsel übermachen, pénzt küldeni váltólevélben; in Wechseln zahlen, váltokban fizetni.
 Wechselbalg, der, váltott gyermek.
 Wechselbank, die, váltótár, pénzváltókassza.
 Wechselbrief, der, váltólevél.
 Wechselcourse, der, váltófolyamat, váltóbecs folyamata.
 Wechselfieber, das, változó hideglelés.
 Wechselgericht, das, váltótörvényszék, váltókereskedésre ügyelő törvényszék.
 Wechselgeschäft, das, váltóval való kereskedés.
 Wechselbändler, der, váltó, pénzváltó.
 Wechselhandel, der, váltókereskedés.
 Wechseln, váltani valamit, változtatni p. o. a' ruháját; Geld, felváltani a' pénzt; Ringe, gyűrűt váltani; Briefe, levelezni valakivel; Worte, szóval összevenni, összevonzóllákozni; statt abwechseln, verschieden seyn; változni mint p. o. az idő; es wechselt alle in der Welt, minden változik a' világon.

Wechſeln, daſ, Wechſelung, die, vál-
 tás, felváltás, változtatás, felcse-
 relés; Umwechſlung, változandóság.
 Wechſelnd, adj., változó, egymást felváltó,
 változandó; veränderlich, nem állandó,
 változó; adv., változva, változtatva.
 Wechſelrecht, daſ, váltójuss, váltóke-
 reskedői juss.
 Wechſelſchuld, die, váltólevéli adósság.
 Wechſelſchuldner, der, váltóbeli adós.
 Wechſelſeitig, adj., kölcsönös; adv. köl-
 csönösen; felváltva.
 Wechſelſeitigkeiſt, die, kölcsönösség.
 Wechſelſweiſe, adv. kölcsönösen; von
 Zweyen, felváltva.
 Wechſler, der, Banquier, pénzváltó,
 váltókereskedő.
 Wechen, der, z. B. von Butter, veté-
 lőformájú írósvaj; von Mehl, ein
 Gebäck, vetélőzsemlye.
 Wechen, felköltetni, t. i. az álomból.
 Wechen, daſ, felköltés.
 Wecher, der, költő, felköltő; an' der
 Uhr, serkentő, az órákban.
 Wedel, der, legyező; Fliegenwedel,
 légyecsapó.
 Wedeln, csóválni; mit dem Schwanze, csó-
 válni a' farkát; mit dem Fächer legyezni.
 Weder, conj., sem; weder — noch, sem
 — sem, se — se; es hat weder Kopf,
 noch Füße, se füle se farka.
 Weg, der, út, ein gerader, egyenes
 út; unter Wegeſ, az úton, az út-
 ban, az utazás közben; beſ. um zu
 reiſen, járás, menés, út, mellyet
 az utazó tesz; jem. in Wege ſtehen,
 valakinek útjában lenni, valakit
 akadályoztatni; jemanden etwas in
 den Weg legen, akadályt tenni vagy
 akadályra lenni valakinek, megsér-
 teni v. megbántani valakit; ſt. Art
 und Weiſe, ut, mód valamire; Fei-
 nes Wegeſ, semmi módon nem, sem-
 miképpen nem.
 Weg, partic. félre, el, oda; weg da-
 mit, félre vele! weg mit dir! menj
 el! geh weg! lódulj, eredj, félre;
 in einem weg, egy folytában; ſchlecht
 weg, egyenesen, egy általjában.
 Wegbleiben, elmaradni.
 Wegbringen, elvinni.
 Wegbau, der, útszínálás.
 Wegen, praep. —ért; miatt; —ból;
 —böl, —ra nézve, —re nézve.
 Wegſäule, die, útmutató oszlop.
 Wegſcheide, die, kétfelé való út.
 Wegſchneide, die, úti csiga.
 Wegſtein, der, útikő.
 Wegeſehrung, die, úti költség.

Wegfangen, elfogni, elcsipni.
 Wegſeilen, elreszelni, lereszelni róla.
 Wegſtiehen, elfutni.
 Wegſreſſen, megemészteni.
 Weggeben, odaadni, eladni.
 Weggehen, eltávozni, elmenni.
 Weggießen, kiönteni.
 Wegjagen, elkergetni, elhajtani.
 Wegkommen, eljönni, elveszni.
 Weglaſſen, elbocsátni, elereszteni;
 el- v. kihagyni valamit.
 Weglaufen, elfutni.
 Weglegen, eltenni más helyre.
 Wegnehmen, elvenni.
 Wegpußen, eltisztítani, letisztítani.
 Wearaffen, elkapni, elrántani; elpusz-
 titni, mint p. o. a' pestis.
 Wegreißen, elutazni.
 Wegreißen, elrántani valamit.
 Wegrollen, elhengeríteni; elhengeredni.
 Begrufen, elhívni.
 Wegſam, adj., járható, járt, p. o. út.
 Wegſchaffen, elküldeni, t. i. parancso-
 lásképpen, elparancsolni.
 Wegſchaufeln, lapáttal elhányni.
 Wegſchicken, elküldeni.
 Wegſchleifen, elkészörölni.
 Wegſchnappen, elkapni valamit szájá-
 val; trop. jemanden etwas, elkapni
 valaki előtt valamit.
 Wegſchneiden, elhajtítani.
 Wegſchütten, el- v. kiönteni valamit.
 Wegſchwimmen, elúszni.
 Wegſeyn, d. i. nicht da ſeyn, ott nem
 lenni, távol lenni; oda lenni; meg-
 halva lenni; ſt. muthloß ſeyn, elcsüg-
 gedve lenni; vergangen ſeyn, elmúlt
 v. elmulva lenni.
 Wegſpielen, z. B. vom Blatte, első
 látásra eljátszani p. o. kótából va-
 lamit.
 Wegſprengen, zu Pferde, elnyargalni,
 elvágtatni.
 Wegſtellen, el- v. máshová tenni.
 Wegweiſer, der, útmutató.
 Wegwenden, elfordítani.
 Wegwerfen, elvetni, elhányni, elhaji-
 gálni; Geld, a' pénzt hijába kihány-
 ni, elvesztegetni.
 Wegwiſchen, el- v. letörölni.
 Wegziehen, elköltözni.
 Wegzug, der, elköltözés.
 Weh! interj., jaj! oh! oh jaj.
 Wehe, adj., jaj; wehe thun, a) fájni;
 b) jemanden, megbántani, megsérteni.
 Wehe, daſ, jajgatás.
 Wehe, daſ u. die, fájdalom; keserv;
 ſt. Geburtſwehe, szülő fájdalom.
 Weheklagen, jajgatni.

- Wehen**, fújni, fúni; **der Wind wehet**, a' szél fúj.
Wehmuth, die, bánat, búslakodás.
Wehmützig, adj., szomorú, bánatos, fájdalmas; adv. fájdalmasan.
Wehr, die, védelem; **sich zur Wehr stellen**, magát védelmezni; **ft. Waffe**, fegyver.
Wehren, **Einhalt thun**, megakadályoztatni, ellent állani valaminek, erővel ellenzeni valamit; **sich**, magát védelmezni, oltalmazni.
Wehrtaug, daß, kardszíj.
Wehrhaft, adj., felfegyverkezett.
Wehrlos, adj., fegyvertelen.
Wehrstand, **der Soldatenstand**, katonaság.
Weib, daß, **Frauenzimmer**, asszony, asszonyszemély; **ein altes**, vénasszony; **ein wohlgebildetes**, szépfarmájú v. testalkotású asszony; **ein bescheidenes**, szerény asszony; **Ehefrau**, feleség, házastárs; **ein junges**, ifjú asszony, menyecske.
Weibchen, daß, menyecske; **von Thieren**, nőstény.
Weiberarbeit, die, asszonyi munka.
Weiberart, die, asszonyok módja.
Weiberfeind, der, asszonygyűlölő, asszonyok ellensége.
Weiberfluß, der, hónapszám.
Weiberfreund, der, asszonyok barátja.
Weibergeflatsch, **Weibergeräusch**, daß, asszonyi szóhajtás v. mendemonda.
Weibergeräusch, daß, asszonyi perlekedés, veszekedés.
Weiberhaft, adj., asszonyos; adv. asszonyosan.
Weiberhaß, der, asszony gyűlölet.
Weiberhaube, die, asszonyi főkötő.
Weiberherrschaft, die, asszony uralkodás.
Weiberherz, daß, asszonyi szív.
Weiberklage, die, asszonyi panasz.
Weiberkleid, daß, asszonyi ruha.
Weiberkleidung, die, asszonyi öltözet.
Weiberkrieg, der, asszonyi harc.
Weiberliebe, die, asszonyi szerelem.
Weiberlist, die, asszonyravaszság, asszonyi fortély v. praktika.
Weibermacht, die, feleség hatalma.
Weibermäbchen, daß, vénasszonyi mese, v. mendemonda.
Weibernarr, der, asszonyokba bolondult.
Weiberpantoffel, der, eig., asszonyi czipő; **uneig.** **ft. Weiberherrschaft**, asszonyuralkodás, a' hol az asszony parancsol a' háznál, darunter stehen, kontytól függeni.
Weiberraub, der, asszonyok elragadozása.
- Weiberrecht**, daß, asszonyok jussa.
Weiberrod, der, asszonyi köntös, szoknya.
Weibersam, die, asszonyi szeméremtest.
Weiberscheu, die, asszonykerülés.
Weiberschnuck, der, asszonyi ékesség.
Weibersstimme, die, asszonyi hang.
Weibersstube, die, asszonyi szoba, asszonyok lakása.
Weibersucht, die, asszonyokba bolondulás.
Weiberstüchtig, adj., asszonyok után való járás.
Weiberstränen, die, asszonykönny, asszonysírás.
Weibertracht, die, asszonyviselet.
Weibertreue, die, asszonyi hűség v. hívség.
Weibertüfte, die, asszonyi álnokság.
Weibertugend, die, asszonyi virtus v. jó erkölcs.
Weibisch, adj., asszonyi; **ft. unmännlich**, **weiblich**, asszonyos, puha; **werden**, elpuhulni; adv. asszonyosan, puhán.
Weiblich, adj., asszonyi, asszony nemre tartozó; **weibliche Schönheiten**, asszonyi szépség; adv. asszonyi módon.
Weiblichkeit, die, asszonyi természet v. szokás; **weibliches Geschlecht**, az asszonyi nem.
Weibsbild, daß, asszonyszemély, sejérszemély, sejiérnép.
Weibsteute, die, asszonyok, asszonyszemélyek.
Weibsterson, die, asszonyszemély, asszony.
Weibstolt, daß, asszonyok, sejiérnép, asszonyi állat.
Weich, adj., lágy, puha; adv. puhán, lágyan; **weich machen**, meglágyítani, megpuhítani; **weich werden**, meglágyulni, megpuhulni; **weiches Holz**, lágy fa, p. o. senyő fa; **weicher Ton**, lágy hang (a' muzsikában).
Weiche, die, lágyág, puhaság; **die Weichen an der Seite des Körpers**, az emberi vagy állati testnek vékonya.
Weichen, 1) b. i. **zurücktreten**, elmenni a' helyéről, másnak engedni a' helyéről, másnak engedni a' helyét, kimozdulni a' helyéből, odább menni; **aus dem Wege**, kitérni az útból; **ft. nachgeben**, engedni, p. e. a' nagyobb erőnek v. az előbbvalónak; 2) (**von weich**) **weich machen**,

- j. B. im Wasser, vízbe áztatni, általáztatni, p. o. tőke halat; weich werden, j. B. im Wasser, megázni, általázni.
- Weichen, daß, 1) kimozdulás a' helyéből; engedés valakinek; 2) megpuhitás, megpuhulás.
- Weich gebaden, adj., újsütés, puha, p. o. kenyér.
- Weichgeschaffen, adj., lágy szívű.
- Weichheit, die, lágyág, puhaság.
- Weichherzig, adj., lágy v. gyengeszívű; st. mitleidig, szánakozó; machen, szánakozásra indítani valakit; werden, szánakozásra indulni; adv. szánakozva.
- Weichherzigkeit, die, lágy szívűség, szánakozó szív v. indulat.
- Weichlich, adj., lágyacská, gyengécske; verzärtelt, puha, p. o. nevelés; adv. lágyan; puhán.
- Weichling, der, puha, asszonyos ember.
- Weichsel, die, medgy v. meddj; der Baum, medgyfa.
- Weichselwein, der, medgyvíz, medgybor.
- Weichselzopf, der, lengyelhaj, lengyelhajcsapzás.
- Weide, die, Futter, für Thiere, takarmány a' marhának, t. i. fű, széna a' mezőn; der Ort zum Weiden, legelő, legelőhely; auf die Weide treiben, kihajtani a' legelőre t. i. a' marhát, barmot; auch trop. Nahrung, j. B. der Seele, ic. táplálát; oder st. Vergnügen, gyönyörűség; Augenweide, szemlegeltetés.
- Weide, die, ein Baum, fűz, fűzfá; der damit bewachsene Ort, fűzes hely.
- Weiden, daß Vieh, legelni; auf der Weide fressen, legeltetni; trop. Vergnügen finden, legeltetni, gyönyörködtetni szemeit valamin.
- Weiden, daß, legeltetés; marhalegeltetés.
- Weiden, adj., fűz, fűzfából való.
- Weidenbast, der, fűzfahej.
- Weidenbaum, der, fűzfa.
- Weidenblatt, daß, fűzfalevél.
- Weidenbusch, der, fűzfa bokor, fűzbokor, fűzes, rekettye.
- Weidenflechte, die, fűzcserény.
- Weidengerte, Weidenruthe, die, fűzfavessző.
- Weidenholz, daß, fűzfa.
- Weidenkoble, - die, fűzfa szene, fűzfaszén.
- Weidenkorb, der, fűzkosár, rekettyekás.
- Weidenlaub, daß, fűzlomb.
- Weidenrinde, die, die äußere, fűzfa-kéreg; die innere, fűzfahárs.
- Weidenruthe, die, fűzfavessző.
- Weidenschwamm, der, fűzfagomba.
- Weidenplatz, der, legelőhely.
- Weiderecht, daß, legelő, legeltetés jussa.
- Weidenrich, der, csövirics, nyelesvirág.
- Weidgeschrei, daß, vadászok kiabálása.
- Weidlich, adj., tüchtig, brav, derék, jeles, bátor, erős; adv. bátran, jól, derekasan.
- Weidmann, der, vadász.
- Weidmännisch, adj., vadászói; adv. vadász módon.
- Weidmesser, daß, vadászkés.
- Weidtasche, die, vadásztarisznia.
- Weidwerk, daß, Jägeret, vadász mesterség; st. Jagd, vadászat; st. Wild, vadászható vadak.
- Weidwort, daß, vadász kifejezés.
- Weise, die, motóla, kerekmotóla, gombolyító.
- Weisen, motólálni, felmotólálni a' fonalat.
- Weigern, sich, vonogatni magát, nem akarni, nem vállalni, tagadni, szabadkozni.
- Weigern, daß, magavonogatás, szabadkozás.
- Weib-Bischof, der, felszentelt püspök.
- Weihe, die, felszentelés; j. das Weihen. ezimes püspök.
- Weibe, der, kánya.
- Weihen, felszentelni, p. o. templo-mot; sich, szentelni, ajánlani magát; geweiht, szentelt, ajánlott, felszentelt.
- Weihen, daß, die Weihung, Weihe, felszentelés, szentelés, ajánlás.
- Weiber, der, tó, halas tó.
- Weibfest, daß, felszentelés innepo.
- Weibfessel, Weibbrunnen, der, szenteltvíztartó.
- Weihnachten, die, karácson.
- Weihnachtsabend, der, karácson szombatja.
- Weihnachtsfeiertag, der, karácson innepo.
- Weihnachtsfest, daß, Krisztus születése innepo.
- Weihnachtsgeschenk, daß, karácsoni ajándék.
- Weihnachtslied, daß, karácsoni ének.
- Weibrauch, der, temjén, tömjén.
- Weibrauchsfah, Weibrauchgefäß, daß, temjénező.

Weißwasser, das, szentelővíz.
 Weidwedel, der, szentelő ecset.
 Weil, Conj. eine Ursache anzeigend, mivel, minthogy, mivelhogy; so lang als, mióta; st. indem, az alatt hogy, az alatt míg.
 Weiland, (mailand) adv., st. ehedem, hajdan, néha napján; in Titeln, z. B. der weiland hochgelehrte Herr, a' néhai tudós úr.
 Weilchen, das, egy kis v. kevés idő; warte ein Weilchen, várj egy kevésé v. egy kevés ideig.
 Weile, die, idő, időköz, kor, időkor; st. Verzögerung, időhaladék; über eine kleine Weile, rövid idő múlva, csak hamar azután; die lange Weile, magamegúnás, haben, megünni magát, semmi dolgának nem lenni; sich vertreiben, megunt idejét tölteni valamivel; vor langer Weile, unalomból, magameguntából.
 Weilen, késni valamivel.
 Wein, der, bor; unvermischter, szín bor, tiszta bor; rother, veres bor; weißer, fehér bor; neuer, új v. idei bor; alter, ó bor; der Wein wird je älter je besser, mennél öbba' bor, annál jobb; der Wein ist sahnig, virágos a' bor; Wein abziehen, kóstol, lehúzni, kóstolni a' bort; st. Weinstock, Trauben, bor, szőlő, Wein pflanzen, szőlőt ültetni; Wein lesen, szüretelni.
 Weinart, die, bor neme, — féle bor.
 Weinartig, adj., bor nemű.
 Weinapfel, der, borizüalma.
 Weinbau, der, bortermesztés, szőlőmivelés.
 Weinbauer, der, szőlőmivelő, szőlősgazda.
 Weinteere, die, szőlő, szőlőszem, szőlőfürt, szőlőgerézd.
 Weinbeerstiel, der, szőlőkocsány.
 Weinbeerhülse, die, szőlőhéj.
 Weinbeerkerne, der, szőlőmag.
 Weinberg, der, szőlőhegy, szőlő.
 Weinbirne, die, szőlő ízű körtvély.
 Weinblatt, das, szőlőlevél.
 Weinblütthe, die, szőlővirág v. virágzás; szőlő virágzás ideje.
 Weinbutte, die, putton.
 Weinen, sirni; laut, ríni mint a' gyermek; vor Freuden, örömeiben sirni.
 Weinen, das, sírás.
 Weinenswerth, adj., siralomra méltó, siralmas.
 Weinerlich, adj., siránkozó; adv. siránkozva.

Weinessig, der, boreczet.
 Weinfässer, der, porhajas.
 Weinfarbe, die, borszin.
 Weinfass, das, boros hordó.
 Weinflasche, die, boros palaczk.
 Weinfleck, der, borpecsét a' ruhában.
 Weingäbelchen, das, szőlőkacs.
 Weingarten, der, szőlő, szőlő v. szőlőskert.
 Weingärtner, der, vinczellér.
 Weingebirge, das, szőlőhegy.
 Weingefäß, Weingeschirr, das, boros edény.
 Weingegend, die, bortermő vidék.
 Weingeist, der, égettbor; borszesz, a' bornak szesze.
 Weingeländer, das, lugas.
 Weingeruch, der, borszag, borszesz.
 Weingeschmack, der, boríz.
 Weingesenk, das, bujtás, homlítás.
 Weingewächs, das, bortermés.
 Weinglas, das, boros pohár.
 Weingott, der, boristen; Bakos, Bacchus.
 Weinhaide, die, szőlőkapa.
 Weinhandel, der, borkereskedés, borkereskedés.
 Weinbändler, der, borkereskedő, borkereskedő.
 Weinhaue, die, szőlőkapa.
 Weinhaus, das, borház, bormérő korcsma, csapház.
 Weinheber, der, borszívó, lopó.
 Weinhefen, die, borseprő.
 Weinbühl, der, szőlőhegy.
 Weinbütthe, der, szőlőpásztor.
 Weinig, adj., borizü.
 Weinjahr, das, bortermő esztendő.
 Weinkalteschale, die, borczibere (lév neme).
 Weinkanne, die, boros kanta v. kanna.
 Weinkauf, der, borvevés, borvásárlás.
 Weinkäufer, der, borvásárló.
 Weinkeller, der, pince; st. Weinhaus, bormérő korcsma.
 Weinkelter, die, borpréshajtó.
 Weinkosten, das, borkóstolás.
 Weinkoster, der, borkóstoló.
 Weinkranz, der, szőlőlevél koszorú; borczéger.
 Weinkrug, der, boros korsó v. kancsó.
 Weintügel, der, boros csobány, csobolyó.
 Weinlager, das, bortartó hely; das Gerüst, worauf er liegt, gantár; der Vorrath davon, borvagyon; der Weidenstamm, bor sepreje.

Weinland, daß, bortermő föld v. tartomány.
 Weinländer, der, bortermő földről való.
 Weinlaub, daß, szőlőlevél.
 Weinlaube, die, lugas.
 Weinlese, die, szüret; halten, szüretelni.
 Weinleser, der, szüretelő.
 Weinmährte, die, eine Art saurer Suppe, borczibere.
 Weinmaas, daß, bormérték.
 Weinmeth, der, mézesbor.
 Weinmonat, der, mindszent hava.
 Weinmost, der, must.
 Weinpfirsich, die, borizű baraczk.
 Weinpresse, die, sajtó, prés.
 Weinranke, die, szőlővessző, venyiko.
 Weinraupe, die, iloncza.
 Weinrausch, der, mámor, bortólvaló megittasodás v. részegség.
 Weinraute, die, kerti ruta.
 Weinrebe, die, szőlővessző.
 Weinreich, adj., borral gazdag v. bővelkedő.
 Weinrose, die, sárga rózsza.
 Weinsäure, die, boriz.
 Weinsäuerlich, adj., borizű.
 Weinsaufen, daß, mértékletlen borivás.
 Weinsäufer, der, nagy borivó.
 Weinschank, der, bormérés.
 Weinschärfe, die, borcsípősség.
 Weinschenke, die, bormérő csapszék.
 Weinschensler, der, bormérő csapláros, korcsmáros.
 Weinschlauch, der, bortömlő.
 Weinschmaus, der, borozás.
 Weinstecken, der, szőlőkaró.
 Weinstein, der, borkő.
 Weinstein Salz, daß, borkősó.
 Weinstock, der, szőlőtő, szőlőtőke, szőlő.
 Weinsuppe, die, borleves.
 Weintonne, die, boros hordó v. kád, bocska.
 Weintragend, adj., bortermő.
 Weintraube, die, szőlő, szőlőfej vagy gerizd.
 Weintraubchen, daß, szőlőfejeske, gerizdecské.
 Weintreber, Weintrester, die, törköly, bortörköly.
 Weintrinken, daß, borivás, borital.
 Weintrinker, der, Weintrinkerinn, die, borivó.
 Weintropfen, der, borcsepp, egy csepp bor.
 Weintrunken, adj., ittas, boros.

Weinverfälscher, der, borhamisító.
 Weinverfälschung, die, borhamisítás v. elrontás.
 Wein-Visirer, der, borakózó, borakó.
 Weinvorrath, der, kész bor egy rakáson, egy helyen, borvagyon.
 Weinwachs, der, bortermés.
 Weinwetter, daß, jóidőjárás a' szőlőre, borérlelő idő.
 Weinwirth, der, korcsmáros.
 Weinzeubent, der, bortized v. dézma.
 Weinzeichen, daß, borczéger v. czimer.
 Weinzoß, der, borvám.
 Weinzuber, der, borcseber, bocska.
 Weise, adj., okos, bölcs p. o. ember, mondás, cselekedet; adv. bölcsen.
 Weise, der, bölcs, bölcs ember.
 Weise, die, Art, Beschaffenheit, mód; auf welche Weise? mi módon? auf diese, jene, illyen, ollyan módon, illyenképpen; auf keine, semmimódon sem, semmikenéppen sem; st. Art, Sitte, Betragen, mód, módja valaminek, szokás; auf eine wunderbare Weise, csudálatos módon; nach Art und Weise der Vorfahren, elődeink v. eleink szokások szerint; jedem gefällt seine Weise, kinek kinek a' maga módja v. szokása tetszik; st. Melodie, az éneklés módja.
 Weisen, zeigen, mutatni, megmutatni, p. o. valakinek az utat; trop. J. B. Soldaten in ihre Quartiere, utasítani, küldeni, p. o. a' katonákat kvartélyaikra; einen Verbrecher aus der Stadt, a' gonosztévőt a' városból kiküldeni, kiűzni; sich weisen lassen, hallgatni valaki intő beszédére v. oktatásaira.
 Weisen, daß, mutató, megmutató.
 Weiser, der, a) an der Uhr, mutató, óramutató; b) Mutterbiene, oder Weisel, anya a' méhek között, királyné.
 Weiserlos, adj., von Bienen, anyátlan méhek.
 Weisheit, die, bölcsesség.
 Weisheitslehre, Weisheitsregel, die, bölcsesség tudománya vagy regulája; bölcsességre tanítás.
 Weisheitslehrer, der, bölcsességre tanító.
 Weisheitsvoll, adj., bölcsességgeljes.
 Weislich, adv. bölcsen.
 Weisagen, jövendőlni, előre megmondani valamit.
 Weissager, der, jövendőlő, jövendőmondó.

Weissagerinn, die, jövendőlkő asszony.
Weissagerisch, adj., jövendőlkői; adv. jövendőlkő módon.
Weissagung, die, jövendőlkés.
Weisung, die, mutató; Befehl, meghagyás, rendelés, parancsolat.
Weiß, adj., fejtér; wie Schnee, hófehérségű; machen, fejérré tenni; megfejérríteni; werden, megfejéredni, fejérré lenni; trop. jemanden etwas weiß machen, d. i. ihn täuschen, elhitetni valakit valamivel, elámítani valakit; sich weiß brennen, hibáját palástolni, magát minden módon tisztítani, mentegetni.
Weißbrot, das, fejtér kenyér sütés.
Weißbrot, der, zsemlyesütő.
Weißbrot, das, fejtérser.
Weißbrot, die, fejtér nyírfa.
Weißbrot, das, fejtér kenyér.
Weißbrot, die, fejtér gyertyánfa.
Weißbrot, adj., fejtér gyertyánfa.
Weißbrot, die, meszelő.
Weißbrot, der, csere galagonya.
Weißbrot, die, éneklő rigó vagy húros madár.
Weisse, die, fejtér; das Weiße im Eie, tojás fejtére; im Auge, szemfejtér, a' szem fejtére.
Weissen, meg- v. befejérríteni, ki- v. bémeszelni, p. o. a' falat.
Weisser, der, fejtérítő.
Weißfichte, die, lucz- v. szurkos fenyő.
Weißfisch, der, dévér ponty.
Weißgärber, der, irhatímár, lágyvarga, bőrgyártó, csávas varga.
Weißgrau, adj., ősz, p. o. haj.
Weißhaarig, adj., fejtér szőke v. őszhajú.
Weißhafer, der, fejtér zab.
Weißkohl, der, Weißkraut, das, fejtér főskáposzta.
Weißkopf, der, fejtérhajú ember.
Weißkram, der, gyólcshal vagy vászonnal való kereskedés.
Weißkrammer, der, gyólcshal, gyólcsháros.
Weißkohl, der, fejtér káposzta.
Weißlich, adj., fejtér.
Weißschimmel, der, fejtér szürke ló.
Weißsprenkelig, adj., iromba szürke.
Weißtanne, die, fejtér fenyő.
Weißwurz, die, sokbőtykű gyöngyvirág, erdei sülyfű.
Weit, adj., messzetartó v. kinyúló, hosszú, hosszas, p. o. út; bő, tágas, p. o. ruha; tágas, p. o. gyűrű; adv. messze, messzire, távol; so weit, addig, eddik, annyira, ennyire; weiter, tovább, tovább; bei

weitem, sokkal; bei weitem nicht, koránt sem; weit und breit, körülbelől, mindenfelől; es weit bringen, sokra vinni valamit, sokra menni valamiben.
Weite, die, messzeség, távolyság; tágasság, szélesség, bőség; hosszasság.
Weitläufig, adj., távolról való; körülállásos, bő; z. B. im Reden, Schreiben, bőbeszédű, szószaporító, hosszas; adv. távolról; körülállásosan, bőven; ritkán, egymástól távol.
Weitläufigkeit, die, hosszasság, körülállásosság; ismét; szószaporítás, bőbeszédűség.
Weitschichtig, adj., ritka, egymástól távolálló; adv. ritkán.
Weitschweifig, adj., szószaporító, hosszas, bőbeszédű; adv. hosszasan, szószaporítva.
Weitschweifigkeit, die, hosszasság, bőség; bőbeszédűség, szószaporítás.
Weitsichtig, adj., messzelátó.
Weizen, der, búza; der türkische, török búza, kukoricza, tengeri.
Weizenacker, der, Weizenfeld, das, búzaföld.
Weizenbau, der, búzatermesztés.
Weizenbier, das, búzaser.
Weizenbrot, das, búzakenyér.
Weizenerte, die, búzaaratás.
Weizengraupe, die, búzadara.
Weizengries, der, búzadara, kásadara.
Weizenklee, die, búzakorpa.
Weizenkorn, das, búzaszem.
Weizenkuchen, der, búzalepény.
Weizenmalz, das, szalados.
Weizenmehl, das, búzaliszt.
Weizenspreu, die, búzapolyva.
Weizenstoppel, die, búzatarló.
Weizenstroh, das, búzaszalma.
Welch ein, eine, eines, melly, millyen!
Welcher, welche, welches, pron. interrog., mellyik, ki? relat. a' ki, a' melly, a' mi; indirect. akárki, akármi, akármellyik; st. einige, egynéhány; welcher Gestalt, d. i. wie beschaffen? micsodás, millyen? oder wie, mimódon, miképpen; welcherlei, millyen, micsodás, minémű, miféle.
Welf, adj., hervadt, elhervadt; sein, elhervadva lenni; adv. hervadva.
Welfen, d. i. welf werden, hervadni elhervadni.
Wellbaum, der, st. Are, tongely; Hebelbaum, emelőrúd, csapófa.
Welle, die, übert. hab, duzma; auf

großen Wässern, hullám; Wellen werfen, habzani, hullámlani, mint a' tenger; buzogni, mint a' forróvíz v. lobogni; st. Cylinder, henger, küllő; ein Bündel Reisholz, nyaláb, galnyaláb, faesing, facsák, fasing. Wellenförmig, adj., habos; adv. habosan.

Wellenreich, adj., hullámos, hullámló.

Wellenschnecke, die, hangercsiga.

Welt, die, ein Fisch, harcsa.

Welsh, adj., d. i. italis, olasz, olaszországi; adv. olaszul

Welshland, das, olaszország.

Welt, die, das Universum, világ, az egész világi teremtes, ég, föld, ée. von Erschaffung der Welt an. a' világ teremtestől fogva; der Erdrkreis, világ, a' föld kerekése; auf die Welt kommen, a' világra születni; die Menschen, világ, a' most élő emberek, az emberi nemzet; die heutige, jeshige, a' mai világ v. emberek; sich in die Welt schicken, magát a' világhoz, az emberekhez alkalmaztatni; in der großen Welt leben, a' nagy világban, nagy társaságok között élni, forogni; Menschen von einer gewissen Classe, z. B. die gelehrte Welt, a' tudós világ, a' tudósok; die junge Welt, az ifjú emberek; die schöne, a' szép világ, az asszonyi v. a' szép nem; die große, a' nagy világ, a' nagyok, nagy emberek; seine Lebensart, nagy világbeli v. úri pallérozottság, udvariság; viel Welt haben, sok úri pallérozottsággal birni; keine haben, járatlan lenni az udvariságban; Menschenkenntnis, nagy világbeli esméret, nagy világbanvaló jártasság; z. B. er hat Welt, jártas a' nagy világban, tudja magát a' nagy világhoz alkalmaztatni; er hat keine, járatlan a' nagy világban; theol. die Welt hassen, a' földi dolgokat v. a' világot megvetni; der Welt absterben, a' világiakkal felhagyni v. lemondani rólok.

Weltall, das, a' világ, a' teremtet világ.

Weltalter, das, világ ideje v. világkora.

Weltare, (achse), die, földtengely, föld-sark, égsark.

Weltbau, der, a' világ alkotmánya.

Weltbegebenheit, die, történet, történt dolog.

Weltbeherrscher, der, a' világ úra, Isten; trop. fejedelem.

Weltbekannt, adj., országszerte v. az egész világ előtt esmeretes.

Weltberühmt, adj., világszerte esmeretes, híres.

Weltbeichreiber, der, világíró.

Weltbeschreibung, die, világíráás.

Weltbezwinger, der, világhódító v. győző.

Weltbrauch, der, világszokás.

Weltbürger, der, világi közpolgár.

Welterlöser, der, Weltbeiland, der, szabadító, idvezítő, megváltó.

Welterlösung, die, szabadítás, idvezítés, váltság.

Weltgebäude, das, a' világ alkotmánya.

Weltgend, die, égtájék; földtartományja.

Weltgeist, der, a' világ lelke; trop. der Hang zum Irdischen, a' világ szeretete, a' világiakhoz való ragaszkodás.

Weltgeistliche, der, világi pap.

Weltgeistlichkeit, die, világi papság.

Weltgericht, das, ítélet napja, utolsó ítélet.

Weltgeschichte, die, világi történet; világ históriája, közönséges historia.

Welthandel, der, földi viselt dolog.

Weltberrschaft, die, világbíráás.

Weltkarte, die, földképe.

Weltkind, das, világhija, világiakhoz ragaszkodó.

Weltflug, adj., világban jártas, tapasztalt, okos; im tadelnden Sinne, csak a' földiekhez értő.

Weltflughelt, die, világi okosság; tadelnd, földi bölcsesség.

Weltkörper, der, világi test.

Weltkreis, der, földkereksége.

Weltkugel, die, földgolyóbis.

Weltkundig, adj., világszerte híres, nevezetes.

Weltlauf, der, világ szokása, az emberek szokása.

Weltlehre, die, világ tudománya.

Weltleute, die, világesmerő emberek.

Weltkinder, die, világ fiai.

Weltlich, adj., világi, földi; oder st. vergänglich, múlandó, hijábanvaló; nicht geistlich, z. B. Amt, világi vagy polgári hivatal; üppig, eitel, hiú, világhoz ragaszkodó; adv. világi módon; nem egyházi módon; hiún, világ híjához illő módon.

Weltlich, adv., világosság, világfényje.

Weltliebe, die, a' világ szeretete.

Weltlust, die, bujaság, világi gyönyörűség, a' világban gyönyörködés.

Weltmann, der, világhija, a' világiak-

ban gyönyörködő; világban jártas ember, pallérozott világi v. udvari ember.

Weltmeer, das, nagy tenger.

Weltmensch, der, világhíjja, világban gyönyörködő.

Weltpol, der, égsark.

Weltpriester, der, világi pap.

Weltregierung, die, a' világ kormányozása v. igazgatása.

Weltrichter, der, az emberi nemzet bírója.

Weltschöpfer, der, a' világ teremtetője v. alkotója.

Weltstirn, der, világiakhoz való ragaszkodás.

Weltstütem, das, a' világ alkotmánya.

Welttheil, der, világ része.

Weltweise, der, bölcselkedő, bölcsstudós.

Weltweisheit, die, bölcselkedés, bölcsesség tudománya, filozofia.

Wem? kinek?

Wendehals, der, nyaktekerca.

Wendekreis. Wendekirkei, der, naptérítő kerület.

Wendeltreppe, die, kerengő grádics.

Wenden, fordítani, megfordítani, p. o. szekeret; st. umwenden, j. B. den Braten, forgatni a' pecsenyét; das Heu, megforgatni a' szénát, ein Kleid, megfordítani a' ruhát; den Rücken wenden, d. i. sich entfernen, hátat fordítani; sich rechts und links wenden, jobbra, balra fordítani; Geld auf etwas, pénzt költeni v. fordítani valamire; sich mit dem Schiffe, Wagen wenden, megfordítani a' hajóval a' kocsiival.

Wenden, das, fordítás, megfordítás; fordulás, megfordulás.

Wenig, adj., der, die, das Wenige, kevés, keveset; adv. wenig oder wenige, kevesen; zu wenig, igen kevés; es waren unser wenige, kevesen voltunk; so wenig als nichts, annyi mint semmi; Conj. so wenig — als, szintűgy nem — mint; je weniger — desto, minél kevesebbé — annál inkább; nichtsdestoweniger, mindazáltal; wenigstens, zum wenigsten, legalább; weniger, kevesebb, kevésbbé.

Wenigkeit, die, kevés, csekélység, kicsinység, kevés volta valaminek; meine Wenigkeit, az én csekély személyem.

Wenn, Conj. ha; wenn gleich, ha szinte; wenn nur, bár csak; wenn auch, ha mindjárt — is, ha szinte — is;

als wenn, mint ha; adv. mikor, es sey wenn es wolle, akármikor legyen is; wenn er doch käme! bárcsak eljönne!

Wer, wer? ki, kicsoda? st. welcher, j. B. wer von uns beiden? melyik a' kettő közül; st. jemand, valaki; es ist wer da, valaki van ott.

Werbeeld, das, foglaló, felpénz p. o. az új katonának, beállítás béré, t. i. a' katonák közé; katonaszedésre való pénz, toborzópénz.

Werben, szedni, fogni, fogdosni p. o. katonákat, toborzani; um ein Amt oder einen Dienst werben, hivatalt vagy szolgálatot keresni; um ein Mädchen werben, valamely leányt megkérteni v. megkérni, t. i. jövőendőbeli házastársul.

Werben, das, Werbung, die, keresés, kérés; von Soldaten, katonaszedés v. fogdosás, toborzás; auf Werbung seyn, katonaszedésben, toborzásban foglódni.

Werbeplatz, der, katonaszedés helye, beállítás helye, toborzóhely.

Werber, der, von Soldaten, katonaszédő v. fogdosó, toborzó.

Werden, lenni, lenni valami vagy valamivé; j. B. ein Handwerker, mesterember lenni; ein Soldat, katonává lenni; Doctor, doktorrá tétetni; zum Bettler, koldússá lenni; mit adj. gesund werden, meggyógyulni; blaß werden, elhalaványodni; krank werden, megbetegedni; als Hüßwort, j. B. ich werde schreiben, írni fogok; du wirst, fogsz; passive; j. B. gelobt werden, dicsértetni; gefragt werden, kérdeztetni.

Werdend, adj. lévő, kezdő.

Werder, der, eine Insel in einem Flusse, folyóvízi sziget.

Werfen, hajítani, vetni, hajigálni v. hányni p. o. köveket; auf den Kopf werfen, a' fejéhez vágni valamit; ins Gefängniß, fogságba vagy tömlöczbe vetni; den Feind, megszálltani az ellenséget; die Kleider von sich, lehányni a' ruhát magától; sich vor jemanden auf die Knie werfen, térdre esni valaki előtt; sich jemanden in die Arme werfen, valakinek karjai közé szetni; trop. valakinél keresni menedéket; alles durch einander werfen, mindent összevissza hányni; die Schuld auf jemanden werfen, valakit okolni; von Thieren,

1. B. Junge werfen, siadzeni, elleni, kölykezni.
Werfen, daß, hajítás, vetés, hányás, hajigálás.
Werft, daß, hajóépítőhely.
Werste, die, des Webers, melljékfonál a' takácsoknál.
Werg, daß, csepű, kócz.
Werk, daß, pl. die Werke, eine vollbrachte Berrichtung, cselekedet, munka; gute, böse Werke, jó, rossz cselekedetek; st. Arbeit, munka; daß angefangene Werk vollenden, az elkezdett munkát végrehajtani; insbesondere jedes vollendete Product, munka, készítmény, készített munka; ein vorzügliches, jeles vagy derék munka; ein unvollendetes, hiányos munka; von Büchern, 1. B. ein nützlich Werk schreiben, hasznos munkát írni; daß Werk in einer Uhr, az óra műkészülete v. belső műve.
Werkbiene, die, munkás méh, mézgyűjtő méh.
Werkchen, daß, munkácska, kis munka.
Werkleute, die, munkások, napszámosok.
Werkmeister, der, műmester v. mívész.
Werkschuh, der, lábnyom t. i. mérték.
Werkstatt, die, Werkstätte, műhely.
Werkstellig machen, végre hajtani valamit.
Werktag, der, dologtévőnap, munkanap, hétköznapi.
Werkthätig, adj., munkás; adv. munkásan, cselekedettel.
Werkzeug, daß, műszer, mívyszer, t. i. a' mesterembereknél, miveseknél.
Wermuth, der, üröm, fejér üröm.
Wermuthwein, der, ürömös bor.
Werste, die, orosz mértőöld.
Werth, adj., becses, drága, kedves; 1. B. werther Freund! kedves barátom! jemanden werth schätzen, valakit becsülni, becsben tartani; st. würdig, méltó; die Sache ist nicht werth, daß ic., nem méltó a' dolog, hogy ée.; es ist der Mühe nicht werth, nem érdemli meg a' fáradságot; werth seyn, érni, megérni; 1. B. wie viel ist das Buch werth? mennyit ér ez a' könyv? es ist 5 fl. werth, megér 5 forintot.
Werth, der, becs; ár; einer Sache einen Werth beilegen, valamelly dologot nagy becsben tartani; sich einen Werth beilegen, magáról igen sokat tartani; jemanden nach seinem In-

nern Werthe schätzen, valakit belső érdeme szerint becsülni.
Werthgeschäst, adj., kedves, drága kedves, becses.
Werthlos, adj., csekély, alávaló.
Werthschätzung, die, becsesség, kedvesség, becsbentartás, becsülés.
Wesen, daß, létel, mivolt, miség, vólt; ein stilles, csendes, szelíd természet; verstedtes, alattomoság, alattomos mivolt; die Beschaffenheit eines Dinges, minémiség, mivolt, ereje, lelke valaminek; ein selbstständiges Ding, valóság, való; ein unendliches, végetlen valóság; st. Geräusch, láрма; was ist das für ein Wesen? micsoda láрма az? — viel Wesens von etwas machen, nagy lármát csinálni valamivel, fenekét keríteni valaminek.
Wesenslos, adj., hijú, hijábanvaló.
Wesentlich, adj., wirklich, valóságos, valódi, igazi; die vornehmsten Bestandtheile von etwas enthaltend, mivoltos, voltaképpen való p. o. tulajdonság: summás; 1. B. der Brief war des wesentlichen Inhaltes, a' levélnek summás értelme e' volt; adv. valósággal, valóban, igazán; vorzüglich, voltaképpen, mivoltosan; nothwendig, szükségesképpen.
Wespe, die, darázs.
Wespennest, daß, darázsfészek.
Wesen, conj., kié? a' kié?
Weshalb oder weshwegen, adv., miért, a' miért, a' melléért.
West, der, die Abendgegend, nyugot, napnyugot, enyészet, a' napnyugoti tájék; aus Westen, napnyugotról, enyészetről; der Westwind, napnyugoti szél.
Weste, die, derékra való, lájbli.
Westlich, adj., nyugoti, napnyugoti, enyészeti; adv. nach Westen zu, nyugotra, napnyugotra, enyészetre.
Westseite, die, nyugoti rész v. oldal.
Westwärts, adj., nyugot v. enyészet felé.
Wette, die, fogadás; was gilt die Wette? mibe fogadunk? eine Wette gewinnen, verlieren, megnyerni, elveszteni a' fogadást; um die Wette laufen, versent futni.
Wetteifer, der, vetélkedés.
Wetteiferer, der, vetélkedő.
Wetteifern, vetélkedni valakivel.
Wetten, fogadni, selfogadni, valakivel valamiben; zehn Gulden gegen einen

metten, 10 forintot tenni egyre a' fogadásban.

Wetter, daß, időjárás, időváltozás, idő; beitered, stürmisch, regnerisch, trocken, veränderlich, rauhes Wetter, tiszta, zivataros, esős, száraz, változó, komor vagy durva idő; ein Gewitter, égiháború, menydörgés; daß Wetter hat eingeschlagen, leütött a' menykő; poß Wetter! mi a' menykő! — st. Sturm, szélvész, ferge-teg.

Wetterableiter, der, menköfogó.

Wetterbeobachter, der, időjárásvizsgáló.

Wetterdach, daß, eszterhaereszally.

Wetterfabne, die, vitorla a' házfedelén

Wetterglas, daß, időmérő; zur Schwerkere der Luft, levegőmérő; zur Wärme und Kälte, hőmérő.

Wetterbahn, der, vitorlakakas.

Wetterlaunisch, adv., változó vagy rosszkedvű.

Wetterleuchten, villámlani.

Wetterleuchten, daß, villámlás.

Wettermann, der, ein Schimpfwort, lator, istentelen, gaz ember.

Wettern, st. donnern, dörögni, zongeni, mint az ég; es wettert, dörög az ég, menydörög v. villámlik; trop. káromkodni, szitkozódni.

Wetterprophet, der, időpróféta, időjövendő.

Wetterprophezeiung, Wetterprophezeiung, die, időjövendölés.

Wetterschaden, der, zivatarveszély, zivatar v. égiháború által okozott kár.

Wetterseite, die, az időjárásnak forduló oldala vagy része valaminek.

Wetterstrahl, der, villám.

Wettervogel, der, poling snes.

Wetterweib, daß, istentelen asszonysemmély.

Wetterwendisch, adj., állhatatlan, mint az idő.

Wetterwolke, die, égiháborús felhő.

Wettkampf, der, küzdés, bajvívás.

Wettlauf, der, versenfutás.

Wettläufer, der, versenfutó.

Wettstreit, der, vetélkedés.

Wegen, dörögni valamihez, valamin húzni; scharf machen, fenni, köszörülni, megfenni p. o. a' kést.

Wegen, daß, megfenes.

Wegstein, der, senkő, köszörűkő.

Wichsen, mit Wasser überziehen, megviaszolni, p. o. czérnát, asztalt, hárpallót; Stiefeln wichsen, német

csizmát kifényesíteni t. i. feketítő viasszal; st. prügeln, megverni.

Wichsen, daß, megviaszolás.

Wicht, der, j. B. ein armer Wicht, szegény v. nyomorult ember; ein elender Wicht, hitvány gazember.

Wichtig, adj., schwer, nehéz, sokat nyomó; sein geboriges Gewicht habend, mértékes, mértékmegütő; j. B. der Ducaten ist wichtig, ez az arany megüti a' mértéket; trop. statt viel geltend, ansehnlich, fontos, p. o. ok, nyomos, p. o. megmutatás; nevezetes; p. o. dolog; großen Einfluß habend, j. B. ein wichtiger Mann, sokat tehető, p. o. ember; adv. fontosan, nyomosan.

Wichtigkeit, die, nehézség; mértékűtés, mértékesség, mértékmegütés; fontosság, nyomosság; ein Mann von großer Wichtigkeit, nevezetes vagy nagy tekintetű ember.

Wickel, die, babó, bűkkön.

Wickel, der, d. i. Knäuel, gombolyag, csomó; Hülle, takaró, boríték; j. B. Haarwickel, hajtekerítő.

Wickelband, daß, Wickelschnur, die, pólya, gyermekfásli.

Wickelkind, daß, bépólt gyermek; pólás gyermek.

Wickeln, j. B. auf einen Knäuel, gombolyagra tekerni, felgombolyítani p. o. czérnát; in etwas, bétakargatni, bétakarni, p. o. papirosba; Haare, a' haját bétékergetni; sich in einen Mantel, magát köpönyegbe bétakarni; trop. sich aus einem Handel wickeln, kifejteni magát valami kedvetlen dologból.

Wickenflee, der, spanyol lóhere.

Wickenfutter, daß, babótakarmány.

Wickenstroh, daß, babószár, v. szalma.

Widder, der, kos; ein Sternbild, kos, (csillagzat).

Wider, praep., allen, — nak, — nek, neki; wider meine Gewohnheit, szokáson ellen; wider jemanden streiten, kámpfen valaki ellen v. valakivel harcolni; den Kopf wider die Wand rennen, a' falnak menni fővel; er ist wider mich, ellenem van.

Widerhaken, der, kampó, horog.

Widerlegen, megczáfolni, p. o. okoskodásokat; Irrthümer widerlegen, a' hibás vélekedések felől valakit meggyőzni.

Widerlegung, die, megczáfolás.

Widerlich, adj., kellemetlen, untato,

csömört v. undorodást okozó; adv. kellemetlenül.
Widerlichkeit, die, kellemetlenség, untatósság.
Widernatürlich, adj., természet ellen való.
Widerrathen, nem javasolni, ellenzeni valamit, ellene lenni valaminek, levérni valakit valamiről.
Widerrechtlich, adj., törvény ellen való, törvénytelen; adv. törvénytelenül.
Widerrechtlichkeit, die, törvénytelenség.
Widerrede, die, ellenmondás; ohne **Widerrede**, a) minden ellenmondás nélkül; b) mindig, örömet, készséggel; c) gewiß, bizonyosan, kétségkívül.
Widerreden, ellene mondani, szólni.
Widerruf, der, visszavétel; megmásolás; ohne **Widerruf**, megmásolatlanul.
Widerrufen, megmásolni a' szavát, visszahúzni az állítását.
Widerruflich, adj., visszahúzható, megmásolható.
Widerrufung, die, visszahúzás.
Widersehen, sich, ellentállani, magát ellene szegezni valaminek.
Widerseßlich, adj., ellenkező, ellentálló, magát ellene szegező; adv. ellenkezőleg, nyakasan.
Widerseßlichkeit, die, ellenkezőség, nyakasság.
Widersehung, die, ellentállás, ellene szegezés.
Widersinn, der, ellenkezés, ellenkező indulat; st. Unsinn, esztelenség, képtelenség.
Widersinnig, adj., képtelen, képtelenül.
Widerspenstig, adj., nyakas, makacs; adv. nyakasan, makacsul.
Widerspenstigkeit, die, nyakasság, makacsság.
Widerspiel, das, ellenkező, ellenkező része vagy viaszája valaminek.
Widersprechen, ellene szólni vagy mondani; sich, ellenkezni magával.
Widersprechen, das, ellenezsólás, ellenkezés.
Widersprechend, adj., ellenkező, meg nem egyező; st. ungereimt, képtelen.
Widersprecher, der, ellenmondó, ellenmondó.
Widerspruch, der, ellenmondás; ohne **Widerspruch**, a) eig. minden ellenmondás nélkül; b) mindig, örömet, készséggel; c) ohne Zweifel, kétség-

kívül; keinen **Widerspruch** erfragen, nem szenvedhetni, ha valaki ellene szóll; trop. ellenkezés, nem egyezés; mit sich im **Widerspruch** seyn, maga magával ellenkezni.
Widerstand, der, ellentállás; thun, ellent állani.
Widerstehen, ellene állani, ellene szegezni magát, p. o. valamely dolognak.
Widerstehlich, adj., elleneállható.
Widerstehung, die, elleneállítás.
Widerstreben, ellenetörekedni.
Widerstreben, das, ellenetörekedés.
Widerstreber, der, ellenetörekedő.
Widerwärtig, adj., entgegen gesetzt, ellenkező, ellene lévő; st. widerspenstig, nyakas, makacs, durcás; moros, komor, haragos; unangenehm, keserves, valakinek ellenére lévő, igen kedvetlen.
Widerwärtigkeit, die, z. B. des Geruches, der Stimmen, kedvetlen érzés, ellenkezőség; Unglück, viszontagság, baj; pl. viszontagságok.
Widerwille, der, Ekel, Unwille, Zorn, kedvetlenség, kénstelenség, irtózás valamitől, ellenkező indulat valaki eránt; haben, ellenkező indulattal lenni v. viseltetni valaki eránt, neheztelni valakire; erregen, bosszankodást indítani; mit **Widerwillen**, d. i. a) mit Zorn, haraggal, neheztelve; b) mit Abneigung, kénstelenségből, kedvetlenséggel.
Widmen, st. weihen, szentelni; ajánlani p. o. könyvet valakinek; sich, ajánlani magát, adni magát p. o. a' tudományokra; dem Vaterlande, magát a' hazájának vagy a' haza szolgálatjára szentelni.
Widmen, das, szentelés, ajánlás.
Widrig, adj., ellenkező p. o. szél; widerigen Fall, különben; wideriges Geschick, ellenkező szerencse; unangenehm, kedvetlen, terhes, unalmat okozó; eine widrige Stimme, kedvetlen hang, szó; adv. kedvetlenül; widrig riechen, schmecken, nehéz szagú lenni, kedvetlen ízű lenni.
Widrigkeit, die, kedvetlen érzés, unalom.
Wie, bei Fragen, miképpen, hogyan? mint? wie so? hogy hogy? wie oft? hányszor, mennyiszor? wie viel? hány? wie weit? mennyire? meddig? wie groß? milyen nagy vagy mekkora? wie? d. i. auf welche Art? miképpen, mi módon? wie vielmal?

hányszor? wie vielerlei? hányszó? wie vielfach? hányszoros? als relat. adv. a) vor Verbis, miképpen, mi módon, mint; j. B. ich kann nicht begreifen, wie es möglich gewesen ist, én meg nem foghatom, mi módon lehetett az; so wie sich die Sache verhält, úgy a' mint a' dolog van; b) vor adj. u. adv. j. B. siehe, wie gutig er ist. nézd, milyen jó ember ő; als Conj. mint, a' mint; wie ich höre, a' mint hallom; st. als, mint; er ist wie du, olyan ő is, mint te; wie, — so, valamint, — úgy; wie sehr? mennyire? wie auch, úgy szinte, és, osztán.

Wiedehopf, der, banka, babuka.

Wieder, adv., ismét, újra, újlag.

Wiederabgehen, abtreten, ismét elmen-
ni.

Wiederanfangen, újra elkezdni; neutr.
elkezdődni.

Wiederaufnahme, die, újra felvételés.

Wiederaufstehen, újra felkelni; von den
Toten, feltámadni.

Wiederbekommen, vissza kapni v. sze-
rezni; von neuem bekommen, újra
kapni; dagegen bekommen, visszont
venni, más helyébe kapni.

Wiederbezahlen, vissza fizetni, p. o. a'
kölesön vett pénzt.

Wiedereinführen, ismét behozni p. o.
szokást.

Wiedererholen, sich, ismét magához
jönni.

Wiedererfahren, megtörténni, megé-
sni.

Wiedergabe, die, visszaadás.

Wiedergeben, visszaadni, helyre állit-
ni.

Wiedergeburt, die, újjászületés.

Wiedergenesung, die, felgyógyulás.

Wiederhaß, der, térthang, ekhó; visz-
zahangzás.

Wiederholen, megújítani, visszonzni,
ismétíteni; ismét elmondani, újra
előhozni; zu wiederholenden Malen,
több ízben, többször, gyakran.

Wiederholung, die, megújítás, ismétít-
és, újra elmondás.

Wiederkaufen, újra megrágni; von
Kindern, kérődzni.

Wiederkaufen, daß, újramegrágás; ké-
rődzés.

Wiederkommen, visszajönni.

Wiederkunft, die, visszajövetel.

Wiederschall, der, visszaverthang, visz-
zahangzás.

Wiederschein, der, visszaverődött sú-
gár v. világosság.

Wiederschen, visszanézni; einander,
újra v. ismét meglátni egymást.

Wiederschen, daß, újrálátás, ismétlá-
tás, v. meglátás.

Wiedertaucher, der, újrakeresztelő.

Wiedertönen, visszahangzani.

Wiederum, praep., ismét, újjólág.

Wiedervereinigen, ismét egyesíteni, újra
összeegyeztetni.

Wiedervereinigung, die, újraegyesítés.

Wiedervergeltung, die, visszahizetés v.
kölcsonözés.

Wiege, die, bölcső.

Wiegen, j. B. ein Kind, rengetni, rin-
gatni a' gyermeket; sich hin und
her, magát ide 's tova hintálni; st.
mögen, mérni, fontolni, nehézségé-
nek lenni; leicht wiegen, keveset
nyomni.

Wiegen, daß, ringatás, rengetés; nyo-
más.

Wiegenband, daß, bölcső madzag v.
kötő.

Wiegenfest, daß, születésnap v. innep.

Wiegenlied, daß, gyermekaltató dal
vagy ének.

Wie gern melly örömet.

Wiehern, nyeríteni.

Wiehern, daß, nyerítés.

Wie hoch? milyen magas? mekkora?
— von Sachen, milyen drága? mil-
lyen drágán? wie hoch kommt das
Buch? mennyibe kerül ez a' könyv?

Wie lange? meddig?

Wie mancher, mennyi, melly sok.

Wiefe, die, rét, kaszáló.

Wie sehr, mennyire.

Wiesel, die, menyét, menetke.

Wieselfarbig, adj., menyétszinű.

Wild, adj., vad; wie Thiere, Pflanzen,
vad állatok, plánták, fák; roh, vad,
durva; ungebändigt, szilaj, p. o. ló;
ohne Erziehung, Cultur, pallérozat-
lan; wildes Fleisch, vad hús; adv.
vadan; durván, vadúl.

Wild, daß, vadállat; vad; vadak, vad
állatok.

Wildbahn, die, Jagdbezirk oder Gehege,
vadászok köre, kerített vadászó-
hely; daß Jagdrecht, vadászójuss;
der ungebahnte Weg neben dem Fahr-
wege, nyomás, útmellyék.

Wildbraten, der, ungebraten, vadpe-
csenye; gebraten, vadsült.

Wilddieb, der, vadlopó.

Wildfang, der, vadfogás, vadállat fo-
gás v. kerítés; daß gefangene Wild,
vadállat; ein wilder, zügelloser Mensch,
vad, hárdolatlan ember.

- Wildfleisch**, das, vadhús, vadállat húsa.
Wildfremd, adj., csupa, idegen, egészen járatlan valahol.
Wildhafer, der, vadzab, üres zab.
Wildheit, die, vadság p. o. az állatokban; in der Wildheit aufwachsen, vadságban felnőni; st. Muthwille, szilajság, pajkosság; Robeit, palléroztatlanság, bárdolatlanság.
Wildlager, das, vadak tanyája.
Wildling, der, vad csemete.
Wildniß, die, eine ungebraute, wüste Gegend, sivatagság, kietlenség, pusztaság, sivatag pusztaság; ein einzelner Ort, sivatag hely; Wald, sivatag erdő.
Wildpret, das, das jagdbare Thier, vad, ennivaló vad; mehrere Stücke, vadak; schwarz, vad disznó; rot, szarvas, őz; das Fleisch, vadhús.
Wildschur, die, farkashunda.
Wildschuß, der, tolvaj vadász.
Wildschwein, das, vaddisznó.
Wille, der, akarat, seinen (freien) Willen haben, szabad akaratjának lenni; Vorsatz, feltétel, akarat; etwas Willens seyn, valamit akarni, valamelly feltett szándékkal lenni; Gesallen, Neigung, Wunsch, akarat, kívánság; der letzte Wille, végső akarat, végrendelet, testamentum; Einwilligung, megegyezés, egyetértés, akarat; es ist mit meinem Willen geschehen, az én akaratommal vagy megegyezésemmel történt; mit der praep. u m, ért; um's Himmels willen, az Istenért p. o. kérlek, v. az Isten szerelméért.
Willensäußerung, die, akarat nyilatkoztatás.
Willenslehre, die, in der Theol. az akaratról való tudomány.
Willensmeinung, die, akarat, tetszés, ítélet, gondolat; akarat jelentése.
Willfahren, kedvét, tetszését vagy kérését tölteni vagy telyesíteni valakinek.
Willfährig, adj., kedve szerint való, kedvét töltő, engedő, engedelmes; adv. kedve szerint, engedve, késéggel.
Willfährigkeit, die, engedelmesség, készség, kedvtelyesítés.
Willig, adj., hajlandó, kész valamire; adv. készen, örömet.
Willigen, etwas, oder in etwas, helybe hagyni, megnyugodni valamiben, jóvá hagyni valamit.
Willigkeit, die, készség; mit Willigkeit, örömet, készséggel.
Willigung, die, helybe v. jóváhagyás, megegyezés.
Willkommen, adj., z. B. Gast, vártn, kedves, p. o. vendég, adv. z. B. jemanden willkommen heißen, valakinek eljövételén vagy megérkezésén örövendni, azt szerencsétlenni; sep willkommen, Isten hozott! herzlich willkommen! szívesen örövendek, hogy szerencsém van hozzád!
Willkommen, der, d. i. Begrüßung, köszöntés, idvezlés; eine Art Becher, vendégpohár; den Willkommen trinken, szerencsés megérkezéseért inni valakinek; trop. eine gewisse Anzahl Schläge, für Zuchtlinge, im Zuchthause, békösöntő verés t. i. a' fenytékházban.
Willkühr, die, tetszés, szabadakarat, kény, önkény; nach Willkühr, tetszése szerint.
Willkührlich, adj., szabad, szabados, tetszése szerint való; önkéntvaló; adv. tetszése szerint.
Wimmeln, pezsegni, nyüszögni.
Wimmer, die, Baumaß, görcs, p. o. a' fában.
Wimmern, nyöszörögni, nyivogni; wie kleine Kinder, nyivácsolni.
Wimmern, das, nyöszörgés, nyivogás.
Wimvel, der, vitorlazászló a' hajókon.
Wimper, die, an den Augen, szempilla, szemszőr.
Wimvern, statt blinzeln, pislogni.
Wind, der, szél; ein starker Wind, nagy vagy erős szél; der Wind geht, szél fúj; erhebt sich, hirtelen támad, legt sich, a' szél egészen megszűnik; wendet sich, megfordul; phr. etwas in den Wind schlagen, fel se venni valamit; in den Wind reden, hiába vesztegetni a' szót vagy beszélni; Blebung in Gedärmen, hasbanlévő szél; von den Winden geplagt werden, a' szelektől gyötrettetni; trop. Wind machen, kérkedni, dicsekedni; Wind bekommen von etwas, d. i. geheime Nachricht, alattomban tudósítást venni valami felől.
Windbeutel, der, szeles, szélfánk, szeleburdi, hebehurgya; kérkedékeny, hazug, magát hánytató.
Windbeutelci, die, szeleburdiság, kérkedés, magahánytatás.
Windblätter, der, szélhójas himlő.
Windbruch, der, im Forstwesen, szél-

- törés, szél által lett kitörés a' fának; in der Chirurgie, szeles sérülés.
- Windbüchse, die, szélpuska.
- Winde, die, ein Werkzeug zum Heben, csiga, terhet felfelé tekerő csiga; zum Winden, gombolyító; eine Pflanze, fulák, szulák.
- Windei, das, fiatlan tojás, melyet a' tyúk kakas nélkül tojik, és ki nem kél.
- Windel, die, póla, pólya.
- Windeln, bépólálni p. o. a' kisededet.
- Winden, sich, tekeredni; öszvetekergőzni mint a' kígyó; aus den Händen, kitekerni valaki kezéből valamit; Blumenkränze, virágkoszorút fonni; um etwas, valamire tekerni, feltekerni, felgombolyítani; in die Höhe, valamit csigán feltekergetni.
- Winden, das, feltekerés, t. i. csigán; gombolyítás.
- Windfackel, die, szövétnek; szurokfáklya.
- Windfahne, die, jelzászló.
- Windfang, der, szélfogó.
- Windgalle, die, szelet jelentő napsugarai a' felhőkben.
- Windgeschmuck, die, felpuffadás.
- Windgott, der, szélisten.
- Windhafer, der, vad vagy üres zab.
- Windhund, der, agár.
- Windig, adj., szeles, p. o. idő; statt lügend, prahlend, hazug, kérkedő, dicsekedő; adv. kérkedve, dicsekedve; J. B. es sieht noch windig mit der Sache aus, még nagyon bizonytalan a' dolog.
- Windkoll, die, szélesikarás, köldökcsömör, szélkólika.
- Windlicht, das, fáklya.
- Windloch, das, szelelő lyuk.
- Windmacher, der, szelelő, kérkedékeny.
- Windmacherei, die, szelesség, kérkedékenység.
- Windmonat, der, Sz. András hava, November.
- Windmühle, die, szélmalom.
- Windmüller, der, szélmolnár.
- Windofen, der, szellőhajtó kemence.
- Windröhre, die, széleső.
- Windschief, adj., megvetemedett, fintha, kajsa.
- Windseite, die, a' szél felől való oldal v. rész.
- Windspiel, das, agár; damit jagen, agarászni.
- Windstille, die, szélnyugvás, szélszünet.
- Windstoß, der, szélrohanás.
- Windstrich, der, szélmutató vonás.
- Windsucht, die, puffasztó kórság.
- Windwaage, die, szélmérő, t. i. a' szélorgonában.
- Windwassersucht, die, felpuffasztó vízkórság.
- Windwebe, Windwehe, die, fuvat, hófúvás, fuvatag.
- Windwirbel, der, forgószél.
- Windwolke, die, széleljáró felhő.
- Wink, der, intés, jeladás; auf den Wink, egy intésre v. jeladásra; jemanden einen Wink geben, jelt adni, vagy inteni valakinek.
- Winkel, der, szeglet, szög; zug, rechter, gerader, fertályszeget v. zug; stumpfer, tompa zug; spitziger, hegyes zug; Schlupfwinkel, zugoly, sarok, rejtkehely; in allen Winkeln, d. i. überall, mindenütt; auf allen Winkeln, mindenünnen; im Winkel, d. i. heimlich, alattomosan, titkosan; zu Winkel kriechen, elrejtteni magát, lappangani.
- Winkelfchen, das, szegletecske.
- Winkellebe, die, alattombanvaló házasság.
- Winkelleisen, das, szegletmérő vas.
- Winkelhafen, der, szegletmérő.
- Winkelig, adj., szegletes.
- Winkelmaß, das, szegletmérő vagy mérték.
- Winkelmesse, die, titkos mész.
- Winkelrecht, adj., fertályszegetű, a' szeglet mérővel megegyező.
- Winkelschule, die, alattombanvaló iskola.
- Winkelzug, der, magamontegetés, kopaszmentség.
- Winken, inteni, intéssel jelenteni, jelt adni; mit den Augen, a' szemével inteni, hunyorítani, kacsintani; mit dem Kopfe, a' fejével inteni.
- Winken, das, jeladás, intés; mit den Augen, hunyorítás, kacsintás.
- Winkeln, nyoszörögni, nyivákolni.
- Winkeln, das, nyivákolás.
- Winter, der, tél; im Winter, télen; ein starker, kemény v. erős tél; ein gelinder, lágy tél; ihn wo zubringen, valahol telelni, a' telet eltölteni.
- Winterabend, der, téli este.
- Winterapfel, der, telelő alma.
- Winterarbeit, die, téli munka.
- Winterbirn, die, telelő körtvély.
- Winterfeld, das, öszivetések, öszivetés alá való föld.

Winterfenster, das, téli ablak.
 Winterfrost, der, téli hideg.
 Winterfrucht, die, őszi termés v. termés,
 őszi élet v. gabona.
 Winterfutter, das, téli takarmány.
 Wintergerste, die, őszi árpa.
 Wintergetreide, das, őszi élet.
 Wintergewächs, das, kitelelő plánta
 v. növény.
 Winterhafer, der, őszi zab.
 Winterhaft, adj., téli; adv. téli mó-
 don.
 Winterholz, das, télire való fa.
 Winterkälte, die, téli hideg.
 Winterkleid, das, téli ruha v. köntös.
 Winterkohl, der, telelő káposzta.
 Winterkorn, das, őszi rozs.
 Winterkresse, die, rézsuka.
 Winterlager, das, téli kvártély.
 Winterlich, adj., téli.
 Winterluft, die, téli levegő.
 Wintermonat, der, téli hónap; No-
 vember, Sz. András hava.
 Wintermühe, die, téli süveg vagy
 kucsma.
 Winternacht, die, téli éjszaka.
 Winterobst, das, téli v. telelő gyü-
 mölcs.
 Winterpalast, der, téli palota.
 Winterpelz, der, bunda.
 Winterquartier, das, téli kvártély v.
 szállás.
 Winterregen, der, téli esőzés.
 Winterreise, die, téli utazás.
 Winterroß, der, téli köntös.
 Winterrose, die, téli rózsza.
 Wintersaat, die, őszi vetés.
 Winterschein, der, November újsága.
 Winterschlaf, der, téli álom.
 Winterschuhe, die, pl. téli lábbelik.
 Winterseite, die, téli rész v. oldal.
 Wintersonne, die, téli nap.
 Wintertag, der, téli nap.
 Winterweizen, der, őszi búza.
 Winterweste, die, téli lájbli.
 Winterwetter, das, téli idő,
 Winterwohnung, die, téli lakás vagy
 szállás.
 Winterzeichen, das, téli jel.
 Winterzeit, Winterzeit, die, téli idő,
 tél.
 Winger, der, vinczellér.
 Wingermesser, das, metszőkés.
 Winzig, adj., klein, oder kleinwinzig,
 picziny, igen picziny; wenig, igen
 kevés.
 Wipfel, der, tető, csúcs, teteje vala-
 minek, búb, buga.

Wipfeln, a' tetejét leszaggatni, leszede-
 ni, lebugázni.
 Wippen, csóválni.
 Wir, mi, mink; wir selbst, mi ma-
 gunk.
 Wirbel, der, des Hauptes, főtető, búb;
 des Wassers, örvény; des Windes,
 forgás, keringés; an Violinen, ic.
 húrtekerő; am Fenster, fordító.
 Wirbelbein, das, forgócsont.
 Wirbelbast, adj., örvényes.
 Wirbelig, oder Wirbelicht, adj., örvé-
 nyes; im Kopfe, szédelgős.
 Wirbeln, keregni, forogni.
 Wirbeltanz, der, forgótáncz.
 Wirbelwind, der, forgószél.
 Wirken, statt kneten, (selten) gyúrni,
 dagasztani; weben, szőni, megszőni
 valamit; thun, handeln, tenni, cse-
 lekedni; viel für jemanden wirken,
 sokat véghez vinni valakiért; auf-
 richten, megtenni, véghez vinni;
 Wirkung haben, erejének, hathatós-
 ságának lenni, hathatós lenni; die
 Sonne wirkt auf die Erde, a' nap-
 nak ereje kihat a' földre; die Arz-
 nei wirkt stark, nagy ereje van az
 orvosságnak. nagyon hathatós az
 orvosság.
 Wirken, das, hathatosság, erő.
 Wirker, der, szövő, takács.
 Wirklich, adj., valóságos, igazi, igaz;
 adv. valósággal, valóságosan, igazán.
 Wirklichkeit, die, valóság; in der Wirk-
 lichkeit, valósággal; zur Wirklichkeit
 bringen, valamit teljesíteni; kommen,
 bételjesedni.
 Wirksam, adj., hathatós, hatalmas,
 erős, foganatos; adv. hathatósan.
 Wirksamkeit, die, hathatosság, fogat-
 nat, erő.
 Wirkung, die, foganat, erő; oder Er-
 folg, kimenetel, következés.
 Wirkungsfreis, der, munkásság hatá-
 ra, igyekezet határa; einen Wir-
 kungsfreis haben, sokat megtehetni,
 hatalmának szélesen kiterjedni.
 Wirren, kuszálni, felborzasztani, za-
 varni; sich, kuszálódni; zavarodni.
 Wirrkopf, der, zavaros fejű ember.
 Wirrwarr, der, zürzavar.
 Wirsing, der, (Wirsch-Perzkohl), téli
 fodros v. kékkáposzta.
 Wirtel, Wertel, (Spinnwirtel), der,
 orsókarika.
 Wirth, der, im Hause, gazda, házi
 gazda; ein guter, jó gazda, jó gaz-
 dalkodó sein guter seyn, nem jó
 gazda lenni, rosszul gazdálkodni;

im Gasthose, vendégfogadós; in einer Schenke, koresmáros.

Wirtbbar, adj., lakható.

Wirtbinn, die, gazdasszony, házi gazdasszony; vendégfogadóné, koresmárosné.

Wirtbschaft, die, gazdaság, házi gazdaság; Haushaltung, gazdaskosság; Schenkwirtbschaft, koresmárosság; Sparsamkeit, takarékoság, gazdaskodás.

Wirtbschaften, gazdálkodni, gazdaskodni; Landwirtbschaft treiben, mezzei gazdaságot űzni.

Wirtbschafter, der, für sich, gazda ember, gazdaság folytató, gazdálkodásra ügyelő; auf dem Lande, gazda, majoros.

Wirtbschaftlich, adj., gazdaságos, gazdálkodó; statt sparsam, takarékos; adv. gazdaságosan.

Wirtbschaftlichkeit, die, gazdálkodóság, gazdálkodás; takarékoság.

Wirtbschaftsangelegenheit, die, gazdasági dolog.

Wirtbschaftsbuch, das, gazdaságbeli könyv, gazdakönyv.

Wirtbschaftscasse, die, gazdasági pénztár.

Wirtbschaftsgebäude, das, gazdasági épület, majorház.

Wirtbschaftskalender, der, gazdasági kalendárium.

Wirtbschaftsverwaltung, der, gazda, gazdaságkormányzó, majoros, gazdaságra ügyelő.

Wirtshaus, das, vendégfogadó; Schenkbau, csapszék, koresma.

Wisch, der, törő ruha v. rongy; papiros darabocskák; alávaló csekély kis munka v. írás.

Wischen, törölni, letörölni; aus den Händen, kezei közül kicsúszni.

Wischer, der, törő; st. Verweis, pirongatás, pironzó.

Wischtuch, das, törő kendő.

Wissen, tudni; etwas nicht wissen, valamit nem tudni; ich weiß nicht, nem tudom; ich weiß es wohl gut, jól tudom; gewiß, bizonyosan tudom.

Wissen, das, tudás, tudat; ohne mein Wissen, tudtom nélkül; meines Wissens, tudtomra, a' mennyire tudom.

Wissend, adj., tudó, a' ki tud valamit, valami felől; bekannt, tudva lévő, esmeretes.

Wissenschaft, die, tudomány; die Wissenschaften, a' tudományok.

Wissenschaftlich, adj., tudományos, tudománybeli; adv., tudományosan, tudomány szerint.

Wissenswürdig, adj., tudni méltó.

Wissentlich, adj., tudvaaló, akartva való; adv. z. B. etwas wissentlich thun, tudva cselekedni valamit; st. vorsehlisch, készakartva.

Wissbegierde, die, tudnikivánás, tudni vágyás.

Wissbegierig, adj., tudnikivánó vagy vágyó.

Wismuth, der, vízműtércz.

Wittern, durch Geruch empfinden, megérezni, megszagolni, mint a' kutya v. a' vad valamit; trop. verspüren, merken, előre megérzeni valamit; st. donnern, dörögni, zengeni, mint az ég.

Wittern, das, dörgés, égzengés.

Witterung, die, Wetter, idő, időjárás v. változás; Empfindung, megszagolás, megsejdités; ist Spur, nyomdok.

Wittfrau, Wittwe, die, özvegy asszony.

Wittwengehalt, der, Wittwengeld, das, özvegyi fizetés.

Wittwenst, der, Wittbum, das, özvegyi lakás.

Wittwenstand, der, özvegység, özvegyi állapot.

Wittwer, Wittmann, der, özvegy ember.

Witz, der, találós ész v. elme; elmés; s; feiner, kellemetes játszóság v. elméskedés; schaler, idomtalan elméskedés.

Witzeln, die, elméskedés, csevegő beszéd.

Witzeln, -elméskedni, elméjével játszani, fecsegni, gáncsoskodni.

Witzig, adj., elmés, játszi eszű v. elméjű; adv. elmésen.

Witzigen, eszesebbé, vigyázóbbá v. okossá tenni.

Witzigung, die, intés, megintés; zur Witzigung, dienen, intésül szolgálni.

Witzling, der, kelletlen elméskedő.

Wo, adv., valahol p. o. olvastam; fragend, wo? hol? wo ist er? hol van? — als eine relative Partikel, a' hol; z. B. wo Geld ist, da ist Alles, a' hol pénz van, ott minden van; st. wenn, ha; z. B. wo ich nicht irre, ha nem hibázok; wo mir recht ist, ha jól emlékezem.

Wobei, (bei welchem, welcher) pron. a' hol; fragend, mi mellett? minél? miről?

Woche, die, hét; auf die Woche, jövő héten; die Wochen bei Frauen, betegágy; in die Wochen kommen, meggyermekezni, lebetegedni; st. Werkstage, im Gegensatz der Festtage, hétköznapiok.

Wochenarbeit, die, hétmunka.

Wochenbett, das, gyermekágy, gyermekszülő asszonyága.

Wochenfieber, das, gyermek ágyas hideglelés.

Wochengeld, das, egy héti költség.

Wochenkleid, das, hétköznapi ruha.

Wochenlohn, der, héti bér.

Wochenmarkt, der, héti vásár.

Wochenpredigt, die, hétköznapi predikáció.

Wochentag, der, hétköznapi.

Wöchentlich, adj., hetenkéntvaló; adv. hetenként.

Wöchner, der, hetes; er ist jetzt Wöchner, d. i. er hat den Dienst diese Woche, ő most a' hetes.

Wöchnerin, die, gyermekágyas asszony.

Wodurch? durch was, welches? (fragend) mi által? mivel? hogy? — relat. part. a' melly által, a' mi által.

Wofern, conj. st. wenn, ha csak, ha; oder statt dafern, a' mennyiben.

Wofür? st. für was oder welches? miért? — rel. part. a' miért, a' mellyért.

Woge, die, hab, hullám.

Wogegen, st. gegen welches, mi eránt; st. wofür, a' mellyért, a' miért.

Wogig, adj., habos, hullámos.

Woher? honnét? honnan? — a' honnét, a' honnan.

Wohin? hová? — a' hova; irgendwohin, valahová.

Wohinaus? adv., hova? merre?

Wohl, adv., jól, helyesen; ich befinde mich wohl, a) jól vagyok, jól érzem magamat; b) jól van dolgom; leben Sie wohl! éljen szerencsésen az úr! Istennek ajánlom az Urat; st. zwar, ugyan; er hat wohl Geld, aber keinen Verstand, van ugyan pénze, de nincs esze; st. vielleicht, talám; glauben Sie wohl, daß—, talám azt gondolja az Ur, hogy—, st. gewiß, bizonyosan, minden bizonynyal; ja wohl! úgy vagyon! valóban! de-hogy nem! — st. leicht, könnyen; nicht leicht, nem könnyen; st. sogar, sőt.

Wohl, das, boldogság, java valakinek; des Staats, az ország v. a' státus java; zum Wohle gereichen, javára szolgálni.

Wohlan! adv., nosza! rajta! — jól van, nem bánom.

Wohlanständig, adj., illendő, illő.

Wohlanständigkeit, die, illendőség.

Wohlauf seyn, egészséges lenni.

Wohlbedacht, adj., jól meggondolt.

Wohlbedacht, der, meggondolás.

Wohlbedächtig, adj., meggondoló.

Wohlbefinden, das, jó állapot; egészség.

Wohlbehalten, adj., ép; adv., épen.

Wohlbekannt, adj., jól ismeretes.

Wohlbekommen, hasznára v. egészségére válni; ich wünschte Ihnen wohl zu bekommen! kívánom, hogy egészségre váljék, v. kedves egészségére kívánom az Úrnak.

Wohlbeleibt, adj., testes, vaskas.

Wohlberedt, adj., igen beszédes, igen ékesen szóló.

Wohlbetagt, adj., megélemedett.

Wohlbemandert, adj., jártas.

Wohledele, adj., Wohledele! (Titel) nemes, nemzeti!

Wohledeledehren! adj., tekintetes!

Wohlehmüdig! adj., tiszteletes! tisztelendő!

Wohlersfahren, adj., nagy tapasztalású.

Wohlergehen, das, szerencsés állapot, p. o. jó egészség; als Wunsch, auf dein Wohlergehen! a' te egészségedre! a' te javadra.

Wohlerzogen, adj., jól nevelt.

Wohlfahrt, die, boldogulás, előmenetel.

Wohlfeil, adj., olcsó; adv. olcsón.

Wohlfeilheit, die, olcsóság.

Wohlggebaut, adj., jólépült, jólépített; st. wohlggebildet, derek termetű, szép, szép termetű.

Wohlggeboren, Titel, z. B. Wohlggeborener Herr! Nagyságos, Méltóságos Ur!

Wohlgefallen, tetszeni.

Wohlgefallen, das, tetszés. gyönyörködés, valamiben; st. Belieben, tetszés, kény; nach meinem Wohlgefallen, kényem v. tetszésem szerint; st. Neigung, hajlandóság.

Wohl gehen, jól menni; szerencsésen folyni; es geht mir wohl, jól vagyok, jó állapotban vagyok.

Wohlgemeint, adj., jóakaró.

Wohlgeneigt, adj., jóakaró.

Wohlgordnet, adj., jólrendelt, jó rendben lévő.

Wohl gerathen, szerencsésen folyni, jól menni; diszlenni, mint a' gabona.

Wohlgerathen, adj., diszlott; von Kindern, jó reménységű, p. o. gyermek.

Wohlgeruch, der, jóillat.
Wohlgeschmack, der, jó v. kedves íz.
Wohlgesinnt, adj., jóindulatú.
Wohlgestittet, adj., jóerkölcsű.
Wohlgestaltet, adj., szép v. deréktermetű.
Wohlgemogen, adj., jóakaró.
Wohlgemogenheit, die, jóakarát, kegyesség.
Wohlgezogen, adj., jólnevelt.
Wohlhabend, adj., tehető, birtokos.
Wohlhalten, sich, magát jól viselni.
Wohlklang, der, helyes hang; jó vagy kellemetes hangzás.
Wohlklingen, jól vagy helyesen hangzani.
Wohlklingend, adj., szépen- vagy jól hangzó.
Wohlleben, jól v. vígan élni; lebe wohl, Isten hozzád! élj szerencsésen!
Wohlleben, daß, vígan v. jólélés, vigélet.
Wohlmeinend, adj., gondolattal jóra czélzó, jóindulatú, jólgondolkozó.
Wohltreue, die, ékesen szólás, ékesszólás.
Wohlruchend, adj., jóillatú.
Wohlschmeckend, adj., jóízű.
Wohlseyn, jól lenni, jól érezni magát.
Wohlseyn, daß, egészség, épség; sich im besten Wohlseyn befinden, igen jó egészségben lenni; auf dein Wohlseyn, a' te egészségedre! — Glück und Heil, boldogság, szerencse, jó v. szerencsés állapot.
Wohlstand, der, illendőség, t. i. a' maga viselkedésben; kívánt v. szerencsés állapot.
Wohlthat, die, jótétemény, jótett.
Wohlthäter, der, jótevő.
Wohlthätig, adj., jótevő; adv. jótevő módon.
Wohlthätigkeit, die, jótévőség.
Wohlthun, d. i. Wohlthaten erweisen, jót tenni valakivel, jóltenni; statt recht thun, jól cselekedni; nützen, használni.
Wohlthun, daß, jól- v. jótétel.
Wohlverdient, adj., igen érdemes.
Wohlverhalten, daß, jó erkölcs, jó maga viselkedés; fedhetetlen élet; Tugend, vitézség.
Wohlverstanden, adv., úgy értvén, hogy — azt akartam mondani, hogy — tudniillik, néha; jól meg kell érteni a' dolgot.
Wohlweise, adj., igen bölcs; adv. igen bölcsen.

Wohlwissend, adj., jóludván.
Wohlwollen, daß, jóakarát.
Wohlzufrieden, adj., igen megelégedett.
Wohnen, lakni; trop. lakni; j. B. in meinem Herzen wohnt keine Ruhe, nincs az én szívemben helye a' nyugodalomnak.
Wohnen, daß, lakás, lakozás.
Wohnhaft, adj., lakó, lakozó; seyn, lakozni valahol.
Wohnhaus, daß, lakó ház, lakhely.
Wohnplatz, der, lakhely.
Wohnplätzchen, daß, hajlék.
Wohnsitz, der, lakás, lakhely.
Wohnstube, die, Wohnzimmer, daß, lakószoba.
Wohnung, die, lakás; haben, lakni; wo nehmen oder aufschlagen, lakását valahova v. valahol venni, valahol letelepedni; auf dem Lande haben, falun lakni, mezei jószágában lakni.
Wölben, boltozni, bolthajtásra venni; sich wölben, boltosodni, ernyődni.
Wölben, daß, boltozás, bolthajtás alá vevés.
Wölbung, die, boltozat, bolthajtás.
Wolf, der, farkas; daß Wundreiben zwischen den Beinen, far feltörése, sich einen reiten, feltörni a' farát a' lovaglásban.
Wolfart, die, Wolfsgeschlecht, daß, farkas fajta; farkasszokás.
Wolfbiss, der, farkasharapás.
Wolfbeißer, daß, farkascapta.
Wolfefang, der, farkasfogás.
Wolfegarn, daß, farkasfogó háló.
Wolfegrube, die, farkasverem.
Wolfeshunger, der, farkasi éhség.
Wolfesjagd, die, farkasvadászás.
Wolfesklaue, die, farkasköröm.
Wolfemagen, der, telhetetlen gyomor.
Wolfemilch, die, eig. farkastéj; eine Pflanze, kutyatéj, farkastéjfű, szet-tyin.
Wolfepeß, Wolfesbalg, der, farkasbőr.
Wolfesjahn, der, farkasfog.
Wolgern, keverni, összekeverni, öszvegöngyölgetni valamit.
Wolken, daß, felhőske.
Wolke, die, felhő, felleg; trop. j. B. Staubwolke, porfelleg; Unglück, j. B. schwarze Wolken stehen über meinem Haupte, szerencsétlenség fenyeget; ein Fled auf Edelsteinen, homály, hab, p. o. a' drágakövön.
Wölken, felhővel bévonni, béborítani; sich, felhőzni, fellegzeni, béborítani.

Wolkenbruch, der, felhőszakadás, ég-
szakadás.

Wolkenhimmel, der, béborúlt ég.

Wolkensäule, die, felhőoszlop.

Wolfig, adj., felhős, selleges.

Wolle, die, der Schafe, gyapju; der
Pflanzen, lágyszőr, szősz, t. i. a'
plántákon.

Wollarbeit, die, gyapjubólvaló munka,
gyapju munka.

Wollarbeiter, der, gyapjuból dolgozó.

Wollbereiter, der, szövő gyapju ké-
szítő.

Wollblume, die, szapuka, nyúlho-
refű.

Wollen, adj., gyapju, gyapjuból való.

Wollen, akarni; nicht, nem akarni;
lieber, inkább akarni; wir wollen
sehen, lássuk, majd meglátjuk, majd
meglássuk; st. begehren, wünschen,
kivánni, akarni; zu wünschen, st. be-
fehlen, j. B. ich will es so haben,
úgy akarom, hogy legyen; zulassen,
j. B. so Gott will! ha Isten akarja!
wollte Gott, daß ic. adná Isten,
hogy.

Wollen, daß, akarás.

Wollenartig, adj., gyapju nemű

Wolltrabend, adj., gyapjas, gyapju-
hordozó.

Wollhandel, der, gyapjukereskedés.

Wollhändler, der, gyapjukereskedő.

Wollicht, adj., gyapjuhoz hasonló; st.
weich, szőszös.

Wollig, adj., gyapjas.

Wollkammer, der, gyapjugyarázó v.
kártó.

Wollmarkt, der, gyapjupiac; gyap-
juvásár.

Wollrad, daß, gyapjugombolyító.

Wollreich, adj., gyapjas.

Wollschaf, der, gyapjas zsák.

Wollschur, die, juhnyírás.

Wollspinner, der, gyapjufonó.

Wollspinnen, daß, gyapjufonás.

Wollust, die, jedes erlaubte Vergnügen,
gyönyörűség, gyönyörködés; das
sinnliche, thierische Vergnügen. bu-
jaság, bujálkodás, buja szerelem;
der Wollust fröhnen, bujálkodni.

Wollüstig, adj., gyönyörűségeket va-
dászó; bujálkodó; buja, bujaság-
gerjesztő; fajtalan; adv. buján, bu-
jálkodva; fajtalanul.

Wollmage, die, gyapjumázsa.

Wollwäsher, der, gyapjumosó.

Wollweber, der, gyapjuszövő.

Wollweberei, die, gyapjuszövés.

Wollseht, der, daß, gyapju dézma v.
tized.

Womit? st. mit was od. welchem, wel-
che, welches? mivel? miáltal? — re-
lat. particul. a' mellyel, a' mivel.

Bonne, die, örvendezés, örvendés,
gyönyörűség.

Bonnegesühl, daß, gyönyörködés.

Bonnemonat, daß, Május hónapja.

Bonnetrunken, adj., gyönyörűséggel
eltett, gyönyörködő.

Bonnevoll, adj., gyönyörűséggel tel-
jes.

Bonntag, adj., örvendetes, örömmel
telyes.

Woran? frag. miről? minn? r. p.
hogy, mint.

Woraus? mire? — a' mellyre, a'
mire.

Woraus? miből? — a' mellyből, a'
miből.

Worein? mibe? — a' mibe, a' mellybe.

Worseln, j. B. Getreide, szórni, meg-
szórni, p. o. gabonát.

Worseln, daß, szórás.

Worffchaufel, die, szórólapát.

Worstenne, die, szérű, a' mellyen
szórnak.

Worgen, sich, ökröndeni.

Worin? miben? — a' miben a' melly-
ben.

Wornach? mire? mihez? miszerént?
— a' mire; a' miszerént.

Wort, daß, szó; von Wort zu Wort,
szóról szóra; pl. Worte, beszéd szó;
wachsen, összevenni szóval; st. Ver-
sprechen, ígéret, szó; ich habe ihm
mein Wort gegeben, szavamat adtam
vagy megígérttem; sein Wort halten,
szavát megtartani v. szavának álla-
ni; ein Mann von Wort, szavahihe-
tő ember, szava megálló.

Wortarm, adj., szűkszavú, p. o.
nyelv.

Wörtchen, daß, szócseke.

Wörtlich, adj., szó szerént való; adv.
szó szerént; szóról szóra.

Worterklärung, die, szómagyarázat v.
magyarázás.

Wortforscher, der, szónyomozó.

Wortforschung, die, szónyomozás.

Wortgepränge, daß, szóval pompázás.

Wortfram, der, szószaporítás.

Wortreich, adj., bőszavú.

Wortspiel, daß, szóval játszás.

Wortstreit, der, szónvívás, szóvitta-
zás.

Wortverständnis, der, szóértelem, szóér-

- telmo; szószeréntvaló értelme valaminek.
- Wortwechsel, der, öszveszóllálkozás, öszvekapás szóval.
- Worüber? mi felett? min? vagy minn?
— a' minn, a' mi felett.
- Worunter? mi alatt? — a' melly, alatt, a' mi alatt.
- Woselbst? hol? a' hol, a' mellyen.
- Wovor? mi előtt? a' mi előtt.
- Wopmode, der, Vajda, t. i. Oláhországban ée.
- Wopwodschaft, die, vajdaság.
- Wozu? mire? a' mire, a' mellyre.
- Wraß, der u. daß, des Schiffes, hajódarab, hajótöredék.
- Wucher, der, uzsora.
- Wuchern, Wucher treiben, uzsoráskodni, törvénytelen hasznót v. interest kívánni pénztől; trop. d. i. seine Fähigkeiten zu seinem und anderer Besten anwenden, tehetségeivel, adományaival másoknak szolgálni v. használni.
- Wuchern, daß, uzsoráskodás.
- Wucherer, der, uzsoráskodó, uzsorás.
- Wuchergeist, der, fukarkodás, pénzhalászó uzsoráskodás.
- Wuchergeld, daß, uzsorával nyert pénz.
- Wuchergesetz, daß, uzsoráskodás ellen hozott törvény.
- Wucherlich, adj., uzsoráskodva.
- Wuchs, der, Wachstum, növés, nevékekedés; st. Statur, termet; einen schönen Wuchs haben, szép termetű lenni.
- Wühlen, vájni, ásni, áskálni.
- Wünschen, kívánni, óhajítani valamit; jemanden alles Gute wünschen, valakinek minden jót kívánni; ich wünschte, ich wollte wünschen, kívánnám, szeretném, bárcsak.
- Wünschen, daß, kívánás, óhajítás, szerencsekívánás.
- Wünschenswerth, Wünschenswürdig, adj., kívánható, óhajtható; kívánságra méltó.
- Würde, die, Würdigkeit, Verdienst, méltóság, érdem; jemanden nach Würden loben, valakit érdeme szerint dicsérni; ein besonderer Vorzug in der bürgerl. Gesellschaft, méltóság, p. o. királyi méltóság; oder ein ehrenvolles Amt, nagy hivatal; zu hohen Würden gelangen, méltóságos hivatalokra emeltetni; st. Anstand, illendőség, méltóság; mit Würde handeln,
- méltóságához illendő módon bánni. v. cselekedni.
- Würdevoll, adj., méltósággal teljes, méltóságos.
- Würdig, adj., méltó t. i. valamire, hozzá illő; érdemes; ein würdiger Mann, igen érdemes ember; auch als Titel: tiszteletes, tisztelendő; adv. méltán, méltóképpen.
- Würdigen, méltóztatni valamire, p. o. valakit; st. schätzen, becsülni, méltónak tartani.
- Würdigkeit, die, becs, érdem; nach Würdigkeit, érdeméhez képest.
- Würdigkeit, die, becsülés, méltóztatás valamire.
- Würfel, der, kocka, kockatest; zum Spielen, kocka, játzókokca; spielen, kockázni.
- Würfeln, kockázni, kockát játszani; würfelförmig machen, kockásan kiformálni v. elvagdálni, megkockázni.
- Würfelspiel, daß, kockajáték.
- Würfelspieler, der, kockázó, kockás.
- Würfeltrichter, Würfelbecher, der, kockavető pohár, sapohár.
- Würgen, zu erwürgen suchen, fojtogatni; sich, nehezen és heregve lehelteni; fuldoklani; erwürgen, tödten, megfojtani, megölni.
- Würgen, daß, megfojtás; fojtogatás.
- Würgengel, der, öldöklő angyal.
- Würger, der, megfojtó, fojtogató.
- Würmchen, daß, férgeske.
- Würstchen, daß, kolbászocska.
- Würzbüschel, die, fűszeres berbencze.
- Würze, die, eig. fűszer, fűszerszám; trop. sava valaminek, fűszer; z. B. der Freundschaft, des Lebens, a' barátság, az élet fűszere.
- Wurzeln, daß, gyökeretske.
- Würgen, fűszerezni, megfűszerezni, megfűszerszámozni.
- Würgen, daß, Würgen, die, megfűszerezés.
- Würzhaft, adj., fűszerszámos.
- Würzkräuter, der, fűszeráros.
- Würzkräuter, der, fűszerárosság, fűszeres bolt.
- Würznelke, die, szegfűvirág.
- Wüst, adj., kietlen, pusztá; elvadult, vad, durva, p. o. erkölcs; adv.

pusztán; wußt machen, elpusztítani; werden, elpusztítani; trop. zabolátlanul, rendetlenül.

Wüste, die, pusztaság, sivatagság, kietlenség.

Wüsten, pusztítani, pazarlani, vesztegetni; mit seinem Gelde, vesztegetve banni, p. o. a' pénzével.

Wüstenei, die, pusztaság, kietlenség, sivatagság.

Wüstling, der, zabolátlan életű ember semmirekellő.

Wüstung, die, ein jezt unbebautes Feld, műveletlen szántóföld.

Wütben, dühösködni, fenekedni, kegyetlenkedni.

Wütben, daß, dühösködés.

Wütend, adj., dühösködő, dühös.

Wütlich, der, dühös ember.

Wützig, adj., dühös, veszett p. o. kutya.

Wund, adj., sebes, megsebesedett; wund machen, megsebesíteni; jem. wund schlagen, megsérteni valakit v. megsebesíteni ütéssel.

Wundarznei, die, sebszer.

Wundarzneikunst, die, seborvosi tudomány; sebészség, sebésztudomány.

Wundarzt, der, seborvos, sebész.

Wundbalsam, der, sebrevaló balzsam.

Wunde, die, seb; tödtliche, halálos seb; frische, nyers v. új seb; eine hebringen, megsebesíteni valakit; eine bekommen, megsebesedni, sebet kapni; daran sterben, sebeiben meghalni.

Wundeisen, daß, sebmetsző.

Wundenfrei, adj., sebekölment.

Wunder, daß, Wunderung, die, csudálkozás; es nimmt mich Wunder, csudálkodom rajta; jedes Wunderbare, csuda; es wäre kein Wunder, nem volna csuda; st. Wunderthat, csudatétel; Wunder thun, csudát tenni.

Wunderbar, adj., csudálatos; adv csudálatosan.

Wunderbarkeit, die, csudálatosság.

Wunderbild, daß, csudatévő kép.

Wundercur, die, csudagyógyítás, csudával határos gyógyítás.

Wunderding, daß, csuda dolog.

Wundergabe, die, csudatévő erő; csuda tehetség v. talentom.

Wundergeburt, die, csudaszülemény.

Wundergeschichte, die, csuda történet, csudálatos eset.

Wundergeschöpf, daß, csuda teremtet.

Wunderglaube, der, csudatévő hit; csudálatos nagy hit.

Wundergroß, adj., csuda v. csudálatos nagyságú, szörnyű nagy.

Wunderkind, daß, csudafi, csudagyermek.

Wunderklein, adj., iszonyú v. szörnyű kicsiny.

Wunderlich, adj., csudálatos, ritka; eigenfönnig, komor, makacs, durczás, bosszús; adv. csudálatosan, csudásan.

Wunderlichkeiten, die, d. i. ein mürrisches Wesen, komorság, kedvetlen komor magaviselet.

Wundermann, der, csudatévő ember, rendkívülvaló ember.

Wundern, sich, csudálkozni valamin.

Wundern, daß, csudálkozás.

Wundernswert, Wundernswürdig, adj., csudálkozásra méltó, csudálatos.

Wunderring, der, csudatévő gyűrű.

Wundersal, daß, csudasó.

Wunderschön, adj., csuda szépségű, rendkívül szép.

Wunderselten, adj., igen ritka; adv. igen ritkán.

Wunderthat, die, csudatett.

Wunderthäter, der, csudatévő.

Wunderthätig, adj., csudatévő; csudálatos, csudas.

Wunderthier, daß, csudaállat.

Wundervoll, adj., csudálatos.

Wunderwerk, daß, csudamiv.

Wunderzeichen, daß, csudajel, csudatünemény.

Wundessenz, die, sebgyógyító szer-nedv.

Wundfieber, daß, sebrőlvaló hideglelés, sehideglelés.

Wundmaal, daß, sebhely.

Wundpflaster, daß, sebrevaló flastrom, sebír.

Wundsalbe, die, sebkenőcs.

Wunsch, der, kívánás, kívánság.

Wurf, der, vetés, p. o. koczkavetés, hajítás; einen thun, vetni, hajítani.

Wurfarn, Wurfnetz, daß, kerítő v. kivető háló.

Wurfspeil, der, hajító nyíl.

Wurfschaufel, die, szórólapát.

Wurfsieß, der, hajító dárda.

Wurfstein, der, hajító kő.

Wurm, der, pl. die Würmer, féreg, pl. férgek; im Leibe, gilisza, belféreg; am Finger, köröm szálla; Hundswurm, dühféreg, ebféreg, a' veszett kutya nyelve alatt; trop. der arme Wurm (von Kindern), szegény gyermek; st. Unfönn, dühö-

dés, dühösség; st. Zorn, harag, bosszankodás; nagender Kummer, opesztó bú, bánat.
 Burmarznei, die, gilisztahajtó szer.
 Burmdoctor, der, gilisztá nyavalyát orvosló Doktor.
 Burmförmig, adj., féregformájú v. szabású.
 Burmig, adj., sérges.
 Burmkrankheit, die, bélgilisztában szenvedés, gilisztásság.
 Burmkrant, das, gilisztahajtó fű, gilisztá varadics.
 Burmmittel, das, gilisztahajtó szer.
 Burmsame, der, czitvormag, czitvorfű.
 Burmstich, der, im Holze, szúrágás; im Obste, sérgesség.
 Burmstichig, adj., szüette; sérges.
 Wurst, die, hurka; Bratwurst, kolbász; Würste machen, hurkát v. kolbászt tölteni.
 Wurstmacher, Würstler, der, hurkátöltő.
 Wurstschlitten, der, vadász szánka.

Wurstsuppe, die, hurka leves.
 Wurswagen, der, vadász vagy nyerges kocsi.
 Wurzel, die, gyökér; schlagen, gyökeret verni, meggyökeredzni; mit der Wurzel ausreißen, a) eig. gyökerestől kiszakasztani; b) unctig. gyökerestől kiirtani; in der Rechenkunst, számgyök v. gyökér; trop. Ursprung, Quelle, eredet, kútfő, származás, törzsök; Nachkömmling, maradék.
 Wurzelgemäch, das, gyökérvetemény, ennivaló gyökerű kerti vetemény.
 Wurzelig, adj., gyökeres.
 Wurzeln, meggyökeredzeni.
 Wurzelwort, das, törzsszó.
 Wurzelzahl, die, gyökszám, gyökérszám.
 Wust, der, vihar, szenny, szemét, hányt vetett rakás.
 Wut, die, Raserei, dühösség, düh; bestiger Zorn, dühösködés, dühös harag, mérgelődés, bosszankodás.

3.

Zacke, die, der Zacken, fog, ág, valaminek foga v. ága, p. o. villa ága.
 Zackig, adj., ágas, ágasbogas.
 Zacken, das, eine kleine Spitze, fogacska, ágacska.
 Zäh, zähe, adj., szívós, p. o. bőr, nyúlós, p. o. enyv; trop. z. B. ein zähes Leben, lassú, tartós élet; ein zäher Schuldner, lassú v. nehéz fizető; adv. szívósan, tartósan.
 Zähigkeit, Zähheit, die, szívósság, nyúlósság, tartósság.
 Zählbar, adj., megszámlálható.
 Zähbarkeit, die, megszámlálhatóság.
 Zählen, számlálni, megszámlálni; ist zusammenrechnen, öszveszámlálni; unter die Gelehrten, a' tudósok közé számlálni; st. haben, z. B. er zählt viele Freunde, sok baráti vannak.
 Zählen, das, számlálás, megszámlálás.
 Zähler, der, számláló.
 Zähmen, szelidíteni, megszelidíteni, p. o. vadakat; trop. a) von Menschen, szelidíteni, zabolázni, megzabolázni, fennyitni; von Leidenschaften, zabolázni, megzabolázni p. o. indulatos-

ságokat; sich, magát mérsékelni v. meggyőzni.
 Zähmen, das, szelidítés, megszelidítés; trop. zabolázás, megzabolázás.
 Zähmer, der, megszelidítő, zabolázó.
 Zähnen, das, fogacska.
 Zähneln, fogának nőni; apró fogakat csinálni, p. o. az óra keréknek.
 Zähneklappen, das, fogvaczogás.
 Zähneknirschen, das, fogcsikorgatás.
 Zähnen, das, könnyecske, könnyűcske.
 Zähre, die, könnyű, könny, könnycsepp v. hullatás.
 Zängelchen, das, fogocska.
 Zanker, der, veszekedő, czivakodó, czivódó, koczódó.
 Zankerei, die, czivakodás, veszekedés.
 Zankisch, adj., veszekedő, czivakodó, czivódó.
 Zäpfchen, das, im Halse, nyelvcsap, nyelvcsapocská.
 Zärtlich, adj., lágy, gyenge; szives, szívből származó, szívesen szerető, nyájas; érzékeny; adv. lágyan,

gyengén; szívesen, szíves szeretettel.
 Zärtlichkeit, die, gyengédség, szíves szeretet, érzékenység, szívesesség.
 Zärtling, der, kényen nevelt v. el-kényeztetett gyermek.
 Zäserchen, das, rostocska.
 Zäumen, i. B. Pferde, bezabolázni p. o. a' lovakat, felkantározni; határba tartani, zabolázni.
 Zäumen, das, felkantározás.
 Zäunchen, das, kis sövény.
 Zäunen, sövényt fonni.
 Zagen, rettegni, félni, csüggedezni.
 Zagen, das, rettegés, félelem.
 Zaghaft, adj., rettegő, féltő, csüggedező; adv. rettegve, csüggedezve.
 Zaghaftigkeit, die, félénkség, csüggedezés.
 Zahl, die, szám; Zahlfigur, számjel v. betű, szám; römische, arabische Zahlen, római, arabiai számok; mehrere Einheiten zusammen genommen, sokaság, szám; die Zahl ist richtig, a' szám megegyez; eine voll machen, annyira menni a' számának; eine vermindern, valaminek a' számát kevesíteni.
 Zahlbar, adj., fizetni való, megfizetendő, mint p. o. a' váltólevél.
 Zahlbuchstabe, der, számbetű.
 Zahlen, fizetni, megfizetni; baar, készpénzzel fizetni.
 Zahlen, das, fizetés, meg- v. lefizetés; leisten, fizetni, megfizetni; große machen, nagy summákat kifizetni.
 Zahler, der, fizető.
 Zahlfigur, die, számjel.
 Zahllos, adj., számtalan.
 Zahlmeister, der, fizető tiszt.
 Zahlperle, die, öreg szem gyöngy.
 Zahlpfenning, der, számláló pénz, dantes.
 Zahlreich, adj., számos, nagy számú, nagy számból álló, p. o. gyűlés; néha: sok, nagy; adv. számosan; sokan.
 Zahltag, der, fizetés napja.
 Zahlung, die, fizetés megfizetés.
 Zahlungstermin, der, megfizetésnek rendelt napja.
 Zahlwoche, die, fizető hét.
 Zahlwort, das, számszó, számláló szó, szám.
 Zahlzeichen, das, számjel.
 Zahn, adj., szelíd; machen, szelídíteni; ist bändigen, megszelídíteni; werden, megszolidulni.
 Zahn, der, pl. die Zähne, fog; ein

hobler, odvas fog; ein fauler, rodives fog; einen ausreißen, a' fogat kihúzni; die Zähne fallen aus, kihullanak a' fogak; sie fletschen, a' fogait vicsoritni v. vicsorgatni; trop. i. B. vom Anfer, a' vasmacska fog v. ága; vom Stamme, a' fésű fogai; der Säge, a' fűrész fogai.
 Zahnarzt, der, fogorvos.
 Zahnbuchstabe, der, fogbetű.
 Zahnbürste, die, fogtisztító kefe, fogkefe.
 Zähnen, fogainak jönni.
 Zahn, das, fogjövés.
 Zahnfäule, die, fogveszés.
 Zahnfieber, das, foghideglelés.
 Zahnfißel, die, folyóseb a' fognál.
 Zahnfleisch, das, iny, foghús.
 Zahngeschwür, das, fogkelevény, inykelevény.
 Zahnhöhle, die, fogodva, fogüreg.
 Zahnkraut, das, fogasir.
 Zahnlos, adj., fogatlan.
 Zahnliste, die, fogcsorba v. híjj, csorhaság.
 Zahnlückig, adj., csorba.
 Zahnmittel, das, fogszer, fogorvos-ság.
 Zahnpulver, das, fogtisztító por, fogpor.
 Zahnrad, das, fogaskerék.
 Zahnreihe, die, sor fog, fog sorja.
 Zahnschmerz, der, fogfájás; haben, a' fogainak fájni.
 Zahnstecher, der, fogvájó, fogpiszkáló.
 Zahnzange, die, fogvonó, foghúzó fogó.
 Zange, die, fogó, harapófogó.
 Zangenfäßer, der, ollóbogár.
 Zank, der, czivódás, veszekedés, czivakodás, koczódás t. i. szóval.
 Zankapfel, der, a' veszekedés v. czivakodás magva.
 Zanken, czivódni, veszekedni, czivakodni, koczódni; vor Gericht, perlekedni.
 Zanken, das, veszekedés, koczódás.
 Zankgeist, der, czivakodó, koczódó.
 Zanksucht, die, veszekedő vágy, vágyás a' veszekedésre.
 Zankstüchtig, adj., veszekedésre vágyó.
 Zapfen, der, zum Zustoßfen, i. B. im Fasse, csap, p. o. a' hordóban; im Halse, nyelvcsap, nyeldeklőcsap; an Bäumen, i. B. an Tannen, fenyőtoboz.
 Zapfenbohrer, der, csaplyuk furó.
 Zapfenstreich, der, hazatakarodo, takarodó, t. i. dobverés.

- Zappeln**, viczkándozi, mint a' kis gyermek a' ferdőben, a' hal a' vízben; trop. in Verlegenheit seyn, küzdeni, bajlódni; jemanden zappeln lassen, a' bajlódónak nem mindjárt menni segítségére.
- Zappeln**, daß, viczkándozás.
- Zart**, adj., gyenge, p. o. leányka; ft. weich, sanft, empfindsam, lágy, érzékeny, p. o. gyors; adv. gyengén; ft. herzlich, szíves, p. o. szeretet.
- Zartgefühl**, daß, gyengédség, szíves érzés, a' szív érzékenysége, szívesség.
- Zartheit**, die, gyengeség; érzékenység, szívesség.
- Zaser**, die, rost.
- Zaserig**, adj., rostos; adv. rostosan.
- Zauber**, der, szemfényvesztés; megigézés; ft. Reiz, Anmut, ígérés, megigézés, ígész szépség, megbájosítás.
- Zauberei**, die, Zauberkunst, daß, daß Zaubern, varázslás, szemfényvesztés, megigézés.
- Zauberer**, der, szemfényvesztő, alakos, varázsló.
- Zauberformel**, die, Zauberspruch, der, ígész szó v. beszéd.
- Zauberinn**, die, varázsló asszony.
- Zauberisch**, adj., szemfényvesztő, varázsló; adv. varázsló módon.
- Zauberkraft**, die, ígész erő.
- Zauberkunst**, die, szemfényvesztő mesterség.
- Zauberlaterne**, die, szemfényvesztő lámpás, tolvajlámpás.
- Zauberlied**, daß, bájos ének.
- Zaubermittel**, daß, varázsló v. ígész eszköz v. szer.
- Zaubern**, ígézni, megigézni, megbájosni.
- Zauberring**, der, varázsló gyűrű, bájos gyűrű.
- Zauberspiel**, daß, varázslás, szemfényvesztés.
- Zauberwort**, daß, bájos szó, ígész szó.
- Zauderer**, der, késedelmező, veszteglő.
- Zauderhaft**, adj., lassú, késedelmes; adv. késedelmezve.
- Zauderhaftigkeit**, die, lassúság, késedelmesség.
- Zauderinn**, die, késedelmes asszony.
- Zaudern**, késni, késedelmeskedni, vesztegleni.
- Zaudern**, daß, késedelmezés, késedelem.
- Zaudernd**, adj., késedelmező; lassú; adv. késedelmezve.
- Zauen**, sich, sietni; mit etwas, siettetni valamivel.
- Zaum**, der, kantár, zabola; im Zaume halten, zabolán tartani, p. o. a' lovat; die Begierden, az indulatosságokat zabolázni.
- Zaumlos**, adj., zabolatlan, féketlen.
- Zaun**, der, sövény, gyepű; lebendiger, eleven v. ültetett sövény p. o. gelegonyából.
- Zaunpfote**, die, hőlő.
- Zaunkönig**, der, csaláncsattogató.
- Zaunpfahl**, der, sövénykaró, palánk.
- Zaunrebe**, die, gönye.
- Zausen**, tépni, megtépni.
- Zausen**, daß, megtépés, megczibálás.
- Zech**, die, ft. Zunft, czéh, mesteremberek czéhe; ft. Gelag, iddogálás, dözölés, ivás, borivás, dobzódás; der Zausbetrag, bor ára; die Zech bezahlen, a) tiz. a' bor árát megfizetni; b) unrig. meglakolni valamért.
- Zechen**, borozni, iddogálni, dözölni, inni, t. i. mértékletlenül.
- Zechen**, daß, borozás, dözölés.
- Zecher**, der, borivó, borozó, dözölő, dobzódó.
- Zechfrei**, adj., a' ki a' bor árába nem fizet.
- Zechgeßell**, der, ivótárs, dobzódó társ, dözölő pajtás.
- Zechgesellschaft**, die, borivó társaság.
- Zechschwester**, die, dözölő asszony.
- Zeh**, die, lábujj; die große, nagy lábujj, lábujj hüvelyk.
- Zehend**, daß, tized.
- Zehent**, der, tized, dézma; den Zehenten einfordern, a' tizedet beszélni; entrichten, kiadni a' tizedet, a' dézmát.
- Zehentbar**, adj., tizeddel adozó, tizedes, dézmás.
- Zehentgetreide**, daß, dézmagabona.
- Zehn**, adj., tíz, tízen.
- Zehne**, die, tíz, tízes szám.
- Zehner**, der, tízes, tízes szám; als Geldstück, tízes, tízkraiczáros.
- Zehnerlei**, adv., tízféle.
- Zehnfach**, adj., tízszeres; adv. tízszer.
- Zehnjährig**, adj., tízesztendő.
- Zehnmal**, adv. tízszer.
- Zehnmalig**, adj., tízszeri.

Zehmann, der, tizedes; das Amt des-
selben, tizedesség.
Zehmonatlich, adj., tízhónapi; adv.
tízhónaponként.
Zehnrudrig, adj., tíz evezős.
Zehnsäulig, adj., tízszlopos.
Zehntägig, adj., tíznapi.
Zehntausend, adj., tíz ezer.
Zehnte, der, die, das, tizedik.
Zehntens, adv. tizedszer.
Zehren, emészteni, enni inni, élni,
p. o. maga pénzén; vermindern,
fogyasztani, elfogyasztani, vermin-
dert werden, fogyni, elfogyni, elso-
ványodni.
Zehrer, der, evő ivő, emészto, fo-
gyasztó.
Zehrfrei, adj., ingyen élő, szabadon
elő valakinél.
Zehraed, das, Zehrpennig, der, útra-
való.
Zehrung, die, élelem, élés, eleség,
táplálék; útravaló.
Zeichen, das, jel; geben, jelt adni;
machen, sehen, jelt tenni valahová,
megjelelni valamit; ein eingebranntes
Zeichen, belésütött jegy, bélyeg;
daher: a) Zeichen im Felde, hadi jel,
jeladás; b. B. zum Angriffe geben,
jelt adni az ütközetre; b) ein An-
zeichen einer künftigen Sache, jel,
jelenség; c) Sternbild, csillagzat.
Zeichenbuch, das, rajzolókönyv, rajz-
könyv.
Zeichendeuter, der, jelmagyarázó.
Zeichendeuterei, die, jelek elmagyará-
zása.
Zeichenkunst, die, rajzolás mestersége,
rajzmesterség.
Zeichenlehrer, Zeichenmeister, der, rajzo-
ló mester.
Zeichenpapier, das, rajzolópapiros.
Zeichenschule, die, rajzoló iskola, rajz-
iskola.
Zeichnen, rajzolni, lerajzolni valamit;
mit einem Zeichen versehen, jelelni,
megjelelni valamit.
Zeichnen, das, rajzolás mestersége;
megjelelés.
Zeichner, der, rajzoló.
Zeichnung, die, rajzolat.
Zeibelbär, der, d. i. Honigbär, méhés-
medve.
Zeibeln, d. i. Bienenstöcke schneiden,
kast herélni, lépet metszeni.
Zeidler, der, méhész.
Zeigefinger, der, mutatóujj.
Zeigen, mutatni, megmutatni; bewei-
sen, megmutatni, megbizonyítani;

sich, kitetszeni; es wird sich zeigen,
majd megtetszik, v. kitetszik.
Zeigen, das, mutató, megmutatás,
bebizonyítás.
Zeiger, der, mutató, megmutató, be-
bizonyító; des Weges, útmutató;
an der Uhr, óramutató.
Zeihen, st. überführen, vádolni, vala-
mivel, elérni, utóérni valakit va-
lamiben, rábizonyítani valakire, hogy
p. o. hazudott.
Zeilen, das, sorocska.
Zeile, die, sor, rend; ein paar Zeilen,
egy két sor; von Zeile zu Zeile, rend-
ről rendre, sorról sorra.
Zeilenweise, adv., soronként, sorban.
Zeisgerste, die, soros árpa.
Zeisig, adj., sorokra osztott, soros.
Zeisig, der, csiz, csizpinty.
Zeisgrün, adj., csizszínnü zöld.
Zeit, die, 1) idő; mit der Zeit, idővel,
annak idejében; zu rechter Zeit,
jókor; es ist die höchste Zeit, mind-
járt kifogyunk v. kimaradunk az
időből; alles hat seine Zeit, min-
dennek van ideje; vor kurzer Zeit,
rövid v. kevés idővel ez előtt; der
Lauf der Zeit, az idő folyta v. folyá-
sa; die Zeit im Frühling, Sommer,
Herbst, Winter, tavaszi, nyári, őszi,
téli idő; 2) die Tageszeit, idő, a
napnak ideje v. órája; 3) einzelne
Theile der Zeit, idő, körülállás;
sich in die Zeit schicken, magát az
időhöz alkalmaztatni; gute Zeiten,
kedvező, jó idők; 4) öfter wird
Zeit als adverb. gebraucht, z. B.
von Zeit zu Zeit, időről időre, néha;
zur Zeit, most, most még; zu Zei-
ten, néha, néha néha; bei Zeiten,
jókor, jó előre; Zeit meines Lebens,
miólta élek; vor Zeiten, régenten,
hajdan; eine Zeit lang, egy darab
ideig, egy ideig.
Zeitalter, das, időkör, idő.
Zeitbesreiber, der, Chronolog, időszámoló.
Zeitbeschreibung, die, időszámolás, v.
leírás.
Zeitbuch, das, időkönyv, krónik.
Zeitdauer, die, időtartás, időköz.
Zeitfolge, die, időrend, időkorrend.
Zeitforscher, der, idővizsgáló.
Zeitforschung, die, idővizsgálás.
Zeitgeist, der, az idő lelke, az ezen
időben élő embereknek gondolko-
zása.
Zeitgenosse, der, kortárs, azon időbéli,
egy időbéli, egy időben élt.

Zeitgeschichte, die, a' mi idők histo-
riája.
Zeithier, adv., eddig; azóta, attól-
fogva.
Zeitberig, adv., eddigvaló.
Zeitig, adj., d. l. reif, wie z. B. das
Obst. érett, ért, megért p. o. gyü-
möles; st. schleunig, jókori, jókor v.
idején való, hamar, p. o. tél; ge-
genwärtig, itt fevő, mostani; der
zeitige Bürgermeister, a' mostani pol-
gármester; adv. jókor, hamar, idő
előtt, igen korán, idején, korán.
Zeitigen, zur Reise bringen, érlelni,
megérlelni; reif werden, érni, meg-
érni.
Zeitigkeit, die, jókoriság; érettség.
Zeitigung, die, Beschleunigung, meg-
érlelés; Reise, érettség.
Zeitkunde, die, időtudomány.
Zeitlang, adv., egy darab ideig, egy
ideig.
Zeitlauf, der, időfolyta.
Zeitleben, adj., életemben, teljes éle-
temben, mióta élek.
Zeitlich, adj., jókori, idején való; st.
irdisch, z. B. Güter, Vermögen, vi-
lági, birtokok, vagyon; auch als
subst. das Zeitliche, világi dolgok,
világi élet; adv. jókor, jó idején.
hamar.
Zeitlichkeit, die, a' földi v. világi dolgok,
múladoság.
Zeitmangel, der, időrövidség.
Zeitmaß, das, Zeitmesser, der, idő-
mérő.
Zeitordnung, die, időrend.
Zeitperiode, die, időszak, időszakasz.
Zeitpunkt, der, idő, időpont; in der
Geschichte, időszak.
Zeitraum, der, időköz.
Zeitnehmer, der, időszámláló.
Zeitrechnung, die, időszámlálás.
Zeitregister, das, időlajstrom.
Zeitschrift, die, folyóírás.
Zeitumstände, die, az idők környülál-
lásai.
Zeitung, die, újság, újságlevél, új-
ságok; st. Nachricht, hír, tudósítás.
Zeitungartikel, der, újságbeli cikkely.
Zeitungblatt, das, újságlevél, hírlap.
Zeitungsexpedition, die, újságazállító
tiszttség.
Zeitunglexicon, das, újsági szókönyv.
Zeitungsnachricht, die, újságbeli hír v.
tudósítás.
Zeitungsschreiber, der, újságíró.
Zeitungssstil, der, újságbeli írásmód.
Zeitungsträger, der, újsághordozó.

Zeitverlust, der, idővesztés.
Zeitvertreib, der, időöltés, mulatság.
Zeitwort, das, időjelentő szó; Gram-
mat. ige (ein Verbum).
Zellchen, das, kamarácska; léplyu-
kacska.
Zelle, die, kamara, kis szoba; im
Bienenstocke, léplyuk.
Zellengewebe, das, reczemiv a' testek-
ben, reczélet.
Zellig, adj., léplyukacsos.
Zelt, das, sátor; aufschlagen, sátor-
vonni v. állítani; abbrechen, rontani
v. bontani; das Zeltberrnzel, a' fő-
vezér sátora.
Zeltbett, das, sátori ág.
Zeltchen, das, sátorocska.
Zeltdeck, das, négyoldalú sátorfedél.
Zeltel, das, szelet, darab, p. o. cso-
koládé.
Zelter, der, lépő, léptető, léptető
járó ló.
Zeltgenos, Zeltgesell, der, pajtás,
kenyeres pajtás.
Zeltgesellschaft, die, pajtáság.
Zeltleinwand, die, sátorvászon.
Zeltmacher, der, sátorcsináló.
Zeltpfost, der, sátorczövek v. karó.
Zeltstange, die, sátorfa.
Zenit, der, tetőpont.
Zent, der, törvényhatalom.
Zentgericht, das, ítélőszék.
Zentgraf, der, ítélő bíró.
Zentner, der, mázsa, 100 font.
Zentnerlast, die, mázsányi tereh; trop.
selette nagy v. nehéz tereh.
Zentnerschwer, adj., egy mázsányi,
mázsányi nehéz, egy mázsa, a' mi
egy mázsát nyom; trop. igen ne-
hez.
Zentnerweise, adv., mázsánként.
Zephyr, der, napnyugoti szellő, est-
veli szellő, zefir.
Zepher, der, királyipálca.
Zerarbeiten, magát a' dologgal meg-
emészteni.
Zerbeißen, elharapni, széljelharapni;
von Mäusen, széljelrágni.
Zerbersten, széljelszakadni v. repedni,
megpukanni.
Zerbrechen, széljeltörni, eltörni; ös-
vetörni.
Zerbrechen, das, eltörés.
Zerbrechlich, adj., töredékeny.
Zerbrechlichkeit, die, töredékenység.
Zerbröckeln, elmorzszálni, széljelmor-
zszálni.
Zerdrücken, széljelnyomni.
Zerfallen, in Stücke fallen, széljelhul-

lani; sich theilen, felosztani, osztani, t. i. részekre; mit jemanden, meg hasonlani egymás között.

Berfeilen, széljelreszelni.

Berfehen, széljeltépni v. szaggatni, össze v. széljelvagdalni.

Berfeht, adj., széljeltépett, elszaggatott, diribre darabra szaggatott v. vagdalt; öszvemarczangólt p. o. hús.

Berfleischen, széljelvagdalni v. darabolni.

Berfleischen, daß, széljeldarabolás.

Berfließen, széljelfolyani; trop. in Thränen zerfließen, könnyekre fakadni.

Berfressen, széljelrágni, öszveharapdálni; meg- v. elenni, mint p. o. a' rozsa valamit.

Bergangen, adj., széljelment.

Bergehen, széljelmenni; elolvadni.

Bergehen, daß, széljelmenés; elolvadás.

Bergliederer, der, tagokra felvagdaló, felmetező.

Bergliedern, tagonként v. részenként felvagdalni, feldarabolni valamit, bonczolni; trop. z. B. einen Gedanken, részenként felosztani és megmagyarázni.

Bergliedern, daß, Bergliederung, die, felvagdalás, feldarabolás; trop. részenként való felosztás és magyarázás, bonczolás.

Bergliederungskunst, die, bonczoló mesterseg.

Berhacken, széljelvagdalni.

Berhauen, darabokra vágni, széljelvagdalni; nagyon megverni.

Berhauen, széljel- v. megrágni.

Berhirschen, fogaival széljeltörni v. zúzni; trop. ein zerhirschter Herz, törődött szív, p. o. bánatjában.

Berhirschung, die, széljelzúzás; trop. des Herzens, a' szívnek mély fájdalma.

Berhochen, széljelfőzni, igen elfőzni; széljelfőni.

Berkrachen, széljelvakarni, öszvekarcolni.

Berlegen, széljelszedni, elszedni egymástól p. o. az órát.

Berleger, der, széljelszedő.

Berlegung, die, széljelszedés.

Berlumpt, adj., rongyos, elrongyollott.

Bermahlen, széljelörlni, össze- vagy megörlni.

Bermalmen, széljelzúzni, öszvetörni.

Bermalmen, daß, Bermalmung, die, öszvetörés, széljelaúzás.

Bernagen, széljel v. öszverágni.

Berplagen, széljelrepedni; megpukkadni p. o. hosszúságában.

Berquetschen, széljel- v. öszvezúzni.

Berreiben, széljelreszelni t. i. reszelővel, széljelmorzsálni.

Berreissen, act. széljelszakasztani, széljel- v. öszveszaggatni, valamit; trop. félbeszakasztani p. o. a' barátságot; jemandes Herz zerreißen, valaki szívét széljelszakasztani; neutr. széljelszakadni, elszakadni; z. B. der Strich zerriß, elszakadt a' kötél; daher: zerrißen, szakadozott; rongyos.

Berreissen, daß, el- v. széljelszakasztás; széljelszaggatás.

Berren, vongálni, ide 's tova ránczигálni, rángatni; daß Maul zerren, száját vonni, félrehúzni, mint a' síró gyermek.

Berrütten, megzavarni, megrongálni, megrázni és az által megrontani.

Berrüttung, die, megrongált állapot.

Berschlagen, széljelverni, öszvezúzni; el- v. széljeltörni valamit; nagyon megverni; sich, széljelosztani, elmúlni, semmivé lenni, die Heirat hat sich erschlagen, a' házasságból semmi se lett.

Berschmelzen, el- v. széljelolvasztani; neutr. elolvadni.

Berschmettern, széljelzúzni.

Berschneiden, széljelvágni, olvagdalni, öszvevagdalni.

Berspaltten, elhasítani; neutr. elhasadni, széljelhasadni, elrepedni.

Bersplittern, széljelforgácsolni, apró darabokra széljelhasogatni; neutr. elhasogatódni, széljeldarabolódni.

Bersprengen, széljelvettetni p. o. a' kösziklát puskaporral; den Feind, széljelverni p. o. az ellenséget.

Berspringen, széljelugrálni v. ugrani; trop. vor Verdruß, hosszúságában megpukkadni.

Berstauben, széljelszórni, elszélesztani, széljelverni.

Berstechen, öszveszurkálni.

Berstören, elrontani, felforgatni, feldúlni, elpusztítani, p. o. házakat, városokat; st. vernichten, semmivé tenni.

Berstörer, der, lerontó, felforgató, pusztító.

Berstörung, die, el- v. lerontás, felforgatás, feldúlás, pusztítás.

Berstossen, meg- v. öszvetörni, p. o. mozsárban.

Berstreuen, z. B. die Feinde, elszélesztetni, p. o. az ellenséget; eine Versammlung, elosztani a' gyűlést; sich, elosztani, elszéledni; jemanden zer-

- streuen, *p. i.* seine Aufmerksamkeit auf etwas anders lenken, valakit mulattatni; daher, sich zerstreuen; a) aus Lichtsinn, az eszével széljeljárni; b) zur Erholung, a' gondját elűzni, magát mulatni.
- Zerstreut**, adj., széljelszórt, széljelálló; trop. széljeljáró eszű; szilált eszű. rajoskodó; adv., széljelszórva; rajoskodva.
- Zerstreuung**, die, elszélesztés, elosztás; rajoskodás, észkóborlás, széljeljáró ész; magamúlatás, felvidülés.
- Zerstücken**, széljeldarabolni, elosztani.
- Zertheilen**, széljelosztani, elosztani, elszélesztani, elosztani; elosztogatni, széljelosztogatni; sich, elosztani, elszéledni.
- Zertheilung**, die, elosztás, elosztás, elosztás.
- Zertheilungsmittel**, die, osztató eszköz v. szer.
- Zertrennen**, *z. B.* ein Kleid, széljelsejteni, elsejteni *p. o.* a' ruhát.
- Zertrennen**, daß, Zertrennung, die, széljelsejtés, elsejtés.
- Zertrennlich**, adj., elsejthető.
- Zertreten**, széljeltapodni, eltapodni valamit.
- Zertrümmern**, darabokra tördelni.
- Zerzausen**, öszveborzazni, öszvekuszálni, felbuglyazni, *p. o.* a' haját.
- Zeter!** interj. jaj! Zeter schreyen, jajgatni, óbégatni, sikoltani.
- Zetergeschrei**, daß, jajgatás, sikoltás; vor Gericht, vádoló kiabálás.
- Zettel**, der, czédula.
- Zettelchen**, daß, czédulácska.
- Zeug**, der, 1) Stoff zu Kleidungsstücken, u. d. gl. matéria, szőtt matéria, szövemény, szövemény, wollener Zeug, gyapjú szövemény; seidener, selyem matéria, matéria; 2) Zeug, daß, *d. i.* Werkzeug, szerszám, miv, eszköz, in pl. eszközök, mivek; meistens in Compos. üblich, *z. B.* Reißzeug, rajzoló eszköz; Schreibzeug, író eszköz; st. Ding, dolog, nárisches, dummes Zeug, bolondság, ostobaság; schlechtes Zeug, alávaló dolog v. dolgok, alávalóság; verächtlich, *z. B.* liederliches Zeug, gaz nép.
- Zeuge**, der, tanú, bizonyság, tanúbizonyosság.
- Zeugefall**, der, *d. i.* Genitiv, második ejtés.
- Zeugen**, ein Zeugniß ablegen, tanú lenni, mint tanú bizonyítani.
- Zeugen**, Kinder, nemzeni *p. o.* magzatokat.
- Zeugen**, *d. i.* von Zeug, adj., matéria, materiából való, szőtt matéria, v. szövemény *p. o.* köntös.
- Zeugenaussage**, die, tanú vallása.
- Zeugenverhör**, daß, tanúkkihallgatása.
- Zeugfabrik**, die, szőrmátéria fabrika.
- Zeughandel**, der, matériával kereskedés.
- Zeughaus**, daß, Zeugkammer, die, fegyvertár, fegyveres ház.
- Zeugkleid**, daß, szövemény köntös.
- Zeugmacher**, Zeugwirker, der, matéria szövő.
- Zeugmeister**, der, fegyvertár gondviselő.
- Zeugniß**, daß, bizonyság, bizonyoságtétel, tanúbizonyosság; ablegen, tanúbizonyosságot tenni; schriftliches, bizonyoságlevél, írásbeli bizonyosság.
- Zeugung**, die, daß Zeugen, nemzés.
- Zeugungsallied**, daß, nemzőtag.
- Zeugungskraft**, die, nemzőerő.
- Zeugwärter**, der, fegyvertár őrző.
- Zibebe**, die, malozsa.
- Zibeth**, der, czibét.
- Zibethfelle**, die, Zibeththier, daß, petymeg czibét.
- Zide**, die, kecske.
- Zidelen**, daß, ein junger Boß, fiatal kecskebak, gödölye; eine junge Ziege, kecskefi gödölye.
- Zideln**, Junge werfen, von Ziegen, meggidázni, meghiadzani.
- Zidjad**, der, girbegurbaság.
- Ziege**, die, kecske.
- Ziegel**, der, téglá; gebrannter, égetett téglá; ungebrannter, vályog; ein Dachziegel, cserépszindely; ein Hohlziegel, öblös cserépszindely; Ziegeln machen, téglát vetni; brennen, téglát égetni.
- Ziegelbrenner**, der, téglavető v. égető.
- Ziegelbrennerei**, die, tégláégetés; tégláégető v. vető hely; Ziegelofen, Ziegelhütte, *s. d. Art*.
- Ziegeldach**, daß, cserépfedély, cserépszindely fedél.
- Ziegeldecker**, der, cserepes, cserepes házfedő.
- Ziegelerde**, die, téglának való föld.
- Ziegelfarbe**, die, téglaszín.
- Ziegelfarbig**, adj., téglaszínű.
- Ziegelhütte**, die, téglavető.
- Ziegelform**, die, téglaforma, az a' forma, mellybe a' téglát vetik.
- Ziegelmauer**, die, téglafal.
- Ziegelmehl**, daß, téglapor.

Ziegelofen, der, tégláégető kemence.
 Ziegelroth, adj., téglaszinű.
 Ziegelscheune, die, téglavető állás, téglavető.
 Ziegelfreicher, der, téglavető t. i. ember.
 Ziegenbart, der, kecskeszakáll.
 Ziegenbock, der, kecskebak, bak.
 Ziegenböckchen, das, gödölye.
 Ziegenfell, das, kecskebőr.
 Ziegenfleisch, das, kecskehús.
 Ziegenhaar, das, kecskeszőr.
 Ziegenheerde, die, kecskenyáj.
 Ziegenhirt, der, kecske pásztor, kecskés.
 Ziegenkäse, der, kecsketúró.
 Ziegenmelker, der, kecskefejő; Nachtrabe, lappantyú madár, kecskefejő.
 Ziegenmilch, die, kecsketéj.
 Ziegenstall, der, kecskeól, akol.
 Ziegenwolle, die, kecskeszőr.
 Zieger, der, kecsketúró, kecskesavó.
 Ziegler, der, der Meister einer Ziegelbrennerei, téglavető mester; st. Ziegelbrenner, téglavető, tégláégető.
 Ziebrunnen, der, kút, húzó kút, kávas v. gémes kút.
 Zieheimer, der, merítő veder.
 Ziehen, húzni; an etwas, húzni valamit; jemanden bei Haaren, hajánál fogva húzni valakit; den Mund, a' száját elvonni, félrevonni; Schiffe an Land, a' hajókat a' szárazra kihúzni; den Hut, levenni a' kalapját; den Degen vom Feder, kardot húzni, rántani; die Glocken, harangozni; Draht ziehen, drótot húzni; Lichter, gertyát mártani; ein Loos, sorsot húzni v. vonni; eine Wand, falat rakni; Wein in Bouteillen, a' bort butellia-kra lehúzni; Truppen zusammen ziehen, összev húzni a' sereget; jemanden zu Rathe ziehen, valakitől tanácsot kérdeni; jemanden zur Tafel, valakit asztalához ültetni, ebédre hívni v. marasztalni; jemand. zur Rechenschaft, számadásra vonni valakit; st. Dehnen, húzni, meghúzni, megnyújtani, p. o. a' szót, a' hangot; st. erziehen, von Menschen, Thieren, Pflanzen u., s. B. Kinder groß ziehen, a' gyermekeket nagyra felnevelni; ein junges Thier groß ziehen, kis gyenge állatot nagyra nevelni; Blumen aus Samen ziehen, virágot termesztetni magról; sich, vonülni, takarodni; sich, nyülni; kiterjedni, messzire nyülni; wandern, von Thieren, takarodni, költözködni, mint a' bujdosó madarak té-

liro; aus einem Quartier ins andere, költözni, költözösködni, lakását változtatni.
 Ziehen, das, húzás; der Worte, meghúzás, megnyújtás; das Gehen, Wandern, menetel, menés, költözés.
 Ziehgeld, das, nevelésbér.
 Ziehkind, das, nevendék fiú v. leány.
 Ziehpfort, der, köppöly.
 Ziehmaschine, die, húzóvív.
 Ziehmutter, die, gyámánya.
 Ziehpoch, der, jármás ökör.
 Ziehpflaster, das, szívóflastrom.
 Ziehrad, das, terhet felfelé tekerő kerek.
 Ziehseil, das, alatság, vontató kötél a' hajón.
 Ziehung, die, vonás, húzás p. o. lotterian.
 Ziel, das, cél, határ, vég; trop. Absicht, cél, szándék, feltétel, igyekezet határa.
 Zielen, nach etwas, célózni, irányozni p. o. valamire; auf etwas, célózni, t. i. szavával valamire; zur Absicht haben, célózni, céljának lenni, irányozni valahova, arra mutatni, oda vágni; ich weiß, worauf das zielt, tudom én hova vág, hova célóz az.
 Zielen, das, célózás.
 Zieler, der, célózó, célzó.
 Ziemen, illeni, illendő lenni.
 Ziemer, der, Rückenstück eines zerlegten Hirsches, szarvaszimer; Ochsenziemer, bikacsök v. csék.
 Ziemiich, adj., mittelmäßig, meglehetősen, nem kevés, nem kicsiny, közepszerű; adv. meglehetősen, közepszerűn.
 Zier, die, ékesség.
 Zieraffe, der, ein affectirter Mensch, nyalka, hetyke ember, csecsebecs ember.
 Zierath, die, czifraság.
 Zierblume, die, ékes virág, dísz virág.
 Zierde, die, ékesség, dísz valaminek.
 Zieren, ékesíteni, díszesíteni, felékesíteni; sich, a) felczifrázni magát, czifrázkodni, b) magát színlelésből vonogatni; trop. zur Zierde dienen, díszadni v. szerezni, ékességre szolgálni.
 Zieren, das, ékesítés, ékesgetés; das Affectiren, negédeskedés.
 Zierer, der, ékesítő.
 Ziererei, die, negédeskedés.
 Ziergärtner, der, virágos kertész.

- Ziengarten**, der, mulató v. virágos kert.
- Zierlich**, adj., ékes, díszes, szép; eine Rede, jeles beszéd; adv. ékesen, díszesen, szépen, csinosan.
- Zierlichkeit**, die, ékesség, díszesség, csinososság.
- Zierung**, die, ékesítés.
- Zieselmaus**, die, mogyorópele.
- Zieser**, der, Ziesererbsé, die, Riche, czi-czerborsó.
- Ziffer**, die, számjel, számbetű, szám, p. o. Római v. Arabiai számok; zuweilen st. geheime Schrift, titkos v. titok betű; mit Ziffern schreiben, titkos betűkkel írni.
- Zifferblatt**, das, számtábla, számmutató tábla az órán.
- Ziffern**, számot vetni.
- Zigeuner**, der, cigány.
- Zimmer**, das, im Pelzbandel 40 Stück Felle, 40 darab prémbőr egy csomóban.
- Zimmer**, das, szoba; Schlafzimmer, halószoba; Speisezimmer, ebédlőszoba; Heizzimmer, fűthető szoba, ház; das Zimmer hüten, a' szobát őrizni, otthon ülni.
- Zimmerarbeit**, die, ácsmunka.
- Zimmerart**, die, bárd, ácsbárd.
- Zimmergesell**, der, ácslegény.
- Zimmerhandwerk**, das, ácsmesterség.
- Zimmerholz**, das, épületfa, építnivalófa, épültrevalófa.
- Zimmermann**, der, ács, ácsmester.
- Zimmermeister**, der, ácsmester.
- Zimmern**, megfaragni, bárdolni. t. i. a' fát; készíteni, faragva készíteni.
- Zimmern**, das, bárdolás, faragás.
- Zimmernagel**, der, lécszeg.
- Zimmerplatz**, der, foragó hely.
- Zimmerspäne**, die, bárdforgács.
- Zimmerwerk**, das, ácsmunka.
- Zimmt**, Zimmt, der, Zimmtinde, die, fahéj, (fűszerszám).
- Zimmtbaum**, der, fahéjas babir, fahéjfa.
- Zimmtfarbe**, die, fahéjszín.
- Zimmtfarbig**, adj., fahéjszínű.
- Zimmtgeruch**, der, fahéjszag.
- Zimmtholz**, das, fahéjfa.
- Zimmtöl**, das, fahéjolaj.
- Zimmtinde**, die, fahéjkéreg.
- Zimmtwasser**, das, fahéjvíz.
- Zink**, der, czikércz, czik.
- Zinke**, die, hegye v. fog, csúcса valaminek.
- Zinken**, der, ein Blasinstrument, tárogató, síp.
- Zinkenbläser**, der, tárogató, sípos.
- Zinn**, das, czin, fejérón.
- Zinnbergwerk**, das, czinbánya.
- Zinnern**, zinnen, adj., czinbólvaló, czin.
- Zinngeschirr**, das, czinedény.
- Zinngießer**, der, czinés, czinöntő.
- Zinnkraut**, das, Kannenkraut, kannamosó zsurló, zsurlófű, surlófű, lófarkfű.
- Zinnprobe**, die, czinpróba.
- Zinnober**, der, czinóbriom.
- Zinnoberfarbe**, die, czinóbriomszín.
- Zinnoberroth**, adj., czinóbriompiros.
- Zins**, der, adó; Grundzins, földbér; Hauszins, házbér; Interesse, interes, kamat; Geld auf Zinsen geben, kölcsön, pénzt adni ki kamatra v. interesre; aufnehmen, pénzt venni fel kamatra v. interesre.
- Zinsacker**, der, bérlelt szántóföld.
- Zinsbar**, adj., bérthajtó, adófizető, béres, p. o. föld.
- Zinsbarkeit**, die, bérfizető, adófizető állapot.
- Zinsbuch**, das, adókönyv.
- Zinsbauer**, der, zseller.
- Zinsen**, die, interes.
- Zinsen**, bért fizetni; interest fizetni.
- Zinsfrei**, adj., házbért nem fizető.
- Zinsgetreide**, das, adózásbeli gabona, dézma élet.
- Zinsgroßchen**, der, adózásbeli garas.
- Zinsherr**, der, házigazda v. Úr, hitelező, a' kinek adót v. bért fizetnek.
- Zinstag**, der, bérfizetés napja, adózás napja.
- Zipfel**, der, szárnya, széle v. csúcса a' köntösnek, vánkornak.
- Zipfelchen**, das, szélecskéje, szárnyacskája, csúcса a' köntösnek.
- Zipfelig**, adj., szárnyas, csúcsos.
- Zipperlein**, das, köszvény.
- Zirbelbaum**, der, mandola fenyő, czirbolyafenyő.
- Zirbelnuß**, die, czirbolyamag.
- Zirkel**, der, als Werkzeug, czikalom; eine runde Figur, karika, karikarajz, keretség; einen Zirkel ziehen, karikát húzni; trop. eine Versammlung von mehreren Personen, esmerősökből álló társaság, kör, esmerősök köre.
- Zirkelbogen**, der, karikarész.
- Zirkelfläche**, die, karikalap.
- Zirkelförmig**, adj., karikaformájú; adv. karika formára.
- Zirkellinie**, die, kerekített linea v. húzás.

Zirkeln, czirkalommal kimérni v. megmérni, karikát kerekíteni v. csinálni czirkalommal.

Zirkelpunkt, der, a' karika közép pontja.

Zirkelring, der, karikagyűrű.

Zirkelrund, adj., kerek, karika kerek-ségű, karikakerek.

Zirpen, csiripolni mint a' fiók veréb, szállani mint a' trücsök.

Zirpen, das, csiripolás.

Zischeln, sügni, suttogni, susogni.

Zischeln, das, suttogás, susogás.

Zischen, sziszegni mint a' kigyó, süvöltő hangot adni.

Zischen, das, sziszegés, süvöltő hang.

Ziser, **Zisererbse**, die, csicseri búkkón v. borsó, cziczerborsó.

Zitber, die, caitera.

Zitteraal, der, sajgató hal.

Zitteräspe, die, remegő nyárfa v. reszkető levelű nyárfa.

Zitterfisch, der, zaibbasztó rája, görcehal.

Zittergras, das, rezge, rezgefű.

Zittern, reszketni, remegni, rezegni.

Zittern, das, reszketés.

Zitternadel, die, rezgőtő.

Zitternd, adj., rezgő, reszkető, rémegő.

Zitwer, der, czitvor.

Zitwersame, der, czitvormag.

Zitwerwurzel, die, czitvor gyökér.

Ziz, der, czicz, cziczkarton.

Zizfabrik, die, cziczkartonfabrika.

Zize, die, csecsbimbó.

Zobel, der, das Thier, czoboly; das Fell, czobolybőr.

Zobelfang, der, czobolyfogás.

Zobelpeltz, der, czobolyköntös.

Zoder, **Zuber**, der, cseber.

Zose, die, szobaleány.

Zögern, késni, késedelmezni valamivel, húzni, halasztani valamit, vesztegleni.

Zögern, das. **Zögerung**, die, késedelmezés, halogatás, veszteglés.

Zögerer, der, késedelmező, veszteglő.

Zögling, der, nevendék, tanítvány.

Zöllner, der, vámos, vámszedő.

Zoll, der, 1) ein Längenmaaß, hüvelyk, iz, egy iznyi hosszúság; 2) Abgabe, vám; entrichten, vámot fizetni; auf etwas legen, vámot vetni valamire; einfordern, vámot kérni; trop. Pflicht, tartozás, kötelesség.

Zollamt, das, vám, vámtisztviség.

Zollbar, adj., vámfizető.

Zollbeamte, der, vámtiszt, vámos.

Zollbereiter, der, lovas vámos.

Zolleinnehmer, der, vámszedő, vámos.

Zollen, vámot fizetni, megadni; adózni.

Zollfrei, adj., vámtól ment.

Zollfreiheit, die, vámtólvaló mentlétel.

Zollhaus, das, vámház.

Zollmaaß, das, hüvelykmérték.

Zollpächter, der, vámárendáló.

Zollschreiber, der, vámirótiszt.

Zollstab, der, ölmérő.

Zolltarif, der, **Zollregister**, das, vámmutatató lajstrom.

Zollweise, adj., ízenként, hüvelykszerént.

Zone, die, klíma, das, égally.

Zopf, der, tekertt haj, czaf.

Zopfband, das, hajtekerő pántlika.

Zorn, der, harag.

Zornig, adj., haragos, mérges; sein, haragos lenni, haragudni; machen, megharagítani valakit v. haragra ingerleni; zum Zorn geneigt, haragra hajlandó; voller Zorn, haragos, mérges, bosszús; adv. haragosan, mérgesen.

Zote, die, (Zotte), fűrt, özvecsapzott fűrt, p. o. a'gyapjas vagy szőrös állatokon; ein pöbelhaft-widrig-schmutziger Ausdruck, ein höchst unanständiger gegen die Sittlichkeit anstoßender Scherz, csélesapszó, bujasszó, fajtalan beszéd, trágárbeszéd.

Zotenreißer, das, szóval való fajtalankodás, tisztátalanság, fajtalanság.

Zotenreißer, der, csélesapbeszédű, szóval fajtalankodó.

Zotig, **zotlig**, **zottelig**, adj., fűrtös, bozontos, bojhos, bannyas, p. o. kutya.

Zotteln, sich schwerfällig bewegen, csammogni, kammogni, kommogni, mint a' medve; herunter hängen, köröskörül csüngeni.

zu, praep. mit Dat. hoz, hez; z. B. zu wem wollen Sie? kihez akar az Úr menni? — zu Tische gehen, asztalhoz ülni; — ra, — re, zu Papier bringen, papirosra tenni v. írni; zu Hülfe kommen, valakinek segítségére menni; — on, — en, ein Trefsen zu Wasser und zu Lande, ütközet a' tengeren v. a' szárazon; vor den Namen der Städte, — ban, — ben, p. o. Posonyban, Berlinben; zu Mittag, délben; zu der Zeit, akkor; zu einer andern Zeit, máskor v. másszor; zu rechter Zeit, jókor; zu viel, igen sok; zu spät, igen ké-

- sön; *ich* sehr eilen, seletta igen
 sietni.
 Zubeißen, beléharapni; enni.
 Zubereiten, készíteni, elkészíteni; *sich*,
 elkészülni valamire.
 Zubereitung, die, elkészítés.
 Zubinden, elkötni, p. o. a' zsákot.
 Zubringen, oda vinni v. hozni valaki-
 hez; *z. B.* die Frau hat dem Manne
 ein schönes Vermögen zugebracht, ez
 az asszony a' férjéhez szép vagyont
 vitt magával; von der Zeit, tölteni,
 p. o. időt; *st.* zutrinken, inni, p. o.
 valaki egészségéért.
 Zubringen, daß, oda vitel.
 Zubuße, die, Beitrag, pótlás, pótló-
 költség, segedelem valamire.
 Zucht, die, d. i. Erziehung, Unterwei-
 sung, fenyíték, nevelési fenyíték;
 gute oder schlechte, jó v. rossz fenyi-
 ték; strenge, kemény v. szoros fenyi-
 ték; *st.* Zuchtigung, megfenyítés;
 Sittsamkeit, jó erkölcs, erkölcsiség;
 von Thieren, junge Zucht, d. i. junges
 Vieh, fiatal marha, az állatok fiai,
 kölykei; Fortpflanzung der Thiere,
 tenyésztés, tenyésztetés, tartás.
 Zuchtamt, daß, fenyítéktartás.
 Zuchtbiene, die, eine Biene zur Zucht,
 tenyészöméh; Mutterbiene, anya-
 méh.
 Zuchthaus, daß, fenyítékház, fenyítő-
 ház.
 Zuchthengst, der, ménló, csödör.
 Zuchtlos, adj., erkölcstelen, fenyítet-
 len.
 Zuchtlosigkeit, die, erkölcstelenség, za-
 bolátlanság.
 Zuchtmeister, der, fenyítőmester.
 Zuchtsch, der, csorda bikája.
 Zuchtruthe, die, fenyítő vessző.
 Zuchtsau, die, magló v. eme disznó.
 Zuchtsute, die, kancza.
 Zuchtvieh, daß, szaporítani v. tenyész-
 tetni való marha.
 Zuden, *z. B.* die Achsel, vonítani p. o.
 vállat; rángatózni, rándulni.
 Zuden, daß, Zudung, die, rángatózás;
 ist Convulsion, vonoglás, inranga-
 tódás.
 Zucker, der, nádméz, cukor.
 Zuckerbäcker, der, cukorsüteményes.
 Zuckerbäckerei, die, die Werkstatt, czú-
 korsütemény műhely; die Kunst,
 cukorsüteményesség; das Backwerk,
 cukorsütemény.
 Zuckerbrezel, daß, czúkros perecz.
 Zuckerbrod, daß, czúkros czipó.
 Zuckercandis, der, sárga nádméz vagy
 cukor.
 Zuckererbse, die, czukorborsó.
 Zuckerhut, der, egy süveg nádméz v.
 cukor.
 Zuckermelone, die, sárga dinnye.
 Zuckern, megezukrozni.
 Zuckerpapier, daß, nádméztakaró papi-
 ros.
 Zuckerrohr, daß, czukornád.
 Zuckerschachtel, Zuckerbüchse, die, czú-
 kros katulya v. berbenche, cukor-
 tartó.
 Zuckersieder, der, nádmézfőző.
 Zuckersiederei, die, nádmézfőzés, nád-
 mézfőzőhely.
 Zuckersüß, adj., édes mint a' cukor.
 Zuckerwerk, daß, czúkormiv; czúkor-
 sütemény.
 Zuckermurmel, die, mézes bolonyik,
 édes murek.
 Zudecken, bēfedni, bēborítani v. takar-
 ni, p. o. a' fazekat fedővel; elta-
 karni, p. o. képet; trop. mit Prü-
 geln, meghányani valakit; *sich, z. B.*
 im Bette, betakaródzni.
 Zudecken, daß, elfedezés, bētakarás.
 Zudem, adv., azonkívül v. felyül.
 Zudenken, jemanden etwas, valakinek
 szánni v. elszánni valamit.
 Zudrängen, *sich*, oda vagy elötolakod-
 ni.
 Zudrehen, bētekerni, bēcsavarni; den
 Rücken, valakinek hátat fordítani.
 Zudringen, oda tolakodni.
 Zudringlich, adj., magát unszoló, al-
 kalmatlankodó; adv. alkatlanlan-
 kodva.
 Zudringlichkeit, die, maga únszolás,
 erősködő maga ajánlás, erősködés.
 Zudrücken, folyvást nyomni; bēnyom-
 ni; öszvenyomni.
 Zueignen, jemanden etwas, tulajdonítani
 valakinek valamit; *sich*, magának tu-
 lajdonítani; widmen, *z. B.* ein Buch,
 ajánlani valakinek p. o. könyvet.
 Zueignen, daß, Zueignung, die, tulajdo-
 nitás; Dedication, ajánlás.
 Zueignungsschrift, die, ajánlólevél t. i.
 a' könyvben.
 Zueissen, oda sietni, sietni valamihez.
 Zuerkennen, itélni, ítélet által tulajdo-
 nitni valakinek valamit; eine Strafe,
 büntetést hozni valakire.
 Zuerkennen, daß, odaítélés; einer Stra-
 fe, büntetés hozás.
 Zuerst, adv., először, első ízben.
 Zufahren, weiter fahren, mit dem Wa-
 gen, tovább v. folyvást menni, foly-

latni a' hajtást, kocsival 's a' t.;
 fuhr zu! indulj! sieh! hajt! gerade
 zu fahren, egyenesen menni.
 Zufall, der, történet, eset; szerencse,
 bizonytalanság, véletlen eset.
 Zufallen, béesni, bécsapodni mint a'
 fedele valaminek; bészáródni, mint
 a' szemek; statt zu Theil werden, ne-
 ki jutni, reá maradni, mint az örök-
 ség.
 Zufällig, adj., történetbeli, történet-
 ből eső; zufälliger Weise, történet-
 ből, véletlenül; adv. történetből.
 Zufälligkeit, die, történetiség, vélet-
 lenség.
 Zuflicßen, béfonozni.
 Zufliegen, oda repülni.
 Zufließen, hozzá folyni.
 Zuflucht, die, menedék, menedékhely;
 nehmen, menedékhelyet valakinél ke-
 resni.
 Zufluchtsort, der, menedékhely.
 Zufluß, der, odafolyás, tódulás; ft.
 Menge, sokaság, rakás, sereg; Hülfß,
 mittel, segítség, segedelem; Gewinn,
 jövedelem, nyereség.
 Zu folge, szerint.
 Zufrieden, adj., csendességben levő,
 nyugvó, csendes; vergnügt, megelé-
 gedett, vidám; adv. csendességben,
 békével; jemanden zufrieden lassen,
 valakinek békét hagyni; jemanden
 zufrieden stellen, valakinek eleget ten-
 ni, kedvét tölteni, kielegitni vala-
 kit; sich zufrieden geben, megnyugod-
 ni valamin, megelégedni valamivel;
 zufrieden leben, megelégedve élni.
 Zufriedenheit, die, megelégedés, hely-
 behagyás; vidámság, csendesség,
 csendes elme.
 Zufrieren, megfagyni.
 Zufügen, tenni, okozni.
 Zufügung, die, tevés, okozás, tétel.
 Zufuhre, die, szállítás, p. o. eleség,
 szállítás a' táborhoz.
 Zuführen, szállítani, p. o. eleséget va-
 lahova; oda vinni.
 Zufüllen, betölteni, hozzá tölteni;
 megtölteni, behányini az árkot.
 Zug, der, z. B. der Luft, a' levegő
 folyása, húzódása, járása; der Trup-
 pen, a' sereg menetele; Zug. d. i.
 Procession, pompás menetel sorban,
 sorjárás; das Glas in einem Zug lee-
 ren, a' poharat egy húzomban ki-
 inni; Zug im Brettspiele, húzás, me-
 nés, p. o. az ostáblán; Zug mit der
 Feder, húzás, vonás, linea húzása
 pennával; Zug des Gesichtß, az ab-
 Deutsch-ungarisch. Wörterb.

rázat vonása; mehreren Dinge, die
 ziehen z. B. ein Zug Ochsen; egy iga-
 beli ökör, egy járombeli ökör; ein
 Zug Pferde, egy kocsibeli v. igabeli
 ló; sind es zwei, két ló; vier, négy
 ló; ein Zug Saiten, egy felvonás
 húr; in letzten Zügen seyn, halálán
 lenni, haldoklani.
 Zugabe, die, ráadás.
 Zugang, der, hozzájárulás, hozzáme-
 nés.
 Zugänglich, adj., hozzájárulható.
 Zugbrücke, die, felvonó híd.
 Zuggeben, hozzá- v. ráadni, p. o. az
 eladásban valamit; etwas einräumen,
 eingestehen, megengedni valamit,
 hogy t. i. igaz, megvallani; erlau-
 ben, megengedni valamit, ráállani
 valamire; engedelmet adni reá; ich
 gebe es zu, megengedem, nem bá-
 nom.
 Zuggeben, daß, engedelem, megengo-
 dés.
 Zugedacht, adj., valakinek szánt, el-
 szánt.
 Zugehen, schnell geben, sietni a' me-
 nésben, sietve előre menni; Gehe
 zu! erodj hamar! sieh! lóduj! erodj
 menj el! — sich nicht schließen, z. B.
 die Thür geht nicht zu, az ajtó nem
 tevődik bé, nem záródik bé; das
 Kleid geht nicht zu, a' ruhát nem
 lehet begombolni; geschehen, erfol-
 gen, esni, megesni, történni; wie
 geht es zu, daß er nicht kam? mi es-
 hetett, hogy el nem jött? es geht
 natürlich zu, az igen természetes;
 spitzig, rund zugehen, hegyes végű
 lenni, gömbölyű végű lenni.
 Zugehör, Zugehör, die, z. B. bei Schnei-
 dern, hozzátartozó v. tartozandó, a'
 hozzávaló.
 Zugehören, hozzátartozni, valakié len-
 ni; das gehört mir zu, az az enyim.
 Zugehörig, adj., tartozó, hozzátarto-
 zó, valakié, valakihez tartozó.
 Zugemüße, daß, főzelék.
 Zugesehen, hozzátenni, hezzáadni t. i.
 társul; sich jemanden, hozzáállani
 valakihez.
 Zugestehen, statt zugeben, megvallani;
 erlauben, megengedni valamit, en-
 gedelmet adni valamire.
 Zugestehen, daß, megengedés, megval-
 lás; engedelem; statt Bekenntniß,
 megvallás, vallástétel.
 Zugesthan, adj., gewogen, kedvező, va-
 laki pártján levő; anhänglich seyn,

3. B. einer Religion, valamelly val-
 lásnak sorsosa.
 Zugfisch, der, bujdosó hal, költöző
 halak, mint a' hering.
 Zuggarn, das, kerítőháló.
 Zugießen, hozzá tölteni.
 Zugleich, adv., egyszersmind; együtt,
 egyszerre, ugyan azon időben.
 Zugloch, das, szellőlyuk, szellőző lyuk.
 Zugluft, die, szellőfolyás v. szivárgás.
 Zugnetz, das, kerítőháló.
 Zugochs, der, jármos ökör.
 Zugpferd, das, igasló.
 Zugpflaster, das, szívóflastrom, hójag
 húzó flastrom.
 Zugreifen, hozzányúlni, neki állani
 kézzel.
 Zugseil, das, igás barom, húzó mar-
 ha, p. o. jármos ökör.
 Zugvogel, der, bujdosó madár, mint
 a' fecske, golya, ée.
 Zugweise, adv., seregenként, főtjával;
 mit Zügen, 3. B. trinken, több hú-
 zomban, fel-felhajtva, p. o. inni;
 in Zügen, 3. B. marschieren, sor-
 ban, sorjával, sorcsapatban, t. i.
 menni.
 Zugwind, der, szélfolyás t. i. a' szo-
 bán keresztül.
 Zugwinde, die, csiga, terehemelő v.
 feltekerő csiga.
 Zubäffeln, béaggatni kapcsokkal.
 Zubäffeln, békapcsolni.
 Zubängen, béakasztani p. o. előzővel.
 Zubalten, zuschließen, befogni, p. o. a'
 szemeit; den Mund, befogni vala-
 kinek a' száját; das Haus, bezárva
 v. bétéve tartani a' házat; mit je-
 manden, d. i. unerlaubten Umgang
 haben, alattomban valakivel tartani;
 sein Versprechen halten, 3. B. der
 Schuldner hält zu, az adós megtartja
 a' fizetés idejét v. idejére fizet.
 Zubauen, darabokra vagdalni; jól meg-
 verni.
 Zubeisteln, hékapcsolni.
 Zubeilen, bégyógyítani, p. o. a' sebet;
 neutr. bégyógyulni.
 Zubören, hallgatódzni.
 Zubören, hallgatni valamit v. valaki-
 re, ráhallgatni, figyelmezní.
 Zubören, das, hallgatás, ráhallgatás,
 figyelmezés, ráfigyelmezés.
 Zubörer, der, hallgató.
 Zubörerinn, die, hallgató, t. i. asz-
 szony v. leány.
 Zuchtig, adj., szemérmes, szűz, tiszta
 gondolkozású; adv. szemérmesen,
 szűzen.
- Züchtigen, megfenyíteni, fenyíteni.
 Züchtigung, die, fenyítés, megfenyítés.
 Züchtling, der, fenyítőházbeli rab.
 Züden, rántani, kirántani 's neki fog-
 ni valaminek; ein Schwert, kardot
 rántani p. o. valakire.
 Zügel, der, kantár, kantárszár; den
 Zügel schießen lassen, eig. neki ereszt-
 teni a' kantárt; uneig. vor Begier-
 den, nem zabolázni testi kívánsá-
 gait, szoros fenyítékben tartani;
 mit verhängtem Zügel, neki eresztett
 kantárral, sebesen.
 Zügellos, adj., kantártalan; trop. za-
 bolátlan, p. o. testi kívánság, fe-
 nyítékre nem ügyelő p. o. ember;
 adv. kantár nélkül; zabolátlanul.
 Zügellosigkeit, die, zabolátlanság.
 Zügeln, eig., felkantározni, bezabo-
 lázni, zabolán tartani; trop. 3. B.
 die Leidenschaften, indulatosságait
 zabolázni.
 Zünden, meggyújtani, meggyúladni, mint
 a' tapló; in Brand setzen, meggyú-
 ladni, p. o. a' házat.
 Zündholz, Zündholzchen, das, gyújtó-
 forgács, kéngyertya.
 Zündkraut, das, gyújtópor, gyújtó-
 szer.
 Zündfugel, die, gyújtógolyóbia.
 Zündloch, das, gyújtólyuk.
 Zündlunte, die, gyújtókanóc.
 Zündpfanne, die, gyújtóserpenyő.
 Zündruthe, die, agyúkanóc.
 Zündschwamm, der, gyújtótapló.
 Zünftig, adj., czéhes, mellynek czéhe
 van; zur Zunft gehörig, czéhbeli.
 Züngelchen, das, nyelvecske; an der
 Zunge, Schnalle, a' mérőfont, a' csat
 nyelvecske; das Blättchen an der
 Flöte, csapintó pléh a' flótán.
 Zürnen, haragodni; haragudni; sehr
 zürnen, bosszankodni.
 Zürnen, das, haragvás, harag.
 Zujagen, folytatni a' vadászást; sebe-
 sen hajtani, t. i. a' lovakat.
 Zujagen, örömeiben kiabálni vala-
 kinek v. valaki felé.
 Zukehren, jemanden etwas, valaki felé
 fordítani valamit; den Rücken, vala-
 kinek hátát fordítani.
 Zukommen, hozzá menni v. jönni, el-
 jönni; illetni valakit.
 Zukunft, die, jövőendő, jövőendőség;
 in Zukunft, jövőendőben, ezután.
 Zukünftig, adj., jövőendő; adv. jövően-
 dőben, ezután.
 Zulage, die, pótlás, pótolás; im Sel-
 de, pótló pénz v. költség.

Zulangen, hozzá nyúlni, p. o. az ételhez; lang genug seyn, elérni, kiterjedni, bizonyos távolságig; hinreichen, elegendő lenni.

Zulänglich, adj., elég, elegendő.

Zulassen, oda bocsátni v. ereszteni; erlauben, megengedni.

Zulässig, adj., oda ereszthető; megengedhető.

Zulassung, die, oda eresztés; megengedés.

Zulauf, der, tódulás, özvesereglys.

Zulaufen, oda tódulni, oda v. hozzá futni; nach etwas hin laufen, valami felé futni, neki futni valaminek; spitzig zulaufen, hegyesen végezödni.

Zulegen, hozzá tenni v. adni, szaporítani; zuschreiben, tulajdonítani valakinek valamit; zusammenlegen, öszvetenni; jemanden zulegen, d. i. seine Partei nehmen, valaki részére allani, hozzá állani valakihez.

Zulegt, adv., utóljára, végtére.

Zum, statt zu dem, ahoz; s. zu.

Zumachen, bétenni, p. o. az ajtót.

Zumal, adv., kivált, főként, kiváltképpen.

Zumauern, kőfallal bérakni.

Zumessen, felmérni, p. o. gabonát; st. zuschreiben, jemanden etwas, tulajdonítani valakinek valamit.

Zumuthen, st. verlangen, kérni, kívánni valakitől valamit; st. voraussetzen, daß — előre feltenni, hogy —

Zumutung, die, kérés, kívánság.

Zunächst, adv., legközelebb, igen közel.

Zunageln, beszégezni.

Zunähen, bévarrni.

Zunahme, die, nevedés, öregbedés, növés; Fortschritt, előmenetel.

Zuname, der, vezetéknev; ein zugegebener Name, különböztető név.

Zunder, der, tapló, kiütő tapló.

Zunderschwamm, der, tapló tinórú, szürkehasú tinórú, taplógomba.

Zunehmen, an Zahl, Umfang ic. nevedni, nőni, öregbedni, néha: sokasodni, szaporodni; der Mond nimmt zu, a' hold telik; in Wissenschaften zunehmen, a' tudományokban előmenni v. előmenetelt tenni; im Striden die Maschinen verdoppeln, venni hozzá, szaporítani a' szemeket a' kötésben, p. o. harisnyakötésben.

Zunehmen, daß, nevedés, szaporodás, előmenetel.

Zuneigen, hozzá hajlani.

Zuneigung, die, eig., hozzáhajlás; uneig., hajlandóság.

Zunft, die, czéh, mesteremberok czéhe.

Zunftgenosß, der, czéhbeli társ.

Zunftmäßig, adj., a' czéh rendtartásaival vagy szabásaival megegyező; adv., a' czéhez illendően.

Zunftmeister, der, czéhmester.

Zunftweise, adv., czéhenként.

Zunge, die, nyelv t. i. a' szájban, die Zunge lösen, felválni valakinek a' nyelvét; es schwebt mir auf der Zunge, a' nyelvem hegyén forog; sein Herz auf der Zunge haben, azt beszélni a' mit gondol valaki; mit doppelter Zunge reden, most így, majd amúgy beszélni; die Zunge zähmen, a' nyelvét zabolázni; st. Sprache, nyelv, beszéd; z. B. mehrere Zungen sprechen, többféle nyelveken beszélni; daher trop. daß, was einer Zunge ähnlich ist, z. B. die Zunge an der Wage, nyelv, nyelvecske, a' mérőfont v. mázsa nyelve; Erdzunge, tengerbe bényúló földcsúcs; an der Schnalle, a' csat peczke, nyelve.

Zungenband, daß, nyelvhártya.

Zungenfisch, der, nyelvű félszegúszó.

Zungenförmig, adject., nyelvszabású, nyelvforma.

Zungenkraut, daß, nyelvű, nyelvlelű fű.

Zu nichte machen, semmivé tenni.

Zunicken, intenü sejet biccentve; ráhagyni fejbiccentéssel.

Zunüthigen, sich, magát rátolni valakire.

Zuordnen, hozzá v. mellé rendelni; zugeordnet, mellérendelt.

Zupassen, hozzá illetni; hozzá illeni.

Zupfen, tépni, rángatni, ránczigálni.

Zupfen, daß, tépés, rángatás.

Zupflügen, beszantani.

Zupfleide, die, tépott selyem.

Zur, st. zu der, a' hoz; s. zu.

Zurathen, javasolni valamit.

Zurathen, daß, javasolás; statt Rath, tanács.

Zurechnen, valakinek felszámolni; trop. zuschreiben, z. B. die Schuld von etwas, valakinek a' hibát tulajdonítani.

Zurechnen, daß, Zurechnung, die, felszámolás valaki részére; der Schuld, a' hibának tulajdonítása t. i. másnak.

Zurecht, mit Verbis; z. B. zurecht bringen, z. B. einen Irrenden, a' tévelygőt útba igazítani.

- Zurecht** finden, *sich*, eligazodni valahol, útba igazodni.
- Zurechtkommen**, éppen jókor jönni; mit etwas, eligazítani valamit; mit jemanden, meg tudni egyezni valakkivel.
- Zurecht** legen, helyére tenni valamit.
- Zurecht** machen, elrendelni valamit; *sich zu etwas*, hozzá készülni valamihhez.
- Zureden**, rábeszélni valakit valamire, javasolni valamit valakinek; *st. ermahnen*, inteni.
- Zureden**, das, javasolás; *st. Rath*, tanácsadás; *Ermaahnung*, intés; *Bitte*, kérés; es bilst kein Zureden, siketnek beszél itt az ember.
- Zureichen**, oda nyújtani; elég v. elegendő lenni.
- Zureichend**, adj., elég, elegendő.
- Zurichten**, zubereiten, készíteni, elkészíteni, megkészíteni, p. o. ételeket; *Feder*, a' bőrt valami végre elkészíteni; *Feinwand*, *Tuch*, a' vásznat, a' posztót kisimítani; *trop. z. B. sich zurichten*, d. i. beschmugen, magát elmocskolni; jemanden übel, d. i. durch Prügel verunstalten, valakit nagyon megverni, össze meg össze verni valakit.
- Zurichten**, das, *Zurichtung*, die, elkészítés; kicsinosgatás, kifényesítés, kisimítás.
- Zurichter**, der, elkészítő.
- Zuriegeln**, tolózárral bezárni, p. o. az ajtót, kaput.
- Zurück**, adv., vissza, hátra.
- Zurück** begeben, *sich*, visszatérni, visszamenni.
- Zurück** begehren, visszakívánni.
- Zurück** behalten, megtartani magánál, vissza nem adni.
- Zurück** bekommen, visszakapni, visszanyerni.
- Zurück** berufen, vissza híni valakit.
- Zurück** beugen, vissza hajtani v. görbitni.
- Zurück** bleiben, hátra maradni, otthon v. ott maradni, messze hátra maradni; im Lernen, elmaradni a' tanulásban.
- Zurück** bringen, visszahozni.
- Zurück** fallen, visszaesni.
- Zurück** gabe, die, visszaadás.
- Zurück** gang, der, visszamenés v. menetel.
- Zurück** gehen, visszamenni, visszatérni, visszafelé menni; im Lernen, a' tanulásban hátra felé menni; *sich zer-*
- schlagen*, elbomlani, mint p. o. a' házasság.
- Zurück** halten, hindern zu gehen, fel- v. visszatartóztatni, nem eresztetni, magánál megtartani; etwas, magánál megtartani, ki nem adni valamit; *jem. vom Studieren*, valakit a' tanulástól elfogni; *sich*, magát megtartóztatni; *seinen Zorn*, haragját elnyomni; *statt verschweigen*, elhalgatni, magában tartani; *ist verbergen*, eltitkolni p. o. gyűlölségét.
- Zurück** haltend, adj., visszatartóztató, valamit magában tartogató, titkolódzó; *st. vorsichtig*, vigyázó; *faltfennig*, hideg, ki nem ereszkedő.
- Zurück** bebaltung, die, visszatartóztatás, titkolódzás, eltitkolás, magában tartás.
- Zurück** holen, visszahozni.
- Zurück** jagen, jemanden, visszakergetni; *schnell zurückreiten*, vissza nyargalni.
- Zurück** kehren, visszafordulni az útból, visszatérni; mit dem Besen, visszasepreni valamit a' seprűvel.
- Zurück** kommen, visszajönni v. térni.
- Zurück** kunft, die, visszajövetel v. érkezés v. térés, megjövetel.
- Zurück** lassen, hátrahagyni.
- Zurück** laufen, visszaszaladni v. futni.
- Zurück** legen, d. i. rückwärts legen, hátra tenni; auf seinen Ort, visszatenni; bei Seiten legen, félretenni, eltenni, p. o. pénzt; vollenden, végezni, elmenni, hátrahagyni, t. i. utat.
- Zurück** legung, die, hátra v. visszatevés; elmenés.
- Zurück** lesen, vissza felé olvasni.
- Zurück** nehmen, visszaveenni; sein Wort, visszahúzni, megmásolni p. o. szavát, ígéretét.
- Zurück** prallen, visszapattanni.
- Zurück** pressen lassen, visszarugni.
- Zurück** rechnen, visszafelé számlálni, vetni.
- Zurück** reisen, visszaútni.
- Zurück** reiten, visszalovagolni.
- Zurück** schicken, visszaküldeni.
- Zurück** schlagen, visszaverni p. o. az ellenséget; ein Kleid, ein Tuch, zurückschlagen, hátra hajtani a' ruha szélét v. szárnyát kifordítani t. i. a' köntösnek, posztónak; *sich schnell zurückbewegen*, vissza pattanni vagy ütni; vissza ütni, az ütést visszasaadni.
- Zurück** schreiben, vissza írni, felelni.
- Zurück** senden, visszaküldeni.

- Zurücksetzen**, visszatenni; félretenni, eltenni; herabssetzen, a) dem Range nach, megalacsonyítani, megalázni, a' rangjánál alább tenni; b) hinten an setzen, utánna tenni másnak; aufschieben, halasztani, halogatni; verringern, kicsinyíteni, kisebbíteni.
- Zurücksetzen**, daß, **Zurücksetzung**, die, visszatevés, félretevés; megalacsonyítás, megalázás; habogatas, halasztás; istß Bernáchlähigung, **Verachtung**, elmellőzés, megvetés.
- Zurück seyn**, hátra lenni.
- Zurückspringen**, vissza ugrani.
- Zurückstehen**, hátra állani vagy lenni; alább való lenni; nem érni a' többivel v. mással; távol állani; zurück gesetzt werden, megvettetni, fel sem vétetni.
- Zurücksteigen**, vissza hágni v. mászni.
- Zurückstellen**, vissza állítani, helyhez tenni v. tenni.
- Zurückstoßen**, vissza taszítani v. vetni.
- Zurücktragen**, vissza vinni, hordani.
- Zurücktreiben**, vissza űzni, kergetni, verni.
- Zurücktreibung**, die, visszaűzés, visszazaverés.
- Zurücktreten**, vissza lépni, hátra lépni, hátrálni; vom Meere, vissza folyni, menni, takarodni, apadni; wie Blattern, Gäfte, vissza verödni, menni.
- Zurücktreten**, daß, visszamenetel vagy lépés, visszatakarodás.
- Zurücktretend** adj., von Wasser, visszazatakarodó, apadó.
- Zurückwälzend**, vissza hengeríteni.
- Zurückweichen**, engedni, hátrálni.
- Zurückweisen**, visszaigazítani, útasítani; widerlegen, z. B. Beschuldigungen, visszavetni, megczáfolni p. o. vádokat.
- Zurückwerfen**, visszahajítani v. vetni; den Feind in die Stadt, az ellenségét a' városba vissza űzni.
- Zurückzählen**, visszafelé számlálni.
- Zurückzahlen**, visszafizetni.
- Zurückziehen**, visszahúzni, vonni; sich, magát visszahúzni, vonni; sich von jem. magat valakitől elvonni; die Hand von jem. valakiről a' kezeit levenni, valakit magára hagyni; sein Versprechen, az ígéretét v. szavát visszavenni, megmásolni; neutr. st. zurückgeben, visszamenni v. költözni; z. B. aus der neuen Wohnung in die alte zurückziehen, az új szálalásból a' régibe vissza költözni.
- Zurüsten**, készíteni, hozzákészíteni; sich zum Treffen, az ütközethez készülni.
- Zurüstung**, die, hozzákészület.
- Zuruf**, der, kiabálás, kiáltás valakihez.
- Zurufen**, kiabálni, kiáltani valakihez.
- Zusage**, die, ígéret, megígérés, szó, ígértétel; jem. geben, szavát adni, megígérni valakinek; halten, szavát megtartani.
- Zusagen**, ígérni, megígérni; dienlich seyn, hasznos v. használatos lenni; übereinstimmen, megegyezni vele, összeegyezni.
- Zusammen**, adv. együtt; alle zusammen, mind együtt, öszveséggel, egyesülve; in den Comp. öszve od. össze,
- Zusammenberufen**, öszvehívni.
- Zusammenbiegen**, öszvehajtani.
- Zusammenbinden**, öszvehötni.
- Zusammenbitten**, öszvehívni; zugleich oder in Gesellschaft bitten, együtt hívni.
- Zusammenbrechen**, öszvetörni, el- v. széljeltörni.
- Zusammenbringen**, öszveszedni, öszve v. együve gyűjteni; st. vereinigen, egyesíteni, öszveegyeztetni.
- Zusammenbringen**, daß, öszveszedés, egyesítés, öszveszerzés.
- Zusammendrängen**, öszveszorítani; partic. zusammengedrängt, öszveszorított.
- Zusammendrehen**, öszvetekerni.
- Zusammendrücken**, öszvenyomni vagy szorítani.
- Zusammeneilen**, öszve v. együve sietni.
- Zusammenfahren**, **zusammenbringen**, z. B. zu Wagen, ic. öszvehordani p. o. szekeren, hajón; st. erschrecken, megrettenni, meghökkenni; neutr. **zusammenfahren**, együtt menni t. i. kocsin, hajón; wie Milch, megaludni, mint a' tej.
- Zusammenfahren**, daß, öszvehordás, rakásra hordás; der Milch, megalvás, öszveállítás; Schaudern, reszketés, rázkódás.
- Zusammenfallen**, öszverogyni; von Gebäuden, öszvedülni.
- Zusammenfassen**, öszvefogni, együvefogni; kurz, valamit röviden előadni, egybefoglalni, öszvehúzni.
- Zusammenfegen**, öszvesepreni.
- Zusammenfinden**, öszvetalálkozni.
- Zusammenflechten**, öszvefonni.
- Zusammenfließen**, öszvovarrogatni, megfoltoztatni.

- Zusammenfließen**, öszve vagy együve folyani.
- Zusammenfrieren**, öszvefagyni.
- Zusammenfügen**, öszvetenni, öszveragasztani, öszveeresztteni p. o. a' fát.
- Zusammenfügen**, daß, **Zusammenfügung**, die, öszvetétel, öszverakás, egyesítés, öszveragasztás, v. eresztés.
- Zusammengeden**, öszveadni, egyesíteni, p. o. a' házassúlandókat.
- Zusammengeden**, együtt menni; von leblosen Dingen, öszvehúzódni.
- Zusammengedören**, együve tartozni, öszvevaló lenni.
- Zusammenaebörig**, adj., együvevaló, öszvevaló.
- Zusammengewöhnen**, a) andere, együve szoktatni, öszveszoktatni; b) sich, együve v. öszveszokni.
- Zusammengießen**, öszvetölteni.
- Zusammengrenzen**, határos lenni egymással.
- Zusammenhacken**, öszvevagdalni, apróra vagdalni.
- Zusammenhaben**, együtt bírni valamit.
- Zusammenhalten**, öszvefogni, öszvefogva tartani; daß Einige, a' vagyionát kémélni, azzal takarékosan bánni; vergleichen, öszvehasonlítani, egymásmellé tartani, egybevetni; einig seyn, együve tartani, öszvetartani, együtt barátkozni, egymás között szoros egyességben lenni.
- Zusammenhalten**, daß, **Zusammenhaltung**, die, **Vergleichung**, öszvehasonlítás, egybevetés; **Eintracht**, együvetartás, egyetértés.
- Zusammenhang**, der, öszvekötötés; der Rede, a' beszédnek egymásból folyása; im **Zusammenhange** reden, folyvást, egy folytában beszélni.
- Zusammenhängen**, öszveragadni, egymásból folyani, öszvefüggésben lenni egymással.
- Zusammenhängend**, **Zusammenhängend**, adj., folytában való, egymásból folyó, öszvefüggő; adv. folyvást, egy folytában, öszvefüggve.
- Zusammenhauen**, öszvevagdalni.
- Zusammenheften**, öszveaggatni vagy varrni.
- Zusammenheilen**, bégyógyúlni, öszveforradni.
- Zusammenjagen**, öszvekergetni vagy hajtani.
- Zusammenkaufen**, öszvevásárlani vagy venni.
- Zusammenkehren**, öszvesepreni.
- Zusammenketten**, öszvelánczolni.
- Zusammenklang**, der, öszvehangzás, hangegyezés, együttthangzás.
- Zusammenkneten**, öszvegyurni, öszvedagasztani.
- Zusammenknüpfen**, egybe v. öszvekötöni; egyesíteni.
- Zusammenkommen**, öszvegyülni vagy jönni, — sereglenni; um jemand. zu sprechen, valakihez menni t. i. beszélgetés végett.
- Zusammenkoppeln**, öszvesűzni v. kötözni.
- Zusammenkrümmen**, etwas, öszvegörbíteni; sich, meggörbedni, öszvekczorodni.
- Zusammenkunft**, die, öszvejövetel vagy gyűlés, öszvetalálkozás, egybejövés.
- Zusammenkuppeln**, öszvekeríteni a' szerelmeseket.
- Zusammenlauf**, der, öszvefutás, öszveszaladás; öszvetódulás.
- Zusammenlaufen**, öszvefutni v. szaladni; wie Milch, öszvefolyni; wie Tuch, Blätter, öszvemenni, öszveszugarodni.
- Zusammenlaufen**, daß, öszvefutás v. szaladás; der Milch, a' téjnek öszvefutása; des Tuches, öszveszugarodás.
- Zusammenleben**, együtt élni.
- Zusammenlegen**, öszvetenni, öszvehajtogatni p. o. az asztalkeszkenőt; einen Brief, a' levelet öszvehajtani; Geld, pénzt öszveadogatni valami végre; sich, együve feküdni.
- Zusammenlegen**, daß, **Zusammenlegung**, die, öszvetevés v. rakás.
- Zusammenleimen**, öszveenyvezni.
- Zusammenlesen**, d. i. sammeln, öszveszedni; együtt olvasni valakivel p. o. könyvet.
- Zusammenlöthen**, öszveforrasztani.
- Zusammenmengen**, **Zusammenmischen**, öszveelegyíteni, öszvekeverni, öszvezavarni.
- Zusammennageln**, öszveszegezni.
- Zusammennähen**, öszvevarrni.
- Zusammennehmen**, öszvevenni, öszvefogni p. o. ruháját; sich, minden erejét öszveszedni.
- Zusammenpacken**, öszverakni v. csomózni.
- Zusammenpassen**, öszveilleni.
- Zusammenpressen**, öszvesajtolni, öszveszorítani.
- Zusammenquetschen**, öszvezúzni.
- Zusammenrassen**, öszvekaparni, p. o. pénzt; trop. 3. B. Truppen, nyakra főre sereget szedni öszve; eine zu-

- sammengeraffte Armee, gyűlevész sor-
reg.
- Zusammenrauben, *z. B.* Geld, össze-
ragadozni.
- Zusammenrechnen, összevagyereblyélni.
- Zusammenrechnen, összevagyereblyélni, fel-
számlálni, felvetni, összeadni a'
számot, számát.
- Zusammenreiben, összevagyereblyélni, egy-
máshoz dörgölni.
- Zusammenreiben, összevagyereblyélni.
- Zusammenreimen, *z. B.* Verse, a' vers-
sorok végét egyeztetni, összevagyereblyélni;
vereinigen, összevagyereblyélni, egy-
mással megegyeztetni.
- Zusammenreisen, együtt utazni.
- Zusammenreiten, együtt lovagolni.
- Zusammenrinnen, összevagyereblyélni; wie Milch,
összevagyereblyélni, mint a' tej.
- Zusammenrollen, összevagyereblyélni
v. tekergetni.
- Zusammenrotten, Zusammenrottiren, *sich*,
összevagyereblyélni, összeállani, *p. o.* cim-
borás társaságba, összevagyereblyélni
sodni.
- Zusammenrücken, etwas, összevagyereblyélni,
egymásmellé v. egymáshoz közel
tenni v. taszítani, *p. o.* székeket;
näher rücken, közelebb menni egy-
máshoz, egymás mellé ülni v. álla-
ni; von Soldaten, összébb szorúlni.
- Zusammenrühren, összevagyereblyélni.
- Zusammenrütteln, összevagyereblyélni.
- Zusammenrufen, összevagyereblyélni; egybe-
gyűjteni.
- Zusammenrungen, összevagyereblyélni, *p. o.*
homlokát.
- Zusammenscharren, összevagyereblyélni, *p. o.*
pénzt egy rakásra.
- Zusammenschicken, *sich*, összevagyereblyélni.
- Zusammenschieben, összevagyereblyélni vagy
tolni, közelebb taszítani egymáshoz.
- Zusammenschießen, *z. B.* einen Men-
schen, agyon löni, lelöni; ein Haus,
össze- v. lelövődözni *p. o.* házat;
Geld, pénzt összevagyereblyélni v. adogatni,
összevagyereblyélni; vom Wasser, összevagyereblyélni
hanni, v. gyűlni, rohanva összevagyereblyélni.
- Zusammenschlagen, wie Uhren, együtt
v. egyszerre ütni, mint két óra ha
egy időben üt; wie Wellen, összevagyereblyélni,
mint a' hullámok; Breter, összevagyereblyélni,
összevagyereblyélni a' desz-
kákat; Hände, összevagyereblyélni a' kezeit
v. a' két kezét; *sich*, *d. i.* vereinigen,
összevagyereblyélni magát, egyesülni, össze-
vagyereblyélni t. i. egy társaságba.
- Zusammenschmelzen, összevagyereblyélni, összevagyereblyélni;
trop. außsinnen, kikokolni valamit.
- Zusammenschneiden, összevagyereblyélni.
- Zusammenschneuren, összevagyereblyélni v. befűzni.
- Zusammenschreiben, összevagyereblyélni.
- Zusammenschrumpfen, összevagyereblyélni
ni, mint a' gyümölcs.
- Zusammenschütten, összevagyereblyélni.
- Zusammenschweissen, összevagyereblyélni.
- Zusammensetzen, összevagyereblyélni, összevagyereblyélni;
sich, összevagyereblyélni, együve v. egy-
másmellé ülni.
- Zusammensetzen, daß, Zusammenlegung,
die, összevagyereblyélni vagy tevés; der Wor-
te, a' szék összevagyereblyélni.
- Zusammensingen, együtt énekelni.
- Zusammensinken, összevagyereblyélni, lerogyni.
- Zusammensitzen, együtt ülni.
- Zusammenspannen, *z. B.* Pferde, együve
v. összevagyereblyélni a' lovakat.
- Zusammensparen, megsugorgatni.
- Zusammenspeisen, együtt ebédelni.
- Zusammensperren, együve zárni.
- Zusammenspielen, együtt játszani; e-
gyütt muzsikálni.
- Zusammensetzen, együve dugni; die
Köpfe, összevagyereblyélni a' fejeket; be-
sammen seyn, együtt lenni v. mű-
latni; ist heimlich, együtt lappan-
gani.
- Zusammensstellen, összevagyereblyélni v. együve ál-
litni.
- Zusammensstellung, die, összevagyereblyélni,
egybevetés, összevagyereblyélni.
- Zusammenstimmen, *z. B.* mus. Instru-
mente, együve v. összevagyereblyélni a'
muzsika szerszámokat; neut. egyez-
ni, *p. o.* a' muzsika szerszámoknak;
trop. übereinkommen, összevagyereblyélni,
egyezni egymással.
- Zusammenstimmend, adj., egyhangú,
egyező hangú; trop. összevagyereblyélni v. meg-
egyező; adv. egyezőleg; egyetértve.
- Zusammensuppen, összevagyereblyélni v.
keresgélteni.
- Zusammensuchen, összevagyereblyélni *p. o.* po-
harakat; összevagyereblyélni; st. angrenzen,
határos lenni vele; *z. B.* unsere Fel-
der stoßen zusammen, a' mi földjeink
határosok egymással, egymás mel-
lett fekszenek.
- Zusammensuchen, daß, összevagyereblyélni;
der Schiffe, a' hajók összevagyereblyélni;
Zusammenfügung, összevagyereblyélni,
egyesítés; Verbindung, összevagyereblyélni.
- Zusammenströmen, összevagyereblyélni, mint
a' nép.
- Zusammenstürzen, összevagyereblyélni.

Zusammensuchen, öszvekeresgéltni.
 Zusammenstöhnen, együtt hangzani.
 Zusammentragen, öszvehordani, együ-
 ve vinni v. hordani.
 Zusammentragen, daß, öszvehordás.
 Zusammentreffen, st. zusammenstoßen,
 öszveütödni; wie Heere, öszvecsap-
 ni; begegnen, öszveakadni; zufällig,
 öszvetalálkozni; wie Umstände, ösz-
 vejönni, öszveütközni.
 Zusammentreffen, daß, öszvejövetel,
 öszvetalálkozás.
 Zusammentreiben, öszvehajtani, öszve-
 verni p. o. a' marhát.
 Zusammentreten, z. B. mit Füßen, ösz-
 vetapodni; sich vereinigen, egyesül-
 ni, öszveállani, t. i. társaságba.
 Zusammentreten, daß, öszvetapodás.
 Zusammentretung, die, egyesülés, tár-
 saságba állás.
 Zusammentrinken, együtt inni.
 Zusammentrommeln, öszvedobolni.
 Zusammenverbinden, egyesíteni, öszve-
 kötni.
 Zusammenverstehen, sich, egyet érteni.
 Zusammenwachsen, öszvenőni v. for-
 radni.
 Zusammenweben, öszveszőni; együtt
 szőni.
 Zusammenweben, együve vagy öszve
 fűjni, öszvehordani, mint a' szél
 a' havat.
 Zusammenwerfen, öszvehányni, ra-
 kásra hányni; zerstören, lehajigálni,
 hajigálással öszvedönteni.
 Zusammenwickeln, öszvegöngyölgetni.
 Zusammenwinden, öszvetekergetni.
 Zusammenwirken, öszveszőni; zugleich
 handeln, egy végre dolgozni, egye-
 sített erővel dolgozni, együve hatni.
 Zusammenzählen, öszveszámlálni vagy
 vetni.
 Zusammenzählen, daß, öszveszámlálás.
 Zusammenzehen, együtt idogálni vagy
 dorbézolni.
 Zusammenziehen, öszvehúzni, p. o. a'
 homlokát; trop. eine Armee, a' se-
 reget öszvehúzni; eine Rede, a' be-
 szédet rövidre öszvehúzni; in ein
 Quartier, azon egy szállásra köl-
 tözni.
 Zusammenziehen, daß, öszvehúzás; der
 Armee, a' seregek öszvehúzása.
 Zusatz, der, pl. die Zusätze, hozzáadás,
 toldalék, hozzátétel; zur Befoldung,
 pótlás, pótlék, fizetéspótlás; ohne
 Zusatz, d. i. rein, z. B. Gold, Sil-
 ber, tiszta, csupa arany, ezüst.
 Zusaufen, ráköszönnivalakire a' poharat.

Zusaufen, daß, ráköszönés, t. i. a'
 pohárnak ráköszönése és általadása.
 Zuscharren, békaparni földdel.
 Zuschauen, nézni, megnézni valamit;
 hozzáláttni valamihez.
 Zuschauen, daß, nézés.
 Zuschauer, der, néző.
 Zuschauerin, die, néző, t. i. asszony
 v. leány.
 Zuschicken, oda v. hozzá küldeni vala-
 kihez valamit; sich zu etwas, készül-
 ni valamihez.
 Zuschicken, daß, oda v. hozzáküldés.
 Zuschieben, oda v. hozzátaszítani vala-
 kihez valamit; trop. jem. die Schuld
 zuschieben, valakire hárítani a' hibát;
 vorschieben, rátolni a' tolózárt.
 Zuschießen, dazu fügen, geben, hozzá-
 adni v. tenni, t. i. a' summához,
 pótolni a' summát.
 Zuschlag, der, ráütés, ráütéssel való
 odaengedés t. i. a' kótyavetyén, a'
 legtöbbet ígérő szavára.
 Zuschlagen, folyvást ütni, verni; prü-
 geln, derekasan verni valakit; die
 Thür, becsapni az ajtót; ein Faß,
 befenekelni a' hordót; bei einer Auc-
 tion, ráütni dobbal a' kótyavetyén
 t. i. a' többetígérőre a' mit kótya-
 vetyélnek.
 Zuschließen, bézární, bécsukni.
 Zuschnallen, becsatolni.
 Zuschnappen, nach etwas schnappen, va-
 lamihoz a' szájával hozzákapni; daß
 Schloß ist zugeschnappt, rácsattant,
 rácsapódott a' zár; die Thür, az ajtó
 becsapódott.
 Zuschneiden, vágni; wascher schneiden,
 folyvást vágni; Breter, felvagdalni
 p. o. deszkát; Tuch, z. B. zu einem
 Kleide, szabni, ki- v. megszabni,
 p. o. a' posztót v. matériát ruhának.
 Zuschnitt, der, szabás, a' szabás által
 adott formája t. i. a' ruhának; for-
 maszerént való szabás.
 Zuschnúren, befűzni.
 Zuschrauben, bésrőfolni.
 Zuschreiben, jem. etwas beilegen, vala-
 kinek valamit tulajdonítani; die Schuld
 von etwas, valami hibának az okát
 valakinek tulajdonítani, valakit okol-
 ni; sich etwas allein zuschreiben, egye-
 dül magának tulajdonítani valamit;
 jem. etwas zuschreiben, d. i. auf seine
 Rechnung, valamit valaki részére,
 mint neki járó pénzt béírni; st. be-
 nachrichtigen, megírni v. írásban je-
 lenteni valakinek valamit; dediciren,
 ajánlani valakinek p. o. könyvet.

Zuschreibung, die, tulajdonítás, rendelés, írással való útasítás.

Zuschreiten, rasch gehen, sebes lépést menni.

Zuschreiben, neki kiáltani valakinek.

Zuschrift, die, levél, valakihez intézett levél; Dedication, ajánló levél.

Zuschüren, Holz, fát rakni a' tűzre. a' tüzet szítani; trop. egymás ellen készíteni, ingerleni a' veszekedőket.

Zuschuß, der, pótlás, pótlék, toldalék.

Zuschütten, hozzá tölteni; behányyni, betöltögetni p. o. az árkot.

Zuschwellen, bedagadni, mint az ablak.

Zuschwören, ráesküdni valamire, esküvéssel fogadni valakinek valamit.

Zusehen, nézni, p. o. tánczot; Sorge tragen, látni, gondoskodni felőle; sich hüten, vigyázni magára.

Zusehen, daß, nézés.

Zusehend, oder Zusehendß, adv., nyilván, szem látomást.

Zuseher, der, néző.

Zu sehr, felette igen.

Zusenden, oda- v. hozzá küldeni; elküldeni.

Zusehen, hozzá tenni; den Topf, a' fazekat, (az ételeket) a' tűzhöz tenni; durch Zuschuß vermehren, pótolni, toldani, megtoldani; verlieren, z. B. Vermögen zusehen, valami költségét a' magáéból pótolgatni; jem. zusehen, d. i. stark in ihn dringen, kényszeríteni, únszolni, p. o. szóval kéréssel v. más módon.

Zusichern, valakinek ígérni, bizonyosan oda ígérni vagy bizonyossá tenni felőle.

Zusiegetn, bépecaétni.

Zusprache, die, főzelék, zöldség.

Zusperren, bezárni, becsukni.

Zuspißen, meg- v. kihegyezni.

Zuspißen, daß, ki- v. meghegyezés.

Zusprechen, z. B. Muth, valakit bátorítani; Trost, vigasztalni; zu jem. sprechen, valakihez hozzá szólni; oder grüßen, valakit köszönteni; besuchen, beszóllani valakihez, bémézni, rövid időre meglátogatni valakit; zusehnen, valakinek ítélni t. i. törvény szerint.

Zusprechen, daß, Anrede, megszólítás, hozzászóllás; Begrüßung, köszöntés, rövid látogatás.

Zuspringen, hozzáugrani; segítségül lenni valakinek.

Zuspruch, der, Anrede, megszólítás; Begrüßung, Besuch, rövid látogatás; viel Zuspruch haben, sok láto-

gatóinak lenni, a' kit sokan megkeresnek; mündliche Tröstung, vigasztalás, biztatás.

Zuspünden, beaknázni, bedugni a' hordót.

Zustand, der, állapot; in gutem, oder schlechten Zustande seyn, jó, v. rossz állapotban lenni.

Zustehen, illetni valakit, illeni valakihez.

Zustellen, általadni p. o. levelet.

Zustimmen, megegyezni valamiben.

Zustimmung, die, megegyezés.

Zustopfen, bedugni p. o. a' lyukat.

Zustossen, taszítani, neki taszítani; widerfahren, történni, véletlenül esni v. történni.

Zuströmen, oda v. hozzáfolyani; trop. tódulni, tölulni.

Zustugen, felkészíteni; schmücken, felcizfrázni, felékesgetni.

Zutbat, die, hozzáadás, hozzáadnivaló, hozzávaló, p. o. a' ruhához, ételhez, ée.

Zutheilen, jem. etwas, adni valakinek valamit, részeltetni valamiből.

Zuthun, zumachen, betenni; die Augen, a' szemeit behunyni.

Zuthun, daß, segítség; ohne mein Zuthun, az én segítségem nélkül.

Zutragen, oda v. hozzá hordani; sich, történni, megadni.

Zuträglich, adj., hasznos, előmenetles, jó, javára szolgáló; adv. hasznosan, haszonnal.

Zuträglichkeit, die, hasznosság, haszna valaminek.

Zutrauen, beilegen, tulajdonítani valakinek valamit; Glauben beimeßen, hinni, elhinni; ich traue es ihm zu, elhiszem felőle.

Zutrauen, daß, bizakodás, bizodalom; zu jem. haben, d. i. a) ihm glauben, hinni valakinek; b) vertrauen, bizodalommal lenni valakihez valaki eránt; zu sich, magáhozvaló bizodalom, bizakodás.

Zutraulich, adj., bízó, bizakodó, bizodalmas, meghitt; adv. bizva, bizakodva, bizodalmasan.

Zutraulichkeit, die, bizakodás.

Zutreffen, übereinstimmen, megegyezni, p. o. mint a' számvetések egymással, összeütni; eintreffen, bételyesedni, bételni.

Zutrinken, jem. ráköszönni valakire a' poharat.

Zutritt, der, szabad bemenetel valaihez, bemenetelrevaló szabadság, bėjárás.

Zuverläßig, adj., bizonyos, reátámasz-

kodható; adv. bizonyosan, okvetel-
 lenül, rábizhatóképpen.
 Zuverlässigkeit, die, bizonyosság; Glaub-
 würdigkeit, hitelesség.
 Zuversicht, die, bizodalom, bizakodás,
 ragaszkodás, hiedelem.
 Zuversichtlich, adj., bizakodó, erős, bi-
 zonyos; adv. bizakodva, bizvást.
 Zuversichtlichkeit, die, bizakodás.
 Zu viel, adj., igen sok, felettébbvaló;
 adv. felettébb, igen nagyon, igen
 sokat.
 Zuvor, adv., elébb, az előtt, annak
 előtte; furzuvor, kevéssel az előtt;
 in den Compos. előre.
 Zuvor andeuten, előre megjövendőlni.
 Zuvorbedenken, előre meggondolni.
 Zuvorbereiten, előre elkészíteni.
 Zuvorbestimmen, előre meghatározni.
 Zuörderst, adv., mindenekelőtt vagy
 -felett, legelőször, legelsőben, ki-
 vált, kiváltképpen.
 Zuvorkaufen, előre venni.
 Zuvorkommen, megelőzni valakit.
 Zuvorkommend, adj., megelőző, p. o.
 jóság.
 Zuvorkosten, előre megkóstolni.
 Zuvorlernen, előre megtanulni.
 Zuormerken, előre észrevenni.
 Zuorthun, előre megtenni valamit.
 Zuwachß, der, Wachsthum, termés,
 termésbeli jövedelem; junger Zu-
 wachß, új termés v. növés; Vermeh-
 rung, szaporodás, nevededés, elő-
 menetel; jährlicher, az esztendőn-
 ként való termésszaporodás.
 Zuwachsen, teremni valakinek; istß da-
 zu kommen, hozzá járulni; von Bun-
 den, békéni mint a' seb.
 Zuwage, die, nyomtaték, p. o. a'
 húsa.
 Zuwägen, kimérni valaki számára.
 Zuwägen, daß, ki- v. odamérés.
 Zuwege bringen, végre hajtani, vég-
 hezvinni valamit.
 Zuwehen, szelelni reá, szellőt hajta-
 ni reá.
 Zuwehen, daß, rászzelelés.
 Zuweilen, adv., néha, némellykor,
 néha néha.
 Zuweisen, j. B. dem Kaufmanne Run-
 den, vevőket igazítani v. küldeni a'
 kalmárhoz.
 Zuwenden, zuehren, j. B. Gesicht,
 oda- v. felé fordítani, p. o. orozát,
 hátát; jem. etwas d. i. verschaffen,
 hozzá juttatni valakit valamihez.
 Zuwerfen, odahajtani, odavetni valaki-
 nok valamit; trop. Rüsse, valakinek

csókot hányni; fortfabren zu werfen,
 folyvást hányni, hajigálni; durch
 Werfen verschließen, j. B. eine Thür
 zuwerfen, békéni, bécsapni p. o.
 az ajtót — od. ausfüllen, j. B. einen
 Graben zuwerfen, telehányni az ár-
 kot.
 Zuwider, praep. mit dem Dat. ellene,
 ellen; dem Gesetze zuwider handeln,
 a' törvény ellen cselekedni; die Sa-
 che ist mir zuwider, ellenemre van a'
 dolog, ezt a' dolgot nem szenvedhe-
 tem; der Mensch ist mir zuwider, ezt
 az embert ki nem állhatom.
 Zuwinfen, inteni felé v. neki.
 Zuwohnen, béboltozni, bébolthajtásol-
 ni.
 Zuzählen, hozzá v. odaszámlálni.
 Zu Zeiten, néha.
 Zuziehen, békézni, bévonni; bétenni
 p. o. az ajtót; jemanden zu Rathe,
 valakit meghívni, odahívni p. o. ta-
 nácskozásba; sich jemand. Feindschaft,
 ellenségévé tenni magának valakit;
 sich Haß zuziehen, gyűlölségbe kever-
 ni magát; sich selbst den Tod, önön
 magának halált okozni.
 Zuziehen, daß, Zuziehung, die, békedés,
 bévonás, bétakarás, öszvehúzás; zu
 Rathe, megkérés, felvevés, p. o. ta-
 nácsra; mit Zuziehen seiner Freunde,
 barátjait a' tanácskozásban meghall-
 gatván.
 Zwadern, zwiden, csipni, megcsipni,
 csiptetni valakit; trop. st. jemanden
 umß Geld bringen, valakit megrán-
 tani; a' pénzét kicsikarni; veriren,
 durchhecheln, herczehurczálni vala-
 kit, sértegetni, csipkedni.
 Zwadern, daß, csipés, csipkedés.
 Zwang, der, magaeröltetés; sich Zwang
 anthun, magát erőltetni; daß Zwin-
 gen, durch äußere Umstände, kényszeri-
 tés, kéntelenség, erőltetés; jemand.
 Zwang anthun, valakit kényszeríteni;
 aus Zwang, kéntelenségből; ohne,
 önként, minden kényszerítés nélkül;
 der Stuhlzwang, hasmenésrevaló
 erőltetés, erőlködés.
 Zwangdienst, der, kényszerített vagy
 kéntelen szolgálat.
 Zwängen, erőszakkal öszvenyomni v.
 belényomni valamibe.
 Zwanglos, adj., szabad, nem kéntelen;
 adv. szabadon, kényszerítés nélkül.
 Zwanglosigkeit, die, kényszerítetlenség.
 Zwangsmittel, daß, kényszerítő eszköz
 v. mód.
 Zwangspflicht, die, teljes kötelesség.

Zwangweise, adv., kényszerítve.

Zwanzig, num., húsz; adv. húszan.

Zwanziger, der, húszas, húszkrajczáros, t. i. pénz; ein Wein, húszasos, húszkrajczáros, p. o. bor; eine Person 20 Jahr alt, húsz esztendő.

Zwanzigjährig, adj., húszesztendő.

Zwanzigmal, adv., húszszor; zum Zwanzigstenmale, húszadikszor; zum Zwanzigsten, od. Zwanzigsten, húszad-szor.

Zwanzigmalig, adj., húszszori.

Zwanzigste, der, die, daß, húszadik.

Zwanzigtausend, num., húszezer.

Zwar, adv., ugyan, jóllehet, ámbár, igaz ugyan hogy; und zwar, még pedig.

Zwed, der, Ziel, cél, feltett szándék v. cél, igyekezet tárgya, a' cselekedet célja; erreichen, elérni célját v. szándékát; verfehlen, elhibázni célját, szándékában nem boldogulni.

Zwede, die, czövegszeg, faszeg, p. o. csizmasarkábaavaló.

Zweden, abzielen, czélozni; daß zwedet dahin, az oda czéloz.

Zwedlos, adj., czélatlan, minden cél nélkül való, hiábanvaló, meggon-dolatlan, haszontalan; adv. hiában, haszontalanul, cél nélkül.

Zwedlosigkeit, die, hiábanvalóság, czé-latlanság.

Zwedmäßig, adj., czélerányos; okos, czélraavaló; adv. czélerányosan, oko-san.

Zwedmäßigkeit, die, czélerányosság, okosság.

Zween, two, f. zwei.

Zwei, (zwey), numer., kettő, két; adv. ketten.

Zweiblätterig, adj., kétlevelű.

Zweideutig, adj., kétértelmű, kétséges; adv. kétértelműleg, kétségesen.

Zweideutigkeit, die, kétértelműség.

Zweidräftig, adj., kétnyűstős, kétsodrású.

Zweidrittel, daß, kétharmadrész.

Zweiedig, adj., kétszegletű.

Zweier, der, félkrajczár, kispénz.

Zweierlei, adj., kétféle.

Zweifach, adj., kettős, kétszeres; adv. kettősen, kétszeresen.

Zweifädig, adj., kétszálás; kétsodrású.

Zweifalter, der, pillangó.

Zweifärbig, adj., kétszínű.

Zweifältig, adj., kettős, kétszeres.

Zweifel, der, kétség, kételkedés; haben, kételkedni, kétségben lenni; in Zweifel setzen, kétségbe hozni; he-

ben, benehmen, valakinek kétséget elvenni, kivenni valakit a' kétségből; ohne Zweifel, kétségkívül, kétség-nélkül.

Zweifelhaft, adj., kétséges, bizonyta-lan; seyn, kétséges lenni, kételked-ni; jemand. machen, kételkedővé ten-ni valakit; adv. kételkedve.

Zweifelhaftigkeit, die, kételkedés, kétel-kedő állapot.

Zweifelmuth, Zweifelmüthigkeit, die, két-ségeskedés.

Zweifelmüthig, adj., kétségeskedő.

Zweifeln, kételkedni, kétségeskedni.

Zweifeln, daß, kételkedés.

Zweifelsfrei, adj., kétségtől ment; adv. kétségkívül.

Zweifelsgrund, der, kételkedés oka.

Zweifelsnoten, der, bökkendő.

Zweifelsucht, die, kétségeskedés.

Zweifelsüchtig, adj., kétségeskedő.

Zweifler, der, kételkedő.

Zweiförmig, zweigestaltig, adj., kétfor-májú.

Zweifüßig, adj., kétlábú.

Zweig, der, eig. ág; ein junger, fiatal ág; Nebenzweig, gaj; grüne Zweige bekommen, zöldülni, levelesedni; sich in Zweige ausbreiten, elágasodni, elá-gadzani; auf seinen grünen Zweig kommen, dolgának jobbra nem for-dulni; trop. st. Familie, nemzetség v. familia ága; st. Kind, gyermek, maradék.

Zweigipfelig, adj., kéthegyű, kéttetejű.

Zweiglein, Zweigchen, daß, ágacska, gajacska.

Zweigliederig, adj., kéttagú.

Zweihändig, adj., kétkezű.

Zweihenkelig, adj., kétfülű, p. o. edény.

Zweihörnig, adj., kétszarú.

Zweihufig, adj., kétkörmű, hasított körmű.

Zweihundert, num., kétszáz.

Zweihundertmal, adv., kétszázszor.

Zweihundertmalig, adj., kétszázszori.

Zweihunderttausend, num., kétszázezer.

Zweijährig, adj., kétesztendő.

Zweikampf, der, Duell, daß, személyes viadal, páros vivás, bajvivás, baj-nokviadal.

Zweiföppig, adj., kétfejű.

Zweileibig, adj., kéttestű.

Zweiföcherig, adj., kétlyukú.

Zweiföthig, adj., kétlatos.

Zweimähdig, adj., kétszerhasználható, p. o. rét.

Zweimal, adv., kétszer.

Zweimalig, adj., kétszeri.

Zweimonatlich, adj., kéthónapi.
 Zweipfündig, adj., kétfontos,
 Zweiräderig, adj., két kerekű.
 Zweiruderig, adj., két evezős.
 Zweischattig, adj., kettős árnyékú.
 Zweischichtig, adj., két rétegű.
 Zweischneidig, adj., kétélű.
 Zweischürig, adj., i. B. Wölfe, Wiese,
 kétnyírású p. o. juh; kétkaszállású,
 p. o. rét.
 Zweiseitig, adj., kétoldalú; adv. két
 oldalról.
 Zweifüßig, adj., kétülésű.
 Zweispaltig, adj., hasított.
 Zweispännig, adj., Wagen, kétökrös,
 p. o. szekér; zwei Spannen lang od.
 breit, két arasznyi.
 Zweispizig, adj., Sabel, kétágú, két-
 hegyű p. o. villa; Berg, két csucsos,
 p. o. hegy.
 Zweistimmig, adj., kéthangú, kettős-
 hangú, p. o. ének.
 Zweistündig, adj., kétórái, kétóraig
 tartó p. o. verekedés.
 Zweisöblig, adj., két szótagú.
 Zweitägig, adj., kétnapi, két napig tar-
 tó, p. o. ütközet.
 Zweitausend, num., kétezer; adv. két
 ezren.
 Zweitausendjährig, adj., kétezeresztendei.
 Zweitausendmal, adv., kétezerszer.
 Zweitausendste, der, die, daß, kétezere-
 dik.
 Zweite, der, die, daß, második.
 Zweitel, daß, fél, fele valaminek.
 Zweitens, adv., másodszor.
 Zweitheilig, adj., kétrészü, kétrészből
 álló, kettő osztott; adv. két részre
 osztva.
 Zweizack, der, kétágú villa.
 Zweizackig, adj., kétágú.
 Zweizahn, der, eine Pflanze, farkasfogfű.
 Zweizeilig, adj., két soros, két sorú.
 Zweizüngig, adj., kétnyelvű; trop.
 kétszínű, csapodár.
 Zwerch, adv., ft. quer, keresztül, ke-
 resztben.
 Zwerchfell, daß, kereszthártya.
 Zwerge, der, törpe, p. o. ember, fa.
 Zwerghaube, der, törpefa.
 Zwerghirke, die, törpe nyírfa.
 Zwerghobne, die, gyalog paszuly.
 Zwergerbse, die, gyalog borsó.
 Zwergmispel, die, Zwergmispelbaum,
 der, alacsony naszpolya.
 Zwetsche, die, Pflaume, szilva; der
 Baum, szilvafa.
 Zwetschenbrandwein, der, szilvapályin-
 ka, szlivovicza.

Zwiesel, der, an Strümpfen, bokaczi-
 fra a'harisnyában; am Hemde, pál-
 ha, ereszték, az ingben; ft. rote
 Rübe, czékla, veres répa.
 Zwieselbart, der, hegyes bajusz.
 Zwietschen, csipni, megcsipni; csikarni,
 p. o. pénzt.
 Zwietschen, daß, csipés, csikarás.
 Zwietschmühle, die, malomjáték.
 Zwietschunge, die, szőrtépő fogó.
 Zwieback, der, kétszersült, t. i. kenyér;
 piskóta.
 Zwiebel, der, vereshagyma; hag-
 ymagyökér, hagyma, mint a' tulipán,
 jáczintus, ée.
 Zwiebelfeld. Zwiebelfeld, daß, veres-
 hagymaföld.
 Zwiebelgewächs, daß, hagymás plánta,
 hagymagyökerű növény.
 Zwiebelhandel, der, hagymával keres-
 kedés.
 Zwiebelhändler, der, Zwiebelhändlerinn,
 die, vereshagyma áros.
 Zwiebeln, martern, plagen, gyötreni,
 kínozni.
 Zwiebelstängel, der, vereshagyma szár.
 Zwiebelsuppe, die, vereshagymás leves.
 Zwiefach, adj., kétszeres; adv. kétsze-
 resen.
 Zwierr, kétszer.
 Zwiespalt, der, Uneinigkeit, die, egye-
 netlenség, viszátkodás, vonakodás,
 háborúság.
 Zwiestracht, die, viszátkodás, egyenet-
 lenség, meghasonlás, visszavonás,
 háborúság; ist's Haß, gyűlölet.
 Zwillisch, der, sáhos v. sávolos vászon,
 gyolcs.
 Zwillina, Zwillingsbruder, der, iker,
 kettős gyermek; Zwillinge, kettő-
 sök, ikrek; egyhasiak, egyzerre-
 lettek.
 Zwillingschwester, die, kettősleánytest-
 vérek, egyhasiak.
 Zwingen, ft. zwingen, erővel beléver-
 ni, belédugni p. o. a' dugót a' pa-
 laczkba; jemand. kényszeríteni, erőlt-
 tetni valakit; sich, erőltetni magát;
 den Widerstand eines Dinges mit Ge-
 walt überwinden, erővel meggyőzni,
 kényszeríteni valamit; trop. daß part.
 gezwungen, nicht natürlich, kényszeri-
 tett, erőltetett, nem természeti; i.
 B. ein gezwungener Ausdruck, erőlte-
 tett kifejezés; gezwungenes Lächeln,
 erőltetett mosolygás; adv. kéntelen-
 ségből; erőltetve, p. o. írni.
 Zwingen, daß, kényszerítés, erőltetés.
 Zwinger, der, kényszerítő.

Zwirn, der, czérna, czéraszál; von Flach, lenczérna.

Zwirnband, das, fűző, galand.

Zwirnen, sodorni czérnát; adj. czernábólvaló, czernából készült, czérna.

Zwirnfaden, der, czéraszál.

Zwirnhandel, der, czernával kereskedés.

Zwirnhändler, der, czérnaáros.

Zwirnrad, das, czérasodró kerék, vizsgáló, czérnavizsgáló.

Zwirnstrumpf, der, czérnaharisnya.

Zwischen, praepos. mit Dat. között, közt; mit Acc. közé, közzé; in Compos. wird köz, közte vorgefetzt.

Zwischenfall, der, közbe jött eset.

Zwischengang, der, köztevaló út vagy menetelt.

Zwischengefang, der, közbevetetének.

Zwischenmauer, die, közfal.

Zwischenort, der, közben fekvő hely.

Zwischenraum, der, köz, hézag.

Zwischenrede, die, közbevetett beszéd.

Zwischenregent, der, közbenuralkodó.

Zwischenreich, das, közbenuralkodás v. országlás.

Zwischenlag, der, közbevetett mondás vagy tétel.

Zwischenspiel, das, közbevaló játék v. ének; beim Choralspiel, közjáték.

Zwischenstunde, die, közbevetett óra, két óra közé.

Zwischenweg, der, közbenvaló út.

Zwischenwort, das, közbevető szó.

Zwischenzeit, die, időköz, között lévő idő, p. o. két történetnek.

Zwist, der, Zwistigkeit, die, czivódás, veszekedés, békételenség, háborúság, perpatvar, egyenetlenség, viszálykodás.

Zwitschern, csiripolni, csivogni, csiribelni.

Zwitschern, das, csivogás, csiripelés.

Zwitter, der, köznemű, kétnemű, nő; st. Bastard, von Menschen und Tieren, köres; im Bergbaue: unreines Zinn, ónércz.

Zwitterbaum, der, nősfű.

Zwittergeburt, die, kétformázatú szülemény, magzat.

Zwitterweide, die, nősfű.

Zwölf, adj., tizenkettő; adv. tizenketten; es hat 12 geschlagen, tizenkét óra, elütötte a tizenkettőt.

Zwölftel, das, tizenkétszegű rajz.

Zwölfer, der, tizenkét krajczáros, négy garasos t. i. darab pénz.

Zwölferlei, adj., tizenkétféle.

Zwölffach, adj., tizenkétszeres; adv. tizenkétszeresen.

Zwölffingerdarm, der, gyomorvégkurka.

Zwölfbundert, num., tizenkétszáz, ezerkétszáz.

Zwölffjährig, adj., tizenkétesztendő.

Zwölflóthig, adj., tizenkét latos; von Silber, tizenkét próbás ezüst, háromnegyedrészü ezüst, mellynek egy negyedrésze nem ezüst.

Zwölffmal, adv., tizenkétszer.

Zwölffmalig, adv., tizenkétszeri.

Zwölffpfünder, der, tizenkét fontos golyóbisú ágyú.

Zwölffpfündig, adj., tizenkét fontos.

Zwölffstündig, adj., tizenkét órai.

Zwölftägig, adj., tizenkét napos vagy napi.

Zwölftausend, num., tizenkétezer.

Zwölftausendste, der, die, das, tizenkétezredik.

Zwölfte, der, die, das, tizenkettődik; zum zwölftenmale, tizenkettődikszor.

Zwölftel, das, Zwölfteltheil, der, tizenkettődrész.

Zwölftens, adv., tizenkettődször.

Zwölftheilig, adj., tizenkét részből álló, tizenkét részű.

N a m e n

d e r

Städte, Marktflecken und Dörfer

1) in Ungarn.

A brahamsdorf, Ábrahámfalva.	Blasenstein, Detrekövár.
Acsa, Acsa.	Blauenstein, Kékkő.
Albau, Alhó.	Böjding, Bőd.
Allerheiligen, Mindszent.	Börgeß, Ebergeß, Ebergöcz.
Altdorf, Ófalú.	Bolsau, Bolfő.
Altensburg, Óvár.	Bogsdorf, Batizfalva.
Alt-Ofen, Ó Buda.	Breitenbrunn, Széleskút.
Altsohl, Zólyom.	Bries, Breznóbánya.
Andau, Tarcsa.	Brodersdorf, Pordány.
Andre, Endréd; Sanct Andre, Sz. Endre.	Brüchl, Abda.
Apettlan, Bánfalva.	Burg, Óvár.
Apfelsbach, Almás.	Burgersdorf, Bánya.
Augustin, Ágostyán, Agostonfalva.	Butsching, Búcsú.
Austern, Uzor.	Eschirben, Csorba.
Auß, Dravec.	Dachsendorf, Torca.
Bachsdorf, Bácsfalva, Batizfalva.	Debregin, Debreczen.
Badersdorf, Padfalva.	Dernau, Dernő.
Bädersdorf, Pösöny.	Deutschbron, Német-Próna.
Ballenstein, Borostyán.	Deutschendorf, Poprád.
Ballsdorf, Harikócz.	Deutsch-Pilsen, Börzsön.
Bartfeld, Bártfa.	Dienstdorf, Danisócz.
Baumgarten, Pankort.	Dilln, Dilln, Dülln, Bela-Bánya, auch Fejér-Bánya.
Bauschendorf, Busócz.	Dobschau, Dobsina.
Bernau, Pornó.	Donnerstmarkt, a) Csőtörtők; b) Csőtörtökhely.
Bernstein, Borostyánkő.	Dotis, Tata.
Bersenburg, Bars.	Dresenmarkt, Derecske.
Beschnowa, (Alt und Neu.), Ó és Új Becsenyő.	Drau (Fluß), Dráva.
Besnachdorf, Béznákfalva.	Dublsdorf, Tarodfa.
Bibersburg, Vöröskő.	Drumling, Drumoly.
Bichs, Bük, Bügh.	Dürnbach, Szuha.
Birgrund, Viborna.	Dundelskirchen, Fejéregyháza.
Birkenland, (eine Gegend im Saboltischer Com.), Nyírség.	Dursdorf, Duránd.
Bischdorf, Püspöki.	Eberau, Monyorókerék.
	Edersdorf, Szakonyfalu.

Edel, Abdalócz.
 Einsiedl, Remete.
 Eisdorf, Szakócz.
 Eisenburg, Vasvár.
 Eisenstadt, Kis-Márton.
 Eltsch, Jólsva.
 Elentendorf, Körtvélyes.
 Emaus, Arnodfalva.
 Eperies, Eperjes.
 Erlau, Eger.
 Eschegg, Eszék.
 Fidi, Füzés.
 Fidi, Gyepű-Füzés, Kő-Füzés.
 Fischerdörf, Pinnyéd.
 Föls oder Böls, Felka, Velka.
 Forchtenau, Fraknóalya.
 Forchtenstein, Fraknó.
 Frankenar, Frankó.
 Fraßendorf, Verecknye.
 Frauendorf, Kilithi; Kis - boldog-asszony.
 Frauenbeil, Lók.
 Frauentirchen, Boldog - Asszony.
 Frauenmarkt, Báth.
 Freistadt, Galgócz.
 Fünfstirchen, Pécs.
 Gaas, Kertes.
 Garg, Gergő.
 Gattendorf, Gátha.
 Georgenberg, Szombathfalva.
 Gerischdorf, Sz. Gróth.
 Gerischdorf, Gyiróth.
 Gexendorf, Gödör.
 Giesing, Kövesd.
 Giesbühl, Kis-Iblye.
 Gindenbach, Pinkató.
 Gissingen, Németh - Újvár.
 Glasenbag, Szklennó.
 Glossing, Kolosvár.
 Gols, Gálos v. Gallos.
 Gran, Esztergom; der Fluß, Garan,
 Garan vize.
 Graßdorf, Keresztes.
 Groß - Mutschén, Udvard.
 Groß - Petersdorf, Német Szent Mihály.
 Groß - Rauschenbach, Nagy - Rőcze.
 Groß - Schützen, Nagy - Léárd.
 Groß - Steffelsdorf, Rimaszombat.
 Groß - Wardein, Nagy - Várad.
 Groß - Türwall, Torbagy.
 Gutenstein, Jó - kő.
 Gúlden - Maroth, Arany - Maroth.
 Gúlden - Regvesch, Aranyos - Medgyes.
 Güns, Kőszeg.
 Hagensdorf, Karacsfa.
 Halbturm, Péltorony.
 Hamig, Havardos.
 Hammerdorf, Szamfalva.
 Hansdorf, Janócz.

Hanselbeck, Erd.
 Hannsdorf, Jánosfalva.
 Hasendorf, Zaizfalu.
 Heiligbrunn, Szentkút.
 Heiligenkreuz, Szent - Kereszt.
 Heiligenstein, Hegykő.
 Heils, Vis.
 Hendorf, Ertsény.
 Hitrig, Hered.
 Hiscwig, Hezér.
 Hochstraß, Öttevény.
 Holing, Boz.
 Hochofen, Pojnik.
 Hornstein, Szarvkő.
 Honigsdorf, Henig.
 Hundertmarkt, Százvásár.
 Jablina, Jobbágyi.
 Jakobsdorf, Jakabfalva, Jakabvágás.
 Jakobshof, Jakabháza.
 Jaleuau, Gelénfalva.
 Jannersdorf, Janafalva.
 Janyger - District, Jászság.
 Jedelsdorf, Jekelfalva.
 Jeschkodorf, Jeszkófalva.
 Jexendorf, Gödör.
 Johannisdorf, Ganócz.
 Jof oder Joof, Jásó.
 Jois, Nyulás.
 Kabersdorf, Kabóly.
 Kaisersdorf, Császárfalu.
 Kaisersmarkt oder Keesmarkt, Késmárk.
 Kaling, Kalnok.
 Kass, Sajtóskal.
 Kallenbrunn, Hidegkút.
 Kaltenstein, Levél.
 Kapisdorf, Káposztafalva.
 Karlsburg, Oroszvár.
 Karlstadt, Károlyvár.
 Karlsdorf, Károlyfalva.
 Karpfen, Karpona.
 Kaschau, Kassa.
 Katbarein, Sz. Katalin.
 Kirchdorf, Szepes - Várallya.
 Kitzsee, Köpcsény.
 Kledern, Cselesztő.
 Kleindörf, Kisfalu.
 Kleinen, Kelenye.
 Kleinmetschen, Pervány.
 Kleinmütsch, Medvecza.
 Klieb, Szebekléb.
 Kliesch, Kollos.
 Klingenbach, Klimpa.
 Klossing, Kollovár.
 Kloster - Rühhorn, Znió - Várallya.
 Kniesen, Gnézda.
 Kolmshof, Kopház.
 Kolotsch, Kalocsa.
 Kolz, Kolcsva.

- Romorn, Komárom.
 Roscharowitz, Kovácsi.
 Rotichjiden, Sárosszék.
 Königsbaden, Királyfalva.
 Königsberg, Újbánya.
 Königsdorf, Királyfalva.
 Röppern, Ulocza.
 Rremnitz, Körmeecz-Bánya.
 Rrensdorf, Tormafalu.
 Kreuz oder Kreuz, Kerseztalu; Német Keresztúr.
 Roisbach, Rákos.
 Rrottendorf, Békafa.
 Runjendorf, Vilkócz.
 Sandsee, Lanzsér.
 Sängewiesen, Murány-Hosszúrét.
 Sanst, Cseklész.
 Sasan, Ledény.
 Sason, László.
 Reichbilsen, Börsöny.
 Seiden, Lébény.
 Sekätschdorf, Lukácsháza.
 Leopoldsdorf, Leopoldváros.
 Settensdorf, Lethanfalva.
 Seutschau, Lőcse.
 Sevenz, Léva.
 Sibethen, Libethánya.
 Sibing, Rendek.
 Sita, Kaproncza.
 Sigldorf, Lődös.
 Sochhaus, Lenka.
 Soipersdorf, Csötörtök.
 Sossing, Locs.
 Sußind, Lovaszád.
 Sugen, Lucsony.
 Sühmannsburg, Locs.
 Magendorf, (Groß und Klein), Nagy és Kis Magyar.
 Magerisdorf, Nagyfalva.
 Masulnicz, Maholány.
 Mannersdorf, Kéthely.
 Manschein, Muzsai.
 Bargehen, Margitsfalva.
 Margarethén, Sz. Margita.
 Marksdorf, Márkusfalva.
 Martinsberg, Sz. Márton.
 Mattersdorf, Nagy Márton.
 Mahau, Mátyásfalva.
 Magdorf, Matyejócz.
 Maut, Vámosfalva.
 Meiersdorf, Majorósfalu.
 Mengsdorf, Menkusfalva.
 Menhardsdorf, Verbó.
 Michlsdorf, Strázsa.
 Mierlingsdorf, Mérem.
 Milchdorf, Tejsalu.
 Mischendorf, Miske.
 Modern, Moder.
 Moldau, Sepsi.
 Moldwisch, Medgyes.
 Moschendorf, Német Sároslak.
 Müchendorf, Szárazvám.
 Münichhof, Malomháza.
 Münichmarhof, Barátmajor.
 Narein, Náráj.
 Nahring, Narda.
 Nasenweise, Vizes - Rét.
 Neckenmardt, Nyék.
 Nebre, Stráska.
 Neshdorf, Nedecz.
 Neuberg, Újhely.
 Neudorf, Igló; Újfalu.
 Neudörf, Tap-Sz. Miklós.
 Neubäusel, Érsek-Újvár.
 Neubaus, Dobra.
 Neumarkt, Farkasfalva.
 Neumarkt, Kéthely.
 Neusatz, Ujvidék.
 Neusiedl, Nézsider, Nézider.
 Neusohl, Besztercze-Bánya.
 Neustadt, Nagy-Bánya.
 Neustadt an der Wag, Vág-Újhely;
 an der Rischuga, Kisútcza-Újhely.
 Neustift, Újszalónk, Pinkaféj.
 Neutra, vitra.
 Nikelsdorf, Miklósdí.
 Nikitsch, Füles.
 Nushdorf, Diós.
 Oberuser, Fő-Rév.
 Oedenburg, Soprony.
 Oedsomerein, Puszta-Somorja.
 Ofen, Buda.
 Olbendorf, Sz. Lőrincz.
 Old, Újtó.
 Olgnau, Olznó.
 Ortau, Ortava.
 Opitz, Ebedecz.
 Orbensdorf, Orbánfa.
 Ottenthal, Ompithál.
 Packselten, Karasztos.
 Padler, Polanicz.
 Passersdorf, Bezenyo.
 Pame, Kövtvélyes.
 Pernstegen, Peresztég.
 Pesth, Pest.
 Peterwardein, Pétervárad.
 Petersdorf, Sz. Péter.
 Petersdorf, (Groß und Klein), Nagy és Kis Sz. Mihály.
 Petersdorf, Péterfalva.
 Pildein, Belléd.
 Pfassendorf, Papsfalva.
 Pilgersdorf, Pergelin.
 Pilling, Büks.
 Pinier, Pinnyéd.
 Pinkasfeld, Pinkaféj.
 Plamenau, Lamacs.

Plasenstein, bess. Blasenstein, Detrekő-
 Várallya.
 Platten-See, Balaton tava.
 Plautsch, Palocsa.
 Pleschnitz, Pleisnitz, Pelsőcz.
 Plintenburg, Visegrád.
 Plothenstein, Podhradgya.
 Pöderödorf, Pátfalva.
 Pöderödorf, Pösöny.
 Pösing, Bazin.
 Polisch, Pila.
 Poschendorf, Pósfalva.
 Pohnersiedl, Lajosfalva.
 Prandorf, Baka.
 Pressburg, Pozsony, Poson.
 Primitz, Privigyé.
 Pudlin, Pudlein, Podolinecz.
 Pufanz, Bakabánya.
 Pullendorf, Pula.
 Purbach, Feketeváros.
 Püschtin, Pöstyén.
 Raab, Győr, Nagy Győr; der Fluß,
 Rába vize.
 Rabenstein, Hollókő.
 Rabnitz, Ramóc.
 Radendorf, Ragendorf, Rajka.
 Raidling, Rönök.
 Rannersdorf, Szamand.
 Ranitzhof, Kapi.
 Ratterödorf, Röth.
 Ratschdorf, Récse.
 Rauschenbach, Rőcze.
 Rechnitz, Rohoncz.
 Recken, Rekenye.
 Reiding, Romóc.
 Riedlingsdorf, Rödön.
 Ristdorf, Ruzskonóc.
 Rochendorf, Német Sidány.
 Rochs, Rókus.
 Rohrbrunn, Nádkút.
 Rosenau, Rozsnyó Bánya.
 Rothenthurm, Veresvár.
 Rotterödorf, Róth.
 Rundenthurm, Böres.
 St. Andre, Sz. Endre.
 St. Georgen, Sz. György.
 St. Martin, Sz. Márton.
 Sachsenstein, Saskó.
 Salz, Sajó.
 Sandorf, Csún.
 Schading, Sal.
 Schalmersdorf, Salomonfa.
 Schanschendorf, Csemes.
 Schaschin, Schogberg, Sasvár.
 Schatmandorf, Cseszte.
 Schemnitz, Selmecz-Bánya.
 Schilding, Csátár.
 Schintau, Szempte, Sempthe.
 Schlagendorf, Szalók.

Schlaining, Szalonak.
 Schlattendorf, Zalatna.
 Schloßdorf, Saskó Várallya.
 Schmögen, Smizsán.
 Schmölitz, Szomolnok.
 Schogberg, Sasvár.
 Schönbrunn, Feketokút.
 Schöndorf, Csém.
 Schritling, Csörötnék.
 Schütt, Infel, Csallóköz.
 Schütter, Söjtör.
 Schützen, Lövé; Groß-Schützen, Nagy
 Levárd.
 Schwaife, Cséke.
 Sedinecz, Ossöd.
 Segedin, Szeged.
 Segerödorf, Illésfalva.
 Senitz, Szénásfalva.
 Siebenlinden, Héthárs.
 Siegelberg, Pergh.
 Siegendorf, Czinsfalva.
 Siegersdorf, Rorvath-Sidány.
 Silein, Sólna.
 Skalit, Szakolcza.
 Smolenitz, Szomolyán.
 Solmersdorf, Salamonfa.
 Sommersdorf, Szomorfalva.
 Sommerein, Somorja.
 Spasing, Spacza.
 Stampfen, Stomfa.
 Stebersdorf, Micske.
 Steffensdorf, Csepánfalva.
 Stegersbach, Sz. Elek.
 Stein am Anger, Szombathely.
 Steinberg, Köhalom.
 Steinsfurt, Lápócz.
 Stinkenbrunn, Büdöskút.
 Stuben, Stubnya.
 Stuhlweissenburg, Székes-Fejérvár.
 Strassommerein, Hegyeshalom.
 Sumetendorf, Szombatfa.
 Surgetin, Szederkény.
 Tagmandorf, Tarcsa.
 Telnitz, Vittencz.
 Teplitz, Teplicska.
 Ternomez, Tövisfalva.
 Theben, Dévén.
 Theisholz, Tiszolcz.
 Thomasberg, Sz. Tamás.
 Theiber, Döbör.
 Tirnau, Nagy-Szombat.
 Tobersdorf, Dobrafalva.
 Tolnau, Tolna.
 Töning, Zsira.
 Treffen, Strázsa.
 Tschafathurn, Csáktornya.
 Tschobing, Csó.
 Tundelefirchen, Fejéregyháza.
 Ujnit, Olónitz, Mura Szombat.

Ungraben, Magyarfalva.
 Unter-Rabnitz, Alsó-Ramóc.
 Waag, ein Fluß, Vág vize.
 Waldorf, Leszna.
 Wallendorf, Olaszfalva.
 Walpersdorf, Borbála.
 Waltersdorf, Cselle.
 Wappendorf, Kis-Ujsáku.
 Wardein, Várad.
 Warisdorf, Barom.
 Wart, Or.
 Wartberg, Szencz.
 Wasen, Waizen, Vác.
 Weiden, Védény.
 Weindorf, Üröm.

Weinern, Pracsza, Szöllös.
 Weinitz, Bajmóc.
 Weiskirchen, Medve.
 Weißsee, Fejértó.
 Weppendorf, Vép.
 Wieselburg, Mosony.
 Wolfau, Bólfő.
 Zadersdorf, Csákány.
 Zeben, Kis-Szeben.
 Zinkendorf, Nagy-Czenk.
 Zips, Szepesség.
 Zipser-Gespannschaft, Szepes Vármegye.
 Zipserhaus, Szepesvár.
 Zudersbach, Szabár.
 Zudersdorf, Csukard.

2.) in Siebenbürgen.

Agneten, oder Engetten, Sz. Ágota.
 Almen, Szász Almás.
 Altenburg, Abendbánya, Körösbánya.
 Andreßdorf, Oláh-Andrásfalva.
 Appersdorf, Csicsóholdvilág.
 Armentienstadt, Szamosújvár.
 Baasen, Felső-Bajom.
 Baumgarten, Bongárd.
 Beskotten, Báránkyút.
 Bell, Boja.
 Bendeßdorf, Sz. Benedekfalva.
 Beyerßdorf, Király Némethi.
 Birthelm, Berethalom, Gyertán.
 Bistriß, Besztercze.
 Blasendorf, Balásfalva.
 Bodendorf, Szász Buda.
 Bögendorf, Bogács.
 Brenndorf, Rotfalva.
 Brodsdorf, Al- és Fel- Kenyér.
 Broß, Szászváros.
 Bunédorf, Alsó-Bajom.
 Burgberg, Vurpod.
 Burgenland, Brasso-Vidéke.
 Buß, Buzd.
 Dendorf, Szász Dállya.
 Donnerßmarkt, Monora.
 Dornstadt, Dreykirchen, Tövis.
 Dulenbach, Illenbach.
 Dreyßthler Stuhl, Háromszék.
 Dunerßdorf, Dános.
 Durrbach, Dipse.
 Eibesdorf, Oláh Ivánfalva.
 Eisenmarkt, Vajda Hunyad.
 Eilenmarkt, Illye.
 Elisabethstadt, Erzsébetváros, Ebesfalva.
 Elsterdorf, Szeroka.
 Engelthal, Indogály.
 Enyeden, oder Straßburg, Nagy Enyed.

Erstenmarkt, Egerbrgy.
 Fegendorf, Mikeszág.
 Frauendorf, Asszonyfalva.
 Geist, Apáca.
 Gieß-Hübel, Kis Lúdas.
 Gireßhaus, Fenyőfalva.
 Goldenmarkt, oder Klein-Schotten, Zalathna.
 Groß-Alisch, Nagy-Szölös.
 Großdorf, Szélistye.
 Graß-Schenk, Nagy-Sink.
 Groß-Schlatten, Abendnya.
 Groß-Scheuern, Nagy-Csűr.
 Haarbach, Hortobágyfalva.
 Haslwalgen, Hófüvilág.
 Hammersdorf, Sz. Erzsébet.
 Hannerbach, Glimboka.
 Harnsdorf, Hortobágyfalva.
 Hestau, Nagy-Disznód.
 Henndorf, Hégen.
 Hermanstadt, Nagy-Szeben.
 Heßeldorf, Eczel.
 Herdendorf, Besenyő.
 Honigberg, Hermány.
 Hosing, Hátszeg, Haczeg.
 Jakobsdorf, Gyakos.
 Jalmarkt, Gyalu.
 Jerischmarkt, Aranyos Gyéres.
 Johannsdorf, Szász Sz. Ivány.
 Johannsberg, Sz. Jánoshegy.
 Kabisch, Kövesd.
 Kaltbrunnen, Hidegkút.
 Kaltwasser, Hidegviz.
 Karlsburg, Károly-Fejérvár, Gyula Fejérvár.
 Rastenholtz, Hermány.
 Klausenburg, Kolosvár.
 Kleinscheuren, Kis-Csűr.
 Kleinschlatten, Kis-Zalathna.

Kloßdorf, Miklóstelke.
 Kofelburg, Kükölvár.
 Kreisch, Kersd.
 Kreuz, Szász Keresztúr.
 Kronstadt, Brassó.
 Langenthal, Hosszú-Aszó.
 Lechnitz, Lekencze.
 Leschkirch, Újegyház.
 Ludeßdorf, Ludvég.
 Mackersdorf, Markos.
 Maldorf, Domál.
 Marienburg, Földvár.
 Martinßdorf, Mártonfalva.
 Marosch, ein Fluß, Maros vize.
 Mateßdorf, Mátéfalva.
 Mediasch, Medgyes.
 Meßburg, Bene.
 Mergeln, Morgonda.
 Micheléberg, Kis-Disznód.
 Michelßdorf, Mihályfalva.
 Mückendorf, Moha.
 Mühlenthal, oder Müllenbach, Szász-Sebes.
 Neppendorf, Kis Torony.
 Neidhausen, Nethus.
 Neudorf, Újsalu.
 Neumarft, Maros-Vásárhely.
 Nifflaßmarkt, Gyergyó Sz. Miklós.
 Oderberg, Udvarhely.
 Offenbürg, Offenbánya.
 Peterßdorf, Péterfalva.
 Peterßburg, Sz. Péter.
 Proßdorf, Ekemező.
 Puschkendorf, Pocstelke.
 Radlen, Rados.
 Reen, Szász Régen.

Reichßdorf, Riomsfalva.
 Reischmarkt, Szerdahely.
 Renethal, Ruduly.
 Repß, Köhalom.
 Reteschdorf, Reten.
 Reußen, Rusz.
 Reuß-Dörfel, Rosz-Csúr.
 Rohrbach, Nádpatak.
 Rosenau, Rozsnyó.
 Roth, Zágar.
 Rothberg, Veresmart.
 Salzburg, Vizakna.
 Schaß, Segesd.
 Schäßburg, Segesvár.
 Schwefsch, Alsó-Sebes.
 Schlattendorf, Zalathna.
 Schraderßdorf, Szűnyogszeg.
 Scholten, Szász-Csanád.
 Schwarzwasser, Szecsel.
 Schönberg, Lesses.
 Sendorf, Solna.
 Sommerburg, Zombor.
 Stein, Garad.
 Stelzenburg, Szelindek.
 Tartlan, Prásmár.
 Tatarloch, Tatárlaka.
 Thorenburg, Thorda.
 Waltenberg, Vilák.
 Warthe, Limba.
 Weinberg, Borberék.
 Weindorf, Borband.
 Weißkirch, Fejértemplom.
 Weißkirchen, Fejéregyház.
 Zeiden, Feketehalom.
 Zillenmarkt, Zilah.
 Zippendorf, Szepnyér.

V e r z e i c h n i s s

einiger Manns- und Weiber-Namen.

Abel, Ábel.
 Abraham, Abraham.
 Adalbert, Adalbert.
 Adelgunde, Adelgunda.
 Adolf, Adolf.
 Agathe, Agátha.
 Agnes, Agnes.
 Albrecht, Albert, Albert.
 Alexander, Sándor.
 Alexius, Alexis, Elek.
 Aloisius, Alojzús, (Aloyzias).
 Amalie, Amália.
 Ambrosius, Ambrus.
 Anna, Anna.
 Anastasius, Anasztázus.
 Andreas, András.
 Anton, Antal.
 August, Agoston.
 Balthasar, Boldizsár.
 Barbara, Borbála.
 Bartholomäus, Berthalan.
 Beatrix, Beatrix.
 Benedikt, Benedek.
 Benjamin, Benjamin.
 Bernhard, Bernárd, Bernát.
 Bertram, Bertók.
 Blanca, Blanka.
 Blasius, Balás.
 Brigita, Brigitta.
 Bruno, Brúno.
 Charlotte, Karolina.
 Christian, Kerestél.
 Christina, Kristina.
 Christoph, Kristóf.
 Daniel, Dániel.
 David, Dávid.
 Demetrius, Demeter.
 Demian, Demjén.
 Dietrich, Ditrik.
 Dominik, Domokos, Domonkos.
 Dionysius, Dienes.
 Dorothea, Dorothea, Dorottya.
 Eduard, Eduárd.
 Egid, Egidius, Egyed.
 Eleonore, Eleonóra.
 Elias, Eliás.
 Elisabeth, Erzsébet, Erzi.
 Elisäus, Elizéus.

Emerich, Imre.
 Emilie, Emília.
 Ernestine, Ernesztina.
 Ernst, Erneszt.
 Eva, Éva.
 Ferdinand, Ferdinand.
 Franz, Ferencz.
 Franziska, Francziska.
 Friedrich, Friß, Friderik.
 Gabriel, Gábriel.
 Georg, György.
 Gertrude, Gertrúd.
 Gervasius, Gyárfás, Járfás.
 Gottlieb, Teofil.
 Gregor, Gergely.
 Gustav, Gusztáv.
 Hanne, Hannchen, Johanna.
 Hans, János.
 Heinrich, Henrik.
 Helena, Hona.
 Henriette, Henrika.
 Hermine, Hermine.
 Hilarius, Hilárus.
 Hiob, Jób.
 Jakob, Jakab.
 Jeremiaß, Jerémiás.
 Jesaias, Jezájás.
 Ignaz, Ignác.
 Immanuel, Emánuel.
 Jodokus, Jost, Jobst, Jodók.
 Johann, János; Johann Baptist, oder
 der Täufer, keresztelő János; Jo-
 hann Christophom, aranyzájú János.
 Johanne, Johanna.
 Jonas, Jónás.
 Joseph, József.
 Josepha, Józsefa.
 Isabelle, Izabella.
 Isaaß, Izsák.
 Judith, Judit, Jutka, Juczi.
 Julie, Julianna, Julis, Juli.
 Karl, Károly.
 Karoline, Karolina.
 Kaspar, Gáspár.
 Katharina, Katalin, Kati.
 Klara, Klára.
 Klemenß, Kelemen.
 Koloman, Kálmány.

Konrad, Konrád.
 Konstantia, Konstánczia.
 Kosmus, Kozmus.
 Kunigunde, Kunegunda.
 Ladislaus, László.
 Leonhard, Lenhárd.
 Leopold, Leopold.
 Lieschen, Lise, Erzsébet, Ör' se, Er' si.
 Lorenz, Lőrincz.
 Lotte, Lottchen, Karolina.
 Lucia, Lucie, Lucza,
 Ludwig, Lajos.
 Luise, Aloyzia, Aloizia.
 Lukas, Lukács.
 Magdalena, Magdalena, Magdolna.
 Margarethe, Margarétha, Margit, Margita.
 Marianne, Mariechen, Marie, Mária,
 Mariska, Mari.
 Markus, Márkus.
 Martha, Mártha.
 Mathäus, Máthé.
 Mathilde, Mathilda.
 Mathias, Mátyás.
 Melchior, Menyhárt.
 Michael, Mihály.
 Moriz, Mórincz.
 Nikodem, Nikodém.
 Nikolaus, Miklós.
 Otto, Ottó.
 Oswald, Osváld.
 Paul, Pál.
 Pauline, Paulína.
 Peter, Péter.

Philipp, Fülöp, Fülep.
 Quirin, Quirinus, Kvirínus.
 Raimund, Raimundus.
 Raphael, Ráfael.
 Reinhard, Rainhárd.
 Rochus, Rókus.
 Röschen, Rózi.
 Rudolph, Rudolf.
 Salomon, Salomon.
 Samuel, Sámuel.
 Sara, Sára, Sára.
 Sebastian, Sebestyén.
 Sigismund, Zsigmond.
 Simon, Simon.
 Sophie, Sofia, Zsafia.
 Stanislaus, Staniszlauz.
 Stephan, István.
 Susanna, 'Su'sánna, 'Suzsi.
 Theresé, Terézsia, Thrézsi.
 Thomas, Tamás.
 Tobias, Tobiás.
 Ulrich, Ulrik.
 Urban, Orbán.
 Ursula, Ursula, Urschel, Orsolya.
 Valentin, Bálint.
 Veit, Vida.
 Vincenz, Vincze.
 Wenzel, Venczel.
 Wilhelm, Vilhelm.
 Wilhelmine, Vilhelmina.
 Wolfgang, Farkas.
 Zacharias, Zakháriás.
 Zachäus, Zakhéus.

Bey Mich. Lechner, Universitäts-Buchhändler in Wien,
in der Essiggasse, unweit der k. k. Briefpost, und in allen Buchhandlungen in den Provinzen, ist um beygesetzte Preise in Conv.-Münze zu haben:

Richter und Schuster
ungarisch-deutsches und deutsch-ungarisches Handwörterbuch

nach v. Márton, Páriz-Pápai, der kónigl. Akademie der Wissenschaften zu Pesth, Holzmann, Scheller und Kraft bearbeitet, und sowohl mit Anwendung der neuesten ungarischen Orthographie, als auch mit Aufnahme aller in der ungarischen Sprache bereits eingeführten neuen Wörter und Ausdrücke vermehrt, zum Gebrauche beyder Nationen. 2 Bände. 93 Bogen stark. Wien 1837 u. 1838. Pränumerations-Preis 6 fl.

Márton, J. v., Professor der ungarischen Sprache und Literatur an der k. k. Universität zu Wien, Verbesserungen und Ergänzungen zu dem von Richter und Schuster herausgegebenen Ungarisch-Deutschen und Deutsch-Ungarischen Handwörterbuche. 2 Abth. Wien 1838. 36k.

Servais, E. M. de, französisches ABC Buch, oder erste Anleitung, die französische Sprache und Orthographie durch die leichteste Methode zu lehren und zu lernen, in Uebungen und moralischen Erzählungen dargestellt. Nebst den allgemeinen Grundregeln dieser Sprache, einem Vocabulair und kleinen Gesprächen. Für Kinder und Anfänger. Wien 1815. 30 kr.

Silbert, Joh. Pet., Lehrbuch der französischen Sprache. Wien 1816. 3 fl.

Sum, Adelbert, methodisches Lehrbuch zum Beybringen sämmtlicher Redetheile der deutschen Sprache. Wien 1829. 48 kr.

Lunzer, Vincenz, die Sprachlehre (d. i. die allgemeine oder philosophische) dargestellt, als Sprachwissenschaft (Phasophie), nach der streng wissenschaftlichen Methode des Herrn Bergraths Rohs. Mit einem Kupferstich-Abdruck. Wien 1836. 48 kr. auf Velinp. 1 fl. 36 kr.

Veltaire, M., nouveau Dictionnaire françois allemand pour servir à la connoissance des régimes et des différentes significations des verbes les plus usités, oder: Neues Wörterbuch der französischen Zeitwörter, in Hinsicht ihrer verschiedenen Bedeutungen und der Endungen, welche sie regieren. Wien 1802. 1 fl.

Neuester österreichischer Briefsteller, zum Behufe aller Menschenklassen in den k. k. Staaten. Enthaltend: 1. Anweisung zum Brieffschreiben. — Von der Correspondenz. — Von Beobachtung der Regeln. — Titulaturen. 2. Von Briefen. Glückwünschungs-, Condolenz- und Trostbriefe. Bewerbungs-, Einladungs-, launige, Bericht-, zärtliche, Danksagungs- und Freundschafts- und vermischte Briefe. 3. Von Handlungs- und Frachtbriefen. 4. Wechselbriefe und Anweisungen. 5. Eingaben an Sr. Majestät und an Landesbehörden. — Cessionen. — Vollmachten. — Quittungen. — Reverse. — Recepisse. — Verträge. — Testamente und verschiedene andere Aufsätze; wie auch die Nahmen der vorzüglichsten Städte in deutscher und französischer Sprache. Mit 1 Titelk. Wien 1837. 45 kr.

